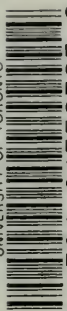

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01552727 8

Toronto University Library

Presented by

Messrs Joseph Baer & Co
through the Committee formed in
The Old Country

to aid in replacing the loss caused by
The disastrous Fire of February the 14th 1890

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

LGr
A786R

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΚΑ.)

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΙ Daldian

ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΚΑ

EX DVOBVS CODICIBVS MSS. VENETIS
RECENSUIT, EMENDAUIT, POLIUIT,

NOTIS INTECRIS

NIC. RIGALTI ET IO. IAC. REISKII

SVISQVE ILLUSTRAVIT,

ITEM

INDICES COPIOSOS

ADIECIT

IOANNES GOTHOFREDVS REIFF

SAXO.

TOMVS I.

TEXTVM, VARIAS LECTIONES ATQVE IPSVM ARTEMIDORVM
SPECTANTES INDICES CONTINENS.

LIPSIÆ 1805.

SVMTIBVS SIEGFRIED LEBRECHT CRVSI.

123456789

1011121314151617181920

21222324252627282930

31323334353637383940

41424344454647484950

51525354555657585960

61626364656667686970

14387

31791
L

71727374757677787980

81828384858687888990

919293949596979899100

101102103104105106107108109110

111112113114115116117118119120

121122123124125126127128129130

131132133134135136137138139140

141142143144145146147148149150

CLL. VIRIS

CAROLO GVILIELMO
DASSDORFIO

BIBLIOTHECARIO DRESDENSI

ET

IACOBO MORELLIO

BIBLIOTHECARIO VENETO

SINGVLARI AEQVE HVMANITATE AC DOCTRINA
CONSPICVIS

ET

DE RE LITTERARIA MERITISSIMIS

HVNC LIBRVM INSCRIPSIT

EDITOR.

P R A E F A T I O

AD AEQVVM ATQVE ERVDITVM LECTOREM.

Anni ducenti iam sunt, quum Rigaltiana Artemidori editio prodiit. Saepenumero miratus sum, cur non iam dudum hunc somniorum interpretem, seu, ut cum Cicerone loquar, coniectorem edendi atque emendandi partes suscepit quisquam; quum tamen is minime contemnendus, sed dignissimus sit, qui a doctis viris legatur, maxime vero a philologis, non, si materiam, quam vanissimam et nugacissimam auctor tractat, spectemus, sed propter insignem illum atque luculentum variae eruditionis apparatus ex imis rei litterariae adytis petitur, di-

versos ritus antiquos, saepius alias incognitos, miram praeterca scribendi generis elegantiam ac venustatem aliasque eiusmodi opes, ut taceamus, quam singulari cum fructu atque utilitate ad illustrationem et explicationem diversorum Novi Testamenti locorum adhiberi commodissime possit Artemidorus. Quare partim propter utilitatem huius scriptoris, partim, quia eius exempla tam raro obvia sunt, ut in multis bibliothecis vel opulentissimis desiderentur, operae pretium me facturum putavi, si denuo eum imprimendum curarem. Antequam autem uberius exponam, quam rationem in nova hac editione adornanda sequutus sim, non inutile erit pauca de aetate scriptoris nostri praemittere. Nolin hic repetere ea, quae iam in Fabricii Biblioth. Graec. Vol. V. p. 260. — 265. edit. Harles. collecta sunt, sed tantum monere, eius vitam litterariam non tam in Antonini Pii, quam Antonini Philosophi eiusque successoris Commodi tempora

cadere. Primum enim Vari et Philagri rhetorum mentio fit apud Nostrum. Illi autem sub principatu Marci Aurelii Antonini vixere, ut Olearius ad Philostrat. de Vit. Sophist. L. II. probavit. Deinde L. I. c. 74. usus est de ipsis mensis Artemidorus vocabulo *τραπεζοφύρα*, quod tamen Pollux L. X. Segm. 69. novum appellat. Quum igitur Pollux sub Commodo vixerit, et Artemidorus illud vocabulum usurparit: Commodo adhuc imperante vixisse ac demum scripsisse Artemidorum opinor. Ex quibus omnibus patet, Artemidorum secundo quidem seculo sub duobus Antoninis et eorum successore Commodo vixisse et hos de interpretatione somniorum libros conscripsisse.

Iam quum scriptorem hunc edendi consilium cepissem: non levi ardebam desiderio quaerendi colligendique ea omnia, quae partim in ipso scriptore aliisque multis, partim in plurimis Criticorum recentiorum libris et virorum doctorum in alios scripto-

res commentariis ad emendandum vel illustrandum Nostrum facere videbantur. Haec suppeditavit instructissima bibliotheca electoralis Dresdensis, cuius usum diuturnum ac vere familiarem mihi humanissime concessit Cl. Dassdorffius, meritissimus bibliothecae amplissimae et lucido ordine dispositae praefectus, quem virum graece latineque doctissimum, in omni litterarum genere versatissimum et in meis aliorumque studiis egregie iuvandis paratissimum non satis celebrare possum. Nec sine laude praetermittendi sunt eiusdem bibliothecae Secretarii humanissimi, quorum studia in investigandis et conquirendis libris mihi nunquam defuerunt. Quum autem nullum adhuc e codicibus manuscriptis mihi adesset auxilium: studiosè circumspiciebam librum codicem MS. Artemidori et sperabam posse me in Anglia, quod in Germania non potui, nancisci. Quae illinc mecum communicata sunt, ea nunc cum Lectore benevolo in-

genue communicabo. Epistolae, quam Oxonia accepi, verba nostrum Artemidorum spectantia haec sunt: *The information I am no anxious to send respects the Greek M. S. some time ago put into my hands. I took it to the Bodleian with the reference that was given me, but upon examining the number referred to I found it to be an Arabic M. S. without a word of Greek in it. Nor indeed, could I have read the Arabic, would it have been of any use, as I found from the little contained in the catalogue, that it had very little in it relative to Artemidorus. I am enabled too, on the authority of the Bodleian catalogues, to contradict the German Professor (cf. Fabricii Biblioth. Graec. Vol. V. p. 262. ed. Harles.), when he supposes, that there are several M. S. S. of the kind he wants in the kingdom. There is no M. S. of Artemidorus, not at least of the Oneirocritica in any english library. In Anglia igitur quum ad editionem meam exornandam nihil praesidii invenissem: ad Iacobum Morellium*

scripsi, Bibliothecarium Venetum doctissimum, cuius singulari favori et humanitati debeo collationem duorum illorum codicum MSS., quos ipsis Morellii verbis describere mihi liceat. Ille enim in libro, cuius titulus est: *Iacobi Morellii Bibliothecae Regiae Divi Marci Venetiarum Custodis Bibliotheca Manuscripta Graeca et Latina Tom. I. Bassani A. 1802. pag. 153. usque ad 158. hoc modo scribit:*

„Cod. CCLXVII. membran. in 4.

Saec. XV. — V.

ARTEMIDORI Daldiani De Insomniis
Libri V.

Codicem quoque hunc *Michaelis Apostolii* manu exaratum fuisse prodit character codicis proxime sequentis, ab eo proculdubio scripti; qui unus atque idem in utroque est. Opus nimirum valde corruptum, mutilum, lectionibus vitiosis perpetuo inquinatum, cum primum is offendisset, in hoc ut potuit exscripsit: bonum postea textum nactus,

eius exemplar denuo confecit. Ex Laurentiano codice saeculi XI., a Bandinio relato T. III. p. 587., hunc manasse suspicor, tum quod Caputum divisio et numerus in utroque codice aliter atque in editione se habeat; tum quod liber primus desinat verbis λόγον ἀποδώσω, non λόγον ἀποδώσομεν, ut in codice sequenti; tum quod codicis Laurentiani paginae quatuor postremae recentiori manu suppletæ sint, in codice autem Marciano hoc textus post verba περισσὸν ἡγοῦμαι λέγειν (editionis Rigaltii p. 257. l. 21.) omnino deficiat. Laurentianum codicem pro nova editione Iacobus Tollius anno 1687. contulerat, rei annotatione in ipso libro facta. At Marcianos anno eodem apud nos degens cum expendere vellet, malo quodam fato prohibitus est. Scribebat siquidem ad Fridericum Benedictum Carpzovium: *Venetis Artemidorum cum bonis codicibus duobus conferre volentem incivilis Laeti* (Gualteri scilicet Leti Scoti) *bibliothecarii ludificatio destituit,*

(*Groschuffii Nova Conlectio Libror. rarior. Hallis, 1709. Fascicul. II. p. 369.*) Neque tamen opus Artemidori Tollius postea edidit, cui emendando, licet argumenti futilitas prohibere posse videretur, ob multam tamen atque variam eruditionem, qua refer-tum idem est, atque dictionis elegantiam, operam post Rigaltium impenderunt Lam-bertus Bos, Henricus Valesius, Trillerus, Reiskius, Dorvillius, Toupius, ac demum Iacobus de Rhoer in Otio Daventriensi an. 1762. impresso. Iam vero, quomodo se Ar-temidorus in codice hoc habeat, ex sequen-tibus indicium sumere licet.

L. I. Cap. I. p. 6. l. 3. Edit. Rigaltii ἀπ' αὐχῆς, MS. ἀπ' ἀρχῆς, ut Knoopius emen-dabat apud Rhoer lib. cit. p. 327. Libro eo-dem Cap. 8. in titulo MS. accedit ἐκ τῶν Αἰγυ-πτίων. Totum vero Caput cum variis, non semper tamen bonis, a vulgatis differenti-bus lectionibus sic est: Ἐτι τοῖς πᾶσαν αἰτίαν πρόδηλον ἐκφεύγουσι προσέχειν χρῆ, ἐάν τε νυκ-

τός, εἰάν τε ἡμέρας ἑρασθῆ, μηδὲν διαφέρειν νομίζοντας εἰς πρόγνωσιν τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας, μηδὲ τὴν δειλὴν τῆς ἑσπέρας, ἢ τῆς δειλῆς πρωΐαν, εἰάν συμμέτρως τις ἔχων τῆς τροφῆς καθεύδῃ· ἐπεὶ αἴτε ἀμετρῶι τροφῇ οὐδὲ πρὸς αὐτῇ τῇ ἑωπαρέχουσιν ἰδεῖν τὸ ἀληθές. L. I. C. 9. p. 15.

1. 2. οὐ πάντες μέντοι, MS. οὐ πάντες μέντοι τὰ αὐτά. C. eod. p. 15. l. 12. περὶ τῶν ἄλλων ἐθῶν

δεῖ διαλαμβάνειν πάντων, MS. περὶ τῶν ἄλλων ἐθῶν, ἴδια δεῖ παραλαμβάνειν. C. eod. l. 15.

πλὴν εἰ μὴ τι τῶν παρόντων τὴν ἀπόβασιν ἀλλὰ χόσε τρέπει. MS. haec habet, quae nec

cum superioribus, nec inter se cohaerent (cf. p. 22. var. lect. f. Reiff.). C. XII. p. 16. l.

25. ἀφανὲς ἔν καὶ ἀσύνητον, MS. ἀφανὲς ἔν καὶ οὐκέτι σύνοπτον. C. eod. p. 16. l. 29. ὁ γράμματα

τινά, MS. ἢ ἑράματα τινά. C. XLII. p. 37. l. 22. ἐπειδὴν μὴ παρῆ δι' ὃν ἀσκοῦσι τὰ σώματα,

MS. ἐπειδὴν μὴ καθ' ἡδονὰς ἀσκοῦσι τὰ σώματα: hinc pro ἀσκοῦσι perperam κοσμοῦσι

malebat Trillerus Observat. Critic. L. III. c. 21.

Libro II. tum alia non pauca sparsim desiderantur, tum Capita in editione numeris 42. 43. 44. notata. C. LXIX. p. 151. l. 19. edit. τῶν κοιτοπετῶν θηρίων, MS. τῶν κينوπετῶν θηρίων, uti Rhoerius legendum putabat: κينوπετῶν Aldina editio praebet, cum codice sequente. In fine vero Capitis postremi p. 161. l. 28. ῥᾶρον ἂν ἴδια ποιήσειεν, MS. ῥᾶρον ἂν ἰδιοποιήσειεν: deinde l. 33. ᾧ παιδόμενος ἐγὼ πατέρω ὄντι θεῷ εἰς τήνδε τὴν πραγματείαν παρεῆλθον, πολλάκις με προτρεψαμένω . . . ταῦτα συγγράψαμ. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν ἐν Δαλδία Ἀπόλλωνα etc. MS. ᾧ παιδόμενος ἐγὼ πατέρω ὄντι, καὶ πολλάκις με προτρεψαμένω, μάλιστα δὲ νῦν ἐναργῶς ἐπιστάντι μοι, ἥνικά σοι ἐγνωρίσθην, καὶ μονοουχὶ κελεύσαντι, ταῦτα συνέγραψα. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν Δαλδιαῖον Ἀπολλῶνα etc.

Liber III., absque numero, inscriptus est Φιλιάληθες, ἢ ἐνόδιον, ob rationem ante Indicem Capitum dictam, quod nimirum librorum duorum praecedentium supple-

mentum sit. Sub finem vero Capitis ultimi p. 193. l. 27. edit. ἐπεὶ τοι γε τοὺς ἐπιμελῶς ἀναγνώσκοντας, οὐκ ἐάσει ποτὲ ἀποστῆναι τῶν λόγων τούτων τὰ βιβλία, καὶ διωμόσασθαι ἔχων. MS. ἐπεὶ γε ὅτι τοὺς ἐπιμελῶς ἀναγνόντας οὐκ ἐάσει ἀποστῆναι ποτὲ τῶν λόγων τούτων τὰ βιβλία, καὶ διωμόσασθαι ἔχω: deinde pro Δαλδία δὲ πόλις σμα Λυδίας, ut in ed. l. 39., in MS. est Δάλδις δὲ πόλις Λύδιον.

L. IV. C. 3. p. 203. l. 26. edit. καὶ ἔμπρωσις, MS. καὶ ἔκκρισις, quae lectio et in margine codicis sequentis exstat, melior alia καὶ ἔκπτωσις, quam Reiskius ex ingenio dederat. C. 55. p. 234. l. 38. καὶ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν θηρίων, MS. καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἢ ὑπὸ θηρίων, quo fere modo Triller. emendabat lib. cit. p. 453. Caput vero idem, licet non sine erroribus, bonis cum lectionibus a vulgatis differentibus ita finit: τὰ δὲ ἀγρία καὶ ἀποθνήσκοντα, καὶ μὴ ἐγχειρούμενα ὑπὸ ἡμῶν, ἀγαθὰ ἂν εἴη καὶ κρατούμενα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ συντρέφων ἡμῖν ζώων· ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν κρατούμε-

να, ἢ ὑπέριτερα τῶν ὄρων γινόμενα καὶ διατιθέν-
τα τι πονηρὸν, ἄτοπα ἀν εἶη καὶ . . . πάντα.

Alia multa exempla subiicere possem, qui-
bus magnam emendationum Artemidori co-
piam ex codice hoc suppetere compertum
fieri posset; dummodo in iis e corruptis-
simo textu eruendis critice haud mediocris
adhibeatur.

Cod. CCLXVIII. membran. in 4.

Saec. XV. — V.

ARTEMIDORI Daldiani de Insomniis
Libri V.

Textum Aldina editio anni 1518. reprae-
sentat, ut, nisi ex hoc ipso codice, ex
alio certe eiusdem omnino familiae, ducta
ea fuerit. Codicis Cantabrigiensis a Rhoe-
rio allati non aliam indolem esse lectiones
eius suadere videntur; quarum una de-
pravata L. I. c. 53. p. 30. ed. Rig. ὃ δὲ
εἰρήσεται, in editione Aldina bene se habet
ὁμῶς δὲ εἰρήσεται, codice etiam utroque Mar-
ciano suffragante.

Micha-

Michaelē Apostolium Byzantinum, virum eruditione praestantem, post captam a Turcis patriam, egestate laborantem, in Creta insula codicem exarasse, annotatio huiusmodi in fine posita ostendit: Μιχαήλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς ἑαυτοῦ πατριδος ἄλωσιν πενία συζῶν καὶ τότε τὸ βιβλίον ἐν Κρήτῃ μετὰ πολλὰ ἄλλα ἐξέγραψε. Ac Apostolium equidem egestate adactum libros alios multos exscripsisse compertum est. Inter eos Marciani sex alii sunt, numeris CCLXVII. CCLXX. CCLXXII. CCLXXV. CCLXXXVI. CCCCXIV. notati; Parisienses decem a Montfauconio enumerati (*Palaeogr.* p. 82.); Laurentiani quatuor apud Bandinium (T. II. p. 41. 480. 538. T. III. p. 361.); Palatini duo, nimirum Etymologicum Suidae ac Theodoretī Curationis Graecarum affectionum, quibus Sylburgius in operum illorum editionibus usus est; Vratislaviensis bibliothecae Rhedigerianae Homeri poemata continens (*Fulle-*

born. lib. infr. citand. p. 8.); Mutinensis, qui Diodorum Siculum habet, a Wesselingio in editione adhibitus; Vaticanus Stobaei Florilegium complectens, cuius meminit Schowius (*Charta Papyr. MS. Borg. p. 140.*); codex olim Aloysii Ferdinandi Marsilii Marchionis, Philostrati Icones et alia habens, cuius in fine Apostolius proprio testimonio βασιλεὺς τῶν τῆδε πενήτων appellatur (*Talman Elenchus Codd. Com. Aloys. Ferd. Marsigli p. 4.*), et alii fortasse qui modo haud mihi succurrunt. De Apostolio omnium uberrime disseruit Boernerus in opere de Doctis Hominibus Graecis litterarum Graecarum in Italia instauratoribus, an. 1750. Lipsiae impresso: non is tamen quae ad rem faciebant omnia attulit. Ad Apostolii scripta addendi Versus politici in fine Batrachomyomachiae editionis Venetae an. 1486. positi, et in editione Londinensi an. 1721. a Maittairio repraesentati; itidemque Oratio contra discipulos ex suis duos sce-

lestissimos, Emanuelem Adramytenum et Emanuelem Helotam, quae inedita in Museo Londinensi exstat (*Ayscough, Catalogue of the Manuscripts preserved in the British Museum T. II. p. 710.*). Proverbia Graecorum ab eo collecta et a Petro Pantino Lugduni Batavorum an. 1619. vulgata nemo nescit. Eadem in codice Parisiensi olim Regio n. 3059. esse, manu Apostolii ipsiusmet anno 1474. scripta, cum eius epistola ad Laurum Cyrinum, Index bibliothecae illius impressus denotat. At Laurus ille Quirinus est, e gente apud Venetos patricia, litteris clarus, qui et ipse Cretae, ubi natus fuerat, vitam aliquandiu duxit: Apostolii vero epistola eadem in editione ad Casparem Zacchium Episcopum Volaterranum scripta apparet. Proverbia Sententiis, Apophthegmatibus, Praeceptisque antiquorum Michael auxerat; quorum omnium collectio, Ἰωνία inscripta, ab Arsenio filio Archiepiscopo Monembasiensi locupletata,

et Leoni X. P. M. dicata, in codicibus Parisiensibus duobus (n. 3058. 3061.), in Laurentiano (*Bandini Catalog. T. I. p. 547.*) et in Mosquensi (*Matthaei Notit. Codd. Mosq. p. 14.*) inedita superest, magno admodum in pretio eadem habenda; quippe quae multa continet nova, nec aliunde cognita, sive ex aliis perditis libris ducta: quod Wyttenbachius V. C., qui apographum codicis Mosquensis tractavit, affirmat (*Praef. in Plutarch. Moral. T. I. P. I. ed. Lips. 1796, p. LII.*). Apophthegmata vero inde sumpta Arsenius Romae circa an. 1517. typis edidit. Michaelis Orationem funebrem pro Bessarione Cardinale ex Codice Rhedigeriano, et ipsa auctoris manu ex parte scripto, Lipsiae anno 1793. in lucem protulit, cum Oratione alia funebri Georgij Gemisti Plethonis, Petrus Gustavus Füllebornius; non sine tamen vitiosis lectionibus, quas ope codicis Parisiensis, cuius apographum habeo, emendare licet. Exstat

eadem et in codice Matritensi, quem Iriarte refert p. 460,“ Haec Morellius.

His Codicibus MSS., duabus editionibus, Aldina et Rigaltiana, quarum prior Venetiis 1518. in 8. prodiit praeter Artemidorum et Synesii libellum de Insomniis continens, posterior Parisiis 1603. in 4. hoc titulo: *Artemidori Daldiani et Achmetis Sereini F. Oneirocritica. Astrampsychi et Nicephori versus etiam oneirocritici. Nicolai Rigaltii ad Artemidorum Notae. Lutetiae, 1603.*, atque aliis multis subsidiis, quae vel veteres scriptores vel recentiores Critici supeditavere, his igitur instructus ad edendum me accinxi, et prima praecipuaque cura fuit, ut textum, quem vocant, Artemidori multo emendatiorem, quam in superioribus editionibus legitur, exhiberem. Vix enim ulla exstabat pagina in illis, in qua non corruptum quid legeretur. Horum autem subsidiorum ope plurimas easque foedissimas maculas ex Artemidoro

detersi, et lacunas non paucas in eo supplevi, adeo, ut, qui hanc editionem cum priore comparare voluerit, magnum inter utramque discrimen inventurus sit. Deinde non ingratum lectoribus fore putavi, si omnes ad nostrum Artemidorum pertinentes animadversiones compararem et partim Rigaltianas Reiskianasque integras, partim ex aliis ea, quae egregia et eximia visa sunt, in meas transferrem, ut in mea hac editione ea omnia continerentur, quae in tot libris dispersa latent, et quae undique ac sollicite investiganda et conquirenda erant. Etiam contextui, qui dicitur, Varias Lectiones subieci; atque eae quidem, quae litera A sunt designatae, e Codice CCLXVIII. in Veneta bibliotheca ductae sunt, ex quo Aldus Artemidorum expressit, eae autem, quas litera B notavi, pleraeque sunt ac Codici CCLXVII. in ead. biblioth. debentur. Utraeque tamen in textu graeco sunt minoribus literis indicatae;

quum numeri contra notas meas designent, quae in Tomo secundo una cum Rigaltianis Reiskianisque subsequuntur. Postea in tertio Tomo, ut obiter moneam, subsequuntur ceteri coniectores, qui in Rigaltii editione continentur.

Tum quod attinet ad interpunctionem, quae pravissima erat in editionibus praecedentibus, eam emendavi, et iisdem signis usus sum, quibus in Latinis utimur.

Porro si qui reperiantur, qui Cornarii versionem consulere cupiant: me veniam impetraturum non spero solum, sed confido, si prudens eam neglexi, ut ne libri magnitudo nimis cresceret, atque ut sumptibus sine causa augendis parcerem; praesertim quum ob mutationes atque addita-
menta in contextu graeco illa plane immutanda fuisset.

Tres Indices etiam huic tomo adieci: primum capitum; secundum scriptorum, quos ipse Artemidorus ad partes vocavit;

tertium denique rerum, verborum et nominum propriorum, quae in ipso Artemidoro occurrunt.

Quum igitur Lectorem litterarum Graecarum intelligentem de omnibus iis, quae maxime curari debebant, admonuerim: si quid a me commissum vel omissum viderit, errantem benevole emendabit, studioque meo indefesso et in posterum humanissime favebit. Scribebam Dresdae die 19. April. 1805.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ

ΚΑΣΣΙΩ, ΜΑΞΙΜΩ, ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Πολλάκις προετρέπην¹⁾ ἐπὶ τὴν πραγματείαν τὴν προκειμένην ὀρμῆσαι, καὶ ἐπεσχέθην; οὐκ „ἔκνω εἰκὼν“, οὐδ’ „ἀφραδίησι νόσιό“, ὡς φησιν ὁ ποιητής²⁾, ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τῶν ἐν αὐτῇ θεωρημάτων καὶ τὸ πλῆθος καταπεπληγῶς μάλιστα, καὶ τὰς ἀντιλογίας δεδιὼς τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἤτοι διὰ τὸ πεπεῖσθαι οὐκ εἶναι μαντικὴν οὐδὲ θεῶν πρόνοιαν λεγόντων ὅσα λέγουσιν, ἢ ἄλλως³⁾ γυμνάσματα καὶ διατριβὰς ἑαυτοῖς ποριζομένων. Νυνὶ δὲ ἡ παρούσα χρεῖα ἀναγκαία, οὕσα διὰ τὴν εὐχρηστίαν οὐ μόνον τὴν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν μετέπειτα ἐσομένων ἀνθρώπων, προετρέψατό με, μὴ διαμέλλειν, μηδὲ ἀναβάλλεσθαι, ἀλλὰ περὶ ὧν ἂν ἔχω κατά-

P. 2.

ληψιν, ἣν διὰ πείρας ἐπορισάμην, συγγράψαι. Ἦγουμαι δ' ἀμφοτέρῳ μοι ἐκ τοῦ τοιούτου περιέσεσθαι^{α)}: πρὸς τε τοὺς ἀναίρειν ἐπιχειροῦντας μαντικὴν^{β)} τε αὐτὴν καὶ τὰ εἶδη αὐτῆς, ἀνεπιφθόνως τε ἅμα^{γ)} καὶ μετὰ κατασκευῆς οὐ τῆς τυχεύσεως^{δ)} ἀντιτάξασθαι, φέρων εἰς μέσον τὴν πείραν^{ε)} καὶ τὴν τῶν ἀποτελεσμάτων μαρτυρίαν, ἥ πᾶσιν ἰκανὴ γένοιτ' ἂν ἀντισχεῖν ἀνθρώποις; καὶ μέντοι καὶ πρὸς τοὺς χρωμένους μὲν μαντικῇ, διὰ δὲ τὸ μὴ ἐντετυχηκέναί λογίσι περὶ τούτων ἀκριβέσι πεπλανημένους καὶ κινδυνεύοντας ἤδη καταφρονεῖν τε καὶ ἀφίστασθαι, θεραπείαν τινὰ σωτηριώδη ἀντὶ τῆς πλάνης καταστήσειν. Σχεδὸν γὰρ οἱ μικρὸν ἡμῶν πρεσβύτεροι δόξαν συγγραφικὴν ἀπενέγκασθαι βουλόμενοι, καὶ διὰ τούτου ἡγούμενοι μόνοῦ ἐνδοξοῦ ἕσεσθαι, εἰ συγγράμματα καταλίποιν ὄνειροκριτικά, ἀντίγραφα ἀλλήλων τεποιήνται ἢ τὰ

P. 3. καλῶς εἰρημένα ὑπὸ τῶν παλαιῶν κακῶς^{ζ)} ἐξηγησάμενοι ἢ καὶ ὀλίγοις τῶν παλαιῶν πολλὰ προσθέντες οὐκ ἀληθῆ. Οὐ γὰρ ἀπὸ πείρας, ἀλλ' αὐτοσχεδιάζοντες, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν ἐκινεῖτο περὶ τίνος, οὕτως ἔγραφον, καὶ οἱ μὲν πᾶσιν ἐντυχόντες τοῖς τῶν παλαιῶν βιβλίοις, οἱ δὲ οὐ πᾶσιν; ἔνια δὲ^{η)} αὐτοὺς δι' ἀρχαιότητα σπάνια ὄντα καὶ διεφθαρμένα διέλαθεν. Ἐγώ

a) Cod. B: περιέπεσθαι, pro περιέσεσθαι.

b) Cod. B: τύχης, pro τυχεύσεως.

τούτο μὲν οὐκ ἔστιν ἔ, τι⁹) βιβλίον οὐκ ἐκτη-
 κμήν ὀνειρεκριτικὸν πολλήν εἰς τούτο φιλοτιμίαν
 ζων: τούτο δὲ καὶ σφόδρα διαβεβλημένων τῶν
 ἀγορᾶ μάντεων, οὓς δὴ προίκτας τε καὶ γόητας
 καὶ βωμολόχους¹⁰) καλοῦσιν οἱ σεμνοπρωποῦν-
 τες καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακότες¹¹), καταφρονή-
 ες τῆς διαβολῆς ἔτεσι πολλοῖς ὠμίλησα, καὶ
 Ἑλλάδι κατὰ πόλεις καὶ πανηγύρεις, καὶ ἐν
 Αἴθιᾳ, καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τῶν νήσων ἐν ταῖς
 ἐρίσταις καὶ πολυανθρωποτάταις ὑπομένων
 κούειν παλαιούς ὀνείρους καὶ τούτων τὰς ἀπο-
 κρίσεις; οὐ γὰρ ἦν ἄλλως χρῆσασθαι τῇ κατὰ P. 4.
 οὗτα γυμνασίᾳ. Ὄθεν μοι περιγέγονεν ἐκ πε-
 ρυσίας ἔχειν περὶ ἐκάστου λέγειν, πλείονα μὲν
 προσδοκῆσαι ἂν τις: οὕτως ὡς αὐτὰ τάληθῆ
 γοντα μὴ φλυαρεῖν, ὧν δ' ἂν ἐπιμνησθῶ καὶ
 εἰς ἀποδείξεις φανεράς καὶ πᾶσιν εὐκαταλή-
 τους ἀποδοῦνά με ἐξ ἀπλῶν¹²); πλὴν εἰ μὴ τι
 οὕτω σαφές, ὡς περιπτὴν ἠγήσασθαι τὴν
 περὶ αὐτοῦ ἐξήγησιν. Ἰτέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὸ
 ὑποκείμενον, ἵνα μὴ μείζον ἤμιν ἢ τὸ προσίμιον
 οὐ δέοντος. Τί γὰρ καὶ δεῖ λόγων ἄνευ τῶν
 πραγμάτων αὐτῶν πρὸς Σέ; τὸν οὕτω μὲν δεῖ
 εἰπεῖν, ὡς οὕτω τις εἰς ἀνθρώπους τῶν Ἑλ-
 λήνων παρηλθεν; οὕτω δὲ συνετόν, ὡς οὐκ ἀνα-
 νειν τοῦ λέγοντος τὸ πέρασ, ἀλλὰ τὴν ὑπό-
 σιν ὅπου τελευτᾷ καταλαμβάνειν. Ἀναγ-
 ῖνον δὲ πρῶτον περὶ στοιχείων τινῶν κανονικῶς
 εἶναι.

p. 5. C. 1. Περὶ διαφορᾶς ἐνυπνίου καὶ ὄνειρου.

Περὶ μὲν οὖν ἐνυπνίων καὶ ὄνειρων¹⁾ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἀλλήλα, διαίρεσις οὐκ ὀλίγη καὶ ἐν ἀλλοῖς γέγραπτά μοι. Καὶ ἐπειδὴ ἀκόσμον καὶ ὠπερ οὐκ ἀπ' ἀρχῆς²⁾ γινόμενον φανεῖτά μοι τὸ σύγγραμμα: καὶ νῦν ἀπ'³⁾ αὐτῶν τούτων ἀρξάσθαι καλῶς ἔχον εἶναι μοι δοκεῖ. Ταύτη γὰρ ὄνειρος ἐνυπνίου διαφέρει, ἢ συμβέβηκε τῷ μὲν εἶναι σημαντικῶ τῶν⁴⁾ μελλόντων, τῷ δὲ τῶν ὄντων σαφέστερον δ' ἀν' μάθοις οὕτως, ὡς⁵⁾, ποῖα τῶν παρθῶν προσανατρέχειν πέφυκε, καὶ προσανατάσσειν ἑαυτὰ τῇ ψυχῇ καὶ τοὺς ὄνειρωγμοὺς ἀποτλεῖν. Οἷον ἀνάγκη τὸν ἐρῶντα^{a)} ἅμα τοῖς παιδικοῖς εἶναι δοκεῖν; καὶ τὸν δεδιότα ὄραον, ἃ δέδιε καὶ πάλιν αὐτὸν πεινῶντα ἐσθίειν, καὶ τὸν ἐψῶντα πίνειν; ἔτι δὲ καὶ τὸν πεπλησμένον τροφῆς^{b)} ἐμεῖν, ἢ πνίγεσθαι, διὰ τὴν γενομένην⁶⁾ ἀπόφραξιν, δυσαναθυμιάτου^{c)} τῆς τροφῆς οὕσης. Ἐστοῖκον ἰδεῖν ταῦτα, καθευποκειμένων ἤδη τῶν παρθῶν οὐ πρόβρῆσιν ἔχοντα τῶν μελλόντων, ἀλλὰ ὑπνοῖν^{d)} τῶν ὄντων. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντα ἴδοις ἀν' ἃ μὲν ἴδια σώματος μόνου, ἃ δὲ ἴδια ψυχῆς⁷⁾. Οἷον ἐρῶντα δοκεῖν ἅμα τοῖς παιδικοῖς εἶναι, καὶ νοσούντα θεραπεύεσθαι καὶ συμμίγειν

a) Cod. B: ἐρῶντα ἕναρ ἅμα.

b) Cod. B: ἢ ἐμεῖν.

c) Cod. B: δυσαναθυμιάσεως.

d) Cod. B: ὑπομνήμασιν.

e) Cod. B: συμμίγειν.

τροῖς; κοινὰ γὰρ ταῦτα σώματι καὶ ψυχῇ.
 μῆν δὲ καὶ καθεύδειν, καὶ πάλιν αὖ πίνειν τε
 καὶ ἐσθίειν ἴδια σώματος ἡγητέον: ὡς περ ἴδια ψυ-
 χῆς χαίρειν τε καὶ λυπαῖσθαι. Σαφές δὲ ἀπὸ
 οὗτων, ὅτι τῶν σωματικῶν ἃ μὲν δι' ἔνδειαν, ἃ δὲ
 ἃ περισσότῃτα δρᾶται: τῶν δ' αὖ ψυχικῶν ἃ
 ἐν διαφύβῳ, ἃ δὲ δι' ἐλπίδα. Περὶ μὲν οὖν ἐνου-
 νίων^{f)} τοσαῦτα εἰρήσθω. Τὸ δὲ ὄνομα αὖ τὸ^{g)}
 ἕριον, οὐχὶ οἱ ὑπνοῦντες αὐτὸ ὀρῶσι πάντες;
 τεῖ ὄνειρος ἔργον ὑπνούτων: ἀλλ' ἢ ἐφ' ὅσον μὲν
 ὑπνίον^{g)} ἐστὶν ἐνεργεῖ, παυομένων δὲ τῶν ὑπνων
 φανίζεται. Ὁ δὲ ὄνειρος ἐν ὑπνίον τε ὡν ἐνεργεῖ
 γων^{g)} εἰς ἐπίστασιν προαγορεύσεως τῶν μελλον-
 ῶν, καὶ μεθ' ὑπνον ἐνεργεῖς ἐπάγων τὰς ἐγχει-
 ῖσεις, ἐγείρειν τε καὶ ὀρεῖναι τὴν ψυχὴν πέφυκε,
 εἰ ταῦτα καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτῶ τεθέντος ἀπ'
 ρηχῆς¹⁰⁾; ἢ¹¹⁾ παρὰ τὸ τὸ ὄν¹²⁾ εἶρειν, ὃ ἐστὶ λέ-
 ει, ὡς ὁ ποιητής:

P. 6.

— — Τὰ δὲ τοι νημερτέα εἶρω.¹³⁾
 αὐτὸν πτωχὸν Ἴρον ἐκάλουν οἱ Ἰθακήσιοι,
 οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε που τίς
 ἀνώγοι.¹⁴⁾

f) Cod. B: ἐνουπνίου. vide not. 1).

g) Pro ἔργον ὑπνούτων: ἀλλ' ἢ ἐφ' ὅσον μὲν ἐν ὑπνίον ἡ-
 bet Cod. B: ὑπνούτων ἔργον ἐστίν· ἀλλ' ἢ ὄνειρος
 ἐν ὑπνίον.

С. II. Περὶ Θεωρηματικῶν καὶ ἀλληγορικῶν.

Ἔτι τῶν ὀνείρων οἱ μὲν εἰσὶ Θεωρηματικοί, οὗτοι δὲ ἀλληγορικοί. Καὶ Θεωρηματικοὶ μὲν οἱ τῆ ἑαυτῶν θεῶν πρᾶσευκότες. Οἷον πλέων τις ἔδοξε ναυαγεῖν, καὶ διατεθεὶς ἔτυχεν οὕτως; ἐπεὶ γὰρ αὐτὸν ἀφῆκεν^{a)} ὁ ὕπνος: πάντοθεν ἀπώλετο^{b)} τὸ σκάφος, αὐτὸς δὲ σὺν ὀλίγοις μόγις ἐσώθη. Καὶ πάλιν τις ἔδοξε τετραῶσθαι πρὸς^{b)} ἀνδρῶν, ᾧ μεθ' ἡμέραν συνεξελθεῖν εἰς θήραν προέθετο^{c)}: καὶ δὴ συνεξελθὼν ἐτρώθη ὑπὸ αὐτοῦ παρὰ τὸν ὄμω ἐνθα καὶ ἕναρ ἔδοξεν. Ἔτι δόξας τις ἀργύριον λαβεῖν παρὰ φίλου, καὶ^{d)} ἔωθεν παρ' αὐτοῦ λαβῶν μνᾶς δέκα παρακαταθήκην ἐφύλαξε. Καὶ πολλὰ ἄλλα^{e)} ὅσα τοιαῦτα. Ἀλληγορικοί δὲ οἱ δι' ἄλλων ἄλλα σημαίνοντες, ἀνισσομένη: ἐπ' αὐτοῖς^{d)} φυσικῶς τι καὶ τῆς ψυχῆς. Ἐγὼ δὲ οἶμαι καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῶν, ὡς μάλιστα δυνατὸν ἐμοί, καθ' ἣν^{e)} οὕτως ὡς^{f)} ὁρῶνται καὶ ἀποβαίνουσι, καὶ τὸ^{f)} ἔτυμον^{e)} τοῦ ὀνόματος εἰπεῖν. Πρῶτον μὲν οὖν εἰρήσεταιί μοι, τίς ὄρος καθολικόν:

a) ἀφῆκεν) Cod. B habet: ἀνῆγεν, pro quo forsan melius: ἀνῆκεν, littera γ in κ mutata; sic enim cum Homero consentiret, qui semper dicit: — ὕπνος ἀνῆκεν, nusquam ὕπνος ἀφῆκεν.

b) πρὸς) Cod. B: ὑπὸ.

c) εἰς θήραν προέθετο) Cod. B: εἰς τὴν θήραν συνετίθετο.

d) ἐπ' αὐτοῖς) Cod. B: ἐν αὐτοῖς.

e) καθ' ἣν) Cod. B: καθ' ὡς.

f) καὶ τὸ) Cod. B: κατὰ τε τὸ.

ὄνειρου, οὐδὲν ἀντιθέσεως δεόμενος^{g)}, εἰ μὴ πρὸς
 φιλονεικοῦντας λέγοιτο. "Ὀνειρος ἐστὶ κίνησις^{h)}
 ἢ πλάσις ψυχῆς πολυσχήμεν, σημαντικὴ τῶν
 ἐσομένων ἀγαθῶν ἢ κακῶν. Τούτου δὲ οὕτως ἔχον-
 τος, ἕσα μὲν ἀποβήσεται μεταξὺ χρόνου διελθόν-
 τος ἢ πολλοῦ ἢ ὀλίγου, ταῦτα πάντα δι' εἰκόνων
 ἰδίων φυσικῶνⁱ⁾, τῶν καὶ στοιχείων καλουμένων,
 προαγορεύει ἢ ψυχῇ, τὸν μεταξὺ χρόνον^{k)} νο-
 μίζουσα ἡμᾶς δύνασθαι λογισμῶ διδασκομένους
 τὰ ἐσόμενα μαθεῖν; ἕσα δὲ τῶν γιγνομένων οὐδ'
 ἠντιναοῦν^{l)} ἐπιδέχεται διωρίαν, μηδὲν ὑπερθεμέ-
 νου τοῦ ὅστις ἐστὶν ὁ δικικῶν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπαγω-
 γὴν αὐτῶν, οὐδὲν ὄφελος ἡγουμένη^{m)} τῆς προξή-
 σεως ἡμῖν, εἰ μὴ συνήσωμεν αὐτὰ πρὶν^{l)} πείρα
 μαθεῖν, αὐτὰ δι' αὐτῶν δείκνυσιν, οὐδὲν τῶν ἔξω-
 θεν εἰς ἐπίδειξιν ἀναμείνασα τῶν σημαυνομένων^{m)},
 τρόπον τινὰ βοῶσα ἡμῶν ἐκάστῳ: Θέασθαι τοῦτο

g) οὐδὲν ἀντιθέσεως δεόμενος) Cod. B: οὐδὲν ἀντιβήσεως
 δεόμενον. Mihi ἀντιβήσεως magis placet, quam ἀν-
 τιθέσεως.

h) κίνησις) Cod. B: κρίσις. Sed κίνησις bene habet.
 Eandem causam somniorum affert Philo in lib.
 I. Allegoariarum his verbis: πολλάκις νύκτωρ οὐδεμιᾶ
 τῶν αἰσθητέων ἐνεργοῦντες, ἀτόπους περὶ πολλῶν καὶ δια-
 φερόντων λαμβάνομεν ἐννοίας τῆς ψυχῆς ἀεικινήτου ὑπαρ-
 χούσης καὶ μυρίας τροπὰς ἐνδεχομένης. Et Aristotel.
 de Insomn. c. 3. f. fin. sic definit: ἐνύπνιον ἐστὶ φάν-
 τασμα τὸ ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν αἰσθημάτων, etc.

i) εἰκόνων ἰδίων φυσικῶν) Cod. B: εἰκόνων ὁμοίων ἢ φυ-
 σικῶν.

k) τὸν μεταξὺ χρόνον) Cod. B: ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

l) πρὶν πείρα) Cod. B: πρὶν ἢ πείρα.

m) σημαυνομένων) Cod. B: συμκινόντων.

καὶ πρόσεχε δι' ἐμοῦ μαθῶν μάλιστα, ἢ σοι δυνα-
τόν. Καὶ τοῦτο οὕτως ἔχεν ὁμολογήσουσιν ἅπαν-
τες. Οὐ γὰρ ποτε ἐρεῖ τις, ὡς οὐ μετὰ τὴν ὄψιν
αὐτὴν ἀποβαίνει τὰ γε τριαῦτα, οὐδὲ ὀλίγον δια-
λείποντα, οὕτω^{η)} δὲ αὐτῶν ἓνια ἅμα νοήματι,
ὡς^{θ)} εἶπεῖν, ἔτι τῆς ὄψεως κατεχούσης, περαιού-
ται^{ο)}. Ὅθεν καὶ τῆς προσηγορίας ἔτυχεν οὐκ ἀλό-
γως, ἅμα θεωρούμενα καὶ ἀποβαίνοντα. Ἐπε-
ται δὲ αὐταῖς^{ρ)}, τῶ μὲν ἐνυπνίῳ τῶ ἀσημάντῳ τὸ
Φάντασμα^{ς)}, περὶ οὗ ἄλλοι τε πολλοί, καὶ δὴ
καὶ^{η)} Ἀρτέμων ὁ Μιλήσιος καὶ Φοῖβος ὁ Ἀντι-
χεὺς διειλεγμένοι εἰσί, τῶ δὲ ὀνείρω ὄραμά τε
καὶ χρηματισμός. Ἡμεῖς δὲ ἐκόντες παρήκαμεν
τὴν περὶ αὐτοῦ εἰς λεπτὸν ἐξήγησιν; ἐπεὶ ὅσα
μη^{ς)} ἔστι καταφανῆ οἷα ἔστιν, τούτοις^{ο)} ἠγοῦ-
μαι μηδὲ ἐξηγουμένῳ τινὶ παρακολουθεῖν δύ-
νασθαι.

Ἐτι τῶν ἀλληγορικῶν ὀρίζοντάς τινες πέν-
τε^{η)} εἶναι εἶδη. Τοὺς μὲν γὰρ ἰδίους εἶπον^{η)}, ἐν
αῖς ἂν τις ἑαυτὸν^{η)} ὑπολάβοι δρᾶν ἢ πείσχειν;
τότε γὰρ ἀποβήσεται αὐτῶ τῶ^{η)} ἰδόντι μόνῳ,

η) οὕτω δὲ) Cod. B: ἤδη δὲ, quod fortasse melius.

ο) ἔτι τῆς ὄψεως κατεχούσης, περαιούται.) Cod. B: ἔτι
τῆς ὄψεως αὐτῶν κατεχούσης περαιούνται.

ρ) αὐταῖς) Cod. B: τούτοις.

ς) πολλοί, καὶ δὴ καὶ.) Cod. B: σαφῶς, καὶ.

ς) αὐτοῦ . . . ἐπεὶ ὅσα μη) Cod. B: αὐτῶν . . . ἐπεὶ
ῶγε μη.

η) τότε γὰρ ἀποβήσεται αὐτῶ τῶ) Cod. B: ἀποβήσασθαι
γὰρ αὐτῶν τῶ.

εἴτε ἀγαθὰ ὄντα τύχοι, εἴτε ἐναντία¹⁾). Τοὺς δὲ ἀλλοτρίους, ἐν οἷς ἀν. δοκῆ ἄλλον ἐνεργεῖν ἢ πάσχειν; τῶδε γὰρ ἀποβήσεται μόνω, εἴτε ἀγαθὰ ὄντα τύχοι, εἴτε ἐναντία, εἴπερ εἰδείη αὐτόν, καὶ ἐπὶ πόσον ὄντα συνήθη. Ἄ δὲ κοινὰ, ταῦτα καὶ τὸ ὄνομα σημαίνει, τὰ μετὰ εὐτυχοῦσιν οὐκ γνωρίμου πρᾶσσόμενα κατ' ὄναρ. Ὅσα δὲ εἰς λιμένας καὶ τείχη ἀγοράς τε καὶ γυμνάσια, καὶ κοινὰ πόλεως ἀναθήματα ἀνατείνει²⁾, ταῦτα δημόσια καλοῦσιν. Ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀφανισμόν, ἢ τελείαν ἔκλειψιν, γῆς τε καὶ θαλάσσης ἀκόσμους ἀνατροπὰς³⁾, πάθη προαγορεύει κοσμικά; καλεῖται δὲ κυρίως οὕτως ὀνειράτα κοσμικά. Ἐχει δὲ οὐχ οὕτως ἀπλῶς ὁ καθολικὸς αὐτοῦ⁴⁾ λόγος. Ἐπειδὴ οὔτε τοὺς ἰδίους ἀποβαίνειν συμβέβηκε διηνεκῶς ταῖς ἰδοῦσι μόνοις, ἤδη δὲ πολλῶν καὶ εἰς τοὺς πατέρας καὶ εἰς τοὺς παῖδας ἀποβάντων⁵⁾. Οἷον ἔδοξε τις ἀποθανεῖν; ἀπέβη τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ὅσπερ ἦν ἄλλος αὐτὸς τῷ καὶ σώματος καὶ ψυχῆς μετέχειν τῆς αὐτῆς. Καὶ πάλιν ἔδοξε τις τετραχιλοκοπήσθαι; ἀπέβη καὶ τούτου τὸν πατέρα ἀποθανεῖν, ὅς καὶ τοῦ ζῆν καὶ τοῦ φωτὸς αἰ-

P. 8.

1) εἴτε ἀγαθὰ ὄντα τύχοι, εἴτε ἐναντία) Defunt in Cod. B.

2) ἀνατείνει) Cod. B: διατελεῖ.

3) ἀκόσμους ἀνατροπὰς) Cod. B: κόσμου παντὸς ἀνατροπὰς.

4) ἀπλῶς ὁ καθολικὸς αὐτοῦ) Cod. B: ὁ καθολικὸς.

τιος ἦν, ὥσπερ καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ παντός σώ-
ματος. Οἶον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ τυφλοῦσθαι γ) τέ-
κνοις ὀλεθρον καὶ οὐχὶ τοῖς ἰδόντι σημαῖνον¹⁵⁾. Καὶ
πολλὰ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα εἶποι τις ἂν¹⁶⁾. Οὔτε-
τούς ἀλλοτρίους μὴ οὐχὶ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐρωσιν
ἀποβαίνειν τις διαριεῖται πείρα διδασκόμενος. Οἶον
ἔδοξε τις τὸν πατέρα κατακαίόμενον ἰδεῖν: ἀπέ-
βη ἀποθανεῖν αὐτὸν τὸν ἰδόντα, ἵνα διὰ τὴν ἐπ'
αὐτῷ λύπην, ὡς εἶπεῖν, δίκην πυρὸς ὑπὸ τοῦ πά-
θους καίόμενος ὁ πατὴρ διαφθείρηται. Καὶ πάλιν
ἔδοξε τις τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ τελευτῆσαι:
καὶ μετ' ὀλίγον αὐτὸς ἀπεβίω, τῆς ἡδίστης αὐτῷ
χρήσεως ἀφηρεημένος. Οἶον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ δοκεῖν
νοσεῖν τὴν μητέρα ἢ τὴν¹⁷⁾ γυναῖκα, ἀσθενεῖς καὶ
ἀκόσμως τὰς ἀπὸ τῶν τεχνῶν παρέχον ἐργα-
σίας. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ διαφωνεῖται ταῦτό γε¹⁷⁾,
ἀλλὰ συμφώνως εὐοικένας λέγουσι πάντες τὴν τέχ-
νην μητέρι¹⁸⁾ μὲν, ἐπεὶ τρέφει, γυναικὶ δέ, ἐπεὶ
ἰδιαίτατον. Ἔστι¹⁸⁾ καὶ τὸ φίλους ὄραῖν, καὶ εἰ
μὲν λυποῖντο, λύπας ποιοῦν, εἰ δὲ χαίροιν, ἡδον-
νάς. Ἀπὸ γὰρ τῶν αὐτῶν ἐστὶ καὶ τὸ κοινούς
διελέγχειν ὄνειρους, ὡς καὶ¹⁹⁾ αὐτῶν, ἀντὶ κοινῶν
ἰδίας ἤδη τινὲς ἔσχον ἀποβάσεις²⁰⁾. Ἀλλὰ καὶ²⁰⁾
τὰ μὲν πρῶτα, ὡς οἱ παλαιοὶ διεῖλον, ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ οὕτως ἔχει. Ἰὰ δὲ ἐξῆς, σπανίως μὲν, ἀλλ'

γ) τυφλοῦσθαι) Cod. B: τετυφλωσθαι.

ζ) ἢ τὴν) Cod. B: καὶ τὴν.

α) καὶ τὸ . . . , ὡς καὶ) Cod. B: καὶ τοὺς, ὧν καὶ.

β) ἔσχον ἀποβάσεις) Cod. B: ἔσχον τὰς ἐκβάσεις.

οὐκ ἔστιν ὅτε οὕτως, ὡς ἡμεῖς Φαμὲν, γινόμενα,
 πλάνην τοῖς περὶ ταῦτα δεινῶς ἔμποιεῖ. Δια-
 ληπτέον δὲ περὶ αὐτῶν ἄδε: Τῶν μὲν ²¹⁾ ἰδίων ὅσα
 μὴ διατείνει πρὸς τοὺς πέλας, ἐν μόνοις τοῖς ὀρῶ-
 σι καὶ πρὸς μόνους ἄντα, καὶ μὴ πρὸς τινὰς καὶ
 διὰ τινὰς ἐνεργούμενα, ταῦτα μόνοις ²²⁾ τοῖς ὀρῶ-
 σιν ἀποβαίνει, ὡς τὸ λέγειν ^{ς)}, ὡς τὸ ἄδειν, ὡς
 τὸ ὀρχεῖσθαι, καὶ ἐξῆς: πυκτεύειν, ἀγωνίζεσθαι,
 ἀναρτᾶν ἑαυτὸν, ἀποθνήσκειν, σταυροῦσθαι, κο-
 λυμβᾶν, θησαυρὸν εὐρίσκειν, ἀφροδισιάζειν, ἐμεῖν,
 θακεύειν ²³⁾, κοιμᾶσθαι, γελαῖν, κλαίειν, θεοῖς
 λαλεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ ἀμφὶ σῶμα ἢ μέ-
 ρος σωματικόν, καὶ τὰ ἐκτός, οἷον κλινίδια, ἢ κί- p. 9^a
 βῶτια, ἢ κιστίδια, καὶ τὰ ἄλλα σκευή, ἐσθή-
 ματά ²⁴⁾ τε καὶ τὰ ὅμοια, καίτοι ἴδια ὄντα,
 πολλάκις φιλεῖ καὶ τοῖς πέλας ἀποβαίνειν, κατ'
 οἰκειότητα τῶν χρειῶν. Οἷον κεφαλὴ εἰς πατέ-
 ρα ²⁵⁾; πούς εἰς δούλον; δεξιὰ χεὶρ εἰς πατέρα ²⁶⁾,
 εἰς υἱόν, φίλον, ἀδελφόν; ἀριστερὰ χεὶρ εἰς γυ-
 ναῖκα, καὶ μητέρα, καὶ φίλην, καὶ θυγατέρα,
 καὶ ἀδελφήν; αἰδοῖον εἰς γονεῖς, καὶ γυναῖκα, καὶ
 τέκνα; κνήμη εἰς γυναῖκα, καὶ φίλην. Τῶν δὲ
 ἄλλων ἕκαστον, ἵνα μὴ μακρολογῶμεν, οὕτω
 σκοπητέον ⁴⁾: Τῶν κοινῶν τε καὶ ἀλλοτρίων, ὅσα
 μὲν δι' ἡμᾶς τε καὶ πρὸς ἡμᾶς μόνους γίνεται,
 ἡμῶν αὐτῶν ἴδια νομιζέσθω; ἀ δὲ μὴ πρὸς ἡμᾶς

ς) λέγειν) Cod. B: εἰπεῖν.

d) οὕτω σκοπητέον) Defunt haec verba in Codice B.

ἢ δι' ἡμᾶς, ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἀποβήσεται. Ἄλλ' εἰ μὲν εἶψαν φίλοι: καὶ τὰ σημαίνόμενα ἀγαθὰ γένοιτ' ἂν ἐκείνοις, ἡμῖν τε ἀπὸ μέρους χαρὰ τε καὶ ἡδονή; εἰ δὲ κακὰ εἶη: ταῦτα μὲν ἐκείνοις, ἡμῖν δὲ λύπη, οὐ πάντως δὲ διὰ τὰ ἐκείνων κακὰ, ἀλλ' ἤδη τίς^{ε)} ἰδία. Ἐχθρῶν δὲ ὄντων, τὰ τούτοις ἐναντία τεκμαίρεσθαι χρή. Ἀτὰρ δὴ καὶ περὶ δημοσίων ὀνείρων^{στ')} τε καὶ κοσμικῶν ὧδε ἔχω λέγειν: Τὰ μὲν ὑπὲρ ὧν τις οὐ πεφρόντικεν, ὑπὲρ τούτων οὐδεὶς ἔψεται; ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ ἰδίων, ὧν ἤδη τινὲς μὴ φροντίσαντες, ὀνείρους εἶδον. Τὸ δὲ παρὰ δύναμιν ἀναδέξασθαι μικρὸν ὄντα μεγάλων πραγμάτων θεῶν, ἀδύνατον; διελέγχει γὰρ τὸν λόγον ἰδίων ὄντων καὶ τούτων ὀνείρων, καὶ εἰς τοὺς ὀρῶντας ἀποβαινόντων; εἰ μὴ ἄρα βασιλεύς, ἢ ἄρχων, ἢ τις τῶν μεγιστάνων ἴδωι. Τούτοις γὰρ καὶ πεφρόντισται τὰ κοινὰ, καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἔψιν ἀναδέξασθαι δύνανται, οὐχ' ὡς ἰδιῶται μικρὰ πεπιστευμένοι, ἀλλ' ὡς δεσπότηται καὶ τινῶν πραγμάτων ἐπιμελούμενοι ὑπὲρ εὐδαιμονίας. Ὅπερ καὶ ὁ ποιητὴς περὶ τούτων^{ς)} λέγει, περὶ τοῦ ὀνείρου τοῦ Ἀγαμέμνονος διαλαμβανόντων αὐτῶν ἐν τῇ βουλῇ τῶν γερόντων:

ε) ἀλλ' ἤδη τίς) Cod. B: ἀλλ' ἡδονή τις.

ς) περὶ τούτων) Cod. B: ἐπὶ τούτων.

Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπε:
 Ψεῦδος κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζόμεθα μάλλον.
 Νῦν δ' ἴδει, ὅς μὲν ἄριστος ἐνὶ στρατῶ εὐχε-
 ται εἶναι.²⁸⁾

Βούλεται γὰρ λέγειν: Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον
 Ἀχαιῶν ἰδιώτης ἔλεγεν: οὐχὶ ψεύδεσθαι αὐτῷ²⁹⁾ τὸν
 λέγοντα ἠγούμεθα, ἀλλὰ ψευδῆ εἶναι τὸν ὄνειρον
 αὐτόν, καὶ ἡμῖν οὐκ ἀποβησόμενον. Διὸ καὶ^{g)}
 ἀπήγομεν αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ προσέχειν. Νυνὶ δὲ ἀμή-
 χουεν μὴ οὐχὶ ἀποβῆναι ἡμῖν, ἐπειδήπερ βασι-
 λεὺς εἶδεν. Ἀλλά, φησὶν³⁰⁾, ὅτι ἤδη τινὲς ἰδιῶ-
 ται καὶ πένητες εἶδον ὄνειρους δημοσίους, οὓς προ-
 κηρύξαντες ἢ γράψαντες καὶ προθέντες³¹⁾ ἐπι-
 στεύθησαν, τῶι τὰς ἀποβάσεις εἰκέναι τοῖς ὀνει-
 ροῖς, λανθάνοντες αὐτοὺς ὅτι μὴ ἐγνώκασιν τὸ
 δέον^{h)}. Οὐ γὰρ ἐνὸς ἰδόντος ἀπέβη ποτὲ ἰδιώ-
 του ὄνειρος εἰς τὸ κοινόν, ἀλλὰ πολλῶν κατὰ τὸ
 αὐτό; ἂν οἱ μὲν δημοσίαι ἀναγορεύουσιν, οἱ δὲ
 ἰδίαι ἕκαστος. Καὶ γίνεται οὐκⁱ⁾ ἰδιώτης ὁ ἰδών,
 ἀλλὰ καὶ στρατηγῶ καὶ ἄρχοντος οὐδὲν ἦτ-
 τον δῆμος; ἀγαθοῦ μὲν γὰρ ἐσομένου κοινοῦ πό-
 λει³²⁾, μυρίους ἂν τις ἀκούσῃ λεγομένους ὄνειρους,
 οἱ σημαίνουσι τὸ μέλλον, ἄλλος ἄλλοῖα καὶ δια-
 φόρῳ ὄψει^{k)}. Οὕτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων.

p. 10.

g) Διὸ καὶ^{g)} Cod. B: διὸ καὶ ἡμεῖς.

h) τὸ δέον^{h)} Cod. B: τὸν αἴτιον.

i) οὐκⁱ⁾ Cod. B: οὐ γὰρ.

k) ἄλλος ἄλλοῖα καὶ διαφόρῳ ὄψει^{k)} Cod. B: ἄλλος ἄλλοις,
 καὶ διαφόροις ὄψεσιν.

Ἦν δὲ μὴ πολλοί, εἰς¹⁾ δὲ τις ἴδη: οὐ δίκαιον ἀν εἶη μόνου ἀναδέξασθαι τὴν ἀπόφασιν³³⁾; εἰ μὴ τις εἶη τῶν στρατηγῶν ἢ ἄλλην ἀρχὴν ἔχόντων^{m)}, ἢ ἱερεὺς, ἢ μάντις τῆς πόλεως. Ἀρέσκει δὲ ταῦτα καὶ Νικοστράτῳ τῷ Ἐφεσίῳ καὶ Πανυάσιδι τῷ Ἀλικαρνασσεῖ³⁴⁾, καὶ γνωριμωτάτοις ἀνδράσιν ἔλλογίμοις.

C. III.

Περὶ τῶν ἕξ στοιχείων¹⁾.

Ἔτι δὲ λέγουσιν οἱ περὶ ταῦτα δεινοί²⁾, ὅτι δεῖ κρίνειν αἴσια τὰ φύσει, νόμῳ, ἔθει, τέχνῃ, ὀνόμασι, χρόνῳ ὀρώμενα³⁾, οὐ προεννενηκότες, ὅτι τὰ⁴⁾ φύσει βλεπόμενα τῶν εὐχ ἐπομένων φύσει δεινότερα τοῖς ὀρώσιν, εἰ μὴ χρησιμεύει διὰ τὰς ὑποκειμένας τοῖς πράγμασιν ὑποστάσεις. Γίνεται γὰρ ὡς τοῖς εὐπόροις τὸ ἀκουσιν⁵⁾, καὶ τοῖς πάνυ μυστικώτερα πράττουσιν ἡμέρας καθαραί, καὶ νυκτὸς εὐσημος ἀστέρων χορός, ἡλίου τὲ καὶ σελήνης ἐπιτολαί, καὶ τὰ παραπλήσια. Καὶ τὰ κατὰ τὸ ἔθος οὐ παντάπασιν ἀρμόζει ταῖς τῶν καιρῶν ἐπιμιξίαις⁶⁾ οἰκειούμενα. Τούτοις ἐξῆς ὅμοια καὶ τὰ περὶ τῶν ἄλλων ἔχω λέγειν. Δεῖ δὲ καὶ τῆς συμμετρίας στοχάσασθαι.

P. II.

Ἦντων δὲ τούτων τῶν ἕξ στοιχείων οὐ πάντως⁷⁾ καθολικῶν, πολὺς γέλως παρεῖληθεν εἰς ἀνθρώπους, ὑπὸ τῶν ταῦτα τὰ ἕξ, τῶν μὲν, δεκαοκτώ,

1) Ἦν δὲ μὴ πολλοί, εἰς) Cod. B: εἰ μὴ πολλοὶ μὲν εἰς.

m) ἔχόντων) Cod. B: ἀρχόντων.

τῶν δέ, ἑκατόν, τῶν δέ, διακόσια πενήκοντα^{a)} λεγόντων; ἐπειδή^{b)} ὅ, τι ἂν⁸⁾ λέγωσιν, οὐ διαφύγει, τὸ μή⁹⁾ τινος¹⁰⁾ τῶν ἕξ εἶναι. Ταῦτα μὲν οὖν εἰς^{c)} ἀναπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐνδεῶς εἰρημένων ἱκανῶς εἴρηται. Δύο δὲ τούτους τρόπους καθολικούς ἀναδέξασθαι¹¹⁾ χρή: τὸν μὲν γενικόν, πρῶτον; τὸν δ' ἰδικόν, δεύτερον. Τὸν μὲν οὖν πρότερον, τοῦτον τὸν τρόπον^{d)}:

Περὶ τρόπου γενικοῦ.

C. IV.

Τῶν ὀνείρων οἱ μὲν πολλὰ διὰ πολλῶν προαγορεύουσιν, οἱ δὲ ὀλίγα δι' ὀλίγων, οἱ δὲ πολλὰ δι' ὀλίγων, οἱ δὲ ὀλίγα διὰ πολλῶν. Πολλὰ μὲν οὖν διὰ πολλῶν, οἷον¹⁾ ἔδοξε τις πέτεσθαι ἀρράμενος ἐκ τῆς οἰκίας δι' ἄερος πρὸς προτεθειμένον²⁾ σκοπόν, ἐφ' ὃν ἐσπυδάκει γενέσθαι; εἶτα γενόμενος ἐπ' αὐτῷ, πτερὰ ἔχειν ἔδοξε, καὶ συναπαίρειν τοῖς ὀρνέοις, καὶ μετὰ ταῦτα κατήχθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν: ἀπέβη αὐτῷ [τούτῳ]³⁾, μεταστῆναι τῆς οἰκίας⁴⁾, διὰ τὴν πτῆσιν καὶ τὰ προκείμενα, καὶ μάλιστα τὰ ἐσπυδασμένα αὐτῷ περάναι, διὰ τὸ μὴ τοῦ σκοποῦ ἡμαρτημένα.

a) πενήκοντα λεγόντων) Inter haec verba Cod. B habet: εἶσα.

b) ἐπειδή) Cod. B: ἐπειδὴ καί.

c) εἰς) Cod. B: πρὸς.

d) πρῶτον; τὸν δ' ἰδικόν, δεύτερον. Τὸν μὲν οὖν πρότερον, τοῦτον τὸν τρόπον:) Cod. B: πρῶτον τοῦτον τὸν ἰδικόν, δεύτερον. Reliqua desunt.

Καὶ δὴ εὐπορήσας^{a)} ἰκανῶς, ἐπειδὴ τοὺς εὐπόρους
 πτερὰ φαρμέν ἔχειν, καὶ ἐν ξένῃ διατρίψας, διὰ
 τὰ μὴ ὁμογενῆ ὄρνεα, οὕτως εἰς τὴν^{b)} οἰκίαν κατ-
 ἦρεν. Οἱ δὲ ὀλίγα δι' ὀλίγων, (οἶον^{c)}) ἔδοξε τις
 χρυσᾶ ἔχειν ὄμματα: ἐτυφλώθη, διὰ τὸ μὴ ἴδιον
 ὀμμάτων εἶναι τὸ χρυσίον. Οἱ δὲ πολλὰ δι' ὀλί-
 γων, οἶον ἔδοξε τις τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἀπολωλε-
 κέναι^{d)}: ἀπέβη αὐτῷ, τοῦτο μὲν τὸν υἱὸν ἀπο-
 λέσαι, οὐχὶ ἢ τὸ^{e)} τιμιώτατον ἀπολέσαι μόνον,
 ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλούμενος ἔτυχεν ὁ
 παῖς; τοῦτο δὲ καὶ τὴν κτῆσιν ἀθρόαν, δικῶν
 τινῶν αὐτῷ γραφειῶν, ἐφ' αἷς ἐάλω φεύγων γρα-
 φὴν δημοσίων ἀδικημάτων^{f)}, ἀτιμὸς τε καὶ φυγὰς
 γενόμενος, ἀναρτήσας ἑαυτόν^{g)}, ἐτελεύτησε τὸν
 βίον, ὡς μηδὲ^{h)} ἀποθανὼν ἔχειν ὄνομα. Τούτους
 γὰρ μόνους ἐν νεκρῶν δείπνοις οὐ καλοῦσιν οἱ προσή-
 κοντες. Δῆλον οὖν παντὶ γένοιτ' ἂν, ὅτι πάντα
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀπέβη, τῷ τὸν αὐτὸν ἐπέχειν λό-
 γον. Οἱ δὲ ὀλίγα διὰ πολλῶν, (οἶονⁱ⁾) ἔδοξε τις
 τὸν Χάρωνα παίζειν σὺν τινὶ ἀνδρὶ ψήφοις, αὐ-
 τὸς δὲ σπουδάζειν τῷ ἀνδρὶ, καὶ διὰ τοῦτο λει-
 φθέντα τὸν Χάρωνα χολᾶν τε καὶ διώκειν αὐτόν
 τὸν δὲ ἀποστρεφόμενον φεύγειν, ἀφικόμενον δ

a) διὰ τὸ μὴ τοῦ σκοποῦ ἡμαρτηκέαι. Καὶ δὴ εὐπορήσας
 Cod. B: διὰ τὸ μῆκος τοῦ ἀναπετάσθαι. καὶ δὴ καὶ
 εὐπόρησεν.

b) διὰ τὰ μὴ ὁμογενῆ ὄρνεα, οὕτως εἰς τὴν Cod. B
 διὰ τὸ μὴ ὁμογενῆ εἶναι τὰ ὄρνεα, πάλιν ἐς τὴν.

c) οὐχὶ ἢ τὸ Cod. B: οὐχ' ὅ, τι τὸ.

εἰς ξενοδοχεῖον, ᾧ ἐπώνυμον¹¹⁾ κάμηλος, εἰς¹²⁾ δαμάτιον εἰσδραμόντα ἐπιζυγῶσαι τὰς θύρας, τὸν μὲν οὖν δαίμονα εἴχουσαι ἀπίοντα, τῶν μηροῖν δὲ τὸν ἕτερον αὐτῶ¹³⁾ φύσαι πόαν. Τούτων ἐγένετο πάντων τὸ σημαίνον ἐν ἀποτέλεσμα: πεσοῦσης γὰρ τῆς οἰκίας, ἔνθα ᾤκει, καὶ συρῆα γέντων ἐπ' αὐτὸν ξύλων, συνετρίβη τὸν μηρόν, καὶ κατεάγη. Καὶ γὰρ ὁ Χάρων ψήφοις παίζων λόγον τὸν περὶ θανάτου προηγόρευεν; μὴ καταλαβὼν δὲ μὴ ἀποθανεῖσθαι μὲν ἐδήλου, κινδυνεῦσαι δὲ τῷ ποδὶ διὰ τὴν δίωξιν. Καὶ τὸ ξενοδοχεῖον κάμηλος¹⁴⁾ καλούμενον, τὸν μηρόν κατάξειν; ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον τὸ καλούμενον κάμηλος μέσους κάμπει τοὺς μηροὺς ἐπιτεμνόμενον τῶν σκελοῖν τὸ ὕψος, ἐτύμως¹⁵⁾ κεκλημένος κάμηλος οἶονεὶ κάμηρος, ὡς Φησιν Εὐήνος ἐν τοῖς εἰς Εὐνομον Ἐρωτικοῖς; ἢ δὲ ἐκ φύσα¹⁶⁾ πόα, μηκέτι ἐνεργὸν ὄντα τὸν μηρόν ἔχειν, ἐκ γῆς ἀκινήτου Φιλκύσα ἀναφύεσθαι. Καὶ τούτων εἴ τις ἀγαθὸς εἴη λογιστής:¹⁷⁾ τὴν ἕξαριθμησιν ἐπὶ πάντων οὕτως ἔχουσιν εὐροὶ ἄν.

Περὶ τρόπου εἰδικοῦ.¹⁾

C. V.

Τοῦ δὲ εἰδικοῦ καὶ αὐτοῦ τετραχῆ διαιρεθέντος, οἱ μὲν κατὰ τὸ ἐντὸς καὶ κατὰ τὸ ἐκτὸς εἰσὶν ἀγαθοί; οἱ δὲ κατ' ἄμφω κακοί; οἱ δὲ κατὰ τὸ ἐντὸς ἀγαθοί, κατὰ δὲ τὸ ἐκτὸς κακοί; οἱ δὲ κατὰ μὲν τὸ ἐντὸς κακοί, κατὰ δὲ τὸ ἐκτὸς καλοί. Ἀκου-

d) κάμηλος, εἰς) Cod. B: κάμηλος εἰσελθόντα εἰς.

στέον δὲ ὄνειρους ἐντὸς μὲν κατὰ τὴν ὄψιν, ἐκτὸς
 δὲ κατὰ τὴν ἀπόβασιν. Οἷον κατὰ ἀμφοτέρα
 εἰσὶν ἀγαθοὶ οἱ τοιοῦτοι: θεοὺς ὄραν ὀλυμπίους
 ἰλαρῶς, μειδιῶντας, δίδόντας τὴν ἢ λέγοντας ἀγα-
 θόν, αὐτοὺς ἢ ἀγάλματα αὐτῶν ἐξ ὕλης τῆς
 ἀσῆπτου^{α)} πεποιημένα; ὁμοίως γονεῖς, φίλους,
 P. 13. οἰκέτας οἶκον αὔξοντας; καὶ πολυτελεστέραν κτῆ-
 σιν; καὶ σώματος ἡδεῖαν ὄψιν, ἰσχύν τε καὶ τὰ
 ὁμοία. Τούτων γὰρ ἡδίστης ὑπαρχούσης^{β)} τῆς
 θεᾶς, πολὺ μᾶλλον ἡδίονα αὐτῶν τὰ τέλη γίνε-
 ται^{β)}. Κατὰ δὲ ἀμφοτέρα κακοὶ οἱ τοιοῦτοι:
 κατὰ κρημνῶν πρᾶσθαι ὀϊσθαι, ἢ ληστηρίῳ περι-
 πεσεῖν, ἢ κύκλωπα ἰδεῖν ἢ τὸ ἀντρον αὐτοῦ, ἢ^{γ)}
 παραλελύσθαι ἢ νοσεῖν, ἢ ἀπολλύειν τί τῶν
 ἐσπουδασμένων. Οἷα γὰρ τὰ πάθη γίνεται^{γ)} τῆς
 ψυχῆς κατὰ τὴν θεᾶν αὐτῶν, τριαύτας καὶ τὰς
 ἀποβάσεις γίνεσθαι φιλεῖ^{δ)}. Κατὰ μὲν τὸ ἐντὸς
 ἀγαθοί, κατὰ δὲ τὸ ἐκτὸς κακοὶ οἱ τοιοῦτοι: ἔδοξε
 τις σὺν τῷ Κρόνῳ δεῖπνεῖν, καὶ μεθ' ἡμέραν εἰς τὸ
 δεσμοτήριον καθείρχθαι; δεῖπνου μὲν γὰρ τῷ
 σὺν θεῷ εἰκὸς εἶναι ἡδεῖαν τὴν ὄψιν, δεσμοῦ^{ε)} δὲ
 καὶ εἰρκτῆς οὐχ ἡδεῖαν. Ἔτι ἔδοξε τις παρὰ τοῦ

α) ὑπαρχούσης) Cod. B: οὔσης.

β) ἡδίονα αὐτῶν τὰ τέλη γίνεται) Cod. B: ἡδίονα τὰ τέ-
 λε τῶν φαινομένων γίνεται.

γ) οἷα γὰρ τὰ πάθη γίνεται) Cod. B: οἷα γὰρ αἱ παθητι-
 καὶ διαθέσεις γίνονται.

δ) τριαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις γίνεσθαι φιλεῖ.) Cod. B:
 τριαύτας ἀνάγκη καὶ τὰς ἀποβάσεις γίνεσθαι. Non
 male. Illud tamen defendi potest.

ε) δεσμοῦ) Cod. B: δεσμῶν.

Ἡλίου ἄρτους λαβεῖν δύο: τοσαύτας ἡμέρας ἔζη-
 σεν^{f)}; εἰς γὰρ τοσαύτην προθεσμίαν⁴⁾ ἢ τοῦ βίου
 χρεῖσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ^{g)} δοθεῖσα ἤρει αὐτῶ.
 Ἔτι καὶ τὸ χρύσειον εἶναι δοκεῖν, καὶ τὸ θησαυρὸν
 εὐρίσκειν, καὶ τὸ παρὰ νεκροῦ λαμβάνειν μῦθρον ἢ
 ῥόδον ἢ τῶν ὀμμάτων τί, εἰς τὴν αὐτὴν ἀνακτέον μοῖ-
 ραν. Οἱ δὲ κατὰ μὲν τὸ ἐντὸς κακοί, κατὰ δὲ τὸ
 ἐκτὸς ἀγαθοὶ οἱ τριούτοι: κεραυνουῖσθαι δοκεῖν πέ-
 νητα ὄντα, ἢ στρατεύεσθαι δούλον ὄντα ἢ μέλλον-
 τα πλεῖν, ἢ μονομαχεῖν, ἀγαθόν; τούτων γὰρ ὁ
 μὲν πλουτοῦν, ὁ δὲ ἐλευθερίαν, ὁ δὲ πλουτῶν οὐρίον
 ἔξει, τῶ δὲ^{h)} γάμον προσημαίνουσι. Καὶ εἰσὶν
 αὐτῶν αἱ μὲν ὄψεις κακά, αἱ δὲ ἀποβάσεις
 ἀγαθαί.

Περὶ μεριμνηματικῶν καὶ C. VI.
 Θεοπέμπτων.

Ἐννοῆσαι δὲ χρεῖ, ὅτι τὰ μὲν τοῖς φροντίζουσι
 περί τινος καὶ αἰτησαμένοις^{a)} ὄνειρον παρὰ Θεῶν
 ἐπιφαινόμενα οὐχ ὁμοια ταῖς φροντίσι σημαίνοντά
 τι περὶ τῶν προκειμένων γίνεται; ἐπεὶ τὰ γε
 ὁμοια ταῖς ἐννοίαις ἀσήμαντά τε ἐστὶ καὶ ἐνυπνιώ-
 δη, ὡς ὁ πρότερος ἔδειξε λόγος; μεριμνηματικὰ
 δὲ καὶ αἰτητικὰ¹⁾ πρὸς τινῶν λέγεται: τὰ δὲ περὶ
 μηδενὸς φροντίζουσιν ἐφιστάμενα^{b)} καὶ προαγο-

P. 14.

B 2

f) λαβεῖν δύο: τοσαύτας ἡμέρας ἔζησεν) Cod. B: λαμβά-
 νειν ἐπέζησεν.

g) Θεοῦ) Cod. B: ἡλίου.

a) αἰτησαμένοις) Aldus: αἰτισημένοις.

b) ἐφιστάμενα) Cod. A et Aldus: ἐπιστάμενα.

ρεύοντά τι τῶν ἐσομένων ἀγαθῶν ἢ κακῶν θεόπεμ-
πτα λέγω^{c)}; οὐχ²⁾ ὡς Ἀριστοτέλης διαπορῶν,
πότερον ἔξωθεν ἡμῖν τοῦ ἀνειρώσσειν ἢ αἰτία ὑπὸ
θεοῦ γενομένη, ἢ ἔνδον αἰτιόν τι, ὃ ἡμῖν διατίθησι
τὴν ψυχὴν καὶ ποιῆι φύσει συμβεβηκὸς αὐτῇ,
ἀλλὰ θεόπεμπτα, ὡς ἤδη καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ
πάντα τὰ ἀπροσδόκητα³⁾ καλεῦσιν.

C. VII. Περὶ καιρῶν¹⁾ καὶ ὁποῖα δὴ
κριτέον.^{a)}

Ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρόδηλον αἰτίαν ἐκφεύγου-
σι^{b)} προσέχειν χρῆ, εἴαν τε νυκτὸς εἴαν τε ἡμέ-
ρας ὄραθῆ, μηδὲν²⁾ διαφέρειν νομίζοντας εἰς πρό-
γνωσιν τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας, μήτε τὴν δειλὴν
ἐσπέραν³⁾ τῆς δειλῆς πρωΐας; εἴαν συμμέτρως
ἔχων τῆς τροφῆς καθεύδῃ τις. Ἐπεὶ αἴ γε ἄμε-
τροι τροφαὶ οὐδὲ πρὸς αὐτῇ τῇ ἔω⁴⁾ παρέχουσιν
ιδεῖν τὸ ἀληθές.

C. VIII. Περὶ ἔθων.

Ἐπεὶ^{a)} τὰ κοινὰ ἔθνη τῶν ἰδίων μακροῦ διέστη-
κεν: εἰ μὴ τις καταμάθοι, ἐξαπατηθήσεται ὑπὲρ
αὐτῶν. Κοινὰ μὲν οὖν ἔθνη ταῦτα: θεοὺς σέβε-
σθαι καὶ τιμᾶν; οὐδὲν γὰρ ἔθνος ἀνθρώπων
ἄθεον¹⁾, ὡς περ οὐδὲ ἀβασίλευτον. Ἄλλοι δὲ

c) λέγω) Cod. B: καλεῖται.

a) κριτέον.) Cod. B: κριτέον ἐκ τῶν Αἰγυπτίων.

b) ἐκφεύγουσι) Cod. A: ἐκφέγουσιν.

a) Ἐπεὶ) Cod. B: Ἐτι καὶ.

ἄλλως τιμῶσι Θεούς. Ἄλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν ἀναφορὰν ἔχουσι πάντες: τέκνα τρέφειν; ἠτ-
 τᾶσθαι γυναικῶν^{β)}, καὶ τῆς πρὸς αὐτάς^{β)} ὁμι-
 λίας; ἐγρηγορέναι ἡμέρας; καθεύδειν νύκτωρ;
 τροφαῖς χρῆσθαι; παύεσθαι κάμνοντας; διά-
 γειν ἐν σκιᾷ, μὴ ὑπαιθρίους. Ταῦτα μὲν οὖν
 κοινὰ ἔθη. Ἰδία δὲ καὶ ἔθνη καλοῦμεν. Οἶον^{γ)}
 στίζονται^{δ)} παρὰ Θραξίν οἱ εὐγενεῖς παῖδες, καὶ
 παρὰ Γέταις^{ε)} οἱ δοῦλοι; ὧν οἱ μὲν πρὸς ἄριστον,
 οἱ δ' ἐπὶ μεσημβρίαν αἰκοῦσιν. Καὶ Μόσσυρες^{ς)}
 οἱ ἐν Ποντικῇ συνουσιάζουσι δημοσίᾳ, καὶ γυναιξί-
 μίσγονται, ὥσπερ οἱ κύνες; ἀ τοῖς ἄλλοις ἀν-
 θρώποις ἄτιμα νενόμισται. Ἰχθύας πάντες
 ἐσθίουσι πλὴν Σύρων^{η)} τινῶν τῶν τὴν Ἀστάρτην
 σεβομένων. Θηρία δὲ καὶ πάντα τὰ κινώπετα^{θ)} P. 15.
 λεγόμενα, ὡς εἰδῶλα Θεῶν, Αἰγυπτίων παῖδες
 μόνοι τιμῶσι καὶ σέβουσιν^{δ)}; οὐ πάντες μὲντοι
 τὰ αὐτά^{θ)}. Ἐμαθεν δὲ τι καὶ ἐν Ἰταλίᾳ νόμι-
 μον παλαιόν: γύπας^{ι)} οὐκ ἀναιροῦσι, καὶ τοὺς
 ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀσεβεῖν νομίζουσι. Ταύροις
 δ' ἔτι^{ι)} κατὰ προαίρεσιν ἐν Ἰωνίᾳ παῖδες Ἐφε-
 σίων ἀγωνίζονται^{ι)}, καὶ ἐν Ἀττικῇ παρὰ ταῖς
 Θεαῖς ἐν Ἐλευσίνι

Κοῦροι Ἀθηναῖοι περιτελλομένων ἐνιαυτῶν,^{ι)}
 καὶ ἐν Λαρίσση πόλει τῆς Θετταλίας οἱ τῶν
 κατοικούντων εὐγενέστατοι; ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ^{ι)} οἱ-

β) αὐτάς) Deest in Cod. B.

γ) κινώπετα) Cod. B: ἐρπετά.

δ) τῇ ἄλλῃ) Cod. B: τῇ λοιπῇ.

κουμένη τὰ αὐτὰ τοῖς ἐπὶ θανάτῳ κατακριθεῖσι συμβαίνει. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐθῶν δεῖ διαλαμβάνειν¹⁾ πάντων, εἴ τι παρά τισι μόνοις φυλάσσεται; ὅτι τὰ μὲν ἐπιχώρια ἀγαθῶν ἐστὶ σημεῖα, τὰ δὲ ξενικὰ ἔθνη²⁾ κακῶν, πλὴν εἰ μὴ τι τῶν παρόντων τὴν ἀπίσταν ἀλλαχόσε τρέπει³⁾.

С. IX. Τίνα ἐξεταστέον τῶ ὄνειροκρίτη.

Λυσιτελὲς δ' ἂν εἴη, οὐ μόνον δὲ λυσιτελές, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον, τῶ τ' ἰδόντι τὸν ὄνειρον, καὶ τῶ ὑποκρινομένῳ¹⁾, ἐπίστασθαι τὸν ὄνειροκρίτην, τίς τέ ἐστὶν ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον, καὶ ὅ, τι πράσσει, καὶ ὅπως²⁾ γέγονε, καὶ ὅ, τι ἔχει κτῆμα, καὶ ὅπως ἔχει τοῦ σώματος, καὶ ἧς τινος ἡλικίας³⁾ γέγονε, καὶ αὐτὸν τὸν ὄνειρον ἀκριβῶς⁴⁾ ἐξεταστέον, ὡς ἔστιν. Ὅτι μικρὰ προσθέσει ἢ ἀφαιρέσει ἀλλοιοῦται τὸ ἀποτέλεσμα, ὁ ἐπιὼν ὁ λόγος δη-

e) ἔθνη) Deest in Cod. B.

f) τρέπει. τίνα-) Cod. B: τρέποι. πρὸς τὸ τέλος τὸν αὐτὸν, καὶ τὸ τέλος πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν ἀποδράσει πειρώμενον οὐκ ἐὰ διαφυγεῖν, οὐδὲ τὸν ἀποδημεῖν θέλοντα ἐκ τῆς οικίας ἐξελαθεῖν οὗτος ὄνειρος. οὐ γὰρ τὰ πρὸ ποδῶν δύναται φυλάσσειν τὰ βρέφη. καὶ προσπατεῖ γοῦν ἐκάττοτε. ἐν δὲ ταῖς δίκαις, τῶ μὲν ἐγκαλοῦντι δεινὸς ὁ ὄνειρος. οὐ γὰρ πείσει τοὺς δικαστὰς διὰ τὸ θράσυλον τῆς φωνῆς, τῶ δὲ ἐγκαλομένῳ καὶ φεύγοντι καὶ μάλιστα τῶ δεδιότι καταδικασθῆναι, ἄφελος ὁ ὄνειρος. τὰ γὰρ βρέφη, συγγνώμῃς ἀξιοῦνται καὶ ἀμάσθη. τίνα-

a) καὶ ὅπως) Cod. B: καὶ ὀπόστον.

b) καὶ ἧς τινος ἡλικίας) Cod. B: καὶ ἦν τινα ἡλικίαν.

c) ἀκριβῶς) Cod. B: ὡσαύτως.

λώσει; ὡς εἰ μή τις τούτων ἔχοιτο: πταίων ἂν^{d)}
 ἑαυτὸν μάλλον ἢ ἡμᾶς μέμφοιτο.

Ἐπαγγελία τῶν ἐν ταῖς βίβλοις C. X.
 γραφομένων.

Ἐξῆς ὑποθησόμεθα^{a)}, πῶς δὲ κρίνειν τοὺς
 ὄνειρους. Ἐξεῖ δὲ τάξιν ἢ πραγματεία τριαύτην:
 εὐχ ὡςπερ οἱ παλαιοὶ^{b)} ἀπὸ θεῶν ἀρξόμεθα,
 καὶ ἀσεβεῖν τινὶ δοκῶμεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀναγκαῖ-
 ον τῆς ἀκλουθίας ἀποβλέποντες ἀρξόμεθα p. 16.
 πρῶτον ἀπὸ τοῦ γενναῖσθαι, ἔπειτα ἀνατρέφε-
 σθαι; ἐξῆς περὶ σώματος καὶ τῶν ἐν σώματι με-
 ρῶν προσγινόμενων τὲ καὶ ἀπογινόμενων, καὶ αὐξά-
 νομένων καὶ μειουμένων, καὶ ἀλλοιουμένων^{γ)} εἰς
 μορφήν ἑτέραν ἢ εἰς ὕλην; εἶτα περὶ διδασκαλίας
 τεχνῶν παντοδαπῶν, καὶ ἔργων, καὶ ἐπιτηδευμά-
 των; εἶτα περὶ ἐφηβίας, περὶ γυμνασίων κατ'
 εἶδος, περὶ ἀγῶνων, περὶ βαλανείων καὶ λουτρῶν
 παντοδαπῶν, περὶ τροφῆς πάσης ξηραῖς τε καὶ
 ὑγραῖς, περὶ μύρων καὶ στεφάνων, περὶ ἀφροδι-
 σίων συνουσίας, περὶ ὕπνου. Ταῦτα μὲν περι-
 ἔχει^{δ)} ἡ πρώτη βίβλος. Ἡ δὲ δευτέρα: περὶ
 ἐγρηγόρσεως, ἀσπασμάτων, κόσμου παντὸς ἀν-
 δρείου καὶ γυναικείου, ἀέρος καὶ τῶν περὶ ἀέρα,

d) ἔχοιτο: πταίων ἂν) Cod. B: ἔχοι: τὸ πταῖον πλέον, εἰ-
 κότως ἂν.

a) ὑποθησόμεθα) Cod. B: ὑποτιθέμεθα.

b) οἱ παλαιοὶ) Cod. B: οἱ πολλοί. Non male.

γ) περιέχει) Cod. B: ἔξει.

περὶ κυνηγεσίας²⁾, περὶ ἀλιείας³⁾, περὶ πλοῦ,
 περὶ γεωργίας, περὶ δίκης, ἀρχῆς δημοσίας, λει-
 τουργίας, στρατιᾶς, θεῶν τιμῆς, καὶ περὶ θεῶν,
 περὶ θανάτου, καὶ εἴ τι ἄλλο προῖων ὁ λόγος
 ὑπομνήσει.

C. XI. Πῶς ἐπιβλητέον ταῖς κρίσεσιν.

Χρὴ δὲ κρίνειν τοὺς ὄνειρους ποτὲ μὲν ἀπ' ἀρ-
 χῆς εἰς τέλος ἀποβλέποντα τὸν ὄνειροκρίτην, καὶ
 ὅταν ἢ τὰ θεωρήματα διαλελυμένα ἀπ' ἀλλή-
 λων, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τέλους εἰς ἀρχήν. Ἔστι
 γὰρ ὅτε μὲν¹⁾ ἡ ἀρχὴ τὸ τέλος ἔδειξεν ἀφανὲς ὄν
 καὶ ἀσύνητον, ὅτε²⁾ δὲ τὸ τέλος τὴν ἀρχήν. Δεῖ
 δὲ καὶ τοῖς καταξήροις καὶ ὡς περ οὐκ ἔχουσι λα-
 βᾶς ὄνειροις παρ' ἑαυτοῦ³⁾ τί προσφιλοτεχνεῖν,
 καὶ μάλιστα τοῖς ἀπόροις, ἐν οἷς ὀράματά⁴⁾ τινὰ
 ὀραῖται διάνοισιν αὐτοτελεῖ μὴ περιέχοντα ἢ ὄνομα
 προσλέγον, ποτὲ μὲν μετατιθέντα, ποτὲ δὲ ἀλ-
 λάσσοντα, ποτὲ δὲ προστιθέντα γράμματα ἢ
 συλλαβάς; ἐνίοτε δὲ ἰσόψηφα τινὰ ἐπινοοῦντα,
 δι' ὧν σαφέστερος γένεσι' ἂν ὁ λόγος.

C. XII. Ὅσον εἶναι χρὴ τὸν ὄνειροκρίτην.

P. 17.

Ἄσθεν φημί δεῖν¹⁾ οἰκοθεν παρασκευάσθαι
 καὶ οἰκεία συνεσεὶ χρηῖσθαι τὸν ὄνειροκρίτην, καὶ

a) ὄν καὶ ἀσύνητον, ὅτε) Cod. B: ὄν καὶ οὐκέτι σύνο-
 πτον, ὁ τέ.

b) παρ' ἑαυτοῦ) Cod. B: παρ' ἑαυτῶν.

a) Ἄσθεν φημί δεῖν) Cod. B: Ἄσθεν εἶναι φημί.

μη̄ μόνον τοῖς βιβλίοις ἐπανεχεν; ἐπεὶ ὅς τις γε τέχνην οἶεται ἄνευ φύσεως ἐντελῆ ἔσσεσθαι, ἀτελής καὶ ἀπέραντος. Τισούτω μᾶλλον, ὅσα πλείονα ἔξιν ἔχει, διατελέσει. Καὶ γὰρ τὸ ἀπ' ἀρχῆς^{b)} πεπλανῆσθαι ἐπὶ πλέον^{c)} τὴν πλάνην παρέχει. Ἐπι καὶ τὰ μὴ ἐξ ὁλοκλήρου μνημονεύμενα ἀδιάκριτα νομίζεις, εἰάν τε τὸ μέσον, εἰάν τε τὸ πέρασ ἐπιλάθῃται τις: εἰς μὲν γὰρ τὸν ὑγιᾶ λόγον^{d)} δεῖ ἐξετάζειν πᾶν τὸ ὁρώμενον ἀποβαίνειν; μόνον δὲ εἰς κατάληψιν ἔρχεται τὸ ἐξ ὁλοκλήρου μνημονεύμενον. Ὡσπερ εὖν αἱ θύται τὰ ἀμφίβελα τῶν σημείων εὐχὴ μὴ ἀληθῆ φασὶν εἶναι, ἀλλ' αὐτοὶ μὴ καταλαμβάνειν, δι' ὧν^{d)} ἐπιθύονται: εὐτω τὸν ὄνειροκρίτην, ὧν μὴ ἀκριβῆ τὴν κατάληψιν δύναται λαβεῖν, περὶ τούτων εὐ χρεὶ ἀποφαίνεσθαι, εὐδὲ ἀποσχεδιάζειν; ἐπεὶ αὐτῶ μὲν ἀδοξία, τῶ δὲ ἰδόντι βλάβος^{e)} παρακλουθήσει. Ἐπι καὶ κεῖνα: ὅσοι^{e)} τῶν ὀνείρων κακόν τι σημαίνουσιν, εἰάν ἢ τῶν ὄρωντες ψυχὴ τὸ ὄναρ μὴ ἀηδῶς ἢ διατιθεμένη, ἐλάττονα τὰ κακὰ γίνεται, καὶ σχεδὸν ἀτελεύτητα; καὶ πάλιν, ὅσοι τῶν ὀνείρων ἀγαθόν τι σημαίνουσιν, εἰάν ἢ τῆς ψυχῆς διάθεσις ἠδέϊα ἢ, τὰ ἀγαθὰ ἀτελεύτητα γίνεται, ἢ ἀνόνητα, ἢ πάντως γε ἥττονα. Διὸ χρεὶ

b) ἀπ' ἀρχῆς) Cod. A: ἀπαρχῆς.

c) πλείον) Cod. B: πλείονα.

d) δι' ὧν) Cod. B: δι' ὃ, quod mihi quidem magis placet.

e) τῶ δὲ ἰδόντι βλάβος) Cod. B: τῶ δὲ ἰδιώτη βλάβη.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον, εἴτε ἀηδῶς, εἴτε ἠδέως τοῦτο ἑώρα¹⁾.

C. XIII.

Περὶ γεννήσεως.

Εἴ τις δόξειε γεννᾶσθαι ὑπὸ γυναικὸς ἡστινός-
 οῦν: ὧδε κρίνειν προσήκει: Πένητι μὲν ἀγαθόν;
 ἔξει γὰρ τὸν θρέψαντα αὐτόν, καὶ ἐπιμελησόμε-
 νον αὐτοῦ, ὥσπερ τὰ βρέφη; εἰ μὴ ἄρα χειροτέ-
 χνης εἴη. Τῶδε γὰρ σχολὴν προαγορεύει; ἀργὰ
 γὰρ τὰ βρέφη καὶ ἐνειλούμενα τὰς χεῖρας τυγ-
 χάνει. Χεῖρες δὲ αἱ πράξεις εἰρηνται. Πλουσίῳ
 δὲ τὸ μὴ κρατεῖν τῆς οἰκίας σημαίνει, ἀλλ' ὑπό-
 τινων ἄρχεσθαι ὧν οὐ βούλεται; καὶ γὰρ τὰ βρέ-
 φη ὑπὸ ἄλλων ἄρχεται. Ἄνδρὶ²⁾ δὲ γυναῖκα
 ἔχοντι μὴ ἔγκυον σημαίνει τῆς γυναικὸς στερηθῆ-
 ναι; οὔτε γὰρ τὰ βρέφη γυναιξὶ γαρμείται ἢ σύνε-
 στιν. Ἔτι τῶ ἔχοντι ἔγκυον γυναῖκα σημαίνει
 παῖδα αὐτῶ γεννήσεσθαι ὅμοιον κατὰ πάντα³⁾;
 οὕτω γὰρ ἄνωθεν²⁾ αὐτὸς³⁾ δόξειε γεννᾶσθαι.
 Δούλῳ δὲ σημαίνει τὸ φιλεῖσθαι παρὰ τοῖς δεσπό-
 ταις, καὶ ἀμάρτη, συγγνώμης ἀξιούσθαι, ἐλευ-
 θερωθῆναι δὲ οὐδέπω; καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ βρέφη
 ἑαυτῶν ἄρχει, καὶ ἐλεύθερα ἦ. Ἀθληταῖς δὲ
 κακόν; οὔτε γὰρ βαδίζει τὰ βρέφη, οὔτε τρέχει,
 οὔτε ῥῆξαι τινὰ δύναται, ὅπου γε οὐδὲ αὐτὰ βα-
 δίζειν δύναται. Τῶ δὲ ἐπὶ ξένης ὄντι τὴν εἰς οἶκον

1) τοῦτο ἑώρα) Cod. B: τοῦτο ἔδρα.

2) ἄρχεται. Ἄνδρὶ) Cod. B: ἄρχεται, ὧν οὐ κατὰ γνώ-
 μην αὐτῶν, ἀνδρὶ.

ἀνακομιδὴν σημαίνει: ἵνα ἐπ' ἀρχὴν ἔλθῃ, ὡς καὶ τὸ γεννώμενον; ἢ^{α)} πάλιν ἵνα εἰς τὴν γῆν ἔλθῃ, τούτ' ἔστιν εἰς τὴν πατρίδα. Κοινὴ γὰρ ἅπασιν ἐπίσης ἐστὶν ἡ γῆ πατρῆς. Τῶ δὲ νοσοῦντι θάνατον προκαγορεύει τὸ ὄναρ; ἐπεὶ καὶ οἱ ἀποθνήσκοντες ἐσχισμένοις ἐνειλοῦνται βράκεισιν, ὡς καὶ τὰ βρέφη, καὶ χαμαὶ τίθενται^{β)}). β)

Περὶ τοῦ κύειν.

C. XIV.

Εἰ δὲ τις αὐτὸς ὑπολάβοι ἔγκυος εἶναι^{α)}), εἰ μὲν πένης εἶη: πολλὰ κτήσεται καὶ περιβαλεῖται χρήματα, ὡς καὶ διγκωθῆναι; εἰ δὲ πλούσιος: ἐν βασάνοις καὶ φροντίσιν ἔσται. Καὶ ὁ γυναῖκα ἔχων στερήσεται αὐτῆς, οὐκ ἔτι ἔχων χρεῖαν τῆς κυσφορίας. Ὁ δὲ μὴ ἔχων^{β)} γῆμαι ἀν σφόδρα εὖνουν, ὡς δοκεῖν τὰ αὐτὰ τῇ γυναίκι πάσχειν. Τοῖς δὲ λοιποῖς νόσον σημαίνει. Τὸ δὲ ἀποτεκεῖν ἐν γαστρὶ ἔχοντα χειρὸν, καὶ τὸν νοσοῦντα σημαίνει^{γ)} ἀποθανεῖν ταχέως. Ἐπειδὴ πᾶν σῶμα τίκτον πνεῦμα ἀφίησιν^{δ)}); καὶ ὡς περ τὸ βρέφος τοῦ περιέχοντος σώματος ἀπαλλάσσεται, οὕτω

β) τίθενται.) Cod. B: τίθενται' καὶ οἷον περ λόγον ἔχει ἢ ἀρχή.

α) ἔγκυος εἶναι) Cod. B: κύειν.

β) ἔχων γῆμαι) Cod. B: ἔχων γυναῖκα γῆμαι.

γ) ἀποτεκεῖν ἐν γαστρὶ — σημαίνει ἀποθανεῖν) Cod. B: ἀποτεκεῖν, καὶ ἀπογενῆσαι οὐ τὰ αὐτὰ τῷ ἔτι δοκεῖν ἐν γαστρὶ ἔχειν σημαίνει' ἀλλὰ τὸν μὲν νοσοῦντα δηλοῖ ἀποθανεῖν.

δ) Ἐπειδὴ πᾶν — ἀφίησιν) Cod. B: ἐπειδὴ πᾶν σωματικὸν πνεῦμα ἐξαφίησι.

καὶ ἡ ψυχὴ. Πένητι δέ, καὶ καταχρέω, καὶ δού-
 λω, καὶ παντὶ τῷ ἐν περιστάσει ἠτινιοῦν ὄντι, τὰ
 παρόντα δεινὰ ἀποδέσθαι σημαίνει; καὶ ἡ αἰτία
 φανερά. Τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει; ἐπεὶ τὸ^{ε)} κεκρυμ-
 μένον τέως βρέφος ἐξεφάνη. Πλουσίους τὲ καὶ
 δανειστάς, καὶ πραγματευτάς, καὶ πάντας τοὺς
 p. 19. πιστευομένους, βλάπτει; ἃ γὰρ τὸ πρὶν εἶχον,
 ἀποθήσονται. Ἐμπόροις τὲ καὶ ναυκλήροις ἀγα-
 θόν. Πολλοὶ δὲ καὶ συγγενεῖς ἀπέβαλον, διὰ τὸ
 ἀφ' αἵματος τὸ βρέφος ἀποβεβλήσθαι^{λ)}.

C. XV.

Περὶ παίδων^{α)}.

Παιδία δόξα ἔχειν, ἢ ἰδεῖν παντελῶς βρέφη,
 ἴδια μὲν τέκνα, καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μοχθηρόν.
 Φροντίδας γὰρ καὶ λύπας σημαίνει, καὶ μερίμνας
 πραγμάτων ἀναγκαίων τινῶν ἕνεκεν; ἐπεὶ μηδὲ^{λ)}
 τὰ βρέφη ἄνευ τούτων ἐστὶν ἀνατρέψαι. Καί
 τις καὶ λόγος παλαιὸς τὸ τοιοῦτον ἀποδείκνυσιν;
 ἔστι δὲ ὧδε:

^{β)} Ἡ δέος, ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρονον.²⁾

Τούτων δὲ τὰ μὲν ἀρσενικὰ εἰς ἀγαθὸν τελευτᾷ,
 τὰ δὲ θηλυκὰ χείρονα τῆς ἀρχῆς τὴν τελευτὴν
 ἐπάγει καὶ ζημίαν προαγορεύει; ὅτι τὰ μὲν^{β)}
 ἀρσενικὰ οὐδὲν ἀνατραφέντα παρὰ τῶν γονέων
 λαμβάνει, τὰ δὲ θηλυκὰ προικὸς ἐπιδιδύται.

ε) ἐπεὶ τὸ) Cod. B: κατὰ τὸ.

α) Περὶ παίδων.) Cod. B: Περὶ παίδων καὶ γάλακτος.

β) ὅτι τὰ μὲν) Cod. B: τὰ μὲν γὰρ.

Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξε θυγάτριον αὐτῷ γενέσθαι, καὶ ἐδανείσατο; καὶ πάλιν, ὃς^ς) ἔδοξε θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ ἀποθανούσαν κατορύττειν, ἀπέβη αὐτῷ δάνεια ἀποδοῦναι. Οὕτως ἄρα τὸν αὐτὸν ἐπέχει λόγον δανείῳ ἢ θυγάτρῃ. Ἄλλοτριεὺς δὲ παῖδας ὀρεῖν ἀγαθόν, ὅταν ὦσιν εὐμορφοὶ καὶ χαριέντες, καὶ τὸ παιδικὸν αὐτοῖς ἐπιτρέχει³). Ἀγαθῶν γὰρ ἔνστασιν καιρῶν δηλοῖ, ἐν οἷς ἐστὶν ἐλπίς ἔτι μᾶλλον τελέσαι τι καὶ καταπράξασθαι ἡδύ.⁴) Καὶ γὰρ οἱ παῖδες τὸ παρὲν ὄντες ἀπρακτοὶ, αὐθις ἐπὶ ἀνατραφῶσι, δυνήσονται τι πράξαι.

Περὶ σπαργανωθέντων παίδων C. XVI.
καὶ γάλακτος²).

Εἰ δὲ τις ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν σπαργάνοις δόξειεν εἶναι καὶ γάλα λαμβάνειν¹) παρὰ τινος γυναικὸς γνωρίμης: νόσον σημαίνει μακρὰν; εἰ μὴ γυναῖκα ἔχοι ἔγκυον²). Τότε γὰρ αὐτῷ γενόμενος ὁμοῖος ὁ παῖς τοῦτον τὸν τρόπον ἀνατραφήσεται. Γυναικὶ δ' ἰδούση θυγάτριον ἐσόμενον προσ- p. 20.
αγορεύει. Εἰ δὲ τις ἐν δεσμοῖς ὧν ἴδοι τὸν ἔναιρον τοῦτον: προσεπισωρεύσει³) αὐτῷ τὸ δαιμόνιον καὶ

c) πάλιν, ὃς) Cod. B: πάλιν αὐ.

d) Ἀγαθῶν γὰρ ἔνστασιν — καταπράξασθαι ἡδύ.) Cod. B: ἀγαθὰς γὰρ ἐνστάσεις σημαίνουσι καιρῶν. ἐν οἷς ἐστὶ τὸ μέλλον καὶ τελέσαι καὶ καταπράξασθαι.

a) καὶ γάλακτος) Defunct in Codd. B et A.

b) γνωρίμης: νόσον — ἔχοι ἔγκυον.) Cod. B: γνωρίμης ἢ οὐ γνωρίμης; νοσήσει μακρὰν νόσον, εἰ μὴ γυναῖκα ἔγκυον ἐν γαστρὶ ἔχουσαν.

ἄλλα τινὰ κακὰ πρὸς τῷ μὴ ἀπολυθῆναι. Οὐκ ἄλογον δὲ εὐδὲ κατὰ τὴν νόσον; ἀσθενεῖς γάρ εἰσιν οἱ ἐν γάλακτι παῖδες. Καὶ μὲν δὴ καὶ³⁾ οἱ τέλειοι, ὅταν νοσοῦντες τροφῇ μὴ δύνωνται⁴⁾ χρῆσθαι διὰ τὴν ἀνάγκην, γάλακτι καὶ μασθῶ γυναικίῳ χρῶνται⁵⁾. Τὸ δὲ δοκεῖν ἐν τοῖς ἰδίοις μασθοῖς γάλα ἔχειν γυναικί μὲν νέᾳ συλλαβεῖν σημαίνει, καὶ τελεσφορῆσαι, καὶ ἀποτεκεῖν⁶⁾. Πρεσβύτιδι δὲ πενιχερᾷ οὔση εὐπορίαν, πλουσία δὲ δαπάνας, παρθένῳ δὲ ὠραία μὲν οὔση γάμον προαγορεύει; εὐ γὰρ ἄνευ συνουσίας ἀφροδισίου γάλα ποτὲ σχοίη. Πάνυ δὲ μικρᾷ καὶ πόρρω τῆς ὥρας τῶν γάμων οὔση θάνατον μαντεύεται⁷⁾; τὰ γὰρ παρὰ τὴν ἡλικίαν, μοχθηρὰ πάντα, πλὴν ὀλίγων. Ἄνδρϊ δὲ πένητι καὶ βίου δεομένῳ περιουσίαν χρημάτων καὶ κτημάτων προαγορεύει, ὡς δύνασθαι⁷⁾ καὶ ἄλλους θρέψαι. Καὶ ἀγάμῳ γάμον, καὶ ἀπαιδι παῖδας πολλάκις ἐτήρησα προαγορεύσαντα τὸν ὄνειρον. Ὁ μὲν γὰρ οὕτως ἔσχεν εὐνοῦν τὴν γυναῖκα, ὥστε τὰ αὐτὰ ἐκείνη⁸⁾ πᾶσχειν δοκεῖν; ὁ δὲ ἀνεθρέψατο παῖδας. Ἀθλητῇ δὲ, καὶ ἐργάτῃ, καὶ μονομάχῳ, καὶ παντὶ σωμασκοῦντι⁸⁾, νόσον προαγορεύει; ἐπειδὴ τὰ θηλύτερα σώματα γάλα ἔχει. Ἔτι

c) γάλα ποτὲ σχοίη. Πάνυ — θάνατον μαντεύεται) Cod. B: γάλα ἂν ἔχοι, ἢ παντελῶς δὲ μικρὰ, καὶ πρὸ πολλοῦ τῆς ὥρας τῶν γάμων οὔση θάνατον προμαντεύεται παρὰ τὴν ὥραν.

d) ὥστε τὰ αὐτὰ ἐκείνη) Cod. B: ὡς ταῦτα ἐκείνην.

δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον^{e)} ἐτήρησα: γυναῖκα τὶς ἔχων καὶ παῖδας ἐπὶ τούτῳ τῷ ὄνειρῳ τῆς γυναικὸς ἐστερήθη, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας μόνος^{g)} ἀνεθρέψατο τὴν ἴσιν αὐτοῖς παρέχων χρεῖαν πατρὸς τε ἅμα καὶ μητρός. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἀνατροφῆς. Νυνὶ δὲ περὶ σώματος καὶ τῶν ἐν τῷ σώματι^{h)} μερῶν προσγινομένων τὲ καὶ ἀπογινομένων, εἴτε ἀλλοιούμενων εἰς τε^{f)} μορφήν ἑτέραν καὶ εἰς ὕλην, ποιήσομαι τὸν λόγον μικρὰ παραιτησάμενος τοὺς τοῖς ἐπὶ λεπτὸν διακρινόμενοις δυσχεραίνοντας^{h)}). Ἡμεῖς γὰρ οὐ μόνον^{g)} τοῖς ἐπισύρουσι τὰ τοιαῦτα ἀπεχθανόμεθα, ἀλλὰ καὶ βλάβην τινὰ κοινὴν νομίζομεν τὸ μὴ οὐχὶ περὶ ἐκάστου^{h)} ἀκριβοῦν καὶ ἐξονυχίζειν. Τοιγάρτοι πρῶτονⁱ⁾ ἀπὸ τοῦ κυριωτάτου τῶν ἐν τῷ σώματι μερῶν ἀρξομαι διασαφεῖν.

Περὶ κεφαλῆς^{a)}.

G. XVII.

P. 21.

Μεγάλην ἔχειν δοκεῖν κεφαλὴν ἀγαθὸν ἀνδρὶ πλουσίῳ οὐδέπω ἀρξάντι, καὶ πένητι, καὶ ἀθλητῇ, καὶ δανειστῇ, καὶ τραπεζίτῃ, καὶ ἐρανάρχῃ. Τῷ μὲν γὰρ ἀρχὴν τινὰ προαγορεύει, ἐν

e) τοιοῦτον) Cod. B: τοιοῦτο.

f) εἰς τε μορφήν) Cod. B: εἰς τινα μορφήν.

g) Ἡμεῖς γὰρ οὐ μόνον) Cod. B: ἡμεῖς δὲ οὐχ ὅτι μόνον.

h) τὸ μὴ οὐχὶ περὶ ἐκάστου) Cod. B: τὸ μὴ περὶ ἐκάστης.

i) Τοιγάρτοι πρῶτον) Cod. B: πρῶτον μὲν.

a) Περὶ κεφαλῆς.) Cod. B: Περὶ κεφαλῆς καὶ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ.

ἢ δεήσει αὐτῷ στεφάνου, ἢ στροφίου'), ἢ διαδήματος. Τῷ δὲ εὐπρίαν καὶ χρημάτων ἐπίκτησιν²⁾, καὶ κατὰ τοῦτο μείζονα τὴν κεφαλὴν ἔσεσθαι; καὶ γὰρ τὰ χρήματα κεφάλαια καλεῖται. Ἀθληταῖς δὲ σαφές, ὅτι νίκην προαγορεύει. Τότε γὰρ ἢ β) κεφαλὴ μείζων γένοιτ' ἀν' αὐτοῦ. Τραπεζίτη δέ, καὶ δανειστῇ, καὶ ἐραναρχῇ, πλείονα τὴν τῶν χρημάτων συστροφὴν μαντεύεται. Πλουσίῳ δὲ πρὸς τὸ ἄρχειν ἤδη καθεστῶτι, καὶ ῥήτορι, καὶ δημαγωγῷ, βαρύνσεις καὶ ὕβρεις ἐκ τῶν ὀχλῶν προαγορεύει. Καὶ τῷ νοσοῦντι καρηβαρίαν, καὶ στρατιώτῃ πόνους³⁾, καὶ δούλῳ τὸ μὴ ταχέως ἐλευθερωθῆναι, καὶ τῷ τὸν ἥσυχον ἐπανηρημένῳ βίον ταραχὰς καὶ ὕβρεις μαντεύεται. Ἡ δὲ μικροτέρα τῆς κατὰ φύσιν γινομένης⁴⁾ κεφαλὴ τὰ ἐναντία πρὸς λόγον ἐκάστου τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς προγεγραμμένης κεφαλῆς σημαίνει.

C. XVIII.

Περὶ τριχός.^{a)}

Τρίχας ἔχειν μεγάλας καὶ καλάς καὶ ἐπ' αὐταῖς ἀγάλλεσθαι ἀγαθὸν μάλιστα γυναικί'); ὑπὲρ γὰρ εὐμορφίας ἐστίν, ὅτε καὶ ἀλλοτρίαις θριξίν αἱ γυναῖκες χρῶνται²⁾. Ἀγαθὸν δὲ καὶ
σεφῶ

b) τότε γὰρ ἢ) Cod. B: ὅτε ἢ.

c) πόους, καὶ) Cod. B: πόνον καὶ νόσον, καὶ.

d) τῆς κατὰ φύσιν γινομένης) Cod. B: καὶ τοῦ κατὰ φύσιν λειπομένη.

a) Περὶ τριχός.) Cod. B: Περὶ τριχῶν.

σοφῶ ἀνδρὶ, καὶ ἱερεῖ³⁾, καὶ μάντεϊ, καὶ βασιλεῖ,
καὶ ἀρχοντι, καὶ τοῖς περὶ τὸν⁴⁾ Δίονυσον τεχνί-
ταις. Τούτων γὰρ οἷς μὲν ἔθος ἐστὶ κομᾶν, οἷς
δὲ τὸ ἐπιτήδευμα κομᾶν ἐπιτρέπει⁵⁾. Ἄγαθὸν δὲ
καὶ τοῖς λοιποῖς, πλὴν ἦττον; αὐτὸ γὰρ εὐπορίαν
μόνον σημαίνει, οὐχ ἡδεῖαν ἀλλ' ἐπίμοχθον; διὰ
τὸ πολλοῦ καμάτου δεῖν εἰς τὴν κομιδὴν τῶν με-
γάλων τριχῶν.

Περὶ ἀτημελήτων τριχῶν.

C. XIX.
p. 22.

Αἱ δὲ μεγάλαι μὲν, ἀτημέλητοι δὲ τρίχες,
ὡς μὴ δοκεῖν κόμην εἶναι ἀλλὰ τρίχωμα, πᾶσιν
ἀνθρώποις πένθη τὲ καὶ λύπας δηλοῦσι. Κο-
μεῖν^{a)} μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἐστίν. Ἡ δὲ ἀτη-
μέλητος ἐν συμφοραῖς αὐξεται^{b)} θρίξ. Ἐγὼ δὲ
ποτὲ τινὰ τῶν γνωρίμων ἐν ἀρχῇ καταστάντα,
καὶ τὴν ἄλλην εὐπραγίαν εὐτυχήσαντα, ἐν ὕπνοις
θεασάμενος ἐν τῇ πόλει προπεμπόμενον ὑπὸ τῆς
ὑπεβιβλημένης αὐτῷ τάξεως, ἀνίκμους ἔχοντα
καὶ κουριώσας τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, ἐπέβα-
λον μὲν ὡς λύπης αὐτῷ δηλωτικὸν εἶη τὸ ὄναρ. Οὐ
πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς,
ὅπερ ἦν αὐτῷ καὶ ἐπιζήμιον πᾶν καὶ ἐπίλυτον.

a) λύπας δηλοῦσι. Κομεῖν) Cod. B: λύπας, οἷς δὲ ἐπιδέ-
χεται καὶ δεσμὰ σημαίνουσι. κομεῖν.

b) αὐξεται) Cod. B: αὐξάνεται.

C. XX.

Περὶ χοιρείας τριχός.

Τὸ δὲ δοκεῖν χοιρείας τριχῆς ἔχειν κινδύνους ἐπάγει βιαίους, καὶ τοιούτους, οἷους καὶ τὸ ζῶον ὑποπίπτει^{a)}, λέγω δὲ ὁ χοῖρος. Ἰππείας δὲ ἔχειν τριχῆς, δουλείας καὶ ταλαιπωρίας σημαίνει. Καὶ τοῖς εὖ γεγονόσι^{b)} δούλῳ δεσμὰ περιτίθησιν. Ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ χαιίτη ἰππεία δεσμεύεται^{c)}.

C. XXI.

Περὶ τοῦ ἔχειν ἔρια ἀντὶ τριχῶν.

Ἐρια δὲ ἀντὶ τριχῶν ἔχειν νόσους μακράς^{a)} καὶ Φθισιν προκαγορεύει^{b)}: καὶ^{c)} διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔρια φοροῦντα δοκεῖν^{b)} συμπεφυκῶτα ἔχειν. Εἰ δὲ εἰς ἄλλην τινὰ ὕλην αἱ τρίχες μεταβάλλοιτο^{d)}: ἀπὸ τῶν ὁμοίων τεκμαίρεσθαι χρῆ, τοῦτ' ἔστι τῆς μεταβολῆς. Τὸ δὲ περὶ μέτωπον πᾶν μέρος δοκεῖν ψιλοῦσθαι, ἐν τῷ παρόντι χλευήν ἄμα καὶ ἀπραξίαν μαντεύεται. Εἰ δὲ τὸ ὀπίσω τοιοῦτον ἔχειν δίζειέ τις: ἐν τῷ γήρα πενίαν καὶ ἀπορίαν^{e)} οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔξει; ἔξεναντίας γὰρ τὸ ὀπίσω τοῦ μέλλοντος χρόνου σημαντικόν ἐστιν. Αἱ δὲ ψιλότητες ἀπορίας οὐδὲν διαφέρουσιν, ἢ ὅτι κατ' ἔλλειψιν γίνονται θερμοῦ, ἢ ὅτι μηδενὸς ἐπιλαβέσθαι παρέχουσιν^{f)}. Εἰ δὲ

P. 23.

a) ὑποπίπτει) Cod. B: ὑποπέπτωκε.

a) μακράς) Deest in Cod. B.

b) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔρια φοροῦντα δοκεῖν) Cod. B: ἐν τῇ κεφαλῇ ἔρια δοκοῦντα φορεῖν.

c) τινὰ ὕλην αἱ τρίχες μεταβάλλοιτο) Cod. B: τινὰ κεφαλὴν αἱ τρίχες μεταβάλλοιεν.

τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κεφαλῆς ψιλὸν ἔχει τις: πάν-
 τας τοὺς κατ' αἶμα προσήκοντας ἄρσενας ἀπο-
 λεῖ^{d)}); εἰ δὲ μηδὲνα ἔχει: βλαβήσεται. Εἰ δὲ τὸ
 εὐώνυμον: τὰς θηλείας ἀπολεῖ, εἴγέ τιςα ἔχει;
 εἰ δὲ μή: καὶ οὕτω βλαβήσεται^{e)}. Συγγενῶν
 μὲν γάρ ἐστιν ἡ κεφαλὴ σημαντικόν. Ταύτης δὲ
 τὰ μὲν δεξιά μέρη^{f)}, ἀρρένων; τὰ δὲ εὐώνυμα,
 θηλειῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ παντός σώματος τὰ δεξιά
 καὶ τὰ εὐώνυμα τριαύτην ἔχει τὴν διαίρεσιν. Ὀπό-
 τερον δ' ἂν τῆς κεφαλῆς ψιλὸν ἔχει τις οὐκ ὦν
 εὐσυνείδητος, κατακριθήσεται τὴν εἰς ἔργον δη-
 μόσιον καταδίκην^{g)}; τούτο γὰρ κακεῖ^{h)} παρὰ-
 σημόν ἐστι τοῖς καταδικαζομένοιςⁱ⁾. Ὅλην δὲ τὴν
 κεφαλὴν ἔχειν ψιλὴν^{b)} ἀγαθὸν τῷ φεύγοντι δί-
 κην, καὶ τῷ φοβουμένῳ, μὴ πρὸς τινῶν βία κα-
 τασχεθῆ; ῥᾶστα γὰρ ἂν διαφύγει^{δ)} ἀνεπίλη-
 πτος ὦν. Τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπολέσαι πᾶν σημαίνει
 τὸ πρὸς κόσμον τοῦ βίου τεῖνον.

Περὶ τοῦ ξυρᾶσθαι δοκεῖν τὴν . C. XXII.
 κεφαλὴν^{a)}.

Ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ὅλην¹⁾ Αἰγυ-
 πτίων θεῶν ἱερεῦσι, καὶ γελωτοποιοῖς²⁾, καὶ τοῖς

C 2

d) ἀπολεῖ) Cod. B: ἀποβάλλει.

e) Εἰ δὲ τὸ εὐώνυμον: τὰς θηλείας — οὕτω βλαβήσεται.)
 Defunt omnia in Cod. B.

f) καταδικαζομένοις) Cod. B: κατακρινόμενοις.

g) ἔχειν ψιλὴν) Cod. B: ψιλὴν ἔχειν δοκεῖν.

a) Περὶ — κεφαλὴν.) Lemma hoc deest in Cod. B.

ἐξ ἔθους ἔχουσι ζυρᾶσθαι³⁾, ἀγαθόν; πᾶσι δὲ τοῖς ἄλλοις πονηρόν. Τὰ γὰρ αὐτὰ τῇ ψιλώσει σημαίνει, βιαιότερα δὲ ἐπάγει καὶ σύντομα τὰ κακὰ. Πλέουσι δὲ διαρξήδην ναυάγιον σημαίνει, καὶ νοσοῦσιν εἰς ἔσχατον ἐλάσαι κίνδυνον, πλὴν οὐκ ἀποθανεῖν; ναυαγήσαντες μὲν γὰρ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες^{b)} νόσου ζυρῶνται οἱ ἄνθρωποι, οὐ μὴν οἱ ἀποθανόντες. Τοῖς δὲ πρειρημένοις ἀγαθόν διὰ τὸ ἔθος. Κείρεσθαι δὲ ὑπὸ κουρέως ἀγαθόν πᾶσιν ἐπίσης. Δῆλόν⁴⁾ ἐστὶ γὰρ ὡς εἰπεῖν ἀπὸ^{c)} τοῦ καρῆναι καὶ τὸ χαρῆναι κατὰ παραλλαγὴν⁵⁾ στοιχείου ἐκδέξασθαι^{d)}. Καὶ μέντοι οὐδεὶς ἐν περιστάσει πονηρᾷ ἢ συμφορᾷ τινὶ καθεστῶς κείρεται; ἀλλ' οἷς μάλιστα εὐπρεπείας μέλει^{e)}, οὗτοι κείρονται. Μέλει δὲ εὐπρεπείας ἀλύποις τὲ καὶ μὴ ἀπόροις^{f)}. Τὸ δὲ ὑπὸ κουρέως^{f)} πρόσκειται; ἐπεὶ εἴ τις ἑαυτὸν κείρει: πένθος αἰφνίδιον ἢ συμφορὰν^{g)} μεγάλων κακῶν ἀνάπλεων σημαίνει. Οἱ γὰρ ἐν τοιούτοις γινόμενοι ἑαυτοὺς τῇ ἀνάγκῃ περικείρουσι⁷⁾. Τὸ δὲ ὀνυχίζεσθαι χρεώστη μὲν ἀποδοῦναι τόκον σημαίνει, τοῖς δὲ λοιποῖς βλάβος ὑπὸ τῶν ὀνυχισάν-

b) γὰρ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες) Cod. B: γὰρ καὶ ἐκ μεγάλης ἀναστάντες.

c) ἀπὸ) Cod. B: ὑπὸ.

d) ἐκδέξασθαι) Cod. B: προσδέξασθαι.

e) μέλει) Cod. A: μέλλει.

f) ὑπὸ κουρέως) Cod. B: ἀπὸ κουρέως.

g) κείρει: πένθος αἰφνίδιον ἢ συμφορὰν) Cod. B: κρεεῖ, οὐκ ὦν κουρέως, τῶν ἰδίων πένθη, ἢ αἰφνίδιον τινὰ συμφορὰν.

των, εἰάν γε ἴδωσιν ἑαυτοὺς ὑπ' ἄλλων τινῶν ^ε). Καὶ γὰρ ^δ) ὀνυχίζεσθαι φαμέν ^η) τὸν ἐπὶ βλάβῃ ὑπὸ τινος ἐξαπατηθέντα. Περὶ δὲ τοῦ κτενίζεσθαι, καὶ ἐμπλέκεσθαι ^ι) τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐσοπτρίζεσθαι, καὶ τῶν τούτοις ἀκολουθῶν ^κ), ἐν τῷ δευτέρῳ ἐπιμνησθήσομαι βιβλίῳ, ἐπειδὴν περὶ κόσμου παντὸς ἀνδρείου καὶ γυναικείου λέγω.

Περὶ μετώπου.

C. XXIII.

Μέτωπον ὑγιὲς καὶ εὐσαρκον παντὶ ἀγαθόν, καὶ παρρησίαν καὶ εὐανδρίαν σημαίνει. Τὸ δὲ ἡλωμένον ^λ) ἢ νοσοῦν αἰσχύνῃν ἅμα καὶ βλάβην δηλοῖ ^α). Χάλκειον δὲ, ἢ σιδήρεον ^β), ἢ λίθινον μέτωπον δοκεῖν ἔχειν, τελώναις καὶ καπήλοις καὶ τοῖς μετὰ ἀναιδείας ζῶσιν μόνοις συμφέρει, τοῖς δὲ λοιποῖς μῖσος ἐργάζεται.

Περὶ ὠτων.

C. XXIV.

Ὡτα ἔχειν πλείονα ^γ) ἀγαθόν τῷ βουλομένῳ κτήσασθαι τινὰ ὑπακουσόμενον ^δ), οἷον γυναῖκα, τέκνα, οἰκέτην. Πλουσίῳ δὲ καταβοήσεις σημαίνει, ἀγαθὰς μὲν, εἰάν εὐμορφα ὦτα, κακὰς δὲ, εἰάν ἄμορφα ἢ ἢ ἄρυθμα. Κακὸν δὲ δούλω τὸ ἄναρ, καὶ δίκην ἔχοντι, ἐγκαλοῦντι τὸ καὶ ἐγκα-

h) ἴδωσιν — φαμέν) Cod. B: ἴδωσιν τινὰ, ἢ ὑπ' ἄλλων τινῶν, καὶ γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὀνυχίζεσθαι φασί.

α) ὡλοῖ.) Cod. B: σημαίνει.

β) ὑπακουσόμενον.) Cod. B: ἀκουσόμενον αὐτοῦ.

λουμένω. Τῷ μὲν γάρ πολλῷ χρόνῳ σημαίνει ὑπακούσεσθαι; τῷ δὲ, εἰ μὲν ἐγκαλῆ, καὶ ἀντεγκληθῆναι^{b)}, εἰ μὲν δὲ ἐγκαλήται, πλείονα τὰ ἐγκλήματα τῶν φανερῶν ἐπενεχθήσεσθαι. Τρόπον γάρ τινα αὐτῷ φησὶ δεῖν^{c)} πλείονων ὥτων. Ἄνδρι δὲ χειροτέχνῃ ἀγαθόν; πολλῶν γάρ ἀκούσεται ἐργοδοτῶν. Τὸ δὲ ἀπολέσαι καὶ τὰ ὄντα ὄντα, τὰ ἐναντία ἐκάστῳ τοῖς ἔμπροσθεν γεγραμμένοις^{d)} σημαίνει. Ὡς καταίρειν μεστὰ^{e)} ῥύ-
 p. 25. που ἢ ἰχθῶρες, ἀγγελίας ποθὲν ἀκούσεσθαι σημαίνει ἀγαθός. Μαστιγοῦσθαι δὲ τὰ ὄντα^{f)}, κακὰς ἀγγελίας ἀκούσεσθαι^{g)} ποθὲν σημαίνει. Μύρμηκας^{h)}; εἰς τὰ ὄντα δοκεῖν εἰσπορεύεσθαιⁱ⁾ σοφισταῖς μόνις ἀγαθόν; ὅμοιοι γάρ εἰσι^{j)} τοῖς φριτῶσιν ἀκουσομένοις μειρακίαις. Τοῖς δὲ λοιποῖς θάνατον προαγορεύει τὸ ὄναρ. Γῆς τε γάρ εἰσι παῖδες οἱ μύρμηκες^{k)}, καὶ εἰς τὴν γῆν καταδύονται: ὡς εἰς ἀπογεγαιωμένον^{l)} οὖν τόπον, τοῦτ' ἔστιν εἰς ἀποθανόντων τόπον καταδύοντα. Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξεν εἰ τῶν ὥτων αὐτοῦ πυρῶν ἀστάχους^{m)} πεφυκέναι, καὶ τοὺς πυροὺς αὐτοὺς ἀπορῆζόντας ταῖς χερσὶν ἀποδεχόμενος ἐκλαμβάνεινⁿ⁾: ἤκουσε κληρονόμος^{o)} ἀπόντος ἀδελφοῦ;

b) ἀντεγκληθῆναι) Cod. B: ἀντεκλήθη.

c) ἀκούσεσθαι) Cod. B: ἀκούσαι.

d) εἰσπορεύεσθαι) Cod. B: εἰσερχεσθαι.

e) ὅμοιοι γάρ εἰσι) Cod. B: ὅμοιον γάρ ἐστι.

f) κληρονόμος ἀπόντος ἀδελφοῦ —. Ὡς λέοντος ἔχειν, ἢ λύκου) Cod. B: κληρονομίαν ἀποθανόντος ἀδελφοῦ. ἤκουσε διὰ τὰ ὄντα, κληρονομίαν δὲ διὰ τοὺς πυροὺς,

διὰ μὲν τοὺς στάχους κληρονόμος, ἀδελφοῦ δὲ ὅτι καὶ τὰ ὄτα ἀδελφά ἐστὶν ἀλλήλων. Ὡτα ὄνου ἔχειν δοκεῖν φιλοσόφοις μόνον ἀγαθόν; ὅτι μὴ^{γ)} ταχέως κινεῖ τὰ ὄτα ὄνος. Τοῖς δὲ λοιποῖς δουλείαν καὶ ταλαιπωρίαν σημαίνει. Ὡτα λέοντος ἔχειν, ἢ λύκου, ἢ παρδάλεως, ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἀγρίων ζώων, ἐπιβουλήν ἔχειν ἐκ διαβολῆς σημαίνει. Ἀκλούθως δὲ περὶ τῶν ἄλλων ζώων κατὰ τὸ οἰκεῖον ἐκλαμβάνειν δεῖ. Ὡτα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχειν κωφὸν σημαίνει γενέσθαι, καὶ τὰ τῆς ἀκκῆς διὰ τῆς ὀράσεως παραδέξασθαι^{δ)}). Ἐπὶ δὲ τοῖς ὤσιν ὄμματα δοκεῖν^{ε)} ἔχειν τυφλὸν γενέσθαι σημαίνει, καὶ τὰ τῆς ὀράσεως διὰ τῆς ἀκκῆς παραδέξασθαι^{η)}).

Περὶ ὀφρύων.

C. XXV.

Ὄφρυες δασεῖται καὶ εὐανθεῖς πᾶσιν ἀγαθαί, μάλιστα γυναιξίν. Αὐταὶ γὰρ ὑπὲρ εὐμορφίας καὶ μέλανι χρίονται τὰς ὀφρύας^{α)}). Ταιγάρτοι^{β)} ἡδονὰς καὶ εὐπραξίας δηλοῦσι^{γ)}). Ψιλὰὶ δὲ οὐ μόνον ἀπραξίας καὶ ἀηδίας^{δ)}), ἀλλὰ καὶ πένθος ἐσόμενον προδηλοῦσιν. Ἔθος γὰρ παλαιὸν ἐπὶ πένθει^{ε)} τὰς ὀφρύας ψιλοῦσθαι^{ς)}).

ἀδελφοῦ δὲ, ὅτι καὶ τὰ ὄτα ἀδελφά εἰσὶν ἀλλήλων.
ὄτα λέοντος, ἢ λύκου.

γ) δοκεῖν) Deest in Cod. B.

δ) παραδέξασθαι) Cod. B: παραδέχεται.

ε) δηλοῦσι) Cod. B: δηλοῖ.

ς) ἐπὶ πένθει) Cod. B: ἐπὶ τὰ πένθει.

C. XXVI.
p. 26.

Περὶ ὀφθαλμῶν.

Ὁξὺ ὄραϊν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀγαθὰ πᾶσιν ἐπίσης. Τὸ δὲ ἀμβλυώττειν ἔνδειαν ἀργυρίου μὲν^{α)} δηλοῖ, ἐπειδὴ^{α)} καὶ τὰ ὄμματα ψήφους ἔχει; ἀπραξίαν δὲ, ὅτι^{β)} οἱ ἀμβλυώττοντες ἤττον τὰ πρὸ ποδῶν ὄρωσι. Τῷ δὲ παιδάς ἔχοντι σημαίνει τοὺς παιδάς νοσήσαι. Ἐκείνασι γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ παισίν^{γ)}, ὅτι καὶ ποθεῖναι καὶ τοῦ σώματος ὀδηγοί εἰσι, καὶ ἠγεμόνες, ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν γήρα γενομένων τῶν γονέων. Τὸ δὲ δοκεῖν τετυφλῶσθαι ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς^{δ)} σημαίνει τοῖς παισὶν ὀλεθρον τοῦ ἰδόντος, καὶ ἀδελφοῖς, καὶ γονεῦσι: παισὶ μὲν, διὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον; ἀδελφοῖς δὲ, ὅτι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀδελφοὶ εἰσὶν ἀλλήλων; γονεῦσι δὲ, ὅτι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αἴτιοι εἰσὶ τοῦ τὸ φῶς ὄραϊν, ὥσπερ καὶ οἱ γονεῖς^{ε)}. Ἡ δὲ τούτων ἀπώλεια τὴν^{δ)} τῶν ὁμοίων ἀπώλειαν σημαίνει^{ε)}. Ἀγαθὸν δὲ τῷ ἐν δεσμοῖς ὄντι τὸ δοκεῖν τυφλεῦσθαι καὶ τῷ βίᾳ ὑπὸ τιῶν κατεχομένων, καὶ τῷ σφόδρα πενομένῳ. Ὁ μὲν γὰρ οὐκ ὄψεται τὰ περὶ αὐτὸν κακά: ὁ δὲ ἔξει τοὺς ὑπηρετή-

a) ἀμβλυώττειν — ἐπειδὴ) Cod. B: ἀμβλυοπεῖν ἔνδειαν ἀργυρίου μὲν ὅτι.

b) ἀπραξίαν δὲ, ὅτι) Cod. B: ἀπραξίαν σημαίνει, ἀπραξίαν δὲ, ὅτι.

c) ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς) Cod. B: ἀμφοτέροις τοῖς ὀφθαλμοῖς.

d) τὴν) Cod. B: διὰ.

e) σημαίνει) Cod. B: προαγορεύει.

σοντας αὐτῶ; καὶ γὰρ τῷ τυφλῷ προσιασιν ὑπε-
 ρετήσοντες οὐκ ὀλίγοι, αὐτὸς τε τῶν πόνων ἀπο-
 πέπυται^{f)}. Ἀποδημεῖν δὲ κωλύει τὸ ὄναρ: καὶ
 τὸν ἀπόδημον οὐ φησιν ἐπανήξειν εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 οἰκίαν^{g)}; οὔτε γὰρ τὴν ξένην, οὔτε τὴν οἰκίαν
 ἄνευ ὀφθαλμῶν ἰδεῖν δύναται^{h)}. Δεινὸν δὲ καὶ
 στρατιώτη, οὐ γὰρ προκόψει^{h)}, καὶ παντὶ τῷ ἐν
 αὐτῇ βασιλείῳ ὄντι. Ἀθλητῶν δὲ τοῖς μὲν τὰ
 βαρέα ἀθλοῦσιν ἦτταν προαγορεύει, δραμεῦσι δὲ
 νίκην. Οἶδα δὲ τινα σταδία, ὅς μέλλων ἀγωνί-
 ζεσθαι Εὐσέβεια, τὰ ἐν Ἰταλίᾳ ἀχθέντα πρῶ-
 τονⁱ⁾ ὑπὸ βασιλέως Ἀντωνίνου ἐπὶ τῷ πατρὶ
 Ἀδριανῷ, ἠέδοξε τυφλὸς γεγονέναι: καὶ ἐνίκησεν.
 Ἐπίσης γὰρ τῷ τυφλῷ ὁ προάγων ἐν δρόμῳ οὐκ
 ἂν ἴδοι τοὺς ἀγωνιστάς. Δεινὸν δὲ καὶ κυβερνή-
 ταις, καὶ τοῖς τὰ οὐράνια διασκεπτομένοις, καὶ
 μάντεσι, τὸ τυφλοῦσθαι πολλάκις ἐτηρήσαμεν^{k)}.
 Καὶ εἴ τις ἀπολωλὸς τὶ ζητῶν ἴδοι τὸν ὄνειρον τοῦ-
 τον: οὐκ ἂν αὐθις ἴδοι^{l)}, οὔτε δραπέτην^{l)} διώκων
 καταλάβει. Παιτῶν δὲ ἀρίστον τὸ τοιοῦτον.
 Δεῖ μὲν γὰρ αὐτοῖς πολλῆς ἡσυχίας μέλλουσι
 ποιεῖν τὰ ἐπι. Μάλιστα δ' ἂν οὕτως ἐν ἡσυχίαις

p. 27.

f) ἀποπέπυται) Cod. B: ἀπολαύεται.

g) ξένην, οὔτε — ἰδεῖν δύναται.) Cod. B: ξένην ἐστὶ,
 οὔτε τὴν οἰκίαν, ἄνευ τῶν ὀφθαλμῶν, ἰδεῖν.

h) οὐ γὰρ προκόψει) Defunct in Cod. B.

i) ἠέδοξε) Cod. B: ὅς ἠέδοξε.

k) ἐτηρήσαμεν) Cod. B: ἐπετηρήσαμεν.

l) οὐκ ἂν αὐθις ἴδοι) Cod. B: οὐκ ἂν εὔροι, quod
 fortasse melius.

γένοντο, εἴ⁷⁾ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄμματα μήτε περιέλκοντο, μήτε ὑπὸ σχημάτων, μήτε ὑπὸ χρωμάτων. [Ὁ μὲν οὖν δεξιὸς πρεσβύτερα πρόσωπα σημαίνει, ὁ δὲ ἀριστερὸς νεώτερα⁸⁾.] Λόγος δέ τις ἔχει, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς Ὀμηρος τυφλὸς⁹⁾ ἦν. Νοσοῦσι δὲ θάνατον πάντοτε προαγορεύει¹⁰⁾ τὸ ὄναρ τοῦτο, διὰ τὸ τοῦ φωτὸς ἀπεστερηῆσθαι. Οἶδα δὲ τινα, ἔς ἔδοξε λέγειν αὐτῷ τινὰ τῶν ἀξιόπιστων [περὶ δὲ τοῦ: τίνες εἰ ἀξιόπιστοι, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ ἐπιμνησθήσομαι]: ὁ πατήρ σου οὐ τέθνηκεν, ἀλλὰ κοιμᾶται! Τούτου ὁ πατήρ τυφλὸς ἤδη γέγονε, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν αὐτῷ ἐπεστάλη¹¹⁾ περὶ τούτου. Εἰ δὲ τις τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν τυφλὸς εἶναι δόξειεν: ἀπὸ μέρους τὰ σημαίνοντα γένοιτ' ἂν αὐτῷ, καὶ ὡς εἰπεῖν ἔξ ἡμισείας. Ἔτι καὶ τοῦτο χρὴ σκοπεῖν¹²⁾, ὅτι ὁ μὲν δεξιὸς ὀφθαλμὸς σημαίνει τὸν υἱόν, καὶ ἀδελφόν, καὶ πατέρα: ὁ δὲ ἀριστερὸς θυγατέρα, καὶ ἀδελφὴν, καὶ μητέρα; δύο δὲ υἱῶν ὄντων, ἢ θυγατέρων δύο, ἢ δύο ἀδελφῶν, ὁ μὲν δεξιὸς τὸν πρεσβύτερον υἱόν, ἢ ἀδελφόν,¹³⁾ ἢ θυγατέρα τὴν πρεσβυτέραν: ὁ δὲ εὐώνυμος θυγατέρα τὴν νεωτέραν,¹⁴⁾ καὶ ἀδελφόν καὶ υἱόν τοὺς νεωτέρους. Τρεῖς δὲ ἔχειν ὀφθαλμούς, ἢ τέσσαρας, ἢ καὶ

11) θάνατον πάντοτε προαγορεύει τὸ) Cod. B: θάνατον τυφλωσιν προσηγόρευε πάντοτε τὸ.

12) καὶ τοῦτο χρὴ σκοπεῖν) Cod. B: καὶ τοιόνδε δεῖ σκοπεῖν.

13) καὶ ἀδελφόν καὶ υἱόν) Cod. B: καὶ ἀδελφὴν, καὶ ἀδελφόν, καὶ υἱόν.

πλείονας¹²⁾, γῆμακ προηρημένω καὶ ἀπαιδι¹³⁾ ὁμοίως ἀγαθόν. Ἐγὼ μὲν γάρ γυνή, τῷ δὲ παῖσι ἔσται: καὶ οὕτω περὶ ἐν σώμα πλείονες ἔσονται ὀφθαλμοί. Ἀγαθόν δὲ καὶ δανειστῆ; πλείονας γάρ ἔχει ψήφους. Χρεώστη δὲ πονηρόν ὁμοίως διὰ τὰς ψήφους. Πλουσίω δὲ προαγορεύει ἐν πολλῇ φυλακῇ αὐτόν τε καὶ τὰ κτήματα ἔχειν, διὰ τινὰς ἐπιβουλὰς; Φησὶ γάρ δεῖν αὐτῷ πολλῶν ὀφθαλμῶν. Ἀποδήμειν δὲ θέλοντι πλάνην ἐμποιεῖ¹⁴⁾, καὶ πλέοντι παλινοδρμίαν: διὰ τὸ περιέλειν τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ φῶς καὶ τὴν αὐγὴν¹⁵⁾. Οἶδα δὲ τινὰ, ὅς ἐδοξεν ἔχειν τρεῖς ὀφθαλμοὺς: καὶ τυφλὸς ἐγένετο; οὐχὶ διὰ τὸν περὶ¹⁶⁾ Κύκλωπα μῦθον, ἀλλὰ διὰ τὸν τρίτον ὀφθαλμόν, ὅς καὶ ἄλλου φωτὸς ἐσήμαινε δεῖσθαι διὰ τὸ μὴ αὐτάρκεις εἶναι τὸ οἰκεῖον. Ἄνδρι δὲ πανούργω οἱ¹⁷⁾ πολλοὶ ὀφθαλμοὶ καὶ γυναικὶ ὠραία πονηρόν. Τὸν μὲν γάρ πλείονες ὀφθαλμοὶ τηρήσουσι; περὶ τὴν δὲ πλείονες ἔσονται¹⁸⁾ μοιχοὶ καταφανεῖς. Ἔτι δὲ καὶ εἴ τις ἀλλάχου¹⁹⁾ ποι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν δόξειεν, εἰ μὲν ἐν ταῖς χερσὶν ἢ τοῖς ποσὶ: τυφλὸς ἔσται; εἰ δὲ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος αὐτοῦ²⁰⁾: αὐτὸ ἐκεῖνο νοσήσει τὸ μέρος ἢ πληγήσεται:

p. 28.

p) δὲ θέλοντι πλάνην ἐμποιεῖ) Cod. B: δὲ μέλλοντι, πλάνην προδηλοῖ.

q) περιέλειν τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ φῶς καὶ τὴν αὐγὴν.) Cod. B: περιήκειν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς πολλοὺς τὸ φῶς καὶ τὴν ψυχὴν.

r) ἔσονται) Cod. B: ἔχονται.

s) αὐτοῦ) Deest in Cod. B.

ἵνα ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ ψηλαφῶν ὥσπερ βλέπη; ἢ ἵνα ὥσπερ ἓνα ὀφθαλμὸν ἔχοντι ἐκείνω τῷ μέρει μηδὲ¹⁶⁾ μίαν ὕλην προσέχειν δύνηται. Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξεν αὐτοῦ πεσόντα τὰ ὄμματα ἐπὶ τοὺς πόδας πεσεῖν. Καὶ τυφλὸς μὲν οὐκ ἐγένετο; τὰς δὲ θυγατέρας τὰς ἑαυτοῦ, αἰκέταις συνώκισε¹⁷⁾: καὶ οὕτως τὰ ἥττονα τοῖς κρείττοσιν ἐμίγη. Ἄλλοτριους δὲ δοκεῖν ἔχειν ὀφθαλμοὺς τυφλὸν γενέσθαι σημαίνει, καὶ ὑπ' ἄλλου χειραγωγηθῆναι. Εἰ δὲ τις ἐπίσταται τούτον, οὗ εἶχε τὰ ὄμματα: τέκνον ἐκείνου παραλήψεται¹⁾, ἢ ἄλλην τινὰ εὐεργεσίαν μεγάλην. Ἐλεγε δὲ τις, ὅτι ποτὲ τινὶ θεασαμένῳ ἐν ὕπνοις ὀφθαλμοὺς κατὰ πάντα τοὺς δακτύλους ἔχειν τῶν χειρῶν αὐτοῦ, προεῖπε τύφλωσιν: καὶ οὕτως ἀπέβη; διὰ τὸ ἐπιτηδὲς προπέμπειν τὰς χεῖρας τοὺς πεπηρωμένους.

C. XXVII.

Π ε ρ ῖ ρ ῖ ν ὀ ς.

Ῥίνα ἔχειν καλὴν καὶ μεγάλην¹⁾ καὶ εὐμορφον, ἀγαθὸν πᾶσι^{α)}. Πολλὴν γὰρ εὐαισθησίαν²⁾ καὶ πρόνοιαν ἐν τοῖς πραττομένοις σημαίνει, καὶ πρὸς τοὺς βελτίονας σύστασιν; διὰ γὰρ τῆς ῥινὸς αἴρα ἐπισπῶντες οἱ ἄνθρωποι βελτίονα, ὄντως ὠφελοῦνται. Τὸ δὲ μὴ ἔχειν ῥίνα, ἀναισθησίαν πᾶσι σημαίνει, καὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἔχθραν, καὶ τῷ νοσοῦντι θάνατον, καὶ γὰρ τὰ

1) παραλήψεται) Cod. B: ἀναλήψεται.

α) πᾶσι) Deest in Cod. B.

κρανία τῶν ἀποθανόντων ἀνευ ξήνης εὐρίσκεται. Δύο ἔχειν ξήνας ἔτι στάσεις πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας οἰκείου σημαίνει: στάσεις μὲν, ἐπεὶ τὰ παρὰ φύσιν διπλᾶ στάσεως ἐστὶ σημαντικά^{b)}; πρὸς δὲ τοὺς οἰκείου, ὅτι μὴ ἀλλοτρία ἢ ἕξι.

Περὶ παρειῶν.

C. XXVIII.

Παρειὰς παχείας ἔχειν ἀγαθὸν παντί, μάλιστα γυναιξί. Τὸ δὲ ἰσχνὰς¹⁾ ἔχειν ἢ ἠλκωμέ- P. 29.
νας, λύπας^{a)} ἢ πένθος σημαίνει: ἰσχνὰς μὲν, λύπας; ἠλκωμένας^{b)} δὲ, πένθος. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς πένθεσι λαβῶνται τὰς παρειὰς²⁾ οἱ ἄνθρωποι.

Περὶ σιαγόνων.

C. XXIX.

Τὰς δὲ σιαγόνας, πρὸς ἀποθήκας¹⁾ λεπτέον. Καὶ τὰ χεῖλη, πρὸς τοὺς ἐκάστοτε φιλοῦντας καὶ προσιόντας. Εἰσὶ δὲ αἶδε: γυνή, παῖδες, συγγενεῖς. Ταιγαροῦν ἔ, τι ἂν²⁾ τούτων πάθει: οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις.³⁾ ἢ τὰ περὶ τοὺς φιλτάτους εἶναι δηλοῖ.

Περὶ γενείου.

C. XXX.

Γένειον ἔχειν μέγα, καὶ δασύ, καὶ λάσιον, ἀνδρὶ λόγων ἐπιμελουμένῳ καὶ φιλοσοφοῦντι¹⁾ ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ πρᾶσσειν ὠρημένοις;

b) ἐπεὶ τὰ — σημαντικά) Cod. B: ἐπεὶ τὰ διπλᾶ πάντα τάγε παρὰ φύσιν, στάσεως ἐστὶ σημεῖα.

a) λύπας) Cod. B: λύπην.

b) λύπας; ἠλκωμένας) Cod. B: λύπας ἔχει ἠλκωμένας.

οὓς μὲν γὰρ ²⁾ κοσμίους, οὓς δὲ φοβεροὺς ποιεῖ. Γυνὴ δὲ εἰ δόξειε πώγωνα ³⁾ ἔχειν, εἰ μὲν ἢ χήρα: γαμηθήσεται καὶ εὖνουν ἔξει ἄνδρα σφόδρα ⁴⁾, ὡς δοκεῖν τὰ πρόσωπα μεμίχθαι; εἰ δὲ γαμηθεῖσα εἴη: τοῦ ἀνδρὸς ἀποστήσεται ⁵⁾ καὶ τὸν οἶκον αὐτῆ ⁶⁾ οἰκονομήσει, ὡς ἅμα ⁷⁾ ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ αὖσα. Εἰ μὴ ἄρα ἐν γαστρὶ ἔχοι, ἢ δίκην ἔχοι; ἢ μὲν γὰρ ἄρβρον τέξεται, ὅπερ γενόμενον τέλειον ἰδοῦσα ⁸⁾ αὐτὴν δόξει τέλειον πώγωνα ἔχειν, ἢ δὲ ἀκαταφρόνητος ὡσπερ ἀνδρείαα μενεῖ. Παιδί δὲ νέω κομιδῆ ⁹⁾ θάνατον σημαίνει, διὰ τὸ προλαβεῖν ¹⁰⁾ τὴν ἡλικίαν. Τῷ δὲ ἤδη παιδί καὶ νεανίσκῳ ὄντι, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν οἴσονται γένεια, ἀφ' ἑαυτοῦ σημαίνει κόσμον γενέσθαι ¹¹⁾, καὶ μόνον ἀναστραφῆσεσθαι, εἴαν τε δοῦλος, εἴαν τε ἐλεύθερος τύχη ὦν: ἴν' εἴη τέλειος, καὶ ἑαυτοῦ προνοῆ. Ἀπορβέν δὲ τὸ γένειον, ἢ ἀποξυρσόμενον, ἢ βία πρὸς τινος ἀποσπώμενον ¹²⁾, πρὸς τῷ τοῦς ἀφ' αἵματος διαφθεῖρειν βλάβας ἅμα καὶ αἰσχύνας προδηλοῖ.

α) εἰ μὲν ἢ — σφόδρα) Cod. B: εἴαν μὲν ἢ χήρα, γαμηθεῖσιν· εἴαν δὲ ἄνδρα ἔχη, ἀπαλλαγῆσεται τοῦ ἀνδρὸς, ἢ μὲν γὰρ ἔξει σφόδρα εὖνουν ἄνδρα.

β) εἰ δὲ γαμηθεῖσα — — ἀποστήσεται) Cod. B: ἢ δὲ ἀποστήσεται τοῦ ἀνδρὸς.

γ) ὡς ἅμα) Cod. B: ὡς οὕθεν ἅμα.

δ) ὅπερ — ἰδοῦσα) Cod. B: τὸ γενόμενον τέλειον ἐπιδοῦσα.

ε) Παιδί — κομιδῆ) Cod. B: παιδί δὲ λίαν μικρῷ, καὶ κομιδῆ νέω.

ς) προλαβεῖν) Cod. B: προλαμβάνειν.

ζ) ἀποσπώμενον, πρὸς) Cod. B: ἀποσπώμενον εἰ ἴδοι, πρὸς.

Περὶ ὀδόντων.

C. XXXI.
P. 30.

Ἡ περὶ τῶν ὀδόντων κρίσις, πολλὴν ἐπιδεχομένη διαίρεσιν, παρ' ὀλίγων^{α)} πάνυ κατώρθωται τῶν καθ' ἡμᾶς ὀνειροκριτῶν. Ἀριστάνδρου τοῦ Τελμισσέως ὑποθήκας τὰς πλείστας καὶ ἀρίστας ὑποθεμένου; ἔχει δὲ ὧδε: Τοῖν ὀδόντων οἱ μὲν ἀνωθεν τοὺς κατὰ τὸν οἶκον τοῦ ἰδόντος βελτίονας καὶ διαφέροντας ἀνθρώπους σημαίνουσιν, οἱ δὲ κάτωθεν τοὺς ὑποδεεστέρους. Οἶκον μὲν γὰρ ἡγεῖσθαι χρὴ τὸ στόμα; τοὺς δὲ ὀδόντας, τοὺς κατὰ τὸν οἶκον ἀνθρώπους. Ὡν οἱ μὲν δεξιοὶ ἄνδρας σημαίνουσιν, οἱ δὲ ἀριστεροὶ^{β)} γυναῖκας; πλὴν εἰ μὴ τινα σπάνια προσπίπτει, οἷον εἰ περιβοσικός ὢν τις πάσας ἔχει θηλείας, ἢ φιλογεωργός^{γ)} πάντας ἀρξενας. Ἐπὶ γὰρ τούτων οἱ δεξιοὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τὰς πρεσβυτέρας^{δ)} σημαίνουσιν, οἱ δὲ ἀριστεροὶ^{δ)} νεωτέρους καὶ νεωτέρας^{ε)}. Καὶ κομιδῆ νέους οἱ τομεῖς λεγόμενοι, τοῦτ' ἔστιν, οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες; μεσήλικας δὲ οἱ κυνόδοντες; πρεσβύτας δὲ οἱ μῦλοι^{ς)}, οὓς γομφίους ἔνιοι καλοῦσιν. Ὅποῖον εὖν ἂν τις ἀποβάλοι ὀδόντα, ταιούτου ἀνθρώπου στερηθήσεται. Ἐπειδὴ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ κτήματα οἱ ὀδόντες σημαίνουσιν: ἡγεῖσθαι χρὴ τοὺς μὲν μύλους τὰ

α) παρ' ὀλίγων) Cod. B: παρ' ὀλίγοις.

β) ἀριστεροὶ) Cod. B: εὐώμοι.

γ) φιλογεωργός) Cod. B: φιλοστοργός ὢν.

δ) ἀριστεροὶ) Cod. B: εὐώμοι.

κειμήλια σημαίνει, τοὺς δὲ κυνόδοντας τὰ μὴ πολλῆς ἀξία τιμῆς, τοὺς δὲ τομῆεις τὰ ἔπιπλα^{α)} τῶν σκευῶν. Εἰκὸς οὖν ἐκπίπτοντας αὐτῶν τινὰς, χρημάτων^{ε)} ἀπώλειαν σημαίνει. Ἔτι δὲ^{δ)} οἱ ὀδόντες καὶ χρείας σημαίνουσι βιωτικὰς: καὶ τούτων οἱ μὲν μῦλοι μυστικὰς καὶ ἀπερρέτους; οἱ δὲ κυνόδοντες τὰς μὴ πολλοῖς καταφανεῖς; οἱ δὲ τομῆεις τὰς φανερωτάτας, καὶ τὰς διὰ λόγου καὶ φωνῆς κατεργαζομένας. Ἐκπίπτοντες οὖν οἱ ὀδόντες τῶν ὁμοίων χρεῶν ἐμπόδιοι γίνονται. Φέρε δὴ περὶ αὐτῶν ἔτι^{ι)} διαλάβωμεν. Τοῖς χρεώστασι οἱ τινες ἂν ἐκπίπτωσιν ὀδόντες, ἀπόδοσιν τῶν χρεῶν σημαίνουσι. Τοῦτο μὲν οὖν κοινὸν καθημαξευμένον^{ε)}. Ὅμως δὲ^{γ)} εἰρήσεται, τίνα οἱ ὀδόντες σημαίνουσι. Καὶ εἰάν μὲν ἓνα τις ἐκβάλῃ ὀδόντα: ἐνὶ ἀποδώσει, ἢ πολλοῖς^{δ)} ἐφάπαξ; εἰάν δὲ πολλούς: πολλοῖς ἀποδώσει, ἢ ἐνὶ πολλάκις. Καὶ εἰάν θραυσμένους: κατὰ μικρὸν ἀποδώσει, καὶ εἰάν μὲν^{δ)} ἀπόνως ἐκβάλῃ: ἐργασάμενος καὶ πορίσας^{ι)}; εἰάν δὲ ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ ἀλγεῖν νομίση: ἀποδόμενος τὶ τῶν οἴκοθεν. Ὀδόντες ἐμπρόσθιοι ἐκβληθέντες οἱ καλούμενοι τομῆεις^{ε)} οὐδὲν ἕως πρᾶξαι διὰ λόγου. Καὶ εἰάν μὲν ἔπηται αὐτοῖς πόνος, ἢ αἷμα, ἢ σαρκία: τέλεον περιγράφουσι καὶ ἀναιροῦσι τὰ προκείμενα; καὶ εἰάν ἀταλαιπώρωσ

α) χρημάτων) Cod. B: καὶ κτημάτων.

δ) ἔτι) Cod. B: ἤδη.

γ) οἱ κελούμενοι τομῆεις) Defunt in Cod. B.

ρωσ ἐκπίπτωσι: τὸ παρὸν ὑπερτίθενται μόνον. Ὀδόντες ὁμοῦ πάντες ἐκπίπτοντες ἔρημον τὸν οἶκον σημαίνουσι πάντων ὁμοῦ κατασταθῆναι. Ἐπί τε τῶν ἐρῶμένων καὶ ἐλευθέρων καὶ μὴ ἐμπόρων ἔχουσι τί. Ἔτι τοῖς^{h)} νοσοῦσι μακρονοσίαν μὲν καὶ φθίσειν προἰσχεύουσι, τὸ δὲ μὴ ἀποθανεῖν διαβεβαιοῦνται. Ἄνευ μὲν γὰρ ὀδόντων οὐκ ἔστι χρῆσθαιⁱ⁾ ὑγιεινῇ τροφῇ, ἀλλὰ βροφίμασι καὶ χυλῶ; οὐδεὶς δὲ τῶν ἀποθανόντων ὀδόντας ἀπόλλυσι. Διὸ σωτήριον πᾶν τὸ μὴ τοῖς νεκροῖς συμβαῖνον τοῖς νοσοῦσι καθίσταται. Ἄμεινον δὲ τοῖς νοσοῦσιν ἅπαντας τοὺς ὀδόντας ἀπολέσαι^{k)}; θᾶττον γὰρ ἀνίστανται^{l)}). Δούλω δὲ ἐλευθερίαν προἰσχεύει τὸ μηδένα ἔχειν ὀδόντας; ἢ γὰρ οὐ διδούς ἀναφορὰν^{m)} ὥσπερ τοῖς ὀδοῦσι τροφήν, ἢ οὐ λαμβάνων παρ' ἄλλου τροφὰς, ὥσπερ οὐδὲ^{l)} ὑπὸ τῶν ὀδόντων τρεφόμενος πάντως ἔσται ἐλεύθερος. Ἐμπόροις δὲ ταχέως τὰ φορτία διαθέσθαιⁿ⁾ σημαίνει τὸ τιοῦτον ὄναρ, καὶ μάλιστα εἰάν κινούμενα ἦ. Αὐξήσαντες δὲ τινες τῶν ὀδόντων, καὶ ἕτερομεγεθήσαντες^{m)}, στάσιν κατὰ τὸν οἶκον τοῦ ἰδόντος ἔσεσθαι σημαίνουσιν^{l)}; ἐπειδὴ τῇ ἀρμονίᾳⁿ⁾ οὐκ ἔτι χρῶνται, καὶ ὅταν σαλευόμενοι μὴ ἐκπίπτωσιν. Ὅσοι δὲ

h) ἔχουσι τί. Ἔτι τοῖς) Cod. B: ἐπὶ τοῖς.

i) χρῆσθαι) Cod. B: χρῆσασθαι.

k) ἅπαντας τοὺς ὀδόντας ἀπολέσαι) Cod. B: εἰάν ἢ πάντας ἀπολέσθαι.

l) οὐδὲ) Deest in Cod. B.

m) ἕτερομεγεθήσαντες) Cod. B: ὑπερμεγεθήσαντες.

μέλανας, καὶ σεσηπότας, καὶ βεβρωμένους, ἢ κολοβούς ἔχοντες ὀδόντας, ἔδοξαν^{η)} ἀποβεβληκέναι, οὗτοι πάσης δυσχερείας καὶ παντὸς ἀπαλλαγῆσονται καιροῦ. Καὶ πολλάκις δὲ πρεσβύτας ἀπέβαλον τινές. Ὀδόντας δοκεῖν ἔχειν ἐλεφαντίνους ἀγαθὸν πᾶσι; τοῖς μὲν γὰρ φιλολόγοις εὐέπειαν, τοῖς δὲ ἄλλοις πολυτέλειαν κατὰ τὸν οἶκον σημαίνουσι. Χρυσοῦς δὲ δοκεῖν ἔχειν ὀδόντας φιλολόγοις μόνον^{ο)} ἀγαθόν; ὡς γὰρ ἀπὸ χρυσέων φθέγγονται τῶν ὀδόντων. Τοῖς δὲ λοιποῖς πυρκαϊὰς ἐσομένας κατὰ τὸν οἶκον σημαίνει^{π)}; οἷς δὲ νόσον τὴν ὑπὸ χολῆς πλήθους συνισταμένην, ἣν καὶ ἴκτερον καλοῦσι. Κηρίνους δὲ ὀδόντας ἔχειν σύντομον παρίστησι θάνατον; οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι τροφῆς τμητικοί. Μολυβδίνους δὲ ἔχειν ἢ κασσιτερίνους ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην σημαίνει^{ρ)}. Ὑελίνους δὲ ἢ ξυλίνους, βιαίους ἐπάγει θανάτους. Ἀργυροῦς δὲ ἔχειν ὀδόντας^{σ)} χρήματα πορίσασθαι σημαίνει^{τ)} διὰ λόγων; πλουσίοις δὲ εἰς τροφὰς τὰ χρήματα δαπανῆσθαι σημαίνει. Εἰ δὲ τις ἐκβαλὼν τοὺς προτέρους ὀδόντας, ἄλλους ἀναφύεσθαι νομίσειεν: ἐναλλαγὴν αὐτῶ τοῦ παντὸς βίου σημαίνει τὸ ὄναρ; ἐπὶ μὲν τὸ κρεῖττον, εἰάν ᾧσιν οἱ^{υ)} δευτε-

η) ἔδοξαν) Cod. B: ὄναρ ἔδοξεν.

ο) σημαίνει) Cod. B: προαγγέλλουσι.

π) σημαίνει) Cod. B: προαγγέλλει.

σ) Ἀργυροῦς δὲ ἔχειν ὀδόντας) Cod. B: ἀργύρεσι δὲ ὀδόντες.

τ) σημαίνει) Cod. B: σημαίνουσιν.

ροι ὀδόντες τῶν προτέρων βελτίονες, ἐπὶ δὲ τὸ χεῖρον, εἰάν ᾧσι χεῖρονες ^{f)}. Σαρκία δὲ, ἢ ἀκάνθια, ἢ ἄλλό τι δοκεῖν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἔχειν, κωλύει φθέγγεσθαι περὶ τινων ἀναγκαίων; ἐπειδὴ καὶ ἀπραξίαν προαγορεύει. Εἰ δὲ τις τοιαῦτα τινὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἔχων, τάδε ^{g)} ἐξαιρείν νομίσειε: παύσεται ἀπρακτῶν ^{h)} καὶ τὰ ¹³⁾ διὰ λόγου πράξει.

Περὶ γλώσσης.

C. XXXII.

Γλῶσσαν σύμμετρον καὶ κατάλληλον ἔχειν τῷ στόματι, καὶ τρανὸν φθέγγεσθαι, πᾶσιν ἀγαθόν. Τὸ δὲ μὴ δύνασθαι φθέγγεσθαι, ἢ τὴν γλῶτταν δεδεμένην ἔχειν, ἀπραξίαν ἅμα καὶ πενίαν σημαίνει. Παρααιρεῖται γὰρ καὶ τὴν τῶν λόγων παρῆσιν ἢ πενία. Εἶποι δ' ἂν τις ἐνταῦθα καὶ τὸ Θεόγνιδος:

Πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος ¹⁾, οὔτε τι
εἰπεῖν,

Οὔθ' ἔρξα δύναται, γλῶσσα δὲ οἱ δέδετα.

Γλῶσσα δὲ οἰδήσασα γυναικὶ τοῦ ἰδόντος νόσον σημαίνει, εἰάν ἔχη; εἰ δὲ μή: αὐτῷ. Καὶ ἢ ὑπὲρ τὸ στόμα πίπτουσα, ἀπὸ προπετείας ²⁾ λόγων βλάβην σημαίνει. Πολλάκις δὲ καὶ τὴν γυναῖκος

D 2

f) χεῖρονες) Cod. B: πλείονες.

g) τάδε) Cod. B: εἶτα δέ.

h) ἀπρακτῶν) Cod. B: ἀπραγῶν.

a) ἀπὸ προπετείας) Cod. B: αὕτη δὲ καὶ ἐκ προπετείας.

τοῦ ἰδόντος μοιχάδα οὔσαν^{b)} διέβαλε. Τὸ δὲ δοκεῖν τρίχας ἔχειν πεφυκυίας ἐκ τῆς γλώττης, εἴτε λευκὰς εἴτε μέλαινας, οὐκ ἀγαθὸν ἂν εἴη. Καί ται λέγουσι τοῖς ἀπὸ λόγων ποριζομένοις ἀγαθὸν τὸ τοιοῦτον^{c)}. Ἡμεῖς δὲ ἐτήρησαμεν πασιν οὐκ ἀγαθὸν τὸ τοιοῦτον γενόμενον. Οὐδὲν γὰρ τῶν μὴ οὐχὶ ἀργῶν καὶ ἀτριβῶν φύει^{d)} τρίχας. Δεῖ δὲ τὴν γλώτταν μὴ ἀργὴν ἔχειν. Καί αἱ μέλαιναί μὲν θάττον ἐπάγουσιν, αἱ δὲ λευκαὶ βραδύον τὰ ἀποτελέσματα. Ὅσα δὲ ἐτήρησα περὶ τοῦ ὄνειρου τούτου, ταῦτα γράφω.

P. 33. Τοῖς μὲν διὰ φωνῆς ἐργαζομένοις σχολὴν πρὸς λόγους ἢ γλῶσσα ἔσχεν, τοῖς δὲ λοιποῖς πρὸς τροφάς; ἢ γὰρ ἐνόσησαν πολλῶν χρόνῳ, καὶ οὐκ ἐχρήσαντο ταῖς κατὰ τὸ ἔθος τροφαῖς, ἢ νοσήσαντες^{e)} ἀπέθανον. Μαρτυρήσειε δ' ἂν καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀτταλεὺς²⁾ ἐν δευτέρῳ τῆς ἐαυτοῦ συντάξεως πολλὰ περὶ τοῦ ὄνειρου τούτου λέγων. Οὐδὲν δὲ διαφέρει ἐξ αὐτῆς τῆς γλώσσης πεφυκέσθαι τὰς τρίχας, ἢ ἐκ τῆς ὑπερώας, ἢ ἐκ τῶν οὐλῶν, ἢ ἐκ τῶν ἰδόντων,³⁾ ἢ ἐκ τῶν χειλῶν; τὸ γὰρ αὐτὸ σημαίνουσιν.

b) μοιχάδα οὔσαν) Cod. B: πολλὰ λαλοῦσαν.

c) ἀγαθὸν τὸ τοιοῦτον) Cod. B: ἀγαθὸν εἶναι.

d) οὐκ ἀγαθὸν — ἀτριβῶν φύει) Cod. B: κακὸν τὸ τοιοῦτο λεγόμενον. οὐδὲν γὰρ τῶν μὴ ἀργῶν καὶ ἀτριβῶν ὁ, τι φύσει.

e) ἢ νοσήσαντες) Cod. B: ἢ ἤδη νοσοῦντες.

Περὶ τοῦ αἵμα ἑμεῖν, ἢ χολήν, ἢ C. XXXIII.
 φλέγμα, ἢ τροφήν.

Αἷμα ἑμεῖν πολὺ¹⁾ μὲν καὶ εὐχρουν καὶ μὴ διεφθορὸς ἀγαθὸν πένητι. Πρόσκτησιν γὰρ σημαίνει καὶ περιουσίαν χρημάτων; ὅτι τὸν ἴσον λόγον ἔχει τῷ αἵματι τὰ ἀργύρια, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ ἄνδρες σοφοὶ²⁾ διέλαβον. Ἀγαθὸν δὲ καὶ ἄπαιδι, καὶ τῷ συγγενῇ ἀπόδημον ἔχοντι. Ὁ μὲν γὰρ τέκνον γενόμενον, ὁ δὲ συγγενῇ ἀνακομισθέντα, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ὄντας ἐκατέρους ὄψονται³⁾. Ἄλλ' εἰ μὲν εἰς ἀγγεῖον ῥέει τὸ αἷμα: τραφήσεται μὲν ὁ παῖς; ζήσεται δὲ καὶ⁴⁾ ὁ ἀπόδημος, ὃς καὶ μετὰ τὴν ἀνακομιδὴν τεθνήξεται. Εἰ δὲ χαμαὶ ῥέει: ἀμφοτέροι ταχὺ τεθνήξονται⁵⁾; καὶ ὁ ἀπόδημος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πορεύσεται, διὰ τὸ αἷμα, τοῦτ' ἔστιν ἑαυτοῦ εἰς τὴν γῆν, ἣτις ἐστὶ πατρίς. Αἷμα φερόμενον ἰδεῖν ἄτοπον τῷ λανθάνειν προαιρουμένῳ; ἐλεγχθήσεται γάρ⁶⁾. Τὸ δὲ διεφθορὸς αἷμα πᾶσιν ἐπίσης νόσον σημαίνει. Τὸ δὲ ὀλίγον σφόδρα, ὥστε μὴ ἑμεῖν δοκεῖν ἀλλὰ πτύειν, πρὸς τοὺς οἰκείους⁷⁾ ἐτηρήσαμεν στάσιν σημαῖνον. Χολήν δὲ ἢ φλέγμα ἑμεῖν τῷ μὲν ὄντι ἐν συμφορᾷ, ἢ τινὶ ἀνία, ἢ νόσῳ, ἀνάπαυλαν⁸⁾ τῶν ἐνεστώτων κακῶν σημαίνει. Πάντα γὰρ τὰ τριαῦτα ἀπο-

a) Εἰ δὲ χαμαὶ — τεθνήξονται) Cod. B: εἰ δὲ εἰς τὴν γῆν ῥέει, ἀμφοτέροι τεθνήξονται.

b) ἐλεγχθήσεται γάρ) Cod. B: τεθνήξεται δέ:

κριθέντα οὐκέτι ἐνοχλεῖ^ς). Τῷ δὲ κατὰ προαί-
 ρεσιν ἀναστρεφόμενῳ πρότερον ἐπάγει τὶ τῶν
 δεινῶν, καὶ τότε ἀπαλλάσσει. Τροφὴν ἐμείν
 ἠντιναοῦν βλάβην σημαίνει διὰ τὴν τοῦ σώματος
 ἀτρεφίαν. Τὰ δὲ ἐαυτοῦ ἔντερα ἢ σπλάγχνα⁷⁾
 διὰ τοῦ στόματος ἀποκρίνειν τέκνων ὀλεθρον καὶ
 P. 34. ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ προαγορεύει. Τοῖς δὲ ἄπαισι^{δ)}
 τῶν ὄντων αὐτοῖς τὸ κράτιστον ἀπολέσαι^ς) ση-
 μαίνει. Νοσῶντι δὲ θάνατον μαντεύεται τὸ ὄναρ.
 Τούτων τὰς αἰτίας ὁ ἐπιὼν παρέξει λόγος.

C. XXXIV:

Περὶ τραχήλου.

Ὅ, τι δ' ἂν περὶ τὸν τραχήλον, ἢ τὸν
 αὐχένα, ἢ τὴν ὑπὴν, ἔλκος ἢ νόσον ἢ πάθος
 ἔχειν νομίσειέ τις, νόσον ἐπίσης πᾶσι προαγο-
 ρεύει. Ἐξήρηται γὰρ τρόπον τινὰ ἐκ τῆς κε-
 φαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου πᾶν τὸ σῶμα. Καὶ
 τῶν μὲν ἐρρωμένων ἐρρωται, καμνόντων δὲ νοσεῖ
 τε καὶ οὐκ ἐρρωται. Δύο δὲ ἔχειν κεφαλὰς, ἢ
 τρεῖς, ἢ πλείους¹⁾, ἀγαθὸν ἀθλητῆ ἱεροῦς ἀγῶ-
 νας ἀγωνιζομένῳ; τοσούτους γὰρ ἀγῶνας ἱεροῦς
 στεφανωθήσεται. Ἀγαθὸν καὶ πένητι; πρὸς
 γὰρ τῷ²⁾ πολλὰς κεφαλὰς κτήσασθαι καὶ οὐ-
 σίαν περιβαλέσθαι πολλήν, καὶ παῖδες αὐτῷ

c) ἐνοχλεῖ) Cod. B: νοσεῖ.

d) προαγορεύει. Τοῖς δὲ ἄπαισι) Cod. B: σημαίνει τοῖς
 δὲ ἄπαισι.

e) τὸ κράτιστον ἀπολέσαι) Cod. B: κράτιστων ἀπολέσαι τί.

ἀγαθοί, καὶ γυνὴ καταθύμιος ἔσται. Πλουσίῳ δὲ ἐπανάστασιν σημαίνει ἕκ τινων συγγενῶν. Καὶ ἔάν μὲν ἢ προτέρα κεφαλὴ ὑπερέχη: οὐ καθέλκυσιν αὐτὸν οἱ ἐπαναστάντες; ἔάν δὲ ὑπερέχηται: κίνδυνον αὐτῷ καὶ θάνατον σημαίνει^{a)}.

Περὶ τοῦ τετραχηλοκοπήσθαι. C. XXXV.

Ἀποκεκίφθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν^{a)}, εἴτε ἐκ καταδίκης, εἴτε ὑπὸ^{b)} ληστῶν, εἴτε ἐν μονομαχίᾳ, εἴτε ὁπῶδήποτε τρέπω, οὐ γὰρ διαφέρει, πονηρὸν τῷ γονεῖς ἔχοντι, καὶ τῷ τέκνῳ. Γονεῦσι μὲν γὰρ ἢ κεφαλὴ ἔσκει διὰ τὸ τοῦ ζῆν

a) Δύο δὲ ἔχειν κεφαλᾶς — κίνδυνον αὐτῷ καὶ θάνατον σημαίνει.) Omnia desunt in Cod. B; qui tamen hunc locum infra paullo aliter habet post Caput XXXV., unde eum huc adscribam:

Περὶ κεφαλῆς.

Δύο δὲ ἔχειν κεφαλᾶς ἢ τρεῖς, ἀγαθὸν ἀθλητῆ. τοσοῦτους γὰρ ἀγῶνας στεφανωθήσεται. ἀγαθὸν δὲ καὶ πένητι· πρὸς γὰρ τὸ πολλὰ κεφάλαια καὶ οὐσίαν περιβάλλεσθαι πολλήν· καὶ παῖδες αὐτῷ ἀγαθοί· καὶ γυνὴ καταθύμιος ἔστι· πλουσίῳ δὲ ἐπανάστασιν σημαίνει ἕκ τινων συγγενῶν· καὶ εἰ μὲν ἢ προτέρα ὑπερέχει κεφαλὴ, οὐ καθέλκουσιν αὐτῶν οἱ ἐπαναστάντες· ἔάν δὲ ὑπερέχηται, κίνδυνον αὐτῷ καὶ ἀποθανεῖν σημαίνει.

a) Ἀποκεκίφθαι . . τὴν κεφαλὴν) Cod. B: Ἀφαιρεῖσθαι . . τῆς κεφαλῆς.

b) ὑπὸ) Cod. B: ἀπὸ.

αἰτίαν εἶναι; τέκνοις δὲ διὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν εἰκόνα. Ἦδη δὲ τινες καὶ γυναικὸς καὶ Φίλου καὶ οἰκονόμου ἀγαθοῦ ἐπὶ τούτῳ τῷ ὄνειρῳ ἐστερήθησαν, καὶ οὐκέτι ἔσχον τὸ ἐπιβλέπον τὰ^{c)} κτήματα πρόσωπον. Καὶ τις οἰκίαν ἔχων ἀπώλεσε τὴν οἰκίαν¹⁾; καὶ γὰρ ἡ κεφαλὴ, ὡς εἶπεῖν, οἶκός ἐστι τῶν αἰσθήσεων. Εἰ δὲ τις ὁμοῦ πάντα ταῦτα ἔχοι: φανερόν ἐστι μὴ εἰς πάντα ἀποβήσεται τὸ ὄναρ, ἀλλ', ὡς ἐγὼ ἐτήρησα, μᾶλλον εἰς ἐσπουδασμένον, καὶ φιλούμενον, καὶ ἀναγκαῖόν τι²⁾ τῷ ἰδόντι. Ἀγαθὸν δὲ τοῦτο τὸ ὄναρ τῷ φεύγοντι θανάτου δίκην. Ὅσα γὰρ ἅπαξ περὶ τινα γίνεται, καὶ ἀδύνατόν ἐστι δις ταῦτά³⁾ γενέσθαι, ὄναρ⁴⁾ ταῦτα γενόμενα οὐκ ἔτι μὴ ἔσται; ἔφθασε γὰρ γενέσθαι^{d)}. Τραπεζίταις δὲ, καὶ δανεισταῖς, καὶ⁵⁾ ἐρνανάρχαις, καὶ ναυκλήροις, καὶ ἐμπόροις, καὶ πᾶσι τοῖς τὰ χρήματα συνάγουσιν, ἀπώλειαν τῶν κεφαλαίων⁶⁾ διὰ τὸ ὁμώνυμον σημαίνει. Ἀγαθὸν δὲ καταχρέοις διὰ τὰ αὐτά. Ὁ δὲ ἐπὶ ξένης ὦν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κατέλθοι ἄν. Καὶ ὁ περὶ γῆς^{e)} δίκην ἔχων νικήσει; ἀφαιρεθεῖσα γὰρ ἡ κεφαλὴ εἰς τὴν γῆν πίπτει, καὶ ἐν αὐτῇ μένει, καὶ τῷ λοιπῷ σώματι παρέχει τὸ μηκέτι λυπεῖσθαι.

c) τὸ ἐπιβλέπον τὰ) Cod. A et Aldus: τὸν ἐπιβλέποντα τὰ.

d) γενέσθαι) Cod. B: γεγενέσθαι.

e) γῆς) Cod. B: τῆς.

Δούλω δὲ ἐν πίστει μὲν ὄντι τῆς οἰκίας, τῆς πίστεως παραλυθῆναι σημαίνει; οὐ γάρ τις πρὸ καταγνώσεως ἀποκεφαλίζεται, ἢ ὅτι μὴ ἔχων κεφαλὴν οὐ πιστεύεται. Ἀκέφαλον γὰρ λέγομεν τὸν ἄτιμον. Τοῖς δὲ λοιποῖς πᾶσιν ἐλευθερίαν σημαίνει τὸ ὄναρ^{γ)}). Κυρία γὰρ τοῦ σώματος οὕσα ἢ κεφαλὴ ἐπειδὴν ἀφαιρεθῆ, χωρισθέντα τοῦ δεσπότου τὸν οἰκέτην ἐλεύθερον σημαίνει ἔσεσθαι. Πολλοὶ δὲ δι' αὐτὸ^{δ)} μόνον ἐπράθησαν. Ἐν δὲ ταῖς περὶ ἐπιτιμίας^{β)} ἢ χρημάτων δίκαις καταδίκην τὸ ὄναρ μαντεύεται; καὶ ἢ αἰτία φανερά. Εἰ δὲ τις πλέων ἴδοι τὸν ἄνειρον τοῦτον: ἀπολέσθαι^{δ)} τοῦ πλοίου τὴν ἰστοκεραίαν σημαίνει; εἰ μὴ τῶν ναυτῶν τις εἴη ὁ ἑωρακὴς^{η)}). Ἐπὶ γὰρ τούτων ἐτήρησα τοῖς ἄρχουσι θάνατον σημαίνειν. Ἄρχαι δὲ περιπέου μὲν ὁ τοίχαρχος, τοιχάρχου^{ζ)} δὲ ὁ πρωρεὺς, πρωρεὺς δὲ ὁ κυβερνήτης, κυβερνήτου δὲ ὁ ναύκληρος. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐπιβατῶν, τοῦ παντὸς σώματος εἰς τὴν ναῦν διηρημένου, κεφαλὴν ἂν τις λέγοι τὴν ἰστοκεραίαν. Οἶδα δὲ τινα, ὡς ἔδοξε τετραχηλοκοπήσθαι: καὶ ὧν Ἑλλην ἔτυχε τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, καὶ οὕτως ἀφηρέθη τοῦ προτέρου ὀνόματος τε καὶ ἀξιώματος.^{ι)}

γ) δι' αὐτὸ) Cod. B: αὐτὸ.

δ) ἐπιτιμίας) Cod. B: ἀτιμίας.

η) ὁ ἑωρακὴς.) Deest in Cod. B.

ι) Hic post cap. XXXV. illa in Cod. B sequuntur, quae supra ad cap. XXXIV. sub a) iam adscripsi.

C. XXXVI. Περὶ ἀπεστραμμένης κεφαλῆς.

Ἀπεστραμμένην ἰδεῖν τὴν ἑαυτοῦ^{a)} κεφα-
 λήν, ὥστε τὰ ὀπίσω βλέπειν, κωλύει μὲν τῆς
 ἑαυτοῦ μετανίστασθαι πατρίδος μετάνοιαν ἐπὶ
 τῇ ἀποδημίᾳ προαγορεύον. Κωλύει δὲ πᾶν ὀτι-
 οῦν πράττειν ἄλλο. Οὐ γὰρ τὰ νῦν κεχαρισμέ-
 να, ἀλλὰ τὰ μέλλοντα βλέπειν προαγορεύει^{b)}.
 Τοῖς δ' ἐπὶ ξένης οὔσι τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν
 ὀψὲ καὶ παρὰ προσδοκίαν προμηνύει; ἰδεῖν^{c)} γὰρ
 καὶ παρὰ δύναμιν σημαίνει τὴν οἰκειάν¹⁾.

C. XXXVII. Περὶ τοῦ δοκεῖν^{a)} θηρίου-κεφαλὴν
 ἔχειν.

Λέοντος, καὶ λύκου, καὶ παρδάλεως, καὶ
 ἐλέφαντος, κεφαλὴν δοκεῖν ἔχειν ἀντὶ τῆς ἑαυ-
 τοῦ καλόν^{b)}. Μείζουσι γὰρ ἢ καθ' αὐτὸν ἐγχει-
 ρήσας ὁ ἰδὼν πράγμασιν ἐπὶ τούτοις νίκης τεύ-
 ζεται^{c)}. Καὶ περιγενόμενος ὠφελιθῆσεται πολ-
 λά, φοβερὸς μὲν τοῖς ἐναντίοις, ἐπαχθὴς¹⁾ δὲ
 τοῖς ἰδίοις γενόμενος. Πολλοὶ δὲ καὶ εἰς ἀρχαῖς
 καὶ ἡγεμονίας ὀρμήσαντες ἐπὶ τούτοις ἔτυχον.

a) ἑαυτοῦ) Deest in Cod. B.

b) προαγορεύει) Cod. B: κελεύει.

c) ἀνακομιδὴν ὀψὲ καὶ παρὰ προσδοκίαν προμηνύει; ἰδεῖν)
 Cod. B: ἀνακομιδὴν προαγορεύει, ὅτε καὶ παρὰ τὴν
 προσδοκίαν ἰδεῖν.

a) δοκεῖν) Deest in Cod. B.

b) Λέοντος, — καλόν.) Cod. B: Θηρίου κεφαλῆς ἔχειν,
 λέοντος μὲν καὶ ἀγαθόν.

c) ἐπὶ τούτοις νίκης τεύζεται.) Desunt in Cod. B.

Κυνός, ἢ ἵππου, ἢ ὄνου, ἢ τινος τῶν ἄλλων τετραπόδων ἢ πετεινῶν κεφαλὴν δοκεῖν ἔχειν ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ, εἰ μὲν τετραπόδου³⁾: δουλείαν καὶ ταλαιπωρίαν σημαίνει; εἰ δὲ τινος τῶν πετεινῶν: τὸ μὴ μεῖναι ἐν τοῖς οἰκείοις χωρίοις, ἢ διὰ τὴν πτῆσιν, ἢ ὅτι τὰ ὀρνιθογενῆ³⁾ οὐ μένει ἐν τοῖς οἰκείοις χωρίοις, ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τοῖς τοκεῦσιν^{d)}.

Περὶ τοῦ ἐν ταῖς χερσὶ τὴν κεφαλὴν ἔχειν. C.
XXXVIII.

Ἐν ταῖς χερσὶ τὴν ἑαυτοῦ δοκεῖν^{a)} κεφαλὴν ἔχειν ἀγαθὸν ἀπαιδί, καὶ ἀγάμῳ, καὶ τῷ ἀπόδημον προσδεχομένῳ. Εἰ δὲ τις ἐπιμελήσειε τῆς κεφαλῆς¹⁾: οἰκονομήσει τι τῶν περὶ αὐτὸν κακῶς ἐχόντων, καὶ διαλύσει τι²⁾ τῶν ἐν τῷ βίῳ μοχθηρῶν. Τὸ δ' αὐτὸ σημαίνει, καὶ εἰ τις ἅμα κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἑτέραν ἔχειν νομίσειε³⁾ κατὰ φύσιν.

Περὶ τοῦ κέρατα ἔχειν. C. XXXIX.
P. 37.

Κέρατα ἔχειν προσπεφυκότα^{a)} βοῶς, ἢ ἄλλου τινὸς ζώου βιαίου, ἐπάγει βιαίους θανάτους. Ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τραχηλοκοπηθῆναι

d) οὐ μένει — τοκεῦσιν.) Cod. B: οὐ μένει παρὰ τοῖς γοιεύσι.

a) δοκεῖν) Deest in Cod. B.

a) προσπεφυκότα) Cod. B: πεφυκότα.

τὸν ἰδόντα σημαίνει; τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς κέρατα φοροῦσι^{b)} ζώοις συμβαίνει.

C. XL.

Περὶ ὤμων.

Ὄμοι¹⁾ παχεῖς καὶ εὐσαρκοὶ πᾶσιν ἀγαθοί, πλὴν τῶν ἐν δεσμοῖς ὄντων ἢ εἰρκταῖς^{a)}. Εὐανδρείαν γὰρ καὶ εὐπραξίαν σημαίνοντες τούτοις εἰσὶ μόνοις πονηροί; πλείονι γὰρ χρόνῳ ὑπομένουσι τὰ δεινὰ, ὡς ἔτι²⁾ τῶν ὤμων ἀντέχειν δυναμένων. Εἰ δὲ τι πάσχοιεν^{b)} οἱ ὄμοι: τὰ ἐναντία τοῖς προειρημένοις σημαίνουσι. Πολλάκις δὲ καὶ ἀδελφοῖς^{c)} θάνατον ἢ νόσον σημαίνει; καὶ γὰρ οἱ ὄμοι ἀδελφοὶ εἰσιν ἀλλήλων.

C. XLI.

Περὶ στήθους καὶ μαζῶν.

Στήθος ὑγιὲς καὶ ἀπαθὲς ἀγαθόν¹⁾. Τὸ δὲ λάσιον, εἰ καὶ πεπυκνωμένον θριξίν εἴη, ἀνδράσι μὲν ἀγαθόν καὶ κερδαλέον^{a)}: γυναίξιν δὲ χηρείαν μαντεύεται; ἀμελέστερον γὰρ διάγουσι καὶ δασύνοντα, ἐπειδὴν μὴ παρῆ δι' ὃν ἀσκοῦσι²⁾ τὰ σώματα. Μαζοὶ δὲ πάσης αἰτίας ἐκτὸς ὄντες ἀγαθοί. Εἰ δὲ μείζονες φαίνονται³⁾ τὸ εὐρυθμον καὶ χάρειν φυλάσσοντες: τέκνων⁴⁾ ἅμα καὶ κτημάτων ἐπίκτητιν σημαίνουσι. Πα-

b) φοροῦσι) Cod. B: ἔχουσι.

a) εἰρκταῖς) Cod. B: εἰρκτῆ.

b) πάσχοιεν) Cod. B: πάθοιεν.

c) ἀδελφοῖς) Cod. B: ἀδελφοῦ.

a) κερδαλέον) Decst in Cod. B.

θόντες δὲ τι καὶ οἷον ἠλκωμένοι νόσον σημαίνου-
 σιν. Ἀποπίπτοντες δὲ θάνατον παισὶ τοῦ ἰδόν-
 τος; οὐκ ὄντων δὲ παιδῶν ἀπορίας εἰσὶ σημαντι-
 κοί. Πολλάκις δὲ καὶ πένθος, μάλιστα δὲ γυ-
 ναιξί, σημαίνουσιν; αὐταὶ γὰρ ἐν πένθει καὶ
 τοὺς μαζοὺς λαβῶνται^{α)}). Τροφῶ δὲ, εἰ τέκνον
 ἔχει, εἰς τὸ τρεφόμενον ἀποβήσεται. Πολλοὺς
 δὲ ἔχειν μαζοὺς τὸ αὐτὸ σημαίνει τῷ δοκεῖν τοὺς
 ὄντας μείζονας γεγονέναι; γυναικί δὲ καὶ μοιχεί-
 αν. Τιτρώσκεσθαι^{β)} κατὰ στήθος ὑπό τινος^{γ)}
 γνωρίμου λυπηρὰν ἀκοῦσά ποθεν ἀγγελίαν ση-
 μαίνει τοῖς πρεσβύταις; νέοις δὲ καὶ ἀνδράσι
 καὶ γυναιξὶν ἔρωτα σημαίνει^{δ)}). p. 38.

Περὶ χειρῶν.

C. XLII.

Χεῖρες εὐτονοὶ καὶ καλὰ εὐπραξίαν σημαί-
 νουσι, μάλιστα χειροτέχναις, καὶ τοῖς διὰ δό-
 σεως καὶ λήψεως ποριζομένοις. Φοβουμένῳ δὲ
 δεθῆναι οὐκ ἄφοβον τὸ ὄναρ. Ἦδη δὲ κατὰ μέ-
 ρος καὶ περὶ τῶν χειρῶν ἔρω. Ὅ, τι ἂν^{α)}· οἰ-
 βραχίονες πάθωσι, πένθος σημαίνουσιν. Ὅ, τι
 δ' ἂν πήχεις, παραλύουσι^{β)} τῶν ἐν χερσὶ πραγ-
 μάτων, καὶ τῶν ὑπηρετούντων στερίσκουσιν.
 Ἦκουσα δὲ τινος τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν λόγον^{γ)}

b) κατὰ) Cod. B: γὰρ κατὰ.

γ) ὑπό τινος) Cod. B: ὑπό τινος οὖν.

δ) σημαίνει) Cod. B: δηλοῖ.

α) Ὅ, τι ἂν.) Cod. B: ὅ, τι δ' ἂν.

β) παραλύουσι) Cod. B: παραλύσεως.

λέγοντος ἐμοὶ μὲν ἀρέσκοντα; ἐπεὶ καὶ ταῖς ἀποβάσεσιν ἀκόλουθον ὄντα εὔρον αὐτόν. Εἰ δὲ τῷ μὴ πιθανὰ δοκῶ λέγειν: οἷς ἀρέσκεται χρῆσθω. Σημαίνειν γὰρ ἔφησε τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα τὰ ποριζόμενα, τὴν δὲ ἀριστεράν^{ε)} τὰ πεπορισμένα; ἢ μὲν γὰρ πρὸς τὸ λαβεῖν ἐτοίμη, ἢ δὲ ἐπιτήδειος πρὸς τὸ φυλάξαι^{ς)}. Ἔστι δὲ παλαιὰ διαίρεσις καὶ ἀληθὴς καὶ ἡδῆ³⁾, καὶ σημαίνει ἢ μὲν δεξιὰ χεῖρ υἷόν, πατέρα, φίλον, καὶ ἄλλον, ὃν ἐν τῇ συνηθείᾳ καταχρώμεναι λέγομεν, ἢ δεξιὰ χεῖρ ἔστι τοῦ ἰδόντος⁴⁾; ἢ δὲ εὐώνυμος γυναῖκα, μητέρα, ἀδελφὴν, θυγατέρα, δούλην⁵⁾. Ὀποτέραν οὖν^{δ)} τις δόξει ἀφηρῆσθαι, στερηθήσεται^{α)} τινος τῶν ὑπ' αὐτῆς σηματομένων. Κοινῇ δὲ ἀμφοτέραι αἱ χεῖρες σημαίνουσι τέχνας, χειρόγραφα, λόγους: τέχνας μὲν, ἐπεὶ διὰ χειρῶν αἱ τέχλαι; χειρόγραφα δὲ, ὅτι καὶ αὐτὰ χεῖρες⁶⁾ λέγονται; λόγους δὲ, ἐπεὶ ἅμα τοῖς λόγοις αἱ χεῖρες κινουῦνται. Τὸ μὲν γὰρ ὅτι ναύταις τε καὶ ὀρχησταῖς καὶ θαυματοποιοῖς^{ε)} μὴ ἔχειν τὰς χεῖρας οὐκ ἀγαθόν, ἐπειδὴ⁷⁾ ἄνευ τούτων οὐχ αἰοίτε εἰσιν ἐργάζεσθαι, δῆλον δῆπουδὲν ἔστι. Πάλιν δάκτυλοι χειρῶν ἀποβαλλόμενοι πάντες^{ς)} ἢ ἐκ μέρους βλάβας σημαί-

ε) ἀριστεράν) Cod. B: εὐώνυμον.

δ) οὖν τις) Cod. B: οὖν ἄν τις.

ε) θαυματοποιοῖς) Cod. B: ἀρματοποιοῖς.

ς) Πάλιν — πάντες) Cod. B: πριστὶ δάκτυλοι τινὲς ἀπολλόμενοι ἅπαντες.

νουσι, καὶ ὑπηρετῶν ἀπόλειαν; γραφεῦσι δὲ καὶ
 φιλολόγοις σχολὴν τε καὶ ἀργίαν; τοῖς δὲ ὀφεί-
 λουσι πλέον τοῦ δέοντος ἀποδοῦναι, καὶ τοῖς
 δανείζουσιν ἥττον^{g)} ἀπολαβεῖν. Οἶδα δὲ τινα,
 ὅς μέλλων δανείζεσθαι^{h)} ἔδοξε δακτύλους οὐκ
 ἔχειν: τούτῳ ὁ δανειστής καὶ μὴ γράψαντι ἐπί-
 στευσεν. Πλείονας ἔχειν δακτύλους τάναντία
 σημαίνει τῷ¹⁰⁾ δοκοῦντι ἥττονας ἔχειν. Νόσοι
 γὰρ προσγίνονται τοῖς οὐ^{g)} κατὰ φύσιν δακτύ-
 λους, αὐτοὶ τε ἅμα εἰσὶν ἀργοί^{h)}, καὶ τοὺς ἐξ
 ὧν πεφύκασιν ἀπέργους ποιοῦσι. Πλανώμενοι
 δὲ τινες ἀγαθὸν ὑπέλαβον εἶναι τὸ τοιοῦτον.
 Τρίχας ἔχειν ἐκ τῶν χειρῶν πεφυκίας, ἀπὸ
 μὲν τῶν καρπῶν δεσμά σημαίνει, ἀπὸ δὲ τῶν
 πλατειῶν τῶν ἐντόςⁱ⁾ σχολὴν καὶ ἀργίαν πᾶσι^{k)}
 σημαίνει; μάλιστα δὲ γεωργοῖς καὶ χειροτέχ-
 ναις. Οὐκέτι γὰρ περὶ τὰ ἔργα τριβομένων
 τῶν χειρῶν, οὐδὲ πυκνουμένης τῆς ἐπιφανείας,
 εἰκὸς ἂν εἶη καὶ τρίχας ἀναφύναί^{l)}. Πολλὰς δὲ
 χεῖρας ἔχειν ἀγαθὸν χειροτέχνη. Οὐ γὰρ παύ-
 σεται ἐργαζόμενος; τρόπον δὲ τινα λέγει^{m)} αὐτῷ
 τὸ ὄναρ: Δεῖ σοι χειρῶν πλείονων! διὰ τὸ τῶν
 ἔργων πλήθος. Ἀγαθὸν δὲ καὶ τοῖς δικαιοπρα-
 γοῦσι; πρόσκτησιν γὰρ καὶ τέκνων καὶ οἰκετῶν

g) οὐ) Deest in Aldina.

h) ἀργοί) Cod. B: δεκτοί.

i) τῶν ἐντός) Cod. B: ἐν τοῖς.

k) πᾶσι) Deest in Cod. B.

l) ἀναφύναί) Cod. B: ἀναφανῆσαι.

m) δὲ τινα λέγει) Cod. B: γὰρ τινα φησιν.

σημαίνει καὶ χρημάτων ὁ ὄνειρος, ὡς πολλάκις ἐτήρησα. Κακούργοις ^{η)} δὲ δεσμά, καὶ οὕτως περὶ ἐν σῶμα πολλάς γενέσθαι χεῖρας σημαίνει ^{ι)}).

C. XLIII. Περὶ λαγόνων καὶ τῶν περὶ ὀμφαλόν.

Λαγόνας καὶ ὑπογάστριον καὶ πάντα τὰ μέχρι βουβώνων τὴν τοῦ σώματος ἰσχύν τε καὶ ὑπαρξιν ^{α)} σημαίνει νομιστέον. Τσιγάρτοι ^{β)} εἴαν τι ^{γ)} ταῦτα τὰ μέρη πάθῃ, νόσον μὲν τῷ σώματι, ἔνδειαν δὲ κατὰ τὸν βίον προαγορεύει. Αὐτὸς δὲ ὁ ὀμφαλὸς ὄντων μὲν τῶν γονέων τοὺς γονεῖς, οὐκ ὄντων δὲ σημαίνει τὴν πατρίδα ^{δ)}, ἧς ἐξέφυ τίς, καὶ ἐξεγένετο, ὡς περ ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ. Ἐάν οὖν τι περὶ τὸν ὀμφαλὸν γενέσθαι δυσχερὲς δοκῇ ^{ε)}: ἢ στερηθῆναι γονέων, ἢ τῆς πατρίδος σημαίνει. Καὶ τὸν ἐπὶ ξένης ὄντα οὐκ ἐπανάγει.

C. XLIV. Περὶ τῶν ἐντός.

Ἐνατετμηῆσθαι δοκεῖν, καὶ ἰδεῖν τὰ ἐντός ἑαυτοῦ κατὰ φύσιν καὶ ἕκαστον κοσμίως κείμενον ἀγαθὸν ἀπαιδὶ καὶ πένητι. Ὁ μὲν γὰρ ὄψεται παῖδας ἰδίους, ὁ δὲ κτήματα. Καὶ γὰρ οἱ παῖδες
σπλάγ-

η) Κακούργοις) Cod. B: κακοῖς.

α) καὶ ὑπαρξιν) Cod. B: καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ σώματος ὑπαρξιν.

β) Τσιγάρτοι) Cod. B: τσιγαροῦν.

σπλάγχνα λέγονται ὡς ἐντόσθια. Καὶ ὡς περ οἴκω κτήματα, οὕτω τὰ σπλάγχνα τοῖς λαγύσιν ἔγκειται. Πλουσίῳ δὲ καὶ παντὶ τῷ λαθεῖν τι προαιρουμένῳ ἀσχημοσύνην καὶ ἔλεγχον προμαντεύεται. Δεινὸν δὲ πᾶσι τὸ ὑπὸ τινος κατανοεῖσθαι τὰ σπλάγχνα; πραγμάτων γὰρ πονηρῶν καὶ δικῶν ἐπαγωγὴν¹⁾ σημαίνει, καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχει. Ἀνατμηθέντα δὲ δοκεῖν κενὸν εἶναι, μηδενὸς τῶν σπλάγχων τῶν ἐντὸς ὄντων, ἔρημον τὸν οἶκον τοῦ ἰδόντος ἔσεσθαι σημαίνει, καὶ τέκνων ὄλεθρον, καὶ τῷ νοσοῦντι θάνατον. Ἄγαθὸν δ' ἂν εἴη μόνον τῷ ἐν πολλοῖς κακοῖς ὄντι καὶ ἀνιωμένῳ; τῶν γὰρ ἐν ποσὶ κακῶν ἀνάπαυλαν προσημαίνει²⁾. Ὁ γὰρ τὰ περιεκτικὰ τῶν φροντίδων ἀπολέσας εἰκότως ἀλυπὸς ἐστίν. Ἔτι καὶ κείνο πρὸς τοῖς εἰρημένοις³⁾ χρὴ σκοπεῖν. Ἡ καρδία γυναῖκα σημαίνει ἀνδρὸς ἰδόντος, ἀνδρα δὲ γυναικὸς ἰδύσης, διὰ τε τὴν ὅλην τοῦ σώματος διοίκησιν⁴⁾ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ἰδόντος καὶ τὸ πνεῦμα; τούτων γὰρ ἐστὶ περιεκτικὴ. Καὶ ὁ πνεύμων ὁμοίως. Ἡπαρ δὲ τέκνον, καὶ βίον⁵⁾, καὶ φροντίδας. Χολή δὲ τὸν χυμὸν, καὶ χρήματα, καὶ γυναῖκας. Σπλὴν δὲ⁶⁾ ἡδονὰς καὶ γέλωτα, καὶ τὰ ἐπιπλα τῶν σκευῶν. Κοιλία δὲ καὶ ἔντερα τέκνα πρῶτον, εἶτα δανειστάς, ἐπεὶ μετὰ πολλῆς βίας ἀπαιτεῖ τροφάς. Νεφροὶ δὲ ἀδελφοὺς

a) ἀνάπαυλαν προσημαίνει) Cod. B: πᾶν λαμπρὸν σημαίνει.

b) πρὸς τοῖς εἰρημένοις) Desunt haec in Codice B.

καὶ συγγενεῖς καὶ^δ) τέκνα. Ὅθεν μένοντα μὲν ταῦτα, ἀμείνω καὶ τὰ σημαίνόμενα ὑπ' αὐτῶν δηλοῖ^ε): καὶ ἐξωμένα μὲν πάντα ἢ ἕκαστον ἰδίᾳ, ἀπλᾶ^ε); διπλούμενα δὲ πάντα ἢ ἕκαστον ἰδίᾳ, διπλᾶ ἔσσεσθαι^δ) τὰ σημαίνόμενα δηλοῖ. Ἀπολλύμενα δὲ, ἀπόλλυσθαι^ε).

C. XLV.

Περὶ αἰδοίων.

Τὸ αἰδοῖον ἔοικε γονεῦσι μὲν, ἐπεὶ τὸν σπερματικὸν ἐπέχει^α) λόγον. Τέκνοις δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸ τέκνων αἴτιον. Γυναικὶ δὲ καὶ ἐξωμένη, ὅτι πρὸς ἀφροδίσεια ἐπιτήδειόν ἐστιν. Ἀδελφοῖς δὲ καὶ πᾶσι^β) τοῖς καθ' αἷμα προσήκουσιν, ἐπεὶ^β) ὁ^γ) τοῦ παντὸς οἴκου λόγος ἡρτηται ἀπὸ τοῦ αἰδοίου. Ἰσχύϊ^γ) δὲ καὶ τῇ τοῦ σώματος ἀνδρείᾳ, ὅτι καὶ αὐτὸ τούτων αἴτιον. Διὸ ἀνδρεία πρὸς τινῶν καλεῖται. Λόγῳ δὲ καὶ παιδείᾳ, ὅτι ἡγεμονικώτατον πάντων τὸ αἰδοῖον^γ). Γόνιμον δὲ ἐστὶν ὡσπερ καὶ ὁ λόγος. Εἶδον δὲ καὶ ἐν Κυλλήνῃ γενόμενος Ἑρμοῦ ἀγαλμα, οὐδὲν ἄλλο ἢ αἰδοῖον δεδημιουργημένον λόγῳ τινὶ φυσικῷ^δ). Ἔτι καὶ περιουσία καὶ κτήσει^δ), διὰ τὸ ποτε μὲν ἐπιτετάσθαι, ποτὲ δὲ ἀνεῖσθαι καὶ παρῆχειν καὶ ἀποκρίνειν δύνασθαι. Βουλευ-

c) δηλοῖ) Cod. B: σημαίνει.

d) διπλᾶ ἔσσεσθαι) Cod. B: διπλάσεσθαι.

e) Ἀπολλύμενα δὲ, ἀπόλλυσθαι) Desunt haec in Cod. B.

a) ἐπέχει) Cod. B: μετέχει.

b) ἐπεὶ) Aldus: ἐπὶ.

c) Ἰσχύϊ) Aldus: ἰσχύει.

μασι δὲ καὶ ἀπορρήτοις, ὅτι μῆδεα καλεῖται τὰ βουλευμάτα καὶ τὸ αἰδοῖον. Πενία δὲ καὶ δουλεία καὶ δεσμοῖς^{δ)}, ὅτι ἀναγκαῖόν τε καλεῖται, καὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον. Πρὸς δὲ καὶ ἀξιωματῶν ἐπιτιμία^{ε)}, αἰδῶς γὰρ καὶ ἐπιτιμία καλεῖται. Τσιγάργοι παρὸν μὲν καὶ μένον ἐν τῇ τάξει τῆς οἰκείας ἐπιδιαμεῖναι τὸ παρὸν ἐκάστῳ ὅ, τι ἂν ἦ ὁμοιον τῷ αἰδοῖῳ σημαίνει; αὐξήσαν δὲ καὶ ἐπαύξει^{δ)}, ἀφαιρεθὲν δὲ στερίσκει. Διπλοῦν δὲ γεγόμενον διπλᾶ τὰ ὄντα ἔσσεσθαι σημαίνει πάντα, πλὴν γυναικὸς ἢ ἐρωμένης; τούτων δὲ στερίσκει. Δυσὶ γὰρ αἶμα αἰδοίοις οὐκ ἔνεστι χρησθαι^{ε)}. Οἶδα δὲ τινὰ, ὃς ἔδοξε τρία ἔχειν αἰδοῖα δοῦλος ὢν: καὶ ἐγένετο ἐλεύθερος, καὶ ἀνθ' ἐνὸς ὀνόματος τρία ἔσχε, δύο τοῦ ἀπελευθερώσαντος προσλαβῶν ὀνόματα^{δ)}. Ἀλλὰ τοῦτο ἅπαξ ἐγένετο. Δεῖ δὲ μὴ ἀπὸ τῶν σπανίων, ἀλλὰ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔχόντων^{ε)} τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι.

Περὶ βουβῶνων καὶ μηρῶν.

C. XLVI.

Οἱ βουβῶνες οὐ μακρὰν τῶν αἰδοίων οὐδὲ διάφορόν τι σημαίνουσιν. Ὅθεν χρὴ κατὰ ταῦτα τοὺς βουβῶνας τοῖς αἰδοίοις ἐκλαβεῖν^{α)}. Οἱ δὲ μηροὶ τοῖς αἰδοίοις τ' ἄλλα πάντα ἐπίσης σημαίνουσι. Μόνον δὲ πιάλαιοι^{δ)} γεγόμενοι τοῖς

E 2

δ) ἐπαύξει) Cod. A et Aldus: ἐπαυξεῖ.

ε) οὐκ ἔνεστι χρησθαι) Cod. B: οὐκ ἔστι χρησασθαι.

α) ἐκλαβεῖν) Cod. B: προσλαμβάνειν.

πλουσίοις ἀηδεῖς τετήρηνται ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Περὶ δὲ ^{b)} τὰ ἀφροδίσια δαπάνας σημαίνουσι; σχεδὸν δὲ οὐδὲ δαπάνας, ἀλλὰ βλάβας.

G. XLVII.

Περὶ γονάτων.

Τὰ γόνατα πρὸς τε ἰσχύον καὶ εὐανδρείαν
 P. 42. ἐστὶ ληπτέα, καὶ πρὸς κινήσεις καὶ πρὸς ¹⁾ πρά-
 ξεις. Ὅθεν ἐρρωμένα καὶ σῶα ὄντα ἀποδημεῖν
 τε καὶ ἄλλην κίνησιν ἴντιναοῦν ἐπιτρέπει κινεῖ-
 σθαι, καὶ πράξεις ὑπαγορεύει, καὶ ὑγίειαν τῶ
 ἰδόντι. Ἦν δὲ τι πάθη: τὰ ἐναντία. Ὅ, τι δ'
 ἂν ἐκ τῶν γονάτων φυτὸν πεφυκέναι τις δόξει,
 ἀργοῖς χρήσεται τοῖς γόνασιν. Ἐὰν δὲ νοσῶν
 ἴδῃ: τεθνήξεται; ²⁾ γῆθεν γὰρ φύεται τὰ φυ-
 τά, εἰς γῆν δὲ καὶ τῶν σωμάτων ἀναλύεται τὰ
 συγκρίματα ^{a)}. Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξεν ἐκ τοῦ
 γόνατος τοῦ δεξιῦ ^{b)} ἰδεῖν πεφυκότα κάλαμον:
 καὶ συνέβη αὐτῶ σύριγγα ἐν τῶ γόνατι γενέ-
 σθαι. Καὶ γὰρ ὁ κάλαμος γόνυ τε ἔχει καὶ
 σύριγγ καλεῖται καὶ ³⁾ γίνεται. Πολλάκις δὲ τὰ
 γόνατα πρὸς ἀδελφούς καὶ κοινωνούς διατείνε-
 ται; ἐπεὶ καὶ αὐτὰ ἀδελφά ἐστὶν ἀλλήλων καὶ
 κοινωνεῖ τῆς πορείας. Ἔτι καὶ πρὸς ἀπελευθε-
 ρούς διατείνει ⁴⁾; ἐπίσης γὰρ τοῖς ποσὶν ὑπηρε-

b) τετήρηται ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Περὶ δὲ τὰ) Cod. B: τε-
 τήρηται. ὡς γὰρ ἐπιτοπλεῖστον περὶ τὰ.

a) τὰ συγκρίματα) Cod. B: τὰ γόνατα.

b) δεξιῦ) Cod. B: ἰδίου.

τεῖ, καὶ πλὴν ὑπὲρ τοὺς πόδας ὄντα εἰκότως οὐχὶ δούλους, ἀλλ' ἀπελευθέρους σημαίνουσιν.

Περὶ ποδῶν καὶ κνημῶν καὶ σφυρῶν. C. XLVIII.

Αἱ κνήμαι ὅπισθ' ἐν τε καὶ ἔμπροσθεν τὰ αὐτὰ τοῖς γόνασι σημαίνουσι. Σφυρὰ δὲ καὶ πόδες ἄκρι τὰ μὲν ἄλλα ἐπίσης τοῖς γόνασι σημαίνουσιν. Ἐν δὲ τῷ μὴ ἀπελευθέρους, ἀλλὰ δούλους σημαίνει διαφέρουσιν. Πλείονας πόδας ἔχειν ἀγαθὸν ἐμπόροις καὶ ναυκλήρω, σωμάτων¹⁾ γὰρ πλείονων ἄρξουσιν, καὶ παντὶ μισθωτοῦς²⁾ τρέφοντι. Κυβερνήτῃ δὲ ἰδόντι τὸν ὄνειρον σημαίνει γαλήνην; πλείοσι γὰρ ποσὶ χρήσεται τῆς νεῶς ἐρεσσομένης. Ἀγαθὸν καὶ πένητι; κτήσεται γὰρ οἰκέτας. Πλουσίῳ δὲ νόσον σημαίνει, ἵνα μὴ τοῖς αὐτοῦ ποσὶ μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν βασταζόντων χρώμενος πλείονας ἔχειν δοκῆ. Πολλοὺς δὲ τὸ ὄναρ τοῦτο τυφλοὺς ἐποίησεν, ἵνα χειραγωγοῖς χρήσωνται; καὶ πανούργους ἔδησεν, ἵνα μετὰ φυλάκων καὶ μὴ μόνοις προέρχωνται³⁾. Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξε τοῦ παντὸς σώματος ἀτρέμα μένοντος τοὺς πόδας αὐτοῦ μόνους βαδίζειν⁴⁾, καὶ προβαίνειν μὲν μηδὲ βραχύ, ὅμως δὲ κινεῖσθαι: συνέβη αὐτῷ εἰς ἀντλίαν καταδικασθῆναι. Καὶ γὰρ ἐκεῖ⁵⁾ τοῖς ἀντλοῦσι συμβέβηκε διαβαίνειν μὲν ὡς βαδίζουσιν, αἰεὶ⁶⁾ δὲ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Ἔτι καὶ

p. 43.

a) αἰ) Cod. B: ὅμως.

ἄλλος ἔδοξεν ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ρέειν ὕδωρ·
καὶ συνέβη αὐτῷ εἰς ἀντλίαν καταδικασθῆναι
ὄντι πανούργῳ, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπὸ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ ἔρευσεν ὕδωρ. Ἐπεὶ ἕτερός γε ^{b)}
τὸν αὐτὸν ἰδῶν ὄνειρον οὐκ ᾔν ^{c)} πανούργος ὑδρω-
πίασε. Τὸ δὲ δοκεῖν καιομένους ἰδεῖν τοὺς πό-
δας πᾶσιν ἐπίσης ^{d)} κακόν, καὶ σημαίνει ^{e)} ἀπο-
βολὴν καὶ διαφθοράν ^{e)} ὑπαρχόντων, ἔτι ^{f)} μὴν
καὶ παίδων καὶ δούλων. Ἐπίσης γὰρ καὶ οἱ
παῖδες τοῖς θεράπουσιν ὑπηρετοῦσί τε τοῖς γο-
νεῦσι, καὶ θεραπεύουσιν αὐτοὺς ὥσπερ οἰκέται.
Ὅπερ τοὺς πολλοὺς ἔλαθε τῶν ὄνειροκριτῶν
ἠγουμένους, ὅτι οἱ πόδες μόνους οἰκέτας σημαί-
νουσι ^{g)}. Μόνοις δὲ τὸ ὄναρ τοῦτο δρομεῦσι
συμφέρει, ὅταν προσαγωνιῶντες ^{h)} ἴδωσι; θᾶτ-
τον γὰρ καὶ ὡς εἰπεῖν ἐκ πυρὸς ἀρπάσουσι ⁱ⁾
τὰ σκέλη.

C. XLIX.

Περὶ νώτου.

Νῶτον ^{j)} δὲ καὶ τὰ ὀπίσθια πάντα τοῦ
γῆρας ^{a)} εἶναι σημαντικὰ νομίζομεν. Ὅθεν ὀρ-
θῶς ἔνιοι καὶ Πλούτωνος αὐτὰ καλοῦσιν ἴδια.

b) ἔρευσεν ὕδωρ. Ἐπεὶ ἕτερός γε) Cod. B: ἔδοξε ρεῖν.
ἕτερος δέ.

c) πᾶσιν ἐπίσης) Cod. B: πάντων ἐπίσημον.

d) σημαίνει) Cod. B: σημαῖνον.

e) διαφθοράν) Cod. B: φθοράν.

a) γῆρας) Cod. B: γηρῆν.

Τοιγαροῦν ὁποῖα ἂν τις αὐτὰ^{b)} δόξειεν ἔχειν, τοιοῦτῳ χρήσεται τῷ γήρα.

Περὶ ἀλλοιώσεως.

C. L.

Ἐν τοῖς περὶ ἀλλοιώσεως πρῶτον χρῆ τὸ ποσόν, ὅπερ κατὰ μέγεθος θεωρεῖται, σκοπεῖν; δεύτερον τὸ ποιόν, ὃ κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται; τρίτον τὸ κατὰ τὴν ἰδέαν, ὅπερ ἴδιον τῆς μορφῆς. Καὶ ἐν¹⁾ τοῖς μὲν τὸ ποσὸν τοῦ εἴτε ἐκ μικροῦ μέγαν γενέσθαι, ἢ ἐκ τοῦ ὄντος μείζω, ἀγαθόν; εἰ μὴ ὑπὲρ ἀνθρώπων τις μέγας δόξειε γενέσθαι^{a)}. Οὐ γὰρ τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὰς πράξεις αὐξήσασι σημαίνει τὸ ὄναρ, καὶ τὸν βίον τοῦ ἰδόντος. Τὸ δὲ ὑπὲρ ἀνθρώπων^{b)} μέγαν δοκεῖν γεγονέναι θάνατον τῷ ἰδόντι σημαίνει. Καὶ εἰ τις τὸ ἑαυτοῦ παιδίον βραχὺ ὄν ἀνδρα δόξειε²⁾ γεγονέναι: τεθνήξεται τὸ παιδίον. Δεινὸν δὲ καὶ πρεσβύτη τὸ εἰς παῖδα μεταβάλλειν; θάνατον γὰρ αὐτῷ σημαίνει. Ἄγαθόν δὲ ἀνδρὶ τὸ εἰς νεανίσκον μεταβάλλειν, καὶ νεανίσκῳ τὸ εἰς παῖδα; ἕκαστος γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὠραιότερον³⁾ μεταβάλλει. Ἄγαθόν δὲ καὶ παιδί εἰς νεανίσκον, καὶ νεανίσκῳ εἰς ἀνδρα, καὶ ἀνδρὶ εἰς γέροντα μεταβάλλειν; ἕκαστος γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἐντιμότερον

p. 44.

b) ὁποῖα ἂν τις αὐτὰ) Cod. B: ὅπως δ' ἂν αὐτὰ.

a) γενέσθαι) Cod. B: γεγονέναι.

b) ἀνθρώπων) Aldus: ἄνθρωπον.

τερον μεταβάλλει. Εἰ δὲ νεανίσκος εἰς γέροντα μεταβάλλοι: τεθνήσκειται μὲν οὐχὶ ὡς ὁ παῖς, νοσήσει δέ. Καὶ ἀνὴρ εἰς παῖδα εἰ μεταβάλλοι: ἀφρόνως πραγματευσάμενος ^ς) βλαβήσεται; τὸ γὰρ ποιητικὸν ὀρθῶς εἰρήσεται ^δ):

Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέ-
θονται. ⁴)

Τὸ δὲ ποιὸν τῆς μεταβολῆς ᾧδε ἔχει: Εἰ μὲν τις εἰς γυναῖκα μεταβάλλοιτό ποτε ἀνὴρ: πένητι μὲν ἀγαθὸν καὶ δούλω; ὁ μὲν γὰρ ἔξει τὸν θρέψοντα αὐτὸν ὥσπερ γυνή, ὁ δὲ ἀπονώτερον δουλεύσει. Μικρότεροι γὰρ οἱ γυναικῶν πόνοι. Πλουσίῳ δὲ πονηρόν, καὶ μάλιστα πολιτευομένῳ. Ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ οἰκουροῦσιν ^ε) αἱ γυναῖκες. Διὸ παραλύει πάσης ἀρχῆς τὸν ἰδόντα τὸ ὄναρ. Τοῖς δὲ σωμασκούσι νόσον σημαίνει; θηλύτεραι γὰρ αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν. Εἰ δὲ γυνὴ εἰς ἄνδρα ^ς) μεταβάλλοι: ἀγάμος μὲν οὔσα γαμηθήσεται ^ς), καὶ ἀπαις οὔσα τεκνώσει ἀρῆεν, καὶ οὕτως εἰς τὴν ἀνδρείαν ^η) μεταβαλεῖ ^ς) φύσιν; ἄνδρα δὲ ἔχουσα καὶ υἱὸν χήρα διατελέσει; οὐ γὰρ ἀνδρὶ ἀνδρὸς, ἀλλὰ γυναικὸς δεῖ. Δούλη ^ς) δὲ τὸ ὄναρ πλείονα τὴν δουλείαν ἐπά-

ς) πραγματευσάμενος) Cod. B: πραγματευόμενος.

δ) εἰρήσεται) Cod. B: εἴρηται.

ε) οἰκουροῦσιν) Cod. B: οἰκουροὶ εἰσιν.

ς) ἄνδρα) Cod. B: ἀρῆεν.

ς) γαμηθήσεται) Cod. B: γαμήσει.

η) τὴν ἀνδρείαν) Cod. B: τὸν ἄνδρα.

γες, ἀγαθὸν δὲ ⁷⁾ ἑταίρα; ἢ ⁸⁾ μὲν γὰρ ἐπὶ πλεῖον ὡς ἀνὴρ τοὺς πόρους ὑφέξει, ἢ δὲ παύσεται κινουμένη τῆς πορνείας ^{ι)}). Εἰ δὲ τις ἀργύρεος ἢ χρύσεος εἶναι δόξειεν ^{κ)} ἀνὴρ ἢ γυνή: δούλος μὲν ἂν πραθήσεται, ἵνα ἀπαργυρωθῇ ἢ ἀποχρυσωθῇ ^{ο)}; πένης δὲ εὐπορήσει, ἵνα περὶ αὐτὸν γένηται ἢ τοιαύτη ^{ι')} ὕλη; πλούσιος δὲ ἐν ἐπιβουλαῖς ἔσται, πάντα γὰρ τὰ χρύσεια καὶ ἀργύρεα ἐπιβούλους ἔχει πολλούς. Νοσοῦντι δὲ θάνατον προαγορεύει παντὶ δήκουθεν τὸ ὄναρ, ὡς περ καὶ τὸ χάλκειον δοκεῖν γεγονέναι, πλὴν ἀθλητοῦ καὶ δούλου. Ὁ μὲν γὰρ νικήσας ^{ο')} ἀνδριάντος τεύξεται; ὁ δὲ ἐλευθερωθήσεται, χάλκειο ^{ο')} γὰρ εἰκόνας τῶν ἐλευθέρων ἀνατίθενται. Τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει, καὶ εἰκόνα τις ἑαυτοῦ ἢ ἀνδριάντα ἴδη χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ κείμενον. Τὸ δὲ εἰς σιδήρον μεταβάλλειν συμφραῖς ἀτλήτους σημαίνει, ἅς ὑπομείνας ὁ ἴδων εἰς γῆρας ἀφίξεται. Σιδηρέους γὰρ λέγομεν τοὺς πολλὰ κακὰ ὑπομείναντας ^{ο')}). Πήλινον δὲ ἢ ὀστράκινον γεγονέναι πᾶσι θάνατον σημαίνει χωρὶς τῶν διὰ γῆς ἢ πηλοῦ ἐργαζομένων. Τὸ δὲ λίθινον δοκεῖν γεγονέναι τραύματα καὶ κατακοπὰς τῷ ἴδοντι σημαίνει; οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἄνευ σιδήρου λίθινόν τινα γενέσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ

p. 45.

ι) ἐπὶ πλεῖον ὡς ἀνὴρ τοὺς πόρ. — τῆς πορνείας.) Cod. B: ὡς ἐπιπλεῖον ὡς ἀνὴρ ὑπομένει τοὺς πόρους· ἢ δὲ οὐ παύσεται κινουμένη.

κ) εἶναι δόξειεν) Cod. B: δόξει εἶναι.

ι) εὐπορήσει, ἵνα περὶ αὐτὸν γένηται ἢ τοιαύτη) Cod. B: ἐν εὐπορίᾳ γενήσεται τοιαύτη.

περὶ τῆς ἄλλης ὕλης ἐκλαμβάνειν δεῖ. Εἰ δὲ εἰς
 θηρίον μεταβάλλοι τίς: ἀπὸ τῆς τοῦ θηρίου φύ-
 σεως τεκμαίρεσθαι χρὴ τὰς κρίσεις. Δείξει τὸ
 τοιοῦτον ἐν τῷ περὶ κυνηγίου λόγῳ ἢ δευτέρα βί-
 βλος. Ἄγαθὸν δὲ ἐπίσης πᾶσιν ἐτήρησα τὸ κάλ-
 λος καὶ τὴν τοῦ σώματος εὐφυίαν καὶ τὴν ἰσχύν,
 ὅταν μὴ ὑπὲρ ἄνθρωπον εἴη ταῦτα. Ἐπεὶ τοι-
 γε¹³⁾ τὸ ὑπερβαλλόντως καλὸν εἶναι δοκεῖν καὶ¹⁴⁾
 εὐπρεπῆ ἢ ἰσχυρὸν ἐπίσης τῷ αἰσχυρὸν εἶναι ἢ πα-
 ραλελύσθαι ἢ μὴ ἰσχύειν ἀποβαίνει. Ἄ δὴ θάνα-
 τιν μὲν τοῖς νοσοῦσιν, ἀπραγίαν δὲ καὶ προδοσίαν
 τοῖς ἐρωμένοις δηλοῖ¹⁵⁾.

C. LI. Περὶ διδασκαλίας τεχνῶν καὶ ἔργων
 καὶ ἐπιτηδευμάτων.

Τὸ μὲν¹⁾ καθόλου καὶ ἐπὶ πάντων ἀπται-
 στον ταῦτό ἐστιν: Ὅσα τις ἔμαθε καὶ ἐδιδάχθη
 καὶ ἐπετήδευσε καὶ ποιῆ ἔργα ἢ τέχνας, ταῦτα
 καὶ ὄναρ ἐργάζεσθαι καὶ ἐπιτηδεύειν²⁾ καὶ τυγ-
 χάνειν τοῦ προκειμένου ἀγαθὸν πᾶσιν. Ἄ γάρ τις
 ἐν νῷ ἔχει, περὶ καὶ κατὰ προαίρεσιν³⁾ ἀνύσει.
 Ἀποτυγχάνειν δὲ μοχθηρόν, τὰ γὰρ ἐναντία τῇ
 προαιρέσει σημαίνει. Ὅσα δὲ τις οὐ μαθὼν, οὐδὲ
 ἐπιτηδεύσας, κατ' ὄναρ⁴⁾ δοκεῖ ποιῆν, ἐπιτυγ-

15) δηλοῖ) Cod. B: σημαίνει.

1) ταῦτα καὶ ὄναρ — ἐπιτηδεύειν) Cod. B: ταύτας ὄναρ
 ἐργάζεσθαι τὰς τέχνας, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

2) κατὰ προαίρεσιν) Cod. B: κατὰ φύσιν.

3) κατ' ὄναρ) Cod. B: ὄναρ.

χάνοντι μὲν ἀγαθόν, δυσεργές δὲ καὶ μόλις τελεσθησόμενον; ἀποτυγχάνοντι δὲ πρὸς²⁾ τῇ ματαιοπρονίᾳ παντὸς τοῦ προκειμένου καὶ χλεύη ἀκολουθήσει³⁾. Τὰ δὲ κατὰ μέρος ᾧδὲ πως ἔχει: Γεωργεῖν ἢ σπεῖρειν ἢ ἀροτριᾶν^{d)} ἢ φυτεύειν ἀγαθόν τοῖς γῆμαι προσηρημένοις καὶ τοῖς ἀπαισιν. Ἄρουρα γὰρ οὐδὲν ἄλλό ἐστιν ἢ γυνή^{e)}. Σπέρματα δὲ καὶ φυτὰ οἱ παῖδες, πυροὶ μὲν υἱοὶ, κριθαὶ δὲ θυγατέρες, — ⁴⁾ ἐξαμβλώματα. Τοῖς δὲ ἄλλοις νόσους καὶ κακοπαθείας^{f)} σημαίνει. Καὶ εἴαν τις νοσῇ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ ἰδόντος: τεθνήξεται. Τὰ δὲ⁵⁾ σπέρματα καὶ τὰ φυτὰ, ὥσπερ καὶ οἱ ἀποθανόντες, καταχώννυνται. Θερίζειν δὲ καὶ τρυγᾶν καὶ κλαθεύειν παρὰ μὲν τὸν τοιοῦτον καιρὸν ὀρώμενα τὰ τοιαῦτα⁶⁾, τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐγχειρήσεις πάσας εἰς ἐκεῖνο καιροῦ καὶ ὥρας ἀναβάλλεται. Κυβερνᾶν δὲ πᾶσιν, εἴαν μὲν καθορμίζονται καλῶς ἢ ἀνάγωνται ἀκινδύνως, ἀγαθόν, οὐκ⁷⁾ ἄνευ τινὸς φόβου καὶ πόνου ἐσόμενον; εἴαν δὲ⁸⁾ χειμάζονται ἢ ναυαγῶσιν: ὑπερβολὴ κακῶν, ὡς ἐγὼ παρεφύλαξα. Σκυτεύειν δὲ καὶ τεκτονεύειν⁸⁾ ἀγαθόν πᾶσι τοῖς κατὰ νόμον ζῶσι διὰ τὰ μέτρα, καὶ τοῖς γῆμαι ἢ κοινωῆσαι θέλουσι διὰ τὰς ῥαφὰς καὶ τοὺς ἀγρούς.

P. 46.

d) ἀροτριᾶν) Cod. B: ἀροῦν.

e) οὐδὲν ἄλλό ἐστιν ἢ γυνή.) Cod. B: ἡ γυνή.

f) νόσους; καὶ κακοπαθείας) Cod. B: πόνον, καὶ κακοπαθείαν.

g) εἴαν δὲ) Cod. B: εἴαν δὲ ἢ.

Τὸ δὲ βυρσοδεφεῖν πᾶσι πονηρόν; νεκρῶν γὰρ ἀπτετα^{h)} σωμάτων ὁ βυρσοδέψης, καὶ τῆς πόλεως ἀπώκιστα. Ἔτι⁹⁾ καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχει διὰ τὴν ὁδμήν. Ἰατροὺς δὲ ἰδεῖν καὶ¹⁰⁾ χαλεπώτατον ἀπάντων. Χρυσοχοεῖν δὲ πανουργίας περὶ τὸν ἰδόντα σημαίνει διὰ τὰ ὑποκείμενα τῶν ἔργων¹¹⁾, καὶ τοὺς ὑποπεπλεγμένους ὄρμους¹⁾. Πλάσσειν καὶ πυξογραφεῖν καὶ τορεύειν^{k)}, καὶ ποιεῖν ἀγάλματα, ἀγαθὸν μοιχοῖς καὶ ζήτορσι καὶ πλαστογράφοις¹²⁾, καὶ πᾶσι ταῖς ἀπατεῶσι, διὰ τὸ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα δεικνύειν τὰς τέχνας ταύτας. Ταῖς δὲ λοιποῖς περιβοήσεις¹⁾ σημαίνει, καὶ ὄχλων συνδρομὰς, διὰ τὸ τὰ ἔργα ταῦτα πολλοῖς ἐπιδείκνυσθαι.

C. LII.

Περὶ τοῦ χαλκεύειν.

Χαλκεύειν δὲ καὶ παρεστάναι ἄκμονι ταραχὰς καὶ δίκας τῷ ἰδόντι¹⁾ σημαίνει; τῷ δὲ γῆμα βουλομένῳ^{b)} εὖνον μὲν τὴν γυναικα διὰ τὰς φύσας, συμπνέουσι γάρ, μάχιμον δὲ διὰ τὰς σφύρας, ἤχουσι γάρ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἔχοντα¹⁾ τὰ ὑποδείγματα ὁμοίως συμβάλλειν χρὴ πρὸς τὰς ὑποστάσεις ἀμφοτέρων, τὰς

h) ἀπτετα) Cod. B: ἄγετα.

i) καὶ τοὺς ὑποπεπλεγμένους ὄρμους.) Cod. B: διὰ τοὺς πεπλεγμένους ὄρμους.

k) καὶ τορεύειν) Deest hoc in Cod. B.

l) περιβοήσεις) Cod. B: περιβοηθείας.

a) καὶ δίκας τῷ ἰδόντι) Cod. B: καὶ λύπας.

b) βουλομένῳ) Cod. B: προρημένῳ.

τε τῶν τεχνῶν, καὶ τὰς τοῦ ἰδόντος. Ἔτι καὶ κεινο^ς): Ὅσα σημαίνουσιν αἱ τέχναι, ἢν τις αὐτὰς ἐργάζεσθαι δόξῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνουσι καὶ οἱ τεχνίται ὀρώμενοι^δ), καὶ τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν, καὶ τὰ ἐργαλεῖα, μικρὰς ἐπὶ τῶν ἐργαλείων ὑπεξαίρεσως τηρουμένης^ε); ὅσα γὰρ τέμνει καὶ διχάζει, ταῦτα πάντα διχόνοιαν καὶ στάσιν^ς) καὶ βλάβας σημαίνει, ὅσα δὲ τῶν ἐργαλείων ἐντὶ ἡ συνδεῖ, ταῦτα ὠφελείας καὶ γάμους καὶ κοινωνίας προαγορεύει^ς), ἀποδημεῖν δὲ κωλύει, ὅσα δὲ λειοῖ, τὰς ἔχθρας παύει, ὅσα δὲ ἀπευθύνει ἢ τὴν εὐθεΐαν δείκνυσι, τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. Διὸ καὶ τὴν γεωμετρίαν πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐπιτήδειον νενομίκα^ς), καὶ τοὺς γεωμέτρους ἕναρ ὀρωμένους.

P. 47.

Περὶ γραμμάτων.

C. LIII.

Γράμματα μανθάνειν μὴ εἰδὸτα ἀγαθόν; ἀγαθόν^ς) τι γὰρ μετὰ πόνου καὶ φόβου τῷ ἰδόντι ἐσόμενον προαγορεύει. Φοβῶνται γὰρ ἅμα καὶ πονοῦσιν οἱ μανθάνοντες, πλὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι μανθάνουσιν. Εἰ δὲ τις εἰδὼς γράμματα πάλιν μανθάνοι: πονηρὸν καὶ ἄτοπον νομίζειν χρεῖ; παιδαριῶδες γὰρ τὸ μανθάνειν. Διὸ ἀπραξίας

c) Ἔτι καὶ κεινο) Cod. B: ἐπεὶ καὶ κεινο.

d) αἱ τέχναι, ἢν τις — οἱ τεχνίται ὀρώμενοι) Cod. B: αἱ τέχναι ὀρώμενοι.

e) διχόνοιαν καὶ στάσιν) Cod. B: διχονοίας καὶ στάσεις.

f) προαγορεύει) Cod. B: σημαίνει.

g) νενομίκα) Cod. B: νενομίκαμεν.

ἄμα τοῖς φόβοις καὶ πόνοις σημαίνει. Μόνω δὲ τῷ ἐπιθυμοῦντι παιδὸς ἀγαθὸν τὸ τοιοῦτον^{a)}; οὐ γὰρ αὐτὸ, ἀλλ' ὁ ἐξ αὐτοῦ γεννησόμενος²⁾ παῖς μαθήσεται γράμματα. Εἰ δέ τις ἑλληνικὰ μανθάνοι γράμματα Ῥωμαῖος ὢν, ἢ ῥωμαϊκὰ Ἑλλην: ὁ μὲν εἰς ῥωμαϊκὰς διατριβάς, ὁ δὲ εἰς ἑλληνικὰς ἀφίξεται. Πολλοὶ δὲ καὶ³⁾ ἔγνημαν Ῥωμαῖοι μὲν Ἑλληνίδας, Ἑλληνες δὲ Ῥωμαίαις τοιοῦτον ἰδόντες ὄνειρον. Οἶδα δὲ τινα, ὅς ἔδοξε ῥωμαϊκὰ γράμματα μανθάνειν: καὶ εἰς δοῦλον κατεκρίθη; οὐδὲν γὰρ ἐν δούλῳ ἑλληνικὸν⁴⁾ διδάσκεται. Βαρβαρικὰ δὲ γράμματα ἀναγνώσκειν δοκεῖν καλῶς καὶ ἐκτικῶς εἰς βαρβαρίους χώρας σημαίνει καὶ διατριβάς ἀφικέσθαι^{b)}, κακῆ πρᾶξά τι λαμπρὸν. Τὸ δὲ κακῶς ἀναγνώσκειν τὰ βαρβαρικὰ γράμματα καὶ κακῶς ἐν βαρβάροις ἀπαλλάξαι σημαίνει, ἢ νοσήσαντα παρακόψαι^{c)} διὰ τὸ ξένον τῆς Φωνῆς. Οἶα δ' ἂν τις γράμματα μὴ δύνηται γράψαι ἢ ἀναγνῶναι^{d)}, ἀπραγήσει: καὶ εἰ μὲν ὀλίγα, πρὸς ἡμέρας; εἰ δὲ πολλά, πρὸς μῆνας.

C. LIV.

Π ε ρ ῖ ἐ φ η β ῖ α σ.

Ἐφηβεύειν δοῦλος εἰάν δόξη: ἐλεύθερος ἔσται;
P. 48. ἐπειδὴ μόνοις ἐλευθέροις ἐφίησιν ὁ νόμος. Παντὶ

a) ἀγαθὸν τὸ τοιοῦτον) Cod. B: ἀγαθὸς ὁ τοιοῦτος.

b) καὶ διατριβὰς ἀφικέσθαι) Desunt haec in Cod. B.

c) παρακόψαι) Cod. B: κατακόψαι.

d) γράμματα — ἀναγνῶναι) Cod. B: γράμματα οὐνάται γράφειν ἢ ἀναγνώσκειν.

δὲ χειροτέχνη καὶ ῥήτορι^{α)} σχολὴν καὶ ἀργίαν εἰς ἐνιαυτὸν σημαίνει, χρῆ γὰρ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλαμύδι^{β)} τὴν δεξιὰν ἐνειλημένην ἔχειν, διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι καὶ πρὸς ἔργα καὶ πρὸς λόγους τὴν χειρὰ. Πρὸς ἐνιαυτὸν δὲ εἶπον διὰ τὸν τῆς ἐφηβίας χρόνον. Πρὸς τὸν τόπον^{γ)} ἐξετάζειν χρῆ. Ἀποδημεῖν δὲ κωλύει, καὶ τὸν ἐπὶ ξένης ὄντα εἰς τὴν ἰδίαν^{β)} ἐπάγει, ἔνδημον^{γ)} γὰρ χρῆ εἶναι τὸν ἔφηβον^{δ)}. Καὶ τῷ ἀγάμῳ γάμον προσημαίνει; νόμῳ γὰρ ἡ χλαμὺς περιτίθεται. Νόμῳ δὲ καὶ ἡ γυνὴ γαμεῖται. Καὶ εἰ μὲν ἡ χλαμὺς εἴη λευκή: ἐλευθέραν ὁ ἰδὼν γαμήσει; εἰ δὲ μέλαινα: ἀπελευθέραν^{δ)}; εἰ δὲ πορφυρᾶ: εὐγενεστέραν ἑαυτοῦ, οὐδαμῶς δὲ δούλην. Εἰ δὲ τις ἐπιθυμῶν τέκνων ἢ καὶ γεγονότα υἱὸν ἔχων ἴδοι τὸν ὄνειρον: οὐκ αὐτός, ἀλλ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔφηβεύσει. Ἄνδρι πρεσβύτη καὶ ὑπὲρ ἡλικίαν θάνατον μαντεύεται τὸ ὄναρ, καὶ τοὺς παρανομοῦντας ἐλέγχει. Τοῖς δὲ δικαιοπραγοῦσι! συλλαμβάνει; σχεδὸν γὰρ ἡ ἐφηβία κανὼν ἐστὶν ὀρθοῦ βίου τινὸς καὶ ὑγιῶς. Ἀθλητῆ δὲ πρὸ μὲν ἐγκρίσεως^{ε)} πονηρόν; ἐπειδὴ ἔκκρισιν ὡς ὑπὲρ ἡλικίαν πρσαγορεύει, οὐδὲ γὰρ εἰς μακρὰν ὁ ἔφηβος ἔσται ἀνήρ. Παλαιστῆ δὲ καὶ ἀθλοῦντι τὸ μὴ καταλαβεῖν τὸν ἀγῶνα ση-

α) καὶ ῥήτορι) Cod. B: ἔτι καὶ ῥήτορι.

β) ἰδίαν) Cod. B: οἰκίαν.

γ) χρῆ — ἔφηβον.) Cod. B: εἶναι ἀεὶ χρῆ τὸν ἐφηβεύοντα.

μαίνει; εἰ δὲ καταλάβοι: τὸ⁶⁾ μὴ ἀγωνίσασθαι;
οὐ γὰρ ὑπερόριστοι οἱ ἔφηβοι ἀγωνίζονται.

C. LV. Περὶ γυμνασίων κατ' εἶδος.

Τροχόν¹⁾ ἐλαύνειν πόνοις περιπεσεῖν σημαίνει,
ἐξ ὧν ἀπόλαυσις τῷ ἰδόντι περιέσται. Ἄρπασ-
τόν²⁾ δὲ καὶ σφαῖρα φιλονεικίας ἀπερᾶντους
σημαίνουσι. Πολλάκις δὲ καὶ εἰς ἑταίρας ἔρωτα.
Ἔσκε γὰρ ἡ σφαῖρα καὶ τὸ ἀρπαστόν ἑταίρα³⁾
διὰ τὸ μηδαιμῶ μένειν καὶ πρὸς πολλοὺς φοιτᾶν.
Ἀλτῆρες δὲ καὶ ἡ διὰ τούτων γυμνασία⁴⁾ τὸ
μὲν παρὸν ἀπραξίαν καὶ πόνους⁵⁾, αὐθις δὲ
πράξεις μετὰ βραστῶνης προαγορεύουσιν. Ἔστι
P. 49. γὰρ τὸ τοιοῦτον γυμνάσιον οὐδὲν ἄλλο ἢ παρα-
σκευῆ⁶⁾ χειρῶν. Θύλακοι δὲ καὶ σφαφίδες⁶⁾ καὶ
ὑπεράλματα, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα γυμνάσια
παιδικά, φιλονεικίας προαγορεύουσι. Περὶ δὲ
πάλης ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων ἐροῦμεν, ἵνα μὴ τὰ
αὐτὰ δις γράφωμεν.

C. LVI. Περὶ ἀγώνων.^{a)}

Σαλπίζειν δοκεῖν^{b)} σάλπιγγι τῇ ἱερᾷ ἀγα-
θὸν τοῖς βουλομένοις συγγενέσθαι τισί, καὶ τοῖς
ἀπολωλεκόσιν ἀνδράποδα ἢ τινὰς τῶν οἰκετῶν;
καὶ

a) πόνους) Cod. B: πονηροῦς.

a) Περὶ ἀγώνων.) Cod. B: περὶ ἀγώνων θυμεικῶν, ἰππι-
κῶν, γυμνικῶν.

b) δοκεῖν) Cod. B: τῇ.

καὶ γὰρ ἐν πολέμῳ συναγάγει τοὺς ἐσκορπισμένους¹⁾
 τὸ ὄργανον τοῦτο. Τὰ δὲ κρυπτά ἐλέγχει διὰ τὸ
 μεγαλόφωνον. Καὶ τοὺς νοσοῦντας ἀναιρεῖ²⁾;
 σύγκειται γὰρ ἐξ ὀστέου καὶ χαλκοῦ, δι' ὧν ἕξεισι
 μὲν τὸ πνεῦμα, οὐχ ὑποστρέφει δέ. Δούλους
 δὲ καὶ πάντας τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντας τῆς δου-
 λείας ἐλευθεροῖ; ἴδιον γὰρ ἐλευθέρων τὸ ὄργανον.
 Στρογγύλη δὲ σάλπιγγι σαλπίζειν πονηρόν. Οὐ
 γὰρ ἱερὸν τὸ ὄργανον, ἀλλὰ πολεμικόν. Καὶ³⁾
 ὅσα⁴⁾ τῷ στόματι λέγει ὁ τῷ ὀργάνῳ τούτῳ
 χρώμενος, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνατρέχει⁵⁾.
 Ὅθεν οὐδὲ⁶⁾ ἐγκαλεῖν τισὶν ἐπιτρέπεται. Οἶω δ' ἂν
 ὀργάνῳ σαλπίζοντος τινὸς⁷⁾ τις ἀκούσῃ, ταραχ-
 θήσεται. Εἰ δὲ αὐτὸ μόνον ἴδοι, σάλπιγγα: κενῶ
 περιπεσεῖται φόβῳ. Τὸ δὲ κηρύσσειν τὰ αὐτὰ τῷ
 σαλπίζειν σημαίνει; πλὴν ὅτι τοὺς δούλους οὐ
 χάριτι τῶν δεσποτῶν ἐλευθεροῖ, ἀλλὰ ἀναφωνή-
 σαντας⁸⁾ ἐλευθερωθῆναι λέγει. Αὐλεῖν δὲ πυθι-
 κοῖς αὐλοῖς πένθος σημαίνει ἢ ἀνάλογον πένθει
 λύπην⁹⁾, καὶ τοὺς νοσοῦντας ἀναιρεῖ. Καλάμοις
 δὲ αὐλεῖν ἀγαθὸν πᾶσι καὶ σπονδαυλεῖν¹⁰⁾. Ψάλλ-
 λειν καὶ κιθαρίζειν πρὸς μὲν γάμον¹¹⁾ καὶ κοινωνίαν
 ἀγαθὸν διὰ τὴν ἀρμονίαν, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας
 ἐγχειρήσεις πονηρόν; καὶ στάσεων αἴτιον διὰ τὴν

c) ὑποστρέφει δέ. Δούλους δὲ καὶ πάντας — πολεμικόν.
 Καὶ ὅσα) Cod. B: ἀποστρέφει δέ· δούλοι δὲ καὶ πάν-
 τες οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ τῆς δουλείας ἐλευθεροῦνται· ἴδιον γὰρ
 ἐλευθέρων· φοβερόν δὲ τῇ στρογγύλῃ σάλπιγγι· οὐ γὰρ
 ἱερὸν τὸ ὄργανον, ἀλλὰ πολεμιστήριον. καὶ ὅσα.

d) αὐτοῦ ἀνατρέχει. Ὅθεν οὐδὲ) Cod. B: περιτρέχει, οὐδ'.

ἐπίτασιν; ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ποδάγραν ἠνίξαστο
 διὰ τὰ νεῦρα. Καὶ τὸ κίθαρωδεῖν εἰς τὸν αὐτὸν
 κατακτέον¹⁰⁾ λόγον. Τραγωδεῖν δὲ, ἢ τραγικὰ
 ἔχειν δράματα ἢ πλοίσματα, ἢ τραγωδῶν ἀκού-
 ειν, ἢ ἱαμβεῖα λέγειν ἢ ποιεῖν, μεμνημένῳ μὲν τῶν
 εἰρημένων κατὰ τὴν περιοχὴν τὰ ἀποτελέσματα
 ἀπαντα γίνεταί; οὐ μεμνημένῳ δὲ ταλαιπωρία
 καὶ μάχαι καὶ ὕβρεις¹¹⁾ καὶ κίνδυνοι, καὶ εἴ τι
 P. 50. τούτων δεινότερον ἢ ὠμότερον; τοιούτων γὰρ εἰσιν
 αἱ τραγωδίαί μεστάί. Τὸ δὲ κωμωδεῖν, ἢ¹²⁾ κωμω-
 δῶν ἀκούειν, ἢ κωμικὰ ἔχειν ἀναπλάσματα ἢ
 βιβλία, τὰ μὲν τῆς παλαιᾶς κωμωδίας, σκώμ-
 ματα καὶ παραχὰς καὶ στάσεις καὶ αἰσχρολο-
 γίας σημαίνει; τὰ δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς κωμωδίας τὰ
 μὲν ἄλλα ἴσα τῇ τραγωδίᾳ σημαίνει, τὰ δὲ τέλη
 χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ¹³⁾ ὑπαγορεύει. Τοιαῦτα
 γὰρ αἱ ὑποθέσεις^{f)} τῶν κωμικῶν δραμάτων. Χο-
 ροὶ δὲ καὶ ὕμνωδίαὶ ὑποκρίσεις καὶ ἀπάταις σημαί-
 νουσι. Τὰ γὰρ οὐ προσόντα τινὶ, κέρδους χάριν
 ἰδίου, οἱ ποιηταὶ σεμνύνουσι. Ποιητὰς δὲ καὶ ἐγκω-
 μιογράφους^{g)} καὶ πάντας λογοποιούς, εἰς τὴν
 αὐτὴν τοῖς χοροῖς ἀνακτέον μοῖραν. Οὐδὲν δὲ δια-
 φέρειν ἠγοῦμαι, εἰάν τε αὐτὸς τὶ τούτων ποιεῖν

e) καὶ μάχαι καὶ ὕβρεις) Cod. B: καὶ ἀπώλειαι, καὶ μάχαι.

f) τοιαῦτα — ὑποθέσεις) Cod. B: τοῖσι γὰρ εἰσιν αἱ ὑποθέσεις.

g) τινὶ, κέρδους — ἐγκωμιογράφους) Cod. B: τισὶ, κερδῶν ἰδίου χάριν οἱ μελοποιοὶ σημαίνουσι ποιητὰς δὲ, καὶ κωμωδιογράφους.

ἰσχύει τις, εἰάν τε γιγνομένοις^{h)} παρατυ-
 γάνη. Περὶ δὲ πυρρῆχης καὶ ὀρχήσεως μετὰ στρο-
 δῆςⁱ⁾ ἐν τοῖς περὶ στεφάνων ἐροῦμεν, ἔνθα καὶ
 περὶ ἀσμάτων καλῶς ἔχει διαλαβεῖν. Νυνὶ δὲ
 περὶ τῶν ἵππικῶν καὶ γυμνικῶν ἐξῆς λέξομεν.
 ἵππον^{j)} κέλητα ἐλαύνειν καλῶς πειθόμενον τῷ
 αὐτῆρι καὶ αὐτῷ τῷ ἐλαύνοντι ἀγαθὸν ἐπίσης
 εἶναι. Ἴππος γὰρ γυναικὶ μὲν καὶ ἐρωμένη τὸν
 αὐτὸν ἔχει λόγον; ὅτι καὶ ἐπὶ κάλλει μέγα φρο-
 σῆ, καὶ τὸν ἐλατῆρα βαστάζει. Ὅμοιος^{k)} δὲ
 καὶ πλοῖον. Ἄλλος^{l)} μὲν γὰρ ἵππους καὶ ὁ
 ποιητὴς τὰς ναῦς εἶπε^{m)}; καὶ ἡμεῖς δὲ τὸν Ποσει-
 ῶνα Ἴππιον καλοῦμεν. Καὶ ὃν ἔχει λόγον ἐπὶ
 ἵππῳⁿ⁾ ἵππος, τὸν αὐτὸν ἐν θαλάσῃ ναῦς. Ὅμοιος
 αὖν εἶη καὶ δεσπότη, καὶ ἐργοδότη, καὶ φίλος
 φέροντι, καὶ παντὶ τῷ βαστάζοντι. Ὅπως
 ἔν ὃ ἵππος τὸν ἰδόντα φέρει, οὕτω καὶ γυνὴ καὶ
 ἐρωμένη καὶ δεσπότης καὶ φίλος καὶ ναῦς τὸν
 ἰδόντα διαθήσουσι. Ξυωρὶς οὐδὲν ἵππου κέλητος
 ἀφέρει; εἰ μὴ^{o)} τοῖς νοσοῦσι. Θάνατον γὰρ
 αὐτοῖς προκαγορεύει, ὥσπερ καὶ ἄρμα τέτρωρον,
^{m)} καὶ αὐτὸ τὰ μὲν ἄλλα ἐπίσης τῷ κέλητι
 ἡμαίνει. Ἀθλητῶν δὲ τοῖς μὲν τὰ βαρέα καὶ

F 2

h) λέξομεν. ἵππον) Cod. B: διελοῦμεν. ἵππικόν.

i) εἶπε) Cod. B: λέγει.

k) ἐπὶ γῆς) Cod. B: ἐπὶ τῇ γῆ.

l) εἰ μὴ) Cod. B: πλὴν εἰ μὴ.

m) ὃ καὶ) Cod. B: ὃ, τι καὶ.

μεγάλα ἀσκούσιν ἀγαθὸν ἂν εἴη καὶ νικηφόρον; εἰσελάσουσι γάρ: τοῖς δὲ τρέχουσιν ἦτταν σημαίνει; οὐ γὰρ ἰκανοὺς εἶναι τοῖς ποσὶ τοῖς ἰδίους χρῆσθαι φησὶ τὸ ὄναρ. Φημί δὲ ἀγαθὸν ἐλευθέραις γυναιξίν ἄμα καὶ παρθένοις πλουσίαις^{η)} τὸ διὰ πόλεως ἄρμα ἐλαύνειν^{ζ)}). Ἀγαθὰς γὰρ ἱερωσύνας αὐταῖς περιποιεῖται. Πενιχραῖς δὲ πορνείαν τὸ διὰ^{ο)} πόλεως ἰππάζεσθαι προαγορεύει; δούλοις δὲ ἐλευθερίαν, ἴδιον γὰρ ἐλευθέροις τὸ διὰ πόλεως ἰππεύειν. Εἰσελαύνειν δὲ εἰς πόλιν^{ρ)} ἀγαθὸν ἀθλητῆ καὶ νοσοῦντι. Ὁ μὲν γὰρ ἱερονίκης ἔσται^{q)}, ὁ δὲ οὐ¹⁸⁾ τεθνήσκειται. Τὸ δὲ ἐξελαύνειν πόλεως ἀμφοτέροις κακόν. Ὁ μὲν γὰρ ἐξενεχθήσεται, ὁ δὲ οὐ νικῆσει^{ρ)}). Διὰ δὲ τῆς ἐρήμου ἄρμα ἐλαύνειν παντὶ δήπουθεν τῷ ἰδόντι θάνατον οὐκ εἰς μακρὰν ἐσόμενον προδηλοῖ^{ς)}).

C. LVII.

Περὶ πεντάθλου.

Τὸ δὲ πενταθλεῖν δοκεῖν ἐπὶ πάντων ἐτήρησα ἀποδημίαν μὲν πρῶτον ἢ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον κίνησιν σημαίνειν διὰ τὸν δρόμον; ἔπειτα δὲ ζημίας τινὰς ἢ δαπάνας ἀκαίρους, ἢ ἐξοδισμοὺς¹⁾)

η) Φημί δὲ — πλουσίαις) Cod. B: Φημί δὲ καὶ γυναιξίν ἐλευθέραις ἄμα, καὶ παρθένοις ἀγαθὸν εἶναι.

ο) περιποιεῖται — τὸ διὰ) Cod. B: προαγορεύει: πενιχραῖς δὲ πενίαν τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὅπως οὖν διὰ.

ρ) εἰς πόλιν) Cod. B: τῆ πόλει.

q) ἱερονίκης ἔσται) Cod. B: ἱερὸν νικῆσεται.

ρ) νικῆσει) Cod. B: νικῆσεται.

ς) προδηλοῖ) Cod. B: προαγορεύει.

τινάς παρὰ γνώμην, διὰ τὸν δίσκον, ἔς χαλκίους ὡν τῶν χειρῶν ἀπορῆίπτεται. Πολλάκις δὲ ἀνίας τὲ καὶ Φροντίδας ἐπὶ τούτοις διὰ τὰ πηδήματα τὰ ἐν τῇ ἀλτηρίᾳ^{a)}; συνάλλεσθαι γὰρ φαμέν καὶ τοὺς ἀνωμένους ἐπὶ τοῖς πρσπεσοῦσιν αἰφνίδιον. Ἔτι δὲ καὶ μάχας καὶ ἀντιλογίας πρὸς τινὰς, διὰ τοὺς ἀκόντας καὶ τὸν ξοῖζον καὶ τὸ τάχος; ἀ λόγοις εἰκόασιν εὐτόνοις. Ἐπειτα^{b)} περὶ τόπων ἢ γῆς πρὸς τινὰς μάχην τοῖς εὐπόροις. Τοῖς δὲ ἀπόροις νόσον διὰ τὴν πάλην. Τὴν δὲ αἰτίαν ὁ ἐπιῶν λόγος δηλώσει.

Περὶ δρόμου.

C. LVIII.

Τρέχειν ἀπλοῦν δρόμον¹⁾ πᾶσιν ἀγαθὸν πλήν νοσοῦντων, ὅταν γε νικᾶν ὑπολάβωσιν. Οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τέρμα τῶν προκειμένων ἀφίζονται. Διὸ καὶ οἱ δοῦλοι ἐλευθεροῦνται ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀνείρω. Οἱ δὲ ἐπὶ πέρας τοῦ βίου τὸ ζῆν τελευτήσαντες^{a)} ἀφίζονται. Ὁ δὲ διάυλος τὰ αὐτὰ τῷ σταδίῳ^{p. 52.} σημαίνων²⁾ ἐξ ὑπερθέσεως ἕκαστα ποιεῖν εἴωθεν; ὡς καὶ ὁ δόλιχος ἐκ πολλῶν ὑπερθέσεων ἐξαίρετον³⁾. Μόλαις δὲ γυναιξίν ὁ δόλιχος προσνείαν καὶ ἑταιρικὸν βίον δηλοῖ^{b)}.

a) ἀλτηρία) Cod. B: ἀλτηρία, sed tribus punctis : superpositis.

b) Ἐπειτα) Cod. B: ἐπὶ τὰ, tribus punctis : superpositis.

a) τελευτήσαντες) Cod. B: τελέσαντες.

b) δηλοῖ) Cod. B: προαγορεύει.

C. LIX.

Περὶ ἐγκρίσεως.

Ἐγκρίνεσθαι δὲ δοκεῖν πᾶσιν ἀγαθόν¹⁾. Ἀθληταῖς δὲ πᾶσι μόνον οὐκ ἐπίσημον, διὰ τὴν τῆς ἐγκρίσεως ἡλικίαν. Ἄνδράσι δὲ ἀπρακτον. Παιδικὴ γὰρ ἡ ἐγκρισις. Τὸ δὲ δοκεῖν ἐκκρίνεσθαι²⁾ πάντας βλάπτει, ἔτι καὶ τοὺς νοσοῦντας ἀναίρει. Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξεν ὀλυμπιάσιν ἐκκρίνεσθαι: καὶ εἰς μέταλλον κατεκρίθη; διὰ τὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μὴ μετεῖναι αὐτῶ.

C. LX.

Περὶ πάλης.

Παλαίειν δὲ τινι τῶν ἀφ' αἵματος ἢ Φίλων στασιάσαι πρὸς αὐτὸν ἢ Φιλονεικῆσαι σημαίνει; ἐπὶ δὲ τῶν ἤδη στασιαζόντων ὁποτέρου παλαίοντος κατ' ὄναρ¹⁾ ἡ νίκη γένοιτο, τούτου καὶ μεθ' ἡμέραν τὸ κράτος ἔσται, εἰ μὴ περὶ γῆς μάχοιντο²⁾. Ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις ἀμφισβητήσεσιν ἀμεινον πίπτει; εἰ μὴ καὶ ρήσων³⁾ κάτωθεν τις εἴη. Τοῦ γὰρ πρὸς τῇ γῇ ἐπιγενομένου⁴⁾ καὶ ἡ γῆ γίνεται. Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξε παλαίειν καὶ ἐκ δακτύλων δύο περὶ μίαν⁵⁾ τὸ λεγόμενον ποιήσας ρῆξαι τὸν ἀντίπαλον: τούτῳ συνέβη νικῆσαι γραμμάτων ἐπιλαβομένου⁶⁾ ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου γεγραμμένων. Τὸ δὲ πρὸς τινε τῶν οὐ γνωρίμων παλαίειν κινδύνους διὰ νόσον ἐπιφέρει. Ὅπερ γὰρ ὁ

a) μάχοιντο) Cod. B: παλαίοντο.

b) ἐπιγενομένου) Cod. A et Aldus: ἐπιγινομένου.

c) ἐπιλαβομένου) Cod. B: ὑπολαβομένου.

παλαιστῆς βούλεται τὸν ἀντίπαλον διαθεῖναι, τοῦτο καὶ ἡ νόσος τὸν κάμνοντα, τοῦτ' ἔστι^{d)}, τῆ γῆ δούναι. Πεσόντι μὲν οὖν ἀπόκειται θάνατος, ῥήξαντι δὲ σωτηρία. Ἔτι καὶ τὸ ἄνδρα ὄντα παλαίειν παιδί οὐδαμῶς ἀγαθόν. Ἐὰν γὰρ ῥήξῃ τὸν παῖδα: καταθάψει τινά; εἰάν δὲ πρὸς τοῦ παιδὸς καταπαλαισθῆ: πρὸς τῆ ματαιοπονίᾳ καὶ χλεύῃ καὶ νόσον ὑπομενεῖ, χλεύῃ μὲν διὰ τὸ αἰκόλουθον, νόσον δὲ διὰ τὸ ἀπαλωτέρου σώματος^{e)} ἠττάσθαι. Παιδί δὲ ἀγαθόν τὸ ἄνδρα καταπαλαῖσαι^{f)}. Τῶν γὰρ παρὰ προσδοκίαν μεγάλων τεύξεται. Ἄλλ' οὐκ ἀθλητῆ παιδί ἀγαθόν. Οὐ γὰρ ἐγκριθῆναι^{g)} σημαίνει τοῖς παισὶ. Νεκρῶ παλαίειν^{h)} νοσηῖσαι σημαίνει, ἢ τῶν τοῦ νεκροῦ ἐκγόνων τινὶ ἢ κληρονόμων φιλονεικῆσαι. Ἄει δὲ ἄμεινόν τὸ ῥήσσειν.

Π ε ρ ῖ π υ γ μ ῆ ς.

C. LXI.

Πυκτεύειν παντὶ βλαβερόν. Πρὸς γὰρ ταῖς αἰσχύναις καὶ βλάβαις σημαίνει. Καὶ γὰρ ἄσχημον γίνεται τὸ πρόσωπον, καὶ αἷμα ἀποκρίνεται, ὅπερ ἀργύριον εἶναι νενόμισταιⁱ⁾. Ἀγαθόν δὲ μόνοις τοῖς ἐξ αἵματος περιζομένοις; λέγω δὲ, ἰατρῆς, θύταις, μαγείροις.

d) τοῦτ' ἔστι) Cod. B: ὅπερ ἔστι.

e) παλαίειν) Cod. A: παλαίειν.

C. LXII.

Περὶ πάγκρατιοῦ.

Τὸ δὲ παγκράτιον τὰ αὐτὰ τῇ πυγμῇ σημαίνει πλὴν τῆς βλάβης. Ἀντισχυρωτέρας¹⁾ γὰρ τὰς στάσεις ἐπιφέρει διὰ τὴν μάχην²⁾. Ἀεὶ δὲ ἄμεινον ἐν ἀμφοτέροις νικᾷν. Ὅπως δ' ἂν ἀγωνίσηται δοῦλος³⁾ ἐν ἱερῷ ἀγῶνι καὶ νικήσῃ καὶ στεφανωθῇ, ἀνακηρυχθεὶς ἐλευθερωθήσεται⁴⁾; ἴδια γὰρ ταῦτα ἐλευθέρων. Μεμνήσθαι δὲ χρὴ, ὅτι ἐν ἱερῷ ἀγῶνι μόνον. Ἐπεὶ ἀλλαχόθι γε οὐκ ἔστι τὸ αὐτό. Καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἀνθρώποις τὰ ἄθλα καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἐπὶ τέλος ἄγει, ὅταν μέχρη στεφάνου τις ἀφίκηται.

C. LXIII.

Περὶ ὄπλου.

Τὸ δὲ ὄπλον τὸ λεγόμενον, ἐπὶ πάντων πᾶσι¹⁾ παρολκᾶς σημαίνει; τελευταῖον γάρ. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ ἄθλον. Τοῖς δὲ νοσοῦσιν²⁾ αὐτὸ τοῦτο θάνατον δηλοῖ³⁾.

C. LXIV.

Περὶ βαλανείου καὶ λουτροῦ παντοδαποῦ.

Οἱ μὲν πάνυ παλαιοὶ τὸ λούεσθαι οὐ κακὸν ἐνόμιζον εἶναι. Βαλανεῖα¹⁾ γὰρ οὐκ ἤδεσαν. Ἐπεὶ

a) μάχην) Cod. B: βλάβην.

b) ἐλευθερωθήσεται) Cod. B: ἐλεύθερος ἔσται.

a) αὐτό) Cod. B: δι' αὐτό.

b) δηλοῖ) Cod. B: σημαίνει.

ἐν ταῖς λεγομέναις^{a)} ἀσαμίνθοις ἐλούοντο. Οἱ δὲ μεταγενέστεροι, ἤδη καὶ βαλανείων ὄντων, τὸ λούεσθαι κακὸν ἐνόμιζον καὶ βαλανεῖον ἰδεῖν; καὶ εἰ μὴ λούοιτό τις. Καὶ ἐδόκουν ταραχὴν μὲν σημαίνειν τὸ βαλανεῖον, διὰ τὸν ἐν αὐτῷ γινόμενον θόρυβον; βλάβην δὲ, διὰ τὸν ἀποκρινόμενον ἰδρωτα; ἔτι δὲ ἀγωνίαν καὶ δαῖμα²⁾ τῆς ψυχῆς, διὰ τὸ τρέπεσθαι τὸν χρωτα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος ἐν τῷ βαλανείῳ εἰς ἑτέραν χερίαν. Καὶ τῶν νῦν τινὲς ἀκολουθοῦντες τῇ παλαιᾷ γνώμῃ κατὰ ταῦτά κρῖνουσι, πεπλανημένοι καὶ μὴ τῇ πείρᾳ ἀκολουθοῦντες. Πάλαι μὲν γὰρ εἰκὸς εἶναι πόνηρά τὰ βαλανεῖα, ἐπεὶ μὴ συνεχῶς ἐλούοντο οἱ ἄνθρωποι; μὴ δὲ εἶχον τοσαῦτα βαλανεῖα; ἀλλὰ ἢ πόλεμον καταστρεψάμενοι ἢ μεγάλου παυσάμενοι πόνου^{b)} ἐλούοντο. Ἦν οὖν αὐτοῖς ὑπόμνημα πόνου ἢ πολέμου τὸ βαλανεῖον καὶ αὐτὸ τὸ λούεσθαι³⁾. Νῦν δὲ οἱ μὲν οὐ πρότερον ἐσθίουσιν, εἰ μὴ λούοντο⁴⁾; οἱ δὲ καὶ ἐμφαγόντες; εἴτα δὴ λούονται μέλλοντες δειπνήσειν⁵⁾; καὶ ἔστι νῦν τὸ βαλανεῖον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὁδὸς ἐπὶ τροφῆν⁶⁾. Τετραροῦν λούεσθαι ἐν βαλανείοις καλοῖς καὶ φωτεινοῖς καὶ ἀέρων εὐκράτως ἔχουσιν ἀγαθόν, καὶ⁶⁾ εὐπορίαν καὶ εὐπραξίαν ἅμα τοῖς ἐρῶμένοις ση-

a) οὐ κακὸν ἐνόμιζον — ἐν ταῖς λεγομέναις) Cod. B: κακὸν ἐνόμιζον. βαλανεῖα δὲ οὐκ ἔλεγον ἐπειδὴ ἐν τοῖς λεγομένοις.

b) μεγάλου — πόνου) Cod. B: μεγάλους — πόνους.

c) δειπνήσειν) Cod. B: δειπνεῖν.

μαίνει, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγίαιαν⁷⁾. Ἐρβώμενων γὰρ τὸ λούεσθαι μὴ⁸⁾ πρὸς ἀνάγκην γε ὄντων. Εἰ δέ τις λούοιτο πυκνῶς καὶ κατὰ ὥραν⁹⁾. Καθ' ὃν οὐ προσήκει τρόπον, οὐκ ἀγαθὸν αὐτῷ. Οἷον εἴτις ἅμα τοῖς ἱματίοις εἰς τὸ θερμὸν εἰσίοι: νόσον σημαίνει καὶ μεγάλας ἀγωνίας αὐτῷ τὸ ὄναρ. Οἱ γὰρ νοσοῦντες εἰσίσαι^{d)} ἐνδεδυμένοι, ἢ οἱ περὶ^{e)} μεγάλων ἀγωνιῶντες καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις ἰδρῶσι^{o)}. Πονηρὸν δὲ καὶ πένητι τὸ μετὰ θεραπείας καὶ πολλῶν τινῶν περιεπόντων αὐτὸν λούεσθαι. Νόσον γὰρ αὐτῷ μακρὰν σημαίνει. Οὐ γὰρ ἄλλως πένης μετὰ πολλῶν λούεται. Ὅμοίως καὶ πλουσίῳ πονηρὸν τὸ μόνον λούεσθαι. Κοινῇ δὲ πᾶσιν ἀτοπον τὸ μὴ δύνασθαι ἰδρῶν, ἢ ὑπαιθρον τὸ βαλανεῖον γενόμενον ἰδεῖν ἢ ἀπολέσαν τὴν ἀρχαίαν ἐροφήν¹⁾, ἢ μὴ εὐρίσκειν ὕδωρ ἐν ταῖς δεξαμεναῖς; τοῦτο γὰρ καὶ παντελῶς ἀτοπον. Ἄ γάρ τις ἐλπίζει, οὐ τελέσει; καὶ μάλιστα γὰρ, εἰ ἐν ὄχλῳ ἢ ἐξ ὄχλου ἐλπίζοι^{f)}. Οἶδα δὲ τινα κίθαρωδὸν ἐν Σμύρῃ μέλλοντα τὸν ἱερὸν²⁾ ἀγῶνα τὸν Ἀδριανοῦ ἀγωνίζεσθαι, ὃς ἔδοξε λουόμενος ὕδωρ μὴ εὐρίσκειν^{g)} ἐν τῷ βαλανεῖῳ: καὶ συνέβη αὐτῷ διαφθεῖραντι τὸν ἀγῶνα καταφανεῖ γενέσθαι³⁾ καὶ ζημιωθῆναι καὶ ἐκβληθῆναι τοῦ ἀγῶνος. Καὶ τοῦτο ἦν,

d) καὶ μεγάλας — νοσοῦντες εἰσίσαι) Cod. B: ἢ μεγάλας ἀηδίας αὐτῷ: οἱ γὰρ νοσοῦντες οὕτως εἰσίσαι.

e) οἱ περὶ) Cod. B: ἐπλ.

f) ἐλπίζοι) Cod. B: πορίζοι.

g) εὐρίσκειν) Cod. B: εὐρεῖν.

ὅπερ ἐσήμαινεν αὐτῶ τὸ ὄναρ, ^{h)} μὴ εὐρεῖν, ὃ ἐζη-
 τεῖ; σημαίνοντες τοῦ βαλανείου τὸ θεάτρων. Λούε-
 σθαι θερμοῖς ὕδασι, λέγω δὴ τοῖς αὐτοφύεσι, τοῖς
 μὲν νοσοῦσιν ὑγίαιαν ⁱ⁾, τοῖς δὲ ἐρῶμένοις ἀπρα-
 ξίαν σημαίνει; ἢ γὰρ ἀναλαμβάνοντες ἢ ἀπρα-
 γοῦντες εἰς θερμὰ περφεύονται. Ἄγαθὸν δὲ καὶ ἐν
 πηγαῖς καὶ ἐν λίμναις καὶ ἐν κρήναις καὶ ἐν ποτα-
 μοῖς καθαρὸν καὶ διειδὲς ἔχουσι ὕδωρ λούεσθαι,
 ἀλλ' οὐ ⁱ⁾ νήχεσθαι. Ἐπεὶ τό γε νήχεσθαι πᾶσι
 πονηρὸν, καὶ κινδύνου καὶ νόσου σύμβολον. Τὴν
 δὲ αἰτίαν Πανύασις ὁ Ἄλικαρνασσεὺς ἐπιμελῶς
 ἐξηγήσατο. Στελγίδες ^{k)} καὶ ξύστραι καὶ ^{k)} κα-
 ταμάγεια θεράποντας σημαίνουσιν. Ὅθεν εἴ τις
 ἀπολέσειε τι τούτων κατ' ὄναρ: ἀνδράποδον ἀπο-
 λέσει τῶν εἰς ^{l)} θεραπείαν ἐπιτηδείων. Ἰδίως δὲ
 αἱ ξύστραι καὶ βλάβης εἰς σημαντικά, διὰ τὰ
 ἀποξύνει τὸν ἰδρωτὰ καὶ μὴ προστιθέναί τι τῶ
 σώματι. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἑταίραν ἠνίξαντα ^{m)}; τὸ
 αὐτὸ γὰρ καὶ ἑταίρα τῶ σώματι προσιοῦσα ποιεῖ.
 Λήκυθος δὲ καὶ ξυστριφύλαξ ^{m)} αἷς μὲν γυναικῶ
 οἰκουρὸν καὶ ⁿ⁾ πιστὴν ἢ θεράπειαν, οἷς δὲ οἰκῆ-
 την χρῆσιμον σημαίνουσιν.

h) ὄναρ, μὴ) Cod. B: ὄναρ ἐφ' ᾧ εἰσὶ (tribus punctis superpositis) μὴ.

i) ἀλλ' οὐ) Cod. B: ἀλλ' οὐχι.

k) πανύασις — ξύστραι καὶ) Cod. B: Πανυ ξύστρα δὲ καὶ, reliqua desunt.

l) εἰς) Cod. B: πρὸς.

m) ξυστριφύλαξ) Cod. B: ξυστριφύλαξ.

C. LXV. Περὶ τροφῆς καὶ ποτοῦ.

Περὶ τροφῆς καὶ ποτοῦ διαλαμβάνοντας
 P. 56. ἀναγκαῖον ἐστὶ διελεῖν¹⁾ ὑπὲρ εὐσήμου διδασκα-
 λίας, καὶ μὴ συγχεῖν τὰ ξηρὰ τοῖς ὑγροῖς. Ἐτι
 καὶ τῆς ὑγραῖς τὸ ποιὸν ἅμα καὶ τῆς ξηραῖς²⁾
 ἰδίᾳ ἕκαστον διαληψόμεθα. Καὶ πρῶτον μὲν περὶ
 τῆς ὑγραῖς ἐροῦμεν τροφῆς.

C. LXVI. Περὶ ποτοῦ.

Πίνειν ὕδωρ ψυχρὸν ἀγαθὸν πᾶσι. Θερμὸν
 δὲ ὕδωρ νόσους ἢ ἀπραξίας σημαίνει πᾶσι χωρὶς
 τῶν ἔθος ἐχόντων θερμῇ¹⁾ ὑδροποτεῖν. Οὐ γὰρ
 κατὰ φύσιν ἔχει τὸ θερμὸν ὕδωρ. Οἶνον δὲ πίνειν
 ὀλίγον μὴ ἐν μεγάλοις ποτηρίαις καὶ μὴ μεθύσκε-
 σθαι²⁾ ἀγαθόν. Δοκεῖ δὲ μοι ἐν καιρῷ ἂν τις
 εἰπεῖν τὸ Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ: „Οἶνος
 τὰς μὲν λύπας ὥσπερ μανδραγόρας τοὺς ἀν-
 θρώπους³⁾ κοιμίζει, τὰς δὲ φιλοφροσύνας ὥσπερ
 ἔλαιον φλόγα ἐγείρει.“ Τούτου δὲ ἕνεκεν πρόσ-
 κειται⁴⁾ τὸ αὐτάρκη⁴⁾ καὶ ὀλίγον πίνειν δοκεῖν.
 Ἐπεὶ τοι γε πολὺν καὶ ἄμετρον πίνειν πολλῶν
 κακῶν αἴτιον καθίσταται πᾶσιν ἐπίσης. Ὁμοίως
 δ⁵⁾ ἐνταῦθα ἂν τις ἐρῶς τὸ Θεόγνιδος εἴ-
 ποι: ⁶⁾

α) Ἐτι καὶ τῆς — ξηραῖς) Cod. B: ἐπεὶ καὶ τῆς ξηραῖς
 τὸ ποιὸν ἅμα καὶ τῆς ὑγραῖς.

α) πρόσκειται) Cod. B: προσήκει.

Οἶνος πινόμενος πούλυς κακός. Ἦν δὲ
τις αὐτόν

Πίνῃ ἐπισταμένως: οὐ κακός, ἀλλ'
ἀγαθός.

Ἐγὼ δὲ Φημι οὐ μόνον τὸ πίνειν πολὺν οἶνον ^{b)}
πονηρόν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς πίνουσιν ἀναστρέ-
φουσθα ^{c)}. Ἐπεταί γάρ ἀεὶ μέθη παροιμία ^{γ)},
ἐξ ἧς στάσις ἢ πολέμου μήτηρ γεννᾶται. Οἰνό-
μελι μὲν, καὶ μηλόμελι ^{δ)}, καὶ ὑδρόμηλον, καὶ
μυρτίτην, καὶ πάντα τὸν ἐσκευασμένον οἶνον πί-
νειν, πλουσίαις μὲν ἀγαθὸν διὰ τὸ τρυφᾶν; πέ-
νησι δὲ μοχθηρόν; οὐ γάρ πρότερον ὀρμῶσιν ἐπὶ
τὰ τοιαῦτα πόματα, εἰ μὴ ὑπὸ νόσου ἀναγκά-
ζονται. Ὁξος δὲ πίνειν δοκεῖν στασιάζου σημαίνει
πρὸς τοὺς οἰκείους, διὰ τὴν τοῦ σώματος συστρο-
φήν. Γάρον ^{δ)} δὲ πίνειν φθίσιν σημαίνει; ἔστι
γάρ οὐδὲν ἄλλο ὃ γάρος ἢ σηπεδών. Ἐλαιον ^{ε)}
δὲ πίνειν φαρμακίαν τινὰ ἢ νόσον σημαίνει. Ἀεὶ
δὲ ἀγαθὸν τὸ διψῶντα πίνειν. Τὸ δὲ μὴ εὐρεῖν
ὅ, τι τις πῖνῃ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν ἢ κρήνην ἢ φρέαρ
ἐλθόντα μὴ καταλαβεῖν ὕδωρ, οὐδὲν τῶν κατ'
ἐπιθυμίαν πρᾶξαι σημαίνει. Τὸ μὲν γάρ διψᾶν ^{ς)}
οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐπιθυμεῖν; τὸ δὲ πίνειν παῦ-
λαν ^{δ)} τῆς ἐπιθυμίας ἔχει, ὅπερ ἐστὶν ἐπιτυχεῖν.
Χρῆ δὲ καὶ τοῦτο σκοπεῖν, ὅτι τῶν ποτηρίων τὰ
μὲν χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ὀστράκινα πᾶσιν

p. 57-

b) οἶνον πονηρόν) Cod. B: οἶνον εἶναι πονηρόν.

c) ἀναστρέφουσθα) Cod. B: ἀναστρέφουσθα πονηρόν εἶναι.

d) παύλαν) Cod. B: ἀνάπαυλαν.

ἀγαθά, καὶ ἀσφαλείας πολλῆς σημαντικῶς^{ε)} καθίσταται: τὰ μὲν, ὡς ἐξ ὕλης στερεᾶς; τὰ δὲ, ὡς ἐκ συντρόφου. Ἔτι τὰ κεράτινα καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα^{ζ)} καὶ διὰ τὸ ἄθραυστον ἀγαθά. Τὰ δὲ ὑάλινα μαχθηρὰ διὰ τὴν ὕλην; ἔστιν ὅτε δὲ καὶ κινδύνων προαγορευτικὰ διὰ τὸ εὐκαστέακτον; καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχει διὰ τὸ διαφανές. Ἔστι δὲ τις καὶ ἕτερος λόγος ὀρθῶς ἔχων, ὡς ἄρτι τὰ ποτήρια σημαίνει τοὺς προσιόντας^{ς)} ταῖς χεῖλεσιν. Ὅθεν ἂν κατάσσηται^{ι)}: τούτων τινὰ ἀποθανεῖσθαι δηλαῖ^{β)}. Εἰ δὲ τις εἴη μόνος: αὐτῷ θάνατον σημαίνει^{η)}. Τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς ἐτήρησα ταῖς πλέουσι τὸ δοκεῖν κατάσσειν ποτήριον ναυαγίον σημαίνειν. ^{ιι)} Αὕτη μὲν οὖν παλαιὰ διαίρεσις. Νυνὶ δὲ πολλάκις ἀποβαῖν εἰς ἡμᾶς ἦλθεν^{ιι)} ὄναρ τοιοῦτον. Ἔστι τινὰ τῶν ποτηρίων στενόστομα^{ιι)} οὐ πάλαι ὑπ' ἀνθρώπων εὐρημένα. Ταῦτα κατασσόμενα πάσης θλίψεως καὶ στενοχωρίας λύσιν ὑπισχνεῖται.

C. LXVII.

Π ε ρ ῖ λ α χ ἄ ν ω ν.

Ἐξῆς δὲ περὶ τροφῆς ξηραῖς ποιούμενοι τὸν λόγον ἀρξώμεθα ἀπὸ λαχάνων. Ὅσα ὕδατε

ε) σημαντικῶς) Deest in Cod. B.

ς) τοὺς προσιόντας) Cod. B: ὡς προσιόντα.

ζ) δηλοῖ) Cod. B: σημαίνει.

η) σημαίνει) Cod. B: προαγορεύει.

ι) ἀποβαῖν εἰς ἡμᾶς ἦλθεν) Cod. B: ἀποβαῖνον εἰς ἡμᾶς εἰ μὲν.

μετὰ τὴν βρωσιν^{a)}, τὰ κρυπτά ἐλέγχει, καὶ πρὸς τοὺς συνοικοῦντας μῖσος ἐργάζεται: οἷν ῥάφανος, σέρις, πράσα τὰ κειρόμενα. Ὅσα δὲ ἀποξύεται τρωκτὰ ὄντα, βλάβην σημαίνει διὰ τὴν ἀποβολὴν τῶν περισσῶν: οἷν θριδακίνας καὶ πιπρίδες^{b)} καὶ εἴ τι ἄλλο ὅμοιον. Κίτρινα δὲ καὶ διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ ὄξυ ὀδύνας σημαίνει, καὶ δυσεργασίας^{b)} διὰ τὸ δύσπεπτον; ἔστι γὰρ ἀτρεφα. Σεῦτλα, μαλάχη, λάπαθα, ὄξυλάπαθα, ἀτράφαξος^{c)}, καταχρέοις μόνοις ἔστιν ἀγαθὰ διὰ τὸ τὴν γαστέρα ἐκταράσσειν καὶ τὰ ὑποκείμενα σκύβαλα ὑπεξάγειν. Ἰδίως γὰρ ἡ γαστήρ καὶ τὰ ἔντερα δανεισταῖς ἰσίκουσι^{d)}. Κεφαλωτά^{d)} δὲ καὶ σταφυλῖνος καὶ ὅσα ἔστι τρέφιμα ὠφελειῶν ἔστι σημαντικά; μόνοις δὲ ἐναντιῶνται τοῖς περὶ γῆς δικαζομένοις; πρέρριζα^{e)} γὰρ ἀνασπᾶται. Κράμβαι δὲ πρὸς οὐδὲν εἰσι χρήσιμοι; μάλιστα δὲ καπήλοις καὶ ἀμπελουργοῖς καὶ πᾶσι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις πονηρὰ καθίστανται; ἐπειδὴ ἀμπελος μόνη κράμβη οὐ περιπλέκεται. Τῶν δὲ λευκῶν λεγομένων³⁾ λαχάων γογγύλη^{f)} μὲν καὶ βουναῖς καὶ κολόκυντα ματαίας ἐλπίδας σημαίνουσιν; ἔστι γὰρ πάντα

P. 58.

a) τὴν βρωσιν) Cod. B: τὸ βρωθῆναι.

b) δυσεργασίας) Cod. B: ἀνεργασίας.

c) δανεισταῖς ἰσίκουσι) Cod. B: δανειστῆ ἰσικε.

d) Κεφαλωτά) Cod. A: κεφολωτά.

e) πρέρριζα) Cod. B: πρὸς ῥίζαν.

f) γογγύλη) Cod. A et Aldus: γαγγύλη.

ὀγκώδη καὶ ἄτροφα^{g)}. Τοῖς δὲ νοσοῦσι καὶ τοῖς ὀδύουσι⁴⁾ κατατομαὶς καὶ διαιρέσεισιν ὑπὸ σιδήρου γενέσθαι σημαίνει, διὰ τὸ κατακόπτεσθαι τὰ τοιαῦτα. Σίκυοι δὲ καὶ περιτεμνόμενοι νοσοῦσιν εἰσὶν ἀγαθοὶ διὰ τὸ τὰ ὑγρὰ ἀποκρίνειν: πέπωνες πρὸς μὲν τὰς Φιλίας καὶ συμβιβάσεις εἰσὶν ἀγαθοί, πέπον γὰρ τὸ προσφιλέστατον⁵⁾ εἰ ποιηταὶ καλοῦσι; πρὸς δὲ τὰς ἄλλας^{h)} πράξεις ἀπρακτοί, καὶ γὰρ τὸ ἔκλυτον πέπον κἀλεῖται. Κρόμμου δὲ καὶ σκόροδαⁱ⁾ ἐσθίειν μὲν πονηρόν; ἔχειν δὲ ἀγαθόν. Μόνοις δὲ τοῖς νοσοῦσι διαφόρως τὰ κρόμμου ἀποβαίνει. Καί τοι περὶ αὐτῶν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἰσχυρῶς ἀπερήσας τὸ τέλος εὐ κατέλιπε. Φημί δὲ ἐγώ: Εἴ τις πολλὰ κρόμμου δόξειεν ἐσθίειν, τύχοι δὲ νοσῶν: ἀναστήσεται; εἰ δὲ ὀλίγα: τεθνήξεται. Δακρύουσι^{k)} γὰρ οἱ ἀποθνήσκοντες ὀλίγα; οἱ δὲ πενθοῦντες πολλὰ. Ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ πολὺ δακρύουσι.

C. LXVIII.

Π ε ρ ῖ ὀ σ π ρ ῖ ω ν.

Τῶν ὀσπρίων πάντα μοχθηρὰ πλὴν πισσοῦ^{l)}, διὰ τὸ ὄνομα. Ἔστι γὰρ πειθοῦς σημαντικόν. Μάλιστα δὲ κυβερνήταις καὶ ῥήτορσιν; οἷς μὲν γὰρ τὰ πηδάλια, οἷς δὲ οἱ δικασταὶ πεισθήσονται. Ἐρεγμός

g) ὀγκώδη καὶ ἄτροφα) Cod. B: ὄγκος ἄτροφος.

h) ἄλλας) Beest in Codice B.

i) κρόμμου — σκόροδα) Cod. B: σκόροδα δὲ.

k) Δακρύουσι) Cod. B: δάκρυα.

Ἐρεγμὸς δὲ καὶ κύσσιμος στάσεως εἰσὶ σημαντικοί: ὅς μὲν διὰ τὸ δεῖχθαι, ὅς δὲ διὰ τὸ πνεύματος εἶναι ποιητικὸς ἀτόπου^{α)}; εὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καὶ πάσης τελετῆς καὶ παντός ἱεροῦ ἀπελήλαται. Φασὶ δὲ πένθος προκαλοῦσαι, καὶ πτισάνη κάματον, διὰ τὸ δύστριπτον καὶ δύσπεπτον. Κέγχρες δὲ καὶ ἔλυμος καὶ ξειὰ πενίας καὶ ἀπορίας σημαντικά; μόναις δὲ τοῖς ἐξ ὄχλου περιζομέναις^{β)} εἰσὶν ἀγαθοί. Χόνδρες δὲ καὶ τράγος ἐπεὶ μὲν^{γ)} τρόφιμοί εἰσι: διὰ τοῦτο καὶ κερδαλέαι; ἐπεὶ δὲ^{δ)} μετὰ καμάτου γίνονται: πόνους ὑπερβάλλοντας σημαίνουσι; πένητι δὲ νόσον. Σήσαμον δὲ καὶ λιόσπερμον καὶ σίνηπι ἰατροῖς μόναις εἰσὶν ἀγαθὰ; τοῖς δὲ λοιποῖς^{ε)} δριμύεις ἐπάγουσι πόνους, καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχουσιν.

P. 59.

Π ε ρ ἰ ἄ ρ τ ω ν.

C. LXIX.

Ἄρτους δὲ δοκεῖν ἐσθίειν τοὺς ἐξ ἔθους ἀγαθόν. Κατάλληλοι μὲν γὰρ πένητι οἱ ῥυπαροί, πλουσίῳ δὲ οἱ παντελῶς καθαροί^{α)}. Οἱ δὲ ἐναλλάξ οὔτε ἀγαθοί καὶ προσέτι κακοί; οἱ μὲν γὰρ νόσον τοῖς πένησιν, οἱ δὲ ἀπορίαν^{β)} τοῖς πλουσίοις σημαίνουσιν, ἢ τὰ γε νῦν ἐλπίζόμενα εὐ τελειοῦσιν. Ἄρτοι κριθῖνοι πᾶσιν ἀγαθοί; πρώτην γὰρ τροφήν ταύτην ἀνθρώποις δοθῆναι^{γ)} παρὰ θεῶν

a) ἐπεὶ μὲν) Cod. B: εἰ μὲν.

b) ἐπεὶ δὲ) Cod. B: εἰ δέ.

c) λοιποῖς) Cod. B: ἄλλοις.

λόγος ἔχει. Ἐλευρα δὲ ἢ ἄλφίται τὰ αὐτὰ μὲν τοῖς ἀρτοῖς σημαίνει; ἤττονα δὲ καὶ βαρύτερα.

C. LXX.

Π ε ρ ἰ κ ρ ε ῶ ν.

Κρεῶν τὰ μὲν ὅσα τις ἐσθίει καὶ ποιῆ, ἀγαθὰ τετήρηται πλὴν ὀλίγων. Πρεβάτεια μὲν γὰρ πᾶσιν ἄτοπα; καὶ πένθος οἰκείον σημαίνει. Ἔστι δὲ τὰ πρέβατα οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀνθρώποι. Τούτων δὲ ζώντων οὐ γίνεται κρέα. Ἦδη δὲ καὶ τὰ βόεια διὰ τὸ δύστριπτον, καὶ μικραῖς ἐργασίας διὰ τὴν εὐτέλειαν σημαίνει; δούλοις δὲ βασάνους διὰ τὸν ἰμάντα καὶ τὴν ταυρείαν¹⁾. Ταύρεια²⁾ δὲ τῶν ἐν χειμῶνι διάγουσιν ἀγαθὰ τετήρηται. Τοῖς δὲ ἄλλοις ἀκέρδειαν μὲν; τὰ δὲ δεινὰ διαλύει, ὅτι χειμῶνι ὁμώνυμα ὄντα τὰ ζῶα ἀνήρηται; ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐβιβρώσκητο. Οἷς δὲ διὰ τὸ ὀστώδες μικραῖς τὰς ἐργασίας παρέχει. Ἄριστα δὲ πᾶσι τὰ χοίρεια. Καὶ γὰρ εἰκός. Ζῶν μὲν γὰρ χοῖρος³⁾ οὐδὲν εὐχρηστος ἀνθρώποις; ἀποθανῶν δὲ μᾶλλον ἐθώδιμος τῶν ἄλλων. Τὰ δὲ ἄλλα ζῶντα βελτίονα ἢ ἀναίρεθῆντα. Καὶ τὸ μὲν ὄπτα δοκεῖν ἐσθίειν τὰ χοίρεια παντελῶς ἀγαθόν, προστίθῃσι δὲ τάχος ταῖς ὠφελείαις διὰ τὸ πῦρ; τὰ δὲ ἠψημένα λιτῶς βράδιον ταῖς αὐταῖς προαγορεύει ὠφελείας; τὰ δὲ κατηρτυμένα οὕτως ὑπὸ ὄψοποιῶν μετὰ κικουχίας τὰς ὠφελείας ἢ μετὰ⁴⁾ πρσαναλωμάτων φέροι. Οὐδαμῶς δὲ τὰ ὠμά ἐσθιόμενα κρέα ἀγαθὰ. Προσαπολέσαι γὰρ τι τῶν ὄντων σημαίνει; ἐπεὶ μὴ κρατεῖ ἡ ἡμετέρα φύσις ὠμῶν

p. 60.

κρεῶν⁵⁾. Τὸ δὲ μέγιστον καὶ ὑπερβολῆ ἀγαθόν, ὡς ἐγὼ ἐτήρησα, ἀνθρώπινας ἐσθίειν σάρκας, ἀνδρῶν, οὐ γυναικῶν, οὐδὲ οἰκείου. Ἐπεὶ ὄγε τινὸς τῶν οἰκείων φαγὼν σάρκας, καὶ τὴν, οὗ ἔφαγε, κατορύξει, καὶ αὐτὸς δι' οὐδὲν μέγα μετὰ τὸν ἐσθίμενον παρραμενῆ⁶⁾; εἰκὸς γὰρ ὑπὸ πολλῆς ἀπορίας. Ὡς γὰρ φιλεῖ γενέσθαι ἐν πολέμῳ καὶ λιμῷ, ἐπὶ τσιαύτας ὀρμηῆσαι τροφάς. Πάντων δ' ἀν εἴη σκαιότατον τὸ παιδὸς ἰδίου σάρκας ἐσθίειν. Σύντομον γὰρ ἕλεθρον μαντεύεται; εἰ μὴ ἄρα τίς ἀπὸ τσιούτων ἐσθίειν νομίσει μερῶν τοῦ παιδός, ἀφ' ὧν ὁ παῖς περὶζεται, εἶον εἰ δραμαίου τοὺς πόδας, ἢ χειροτέχνου τὰς χεῖρας, ἢ παιλαιστοῦ τοὺς ὄμους φάγοι. Τότε γὰρ τῷ μὲν παιδί εὐπορίαν τὸ ἔναρ τοῦτο, τῷ δὲ πατρὶ ἕνασθαι⁷⁾ τοῦ παιδὸς προκαγορεύει. Τῶν δὲ ἄλλων ἀνθρώπων αἱ σάρκες ἐσθιόμεναι ἀγαθαί. Τρόπον γὰρ τινὰς οἱ ἀνθρώποι, ὅταν ὠφελῶνται παρ' ἀλλήλων, ἐσθίουσιν ἀλλήλους. Ἀεὶ δὲ ἀμεινον τὸ ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐσθίειν, καὶ τὸ παιδῶν ἢ πρεσβυτέρων. Ὀρνίθια δὲ καὶ χήνια κρέα ἐσθίειν πᾶσιν ἀγαθόν. Φέρει δὲ τὰ μὲν ὀρνίθια τὰς ὠφελείας ἀπὸ γυναικῶν ἢ παιδικῶν⁸⁾; ὅτι ἐκ γυναικῶν μετέβαλον αἱ ὄρνις, ἢ ὅτι αἰκάλλουσι: τὰ δὲ χήνια ἀπὸ ἀνδρῶν ἀλαζόνων. Ἀγαθόν δὲ καὶ παντὸς θηρίου σάρκας ἐσθιείν. Πολλὰ γὰρ ἐκ τῆς τῶν ἐχθρῶν οὐσίας ὠφεληθῆναι σημαίνει. Τὸ δὲ ποδαπῶν ἐχθρῶν⁹⁾

G 2

a) ἐχθρῶν) Cod. A: ἐχρῶν.

ἐπιδείξειεν ἢ τοῦ βρωθέντος ἰδέα τὴ καὶ μορφῆ: περὶ ὧν ἐν τῷ περὶ κυνηγίου λόγῳ ἐπιμνησθήσομαι. Ἄγαθόν δὲ καὶ ἰχθύσις ἐσθίειν: μάλιστα μὲν ὀπτούς; οὐδὲν ἦττον δὲ καὶ τοὺς ἄλλως⁹⁾ γεγόνотαις πάντα πλὴν τῶν μικρῶν. Οὗτοι γὰρ πλείον τὸ ἀκωνθῶδες ἔχοντες τῷ ἐδωδίμῳ εὐδαμῶς ὠφελείας σημαίνουσι; ἔχθρας δὲ πρὸς τοὺς οικειοτάτους, καὶ ματαίαις ἐλπίδαις. Τὸ δὲ κατὰ μέρος περὶ ἰχθύων ἐν τῷ περὶ ἀλειίας¹⁰⁾ ἀκριβῶσω λόγῳ.

p. 61.

C. LXXI. Περὶ ταρίχων καὶ ἀλιστῶν κρεῶν.

Ταρίχη¹⁾ δὲ καὶ πάντα τὰ ἀλιστά κρέα καὶ ἰχθύες ἐν μὲν τοῖς προκειμένοις παρολικαῖς καὶ ἀναβολαῖς σημαίνουσι; διὰ γὰρ τῶν αἰλῶν ἐπὶ πολὺ τηρεῖται; ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τηκεδόναι καὶ λύπην. Πολλάκις δὲ καὶ νόσον σημαίνει, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν αἰλῶν τετῆχθαι.

C. LXXII.

Περὶ πλακοῦντων.

Πλακοῦντες εἰ μὴ τετυρωμένοι ἀγαθοί. Οἱ δὲ τετυρωμένοι δόλον καὶ ἐνεδραν σημαίνουσι. Ταῦτα γὰρ καὶ ὁ τυρὸς προαγορεύει. Κοπταὶ δὲ σισαμίδες καὶ πυραμοὶ ἀγαθαὶ πᾶσι; μάλιστα δὲ τοῖς δίκην ἔχουσιν. Ἦν γὰρ ὁ πυραμὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐπινίκιος¹⁾). Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων περμάτων τῶν ἐν ἐορταῖς καὶ θυσίαις γνωμένων τοῖς κρήσεις ἀπὸ τοῦ λόγου τῶν ἐορτῶν ποιητέον. Περὶ δὲ καππάρων ἢ ἐλαῶν καὶ λαχάριων ἀποθέτων

πάντων, καὶ ὑποτριμμάτων²⁾ καὶ πάντων τῶν ὁμοίων, ἐκὼν παρελίπον, ὡς Φανερόν, ἔτι μὴ ἐστὶν ἀγαθά.

Περὶ ὀπώρας.

C. LXXIII.

Μῆλα μὲν ἑαρινὰ γλυκέα καὶ πεπανὰ καὶ ἰδεῖν καὶ φαγεῖν ἐστὶν ἀγαθόν. Πολλὴν γὰρ ἐπαφροδίσιαν σημαίνει: μάλιστα τοῖς περὶ γυναικὸς ἢ ἐρωμένης φροντίζουσι. Ταῦτα γὰρ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. Τὰ δὲ ὄξεια μῆλα στάσεις καὶ Φιλονεικίας σημαίνει; ἔστι γὰρ ἔριδος¹⁾. Τὰ δὲ χειμερινὰ κυδῶνια καλούμενα, λυπηρὰ διὰ τὸ στύφον²⁾. Ἀμυγδάλαι δὲ καὶ κάρυα καὶ τὰ λεγόμενα λεπτοκάρυα, καὶ ἔσα κατάσσετα³⁾, ταραχὰς διὰ τὸν ψόφον σημαίνει, καὶ λύπας διὰ τὸ εἶναι πικρὰ φύσει. Οἶδα δὲ τινὰ ἀνδρῶν τῶν εὐπαρύφων⁴⁾ ἐν Ἑλλάδι, ὃς ἔδοξε παρὰ τινος ὄναρ λαμβάνειν κάρυον; καὶ διῦπνίσας ἐν τῇ χειρὶ ἔτυχε κρατῶν τὸ κάρυον, ὃ εἶδε κατ' ὄναρ: συνέβη αὐτῷ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα κακὰ, τέλος δὲ ἀτίμω γενέσθαι. Ἀλλὰ τούτῳ διὰ τὸ ἑναργές⁵⁾ ὡς τέρας τὸ τοιοῦτο εἰς μεγάλα ἀπέβη. Σῦκας κατὰ μὲν τὴν ὄραν τὴν ἰδίαν⁶⁾ ἀγαθά. Καὶ τούτων τὰ λευκὰ ἠδίονα τῶν μελάνων. Παρὰ δὲ τὸν καιρὸν φαινόμενα συκεφαντίας καὶ ἐπιηρείας πρόαγορεύει. Συκάζειν γὰρ καὶ τὸ ἐπιηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί.⁷⁾ Μόνους δὲ τοῖς ὑπαίθεσις ἐργαζομένοις τὰ μὲν λευκὰ εὐδίαν, τὰ δὲ μέλανα χειμῶνα καὶ ὄμβρον σημαίνει. Ἐπεὶ τοῖς γε ἄλ-

p. 62.

λοισ εὐδὲν ἂν μαντεύοιτο ἢ συκῆ⁸⁾ ἢ τὸ τοῦ ἀέρος, ὅπως ἔξει καταστήματος. Σταφυλὴ δὲ καὶ παρὰ τὸν καιρὸν ἀγαθὴ καὶ κατὰ τὴν ὥραν; ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς διὰ γυναικῶν ἢ ἀπὸ γυναικῶν ὠφελείας σημαίνει: Φανεράς μὲν ἢ λευκὴ, λαθραίας δὲ ἢ μέλαινα. Ῥοαί⁹⁾ δὲ τραυμάτων εἰς σημαντικὰ διὰ τὸ χροῖμα, καὶ βασάνων διὰ τὰς ἀκάνθας, καὶ δουλείας καὶ ὑποταγῆς διὰ τὸν ἐν Ἐλευσίνι λόγον⁹⁾. Περσικὰ δὲ, καὶ Βερεκίκια¹⁰⁾, καὶ κεράσια, καὶ πάντα τὰ ὅμοια πλὴν συκαμίνων, προσκαίρους ἡδονὰς καὶ ἀπάτας σημαίνει; παρὰ δὲ τὸν καιρὸν ματαιοπονίας. Συκιάμιννα δὲ τὰ αὐτὰ ταῖς ῥοαῖς^{b)} σημαίνει: ὁ δὲ¹¹⁾ καρπός. Ἐπεὶ τὸ δένδρον τὴν γενεὰν τοῦ ἰδόντος σημαίνει. Ὅθεν εὐθαλὲς μὲν ὄν ἀγαθόν τι ἐσόμενον προαγορεύει, πρόρριζον δὲ ἀνατρεπόμενον τὴν γενεὰν τοῦ ἰδόντος διαφθείρει. Ἄπικι δὲ οἱ μὲν ἡμέραι ἀγαθοί. Τούτων γὰρ ὁ καρπός καὶ ἀποθησαυρισθεὶς ἀσηπτος μένει^{c)}, καὶ παραυτικά ἐσθιόμενος πρὸς τῷ τροφίμῳ καὶ τὸ οἰνώδες ἔχει. Οἶδα δὲ ἐξ αὐτῶν παρὰ τισι καὶ ποτὸν σκευαζόμενον. Ἀχράδες καὶ ὄχλαι¹²⁾ γεωργοῖς μόνοις συμφέρουσι; τοῖς δὲ ἄλλοις εἰσὶν ἀηδεῖς. Περὶ δὲ ταύων καὶ ἀλεκτρούων ἐν τῷ περὶ ζῴων ἐροῦμεν λόγῳ. Δεῖ δὲ τὰ παραδείγματα ἔχοντας ἀπὸ τῶν εἰρημένων περὶ τῶν ἀγράφων

P. 63.

a) Ῥοαί) Cod. A: ῥοαί.

b) ῥοαῖς) Cod. A: ῥοαῖς.

c) μένει) Aldus: μαίνει.

τεκμαίρεσθαι, κατὰ τὸ ὅμοιον μετὰ γόντας τὸν λόγον.

Π ε ρ ῖ σ κ ε υ ῶ ν.

C. LXXIV.

Ἐπεὶ δὲ τῷ περὶ τροφῆς λόγῳ ἔπετα ὁ περὶ σκευῶν τῶν κατ' οἶκον: δίκαιον εἶπεῖν ἡγοῦμαι καὶ περὶ τοιούτων. Ἐχει δὲ ᾧδε: Ποτήρια μὲν, καθὼς ἔμπροσθεν εἴρηται, σημαίνει τὸν βίον; πίνακες δὲ καὶ παροψίδες¹⁾ αὐτὴν τὴν τοῦ βίου διαγωγὴν: οἷά τις ἐστίν, ἢ ἐστία σημαίνει. Λαμβάνειν δὲ χρὴ τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τῆς πολυτελείας, ἢ ἀπὸ τοῦ μείζονα γενέσθαι ἐκ μικροτέρων, ἢ μικρότερα ἐκ μαιζόνων, ἢ ἐξ ὑγιῶν οὐχ ὀλόκληρα, ἢ ἐκ κατεαγόντων ὑγιᾶ: τὴν μὲν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολὴν πρὸς ἀγαθῷ τιθεμένους, τὴν δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον πρὸς τούναντίον²⁾. Ὁ δ' αὐτὸς καὶ περὶ τῶν ἄλλων σκευῶν ἔστω λόγος. Λυχνία γυναῖκα σημαίνει: λύχνος δὲ τὸν τῆς οἰκίας ἀρχοντα; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδόντος ἢ διὰ τὸ ἐπιβλέπειν τὰ ἔνδον ἢ διὰ τὸ εὐαπόσβεστον; καὶ ἔρωτα διὰ τὸ ἀναλάμπειν. Τρίπους δὲ καὶ ἐστία τὸν βίον, καὶ τὴν³⁾ ὅλην κατάστασιν, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἰδόντος. Ὅ,τι οὖν πάθη ὁ τρίπους ἢ ἡ ἐστία, εἰς ταῦτα τὴν βλάβην ἀνακτέεν. Τράπεζα δὲ τρίποδος⁴⁾ οὐδὲν διαφέρει, οὐδὲ ἄλλο τι σκεῦος, ᾧ τις ἐπιθειπνεῖ. Τύλη καὶ κλίνη καὶ πάντα τὰ πρὸς κοίτην τὴν γυναῖκα τοῦ ἰδόντος σημαίνει καὶ τὸν ὅλον βίον. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ σκίμπους. Τούτων δὲ οἱ μὲν πόδες οἰκέτας ση-

μαίνουσι; τῶν δὲ ἐνηλάτων τὸ μὲν ἔσω ὁ ἰδίως τὴν γυναῖκα, τὸ δὲ ἔξω τὸν ἄνδρα, τὸ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ τέκνα ἀρσενικά, τὸ δὲ πρὸς τοῖς ποσὶ θελυκὰ τέκνα. Κατὰ ταῦτά δὲ τοῖς ἐνηλάτοις καὶ αἱ τοῖχοι τῶν κλινῶν διαλαμβανίσθωσαν. Ἔσται θεράπωντας; ἀμφορεῖς τοὺς ὑπηρέτας; τραπεζοφόροι ὁ τοὺς οἰκονόμους; τὰ δὲ σιτοδόξα σκευὴ τοὺς κατὰ τὸν οἶκον ταμίας σημαίνει. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ ταμείον. Ἄγκωνες δὲ, καὶ

P. 64. πάντα τὰ προσησόμενα ὁ, τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνουσι. Κίσται, καὶ πυργίσκοι, καὶ θησαυροφυλάκια, τὴν γυναῖκα τοῦ ἰδόντος; διὰ τὸ τιμιώτατον πεπιστεῦθαι. Στρωματόδεσμοι καὶ ἐνειλήματα παλλακίδας ὁ ἢ ἀπελευθέρως. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων σκευῶν μακρὸν ἂν εἶη λέγειν: καὶ ταῦτα ἀπαιτεῦντα παρὰ τῶν ἐντυγχανόντων τοῖς βιβλίαις, τὸ μὴ ἀβαστανίστως ἀναγνόντας ὁ παρ' αὐτῶν τὶ προσφιλοτεχνεῖν.

C. LXXV.

Π ε ρ ῖ μ ὕ ρ ω ν.

Μυρίζεσθαι γυναίξιν πάσαις ἀγαθόν, πλὴν μαίχευμένων. Ἄνδράσι δὲ πρὸς αἰσχύνῃς ἔσται, πλὴν τῶν ἔθος ἐχόντων μυρίζεσθαι.

C. LXXVI.

Περὶ ὀρχήσεως, καὶ πυρρίχης, καὶ ἀσμάτων.

Ὅρχεῖσθαι δοκεῖν ἔνδον παρ' ἑαυτῶν, τῶν αἰκειῶν παρατυγχανόντων μόνων καὶ μηδενὸς ἄλλοτρίου παρόντος καὶ θεωμένου, ἀγαθόν ἐπίσης

παῖσιν. Ἀλλά καὶ τὸ γυναικίαια τὴν ἑαυτοῦ καὶ
 παιδία καὶ τῶν συγγενῶν ἰδεῖν τινα ὀρχούμενον,
 ἀγαθόν. Εὐφροσύνην γὰρ πολλὴν καὶ θαψίλειαν
 βίου δηλοῖ. Ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι οὐ πρότερον ὀρ-
 χοῦνται, εἰ μὴ, ὥσπερ δεσπότη ἀπετόμα καὶ
 ὠμῶ, τῆ γαστρὶ¹⁾ τὴν ἀπεφορὰν ἀποδῶσι; τότε
 δὲ²⁾ ὀρχοῦνται καὶ ἀπλοῦσι τὰ σώματα. Ἀσθε-
 νοῦντι δὲ ἀνθρώπων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πονη-
 ρόν. Διὰ γὰρ τὴν πολλὴν κίνησιν τῆς ὀρχήσεως
 παραφρονῆσαι καὶ παρακόψαι δηλοῖ. Πονηρὸν δὲ
 καὶ τῶ νοσοῦντα τινα ἔχοντι. Τὰ γὰρ αὐτὰ τῶ
 κοπουμένῳ καὶ ὀρχούμενῳ πάσχει τὸ καὶ δεῖ.
 Ἄλλοτριῶν δὲ τινῶν παρόντων ἀνθρώπων πολ-
 λῶν ἢ ὀλίγων δοκεῖν ὀρχεῖσθαι, ἢ τινα τῶν ἰδίων
 ὀρχούμενον ἰδεῖν, οὐδενὶ ἀγαθόν οὔτε ἐρξωμένῳ
 οὔτε νοσοῦντι; τῶ μὲν γοῖρ τις ἔνδον ἐν τῶ οἴκῳ
 τεθνήσκειται, ὁ δὲ ὀρχησάμενος ἀσχημονήσει με-
 γάλως. Παιδίον δὲ ἰδεῖν ὀρχούμενον, κωφὸν ἄμα
 καὶ ἄλαλον τὸ παιδίον γενέσθαι δηλοῖ: ἵνα δια-
 νεύση³⁾, ὅσα βούλεται σημαίνει. Ἐν θεάτρῳ
 δὲ δοκεῖν ὀρχεῖσθαι, ἀναπεπλασμένον καὶ τὴν ἄλ-
 λην ἔχοντα σκευὴν, εὐδοκιμεῖν τε καὶ ἐπαινεῖ-
 σθαι, πένητι μὲν πλουτῆσαι σημαίνει, ἀλλ' οὐ
 μέχρι γήρωσ. Βασιλικὰ μὲν πρόσωπα μιμεῖται
 καὶ πολλοὺς ὑπηρέτας ἔχει ὁ ὀρχηστής, ἀλλὰ
 μετὰ τὸ δράμα μόνος παραλείπεται. Πλουσίῳ

P. 65.

a) τότε δὲ) Cod. B: τὸ δὲ²⁾ (tribus punctis super-
 positis).

δὲ ταραχὰς τινὰς ἢ δίκας πλείστας προαγορεύει, διὰ τὰς πειρίλας τῶν δραμάτων πλοκάς. Γυνακὶ δὲ οὔτε ³⁾ πλουσία οὔτε πένητι ἀγαθὸν τοῦτο τετήρηται. Μεγάλας γὰρ καὶ περιβοήτους ἀτχημοσύνας ποιῶνται. Ὅπως δ' ἂν ὀρχήσῃται δεῦλος καὶ ὅπου ἂν ⁴⁾, πολλάς λήψεται πληγὰς. Καὶ ὁ πλέων ἦτοι ναυαγήσει, ἢ καὶ μόνος ἐκπεσὼν κολυμβήσει. Ὁ μὲν γὰρ παϊόμενος, ὁ δὲ νηχόμενος, κινήσεται δι' ὅλων τῶν σωμάτων. Ἄγαθόν δὲ ἀνδρὶ δεδεμένῳ τὸ ὀρχεῖσθαι; λυθῆσεται γὰρ διὰ τὸ εὐκίνητον καὶ εὐλυτον τοῦ σώματος. Εἰ δὲ τις ὑψηλὸς ἐπὶ τινος ὀρχοῖτο: εἰς φόβον καὶ δέος πεσεῖται; κακοῦργος δὲ ὢν σταυρωθήσεται διὰ τὸ ὕψος καὶ τὴν τῶν χειρῶν ἔκτασιν ⁵⁾. Τὸ δὲ πυρρῆχίζειν τὸ αὐτὸ τῶ ὀρχεῖσθαι σημαίνει. Τροχοπαικτεῖν ⁶⁾ δὲ, ἢ μαχαίρας περιδινεῖσθαι, ἢ ἐκκυβιστᾶν, τοῖς μὲν ἔθος ἔχουσιν οὐ πονηρόν; τοῖς δὲ λοιποῖς εἰς ἔσχατον ἐλάσαι κίνδυνον προσημαίνει. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλον ⁷⁾ παίζοντα ἰδεῖν προαγορεύει. Μιμολόγοι δὲ καὶ ἅπαντες οἱ γελωτοποιοὶ ⁸⁾ ἀπάτας καὶ ἐνέδρας σημαίνουσι. Τὸ αὐτὸ ποιεῖν: γελωτοποιεῖν, μιμολογεῖν, ὑποκρίνεσθαι, ἐξαπατηῖσθαι τινὰς σημαίνει. Ἄισματα δὲ δοκεῖν ἄδειν καλῶς καὶ εὐφώνως καὶ τοῖς ᾠδικοῖς καὶ μουσικοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἀγαθόν. Τὸ δὲ πονηρῶς καὶ ἀφώνως ἄδειν ἀπραξίων ἐστὶ καὶ πενίας σύμβολον.

b) ὅπου ἂν) Cod. B: ὅπως δ' ἂν.

Ὅποταν δὲ τῶν ἀσμάτων μεμνημένος ἦ τις: ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀσμάτων χρὴ ποιῆσθαι τὴν κρίσιν. Ἄιδειν ἐν ὄδῳ ἀγαθόν, μάλιστα ἐπόμενον ὑποζυγίῳ⁸). Ἄιδειν δὲ ἐν βαλανείῳ⁹) οὐκ ἀγαθόν. Τὸ μὲν γὰρ εὐπρεπῶς καὶ εὐθύμως τὸν βίον διεξάγειν σημαίνει; τὸ δὲ μὴ σαφεῖ χρῆσθαι τῇ φωνῇ. Πολλοὶ δὲ καὶ εἰς δεσμά κατακρίθησαν. Τὸ δὲ ἐν ἀγορᾷ ἢ πλατείαις ἀσματολογεῖν πλουσίοις μὲν ἀσχημασύνας καὶ καταγέλωτας σημαίνει, πένητι δὲ¹⁰) μανίαν.

Περὶ στεφάνων παντοδαπῶν.

C.
LXXVII.

Στέφανον ἀναδεδῆσθαι πεπονημένον ἐξ ἀνθρώπων¹), τὸ μὲν καθόλου καὶ κινὸν τῶν κατὰ τὴν ὄραν, ἀγαθόν; τῶν δὲ παρὰ τὴν ὄραν, πονηρόν. Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαῖον ὑπὲρ σαφηνείας περὶ ἐκάστου εἰπεῖν: ἐντεῦθεν ἀρχίζομαι. Στέφανοι ναρκίστων²) πεπονημένοι πᾶσι κακοί, καὶ κατὰ τὴν ὄραν βλέπονται, διὰ τὴν ἱστορίαν; ³) μάλιστα δὲ ταῖς ἐξ ὕδατος ἢ δι' ὕδατος τὸν πορισμὸν πειραμένους καὶ τοῖς μέλλουσι πλεῖν. Οἱ δὲ ἐκ τῶν ἰῶν γεγονότες κατὰ μὲν τὴν ὄραν ἀγαθοί, παρὰ δὲ τὴν ὄραν μοχθηροί. Καὶ τούτων οἱ μὲν ἐκ τῶν λευκῶν ἰῶν φανερά τὰ δύσχρηστα καὶ ἐπίσημα σημαίνουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν κροκίων ἀσημότερα, οἱ δὲ ἐκ τῶν πορφυρῶν καὶ θάνατον σημαίνουσιν; ἔχει γὰρ τινὰ τὸ πορφυροῦν χροῶμα συμ-

c) -δέ) Cod. B: τέ.

πάθειαν καὶ πρὸς τὸν θάνατον⁴). Οἱ δὲ ἐκ τῶν
 ῥόδων κατὰ⁵) μὲν τὸν καιρὸν πᾶσιν ἀγαθοὶ πλὴν
 τῶν νοσοῦντων καὶ τῶν λανθάνειν πειρωμένων⁶);
 οὓς μὲν γὰρ ἀναιροῦσι διὰ τὸ εὐμάραντον, οὓς
 δὲ ἐλέγχουσι διὰ τὴν ὀσμὴν. Ὅπου δὲ⁷) καὶ
 χαιμῶνος ἔστι ῥόδοις χρήσασθαι, ἐνταῦθα πάν-
 τως ὡς περὶ ἀγαθῶν χρεῖ ποιῆσθαι τὸν λόγον.
 Οἱ δὲ τοῦ ἀμαράντου πᾶσιν ἀγαθοί, καὶ μάλι-
 στα δικαζομένοις. Ἐπεὶ μέγρι πάντος ὁ ἀμά-
 ραντες⁸) διὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ χεῶμα φυλάττει.
 Νοσοῦσι δὲ εὗτοι κακοί; ἢ γὰρ νεκροῖς⁹) ἢ θεοῖς
 ἀνατίθενται, σπάνιον δὲ ἀνθρώποις. Οἱ δ' ἐκ
 τῶν κρινῶν γεγονότες εἰς ἐλπίδας ἀναβάλλονται
 τὰ¹⁰) πράγματα. Σισυμβρίου δὲ, καὶ ἀμαράντου
 φρυγίου¹¹), καὶ λαπάθου, καὶ ἐλενίου, καὶ ἀνε-
 μώνης, καὶ σαμψύχου στεφάνους ἀναδεισθαι
 πᾶσι πονηρόν. Ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ νόσον ση-
 μαίνουσι. Τὸ δὲ τῆς μαλάχης ἄνθος καὶ τῆς
 ῥοδοδάφνης¹²) κηπωροῖς καὶ γεωργοῖς μόνον ἀγα-
 ρ. 67. θόν; τοῖς δὲ ἄλλοις μόχθους καὶ ἀποδημίας ση-
 μαίνει. Κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ τούτοις καὶ τὸ θυ-
 μον καὶ τὸ ἐπίθυμον καὶ τὸ μελίλωτον σημαίνει,
 πλὴν ἰατρῶν; τούτοις γὰρ ἔστιν¹³) ἀγαθὰ. Σε-
 λίνων δὲ στέφανος νοσοῦντάς τε ἀναιρεῖ καὶ ὡς τὸ
 πολὺ ὑδρωπιάσαντας διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ κίθυ-
 γρον, καὶ ὅτι ἐπιταφίῳ ἀγῶνι ἐπιτήδειός ἐστιν
 ὁ στέφανος οὗτος¹⁴): ἀθληταῖς δὲ ἀγαθός; τῶς
 δὲ λοιποῖς ἄτοπος. Φοίνικος δὲ καὶ ἐλαίας στέ-
 φανοι γάμους ἐλευθέρων περιποιῶσι γυναικῶν διὰ

τὴν πλοκήν, καὶ τέκνα προαιγορεύουσι πολυχρό-
 να διὰ τὸ ἀειθαλές: υἱὸν μὲν ὁ Φοῖνιξ¹⁵), θυγα-
 τέραι δὲ ἡ ἐλαία. Καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ ἀρχεῖν ἐρω-
 μένοις¹⁶) καὶ ἀθληταῖς συλλαμβάνουσι, καὶ πέ-
 νησιν; οὓς μὲν γὰρ εὐπόρους, οὓς δὲ ἐνδόξους¹⁷)
 ποιοῦσι. Καὶ δούλους ἐλευθεροῦσιν; ἴδιον γὰρ
 ἐλευθέρων οἱ στέφανοι, καὶ μᾶλλον ὅταν ἀγωνι-
 σάμενοι δοκῶν¹⁸) εἰληφέναι αὐτούς. Τὰ δὲ κρυ-
 πτὰ ἐλέγχουσι διὰ τὸ περιβοήτους εἶναι τοὺς στε-
 φάνους. Τὰ δὲ αὐτὰ τούτοις καὶ ὁ δρύϊνος στέ-
 φανος σημαίνει καὶ ὁ δάφνινος; καὶ ὁ μυρσίνης
 τὰ αὐτὰ ταῖς ἐλαίαις σημαίνει. Γεωργαῖς δὲ καὶ
 μᾶλλον ἀγαθοὶ διὰ τὴν Δήμητραν, καὶ γυναίξιν
 διὰ τὴν Ἀφροδίτην; κοινὸν δὲ ταῖς θεαῖς τὸ φυ-
 τόν¹⁹). Στέφανοι κήρινοι πᾶσι κακοί²⁰), μάλι-
 στα δὲ νοσεῦσιν; ἐπεὶ καὶ τὸν θάνατον κῆρα κα-
 λοῦσιν οἱ ποιηταί. Οἱ δὲ τῶν ἐρίων πεπονημένοι
 διὰ τὸ ποικίλον Φαρμακείας καὶ καταδέσμους²¹)
 σημαίνουσι. Οἱ δὲ τῶν ἀλῶν^a) ἢ τοῦ θείου βα-
 ρυνθῆναι πρὸς τινων ὑπερεχόντων τὸν ἰδόντα ση-
 μαίνουσι; εἰσὶ γὰρ φύσει βαρεῖς καὶ οὐδὲν ἔχον-
 τες τερπνόν. Στέφανον δοκεῖν ἔχειν χρύσειον πο-
 νηρὸν δούλω; εἰ μὴ καὶ τὰ ἅμα τῷ στεφάνῳ
 ἔχη²²): πορφύραν λέγω καὶ παραπομπήν. Πο-
 νηρὸν δὲ καὶ πένητι διὰ τὸ παρ' ἀξίαν. Τοιγαρ-
 οῦν ὁ μὲν βασανισθήσεται; ὁ δὲ ἐπὶ μεγάλοις
 ἀμαρτήμασι καταφωράσεται²³): εἰκὸς δὴ καὶ

a) ἀλῶν) Aldus: ἄλλων.

τοῦτον βασανισθῆναι. Νοσοῦντι δὲ σύντομον προ-
 αγορεύει θάνατον. Χλωρός τε²⁴ γὰρ ὁ χρυσὸς
 καὶ βαρὺς καὶ ψυχρὸς: καὶ διὰ τοῦτο θανάτω
 προσεΐκασται. Καὶ τὰ²⁵) κρυπτὰ ἐλέγχει; πάν-
 τως γὰρ ἀπόβλεπτον χρῆ εἶναι τὸν χρυσοφο-
 ροῦντα. Πλουσίαις δὲ, καὶ δημαγωγοῖς, καὶ τοῖς
 ἄρχαι πειρωμένοις, ἀγαθὸν ἐτήρησα τὸν στέφα-
 νον ὄναρ^{b)}). Ἀμπέλου δὲ καὶ κισσοῦ, μόνις τοῖς
 p. 68. περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις συμφέρει; τοῖς δὲ
 ἄλλοις δεσμά^{c)} σημαίνει διὰ τοὺς ἑλικας καὶ τὰς
 προσπλοκάς τοῦ κισσοῦ, ἢ νόσον διὰ ταῦτά²⁶).
 Κακούργοις δὲ τραχιλοκοπηθῆναι σημαίνει διὰ
 τὸ τέμνεσθαι ταῦτα σιδήρῳ. Κρεμμύσις δὲ ἐστε-
 φανῶσθαι δοκεῖν τὸν μὲν ἰδόντα ὠφελεῖ; τοὺς δὲ
 περὶ αὐτὸν βλάπτει.

C.
LXXVIII.

Περὶ συνουσίας καὶ ἀφροδισίων.

Ἐν τῷ περὶ συνουσίας καὶ ἀφροδισίων λόγῳ
 διαίρεσιν τὴν ἀρίστην ποιούμενος εἶπει τις ἂν
 πρῶτον περὶ τῆς κατὰ φύσιν καὶ νόμον καὶ ἔθος
 συνουσίας; εἶτα περὶ τῆς παρὰ νόμον; καὶ τρί-
 τον περὶ τῆς παρὰ φύσιν. Πρῶτον μὲν οὖν, περὶ
 τῆς κατὰ νόμον συνουσίας ὧδέ πως ἔχει: Γυναικὶ
 τῇ ἑαυτοῦ μιγῆναι ἐκούση καὶ προσιεμένη καὶ
 πρὸς τὴν συνουσίαν μὴ ἀντιβαινούση ἀγαθὸν ἐπί-
 σης πᾶσιν. Ἔστι γοῖρ ἡ γυνὴ ἥτοι τέχνη τοῦ

b) ὄναρ) Cod. B: ὄνειρον.

c) δεσμά) Cod. B: ἄμα.

ἰδόντες ἢ πραγματεία, ἀφ' ἧς τὰς ἡδονὰς περι-
 ζεται²); ἢ οὐ προϊσταται καὶ ἄρχει, ὡς καὶ τῆς
 γυναικός. Σημαίνει ὁ ὄνειρος τὴν ἀπὸ τῶν τοιού-
 των ὠφέλειαν: ἡδύονται μὲν εἰ ἄνθρωποι τοῖς ἀφρο-
 δισίοις; ἡδύονται δὲ καὶ ταῖς ὠφελείαις. Εἰ δὲ
 ἀντιβαίνει ἢ γυνὴ ἢ μὴ παρέχοι ἑαυτὴν τὰ ἐναν-
 τία σημαίνει. Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ περὶ ἐρωμένης
 ἔστω λόγος. Γυναιξὶ δὲ ἐταίραις ταῖς ἐπὶ κα-
 σαυρίαις³) ἐστώσαις μίγνυσθαι μικρὰν μὲν αἰσχύ-
 νην καὶ βραχὺ ἀνάλωμα σημαίνει; αἰδοῦνται γὰρ
 ἅμα καὶ ἀναλοῦσι ταύταις πλησιάζοντες εἰ ἄν-
 θρωποι. Πρὸς δὲ πᾶσαν ἐπιχείρησιν εἰσὶν ἀγα-
 θαί; καὶ γὰρ πρὸς τινῶν ἐργάσιμοι λέγονται,
 καὶ οὐδὲν ἀρνησάμεναι παρέχουσιν ἑαυτάς. Εἴη
 δ' ἂν ἀγαθὸν τὸ εἰσεῖναι εἰς τὰ πορνεία καὶ ἐξί-
 ναι. Ἐπεὶ τό γε μὴ δύνασθαι ἐξίεναι πονηρόν.
 Οἶδα δὲ τινα, ὅς ἐδοξεν εἰσελθεῖν εἰς πορνείον,
 καὶ μὴ δύνασθαι ἐξελθεῖν: καὶ ἀπέθανεν οὐ μετὰ
 πολλὰς ἡμέρας; κατὰ λόγον γε⁴) τούτου ἀπο-
 βάντες αὐτῷ. Κοινὸς γὰρ ὁ τόπος οὗτος κα-
 λεῖται⁵), ὡς καὶ ὁ τοὺς νεκροὺς δεχόμενος, καὶ
 πολλῶν σπερμάτων ἀνθρωπίνων ἐνταῦθα γίνεται
 φθορά. Εἰκότως οὖν ὁ τόπος οὗτος ἔοικε θανά-
 τῳ. Οὐδὲν μὲντοι κοινὸν αἰ⁶) γυναῖκες ἔχουσι τῷ
 τόπῳ. Αὐτὰ μὲν τοὶ ἀγαθὰ σημαίνουσιν; ὁ δὲ
 τόπος οὐκ ἀγαθός. Ὅθεν αἰ⁷) πλαζόμεναι τῶν
 ἐταίρων λυσιτελέστεραι ὄναρ ὀφθῆναι. Ἀγαθαὶ
 δὲ καὶ αἰ⁷) ἐπὶ ἐργαστηρίων καθεζόμεναι, καὶ
 πιπράσκουσαι τι καὶ δεχόμεναι ἑμπολάς, καὶ

ὄραθειῖσαι καὶ μιγεῖσαι. Εἰ δὲ τις γυναῖκας, ἢν οὐκ αἶθεν, ὑπολάβει περαίνειν, εἰ μὲν εὖμορφος εἴη καὶ χαρίεσσα καὶ σκευὴν ἔχουσα ἱματίων πολυτελεῶν καὶ μαλακῶν καὶ ὄσμων χρυσεῶν καὶ ἑαυτὴν παρέχουσα: καλὸν τῷ ἰδόντι, καὶ οὐ μικρὸν τελεσθησόμενον δείκνυσιν; εἰ δὲ πρεσβύτες εἴη ἢ εἰδεχθῆς⁸⁾, ἢ καὶ ἄμορφος καὶ κακείμων εἴη: λυπηρῶς⁹⁾ διάγει. Καὶ εἰ μὴ παρέχει ἑαυτήν: τάναντία τοῖς προτέροις¹⁰⁾ σημαίνει. Χρὴ γὰρ ἠγεῖσθαι τὰς ἀγνοουμένας γυναῖκας εἰκόνας εἶναι πράξεων καὶ τῶν συμβεβηκότων¹¹⁾ τῷ ἰδόντι. Οἷα οὖν εἰάν ἢ ἡ γυνὴ καὶ ὅπως¹²⁾ διακειμένη: οὕτως καὶ ἡ πράξις διαθήσει τὸν ἰδόντα. Δούλη ἰδίᾳ καὶ δούλῳ ἰδίῳ μιγῆναι ἀγαθόν. Εἰσὶν οἱ δούλοι κτήματα τοῦ ἰδόντος. Διὸ σημαίνουσιν ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ κτήμασιν ἠσθῆναι τὸν ἰδόντα, ὡς εἰκὸς πλείοσι¹³⁾ καὶ πολυτελεστέροις γινομένοις. Περαίνεσθαι δὲ ὑπ' αἰκέτου οὐκ ἀγαθόν. Καταφρονηθῆναι γὰρ σημαίνει καὶ βλαβῆναι παρὰ τοῦ αἰκέτου. Τοῦτο δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, εἰάν τε νεώτερος ἢ ὁ περαίνων, εἰάν τε πρεσβύτερος, ἢ καὶ ὑπὸ ἐχθροῦ. Γυναμὶ δὲ γνωρίμη καὶ συνήθει μίγνυσθαι, εἰ μὲν ἐρωτικῶς διακειμένός τις καὶ ἐπιθυμῶν τῆς γυναίκος ἴδοι τὸν ὄνειρον: οὐδὲν προαγορεύει διὰ τὴν ἐπιτεταμένην ἐπιθυμίαν;

a) λυπηρῶς) Cod. B: λυπηρὸς.

b) τοῖς προτέροις) Cod. B: τῇ προτέρῃ.

c) ὅπως) Cod. B: οὕτως.

μίαν; εἰ δὲ μὴ ἐπιθυμοῖ τῆς γυναικός: ἀγαθὸν αὐτῷ, ὅταν ἡ γυνὴ εὐπρεπὴ ᾖ. Πάντως γάρ τι πράξει λυσιτελὲς παρὰ τῆ γυναικὶ ἢ διὰ τῆς γυναικός, ἧς εἶδεν ὁ ἀνὴρ. Ἡ γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῆς τινὶ παρέχουσα εἰκότως καὶ τὰ περὶ τὸ¹⁾ σῶμα παρέχει ἀν. Πολλάκις δὲ τὸ τοιοῦτον ὄναρ καὶ ἐν μυστηρίοις τῆς γυναικός γενόμενον τὸν ἰδόντα ὠφέλησε. Παρέχει γὰρ ἡ τριαύτη καὶ τῶν ἀπορρήτων ἀψασθαι. Ὑπανδρον δὲ κατὰ νόμους γεγαμημένην περαίνειν οὐκ ἀγαθὸν διὰ τὸν νόμον. Οἷοις γὰρ τὸν ἐπὶ μοιχείᾳ ἀλόντα ὁ νόμος ὑπάγει²⁾, τοῖς αὐτοῖς καὶ τὸ ὄναρ. Περαίνεσθαι δὲ ὑπάτινος γνωρίμου γυναικὶ μὲν ἠδὲ καὶ λυσιτελὲς, οἷος ἀνὴρ ἢ ὁ περαίνων. Ἀνδρὶ δὲ ὑπὸ πλουσιωτέρου καὶ πρεσβυτέρου περαίνεσθαι ἀγαθόν. Παρὰ γὰρ τῶν τοιούτων ἔθος ἐστὶ λαμβάνειν. Ὑπὸ δὲ νεωτέρου καὶ ἀπόρου περαίνεσθαι πονηρόν. Τοῖς γὰρ τοιούτοις ἔθος ἐστὶ προσδιδέσθαι. Τὸ δ' αὐτὸ σημαίνει καὶ ἐὰν πρεσβύτερος ἢ ὁ περαίνων ἢ πτωχός³⁾. Χειροκοπεῖν δὲ τὸ αἰδοῖον εἴ τις ὑπολάβοι: δοῦλον ἢ δούλην περανεῖ⁴⁾ διὰ τὸ τὰς χεῖρας τὰς προσαγεμένας τῷ αἰδαίῳ ὑπηρετικὰς εἶναι; εἰ δὲ μὴ ἔχοι θεράποντας: ζημίαν ὑπομενεῖ διὰ τὴν εἰς ἀχρηστον τοῦ σπέρματος ἀπόκρισιν. Οἶδα δὲ τινα δοῦλον, ὃς ἔδοξε τὸν δεσπότην αὐτοῦ δέφειν⁵⁾: καὶ ἐγένετο τῶν παιδῶν αὐτοῦ παιδαγωγός καὶ τροφός. Ἔσχε γὰρ ἐν ταῖς χερσὶ

p. 70.

d) πτωχός) Cod. B: πτωχός: εἴη.

τὸ τοῦ δεσπότητος αἰδοῖον ἐν τῶν ἐκείνου¹⁵⁾ τέκνων
σημαντικόν. Καὶ πάλιν αὖ οἶδα, ὅς ἔδοξεν ὑπὸ
τοῦ δεσπότητος δέφρασθαι: καὶ προσδεθεῖς κίονι πολ-
λὰς ἔλαβε πληγὰς: καὶ οὕτως ὑπὸ τοῦ δεσπό-
του ἐνετάθη. Περὶ δὲ¹⁶⁾ τῆς παρανόμου συνου-
σίας οὕτω κρίνειν δεόν ἐστίν: Υἱὸν περαίνειν οὐδέ-
πω πενταετῆ γεγονότα θάνατον τῷ παιδί σημαί-
νει; καθὼς πολλάκις ἐτήρησα. Εἰκὸς δὲ τοῦτο
σημαίνειν διὰ τὸ φθείρεσθαι τὸ βρέφος; φθο-
ρὰν¹⁷⁾ δὲ καλοῦμεν τὸν ὄλεθρον. Εἰ δὲ ὑπὲρ τὰ
πέντε ἔτη ὁ παῖς εἴη γεγονώς, ἔτι δὲ τῶν δέκα
ἐντός: νοσήσει μὲν ὁ παῖς, ἀφρόνως δὲ τι πραγ-
ματευσάμενος ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον βλαβήσεται.
Ὁ μὲν γὰρ διὰ τὸ παιδικὸν τῆς ἡλικίας πρὸ τῆς
ἄρας περαινόμενος, διὰ τὸ ἀλγεῖν¹⁸⁾, νοσήσει. Ὁ
δὲ βλαβήσεται δι' ἀφροσύνην. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξ-
φωμένον¹⁹⁾ τὴν γνώμην, οὐχ ὅτι γε τὸν ἑαυτοῦ
υἱόν²⁰⁾, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλον τηλικούτον περαίνειν.
Εἰ δὲ ἀντιπάσχει ὁ υἱός,^{e)} εἰάν μὲν πένθης ἢ ὁ
p. 71. πατήρ: εἰς διδασκάλου²¹⁾ πέμπων τὸν υἱὸν μι-
σθούς τε αὐτῷ χρηγῶν εἰς αὐτὸν ἀποκρίσεις
ποιήσεται; εἰ δὲ πλούσιος τὸ τριούτον ἴδοι: πολ-
λὰ τῷ υἱῷ δωρούμενος καὶ καταγράφων τὰς εἰς
αὐτὸν ἀπουσίας ποιήσεται καὶ ἀποκρίσεις. Ἄν-
δρὶ δὲ τελείῳ ἤδη ὄντι τῷ υἱῷ μιγῆναι ἀπόδημούν-
τι μὲν ἀγαθόν. Συνελθεῖν γὰρ καὶ συναναστρα-

e) ἀντιπάσχει ὁ υἱός) Cod. B: ἀντὶ ὕπατος ἢ υἱός (tibi-
bus punctis superpositis).

δῆναί σημαίνει τὸ ὄναρ διὰ τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα.
Ζυγόντι δὲ καὶ συνδιατρίβουσι πονηρόν. Χωρὶς δὲ
ἀλλήλων γενέσθαι αὐτοὺς ἀνάγκη, διὰ τὸ²²⁾ τὴν
ἄνδρῶν συνουσίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀπο-
τροφῆς γίνεσθαι. Περαινεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ
ἰα, βλαβῆναί ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σημαίνει; ἐφ' ἧ βλάβῃ
καὶ ὁ υἱὸς οἰμώξει. Εἰ δὲ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα
ἴξοι τις περαινεῖν: Φυγὰς ἔσται τῆς ἑαυτοῦ, ἢ
πρὸς τὸν πατέρα' εἰς ἔχθραν²³⁾ κατασταθήσε-
ται; ἢ γὰρ αὐτὸς ἀποστραφήσεται αὐτὸν ὁ πα-
τήρ, ἢ ὁ δῆμος ὁ τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν ἔχων λό-
γον. Θυγάτριον μικρὸν μὲν παντελῶς, καὶ οὐ-
πω πενταετὲς γεγονός, ἐντὸς δ' ἔτι²⁴⁾ τῶν δέκα,
τίσης τῷ υἱῷ σημαίνει. Ὅταν δ' ὠραία²⁵⁾ γά-
μων ἢ παῖς τύχοι οὖσα: εἰς ἄνδρὸς πορεύσεται.
καὶ ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον φέρην ἐπιδοὺς οὕτως εἰς
τὴν θυγατέρα ἀπουσιάσει²⁶⁾. Οἶδα δὲ τινες, ὅς
ἐν τούτῳ τῷ ὄνειρῳ τῆς γυναικὸς ἐστερήθη, ὁρ-
ῶς καὶ κατὰ λόγον; λοιπὸν γὰρ ἦν αὐτῷ ἡ
θυγάτηρ διὰ τῆς αἰκουρίας καὶ τὰ γυναικὸς καὶ
ἐν θυγατρὸς ἔργα παρέχουσα. Εἰ δὲ παρὰ ἀν-
τιοῦση τῇ θυγατρὶ τῇ ἑαυτοῦ τις ὑπολάβοι
γιέναι: χωρισθεῖσα τοῦ ἀνδρὸς ἢ θυγάτηρ πρὸς
ἄλλον ἀφίξεται: ἵνα αὐτῷ συνῆ καὶ συναναστρέ-
ψεται. Ἄγαθόν δὲ πένητι πλουσίαν ἔχοντι θυ-
γατέρα μιγῆναι αὐτῇ. Πολλὰ γὰρ ἀπὸ τῆς θυ-
γατρὸς ἀφελούμενος ἠσθήσεται ἐπ' αὐτῇ. Πολ-
λὸις δὲ οἱ πλουτοῦντες καὶ παρὰ πρῶταίρεσιν
οὐκ ἂν τὶ ταῖς θυγατράσι τοῦτον ἰδόντες τὸν

ὄνειρον, καὶ οἱ νοσοῦντες ἀπέθανον ἐπὶ κληρονόμοις ταῖς θυγατράσι²⁷). Περὶ δὲ ἀδελφῆς περισπὸν λέγειν; τὰ αὐτὰ γὰρ τῇ θυγατρὶ σημαίνει. Ἀδελφὸν δὲ περαίνειν καὶ πρεσβύτερον καὶ νεώτερον ἀγαθὸν τῷ ἰδόντι. Ὑπέρτερος γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ ἔσται καὶ καταφρονήσει αὐτοῦ. Κατὰ φίλον δὲ ὁ περαίνων εἰς ἔχθραν αὐτῷ καταστήσεται βλαβεῖς πρότερον ὑπ' αὐτοῦ.

C. LXXIX.

P. 72.

Π ε ρ ῖ μ η τ ρ ὁ ς .

Ὁ περὶ μητρὸς λόγος, περὶ ἀφροδισιάων ποικίλος καὶ πολυμερῆς καὶ πολλὴν ἐπιδεχόμενος διαίρεσιν πολλοὺς τῶν ὄνειροκριτικῶν διέφυγε. Ἔχει δὲ ὧδε: Οὐχ ἡ μίξις αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν ἰκανή ἐστὶ τὰ σημαίνόμενα δεῖξαι, ἀλλὰ καὶ συμπλοκαὶ καὶ τὰ σχήματα τῶν σωματίων διαφορὰ ὄντα διαφόρους ἀποβάσεις ποιεῖ. Πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς συγχρωτῆτα περανομένης καὶ ἅμα ζώσης λεκτέον. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ζῶσα οὐ τὰ αὐτὰ τῇ νεκρᾷ σημαίνει. Εἴ τις οὖν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα συγχρωτῆτα, ὅπερ καὶ κατὰ φύσιν τινὲς λέγουσι, ζῶσαν ἔτι²) περαίνοι, εἰ μὲν εἴη ἔτι πατρὸς ἐρρωμένος: ἔχθρα αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα ἔσται διὰ τὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γινομένην ζηλοτυπίαν, ἢ μᾶλλον ἂν ἐπὶ τούτῳ γένοιτο; εἰ δὲ νοσῶν ὁ πατὴρ τύχοι: τεθνήξετα ἰδὼν τὸν ὄνειρον⁴). Προστήσεται γὰρ τῆς μητρὸς υἱὸς ἅμα καὶ ἀνὴρ. Ἀγαθὸν δὲ παντὶ χειρὸς τέχνῃ καὶ ἐργοπόνῳ. Καὶ γὰρ τὴν τέχνην μι-

ἔρα καλεῖν ἔθος ἐστί. Τὸ δὲ ταύτη πλησιά-
 ζειν⁵) τί ἂν εἴη ἄλλο? ἢ τὸ μὴ σχολὴν ἄγειν,
 ἔλλ' ἀπὸ τῆς τέχνης πορίζειν. Ἀγαθὸν δὲ καὶ
 παντὶ δημαγωγῶ καὶ πολιτευτῇ⁶). Σημαίνει γὰρ
 τὴν πατρίδα ἢ μήτηρ. Ὡς περ οὖν ὁ μιγνύμενος
 κατὰ νόμον Ἀφροδίτης, παντὸς ἀρχεὶ τοῦ σώ-
 ματος τῆς συνούσης πειθομένης καὶ ἐκούσης: οὗ-
 τως ὁ ἰδὼν πάντων προστήσεται τῶν τῆς πόλεως
 πραγμάτων. Καὶ ὁ⁷) ἐχθρὸς ὢν τῇ μητρὶ εἰς
 φιλίαν καταστήσεται διὰ^a) τὴν μίξιν; καὶ γὰρ
 φιλότης⁸) καλεῖται. Πελλάκις δὲ καὶ τοὺς χω-
 ρίς οἰκοῦντας ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνήγαγε τὸ ὄναρ τοῦ-
 το καὶ ἐποίησε συνεῖναι. Διὸ καὶ τὸν ἀπόδημον
 εἰς τὴν οἰκίαν⁹) ἐπανάγει, ὅταν γε ἡ μήτηρ ἐν
 τῇ πατρίδι τυγχάνη οὔσα; εἰ δὲ μή: ὅπου εἴν ἡ
 μήτηρ διάγοι, ἐκεῖ σημαίνει παρευθῆναι τὸν ἰδόν-
 τα. Καὶ εἴ τις πενόμενος καὶ ἐν ἐνδείᾳ ὢν¹⁰)
 τῶν ἐπιτηδείων πλουσίαν ἔχοι μητέρας: λήψεται
 παρ' αὐτῆς ὅσα βούλεται, ἢ ἀποθανοῦσαν μετ'
 οὐ πολὺ κληρονομήσει: καὶ οὕτως ἐπὶ τῇ μητρὶ
 ἠσθήσεται. Πολλοὶ δὲ καὶ ἀναλαβόντες τὰς μη-
 τέρας ἔθρεψαν, ἐκείνων ἐπ' αὐτοῖς ἠδομένων. Νο-
 σοῦντα δὲ ἀνίστησι τὸ ὄναρ καὶ σημαίνει κατὰ
 φύσιν ἔξειν. Μήτηρ γὰρ κοινὴ πάντων ἡ φύσις.
 Φαμὲν δὲ τοὺς ἐβρωμένους, καὶ οὐχὶ τοὺς¹¹) νο-
 σοῦντας, κατὰ φύσιν ἔχειν. Μέννηται δὲ τοῦ
 τοιούτου καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Τελμισσεύς, ἀνῆς

r. 73.

a) διὰ) Cod. B: εἰς.

ἐλλόγιμος. Γένοιτ' ἂν ἐπὶ τῶν νοσούντων οὐχ ὁμοιον τὸ σημαίνόμενον, εἴπερ εἴη νεκρὰ ἢ μήτηρ. Ἐπεὶ αὐτίκοι μάλιστα τεθνήσκειται ὁ ἰδών. Τῆς τε¹²⁾ γὰρ νεκρῶς τὸ σύγκριμα ἀναλέλυται εἰς τὴν ὕλην, ἐξ ἧς συνέστη καὶ συνεκρίθη, καὶ τὸ πλεῖστον γεῶδες ὃν εἰς τὴν οἰκείαν ὕλην μεταβάλλει: τὴν γῆν; καὶ οὐδὲ αὐτὴν οὐδὲν ἤττον μητέρα καλεῖται. Τὸ δὲ μιγῆναι νεκρῶ τῇ μητρὶ, νοσούντι τί ἂν ἄλλο σημαίνει¹³⁾? ἢ τὸ τῇ γῆ μιγῆναι. Ἄγαθὸν δὲ τῶ περι γῆς ἔχοντι δίκην, καὶ τῶ¹⁴⁾ γῆν πρῖσθαι βουλομένῳ, καὶ τῶ γεωργεῖν ἐθέλοντι, τὸ νεκρῶ τῇ μητρὶ μιγῆναι. Λέγουσι δ' ἔτι, ὅτι γεωργῶ μόνῳ κακόν¹⁵⁾; ὡς ἐπὶ νεκρῶν γὰρ τὴν γῆν καταβαλεῖ τὰ σπέρματα, τοῦτ' ἔστιν, οὐ καρπίσει. Ἐμοὶ δὲ οὐδαμῶς ἀληθὲς εἶναι δοκεῖ^{b)}; εἰ μὴ ἄρα τις ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ μεταγνώσκων ἢ ἀνιάσθαι νομίζει. Ἔτι καὶ ὁ ἀπόδημος ὢν ἐπὶ τὴν οἰκείαν¹⁶⁾ ἀνακομισθῆσεται, καὶ ὁ περὶ τῆς οὐσίας^{c)} τῆς μητρὸς ἀμφισβητῶν νικήσει ἐπὶ τούτῳ τῶ ἐνείρω: ὁ μὲν εἰς τὴν οἰκείαν ἀνακομισθεὶς^{d)}, ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ τῶ σώματι, ἀλλ' ἐπὶ¹⁷⁾ τῇ οὐσίᾳ τῆς μητρὸς τερπόμενος. Εἰ δὲ τις ἐν τῇ πατρὶδι τῇ ἑαυτοῦ ὢν^{e)} ἴδῃ τὸν ὄνειρον τοῦτον:

b) οὐδαμῶς ἀληθὲς εἶναι δοκεῖ) Cod. B: οὐ δοκεῖ ἀληθὲς εἶναι.

c) τῆς οὐσίας) Cod. B: τῆς συνουσίας.

d) εἰς τὴν οἰκείαν ἀνακομισθεὶς) Cod. B: εἰς τὴν γῆν τὴν οἰκείαν ἀνακομιζόμενος.

e) τῇ ἑαυτοῦ ὢν) Desunt haec in Cod. B.

ἐξελεύσεται τῆς πατρίδος; οὐ γὰρ ἔνεστιν ἐπὶ τοιούτῳ ἀμαρτήματι μένειν ἔτι ἐπὶ τῆς μητρῴας ἐστίας^{f)}. Καὶ εἰ μὲν ἀνωῶτο ἐπὶ τῇ συνοσίᾳ ἢ μεταγινώσκοι: Φεύζεται τὴν πατρίδα; εἰ δὲ μή γε: ἐκὼν ἀποδημήσει. Ἀπεστραμμένην δὲ τὴν μητέρα περαίνειν οὐκ ἀγαθόν; ἢ γὰρ αὐτὴ ἢ μήτηρ ἀποστραφήσεται τὸν ἰδόντα, ἢ ἡ πατρίς, ἢ ἡ τέχνη, ἢ οἶον ἂν^{g)} ἢ τὸ προκείμενον τῷ ἰδόντι. Πονηρὸν δὲ καὶ ὀρθῇ παρεστάναι τῇ μητρὶ κατὰ τὴν συνοσίαν; ἀπορία γὰρ κίττης ἢ στραμάτων τοιούτῳ χρῶνται σχήματι ἀνδρωποι. Διὸ θλίψεις καὶ στενοχωρίας σημαίνει. Καὶ εἰς τὰ γόνατα τῇ μητρὶ κειμένη μιγῆναι πονηρὸν, ἔτι^{h)} καὶ ἀσχημον καὶ ὑπὲρ βεβλημένη; πολλὴν γὰρ ἀπορίαν σημαίνει διὰ τὸ τῆς μητρὸς ἀκίνητον. Γένεσιν γὰρ ἢ τύχην ἢ δαίμονά τινα τοῦ ἰδόντος τὸν διέποντα¹⁸⁾ καὶ τῶν ὄλων αἰτίον νομίζομεν εἶναι τὴν μητέρα. Τὸ δὲ ἀνωθεν ἐπικειμένην καὶ ἐφιππαζομένην¹⁹⁾ τὴν μητέρα περαίνειν λέγουσιν ἔνιοι θάνατον τῷ ἰδόντι σημαίνειν. Ἦ γὰρ ἔοικε μήτηρ; ἐπειδὴ τροφὸς πάντων καὶ γενέτειρα ἢ γῆ. Αὕτη δὲ τῶν νεκρῶν ἀνωθεν ἐπικειμένη, καὶ οὐχὶ τῶν ζώντων, γίνεται μήτηρ. Ἐγὼ δὲ ἐτήρησα τοὺς μὲν νοσοῦντας ἐπὶ τούτῳ τῷ ὀνείρω πάντοτε ἀποθανόντας, τοὺς δὲ ἐρῶ-

f) ἐστίας) Cod. B: οὐσίας.

g) ἢ οἶον ἂν) Cod. B: ὅτι ἂν.

h) ἔτι) Cod. B: ἐπεὶ.

μένους μετὰ πολλῆς βραστῶνῃς καὶ κατὰ προαί-
 ρεσιν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διαγαγόντας, ὀρθῶς
 καὶ εὐλόγως τοῦ τριούτου γνωμένου; ἐν μὲν γὰρ
 τοῖς ἄλλοις σχήμασι καὶ ὁ κάματος καὶ τὸ
 ἄσθμα περὶ τὸν ἄρσενά ὡς ἐπὶ πολὺ συνίστα-
 ται, ἢ δὲ θήλειά ἀπονωτέρα διατελεῖ¹⁾): ἐν δὲ
 τούτῳ τῷ σχήματι ὁ μὲν πόνος περὶ τὴν θή-
 λειαν, τῷ δὲ ἄρῃενι συμβαίνει ἀπράγμονι²⁾ καὶ
 ἀποτεταμένῳ ἤδυσθαι καὶ τέρπεσθαι. Ἀλλὰ καὶ
 ἤττονας τοὺς πόνους ποιεῖ τοῦτο τὸ σχῆμα διὰ
 τὸ χωρὶς σαλευμάτων γίνεσθαι, καὶ³⁾ τοὺς πλη-
 σίον λαθεῖν ἐπιτρέπει μὴ ἐν φωτὶ γινόμενον διὰ
 τὸ⁴⁾ καὶ τοῦ ἄσθματος πολὺ ἀφαιρεῖν. Πολ-
 λοῖς δὲ καὶ ἄλλοις σχήμασιν οὐ συμφέρει⁵⁾ χρῆ-
 σθαι ἐπὶ μητρός; οὔτε γὰρ ἐνουβρίζειν δίκαιόν
 ἐστὶ μητρὶ. Ὅτι δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα⁶⁾
 σχήματα διὰ ὕβριν καὶ ἀκολασίαν καὶ παροι-
 νίαν εὖρον⁷⁾ ἀνδρωποι, τὸ δὲ συγχρωτὰ μόνον
 ὑπὸ τῆς φύσεως διδοσθέντες: δῆλον ἀπὸ⁸⁾ τῶν
 ἄλλων ζώων. Πάντα γὰρ τὰ γένη συνήθει τινὶ
 χρῶνται⁹⁾ σχήματι, καὶ οὐ μεταβάλλει διὰ τὸ

i) διατελεῖ) Cod. B: διάγει.

k) ὁ μὲν πόνος — σαλευμάτων γίνεσθαι, καὶ) Cod. B:
 πᾶν τουναντίον. ἤδυσται γὰρ ὁ ἀνὴρ ἀνευ κόπου. ἀλλὰ καὶ.

l) ἄλλοις — οὐ συμφέρει) Cod. B: διαφόροις — οὐ δια-
 φέρει.

m) πάντα) deest in Cod. B.

n) εὖρον) Cod. B: γῦρον.

o) ἀπὸ) Cod. B: ὑπὸ.

τῷ κατὰ φύσιν λόγῳ^{p)} ἀκολουθεῖν. Οἷον τὰ μὲν ὀπισθεν παραναπίπτει, ὡς κάμηλος καὶ κύνες; τὰ δὲ ἄνωθεν ἐπιβαίνει, ὡς ἵππος, ὄνος, βοῦς²³⁾, αἶξ, ὄς, πρόβατον, ἔλαφος, καὶ τὰ λοιπὰ τετράποδα; τὰ δὲ συμβάλλει πρότερον τὰ στόματα, ὡς ἔχιδνα καὶ περιστερὰ καὶ γαλαί²⁴⁾; τὰ δὲ κατὰ βραχὺ συνέρχεται, ὡς στρουθός; τὰ δὲ ἐπιβαίνοντα βάρει τὰς θήλειαις συνιζάνειν^{q)} ἀναγκάζει, ὡς πᾶς ὄρνις^{r)}; τὰ δὲ εὐπροσίσαισι ἀλλήλοις, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀρσένων ἀποθλιβέν^{s)} τὸ σπέρμα ἀναλέγουσιν αἱ θήλαιαι, ὡς ἰχθύες. Οὕτως εἰκὸς καὶ ἀνθρώπους τὸ μὲν οἰκεῖον σχῆμα τὸ προσχρῶτα ἔχειν; τὰ δὲ λοιπὰ ἐπιτεχνάσασθαι ὕβρει καὶ ἀκολασίᾳ εἰκόντας. Πάντων δὲ δεινότατον καὶ ἀπορώτατον ἐτήρησα τὸ δοκεῖν ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρρήτοποιεῖσθαι; καὶ γὰρ τέκνων ὀλεθρον καὶ περιουσίας ἀπώλειαν σημαίνει καὶ νόσον μεγάλην τῷ ἰδόντι. Οἶδα καὶ τινα ἐπὶ τούτῳ τῷ ὀνείρῳ ἀφαιρεθέντα^{t)} τὸ αἰδοῖον; καὶ γὰρ εἰκὸς ἦν, ὃ ἡμάρτανεν²⁵⁾ μέρει τοῦ σώματος, τούτῳ καὶ κολασθῆναι. Εἰ δὲ ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἢ ἐρωμένης δόξειέ τις ἀρρήτοποιεῖσθαι: ἔχθρα καὶ λύσις αὐτῷ τοῦ γάμου ἢ

p) μεταβάλλει διὰ τὸ τῷ κατὰ φύσιν λόγῳ) Cod. B: μεταβάλλεται, διὰ τὸ συνήθει λόγῳ.

q) συνιζάνειν) Cod. B: καὶ στήζειν.

r) πᾶς ὄρνις) Cod. B: πάντες ὄρνιθες.

s) ἀποθλιβέν) Cod. B: ἀποβληθέντα.

t) Οἶδα καὶ τινα — ἀφαιρεθέντα) Cod. B: οἶδα δὲ τινα ὡς ἐπὶ τούτῳ τῷ ὀνείρῳ ἀφαιρέθη.

τῆς Φιλίας ἔσται. Οὐ γὰρ ἔνεστι τῇ τριαυτῇ οὔτε τραπέζης οὔτε Φιλημάτων κοινωνεῖν²⁶⁾; εἰ μὴ ἄρα ἐν γαστρὶ ἔχοι ἢ γυνή; φθείρει^{u)} γὰρ τὸ κατὰ γαστρὸς διὰ τὸ παρὰ φύσιν δέχεσθαι τὰ σπέρματα. Ἔτι καὶ εἰ εὐπρωτέρα τοῦ ἀνδρὸς εἴη: πολλὰ δάνεια διαλύσει^{v)} τοῦ ἀνδρός. Καὶ ἡ²⁷⁾ δούλω συνοικοῦσα παρ' ἑαυτῆς εἰσφέρειν σα χρήματα ἐλευθερώσει τὸν ἄνδρα: καὶ οὕτω συμβήσεται τοῦ²⁸⁾ ἀνδρὸς τὸ ἀναγκαῖον; τοῦτο γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον καλεῖται; τοῦτ' ἔστι, τὴν ἀνάγκην καθαράν γενέσθαι. Ὁ δὲ ὑπὸ φίλου ἢ συγγενοῦς ἢ τέκνου μηκέτι βρέφους ὄντος ἀρξήτοποιηθεὶς εἰς ἔχθραν τῷ ἀρξήτοποιήσαντι καταστήσεται. Ὁ δὲ ὑπὸ βρέφους ἀρξήτοποιηθεὶς κατορύξει τὸ βρέφος; οὐ γὰρ ἔτι τοῦτο²⁹⁾ οἶόν τε ἔστι Φιλῆσαι. Ὁ δὲ ὑπὸ ἀγνώτος³⁰⁾ τινος ἀρξήτοποιηθεὶς ζημιωθήσεται ζημίαν ἡντινοῦν; οὐ γὰρ ἔστιν ἐπ' ἀκριβὲς εἰπεῖν διὰ τὴν εἰς ἀχρηστον ἀπόκρισιν τοῦ σπέρματος. Εἰ δὲ αὐτὸς δόξειέ τις ἀρξήτοποιεῖν, εἰ μὲν γνώριμόν τινα καὶ συνήθη^{x)}, εἴτε ἄνδρα εἴτε γυναῖκα: εἰς ἔχθραν καταστήσεται αὐτῷ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στομάτων ἔτι κοινωνεῖν; εἰ δὲ³¹⁾ ἀγνώτα: πᾶσι βλαβερόν πλὴν τῶν διὰ τοῦ στόματος ἐχόντων τὴν ἐργασίαν. Οἷον αὐλητὰς λέγω καὶ σαλπικτὰς

u) φθείρει) Cod. B: φέρει.

v) διαλύσει) Cod. B: λύσει ὑπέρ.

x) καὶ συνήθη) Cod. B: γενήσεται.

καὶ ῥήτρας καὶ σοφιστάς, καὶ εἴ τινες ἄλλοι
τούτοις εἰσὶν ὅμοιοι.

Περὶ τῆς παρὰ φύσιν συνουσίας^{a)}. C. LXXX.

Περὶ δὲ τῆς παρὰ φύσιν συνουσίας^{b)} ταῦτα
ἂν τις λέγοι: Ἐαυτῶ μιγῆναι δοκεῖν πλουσίῳ μὲν p. 76.
ἀπώλειαν τῆς οὐσίας καὶ πολλὴν ἀπορίαν καὶ
λιμὸν^{γ)} μαντεύεται τὸ ὄναρ, ὡς οὐ παρόντος ἄλ-
λου σώματος; πένητι δὲ νόσον μεγάλην ἢ βα-
σάνους ὑπερβαλλούσας; ἄνευ γὰρ μεγάλης βα-
σάνου οὐκ ἂν τις ἑαυτῶ μιγῇ. Εἰ δὲ τις ὑπολάβοι^{δ)}
καταφιλεῖν τὸ ἑαυτοῦ αἰδοῖον, εἰ μὲν ἄπαις
εἶη: παῖδες ἔσονται αὐτῶ; εἰ δὲ ἀποδημοῦντας
ἔχοι παῖδας: ἀνακομισθέντας ὄψεται τούτους
καὶ^{ε)} καταφιλήσει. Πολλοὶ δὲ καὶ ἔγνημαν ἐπὶ
τούτῳ τῶ ὄνειρῳ γυναῖκας οὐκ ἔχοντες^{δ)}. Εἰ δ'
ἑαυτὸν τις ἀρξήτοποιεῖν ὑπολάβοι: πένητι μὲν
καὶ δούλῳ καὶ καταχρῆῳ συμφέρει; τὴν γὰρ
ἑαυτῶν ἀνάγκην περιελκύσει. Κακὸν δὲ τῶ παῖ-
δας ἔχοντι καὶ τῶ τεκνώσασαι βουλομένῳ; τῶ^{ε)}
μὲν γὰρ εἰ ὄντες παῖδες φθαρήσονται, τῶ δὲ οὐκ
ἔσονται. Τὸ μὲν γὰρ αἰδοῖον παισὶν ἔσκε, τὸ δὲ
στόμα τάφῳ^{ε)}; ὅσα γὰρ ἂν λάβοι τὸ στόμα^{ε)},

a) συνουσίας) Cod. B: μίξεως.

b) συνουσίας) Cod. B: μίξεως.

c) ὑπολάβοι) Cod. B: ἴδει.

d) γυναῖκας οὐκ ἔχοντες) Cod. B: γυναῖκας ἃς οὐ κατέ-
σχον.

e) τὸ στόμα) Cod. B: ταῦτα.

διαφθείρει καὶ οὐ φυλάττει. Ἔτι δὲ καὶ γυναι-
κὸς στερίσκει καὶ ἐρωμένης τοῦτο τὸ ὄναρ. Ὅ-
γὰρ ἑαυτῶ δυνάμενος τὰ ἀφροδίσια παρέχειν
καὶ τὰ ἀβήτητα ^{ε)} γυναικὸς οὐ δεῖται. Τοῖς δὲ
λοιποῖς ^{ς)} ἀπορίαν βαρεῖαν σημαίνει καὶ λιμὸν ἢ
νόσον ^{ς)}; ἵνα ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα τροφῆς ἕνεκεν ἔλ-
θωσι, τοῦτ' ἔστιν, ὅσα μὴ βούλονται, ἀποδῶν-
ται ^{ς)}; ἢ ἵνα ὑπὸ τῆς νόσου τακέντος τοῦ σώμα-
τος δύνωνται διὰ ^{η)} τὴν ἰσχύτητα τὸ στόμα τῶ
αἰδοῖω προσενεγκεῖν. Γυνὴ δὲ γυναῖκα εἰάν περαί-
νειν δοκῆ ^{ι)}; τὰ ἑαυτῆς μυστήρια τῇ περαινομένη
κοινώσεται ^{κ)}. Ἐὰν δὲ ἀγνοῆ τὴν περαινομένην:
ματαίσις ἐγχειρήσει πράγμασιν. Ἐὰν δὲ γυνὴ
ὑπὸ γυναικὸς περαίνηται: χωρισθήσεται τοῦ ἀν-
δρὸς ἢ χηρεύσει; τὰ μέντοι μυστήρια τῆς μιγνυ-
μένης ^{λ)} οὐδὲν ἤττον μαθήσεται. Θεῶ δὲ ἢ θεᾶ
μιγῆναι ἢ ὑπὸ θεοῦ περανθῆναι νοσοῦντι μὲν θά-
νατον σημαίνει ^{μ)}; τότε γὰρ ἢ ψυχὴ τὰς τῶν
θεῶν συνόδους τε καὶ μίξεις μαντεύεται, ὅταν
ἐγγυὸς ἢ τοῦ καταλιπεῖν τὸ σῶμα, ᾧ ἐνοικεῖ; τοῖς
δὲ ἄλλοις, εἰάν μὲν ἠδῶνται ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ, τὰς
ἀπὸ τῶν βελτιόνων ὠφελείας σημαίνει, εἰάν δὲ

ε) παρέχειν καὶ τὰ ἀβήτητα) Cod. B: καὶ ἀπορῆ.

ς) βαρεῖαν σημαίνει καὶ λιμὸν ἢ νόσον) Cod. B: βαρεῖαν,
ἢ νόσον μαντεύεται.

η) δύνωνται διὰ) Cod. B: ἐπὶ τὸ αὐτὸ δύνωνται διὰ.

ι) περαίνειν δοκῆ) Cod. B: περαίνη.

κ) κοινώσεται) Cod. B: κοινωθήσει.

λ) μιγνυμένης) Cod. B: μιγνυμένης τὰ ἀπόβήτητα.

μ) θάνατον σημαίνει) Cod. B: θανάτου σημείον.

μη ἤδωνται, φόβους καὶ ταραχάς. Ἀρτέμιδί τε καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἑστία καὶ Ῥέα καὶ Ἥρα καὶ Ἑκάτη μιγῆναι μόναίς οὐ συμφέροι, καὶ ἤδηταί τις; ὅλεθρον γὰρ οὐκ εἰς μακρὰν τῶ ἰδόντι τὸ ὄναρ μαντεύεται. Σεμναὶ γὰρ αἱ θεαί, καὶ τοὺς ἐπιχειρήσαντας αὐταῖς οὐκ ἀγαθῶν τῶν ἐπιχειρήσεων¹⁾ τυχεῖν ὑπειλήφαμεν. Σελήνη δὲ ἐπιμιγῆναι ναυκλήροις καὶ κυβερνήταις καὶ²⁾ ἐμπόροις καὶ τοῖς τὰ οὐράνια διασκεπτομένοις καὶ φιλαποδήμοις καὶ πλάνησι πάνυ συμφέροι; τοῖς δὲ λοιποῖς ὑδρωπιάσαι σημαίνει. Τοῖς μὲν γὰρ διὰ τὴν κίνησιν, τοῖς δὲ διὰ³⁾ τὸ μὴ ἄνευ αὐτῆς τὰ θεωρήματα συνεστάναι συλλαμβάνεται, τοὺς δὲ ὑγρά οὖσα διαφθείρει. Νεκρῶ δὲ μιγῆναι⁴⁾ καὶ ἀνδρῶ καὶ γυναικὶ πλήν μητρὸς καὶ ἀδελφῆς καὶ γυναικὸς καὶ ἐρωμένης, καὶ τὸ περανθῆναι ὑπὸ νεκροῦ πάνυ ἄτοπον; οἱ μὲν γὰρ ἀποθανόντες μετεβάλλοντο⁵⁾ εἰς γῆν. Τὸ περαίνειν οὖν αὐτοὺς οὐδὲν ἔστιν ἄλλο, ἢ εἰς γῆν ὠθεῖσθαι; καὶ τὸ περαίνεσθαι, γῆν εἰς τὸ σῶμα παραδέχεσθαι. Ἄ δὴ ἀμφοτέρω θάνατον σημαίνει πλήν τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ὄντων, καὶ μή, ἔνθα⁶⁾ οἱ νεκροὶ κατατεθαμμένοι εἰσὶ. Τούτοις γὰρ εἰς ἐκείνην τὴν γῆν ἀνακομιδὴν σημαίνει⁷⁾. Καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς ἑαυτῶν ἀπαλλακτιῶντας⁸⁾ κατέχει. Οἶω δ' ἂν

P. 77.

1) ἐν ἀλλοδαπῇ ὄντων, καὶ μή, ἔνθα) Cod. B: ἐν ἀλλαγῇ τῶν ὄντων, καὶ μή ἐν ἧ.

ο) σημαίνει) Cod. A: σημένοι. et Cod. B: μαντεύεται.

τις ὑπολάβοι θηρίω μιγῆναι¹³⁾, εἰάν μὲν αὐτὸς ὀχεύῃ: ὠφεληθήσεται τινὰς ὠφελείας ἀπὸ τριούτου τινός, οἷον ἂν ἦ τὸ θηρίον; δείξομεν δὲ τὸ καθ' ἕκαστον¹⁴⁾ ἐν τῷ περὶ κυνηγίου καὶ ζώων λόγῳ; εἰάν δὲ ὀχεύηται: βίαια καὶ πονηρὰ πράγματα ὑπομενεῖ. Πολλοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοιούτοις ἀπέθανον. Περὶ μὲν συνουσίας ταῦτα.

C. LXXXI. Περὶ ὕπνου καὶ τοῦ καθεύδειν^{a)}.

Αὐτὸ μὲν τὸ καθεύδειν δοκεῖν ἀπρακτον, καὶ τὸ μέλλειν ὑπνοῦν καὶ αὐτὸ ἀπρακτον καὶ πονηρὸν πᾶσι πλὴν τῶν φοβουμένων καὶ προσδοκῶντων βασιάνους. Πάσης γὰρ ἀπαλλάττει φροντίδος καὶ δέους παντός^{b)} ὁ ὕπνος.^{c)} Τὸ δὲ ἀνίστασθαι ἐξ ὕπνου πράξεις καὶ ἐργασίας προαγορεύει; μόνοις δὲ τοῖς φοβουμένοις ἐστὶ πονηρόν. Ἐν ἱερῷ δὲ καθεύδειν^{c)} δοκεῖν νοσοῦντι μὲν ὑγίειαν²⁾, ἐξῆρωμένῳ δὲ νόσον ἢ μεγάλας φροντίδας προαγορεύει; ὁ μὲν γὰρ ἀνάπαυλαν ἔξει τῆς νόσου διὰ τὸ τοὺς καθεύδοντας μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι πόνων, ὁ δὲ ἐπὶ λατρείαν θεῶν κατελεύσεται, ὥστε τούτων δεηθῆναι ἔνεκεν ἰάσεως. Ἐν μνήμασι δὲ καὶ τάφοις καὶ ἐν ὁδῷ³⁾ καθεύδειν τοῖς μὲν νοσοῦσι θάνατον προαγορεύει, τοῖς

a) καὶ τοῦ καθεύδειν) Desunt haec in Cod. B.

b) καὶ δέους παντός) Cod. B: καὶ πάντως (tribus superpositis punctis) οὗς.

c) καθεύδειν) Cod. B: κοιμᾶσθαι.

δὲ ἐξῆσμένοις ἀπραξίαν ^{d)}); ἀπρακτοὶ γὰρ αἱ τοιαῦται διατριβαὶ τε καὶ τὰ χωρία.

Περὶ τοῦ ἔρῆσο καὶ ὑγίαινε. C.
LXXXII.

Ἐρῆσο! δὲ καὶ ὑγίαινε! Ὅτε λέγειν οὔτε ἀκούειν ἀγαθόν. Οὐ γὰρ προσιόντες ἀλλήλοις οὔτε μέλλοντες τί πράττειν ταῦτα λέγουσιν ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἀπαλλαττόμενοι ἀλλήλων καὶ πρὸς ὕπνον τρεπόμενοι. Διὸ καὶ γάμους καὶ κωνίας δίστησι, καὶ τοὺς νοσοῦντας ἀναιρεῖ. Ἡ μὲν οὖν πρώτη τῆς πραγματείας βίβλος, Κάσσιε Μάξιμε, τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἀποχρώντως, καὶ ὡς μήτε ἐνδεῖν τι τῶν ἀναγκαίων^{a)}, μήτε ὑπερβάλλειν τί τῶν ἀναγκαίων, ἀπέλιθεν. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ, ὃν ἐπηγγειλάμεθα ἐν ἀρχῇ τῆσδε τῆς βίβλου, λόγον, ἀποδώσομεν.

d) ἀπραξίαν) Cod. A: ἀπραξίαν.

a) ἀναγκαίων) Cod. B: δεόντων.

P. 81.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

ΔΑΛΔΙΑΝΟΥ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἐν μὲν ὁ) τῇ πρώτῃ βίβλῳ, Κάσσιε Μάξιμε, ταῖς τεχνικὰς ὑποθήκας καὶ τὴν τοῦ ὅπως δεῖ κρῖνειν τοὺς ὀνείρους διδασκαλίαν καὶ ἐπαγγελίαν τῶν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς βίβλοις γραφησομένων, καὶ περὶ πάντων τῶν περὶ ἀνθρώπων ὁ) κοινῶν τε καὶ ἐν χρήσει ὄντων, ἐπεισάμην τὸν λόγον αἰεὶ φυλαττόμενος, ὅπουγε μὴ μεγάλη ἀνάγκη ἤπειγε, μὴ συμπεσεῖν ὁ) τοῖς παλαιοῖς, παραλείπων οὐδὲν τῶν δεόντων, ἢ εἴ τι προλαβόντες οἱ παλαιοὶ διδασκαλικῶς ἐξηγήσαντο: περὶ ὧν οὐκ ἔχρηθ' ἐμὲ λέγειν, ἵνα μὴ ἀντιλέγειν ἐπιχειρῶν ψεύδεσθαι ἀναγκάζωμαι ἢ τὰ αὐτὰ λέγων ἀποκλείω

α) συμπεσεῖν) Cod. B: συνεμπεσεῖν.

κλείω τῆς εἰς μέσον παρόδου τὸν πόνον τῶν παλαιῶν. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ βίβλῳ τὴν ὀφειλομένην διαίρεσιν ἀποδώσω. Αἰτούμαι δὲ παρὰ Σοῦ τῆ τῶν πραγμάτων ἀκολουθία³⁾, καὶ τῶ ἀκριβεῖ τῶν κρίσεων, ἐφ' ᾧ καὶ μόνῳ⁴⁾ μέγα φρονῶ, παρακολουθεῖν; κατὰ τὴν φράσιν δὲ⁵⁾, μὴ παραβάλλειν τοῖς Σοῖς λόγοις, ἀλλ' ὅσον ἐν νυκτὶ λύχνος τὴν ἡλίου χρείαν τοῖς χηρῶσι παρέχει, τοσαύτην ἠγήσασθαι πρὸς τὴν τῶν κοιμένων ἀπαγγελίαν⁶⁾ δύναμιν ἐμὲ ἔχειν. Λαίπρον δὲ, καιρὸς γὰρ καλεῖ, ἐπὶ ταῖς κρίσεις τρέφομαι.

Περὶ ἐγρηγόρευσεως^{α)}.

C. I.

Περὶ μὲν τοῦ δοκεῖν ἐξ ὕπνου ἐγείρεσθαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ὕπνου προειρηκαμένῳ^{β)} λόγῳ. Αὐτὸ δὲ τὸ ἐγρηγορέναί δοκεῖν νυκτὸς κατακεκλιμένον ἐν κοίτῃ φροντίδας ὑπερβαλλούσας τινὰς τοῖς εὐποροῦσι προαγορεύει; πένησι δὲ καὶ τοῖς ἐπιτιθεμένοις τισὶν ἀγαθόν. Οἱ μὲν γὰρ εὐχ' ἔξουσι σχολήν^{γ)}; οἱ δὲ μετὰ πολλῆς προνοίας ἐπιτιθέμενοι οὐκ ἀστοχῆσται. Ὅμοιον δ' ἂν εἴη τούτῳ καὶ τὸ ὄξυ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὄραῖν, καὶ τὸ ἐν νυκτὶ καὶ σιότει φῶς ἰδεῖν^{δ)} αἰφνίδιον ἀναλάμψαν^{δ)}.

β) κατὰ τὴν φράσιν δὲ) Cod. B: τὸ δὲ κατὰ τὴν φράσιν.

α) ἐγρηγόρευσεως.) Cod. B: ἐγρηγορήσεως.

β) προειρηκαμέν) Cod. B: προείρηκα.

γ) ἰδεῖν) Cod. B: ἰδεῖν ἢ.

δ) ἀναλάμψαν.) Cod. B: ἀναλαμβάνειν.

C. II. Περὶ προόδου καὶ ἀσπασμοῦ.

Προϊέναι δὲ εὐμαρῶς ἔωθεν, καὶ μήτε κωλύεσθαι ὑπό τινος τῶν ἔνδον, μήτε ἐναποκλειεσθαι, ἀγαθόν¹⁾; τὰ γὰρ κατὰ προαίρεσιν καὶ²⁾ γνώμην πράττειν σημαίνει. Τὸ δὲ μὴ δύνασθαι προϊέναι, ἢ³⁾ τὰς ἐξόδους τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτοῦ ἢ ἡστινοσοῦν, ἐν ἧ⁴⁾ ἂν ὑπολάβοι⁵⁾ τις εἶναι, μὴ εὐρίσκειν, κατοχὰς μὲν τοῖς ἀποδημεῖν προαιρουμένοις⁶⁾, ἐμπόδια δὲ τοῖς πράττειν τι βουλομένοις⁷⁾, μακρὰν δὲ νόσον τῷ κάμνοντι, καὶ τῷ πάλα νουσοῦντι θάνατον προαγορεύει. Ἀσπάζεσθαι δὲ τοὺς συνήθεις καὶ προαγορεύειν καὶ καταφιλεῖν⁸⁾ ἀγαθόν; ἠδέϊς γὰρ λόγους καὶ εἰπεῖν καὶ ἀκούσαι σημαίνει: τοὺς δὲ μὴ συνήθεις⁹⁾, ἄλλως δὲ γνωρίμους, προαγορεύειν ἥττεν ἀγαθόν. Ἐχθροὺς δὲ προαγορεύειν καὶ καταφιλεῖν¹⁰⁾ δοκεῖν τῆς ἔχθρας λύσιν ποιεῖ. Νεκροὺς δὲ καταφιλεῖν δοκεῖν¹¹⁾ νοσοῦντι μὲν ἔλεθρον¹²⁾ μαντεύεται; ἐρῶμένῳ δὲ παραγγέλλει λόγοις σπουδαίοις κατὰ τὸ παρὲν μὴ χρῆσθαι¹³⁾ διὰ τὸ νεκρῷ στόματι

a) Post καὶ et ante γνώμην Cod. B habet: κατὰ.

b) ἢ ἡστινοσοῦν, ἐν ἧ⁴⁾ ἂν ὑπολάβοι (Cod. B: ἢ τῆς; (tribus superpositis punctis) οῦν, ἐὰν ὑπολάβῃ.

c) προαιρουμένοις) Cod. B: πειρωμένοις.

d) βουλομένοις) Cod. B: προαιρουμένοις.

e) καταφιλεῖν) Cod. B: φιλεῖν.

f) μὴ συνήθεις) Cod. B: ἀηδεῖς.

g) δοκεῖν) Cod. B: δοκοῦντι.

h) Post ἔλεθρον et ante μαντεύεται Cod. B habet: γὰρ αὐτῷ.

συμβάλλειν τὰ χεῖλη; τοὺς δὲ ὅτε ἔζων φι-
τάτους τὲ καὶ ἠδίστους γεγονότας νεκροὺς κα-
ταφιλεῖν οὐ κωλύει οὔτε λόγους χρῆσθαι οὔτε
ἄλλό τι πράττειν.

Περὶ ἐσθῆτος καὶ κόσμου παντοδα- C. III.
ποῦ ἀνδρείου τε καὶ γυναικείου.

Περὶ ἐσθῆτος καὶ κόσμου παντοδαποῦ ποιού-
μενος τὸν λόγον πρῶτον περὶ ἀνδρείας σκευῆς,
ἐγχαωρίου τε καὶ ξένης ἡγοῦμαι^{a)} δεῖν διαλαβεῖν.
Ἐσθῆς ἢ συνήθης πᾶσιν ἀγαθή, καὶ ἢ κατὰ
τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. Θέρους μὲν γὰρ ὄντος ἐθό-
νιά τε καὶ τρίβοκα^{b)} ἱμάτια δοκεῖν φορεῖν ἀγα-
θὸν ἂν εἴη καὶ ὑγείας σύμβολον; χειμῶνος δὲ
ἔρια^{c)} ἱμάτια καὶ ταῦτα καινά. Μόνα δὲ τῶ
δίκην ἔχοντι καὶ δουλείας ἀπαλλακτιῶντι ποιη-
ρὰ τὰ καινὰ ἱμάτια, καὶ εἰ^{d)} χειμῶνος βλέπε-
ται, διὰ τὸ πολλὴν ἔχειν τρίψιν καὶ ἐπιπολὺ
ἀντέχειν^{e)}. Λευκὰ δὲ ἱμάτια τοῖς ἱερεῦσι^{f)} μό-
νοις συμφέρει καὶ δούλοις Ἑλλήνων^{g)}; τοῖς δὲ ἄλ-
λοις ταραχὰς σημαίνει διὰ τὸ τοὺς ἐν ἔχλω ἀνα-
στρεφομένους καὶ κρινομένους ἀνθρώπους^{h)} λευ-
κὰ ἔχειν ἱμάτια. Χειροτέχναις δὲ ἀργίαν καὶ
σχελὴν, καὶ ὅσα ἂν πολυτελέστερα ἢ τὰ ἱμά-
τια, τοσοῦτῳ πλείονα. Οὐ γὰρ πρὸς ἔργωⁱ⁾ ὄν-

a) ξένης ἡγοῦμαι Cod. B: ξενικῆς.

b) ἀντέχειν Cod. B: στέγειν.

τες οἱ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα οἱ τὰς βαναύσους
 τέχνας ἐργαζόμενοι, λευκοῖς ἱματίοις χρωῶνται.
 Δούλοις ³⁾ δὲ Ῥωμαίων μόνοις ἀγαθὸν τοῖς εὖ
 πράσσουσι; τοῖς δὲ ἄλλοις πονηρόν. Ἐλέγχει
 γὰρ τοὺς κακῶς πράσσοντας, διὰ τε τὸ ⁹⁾ τὴν
 αὐτὴν τοῖς δεσπότηαις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχειν
 ἐσθῆτα ἐπὶ τούτῳ τῷ ὄνειρῳ οὐ γίνονται ἐλεύθε-
 ροι, ὡς περ οἱ ^{c)} τῶν Ἑλλήνων. Ἄνδρὶ δὲ νοσοῦντι
 λευκὰ ἔχειν ἱμάτια θάνατον προκαλεῖται ^{d)} διὰ
 τὸ τοὺς ἀποθανόντας ἐν λευκοῖς ἐκφέρεισθαι ¹⁰⁾.
 Τὸ δὲ μέλαν ἱμάτιον σωτηρίαν προσημαίνει; οὐ
 γὰρ οἱ ἀποθανόντες, ἀλλ' οἱ πενθεῦντες τοὺς
 ἀποθνήσκοντας τοιούτοις χρωῶνται ἱματίοις ¹¹⁾.
 Οἶδα δὲ ἐγὼ πολλοὺς καὶ πένητας καὶ δούλους
 καὶ δεσμώτας νοσοῦντας, οἱ καὶ μέλανα δοκοῦν-
 τες ἔχειν ἱμάτια ἀπέθανον; ἦν γὰρ εἰκὸς τού-
 τους μὴ ἐν λευκοῖς διὰ τὴν ἀπορίαν ἐκκομισθῆ-
 ναι ¹²⁾. Ἔστι δὲ ἄλλως ἢ μέλαινα ἐσθῆς πᾶσι
 πονηρὰ πλὴν τῶν τὰ λαθραῖα ἐργαζομένων.
 Ποικίλην δὲ ἐσθῆτα ἔχειν ἢ ἀλουργίδα ¹³⁾ ἱερεῦσι
 μὲν καὶ θυμελικοῖς ¹⁴⁾ καὶ σιηνικοῖς καὶ τοῖς περὶ
 τὸν Διόνυσον τεχνίταις μόνοις ¹⁵⁾ συμφέρει; τοῖς
 δὲ λοιποῖς ταραχὰς καὶ κινδύνους ἐπιφέρει, καὶ
 τὰ κρυπτά ἐλέγχει; τοὺς δὲ νοσοῦντας ὑπὸ δρι-
 μέων χυμῶν καὶ πολλῆς χολῆς ἐνοχληθῆναι ^{e)}

c) οἱ) Cod. B: ἐπὶ.

d) προκαλεῖται) Cod. B: προσημαίνει.

e) ἐνοχληθῆναι) Cod. B: ἐνοχλεῖσθαι.

σημαίνει. Πορφυρᾶ δὲ ἐσθῆς δούλοις ἀγαθὴ καὶ πλουσίαις; οἷς μὲν γὰρ διὰ τὸ μὴ μετεῖναι ἐλευθερίαν σημαίνει ^{f)}, οἷς δὲ διὰ τὸ ἐπιβάλλειν ¹⁶⁾ καὶ τῷ ἀξιώματι κατάλληλον εἶναι τιμὴν καὶ εὐδοξίαν προαγορεύει. Νοσῶντα δὲ ἀναιρεῖ ¹⁷⁾, καὶ πένητα βλάπτει. Πολλοῖς δὲ καὶ δεσμὰ προήγειλε; χρὴ γὰρ τὸν ἔχοντα πορφύραν πάντως ⁸⁾ διάδημα ἢ στέφανον ἔχειν, καὶ πολλοὺς ἀκολουθοῦς ἢ φύλακας. Τοῖς δὲ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις τὰ αὐτὰ τῆ ἀλευργίδι ¹⁸⁾ σημαίνει. Κοκκίνη δὲ ἐσθῆς καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη ἐσθῆς Φοινικοφαῆς ¹⁹⁾ ἢ πορφυροβαφῆς οἷς μὲν τραύματα, οἷς δὲ πυρετὸν ἐπιφέρει. Γυναικεία δὲ ἐσθῆς ἀγάμοις μόνοις συμφέρει, καὶ ταῖς ἐπὶ θυμέλῃν ἀναβαίνουσιν; οἱ μὲν γὰρ γαμήτουσιν οὕτω καταθυμίουσιν γυναῖκας, ὥστε ταῖς αὐτοῖς ¹¹⁾ χρῆσθαι κόμοις, οἱ δὲ διὰ τὸ ἐν τῇ ὑπεκρίσει ἔθος μεγάλας ἐργασίας καὶ μισθοὺς λήψοντα. Τοὺς δὲ λοιποὺς ἢ τῶν γυναικῶν στερίσκει ¹⁾, ἢ νόσῳ μεγάλη περιβάλλει διὰ τὸ μαλθακὸν καὶ ἀσθενὲς τῶν τὰ τοιαῦτα φορούντων. Ἐν δὲ ²⁰⁾ ταῖς ἐρταῖς καὶ πανηγύρεσιν οὔτε ποικίλη οὔτε γυναικεία βλάπτει τινὰ ἐσθῆς. Βαρβαρικὴν δὲ ἐσθῆτα ἔχειν ἐνεσκευασμένην ὥσπερ οἱ βάρβαροι ἐκεῖ μὲν ἀπιέ-

f) σημαίνει) Cod. B: προαγορεύει.

g) Ante διάδημα Cod. B habet: ἢ.

h) αὐτοῖς) Cod. B: αὐτῶν.

i) τοὺς δὲ λοιποὺς ἢ τῶν γυναικῶν στερίσκει) Cod. B: τοὺς δὲ γεγαμηκότας τῶν γυναικῶν στερίσκεισθαι.

P. 85. ναί βουλομένω, ὅπου τριαύτη ἐσθῆτι χρωῶνται οἱ
 ἐκεῖ διατρέβοντες, ἀγαθὰς τὰς ἐκεῖ γενέσθαι δια-
 τριβάς σημαίνει. Πολλάκις δὲ καὶ τὸ ἐκεῖ κα-
 ταβίωναι προαγγέλλει. Τοῖς δὲ λοιποῖς νόσον ἢ
 ἀπραγίαν^κ; δηλοῖ. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ
 ἐσθῆς, ἣν νῦν τήβεννον^λ) καλοῦσιν ἀπὸ Τιμήνου
 τοῦ Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα
 τοῦτον περιεβάλλετο τὸν τρόπον εἰσπλεύσας
 κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν
 ταύτη^λ) κατοικούντων: ἀφ' οὗ μαθόντες καὶ οἱ
 ἐγχώριοι τὸν αὐτὸν ἐσκεύασαντο^μ) τρόπον καὶ
 ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τιμήνιον ἐπάνυμον Τιμήνου
 τοῦ εὐρόντες; ὕστερον δὲ τῷ χρόνῳ παραφθαρέν
 τὸ ὄνομα^ν) τήβεννος ἐκλήθη. Μαλακῆ δὲ ἐσθῆ-
 τι καὶ πολυτελεῖ^ο) χρῆσθαι πλουσίοις μὲν ἀγα-
 θὸν καὶ πένησιν; αἷς μὲν γὰρ ἡ παρῶσα δια-
 μενεῖ^π) τρυφή, αἷς δὲ φαιδρότερα τὰ πράγμα-
 τα ἔσται. Δούλοισι δὲ καὶ ἀπόροισι νόσον προ-
 αγορεύει^ρ). Κλοβαὶ δὲ καὶ ἀπρεπεῖς ἐσθῆτες
 ζημίας καὶ ἀπραξίας σημαίνουσι. Χλαμὺς δὲ,
 ἣν ἔνιοι μανδύην, οἱ δὲ ἐφεστρίδα, οἱ δὲ βίβρον^ρ)
 καλοῦσι, θλίψιν καὶ στενοχωρίαν καὶ τοῖς δικα-
 ζομένοις καταδίκην μαντεύεται διὰ τὸ ἐμπεριέχειν

κ) ἀπραγίαν) Cod. B: ἀπραξίαν.

λ) ταύτη) Cod. B: αὐτήν.

μ) ἐσκεύασαντο) Cod. B: ἐνεσκευάζοντο.

ν) παραφθαρέν τὸ ὄνομα) Cod. B: παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος.

ο) πολυτελεῖ) Cod. A: ποτελεῖ.

ρ) προαγορεύει) Cod. B: προαγγέλει.

τὸ σῶμα. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ λεγόμενος Φαινό-
λης²⁴) καὶ εἴ τι ἄλλο τούτοις ὅμοιον εἴη. Ὄθεν
ἀπολλύειν²⁵) τὰ ἱμάτια ταῦτα ἢ ἔχειν βέλτιον;
τῶν δὲ ἄλλων ἱματίων οὐδὲν ἀπολλύμενον συμ-
φέρει; εἰ μὴ πευ^α) τοῖς πένησι καὶ δούλοις καὶ
δεδεμέναις ἢ καταχρέοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐν συνο-
χῇ²⁶) εὔσιν. Ἀπολλύμενα^γ) γὰρ ταῦτα τῶν
περιεχόντων τὸ σῶμα κακῶν ἀπώλειαν σημαίνει.
Τοῖς δὲ ἄλλοις οὔτε γυμνοῦσθαι οὔτε ἱμάτια
ἀπολλύειν ἀγαθόν; πᾶν γὰρ τὸ πρὸς κόσμον
τεῖνον ἀπολέσαι²⁷) σημαίνει. Γυναικὶ δὲ ποικίλη
καὶ ἀνθηρὰ ἐσθῆς συμφέρει, μάλιστα δὲ ἐταί-
ρα²⁸) καὶ πλουσία; ἢ μὲν γὰρ διὰ τὴν ἐργα-
σίαν, ἢ δὲ διὰ τὴν τρυφήν, ἀνθηραῖς ἐσθῆσι
χρῶνται. Τὰ δὲ ἰδιόχρωμα²⁹) ἱμάτια πᾶσιν ἀγα-
θόν σημαίνουσι, καὶ μάλιστα τοῖς εὐλαβουμέ-
νοις; ἐλεγχθῆναι γὰρ οὐκ ἐξ τὸ τοιοῦτον^ς) χρῶ-
μα. Ἀεὶ δὲ ἄμεινον καθαρά καὶ λαμπρά³⁰)
ἱμάτια ἔχειν καὶ πεπλυμένα καλῶς ἢ ῥυπαρά
καὶ ἀπλυτα, πλὴν τῶν τὰς ῥυπῶδεις ἐργασίας
ἐργαζομένων.

α) εἰ μὴ πευ) Cod. B: εἰ μὴ ἐμοῦ πάντα.

γ) Ἀπολλύμενα) Cod. B: ἀπολλυμένοις.

ς) ἀγαθόν σημαίνουσι, καὶ μάλιστα τοῖς εὐλαβουμένοις; ἐλεγχ-
θῆναι γὰρ οὐκ ἐξ τὸ τοιοῦτον) Cod. B: ἀγαθὰ καὶ
μάλιστα τοῖς μὴ βουλομένοις ἐλεγχθῆναι· οὐ γὰρ ἀνήσει
ποτέ τὸ.

C. IV. Περὶ τοῦ δοκεῖν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια
P. 86. πλύνειν.

Τὸ δὲ δοκεῖν τὰ ἑαυτοῦ πλύνειν ἱμάτια, ἢ τὰ ἄλλων¹⁾, ἀποθέσθαι τὶ τῶν δυσχρήστων κατὰ τὸν βίον σημαίνει διὰ τὸ καὶ τὰ ἱμάτια τὸν ἑὔπουν ἀποβάλλειν. Καὶ τὰ κρυπτά ἐξελέγξαι καὶ ἐκμαθεῖν ποιεῖ. Πλύνειν γὰρ καταχρηστικῶς καὶ τὸ ἐλέγχειν ἔλεγγον οἱ παλαιοί, ὡς περ²⁾ καὶ Μένανδρος:

Ἐὰν²⁾ κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς:

Τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

Ἐντὶ τοῦ ἐλέγξω. Ὅθεν καὶ τοῖς φοβουμένοις³⁾ ἐλεγχθῆναι φοβερόν⁴⁾ τὸ πεπλυμένα ἱμάτια φορεῖν καὶ⁴⁾ ἰδεῖν.

C. V. Περὶ τοῦ κόσμου τοῦ ἐκτός.

Δακτύλιοι ἐκτός σιδηροῖ ἀγαθὸν μὲν, οὐκ ἄνευ δὲ καμάτου τὰ ἀγαθὰ σημαίνουσι. Πολύκμητον γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν σίδηρον καλεῖ¹⁾. Ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ χρυσοῖ²⁾, οἵ γε²⁾ ψήφους ἔχοντες; ἐπεὶ οἵ γε ἀψήφοι ἀκέρδεις τὰς ἐγχειρήσεις σημαίνουσι διὰ τὸ ἀψήφον. Ψῆφον γὰρ κα-

a) ὡς περ) Cod. B: ὡς τε.

b) φοβουμένοις) Cod. B: εὐλαβουμένοις.

c) φοβερόν) Cod. B: πανηρόν.

d) φορεῖν καὶ) Desunt in Cod. B.

a) οἵ γε) Cod. B: ὅτε.

λαῦμεν ὥσπερ λίθον τὸν ἐν δακτυλίῳ, οὕτω δὴ
 καὶ τὸν τῶν χρημάτων ἀριθμὸν. Ἄει δὲ ἀμεί-
 νονες οἱ ἐλόσφυροι^{b)}; οἱ γὰρ κενοὶ καὶ θεῖον ἐν-
 δον ἔχοντες δόλους καὶ ἐνέδρας σημαίνουσι διὰ τὸ
 ἐμπεριέχειν τὸ ἐγκεκρυμμένον, ἢ³⁾ μείζονας τὰς
 προσδοκίας τῶν ἀφελειῶν διὰ τὸ μείζονα τὸν
 ὄγκον τοῦ βάρους⁴⁾ ἔχειν^{c)}. Σκύκινοι δὲ, καὶ
 ἐλεφάντινοι, καὶ ὅσοι ἄλλοι δακτύλιχοι γίνονται,
 γυναίξιν μόναις συμφέρουσιν. Ὅρμοι δὲ, καὶ ἀλύ-
 σεις⁵⁾, καὶ ἐνώτια, καὶ λίθοι πολυτελεῖς, καὶ
 πᾶς κόσμος περιδέρχαιος γυναικεῖος, γυναίξιν
 ἀγαθόν. Καὶ γὰρ ἀγάμοις γάμον προαγορεύει,
 καὶ ταῖς ἀτέκνοις τέκνα, καὶ ταῖς ἀμφότερα
 ἐχούσαις πρόσκτησιν καὶ περικυσίαν πολλήν.
 Ὡσπερ γὰρ ὑπὸ τούτων κοσμοῦνται γυναῖκες,
 οὕτω καὶ⁶⁾ ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ τέκνων καὶ ὑπὸ
 πλούτου. Καὶ γὰρ φύσει εἰσὶ φιλόπλουτοι, ὥσ-
 περ^{d)} καὶ φιλόκοσμοι. Ἔτι καὶ ταῦτα περι-
 πλέκεται τῷ τραχήλῳ, ὥσπερ ἀνὴρ καὶ τέκνα.
 Ἄνδρὶ δὲ δόλους καὶ ἐνέδρας καὶ καταπλοκὴν
 τῶν χρημάτων^{e)} σημαίνει, οὐ διὰ τὴν ὕλην, ἀλλὰ
 διὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν κατασκευὴν. Ἔστι γὰρ
 ὁ χρυσὸς οὐχ, ὥσπερ τινὲς ἔλεγον, πονηρὸς διὰ
 τὴν ὕλην⁷⁾, ἀλλὰ πᾶν τεύναντίον ἀγαθός, ὡς

P. 87.

b) ἐλόσφυροι) Cod. B: σφυσάται.

c) ἔχειν) Cod. B: εἶναι.

d) ὥσπερ) Cod. B: ὡς.

e) χρημάτων σημαίνει) Cod. B: πραγμάτων πολλήν ση-
μαίνει.

πολλάκις ἐτήρησα. Ἄλλ' ὄγε μὴ ἄμετρος, μηδὲ
πολύς, μήτε ἀνοίκειος διὰ τὸ σχῆμα, ὡς τοῖς
ἀνδράσιν οἱ ὄρμοι, μήτε ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, ὡς τοῖς
πένησιν οἱ στέφανοι, καὶ τὰ μεγάλα σκεύη, καὶ
τὰ πολλὰ νομίσματα. Ἐπεὶ ὅταν τοιοῦτον^{f)} ἴδῃ
τις: οὐκέτι διὰ τὴν ὕλην, ἀλλὰ διὰ τὸ ποιὸν
τῆς κατασκευῆς, πονηρὸς γίνεται ὁ χρυσός. Ἀπολ-
λύμενα δὲ; ἢ καταγνύμενα^{g)}, ἢ διαλυόμενα τὰ
περὶ τὸν τράχηλον, ἀπώλειαν τῆ γυναικί, ὡς
πρόσθεν^{h)} εἶπον, σημαίνει; ἀνδρὶ δὲ τὰ περὶ τὴν
χεῖρα οὐ μόνον ἀπώλειαν τῶν πιστευομένων κατὰ
τὸν οἶκον, γυναικὸς λέγω καὶ οἰκονόμου, ἀλλὰ
καὶ αὐτῶν τῶν ὑπαρχόντων φθορὰν προδηλοῖⁱ⁾.
Καὶ τοῖς πιστευομένοις τί τὸ μηκέτι πιστεύεσθαι;
οὐ γὰρ ἔτι δεῖ τοῖς τοιούτοις δακτυλίων. Πολ-
λοῖς δὲ καὶ ὀφθαλμῶν πῆρωσιν προηγόρευσε τὸ
τοιούτον ὄναρ; ἔχει γάρ τινα συμπάθειαν τὰ
ὄμματα πρὸς τοὺς δακτυλίους διὰ τὰς ψήφους.
Τὰ δ' αὐτὰ τῆ ἐσθῆτι καὶ τὰ ὑποδήματα^{k)} ση-
μαίνουσιν.

f) τοιοῦτον) Cod. B: τοιούτα.

g) καταγνύμενα) Cod. B: κατασσοόμενα.

h) ὡς πρόσθεν) Cod. B: ὡς περ ἔμπροσθεν.

i) ὑπαρχόντων φθορὰν προδηλοῖ.) Cod. B: πραγμαμάτων
διαφθορὰν δηλοῖ.

k) τὰ ὑποδήματα) Cod. B: οἱ ὑποδέτειρ.

Περὶ τοῦ κτενίζεσθαι καὶ ἐμπλέ-
κεσθαι.

C. VI.

Κτενίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφέρει; ἔστι γάρ τις^{α)} χρόνος τὰ σκληρὰ διαλύων καὶ ἀπευδύνων ἅπαντα. Ἐμπλέκεσθαι^{β)} δὲ γυναιξὶ μόναις συμφέρει, καὶ ἀνδρῶν^{β)} τοῖς ἔθος ἔχουσι; τοῖς δὲ λοιποῖς καταπλοκαῖς τῶν χρεῶν καὶ δάνεια πολλά πρσαγορεύει. Ἐνίοτε δὲ καὶ δεσμὰ καὶ στάσεις πρσαγορεύει^{γ)}.

Περὶ τοῦ κατοπτρίζεσθαι.

C. VII.

P. 88.

Κατοπτρίζεσθαι^{δ)} δὲ καὶ ὄραῖν τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ὁμοίαν ἐν κατόπτρῳ ἀγαθὸν τῷ γῆμα^{ε)} βουλομένῳ καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ. Σημαίνει δὲ τὸ κάτοπτρον ἀνδρὶ μὲν γυναῖκα, γυναικὶ δὲ ἀνδρα. Ἐπεὶ πρόσωπα δεικνύουσιν ὥσπερ οὗτοι ἀλλήλοις τὰ τέκνα. Ἀγαθὸν δὲ καὶ λυπουμένοις; ἄλυπον γάρ ἐστι τὸ κατοπτρίζεσθαι. Νοσοῦντας δὲ ἀναιρεῖ; γήϊνον γάρ ἐστι τὸ κάτοπτρον, ἐξ οἷας ἀν εἶη πεπονημένον ὕλης^{ς)}. Τοὺς δὲ λοιποὺς μεθίστησιν^{η)}, ἵνα ἐν ἄλλῃ γῆ τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ἴδωσιν. Ἀνόμοιον δὲ ἐν κατόπτρῳ δεκεῖν ὄραῖν ἑαυτὸν κακόν^{θ)}; νόθων γάρ ἢ ἄλλο-

a) γὰρ τις) Cod. B: γὰρ ὀκτῆς.

b) ἀνδρῶν) Cod. B: ἀνδράσι.

γ) καὶ στάσεις πρσαγορεύει.) Desunt haec verba in Cod. B.

δ) τοὺς δὲ λοιποὺς μεθίστησιν) Cod. B: τοῖς δὲ λοιποῖς μετανίστησιν.

τρίων παίδων πατέρα κληθῆναι προαγορεύει. Κακίονα δὲ ἢ ἀμορφότερον ἰδεῖν οὐ^{b)} συμφέρει; νόσους γὰρ καὶ δυσθυμίας σημαίνει. Ὡς περ καὶ τὸ ἐν ὕδατι κατοπτρίζεσθαι θάνατον προαγορεύει αὐτῷ τῷ ἰδόντι ἢ τινὶ τῶν οικειοτάτων αὐτῷ.

C. VIII. Περὶ ἀέρος καὶ τῶν περὶ ἀέρα.

Ἄηρ καθαρὸς καὶ λαμπρὸς πᾶσιν^{a)} ἐστὶν ἀγαθός, μάλιστα δὲ τοῖς ἀπολωλότα ζητούσι, καὶ τοῖς ἀποδημεῖν βουλομένοις. Πάντα γὰρ ἐν καθαρῷ τῷ ἀέρι εὐόπτα^{b)} γίνεται. Ὁ δὲ γνοφερὸς ἢ σκοτεινὸς ἢ συννεφῆς πρὸς ταῖς ἀπραξίαις καὶ λύπαις σημαίνει. Εἰς ὁποίαν δ' αὖ ὕλην αὐτὸν^{c)} μεταβάλλῃ ὁ ἀήρ, τοῖς τὴν αὐτὴν ἐργαζομένοις ὕλην ἀγαθός; τοῖς δὲ λοιποῖς πονηρὸς τετήρηται. Καὶ ὁ ταπεινὸς γεγόμενος μόνος τοῖς τὰ οὐράνια διασκηπτομένοις³⁾ καὶ μάντεσιν ἀγαθός; τῶν δὲ λοιπῶν τὸν βίον εἰς τὸ³⁾ ταπεινὸν κατὰγει. Ὑπερὸς ἀνευ χειμῶνος καὶ πολλοῦ ἀνέμου πᾶσιν ἀγαθός πλὴν τῶν εἰς ἀποδημίαν στελλομένων, καὶ τῶν τὰς ὑπαίθρους ἐργασίας ἐργαζομένων; τούτοις γὰρ ἐμπόδιος^{c)} γίνεται. Ψεκάδες καὶ πάχνηαι γεωργοῖς μὲν σφόδρα ἀγαθαί; τοῖς δὲ λοιποῖς μικρὰς^{d)} ἐργασίας προαγο-

b) οὐ) Cod. B: οὐδενί.

a) λαμπρὸς πᾶσιν) Cod. B: λαμπρὸς ἐρώμενος, πρὸς πᾶν.

b) εὐόπτα) Cod. B: σύνοπτα.

c) ἐργαζομένων; τ. γ. ἐμπόδιος) Cod. B: ἐχόντων τ. γ. ἐμποδισμός.

d) μικρὰς) Cod. B: πολλάς.

ρεύουσιν. Ὅμβροι δὲ, καὶ λαίλαπες, καὶ χειμῶνες^{ε)}, ταραχὰς πᾶσι καὶ κινδύνους καὶ ζημίας ἐπάγουσι; μόνοις δὲ δούλοις, καὶ πένησι, καὶ τοῖς ἐν τινι περιστάσει εὔσιν, ἀπαλλαγὰς τῶν ἐν ποσὶ κακῶν προαγορεύουσι; μετὰ γὰρ τοὺς μεγάλους χειμῶνας ταχέως εὐδία γίνεται. Χιῶν δὲ καὶ πάγος κατὰ μὲν τὴν αἰκίαν ὥραν ὀρώμενα οὐδὲν σημαίνει; μέμνηται γὰρ τοῦ μεθ' ἡμέραν ψύχους^{ε)}, καὶ καθεύδοντος τοῦ σώματος, ἢ ψυχῆ: παρὰ δὲ τὴν ὥραν ὀρώμενα γεωργοῖς μόνοις^{ε)} συμφέρει; τοῖς δὲ λοιποῖς ψυχρὰς τὰς ἐγχειρήσεις καὶ τὰς προκειμένας πράξεις ἔσεσθαι προαγορεύει; ὀδεύειν δὲ κωλύει. Χάλαζα δὲ ταραχὰς καὶ δυσθυμίας δηλοῖ, καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει διὰ τὸ χροῶμα. Βροντὴ δὲ χωρὶς ἀστραπῆς δούλοις ταραχὰς καὶ ἐνέδρας διὰ τὸ ἀπροσδοκῆτον; ἀστραπὴ δὲ χωρὶς βροντῆς φόβον μάταιον σημαίνει; ὅτι μετὰ τὴν ἀστραπὴν προσδοκῆσαι ἂν τις βροντὴν, ἢ διὰ τὸν ψόφον^{ε)} οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀπειλή. Ἐπειδὴν οὖν μὴ γένηται: ἀτελεῖ τὸν φόβον ποιεῖ^{ε)}).

Π ε ρ ῖ π υ ρ ὀ σ^{ε)}.

C. IX.

Ἐπεταί δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὁ περὶ πυρὸς λόγος. Περί οὗ διπλῆ τῆ κρίσει χρῆσθαι^{ε)} κα-

ε) Ὅμβροι δὲ, καὶ λαίλαπες, καὶ χειμῶνες) Cod. B: ὄμβρος δὲ καὶ λαίλαψ, καὶ χειμῶν.

ε) ψύχους) Cod. B: κρύους.

ε) ἀτελεῖ τ. φ. ποιεῖ.) Cod. B: ἀτέλεστον τ. φ. ποιήσει.

λῶς ἔχει: πῆ μὲν^{α)} ὡς περὶ οὐρανόυ καὶ Θεοῦ; πῆ δὲ ὡς περὶ ἐπιγείου καὶ τοῦ ἐν χεῖρεσι. Πρῶτον μὲν οὖν περὶ τοῦ οὐρανόυ ὧδε χρὴ ποιῆσθαι τὰς κρίσεις: Πῦρ ἐν οὐρανῷ ἰδεῖν λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ὀλίγον ἀπειλὴν ἔκ τινων ὑπερεχόντων σημαίνει; τὸ δὲ πολὺ καὶ πολεμίων ἐφοδὸν καὶ ἀπορίαν καὶ λιμὸν μαντεύεται. Ὅπου δ' ἂν εἴη τὸ πῦρ, ἢ ὅπου ἂν^{β)} ἀναφέρεται, οἷον ἀπ' ἀέριτου ἢ μεσημβρίας ἢ δύσεως ἢ ἀνατολῆς, ἐκεῖθεν ἔρχονται οἱ^{γ)} πολέμιοι ἢ κατ' ἐκεῖνα τὰ κλίματα ἢ ἀφορία ἔσται. Πονηρότερον^{δ)} δ' ἂν εἴη καταφερόμενον εἰς γῆν^{ε)} τὸ πῦρ ἰδεῖν. Τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνουσι καὶ λαμπάδες^{ς)} ἐξ οὐρανοῦ κατιούσαι, καὶ ξύλα καὶ δένδρα καϊόμενα ἰδεῖν^{ζ)}. Ἄ δὴ πάντα τοῖς ἰδοῦσι περὶ τὴν κεφαλὴν τὸν κίνδυνον συνίστησι. Ὡσπερ γὰρ ὁ οὐρανὸς τοῦ παντός ὑπερέχει κόσμου, οὕτω καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ παντός^{η)} σώματος. Κεραυνὸς δὲ ἄνευ χειμῶνος πλησίον πεσὼν καὶ μὴ ἀψάμενος τοῦ σώματος ἐκβάλλει τῶν τόπων τὸν ἰδόντα, ἐν οἷς ἐστίν; οὐ γὰρ ἂν ὑπομείνειέ τις πλησίον κεραυνοῦ. Εἰ δὲ ἔμπροσθεν πέσοι: καλύψει προϊένας εἰς τοῦμπροσθεν. Τὸ δὲ κατὰ ἀκρας ὑπὸ κεραυνοῦ πληγῆναι οἱ μὲν πάνυ παλαιαὶ διχῆ διαιροῦσι λέ-

α) μὲν) Cod. B: μὲν οὖν.

β) πονηρότερον) Cod. B: πονηρότατον.

γ) ἐξ οὐρανοῦ κατιούσαι, καὶ ξύλα καὶ δένδρα καϊόμενα ἰδεῖν.)

Cod. B: ἐν οὐρανῷ καϊόμενα.

γοντες πένησι μὲν εἶναι^{d)} ἀγαθόν, πλούσιος δὲ κακόν, λόγῳ τοιῶδε^{e)}: εἰκάσει γὰρ οἱ πένητες^{f)} χωρίσις λεπτοῖς^{g)} καὶ ἀσήμοις, εἰς αὐτὴν ἢ κοπρίως ῥίπτεται ἢ ἄλλο τι τῶν φαύλων; οἱ δὲ πλούσιοι τεμένεσι θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἢ^{h)} οἴκοις, ἢ ναοῖς θεῶν, ἢ ἄλσεσιν, ἢ ἄλλῳ γένοι χωρίων ἔλλογιμα. Ὡσπερ οὖν ὁ κεραιυνὸς τὰ μὲν ἄσημα τῶν χωρίων ἐπίσημα ποιεῖ διὰ τοὺς ἐνιδρυμένους βωμοὺς^{io)} καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς γινομένας θυσίας, τὰ δὲ πολυτελεῖ χωρία ἔρημα καὶ ἀβάτα ποιεῖ; οὐδεὶς γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐνδιατρίβειν ἔτι⁸⁾ θέλει: οὕτως ὁ ἄνευρος πένητα μὲν ὠφελεῖ, πλούσιον δὲ βλάπτει; ὅτι^{h)} καὶ ὁ κεραιυνὸς οὐδὲν ἔστιν ἄλλο ἢ πῦρ; ἴδιον δὲ πῦρὸς πᾶσαν ὕλην φθείρειν. Ἐχει δὲ ὁ μὲν πένης πενίαν, ὁ δὲ πλούσιος πλοῦτον. Τοιγαροῦν τοῦ μὲνⁱⁱ⁾ τὴν πενίαν, τοῦ δὲ τὸν πλοῦτον φθείρει. Ἐπεὶ καὶ ὁ κεραιυνωθεὶς αἰφνίδιον παρασημότερος γίνεται. Ὀμοίως δὲ καὶ πένης αἰφνίδιον πλουτήσας, καὶ πλούσιος αἰφνίδιον ἀπολέσας τὴν ὑπαρξίνⁱⁱ⁾, παρασημότεροι γίνονται. Τούτοις μὲν οὖν τοῖς λόγοις ἐπέειποντο οἱ πρῶτοι. Οἱ δὲ μεταγενέστεροι ἤδη τινὰ καὶ περὶ δούλων ἔλεγον. Καὶ ἔφασκον εἶναι ἀγαθὸν δούλοις τὸ κεραιυνῶσθαι; ὅτι οὕτε δεσπότης ἔτι οἱ κεραιυνωθέντες

d) πληγῆναι — πένησι μὲν εἶναι) Cod. B: πεπληχθῆαι, οἱ μὲν παλαιοὶ διπλῆ διηροῦν λέγοντες πένησι μὲν.

e) τοιῶδε) Cod. B: τοῖδε.

f) λεπτοῖς) Cod. B: λιτοῖς.

g) ἔτι) Deest in Cod. B.

h) ὅτι) Cod. B: ἔτι.

ἔχουσιν, οὔτε κάμνουσι; λαμπρὰ δὲ ἱμάτια αὐ-
 τοῖς περιτίθεται, ὡς καὶ τοῖς ἐλευθερωθεῖσι, καὶ
 πρῶτα αὐτοῖς, ὡς ὑπὸ Διὸς τετιμημένοις, οἱ
 ἄνθρωποι, ὡς καὶ τοῖς ἐλευθερωθεῖσιν ὑπὸ δε-
 σποτῶν τετιμημένοις¹³⁾. Πολλὰ δὲ καὶ Ἀλέξαν-
 δρος ὁ Μύνδιος καὶ Φοῖβος ὁ Ἀντιοχεὺς περὶ τοῦ
 δοκεῖν κεραινεῦσθαι ἀπὸ πείρας τε καὶ ἰδίας ἐν-
 νοίας¹⁴⁾ προσέθεσαν; πλὴν οὐ πάντα γε ἀκριβῶς
 ἐξίσχυσαν εὑρεῖν, ὡς ἔχει¹⁵⁾. Ἔχει δὲ ὧδε: Δού-
 λων μὲν τοὺς μὴ ἐν πίστει ὄντας ἐλευθεροῖ; τοὺς
 δὲ ἐν πίστει ὄντας ἢ¹⁶⁾ τιμῇ παρὰ τοῖς δεσπό-
 ταις ἢ πολλὰ κτήματα ἔχοντας ἀφαιρεῖται τῆς
 πίστεως καὶ τῆς τιμῆς καὶ τῶν κτημάτων. Ἐλευ-
 θερῶν δὲ πένητας μὲν τοὺς μὴ λανθάνειν βου-
 λομένους¹⁾, ἐφ' οἷς ἂν ἀμαρτάνουσιν, ὠφελεῖ;
 τοὺς δὲ ἀποκρυπτεμένους καὶ λανθάνειν βουλο-
 μένους ἐλέγχει; οὔτε γὰρ λάθρα πίπτει κεραι-
 νὸς διὰ τὸ μετὰ μεγάλων^{κ)} βροντῶν καὶ πολ-
 λοῦ χειμῶνος καταφέρεσθαι, οὔτε κεραινωθέντα
 λαθεῖν ἔσται: πλουσίων δὲ τοὺς μὲν χρυσοφορεῖν
 μέλλοντας διὰ τινα ἀρχὴν ἢ ἱερωσύνην οὐ βλάπτει,
 ἀλλὰ ἐπισημοτέρως ἀρξῆσαι ἢ ἱερώσασθαι¹⁾
 προαγορεύει. Ἔσκει γὰρ τὸ χρυσίον πυρὶ κατὰ
 γε τὴν χρυσίαν, ὡς καὶ Πίνδαρος^{μ)}:

Ὅ δὲ

1) βουλομένους) Cod. B: πειραμένους.

κ) διὰ τὸ μετὰ μεγάλων) Cod. B: διὰ τῶν μεγάλων.

1) ἐπισημοτέρως ἀρξῆσαι ἢ ἱερώσασθαι) Cod. B: καὶ ἀρξῆσαι, ἢ ἱερώσασθαι.

μ) ὡς καὶ Πίνδαρος) Cod. B: ἔστι δὲ καὶ παρὰ Πινδάρου.

Ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
 ἄτε. 17)

Τοὺς δὲ λοιποὺς ἀφαιρεῖ^{η)} τῆς οὐσίας διὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον; εἰ μὴ τι ἄλλο κωλύει. Ἀγάμοις δὲ γάμον προαγορεύει καὶ πένησι καὶ πλουσίοις; οὐδὲν γὰρ οὕτως τὰ σώματα θερμαίνει, ὡς^{ο)} πῦρ καὶ γυνή¹⁸⁾. Γεγαμηκότας δὲ δίιττησι, καὶ κοινωνοὺς καὶ ἀδελφοὺς καὶ φίλους ἐχθροὺς ποιεῖ; οὐ γὰρ ὁ κεραυνὸς ἐνοῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἠνωμένα χωρίζει^{ρ)}. Ἔτι καὶ τὸν παῖδας ἔχοντα τῶν παιδῶν στερίσκει, ἢτοι ἀποθανόντων, ἐὰν ἀλγῆ πρὸς τὸ κεραυνοῦσθαι, ἢ ἄλλως ἀπαλλαγέντων, ἐὰν μὴ ἀλγῆ. Καὶ γὰρ τὰ δένδρα, ὅταν κεραυνωθῆ, αὖα γίνεται καὶ τοὺς βλαστοὺς ἀπόλλυσιν. Ὡςπερ δὲ τῶν δένδρων τέκνα εἰσὶν οἱ βλαστοί, οὕτω καὶ τῶν ἀνδρῶν τέκνα εἰσὶν οἱ βλαστοί. Ἀθλητὰς δὲ ἐνδόξους ὁ κεραυνὸς ποιεῖ, καὶ πάντας φιλολόγους, καὶ τοὺς εἰς τὸ μέσον προέρχεσθαι^{q)} βουλομένους. Ἐν δὲ ταῖς δίκαις ταῖς περὶ ἐπιτιμίας συμφέρει τὸ δοκεῖν κεραυνοῦσθαι; οὐδεὶς γὰρ κεραυνωθείς ἀτιμὸς ἔστιν. Ὅθεν γε καὶ ὡς θεὸς τιμᾶται¹⁹⁾. Τοῖς δὲ περὶ κτημάτων πάντων πλὴν γῆς καὶ τῶν ἐν γῆ δικαζομένοις²⁰⁾ καταδίκην μαντεύεται; καὶ γὰρ τοὺς καταδικασθέντας ἐν τῇ συνηθείᾳ κεραυνοῦσθαι φαμέν²¹⁾.

η) ἀφαιρεῖ) Cod. B: ἀφαιρεῖται.

ο) ὡς: Cod. B: ὡςπερ.

ρ) χωρίζει.) Cod. B: δίστησι.

q) προέρχεσθαι) Cod. B: παρέχεσθαι.

Ἐν δὲ ταῖς περὶ γῆν δίκαις τοὺς μὲν νεμομένους τὴν γῆν καὶ δεδιότας ἐκβληθῆναι, μείναι²²⁾ σημαίνει; οὐ γάρ¹⁾ οἱ κεραυνωθέντες μετατίθενται, ἀλλ' ὅπου ἂν ὑπὸ τοῦ πυρός καταληφθῶσιν, ἐν ταῦθα θάπτονται. Τοὺς δὲ ἀντιποιοιμένους γῆς ἀλλοτρίας μὴ εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν προαγορεύει, ἀλλ' ὅπου ἂν ᾧσιν, ἐκεῖ⁵⁾ μείναι, τοῦτ' ἔστιν, ἔξω; εἰ μὴ ἄρα τις οὐκ αὐτὸς δόξειε κεκεραυνῶσθαι, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν, ὅπου ἴδη, σκηπτοῦ πεσόντος²⁴⁾. Καὶ γὰρ τὸ τοιοῦτον ὄνειρον ἀεὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἄβατον τὴν γῆν καθίστησιν. Ἔτι²⁵⁾ δὲ ὁ κεραυνὸς τοὺς μὲν ἀποδήμους εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανάγει, τοὺς δὲ ἐνδήμους ἐν τῇ οἰκίᾳ κατέχει. Μερνῆσθαι δὲ χρὴ τοῦτο: ὅτι ταῦτα²⁶⁾ σημαίνει τὸ δοκεῖν κεραυνουῖσθαι, ὅσα εἰρήκαμεν, ἐπειδὴν τις ἢ καταπεφλέχθαι ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ νομίση, ἢ κατὰ κεφαλῆς ἢ κατὰ στέρνου τὸν κεραυνὸν⁷⁾ πεπτωκέναι. Ἐπεὶ καὶ ὅταν ἄλλό τι μέρος τοῦ σώματος ὁ κεραυνὸς καταφλέξη, εἰ²⁷⁾ μὴ ὅλον τὸ σῶμα ἢ μὴ τοιοῦτον καταλάβοι, ἔξ οὗ εἰκὸς θάνατον παρακολουθεῖν⁸⁾ τῷ κεκεραυνωμένῳ: τότε μικρότερα τὰ ἀποτελέσματα γίνεταί. Καὶ οὕτω χρὴ ποιῆσθαι τὰς κρίσεις ὡς περὶ βλαπτομένων μερῶν, καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ παντὸς τοῦ σώματος²⁸⁾, περὶ ὧν ἀκριβῶς καὶ ἀνευδῶς ἐν τῷ

1) σημαίνει; οὐ γάρ) Cod. B: λέγει· οὐδὲ γάρ.

5) ἂν ᾧσιν, ἐκεῖ) Cod. B: εἰσι.

7) κεραυνόν) Cod. B: σκηπτόν.

8) παρακολουθεῖν) Cod. B: ἐπακολουθεῖν.

περὶ σώματος λόγῳ κατὰ μέρος ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ διείρηκα. Ἔτι κακεῖνο: οὔτε πλέοντα, οὔτε ἐν κοίτῃ κατακείμενον, οὔτε ἐπὶ γῆς ὑπτιον ἢ πρηνῆ ὑπὸ κεραυνοῦ καταφλέγεσθαι^{v)} συμφέρεται. Ἀπολείπεται^{x)} δὲ μόνον ἀγαθὸν εἶναι τὸ ὀρθὸν ἐστῶτα²⁹⁾, ἢ ἐπὶ θρόνου καθεζόμενον ἢ ἐπὶ ἄλλου τινὸς ἐτέρου κεραυνοῦσθαι. Οἶδα δὲ τινα, ὃς ἔδοξε τῆς κλίνης τὸ ἔσω³⁰⁾ ἐνήλατον ὑπὸ κεραυνοῦ διεφθάρθαι: καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπέθανεν.³¹⁾ Πῦρ δὲ τὸ ἐν χρήσει ὀλίγον μὲν καὶ καθαρὸν ἰδεῖν ἢ φήμη μόνον λέγει³²⁾ ἀγαθὸν εἶναι; πολὺ δὲ καὶ ἄμετρον πονηρὸν. Δοκεῖ οὖν μοι ἀληθῆ λέγειν, σαφῶς δὲ οὐδέπω³³⁾. Ἔστιν οὖν ἄριτον τὸ ἐφ' ἐστίας πῦρ λαμπρὸν καὶ καθαρὸν ἰσώμενον. Πολλὴν γὰρ εὐπορίαν^{y)} σημαίνει. Ἄνευ γὰρ τοῦ τροφᾶς παρασκευάζεσθαι οὐκ ἔστιν ἐφ' ἐστίας πῦρ ἰδεῖν. Σβεννύμενον δὲ τοῦτο ἀπορίαν σημαίνει, καὶ εἴ τις κατὰ τὸν οἶκον νοσεῖ: θάνατον αὐτῷ προαγορεύει^{z)}. Ἀγαθὸν δὲ καὶ λαμπάδας δοκεῖν ἔχειν καιομένας νυκτός, μάλιστα τοῖς νέοις; ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ ἔρωτας οὐκ ἀηδεῖς σημαίνει, καὶ πράξεις προαγορεύει διὰ τὸ θύνασθαι τὰ πρὸ ποδῶν ὄραῖν. Ἄλλων δὲ ὄραῖν ἔχοντα λαμπάδα πονηρὸν τοῖς λανθάνειν ἐθέ-

K 2

v) καταφλέγεσθαι) Cod. B: καταφέρεισθαι.

x) Ἀπολείπεται) Cod. B: ὑπολείπεται.

y) εὐπορίαν) Cod. B: τροφήν.

z) προαγορεύει) Cod. B: προαγγέλλει.

λουσι. Λύχνος³⁴⁾ δὲ καιόμενος ἐν οἰκίᾳ λαμπρὸς ἀγαθός; πρόσκτησιν γὰρ σημαίνει καὶ εὐπορίαν πᾶσι, καὶ τοῖς ἀγάμοις γάμον, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγίειαν³⁵⁾. Ὁ δὲ μὴ λαμπρὸς, ἀλλὰ ἀμαυρὸς^{a)} δυσθυμίαν σημαίνει, καὶ τοὺς νοσοῦντας εὐκίς εἰς μακρὰν ἀναιρεῖ. Ὁ δὲ ἐσβεσμένος σώζει; μέλλει γὰρ ἀνάπτεσθαι³⁶⁾. Λύχνος χάλκεος καὶ τὰ ἀγαθὰ βεβαιότερα καὶ τὰ κακὰ ἰσχυρότερα μαντεύεται. Ὁ δὲ ὀστράκινος ἔλαττον. Ἀμφότεροι δὲ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχουσι. Λύχνος ἐν πλοίῳ ὀρώμενος δεινῆς νηνεμίας^{b)} ἐστὶ σημαντικός.

C. X. Περὶ μερῶν οἰκίας καιόμενων.

Οἴκοι ἢ τοῖχοι¹⁾ καιόμενοι καθαρῶ πυρὶ, καὶ μὴ συμπίπτοντες, καὶ μὴ^{a)} διαφθειρόμενοι, πένησι μὲν εὐπορίαν; πλουσίοις δὲ ἀρχὰς περιποιῶσιν. Οἱ δὲ σμυχόμενοι οὐ²⁾ καθαρῶ πυρὶ καὶ καταιθαλούμενοι καὶ συμπίπτοντες, καὶ ὑπὸ τοῦ πυρὸς διαφθειρόμενοι, πᾶσι πονηροί, καὶ τοιοῦτον ὄλεθρον σημαίνουσιν ἀνθρώπων, οἷσι ἀν' ὧσιν οἱ οἴκοι ἢ οἱ τοῖχοι. Οἶον ὁ μὲν θάλαμος τὴν γυναῖκα σημαίνει, ὅταν ὑπάρχη^{b)}; εἰ δὲ μή: τὸν δεσπότην τῆς οἰκίας. Ὁ δὲ ἀνδρῶν³⁾ τοὺς κατὰ τὸν οἶκον ἀνθρώπους συγγενεῖς τε καὶ θεράποντας. Ἡ δὲ γυναικωνίτις θεραπαίνας. Καὶ τὰ

a) ἀμαυρός) Cod. B: ἀμυδρός.

b) νηνεμίας) Cod. B: ἀνηνεμίας.

a) συμπίπτοντες, καὶ μὴ) Cod. B: διαπίπτοντες, μηδὲ.

b) ὑπάρχη) Cod. B: εἶη.

πρόθυρα τῆς οἰκίας τοὺς δεσπότας. Ταμεία δὲ
 καὶ ἀποθήκαι τὰ κτήματα ἢ τοὺς ταμίας ἢ τοὺς
 οἰκονόμους σημαίνουσι. Ταῦτα μὲν ἐφ' ὅλων οἰ-
 κων. Τοίχων δὲ ὁ μὲν τὴν θύραν ἔχων τὸν δε-
 σπότην σημαίνει, ὁ δὲ τὴν θυρίδα τὴν δέσποιναν.
 Ὅπου δὲ μὴ ἔστι θυρίς: ὁ μὲν μέσος τὸν δεσπό-
 την, ὁ δὲ δεξιὸς τὰ⁴⁾ τέκνα, ὁ δὲ εὐώνυμος τὴν
 γυναῖκα. Ἐπειδὴν δὲ πολλάς ἔχη θυρίδας ὁ οἶ-
 κος: καὶ ἀδελφοῖς καὶ κοινωνοῖς θάνατον προα-
 γορεύει; πρεσβυτέροις μὲν τὰ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ
 οἴκου, νεωτέροις δὲ τὰ πρὸς ἐσπέραν. Τὰ δὲ
 πρὸς ἄρκτον ὁμοίως τῇ ἀνατολῇ, καὶ τὰ πρὸς
 μεσημβριάν ὁμοίως τῇ δύσει κρινέσθω. Οἱ δὲ μετὰ
 τὸ πῦρ αὐξηθέντες τοῖχοι ἢ⁵⁾ λαμπρότεροι Φαι-
 νόμενοι πολυτελέστερον τὸν βίον ἐπὶ τὸ βέλτιον
 μετάγουσι. Θύραι δὲ καιόμεναι γυναικὸς ὄλεθρον
 σημαίνουσι, καὶ τὸν βίον τοῦ ἰδόντος οὐκ ἐν ἀσφα-
 λείᾳ κεῖσθαι. Τούτων δὲ ἡ μάνδαλον ἔχουσα
 ἐλευθέραν γυναῖκα σημαίνει, ἡ δὲ ἐχομένη δού-
 λην. Καὶ πάλιν ἡ μὲν τὸν μάνδαλον ἔχουσα καὶ
 τὸν ἄνδρα, ἡ δὲ ἐχομένη τὴν γυναῖκα⁶⁾. Κίονες⁷⁾
 δὲ καθαρῶ πύρι καιόμενοι καὶ μὴ διαφθειρόμενοι
 τὰ τέκνα σημαίνουσι τοῦ ἰδόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον
 καὶ λαμπρότερον μεταβῆναι. Οἱ δὲ συντριβόμε-
 νοι υἱῶν ὄλεθρον σημαίνουσι;

Γ. 94.

Στύλοι γὰρ οἰκων παῖδες εἰσὶν ἄρσενες,
 ὡς που φησὶν Εὐριπίδης⁸⁾. Τέρεμνα δὲ, καὶ ὑπέρ-
 θυρα, καὶ δρύφακτοι⁹⁾ κατακαέντες¹⁾ παίδων

c) κατακαέντες) Cod. B: κατακαυσέντες.

ὄλεθρον καὶ οὐσίας ἀπώλειαν μαντεύονται. Οἱ δὲ θεμέλιοι δεσποτῶν. Οἱ δὲ θρίγγοι¹⁰⁾ συγγενῶν καὶ φίλων. Δένδρα δὲ τὰ μὲν πρὸ τῆς οἰκίας πεφυκότα δεσποτῶν: τὰ δὲ ἔνδον ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὰ μὲν μεγάλα καίόμενα ὁμοίως^{d)} δεσποτῶν; τὰ μὲν ἀρσενικὰ ἀνδρῶν, τὰ δὲ θηλυκὰ γυναικῶν; τὰ δὲ μικρὰ φίλων καὶ συγγενῶν. Τὰ δὲ παντελῶς χθαμαλά, οἷον πύξις καὶ μυρρίνας, οἰκετῶν. Ἀνακαίειν δὲ δοκεῖν πῦρ ταχέως ἀναπτόμενον^{e)}, καὶ ἔφ' ἑστίας καὶ ἐν κλιβάνῳ, ἀγαθόν, καὶ παίδων σημαίνει¹¹⁾ γονήν. Ἔοικε γὰρ καὶ ἡ ἑστία¹²⁾ καὶ ὁ κλίβανος γυναικὶ διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον εὐχρηστον. Τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς πῦρ ἔγκυον ἔσεσθαι^{f)} τὴν γυναῖκα μαντεύεται; τότε γὰρ καὶ ἡ γυνὴ θερμότερα γίνεται. Τὸ δὲ καταβάλλειν^{g)} τὸ πῦρ ἐν τούτοις, εἶτα ἀποσβεννύειν, ἑαυτῷ αἴτιον ζημιῶν σημαίνει γενέσθαι. Ταῦτα μὲν οὖν τῷ περὶ πυρὸς λόγῳ ἀκόλουθα ὄντα ἱκανῶς εἴρηται.

C. XI.

Περὶ κυνηγίου καὶ κυνῶν.

Ἐξῆς δὲ περὶ κυνηγίου καὶ κυνῶν¹⁾ καλῶς ἔχειν μοι δοκεῖ διασαφῆσαι. Λίνα καὶ στάλικες²⁾, ποδάγρας, βρέχοι καὶ πᾶσα ἀρκυστοασία³⁾, καὶ αἱ νεφέλαι λεγόμεναι, καὶ ὅσα πρὸς θήραν ἀν-

d) ὁμοίως) Cod. B: τῶν.

e) ἀναπτόμενον) Cod. B: ἀπτόμενον.

f) ἔγκυον ἔσεσθαι) Cod. B: ἔγκυον γενέσθαι.

g) καταβάλλειν) Cod. B: καταλαβόντα.

Θρωποι κατεσκευασμένα ἔχουσι, κακόν. Μόνοις δὲ ἀγαθὰ τοῖς δραπέταις διώκουσι καὶ τοῖς ἀπολωλός τι ζητοῦσι; ταχεῖαν γὰρ τούτων εὕρεσιν προαγορεύει^{a)}. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐμποδισμούς τῶν χρεῖων διὰ τὰς καταπλοκάς, καὶ κινδύνους καὶ ἐνέδρας σημαίνει; ἐπὶ γὰρ βλάβη ζώων ταῦτα κατασκευάζουσιν. Ἄει δὲ^{b)} ἀμεινον αὐτὸν ἔχειν ταῦτα ἢ ἄλλον ἔχοντα ἰδεῖν; ὅσα καὶ κρεῖττον τὸ κακοῦν τοῦ ὑπό τινος^{c)} κακοῦσθαι. Κύνες δὲ θηρευτικοὶ ἐπὶ μὲν θήραν ἐξιόντες ἀγαθοὶ πᾶσι, καὶ πράξεων προαγορευτικοί; τοῖς Φεύγουσι δὲ πονηροί. Ἀπὸ δὲ θήρας ἐπανιόντες ἀφοβοὶ καὶ ἀπρακτοὶ τετήρηνται. Ἐπεταὶ δὲ τῶν περὶ κυνηγίου ὁ περὶ ζώων τῶν ἐπιγείων πάντων λόγος^{c)}, διπόδων τὲ καὶ ἀπόδων καὶ τετραπόδων. Ἀρξομαὶ δὲ ἀπὸ τῶν τετραπόδων: Τῶν κυνῶν οἱ μὲν ἐπὶ θήραν τρέφονται, καὶ τούτων οἱ μὲν εἰσιν ἰχνευτά, οἱ δὲ ὁμοσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν; οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων, οὓς οἰκουροὺς καὶ δεσμίους^{d)} λέγομεν; οἱ τε ἐπὶ τερπωλῆν, καὶ οἱ μελιταῖοι^{e)} λεγόμενοι. Σημαίνουσιν οὖν οἱ ἐπὶ θήραν τρεφόμενοι τὰ ἔξωθεν περιζόμενα καὶ τὰς πράξεις. Ὅθεν ἀγαθὸν ἰδεῖν αὐτοὺς θηρῶντας, καὶ λαμβάνοντάς τι, καὶ ἤδη εἰληφότας, καὶ μέλλοντας ἐπὶ θήραν ἐξιέναι; πράξεων γὰρ εἰσι

a) προαγορεύει) Cod. B: προσημαίνει.

b) Ἄει δὲ) Cod. B: εἴη δὲ ἄν.

c) κυνηγίου ὁ περὶ — πάντων λόγος) Cod. B: κυνηγίου λόγος, ὁ περὶ — καὶ πάντων.

σημαντικοί. Οἱ δὲ εἰς πόλιν ἐρχόμενοι ἀπραξίαν σημαίνουσι; παύονται γὰρ τῶν ἔργων. Οἱ δὲ οἰκουροὶ σημαίνουσι γυναῖκας, καὶ οἰκέτας ^{d)}, καὶ πεπορισμένα κτήματα. Ὅθεν ἐβρωμένοι καὶ σάινοντες ^{e)} τοὺς δεσπότας ἀγαθὴν οἰκουρίαν καὶ περὶ τὴν γυναῖκα καὶ περὶ τοὺς οἰκείους σημαίνουσι, καὶ τῶν κτημάτων πολλὴν ἀσφάλειαν; νοσοῦντες δὲ οἱ κύνες φαινόμενοι τούτοις τοῖς προειρημένοις ^{g)} νόσον προαγορεύουσι, καὶ τοῖς χρήμασι ^{e)} βλάβας. Ἀγριαίνοντες δὲ ἢ ὑλακτοῦντες ἢ δάκνοντες ^{g)} ἀδικίας τὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων μαντεύονται προσώπων καὶ βλάβας μεγάλας. Ἀλλότριοι ^{f)} δὲ κύνες σάινοντες μὲν δόλους καὶ ἐνέδρας ὑπὸ πονηρῶν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἀλλοτριῶν ^{g)} σημαίνουσι. Δάκνοντες δὲ ἢ ὑλακτοῦντες ἐπιθέσεις καὶ ἀδικίας, καὶ εἰάν μὲν ᾧσι λευκοί: φανεράς; εἰάν δὲ μέλανες: λαθραίας; εἰάν δὲ πυρρῶι: οὐ παντελῶς φανεράς; εἰάν δὲ ποικίλοι: δεινότερας τὰς ἐπιθέσεις μαντεύονται. Ἐοίκασι δὲ οὐ παντελῶς εὐγενέσιν, οὐδὲ ἐλευθέροις: σφόδρα δὲ βιαίοις καὶ ἀναιδέσι. Τσιαῦτα γὰρ τὰ τῶν κυνῶν ἦθη. Πολλάκις δὲ καὶ πυρετοὺς ἠνίξαντο διὰ τὸ ἄστρον τὸν Σείριον, ὅς πυρετοῦ αἴτιος ὦν πρὸς τινῶν Κύων καλεῖται. Καὶ γὰρ ^{h)} βίαίου

d) οἰκέτας) Cod. B: οἰκίας.

e) χρήμασι) Cod. B: κτήμασι.

f) Ἀλλότριοι) Cod. B: ἄλλοτριῶν.

g) ἄλλοτριῶν) Deest in Cod. B.

h) καὶ γὰρ) Cod. B: καὶ ὅτι.

ἔστι καὶ εὐγνωμον¹⁰⁾ τὸ ζῶον, καὶ πυρετῶ ὅμοιον. Οἱ δὲ μελιταῖοι τὸ τερπνότατον τῶν ἐν τῷ βίῳ σημαίνουσι, καὶ τὸ ἡδίστον τῶν παρ' αὐτοῖς¹¹⁾. Τοιγάρτοι ὅ, τι αὐτὰν πάθωσι, λύπης καὶ ἀνίας εἰσὶ σημαντικοί.

Περὶ ζώων παντοίων.

C. XII.
P. 96.

Πρόβατα^{a)}, ὡς μὲν οἱ παλαιοὶ¹⁾ συνέχεον, λευκὰ μὲν ἀγαθὰ; μέλανα δὲ πονηρά^{b)}. Ὡς δὲ ἐγὼ ἐτήρησα, πρόβατα καὶ λευκὰ καὶ μέλανα ἀγαθὰ; λευκὰ μὲν μᾶλλον, μέλανα δὲ ἦττον. Ἔσικε γὰρ τὰ πρόβατα ἀνθρώποις διὰ τὸ πείθεσθαι τῷ ποιμένι καὶ συναγελάζεσθαι, καὶ προβιβασμῶ καὶ τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον προκοπῇ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος²⁾. Ἄριστον μὲν οὖν καὶ ἴδια ἔχειν πολλὰ πρόβατα, καὶ ἀλλότρια ἰδεῖν καὶ ποιμαίνειν; μάλιστα τοῖς ἔχλου πρέσβυσσιν βουλευμένοις, καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ ἄρχειν στελλομένοις^{c)}, καὶ σοφισταῖς καὶ διδασκάλοις, ἔργων εἰσὶ σημαντικά³⁾. Ἔτι δὲ καὶ κριὸς πρὸς δεσπότην ἐστὶ ληπτέος⁴⁾ καὶ πρὸς ἄρχοντα καὶ πρὸς βασιλέα; κρείειν⁵⁾ γὰρ τὸ ἄρχειν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, καὶ τῆς ἀγέλης δὲ ἡγεῖται ὁ κριός. Ἀγαθὸν δὲ καὶ ἐποχεῖσθαι τούτοις δοκεῖν ἀσφαλῶς καὶ⁶⁾ δι' ὀμμάτων χωρίων, καὶ μάλιστα φιλολόγοις καὶ τοῖς

a) Πρόβατα, ὡς) Cod. B: Πρόβατα καὶ αἴγες ὡς.

b) πονηρά) Cod. B: οὐκ ἀγαθὰ.

c) καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ ἄρχειν στελλομένοις) Desunt haec verba in Cod. B.

ἐπὶ^{d)} τὸ πλουτεῖν ὀρμωμένοις. Καὶ γὰρ ταχὺ τὸ ζῶον, καὶ Ἑρμοῦ νενόμισται εἶναι ὄχημα^{γ)}). Αἴγες δὲ οὔτε λευκαὶ ἀγαθαὶ οὔτε μέλαινα^{ε)}, ἀλλὰ πᾶσαι πονηραί: λευκαὶ μὲν ἥττον, μέλαινα δὲ μᾶλλον, καὶ μάλιστα τοῖς πλέουσι; καὶ γὰρ τὰ μεγάλα^{ς)} κύματα αἴγας ἐν τῇ συνήθειᾳ λέγομεν, καὶ

Λάβρος ἐπαιγίζων —

Φησὶν ὁ ποιητὴς περὶ σφοδροῦ ἀνέμου λέγων, καὶ τὸ φοβερώτατον πέλαγος Αἰγαῖον^{δ)} λέγεται. Γάμους δὲ, καὶ Φιλίας, καὶ κοινωσίας, οὔτε συνάγουσιν, οὔτε τὰς οὔσας^{ε)} φυλάττουσιν; οὐ γὰρ συναγελάζονται, ἀλλὰ χωρὶς ἀλλήλων νομούμενα κατὰ κρημνῶν καὶ πετρῶν αὐτά τε πράγματα ἔχουσι, καὶ τῶ ποιμένι παρέχουσιν. Ὄθεν καὶ ὁ ποιητὴς πλατέα τὰ αἰπόλια καλεῖ λέγων:

Οἱ δ' ὡς τ' αἰπόλια πλατέα αἰγῶν —

Καὶ αἰγίβοτον καλεῖ^{ς)} τὴν ἀγαθὴν κουροτρόφον.

Περὶ δὲ ἵππων ἐν τῷ περὶ ἀγώνων^{ι)} λόγῳ προεῖρηται. Ἐλεγε δὲ τις θεασαμένῳ τινὶ ἐπὶ κριοῦ καθημένῳ καὶ πεσόντι ἐξ αὐτοῦ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, μνηστευομένῳ δὲ καὶ μέλλοντι ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις τοὺς γάμους ἐπιτελεῖν, προεῖπεῖν

d) ἐπὶ) Cod. B: περὶ.

e) Αἴγες δὲ οὔτε λευκαὶ ἀγαθαὶ οὔτε μέλαινα) Cod. B: Αἴγες λευκαὶ οὔτε μέλαινα ἀγαθῶν.

f) τὰ μεγάλα) Cod. B: μέλαινα.

g) τὰς οὔσας) Cod. B: τὰς φιλίας.

αὐτῶ: ὅτι ἡ γυνή σου πορνεύσει, καὶ κατὰ τὸ λεγόμενον κέρατά σοι ποιήσει¹¹⁾): καὶ οὕτως ἀπέβη. Καὶ διὰ μὲν τὴν πρόβρῃσιν τοῦ ὄνειρατος παραιτησάμενος τὸν γάμον καὶ μόλις ποτὲ πεισθεὶς ὑπὸ Φίλων μετὰ χρόνον τινὰ ἔγημε μὲν τὴν πρῶην αὐτῶ μεμνηστευμένην; δεδιὼς δὲ τὸ ὄναρ ἐφύλαττε τὴν γυναῖκα καὶ διὰ πάσης ἀσφαλείας διεγένετο¹²⁾, καὶ ἐκείνη μὲν ἐνιαυτὸν ἐπιζήσασα διετέλεσεν ἀμεμπτος. Ἄλλην δὲ ἐπιγήμεας γυναῖκα, ὡς καὶ νομίσαι αὐτὸν ἀποσκήψαι τὰ ὄναρ, περιέπεσε τῷ δυστυχήματι; ἀπέβη γὰρ ἐκείνη εἰς ἔσχατον περιείας ἐκπίπτουσα.

ἽΟνοι φέροντες μὲν τι ἄχος καὶ πειθόμενοι τῷ ἐλαύνοντι καὶ ἐρῶμένοι καὶ ταχέως βαδίζοντες ἀγαθοὶ καὶ πρὸς Φιλίαν καὶ κοινωσίαν; πρὸς γὰρ τῷ μὴ εἶναι πολυτελεῆ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν κοινωνὸν καὶ προθύμως ὑπακούεσθαι¹³⁾ σημαίνουσι καὶ εὐνόησιν. Καὶ πρὸς τὰς ἄλλας δὲ πράξεις εἰσὶν ἀγαθοὶ διὰ τὸ ὄνομα; ὄνασθαι¹⁴⁾ γὰρ τῶν προειρημένων σημαίνουσι καὶ ἠσθῆναι ἐπ' αὐταῖς; τῷ γὰρ ἠδίστῳ ἀνάκεινται δαίμονι Σειλήνῃ. Καὶ πρὸς τοὺς φόβους δὲ ἀγαθοὶ διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς ἱστορίαν καὶ τὸν ἐν συνηθείᾳ λόγον¹⁵⁾. Πρὸς δὲ τὰς ἀποδημίας πολλὴν προσγορεύουσιν ἀσφάλειαν; παρολιὰς δὲ καὶ βραδύτητας ἐργάζονται διὰ τὸ νωθρὸν^{h)} τοῦ βαδίσματος.

h) νωθρὸν) Cod. B: νωθέρ.

Ἡμίονοι δὲ πρὸς πάντα ἐπιτήδειοι διὰ τὸ ὑπομονητικὸν τῶν ἔργων, μάλιστα δὲ πρὸς γεωργίαν;

— αἱ γὰρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν,

Ἐλκόμενα νειοῖο βαθεῖης πηκτὸν ἄροτρον — ὡς Φησιν ὁ ποιητής¹⁶⁾. Μόνον ἀντιβαίνουσι γάμοι καὶ παιδοποιία διὰ τὸ ἄσπερμον εἶναι τὸ ζῶον. Ὅταν δὲ ἀγριαίνωσιν οἱ ὄνοι ἢ ἡμίονοι: ἐπιβουλήν ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων σημαίνουσιν; ἡμίονοι δὲ καὶ νόσον, ὡς πολλάκις ἐτήρησα.

Βόες ἐργάται πᾶσιν ἀγαθοί. Ἀγελαῖοι δὲ βόες ταραχὰς καὶ περιβήσεις σημαίνουσι διὰ τὸ ὄνομα, καὶ κίνδυνον.

Ταῦρος δὲ οὐ τὸν τυχόντα σημαίνει, μάλιστα ἀπειλῶν ἢ διώκων; καὶ τὴν ἐκ τῶν ὑπερχόντων ἀπειλήν, εἰάν ἢ πένης ὁ ἰδὼν ἢ δοῦλος.

p. 98. Ναυτιλλομένοις δὲ χειμῶνα σημαίνει, καὶ πλήξας ναυάγιον, τῆς ἰστοκεραίας παθούσης τί δεινόν. Ἔοικε¹⁷⁾ γὰρ τῷ ἰστῷ καὶ τῇ καταρτίῳ τῆς νεῶς ὅλης διὰ τὰς βύρσας καὶ τὰ κέρατα: καὶ τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐτήρησα, καὶ πάντοτε συμφώνως ἀπέβη. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἡμέρων καὶ συντρόφων ζώων. Λοιπὸν δὲ περὶ τῶν ἀγρίων ζώων εἰπεῖν¹⁾:

Λέοντα ἰδεῖν ἡμερον μὲν καὶ σαίνοντα καὶ προσιόντα ἀβλαβῶς ἀγαθὸν ἂν εἴη καὶ φέρον ὠφελείας στρατιώτῃ μὲν ἀπὸ βασιλέως, ἀθλητῇ δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας, δημότῃ δὲ ἀπὸ

1) εἰπεῖν) Deest in Cod. B.

ἄρχοντες, καὶ δούλω ἀπὸ δεσπότου; τούτοις γὰρ καὶ τὸ ζῶον ἔοικε διὰ τὸ δυνατόν καὶ ἰσχυρόν. Ὅταν δὲ ἀπειλῆ ἢ ἀγριαίνηται τινὲ¹⁸⁾ ὁ λέων: φόβον τὲ ἐπάγει, καὶ νόσον μαντεύεται; ἔοικε^{k)} γὰρ καὶ ἡ νόσος θηρίῳ¹⁹⁾; καὶ τὰς ἀπὸ τοιούτων ἀνδρῶν ἀπειλὰς μαντεύεται ἢ τοὺς ἀπὸ πυρὸς κινδύνους. Σκύμνος²⁰⁾ δὲ λέοντες καὶ ἔχειν καὶ ἰδεῖν ἀγαθὸν ἐπίσης πᾶσιν. Ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ παιδίου γένεσιν προαγχεύει.

Λέαινα δὲ τὰ αὐτὰ τῶ λέοντι σημαίνει, πλήν ἥττον καὶ τὰς ὠφελείας σαίνουσα²¹⁾ καὶ τὰς βλάβας ἀπειλοῦσα καὶ δαίνουσα, εὐχὴ ὑπὸ ἀνδρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι μαντεύεται. Ἐτήρησα δὲ πολλάκις καὶ ἀνδρας πλουσίους σημαίνουσαν διαβεβλημένους; ἐπεὶ κιναιδιαία²²⁾ ἐστὶ.

Παύδαλις²³⁾ δὲ καὶ ἀνδρα καὶ γυναῖκα σημαίνει, πανούργους δὲ καὶ κακοτρόπους διὰ τὸ ποικίλον τοῦ χρώματος. Πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ ἔθνων ὄντας, ἐν οἷς οἱ πλεῖστοι στίζονται. Καὶ νόσον καὶ ἄλλον τινὰ φόβον οὐ τὸν τυχόντα σημαίνει, καὶ περὶ ὄμματα κίνδυνον²⁴⁾.

Ἄρκτος δὲ γυναῖκα σημαίνει. Φασὶ γὰρ ἐκ Καλλιστοῦς¹⁾ τῆς ἀρκαδικῆς μεταβάλλειν τὸ ζῶον οἱ περὶ μεταμορφώσεων^{m)} μυθολογήσαντες.

k) μαντεύεται; ἔοικε) Codd. A et B: μαντεύεσθαι σοι· καὶ. Eodem modo etiam Aldus.

1) ἐκ Καλλιστοῦς) Cod. A et Aldus: ἐκκαστοῦς.

m) μεταμορφώσεων) Cod. A et Aldus: μεταμορφώδους.

Καὶ νόσον διὰ τὸ θηριῶδες; καὶ κίνησιν καὶ ἀποδημίαν, ἐπειδὴ ὁμώνυμος ἐστὶ τῷ αἰεὶ κινουμένῳ ἀστρῷ, πάλιν δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποστρεφὴν μαντεύεται. Καὶ γὰρ ²⁵⁾ τὸ ἀστρὸν αἰεὶ ἐν τῷ αὐτῷ κινούμενον οὐ καταδύεται.

Ἐλέφας ²⁶⁾ ἔξω μὲν Ἰταλίας καὶ Ἰνδίας ἐρώμενος κίνδυνον καὶ φόβον σημαίνει διὰ τὸ χρωμα καὶ διὰ τὸ μέγεθος. Φοβερόν γάρ τὸ ζῶον, καὶ μάλιστα τοῖς μὴ ἐθάσιν ²⁷⁾ αὐτοῦ. Ἐν Ἰταλίᾳ δὲ δεσπότην σημαίνει, καὶ βασιλέα, καὶ ἄνδρα μέγιστον. Ὄθεν ἐπειδὴν βαστάζῃ ἀφόβως πειθόμενος τῷ ἐποχουμένῳ: τὰς ἀπὸ τοιούτων ἐργασίας τὴν καὶ εὐεργεσίας μαντεύεται; ὅταν δὲ βλάβη: τὰς ἀπὸ τοιούτων βλάβας. Πολλάκις δὲ ἐτήρησα: ἐλέφας διώκων καὶ ἀπειλῶν νόσον προκαλοῦται; καὶ καταλαβὼν μὲν καὶ διαχρησάμενος τῷ ἰδόντι θάνατον σημαίνει ¹⁾, μὴ καταλαβὼν δὲ εἰς ἔσχατον κίνδυνον ἐλάσαντα σωθῆναι ^{ο)}. Καὶ γὰρ φασὶ τὸ ζῶον ἀνακεῖσθαι τῷ Πλούτῳ. Γυναικὶ δὲ οὐδαμῶς ἀγαθόν ἐστίν, οὔτε ὀρώμενος, οὔτε προσίων, οὔτε βαστάζων. Οἶδα δὲ τινα γυναῖκα ἐν Ἰταλίᾳ πλουσίαν καὶ μὴ νοσοῦσαν, ἣ ἐδόκει ἐλέφαντι ὀχεῖσθαι: καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἀπέθανεν. ^{ρ)}

1) διαχρησάμενος — σημαίνει) Cod. B: ἀδικήσας — προκαλοῦται.

ο) σωθῆναι) Cod. B: σωθήσεσθαι.

ρ) Sic post ἀπέθανεν in Codice B leguntur etiam haec verba: ταῦρος δὲ ταραχᾶς, καὶ κινδύνους σημαίνει,

ἽΟναγρὸς²⁸⁾ δὲ ἔχθραν πρὸς τινὰ ἀγνώμονα οὐ πάνυ εὐγενῆ. Ἐχει γάρ τι ἔνου σύμβολον. Μεμνήσθαι δὲ χρή, ὅτι κοινὸν ἔχει πάντα τὰ ζῶα ἀγρία πρὸς τοὺς ἐχθροὺς λόγον²⁹⁾. Ἄει οὖν ἄμεινον⁹⁾ κρατεῖν τούτων, ἢ κρατεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν. Τῶν γὰρ ἐχθρῶν περιγενέσθαι σημαίνει καὶ ὑπέρτερον ἕσσεσθαι.

Λύκος δὲ ἐνιαυτὸν σημαίνει διὰ τὸν λυκάβαντα³⁰⁾, τοῦτ' ἔστι, τὸν χρόνον; ὡς οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσιν^{γ)} ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ ζῶα ταῦτα συμβεβηκότος. Ἄει γὰρ ἐπόμενα ἀλλήλοις ἐν τάξει δίδεισι³¹⁾ τὸν ποταμόν, ὡς περ αἱ τοῦ ἔτους ὄρεα ἐπόμενα ἀλλήλαις τελοῦσι τὸν ἐνιαυτόν. Καὶ ἐχθρὸν δὲ βίαιόν τινὰ καὶ ἀρπακτικόν, καὶ πανοῦργον, καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ ὁμοίως χωροῦντα.

Ἀλώπηξ δὲ τὰ μὲν αὐτὰ τῷ λύκῳ σημαίνει, διαφέρει δὲ ἐν τῷ τοὺς ἐχθροὺς οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ³²⁾ ἐπιτιθεσόμενος σημαίνει, ἀλλὰ λάθρα ἐπιβουλεύοντας³³⁾. Ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον γυναικας σημαίνει τὰς ἐπιτιθεμένας.

Πίδηκος³⁴⁾ δὲ ἄνδρα πανοῦργον καὶ γόητα σημαίνει.

ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται καὶ περὶ τούτων. ἰδίως ἐπιβάλλου τὰ λοιπὰ.

9) ἄμεινον) Cod. B: χρῆ.

γ) διὰ τὸν λυκάβαντα, τοῦτ' ἔστι, τὸν χρόνον; ὡς οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσιν) Cod. B: διὰ τὸ ὄνομα· λυκάβαντας γὰρ καὶ οἱ ποιηταὶ τοὺς ἐνιαυτοὺς καλοῦσιν. quae lectio mihi quidem magis arridet.

Καὶ ὁ κυνοκέφαλος τὰ αὐτὰ τῶ πιθήκῳ σημαίνει, προστίθῃσι δὲ τῶ ἀποτελέσματι καὶ νόσον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ἱεράν καλουμένην³⁵⁾.

p. 100. Ἀνάκειται γὰρ τῇ Σελήνῃ. Φασὶ δὲ καὶ τὴν νόσον ταύτην εἰ παλαιοὶ^{s)} ἀνακεῖσθαι τῇ Σελήνῃ.

Σφίγγας δὲ καὶ λύγγας³⁶⁾ καὶ κερκοπιθήκους τοὺς τὰς οὐρὰς ἔχοντας, καὶ εἴ τι ἄλλο ζῶον τοιοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν τούτοις ἀνακτέον μῆσαν.

Ἰγνα δὲ γυναῖκα σημαίνει ἀνδρόγυνον³⁷⁾, ἢ Φαρμακίδα³⁸⁾, καὶ ἄνδρα κίναιδον οὐκ εὐγνώμονα.

Σύαγρος ὑετόν τε σημαίνει καὶ χειμῶνα βίαιον τοῖς ὀδεύουσιν ἢ πλέουσιν; καὶ τοῖς δικαζομένοις δὲ ἐχθρὸν δυνατὸν ἅμα^{t)} καὶ βίαιον, καὶ ἀγνώμονα Φωνῇ μιανῶ πολλάκις κεχρημένον; γεωργοῖς δὲ ἀφορίαν διὰ τὸ λυμαίνεσθαι τὰ φυτὰ; καὶ τῶ γαμοῦντι οὔτε εὖνου, οὔτε ἐπιεικῆ τὴν γυναῖκα παρίστησιν. Οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ καὶ σύαγρος γυναῖκα σημαίνει. Καὶ γὰρ εἰ κακόζηλον: ἀλλ' οὖν γε εἰρήσεται³⁹⁾ εἰς ἐπίδειξιν ὧν πολλάκις ἐτήρησα. Κάπρος καλεῖται τὸ ζῶον: καὶ εἰκότως γυναῖκα σημαίνει; οὕτω γὰρ λέγονται αἱ κατωφερεῖς, καὶ τό:

Καπρᾶς, κακόδαιμον!

Μένανδρος Φησίν.

³⁾ Ἐλαφος

s) οἱ παλαιοὶ) Cod. B: οἱ πολλοί.

t) ἅμα καὶ) Cod. B: ἅμαδῆ καὶ.

Ἐλαφος ἐν μὲν νῆϊ τὰ πηδαλία σημαίνει καὶ τὸ τάχος τῆς νεώς; ἐν ὁδῷ δὲ τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἀποδημίαν εὐκίνητον, ἢ πάλιν αὖ^{υ)} δυσεργές. Δείξει δὲ τοῦτο, ὅπως ἂν ἔχοι διαθέσεως ἢ ἔλαφος. Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς τοὺς ἀποδιδράσκοντας, καὶ τοὺς ἐν δίκαις φεύγοντας, καὶ τοὺς καταλιπόντας τὰς συμβιώσεις, ἀγνώμονας μὲν, δειλούς δὲ καὶ ἀτόλμους παρίστησιν. Εἰ δὲ τι τῶν μὴ ἐπιπολαζόντων, ἀλλὰ σπαύτων, ἢ ἐν Λιβύῃ^{ο)}, ἢ παρ' ὠκεανῶ, ἢ ἐν τῇ δύσει, γεννᾶται^{ν)} ζῶον, ὃ μὴ ἐν ταῦδε⁴¹⁾ τῷ λόγῳ κατηρηθῆται: ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἐπὶ τὸ ὅμοιον αἰεὶ καὶ μὴ πολὺ τὴν φύσιν διεστὸς μεταγαγόντας χρη^{η)} τὰς κρίσεις ποιείσθαι. Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν τετραπόδων ἡμέρων τὲ καὶ ἀγρίων κανονίζειν χρη^{η)}, μάλιστα γὰρ τὸν μὴ πεμπὴν λόγων ἀποδεχόμενον^{ν)}, ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἀληθῆ ἐξετάζοντα. Κανεῖνο σκοπεῖν προσήκει, ὅτι τὰ⁴²⁾ ἐξ ἡμέρων μὲν ἀγρία γινόμενα πονηρά, ἐξ ἀγρίων δὲ ἡμερα γινόμενα^{ν)} ἀγαθὰ καὶ ὠφέλιμα γίνονται. Μεγάλα δὲ ἀγαθὰ σημαίνει τὰ καὶ φωνὴν βήξαντα καὶ φθεγγόμενα ὡς περ ἀνθρώποι⁴³⁾, καὶ μάλι-

P. 101.

υ) αὖ) Cod. B: οὖ.

ν) γεννᾶται) Cod. B: γένηται.

χ) καὶ μὴ πολὺ — μεταγαγόντας χρη^{η)}) Cod. B: καὶ τὴν φύσιν διεστὸς μετάγοντα δεῖ.

γ) κανονίζειν — ἀποδεχόμενον) Cod. B: ἱκανὸν νομίζειν χρη^{η)} μ. γ. μὴ π. ἀποδεχομένην.

ζ) ὅτι τὰ ἐξ ἡμέρων — ἡμερα γινόμενα) Cod. B: ὅτι (sic) ἐξ ἡμέρων μὲν ἀγριαγόμενα.

στα ὅταν τι εὐφημον καὶ ἠδὺ λέγειν δόξωσιν Ὅ, τι δ' ἂν εἴπωσι, πάντως ἀληθῆ λέγουσι, καὶ χρὴ πιστεύειν: καὶ^{α)} μὲν ἀπλοῦν τὸ εἰρημένον, αὐτόθεν προσέχειν; ἐὰν δὲ αἰνιγμά τι, πειρασθαι ἐρμηνεύειν. Περὶ δὲ τῶν ἀπόδων ἐξῆς ποιήσομαι τὸν λόγον.

C. XIII.

Π ε ρ ῖ ἔ ρ π ε τ ῶ ν.

Δράκων δρώμενος βασιλέα¹⁾ σημαίνει διὰ τὸ δυνατόν, καὶ δεσπότην καὶ ἄρχοντα; καὶ χρόνον διὰ τὸ μῆκος καὶ διὰ τὸ ἀποδιδύσκεσθαι²⁾ τὸ γῆρας³⁾ καὶ πάλιν νεάζειν. Τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τῷ χρόνῳ συμβέβηκε κατὰ τὰς τοῦ ἔτους ὥρας, γηρᾶν τε καὶ νεάζειν. Καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα διὰ τὸ ἐπὶ θησαυροὺς ἰδρύσθαι³⁾. Καὶ θεοὺς πάντας⁴⁾, οἷς ἐστὶν ἱερός. Εἰσὶ δὲ οἷδε: Ζεὺς Σαβάζιος⁵⁾, Ἥλιος⁶⁾, Δημήτηρ καὶ Κόρη⁷⁾, Ἑκάτη, Ἀσκληπιός⁸⁾, Ἥρωες⁹⁾. Ἐπειδὴν οὖν προσίη; ἢ διδῶ τι ἢ λέγη, ἢ τὸ μὴ ἄγχιον διὰ τῆς γλώσσης ἐμφαίνῃ¹⁰⁾: ἀγαθὰ μεγάλα σημαίνει ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἢ διὰ τοὺς εἰρημένους θεοὺς ἢ δαίμονας. Τὰ δὲ ἐναντία πράττων πονηρός. Περιπλακεῖς δὲ καὶ δήσας¹¹⁾ τινὰ, δεινὰ

α) λέγειν δόξωσιν. Ὅ, τι — πιστεύειν: καὶ) Cod. B: εἴποι. ὅτι δ' ἂν εἴποι, πάντως ἀληθὲς λέγεται. κ. χ. π. ἐάν.

α) Δράκων δρώμενος — ἀποδιδύσκεσθαι) Cod. B: Δράκων βασιλέα σημαίνει διὰ τὸ δυνατόν, καὶ ἄρχοντα, καὶ μῆκος, καὶ διὰ τὸ ἀποδύεσθαι.

προαγορεύει καὶ δεσμά b); καὶ νοσοῦσιν ὄλεθρον, καὶ σχεδὸν εἰς γῆν ἄγει. Γῆς γάρ ἐστι καὶ αὐτὸς παῖς, καὶ τὰς διατριβάς ἐν γῆ ποιεῖται.

ὉΦις δὲ νόσον ¹²⁾ σημαίνει, καὶ ἔχθραν ¹³⁾ ἐπάγει^{c)}. Ὅπως δ' αὖν διαθῆ^{d)} τινά, οὕτω καὶ ἡ νόσος καὶ ὁ ἔχθρὸς τὸν ἰδόντα διαθήσουσιν.

Ἄσπις καὶ ἔχιθνα^{e)} ἀργύριόν τε σημαίνουσι διὰ τὸν πολὺν ἰόν, καὶ γυναῖκας πλουσίας διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Αὗται γὰρ καὶ δάκνουσαι ἀγαθαὶ παρά γε ἐμοὶ τετήρηνται, καὶ προσιοῦσαι^{f)} καὶ περιπλεκόμεναι καὶ περιστρεφόμεναι. Οἷον δ' αὖν γυνὴ θηρίον ἐρπετὸν ¹⁴⁾ ἔχουσα ἐν τῷ κόλπῳ κρύπτη καὶ ἐπ' αὐτῷ τέρπηται: μοιχεύεται^{g)} ὑπὸ ἔχθρου τοῦ ἰδόντος; εἰάν δὲ φοβῆται ἢ ἀνιώτο: νοσήσει; καὶ εἰάν ἐν γαστρὶ ἔχη: φθερεῖ καὶ οὐ διασώσει^{h)} τὸ ἔμβρυον.

Υδροὶ δὲ τὰ μὲν αὐτὰ τῷ ὄφει σημαίνουσιⁱ⁾, καὶ νόσον ἐξ ὑγρῶν, ἢ ἐν ὕδατι τὸν κίνδυνον ποιοῦσι. Καὶ τοὺς ἔχθρους σημαίνουσιν ἐξ ὕδατος ἢ

p. 102:

b) δεινὰ προαγορεύει καὶ δεσμά) Cod. B: καὶ δεσμὰ προαγορεύει.

c) σημαίνει, καὶ ἔχθραν ἐπάγει) Cod. B: προσσημαίνει, καὶ ἔχθρὸν.

d) διαθῆ) Cod. B: διαθῆται.

e) Ἄσπις καὶ ἔχιθνα) Cod. B: Ἄσπιδες καὶ ἔχιθνα.

f) προσιοῦσαι) Cod. B: ἀναεροῦσαι.

g) μοιχεύεται ὑπὸ) Cod. B: μοιχεύεται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ πολὺ ὑπὸ.

h) φθερεῖ καὶ οὐ διασώσει) Cod. B: φθέρει καὶ οὐ διασώζει.

i) σημαίνουσι) Cod. B: δηλοῦσι.

δι' ὕδατος¹⁵⁾ ἔχειν τὴν ἐργασίαν. Δρύϊνα¹⁶⁾ δὲ, καὶ παρρείαι¹⁷⁾, καὶ φύσαλοι, πονηροὶ πάντες; καὶ τὰς ἀδικίας ἐκ τινῶν σημαίνουσιν οὐκ ἀστυκῶν, οὐδὲ ἐν πόλει τὰ πολλὰ¹⁸⁾ διατριβόντων. Σήψ¹⁹⁾ δὲ, καὶ διψαίς²⁰⁾, καὶ δίφας²¹⁾, καὶ ὁ καλούμενος χαμαιλέων²²⁾, καὶ ὅσα ἄλλα πολλα^{k)} κατηρίθμησε Νίκαιανδρος, οὔτε ἐρώμενα, οὔτε ὁμοίε χωρεῦντα, ἀγαθόν τι σημαίνει: ἀλλὰ καὶ κινδύνους οὐ τοὺς τυχόντας ἐπάγει. Φαλάγγια δὲ, καὶ σκορπίαι²³⁾, καὶ σκολόπενδρα, πονηροὺς σημαίνουσιν ἀνθρώπους.

C. XIV.

Π ε ρ ῖ ἀ λ ι ε ῖ α ς.

Σαγήνη, καὶ γρίπος, καὶ ἀμφίβληστρον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκ λίνων πλέκεται^{a)} ἐπιτήδεια πρὸς ἀλιεῖαν, τὰ αὐτὰ τοῖς λίνοις τοῖς κυνηγεσίοις, περὶ ὧν ἔμπροσθεν ἐμνήσθην, σημαίνουσιν^{b)}. Ὀρμιαὶ δὲ, καὶ ἄγκιστρα, καὶ καθετήρες, καὶ οἱ λεγόμενοι δόλωνες^{c)}, δόλους ἢ ἐνέδρας σημαίνουσιν. Ἄει δὲ ἄμεινον ταῦτα ἔχειν δοκεῖν, ἢ ἄλλον ἔχοντα ἰδεῖν. Λαμβάνειν^{c)} δὲ ἰχθύας ἅμα πολλοὺς καὶ μεγάλους ἀγαθόν, καὶ κέρδος φέρειν πᾶσι πλὴν τῶν ἐπιδιφρῖον τὴν ἐργασίαν ἐχόντων καὶ σοφιστῶν: τοῖς μὲν σχολὴν σημαίνει τὸ ὄναρ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καὶ πρὸς ἔργα τῶ

k) πολλά) Cod. B: πονηρά.

a) πλέκεται) Cod. B: πέπλεκται.

b) ἐμνήσθην, σημαίνουσιν.) Cod. B: ἐπεμνήσθην σημαίνει.

c) Λαμβάνειν) Cod. B: λαμβάνων.

συνήθει εἶναι καὶ ἀλιεύειν; τοῖς δὲ οὐ Φησὶν^{δ)}
 ἐπιτηδεῖαν τεύξεσθαι τῶν ἀκροατῶν; ἄφωιοι γάρ
 εἰσιν οἱ ἰχθύες^{δ)}. Μικροὶ δ' ἰχθύες λαμβανό-
 μενοι ἀηδίας σημαίνουσι καὶ οὐδαμῶς^{ε)} κέρδος, ὧν
 ἐν τῷ περὶ τροφῆς λόγῳ, ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ,
 ἐμνήσθην, εἶον χαλκίδες, μαινίδες, τριχίαι, ψήτ-
 ται^{ζ)}, ἀφύαι, καὶ ἄλλα πολλὰ εἶδη τῶν ἰχθύων.
 Ἦδη δὲ τί καὶ^{ι)} κατ' εἶδος ἰχθύες διάφορον ση-
 μαίνουσιν. Ἐκαστα^{ι)} δὲ ἔχει οὕτως: Ὅσοι τῶν
 ἰχθύων εἰσὶ πικίλοι, τοῖς μὲν νοσοῦσι φαρμα-
 κείας; τοῖς δὲ ἐρῶμένοις δόλους καὶ ἐπιβουλάς
 σημαίνουσιν, οἷον κίχλι^{η)}, φυκίς, χάννος, ἰουλίς,
 στρωματεὺς καὶ τὰ ὅμοια. Ὅσοι δὲ τῶν ἰχθύων
 εἰσὶ πυρῆσι, δούλοις μὲν καὶ κακούργοις^{θ)} βασιά-
 νους σημαίνουσι; νοσοῦσι δὲ πυρετὸν λάβρον καὶ
 φλεγμονάς; τοῖς δὲ λανθάνειν τί πειρωμένοις^{ρ. 103.}
 ἔλεγχον ἐπάγουσιν^{δ)}, εἶον^{η)} συνόδους, ἐρυθρίνος,
 κόκκυξ, τρίγλη. Αὕτη δὲ γυναιξὶν ἀτέκνοις ἐστὶν
 ἀγαθή; τρεῖς^{ζ)} γὰρ κύει. Ὄθεν αὐτῇ καὶ τοῦ-
 νομα εἰκότως φασὶ κείσθαι καὶ Ἀριστοτέλης ἐν
 τοῖς^{ι)} περὶ ζῴων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς εἰς
 Ἀριστοτέλην ὑπομνήμασι. Ὅσοι τῶν ἰχθύων ἀπο-
 διδύσκονται τὸ γῆρας^{θ)}, ἀγαθὸν τοῖς νοσοῦσι, καὶ

δ) ἄφωιοι γάρ εἰσιν οἱ ἰχθύες.) Cod. B: ἄφωιον γὰρ ὁ ἰχθύς.

ε) οὐδαμῶς) Cod. B: οὐδαμοῦ.

ι) Ἐκαστα) Cod. B: ἕκαστος.

θ) κακούργοις) Cod. B: πανούργοις.

η) εἶον) Deest in Cod. B.

ι) ἐν τοῖς) Cod. B: ἐν τῷ.

τοῖς ἐν εἰρητῇ οὔσι, καὶ πένησι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τινι^{κ)} περιστάσει οὔσιν; ἀποθήσκονται γὰρ τὰ περικείμενα Φαῦλα. Ἀποδιδύσκονται γὰρ τὸ γῆρας τῶν ἰχθύων^{λ)} εἰ μαλακόστρακοι, οἷον^{ρ)} καρίσι, κάρραβος, καρκῖνος, ἀστακός, πάγουρος^{μ)}, καὶ ἡ λεγομένη γραῦς, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν ὁμοία. Ταῦτα δὲ καὶ πληγαῖς πολλάκις προεμαντεύσατο διὰ τὸ ἑαυτὰ παῖειν, καὶ ἀποδημίας δηλοῦσιν; ὅτι ἐστὶν ἀμφίβια. Ὅσοι τῶν ἰχθύων ἐκταράττουσι τὴν κοιλίαν ἡμῶν καὶ ἀποκρίνουσι^{ο)} τὰ σκύβαλά, τὰ αὐτὰ τοῖς λαχάνοις σημαίνουσι, καὶ τὴν αὐτὴν παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις χρεῖαν: περὶ ὧν ἐν τῷ περὶ τρεφῆς λόγῳ εἴρηκα. Λύει δὲ τὴν γαστέρα πάντα τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον^{ν)} πορφύρα, κῆρυξ, ὄστρεον, καὶ ῥόμβος, ἐχῖνος, μῦς^{ν)}, πελωρίς, χῆμα, κτένες, καρκινάδες, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Πορφύρα δὲ καὶ καρκινάδες καὶ ἀλιεῦσι καὶ πορφυρευταῖς καὶ καρκινευταῖς^{π)} πολλάκις συμφέρουσι. Πίννα δὲ καὶ ὁ λεγόμενος πιννοφύλαξ, καὶ καρκῖνος, καὶ πρὸς γάμον καὶ πρὸς κοινωνίαν εἰσὶν ἀγαθοὶ διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν καὶ εὐνοίαν^{ρ)}. Οἱ δὲ μαλακοὶ τῶν ἰχθύων μόνοις τοῖς πανουργεῖν τι ἐπιχειροῦσι^{ο)} συμφέρουσι. Καὶ γὰρ αὐτοὶ με-

κ) τινι) Deest in Cod. B.

λ) τῶν ἰχθύων) Cod. B: τούτων.

μ) πάγουρος) Deest in Cod. B.

ν) μῦς) Aldus: μῶς.

ο) τοῖς πανουργεῖν τι ἐπιχειροῦσι) Cod. B: τοῖς πανούργοις.

ταβάλλοντες τὰ χρώματα καὶ ὁμοιούμενοι τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἂν γένωνται, λανθάνουσι. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐμπόδιαι καὶ κατοχὰς σημαίνουσι διὰ τὸ καθεκτικὸν ^{p)} καὶ ἰξῶδες. Καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν ἀτονίας πολλὰς προαγορεύουσι διὰ τὸ μὴ ¹⁴⁾ ὁστέα ἔχειν; ἰσχὺς γὰρ σώματος ὁστέον. Εἰσὶ δὲ οἷδε: πολύπους, τευθεῖς, ἀκαλήφη, ναύπλιος, πορφυρίων ^{q)}, σηπία ^{r)}. Αὕτη δὲ μόνη καὶ τοὺς ἀποδράσαι βουλομένους ^{s)} ὠφελεῖ διὰ τὸν θολόν ¹⁵⁾, ᾧ χρωμένη πολλάκις φεύγει. Μέννηται τοῦ ὀνείρου τούτου καὶ Ἀντιφῶν ὁ Ἀθηναῖος. Ὅσοι δὲ τῶν ἰχθύων εἰσὶ σελάχιαι, οἱ μὲν μακροὶ πάντες ματαιοπονίαν σημαίνουσι, καὶ τὰ ἐλπιζόμενα p. 104. οὐ τελειοῦσιν; ἐπειδὴ διαλισθαίνουσι τῶν χειρῶν, καὶ ὅτι λεπίδας οὐκ ἔχουσιν, αἱ τῶ σώματι περικρίνεται, ὥσπερ ἀνθρώποις τὰ χρήματα ¹⁶⁾. Εἰσὶ δὲ οἷδε: μύραινα, ἔγχελυς, γόγγυρος ^{t)}. Οἱ δὲ πλατεῖς καὶ κινδύνους σημαίνουσι διὰ τὸ θηριῶδες, καὶ ἐπιβουλὰς, οἷον τρυγῶν, νάρκη, βούς, καὶ ὁ λεγόμενος ἀέτος, καὶ γαλεὸς καὶ ῥίνη, καὶ εἴ τι ἄλλο τούτοις ὅμοιον. Ὅσοι δὲ τῶν ἰχθύων

p) καθεκτικὸν καὶ) Cod. B: καθεκτικὸν αὐτῶν καὶ.

q) ἰσχὺς γὰρ σώματος — πορφυρίων) Cod. B: ἡ δὲ πολὺπους τευθεῖσα (sic) καὶ ὕψην ναύπλιος, ἀληγιῶν, πορφυρέων.

r) σηπία) Cod. A: σιπία.

s) ἀποδράσαι βουλομένους) Cod. B: ἀποδιδράσκειν πειρωμένους.

t) μύραινα, ἔγχελυς, γόγγυρος.) Cod. B: σφυρίνες, ἔγχελυς, γόγγυροι.

ὅμοιοι μὲν εἰσι λεπιδωτοῖς ^{u)}, οὐκ ἔχουσι δὲ λεπιδας, διολισθηῖσαι ^{v)} τὰς ἐλπίδας τοῦ ἰδόντος σημαίνουσιν, οἷον θύννος καὶ τὰ εἶδη αὐτοῦ: πρημάς ^{is)}, πηλαμύς, σίμος, σφύραινα, καὶ κολίας, καὶ τὰ ὅμοια. Μερμύροι δὲ, καὶ μελάνουροι, καὶ σκορπίοι, καὶ κωβιοί, περιπεσεῖν νόσον σημαίνουσι, πανούργοις καὶ ἀηδέσι ἀνθρώποις; κορακῖνοι δὲ καὶ βλέννοι ^{v)}, πονηροῖς καὶ ἀνωφελέσιν. Ἰχθύς δὲ οἱ λιμναῖοι ἀγαθοὶ μὲν, ἥσσον δέ; καὶ γὰρ ἥσσον εἰσι τῶν θαλασσιῶν πολυτελεῖς, καὶ τρέφουσιν οὐχ ὁμοίως.

C. XV.

Περὶ Βατραχίων.

Βάτραχοι ^{v)} δὲ ἄνδρας γόητας καὶ βωμολόχους προσημαίνουσι ^{a)}; τοῖς δὲ ἐξ ὄχλου ποριζόμενοις εἰσὶν ἀγαθοί. Οἷδα δὲ τινα ^{b)} οἰκέτην, ὅς ἔδοξε βατραχίοις κονδύλους ἐπιτεῖεν: καὶ προσέστη τῆς τοῦ δεσπότου οἰκίας, ἄρχων τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀνθρώπων. Ἡ μὲν γὰρ λίμνη τὴν οἰκίαν ἐσήμαινεν; οἱ δὲ βάτραχοι τοὺς ἔνδον ὄντας ἀνθρώπους; ὁ κονδυλισμὸς δὲ τὴν ἐπιταγήν.

C. XVI.

Περὶ Θηρίων Θαλασσιῶν.

Θηρίον θαλάσσιον ἐν θαλάσῃ ὄν ^{a)} ἰδεῖν οὐδενὶ συμφέρει, πλὴν δελφίνος; οὗτος δὲ ἐν θα-

u) ὅμοιοι μὲν εἰσι λεπιδωτοῖς) Cod. B: οἱ μὲν εἰσι λεπιδωτοί.

v) κορακῖνοι δὲ καὶ βλέννοι) Cod. B: καρκῖνοι δὲ καὶ βδέλλαι.

a) προσημαίνουσι) Cod. B: προαγορεύουσι.

b) δὲ τινα) Cod. B: δὲ ἕνα.

a) ἐν) Hoc desit in Cod. B.

λάσση ὁρώμενος ἀγαθός, καὶ ὅπου ἐπέρχεται¹⁾,
 ἐκείθεν πνευσόμενον ἄνεμον σημαίνει. Ἐξω δὲ θα-
 λάσσης²⁾ καὶ τοῦ ὑγροῦ πᾶν θηρίον θαλάσσιον
 ἀγαθὸν ὁραθέν; οὐ γὰρ ἔτι κακοῦν³⁾ δύναται,
 ὅπου γε μηδὲ ἑαυτὸ σῶσαι ἀσπαῖρον καὶ δυσθα-
 νατοῦν. Διὸ τοὺς ἐχθρὺς πρὸς τῷ μηδὲν ἰσχύ-
 σαι καὶ κακοῦς κακῶς ἀπολέσθαι⁴⁾ σημαίνει.
 Δελφῖν δὲ ἔξω θαλάσσης ὁρώμενος οὐκ ἀγαθός;
 τῶν γὰρ φιλότατων τιὰ ἐπιθεῖν ἀποθανόντα ση-
 μαίνει.

p. 105.

Περὶ λάρων καὶ αἰθυιῶν.

C. XVII.

Λάροι, καὶ αἰθυιαί¹⁾, καὶ ὅσα τοιαῦτα²⁾
 θαλάσσιά ἐστιν ὄρνεα, τοὺς πλείοντας εἰς ἔσχα-
 τον κατὰγει κίνδυνον; ἀλλ' οὐκ ἀπολλύουσι. Κα-
 ταδίεται μὲν γὰρ ταῦτα πάντα; ἀλλ' οὐκ
 ἀποπνίγεται τῇ θαλάσσει. Τοῖς δὲ ἄλλοις ἀν-
 θρώποις ἤτοι ἐταίρας³⁾ σημαίνει καὶ μάχλους⁴⁾
 γυνοῦσας, ἢ ἀνδρας γόητας, ἀρπακτικούς τε καὶ
 ἀγρεμόνας⁵⁾, ἐξ ὕδατος ἢ⁶⁾ δι' ὕδατος ἔχοντας
 τὴν ἐργασίαν πρὸς τὴν τροφήν. Τὰ δὲ ἀπολλύ-
 μενα οὐ φησὶν⁷⁾ εὐρεθῆσθαι; ὅ, τι γὰρ ἀν λά-
 βωσι, τοῦτο καταπίνουσιν.

a) καὶ ὅσα τοιαῦτα) Cod. B: καὶ ὅσα ἐστὶν ἄλλα.

b) μάχλους) Cod. B: μαχήμους.

c) ἦ) Deest in Cod. B.

C. XVIII.

Περὶ ἰχθύων νεκρῶν.

Ἰχθύς νεκρὸς ἐν θαλάσῃ ὄραϊν δοκεῖν ἢ^{α)} εὐρεῖν οὐκ ἀγαθόν; ματαίαις γὰρ ἐλπίδας σημαίνουσι, καὶ τὰ προσδοκώμενα οὐκ ἔωσι τελεσθῆναι. Ζῶντας δὲ ἰχθύς ἀμεινον λαμβάνειν, καὶ αὐτὸν ἀγρεύειν, καὶ παρ' ἄλλων λαβόντα ὠνεῖσθαι, καὶ παρατεθέντας^{β)} ἐσθίειν. Περὶ δὲ τῆς σκευασίας αὐτῶν καὶ τῆς ἀρτύσεως τὰς κρίσεις ἀπὸ τῆς τῶν κρεῶν ἀρτύσεως πεισῖσθαι χρή. Καὶ περὶ τοῦ δοκεῖν^{β)} ἰχθύϊ ἐν τῇ κοίτῃ ἰδεῖν πονηρὸν τῶ πλέοντι νομίζειν καὶ τῶ νοσοῦντι; τῶ μὲν γὰρ ναυάγιον, τῶ δὲ κίνδυνον δι' ὑγρῶν ἢ^{γ)} ἐξ ὑγρῶν σημαίνει. Καὶ ἡ γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἰχθύϊ ἐὶ ὑπολάβοι τεκεῖν: ὡς μὲν οἱ παλαιοὶ λέγουσιν, ἀφῶνον γεννήσει^{γ)}; ὡς δὲ ἐγὼ ἐτήρησα, ὀλίγο χρόνον; πολλὰ δὲ καὶ νεκρὰ ἔτεκεν. Ἐξὼ γὰρ τοῦ περιέχοντος γενόμενος πᾶς ἰχθύς ἀποθνήσκει.

C. XIX.
p. 106.Περὶ τοῦ ἰξεύειν.^{α)}

Κάλαμοι ἰξευτικοὶ καὶ ἰξὸς τοὺς ἀποδήμους ἐπανάγουσι^{β)}, καὶ τοὺς δραπέτας εὐρίσκουσι, καὶ τὰ ἀπολωλῶτα σώζουσι, καὶ τὰ προσδοκώμενα τελειοῦσιν; ἀλλ' οὐ πάντα. Τὰ μὲν γὰρ μακρόθεν καὶ διεστῶτα πρὸς τὸν χρώμενον ἀγούσι,

α) ὄραϊν δοκεῖν ἢ) Desunt haec verba in Cod. B.

β) δοκεῖν) Cod. B: δεῖν.

γ) ἢ) Cod. B: καὶ.

α) ἰξεύειν.) Cod. B: ἰξεύειν καὶ περὶ πετεινῶν.

τούτ' ἔστι, πρὸς τὸν ἰξεύοντα. Ἐνια δὲ καὶ τοὺς καλάμους διαφεύγει. Αἱ δὲ λεγόμενα νεφέλαι, καὶ ἕσα ἄλλα πλεκτά ἐστι πρὸς θήραν ἑρνεών πεποιημένα, τὸν αὐτὸν ἔχει ταῖς σαγήναις λόγον καὶ τοῖς δικτύοις. Ἐξῆς δὲ ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ τούτῳ περὶ ζώων ἀεροπόρων εἰπεῖν.

Περὶ ζώων ἀεροπόρων.

C. XX.

Ὅρνιθες ἱεροί¹⁾ πλουσίοις μᾶλλον ἢ πένησι σύμφοροι. Οἱ δὲ μικροὶ καὶ παχεῖς τοῖς πένησιν εἰσι συμφορώτατοι²⁾. Οἱ μὲν γὰρ μεγάλοι, διὰ τὸ μὴ λιταῖς χρῆσθαι τροφαῖς, ἔστιν ὅτε μεγάλων ἐφιέμενοι καὶ τὸ προστυχόν³⁾ οὐκ ἀγαπῶντες^{b)} λιμώττουσιν. Οἱ δὲ μικροὶ καὶ σπερμολόγοι³⁾ εὐπόριστον ἔχοντες τροφήν οὐκ ἔστιν ὅτε⁴⁾ ἐνδεεῖς εἰσιν. Ἦδη δὲ κατὰ εἶδος αὐτῶν ἐπιμνησθῆναι καλῶς ἔχον εἶνά μοι δοκεῖ.

Ἄετὸν⁵⁾ ἰδεῖν ἐπὶ πέτρῃ καθήμενον^{c)}, ἢ ἐπὶ δένδρῳ, ἢ ἐπὶ ὑψηλοτάτῳ τόπῳ^{d)}, ἀγαθὸν ταῖς ἐπὶ πρᾶξι ὀρμῶσι; φοβουμένοις δὲ πονηρόν. Καὶ τὸν ἀπόδημον ἄγει. Ἰπτάμενον δὲ ἡσυχῇ καὶ ἀτάραχον ἰδεῖν⁶⁾ ὁμοίως ἀγαθὸν ἀνδρῶν; βράδιον δὲ φιλεῖ ἀποβαίνειν, ὡς λόγος^{e)}. Ἄετὸς ἐπικαι-

a) σύμφοροι. Οἱ δὲ μικροὶ κ. π. τ. π. ε. συμφορώτατοι.)

Cod. B: συμφέρουσι τὰ τοιαῦτα.

b) οὐκ ἀγαπῶντες) Cod. B: οὐ καταπῶντες.

c) καθήμενον) Cod. B: καθεζόμενον.

d) δένδρῳ, ἢ ἐπὶ ὑψηλοτάτῳ τόπῳ) Cod. B: δένδρῳ ὑψηλοτάτῳ.

e) ὡς λόγος.) Deest in Cod. B.

θεοθεῖς τῇ κεφαλῇ¹⁾ τοῦ ἰδόντος, θάνατον αὐτῶ
 μαντεύεται; ὅ, τι γὰρ ἂν ὑπὸ τοῖς ὄνυξι λάβοι,
 θανατοῖ. Ὁχεῖσθαι δὲ αἰετῶ βασιλεῦσι μὲν καὶ
 μεγιστάσι καὶ πλουσίοις ἀνδράσιν ὀλεθρον μαν-
 τεύεται; ἔθος γάρ τι παλαιὸν τοὺς ἀποθανόν-
 τας²⁾ τοὺς γε τοιούτους πλάσσειν τε καὶ γρά-
 φειν ἐπ' αἰετῶν ὀχουμένους, καὶ διὰ τῶν τοιούτων
 δημιουργημάτων τιμᾶν. Πένησι δὲ ἀγαθόν; ἀνα-
 ρ. 107. ληφθέντες γὰρ ὑπὸ τινων πλουσίων ὀφεληθή-
 σονται οὐ μικρά, ἀποδημήσαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 καὶ μεταστάντες. Ἄετος ἀπειλῶν ἀπειλήν ἀν-
 δρὸς δυνατοῦ προσημαίνει. Τιθασὶς δὲ, καὶ προσ-
 ῶν, καὶ διδύς τι καὶ φθεγγόμενος Φωνῇ τῇ
 ἑαυτοῦ, ἀγαθὸς τετήρηται. Γυνή δὲ εἰάν ὑπο-
 λάβῃ αἰετὸν τεκεῖν¹⁾, υἱὸν γεννήσει, ὃς εἰάν μὲν
 ἦ πένης: στρατεύσεται, καὶ στρατοπέδου ἀρχεῖ
 παντός, ὡς καὶ αἰετὸς τῶν ὀρνίθων. Καὶ γὰρ
 στρατοπέδου παντὸς πρόεισιν αἰετός. Ἐάν δὲ μέ-
 τριος ἦ: ἀθλήσει, καὶ βασιλεῖ γνώριμος ἔσται.
 Ἐάν δὲ πλούσιος: ἀρχεῖ πολλῶν ἢ καὶ βασιλεύ-
 σει. Ἄετὸν νεκρὸν ἰδεῖν δούλῳ μόνῳ συμφέρεται καὶ
 τῷ φεβουμένῳ τινά; τῷ γὰρ ἀπειλοῦντι καὶ τῷ
 δεσπότῃ θάνατον μαντεύεται. Τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἀπραξίαν σημαίνει. Σημαίνει δὲ ὁ αἰετὸς καὶ τὸν
 ἐνεστῶτα ἐνιαυτόν²⁾; ἔστι γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 γραφὴν οὐδὲν ἄλλο, ἢ πρῶτον ἔτος. Πρὸς δὲ

f) τεκεῖν) Cod. B: τετοκέναι.

τὴν διαφορὰν τῶν ἀετῶν διάφορα νομίζειν χρῆ
καὶ τὰ ἀποτελέσματα γίνεσθαι.

Ἄρπη^{g)} δὲ γυναῖκα σημαίνει βασιλικὴν καὶ
πλουσίαν, μέγα^{g)} δὲ ἐπὶ κάλλει φρονούσαν, καὶ
εὐγνώμονα, καὶ τοῖς ἡθεσιν εὖ κεχρημένην. Καὶ
ὁ αἰγυπιός^{h)} δὲ τὰ αὐτὰ τῷ ἀετῷ σημαίνει.

Γύπες δὲ κεραιμεῦσι καὶ βυρσοδέψαισι ἀγα-
θαὶ διὰ τὸ τῆς πόλεως ἀπωκίσθαι καὶ διὰ τὸ
νεκρῶν ἀπτεσθαι σωμάτων. Ἰατροῖς δὲ καὶ τοῖς
νοσοῦσι πονηροί; νεκροῖς γὰρ χαίρουσι^{h)} σώμασι.
Σημαίνουσι δὲ καὶ ἐχθροῦς ἐναγείς καὶ μισρούς,
οἰκοῦντας οὐκ ἐν πόλει. Καὶ πρὸς τὰ ἄλλα δὲ
πάντα εἰσὶ πονηροί.

Ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτίνος ἀρπαγας καὶ ληστὰς
σημαίνουσι: ἰέραξ μὲν φανεροῦς καὶ ὁμοσε χω-
ροῦντας; ἰκτίνος δὲ λάθρα ἐπιτιθεμένους.

Κόραξ δὲ μοιχῶ καὶ κλέπτη προσηκάζειτ'
αὐν, καὶ διὰ τὸ χροῶμα, καὶ διὰ τὸ πολλάκις
ἀλλάσσειν τὴν φωνήν^{h)}.

Κορώνη δὲ χρόνον τὸ πολὺν, καὶ παρολκὴν
τῶν πραγμάτων τῶν πραττομένων; καὶ γραΐαν
διὰ τὰ ἔτη, καὶ χειμῶνα δηλοῖ διὰ τὸ χειμῶνος
εἶναι ἀγγελον.

Ψάρες ὄχλον σημαίνουσι καὶ ἀνδρας πένη-
τας, καὶ ταραχὴν ματαίαν. Καὶ οἱ κολοισὶ
ὁμοίωςⁱ⁾.

g) μέγα) Cod. B: μεγάλα.

h) χαίρουσι: Cod. B: χειροῦσι.

i) ὁμοίως) Cod. B: τὰ αὐτὰ τοῖς ψάροις.

Φάσσαι δὲ καὶ περιστερὰ γυναικας¹³⁾ ση-
 p. 108. μαίνουσι: Φάσσαι μὲν πάντως πορνικὰς; περι-
 στερὰ δὲ ἔστιν ὅτε καὶ κοσμίας καὶ οἰκοδεσποί-
 νας. Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ πολλῶν μίαν γυναῖκα
 τεκμήρασθαι, καὶ ἀπὸ μιᾶς πολλάς. Σημαί-
 νουσι δὲ περιστερὰ¹⁴⁾ καὶ τὴν ἐν τοῖς πρᾶσσομέ-
 νοις ἐπαφροδίσιαν διὰ τὸ ἀνακεῖσθαι τῇ Ἀφρο-
 δίτῃ. Καὶ πρὸς Φιλίας δὲ, καὶ κοινωνίας, καὶ
 συναλλαγὰς πάσας, εἰσὶν¹⁵⁾ ἀγαθαὶ διὰ τὸ συν-
 αγελαστικὸν αὐτῶν.

Γέραναι δὲ καὶ πελαργὶ κατ' ἀγέλας μὲν
 καὶ συστροφὰς αἱ ἕρμιδες αὐταὶ ὁρώμεναι λη-
 στῶν ἔφοδον καὶ πολεμίων σημαίνουσι. Καὶ χει-
 μῶνα ἐπάγουσι χειμῶνος ὁρώμεναι¹⁾, θέρους δὲ
 αὐχμὸν. Ἰδίαι δὲ καὶ κατὰ μόνας καὶ πελαργὶ
 καὶ γέραναι¹⁵⁾ ἀγαθαί, καὶ πρὸς ἀποδημίαν καὶ
 ἀποδημῶν^{m)} ἀνακομιδὴν διὰ τὸ κατὰ περιτροπὰς
 ὥρῶν ὁρωμένους σώζειν τὸ ἀποδημεῖν τε καὶ με-
 λετᾶν ἴστασθαι¹⁶⁾. Καὶ πρὸς γάμον καὶ παι-
 δοποιίαν διὰ τὸ γαμεῖν τε καὶ τεκνοῦν. Μάλι-
 στα δὲ πρὸς παιδοποιίαν ἐπιτήδεις ὁ πελαργὸς
 διὰ τὴν γινομένην ὑπὸ τῶν ἐγγόνων τοῖς γονεῦσιν
 ἐπικουρίαν¹⁷⁾.

k) πάσας, εἰσὶν) Cod. B: πᾶσιν.

l) ὁρώμεναι) Cod. B: φαινόμενοι.

m) — καὶ ἀποδημῶν ἕ.) Cod. B: — καὶ πρὸς ἀποδή-
 μων ἕ. et Cod. A pro ἀνακομιδὴν habet: ἀνακομικὴν.
 Verba haec iterum leguntur infra c. 26.: καὶ
 πρὸς ἀποδημίαν — καὶ ἀποδήμου ἀνακομιδὴν.

Κύκνος ἄνδρα σημαίνει μουσικὸν καὶ αὐτὴν τὴν μουσικὴν, καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει διὰ τὸ χρωῶμα. Νοτῶσι δὲ ὀρώμενος μὲν σωτηρίαν μαντεύεται, φθεγγόμενος δὲ ἄλεθρον; οὐ γὰρ πρότερον φθέγγεται, εἰ μὴ πρὸς τῷ ἀποθνήσκειν ἦ¹⁸⁾).

Περὶ χελιδόνες ἐν τῷ περὶ θανάτου λόγῳ ἐπιμνησθήσομαι¹⁹⁾).

Πελεκῆνες²⁰⁾ ἄνδρας ἀγνώμονας σημαίνουν, ἀσιόπως τὲ καὶ ἀλόγως πάντα δρωῶντας, καὶ τὸν κλέπτην δὲ²¹⁾ καὶ τὸν δραπετὴν ἐγγυὲς ποταμοῦ εἶναι σημαίνουσι καὶ λίμνης.

Περὶ ὀρνέων λιμναίων²²⁾.

C. XXI:

Νῆσσαι δὲ, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶ λιμναῖα ἢ ποτάμια ὀρνεα, τὰ αὐτὰ τοῖς λάροις καὶ ταῖς αἰθυῖαις προσημαίνουσιν. Ἐπειδὴ δὲ²³⁾ καὶ τὰ ἔντομα τῶν ζώων ἵπτανται²⁴⁾: καὶ αὐτὰ ἐν τῷ περὶ ὀρνέων λόγῳ κατατάξω²⁵⁾).

Περὶ μελισσῶν.

C. XXII.

P. 109.

Μέλισσαι γεωργοῖς²⁶⁾ μὲν καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἔχουσι τὴν ἐργασίαν ἀγαθαί; τῶν δὲ λοιποῖς²⁷⁾

18) θανάτου λόγῳ ἐπιμνησθήσομαι.) Cod. B: θανάτου ὀρνέων ἐπιμνησθήσομαι.

19) Πελεκῆνες) Cod. B: ποτάμιον, ὀρνεον, καὶ πελεκῆν.

20) Περὶ ὀρνέων λιμναίων.) Cod. B: Περὶ λιμνῶν.

21) προσημαίνουσιν. Ἐπειδὴ δὲ) Cod. B: προσημαίνει· ἐπειδὴ.

22) ἵπτανται, Cod. B: ἵπταται.

23) κατατάξω) Cod. B: καταλέξω.

24) λοιποῖς) Cod. B: ἄλλοις.

ταραχαῖς σημαίνουσι διὰ τὸν βόμβον, καὶ τραύματα διὰ τὸ κέντρον, καὶ νόσον διὰ τὸ μέλι καὶ τὸν κηρόν. Ἐπικαθεζόμενα δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ ἰδόντος στρατηγεῖν μὲν καὶ δημιουργεῖν ἐπιχειροῦντι^{b)} ἀγαθά^{γ)}; τοῖς δὲ ἄλλοις πονηρά, καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ ὑπὸ^{δ)} ὄχλου ἢ ὑπὸ στρατιωτῶν διαφθαρήσεσθαι^{δ)} σημαίνουσι τὸν ἰδόντα. Ἐοῖκασιν μὲν γὰρ ὄχλω ἢ στρατῶ διὰ τὸ ἡγεμόνι ὑποτάσσεσθαι^{ε)}; ἀναιροῦσι δὲ διὰ τὸ τοῖς ἀψύχοις ἐπικαθεζέσεσθαι. Ἐγκλείειν^{ς)} δὲ μελίσσας ἀγαθόν; καὶ ἀναιρεῖν ὁμοίως ἀγαθὸν πᾶσι πλὴν τῶν γεωργῶν^{ς)}.

Σφῆκες³⁾ δὲ πᾶσι κακόν; περιπεσεῖν τε γὰρ πονηροῖς ἀνθρώποις καὶ ὠμοῖς σημαίνουσιν.

Ἀκρίδες δὲ, καὶ πάροντες, καὶ οἱ λεγόμενοι μάσταικες⁴⁾, γεωργοῖς μὲν ἀφορίαν ἢ φθοράν τῶν καρπῶν σημαίνουσι; σίνοντα^{h)} γὰρ τὰ σπέρματα καὶ διαφθείρουσι. Τοῖς δὲ λοιποῖς πονηροῖς ἀνδράσιν ἢ γυναῖξιν περιπεσεῖν σημαίνουσιⁱ⁾.

Κάνθα-

b) τοῦ ἰδόντος στρατηγεῖν μὲν καὶ δημιουργεῖν ἐπιχειροῦντι) Cod. B: τοῦ ἰδόντος στρατηγοῦντι μὲν καὶ δημιουργοῦντι.

γ) ὑπὸ ὄχλου) Cod. B: ἢ δι' ὄχλου.

δ) διαφθαρήσεσθαι) Cod. B: διαφθαρήναι.

ε) ὑποτάσσεσθαι) Cod. B: ὑποτετάχθαι.

ς) ἐπικαθεζέσεσθαι. Ἐγκλείειν) Cod. B: ἐπικαθεζέσεσθαι ἐγκλείειν.

ζ) τῶν γεωργῶν.) Cod. B: γεωργοῖς.

η) σημαίνουσι; σίνοντα) Cod. B: παραγορεύουσι· φθίνοντα.

ι) πονηροῖς ἀνδράσιν ἢ γυναῖξιν περιπεσεῖν σημαίνουσι.) Cod. B: πονηροῦς ἀνδρας ἢ γυναῖκας σημαίνουσι.

Κάνθαροι δὲ, καὶ μηλολόνθα, καὶ λαμπυρίδες, τοῖς τὰς ῥυπώδεις ἐργασίας καὶ ἀσέμνους ἐργαζομένοις μόνοις ὠφέλιμοι. Τοῖς δὲ λοιποῖς καὶ βλάβης καὶ πράξεων ἐπικινδύνων εἰσὶ σημαντικοί^{κ)}; μάλιστα δὲ μυροπώλαις καὶ ἀρωματοπώλαις.

Π ε ρ ῖ π λ ο ῦ.

C. XXIII.

Πλέοντα δοκεῖν εὖ πλεῖν^{α)} πᾶσιν ἀγαθόν; χειμῶνι δὲ περιπεσεῖν δυσθυμίας καὶ κινδύνους σημαίνει. Τὸ δὲ ναυαγεῖν, τῆς νεῶς ἤτοι ἀνατραπείσης ἢ διαφθοραείσης ἢ πρὸς πέτραις περιβραγείσης, πάντας βλάπτει πλὴν τῶν βία ὑπὸ τινων κατεχομένων καὶ δούλων. Τούτους γὰρ ἀπαλλάσσει τῶν κατεχόντων. Ἔοικε γὰρ τὸ πλοῖον τοῖς περιέχουσιν αὐτούς. Ἄσὶ δὲ ἄμεινον ἐν μεγάλῳ πλεῖν πλοῖω καὶ φορτία στερεὰ ἔχοντι; ἐπεὶ τὰ μικρὰ πλοῖα, καὶν εὐπλοῆ^{β)} τις, οὐκ ἄφοβα τὰ ἀγαθὰ ποιεῖ. Ἔτι καίκεῖνο: διὰ θαλάσσης πλεῖν καὶ εὐπλοεῖν^{γ)} ἀγαθὸν μᾶλλον ἢ διὰ γῆς; βραδύτερα δὲ καὶ δυσχερέστερα^{δ)} καὶ μόλις ἐσόμενα τὰ ἀγαθὰ σημαίνει τὸ διὰ γῆς. Πονηρότερον^{ε)} δὲ τὸ διὰ θαλάσσης πλέον-

P. 110.

κ) πράξεων ἐπικινδύνων εἰσὶ σημαντικοί) Cod. B: ἀπραξίας εἰσὶ σημαντικοί, καὶ κινδύνων ἐπισημαντικοί.

α) Πλέοντα δοκεῖν εὖ πλεῖν) Cod. B: πλεῖν δοκεῖν καὶ εὐπλοεῖν.

β) δὲ καὶ δυσχερέστερα) Cod. B: γὰρ καὶ δυσκολώτερα.

γ) διὰ γῆς. Πονηρότερον) Cod. B: διὰ γῆς δοκεῖν πλείον φανερόν.

τα χειμάζεσθαι ἢ τὸ διὰ γῆς; οὐ δύνασθαι δὲ πλέειν προσηρημένω, ἢ βία^{d)} πρὸς τινων κατέχεσθαι, ἐμπόδια καὶ κατοχὰς τῶν ἐγχειρήσεων^{e)} σημαίνει. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ διὰ γῆς πλέειν, δένδρων ἢ πετρῶν ἐμποδῶν γινομένων, κατοχὰς σημαίνει καὶ ἐμποδισμούς. Ἰδεῖν δὲ ἀπὸ γῆς πλοῖα διὰ θαλάσσης πλέοντα^{f)} καὶ εὐπλοῦντα ἀγαθὸν πᾶσι, καὶ ἀποδημίας σημαντικόν, καὶ τοῖς ἀποδήμοις ἀνακομιδὴν. Πολλάκις δὲ καὶ ἀγγελίας διαποντίους προηγόρευσε, καὶ ἀναγόμενα μὲν τὰ πλοῖα βραδύτερα τὰ ἀγαθὰ ποιεῖ^{g)}; ἄρτι γὰρ ἄρχεται τοῦ πλοῦ: καταγόμενα δὲ καὶ καθορμιζόμενα θᾶπτον; πρὸς γὰρ τῶ συμπεράσματι τοῦ πλοῦ γέγονεν. Ἄει^{h)} δὲ λιμένες εὐεργέτας καὶ φίλους σημαίνουσι, καὶ πάντες οἱ ὄρμοι. Σκόπελοι δὲ καὶ ὑποδρομαὶ τοὺς δι' ἀνάγκην καὶ μὴ κατὰ προαίρεσιν ὑφ' ἡμῶν φιλουμένουςⁱ⁾, οἳ οὐδὲ ἡμᾶς ἐκόντεςⁱ⁾ εὐεργετοῦσιν. Ἄγκυρα δὲ τὸ ἀναγκαῖον τῶν χρεῶν καὶ τὸ ἀσφαλὲς σημαίνουσιν; ἀποδημεῖν δὲ κωλύουσιν. Ἄει γὰρ ἐπὶ κατοχῇ πλοίων τίθενται καὶ εὗρηνται. Πείσματα δὲ καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία πάν-

d) βία) Cod. B: οἰ" (sic) αἰ.

e) ἐγχειρήσεων) Cod. B: ἐγχειρισμῶν.

f) πλέοντα) Cod. B: εὖ πλέοντα.

g) ποιεῖ) Cod. B: σημαίνει.

h) Ἄει) Cod. B: οἰ.

i) οἳ οὐδὲ ἡμᾶς ἐκόντες) Cod. B: οἰ" οὐδὲ (sic) αὐτοὶ ἰδόντα ἡμᾶς.

τα δανείων^{k)} εἰς σημαντικά^{l)}, καὶ ἐργολαβιῶν, καὶ συνθηκῶν^{l)}, καὶ κατοχῆς. Ἴστος δὲ πλοίου^{m)} τὸν κύριον σημαίνει τῆς νεῶς ἢ τῆς οἰκίας. Ἀντιπρόσωπον^{l)} δὲ τὸν πρωρέα. Καὶ ὁ χηνίσκος τὸν κυβερνήτην. Τὰ δὲ πηδάλια τὸν πλοῦν; ἢ τοὺς γε τοῦ ναυκλήρου παῖδας. Τρόπισ τὴν ἐνθῆ- κην^{l)} τοῦ πλοίου. Ὅπλα τοὺς ναύτας. Καὶ τὸ κέρας τοὺς τοιχάρχους^{o)}. Ὅποῖον ἂν οὖν μέρος τοῦ πλοίου καίηται ἢ διαφθείρηταιⁿ⁾ τῆς νεῶς ὀσμύσης, τὸ ὅμοιον εἰκὸς διαφθαρήσεσθαι^{o)}; πλεούσης δὲ τῆς νεῶς, περὶ αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος κίνδυνον οὐ τὸν τυχόντα ἔσεσθαι δηλοῖ^{p)}: χειμῶνι βιαίᾳ τῆς νεῶς συσχεθεΐσης. Ὅθεν δ' ἂν πῦρ ἐπὶ ναῦν φέρηται, ἐκεῖθεν χειμῶνα ἐσόμενον προαγορεύει. Οἶδα δὲ τινα ναύκληρον, ὃς ἔδοξε τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ θεοὺς ἰδρυμένους ἀπολωλεκέ- ναι^{l)}: καὶ σφόδρα φοβουμένῳ αὐτῷ καὶ ὄλεθρον ἠγυμένῳ σημαίνειν τὸν ὄνειρον^{q)} πᾶν τούναντίον, εἰς ἀγαθὸν ἀπέβη^{r)}. Πολλὰ γὰρ πορίσας τὰ χρέα ἀπέτισε^{s)} τοῖς δανεισταῖς τοῖς ἔχουσιν ὑπο-

P. III.

M 2

k) πάντα δανείων) Cod. B: ἅπαντα δανειστῶν.

l) συνθηκῶν) Cod. B: συνθήκης.

m) πλοίου) Cod. B: τῆς νεῶς.

n) κέρας τοὺς τοιχ. — διαφθείρηται) Cod. B: κέρας τε χαλκοῦ, ὅποῖον μέρος διαφθείρεται.

o) διαφθαρήσεσθαι). Cod. B: διαφθαρήναι.

p) δηλοῖ) Cod. B: τῷ πλοίῳ.

q) τὸν ὄνειρον) Cod. B: τὸ ὄναρ.

r) ἀπέβη) Cod. B: ἀπέβηται.

s) ἀπέτισε) Cod. B: ἐπέδωκε.

θήκη³⁾ τὴν ναῦν, καὶ συνέβη αὐτῶ μηκέτι σχεῖν τοὺς κατέχοντας τὸ πλοῖον. Ἄει δὲ ἀγαθὸν ἕρεμα προφρυεῦσαν καὶ κυμαίνουσαν¹⁾ τὴν θάλασσαν ἰδεῖν; πράξεις γὰρ μεγάλας προαγρεύει. Γαλήνη δὲ ἀπραξίας διὰ τὴν ἀκινήσιαν. Καὶ ὁ χειμῶν ταραχὰς καὶ βλάβας; ἔστι γὰρ τούτων αἴτιος.

C. XXIV.

Π ε ρ ῖ γ ε ω ρ γ ῖ α ς.

Σπείρειν καὶ φυτεύειν καὶ ἀροτριᾶν ὅ, τι σημαίνει, ἐν τῶ περι τεχνῶν λόγῳ προειρηται. Νυνὶ δὲ περὶ τῶν ἐπομένων τῇ γεωργίᾳ ποιήσομαι τὸν λόγον. Ἄροτρον²⁾ ἀγαθὸν πρὸς γάμον καὶ παίδων γονήν³⁾, καὶ πρὸς τὰς πράξεις; χρόνους δὲ καὶ παρελκὰς προστίθῃσι ταῖς ἀποβάσεσι. Ζυγὸν δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις ἀγαθόν; δούλοις δὲ ἐμπόδιον τῆς ἐλευθερίας γίνεται. Ὄθεν κατασσομένον μᾶλλον τούτοις⁴⁾, ἢ ὑγιὲς ὄν συμφέρει. Δρέπανον δὲ ἀφαιρέσεως καὶ βλάβης ἔστι σημεῖον διὰ τὸ πάντα διχάζειν καὶ μηδὲν ἐνοῦν. Δηλοῖ δὲ καὶ ἐξάμηνον; ἥμισυ γὰρ ἔστι τοῦ κύκλου. Πέλεκυς δὲ στάσεως καὶ βλάβης ἔστι σημεῖον καὶ μάχης. Ἄξινη²⁾ δὲ γυναικός τε καὶ γυναικειάς³⁾ ἐργασίας: καὶ γυναικειάς μὲν ἐργα-

1) κυμαίνουσαν) Cod. B: κυμαινομένην.

2) Ἄροτρον) Cod. B: ἀροτριᾶν.

3) τούτοις) Hoc deest in Cod. B.

4) γυναικός τε καὶ γυναικειάς) Cod. B: καὶ γυναικός ἃ καὶ δὲ (sic).

σίας διὰ τὸ τῷ κρατοῦντι συμφέρειν^{d)} καὶ προσ-
 ἔλκειν; γυναικὸς δὲ διὰ τὸ ὄνομα. Ὑνις δὲ, καὶ
 ὁ λεγόμενος μίσχος³⁾, καὶ θρίναξ, καὶ πτύον,
 βλάβην καὶ ἀποβολὴν σημαίνουσιν. Ἰδίως δὲ ἡ
 ὕνις, ὡς πολλάκις ἐτήρησα, καὶ τὸ αἰδοῖεν τοῦ
 ιδόντος σημαίνει. Ὅθεν οὔτε κατασσομένη ἡ ὕνις
 οὔτε ἀπολλυμένη ἐστὶν ἀγαθή. Ζυγόδεσμα⁴⁾ δὲ,
 καὶ ὁ λεγόμενος ἀμφιδέτης^{e)}, πρὸς πάντα εἰσὶν
 ἀγαθὰ; μάλιστα δὲ πρὸς γάμον καὶ κοινωνίαν.
 Κόφιναι δὲ οἰκέτας σημαίνουσιν. Ἀμαξαι δὲ τὸν
 βίον τοῦ ιδόντος διὰ τὸ ἐκ πολλῶν συγκεῖσθαι
 καὶ πολλὰ βαστάζειν καὶ ἄλλοτε ἄλλα. Ὅταν
 μέντοι τις παρὰ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ὥραν τοῦ
 ἔτους τρυγᾷ ἢ θεριζεῖν ὑπολάβοιεν, ἄντε ἀγα-
 θὸν ἄντε κακὸν ἢ τὸ συμβουλευόμενον, εἰς ἐκεί-
 νην τὴν ὥραν^{f)} τοῦ ἔτους τὰ σημαινόμενα ὑπερ-
 τίθεται. Οὐλοὶ δὲ, καὶ δράγματα καὶ θημῶνες
 ἀσταχύων, παρολκῆς ἐν τοῖς πραττομένοις ση-
 μαίνουσι καὶ κόπον. Οὐδέπω γὰρ τὰ τοιαῦτα
 ἔτοιμα εἰς τροφήν εἰσὶ⁵⁾. Σιροὶ δὲ, καὶ κάπετοι,
 καὶ καλιά⁶⁾, καὶ πάντα, ἐν οἷς θησαυρίζεται
 καὶ ἀπτιθεται τὰ σπέρματα, γυναῖκα σημαί-
 νει καὶ τὸν βίον τοῦ ιδόντος καὶ τὴν ὑπαρξίν.
 Ὅθεν οὔτε συντριβόμενα οὔτε συμπύπτοντα ἀγα-
 θὰ⁷⁾ νενομίστα. Θριγγοὶ⁸⁾ δὲ, καὶ περίβολοι,

P. 112.

d) συμφέρειν) Cod. B: προσφέρειν.

e) ἀμφιδέτης) Cod. B: ἀμφίδης.

f) ὥραν) Cod. B: ἡμέραν.

g) Θριγγοὶ) In margine Codicis A scriptum est: τρύγοι.

καὶ Φραγμοὶ, καὶ σκόλοπες, καὶ οἱ περὶ τοὺς ὄρους γύροι πονηροὶ μὲν; τοῖς δὲ φοβουμένοις ἀσφαλείας εἰσὶ σημαντικοί. Πρὸς δὲ τὰς κινήσεις καὶ ἀποδημίας οὐ πάντα ἀρμόζουσι; κατοχὰς γὰρ σημαίνουν διὰ τὸ ἀποκεκλειμέναι τὰ ἐντός. Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐγχειρήσεις^{h)} τοὺς παρισταμένους καὶ ἀμύνοντας, καὶ τοὺς συναϊρουμένους ἐν ταῖς χρεῖαις, σημαίνουν. Ἐξῆς δὲ περὶ δένδρων καὶ φυτῶν ποιήσομαι τὸν λόγον.

C. XXV.

Περὶ δένδρων παντοίων.

Δρῦς ἄνδρας σημαίνει πλουσίους διὰ τὸ τροφίμον. Ταύτης γὰρ τὸν καρπὸν ἤσθιον οἱ Ἄρκαῖδες; καὶ ὁ Ἄρχαῖός φησιν:

Ἄρκαῖδες ἔσσαν βαλανηφάγοι.¹⁾

Δηλοῖ δὲ καὶ πρεσβύτην²⁾ διὰ τὸ πολυετές, ἢ χρόνον διὰ τὸ αὐτό. Ἐλαία γυναῖκα σημαίνει καὶ ἀθλησιν, καὶ ἀρχήν, καὶ ἐλευθερίαν. Ὁθεν ἀγαθὸν εὐθαλῆ ὄραν καὶ ταῖς ῥίζαις ἠδρασμένην, καὶ καρπὸν ἔχουσαν πέπειρον³⁾ καὶ ὄριμον. Τρυγόμενα δὲ αἱ ἐλαῖαι τοῖς μὲν ἄλλοις ἀπασιν ἀγαθόν, δούλοις δὲ πληγὰς μαντεύονται διὰ τὸ μετὰ πληγῶν τὸν καρπὸν αὐτῶν³⁾ καθαιρεῖσθαι. Ἀναλέγειν δὲ ἐλαίας χαμόθεν, ἢ τρίβειν ἐλαίας, λέγω δὲ τὸν καρπὸν, πόνους καὶ καμάτους σημαίνει.

h) κατὰ δὲ τ. λ. ε. τοὺς) Cod. B: πρὸς δὲ τ. λ. ε. πρὸς τοὺς.

a) πέπειρον) Cod. B: πεπᾶνόν.

Δάφνη δὲ γυναῖκα σημαίνει εὐπορον διὰ τὸ p. 113.
 ἀειθαλές, καὶ εὐμορφον διὰ τὸ ^{b)} χάριεν; καὶ
 ἀποδημίαν καὶ φυγὴν διὰ τὴν περὶ τὸ δένδρον
 ἱστορίαν ⁴⁾, καὶ ἀποτυχίαν τῶν προσδοκωμένων
 διὰ τὸ πικρὸν καὶ ἀβρωτον. Ἰατροῖς δὲ καὶ μάν-
 τεσι πρὸς τὴν τέχνην ἐστὶ ληπτέα ^{c)} διὰ τὸν
 Ἀπόλλωνα.

Κυπάρισσος ⁵⁾ δὲ μακροθυμίας καὶ παρολ-
 κῆς ἐστὶ σύμβολον διὰ τὸ μῆκος.

Πίτυς δὲ καὶ στρόβιλοι ναυκλήροις μὲν καὶ
 πᾶσι τοῖς ναυτιλλομένοις πρὸς τὰς ναῦς εἰσι ληπ-
 τέα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νεῶν, καὶ τὴν πί-
 σαν, καὶ τὴν ξητίνην τὴν ἀπὸ τούτων τῶν δέν-
 δρων γινομένην. Τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπασιν ἀηδίας
 καὶ φυγῆς ⁶⁾ εἰσι σημαντικά διὰ τὸ φιλέρημον.

Ῥοαί ⁷⁾, καὶ μηλέα, καὶ ἄπιαι, καὶ ἀχρά-
 δες, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὸν αὐτὸν ἔχει τῶ
 καρπῶ λόγον, ὃν τινα ἐν τῶ περὶ τροφῆς εἶρηκα.

Πλάταναι, καὶ αἴγειροι, καὶ πτελέα, καὶ
 ὀξύα, καὶ μελία ⁸⁾, καὶ πάντα τὰ ὅμοια, μόνοις
 τοῖς ἐπὶ πόλεμον ὀρμῶσι ⁹⁾ καὶ στρατείαν, καὶ
 τεκτονικοῖς συμφέρουσι: τοῖς μὲν διὰ τὸ ἐξ αὐ-
 τῶν γίνεσθαι ὄπλα ¹⁰⁾; τοῖς δὲ διὰ τὴν αὐτῶν ἐρ-
 γασίαν ¹¹⁾. Τοῖς δὲ λοιποῖς διὰ τὸ ἀκαρπον πε-
 νίας καὶ ἀπορίας εἰσι σημεῖον ^{d)}. Μόνη δὲ λεύ-
 κη ¹²⁾ ἀθληταῖς συμφέρει διὰ τὸν Ἡρακλέα.

b) διὰ τὸ) Cod. B: καί.

c) ληπτέα) Cod. B: συλλημητήρια.

d) εἰσι σημεῖον) Cod. B: ἐστὶ σημαντικά.

Πύξοι, καὶ μυρρίνας, καὶ ῥοδοδάφνας, γυναῖ-
 κας ἑταιρικὰς καὶ οὐ πᾶν τι¹³⁾ κοσμίας^{ε)} ση-
 μαίνουσι. Καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ πράττειν ὀρρωμένους
 ἀγαθά^{δ)}; καὶ τοῖς νοσοῦσιν ἀνάληψιν καὶ
 ὑγίειαν; τοῖς δὲ λοιποῖς ματαιοπονίας σύμβολα
 καθίστανται. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν δένδρων κα-
 τὰ^{ε)} τὰς ὑποθήκας τὰς προειρημένους^{η)} χρη-
 ποιῆσθαι τὰς κρίσεις, παραλαμβάνοντας ἀεὶ^{ι)}
 τὰ ὅμοια ταῖς ἀποβάσεις. Καὶ γὰρ οὐδὲν ἄλλο
 ἐστὶν ὄνειροκρισία, ἢ ὁμοίου παρὰθεσις¹⁴⁾. Με-
 μνησθαι δὲ καὶ τοῦτο χρη-^{ι)}, ὅτι τὰ μὲν ἀγαθόν
 τι σημαίνοντα δένδρα, θάλλοντα καὶ καρποφο-
 ροῦντα^{κ)}, ἀγαθὰ ἂν εἴη; αὐαινόμενα δὲ, ἢ πρόξ-
 ριζα ἀνατρεπόμενα, ἢ κεραινούμενα, ἢ ἄλλως
 πυρὶ καταφλεγόμενα, τάναντία σημαίνουσι¹⁾:
 τὰ δὲ πονηρὸν τι σημαίνοντα καὶ ἄτοπα ἐν¹⁵⁾
 ταῖς ἀποβάσεσιν, αὐαινόμενα καὶ διαφθειρόμενα,
 λυσιτελέστερα καθίσταται. Ἐξῆς δὲ τῇ γεωρ-
 γίᾳ ἐπιβάλλον ἂν εἴη καὶ περὶ κόπρου εἰπεῖν.

C. XXVI.
P. 114.

Περὶ κόπρου παντοίας.

Κόπρος βοεία γεωργοῖς μόνως συμφέρει,
 ὁμοίως καὶ ἡ ἵππειά καὶ ἡ ἄλλη πᾶσα πλὴν

ε) κοσμίας) Cod. B: κοσμίους.

δ) ἀγαθά) Cod. B: ἀπάτας.

ε) κατὰ) Cod. B: περὶ.

η) προειρημένους) Cod. B: εἰρημένους.

ι) ἀεὶ) Cod. B: εἰς.

κ) καρποφοροῦντα) Cod. B: ζωογονοῦντα.

1) σημαίνουσι) Cod. B: σημαίνει.

ἀνθρωπείας. Τοῖς δὲ λοιποῖς δυσθυμίας καὶ βλάβας σημαίνει. Μολύνουσα δὲ καὶ νόσον. Μόνοις δὲ τοῖς τὰς ῥυπώδεις ἐργασίας ἐργαζομένοις συμφέρες, καὶ λυσιτελῆς εὔσα τατήρηται. Ἀνθρωπεία δὲ κόπρος πολλὴ ὀρωμένη πολλὰ καὶ διάφορα σημαίνει κακά^{α)}. Ἔχει δὲ ὧδε: ἐν πλατεία καὶ ἐν ἀγοραῖ καὶ ἐν παντὶ δημοσίῳ τόπῳ^{β)} ὀρωμένη εἶργει χρῆσθαι τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἂν εἴη. Πολλάκις δὲ καὶ προϊέναι κωλύει: ὡς ἔστιν ὅτε τοὺς παρακούσαντας ταῖς ἑαυτῶν^{γ)} μεγάλα ἀναμάξαι κακά ἐποίησεν. Ἄτοπον δ' ἂν εἴη καὶ τὸ^{δ)} μολύνεσθαι κόπρῳ ἀνθρωπείᾳ καταβρέουση ποδέν. Οἶδα δὲ τινα, ὅς ἐδοξεν ἑταῖρον καὶ συνήθη τινα πλούσιον, ἔντα αὐτῷ φίλον, ὄναρ κατὰ τῆς κεφαλῆς κατατιληθῆναι^{ε)}: οὗτος διεδέξατο τὴν οὐσίαν, καὶ ἐκληρονόμησε τὸν ἑταῖρον. Καὶ πάλιν αὖ ἐδοξέ τις ὑπὸ τινος γνωρίμου πένητος προστιληθῆναι, καὶ ὑπ' αὐτοῦ μεγάλα ἐβλάβη, καὶ αἰσχύνῃ τινὶ μεγάλῃ περιέπεσεν. Ἦν γὰρ εἰκὸς τὸν μὲν εὐπεροῦντα^{ς)} τὰ ἑαυτοῦ τῷ ἰδόντι προσθήσειν; τὸν δὲ πενόμενον καὶ οὐδὲν ἔχοντα καταλιπεῖν, καταφρονῆσαι τοῦ ἰδόντος καὶ αἰσχύνῃ περιβαλεῖν αὐτόν. Εἰ δὲ αὐτός τις ἑαυτὸν μολύνειν δόξειε^{τ)} κατὰ σκελῶν ἀφείς: ἑαυτῷ μεγάλων κακῶν αἴτιος ἔσται, καὶ προσέτι νοσήσει.

α) κακά) Deest in Cod. B.

β) δημοσίῳ τόπῳ) Cod. B: χωρίῳ.

γ) εὐπεροῦντα) Cod. B: εὐπερον ὄντα.

Πονηρὸν δὲ καὶ τῇ κοίτῃ ἐναφιέναι; μακρὰν γὰρ νόσον μαντεύεται. Ἐπειδὴ οἱ μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι καὶ πρὸς ἐσχάτοις^{δ)} ὄντες ἐναφιᾶσι τῇ κοίτῃ. Πολλάκις δὲ καὶ γυναῖκός καὶ ἐρωμένης διίστησι τὸ ὄναρ, αἰτία τοῦ ἰδόντος καὶ οὐ τῆς γυναῖκός, διὰ τὸ τὴν κοίτην μολύνα^{ε)}. Ἐν ᾧ δὲ τις οἰκεῖ οἴκῳ χαμῶ ἀποπατεῖν, μὴ χρέσασθαι^{δ)} ἔτι τῷ οἴκῳ σημαίνει; οὐχ ἡδέως^{ε)} γὰρ τις τοῖς μολυνομένοις ἐνδιατρίβει. Πάντων δ' ἂν εἴη σφαλερώτατον καὶ φοβερώτατον^{ζ)} τὸ ἀποπατεῖν ἐν ναῶ^{δ)} θεῶ^{δ)}, ἢ ἐν ἀγοραῖ, ἢ πλατείῃ, ἢ βαλανεῖῳ. Θεῶν τε γὰρ μῆνιν, καὶ μεγάλην ἀσχημοσύνην καὶ ζημίαν οὐ τὴν τυχεύσαν προαγορεύει. Πρὸς δὲ καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει^{η)}. Πολλάκις δὲ καὶ μῖσος ἐργάζεται περὶ τὸν ἰδόντα. Ἀποπατεῖν δὲ ἐν κοπρῶνι καθήμενον, ἢ ἐπὶ λασάνου στερεῶ^{θ)}, καὶ πολλὰ ἀποκρίνειν σκύβαλα, ἀγαθὸν πᾶσι. Πολὺν γὰρ κουφισμὸν φρεντίδων καὶ πάσης^{θ)} ἀνίας σημαίνει; καὶ γὰρ τὸ σῶμα μετὰ τὸν ἀπόπατον κουφώτατον γίνεται. Ἀγαθὸν δὲ καὶ πρὸς ἀποδημίαν τὸ τοιοῦτον καὶ ἀποδήμου ἀνακομιδὴν διὰ τὸ ὄνομα; ἀφοδος^{θ)} γὰρ καλεῖται. Ἐγὼ δὲ ἐτήρησα καὶ τὸ παρ' αἰγιαλῶ ἀποπατεῖν, καὶ ἐν ὁδοῖς, καὶ ἐν ἀρούραις, καὶ

δ) δὲ τις οἰκεῖ οἴκῳ χαμῶ ἀποπατεῖν, μὴ χρέσασθαι) Cod.

B: δὲ τις οἴκῳ ἐν τῷ χαμῶ ἀποπατεῖ μὴ χρέσασθαι.

ε) οὐχ ἡδέως) Cod. B: ἥκιστα.

η) ἐλέγχει) Cod. B: διελέγχει.

θ) φρεντίδων καὶ πάσης) Cod. B: ψυχῆς καὶ φρεντίδων.

παρὰ ποταμῶν, καὶ λίμνη, λυσιτελές ὄν, καὶ ^{h)} τὰ αὐτὰ σημαῖνον τῶ ⁱ⁾ δοκεῖν ἐν κοπρῶνι χέζειν, ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον ἀποβαίνοντος τοῦ τοιούτου. Οὔτε γὰρ οἱ τόποι οὔτοι ὑπὸ τοῦ ἀποπατοῦντος βλάπτονται, αὐτῶ τε τῶ ἀποπατήσαντι παρέχουσι ^{k)} χωρὶς αἰσχύνης ἀποφορτίσασθαι ^{l)}). Ἐπεταὶ δὲ τῶ λόγῳ καὶ περὶ ποτατῶν καὶ πηγῶν εἶπεῖν καὶ λίμνης καὶ φρέατος.

Περὶ ποταμῶν, καὶ λίμνης, καὶ C. XXVII.
πηγῆς, καὶ φρέατος.

Ποταμοὶ καθαρὸν καὶ διειδές ^{a)} ἔχοντες ὕδωρ καὶ ἡρέμα ῥέοντες ἀγαθοὶ δούλκοι καὶ δικαζόμενοι καὶ ἀποδημεῖν βουλομένοις ^{b)}). Ἐοίκασι γὰρ οἱ ποταμοὶ δεσπόταις καὶ δικασταῖς διὰ τὸ πρῶττειν, ὅσα ἂν βούλωνται, ἀνυπευθύνως καὶ κατὰ γνώμην τήν ^{c)} ἑαυτῶν; ἀποδημίαις δὲ καὶ κινήσει ^{c)} διὰ τὸ μὴ μένειν τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ παραρρέειν. Ἐπειδὴν δὲ θολερὸν καὶ ῥυπῶδες ἢ τὸ ὕδωρ: καὶ τὴν ἀπὸ δεσποτῶν καὶ δικαστῶν ἀπειλήν σημαίνουσιν οἱ ποταμοί, καὶ πάσης ^{d)} ἀπο-

h) ὄν, καὶ) Cod. B: ᾧ καὶ.

i) σημαῖνον τῶ) Cod. B: σημαίνοντα τὸ.

k) αὐτῶ τε τῶ ἀποπατήσαντι παρέχουσι) Cod. B: αὐτῶ τε ἀποπατοῦντι παρέχονται.

a) διειδές) Cod. B: διαυγές.

b) βουλομένοις) Cod. B: πειραμένοις.

c) ἀποδημίαις δὲ καὶ κινήσει) Cod. B: ἀποδημίαις δὲ καὶ κινήσει.

d) καὶ πάσης) Cod. B: καὶ πρὸς τὰς.

δημίας εἴργουσιν. Ἐάν δέ τι καὶ ἀρπάσαντες^{ε)} κτήμα τοῦ θεωμένου τὸν ὄνειρον ἀποφέρωσιν^{ς)}: ἐκ παντὸς βλάβην ἐπιφέρουσι μείζονα; τῇ βλάβῃ δὲ αἷμα καὶ κίνδυνον σημαίνουσιν, ἐάν αὐτὸν συναρπάσαντες τὸν ἑρῶντα, καὶ μάλιστα κακόν, ἐάν καὶ εἰς θάλασσαν ἐκβάλωσι³⁾. Πονηρὸν δὲ
 p. 116. καὶ τὸ ἐν ποταμῷ ἐστάναι καὶ περικλύζεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι ἐξελθεῖν; οὐ γὰρ ἂν ὑπομείναι⁴⁾ τις ἐπὶ⁴⁾ τῷ τοιούτῳ ὄνειρῳ, καὶ⁵⁾ πάνυ εὐψυχος εἴη, τὰ κακά. Χείμαρροι δὲ ποταμοὶ καὶ δικασταὶ σημαίνουσιν ἀγνώμονας, καὶ δεσπότης ἀηδεῖς, καὶ ὄχλον⁵⁾, διὰ τὸ βίαιον καὶ μεγαλόφρονον. Ἀγαθὸν δὲ τούτους περᾶν, μάλιστα τοῖς ποσίν; εἰ δὲ μή γε καὶ νηξαμένους. Εἰ δὲ τις^{h)} διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀντικρὺ διελθεῖν ὑποστρέφειν ὑπολάβοι: ἄμεινον αὐτῷ ἀφίστασθαι καὶ μηκέτι δικάζεσθαι, μηδὲ προσιέναι δεσπότη τὸ παρόν, μηδὲ⁶⁾ ἐν ὄχλῳ ἀναστρέφεσθαι. Νήχεσθαι δὲ ἐν ποταμῷ δοκεῖν ἢ λίμνῃ εἰς ἔσχατον ἐλάσαι σημαίνει κίνδυνον, καὶ μάλλον, ἐάν ἐν ποταμῷ⁷⁾ νήχηται. Ὅσα γὰρ ἰχθύς ἐπὶ γῆς πάσχειⁱ⁾, εἰκὸς τοσαῦτα καὶ ἀνθρώπων ἐν ὑγρῷ πάσχειν. Ἄει δὲ διανήξασθαι ἄμεινον ἢ μεταξὺ κλυμβῶντα διῦπνίσαι⁸⁾. Ποτα-

ε) ἀρπάσαντες) Cod. B: διαρπάσαντες.

ς) ὑπομείναι) Cod. B: ὑπομείναι.

g) καὶ) Cod. B: καὶ εἰ.

h) Εἰ δὲ τις) Cod. B: ἢ δὴ (sic) εἰς.

i) ἰχθύς ἐπὶ γῆς πάσχει) Cod. B: ἰσχύς ἐν τῇ γῇ πάσχει.

μὸς εἰς οἰκίαν ξέων καθαρὸς ἀνδρὸς πλουσίου εἰς-
 ὄδον εἰς τὴν οἰκίαν μαντεύεται ἐπ' ὠφελείᾳ^{κ)} τῶν
 ἐνοικούντων; τεταραγμένος δὲ καὶ θολερὸς, καὶ
 μάλιστα, εἴαν τι κινήται τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὄντων^{λ)},
 ἐχθροῦ βίαν σημαίνει, ὅς πολλὰ τὴν οἰκίαν καὶ
 τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ^{λ)} βλάψει. Ἐξ οἰκίας δὲ ποτα-
 μὸς ἐκρέων πλουσίῳ μὲν ἀνδρὶ καὶ μέγα δυναμέ-
 νῳ συμφέρει. Ἄρξει γὰρ τῆς πόλεως καὶ πολλὰ
 φιλοτιμούμενος εἰς τὸ δημόσιον ἀναλώσει, πολλοί
 τε ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ φοιτήσουσι δεόμενοι καὶ
 χηρίζοντες; πάντες γὰρ τοῦ ποταμοῦ δέονται^{μ)}.
 Πένητι δὲ ἀνδρὶ διαβάλλει τὴν γυναῖκα, ἢ τὸν
 παῖδα^{ν)}, ἢ τινὰ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, μοιχευόμενον
 ἢ καὶ ἀσχημονοῦντα. Ἄλλο δὲ ὕδωρ εἰς οἰκίαν
 ξέον θολερὸν μὲν^{ν)} ἐμπιπραμένην τὴν οἰκίαν ὄψε-
 σθαι σημαίνει; τὸ δὲ καθαρὸν κτησιν καὶ χηρί-
 ματα περιβαλεῖσθαι σημαίνει. Φρέαρ δὲ ἰδεῖν
 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ ἐν ἀγρῶ, εὐκ' ἐν πρότερον, ἀγαθόν;
 οὐσίας γὰρ ἐπίκτησιν σημαίνει. Ἀγάμῳ δὲ καὶ
 ἀπαίδι^{ο)} γυναῖκα καὶ παῖδας; νύμφαι τε γὰρ
 εἰσιν ἐν τῷ φρέατι, καὶ ὥσπερ ἡ γυνὴ τὸ φρέαρ
 τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια, ὧν χηρίζουσι, παρέχει.
 Ἀγαθὸν δὲ καὶ πλήρες ἰδεῖν φρέαρ πλημμυροῦν-

κ) ἐπ' ὠφελείᾳ) Cod. B: πρὸς ὠφέλειαν.

λ) τῇ οἰκίᾳ) Cod. B: αὐτῇ.

μ) δέονται) Cod. B: χηρίζονται.

ν) θολερὸν μὲν) Cod. B: μὴ καθαρὸν.

ο) χηρίματα περιβαλεῖσθαι —. Ἀγάμῳ δὲ καὶ ἀπαίδι) Cod.
 B: ἀργύρια περιποιῆσαι σημαίνει· ἀγάμοις δὲ καὶ ἀπαίδι.

ρ. 117. τος^{η)} τοῦ ὕδατος; ὅταν γε μὴ ὑπερκεχῆται; ἐπεὶ τὸ ὑπερχεόμενον^{ρ)} καὶ ῥέον ὕδωρ τοῦ φρέατος τὰ προσγεγόμενα ἀγαθά: γυναῖκά τε καὶ παῖδας, μὴ παραμενεῖν^{σ)} μαντεύεται^{η)}). Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὅταν ἀλλότριόι τινες ἀντλῶσι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἐκ φρέατος^{ρ)}. Λίμνη δὲ μεγάλη τὰ αὐτὰ τῶν ποταμῶν σημαίνει πλὴν τοῦ κατὰ τὴν ἀποδημίαν; αὕτη γὰρ εἴργει ἀποδημεῖν διὰ τὸ τὸ^{β)} ὕδωρ ἐν αὐτῇ μὴ ῥεῖν, ἀλλὰ μένειν αἰεὶ ἐν χώρᾳ τῇ αὐτῇ. Σύμμετρος δὲ καὶ μικρὰ λίμνη^{δ)} γυναῖκα σημαίνει εὐπόρον ἀφροδισίοις χαίρουσαν; δέχεται γὰρ τοὺς εἰσβαίνειν βουλομένους καὶ ἢ λίμνη, καὶ οὐκ ἀπείργει^{ε)}). Εἴη δ' ἂν ἀριστον καὶ ἐν λίμνῃ ἢ ἐν ποταμῶν πλέειν καὶ μὴ νήχεσθαι. Πηγὰί δὲ, καὶ κρήναι, καὶ πίδακες, ὕδατι καθαροῦ^{ς)} πλημμυροῦσαι, ἀγαθὰ πάνσιν ἐπίσης; μάλιστα δὲ τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ἀπόροις; οἷς μὲν γὰρ εὐπορίας, οἷς δὲ σωτηρίας εἰσὶ σημαντικά. Οὐδὲν γὰρ οὕτω τρέφειμον ὡς ὕδωρ^{β)}). Ἀνανόμεναί δὲ καὶ μὴ ἔχουσαι ὕδωρ τὰ ἐναντία πᾶσι σημαίνουσιν.

ρ) τοῦ ὕδατος; ὅταν γε μὴ — ὑπερχεόμενον) Cod. B: τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φρέατος· ὅταν γὰρ μὴ ὑπερχεῆται, ἐπὶ τὸ ἐγχεόμενον.

η) μαντεύεται) Cod. B: μὲν παύεται.

β) ἀντλῶσι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἐκ φρέατος) Cod. B: ἀντλῶσι τὸ φρέαρ.

ε) καὶ οὐκ ἀπείργει) Cod. B: οὐκ εἴργει.

Περὶ ἐλῶν, καὶ ὄρῶν, καὶ ὀδῶν, να- C. XXVIII.
πῶν τε, καὶ Φαράγγων.

Ἐλη ποιμέσι μόνοις συμφέρει, τοῖς δὲ λοι-
ποῖς ἀπραξιῶν ἐστὶ σημαντικὰ^{α)}, καὶ τοῖς ὀδεύου-
σιν ἐμπόδια γίνεται διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ἀνοδίας.
Ὅρη δὲ, καὶ νάπαι, καὶ ἄγκαι, καὶ Φάραγγες,
καὶ ὕλαι πᾶσαι, δυσθυμίας καὶ φόβους καὶ τα-
ραχὰς καὶ ἀνεργίας^{β)} προσημαινουσι; δούλοις δὲ
καὶ κακουργοῖς βασάνους καὶ πληγὰς, καὶ πλου-
σίοις βλάβας, διὰ τὸ κατακόπτεσθαι καὶ αἰεὶ
τὶ ἀποβάλλειν. Ἄει δὲ ἄμεινον ταῦτα διεκπε-
ρᾶν, καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς ὁδοὺς εὐρίσκειν, καὶ ἀπὸ
τούτων εἰς πεδία κατιέναι, καὶ μηκέτι ἐν αὐτοῖς
ἔντα διϋπνίζεσθαι^{β)}. Οἷας δ' ἂν ὁδοὺς ὀδεύειν τις
ὑπολάβοι, τοιούτῳ^{γ)} χρήσεται βίῳ. Αἱ μὲν γὰρ
πλατεῖαι, καὶ ὀμαλαί, καὶ λεῖαι, καὶ ἐν πεδίῳ
οὔσαι, πολλὴν εὐμάρειαν ἐν τοῖς πραττομένοις
προαγορεύουσιν; αἱ δὲ λεῖαι μὲν, ἀνάντεϊς δὲ,
μετὰ^{δ)} παρολκῆς καὶ δυσθυμίας σημαίνουσιν ἀνύ-
σειν τὰ προκείμενα. Ἐὰν δὲ τις ἐξανάβη καὶ
ἐπὶ πέρας ἀφίχθαι^{ε)} νομίση: αἱ μὲν κατάντεϊς
πᾶσιν εἰσὶν ἀπρακταὶ πλὴν τῶν φοβουμένων καὶ
φευγόντων; θᾶττον γὰρ ἀποφυγεῖν προαγο- P. 118.

α) σημαντικὰ) Cod. B: σημεία.

β) διϋπνίζεσθαι) Cod. B: διϋπνίζειν.

γ) τοιούτῳ) Cod. B: οὔτοι.

δ) μὲν, ἀνάντεϊς δὲ, μετὰ) Cod. B: οὔσαι δὲ μετὰ.

ε) ἐπὶ πέρας ἀφίχθαι) Cod. B: ἐπὶ πέρας ἀφικέσθαι.

ρεύουσι; στεναγὸν δὲ παντελῶς ὁδοὶ δυσθυμίας σημαίνουσι^{f)}).

C. XXIX. Περὶ δικαστηρίων καὶ δικῶν^{α)}).

Δικαστήρια, καὶ δικασταὶ, καὶ δικολόγοι, καὶ νομοδιδάκται¹⁾, πᾶσι ταραχὰς καὶ δυσθυμίας καὶ δαπάνας ἀκαίρους προμαντεύοντα, καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχουσι. Τοῖς δὲ νοσοῦσι κρισίμους ἡμέρας²⁾ προαγορεύουσιν; ἐν αἷσι, ἐὰν μὲν κατ' ὄναρ νικῶσιν, ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβαλοῦσιν, ἐὰν δὲ λειφθῶσι³⁾ κατ' ὄναρ, τεθνήξοντα. Εἰ δὲ τις δίκην ἔχων ὑπολάβει ἐν τῇ τοῦ δικαστοῦ χώρᾳ καθέζεσθαι: οὐ λειφθήσεται; οὐ γὰρ ὁ δικαστὴς ἑαυτὸν καταδικάζει, ἀλλ' ἄλλους.⁴⁾ Πᾶσι δὲ τοῖς δίκην ἔχουσιν ἰατροὶ ὀρώμενοι τὸν⁵⁾ ἴσον τοῖς συνηγόροις ἐπέχουσι λόγον.

C. XXX. Περὶ ἀρχῆς πάσης.

Βασιλεύειν δεκεῖν τῷ μὲν νοσοῦντι θάνατον προαγορεύει; ἀνυπότακτος γὰρ μόνος ὁ βασιλεὺς, ὡσπερ καὶ ὁ ἀποθανών^{α)}. Τῷ δὲ ἐβρωμένῳ τῶν συγγενῶν καὶ κοινωνῶν ἀπώλειαν πάντων καὶ χωρισμόν; ἀκοινωνήτος γὰρ ἡ βασιλεία. Κακούργῳ δὲ δεσμὰ σημαίνει, καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχει;
ἐκφανῆς

f) σημαίνουσι) Cod. B: προαγορεύουσιν.

α) Περὶ δικαστηρίων καὶ δικῶν) Cod. B: Περὶ δίκης.

α) ὁ βασιλεὺς, ὡσπερ καὶ ὁ ἀποθανών) Cod. B: ὁ ἀποθανών, ὡσπερ ὁ βασιλεὺς.

ἐκφανῆς γὰρ ὁ βασιλεύς ἐστι, καὶ ὑπὸ πολλῶν
 φρουρεῖται. Τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνει καὶ ἡ βασιλικὴ
 σκευή, τοῦτ' ἐστὶ ^{b)} διάδημα καὶ σκῆπτρον καὶ
 ἀλευργίς. Βασιλεύειν πένης ἐὰν δόξη: πολλὰ
 πράξει ἐπιδόξως μὲν, ἀκερδῶς δέ. Δούλω δὲ τὸ
 βασιλεύειν ἐλευθερίαν σημαίνει ^{c)}; πάντως γὰρ
 χρὴ τὸν βασιλέα ἐλεύθερον εἶναι καὶ ἀνυπότα-
 κτον. Ἄριστον δὲ φιλοσόφῳ καὶ μάντει τὸ βα-
 σιλεύειν; οὐδὲν γὰρ ἐλευθεριώτερον ὑγιούσιν γνώ- P. 119.
 μης, οὐδὲ βασιλικώτερον ὑπολαμβάνομεν εἶναι.
 Στρατηγεῖν τοῖς μὲν ἐθάσιν ἀγαθόν ^{d)}; πένησι δὲ
 ταραχὰς σημαίνει καὶ περιβοησίας ^{e)}; δούλοις δὲ
 ἐλευθερίαν. Γραμματεύειν δὲ δοκεῖν ἀλλοτριῶν
 καὶ οὐδὲν προσηκόντων σημαίνει φροντίσασιν πραγ-
 μάτων: ἐξ ὧν κάματος μὲν πολὺς τῷ ἰδόντι ^{f)}
 ἔσται; ὠφέλεια δὲ οὐδ' ἦτισοῦν. Νοσοῦντι δὲ καὶ
 αὐτῇ ^{g)} ἡ ἀρχὴ θάνατον προσημαίνει διὰ τὸ προσά-
 γειν τὸν γραμματέα. Δούλω δὲ οἰκονομίας καὶ
 πίστει περιποιεῖ τὸ ὄναρ τοῦτο. Ἀστυνομεῖν ^{h)},
 ἢ παιδονομεῖν, ἢ γυναικονομεῖν, φροντίδας καὶ
 σκυλμούς ὑποτίθησι ⁱ⁾ τῷ ἰδόντι, διὰ δημόσια, ἢ
 διὰ παιδία ^{j)}, ἢ διὰ γυναῖκας. Ἀγορανομεῖν δὲ

b) τοῦτ' ἐστὶ) Deest in Cod. B.

c) τὸ βασιλ. ἐλ. σημαίνει) Cod. B: βασιλεία ἐλευθερίαν προα-
 γορεύει.

d) περιβοησίας) Cod. B: πολυβοησίαν.

e) μὲν πολὺς τῷ ἰδόντι) Cod. B: μὲν τῷ ἰδόντι καὶ πόνος.

f) ὑποτίθησι) Cod. B: περιτίθησιν. Quod fortasse mel-
 lius; sic enim h. c. et infra invenitur: — πᾶσι
 σκυλμούς — περιτίθησι.

g) παιδία) Cod. B: παιδάρια.

τοῖς ἐπὶ ἰατρικὴν ὀρμῶσι συμφέρει, καὶ μάλιστα τοῖς διαιτωμένοις διὰ τὸ τροφῆς τὸν ἀγορανόμον προνοεῖσθαι. Τοῖς δὲ λοιποῖς ταραχὰς καὶ περιβησίας σημαίνει. Ἐάν δὲ καὶ πράγματα ποιῆ καὶ δαπανᾶς ἀχρήστους: πάντως δὲ καὶ ψόγον ἔξει^{h)}; οὐ γὰρ ἔνεστιν ἀγορανομοῦντα ἄνευ τούτων διάγειν. Ἐπιδόσεις δὲ δημοσίας ἐπιδίδοναι⁴⁾ παρ' ἑαυτοῦ τοῖς μὲν νοσοῦσι θάνατον προαγορεύει καὶ τῆς οὐσίας σκερπισμὸν καὶ διάλυσιν; τοῖς δὲ ἐρῶμένοις ταραχὰς καὶ περιβησίας. Μόνοις δὲ τοῖς παντελῶς ἀπόροις ἀγαθόν ἐστι καὶ κερδοφόρονⁱ⁾ τὸ ὄναρ; οὐ γὰρ ἔνεστιν ἐπιδίδοναι τοῖς πολλοῖς μὴ οὐχὶ πολλὰ ἔχοντα. Ἀγαθόν δὲ καὶ σκηنيκοῖς, καὶ θυμελικοῖς, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς ὄχλον καθιεῖσιν ἑαυτούς; τιμὴν γὰρ πολλὴν πρὸς τοὺς ὄχλους κτήσασθαι σημαίνει; εὐφημοῦνται γὰρ οἱ τὰς ἐπιδόσεις διαδιδόντες⁵⁾. Διδομένης δὲ ἐπίδοσεως δοκεῖν λαμβάνειν ἀγαθόν; μὴ λαμβάνειν δὲ οὐκ ἀγαθόν^{k)} πᾶσιν, εἴαν τε δημοσία ἢ ἐπίδοσις ἦ, εἴαν τε ἰδιωτικὴ. Θάνατον γὰρ ἀντικρουσ προαγορεύει; ἐπεὶ μηκέτι τοῖς ἀποθανοῦσιν ἢ ἐπίδοσις ἐπιδίδοται. Οἶδα δὲ τινα εἰς Ὀλύμπια ἀνιόντα ἐπὶ τὸ ἀγωνίσασθαι, ὃς ἔδοξε τοῖς ἑλληνοδίκαις⁶⁾ τοῖς ἀθληταῖς δίδοναι ἄρτους, αὐτῶ δὲ ὑστερήσαντι μηκέτι ἔχοντας ἐπιδεῦναι:

h) ψόγον ἔξει) Cod. B: ψόγους.

i) κερδοφόρον) Cod. B: κερδαλέον.

k) οὐκ ἀγαθόν) Cod. B: πονηρόν.

καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐδόκουν οὐ καταλήψε-
 σθαι αὐτὸν τὸν ἀγῶνα; ἐμοὶ δὲ τι καίκιον¹⁾ ἐδέ-
 κει. Καὶ γὰρ οὕτως ἀπέβη; μετὰ γὰρ ταῖς P. 120.
 ἀπογραφὰς¹⁾ εὐθέως ἀπέθανεν. Οἷα δὲ ἂν ἀρ-
 χὴ πορφύραν ἢ χρυσὸν ἀναγκάζῃ τὸν ἄρχοντα^{m)}
 φορεῖν, ὅλεθρον τοῖς νοσοῦσι σημαίνει, καὶ τὰ
 κρυπτὰ ἐλέγχει. Τὸ δὲ ἱεραῖσθαι καὶ ἱερωσύνην
 παρὰ δήμου λαβεῖν ἀγαθὸν πᾶσι, πλὴν τῶν
 ἀποκρυπτομένων; ἐπίσημοι γὰρ οἱ ἱερεῖς. Οἷου
 δ' ἂν τις ὑπολάβῃ θεοῦ ἱερεὺς εἶναιⁿ⁾, τοιοῦτον
 αὐτῷ καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀποβήσεται ἢ^{o)} ἀπὸ τοιού-
 των ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Συστημάτων δὲ ἢ οἰκίας
 ἀρχεῖν καὶ ἐπιτροπεύειν πᾶσι σκυλμούς καὶ ἀη-
 δίας βιωτικὰς περιτίθησι; πολλάκις δὲ καὶ ζη-
 μίας, μάλιστα δὲ τοῖς δοκοῦσι καὶ παρ' ἑαυτῶν
 φιλοτιμεῖσθαι, καὶ δεῖπνά τινα ποιεῖν ἢ ἐπιδό-
 σεις διδόναι^{o)}. Πᾶσα δὲ ἱερωσύνη καὶ πᾶσα ἀρχή,
 ἧς μὴ μέτεστι γυναικί, εἰάν ὑπολάβῃ γυνὴ ἱερα-
 τεύειν ἢ ἀρχεῖν, θάνατον αὐτῇ προαγορεύει. Καὶ
 πάλιν αὖ^{o)} πᾶσα ἱερωσύνη καὶ πᾶσα ἀρχή, ἧς
 μὴ μέτεστιν ἀνδρὶ διὰ τὸ ἔθος ἢ νόμον, εἰάν ἀνὴρ
 ὑπολάβῃ^{o)} ἱερατεύειν ἢ ἀρχεῖν, ὁμοίως θάνατον
 αὐτῷ προαγορεύει.

N 2

1) ἀπογραφὰς) Cod. B: ἀποτροφὰς.

m) τὸν ἄρχοντα) Cod. B id non habet.

n) ὑπολάβῃ θεοῦ ἱερεὺς εἶναι) Cod. B: ὑπολάβῃ τις θεοῦ
 ἱερατεύειν.

o) εἰάν ἀνὴρ ὑπολάβῃ) Cod. B: ἀνδρὶ ὑπολαβόντι.

C. XXXI. Περὶ πολέμου καὶ στρατείας καὶ
στρατολογίας.

Πόλεμος καὶ τὰ πολέμου ἔργα πᾶσι ταρα-
χὰς σημαίνει καὶ δυσθυμίας, πλὴν τῶν στρα-
τιωτῶν καὶ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ἐξ ὄχλων
ἢ ἐξ ὀπλων ἢ ἐν ὀπλοῖς ἐργαζομένων; τούτοις
δὲ εὐπορίαν προαγορεύει. Τῶν δὲ ὀπλων τὰ μὲν
σκεπαστικά¹⁾ πολλὴν ἀσφάλειαν προαγορεύει,
οἷον ἀσπίς, κρέανος, καὶ θώραξ, καὶ κνημίδες.
Τὰ δὲ ἐκηβόλα πολλάκις καὶ ἀκουσίων ἀμαρ-
τημάτων αἰτία γίνεται, καὶ στάσεων καὶ φιλο-
νεικίας, οἷον δόρυ, καὶ λόγχη, καὶ ἀκόντιον, καὶ
σφενδόνη. Μάχαιρα δὲ καὶ ξίφος τὸν θυμὸν τοῦ
ιδόντος σημαίνουσι, καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἰσχυρότα-
τον, καὶ τῆς γνώμης τὸ τολμηρότατον. Ἰδίως
δὲ ἡ ἀσπίς γυναῖκα²⁾ σημαίνει καὶ ἡ περιεφα-
λαία, πλουσίαν μὲν ἢ εὐμορφον ἢ πολυτελής;
πενηχεράν δὲ καὶ ἄμορφον ἢ μὴ πολυτελής. Στρα-
p. 121. τολογεῖσθαι δὲ ἢ στρατεῦεσθαι τοῖς ὅπως οὖν νο-
σοῦσι θάνατον σημαίνει. Καὶ γὰρ ὁ στρατευσά-
μενος ἐξ ἰδιωτικῷ μεταβάλλει τὸν ἑαυτοῦ^{a)} βίαν,
καὶ ἐν ἄλλαις γίνεται διατριβαῖς τὴν πρώτην κα-
ταλιπών. Πελλάκις δὲ καὶ πρεσβύταις θάνα-
τον προηγόρευσε, τοῖς δὲ λοιποῖς σκυλμούς τε καὶ
ἀηδίας καὶ κινήσεις προαγορεύει καὶ ἀποδημίας.
Ἄργοις δὲ καὶ ἀπόροις πράξεις σημαίνει καὶ ἐρ-

a) τὸν ἑαυτοῦ) Aldus: τὸν ἑαυτὸν.

γασίας; οὔτε γὰρ ἀργὸς ὁ στρατιώτης, οὔτε ἐν-
δεής ἐστι, ἀλλ' ἐντελής³⁾. Δούλεις δὲ ἐν τιμῇ
μὲν γενέσθαι σημαίνει; μηδέπω δὲ αὐτοὺς ἐλευ-
θερωθῆναι. Πολλοὶ δὲ ἐλευθερωθέντες οὐδὲν ἦτ-
τον ἐδούλευσάν τε καὶ ὑπετάγησαν. Καὶ γὰρ εἰ
καὶ ἐλεύθερος ὁ στρατιώτης, οὐδὲν ἦττον ὑπηρετεῖ.

Π ε ρ ῖ μ ο ν ο μ α χ ί α ς.

C. XXXII.

Μονομαχεῖν δὲ δικάσασθαι¹⁾ σημαίνει, ἢ ἄλ-
λην τινὰ στάσιν καὶ μάχην μαχέσασθαι. Μάχη
τε γὰρ καὶ ἡ πυγμὴ καλεῖται, εἰ καὶ μὴ δι'
ὄπλων γίνεται: ἀ δὴ τὰ²⁾ ἔγγραφα καὶ δίκαια
τῶν μαχομένων σημαίνει. Ἄει δὲ τὰ μὲν τοῦ
φεύγοντος ὄπλα ἐγκληθῆναι σημαίνει, τὰ δὲ τοῦ
διώκοντος ἐγκαλέσαι. Ἐτήρησα δὲ ἐγὼ πολλά-
κις καὶ γάμον τὸν τοιοῦτον ὄνειρον προαγορεύσαν-
τα³⁾ γυναικὸς τοιαύτης, οἷα ἂν ἦ ὄπλα ἔχων,
ἢ οἷα ἂν³⁾ τις ὑπολάβοι πυκτεύειν. Ἐπειδὴ δὲ
ἀνευ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν οὐκ ἔστι⁴⁾ σαφῶς πα-
ραστῆσαι⁴⁾ τὰς ἀποδείξεις: χρήσομαι καὶ τοῖς
ὀνόμασιν. Οἷον εἰ μὲν θρακὶ πυκτεύει⁵⁾ τίς: λή-
ψεται γυναῖκα πλουσίαν, πανούργον, καὶ φι-
λόπρωτον; πλουσίαν μὲν διὰ τὸ κατεσκεπᾶσθαι
τοῖς ὄπλοις, πανούργον δὲ διὰ τὸ μὴ ὀρθὸν ἔχειν
τὸ ξίφος, φιλόπρωτον δὲ διὰ τὸ ἐπιβαίνειν. Εἰ

a) τὸν τοιοῦτον ὄνειρον προαγορεύσαντα) Cod. B: τὸ τοιοῦ-
τον ὄναρ προαγορεύσαν.

b) οὐκ ἔστι) Cod. B: οὐκ ἂν εἴη.

δὲ τις μετ' ἀργυρέων ὄπλων πυκτεύει: λήψεται
 γυναῖκα εὐμορφον⁶⁾, ἡρέμα πλουσίαν, πιστικὴν
 καὶ αἰσχυρόν, καὶ πειδομένην τῷ ἀνδρὶ; καὶ γὰρ
 ὑπεβαίνει καὶ ἐσκέπασται, καὶ εὐμορφοτέρα ἢ
 πανοπλία αὐτῆ τῆς προτέρας. Εἰ δὲ σεκούτορι:
 εὐμορφον μὲν λήψεται γυναῖκα καὶ πλουσίαν,
 μεγάλα δὲ φρονῶσαν ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ, καὶ διὰ τοῦ-
 το καταφρονῶσαν τοῦ ἀνδρός, καὶ κακῶν πολ-
 p. 122. λῶν αἰτίαν ἐσομένην; αἰεὶ γὰρ διώκει. Εἰ δὲ ῥη-
 τιαρίῳ⁷⁾: λήψεται γυναῖκα ἄπορον καὶ ἐρωτικὴν,
 καὶ φυγάδα, ῥᾶστα τῷ⁸⁾ βουλομένῳ πλησιάζουσαν.
 Ἰππεὺς⁹⁾ δὲ τὴν γυναῖκα πλουσίαν μὲν εἶναι λέγει καὶ εὐγενῆ, φρένας δὲ οὐκ ἔχουσαν^{d)}.
 Ὁ δὲ ἀσσιδάριος⁹⁾ ἀργὴν καὶ μαρᾶν εἶναι τὴν
 γυναῖκα σημαίνει. Ὁ δὲ προβοκάτωρ¹⁰⁾ εὐμορ-
 φον μὲν καὶ χαρίεσσαν, λαμυρᾶν δὲ καὶ ἐρωτι-
 κήν. Διμάχαιρος δὲ καὶ ὁ λεγόμενος ὀρβήλας
 ἦτοι φαρμακόν, ἢ ἄλλως κακώτροπον ἢ ἄμορφον
 εἶναι τὴν γυναῖκα σημαίνει. Ταῦτα οὐ πιθανεύ-
 μενος, οὐδὲ κατὰ τὸ εἶκος συντιθεῖς λόγους γρά-
 φω: ἀλλὰ ἀπὸ πείρας τῶν ἐκάστοτε ἀποβαι-
 νόντων πολλάκις ἐτήρησα.

C. XXXIII.

Περὶ θεῶν τιμῆς.

Θύειν θεοῖς τὰ νενομισμένα ἐκάστῳ πᾶσιν
 ἀγαθόν; ἢ γὰρ τυχόντες ἀγαθῶν, ἢ κακὰ φυ-

c) φυγάδα, ῥᾶστα τῷ) Cod. B: ἐφοιταδραιστάτα.

d) φρένας δὲ οὐκ ἔχουσαν) Cod. B: φρεῶν δὲ οὐ μετέ-
 χουσαν.

γόντες¹⁾ ἄνθρωποι θεοῖς θύουσι. Τὰ δὲ ἀνόσια ἢ μὴ νενομισμένα ἱερεῖα θεοῖς θύειν μῆνιν τῶν θεῶν, αἷς ἔθυσέ τις, προαγορεύει. Ἄλλους δὲ θύοντας²⁾ ἰδεῖν πονηρὸν τῷ νοσοῦντι, καὶ Ἀσκληπιῷ³⁾ θύοντας ἰδὴ διὰ τὴν τοῦ θυομένου ἱερείου ἀνομίαν; θάνατον γὰρ σημαίνει. Στεφανοῦν θεοὺς ἄνθεσι καὶ κλάδοις τοῖς προσήκουσι καὶ νενομισμένοις ὅσις εἶναι,³⁾ ἀγαθὸν πᾶσιν, οὐκ ἄνευ μέντοι φροντίδων ἀποβησόμενον. Δούλω^{b)} δὲ παραινῆ τὸ τοιοῦτον πείθεσθαι τῷ δεσπότῃ, καὶ τὰ ἐκείνῳ κεχαρισμένα ποιῆν. Ἐκμάσσειν δὲ θεῶν ἀγάλματα, ἢ καθαίρειν, ἢ ἀλείφειν, ἢ σαροῦν τὰ πρὸ τῶν νεῶν καὶ τὰ πρὸ τῶν ἀγαλμάτων, ἡμαρτηκέναί τι εἰς⁴⁾ αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς θεοὺς σημαίνει. Οἶδα δὲ ἐγὼ τινὰ ἐπὶ^{c)} τούτῳ τῷ ὀνειρώ επισρηκτότα⁵⁾ εἰς τοῦτον τὸν θεόν, οὗ ἔδωκε τὸ ἀγαλμα καθαίρειν, καὶ τοῦτο ἦν, ὃ προηγόρευεν αὐτῷ ὁ ὄνειρος: ἰδεῖν ἱκετεύειν τὸν θεόν. Συντρίβειν δὲ θεῶν ἀγάλματα, καὶ ἐκβάλλειν τῆς οἰκίας, ἰδρυμένα ἔνδον, ἢ καταρῥίπτειν ναοὺς, ἢ τὶ τῶν οὐχ ὁσίων ἐν ναοῖς ποιῆν, πονηρὸν ἂν εἴη πᾶσι, καὶ περιστάσεις μεγάλας σημαίνει. Οἱ γὰρ ἐν μεγάλαις συμφοραῖς γενόμενοι⁶⁾ καὶ τῆς πρὸς θεοὺς εὐσεβείας ἀφίστανται. p. 123.

Αὐτόματτοι δὲ οἱ θεοὶ ἀπαλλασσόμενοι, καὶ τὰ

a) ἔθυσέ τ., πρ. Ἄ. δ. θύοντας) Cod. B: ἐθύειν τὰς προαγορεύσεις ἀλλ' οὐδε ὅτις.

b) Δούλω) Cod. B: δούλοις.

c) ἐπὶ) Cod. B: ἐν.

ἀγάλματα αὐτῶν συμπύπτοντα, θάνατον τῶ ἰδόντι ἢ τινὶ τῶν αὐτοῦ προφαίνει^{d)}). Θεοὶ θεοῖς θύοντες ἔρημον τὸν οἶκον τοῦ ἰδόντος ἔσσεθαι^{e)} σημαίνουσιν; ὡς γὰρ ἐν ὄντων ἀνθρώπων ἑαυτοῖς θύουσι; σπᾶνει γὰρ τῶν τιμησόντων αὐτοῦς ἑαυτοῖς τὰ νομιζόμενα ποιῶσι. Κινούμενα δὲ τῶν θεῶν ἀγάλματα πᾶσι φόβους ἢ καὶ ταραχὰς σημαίνουσι, πλὴν τῶν δεδεμένων καὶ τῶν ἀποδημεῖν προαιρουμένων; τούτων γὰρ τοὺς μὲν λυθῆναι σημαίνουσιν, ἵνα εὐκίνητοι γίνωνται, τοὺς δὲ^{f)} κινῶσι τῆς ἔδρας καὶ ἐξάγουσι.

C. XXXIV.

Π ε ρ ἰ θ ε ῶ ν .¹⁾

Τῶν θεῶν οἱ μὲν εἰσὶ νοητοί, οἱ δὲ αἰσθητοί. Νοητοὶ μὲν οἱ πλείους, αἰσθητοὶ δὲ ὀλίγοι. Δείξει δὲ ἔτι ὁ ἐπιῶν^{a)} λόγος ἀκριβέστερον. Φαμέν δὲ τῶν θεῶν τοὺς μὲν Ὀλυμπίους εἶναι, οὓς καὶ αἰθέριους καλοῦμεν, τοὺς δὲ οὐρανόους, τοὺς δὲ ἐπιγείους, τοὺς δὲ θαλασσίους, τοὺς δὲ ποταμίους, τοὺς δὲ χθονίους^{b)}). Αἰθέριοι μὲν οὖν λέγοντο ἂν^{b)} εἰκότως: Ζεὺς, Ἥρα, καὶ Ἀφροδίτη οὐρανόους^{c)}, καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἀπόλλων, καὶ Πῦρ τὸ αἰθέριον, καὶ Ἀθηνᾶ. Οὐρανοὶ δὲ: Ἥλιος, καὶ

d) προφαίνει) Cod. B: προαγορεύει.

e) ἔσσεθαι) Deest in Cod. B.

f) τοὺς μὲν λυθ. σ., ἴ. ε. γ., τοὺς δὲ) Cod. B: οὓς μὲν λυπνθῆναι σημαίνουσι, εὐκίνητοι γίνονται, οὓς δὲ.

a) δὲ ἔτι ὁ ἐπιῶν) Cod. B: δὲ ὁ ἰῶν.

b) Αἰθ. μ. ο. λέγοντο ἂν) Cod. B: Αἰθ. μ. λέγονται.

Σελήνη, καὶ Ἄστρα, καὶ Ἄνεμοι, καὶ Νέφη, καὶ τὰ ὑπὸ τούτων συνιστάμενα Παρήλια, καὶ Δοκίδες, καὶ Σέλας, καὶ Ἴρις. Εἰσὶ δὲ οὗτοι ἑρατοὶ αἰσθητοὶ πάντες. Τῶν δὲ ἐπιγείων αἰσθητοὶ μὲν: Ἐκάτη, καὶ Πάν, καὶ Ἐφιάλτης, καὶ Ἄσκληπιός; οὗτος δὲ καὶ νοητὸς ἅμα λέγεται^{ε)}; νοητοὶ δὲ: Διόσκουροι, καὶ Ἡρακλῆς, καὶ Διόνυσος, καὶ Ἑρμῆς, καὶ Νέμεσις, καὶ Ἀφροδίτη πάνδημος^{δ)}, καὶ Τύχη, καὶ Πειθῶ, καὶ Χάριτες, καὶ Ὠρα, καὶ Νύμφη, καὶ Ἔστια. Θειάσσιοι δὲ, νοητοὶ μὲν: Ποσειδῶν τε καὶ Ἀμφιτρίτη, καὶ Νηρεὺς^{δ)}, καὶ Νηρηίδες, καὶ Λευκοθέα, καὶ Φόρκυς; αἰσθητοὶ δὲ: αὐτὴ ἢ Θάλασσα, καὶ Κύματα, καὶ Αἰγιαλοί, Ποταμοὶ τε καὶ Λίμνη, καὶ Ἀχελῷος. Χθόνιοι δὲ: Πλούτων, καὶ Περσεφόνη, καὶ Δημήτηρ, καὶ Κόρη, καὶ Ἰακχος, καὶ Σάραπις, καὶ Ἴσις, καὶ Ἄνουβις, καὶ Ἄρ-
 ποκράτης, καὶ Ἐκάτη χθονία^{ε)}, καὶ Ἑρινύες, καὶ Δαίμονες οἱ περὶ τούτους^{ε)}, καὶ Φόβος καὶ Δεῖμος, οὓς ἔνιοι Ἄρεως υἱεῖς^{ε)} λέγουσιν. Αὐτὸν δὲ τὸν Ἄρη πῆ μὲν ἐν ταῖς ἐπιγείοις, πῆ δὲ ἐν τοῖς χθονίοις^{ε)} κατατακτέον. Οἱ δὲ πέριξ^{ε)} τούτων Ὠκεανὸς καὶ Τηθύς, καὶ Κρόνος, καὶ Τιτᾶνες, καὶ Φύσις ἢ τῶν ὅλων. Εἰ δὲ τινα πρῶταί-

P. 124.

ε) οὗτος δὲ κ. ν. ἄ. λέγεται) Cod. B: οὗτοι δὲ καὶ νοητοὶ ἅμα λέγονται. Quae lectio mihi magis placet.

δ) καὶ Νηρεὺς) Deest in Cod. B.

ε) οἱ περὶ τούτους) Cod. B: οἱ περὶ τούτοις.

ε) χθονίοις) Cod. B: καταχθονίοις.

νων ὁ λόγος ὑπομνήσειε τῶν Θεῶν: οὐ παραλείψομαι^{β)} τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ λόγον. Τούτων δὲ τῶν προκειμένων^{β)} Θεῶν τοῖς μὲν μέγα δυναμένοις ἀνδράσι καὶ γυναιξίν οἱ ὀλύμπιοι συμφέρουσιν ὀρώμενοι; τοῖς δὲ μετρίοις οἱ οὐράνιοι; τοῖς πένησι δὲ οἱ ἐπίγειοι. Οἱ χθόνιοι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόνοις τοῖς γεωργαῖς, καὶ τοῖς λανθάνειν τι πειρωμένοις; εἰσὶν ἀγαθοί. Καὶ οἱ θαλάσσιοι καὶ ποτάμιοι τοῖς ναυτιλλομένοις καὶ τοῖς ἐξ ὕδατος ἢ δι' ὕδατος ἐργαζομένοις. Οἱ δὲ πέριζ τούτων πονηροὶ πᾶσι πλὴν Φιλοσόφων; οὗτοι γὰρ καὶ μέχρι πέρατος τῶν ὅλων τείνουσι^{γ)} τὴν ἑαυτῶν γνώμην. Περὶ δὲ ἐκάστου αὐτῶν καὶ κατ' ἰδίαν εἰπεῖν διδασκαλικώτερον εἶνά μοι δοκεῖ. Πρῶτον οὖν περὶ τῶν ὀλυμπίων ποιήσομαι τὸν λόγον:

C. XXXV.

Περὶ Θεῶν ὀλυμπίων.¹⁾

Δία ἰδεῖν αὐτόν, ὅποιον²⁾ ὑπειλήφαμεν, ἢ ἀγάλματα αὐτοῦ ἐν οὐρανῷ ἔχοντα τὴν αἰκίαν σκευήν, ἀγαθὸν ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ πλουσίῳ; κρατύνει γὰρ τοῦ μὲν τὸν πλουῦτον, τοῦ δὲ τὴν τύχην καὶ βασιλείαν. Νοσοῦντι δὲ σωτηρίαν μαντεύεται; καὶ τοῖς λοιποῖς δὲ ἔστιν ἀγαθός. Ἄει δὲ ἄμεινον ἀτρέμας ἐστῶτα, ἢ καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου καὶ μὴ κινούμενον τὸν Θεὸν ἰδεῖν: εἰ δὲ καὶ κινῶτο, εἰ μὲν^{α)} πρὸς ἀνατολάς: ἀγαθός

g) προκειμένων) Cod. B: εἰρημέων.

α) εἰ δὲ καὶ κινῶτο, εἰ μὲν) Cod. B: εἰ γὰρ κινῶτο.

ἀν εἶη; εἰ δὲ πρὸς δύσιν: πονηρός, ὡς περ καὶ ὅταν³⁾ μὴ τὴν αἰκείαν ἔχοι σκευήν. Ὡς γὰρ Φησὶν ὁ Πανύασις, ἀπτόλεμα⁴⁾ καὶ ἀσθενῆ ἔσσεσθαι τὰ πράγματα τοῦ ἰδόντος προαγορεύει.

b) Ἦρα δὲ τὰ αὐτὰ γυναιξὶ τῷ Διὶ σημαίνει, ἀνδράσι δὲ ἥττονα. Τὰ δὲ αὐτὰ τῇ Ἦρα καὶ ἡ Ἦρα σημαίνει. p. 125.

Ἄρτεμις τοῖς φοβουμένοις ἀγαθῆ; διὰ γὰρ τὸ ἀρτεμέες⁵⁾, ὅπερ ἐστὶν ὑγιές, ἀφόβους αὐτοὺς διαφυλάττει. Καὶ γυναιξὶ τικτούσαις ἀγαθῆ ἡ θεός; Λοχία⁶⁾ γὰρ καλεῖται. Κυνηγοῖς δὲ μάλιστα συμφέρεει διὰ τὴν Ἄγροτέρα⁷⁾, καὶ ἀλιεῦσι διὰ τὴν Λιμνάτιν. Δραπέτας δὲ καὶ τὰ ἀπολλύμενα Φησὶν εὐρεθήσεσθαι; οὐδὲν γὰρ τὴν θεὸν διαφεύγει. Ἄει δὲ ἡ μὲν Ἄγροτέρα καὶ Ἐλαφιβόλος πρὸς πράξεις ἐπιτηδειότερα τῆς κατὰ ἄλλον τρόπον δεδημιουργημένης. Τοῖς δὲ σεμνότερον ἐπαινημένοις βίον ἡ κατεσταλμένη τῷ σχήματι ἀμείνων: οἶον ἡ Ἐφεσία, καὶ ἡ Περγαῖα, καὶ ἡ λεγομένη παρὰ Λυκίοις Ἐλεύθουσα⁸⁾. Οὐδὲν διαφέρει τὴν θεὸν ἰδεῖν, ὅποιαν ὑπειλήφαμεν, ἢ ἀγάλμα αὐτῆς. Ἐάν τε γὰρ σαρκῖνοι οἱ θεοὶ φαίνονται, εἴαν τε ὡς ἀγάλματα ἐξ ὕλης πεποιημένα, τὸν αὐτὸν ἔξουσι λόγον. Θᾶπτον δὲ καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ σημαίνουσιν αὐτοὶ οἱ θεοὶ οἱ ἀθάνατοι ὁρώμενοι, ἥπερ τὰ ἀγάλ-

b) Ἦρα δὲ τὰ αὐτὰ — usque infra ad verba: παρθέ-
νος γὰρ ἡ θεός.) Omnia desunt in Cod. B.

ματα αὐτῶν. Ἄρτεριν γυμνήν ἰδεῖν⁹⁾ κατὰ πάντα τρόπον οὐδενὶ συμφέρει.

Ἄπόλλων μουσικαῖς ἀγαθός; λόγων γὰρ εὐρετής ὁ θεὸς καὶ μουσικῆς πάσης. Ἄγαθός δὲ καὶ ἰατροῖς; Παιῶν γὰρ καλεῖται. Καὶ μάντεσι καὶ φιλοσόφοις; ἐντελεῖς γὰρ αὐτοὺς καὶ ἐνδόξους ἔσσεσθαι προαιγρεύει. Καὶ τὰ κρυπτὰ
p. 126. ἐλέγχει; ὁ γὰρ αὐτὸς εἶναι νενομίσται τῷ Ἡλίῳ. Ἄπόλλων ὁ Δελφίνιος ἀποδημίας καὶ κινήσεις εἴωθε σημαίνειν.

Ἄθηνᾶ χειροτέχναις ἀγαθὴ διὰ τὴν προσηγορίαν; Ἐργάνη καλεῖται γὰρ. Καὶ τοῖς γῆμαι βουλομένοις; σεμνὸν γὰρ καὶ οἰκουρὸν ἔσσεσθαι τὴν γυναῖκα μαντεύεται. Ἄγαθὴ δὲ καὶ φιλοσόφοις¹⁰⁾; φρόνησις γὰρ εἶναι νενομίσται ἢ θεός. Ὅθεν καὶ ἐξ ἐγκεφάλου γεγενῆσθαι φασὶν αὐτήν. Καὶ γεωργοῖς ἀγαθὴ; τὸν γὰρ αὐτὸν τῇ γῆ λόγον ἔχει, ὡς φασὶν οἱ φιλόσοφοι. Καὶ τοῖς ἐπὶ πόλεμον ὀρμῶσιν¹¹⁾ ἀγαθὴ; τὸν γὰρ αὐτὸν τῷ Ἄρει λόγον ἔχει. Γυναιξὶ δὲ ἐταίρῃς καὶ μοιχευομέναις πονηρά. Ἐτι καὶ γυναιξὶ γήμασθαι προαιρουμέναις; παρθένος γὰρ ἢ θεός.

Πῦρ τὸ αἰθέριον πᾶσιν ἀγαθόν, μάλιστα δὲ τοῖς νοσοῦσι; σωτηρίας γὰρ αὐτοῖς σημείον, ἐπεὶ μὴ μέτεστι τούτου τοῖς ἀποθανούσι. Περὶ δὲ τῶν οὐρανίων ἐξῆς^{c)} ἐρῶμεν:

c) ἐξῆς) Cod. B: ἐφεξῆς.

Περὶ Θεῶν οὐρανίων.

C. XXXVI.

Ἡλιος ἀπὸ ἀνατολῆς ἀνίσχων λαμπρὸς καὶ καθαρὸς καὶ καταδυόμενος εἰς δύσιν πᾶσιν^{α)} ἀγαθός. Τοῖς μὲν γὰρ πράξεις προαγορεύει; ἀνίστησι γὰρ ἐξ ὕπνου καὶ προτρέπεται^{β)} πράττειν: οἷς δὲ παίδων γονήν; ἡλίους^{γ)} δὲ καὶ τὰ ἀρσενικὰ τέκνα εἰ γονεῖς ὑποκοριζόμενοι καλοῦσι. Δούλους^{δ)} δὲ ἐλευθέρους ποιεῖ; ἡλιον^{ε)} γὰρ καὶ τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν ἄνθρωποι. Τοῖς δὲ λοιποῖς εἰς τὴν κτῆσιν ὠφέλιμον. Τοὺς δὲ^{δ)} λανθάνειν καὶ ἀποκρύπτεσθαι πειρωμένους βλάπτει; πάντα γὰρ ἐξελέγχει καὶ εὐσύνοπτα ποιεῖ. Ἡλιος ἀπὸ δύσεως ἐξανατέλλων τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει τῶν λεληθέναι δοκούντων. Καὶ τὸν^{ε)} νοσοῦντα μετὰ ἀπόγνωσιν ἀνίστησι. Καὶ τὸν ὀφθαλμιῶντα οὐ φησι τυφλωθῆσεσθαι; ἐκ πολ- p. 127. λοῦ γὰρ σκότους τὸ φῶς ὄψεται. Καὶ τὸν ἀπόδημον ἐπανάγει, καὶ εἰ ἀπεγνωσμένος ἂν εἴη. Ἄγαθὸν δὲ καὶ τῶ εἰς δύσιν προαιρουμένῳ ἀπιέναι; τὴν γὰρ ἐκεῖθεν ἀνακομιδὴν προαγορεύει

a) πᾶσιν) Cod. B: πένησι.

b) προτρέπεται) Cod. B: προτρέπει.

c) Δούλους) Cod. B: οὗς.

d) καλοῦσιν ἄνθρ. τ. δ. λ. ε. τ. κ. ὦ. Τοὺς δὲ) Cod. B: καλοῦμεν ἄνθρωποι, τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς ἔκτῃσιν ὠφέλιμον· οὗς δὲ τοὺς.

e) ἐξανατέλλων — δοκούντων. Καὶ τὸν) Cod. B: ἀνατέλλων τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει, καὶ τοὶ λεληθέναι δοκούντων τῶν ἀποκρυπταμένων.

αὐτῶ: καὶ τῶ ἀπὸ δύσεως προσδεχομένῳ τινά; ἤδη γὰρ αὐτὸν κενῆσθαι πρὸς τὴν ἐπάνοδον σημαίνει. Τοῖς δὲ λοιποῖς πρὸς πᾶν ἐγχείρημα καὶ πᾶσαν ἐλπίδα ἐναντίος καθίσταται¹⁾, καὶ τὰ κατὰ προαίρεσιν οὐκ ἔα τελεσθῆναι. Τούτου γὰρ ὡς εἰκὸς τὴν ἐναντίαν φύσει κινουμένου κίνησιν νοσεῖν καὶ τὸ ὅλον καὶ τὸ εἶ) ἐπὶ μέρους; πάντως δὲ καὶ ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον μέρος ἐστὶ τοῦ ὅλου. Πρὸς λόγον δὲ τῶν εἰρημένων καὶ τὸν ἀπὸ μεσημβρίας ἢ ἄρκτου ἀνατέλλοντα, ἢ εἰς μεσημβρίαν ἢ ἄρκτον δύνοντα, κρίνειν χρῆ. Ἡλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος²⁾ ἢ πορφυράδης πρὸς πᾶσι τοῖς πολέμοις καὶ ἄτοπος γίνεται τοῦτο μὲν ἀπραξίας δηλῶν, τοῦτο δὲ καὶ τέκνους τοῦ ἰδόντος νόσον ἢ τινὰ κίνδυνον; ἢ τοῖς ὄμμασιν αὐτοῦ νόσον προαγορεύει. Τοῖς δὲ λανθάνειν τι πειρωμένοις καὶ τοῖς φοβουμένοις ἐπιτήδειος τετήρηται; οἱ μὲν γὰρ λήσονται, οἱ δὲ οὐδὲν πείσονται πονηρόν; ἦττον γὰρ ὁ ἀμαυρὸς ἐπικαίει. Ἡλιος εἰς γῆν κατιῶν ἐμπρησμοῦ καὶ πυρκαϊᾶς ἐστὶ σημεῖον. Τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνει, καὶ ἐπὶ τι τῶν οἰκουμένων εἰσὶν. Ἡλιος ἐπὶ κοίτην τινὸς κατακείμενος καὶ ἀπειλῶν νόσον μεγάλην καὶ φλεγμονὰς προαγορεύει. Λέγων δὲ τι ἀγαθὸν καὶ δεικνύς εὐπρέπειας ἐστὶ σημεῖον. Πολλοῖς δὲ καὶ υἰῶν γένεσιν προηγόρευεν. Ἡλιος ἀφανιζόμενος πᾶσι

1) φύσει κινουμένου κ. ν. κ. τὸ ὅλον καὶ τὸ) Cod. B: τοῦ φωτὸς κινουμένου κίνησιν δεκεῖ: καὶ τὰ ὅλα καὶ τὰ.

πονηρός, πλὴν τῶν λανθάνειν πειρωμένων καὶ τὰ ἀπόβρητα ἐργαζομένων; ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀφθαλμῶν πήρωσιν ἔσεσθαι ἢ τέκνων ὄλεθρον προαγορεύει. Ἡλιος, οὐχ οἷος ἐστίν, ἀλλ' οἷος νερόμισται ἐν ἀνθρώπου ἰδέει^{g)} βλεπόμενος, σκευὴν ἔχων ἠνιόχου^{h)}, ἀθληταῖς ἀγαθὸν καὶ τοῖς ἀποδημεῖν ἐπιθυμοῦσιⁱ⁾ καὶ ἀρματηλάταις. Νοσοῦσι δὲ ἐπικίνδυνος καὶ ὄλεθριος καθίσταται. Ἄει δὲ ἄμεινον Ἡλίου αὐγὴν εἰς οἰκίαν εἰσιούσαν, ἢ περ αὐτὸν τὸν Ἡλίον ἰδεῖν. Ἡ μὲν γὰρ διὰ τὸ φωτεινότερον ποιεῖν τὸν οἶκον ἐπίκτησιν σημαίνει: ὁ δὲ οὐκ ἂν ὑπομεῖναι τοὺς ἔνδον τὰ δεινὰ σημαίνει; οὐδὲ γὰρ ἀντιβλέψαι αὐτῷ ἐστίν. Οὔτε διδοὺς p. 128. τί ὁ Ἡλιος οὔτε ἀφαιρούμενος ἀγαθὸς ἂν εἴη; διδοὺς μὲν γὰρ κινδύνους σημαίνει, ἀφαιρούμενος δὲ ὄλεθρον. Ἄει δὲ ἄμεινον ἀγαλμα ἰδεῖν τοῦ θεοῦ τούτου ἐν καιῷ ἰδρυμένον ἐστὼς ἐπὶ βιάσεως, ἢ αὐτὸν τὸν θεόν, ὅποιος νερόμισται. Καὶ γὰρ τὰ ἀγαθὰ τελειότερα προαγορεύει τὸ τοιοῦτον ἄναρ, καὶ τὰ κακὰ ἥττονα. Οἷος δὲ ἐστὶ καὶ οἷος βλέπεται ἐν οὐρανῷ φαινόμενος, καὶ οὕτως ἀγαθὸν ἂν εἴη.

Σελήνη γυναῖκα σημαίνει τοῦ ἰδόντος καὶ μητέρα; τροφὸς γὰρ εἶναι νερόμισται: καὶ θυγατέρα καὶ ἀδελφὴν; Κόρη γὰρ καλεῖται. Καὶ χεῖματα καὶ εὐπορίαν, καὶ πραγματεῖαν ψηφίζε-

g) ἰδέει) Aldus: εἶδεα.

h) ἐπιθυμοῦσι) Cod. B: ἐπιχειροῦσι.

ται, καὶ πλοῦν^ι); πρὸς γὰρ τὴν ταύτης κίνησιν καὶ οἱ κυβερνηῖται ναυτίλλονται. Καὶ ἀποδημίαν, ὅτι ἔστιν ἀεικίνητος. Καὶ τὰ τοῦ ἰδόντος ὄμμα-
τα, ὅτι τοῦ ὄραϊν καὶ αὕτη ἔστιν αἰτία καὶ δε-
σποινᾶ. Κοινὸν γὰρ πάντες οἱ θεοὶ λόγον^ε ἔχουσι
πρὸς δεσπότας: οἱ μὲν^ε; ἄρσενες πρὸς ἄρσενας,
αἱ δὲ θήλειαι πρὸς θηλείας. Ὁρθεῶς γὰρ καὶ
τοῦτο τὸ παλαιὸν ἔχει:

— Τὸ κρατοῦν δύναμιν ἔχει Θεοῦ.⁷⁾

Καὶ^κ) εἰάν μὲν ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ ἥδιον τρέπη-
ται ἢ Σελήνη: τὴν ἀπὸ τούτων ἢ διὰ ταῦτα ὠφέ-
λειαν σημαίνει; εἰάν δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον: τὴν ἀπὸ
τούτων^δ) ἢ διὰ ταῦτα βλάβην. Ὁμοίως καὶ αἱ
πλείονες φαινόμεναι σελήναι, καὶ ἡ οὕσα ὅταν
ἀπολείπη⁹⁾). Τὸ δὲ δοκεῖν ἐν τῇ σελήνῃ τὴν ἑαυτοῦ
εἰκόνα¹⁰⁾ βλέπειν ἀπαιδι μὲν υἱοῦ γένεσιν δηλοῖ¹⁾,
γυναικὶ δὲ ἰδούσῃ θυγατέρα; ὄψεται γὰρ ἑκα-
στος ὁμοίαν ἑαυτοῦ εἰκόνα, τοῦτ' ἔστι τέκνον.
Ἄγαθὸν δὲ καὶ τραπεζίταις, καὶ δανεισταῖς, καὶ
ἐρνανάρχαις; πολλὰ γὰρ πορίσουσιν. Ἄγαθὸν δὲ
καὶ τοῖς φαίνεσθαι βουλομένοις; τοὺς δὲ ἀπο-
κρυπτομένους ἐλέγχει. Νασοῦντας δὲ καὶ τοὺς
πλοῖζομένους ἀναιρεῖ: τοὺς μὲν¹¹⁾ ὑδρωπιάσαν-
τας; ἐπεὶ φύσει ἔστιν ὑγρά; τοὺς δὲ ναυαγίᾳ
περι-

1) πλοῦν) Cod. B: πλοῦν ἔχειν.

κ) ἔχει Θεοῦ. Καὶ) Cod. B: ἔχει οὖν.

1) δηλοῖ) Cod. B: παραγορεύει.

περιπίπτοντας ^{m)}). Ὅσα δὲ ἂν ὁ Ἥλιος ἀγαθὰ σημαίνει, ταῦτα καὶ ἡ Σελήνη. Ὅμοίως καὶ ὅσα ἂν κακά, αἰεὶ δὲ ἦττονα. Καὶ γὰρ αὕτη ἦττον p. 129. ἐστὶ τοῦ ἡλίου θερμῆ. Σημαίνει δὲ αἰεὶ τὰ ἀποτελέσματα μὴ ἄνευ θηλυκοῦ προσώπου τελεσθῆναι.

Ἄστέρες ὁμοῦ μὲν πάντες λαμπροὶ καὶ καθαροὶ ὁρώμενοι καὶ πρὸς ἀποδημίαν εἰσὶν ἀγαθοὶ καὶ πρὸς ἄλλας πράξεις, καὶ πρὸς τὰ ἀπόρρητα. Οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον τῆ ἡλίου ἢ τῆ σελήνης; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐκφανεῖς εἰσὶ. Μετὰ δὲ τούτων ἦτοι τέλει ἀφανεῖς, ἢ καὶ ἀμαυρότεροι φαίνονται. Ἴδια δὲ ἕκαστος ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἢ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, ἢ ἀπὸ αὐτῆς ⁿ⁾ τῆς κινήσεως, ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος τοῦ κατὰ τὴν κίνησιν κρινέσθω; εἴ γε μή τις ⁿ⁾ διαμαρτάνειν θέλει. Μάλιστα δὲ ἂν ἐπὶ τοῦ ἐν ἀστεροσκοπία λόγου τὸ ταιῦτον σαφέστερον γένοιτο. Τῶν δὲ ἀστέρων ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ποιεῖ. Οἷον τὰ χειμῶνος αἰτία δυσθυμίας καὶ κινδύνους καὶ ταραχῆς σημαίνουσι. Τὰ δὲ εὐδίας αἰτία εὐπραξίας καὶ εὐημερίας καὶ περισμὸν σημαίνουσι. Τὰ δὲ τροπῆς τοῦ καταστήματος αἰτία, τὰ μὲν θερινὰ ⁿ⁾ τὴν ἐπὶ τὰ βελτίονα μεταβολὴν σημαίνει, τὰ δὲ χειμερινὰ τὴν ἐπὶ τὰ χείρονα. Ἦδη

m) ναυαγίῳ περιπίπτοντας) Cod. B: ναυαγήσαντας.

n) μή τις) Cod. B: τις μή.

δὲ αὐτῶν ἕνια καὶ τοῖς μύθοις τοῖς περὶ αὐτὰ
 τὰς ἀποβάσεις ὁμοίως ἐπιφέρουσι. Περὶ ὧν ἐκά-
 στου λέγειν μακρὸν ἂν εἴη, καὶ ταῦτα τοῦ περὶ
 αὐτὰ λόγου πρὸς πάντων ἐγνωσμένου, τῶν γε
 μὴ ἀπαιδευτῶν. Ἄστéρες ἐκλείποντες τοῦ οὐρα-
 νοῦ πλουσίοις μὲν πενίαν πολλὴν καὶ ἐρημίαν ση-
 μαίνουσιν; ἔοικε γάρ ὁ μὲν οὐρανὸς τῇ οἰκίᾳ τοῦ
 ἰδόντος, οἱ δὲ ἀστéρες τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν κτή-
 μασι τε καὶ ἀνθρώποις; πένησι δὲ ὄλεθρον μαν-
 τεύεται. Μόνις δὲ ἂν εἴη τὸ τριοῦτεν ὄναρ ἀγα-
 θὸν τοῖς μέγά τι βουλομένοις κακὸν ποιεῖν; ἀνύ-
 σουσι^{ο)} γάρ, καὶ εἰ μεγάλοις ἐπιχειροῦσιν. Ἦκου-
 σα δὲ τινος λέγοντος, ὡς ἄρα ἐδόκει τις τοὺς
 ἀστéρας τοῦ οὐρανοῦ ἐκλειοιπέναι; καὶ Φαλα-
 κρὸς ἐγένετο; ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ οὐρανὸς πρὸς
 τὸν ὅλον κόσμον, τὸν αὐτὸν καὶ ἢ κεφαλὴ πρὸς
 τὸ σῶμα, καὶ πάλιν ὃν^{ρ)} ἔχουσι λόγον οἱ ἀστé-
 ρες πρὸς τὸν οὐρανόν, τὸν αὐτὸν καὶ αἱ τρίχες
 πρὸς τὴν κεφαλὴν. Οὔτε δὲ καταπίπτοντες^{ι)}
 ἐπὶ γῆν οἱ ἀστéρες εἰσὶν ἀγαθοί, οὔτε ἀφανιζό-
 μένοι; πολλῶν γὰρ ὄλεθρον μαντεύονται, καὶ
 ἀξιολόγων μὲν ἀνθρώπων οἱ μεγάλοι, λιτῶν δὲ
 καὶ ἀσήμων οἱ λεπτοὶ καὶ ἀμαυροί. Οὐδὲ τὸ δο-
 κεῖν κλέπτειν ἀστéρας ἀγαθόν; ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ
 πλείστον^{η)} ἱερόσυλοι ἐπὶ τούτῳ τῷ ὀνειρῶ οἱ ἰδόν-

ο) ἀνύσουσι) Cod. B: ἀνύουσι.

ρ) ὃν) Cod. B: οἶον.

ι) ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πλείστον) Cod. B: ὡς δὲ ἐπιτοπολύ.

τες ἐγένοντο. Οὐ μὴν ἔλαθόν γε, ἀλλὰ ἐάλωσαν. Ἐπραξάν μὲν γάρ, ἀ' ἐβούλοντο¹⁵⁾, διὰ τὸ καὶ τῶν ἀστέρων κεκρατηκένας; ἐάλωσαν δὲ διὰ τὸ τοῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐπιχειρεῖν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐσθίειν δοκεῖν ἀστέρας ἀγαθὸν οὐδενί, πλὴν μάντεων καὶ τῶν τὰ οὐράνια διασκεπτομένων; τούτοις γὰρ ἐργασίαν σημαίνουσι καὶ πολλήν¹⁾ πρόσκτησιν. Τοῖς δὲ λοιποῖς ὄλεθρον μαντεύεται. Πονηρὸν δὲ καὶ τὸ ὑπὸ στέγην ἰδεῖν ἀστέρας; ἢ γὰρ τὴν οἰκίαν ἐρημον γενομένην ἀποστεγασθῆναι ἢ¹⁶⁾ καὶ καυθῆναι σημαίνουσιν, ἵνα καὶ ἐνδοθεν⁵⁾ οἱ ἀστέρες φαίνωνται, ἢ τὸν ἄρχοντα τῆς οἰκίας ἀποθανεῖν. Παρῆλιοι δὲ, καὶ δοκίδες, καὶ σέλας, καὶ οἱ λεγόμενοι κομήται ἀστέρες, καὶ οἱ πωγωνία, τὰ αὐτὰ σημαίνουσιν, οἷς¹⁷⁾ καὶ οἱ ὑπὲρ ἀέρα ὄραθέντες¹⁾ εἰώθασι ποιεῖν.

³Ἰρις δὲ δεξιά μὲν ὄρωμένη ἀγαθή; εὐώνυμος δὲ πονηρά. Δεξιάν δὲ καὶ εὐώνυμον οὐ πρὸς τὸν οὐρανὸν χρῆναι, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἥλιον¹⁸⁾. Ὅπως δ' ἂν φαίνηται, αἰεὶ τοῖς ἐν πενίᾳ πολλῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ περιστάσει οὓσιν ἀγαθὴ νομιζέσθω; καὶ γὰρ αὕτη τρέπει¹⁴⁾ αἰεὶ τὸ κατὰστημα, καὶ τὸ περιέχον¹⁹⁾ ἄλλοιοῖ. Πᾶσι δὲ τοῖς ἐν περι-

Ο 2

1) τούτοις γ. ἐ. σ. κ. πολλήν) Cod. B: τούτων γ. ἐ. σημαίνει, καὶ πολλῶν.

5) ἐνδοθεν) Cod. B: ἔνδοθεν.

1) οἱ ὑπὲρ ἄερα ὄραθέντες) Cod. B: ὑπεραθέντες.

14) τρέπει) Cod. B: πρέπει.

στόσει οὖσιν ἀγαθαί αἱ²³⁾ τῶν καθεστῶτων μεταβολαί.

Νέφη δὲ τὰ μὲν λευκά²¹⁾ εὐπραξίας ἐστὶ σημαντικά, καὶ²²⁾ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀναφερέμενα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀποδημίαν σημαίνει, καὶ τοὺς ἀποδημήσαντας^{γ)} ἀγει, καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχει. Τὰ δὲ πυρρὰ ἀπραξίας ἐστὶ σημαντικά, καὶ τὰ ζεφώδη δυσθυμίας, καὶ τὰ μέλαινα χειμῶνος ἢ λύπης.

Ἄνεμοι δὲ πρῶτος καὶ ἡρέμα πνέοντες ἀγαθοί; λάβροι δὲ καὶ βίαιοι σημαίνουσιν ἀνθρώπους ἀηδεῖς καὶ ἀγνώμονας. Παύλαπες δὲ καὶ οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι κινδύνους καὶ μεγάλας ἐπιφέρουσι ταραχάς. Χρῆ δὲ καὶ τοῦτο σκοπεῖν, ὅτι οἱ μὲν συννεφῆ ποιῶντες τὸν ἀέρα πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις εἰσὶ πονηροὶ τοῖς προαναφερομένοις, μόνοις δὲ τοῖς ἀποκρυπτομένοις ἀγαθοί; οἱ δὲ αἰθέρας αἰτίαι τὰ ἐναντία σημαίνουσιν. Ἄει δὲ τοῖς²³⁾ ἀποδήμους^{γ)} προσδικῶσιν οἱ ἀπὸ τῶν κλιμάτων ἐκείνων, οὗ εἰσὶν οἱ ἀπόδημοι, πνέοντες εἰσὶν ἀγαθοί; οἱ δὲ ἐναντίοι κατέχουσι τοὺς ἀποδήμους. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν οὐρανίων. Περὶ δὲ τῶν ἐπιγείων θεῶν ὧδε κρίνειν προσήκει^{γ)}:

γ) σημαίνει, καὶ τοὺς ἀποδημήσαντας) Cod. B: σημαίνει γενέσθαι, καὶ ἀποδημοῦντας.

χ) ἀποδήμους) Cod. B: ἀποδημοῦσι.

γ) ὧδε κρίνειν προσήκει) Desunt haec verba in Cod. B

Περὶ τῶν ἐπιγείων Θεῶν.

C.
XXXVII.

Οἱ μὲν αἰσθητοὶ Θεοὶ φόβον καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων εἰσὶ σημαντικοί; καὶ γὰρ μεθ' ἡμέραν ἐπιφερόμενοι τῶν τοιούτων αἰτίαι καθίστανται. Σημαίνει δὲ καὶ διάφορα¹⁾ καὶ οὐδὲν ὅμοιον ἀλλήλοις ἕκαστος φαινόμενος. Οἶον Ἐκάτην ἰδεῖν τριπρόσωπον ἐστῶσαν ἐπὶ βάσεως κινήσεις καὶ ἀποδημίας σημαίνει; Ἐνυδία²⁾ γὰρ ἡ Θεὸς καλεῖται. Μονοπρόσωπον δὲ ἰδεῖν πονηρὸν πᾶσιν; ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ξένης τὰ δεινὰ ἢ ἀπὸ ξένου ἐσόμενα προαγορεύει. Ἄει δὲ τῶν καθεστῶτων κινεῖ πραγμάτων τὸν ἰδόντα, καὶ οὐκ ἔῃ μένειν ἐν τοῖς αὐτοῖς, οἷα ἂν φαίνεται καὶ ὅποια. Κινουμένη δὲ ἡ Θεὸς καὶ συναντῶσα κατὰ σχῆμα καὶ τὰς ὄψεις καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς κρατούμενα σημαίνει τὰ ἀποτελέσματα. Περὶ ὧν λέγειν οὔτε ὅσιον, οὔτε ἀσφαλές. Ἄδηλος³⁾ δὲ ὁ λόγος τοῖς μεμνημένοις τῆς Θεῶν. Οἱ δὲ ἀμύητοι παρὰ τῶν μεμνημένων μανθανέτωσαν.

p. 132.

Πάν νομεῦσιν ἀγαθὸς διὰ τὸ νόμιον, καὶ κνηγοῖς διὰ τὸ ἀγριον. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἀκαταστασίας καὶ θυρόβους σημαίνει, καὶ ἐφ' αἷ τις μέγα φρονεῖ, ταῦτα αὐτῷ μὴ βέβαια εἶναι; οὐ γὰρ ἀσφαλῶς ὑποκειμένας ἔχει τοῖς βάσεις τῶν ποδῶν⁴⁾ ὁ Θεός. Λέγουσι δὲ ἔνιοι, ὡς τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις ἐστὶν ἀγαθός⁵⁾.

a) Περὶ τῶν ἐπιγείων Θεῶν. Οἱ μὲν αἰσθητοὶ usque ad verba βάσεις τῶν ποδῶν ὁ Θεός. Λέγουσι δὲ ἔνιοι, ὡς τοῖς

Ὁ δὲ Ἐφιάλτης ὁ αὐτὸς εἶναι τῷ Πανὶ νε-
νόμισται. Διάφορα δὲ σημαίνει; Θλίβων μὲν
γὰρ καὶ βαρῶν ^γ) καὶ οὐδὲν ἀποκρινόμενος θλί-
ψεις καὶ στενοχωρίας σημαίνει. Ὅ, τι δ' αὖν
ἀποκρίνηται ἐρωτώμενος, τοῦτο ἐστὶν ἀληθές.
Ἐὰν δὲ τι καὶ διδῶ καὶ συνουσιάζῃ: μεγάλας
ὠφελείας προαγορεύει; μάλιστα δὲ ὅταν μὴ
βαρῆ. Ὅ, τι δ' αὖν προσίων πράξῃ, τοὺς νο-
σοῦντας ἀνίστησιν; οὐ γὰρ ἀποθανομένω πρός-
εσι ποτὲ ἀνθρώπω.

^β) Ἀσκληπιὸς ἰδρυμένος μὲν ἐν ναῶ καὶ ἐστῶς
ἐπὶ βάσεως καὶ ὀρώμενος καὶ προσκυνούμενος ἀγα-
θὸς ἐν πᾶσι καὶ περὶ πάντων ἐγχειρημάτων;
βραχείας γὰρ ^δ) μόνον εἴωθε νόσους ποιεῖν. Κι-
νούμενος δὲ, ἢ προσίων, ἢ εἰς οἰκίας εἰσιών, νόσον
καὶ λοιμὸν μαντεύεται; τότε γὰρ μάλιστα τοῖς
ἀνθρώποις δεῖ τοῦ θεοῦ τούτου. Τοῖς δὲ ἤδη νο-
σοῦσι σωτηρίαν προαγορεύει; Παίϊων γὰρ ὁ θεὸς
λέγεται. Ἄει δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς τοὺς ἐν ταῖς χρεῖ-
αις λαμβανομένους καὶ τοὺς οἰκονομοῦντας τὸν
οἶκον τοῦ ἰδόντος δηλοῖ. Ἐν δὲ ταῖς δίκαις συν-
ηγόρους σημαίνει.

p. 133.

Διόσκουροι τοῖς πλωιζομένοις ^ε) χειμῶνος εἰςὶ
σημαντικῆς; τοῖς δὲ ἐν γῆ οὔσι στάσεως, ἢ δικῶν,

περὶ τὸν Διόσκουρον τεχίτις ἐστὶν ἀγαθός.) Omnia de-
sunt in Cod. B.

^β) Ἀσκληπιὸς ἰδρυμένος usque ad Capitis XXXIX. ex-
trema verba: μάλιστα δὲ Νεμέσει τὰ αὐτὰ σημαίνει.)
Omnia desunt in Cod. B.

^γ) πλωιζομένοις.) Aldus: πλωιζομένοις.

ἢ πολέμου, ἢ μεγάλης νόσου. Πάντων δὲ τῶν δεινῶν εἰς τέλος⁷⁾ ἀζημίους ἀπαλλάττουσι, καὶ τοὺς ἤδη ὄντας ἐν τινι τούτων ταχέως ἀπαλλάττουσι. Σωτῆρες⁸⁾ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοί, ἀλλὰ τῶν πρότερον ἐπὶ τινὶ φόβῳ ἢ κινδύνῳ γενομένων.

Ἡρακλέα μὲν ἰδεῖν, ἢ ἀγαλμα αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς εὐπροαιρέτοις⁹⁾ καὶ κατὰ νόμον ζῶσιν, ἀγαθός, καὶ μάλιστα εἰάν πρὸς τινων ἀδικῶνται. Ἀεὶ γὰρ ὁ θεὸς καὶ, ὅτε ἦν ἐν ἀνθρώποις, ἐπήμυνε¹⁰⁾ τοῖς ἀδικουμένοις καὶ ἐτιμῶρει. Τοῖς δὲ παρανομῶσι καὶ τοῖς ἀδικόν τι πράττουσι πονηρὸς ὁ θεὸς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ἀγαθὸς δὲ τοῖς ἐπὶ ἀγῶνα ἢ δίκην ἢ μάχην τινὰ περυσόμενοις; Καλιλίνκος¹¹⁾ γὰρ ὁ θεὸς καλεῖται. Τὸ δὲ δοκεῖν συνδιατρίβειν τῷ θεῷ, καὶ συμπράττειν τι, ἢ τροφῆς τῆς αὐτῆς κοινωνεῖν, ἢ σκευὴν τὴν αὐτὴν ἔχειν, ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν λεόντην ἢ τὸ ῥόπαλον ἢ ἄλλό τι τῶν ὀπλων λαβεῖν¹²⁾, πᾶσιν ἄτοπον ἢ πονηρὸν τετήρηται: καὶ διὰ μακρᾶς πείρας τῶν τειούτων ἦλθον; ὡς δὲ εἰκὸς εὐλόγως καὶ ὀρθῶς ἀποβαίνει πρὸς οὐδὲν ἀγαθὸν καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὡς γὰρ ὁ θεὸς ἐχρήσατο βίῳ, τούτου τῷ ἰδόντι μεταδίδωσιν. Ἐπίμονος δὲ καὶ μοχθηρὸς ἐγένετο ὁ τοῦ θεοῦ βίος, ὅτε ἦν ἐν ἀνθρώποις, καὶ εἰ πάνυ λαμπρὸς ἦν καὶ ἔνδοξος. Πολλάκις δὲ καὶ τοιούτοις περιπεσεῖν σημαίνει, οἷς καὶ ὁ θεὸς ταῦτα ἔχων ὄπλα περιέπεσεν.

Διόνυσος τοῖς γεωργαῖς συμφέρει τοῖς τὸν ξυλικὸν καρπὸν γεωργοῦσι, μάλιστα ἀμπέλους; καὶ p. 134.

καπήλοις δὲ καὶ πᾶσι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. Ἄγαθόν δὲ καὶ τοῖς ἐν περιστάσει τινὶ οὔσι; παῦλαιον¹³⁾ γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν δειπῶν σημαίνει δι' αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ἔστι γὰρ Διόνυσος¹⁴⁾ παρὰ τὸ διανύειν ἕκαστα. Τοῖς δὲ τὸν ἀβρὸν βίον ζῶσι καὶ μάλιστα παισι¹⁵⁾ ταραχαῖς καὶ κινδύνους καὶ ἐπιβουλαῖς καὶ περιβοήσεις σημαίνει διὰ τὴν περὶ τὸν θεὸν ἱστορίαν, καὶ διὰ τὸν φυσικὸν λόγον Διονύσου. Μεγίστου γὰρ αὐτοῖς κινδύνου αἴτιος τοῖς ἀνθρώποις καθίσταται ὁ θεός. Οὐδὲν μὲντοι ἦττον καὶ τούτους σώζει, καὶ οὐκ ἐᾷ διαφθαρεῖναι. Ὀδεύουσι δὲ καὶ πλέουσι κακός¹⁶⁾; ἀντικρὺς γὰρ καὶ διαρρήδιον λησθηρίων προσβολὰς σημαίνει, καὶ τραύματα, καὶ κατακοπὰς. Ὁ δὲ χορὸς ὁ περὶ τὸν Διόνυσον, οἷον Βάκχοι καὶ Βάκχαί, καὶ Βασσάρα, καὶ Σάτυροι, καὶ Πάνες, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν ὁμοῖα ὀνόματα, ἱερὰ τούτῳ τῷ θεῷ, καὶ ὁμοῦ πάντες καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος, μεγάλας ταραχαῖς καὶ κινδύνους καὶ περιβοησίας σημαίνουσι¹⁷⁾, πλὴν τοῦ Σειληνοῦ¹⁸⁾; οὔτε δὲ μόνος ἀγαθὸς ἀν' εἴη πᾶσι, καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ πρᾶττειν ὀρμωμένοις, καὶ τοῖς φοβουμένοις. Χορεύειν δὲ τῷ θεῷ, ἢ θυροσφορεῖν, ἢ δανδροςφορεῖν¹⁹⁾, ἢ ἄλλό τι τῶν κεχαρισμένων τῷ θεῷ πρᾶττειν, πᾶσι πονηρὸν πλὴν δούλων. Τοῖς μὲν γὰρ διὰ τὴν ἕκστασιν τῶν φρενῶν, καὶ τὴν παρακοπὴν, ἀφροσύνην καὶ βλάβην προαγορεύει; οἷς δὲ διὰ τὸ ἀνεπίστευτον²⁰⁾ τῶν ἐντυγχανόντων, καὶ διὰ τὴν τοῦ

θεοῦ προσηγορίαν καὶ εὐχαριστίαν, ἐλευθερίας ἐστὶ σημαντικόν.

Ἐρμῆς ἀγαθὸς τοῖς ἐπὶ ²¹⁾ λόγους ὀρμωμένοις, καὶ ἀθληταῖς, καὶ παιδοτρέβαις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐμπορικὸν βίον ἔχουσι, καὶ ζυγοστάταις, διὰ τὸ πάντας τοὺς τοιοῦτους ἐπίκουρον τὸν θεὸν νομίζειν; καὶ τοῖς ἀποδημεῖν βουλομένοις; πτηνὸν γὰρ ὑπειλήφαμεν εἶναι τὸν θεόν. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἀκαταστασίας καὶ θροῦβους προκαγορεύει. Νοσοῦντας δὲ ἀναιρεῖ διὰ τὸ ψυχοπομπὸς ²²⁾ νενομίσθαι. Ἐρμῆς τετράγωνος ²³⁾ ὁ σφηνοπώγων ²⁴⁾ φιλολόγοις μόνοις συμφέρει. Ὁ δὲ τετράγωνος καὶ ἀγένειος εὐδὲν τούτοις συμφέρει; τὸ γὰρ περιεκομμένον αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν ἰδόντα πάντων ὄλεθρον μαντεύεται.

p. 135.

Νέμεσις αἰεὶ τοῖς κατὰ νόμον ζῶσιν ἀγαθή, καὶ μετρίοις ἀνθρώποις, καὶ φιλολόγοις. Τοῖς δὲ παρανομοῦσι καὶ τοῖς ἐπιτιθεμένοις τίσι καὶ τοῖς μεγάλων ἀρχομένοις πραγμάτων ἐναντία καθίσταται καὶ ἐμπόδιος τῶν ἐπιχειρουμένων; νεμεσᾶν ²⁵⁾ γὰρ καλοῦμεν καὶ τὸ ἐμποδὸν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις παρὰ γνώμην. Λέγουσι δὲ τινές, ὅτι ἢ θεὸς αὕτη τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπει, τὰ δὲ κακὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον.

Ἄφροδίτη ἢ μὲν πάνδημος ²⁶⁾ ἀγύρταις, καὶ καπήλοισι, καὶ ζυγοστάταις, καὶ θυμηλικαῖς, καὶ ἰατροῖς, καὶ σκηνικοῖς πᾶσι καὶ ἑταίραις, ἀγαθή; γυναῖξί δὲ οἰκοδεσποίναις αἰσχύνην καὶ βλάβην προκαγορεύει. Καὶ τοὺς γῆμα προαιρουμένους

καλύει, ὡς κοινῆς ἐσομένης τῆς γυναικός. Ἡ δὲ οὐραλία, περὶ ἧς ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ ἐκὼν παρέλιπον, ἵνα μὴ διασπῶτο ὁ λόγος, τὰ ἐναίτια τῇ πανδήμῳ σημαίνει. Μάλιστα δὲ ἀγαθὴ περὶ γάμους καὶ κοινωνίας, καὶ περὶ τέκνων γενέας; συνδέσμων γὰρ καὶ ἐπιγόνων ἐστὶν αἴτια. Ἀγαθὴ δὲ καὶ γεωργοῖς; Φύσις γὰρ εἶναι καὶ μήτηρ τῶν ὄλων²⁷⁾ νενόμισται. Ἀγαθὴ δὲ καὶ μάντεσι; πάσης γὰρ μαντείας καὶ προγνώσεως εὐρετὶς²⁸⁾ εἶναι νενόμισται. Ἀφροδίτη ἢ πελαγία²⁹⁾ ναυκλήροις καὶ κυβερνήταις καὶ πᾶσι τοῖς ναυτιλλομένοις ἀγαθὴ τετήρηται, καὶ πᾶσι τοῖς βουλομένοις ἀποδημεῖν, διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἀεικίνητον. Τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ ἐμμένειν προσηρημένους, καὶ μὴ βουλομένους, ἀναγκάζει κινῆσθαι. Ἀφροδίτην ἰδεῖν ἀναδυομένην, τοῖς πλέουσι πολὺν χειμῶνα καὶ ναυάγιον ἐσόμενον προαγορεύει; οὐδὲν δὲ ἦττον σώζει, καὶ τὰ ἀπηλπισμένα³⁰⁾ τῶν πραγμάτων τελειοῖ. Αἰεὶ δὲ ἀγαθὴ νενόμισται ἢ μέχρι ζώης³¹⁾ τὰ κάτω ἐσκεπασμένα ἔχουσα, διὰ τὸ³²⁾ τοὺς μαζούς, οἱ εἰσὶ τροφιμώτατοι, γυμνοὺς τε ἔχειν καὶ ἐπιδείκνυσθαι. Ἡ δὲ ὅλη γυμνὴ³³⁾ ἑταίραις καὶ μόναις ἀγαθὴ, καὶ ἐργασίας σημαντικὴ. Πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ αἰσχύνῃ προαγορεύει ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον³⁴⁾.

Ἡ Φαιστος τὰ μὲν αὐτὰ τῷ Πυρὶ σημαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. Μόνον δὲ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει, καὶ μάλιστα μοιχείας διὰ τὴν περὶ αὐτὸν

ιστορίαν. Χειρώναξι³⁵) δὲ ἐστὶν ἀγαθὸς πᾶσι, καὶ τοῖς γῆμαι καὶ κοινωνῆσαι βουλομένοις, διὰ τὴν σύμπνοιαν τῶν Φυσῶν καὶ τὰ ἐνούμενα σίδηρα.

Τύχη δὲ ἢ μὲν ἐπὶ κυλίνδρου ἐστῶσα πονηρὰ πᾶσι σημαίνει διὰ τὸ τῆς βάσεως ἐπικίνδυνον. Ἡ δὲ τὸ πηδάλιον κρατοῦσα κινήσεις προαγορεύει; οὐδεμία γὰρ πηδαλίου χρεία ἄνευ κινήσεως. Ἄει δὲ ἀγαθὴ ἢ κατὰζομένη ἢ κατακεκλιμένη; τὸ ἀσφαλὲς γὰρ καὶ τὸ βέβαιον διὰ τοῦ σχήματος ἐπιδείκνυσιν. Ὅσα δ' ἂν πολυτελεστέρα καὶ εὐμορφότερα φαίνηται, τοσούτω βέλτιον νομίζεσθαι³⁶) εἶναι. Λέγουσι δὲ ἔνιοι, ὡς ἢ πολυτελής καὶ σφόδρα κεκοσμημένη Τύχη, μάλιστα γὰρ ὅταν μὴ ὡς ἀγάλμα, ἀλλ' ὡς αὐτὴ ἢ Τύχη φαίνηται, πενίας ἐστὶ σημεῖον; ὡς γὰρ εἰκὸς ἑαυτῆς ἐπιμελουμένη ἀμελεῖ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ δὲ λιτῶς ἔχουσα καὶ ἀμελοῦσα ἑαυτῆς πλεῖστον καὶ τρυφὴν προαγορεύει; Φανερόν γάρ, ὡς οὐχ αὐτῆς, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων προνοεῖ. Ἐμοὶ δὲ οὐκ εἰκότα λέγειν δοκεῖσιν; ἔστι γὰρ ἢ Τύχη οὐδὲν ἄλλο, ἢ αὐτὰ τὰ κτήματα³⁷) τῶν ἰδόντων.

Πειθῶ δὲ, καὶ Χάριτες, καὶ Ὁραί, καὶ Νύμφαι, πρὸς πάντα καὶ πᾶσιν εἰσὶν ἀγαθαί. Ἀριστοβούλη δὲ καὶ Εὐνομία τὰ αὐτὰ τῆ Νεμέσει σημαίνουσιν. P. 137.

Ἔστι αὐτὴ τε καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῆς σημαίνει³⁸) πόλεως μὲν τὴν βουλήν καὶ τὴν ἐνθάκην τῶν προσόδων; ἰδιώταις δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν. Ἄρχοντος δὲ καὶ βασιλέως τὴν τῆς ἀρχῆς δύ-

ναριν. Περὶ δὲ θαλασσίων καὶ ποταμίων θεῶν ἕκαστα ὧδε ἔχει:

C.
XXXVIII. Περὶ θεῶν θαλασσίων καὶ ποταμίων.

Ποσειδῶν, καὶ Ἀμφιτρίτη, καὶ Νηρεὺς, καὶ Νηρηίδες, αὐτοὶ τε ὀρώμενοι, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, ἀτάραχοι καὶ μηδὲν πονηρὸν πράττοντες ἢ λέγοντες, ἀγαθοὶ εἰσι πᾶσι τοῖς τὴν θάλασσαν ἐργαζομένοις¹⁾ καὶ τοῖς κινεῖσθαι βουλομένοις. Καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐγχειρήσεις οὐδὲν ἤττον εἰσὶν ἀγαθοὶ. Πάντων δὲ μάλιστα τοῖς εἰς ὄχλον προϊούσι συμφωρότατοι²⁾ τετήρηται. Κινούμενοι δὲ, ἢ ταρασσόμενοι, ἢ κακόν τι λέγοντες ἢ δρωῦντες ἢ πάσχοντες, ἢ ἀπειλοῦντες, τὰ ἐναντία τοῖς προειρημένοις σημαίνουσι. Πολλάκις δὲ καὶ σεισμὸν καὶ ὄμβρον προηγόρευσαν ἐσόμενον.

Λευκοθέα τοῖς μὲν τὴν θάλασσαν ἐργαζομένοις ἀγαθή; πρὸς δὲ τὰ ἄλλα πονηρά, καὶ λύπης καὶ πένθους σημαντικὴ διὰ τὴν περὶ αὐτὴν ἰστορίαν. Πρωτεύς δὲ, καὶ Γλαῦκος, καὶ Φόρκυς, καὶ οἱ περὶ τούτους Δαίμονες, δόλους³⁾ καὶ ἀπάτας σημαίνουσι διὰ τὸ εὐμετάβολον τῆς ὕψεως. Μάντεσι δὲ ἀγαθοὶ. Περὶ δὲ θαλάσσης καὶ κυμάτων ἐν τῷ περὶ πλοῦ λόγῳ ἔμπροσθεν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἐπεμνήσθην.

Αἰγιαλοὶ δὲ καὶ Ἠιόνες ἐλπίδων εἰσὶ σημαντικοὶ, καὶ τοῖς κάρνουσι σωτηρίας; καὶ γὰρ εἰ ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γερόμενοι, ἐπὰν ἴδωσιν αἰγιαλόν, ἐν ἡδίσταις ἐλπίσι γίνονται σωτηρίας.

Ποταμοὶ δὲ, καὶ Λίμναι, καὶ Νύμφαι, καὶ Ἐφουρίδες⁴, ἀγαθοὶ πρὸς παιδῶν γενήν. Ἀκριβέστερον δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ εἴρηκα.

Ἀχελῶος δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ποταμοῖς καὶ παντὶ ποτίμῳ ὕδατι⁵ σημαίνει, καὶ ἰσχυρότερα τὰ ἀποτελέσματα ποιεῖ. Ἐπειδὴ δὲ περὶ τούτων κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἱκανῶς εἴρηται. λοιπὸν ἂν εἴη περὶ χθονίων θεῶν εἰπεῖν καὶ τῶν πέριξ.

Περὶ χθονίων θεῶν καὶ τῶν πέριξ. C. XXXIX.

Πλούτων καὶ Περσεφόνῃ τοῖς φοβουμένοις εἰσὶν ἀγαθοί; ἄρχουσι γὰρ τῶν οὐκέτι φοβουμένων. Ἀγαθοὶ δὲ καὶ πένησι; πλουτοῦν γὰρ καὶ πρόσκτησιν σημαίνουσι διὰ τὸ ἀνευθεῆς τῶν ὑποτεταγμένων αὐτοῖς. Ἀγαθὸν δὲ καὶ τοῖς γῆν πρίασθαι βουλομένοις, καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ ἄρχεῖν ἐρωμένοις; πολλῶν γὰρ ἄρχουσιν οἱ θεοὶ οὗτοι. Καὶ πρὸς τὰς μυστικὰς καὶ ἀπορρήτους χρείας ἀγαθοὶ τετήρηται. Πράττοντες δὲ τι δεινὸν ἢ ἀπειλοῦντες τὰ ἐναντία σημαίνουσι.

Δημήτηρ δὲ καὶ Κόρη, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰακχος, τοῖς μὲν μεμνημένοις ταῖς θεαῖς ἀγαθόν τι καὶ οὐ τὸ τυχὸν ἐσόμενον σημαίνουσι. Τοῖς δὲ ἀμνήταις πρότερον τινὰ φόβον καὶ κίνδυνον ἐπάγουσιν; εἶτα δὲ οὐδὲν ἥττον τελειοῦσι καὶ τὸ ἀγαθόν⁶). Γεωργοῖς δὲ καὶ τοῖς κτήσασθαι γῆν προσημαμένοις ἀγαθαί; κρατῆσαι γὰρ τῆς γῆς καὶ δεσπόζειν προσημαίνουσι. Καὶ τοὺς νοσοῦντας

ἀνισταῖσι καὶ σώζουσι; καρπῶν γάρ εἰσιν ἀνθρώ-
 πους χρησίμων αἰτίαι, ὧν τοῖς ἀποθανούσιν οὐ
 μέτεστιν. Ἔτι καὶ τὴν Δήμητρα²⁾ τῇ γῆ τὸν
 P. 139. αὐτὸν ἔχειν λόγον φασὶν οἱ σοφοί; ζῆδωρος γάρ
 ἢ γῆ καὶ Φερέσβιος καλεῖται καὶ Βιόδωρος. Ἄγα-
 θὴ δ' ἂν εἴη καὶ πρὸς γάμον καὶ τὰς ἄλλας
 ἐγχειρήσεις πάσας κατ' ἰδίαν ὄρωμένη ἢ Δημή-
 τρης; οὐκέτι δὲ ἢ Κόρη διὰ τὴν περὶ αὐτὴν ἱστο-
 ρίαν. Αὕτη δὲ πολλάκις καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
 τοῦ ἰδόντος κίνδυνον ἐπήνεγκε διὰ τὸ ὄνομα; κόρη³⁾
 γάρ καλεῖται καὶ ἡ γλήνη ἢ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.

Σάραπιδι, καὶ Ἴσις, καὶ Ἄνουβιδι, καὶ Ἄρ-
 ποιράτῃς, αὐτοὶ τε καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν
 καὶ τὰ μυστήρια, καὶ πᾶς ὁ περὶ αὐτῶν λό-
 γος καὶ τῶν τούτοις συνάων τε καὶ συμβῳμων
 θεῶν⁴⁾, ταραχὰς καὶ κινδύνους καὶ ἀπειλὰς
 καὶ περιστάσεις σημαίνουσιν, ἐξ ὧν καὶ παρὰ
 προσδοκίαν καὶ παρὰ τὰς ἐλπίδας σώζουσιν. Ἄει
 γὰρ σωτῆρες⁵⁾ νενομισμένοι εἰσὶν οἱ θεοὶ τῶν εἰς
 πάντα ἀφιγμένων καὶ ἔσχατον ἐλθόντων κίνδυ-
 νον. Τοὺς δὲ ἤδη ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας αὐτίκα
 μάλιστ' ἀσώζουσιν. Ἐξαιρέτως δὲ καὶ τὰ μυστή-
 ρια αὐτῶν πένθος εἰσὶ σημαντικά; καὶ γὰρ εἰ
 ὁ φυσικὸς αὐτῶν λόγος ἄλλό τι περιέχει: ὁ γε
 μυθικὸς καὶ ὁ κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦτο δείκνυσιν.

Ἐκάτη χθονία, καὶ Ἐρινύες, καὶ Δαίμο-
 νες, καὶ οἱ περὶ τούτους⁶⁾, φοβεροὶ καὶ τοῖς δι-

α) περὶ τούτους) Cod. A et Aldus: περὶ τους.

καιοπραγοῦσι; τοὺς δὲ παρανομοῦντας καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους τισὶ διαφθεύουσι. Τὰ αὐτὰ τούτοις καὶ ἡ λεγομένη Μήτηρ Θεῶν. Αὕτη καὶ Θερύβους καὶ Πένθη καθ' ἑαυτὴν ὄρωμένη προαγορεύει, καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει. Γεωργοῖς δὲ ἔστιν ἀγαθὴ; γῆ γὰρ εἶναι νενόμισται.

Δεῖμος καὶ Φόβος Ἄρεως υἱοί, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἄρης, στρατηγῶσι, καὶ στρατιώταις, καὶ μονομάχοις, καὶ λησταῖς, καὶ κύβευταῖς πᾶσι συμφέρουσι. Τοῖς δὲ λοιποῖς μάχαις καὶ βλάβαις σημαίνουσι; τούτων γὰρ εἰσὶν αἴτιοι.

Ὀκεανὸς δὲ καὶ Τηθύς φιλοσόφοις καὶ μάντεσι μόνοις ἀγαθοί, καθὼς ἤδη εἴρηται. Τοῖς δὲ λοιποῖς λύπας ἐπιφέρουσιν; ἀφίχθαι γὰρ εἰς πέρας⁶⁾ τοῦ ζῆν δηλοῦσι, πλὴν τῶν παρὰ τῷ ὠκεανῷ ἀναστρεφόμενων.

Κρόνος καὶ Τιτάνες κακουργοῖς μὲν δεσμὰ σημαίνουσι, καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους τισὶ κωλύουσιν ἀνύσαι. Πρὸς δὲ τὰ λάθρα πρασσόμενα εἰσὶν ἀγαθοί. Οὔτε δὲ γαμεῖν ἐπιτρέπουσιν, οὔτε π. 140. παῖδας ἔσομένους προαγορεύουσιν.

Ἡ δὲ τῶν ὅλων Φύσις καὶ Εἰμαρμένη καὶ Πρόνοια, καὶ εἴτι ἄλλο τούτοις ἰσοδυναμεῖ, πᾶσιν ἀγαθὸν προαγορεύουσι, πλὴν τῶν νοσοῦντων; τούτους δὲ ἀναιρεῦσιν, εἰάν μὴ εὖφημα τινα λέγωσι. Κοινὸν δὲ λόγον ἔχουσιν οἱ Θεοὶ καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐξ ὕλης⁷⁾ πεποιημένα στερεᾶς τε καὶ ἀσήπτου ἀγαθὰ ἀν εἶη, οἷον τὰ χρυσοῦ πεποιημένα, ἢ ἀργύρου, ἢ

χαλκοῦ, ἢ ἐλέφαντος, ἢ λίθου, ἢ ἠλέκτρου, ἢ ἐβένου; τὰ δὲ ἐξ ὕλης ἄλλης πεποιημένα ἀγάλματα ἦττον ἀν εἶη ἀγαθὰ. Πολλάκις δὲ καὶ κακὰ, αἶον τὰ γήινα, ὀστράκινα⁸⁾, καὶ πήλινα, καὶ κήρινα, γραπτὰ, καὶ τὰ ὅμοια. Ἔτι καὶ τοῦτο: Ὅσοι ἀγαθὰ σημαίνουσιν, αὐτοὶ τε καὶ τὰ ἀγάλματα, ἀγαθὸν ἀν εἶη μήτε συντριβόμενα ἰδεῖν, μήτε κατασσόμενα τὰ ἀγάλματα αὐτῶν; ὅσοι δὲ κακὰ σημαίνουσιν, αὐτοὶ τε καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν,⁹⁾ τούτους καὶ ἀφανιζομένους ἰδεῖν ἀγαθὸν ἀν εἶη πάντας, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν; μάλιστα δὲ Νεμέσει τὰ αὐτὰ σημαίνει.

C. XL.

Περὶ ἡρώων καὶ δαιμόνων.

Περὶ δὲ ἡρώων καὶ δαιμόνων τί δεῖ λέγειν? τὰ γὰρ αὐτὰ τοῖς¹⁾ θεοῖς σημαίνουσι καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ; ἦττονα μόντοι τῆς δυνάμει. Μνησθῆναι δὲ χρὴ, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν τὴν οἰκίαν σκευὴν ἔχειν χρὴ, καὶ μὴ διαλλάττειν, μηδὲ ἀποβάλλειν, μηδὲ ἀπλῶς ἐστάναι, μηδὲ ἄνευ τούτων εἶναι τῶν νενομισμένων. Ἐπεὶ ὁ, τι ἀν' σημαίνωσιν, εἴαν τε ἀγαθὸν εἴαν τε κακόν, ἐξαπατῶσι καὶ ψεύδονται.

Περὶ

1) τοῖς θεοῖς) Cod. B: τοῖς ψευδωνύμοις θεοῖς.

Περὶ γῆς σεισμῶν καὶ χασμάτων. C. XLI.

Γῆ κινούμενη τὰ πράγματα τοῦ ἰδόντος καὶ τὸν βίον κινήθησεται σημαίνει. Χάσματα δὲ καὶ σειμοὶ καὶ συμπτώσεις πάντας ἀνθρώπους ἀδικοῦσι, καὶ διαφθείρουσιν αὐτοὺς ἢ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. Μόνους δὲ τοῖς ἀποδημεῖν προσηγμένοις καὶ τοῖς καταχρέοις αἴσια καὶ δεξιά πάντα τὰ τοιαῦτα τετήρηται; τὰ γὰρ διαλυόμενα καὶ συμπύπτοντα¹⁾ οὐκέτι κατέχει ἐν τῇ πρώτῃ χώρᾳ τοὺς ἰδόντας²⁾. Ὅθεν καὶ δανείων καὶ δεσμῶν ἀπαλλάττει. Περὶ δὲ τῶν παραλελειμμένων ἐπ' ἀμφοτέροις ταῖς βίβλοις περισσὸν μὲν λέγειν; ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν γεγραμμένων τὰ ἀγραφα³⁾ κατὰ τὸ ὅμοιον τεκμαίρεσθαι χρή. Ὅμως⁴⁾ δὲ ἔτι εἰρήσεται περὶ αὐτῶν.

Περὶ κλίμακος, τηγάνου, μύλου, ὄλμου, καὶ ἀλεκτρυῶνος. C. XLII.

Κλίμαξ ἀποδημίας ἐστὶ σημαντικὴ καὶ μεταβάσεως; οἱ δὲ βαθμοὶ αὐτῆς καὶ προκοπὴν σημαίνουσι. Λέγουσι δὲ ἔτι, ὅτι καὶ κίνδυνον σημαίνουσι.

Τηγανον δὲ ζημίαν σημαίνει καὶ γυναῖκα λίχνον.

a) πρώτη χώρα τοὺς ἰδόντας) Cod. B: πρώτην χώρα τοῦ ἰδόντος.

b) Ὅμως) Cod. B: ὁμῶς.

Μύλος¹⁾ δὲ αἰεὶ τῶν σκληρῶν καὶ πονηρῶν πραγμάτων λύσιν καὶ πιστὸν θεράποντα σημαίνει.

Ὅλμος γυναῖκα σημαίνει; ὕπερον δὲ ἄνδρα²⁾.

Ἄλεκτροῦν ἐν μὲν πένητος οἰκία τὸν οἰκοδεσπότην; ἐν δὲ πλουσίου τὸν οἰκονόμον σημαίνει διὰ τὸ ἀνιστᾶν τοὺς ἔνδον ἐπὶ τὰ ἔργα³⁾.

Ψιλοῦσθαι ἢ πίσση⁴⁾ χρίεσθαι βλάβας καὶ ζημίας σημαίνει^{a)}.

C. XLIII.

Π ε ρ ῖ ᾠ ῶ ν.

Ὅτι δὲ ἰατροῖς, καὶ ζωγράφοις, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ποριζομένοις, σύμφερα^{a)}. Ταῖς δὲ λοιπῆς τὰ μὲν ὀλίγη κέρδους ἐστὶ σημαντικὰ διὰ τὸ τρόφιμον; τὰ δὲ πολλὰ φροντίδων καὶ ἀνίας; πολλάκις δὲ καὶ δικῶν, ὅτι τὰ ἐξ αὐτῶν γενώμενα σκαλεύει^{b)} δόλου καὶ τὰ κεκρυμμένα ἐρευνᾷ.

C. XLIV. Περὶ Ἴπποκενταύρου, καὶ Σκύλλης,
P. 142.

καὶ θεῶν ἀνθρωποειδῶν.

Ἐτι καὶ τοῦτο μεμνήσθαι χρή, ὅτι, ὅσα τεράστια ἐστὶ, καὶ εὐδαμῶς ἐνδεχόμενα, παρὰ φύσιν νοεῖται, καὶ λόγον οὐκ ἔχοντα μετ' ἡμέ-

a) Ψιλοῦσθαι — σημαίνει.) Desunt haec verba in Cod. B.

a) ἐξ αὐτῶν ποριζομένοις, σύμφερα) Cod. B: ἀπ' αὐτῶν νομιζομένοις συμφέροι.

b) ἐρευνᾷ.) Post hoc in Cod. B leguntur verba: ψιλοῦσθαι καὶ πισσοῦσθαι βλάβας καὶ ζημίας σημαίνει. Quae decerant in extremo capite, quod proxime antecedit.

ν γενέσθαι, ὡς Ἴπποκένταυροι¹⁾, καὶ Σκύλλα,
καὶ τὸ ὄμοια, ψευδεῖς τὰς ἐλπίδας καὶ ἀτελέ-
τους ποιῶσι²⁾.

Φαίνονται³⁾ δὲ οἱ θεοὶ ἐν ἀνθρώπων⁴⁾ εἰδέα
καὶ μορφῇ, ἐπεὶδὴ νενομίκασμεν αὐτοὺς τὰ εἶδη
τῶν εἰκέναι. Νομίζειν οὖν χρὴ τοὺς ὄρωμένους
νενουμένους θεοὺς τε καὶ θεὰς ἀπὸ ἡλικίας, ἢ
τὸ τῶν ἐκτός, ἢ ἀπὸ τεχνῶν. Οὕτως ἀπὸ μὲν
ἡλικίας: Οἶον παιδάριον ὄφθῆν καιρὸν σημαίνει
τὸ μέλλοντα; νεανίσκος δὲ τὸν ἐνεστῶτα. Καὶ
ἄλλιν μεираίκιον νέον τὸν Ἑρμῆν; νεανίσκος δὲ τὸν
Ἑρακλέα; ἀνὴρ δὲ τὸν Δία; πρεσβύτης δὲ τὸν
Ζεῦσιν⁵⁾; δύο μεираίκια τοὺς Διοσκούρους; παρ-
γενῆς Ἑλπίδα, ἢ Ἄρτεμιν, ἢ Ἀθηναίαν, Ἑλπίδα
καὶ γελῶσα, Ἄρτεμιν δὲ σεμνίπροσωποῦσα, Ἀθη-
ναίαν δὲ γοργὸν ἐμβλέπουσα; γυνὴ δὲ νέα⁶⁾ Τύχην,
Ἐσθλύτις⁷⁾ δὲ Ἑστίαν; τρεῖς γυναῖκες Μοίρας⁸⁾,
καὶ ὧσιν ἐνδεδυμένα, γυμναὶ δὲ Ὀρεας⁹⁾, λουό-
ναι δὲ Νύμφας. Ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτός: Οἱ θεοὶ
οὖσι παράσημα. Οἱ οὖν¹⁰⁾ τὰ αὐτὰ ἔχοντες,

P 2

a) ποιῶσι) Cod. B: ποιῶν.

b) φαίνονται δὲ οἱ θεοὶ usque ad finem capitis, ad
verba: Σχεράτιδος δοθείσας.) Cod. B:

Περὶ τῶν κατ' ἡλικίαν.

Θεοὶ φαίνόμενοι ἐν ἀνθρώπου ἰδέε, τοῦτο παρέλειπον
ὡς ἄχρηστον καὶ φληνάφον.

Tantum.

c) γυνὴ δὲ νέα τ.) Cod. A: γυνὴ δὲ, ἰεάν τ.

ἵνα μὴ καθ' ἕναστον λέγω, εὐσήμου ὄντες τὸ
 λόγου, τοὺς θεοὺς τούτους σημαίνουσιν. Ἄ
 δὲ τεχνῶν: Οἱ τὰς ἐπωνύμους τοῖς θεοῖς τέχνη
 ἔχοντες τοὺς τῶν τεχνῶν κρίσταμένους θεοὺς
 σημαίνουσιν. Ὀνειροὺς δὲ ἀποβαβηκότας καὶ τὰς
 ἀποβάσεις αὐτῶν οὐκ ἐνεδέχετο γράφειν ἐν τέ
 νῃ ὀνειροκριτικῇ καὶ ὑποθήκαις θεωρημάτων. Οὐ
 δὲ μοι πιθανὰ ἐδόκει ταῦτα; καὶ τοι Γεμινῶ τῷ
 Τυρίου^d, καὶ Δημητρίου τοῦ Φαληγέως, καὶ Ἰ
 τέμωνος τοῦ Μιλησίου, τοῦ μὲν ἐν τρισὶ βιβλί
 οῦ τοῦ δὲ ἐν πέντε, τοῦ δὲ ἐν εἰκοσίδυο, πολλὰ
 ὄνειρους ἀναγεγραμμένων, καὶ μάλιστα συνταγ
 καὶ θεραπείας τὰς ἀπὸ Σαράπιδος³) δοθεῖσαι.

C. XLV. Περὶ πινακίδος καὶ βιβλίων
 P. 143.

Ἔτι καὶ ἡ πινακίς γυναῖκα σημαίνει διὰ
 τύπους παντοδαποὺς γραμμάτων ἐπιδέχουσα.
 Τύπους δὲ ἐν τῇ συνήθειᾳ καὶ τὰ τέκνα καλε
 μεν. Βιβλίον δὲ τὸν βίον τοῦ ἰδόντος σημαίνει
 διέρχοντα γὰρ τὰ βιβλία οἱ ἄνθρωποι, ὡς π
 καὶ τὸν βίον. Καὶ παλαιῶν ὑπόμνησιν πραγμ
 τῶν²); ἐπειδὴ τὰ πάλαχ πραχθέντα τοῖς β
 βλίοις ἐγγέγραπται.

Ἔσθιεν³) δὲ βιβλία παιδευταῖς, καὶ σοφ
 σταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἀπὸ λόγων ἢ βιβλίων π
 ριζομένοις συμφέρεται. Τοῖς δὲ λοιποῖς θάνατος
 σύντομον προαγορεύει.

d) τοῦ τυρίου) Cnd. A: του κυρίου.

Π ε ρ ῖ π ε ρ δ ῖ κ ω ν. C. XLVI.

Πέρδικες καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας σημαίνου-
 ῶς δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον^{ο)} γυναῖκας μᾶλλον
 ἄνδρας καὶ ἀσεβεῖς^{ι)}, οὐδέποτε τοῖς τρέφουσιν
 ἰσορροπίας; καὶ γὰρ δυστιθάσσευται²⁾ εἰς καὶ
 κίλοι, καὶ μόνοι τῶν ὀρνίθων θεῶν σέβας οὐκ
 ἔχουσι.

Π ε ρ ῖ π ε ρ ὠ ν. C. XLVII.

Πέδαυ κατοχῆς καὶ ἐμποδισμοῦ εἰς σημαν-
 τήν, καὶ νόσου διὰ τὸ καθεκτικόν. Δούλοισ δὲ
 οὐκ εἰσὶν μεγάλας πρᾶξαζορεύουσιν, ὧν ἀχάριστοι
 ἵκναιται. Καὶ γάμον ἀγάμεις³⁾, καὶ τέκνα τοῖς
 ἔχουσιν. Ἄπο δὲ τῆς ὕλης αὐτῆς τὸ πολυ-
 πλῆρες τοῦ γάμου ἐστὶ τεκμήρασθαι.

Π ε ρ ῖ π λ η γ ὠ ν^{α)}. C. XLVIII.

Παίειν τούτους μόνον ἀγαθόν ἐστιν, ὧν ἄρ-
 χῆς, πλὴν γυναικός; αὕτη γὰρ εἰ παίειτο,
 χεύεται. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐπ' ὠφελεία τοῦ παίων-
 τὰς πληγὰς λαμβάνουσιν. Ὡν δέ^{β)} τις οὐκ
 ἄρχει, τούτους παίειν οὐκ ἀγαθόν; ζημίαν γὰρ

ρ. 144.

ο) ἐπὶ τὸ πλεῖστον) Cod. B: ἐπὶ τὸ πολὺ.
 ι) ἀγάμεις) iustest in Cod. B.
 2) Περὶ πληγῶν.) Cod. B: Περὶ τοῦ τύπτειν καὶ τύπτε-
 σθαι.
 3) λαμβάνουσιν. Ὡν δὲ τις οὐκ ἄρχει, τούτους παίειν οὐκ
 ἀγαθόν) Cod. B sic habet: λαμβάνουσιν· ὧν δὲ μὲν
 καὶ αἰμάσσουσιν· ἀλλ' οὐκ ἀποκτείνῃ γε βούλονται οὕτως
 γε καὶ οἱ χειρουργοὶ· καὶ ταῖς τρόποις δὲ τοῖς εἰρημενοῖς

διὰ τὸν νόμον προαγορεύει. Παιεσθαι δὲ οὐκ ἀγ-
θὸν, μήτε ὑπὸ θεῶν, μήτε ὑπὸ νεκρῶν, μή-
τε ὑπὸ τῶν ὑποτασσομένων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν λοιπῶν.
Ἄει δὲ ἀγαθὸν ξύλοις ἢ χειρὶ^{c)} παιεσθαι; ἡ-
γηρὸν δὲ ἰμάντι¹⁾ διὰ τοὺς μώλωπας, καὶ καλ-
μα διὰ τὸν ψόφον, καὶ νάρθηκι; ψοφῶδες γὰρ
ἔστι τὸ ξύλον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ παιόμενοι λαμβ-
νουσι τὰς πληγὰς: ἐντεῦθεν τὰς ἀφελείας συ-
βέβηκε γενέσθαι²⁾ παρὰ τὸ λαμβάνειν. Ἐ-
γὼ δὲ ἐτήρησα καὶ τοῦτο ἐπ' ἐμαυτοῦ συμβάν; πε-
γὰρ δόξας ὑπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς ἐν ὕπνῳ
ὑβρίζεσθαι, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀκαταδυμί-
νός μοι ὑπαντήσαντος, ἐταράχθην^{e)} καὶ ἐδυ-
ρησα; καὶ οὐκ ἦν ἀπεικὸς³⁾ τὸν ὑπὸ προσωπί-

ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, ὡς ἀληθέσι πρόσεχε, καὶ οὐκ ἀμ-
τήσεις, σαφῶς δὲ αὐτῶν καὶ διδασκαλικῶς ἐρμηνεύσει.
περιστὸν ἐνθάδε λέγειν· μεριμνητικούς δὲ οὐκ εἰς ἡγοῦ-
νομα, περὶ ὧν μεριμνήσαντες πραγμάτων μὴ ἀλόγῳ τινὶ δι-
ἐπιθυμίᾳ χρώμενοι ἴδωσιν ἄνθρωποι οὐκ εἰς τοὺς δὲ
τοὺς καὶ αἰτιματικούς καλεῖν, διὰ τὸ αἰτεῖν τι παρὰ θε-
οῦ ἰδεῖν περὶ τῶν ἐν πολλοῖς πραγμάτων μέμνησο δὲ ὅταν
αἰτῆς οὐκ εἰς τοὺς δὲ ἐπιθυμίαν λιβανωτὸν μὴ δὲ ἄβρογῆτα
ματα λέγειν, καὶ τὸ κεφάλαιον εἰπεῖν περιεργότερον
θεὸν ἐπερωτά, μηδὲν γε ἄλογον γὰρ ἂν εἶναι, ἀνθρώ-
μην τοὺς σπουδαίους τῆς μετὰ ἀνάγκης αἰτοῦσι, καὶ βί-
μηδὲν παρέχειν, τοῖς δὲ ἐπιεικέσι: χαρίζεσθαι, θεοῦ
πρὸς βίαν αἰτουμένους ὑπακούειν μετὰ δὲ τὸ ἰδεῖν,
θύε, καὶ ἐχαρίσται· ἔτι δὲ καὶ τῶν νομοθετούντων
θεοῖς καταγάλα· λέγω δὲ τῶν εὐχομένων αὐτῶν· εἴ
περὶ τούτου τούτου, καὶ εἴ μοι ἔσται τις οὐκ ἄρχει· τοῦ
κατεῖν οὐκ ἀγαθόν·

c) χειρὶ) Cod. B: χερσὶ.

d) ψοφῶδες γὰρ) Cod. B: ἐπειδὴ ψοφῶδες.

e) ἐταράχθην) Cod. B: ἐταράχην.

ὑποτεταγμένου, καὶ ὑφ' οὗ τιμᾶσθαι ὀφείλει, ὑβρισθέντα μὴ ἀηδισθῆναι, ἢ λυπηθῆναι ἐν πράγματι.

Π ε ρ ἰ θ α ν ἄ τ ο υ .

C. XLIX.

Ἀποθανεῖν δοκεῖν καὶ ἐκκομισθῆναι καὶ κατορυγῆναι δούλω μὲν οὐκ ὄντι ἐν πίστει ἐλευθερίαν προαγορεύει; ἀδέσποτος γὰρ ὁ ἀποθανών, καὶ πέπαυται κάμνων καὶ ὑπηρετῶν. Τὸν δὲ ἐν πίστει ὄντα δούλον παραιρεῖται¹⁾ πίστει ὁ θάνατος. Ἄνδρὶ δὲ ἀγάμῳ γάμον προαγορεύει; τέλη μὲν γὰρ ἀμφοτέρω τῶν ἀνθρώποις εἶναι νόμισται, καὶ ὁ γάμος καὶ ὁ θάνατος. Ἄει δὲ δέικνυνται ὑπ' ἀλλήλων. Ὅθεν καὶ τοῖς νοσοῦσι τὸ γαμεῖν θάνατον προαγορεύει; καὶ γὰρ τὰ αὐτὰ ἀμφοτέροις συμβαίνει, τῷ τε γαμοῦντι καὶ τῷ ἀποθανόντι²⁾, οἷον παραπομπὴ φίλων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ στέφανοι, καὶ ἀρώματα, καὶ μύρα, καὶ συγγραφή κτημάτων. Τὸν δὲ γεγαμηκότα διύττησι τῆς γυναικὸς ὁ θάνατος. Καὶ κοινανὸς δὲ καὶ φίλος καὶ ἀδελφεὸς διαλύει καὶ διύττησιν ἀλλήλων; οἱ γὰρ ἀποθανόντες τοῖς ζῶσιν οὐ συναναστρέφονται, οὐδ' αὖ οἱ ζῶντες τοῖς ἀποθανούσι³⁾. Τὸν δὲ ἐν τῇ οἰκείᾳ⁴⁾ ὄντα ἐπὶ ξένην ἄγει διὰ τὸ μὴ τὸν ἀποθανόντα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτι μένειν; τὸν δὲ ἐπὶ ξένης ὄντα εἰς τὴν οἰκείαν ἄγει; καὶ γὰρ ὁ ἀποθανὼν εἰς τὴν γῆν κατατίθεται, ἥτις ἐστὶ κοινὴ πάντων πατρῆς. Ἀθλητὰς δὲ ἱερονίκας θάνατος⁵⁾ ποιεῖ;

τέλειαι γὰρ οἱ ἀποθανόντες, ὡς καὶ οἱ νικήσαντες. Ἄγαθόν δὲ καὶ φιλολόγοις τὸ ἀποθανεῖν καὶ πατράσι; μνημεῖα γὰρ ἔχουσιν οἱ μὲν τοὺς παῖδας, οἱ δὲ τῆς ἑαυτῶν^{α)} σοφίας τὰ συγγράμματα. Ἄγαθόν δὲ τὸν θάνατον ἐτήρησαι καὶ τοῖς λυπουμενοῖς, καὶ τοῖς φοβουμένοις; ἀφοβοὶ γὰρ καὶ ἄλυποι οἱ ἀποθανόντες. Καὶ τοῖς περὶ τι δίκην ἔχουσι καὶ τοῖς βουλομένοις γῆν^{β)} πρῆσθαι; γῆς γὰρ δεσπότηαι οἱ ἀποθανόντες. Ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις δίκαις πονηρὸν τὸ ἀποθανεῖν; ἀπρακτοὶ γὰρ οἱ ἀποθανόντες καὶ ἐν τῇ τῶν ζώντων^{γ)} ἐξουσίᾳ διακείμενοι. Εἰ δὲ τις νοσῶν ἢ ἀλγῶν τι δόξειε τεθναίνειν: ἄπονος ἔσται καὶ ἄνοσος; καὶ οἱ ἀποθανόντες γάρ^{δ)}. Οὐδὲν διαφέρει ἢ αὐτὸ^{ε)} μόνον δοκεῖν ἀποθανεῖν, ἢ ἐκκομισθῆναι, ἢ ταφῆναι. Ζῶντα δὲ θάπτεσθαι δοκεῖν οὐδενὶ συμφέρει; ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ εἰρηκτὴν ἢ δεσμὰ σημαίνει. Ὅ, τι^{ς)} δ' εἴς σημαίνει κακὸν ὁ θάνατος ἢ ἀγαθόν, τοῦτο εἴαν μὲν τις ἑαυτὸν ἀποκτείνει, ἔσται αὐτῷ διὰ τὴν ἑαυτοῦ αἰτίαν; εἴαν δὲ ὑπὸ ἄλλου ἀποθάνῃ, διὰ τὴν ἄλλου αἰτίαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἔσται. Πάντες οἱ ἐκ καταδίκης θάνατοι τὰ σημαίνόμενα καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ σφοδρότερα ποιεῦσι, περὶ ὧν καὶ κατ' εἶδος εἰπεῖν ἄξιον.

a) ζώντων) Cod. B: ζώνων.

Περὶ ἀγχοῦνης.

C. L.

Ἀπάγξασθαι καὶ ἑαυτὸν ἀναρτῆσαι θλίψεις καὶ στενοχωρίας¹⁾ σημαίνει διὰ τὸ συμβαῖνον τοῖς ἀπαγχομένοις, καὶ προσέτι μὴ μείναι ἐν τῇ οἰκίᾳ, μηδὲ ὅπου τις ἂν τὸν ὄνειρον ἐθεάσατο. Καὶ γὰρ ὁ ἀπαγξάμενος οὐκέτι τῇ γῆ ἐπιβαίνει, οὐδὲ ἐστὶν ἐπὶ ἕδρας.

Περὶ σφαγῆς.

C. LI.
P. 146.

Σφάζει δὲ τινα ἑαυτὸν ἢ ὑπὸ τινος σφαγῆναι τὰ αὐτὰ σημαίνει τοῖς ἔμπροσθεν περὶ θανάτου εἰρημένοις; τάχιον^{a)} δὲ τελεῖ. Ἱερευθῆναι δὲ καὶ σφαγῆναι^{b)} παρὰ βωμῶ θεῶν, ἢ δημοσίᾳ ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν ἀγορᾷ^{c)}, ἀγαθὸν πᾶσι, μάλιστα δούλοις; ἐνδόξως γὰρ καὶ ἐπιφανῶς ἔσονται ἐλεύθεροι.

Περὶ τοῦ ζῶντα καίεσθαι.

C. LII.

Ζῶντα καίεσθαι τὰ αὐτὰ τῷ κεραυνοῦσθαι σημαίνει, περὶ ὧν ἔμπροσθεν εἴρηται. Ἰδίως δὲ τὸ ζῶντα κατακαίεσθαι τοῖς νοσηῦσι διὰ τὸ σύνθετον τοῦ ὀνόματος¹⁾ σωτηρίαν σημαίνει. Τοῖς δὲ νέοις συμφορὰς ἀλόγους καὶ ἐπιθυμίας ἐρωτικὰς σημαίνει.

a) τάχιον) Cod. B: θάπτεν.

b) σφαγῆναι) Cod. B: ἀποσφαγῆναι.

c) δημοσίᾳ ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν ἀγορᾷ, ἀγαθὸν) Cod. B: δημοσίᾳ, ἢ ἐν ἐκκλησίᾳ ἱερευθῆναι, ἀγαθόν.

C. LIII.

Περὶ σταυροῦ.

Σταυροῦσθαι πᾶσι μὲν τοῖς ναυτίλλεσθαι προσηρημένοις¹⁾ ἀγαθόν; καὶ γὰρ ἐκ ξύλων καὶ ἤλων γέγονεν²⁾ ὁ σταυρός, ὡς καὶ τὸ πλοῖον, καὶ ἡ καταρτιὰ αὐτοῦ ὁμοία ἐστὶ σταυροῦ. Ἀγαθόν δὲ καὶ πένητι; καὶ γὰρ ὑψηλὸς ὁ σταυρωθεὶς, καὶ πολλοὺς τρέφει. Τὰ δὲ κρυπτά ἐλέγχει; ἐκφανεὶς γὰρ ὁ σταυρωθεὶς³⁾. Τοὺς δὲ⁴⁾ πλουσίους βλάπτει; γυμνοὶ⁵⁾ γὰρ σταυροῦνται, καὶ τὰς σάρκας⁶⁾ ἀπολλύουσιν οἱ σταυρωθέντες. Ἄνδρὶ δὲ ἀγάμῳ γάμον προαγορεύει διὰ τὴν δέσιν, πλὴν οὐ πάνυ τι⁴⁾ συμφέροντα. Ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ Φιλίας καὶ κοινωνίας. Δούλους δὲ ἐλευθερεῖ; ἀνυπότακτοι γὰρ οἱ σταυρωθέντες. Τοὺς δὲ ἐν τῇ οἰκείᾳ⁵⁾ διατρέβειν βουλομένους, καὶ τοὺς ἰδίαν γῆν γεωργοῦντας, καὶ τοὺς ἐκβληθῆναι ποθὲν φοβουμένους, ἐκβάλλει καὶ οὐκ ἔᾶ μένειν, ἐν οἷς εἰσὶν; εἴργει γὰρ ὁ σταυρός τῇ γῆ ἐπιβαίνειν. Ἐν πόλει δὲ δοκεῖν ἐσταυροῦσθαι ἀρχὴν τοιαύτην σημαίνει, οἷος ἀν' ἧ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὁ σταυρός ἔστηκεν.

C. LIV.

P. 147.

Περὶ τοῦ θηριομαχεῖν.

Θηριομαχεῖν πένητι ἀγαθόν; πολλοὺς γὰρ ἔξει τρέφειν; καὶ γὰρ ὁ θηριομαχῶν¹⁾ ἀπὸ τῶν

a) γέγονεν) Cod. B: γεγονώς.

b) τοὺς δὲ) Cod. B: καὶ τοὺς.

c) τὰς σάρκας) Cod. B: τὰ σαρκία.

ιδίων σαρκῶν τὰ θηρία τρέφει. Ἄνδρὶ δὲ εὐπόρῳ ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀδικίας ἐσομένης ^{a)} προαγορεύει, οἷα ἂν ἦ τὰ θηρία. Πολλοῖς δὲ νόσον ἐσήμανεν ^{b)}; ὡς γὰρ ὑπὸ θηρίων, οὕτω καὶ ὑπὸ νόσου φθείρονται αἱ σάρκες ^{c)}. Δούλους δὲ ἐλευθεροῖ, εἰὰν δόξωσιν ἀποτεθνηκέναι ^{d)} ὑπὸ τῶν θηρίων.

Περὶ τῆς εἰς ἄδου καταβάσεως. C. LV.

Εἰς ἄδου καταβῆναι δοκεῖν, καὶ τὰ ἐν ἄδου ὄραν, ὅσα ἐκεῖ εἶναι νενόμισται, τοῖς μὲν εὐπράττουσι καὶ κατὰ προαίρεσιν ζῶσιν ἀπραξίαν καὶ βλάβην σημαίνει; ἀπρακτοὶ γὰρ ἅπαντες ¹⁾ οἱ ἐν ἄδου, καὶ ψυχροὶ καὶ ἀκίνητοι. Τοῖς δὲ εὐλαβουμένοις ἢ φροντίζουσιν, ἢ λυπουμένοις, ἀμεριμνίας καὶ ἀλυπτίας προαγορεύει ^{a)}; καὶ γὰρ ἄλυποι καὶ πάσης ἐκτός ^{b)} φροντίδος εἰσὶν οἱ ἐν ἄδου. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἀποδημίας εἰσὶ σημαντικοί; ἢ πάντως γε τῶν τόπων, ἐν οἷς εἰσὶν, ἐκβάλλει. Τοῦτο μὲν καὶ οἱ παλαιοὶ τοὺς μακρὰν ἀποδημίαν ἀποδημήσαντας ²⁾ εἰς ἄδου περσεύεσθαι ἔλεγον: τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ἐπιδείκνυσιν; ὅτι μὴ ἐν ταῖς αὐταῖς διατριβαῖς εἰσὶν

a) ἐσομένης) Cod. B: ἔσεσθαι.

b) ἐσήμανεν) Cod. B: προηγόρευσεν.

c) αἱ σάρκες) Cod. B: οἱ ἄθρῳποι.

d) δόξωσιν ἀποτεθνηκέναι) Cod. B: ἀποθάνουσιν.

a) προαγορεύει) Cod. B: εἰσὶ προαγορευτικοί.

b) ἐκτός) Cod. B: ἔξω.

οὐ ἐν^{c)} ἄδου. Καὶ εἰ μὲν τις ἀναβαίνειν ἐξ ἄδου
 πάλιν ὑπολάβει: ἀνακομισθήσεται ἀπὸ τῆς ξέ-
 νης εἰς τὴν οἰκίαν; εἰ δὲ μή: ἐπὶ ξένης κατα-
 βιώσει. Πολλάκις δὲ καὶ τοὺς ἐπὶ ξένης ἢ εἰς
 ἄδου κατάβασις εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανάγει. Τὸ
 δὲ δοκεῖν εἰς ἄδου καταβάντα εἰργασθαι τῆς εἰς
 ἀνθρώπους ἀνόδου, ³⁾ βία κατασχεθῆναι πρὸς
 τινων σημαίνει, ἢ εἰς εἰρκτὴν ἐμβληθῆναι. Πολ-
 λῶς δὲ νόσον μακρὰν προηγόρευσε, καὶ ἐπὶ τῇ
 νόσῳ θάνατον. Τὸ δὲ ἀναβαίνειν διαφυγὴν τινὰ
 πορισάμενον ἀπὸ ἐσχάτου κινδύνου τινὸς σώζει τὸν
 ἄρρωστον; Φαμὲν γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸν παρὰ
 προσδοκίαν σωθέντα ἐξ ἄδου ἀναβεβηκέναι ⁴⁾.

C. LVI. Περὶ τοῦ βαστάζειν ἢ βαστάζεσθαι.
 P. 148.

Βαστάζειν τινὰ τῶν δαιμόνων τῶν χθονίων,
 ἢ αὐτὸν τὸν Πλούτωνα, ἢ τὸν Κέρβερον, ἢ ἄλ-
 λον τινὰ τῶν ἐν ἄδου, κακούργῳ μὲν ἰδόντι σταυ-
 ρὸν βαστάσαι¹⁾ σημαίνει; ἔοικε γὰρ καὶ ὁ σταυ-
 ρὸς θανάτῳ, καὶ ὁ μέλλον αὐτῷ προσηλωθῆναι
 πρότερον αὐτὸν βαστάζει²⁾. Ἄνδρὶ δὲ μὴ κα-
 κούργῳ θηρίον βαστάσαι σημαίνει, καὶ εἰ μὲν
 βαρύνοιτο, δηχθῆναι καὶ ἀποθανεῖν; εἰ δὲ μή,
 αἰσθόμενον ³⁾ ἀποθῆσθαι καὶ μὴ διαφθαρεῖναι.
 Βαστάζειν δὲ τινὰ τῶν ζώντων ἄμεινον ἢ βαστά-
 ζεσθαι, ὅσω κρεῖττον ἀμύνειν τινὰ δύνασθαι τοῦ
 ἐπιθεῖσθαι βοηθείας καὶ τιμωρίας; ἔοικε γὰρ ὁ

c) εἰ ἐν ἄδου) Cod. B: ὁ γε (sic) ἔσθαι.

μὲν βαστάζων συναιρομένα⁴⁾ τινὶ καὶ εὐεργετοῦν-
τι, ὁ δὲ βασταζόμενος εὐεργετουμένα. Ὅσα οὖν
ἀσθενέστερός ἐστιν⁵⁾ ὁ βαστάζων, οἷον γυνὴ ἢ^{a)}
παιδίον, τοσούτω χεῖρον τῷ βασταζομένῳ; καὶ
γὰρ τῶν εὐτελεστέρων καὶ ἥττον ἀμύνειν δυνα-
μένων ἐπιδειθῆσεται. Μόνῳ αἰκέτῃ ὑπὸ δεσπύτου
βαστάζεσθαι ἀγαθόν, καὶ τῷ παντελῶς πένητι
ὑπὸ πλουσίου; πολλὰ γὰρ ὠφεληθῆσονται ὑπὸ
τῶν βασταζόντων.

Π ε ρ ῖ ν ε κ ρ ῶ ν.

C. LVII.

Νεκροὺς ὄραῖν αὐτὸ μόνον καὶ μηδὲν ἀξιόλο-
γον δεῖν ἢ πάσχειν οὕτω διατεθῆναι σημαίνει,
ὅπως ἔσχον σχέσεως οἱ νεκροί, ὅτε ἕζων, πρὸς
τὸν ἰδόντα. Εἰ μὲν γὰρ ἐγένοντο ἠδέϊς ἢ εὐεργέ-
ται: ἀγαθὰ σημαίνουσι καὶ τὸν παρὲντα καιρὸν
ἠδέως διάγειν¹⁾; εἰ δὲ μή: τὰ ἐναντία. Εἰ δὲ τι-
σὶ νεκροὶ λαμβάνουσιν, οἷον²⁾ νεκροῖς συντίθενται:
ἀσύμφορον. Πάντων δὲ χαλεπώτατοι οἱ ἰμάτια
περιαιρούμενοι, ἢ ἀργύριον, ἢ τροφάς; ἢ γὰρ
αὐτῷ τῷ ἰδόντι θάνατον σημαίνουσιν, ἢ τινὶ τῶν
τούτῳ προσηκόντων. Ὅ, τι δ' ἂν ἄλλο ἀρεπάξω-
σι, κατὰ ἀναλογίαν κρίνειν χρεῖ. Διδόντες δὲ οἱ
νεκροὶ καὶ οὕτω πονηροὶ εἰσιν; εἰ μὴ ἄρα τροφάς
ἢ ἀργύριον ἢ ἰμάτια ἐπιδοῖεν. Ἐγὼ δὲ ἐτήρησα
τινὰ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα προτελευτήσασαν θεα-

p. 149.

a) ἢ) Deest in Cod. A.

a) διάγειν) Cod. B: διαιρεῖν.

σάμενον ἐν ὕπνοις, ὅτι δῆθεν καθίστα²⁾ τὸν οἶκον στρωνύουσα κλίναις: καὶ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ συνέβη τοὺς πλείονας τῶν διαφερόντων τῷ θρασυμένῳ³⁾ τὸ ὄναρ νοσήσαι. Καὶ ἐφάνη πρόδηλον⁴⁾ τὸ ὄναρ μετὰ τὴν ἀπόβασιν; οἱ γὰρ νοσοῦντες δέονται κατὰ τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐτοιμασίας τῶν κλιναρίων, οὐχ οἱ ὑγιαίνοντες⁵⁾.

C. LVIII.

Περὶ νομισμάτων.

Φασὶ τινες^{a)} τὸ ἀργύριον εἶναι πονηρὸν, καὶ τὰ νομίσματα πάντα; ἐγὼ δὲ ἐτήρησαι τὰ μὲν λεπτὰ καὶ χάλκεα νομίσματα δυσθυμιῶν αἰτία καὶ λόγων ἐπιλύπων, τὰ δὲ ἀργυρᾶ λόγων τῶν ἐν συνθήκαις¹⁾ περὶ σπουδαίων πραγμάτων σημαντικά, τὰ δὲ χρύσεια σπουδαιοτέρων. Ἄει δὲ ἄμενον ὀλίγα χρήματα ἔχειν καὶ νομίσματα^{b)}; ἐπεὶ τὰ γε πολλὰ διὰ τὸ δυσκοινομήτην Φροντίδας καὶ λύπαις σημαίνει, ὥσπερ καὶ ὁ θησαυρός.

C. LIX.

Περὶ θησαυροῦ.

Εἴ τις ὑπολάβῃ θησαυρὸν ὀρύσσειν ὀλίγα χρήματα ἔχοντα: ἥττονα τὰ χαλεπὰ σημαίνει. Ὁ δὲ πολυχρήματος¹⁾ θησαυρὸς λύπαις καὶ μερίμναις σημαίνει καὶ θάνατον προαγορεύει^{a)}; οὐ

a) φασὶ τινες) Cod. B: λέγουσι δὲ ἔνιοι.

b) νομίσματα; ἐπει) Cod. B: νομίσματα, καὶ μὴ πολλὰ ἐπει.

a) ὀρύσσειν ὀλίγα χρ. — καὶ θάνατον προαγορεύει) Cod. B: εὐρίσκειν· καὶ εἰ μὲν ὀλίγον περιεχει ὁ θησαυρὸς ἥττον

γὰρ ἄνευ τοῦ τὴν γῆν ἀνασκαφῆναι θησαυρὸς εὐρίσκεται, ὡς περ εὐδὲ ὁ νεκρὸς κατατίθεται. Καὶ γὰρ τοῦτο παρεφουλαξάμην: Ποτὲ οὖν ἐν δυσθυμίας ὧν καὶ φροντίδι ἐθεασάμην ἑμαυτὸν ἐν σπυρίδι ἔχοντα λεπτὰ κερμάτια, καὶ εἰσελθὼν ἐν ἐργαστηρίῳ τινί¹⁾ ταῦτα ἀπεκλάπην καὶ ἀπώλεσα: καὶ συνέβη με τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ αἰσίων μοι ἀγγελθέντων, περὶ ὧν ἐφρόντιζον, εὐθυμῆσαι καὶ ῥᾶρον²⁾ διατεθῆναι. Ἔλεγε δὲ τις ἐν συνουσίᾳ ποτὲ διηγημάτων τοιούτων κινουμένων, ὅτι ποτὲ ἐπὶ ἀνύσει χρημάτων πέμψας³⁾ τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν, ἔτι ἀποδήμου αὐτοῦ ὄντος, ἐθεάσατο αὐτὸν ἐν ὕπνῳ ἐλθόντα καὶ λέγοντα: Τρισχίλια ὀκτακόσια νομίσματα ἤνεγκα. Καὶ ἀναθήμενός⁴⁾ τινι τῶν ἐπιστημόνων τὸ ἕναρ ἔμαθεν, ὡς ἀπρακτος ὑποστρέφει αὐτοῦ υἱός, ὃ⁵⁾ καὶ ἀπήντησεν: πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ ἐναντίας αἰεὶ ἀποβαίνουσι; δεύτερον δὲ καί, ὅτι αἰεὶ εἰώθαμεν διὰ τῆς τσιαύτης θέσεως τῶν δακτύλων τῶν τρισχιλίων ὀκτακοσίων σημαίνειν τὸ οὐδέν⁶⁾:

p. 150.

Π ε ρ ῖ δ α κ ρ ῦ ο ν .

C. LX.

Δακρῦεν καὶ ὀδυνᾶσθαι^{a)} καὶ ἐπὶ νεκρῶ καὶ ἐπὶ ἄλλῳ τινί, καὶ αὐτὸ¹⁾ τὸ λυπείσθαι, χαρᾶν

ἔστιν ἄτοπον· εἰ δὲ πολλὰ χρέματα περιέχοι, μᾶλλον ἄτοπον γίνεται, πολλάκις δὲ καὶ θάνατον προαγορεύει. (Quae lectio fortasse melior, dummodo pauca mutentur verba.

b) ῥᾶρον) Cod. B: ῥᾶότερον.

a) ὀδυνᾶσθαι) Cod. B: οὐδύρισθαι.

ἐπί τινι καὶ ἡδονὴν ἐπὶ κατορθώματι ἐσομένην
 προαγορεύει, ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον; ἔχει γὰρ
 ἢ ἡμετέρα ψυχὴ συγγενές τι πρὸς τὸ περιέχον
 καὶ τὸν ἀέρα τὸν ἐκτός. Ὡςπερ οὖν καὶ τὸ πε-
 ριέχον καὶ ὁ αἶθρ ἀεὶ τρέπεται ἐπὶ τὸ ἐναντίον
 ἀπὸ χειμῶνος εἰς εὐδίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ εὐδίας
 εἰς χειμῶνα: οὕτως εἰκὸς καὶ τὴν ἡμετέραν γνώ-
 μιν ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν καὶ χαρὰν τρέπεσθαι,
 καὶ ἀπὸ χαρᾶς εἰς λύπην. Ὅθεν καὶ τὸ χαί-
 ρειν εἰς τὸ ἐναντίον τρεπόμενον λύπην προαγο-
 ρεύει. Ἄει δὲ χρὴ ἐπὶ τινι λυπεῖσθαι καὶ μὴ
 ἀνευ ὑποθέσεως; ἐπεὶ τό γε εἰκὴ λυπεῖσθαι, ὄν-
 τως ²) ἐπὶ τινι λυπηθῆσεσθαι σημαίνει.

C. LXI.

Π ε ρ ῖ μ ν η μ ε ῖ ο υ.

Μνημεῖον δὲ ἔχειν ἢ ἀικοδομεῖν ἀγαθὸν δού-
 λω καὶ ἀπαιδί. Ὁ μὲν γὰρ ἐλεύθερος ἔσται;
 ἐπεὶ ^{a)} μὴ δούλοι μνημεῖα κτῶνται, ἀλλὰ ἐλεύ-
 θεροι. Ὁ δὲ καταλείψεται ¹) παῖδα μνημεῖον
 ἑαυτοῦ. Πολλάκις δὲ γάμον προηγόρευσε τὸ
 τοιοῦτον ὄναρ; ἐπειδὴ τὸ μνημεῖον, ὡς ἢ γυνή,
 πολλὰ σώματα χωρεῖ; καὶ γῆς πρόσκτησιν ^{b)}.
 Καὶ καθόλου πᾶσιν ἐστὶν ἀγαθόν, καὶ τοῖς εὐ-
 δαιμονοῦσι καὶ τοῖς ἀπόροις. Συντριβόμενα δὲ
 μνημεῖα ἢ καταπίπτοντα τὰ ἐναντία σημαίνει.

Π ε ρ ῖ

a) ἐπεὶ) Cod. B: ἐπιδοῦ.

b) πρόσκτησιν) Cod. A et Aldus: πρόσκτησιν.

Περὶ τοῦ νεκροῦς ἀναβιωῶναι^{α)}. C. LXII.
P. 151.

Νεκροὶ ἀναβιοῦντες ταραχὰς σημαίνουσι καὶ βλάβας; καθ' ὑπόθεσιν γὰρ ἐπινεῆσαι χρεῖ, εἴα ἔσται ταραχὴ τῶν νεκρῶν ἀναβιωσάντων; ὡς εἰκὸς γὰρ^{β)} καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀπαιτήσουσιν^{γ)}. Ὅθεν καὶ βλάβαι καὶ Φιλνεκία^{δ)} γίνονται.

Περὶ τοῦ νεκροῦς αὔθις τελευτᾶν^{α)}. C. LXIII.

Νεκροὶ ἐκ δευτέρου ἀποθνήσκοντες^{β)} ὁμωνύμων ἢ ὁμοίων, ἢ τῶν ἔγγιστα γένους, θάνατον προσαγορεύουσιν: ἵνα οὕτως εἰ αὐτοὶ δις^{γ)} δόξωσιν ἀποθνήσκειν.

Περὶ Φαρμάκου Θανάσιμου. C. LXIV.

Φάρμακον θανάσιμον^{α)} τὰ αὐτὰ τῷ θανάτῳ^{β)} σημαίνει. Ὅμοίως καὶ περὶ^{γ)} τῶν κνωδάλων καὶ τῶν κνωπετῶν^{δ)} θηρίων, ὅσα ταχέως ἀναιροῦσι^{ε)}.

a) Περὶ τοῦ νεκροῦς ἀναβιωῶναι.) Cod. B: Περὶ νεκρῶν ἀναβιοῦντων.

b) γὰρ) Cod. B: δέ.

c) καὶ φιλονεκία) Deest in Cod. B.

a) Περὶ τοῦ νεκροῦς αὔθις τελευτᾶν.) Deest hic titulus in Cod. B.

b) ἐκ δευτέρου ἀποθνήσκοντες) Cod. B: ἄνωθεν ἀποθανόντες.

c) δις) Deest hoc in Cod. B.

a) τῷ θανάτῳ) Cod. B: τῷ θανάσιμῳ.

b) περὶ) Deest in Cod. B.

c) ἀναιροῦσι) Cod. B: ἀναιρεῖ.

C. LXV.

Περὶ γάμου^{a)}.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ γάμος ἔοικε θανάτῳ^{b)} καὶ ὑπὸ θανάτου σημαίνεται: ἐνταῦθα καλῶς ἔχει ἠγησάμην ἐπιμνησθῆναι^{c)} αὐτοῦ. Γαμεῖν παρθένον τῷ νεοσῶντι θάνατον σημαίνει; ὅσα γὰρ τῷ γαμοῦντι συμβαίνει, τὰ αὐτὰ καὶ τῷ ἀποθανόντι. Ἄγαθόν δὲ τῷ καινῇ πραγματεία ἐγχειρεῖν βουλομένῳ; τυχεῖν γὰρ σημαίνει τοῦ προκειμένου: καὶ^{d)} τῷ ἐλπίζοντι πρὸς ὠφελῆσθαι; πάντως γὰρ ὁ γαμήσις προσλαμβάνεται π. 152. τινα οὐσίαν, ἣν ἐπάγεται ἡ νύμφη. Τοῖς δὲ λοιποῖς ταραχῶς καὶ περιβοησίας σημαίνει; οὐ γὰρ ὄνευ ταραχῆς συντελεῖται γάμος. Εἰ δὲ τις γυναῖκα διακεκορευμένην πρὸ γάμου^{e)} λαμβάνοι: οὐ καιναῖς ἐπιθέμενος, ἀλλὰ παλαιαῖς ἐγχειρήσειν, οὐκ ἂν μεταμέλοιτο. Εἰ δὲ τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἴδοι ἄλλω γαμουμένην ἐναλλαγὴν πράξεως ἢ χωρισμὸν δηλοῖ. Εἰ δὲ γυνὴ ἄνδρα ἔχουσα δόξειεν ἄλλω γαμεῖσθαι: ὡς μὲν οἱ πολλοὶ^{e)} λέγουσι, καταρῦξει τὸν ἄνδρα, ἢ ἄλλως πως αὐτοῦ χωρισθῆσεται. Ὡς δὲ ἐγὼ ἐτήρησα, οὐκ ἀεὶ τοῦτο γίνεται, ἀλλ' ὅταν ἢ γυνὴ ἢ μὴ ἐν γαστρὶ ἔχη²⁾, ἢ ἄτεκνος ἦ, ἢ μηδὲν ἔχη πρᾶσιμον. Εἰ δὲ μή, εἰάν μὲν θυγάτριον ἔχη: τοῦτο

a) Περὶ γάμου.) Cod. B: Περὶ γάμου παντός.

b) καὶ ὑπὸ) Cod. B: ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ.

c) ἐπιμνησθῆναι) Cod. B: ὑπομνησθῆναι.

d) καὶ τῷ) Cod. B: ἐν τῷ.

e) πολλοὶ) Cod. B: παλαιοί.

ἀνδρὶ δώσει^{γ)}; εἰάν δὲ ἔγκυος ἦ: θῆλυ τέξεται, ὅπερ ἀνατραφὲν ἀνδρὶ δώσει: καὶ οὕτως οὐχὶ αὐτῆ, ἀλλ' ἢ τῆς αὐτῆς μετέχουσα φύσεως ἄλλω γαμηθήσεται. Καὶ ἢ παλοῦσά τι, συναλλαγμα, ὥσπερ ἐν γάμῳ, κατὰ τὴν προᾶσιν ποιήσεται πρὸς τινά.

Περὶ χελιδόνος, καὶ ἀηδόνος^{α)}. C. LXVI.

Ἐπειδὴ περὶ χελιδόνος ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων λόγῳ οὐκ ἐμνήσθην, ἀλλ' ἐκὼν παρέλιπον: ἐνθάδε ἐπιμνησθήσομαι. Φασὶ γὰρ τὸ ζῶον θάνατόν τε σημαίνειν αἰῶρων σαμμάτων, καὶ πένθος, καὶ μεγάλην τινὰ λύπην. Ἀπὸ τοιούτων γὰρ καιῶν καὶ τὴν ὄρνιν ταύτην λόγος ἔχει γενέσθαι. Φησὶ γὰρ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος δεῖν ταῖς ἱστορίαις πείθεσθαι, καὶ Διονύσιος ὁ Ἡλιουπολίτης. Φασὶ γάρ, ὅτι, καὶ ἢ ψευδῆς τις^{β)} ἱστορία, διὰ τὸ προειληφθαι οὕτως ἔχειν, ἐπειδὴν ὁμοίον τι τῇ περιοχῇ μέλλον ἀποβήσεσθαι ἢ ψυχὴ θέλη προαγορευῆσαι, τὴν ἱστορίαν ταύτην ἐκείνη^{γ)} εἰς τὸ μέσον παράγει. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ μὲν τῶν πλείστων ἱστοριῶν συμφωνοῦντα τὸν λόγον εὔρον, οὐδαμῶς δὲ ἐπὶ πασῶν. Ὅθεν προστιθέμενος ἐν ἅπαντι τῷ λόγῳ, οὐ τῷ πιθανῷ τῶν λεγομένων ἠκολού-

Q 2

α) καὶ ἀηδόνος) Deest in Cod. B.

β) φασὶ γ., ὅ., κ. ἢ ψευδῆς τις ἱστορία) Cod. B: φασὶ γὰρ καὶ τι ψεύδηται τις ἱστορία.

P. 153. Θησα^{ο)}, ἀλλὰ τῇ πείρᾳ τῶν ἀπτελεσμάτων. Καὶ νῦν περὶ χελιδίνου λέγω, ὅτι οὐκ ἔστι πονηρά; εἰ μὴ τι ἄτοπον πάσχοι, ἢ διαλλάσσει εἰς τι^{δ)} χρωμα παρὰ φύσιν ἐν αὐτῇ. Ἔστι γὰρ αὐτῆς ἡ φωνὴ οὐ θρηῆνος, ἀλλ' ἄσμοι ἐνδοτικὸν καὶ κελουστικὸν πρὸς ἔργα. Ὅτι δὲ τοῦτο ἀληθές ἐστιν, ἴδει τις ἂν ἐντεῦθεν: Χειμῶνος χελιδὼν οὔτε ἴπταται, οὔτε φθέγγεται; ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην^{ε)} ἀργή^{ο)} ἐστι, καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ἄλλα πάντα ζῶα καταδύεται καὶ οὐδὲν ἄλλο πράττει. Ὅταν^{φ)} δὲ τὸ ἔαρ παραβιάη: πρώτη πρέσειν^{ζ)}, ὡς ἂν εἴποι τις, ὑποδεικνύουσα τῶν ἔργων ἕκαστα; καὶ ὅταν γε φαίνηται: οὐδέποτε ἐσπέρας ἀδει, ἀλλ' ἔωθεν ἡλίου ἀνίσχοντος, ὡς^{η)} ἂν ζῶντας καταλαμβάνει ὑπερμνήσκουσα τῶν ἔργων. Ἔστιν οὖν ἀγαθὴ καὶ πρὸς ἔργα καὶ πράξεις, καὶ πρὸς μουσικὴν, μάλιστα δὲ πάντων πρὸς γάμον; πιστὴν γὰρ καὶ εἰκυρὸν ἔσσεισθαι τὴν γυναῖκα σημαίνει, καὶ^{θ)} ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἑλληνίδα ἢ μουσικὴν; καὶ γὰρ αὐτὴ ἡ χελιδὼν ὁμερέφιος^{ς)}, ἡμῖν διαιτᾶται. Ἀηδῶν δὲ τὰ μὲν αὐτὰ τῇ χελιδόνι, ἤττονα δέ; καὶ γὰρ ἤττον ἡμῖν ἐστι σύντροφος.

ο) λεγομένων ἢ κολούθησα) Cod. B: λόγων ἀκολουθεῖν.

δ) εἰς τι) Cod. B: τὸ.

ε) ἀργή) Cod. B: ἐργός.

φ) Ὅταν) Cod. B: ἐπειδαν.

ζ) καὶ ὡς) Cod. B: καὶ γὰρ ὡς.

Π ε ρ ἰ ὀ δ ὄ ν τ ω ν ^{α)}.

C. LXVII.

Περὶ δὲ ὀδόντων ἠκριβωτα μὲν ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ; βραχὺ δὲ τι καὶ ἐνταῦθα¹⁾ ἔρω: Ὀδόντας εἰς χεῖρας λαβεῖν τοῦ στόματος ἐκπεσόντας, ἢ εἰς τὸν κόλπον, τῶν ἰδίων²⁾ ἀπόθεσιν τέκνων σημαίνει γενέσθαι, οὐ παραμενόντων, ἢ οὐκ ἀνατραφισομένων. Ὀδόντας τῇ γλώσσῃ τῇ ἑαυτοῦ ἐκβάλλειν σημαίνει τὰ ἐν τῷ βίῳ σκληρὰ^{β)} τοῖς ἰδίοις λόγοις διαλύσαι. Λοιπὸν δὲ περὶ πτήσεως καὶ τῶν ἀξιοπίστων ἐροῦμεν, καὶ περὶ χρόνου ζωῆς.

Π ε ρ ἰ π τ ῆ σ ε ω σ.

C. LXVIII.

Ἰπτασθαι^{α)} δοκεῖν ὀλίγον τῆς γῆς ἀπέχοντα ὀρθὸν τῷ σχήματι ἀγαθὸν τῷ ἰδόντι. Ὅσον γὰρ ἂν τις ἀπέχει τῆς γῆς, τοσοῦτον ὑψηλότερος ἐστὶ τῶν ἐκατέρωθεν περιπατούντων. Ἄει δὲ ὑψηλοτέρους τοὺς εὐδαιμονεστέρους καλοῦμεν. Ἀγαθὸν δὲ μὴ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι τοῦτο πάσχειν; ἐπεὶ μετανάστασιν σημαίνει διὰ τὸ μὴ τῇ γῇ ἐπιβαίνειν. Τρόπον γὰρ τινα φησὶ τῷ ἰδόντι τὸν ὄνειρον, ἄβατον εἶναι τὴν πατρίδα. Ἰπτασθαι^{β)} δὲ πτερὰ ἔχοντα ἀγαθὸν ἐπίσης πᾶσιν.

p. 154.

a) Περὶ ὀδόντων.) Cod. B: Περὶ ὀδόντων εἰς χεῖρας ἢ εἰς κόλπον.

b) τὰ ἐν τῷ βίῳ σκληρὰ) Cod. B: τὰ σκληρὰ τῶν ἐν τῷ βίῳ.

a) Ἰπτασθαι) Cod. B: πετᾶσθαι.

b) γὰρ τινα φησὶ — πατρίδα. Ἰπτασθαι) Cod. B: γὰρ φησὶ τὸ ὄναρ ἄβατον εἶναι τῷ ἰδόντι τὴν πατρίδα· πέττασθαι.

Οἱ μὲν γὰρ δούλοι ἐπὶ τούτῳ τῷ οἰείρῳ ἐλευθε-
 ροῦνται; ἐπειδὴ καὶ πάντες οἱ ἱπτάμενοι ὄρνιθες
 ἀδέσποτοι τε εἰσὶ καὶ ἠγεμόνασιν οὐκ ἔχουσι. Πέ-
 νητες δὲ χρήματα πολλὰ πορίζουσιν; ὥσπερ γὰρ
 τὰ χρήματα τοὺς ἀνθρώπους βαστάζει, οὕτω
 καὶ τὰ πτερὰ τοὺς ὄρνιθας. Πλουσίοις δὲ καὶ
 ταῖς μέγα δυναμένοις ἀρχαῖς περιποιεῖ^{γ)}; ὥσπερ
 γὰρ τὰ ἱπτάμενα τῶν ἐπὶ γῆς ἐρπόντων ὑπερ-
 ἔχει^{δ)}, οὕτω καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἰδιωτῶν. Ἄγευ
 δὲ πτερῶν δοκεῖν ἱπτασθαι καὶ πολὺ τῆς γῆς^{δ)}
 ἀπέχειν κίνδυνον καὶ φόβον τῷ ἰδόντι σημαίνει.
 Καὶ τὸ περὶ τοὺς κεράμους ἱπτασθαι καὶ τὰς
 οἰκίας, καὶ τὰ ἀμφοδα, ἀκαταστασίας τῆς ψυ-
 χῆς καὶ ταραχὰς προμαντεύεται. Τὸ δὲ δοκεῖν
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναπτῆναι δούλους μὲν ἀεὶ εἰς μεί-
 ζονας οἰκίας μεταβῆναι^{ε)} σημαίνει; πολλάκις καὶ
 εἰς βασιλέων αὐλὴν ἐλθεῖν. Ἐλευθέρους δὲ, καὶ
 μὴ βουλομένους, πολλάκις ἐτήρησα εἰς τὴν Ἰτα-
 λίαν ἐλθόντας; ὥσπερ γὰρ ὁ οὐρανὸς θεῶν ἐστὶν
 οἶκος, οὕτω καὶ ἡ Ἰταλία βασιλέων. Τοὺς δὲ λαν-
 θάνειν πειρωμένους καὶ τοὺς ἀποκρυπτομένους^{ς)}
 ἐλέγχει; πάντα γὰρ τὰ ἐν οὐρανῷ, φανερὰ καὶ
 εὐσύνοπτα ἐστὶ πᾶσιν. Ἰπτασθαι μετὰ ὄρνέων
 σημαίνει μετὰ ἀλλοεθνῶν καὶ ξένων ἀναστραφή-

γ) ὑπερέχει) Cod. B: ἄρχει.

δ) γῆς ἀπέχειν) Cod. B: γῆς δοκεῖν ἀπέχειν.

ε) μεταβῆναι) Cod. B: μεταναστῆναι.

ς) πειρωμένους καὶ τοὺς ἀποκρυπτομένους) Cod. B: βουλο-
 μένους καὶ τοὺς ἀποκρύπτους.

σεσθαι. Πανούργοις δὲ πονηρόν; τοὺς δὲ ἀλιτη-
 ρίους κολάζει πολλοίς καὶ διὰ σταυροῦ²⁾). Πέ-
 τεσθαι δὲ μήτε πολὺ τῆς γῆς ἀπέχοντα, μήτε
 αὖ ταπεινὸν σφόδρα, ἀλλ' ὡς δύνασθαι διαγι-
 νόσκειν τὰ ἐν τῇ γῇ, ἀποδημίαν τινὰ καὶ³⁾ με-
 τανάστασιν σημαίνει. Ἐξεστὶ δὲ μαθεῖν τῶ ἰδόν-
 τι, ἐν τῇ ἀποδημίᾳ ποταπὰ τὰ πάντα ἀπαν-
 τήσει, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γῇ βλεπομένων. Πεδία
 μὲν γάρ, καὶ ἄρουραι, καὶ πόλεις, καὶ κῶμαι,
 καὶ ἀγροί, καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπων ἔργα, καὶ
 ποταμοὶ καλοὶ, καὶ λειμῶνες, καὶ λίμναι, καὶ
 λιμένες⁴⁾), καὶ θάλασσα εὐδῖος, καὶ ὄρη, καὶ
 νῆες εὐρειοδρομοῦσαι, ταῦτα πάντα βλεπόμενα
 ἀγαθὴν τὴν ἀποδημίαν μαντεύεται. Ἄγχι δὲ,
 καὶ Φάραγγες, καὶ νάπαι, καὶ πέτραι, καὶ θη-
 ρία, καὶ ποταμοὶ χεῖμαρροι, καὶ ὄρη, καὶ κρη-
 μνοί, πονηρὰ πάντα τὰ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προα-
 γορεύουσιν. Ἄει δὲ ἀναπτάντα πάλιν καταπτῆ-
 ναὶ καὶ οὕτω διῦπνίζεσθαι ἀγαθόν. Πάντων δὲ
 ἀριστον τὸ ἐκόντα πέτεσθαι καὶ βουλόμενον ἀνί-
 πτασθαι, καὶ ἐκόντα παύεσθαι; πολλὴν γάρ
 ῥαστώνην καὶ εὐχέρειαν τοῖς πραττομένοις προα-
 γορεύει. Διωκόμενον δὲ ὑπὸ θηρίων³⁾ ἢ ὑπὸ ἀν-
 θρώπου ἵπτασθαι, ἢ ὑπὸ δαίμονος, οὐκ ἀγαθόν;
 φόβους γὰρ μεγάλους καὶ κινδύνους ἐπάγει; καὶ

p. 155.

g) ἀποδημίαν τινὰ καὶ) Desunt in Cod. B.

b) καὶ λειμῶνες, καὶ λίμναι, καὶ λιμένες) Cod. B: καὶ
 λίμναι.

γὰρ ἐν τοῖς ὕπνοις τοσοῦτον ἦν τὸ δέος, ὥστε μὴ ἰκανὴν ἠγήσασθαι εἰς τὸ φεύγειν τὴν γῆν, ἀλλὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιλαβέσθαι. Ἀγαθὸν δὲ δούλω τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ δεσπότης πέτεσθαι^{ι)}; πολλῶν γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπερέξει. Εἰ δὲ ἐκτὸς πέτοιο τῆς οἰκίας: μετὰ τὴν εὐημερίαν ἐξελεύσεται^{ι)} τῆς οἰκίας ἀποθανῶν^{κ)} μὲν, εἴαν διὰ τῆς αὐλῆς ἐκπίπτῃ; πραθεῖς δέ, εἴαν διὰ πυλῶνος; εἴαν δὲ διὰ θυρίδος, ἀποδράσας. Πέτεσθαι δὲ ὕπτιον πλέοντι μὲν ἢ βουλομένῳ πλεῦσαι οὐ πονηρόν; ὡς γὰρ^{λ)} ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν πλοίῳ, ὅταν γε μὴ χειμάζωνται, ὕπτιοι εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι. Τοῖς δὲ λιποῖς ἀπραξίαν προκαλοῦνται; ὕπτιους γὰρ τοὺς ἀπρακτοὺς λέγομεν. Νοσοῦντας δὲ ἀναιρεῖ. Πάντων δ' εἴη πονηρότατον καὶ σκαιότατον τὸ βούλεσθαι πέτεσθαι καὶ μὴ δύνασθαι, ἢ καὶ πετόμενον πρὸς τῇ γῆ τὴν κεφαλὴν ἔχειν καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν τοὺς πόδας; πολλὴν γὰρ κακοδαιμονίαν σημαίνει τῷ ἰδόντι. Ὅπως δ' εἴη πέτηται^{μ)} νοσῶν ὁ ἄνθρωπος, τεθνήξεται; φασὶ γὰρ καὶ τὰς ψυχὰς ἀπαλλαγείσας τῶν σωμάτων εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνιέναι, τάχῃ χρωμέναις^{ν)} ὑπερβάλλοντι καὶ, ὡς εἶπεῖν, πτηνῶν ὁμοίας. Οἱ δὲ τὰς ἐπιδιφρῖους ἐργαζόμενοι τέχνας παύοντα

ι) πέτεσθαι) Cod. B: πετᾶν.

κ) ἀποθανῶν) Aldus: ἀποθανῶν.

λ) ὡς γὰρ) Cod. B: ὕπτιοι γὰρ ὡς.

μ) πέτηται) Cod. B: ἵπταται.

ν) χρωμέναις) Cod. B: αἰρομέναις.

τῆς ἐργασίας: ἵνα εὐκίνητοι γένωνται, καὶ μὴ μένωσιν ἐφ' ἕδρας διὰ τὴν πτῆσιν. Καὶ οἱ δεδεμένοι λύνονται; εὐλύτος γὰρ ὁ ἵπταίμενος καὶ ποσὶ καὶ χερσὶ. Πολλοὶ δὲ καὶ ἐτυφλώθησαν; εἰκόασι γὰρ καὶ οἱ τυφλοὶ τοῖς ἵπταμένοις διὰ τὸ ἀεὶ φοβεῖσθαι καταπεσεῖν. Ἐπὶ δίφρου δὲ ἢ βαθμοῦ ἢ κλίνης ἢ βιάθρου ἢ ἄλλου τινὸς καθεζόμενον ἵπτασθαι μεγάλην νόσον νοσησαι ἢ παραλυθῆναι σημαίνει, ἢ τοῖς σκέλεσιν οὐκέτι χρῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ δίφρου βασταγῆναι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τῇ γῇ ἐπιβαίνειν¹). Ἀποδημεῖν δὲ βουλομένῳ τὸ ὄναρ τοῦτο οὐκέτι πονηρὸν γίνεται; μετὰ γὰρ ὄλου τοῦ εἴκου καὶ τῆς ἐνθήκης τῆς ἰδίας ἀποδημήσει, ἢ καὶ ὀχήμασι φερόμενος. P. 156.

Περὶ ἀξιοπίστων.

C. LXIX.

Τῶν δὲ ἀξιοπίστων λεγομένων, οἷς λέγουσιν τι κατ' ὄναρ πιστεύειν χρῆ καὶ πείθεσθαι^a), φημὶ πρώτους εἶναι θεούς; ἀλλότριον γὰρ θεοῦ τὸ ψεύδεσθαι. Ἐπειτα ἱερεῖς; τῆς γὰρ αὐτῆς τοῖς θεοῖς παρὰ ἀνθρώποις τετυχήκασι τιμῆς. Εἶτα βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας;

— Τὸ κρατοῦν γὰρ δύναμιν ἔχει θεοῦ.¹)

Εἶτα γονεῖς καὶ διδασκάλους²); καὶ γὰρ οὗτοι ὅμοιοι εἰσὶ θεοῖς, οἱ μὲν εἰσάγοντες εἰς τὸ ζῆν, οἱ δὲ, ἔπως χρῆ τῷ ζῆν χρῆσθαι, διδάσκοντες.

a) πείθεσθαι) Aldus: πόθεσθαι.

Εἶτα μάντεις, μάντεων δὲ τοὺς μὴ ἀπατεῶνας, μηδὲ ψευδομάντεις; ὅσα γὰρ ἂν λέγωσι πυθαγορικοί, φυσιογνωμονικοί, ἀστραγαλεμάντεις, τυρομάντεις, γυρομάντεις³, κοσκινομάντεις, μαρφοσκοποί, χειροσκοποί, λεκανομάντεις, νεκυρομάντεις, ψευδῆ πάντα καὶ ἀνυπόστατα νομίζειν χρή; καὶ γὰρ αἱ τέχνηαι αὐτῶν εἰσὶ τοιαῦται, καὶ αὐτοὶ μὲν μαντικῆς⁴) οὐδὲ βραχὺ ἴσασι, γεγετύοντες δὲ καὶ ἐξαπατῶντες ἀπεδιδύσκουσι τοὺς ἐντυγχάνοντας. Ἐπολείπεται δὴ μόνον ἀληθῆ εἶναι τὰ ὑπὸ Θύτων⁵) λεγόμενα, καὶ οἰωνιστῶν, καὶ ἀστεροσκοπῶν, καὶ ὄνειροκριτῶν, καὶ ἡπατοσκοπῶν. Περὶ δὲ μαθηματικῶν τῶν γενεσιολόγων⁶) ἐπισκεψώμεθα. Ἐτι τῶν ἀξιοπίστων εἰσὶ καὶ οἱ νεκροὶ⁷); ἐπεὶ πάντως ἀληθεύουσι. Διὰ γὰρ δύο ταῦτα οἱ ψευδόμενοι ἀπατῶσιν: ἢ διὰ τὸ ἐλπίζειν τί ἢ διὰ τὸ φοβεῖσθαι. Οἱ δὲ μήτε ἐλπίζοντες τί μήτε φοβούμενοι εἰκότως⁸) ἀληθῆ λέγουσι. Μάλιστα δὲ οἱ νεκροὶ εἰσὶ τοιοῦτοι. Ἐτι καὶ τὰ παιδία⁹) ἀληθῆ λέγει; οὐδέπω γὰρ οἶδε ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν¹⁰). Καὶ οἱ παντελῶς πρесеβύται; τὸ ἀξιοπίστην γὰρ διὰ τοῦ γήρωσ ἐνδείκνυται. Καὶ τὰ ἄλογα⁹) ζῶε πάντως ἀληθῆ λέγει, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν μεθόδῳ λόγου. Οἱ δὲ λαιποί, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον λέγω, πάντες ὅ, τι ἂν λέγωσι, ψεύδονται, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἀνά

b) εἰκότως) Cod. B: πάντως.

c) ἐξαπατᾶν) Cod. B: ἐξαπατῆται.

χειρα βιά πιστῶν¹⁾ καὶ τοῖς ἡθεσι χρηστῶν^{d)}.
 Θεατρικοί δὲ καὶ οἱ ἐπι^{e)} θυμέλην ἀναβαίνοντες P. 157.
 αὐτόθεν διὰ τὰς ὑποκρίσεις πᾶσιν ἀπίσται, καὶ
 σοφισταί, καὶ πένητες^{f)}, καὶ γόλλοι, οἱ ἀπό-
 κκοποι καὶ σπάδοντες; οὔτοι γὰρ καὶ μὴ λέγον-
 τες τὶ ψευδεῖς τὰς ἐλπίδας εἶναι μηνύουσι^{g)}, διὰ
 τὸ φύσει μήτε ἐν ἀνδράσι μήτε ἐν γυναίξιν ἀριθ-
 μείσθαι. Χρῆ οὖν τοῖς ἀξιοπίστοις καὶ περὶ τῶν
 ἄλλων πάντων λέγουσι πιστεύειν.

Περὶ χρόνων ζωῆς.

C. LXX.

Ἐχει ἡ ἀνθρωπίνη γενεά¹⁾ κατ' ἐπίους μὲν
 ἔτη ἑπτὰ. Ὅθεν καὶ λέγουσιν^{a)} ἰατρικοί τῶν
 δύο γενεῶν μηδένα^{b)} φλεβοτομεῖν, τὸν τεσσαρεσ-
 καιδεκαετῆ λέγοντες ὡς ἔτι προσδεόμενον αἷμα-
 τος, καὶ οὐδέπω ἔχοντα περισσὸν αἷμα. Κατ'
 ἐπίους δὲ τριάκοντα. Ὅθεν καὶ τὸν Νέστορα βού-
 λοντά τινες ὑπερβαίνειν τὰ ἐξήκοντα ἔτη, εἶναι
 δὲ ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ, καὶ εἰς ἐννεήκοντα ἔτη
 γεγονέναι, ὃν Φησὶν ὁ ποιητής:

Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 Ἐφθιάτο —, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασ-
 σε.²⁾ c)

d) καὶ τοῖς ἡθεσι χρηστῶν) Cod. B: καὶ τὰ ἡθῆ κοσμίων.

e) οἱ ἐπι) Cod. B: οἱ εἰς.

f) μηνύουσι) Cod. B: λέγουσι.

a) ἰατρικοί) Cod. A: οἱ ἰατρικοί.

b) μηδένα) Cod. B: μὴ δεῖ.

c) τινες ὑπερβαίνειν τὰ ἐξήκοντα — τριτάτοισιν ἀνασσε.)
 Cod. B: τινες ἐννεήκοντα ἔτη γεγονέναι· οἷον φησὶν ὁ
 ποιητής τρεῖς γενεαὶ· ἐξημέναι· καὶ καθηκέναι.

Καθ' ἡμᾶς δὲ ἑκατὸν ἔτη εἶναι τὸν τέλειον τῆς ζωῆς χρόνον; ἐπειδὴ τοὺς πλείστους ἢ ὀλίγων ἀποδέοντας ζῶντας ὀρῶμεν, ἢ ὀλίγων ὑπεραίροντας^d), ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τὸν λόγον τῶν ἀποτελεσμάτων πρὸς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν συμφωνοῦντα ἢ πείρα δείκνυσι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς τῇ γενεᾷ ἐχρησάμεθα ὡς δὴ ἐχούση ἔτη ἑκατόν. Ὅσοι οὖν τῶν ἀριθμῶν γραφέντες δι' ὅλων τῶν γραμμάτων ἀποτελοῦσι ψῆφον ἐντὸς τῶν ἑκατόν, τούτους χρὴ γράφειν καὶ ψηφίζειν, καὶ ἠγεῖσθαι τσαῦτα ἔτη σημαίνειν, ὅσα αὖν ἢ ψῆφος μηνύη. Εἰσὶ δὲ οὗτοι μόνοι: ἓν, μία, ἕξ, δέκα, ἑνδεκα, δεκάκι δέκα^e). Καὶ ἔστι τὸ μὲν ἓν: πεντήκοντα πέντε; γράφεται γὰρ διὰ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ν̄. Τὸ δὲ μία: πεντήκοντα ἓν; γράφεται γὰρ διὰ τοῦ μ̄, καὶ τοῦ ῑ, καὶ τοῦ ᾱ. P. 158. Τὸ δὲ ε̄) ἕξ: ἐξήκοντα πέντε; γράφεται^f) γὰρ διὰ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ξ̄. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰ δέκα, καὶ τὰ ἑνδεκα, καὶ τὰ δεκάκι δέκα, τῇ αὐτῇ ἐπινοίᾳ γράφειν καὶ ψηφίζειν χρὴ; εὐρεθήσεται γὰρ τὰ μὲν δέκα ὄντα τριάκοντα, τὰ δὲ ἑνδεκα ὀγδοήκοντα πέντε, τὰ δὲ δεκάκι δέκα ἑννεήκοντα, συντιθεμένων τῶν γραμμάτων καθ' ἓν ἕκαστον. Καὶ οὕτω μὲν ἐκλαμβάνειν τούτους τοὺς ἀριθμούς χρὴ. Ὅσοι δὲ τῶν ἀριθμῶν γραφέν-

d) ὑπεραίροντας) Cod. B: ὑπερβάλλοντας.

e) τὰ δὲ ἕξ) Cod. B: ὁμοίως καὶ τὰ ἕξ.

f) γράφεται) Cod. B: ἐγράφη.

τες^{β)} δι' ὅλων τῶν γραμμάτων καὶ ψηφισθέν-
 τες ὑπερβάλλουσι τὴν ἀνθρωπίνην γενεάν, οἷον,
 τὰ δυο γίνεται τετρακόσια ἐβδομήκοντα τέσσα-
 ρα, ταῦτα^{γ)} δὲ οὔτε ἐνδέχεται, οὔτε λόγον ἔχει
 ζῆσαι τοσαῦτα ἔτη τινά^{δ)}, τούτους οὖν τοὺς
 ἀριθμοὺς κατὰ τὴν ἀνάβασιν τὴν τῶν στοιχείων
 λαμβάνομεν οὕτως: Ἐπὶ τὸ σημαῖνον στοιχεῖον
 καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐλθόντες ψηφίζομεν ἐκάστου
 τῶν προαγόντων στοιχείων τὸν ἀριθμὸν. Οἷον
 τὰ δύο δείκνυται ὑπὸ τοῦ β. Προσθέντες τὸ α
 φαμέν εἶναι τρία. Τὰ δὲ τρία συναριθμήσαντες
 τῷ ἐνὶ καὶ τοῖς δυο φαμέν εἶναι ἕξ. Ὁμοίως τὰ
 τέσσαρα σὺν τῷ τῶν ἔμπροσθεν στοιχείων ἀριθ-
 μῷ γίνεται δέκα^{ε)}. Τὰ πέντε ὁμοίως γίνεται
 δέκα πέντε. Τὰ δὲ ἕξ ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ
 ἐπεδείξαμεν ὄντα ἐξήκοντα πέντε. Τὰ δὲ ἑπτὰ
 σὺν τῷ ἔμπροσθεν ἀριθμῷ, τῶν ἕξ μὴ συναριθ-
 μουμένων διὰ τὸ καὶ σημαίνειν κατ' ἰδίαν τὰ
 ἐξήκοντα πέντε καὶ ὑπὸ στοιχείου μὴ δείκνυ-
 σθαι^{ι)}, ἀλλ' ὑπὸ χαρακτηρισ, γίνεται εἴκοσι
 δύο^{κ)}. Ἔτι^{ο)} τὰ ὀκτὼ τριάκοντα. Τῷ αὐτῷ
 λόγῳ καὶ τὰ ἐννέα τριάκοντα ἐννέα. Τὰ δὲ δέκα
 ἴδιον φασὶν ἔχειν λόγον; τὰ γὰρ γραφέντα δι'
 ὅλων τῶν γραμμάτων καὶ ψηφισθέντα, κατὰ

β) γραφέντες) Cod. B: γράφονται.

γ) ἔχει ζῆσαι τοσαῦτα ἔτη τινά) Cod. B: ἔχει, οὔτε ἐν-
 δέχεται τινὰ ζῆσαι τοσαῦτα ἔτη.

ι) δείκνυσθαι) Cod. B: εὐνάσθαι.

κ) εἴκοσι δύο.) Cod. B: εἴκοσιπέντε.

μόναις σημαίνειν. Καὶ πάλιν ὅτι οὐχ ὑπὸ χα-
 ρακτῆρος, ὡς τὰ ἕξ, ἀλλ' ὑπὸ στοιχείων δεικ-
 νυται, κατὰ τὴν ἀνάβασιν τὴν τῶν στοιχείων
 γίνεται τεσσαράκοντα ἑννέα. Ἴνα δὲ μὴ εἰς ἀμ-
 φίβολον πίπτῃ τις, εἰάν μὲν ἀκούσῃ Φωνὴν λέ-
 γοντος τινός: δέκα σημαίνει τριάκοντα διὰ τὴν
 ἀπὸ τῶν δέκα γραφομένων καὶ συναγομένων ψῆ-
 φον; εἰάν δὲ ὁ ἰῶτα ἰδῆ που γεγραμμένον: λέγει-
 το ἂν τεσσαράκοντα ἑννέα κατὰ τὴν προειρημέ-
 νην ἑννοίαν, συναριθμουμένης τῆς δεκάτης τῶν
 ἔμπροσθεν στοιχείων ψήφου χωρὶς τῶν ἕξ³⁾.
 Οὕτω τὰ εἴκοσι ἐξήκοντα ἑννέα γίνεται, καὶ τὰ
 P. 159. τριάκοντα ἑννεήκοντα ἑννέα. Οὐκέτι δὲ τὰ τεσ-
 σαράκοντα κατὰ τὸν αὐτὸν ἐκλαμβάνειν χρὴ
 τρόπον; οὐ γὰρ ἑκατὸν τριάκοντα ἑννέα ζήσε-
 ται ἂν τις ἔτη. Ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν
 πεντήκοντα, καὶ ἐπὶ τῶν ἔτι μειζόνων ἀριθμῶν.
 Χρὴ οὖν τούτους οὐ κατὰ τὴν ἀνάβασιν τῆς ψή-
 φου τῶν στοιχείων, ἀλλὰ κατὰ τὴν θέσιν τῶν
 στοιχείων ἐκλαμβάνειν. Οἷον τεσσαράκοντα ἐστὶ
 μ, ἢ ἐνδείζεται δέκα δύο; δωδέκατον γάρ ἐστι
 στοιχεῖον τὸ μ τὸ τεσσαράκοντα σημαῖνον. Πο-
 τέρως δὲ δέχεται τὸ ν, ὁ ἐπιὼν λόγος σημαίνει;
 ἐπειδὴ τὸ μ δωδέκατόν ἐστι στοιχεῖον, καὶ τὸ ν
 ἐστὶ τρισκαιδέκατον ἦτοι δέκα τρία. Γένοιτ' ἂν
 καὶ τὸ ξ τεσσαρεςκαιδέκατον²⁾ ἦτοι δέκα τέσ-
 σαρα, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Εἰσὶ δὲ τινες καὶ

1) οὐ γὰρ) Cod. B: οὐκέτι γὰρ.

σύνθετοι ἀριθμοί, οὓς χρὴ διαιρεῖν, οἷον ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων οὕτω: Τὰ δέκα δις λεγόμενα σημαίνει εἴκοσι, καὶ τὰ δέκα τρεῖς τριάκοντα, καὶ τὰ τετράκις δέκα τεσσαράκοντα, καὶ τὰ πεντάκις δέκα πενήκοντα, καὶ τὰ ἑξάκις δέκα ἑξήκοντα, καὶ τὰ ἐπτάκις ἑβδομήκοντα, καὶ τὰ ὀκτάκις ὀγδοήκοντα, καὶ τὰ ἑννάκις ἑννεήκοντα. Καὶ πάλιν τὰ εἴκοσι δις τεσσαράκοντα, καὶ τὰ εἴκοσι τρεῖς ἑξήκοντα, καὶ τὰ εἴκοσι τετράκις ὀγδοήκοντα, καὶ τὰ εἴκοσι πεντάκις ἑκατόν [, πεντάκις τῶν εἴκοσι γινομένων¹⁰⁾]. Οὕτω καὶ τριάκοντα δις ἑξήκοντα, καὶ τὰ τριάκοντα τρεῖς ἑννεήκοντα, καὶ τὰ τεσσαράκοντα δις ὀγδοήκοντα, καὶ τὰ πενήκοντα δις ἑκατόν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πλειόνων ἐτῶν, οἷον εἴ τις ἀκούσειέ τις [ἄλλου^{m)}] λέγοντος: ζήσεις ἔτη εἴκοσι ἕξ χρὴ διαιρεῖν, καὶ τὰ μὲν εἴκοσι ὡς εἴκοσι τίθεσθαιⁿ⁾, τὰ δὲ ἕξ κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον τίθεσθαι ἑξήκοντα πέντε. Γίνεται οὖν τὰ πάντα ὀγδοήκοντα πέντε. Εἰ δὲ καὶ εἴκοσι ἑπτά: τὰ μὲν εἴκοσι κατ' ἰδίαν, τὰ δὲ ἑπτά κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον εἴκοσι δύο. Γίνεται οὖν τὰ πάντα τεσσαράκοντα δύο. Οὕτω καὶ τὰ εἴκοσι ὀκτὼ πενήκοντα, καὶ ὅς τις ἀν' ἄλλος ἀριθμὸς σὺν

m) ἄλλου) Deest in Cod. B. A me uncinis inclusum est ut superfluum; nam paullo post eadem verba inveniuntur, ut absit ἄλλου.

n) εἴκοσι ὡς εἴκοσι τίθεσθαι) Cod. B: εἴκοσι, εἴκοσι δέ-
χεσθαι.

τοῖς εἴκοσιν ὑπὲρ τὰ πέντε κατ' ἰδίαν ψηφισθέντων. Ὁμοίως καὶ ὁ μετὰ τῶν τριάκοντα ὑπὲρ τὰ τρία, ὁ μετὰ τῶν τεσσαράκοντα ὑπὲρ τὰ δύο, καὶ ὁ μετὰ τῶν πενήκοντα ὑπὲρ τὰ δύο. Οἷον ὑποδείγματος χάριν^{ο)}, εἴ τις ἀκούσειε τι-
 p. 160. νὸς λέγοντος: ζήσεις ἔτη πενήκοντα ἐπτά: εὐη-
 θες ἐστὶν ἐπτάκις πενήκοντα προσδοκῶν ἀνθρω-
 πον ζῆσαι^{ο)}, ἀπερ γίνονται τριακόσια πενήκον-
 τα; ἀλλὰ δηλονότι τὰ ἐπτά κατ' ἰδίαν κατὰ
 τὸν ἔμπροσθεν λόγον ψηφισθέντα σὺν τοῖς πεν-
 τήκοντα γίνονται ἐβδομήκοντα δύο. Ὅταν μέν-
 ται τις ἢ ἐντὸς τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ: δηλονότι
 σὺν τοῖς παρεληλυθόσιν ἔτεσι πάντα αὐτῶ αὐτῶ
 σημαίνεται^{π)}. Οἷον εἴ τις ὦν ἐτῶν^{ρ)} τριάκοντα
 δόξειε λέγειν αὐτῶ τινά: ζήσεις ἔτη πενήκον-
 τα: οὗτος ζήσει λοιπὸν εἴκοσι, ἵνα^{ρ)} αὐτῶ σὺν
 τοῖς τριάκοντα τοῖς πρὶν τὰ εἴκοσι μέλλοντα γί-
 νηται πενήκοντα. Εἰ δὲ τις ὦν ἐτῶν ἐβδομή-
 κοντα δόξειε λέγειν αὐτῶ τινά: ζήσεις^{σ)} ἔτη
 πενήκοντα: οὗτος ζήσει λοιπὰ δέκα τρία. Δη-
 λονότι οὔτε ἐν^{ρ)} τοῖς πρώτοις λέγει αὐτῶ διὰ
 τὸ εἶναι τὰ πρῶτα πλείονα τῶν πενήκοντα, οὔτε
 μὴν ἀλλὰ πενήκοντα ἔτη ἐπὶ τοῖς ἐβδομήκοντα
 οἷον τε ζῆσαι οὔτε ἐνδέχεται. Τοιγάρτοι^{σ)} λοιπὰ
 δέκα

ο) ζῆσαι) Deest in Cod. B.

π) ἐτῶν) Deest in Cod. B.

ρ) ἵνα) Cod. B: ἐπεὶ ἵνα.

ρ) οὔτε ἐν) Cod. B: οὐδὲ σὺν.

σ) τοιγάρτοι) Cod. B: τοιγαροῦν.

δέκα τρία ζήσεται; ὅτι τὸ ἕν πεντήκοντα σημαῖνον στοιχειῶν¹⁴⁾ τρισκαίδέκατον τέτακται. Ὁ δὲ παραπλήσιος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἑμοίων λόγος τηρεῖσθω¹⁵⁾, ὅταν ἢ ὁ λεγόμενος ἀριθμὸς τοῦ μὲν ἔμπροσθεν χρόνου ἦττων, πρὸς δὲ τὸν μέλλοντα ἀνένδεκτος. Ἐτι καὶ κεῖνο: τὰς ἡμέρας, καὶ τοὺς μῆνας, καὶ τὰ ἔτη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον¹⁶⁾ εὐτῶ διακρίνειν. Οὐ γὰρ πάντως αἰεὶ ἰσοδυναμῶντα εὐρίσκομεν; καὶ γὰρ ὑπὸ ἐτῶν μῆνες καὶ ἡμέραι δείκνυνται, καὶ ὑπὸ μηνῶν ἔτη καὶ ἡμέραι, καὶ ὑπὸ ἡμερῶν μῆνες καὶ ἔτη. Ἴνα δὲ τοῦτο μὴ εἰς ἀμφίβελον πίπτῃ, ὅταν εἴπῃ τις ἔτη, εἰάν μὲν σύμμετρα ἢ καὶ ἐνδεχόμενα: ἔτη νομιζέσθωσαν; εἰάν δὲ πολλά: μῆνες; εἰάν δὲ ὑπέρμετρα: ἡμέραι¹⁾. Ἀναστρέφει δὲ ὁ λόγος καὶ ἀπὸ ἡμερῶν; εἰάν γὰρ ὥσι πολλά: ἡμέραι νομιζέσθωσαν; εἰάν δὲ σύμμετροι: μῆνες; εἰάν δὲ ὀλίγα: ἔτη. Ὁμοίως καὶ οἱ μῆνες πρὸς τὸ ἐνδεχόμενον²⁾ ἐκλαμβανέσθωσαν. Τὸ δὲ ἐνδεχόμενον ἢ μὴ ἐνδεχόμενον δείξει ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ χρόνου ζωῆς λόγου¹⁷⁾ ἢ ἡλικία τοῦ ἰδόντος; ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων προφασμιῶν ἢ προσδοκία τῶν χρειῶν. Μεμνήσθαι δὲ χρὴ καὶ τοῦτο: ὅτι πολλάκις οἱ θεοὶ ἀποφαίνονται μὲν ὡς περὶ χρόνου ζωῆς; σημαίνουσι δὲ οὐ πάντοτε περὶ χρόνου ζωῆς, ἀλλὰ ἔστιν ὅτε καὶ περὶ μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, καὶ περὶ ἐλευθερίας

1) ἡμέραι) Cod. A: ἡμέρας.

2) τὸ ἐνδεχόμενον) Cod. B: τὸ ἐσόμενον.

ρ. 161. δούλων¹⁸⁾), καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ἔμπροσθεν
ὁ περὶ θανάτου λόγος περιέχει.

Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ὅσον
εἶχον δυνάμεως, ἀνελλιπῶς¹⁹⁾) καὶ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἐξ ὀλοκλήρου πάντα εἰρηταί Σει, Κάσσιε Μάξι-
με, ἀνδρῶν σοφώτατε. Εἰ δέ τις τῶν ἐντυχα-
νόντων ταῖςδε ταῖς βίβλοις τῶν εἰρημένων τὶ ὑπ'
ἐμοῦ παρὰ τινος τῶν ἄλλων εἰλήφθαι, καὶ μὴ
ἀπὸ²⁰⁾) τῆς πείρας, ἠγέεται: ματαίως ὑπέλη-
φεν; ἐπιμελέστερον δὲ ἐντυχῶν αὐτοῦ τούτου^{ν)}
τοῦ βιβλίου τῷ προοιμίῳ κατανοήσει τὴν προαι-
ρεσιν τὴν ἐμήν. Ἔτι²¹⁾) καὶ εἴ τιμι πρὸς τὸ ἐναν-
τίον ῥέπειν τὶ τῶν εἰρημένων φαίνεται^{χ)}), ἢ²²⁾) ὡς
ἐμοὶ δοκεῖ, διὰ τὸ ὑπὸ τινος πιθανοῦ λόγου κινεῖ-
σθαι: ἴστω, ὅτι εὐρεσιλογεῖν²³⁾) μὲν καὶ πιθα-
νεύεσθαι καὶ γὰρ πάντα ἰκανὸς ἦν, ἀλλ' εὐ θεατρο-
νοπίας²⁴⁾) καὶ τὸ ταῖς λογεμπόροις ἀρέσκειν ποτὲ
μετῆλθον, ἀλλ' αἰεὶ τὴν πείραν, καὶ κανόνα καὶ
μάρτυρα τῶν ἐμῶν λόγων ἐπιβοῶμαι. Ἐγὼ μὲν
οὖν πάντων ἤδη^{γ)}) διὰ πείρας ἐλήλυθα τῷ μηδὲν
ἄλλο πράττειν²⁾), αἰεὶ δὲ καὶ νυκτὸς καὶ μεθ'
ἡμέραν πρὸς ἀνειροκρισίαν εἶμαι. Σὺ δὲ οὐκ ἀνα-
μενεῖς χρόνον, ἀλλ' αὐτόθεν διὰ τὴν σοφίαν καὶ
τὴν ὑπερβάλλουσαν σύνεσιν δυνήσει ἐπικρίναι¹⁾)

1) ἐντυχῶν αὐτοῦ τούτου) Cod. B: ἐντυγχάνων αὐτοῦ.

χ) εἰρημένων φαίνεται) Cod. B: προειρημένων φαίνεται.

γ) ἤδη) Beest in Cod. B.

2) πράττειν) Cod. B: παττόντων.

1) ἐπικρίναι) Cod. B: ἐπικρίνειν.

ἕκαστον αὐτῶν, εἴτε εὖ, εἴτε μὴ καλῶς ἔχει. Δέομαι δὲ ὀλίγα τῶν ἐντυγχαινόντων τοῖς βιβλίοις μήτε προσθεῖναι²⁵⁾, μήτε τῶν ὄντων ἀφελεῖν. Εἴτε γὰρ δύναίτο τις τοῖς ἡμῖς προσθεῖναι: ῥᾶον ἂν ἴδια ποιήσειεν. Εἰ δὲ τινα τῶν γεγραμμένων ταῖς-δε ταῖς βίβλοις περισσὰ δοκῆι: οἷς ἀρέσκεται μόνοις χρῆσθω, τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων^{b)} μὴ ἐξαίρων, θεῶν ἐπόπτην καὶ φύλακα πάντων νομίζων τὸν Ἀπόλλωνα. Ὡς πειθόμενος ἐγὼ πατρίῳ²⁶⁾ ὄντι θεῷ εἰς τήνδε τὴν πραγματείαν παρῆλθον, πολλάκις μὲ προτρέψαμένῳ, μάλιστα δὲ νῦν ἐναργῶς ἐπιστάντι²⁷⁾ μοι, ἤνικα Σοὶ ἐγνωρίσθην, καὶ μονοουχὶ κελεύσαντι ταῦτα συγγράψαι. Οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν τὸν Δαλδιαῖον²⁸⁾ Ἀπόλλωνα, ὃν Μύστην καλοῦμεν ἡμεῖς πατρώῳ ὀνόματι, ταῦτά με προτρέψασθαι, τῆς Σῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας προσκείμενον; καὶ γὰρ εἶναι τινὰ Λυδοῖς προξενίαν πρὸς Φοίνικας οἱ τὰ πάτρια ἡμῖν ἐξηγούμενοι²⁹⁾ φασίν.

b) τῶν βιβλίων) Deest in Cod. B.

P. 164.

ἌΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

ΔΑΛΔΙΑΝΟΥ ὈΝΕΪΡΩΝ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.)

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

Ἐπειδὴ, Κάσσιε Μάξιμε, ἀποβλέψας εἰς τὸ
 μεγαλεῖον τῆς Σῆς σοφίας προετράπην πραγμα-
 τείαν συγγράψαι, ἣν ἐν τοῖς δυοῖν βιβλίοις ἐπραγ-
 ματευσάμην, τὴν ἐπιδοθεῖσάν Σοι ἔχουσαν τάξιν
 καὶ ἀκολουθίαν καὶ κατὰ μηδὲν κοινωνοῦσαν τῇ
 τῶν παλαιῶν ὑποθέσει, καὶ, καθ' ὅσον ἐνεδέχε-
 το, τὰ μὲν ἐξ ὀλοκλήρου, τὰ δὲ καὶ συμφωνοῦ-
 μένα τισὶ, τὰ δὲ καὶ κατὰ τὸ παρεῖκον ἐκφω-
 P. 165. νούμενα ἐξεῖπον; ἐδόκει δὲ μοι τῇ μὲν ὅλη ὑπο-
 θέσει προσδεῖν τί, τοῖς δὲ ἐν ἀμφοτέροις βιβλίοις
 γεγραμμένοις μηδὲν ἐπιδέχασθαι προσγεγράφε-
 σθαι^{α)}, ἐπειδὴ ἔμελλεν ὡςπερ ὑγιεῖ σώματι καὶ

α) γεγραμμένοις — προσγεγράφεσθαι) Cod. B: ἐγγεγραμμένοις
 μηδὲν τι προσγράφειν.

εὐμέρφῳ προσπλακέν τι, καὶ εἰ εὐμορφον εἶη²⁾, τοῦ προτέρου παραφαιρήσειν κάλλους: ἰδίᾳ καὶ κατὰ μόνας ἕκαστον τῶν παραλελειμμένων σποράδην καὶ εἰς³⁾ οὐ συνημμένα κεφάλαια συναγαγὼν τοῦτό σοι τὸ βιβλίον ἐποίησα, ὡς ἂν μή τις ἀνθρώπων πάροδον καὶ ἐπιβείδραν⁴⁾ τοῦ συγγράφειν τὶ τοιοῦτον εὕρη^{b)}.

Περὶ τοῦ κυβεύειν.

C. I.

Κυβεύειν δοκεῖν φιλονεικῆσαι πρὸς τινὰ^{a)} σημαίνει περὶ ἀργυρίου; καὶ γὰρ οἱ κύβοι¹⁾ ἀριθμὸν περιέχουσι καὶ ψῆφοι λέγονται, οἷς οἱ κυβεύοντες^{b)} παίζουσι. Ἄει δὲ νικᾶν ἀγαθόν. Εἰ δὲ τις νοσῶν παίζειν ὑπολάβοι ψήφοις, ἢ ἄλλον παίζοντα ἴδῃ³⁾: κακόν; μάλιστα δὲ εἰ αὐτὸς λείποιο, ἐπειδὴ μείονας ἔχων ψήφους καταλείπεται ὁ νικώμενος. Αὐτοὶ δὲ οἱ κύβοι ἐρώμενοι στάσεις καὶ ἔχθρας προαγορεύουσι. Ἀπολλύμενοι³⁾ δὲ λύουσι τὰς ἐν ποσὶ^{c)} στάσεις, καὶ αὐξανόμενοι ἐπιτείνουσι. Παιδίον δὲ παίζον ἰδεῖν κύβοις ἢ ἀστραγάλοις, ἢ ψήφοις, οὐ πονηρόν^{d)}; ἔθος

b) εὕρη) Cod. B: ἐφεύροι.

a) πρὸς τινὰ) Cod. B: τινὰς.

b) κυβεύοντες) Cod. B: κυβευτοὶ.

c) ἐν ποσὶ) Cod. B: ἔμπροσθεν.

d) Παιδίον δὲ παίζον ἰδεῖν — οὐ πονηρόν) Cod. B: παιδάς δὲ παίζειν ἰδεῖν κύβοις ἢ ψήφοις, οὐ πονηρόν, οὐδὲ ἀστραγάλοις.

γὰρ τοῖς παισὶν αἰεὶ παίζειν. Ἄνδρὶ δὲ τελείῳ καὶ γυναικὶ πονηρὸν τὸ ἀστραγάλαις δοκεῖν παίζειν; εἰ μὴ ἄρα κληρονομῆσαι τινὰ ἐλπίζων ἴδοι τις τὸν ὄνειρον ^{e)}. Ἐκ νεκρῶν γὰρ σωμάτων γεγονάσιν οἱ ἀστράγαλοι: διὸ κινδύνους τοῖς λοιποῖς ^{f)} προκαγορεύουσιν.

C. II.

Περὶ τοῦ κλέπτειν.

Κλέπτειν δοκεῖν οὐδενὶ ἀγαθὸν πλὴν τῶν ἐξαπαταῶν τινὰς ἐθελόντων; κλέπτειν γὰρ καὶ τὸ παραλογίζεσθαι ¹⁾ ἔλεγον οἱ παλαιοί. Ὅσα δ' αὖν μείζονα ἢ καὶ πολυτελέστερα ἢ ἀσφαλέστερον τηρούμενα, αἰ ²⁾ κλέπτη τις, τοσούτω μείζονα κίνδυνον ὑπομενεῖ; εἰκὸς γὰρ οἷς ὁ νόμος ὑπάγει τὸν κλέπτην, τοῖς αὐτοῖς καὶ τὸν ὄνειρον τὸν θεασάμενον ὑπάγειν.

C. III.
p. 166.

Περὶ τοῦ ἱεροσυλεῖν.

Ἱεροσυλεῖν δὲ καὶ θεῶν ἀναθήματα κλέπτειν πᾶσι φύσει ^{a)} πονηρὸν. Μόνοις δὲ τοῖς ἱερεῦσι καὶ μάντεσι συμφέρεσι; καὶ γὰρ τὰς τῶν θεῶν ἀπαρχὰς τὸ ἔθος ἐπιτρέπει αὐτοῖς λαμβάνειν, καὶ τρόπον τινὰ ἀπὸ θεῶν τρέφονται ^{b)}, καὶ οὐ πάντα ¹⁾ φανερώς λαμβάνουσι.

e) τὸν ὄνειρον) Cod. B: τὸ ὄνειρ τοῦτο.

f) τοῖς λοιποῖς) Cod. B: τοῖς λειπομένοις (sic).

a) φύσει) Deest in Cod. B.

b) τινὰ ἀπὸ θεῶν τρέφονται) Cod. B: τινὰ ὑποδείξων τρέπονται.

Περὶ τοῦ ψεύδεσθαι.

C. IV.

Ψεύδεσθαι οὐκ ἐπιτήδειον, πλὴν τῶν ἐπὶ
 θυμέλην ἀνερχομένων, καὶ ἀγγυρῶν¹⁾, καὶ ᾧ²⁾
 ἔθος ἐστὶ ψεύδεσθαι. ἤττον δὲ πονηρὸν τοὺς
 ἀλλοτρίους ψεύδεσθαι, ἢ τοὺς ἰδίους; μεγάλας
 γὰρ τούτοις συμφορὰς σημαίνει, καὶ ἐπὶ σμικρῆς
 δοκῆ τὸ ψεύδεσθαι.

Περὶ ὀρτύγων, καὶ ἀλεκτρυόνων
 μαχίμων³⁾.

C. V.

Ὅρτυγες τοῖς μὴ φιλορτυγοτροφοῦσιν¹⁾ ἀγγυ-
 γελίας σημαίνουσι διαποντίους ἀκούσειν²⁾ ἀηδεῖς
 καὶ πονηράς: διαποντίους μὲν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ
 μὲν διαπόντιοι εἰσὶν, ἀλλὰ ἐγχώριοι³⁾ παραγι-
 νονται; ἀηδεῖς δὲ, ὅτι καὶ μάχιμοι εἰσι καὶ ὀλι-
 γόψυχοι, καὶ ἐν ταῖς κοινωνίαις καὶ φιλίαις, καὶ
 γάμοις, καὶ τοῖς βιωτικοῖς³⁾ συμβολαίοις πᾶσι,
 στάσεων εἰσὶ καὶ φιλονεικῶν σημαντικοί. Καὶ
 τοὺς νοσοῦντας, εἰ μὲν μετακομισθεῖεν, ἀποθα-
 νεῖσθαι σημαίνουσι διὰ τὸ ὀλιγόψυχον; μὴ μετα-
 κομισθέντες δὲ ἤττον κινδυνεύσειν. Καὶ πρὸς ἀπο-
 θημίαν εἰσὶ πονηροί; δόλους γὰρ καὶ ἐνέδρας καὶ
 ληστείαν προαγορεύουσι⁴⁾; καὶ γὰρ αὐτοὶ τῆς

a) ᾧ) Cod. B: τῶν.

a) καὶ ἀλεκτρυόνων μαχίμων) Desunt haec verba in
 Cod. A.

b) ἀκούσειν) Cod. B: ἀκούειν.

c) προαγορεύουσι) Cod. B: προαγορεύοντες.

οικείας μετανιστάμενοι περιπίπτουσι τοῖς θηραῶν αὐτούς βουλομένοις.

Ἄλεκτρούνες δὲ οἱ μάχιμοι ¹⁾ στάσεων καὶ φιλονεικῶν μόνον εἰσὶ σημαντικοί. Πρὸς δὲ τὰ ἄλλα, οὐκέτι ὁμοίως τοῖς ὄρτυξιν ἀποβαίνουσι.

C. VI.
P. 167.

Π ε ρ ῖ μ υ ρ μ ῆ κ ω ν.

Μύρμηκας τοὺς μὲν πτερά ἔχοντας ¹⁾ οὐδαμῶς ἰδεῖν ἀγαθόν; ὄλεθρον γὰρ προαγορεύουσι καὶ ἀποδημίας ἐπικινδύνους. Τοὺς δὲ ἑτέρους ἐργάτας καλουμένους, ἀγαθὸν γεωργαῖς; εὐφορίαν γὰρ προμαντεύονται ²⁾; ἐπειδὴ ὅπου μὴ ἔστι ³⁾ σπέρματα, οὐκ ἂν ἴδοι τις μύρμηκας. Ἄγαθοὶ δὲ οὗτοι καὶ τοῖς ἐξ ὄχλου ποριζομένοις, καὶ τοῖς νοσοῦσιν, ὅταν γε μὴ περὶ τὸ σῶμα τοῦ ἰδόντος ἀναστρέφονται; ἐργάται γὰρ καλοῦνται, καὶ ἐργοπονούμενοι οὐ διαλείπουσιν, ὅπερ ἴδιον ⁴⁾ ἔστι τῶν ζώντων. Ἐπειδὴν δὲ περὶ τὸ σῶμα τοῦ ἰδόντος ⁵⁾ ἀναστρέφονται: ὄλεθρον προαγορεύουσιν, ὅτι γῆς εἰσὶ παῖδες, καὶ ψυχροὶ, καὶ μέλανες.

C. VII.

Περί φθειρῶν καὶ ἐλμίνθων.

Φθειρας ὀλίγους ἔχειν καὶ εὐρίσκειν ἐν τῷ σώματι ἢ ἐν τοῖς ἱματίοις, καὶ τούτους ἀναιρεῖν, ἀγαθόν; πάσης γὰρ λύπης καὶ φρεντίδος ἀπαλ-

a) προμαντεύονται) Cod. B: μαντεύονται.

b) μὴ ἔστι) Cod. B: μὴ τις " (sic).

c) ἴδιον) Cod. B: ἔργον.

λαγῆναι^{α)} προαγορεύει τὸ ὄναρ. Πολλοὺς δὲ καὶ
 ὑπερβάλλοντας πλήθει, πονηρὸν, καὶ σημαῖνον^{β)}
 νόσον μακρὰν, ἢ δεσμὰ, ἢ πολλὴν γε ἀπορίαν;
 ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις πληθύνουσι καὶ οἱ φθεῖρες.
 Καὶ εἰ μὲν τις ἀποβάλλει καὶ ἀποκαθαίρει πάν-
 τας: ἐλπίς αὐτῷ ποτε τούτων ἀπαλλαγῆναι; εἰ
 δὲ τις ἔχων αὐτοὺς διϋπνισθῆ^{β)}: οὐκ ἂν ποτε
 σωθεῖη.

Ἐλμινθας ἀποκρίνειν διὰ τῆς ἕδρας ἢ διὰ
 τοῦ στόματος, ὑπὸ οἰκείων ἀνθρώπων, καὶ συνει-
 κούντων, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τραπέζῃ τῇ
 αὐτῇ χρωμένων ἀδικούμενον μαθεῖν δηλοῖ^{γ)} καὶ
 ἀπώσασθαι τοὺς ἀδικούντας, ἢ κατὰ ἄλλον τι-
 νὰ^{δ)} τρόπον στερηθῆναι αὐτῶν; ἐνοικοῦσι μὲν γὰρ
 τῷ σώματι οἱ ἔλμινθες, ἀλλ' οὐδὲν^{δ)} ἦττον αὐτὸ
 σῶμα λυμαίνονται. Ἐπειδὴν δὲ ἀποκριθῶσιν:
 ἀποβληθῆναι τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους σημαί-
 νουσι.

Περὶ κόρεων, κωνώπων καὶ ἐμπίδων. C. VIII.
 p. 168.

Κόρεις δυσθυμίας καὶ φροντίδος εἰσὶ σημα-
 ντικοί. Ἐπίσης γὰρ ταῖς φροντίσι καὶ οὗτοι αὐ-
 πνους ποιοῦσι, καὶ προσέτι^{ε)} καὶ πρὸς τινὰς τῶν

a) ἀπαλλαγῆναι) Cod. B: ὑπερβαλλούσης.

b) αὐτῷ ποτε — — εἰ δὲ τις — διϋπνισθῆ) Cod. B: αὐ-
 τῷ — εἰ δὲ ἔτι — — διϋπνισαίει.

c) δηλοῖ) Cod. B: σημαίνει.

d) οὐδὲν) Cod. B: οὐχ.

οικείων, ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς γυναῖκας, αἰηθείας καὶ δυσαρρεστήσεις φέρουσι ^{α)}).

Κώνωπες δὲ καὶ αἱ λεγόμενα ἐμπίδες ^{β)}), καὶ εἴ τι ἄλλο ὅμοιον, ἀνθρώπους ἐπιφοιτῆσαι τῷ ἰδόντι σημαίνουσι πονηρούς, βλάβην ἐνδεικνυμένους ^{β)}, καὶ προσέτι καταβοῶντας ^{γ)}). Καπύλοις δὲ καὶ οἰνεμπόροις εἰς ὄζος τὸν οἶνον μεταβαλεῖν προαγχεύουσι; χαίρουσι γὰρ ὄξει ^{δ)}).

C. IX.

Περὶ μάχης καὶ μίσους.

Μάχεσθαι τοῖς οἰκείοις οὐκ ἀγαθόν; οὐδὲ τοῖς ἐκτός ^{α)}), ἤττον δὲ πονηρὸν μάχεσθαι. Νοσῶν τις ἐὰν δόξῃ μάχεσθαι: παρακόψει ^{β)}. Μάχεσθαι δὲ τοῖς βελτίοισιν, οἷον τοῖς δεσπόταις, βασιλεῦσι, μεγιστᾶσι, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπερέχουσι ^{γ)}), κακῶς διατεθῆναι σημαίνει πρὸς τῶν, οἷς τις ἐμάχετο ^{δ)}).

Μισεῖν ἢ μισεῖσθαι οὐδενὶ συμφέρει. Οὐδὲν δὲ διαφέρει τινὰ μισεῖν, ὑφ' οὗ μισεῖται τις; ἐπειδὴ τὸ μῖσος ἐχθροὺς ποιεῖ. Οἱ δὲ ἐχθροὶ οὔτε συναίρονται, οὔτε συλλαμβάνονται. Δεῖ δὲ τοῖς ἀνθρώποις βοηθείας; δεῖ καὶ τῶν συλλαμβανον-

α) δυσαρρεστήσεις φέρουσι) Cod. B: δυσαρρεστήας εἰσφέρουσι.

β) βλάβην ἐνδεικνυμένους; Cod. B: βλαβῆναι δεικνυμένους.

α) ἐκτός) Cod. B: ἕξω.

β) παρακόψει) Aldus: παρακόψη.

γ) ὑπερέχουσι) Cod. B: διαφέρουσι.

δ) πρὸς τῶν, οἷς τις ἐμάχετο) Cod. B: οἱ εἰ τις (sic) ἐμάχετ' ἄν.

μένων; ἐπειδὴ διὰ τῶν τσιούτων ὠφελοῦνται ^{ε)}.
Πονηρὸν δὲ ^{ζ)} ἐτηρήσαμεν τὸ μίσος.

Π ε ρ ῖ σ φ α γ ῆ ς.

C. X.

Σφάζεσθαι καὶ ἀποθνήσκειν ὃ, τι σημαίνει,
ἐν τῷ περὶ θανάτου λόγῳ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ
προεῖρηται. Σφαζομένους δὲ ἰδεῖν ἀγαθόν; πάν-
τα γὰρ τὰ προκείμενα ἐπὶ τὸ τέλος συμπεραν-
θέντα ἤδη ἀφίχθαι σημαίνει, ἐπειδὴ ἡ σφαγὴ
τελευτῆς ἐστὶ σημεῖον ^{α)}.

Περὶ κροκοδείλου καὶ αἰλούρου.

C. XI.
P. 169.

Κροκόδειλος πειρατὴν ^{α)}, ἢ φονέα, ἢ εὐδὲν
ἦττον ἀπονενομημένον ^{β)} ἄνθρωπον, σημαίνει. Ὅπως
δ' ἂν διαθῆ τὸν ἰδόντα ὁ κροκόδειλος, οὕτω δια-
θήσεται καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ κροκοδείλου σημαϊνόμε-
νος ^{β)}.

Αἰλῦρος μοιχὸν σημαίνει; κλέπτῃς γὰρ
ἐστὶν ὄρνιθων. Αἱ δὲ ὄρνιθες γυναῖξιν εἰκάζονται,
καθὼς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ ἐπεμνήσθην ^{γ)}.

Περὶ ἰχνεύμονος καὶ ἴκτινος.

C. XII.

Ἰχνεύμων καὶ ἴκτις πανούργους σημαίνουσι
ἄνθρώπους καὶ δολίους, οὐδέποτε τοῖς ὄρῳσιν εὐ-

ε) ὠφελοῦνται) Cod. B: βοηθοῦνται.

α) ἐστὶ σημεῖον) Cod. B: ἐστὶν αἰτία.

α) πειρατὴν) Aldus: πηρατὴν.

β) διαθήσεται — σημαϊνόμενος) Cod. B: διατεθήσεται ἐπὶ
τοῦ τσιούτου τριός.

ιοῦσαι δυναμένους^{α)}), διὰ τὸ ἄγριον καὶ δυστιθάσσευτον^{β)}). Καὶ ὁ μὲν ἰχνεύμων^{γ)} ἄνδρας σημαίνει, ὁ δὲ ἴκτις γυναῖκας.

Ε. XIII.

Περὶ τοῦ θεὸν γενέσθαι.

Θεὸς εἴ τις ὑπολάβοι^{α)} γενέσθαι: ἱερεὺς ἂν γένοιτο ἢ μάντις; τῆς γὰρ αὐτῆς τοῖς θεοῖς καὶ οὗτοι τυγχάνουσι τιμῆς. Εἰ δὲ τις νοσῶν θεὸς εἶναι νομίσειε: τεθνήξεται; ἀθάνατοι γὰρ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἀποθανόντες, ἐπεὶ μηκέτι τεθνήξονται. Εἰ δὲ τις ἐν πενίᾳ, ἢ δουλείᾳ, ἢ δεσμῶν, ἢ περιστάσεσιν, ἢ ὠτιμιῶν καθεστῶς κακῶ^{β)} ἴδοι^{γ)} τὸν ὄνειρον τούτου^{δ)}: ἀπαλλαγῆσεται τῶν περιεχόντων αὐτὸν δειῶν; πολλὰ γὰρ καὶ εὐπόριστοι τῶν θεῶν ἀπὸ τῶν δειῶν σωτηρία^{δ)}. Ἄνδρὶ δὲ πλουσίῳ καὶ μεγιστάνι ἀρχὴν μεγίστην κατὰ τὸ ἐπιβάλλον τοῦ ἀξιώματος προαγορεύει; ἐπίσης γὰρ τοῖς θεοῖς καὶ οἱ ἄρχοντες δύνανται εἶ καὶ κακῶς τινὰς ποιεῖν. Ἄγαθὸν δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ σκηνὴν ἀνερχομένοις διὰ τὸ ἐν τῇ ὑποκρίσει εἶδος; πολλάκις δὲ καὶ θεῶν πρόσωπα ἀναλαμβάνουσι.

α) δυναμένους) Aldms: δυναμένοις.

α) εἴ τις ὑπολάβοι) Cod. B: ἂν τις ὑπολάβῃ.

β) περιστάσεσιν, — κακῶ) Cod. B: περιστάσει τινὶ καθεστῶς.

γ) τὸν ὄνειρον τούτου) Cod. B: τὸ ὄνειρ τοῦτο.

δ) πολλὰ γὰρ καὶ εὐπόριστοι — σωτηρία) Cod. B: πολλὰ γὰρ καὶ εὐπόριστος — σωτηρία.

Περὶ τοῦ Θεοῦ ὑποδέχεσθαι ἢ Θεοῦ σκευὴν ἔχειν. C. XIV. p. 170.

Θεὸν δοκεῖν ὑποδέχεσθαι τῷ μὲν εὖ πράττοντι φροντίδας καὶ λύπας καὶ δεινὰς πραγματείας προαγορεύει; οἱ γὰρ ἐν περιστάσει γενόμενοι θύουσί τε τοῖς Θεοῖς καὶ ὑποδέχονται¹⁾ αὐτούς. Τῷ δὲ ἐν πενίᾳ ἢ στενοχωρίᾳ ἔντι πολλὴν ἐπίδοσιν ἀγαθῶν προαγορεύει; τότε γὰρ μάλιστα οἱ πένητες εὐχαριστοῦσί τε τοῖς Θεοῖς καὶ ὑποδέχονται αὐτούς, ὅταν εὐπερήσωσι²⁾. Θεοῦ δὲ σκευὴν ἔχειν καὶ περικεῖσθαι³⁾ ἄλλου τινὸς ἐπιτροπεύσαι σημαίνει πλουσίου, ὥστε Φαντασίαν μὲν ἔχειν πλούτου, ὑπόστασιν³⁾ δὲ μή. Τούτο πολλάκις οὕτως ἀποβὰν ἐτήρησα.

Περὶ κωλόβαθρων. C. XV.

Κωλόβαθρα¹⁾ ὑποδέξασθαι²⁾ δοκεῖν τοῖς μὲν πανεύργοις δεσμὰ σημαίνει; καὶ γὰρ προσδέεται τὰ κωλόβαθρα τοῖς ποσὶ, καὶ τὸν περίπατον ἀλλοιοῖ³⁾. Τοῖς δὲ λοιποῖς νόσον ἢ ξενιτείαν προδηλοῖ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας.

Περὶ τοῦ ἐπὶ θαλάσσης περιπατεῖν. C. XVI.

Ἐπὶ θαλάσσης δοκεῖν περιπατεῖν¹⁾ ἀποδημῆσαι βουλομένῳ ἀγαθόν; μάλιστα δὲ εἰ πλεῖν

1) ὅταν εὐπερήσωσι) Desunt haec verba in Cod. B.

2) ὑποδέξασθαι) Cod. B: ὑποδέχεσθαι.

3) ἀλλοιοῖ) Cod. B: ἀλλοῖον ποιεῖ.

μέλλει; πολλήν γὰρ ἀσφάλειαν προσημαίνει τὸ ὄναρ. Ἄγαθόν δὲ καὶ δούλω καὶ τῷ γαμῆσαι βουλευμένῳ^{α)}; ὁ μὲν γὰρ τοῦ δεσπότη, ὁ δὲ τῆς γυναικὸς ἄρξει. Ἔοικε γὰρ καὶ δεσπότη ἡ θάλασσα διὰ τὸ δυνατόν, καὶ γυναικὶ διὰ τὸ ὑγρόν. Ἄγαθόν δὲ καὶ τῷ δίκην ἔχοντι; ὑπέρτερος γὰρ τοῦ δικαστοῦ γενόμενος, ὡς εἰκὸς, νικήσει. Ἔοικε γὰρ δικαστῆ ἡ θάλασσα διὰ τὸ τοὺς μὲν εὖ, τοὺς δὲ κακῶς διατιθέναι. Ἄνδρὶ δὲ νεωτέρῳ ἐταίρας ἐρασθῆναι σημαίνει, καὶ γυναικὶ ἰδούσῃ ἐταιρικῶ χηρέσθαι βίῳ; ἔοικε γὰρ καὶ ἡ θάλασσα ἐταίρα διὰ τὸ προσβάλλειν ἠδείας μὲν ταῖς πρώτας φαντασίας, κακῶς δὲ διατιθέναι τοὺς πλείστους. Πᾶσι δὲ τοῖς ἐξ ὄχλου^{β)} περιορισμένοις, καὶ πολιτευταῖς, καὶ δημαγωγοῖς, μετὰ πολλῆς εὐκλείας περιομὸν οὐ τὸν τυχόντα προαγορεύει; ἔοικε γὰρ ὄχλω διὰ τὴν ἀταξίαν.

D. 171.

C. XVII.

Περὶ τοῦ ἀνθρώπου πλάττειν.

Ἄνθρωπος πλάττειν ἀγαθὸν παιδοτρίβαις καὶ παιδευταῖς; τρόπον γὰρ τινὰ καὶ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους πλάττουσιν, οἱ μὲν^{γ)} διὰ τὸ βυθμίζεν, οἱ δὲ διὰ τὸ βελτίοναις ποιεῖν. Ἄγαθόν δὲ καὶ ἀπαισιν^{α)}; ἐπεὶ γνησίων παιδῶν γονὴν προαγορεύει. Ἄγαθόν δὲ καὶ σωματεμπόροις^{β)} καὶ πένησιν; οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἐμπορίας^{β)} πολλὰ

α) γαμῆσαι βουλευμένῳ) Cod. B: γῆμαι προσημένῳ.

α) ἀπαισιν) Cod. B: πετρῶσιν.

β) ἀπὸ τῆς ἐμπορίας) Cod. B: ἐπὶ τῇ ἐμπορίᾳ.

κερδανούσι καὶ μεγάλα, οἱ δὲ πολλοὺς κτήσονται ἀπέτας. Κακούργοις δὲ ὄλεθρον προαγορεύει; καὶ γὰρ τὸν Περμηθέα λέγουσιν ἐπὶ τῷ πλάττειν^{γ)} τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ πῦρ κλέψαι κακῶς ἀπολέσθαι. Πλουσίοις δὲ καὶ τοῖς μεγάλα δυναμίνοις βασιλείαν ἢ ἀρχὴν^{δ)} τινὰ προαγορεύει μεγάλην. ε')

Περὶ τοῦ ὑπεξεῦχθαι.

C. XVIIII.

Ἐπεξεῦχθαι ὀχλήματι, ὡσπέρ τι τῶν τετραπόδων, δουλείαν καὶ κάματον καὶ νόσον προαγορεύει, καὶ εἰ πάνυ τις λαμπρὸς καὶ ἀβροδίαιτος^{δ)} ὢν τὸν ὄνειρον ἴδῃ.

Περὶ τοῦ ὀχεῖσθαι ἐπὶ ἄρματος.

C. XIX.

Ὀχεῖσθαι δὲ ἐπὶ ἄρματος ἢ ἀπήνης^{ε)} ἀνθρώπων ὑπεξευγμένων^{δ)}, πολλῶν ἀρξαι σημαίνει, καὶ προσέτι παῖδας ἀγαθούς^{ε)} τῷ ἰδόντι γενέσθαι μαντεύεται. Πρὸς δὲ τὰς ἀποδημίας οὐ πάνυ συμφέρει; τὸ μὲν γὰρ ἀσφαλὲς ἐνδείκνυται, πολλὴν δὲ βραδύτητα προαγορεύει.

Περὶ τοῦ μαντεύεσθαι.

C. XXI.

P. 172.

Εἰς μάντεων^{δ)} δὲ φοιτᾶν καὶ μαντεύεσθαι, ἡγουν πυνθάνεσθαι περὶ τινος^{ε)}, φροντίδας οὐ

γ) μεγάλην.) Cod. B: μεγάλην, εἰ καὶ ἢ πάνυ τις λαμπρὸς.

δ) ἀπήνης) Cod. B: ἐπὶ.

ε) μαντεύεσθαι — περὶ τινος) Cod. B: ἐπανέρεσθαι περὶ τινος μάντιν.

τάς τυχούσας τῷ ἰδόντι γενέσθαι^{b)} σημαίνει; οὐ γὰρ δεῖ μαντικῆς μέλειν^{c)} τοῖς μὴ φροντίζουσιν. Ὅ, τι δ' ἂν ὁ μάντις, ὅγε ἀληθῆς, ἀποκρίνηται, τούτοις πιστεύειν χρή. Περὶ δὲ διαφορᾶς μάντεων, οἷς δεῖ²⁾ προσέχειν καὶ οἷς μὴ προσῆκεν³⁾, ἐν τῷ περὶ ἀξιοπιστῶν λόγῳ, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, προείρηκα. Μηδὲν δὲ ἀποκρινόμενος μάντις πᾶσαν ἐγχείρησιν καὶ πᾶσαν ἑρμῆν ὑπερτίθεται; ἔστι γὰρ παρὰ γε τοῖς σοφισταῖς⁴⁾ ἡ σιγὴ οὐκ ἀπόκρισις, ἀλλ' ἀπαγόρευσις^{d)}.

C. XXI.

Περὶ τοῦ μάντιν γενέσθαι.

Εἰ δὲ τις ὑπολάβῃ μάντις γεγονέναι καὶ εὐδοκίμειν ἐν τῷπραγορεύειν: πολλῶν ἔμπειρος ἔσται πραγμάτων, καὶ φροντίδας ἀναδέξεται, τοῦτο μὲν ἰδίας, τοῦτο δὲ ἀλλοτρίας; καὶ γὰρ τῷ μάντι μέλει^{a)} καὶ τῶν οὐδὲ αὐτῷ προσήκόντων κακῶν, ἃ ἂν οἱ¹⁾ μαντευόμενοι φέρωσι. Φέρει δὲ καὶ ἀποδημίας πολλάκις καὶ κινήσεις τῷ ἰδόντι τὸν ὄνειρον, διὰ τὸ τοὺς μάντις περινοστεῖν: καὶ τοῖς πένησιν εὐπορίαν; πολλοὶ γὰρ δέονται τῶν μάντεων²⁾ καὶ τῶν πλευσίων.

Περὶ

b) γενέσθαι) Deest in Cod. B.

c) μέλειν) Aldus: μέλλειν.

d) ἀπαγόρευσις) Cod. B: ἀπαγορευτική.

a) μέλει) Cod. B: μάλιστα. Aldus: μέλλει.

Π ε ρ ἰ νό σ ο υ.

C. XXII.

Νοσεῖν μόνοις τοῖς ἐν δεσμοῖς ἢ μεγάλη ἀνάγκη οὖσιν ἀγαθὸν διὰ τὸ καὶ^{α)} τὴν νόσον λύειν τοὺς ὄγκους. Τοῖς δὲ ἄλλοις μεγάλην ἀπραξίαν προαγορεύει; ἀπρακτοὶ γὰρ οἱ νοσοῦντες: καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεῖαν; καὶ γὰρ ἐνδεεῖς τῷ σώματι^{β)} οἱ νοσοῦντες γίνονται. Καὶ πρὸς τὰς ἀποδημίας ἐμποδῶν ἴσταται; δυσκίνητοι γὰρ οἱ νοσοῦντες. Καὶ τὰς ἐπιθυμίας οὐκ ἔα̃ τελεσθῆναι; οὐδὲ γὰρ^{γ)} τὰς ὀρέξεις διὰ τὸ ἐπικίνδυνον ἀναπληροῦσι τῷ νοσοῦντι οἱ ἰατροί. Νοσοῦντα δὲ ἐπισκέψασθαι^{δ)} τινα δοκεῖν, εἰ μὲν γινώσκωμεν, τὰ αὐτὰ τῷ νοσοῦντι^{ε)} σημαίνει, εἰ δὲ ἀγνώστα, αὐτῷ τῷ ἰδόντι. - Οὐδὲν διαφέρει ἢ αὐτὸν νοσεῖν, ἢ ἄλλον ἀγνώστα νοσοῦντα ἰδεῖν; εἰκόνας γὰρ τῶν ἀποβησομένων τοῖς ὀρῶσι πραγμάτων τοὺς πλησίον εἶναι φαμέν. Ἐτήρησα δὲ καὶ τοῦτο^{δ)}: Ὅσα μὲν αὐτίκα ἀποβησόμενα καὶ μᾶλλον καὶ σφοδρότερον ἢ ψυχὴ βούλεται σημῆναι ἀγαθὰ ἢ κακὰ, ³⁾ ταῦτα περὶ αὐτὸν τὸν ὀρῶντα συμβαίνοντα παράγει; ὅσα δὲ βραδίον ἢ ἥττον ἢ ἀτονώτερον, ταῦτα δι' ἄλλοτρίου σώματος δείκνυσιν ἢ ψυχὴ τῷ ὀρῶντι.

P. 173.

a) ἀγαθὸν διὰ τὸ καὶ) Cod. B: δυνατὸν διὰ.

b) σώματι οἱ νοσ.) Cod. B: σώματι ὧν μάλιστα χρεὶ οἱ νοσ.

c) ἐπισκέψασθαι — τῷ νοσοῦντι σημ.) Cod. B: εἴ τις ἐπισκέπτοιο, εἰ μὲν γινώσκωμεν ὅσα, τὰ αὐτὰ τῷ ἰδόντι σημ.

d) φαμέν. Ἐτήρησα — τοῦτο) Cod. B: φαμέν ὅταν γε ἀγνοοῦνται, ἐτήρησα καὶ τὸ τοιοῦτο.

C. XXIII. Περὶ τοῦ τὰς ἑαυτοῦ σάρκας
ἐσθίειν.

Τὰς ἑαυτοῦ σάρκας ἐσθίειν δοκεῖν ἀγαθὸν πένητι; πολλὰ γὰρ τῷ σώματι ἐργασάμενος^{a)} καὶ ποτῶν κτήτεται, καὶ οὕτως οὐχὶ τὰς σάρκας¹⁾ κατέδετα, ἀλλὰ τὰς ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἐργασίας. Ἀγαθὸν δὲ καὶ χειροτέχνη ἀπὸ τοιούτων μερῶν ἐσθίειν τοῦ σώματος, ἀφ' οἷων μάλιστα καὶ πορίζεται; οἱ μὲν γὰρ ἀμφοτέροις ταῖς χερσὶν ἐργάζονται, οἱ δὲ τῇ ἑτέρᾳ μόνῃ, οἱ δὲ ἄκροις δακτύλοις, οἱ δὲ παντὶ τῷ σώματι. Φιλολόγοις δὲ καλὸν ἄλλοις παρέχειν τὸ στόμα καὶ τὴν γλῶσσαν ἐσθίειν; πολλὰ γὰρ περίσαντες ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τῆς γλώσσης ἔσονται²⁾ ἱκανοὶ καὶ ἄλλοις παρέχειν. Εἰ δὲ τις τὸ ἑαυτοῦ στόμα κατεσθίει, ἢ τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν³⁾: παύσεται λόγοις χρώμενος. Ἰδιώταις δὲ μετάνοιαν ἐπὶ προπετεῖα λόγων σημαίνει. Γυνὴ δὲ τὰς ἑαυτῆς σάρκας ἐσθίουσα⁴⁾ πορνεύσει, καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἰδίου σώματος τραφήσεται. Παντὶ δὲ τῷ νοσοῦντι ἔχοντι, ἢτοι φίλον ἢ συγγενῆ ἢ ἄλλον τινὰ τῶν σπουδαίων, πένθος προαγορεύει; καὶ γὰρ οἱ πενθοῦντες λαβόμενοι ἑαυτοὺς τὰς ἑαυτῶν σάρκας ἐσθίουσι. Πλουσίᾳ δὲ καὶ παντὶ τῷ κατὰ πραίρεσιν ζῶντι οὐκ ἀγαθὸν ἐσθίειν ἀπὸ τῶν ἰδίων σαρκῶν; πρόβριζον γὰρ

a) πολλὰ — ἐργασάμενος) Cod. B: πολλοῖς — ἐργασομένοις.

ἀνατραπήναι τὸν βίον καὶ τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἰδόν-
τος σημαίνει, ὡσπερ καὶ τῷ τὴν ἰδίαν κόπρον
ἐσθίουσι.

Περὶ τοῦ ἐπαρίστερα περιβεβλη- C. XXIV.
σθαι. P. 174.

Ἐπαρίστερα¹⁾ περιβεβλησθαι, ἢ ὅπως ποτε
γελοῖως καὶ μὴ κοσμίως, πᾶσι πονηρόν, καὶ πρὸς
ταῖς ἀπραξίαις διασυρμὸν²⁾ καὶ καταγέλωτα
ὑπομείναι σημαίνει. Μόνοις δὲ γελώτοποιαῖς ἀγα-
θὸν ἂν εἶη διὰ τὸ ἔθος.

Περὶ τοῦ ἐπαρίστερα γράφειν. C. XXV.

Ἐπαρίστερα γράφειν σημαίνει πανούργως
τὶ πράξαι, καὶ ἀπάτη καὶ μεθόδω¹⁾ χρησάμε-
νον ὑπελθεῖν τινὰ καὶ ἀδικῆσαι; πολλάκις δὲ
καὶ μοιχὸν γενόμενον νόθους²⁾ παῖδας λάθρα
ποιῆσαι. Οἶδα δὲ τινὰ, ὃς ἐπὶ τούτῳ τῷ ὀνειρῶ
ποιητῆς ἐγένετο γελοίων ἀσμάτων.

Περὶ μητριᾶς καὶ πατρώου³⁾. C. XXVI.

Μητριᾶν ἰδεῖν οὔτε ζῶσαν οὔτε ἀποθανού-
σαν¹⁾ ἀγαθόν: καὶ εἰ μὲν χαλεπαῖνοι ἢ ὀργίζου-
το ἢ βλάπτουσι τὸν ὄρῶντα ἢ μητριᾶ κατ' ὄναρ:
ἐπιτείνει τὰ δεινά; εἰ δὲ μετρίως προσφέρουσι:
ἥττονα ποιεῖ τὰ δεινά. Χαριζομένη δὲ τι τῷ

S 2

α) Περὶ μ. κ. πατρώου) Cod. B: Περὶ τοῦ ἰδεῖν μητριᾶν,
καὶ περὶ πατρώου.

ιδόντι καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ψευδεῖς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προσδοκίας ^{b)} φησὶν εἶναι; οὐ γὰρ ἀπὸ γνώμης οὔτε ^{c)} κατὰ προαίρεσιν φιλήσασιν ἂν ποτὲ μητρὶά προγονόν ^{d)}.

Ὁ δὲ πατρῶος τὰ αὐτὰ τῇ μητρὶᾳ σημαίνει, ἥττονα ³⁾ δὲ τῇ δυνάμει. Πολλάκις δὲ καὶ ὁ πατρῶος καὶ ἡ μητρὶά ξεντείας καὶ ἀποδημίας γίνονται σύμβολα; εἰκασί γὰρ πατὴρ τε καὶ μήτηρ τῇ ⁴⁾ οἰκείᾳ, πατρῶος δὲ καὶ μητρὶά τῇ ξένη.

C. XXVII. Περὶ προγόνων καὶ ἐπιγόνων.

P. 175.

Πρόγονοι δὲ ἐρώμενοι, λέγω δὲ συγγενεῖς τοὺς πρὸ τῶν γονέων γεγονότας, Φροντίδας σημαίνουσι, παλαιῶν ἕνεκα πραγμάτων: καὶ εἰ μὲν τι ἀγαθὸν ἢ ἡδὺ ἢ κεχαρισμένον πράττοιεν ἢ λέγοιεν: εἰς ἀγαθὸν αἱ Φροντίδες τελευτήσουσιν; εἰ δὲ μή: τὸναντίον. Ἐπίγονοι δὲ οἱ μὲν ¹⁾ ἔτι νήπιοι καὶ βραχεῖς Φροντίδων εἰσὶ σημαντικοί, περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, ἐν τῷ περὶ γενέσεως παιδῶν εἴρηκα κεφαλαίῳ; οἱ δὲ ἤδη τέλειαι βοηθείας καὶ συλλήψεως καὶ ἐπικουρίας ^{a)} εἰσὶ σημαντικοί.

b) καὶ τὰς προσδοκίας) Desunt in Cod. B.

c) οὐ γὰρ — οὔτε) Cod. B: οὐδὲ γὰρ — οὐδὲ.

d) προγονόν) Cod. B: γενόμενον.

a) καὶ ἐπικουρίας) Deest hoc in Cod. B.

Περὶ μῦθου καὶ γαλῆς.

C. XXVIII.

Μῦθου οἰκίτην σημαίνει; συνοικεῖ^{a)} γὰρ καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τρέφεται, καὶ ἔστι δειλός^{β)}). Ἀγαθὸν οὖν καὶ^{γ)} πολλοὺς ἔνδον ἰδεῖν μῦθου, καὶ τούτους ἰλαροὺς καὶ παίζοντας; πολλὴν γὰρ εὐφροσύνην σημαίνουσι καὶ οἰκετῶν ἐπίκτησιν. Εἰ δέ τι ποικιλώτερον περὶ τοὺς μῦθου βλέποι τίς^{δ)}): ἔξεστι μεταφέρειν τὰς κρίσεις ἀπὸ τῶν παρὰ Μελάμποδος ἐν τῷ περὶ τεράτων καὶ σημείων, ἐν τῷ^{ε)} περὶ μῦθων, γεγραμμένων, οὐδὲν διαφέρειν ἡγουμένους τὰ μεθ' ἡμέραν γιγνόμενα τῶν ὄναρ δοκούντων γίνεσθαι; τῆς γὰρ αὐτῆς ἔτυχε προρρήσεως^{ς)}, ὡς πολλάκις ἡμῖν ἔδειξε διὰ πείρας. Διὰ μακροῦ δὲ τὸν τόπον τοῦτον ἐξείργασται ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς ἑαυτοῦ συντάξεως Ἀπολλώνιος ὁ Ἀτταλεύς. Ἐμοὶ δὲ νῦν πρόκειται τὰ σημαίνοντα δεικνύειν ἐκάστου τῶν παραλελειμμένων ἐν τῇ ἐμῇ πραγματείᾳ. Διὸ καὶ τρίτον τοῦτο τὸ βιβλίον οὐχ ὡς συνημμένον ἐκείνοις τοῖς δυσὶν, ἀλλ' ὡς ἀπολελειμμένον^{δ)} ἐποίησα. Ὅθεν καὶ τῆς ἐπιγραφῆς εἰκότως τεύξεται, οὐχὶ τρίτον ἐκείνων, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν Φιλάληδες ἢ Ἐνόδιον^{ε)}). Γαλῆ δὲ γυναῖκα σημαίνει πανούργον καὶ κακό- p. 176.
τροπον, ἢ δίκην; ἔστι γὰρ ἰσόψηφος δίκη καὶ

a) συνοικεῖ Cod. B: συνοικεῖται.

b) βλέποι τίς Cod. B: βλέπειτο τό τε.

c) ἔτυχε προρρήσεως Cod. B: τετύχηκε προαιρέσεως.

d) ἀπολελειμμένον Cod. B: ἀπολειπόμενον.

γαλή⁵⁾ [; ἀπό γὰρ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων]. Καὶ θάνατον; ὅ, τι γὰρ ἀν' λάβοι, τοῦτο σήπει. Καὶ ἐργασίας καὶ ὠφελείας; καλεῖται γὰρ πρὸς τινων κερδῶ καὶ ἰλαρίᾳ⁶⁾. Τὴν δὲ διαφορὰν ἔξεστι λαμβάνειν τούτων ἀπὸ τοῦ βλέπεσθαι προσιοῦσαν ἢ ἀπικιοῦσαν, πρᾶττουσάν τι ἢδὲ ἢ ἀηδές, πάσχουσάν τι ἢ δρῶσαν.

C. XXIX.

Π ε ρ ἰ π η λ ο ῦ.

Πηλὸς νόσον σημαίνει καὶ ὕβριν: νόσον μὲν, διὰ τὸ μὴ καθαρὸν εἶναι μήτε¹⁾ τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν²⁾ γῆν, ἀλλ' ἐξ ἀμφοτέρων μεμίχθαι καὶ μηδέτερον εἶναι; ἔστιν οὖν πονηρὸν σύγκριμα τοῦ σώματος, τοῦτ' ἔστι, νόσον³⁾ προαγορεύει εἰκότως; ὕβριν δέ, ὅτι μολύνει. Ἔτι δὲ κίναιδον⁴⁾ διὰ τὸ ὑγρὸν καὶ ἔκλυτον. Ἀγαθὸς δὲ ἀν' εἴη τοῖς ἐκ πηλοῦ ἐργαζομένοις.

C. XXX.

Π ε ρ ἰ λ ε κ ᾶ ν η ς.

Λεκάνη οἰκῆτιν¹⁾ σημαίνει καὶ θεράπειαν πιστήν. Πίνειν δὲ ἐκ λεκάνης ἐρασθῆναι θεραπείης σημαίνει; τὸ δὲ αὐτὸ καὶ εἴ τις ἐσθίει ἐν λεκάνῃ. Λεκάνην χρυσέαν ἢ ἀργυρεῖαν ἔχειν ἦτοι θεράπειαν ἀπελευθερώσαντα γῆμα σημαίνει,

a) μήτε τὴν) Aldus: μήτε μὴν.

b) νόσον) Cod. A et Aldus: ὄσον.

c) Ἔτι δὲ κίναιδον διὰ) Cod. B: ὅτι δὲ μαλακὸν ἢ κίνηδον (sic). ἀριτουργὸν ἢ ἔκλυτον διὰ.

ἢ ἀπιλευθερωμένη²) συνοικῆσαι. Λεκάνη θραυσ-
μένη θεράποντος σημαίνει ὄλεθρον. Λεκάνη ἐγκα-
τοπτρίζεσθαι³) τεκνώσασαι ἀπὸ θεραπαίνης σημαί-
νει. Εἰ δὲ τις αὐτὸς οἰκίτης ὢν, οὐκ ἔχων ὑπε-
ρέτιν⁴), τοῦτον ἴδοι τὸν ὄνειρον: ἠγεῖσθαι χρη-
τὴν λεκάνην αὐτὴν τὴν δουλείαν αὐτῷ σημαίνειν.

Π ε ρ ἰ ε ἰ κ ό ν ο ς.

C. XXXI.

Εἰκὼν τέκνα σημαίνει, καὶ τὴν προαίρεσιν
καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἰδόντος: τέκνα μὲν, διὰ τὴν P. 177.
ὁμοιότητα; γνώμην δὲ καὶ προαίρεσιν, διὰ τὸ
ἐπαγγέλλεσθαι πάντας εἰκόσιν¹). Ἡ δὲ ἐξ ὕλης
στερεᾶς καὶ ἀσήπτου γεγεννημένη ἀμείνων ἐστὶ
τῶν γραπτῶν καὶ πηλίνων καὶ κηρίων, καὶ τῶν
ἄλλων τῶν ὁμοίων. Ὅ, τι δ' αἶν πάθωσιν αἱ εἰ-
κόνες, τοῦτο πείσονται καὶ οἱ παῖδες τοῦ ἰδόντος
καὶ αἱ ὀρμαὶ τῶν πράξεων. Πολλάκις δὲ καὶ
εἰς γονεῖς καὶ εἰς ἀδελφοὺς καὶ εἰς ἄλλους ὁμο-
νόμους ἀποβαίνει τὸ ὄναρ.

Π ε ρ ἰ μ α ί α ς.

C. XXXII.

Μαῖα ὀρωμένη τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει διὰ τὸ
τὰ ἀπόρρητα καὶ κεκρυμμένα διερευνᾶν, καὶ
βλάβας σημαίνει, καὶ τοῖς νοσοῦσι θάνατον;
ἐξάγει γὰρ τοῦ περιέχοντος αἰὲ τὸ περιεχόμενον
καὶ δίδωσι τῇ γῆ. Τοὺς δὲ βίαι ὑπό τινος κα-
τεχμένους ἀπαλλάσσει¹); καὶ γὰρ τὸ περιεχό-
μενον τοῦ περιέχοντος ἀπαλλάσσει σῶμα, καὶ
οὕτως τὸ περιεχόμενον σῶμα τοῦ περιέχοντος

ἀπαλλάξασα κουφότερον ποιῆι τὸ σῶμα. Πολ-
λάκις δὲ ὀρώμενη μαῖα γυναικὶ μὴ ἐχούσῃ ἐν γασ-
τρὶ νόσον προαγορεύει; ἐν γαστρὶ δὲ ἐχούσῃ οὐ-
δὲν ἐπίσημον διὰ τὴν περὶ τὸν τοκετὸν Φροντίδα^{a)}).

C. XXXIII. Περὶ ἀκάνθης καὶ σκολόπων.

Ἄκανθα καὶ σκόλοπος^{γ)} ὀδύνας σημαίνουσι
διὰ τὸ ὄξύ, καὶ ἐμποδισμοὺς διὰ τὸ καθεκτικόν,
καὶ φροντίδας καὶ λύπας διὰ τὸ τραχύ. Πολ-
λοῖς δὲ καὶ ἔρωτας, καὶ ἀδικίας ἀπὸ ἀνθρώπων
πονηρῶν: ἔρωτας μὲν, διὰ τὸ μὴ εὐδύμους τοὺς
ἐρῶντας εἶναι; ἀδικίας δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων τινῶν
πονηρῶν, διὰ τὴν γυγνομένην ὑπὸ τούτων ἐκ τῶν
τραυματίων τοῦ αἵματος ἀπόκρισιν. Καὶ αἱ μὲν
ἀκανθαὶ ἐκ γυναικῶν τοῖς ἀδικίας, αἱ δὲ σκόλο-
πος ὑπὸ ἀνδρῶν προσημαίνουσι.

C. XXXIV. Περὶ τοῦ ρ στοιχείου καὶ ἑκατόν.

P. 178.

Τῶν γραμμάτων, καὶ δ' ἐν ὀρώμενον ἕκαστον,
τὰ μὲν φωνήεντα^{γ)} καὶ φόβους καὶ ταραχὰς
σημαίνει^{α)}; τὰ δὲ ἡμίφωνα ἀπραξίαν μὲν οὐχί,
φόβους δὲ ἐπάγει; τὰ δὲ ἄφωνα οὔτε φόβους,
οὔτε πράξεις. Ἰδίαι δὲ τὸ ρ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ
κρητέσθω^{β)}). Ἔστιν οὖν τοῖς ἐπὶ πράξιν ὀρωμε-
νοῖς^{β)} ἀγαθὸν διὰ τὸ ἰσόψηφον; ἔστι γὰρ καὶ

a) φροντίδα) Cod. B: ἐλπὶδα.

a) σημαίνει) Cod. B: ἐπάγει.

b) ὀρωμένους) Cod. B: ὀρῶσιν.

τὸ^c): ἐπ' ἀγαθὰ, τὴν ἑκατὸν ἐκπληροῦν ψῆφον.
 Καὶ τοῖς προσδοκῶσιν³) ἀποδήμους; ἔστι γὰρ ἀν-
 γελία⁴) τὰ ἑκατόν. Καὶ τοῖς διαποροῦσι, πότε-
 ρον περὶ ἀπίτεον αὐτοῖς ἢ κατὰ⁵) πλοῦν, συμ-
 βουλευεῖ: πέρι⁶;) ἴση γὰρ καὶ τούτου ἢ ψῆφος.
 Τοῖς δὲ περὶ τοῦ⁶) ὅλως εἰ ἐξιτέον φροντίζουσι
 συμβουλευεῖ μένειν; καὶ γὰρ τὸ: μένε!, ἑκατόν.
 Κακουργοὺς δὲ δεσμεύει; καὶ γὰρ⁷): πέδα, ἑκα-
 τόν. Ποιμέσι δὲ καὶ ἵπποτρέφοις ἀγαθὸν τὸ ῥ;
 καὶ γὰρ τὸ: νέμε!, τῇ ψήφῳ⁴) ἑκατόν.

Περὶ ἀλύσεως.

C. XXXV.

Ἄλυσις¹) γυναῖκα σημαίνει διὰ τὸ ὄνομα
 καὶ τὸ καθεκτικόν. Καὶ πλοκὴν πραγμάτων οὐκ
 εὐθύμων οὐδὲ τερπνῶν; πέπλεκται μὲν γὰρ ἐκ
 πολλῶν, οὐκ εὐθύμους δὲ τοὺς δεδεμένους ποιεῖ.
 Καὶ κατοχὴν καὶ ἐμποδισμόν πράξεων δηλοῖ.

Περὶ ἱστοῦ καὶ συνέργων.

C. XXXVI.

Ἴστος ἔρθιος¹) κίνησιν καὶ ἀποδημίαν ση-
 μαίνει; χρεὶ γὰρ περιπατεῖν τὴν ὑφαίνουσαν. Ὁ p. 179.
 δὲ ἕτερος ἱστός κατοχῆς ἐστὶ σημαντικός; ἐπει-
 δὴ²) καθεζόμενα ὑφαίνουσιν αἱ γυναῖκες τὸν τοιοῦ-
 τον ἱστόν. Ἄπασι^a) δὲ ἄμεινον ἀρχόμενον ὑφαί-
 νεσθαι ἱστόν ἰδεῖν, ἢ πρὸς τὸ ἐκτέμνεσθαι ὄντα.

c) ἔστι γὰρ καὶ τὸ Cod. B: ἔστι " (sic) καὶ διὰ τὸ.

d) Ποιμέσι: — ψήφῳ ἑκατόν) Cod. B: ποιμέσι δὲ καὶ γὰρ
τὸ νέμε, ἑκατόν.

a) Ἄπασι) Cod. B: ἀει.

Ἔοικε γὰρ τῷ βίῳ³⁾: ὁ μὲν ἄρτι ἀρχόμενος ὑφαίνεσθαι μακρὸν ὑπαγορεύει βίον; ὁ δὲ πρὸς ἔκτομήν ὦν ὀλίγον; ὁ δὲ ἐκτετμημένος θάνατον. Περὶ δὲ χρημάτων διαφορᾶς ἐπὶ⁴⁾ τοῦ λόγου τοῦ περὶ ἱματίου καὶ κόσμου ἀνδρείου τε καὶ γυναικείου, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, ἐν ἀρχῇ, ἐπεμνήσθη. Ἐξέστι δὴ τὰς κρίσεις μεταφέρειν. Εἴ τις πλέων ἰστὸν ἴδῃ: ἠγείσθω τὴν κατάρτιον⁵⁾ ὄραίν. Ὅ, τι ἂν οὖν περὶ τὸν ἰστὸν ἀποβαίνει, τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τὴν κατάρτιον ἔσται. Σύνεργα δὲ καὶ τὰ εἰς ὑφὴν ἰστοῦ παρασκευαζόμενα πολλὰς φροντίδας καὶ σύγχυσις πραγμάτων σημαίνει, ὦν ὁψὲ καὶ μόγις ἔσται διάκρισις; ἕως μὲν γὰρ ἔτι σύνεργα συγκέχυται, καὶ ἀδιάκριτά ἐστιν. Ἐπειδὴν δὲ ὑφανθῆ: εἰς τὴν οἰκίαν ἕκαστον κατατεταγμένον χώραν καὶ τὴν εὐχρηστίαν σημαίνει ὁμοίως⁶⁾ καὶ παρέχει.

C.
XXXVII.

Π ε ρ ῖ ἀ κ ό ν η ς.

Ἀκόνη προτροπῆς^{a)} ἐστὶ σημεῖον καὶ εὐθυμίας, καὶ τρόπον τινὰ ὀξύτερος φησὶ δεῖν γενέσθαι. Ἐν δὲ ταῖς φιλίαις οὐ τοὺς συλλαμβανομένους σημαίνει, ἀλλὰ τοὺς προτρέποντας καὶ παρορμῶντας; συμπράττει μὲν γὰρ οὐδὲν ταῖς σιδηροῖς ἢ ἀκόνη, ὀξύτερα δὲ αὐτὰ ποιεῖ. Πολλάκις δὲ ἀκόνη καὶ γυναῖκα σημαίνει.

b) σημαίνει ὁμοίως) Desunt in Cod. B.

a) προτροπῆς ἐστὶ σημεῖον) Cod. B: προκοπῆς ἐστὶ σημαντική.

Περὶ ἔτυμολογίας ὀνομάτων.

C.
XXXVIII.

Τὰ δὲ ἔτυμολογούμενα τῶν ὀνομάτων οὐκ ἄχρηστα νομίζειν χρὴ πρὸς τὰς κρίσεις. Ἐάν τε γὰρ ἐπ' ἀγαθοῖς τοῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων σημειωμένοις τὰ ὀνόματα εὖφημα ἢ: τελειότερα τὰ ἀγαθὰ ποιῆ¹⁾); ἐάν τ' ²⁾ ἐπὶ τοῖς κακοῖς: ἐλάττονα καὶ ἀμβλύτερα τὰ κακὰ ποιῆ. Τὰ δὲ δύσφημα ἐναντία ταῖς προαιρέσεσι, τὰ μὲν κακὰ ἐπιτείνει, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐπαμβλύνει. Πολ- p. 180.
λάκις δὲ καὶ ἀπὸ μόνων αὐτῶν ἔστι τι προαγορευῆσαι: Οἶον Μένων μὲν καὶ Μενεκράτης, καὶ Κρατῖνος, ἀποδημεῖν ^{b)} κωλύουσι. Ζήνων δὲ καὶ Ζηνόφίλος, καὶ Θεόδωρος, τοὺς νοσοῦντας ἀνίστησι. Κάρπος ³⁾ δὲ καὶ Ἐλπιδιφόρος, καὶ Εὐτυχος, πορισμὸν ὑποδεικνύουσι. Θράσων δὲ καὶ Θράσυλος, Εὐβουλος, καὶ Θρασύβουλος, παρορμῶσι πρᾶττειν καὶ μὴ ἀποκνεῖν κελεύουσιν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων τὰς κρίσεις χρὴ ποιῆσθαι.

Περὶ παραμυθίας.

C. XXXIX.

Ἡ δὲ παραμυθία τοὺς μὲν εὐδαιμονοῦντας ἀδικεῖ, τοὺς δὲ ἐν περιστάσει ὄντας ὠφελεῖ¹⁾); τοὺς μὲν γὰρ εἰς τοῦτο κατάγει, ὥστε δεῖν αὐτοῖς παραμυθίας διὰ τὸ ἀθυμεῖν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι κακοῖς, τοῖς δὲ χρηστάς ὑποτίθεται

a) ἐάν τ') Cod. B: ἐάν δέ.

b) ἀποδημεῖν) Cod. B: ἀπό· (sic) ἡμῖν.

τάς ἐλπίδας, ἔρθῶς καὶ εὐλόγως τοῦ τοιούτου ἀποβαίνοντος. Οὔτε γὰρ τῷ ἔρῳντι φήσεται τις: ἀναβλέψεις, ἀλλ' εἰκὸς τῷ ὑποκεχυμένῳ²) εἰς εὐθυμίαν ἄγειν αὐτόν; οὔτε τῷ ὑγιαίνοντι λέγει τις: ἀναρρώσεις καὶ ὑγιανεῖς³), ἀλλ' ὡς εἰκὸς τῷ κάμνοντι. Οὕτως οὖν ἐπειδὴν τινὶ προσελθῶν λέγη τις⁴): πλουτήσεις, εὐδαιμονήσεις, εὐτυχήσεις, εὐ⁵) πράξεις ὃ βούλει: οὐκ εὐδαιμονοῦντι, οὐδὲ πράττοντι κατὰ γνώμην, λέγει. Εἰ δὲ ἄρα τῷ ἐν περιστάσει ὄντι προαγορεύει τις τῆς περιστάσεως λύσιν: τότε χρὴ ἀνανεώσασθαι τὸν περὶ τῶν ἀξιοπίστων λόγον, ὃν ἐπὶ τέλει τοῦ δευτέρου βιβλίου εἴρηκα. Καὶ εἰ μὲν ἀξιοπίστος εἴη ὁ λέγων: πιστεύειν; εἰ δὲ μή: καταφρονεῖν ὡς ἐξαπατώμενον.

C. XL.

Περὶ τραυμάτων καὶ οὐλῆς.

Ἐν ἄλλῳ μέρει τοῦ σώματος ὀφθαλμοῦν τραῦμα ὑπάρχον σὺν τῷ μέρει κρινέσθω ὡς βλαπτομένῳ. Ἠκρίβωται δὲ ὁ λόγος ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ; ἐν τῷ περὶ σώματος καὶ τῶν ἐν σώματι μερῶν. Κατὰ δὲ τοῦ στήθους γιγνόμενον ἢ τῆς καρδίας νέοις μὲν καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἔρωτα σημαίνει; πρεσβυτέροις δὲ λύπην. Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ χειρὶ γιγνόμενον, ἐν αὐτῷ τῷ θένει, δάκρυον προαγορεύει καὶ τὴν ἐπὶ χειρογράφῳ λύπην. Οὐλὴ δὲ πᾶσι συμπέρασμα φροντίδων σημαίνει.

Περὶ δανείου καὶ δανειστοῦ, καὶ C. XLI.
ἐνοικιολόγου.

Δάνειον τῷ ζῆν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. Ὀφείλομεν οὖν καὶ τὸ ζῆν τῆ τῶν ὄλων φύσει, ὡς καὶ τὸ δάνειον τῷ ἐγχειρίσαντι^{α)}. Καὶ ὁ δανειστής δὲ τὸν αὐτὸν ἔχει τῷ δανείῳ λόγον. Ὅθεν τοῖς νοσοῦσιν ἐφιστάμενός καὶ ἀπαιτῶν κίνδυνον σημαίνει, λαμβάνων δὲ τί καὶ θάνατον. Δανειστής ἀποθνήσκων λύπης καὶ φροντίδος ἀπαλλάσσει. Ἔτι δὲ καὶ δανειστής καὶ θυγάτηρ τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον; ἐπειδήπερ καὶ ἡ θυγάτηρ μετὰ ἀνάγκης ἀπαιτεῖ, καὶ ὅταν μετὰ πολλῶν ἀνατραφῆ φροντίδων, ἀπαλλάσσεται λαβοῦσα προῖκα ὡς δανειστής. Δανειστής αἰκέτη^{γ)} δεσπότην σημαίνει ἀποφορὰν^{δ)} ἀπαιτοῦντα^{ε)}. Ταῦτα δὲ αὐτὰ τῷ δανειστῇ καὶ ὁ ἐνοικιολόγος σημαίνει.

Περὶ μανίας καὶ μέθης. C. XLII.

Μαίνεσθαι ἀγαθὸν τοῖς ἐπὶ τὸ πρᾶττειν ἐρρωμένοις^{α)}; ἀκάλυτοι γὰρ οἱ μαινόμενοι, ἐφ' ᾧ τινι ἂν ἐρμήσωσι. Μάλιστα δ' ἂν εἴη ἀγαθὸν τοῖς δημαγωγεῖν καὶ ὄχλου ἄρχειν πειρωμένοις^{β)}, καὶ τοῖς εἰς ὄχλον καθιᾶσιν ἑαυτούς; πλείονες γὰρ ἀποδοχῆς ἀξιοθήσονται^{γ)}. Ἀγαθὸν δὲ καὶ τοῖς παιδεύειν βουλομένοις^{δ)}; ἐπειδὴ

α) ἐγχειρίσαντι) Cod. B: χηρίσαντι.

β) ἀπαιτοῦντα) Cod. B: αἰτοῦντα.

γ) ἐρρωμένοις) Cod. B: ἐρρωσιν.

δ) πειρωμένοις) Cod. B: βουλομένοις.

καὶ παῖδες τοῖς μαινόμενοις ἀκλουθοῦσι. Καὶ τοὺς πένητας εὐπορωτέρους ἔσεσθαι ἢ μανία δηλοῖ; παρὰ πάντων γὰρ οἱ μαινόμενοι λαμβάνουσι. Καὶ τῶ νοσοῦντι ὑγίαιαν³⁾ προαγορεύει; p. 182. κινεῖσθαι γὰρ ἢ μανία καὶ περιπατεῖν προάγεται, καὶ μὴ κατεβῆσθαι καὶ μὴ ἡρεμεῖν, ὥσπερ ἐν νόσῳ, ὅπερ ὑγείας ἐστὶ σύμβολον. Μεθύειν οὐδενὶ ἀγαθόν, οὔτε ἀνδρὶ οὔτε γυναικί; πολλὴν γὰρ ἀφρασύνην καὶ παραποδισμόν τῶν χρεῶν σημαίνει; τούτων γὰρ καὶ ἡ μέθη ἐστὶν αἰτία. Ἄγαθόν δὲ τὸ μεθύειν τοῖς φοβουμένοις; ἀνεπιστρεφούσι⁴⁾ γὰρ καὶ οὐ φοβοῦνται οἱ μεθύοντες.

C. XLIII.

Π ε ρ ῖ Φ ό β ο υ.

Φοβεῖσθαι οὐδενὶ ἀγαθόν; ἐπειδὴ ὁ φοβούμενος ἀντέχει μὲν πρὸς οὐδὲν δύναται, καταπερούς δὲ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πρὸς ταῦτα ἐπιτηδειότερον ἑαυτὸν παρέχειν, ὥστε θάττον παθεῖν, ὃ ἂν μάλιστα φοβῆται.

C. XLIV.

Π ε ρ ῖ ἐ π ι σ τ ο λ ῆ ς.

Ἐπιστολὴν εἰ μὲν τις ἴδῃ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα: εἰς τοῦτο ἀποβαίνει, εἰς ὃ, τι ἂν τὰ γεγραμμένα εἶπῃ^{a)}. Εἰ δὲ μή: πάντως ἔστιν ἀγαθή; ἴδιον γὰρ πάσης ἐπιστολῆς τὸ: χαῖρε! καὶ ἔρρωσο!, λέγειν^{b)}.

a) γεγραμμένα: εἰς — εἶπῃ) Cod. B: γεγραμμένα, ἐν αὐτῇ λέγει.

Π ε ρ ῖ κ ή λ η ς.

C. XLV.

Κήλη ζήμιας ἐστὶ σημαντικὴ, τοῦτο μὲν διὰ τὸ ἰσόψηφον ¹⁾, τοῦτο δέ, ὅτι καὶ πάντα, ὅσα ἐπιφύεται τῷ σώματι μήτ' ἰσχυρὸν μήτε κάλλος προστιθέντα, ἀλλὰ καὶ τῆς οὔσης εὐπρεπείας παραιρούμενα τὰ σώματα, βλάβης καὶ φροντίδων εἰσὶ σημαντικά. Ἐπειδὴ δὲ πάθος ἐστὶν ἡ κήλη ²⁾, καὶ τοῦτο ³⁾ περὶ τὰ αἰδεῖα: οὐδὲν ἤτητον καὶ ἐπὶ τούτοις λύπην καὶ ἀνίαν σημαίνει, ἢ ³⁾ ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τῶν αἰδεῖων σημαυνομένοις, περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, ἐν τῷ περὶ σώματος λόγῳ, εἴρηκα.

Περί φυτῶν τῶν ἐν τῷ σώματι
φυομένων ^{a)}.

C. XLVI.

p. 183.

Ὅ, τι δ' ἂν ἐκ σώματος φυτὸν δόξειέ τις πεφυκέναι, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, τεθνήξεται; γῆθεν γὰρ φύεται ^{b)} τὰ φυτά, καὶ εἰς γῆν δὲ τὰ τῶν ἀποθανόντων ἀναλύεται σώματα. Ὡς δὲ ἐγὼ φημι, τὰς κρίσεις δεῖ ποιεῖσθαι μὴ αὐτόθεν ^{c)} μόνον ἀπὸ τῶν φυτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν μερῶν, ἐξ ὧν φύεται τὰ φυτά; πολλάκις γὰρ οὐκ αὐτὸς ὁ ἰδὼν ἀπέθανεν, ἀλλὰ τὸ δεικνύμενον ὑπὸ τοῦ μέρους, ἐν ᾧ τὸ φυτὸν ἦν. Ἔστι

a) καὶ τοῦτο) Cod. B: καὶ πάθος.

a) Περί — φυομένων) Cod. B: περὶ φυτῶν ἐκ σώματος φυέντων.

b) φύεται) Cod. B: ἀναδύεται.

c) αὐτόθεν) Cod. B: αὐτὰς.

δέ τις καὶ περὶ αὐτὰ τὰ φυτὰ διαφορὰ, ὡς ἔστιν ὅτε^{d)} μὴ θάνατον ποιῆν, ἀλλὰ τομῆς καὶ χειρουργίας. Τοῦτο δ' ἂν συμβαίνοι ἀπὸ τῶν ἐκαστοτε τεμνομένων, οἷον ἀμπέλου καὶ τῶν ὁμοίων. Οἶδα γοῦν τινὰ, ὃς ἔδοξεν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀμπελον πεφυκέναι: καὶ αὐτὸ μόνον ἔσταφυλοτομήθη.

C. XLVII. Περὶ ψώρας καὶ λέπρας, καὶ ἐλέφαντος τοῦ πάθους.

Ψώρα δὲ καὶ λέπρα καὶ ἐλέφας ἐπισημότερους καὶ ἐνδόξους τοὺς πένητας ποιούσι, καὶ περιβλέπτους διὰ τὴν εὐπορίαν; καὶ γὰρ τὰ πάθη ταῦτα ἀποβλέπτους τοὺς ἔχοντας ποιῆ. Τὰ δὲ κρυπτὰ ἐλέγχει διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Τοῖς δὲ πλουσίοις καὶ τοῖς μέγα δυναμένοις ἀνδράσιν ἀρχὰς περιποιῶσιν. Ἄει δὲ ἀγαθὸν αὐτὸν ἔχειν δοκεῖν ψώραν, ἢ λέπραν, ἢ ἐλέφанта, ἢ τοιοῦτό τι πάθος, οἷον ἀλφουὸς ἢ λειχῆνας¹⁾. Τὸ δὲ ἄλλον ἔχοντα ἰδεῖν λύπην ἢ φροντίδα σημαίνει; πᾶν γὰρ εἰδεχθὲς καὶ δυσπρόσωπον ὄραθὲν συνάγει²⁾ τὰς ψυχὰς τῶν ὁρώντων καὶ συστέλλει. Ἀτοπώτερον δ' ἂν εἴη, εἰ τῶν οἰκείων τινὰ ἴδοι τοιοῦτῳ συνεχόμενον³⁾ πάθει. Εἰ μὲν γὰρ οἰκίτης τοῦ ἰδόντος εἴη: ἀχρηστος εἰς ὑπερσείαν ἔσται αὐτῷ; εἰ δὲ παῖς: οὐ φυλάξει τὸ κατὰ

d) ἔστιν ὅτε) Cod. B: ἐνίοτε.

κατὰ γνώμην τοῦ πατρὸς ζῆν; εἰ δὲ γυνή: πάν- P. 184-
τως ἐπὶ ⁴⁾ τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτῆς αἰσχυ-
νεῖται. Τοῖς δὲ ἐξ ὄχλου ποριζομένοις συμφέρει,
καὶ περὶ τῶν ἄλλων δὲ κατ' ἀναλογίαν κρι-
νεῖν χρή.

Περὶ τοῦ λιθοβολεῖν ἢ λιθοβολεῖν C. XLVIII.
σθαι.

Βάλλειν λίθοις τινὰ κακῶς εἰπεῖν τινα ση-
μαίνει. Βάλλεσθαι δὲ ὑπὸ τινος ἀκούσεσθαι ¹⁾
κακῶς προαγορεύει; εἰκάσει γὰρ οἱ λίθοι λόγοις
ἀπρεπέσι καὶ μαχίμοις. Πολλάκις δὲ τὸ βάλλ-
εσθαι λίθοις καὶ ἀποδημίαν προαγορεύει ²⁾; δεῖ
γὰρ ὡς εἰκὸς τὸν βαλλόμενον φεύγειν ³⁾. Ἐπει-
δὲν δὲ πολλοὶ πάνυ ὄσιν οἱ βάλλοντες: ἀγαθοὶ
τετήρηνται μόνοις τοῖς ἐξ ὄχλου ποριζομένοις.

Περὶ τεττίγων. C. XLIX.

Τέττιγες ἄνδρας δηλοῦσι μουσικούς ¹⁾ διὰ
τὴν περὶ αὐτοὺς ἱστορίαν; ἐν δὲ ταῖς χρείαις
τούς οὐδὲν ὠφελοῦντας, ἢ αὐτὸ μόνον περὶ τῶν
πραγμάτων λέγοντας καὶ μεμνημένους; ἐν δὲ
τοῖς φόβοις τούς μόνον ἀπειλοῦντας, οὐδὲν δὲ
δυναμένους πρᾶξαι ²⁾; οὐδὲν γὰρ εἰσι τέττιγες,
πλήν Φωνὴν ἔχουσι ³⁾. Τούς δὲ νοσοῦντας δίψη

a) προαγορεύει) Cod. B. προηγόρευσε.

b) φεύγειν) Cod. B: φυγεῖν.

a) πρᾶξαι) Cod. B: δράσαι.

συσχεθῆναι λέγουσι καὶ πάντως ἀποθανεῖσθαι; τροφῆς γὰρ οὐ μέτεστιν αὐτοῖς³⁾).

G. L. Περὶ σκίλλης καὶ ἀσφοδέλου.

Σκίλλα γεωργοῖς μὲν ἀφορίας ἐστὶ σημαντική διὰ τὸ μηδὲν ἐδώδιμον ἔχειν. Ποιμέσι δὲ ἀγαθὴ, ὅτι φύσει συμβέβηκεν αὐτῇ εἶναι λύκων φθαρτικήν¹⁾. Ἀγαθὴ δ' αὖν εἴη πᾶσι τοῖς ἐν φροντίδι²⁾ καὶ λύπη οὔσι; καθάρσιος γὰρ εἶναι νερόμισται. Τοῖς δὲ εὖ πράττουσι δειμάτων ἐπαγωγῶς καὶ φροντίδων οὔσα τετήρηται; οὐ γὰρ δεῖ καθαρμῶ τοῖς μὴ ἐν περιστάσει τινὶ οὔσιν.

P. 185. Ἀσφοδέλος δὲ τῇ σκίλλῃ τὰ αὐτὰ καὶ ὡς αὐτὸς ἀποβαίνει; μόνους δὲ τοὺς νοσοῦντας ἀναιρεῖ, ὡς γε πολλάκις ἐτήρησα. Τὴν δὲ αἰτίαν σαφῶς μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔχω, εἰκὸς δὲ εἰπεῖν, ὅτι νερόμισται τὸ ἐν τῷ ἄδη πεδίον ἀσφοδελῶν³⁾ εἶναι πλήρεις.

C. LI. Περὶ τοῦ τὰ αὐτὰ ἄλλω πάσχειν.

Πάσχειν δὲ δοκεῖν τὰ αὐτὰ ἄλλω ὀτινισὺν γνωρίμων, οἷον τὸν αὐτὸν πόδα, ἢ τὴν αὐτὴν χεῖρα, ἢ ἄλλό τι μέρος τοῦ σώματος τὸ αὐτὸ πάσχειν, καὶ ἕλως συννοσεῖν ἢ συναλγεῖν, κοινωκῆσαι σημαίνει τῶν ἀμαρτημάτων¹⁾ ἐκείνω. Τὰ μὲν γὰρ^{a)} νοσήματα τοῦ σώματος καὶ αἰ²⁾ τῶν με-

a) γὰρ) Decst in Cod. B.

ρῶν πληρώσεις εἰκόασι ταῖς τῆς ψυχῆς ἀκολασίας καὶ ἀλόγοις ἐπιθυμίαις. Ὁ δὲ τὰ αὐτὰ πάσχων εἰκότως ἀν συνεξαμαρτάνει. Οἶδα δὲ τινα πηρὸν τῷ δεξιῷ ποδί, ὅς ἔδοξε τὸν οἰκέτην αὐτοῦ τὸν αὐτὸν πόδα πηρὸν ἔχειν, καὶ ὁμοίως ἐπισκάζειν ^{b)}): καὶ δὴ κατέλαβεν αὐτὸν ^{c)} ἐπὶ τῇ ἐρωμένῃ, ἧς αὐτὸς ἤττητο ^{c)}, καὶ τούτο ἦν, ὅπερ προηγόρευσεν αὐτῷ τὸ ὄνειρον, συνεξαμαρτάνειν αὐτῷ ^{d)} τὸν οἰκέτην.

Π ε ρ ῖ κ ο π ρ ῖ α ς.

C. LI.

Κοπρίαν ἰδεῖν ἀγαθὸν τοῖς ἐξ ὄχλου περιζομένοις, καὶ τοῖς τὰς ῥυπῶδεις ἐργασίας ἐργαζομένοις; ἐκ πολλῶν γὰρ περισσευμάτων τὰ κόπρια συνάγεται ¹⁾, καὶ ὑπὸ πολλῶν ῥίπτεται. Ἀγαθὸν δὲ καὶ τοῖς τὰ δημόσια ἐργολαβοῦσιν ἢ μισθουμένοις. Ἀγαθὸν δὲ καὶ ἐπὶ κοπρίας καθεύδειν ἀνδρὶ πένητι; πολλὰ γὰρ κτήσεται καὶ περιβαλεῖται χρήματα. Πλουσίῳ δὲ ἀρχῆς ἐστὶ ποιητικὸν τὸ ὕναρ, ἢ τιμῆς τινὸς δημοσίας; ἐπειδὴ πάντες οἱ δημόται τῇ κοπρίᾳ προσφέρουσι τὶ καὶ προσβάλλουσι, ὥσπερ καὶ τοῖς ἀρχουσι συντελοῦσιν τε καὶ δίδουσι. Προσχεῖσθαι δὲ κοπρίαν ὑπὸ τινος γνωρίμου οὐκ ἀγαθόν; ἔχθραν γὰρ καὶ διχόνοιαν καὶ ἀδικίαν ὑπὸ τοῦ προσχέοντος

p. 186.

T 3

b) ἐπισκάζειν) Cod. B: σκάζειν.

c) ἤττητο) Cod. B: ἤττηθη.

d) αὐτῷ) Cod. B: τὰ αὐτὰ.

σημαίνει. Αὐτῷ δὲ ἄλλον καπρίαν προσρίπτειν βλάβην πολλήν προαγορεύει.

C. LIII.

Π ε ρ ῖ π ρ ο σ ε υ χ ῆ ς.

Προσευχῇ, καὶ μεταίται, καὶ πάντες ἄνθρωποι προίεται καὶ οἰκτροὶ καὶ πτωχοὶ, λύπην καὶ φροντίδα καὶ τηκεδῶνα τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ προαγορεύουσι. Τοῦτο μὲν γὰρ οὐδεὶς ἄπεισιν εἰς προσευχὴν¹⁾ μὴ οὐχὶ φροντίζων σφόδρα: τοῦτο δὲ καὶ οἱ μεταίται πάνυ εἰδεχθεῖς ὄντες καὶ ἄποροι καὶ μηδὲν ἔχοντες ὑγιᾶς ἐμποδῶν ἴστανται πάσῃ προαιρέσει. Ἔστι γὰρ τοῦτο καθόλου καὶ ἐπὶ πάντων²⁾ ἄπταιστον: Οἱ ἀγνοούμενοι ἄνθρωποι εἰκόνας εἰσὶ τῶν ἀποβησομένων ἐκάστῳ πραγμάτων. Οἱ δὲ μεταίται ὁμοίως καὶ αὐτοὶ τὰς περὶ αὐτοὺς φαντασίας καὶ πράξεις τοῖς ὀρώσιν ἔσσεσθαι³⁾ σημαίνουσι; λαβόντες δὲ τι νόμισμα βλάβην μεγάλην καὶ ἐπικίνδυνον προαγορεύουσι, πολλάκις δὲ καὶ θάνατον αὐτῷ τῷ ἐπιδιδόντι⁴⁾ ἢ τινὶ τῶν περὶ αὐτόν; εἰκάσει δὲ θανάτῳ, ἐπειδὴ μόνον ἀνθρώπων, ὥσπερ ὁ θάνατος, οὐδὲν λαβόντες⁵⁾ ἀποδιδόασιν. Μεταίται δὲ εἰς οἰκίαν εἰσερχόμενοι τῆς οἰκίας ἀμφισβητῆσαι τινὶ⁶⁾ σημαίνουσι, καὶ ἂν τι λάβωσιν, ἢ αὐτοὶ βίᾳ χρησάμενοι, ἢ παρ᾽ ἔχοντος ἐκόντος τινὸς, βλάβην ὑπερβάλλουσαν

a) λαβόντες) Cod. B: λαμβάνοντες.

τινα σημαίνουσι. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ εἰς χωρίον τι-
νὸς εἰσιόντες σημαίνουσι.

Π ε ρ ἰ κ λ ε ἰ δ ὄ ς.

C. LIV.

Κλεις ὄναρ ἐρωμένη γῆμαι μὲν προσηρημένῳ
πιστὴν καὶ εἰκουρὸν ἔσσεσθαι τὴν γυναῖκα¹⁾ ση-
μαίνει, καὶ τῷ θεράπαιναν ἀνήσασθαι βουλο-
μένῳ εὖνου²⁾ ἔσσεσθαι τὴν θεράπαιναν προαιγο-
ρεύει. Ἀποδημεῖν³⁾ δὲ καλύει ἀποκλεισμοῦ καὶ
κατοχῆς οὕσα σημαντική; οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ ἀνοι-
γεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κατακλείεσθαι τὰς θύρας
γέγονεν ἡ κλεις; ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐδεῖτο κλειδὸς οὐδὲ
θυρῶν. Νυνὶ δὲ ἐπειδὴν μὴ παρῆ ὁ Φυλάξων³⁾: p. 187.
τότε τῆς κλειδὸς χρεία γίνεται, κεκλεισμένων
τῶν θυρῶν. Εἰκότως οὖν ἐμπόδιον γίνεται τοῖς
ἀποδημεῖν βουλομένοις. Τοῖς δ' ἐπιστατεύειν⁴⁾
θέλουσι καὶ διέπειν τὰ ἀλλότρια πίστεως ἐστὶ
σημαντική.

Π ε ρ ἰ μ α γ ε ἰ ρ ὄ υ.

C. LV.

Μάγειρος ὁ μὲν κατ' οἶκον ὀρώμενος, ἀγα-
θὸν τοῖς γῆμαι προσηρημένοις; δεῖ γὰρ ἐν γάμοις
μαγείρου. Καὶ τοῖς πένησιν; οἱ γὰρ ἐκτενεῖς¹⁾
τροφᾶς ἔχοντες, οὗτοι μαγείρῳ χρῶνται. Τοῖς
δὲ νοσοῦσι παροξυσμοὺς σημαίνει καὶ φλεγμοναῖς
διὰ τὸ παροπτᾶν, καὶ περικίλην δυσκρασίαν, ἀφ'
ᾧ χυμοὶ γίνονται δριμεῖς, ὡς φασὶν οἱ περὶ

a) Ἀποδημεῖν) Cod. B: ἀποδημεῖαν.

ταῦτα δεινοί. Τέλος δὲ καὶ δάκρυα διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ μαγείρου γινόμενον καπνόν. Καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγχει, καὶ τὰ λάθρα γινόμενα²⁾ εἰς μέσον ἄγει; ἐπεὶ καὶ τὰ ἔργα τοῦ μαγείρου εἰς μέσον κομιθέντα παρατίθενται τοῖς εὐωχουμένοις, καὶ φαίνεται, οἷα ἐστίν.

Οἱ δὲ ἐν ἀγορᾷ³⁾ μάγειροι, οἱ τὰ κρέα κατακόπτοντες καὶ πιπράσκοντες, κινδύνων εἰς σημαντικοὶ καὶ βλάβης. Καὶ τοὺς νοσοῦντας ταχέως⁴⁾ ἀναιροῦσιν; ἐπειδὴ νεκρῶν ἄπτονται σωμάτων, καὶ ταῦτά γε⁴⁾ οὐχ ὀλόκληρα οὔτε ὑγιᾶ ἔωσιν, ἀλλὰ κατακόπτουσι. Πλουσίαις δὲ καὶ βλάβης πρὸς τοῖς κινδύναις⁵⁾ σημαντικοὶ εἰσι, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸ τῷ δήμῳ διανέμειν τὸν τριούτον μάγειρον τὰ κρέα. Καὶ τοῖς φοβουμένοις στερεώτερον ἐπάγει τὸν φόβον. Τὰ δάνεια δὲ καὶ τὰ δεσμά λύει διὰ τὸ αἶρειν καὶ διακόπτειν⁶⁾.

C. LVI.

Περὶ τοῦ ψηφοπαικτεῖν.

NB. In Edit.

Rigalt. hoc

caput inve-

nitur p.187.

Ψηφοπαικτεῖν¹⁾ δοκεῖν οὐκ ἐπιστάμενον, πολ-
 λὰ ὠφελήθηναί σημαίνει παραλογιζόμενον καὶ
 ψευδόμενον διὰ τὸ πολλάς ψήφους κλέπτειν,
 καὶ ταύτας ἄλλοτε ἄλλως δεικνύειν, οὐ κατὰ
 τινὰ ἀπλοῦν τρόπον, ἀλλὰ πανούργως. Ἰδεῖν

a) ταχέως) Cod. B: τάχιον.

b) λύει διὰ — διακόπτειν) Cod. B: διαλύει διὰ τὸ δια-
 ρεῖν καὶ διακόπτειν πάντα.

δὲ ψηφοπακτουῦντα ^{a)} τινὰ, παραλογοισθέντα
καὶ ἐξαπατηθέντα βλαβῆναι ^{b)} σημαίνει.

Π ε ρ ῖ π α ν δ ο κ έ ω ς. C. LVII.

Πανδοκεὺς τοῖς μὲν νοσοῦσι θάνατον σημαί-
νει ^{a)}; ἔοικε γὰρ θανάτῳ διὰ τὸ πάντας ὑπο-
δέχεσθαι ¹⁾. Τοῖς δὲ λοιποῖς πᾶσι θλίψεις καὶ
στενοχωρίας καὶ κινήσεις ²⁾ καὶ ἀποδημίας προα-
γορεύει, καὶ ὁ λόγος φανερός; τί γὰρ δεῖ τὰ
οὕτω σαφῆ ἐφερημνεύειν ^{b)}? Τὰ δὲ αὐτὰ τῷ
πανδοκεῖ καὶ τὸ πανδοκεῖον σημαίνει ^{c)}.

Π ε ρ ῖ τ ε λ ώ ν ο υ. C. LVIII.

Τελώνης ἀγαθὸς τῷ χρεῖαν ἠντιναοῦν ἀπαρ-
τῆσαι βουλομένῳ καὶ τελειῶσαι ¹⁾; ἀπὸ γὰρ τοῦ
τέλους τὸν συμπερασμὸν ἐκάστης χρεῖας προα-
γορεύει. Καὶ τοῖς κινεῖσθαι πρὸ προαιρουμένοις;
αἰεὶ γὰρ πρὸς ταῖς ἐξόδους ἔστηκε, καὶ ²⁾ μικρὰς
κατοχὰς προαγορεύσας τὸ λοιπὸν ἐπιτρέπει κί-
νεῖσθαι καὶ πάσῃ ἀποδημίᾳ χρῆσθαι. Νοσοῦσι
δὲ θάνατον προαγορεύει; τελευταίην γὰρ καὶ τὸν
θάνατον καλοῦμεν. Πρὸς γάμους δὲ καὶ κοινω-
νίας εὐνους μὲν εἶναι λέγει τοὺς κοινωνοὺς καὶ

a) ψηφοπακτουῦντα) Aldus habet: ψηφοπεκτουῦντα, sicut
et initio capitis ψηφοπεκτεῖν pro ψηφοπακτεῖν.

b) βλαβῆναι) Cod. B: βλάβη.

a) σημαίνει) Cod. B: προαγορεύει.

b) ἐφερημνεύειν) Cod. B: ἐρμηνεύειν.

c) σημαίνει) Cod. B: προαγορεύει.

τάς γυναίκας, στασιώδεις δὲ καὶ μαχίμους διὰ τὴν γινομένην ἐκάστοτε περὶ τῶν τελῶν ἀμφισβήτησιν. Τὸ δὲ εὖνουν αὐτῶν καὶ πιστὸν ἀπὸ τοῦ παραφυλακτικοῦ^{α)} ἔστι τεκμήρασθαι.

C. LIX. Περὶ λευκέας, καὶ λίνου, καὶ καννάβεως.

Λευκέα¹⁾ τοῖς μὲν φοβουμένοις ἔστι πονηρά; στερεώτερον γὰρ καὶ φορτικώτερον ἐπάγει τὸν φόβον. Καὶ τοῖς δούλοις βασιάνους καὶ θλίψεις προαγορεύει, καὶ ἐλευθερίαν τοῖς πένησι, πλὴν τῶν ἐχόντων ἐξ αὐτῆς ἢ δι' αὐτῆς τὴν ἐργασίαν; καὶ γὰρ κόπτεται, καὶ βασανίζεται, καὶ καταπλέκεται. Τοῖς δὲ ἐν τρυφῇ διάγουσι²⁾ θλίψεις καὶ στενοχωρίας σημαίνει³⁾, καὶ τοὺς ἀποδήμους ἀγει, μάλιστα δὲ ὅταν διαπόντιοι ᾧσι; καὶ αὐτὴ γὰρ διαπόντιος κομίζεται.

Λίνον δὲ⁴⁾ πρὸς γάμον καὶ κοινωνίαν ἀγαθὸν διὰ τὴν πλοκήν, καὶ πρὸς τὰ ἐλπιζόμενα διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ γινομένην ἀρκυσοστάσιαν, καὶ τὰς νεφέλας, καὶ τὰ ὄμια, οἷς ἄνθρωποι τὰ ἀποθεῖν καὶ μακρὰν θηρῶσι. Πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ τὰ μὲν αὐτὰ τῇ λευκέα⁵⁾ σημαίνει, ἥττονα δὲ τῇ δυνάμει.

a) παραφυλακτικοῦ) Cod. B: φυλακτικοῦ.

a) σημαίνει) Cod. B: προαγορεύει.

b) δὲ) Cod. B: καὶ.

c) τῇ λευκέα) Cod. B: τελευταῖα.

Κάναβις ὑπερεπιτείνει τὰ σημερινόμενα ὑπὸ τῆς λευκέας καὶ τοῦ λίου, καὶ τὰς βασιάνους ὑπερβαλλούσας τινὰς σημαίνει, καὶ τὰ δεσμὰ εὔτενα; λυθεῖσα μέντοι πάντων ἀπαλλάσσει; μόνη γὰρ αὐτὴ καὶ ἀναλύεται μετὰ πολλὴν τριβὴν. Εἰδέναι δὲ χρῆ, ὅτι ἕκαστον τούτων τοῖς ἐμπορευομένοις καὶ τοῖς πιπρασκουσι, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἢ δι' αὐτῶν ἐργαζομένοις, οὐδὲν ἀποτρόπαιον καὶ ἀτοπον προαγορεύει.

Περὶ τοῦ τηρεῖσθαι^{α)}.

C. LX.

Φυλάττεσθαι ὑπό τινος κατεχόμενον ἐμποδισμὸς χρειῶν καὶ κατοχὰς καὶ παροχὰς ἐν ταῖς προθεσμίαις, καὶ ἐπίτασιν ἐν ταῖς νόσοις, προαγορεύει. Τοῖς δὲ ἐσχάτως ἔχουσι σωτηρίαν προαγορεύει; Φυλακὴν μὲν γὰρ καὶ παρατήρησιν καὶ μονὴν τῶν πραγμάτων τὸ ζῆν¹⁾ καλοῦμεν, τὸ δὲ ἐναντίον τούτου λύσιν²⁾ καὶ ἀπάλειαν, τοῦτ' ἔστι τὸν θάνατον. Εἰς δὲ τὸ δεσμοτήριον καὶ τὴν εἰρκτὴν εἰσελθεῖν ἐκόντα, ἢ βίαν πρὸς τινῶν^{β)} εἰσαχθῆναι, νόσον ἰσχυράν ἢ λύπην μεγάλην προαγορεύει. Δήμιοι δὲ καὶ δεσμοφύλακες κατοχῆς καὶ λύπης εἰσὶ σημαντικοί. Κακούργοις δὲ καὶ τὰ κρυπτὰ ἐλέγχουσι³⁾; τοῖς γὰρ ἐληλεγμένοις καὶ καταφώροις γεγενόσι προσίασι.

α) Περὶ τοῦ τηρεῖσθαι) Cod. B: Περὶ τοῦ τηρεῖσθαι δοκεῖν, καὶ εἰρκτῆς καὶ δήμιου.

β) ἐκόντα, ἢ βίαν πρὸς τινῶν) Cod. B: ἐκόντα πρὸς τινῶν βίαν.

C. LXI.
F. 190.

Περὶ παννυχίδων^{α)}.

Παννυχίδες δὲ, καὶ ἑρταὶ νυκτερινὰ, καὶ μετὰ ἀγρυπνίας εὐφροσύνη^{β)}, πρὸς γάμους καὶ κοινωνίας εἰσὶν ἀγαθὰ, καὶ τοῖς πένησιν εὐπορίας καὶ προσκτήσεως εἰσὶ σημαντικὰ; καθότι καὶ τοῖς λυπουμένοις καὶ τοῖς φοβουμένοις ἀφοβοὶ καὶ ἄλυποι τετῆρηνται; οὐ γάρ ἐστι^{β)} παννυχίζειν μὴ οὐχὶ ἐν πολλῇ εὐφροσύνῃ ὄντας. Μοιχοὺς δὲ καὶ μοιχευόμενας καταφανεῖς^{γ)} μὲν τίθησι, κολάζει δὲ οὐδαιμῶς: ἐπειδὴ τὰ πραττόμενα ἐν ταῖς παννυχίαις γνώριμα μὲν ταῖς συναστροφεομένοις ἐστί, καὶ ἀκόλαστα ἤ, τρόπον δὲ τινα συγκεχώρηται διὰ τὴν μέθην^{δ)}. Τοῖς δὲ ἐν εὐπορίαις^{ε)} καθεστῶσι, καὶ αἷς ἐστὶν ὁ βίος ἐπίλαμπρος, ταραχὰς καὶ περιβοησίας τίθησιν, ὧν τὸ τέλος ἄλυπον ἂν γένοιτο.

C. LXII.

Περὶ ἀγορᾶς^{α)}.

Ἄγορὰ ταραχῆς ἐστὶ σημαντικὴ καὶ θορύβου διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀγειρόμενον ὄχλον. Τοῖς δὲ ἐν ἀγορᾷ ζῶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὴ, καὶ ὄχλου πλήθουσα, καὶ θορύβου μεστὴ ὄρωμένη. Ἡ δὲ ἔρημος καὶ ἀθόρυβος ἀπραξίαν μὲν τούτοις; τοῖς

α) Περὶ παννυχίδων) Cod. B: Περὶ παννυχισμοῦ ἢ τῶν νυκτερινῶν.

β) γὰρ ἐστὶ) Cod. B: γὰρ ἔνεστι.

γ) συγκεχώρηται διὰ τὴν μέθην) Cod. B: συγκωρεῖται.

α) Περὶ ἀγορᾶς) Cod. B: Περὶ ἀγορᾶς, θεάτρου, πλατείας, καὶ τῶν τοιούτων.

δὲ ἄλλοις πολλὴν ἀσφάλειαν προαγορεύει. Ἄγο-
 ρὰ ἐσπαρμένη πᾶντι¹⁾ δῆπουθεν ἄβατος γίνε-
 ται, ὅ, τι σὺν ἧ τὸ ἐν αὐτῇ ἐσπαρμένον. Λέγουσι
 δὲ ἔνιοι τὸ τοιοῦτον τῇ πόλει ἐν μὲν εὐποτμίᾳ
 λιμὸν, ἐν λιμῷ δὲ εὐποτμίαν σημαίνειν. Θεάτρα
 δὲ, καὶ προάστεια, καὶ πλατεῖαι²⁾, καὶ τεμένη,
 καὶ περίπατοι, καὶ πάντα τὰ κοινὰ, τὸν αὐτὸν
 τῇ ἀγορᾷ λόγον ἔχει.

Περὶ ἀνδριάντων.

C. LXIII.

Ἀνδριάντες χαλκοῖ¹⁾ κινούμενοι, οἱ μὲν με-
 γάλαι σφόδρα, εὐπορίας εἰσὶ καὶ προσόδου καὶ
 χαλκοῦ κτήσεως σημαντικοὶ διὰ τὴν τοῦ χαλκοῦ
 κίνησιν. Οἱ δὲ ὑπερμεγέθεις, ὅπως εἶν κινῶνται, p. 191.
 φόβους καὶ κινδύνους οὐ τοὺς τυχόντας ἐπάγου-
 σι; Φοβερά γὰρ ἢ τούτων καὶ καταπληκτικὴ
 κίνησις ὡς εἰκὸς τοῖς ὄρῳσι γίνεται. Οἱ δὲ λίθι-
 νοὶ καὶ οἱ ἐξ ἄλλης ὕλης κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς
 τῶν θεῶν ἀγάλμασι κρινέσθωσαν. Ἔτι καὶ τοὺς
 ἐν τῇ πόλει πρᾶτεύοντας σημαίνουσιν οἱ ἀνδριάν-
 τες. Ὅ, τι σὺν ἧ δρῶσιν ἢ πάσχουσι, τὰ αὐτὰ
 τοὺς ἡγεμόνας²⁾ τῆς πόλεως δράσασι ἢ παθεῖν
 προσημαίνουσιν.

Περὶ ἀσπάλακος.

C. LXIV.

Ἀσπάλαξ ἀνδρωπὸν τυφλὸν ἀπὸ τοῦ συμ-
 βεβηκότος σημαίνει¹⁾, καὶ ματαιοπονίαν διὰ τὸν

b) προάστεια, καὶ πλατεῖαι) Cod. A. et Aldus: προά-
 στια, καὶ πλατεῖα.

μάταιον τοῦ ζώου ^{a)} πόνον. Καὶ τὸν κρύπτεσθαι βουλόμενον σημαίνει ὑφ' ἑαυτοῦ ^{b)} ἐλεγχθῆναι; καὶ γὰρ ὁ ἀσπάλαξ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐλεγχόμενος ἔργων συλλαμβάνεται.

C. LXV.

Περὶ νυκτερινῶν ὄρνέων.

Γλαύξ, ἐλεός, βρύας, αἰγώλιος ¹⁾, σκώψ, νυκτικόραξ, καὶ προσέτι νυκτερίς, καὶ εἴ τι ἄλλο νυκτερινὸν ὄρνεον, πρὸς μὲν τὰς πράξεις πάντα εἰσὶν ^{a)} ἀπρακτα, πρὸς δὲ τοὺς φόβους ἀφοβα; ὅτι μήτε θηρεύει, μήτε σαρκοφαγεῖ τὰ νυκτερινὰ ὄρνεα. Μόνη γυναιξὶν ἐγνύμοσι νυκτερίς ἐστὶν ἀγαθή; οὐκ ὠστοκεῖ γάρ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ^{b)} ὄρνιθες, ἀλλὰ ζωστοκεῖ, καὶ γάλα ἐν μαζοῖς ἔχει, καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας ^{b)} ἐκτρέφει. Ὅ, τι δ' ἂν ^{c)} τούτων τῶν ὄρνέων τις ἴδῃ πλέων ἢ ὀδεύων, χειμῶνι μεγάλη ἢ λησταῖς περιπεσεῖται. Εἰσοικιζόμενα δὲ εἰς οἰκίαν ταῦτα ³⁾ πᾶσαν ἔρημον τὴν οἰκίαν ἔσεσθαι προμαντεύεται ^{d)}.

C. LXVI.

Περὶ ὠρολογίου.

Ὀρολόγιον πράξεις, καὶ ὀρμάς, καὶ κινήσεις, καὶ ἐπιβολὰς ¹⁾ χρειῶν σημαίνει; πάντα

a) μάταιον τοῦ ζώου π.) Cod. B: μάταιον αὐτῷ συμβαινόντα π.

b) ὑφ' ἑαυτοῦ) Cod. B: ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ.

a) εἰσὶν) Cod. B: ἐστίν.

b) παῖδας) Cod. B: νεοττοῦς.

c) ἂν τούτων) Cod. B: ἂν ἐκ τούτων.

d) πᾶσαν — προμαντεύεται) Cod. B: ἔρημον ἔσεσθαι τὴν οἰκίαν μαντεύεται.

γὰρ πρὸς τὰς ὥρας ἀποβλέποντες ἄνθρωποι
 πρᾶσσουσιν. Ὅθεν συμπίπτον ἢ κατεασσόμε-
 νον²⁾ πονηρὸν ἂν εἶη καὶ ἐλέθριον, μάλιστα γὰρ π. 192.
 τοῖς νοσοῦσιν. Ἄει δὲ τὰς³⁾ πρὸ τῆς ἕκτης ὥρας
 ἀριθμεῖν ἄμεινον, ἢ τὰς μετὰ τὴν ἕκτην.

Ταῦτα⁴⁾ μὲν οὖν εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν θεόν-
 των, ἕσα μὴ ἐν ταῖς προτέραις βίβλοις ἔχρη-
 νγράφειν ὡς περ εἰς ἀνοικεῖαν⁵⁾ κατατεθέντα καὶ
 ἀλλοτρίαν χώραν, μήτε μὴν ἄγραφα καταλι-
 πεῖν εὐλογον ἦν, ὅπως μή τι⁶⁾, ὡς ἔφην, πά-
 ροδον καὶ ἐπιβάθραν καταλείπω τοῦ γράφειν,
 αὐταρκῶς ἐμοὶ γὰρ ἔχειν δοκεῖ. Χρὴ δὲ γινώσκειν,
 ὅτι οὐδὲν οὕτως χαλεπὸν ἐστὶ καὶ δύσκολον, ὡς
 τὸ τὴν κράσιν καὶ τὴν μίξιν τῶν ὀρωμένων ἐν
 τοῖς ὕπνοις συνιδόντα μίαν ἐκ πάντων ἀπόφασιν
 ποιήσασθαι; ἐπειδὴ πολλάκις ἐναντία ἀλλήλοις
 καὶ οὐδὲν ὅμοιον ἔχοντα ἐστὶν ἰδεῖν. Ἀδύνατον
 δὲ μαχόμενα εἶναι τὰ σημαϊνόμενα ἀλλήλοις;
 εἶγε τὰ πάντα ἐσόμενα οἱ ὄνειροι προαγορεύουσιν.
 Ἄλλ' ὡς περ τῶν⁷⁾ ἄλλων πραγμάτων ἐστὶ τά-
 ξις^{a)} καὶ ἀκολουθία, οὕτω καὶ τοῖς ὀνείροις εἰκὸς
 ἀκολουθεῖν τάξιν τινά. Ἐπειδὴ οὖν τις ἴδῃ ὁμοῦ
 ἀγαθὰ καὶ κακὰ: ἐν νῶ δεῖ λαβεῖν, ἐπότερα
 πρότερον, τὰ ἀγαθὰ ἢ τὰ κακὰ, εἶδε; καὶ γὰρ
 ἐν τοῖς πράγμασι ποτὲ μὲν χρησταὶ φανείσασιν ἐλ-
 πίδες εἰς κακὸν ἀπέβησαν, ποτὲ δὲ οἱ προσδοκη-
 θέντες⁸⁾ φόβοι ἀγαθῶν αἴτιοι κατέστησαν. Ἔστι

a) τάξις) Cod. B: πράξεις.

δὲ ὅτε καὶ ἀντὶ μεγάλων κακῶν λυσιτελεῖ μικρὰ
 παθεῖν: καὶ πάλιν οὖν ἐφάνη τις μικρὰ πρὸς-
 δοκία ἀγαθῶν ἢ κακῶν ψευδῆς εὔσα καὶ ματαία.
 Τοῦτον οὖν τὸν τρόπον καὶ οἱ ὄνειροι μεμιγμένον
 τῶν ἐν αὐτοῖς σημαينوμένων⁹⁾ εἰκότως εἰσι ποικί-
 λοι καὶ τοῖς πολλοῖς δυσερμήνευτοι¹⁰⁾. Ἐγὼ δὲ
 ὡς^{b)} εὐπαρακολούθητον ἕκαστον τῶν σημαينوμέ-
 νων γένηται, ἐν τάξει ἕκαστον καὶ κοσμίως, καὶ
 ὡς μάλιστα ἐνεδέχεται, διδασκαλικῶς ἀνέγραψα^{c)}.
 Ὡσπερ δὲ οἱ γραμματικοὶ τῶν στοιχείων
 ἐπειδὴν τὰς δυνάμεις διδάξωσι τοὺς παῖδας, τότε
 καί, ὅπως ὁμοῦ πᾶσι χρησθῆναι δεῖ, ὑποτίθενται:
 οὕτω καὶ ἐγὼ μικρὰς τινας καὶ εὐπαρακολουθή-
 τους ὑποθήκας πρὸς τοῖς εἰρημένοις ἐπισωρεύσω,
 ὡς ἂν ἔχη εὐμαθῶς^{d)} τὰ βιβλία πᾶσιν. Ἐπεὶ
 τοῖς γε πείρα κεχρημένοις καὶ τριβασὶ πολλοῖς
 εὐπαρακολούθητός ἐστιν ὁ λόγος καὶ ἱκανὸς ἕκα-
 P. 193. στα διδάξαι, ὡς ἔχει. Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βι-
 βλίῳ φαρμέν^{e)} εἶναι τὴν κεφαλὴν πατέρα τοῦ
 ιδόντος. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ λέοντα εἶναι^{f)} βασι-
 λέα, ἢ νόσον, καὶ ἐν τῷ περὶ θανάτου τοῖς πε-
 νομένοις τὸ ἀποθανεῖν χρηστὸν εἶναι καὶ λυσιτε-
 λὲς ὑπέδειξα^{f)}. Ἐπειδὴν οὖν πένης ἀνῆρ πατέ-
 ρα ἔχων πλούσιον κατ' ὄναρ^{g)} ὑπὸ λέοντος τὴν

b) ὡς) Cod. B: ὅπως.

c) διδασκαλικῶς ἀνέγραψα) Cod. B: διδασκάλῳ συνέγραψα.

d) ὡς ἂν ἔχη εὐμαθῶς) Cod. B: ὡς εἶη εὐμαθῆ.

e) φαρμέν) Cod. B: ἔφη.

f) ὑπέδειξα) Cod. B: ἐπέδειξα.

g) κατ' ὄναρ) Cod. B: ὄναρ.

κεφαλὴν ἀφηρεῖσθαι δόξη καὶ ἀποθανεῖν: εἰκός ἐστι τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀποθανεῖν, καὶ κληρονόμον αὐτὸν καταλείψειν¹⁾: καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἄλυπος ἂν²⁾ γένοιτο καὶ εὐπυρός, οὔτε φορτικὸν ἔτι³⁾ ἔχων τὸν πατέρα, οὔτε ὑπὸ τῆς πενίας θλιβόμενος⁴⁾. Ἔστι γὰρ ἡ μὲν⁵⁾ κεφαλὴ ὁ πατήρ, ἡ δὲ ἀφαίρεσις ἢ στέρησις τοῦ πατρὸς, ὁ δὲ λέων ἢ νόσος, ἣν νοσήσας ὁ πατήρ ἀποθάνει ἂν. Ὁ δὲ θάνατος ἢ μεταβολὴ τοῦ βίου καὶ τὸ διὰ τὸν πλοῦτον ἀνευδές. Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποικίλων ἐνείρων χρηὴ ποιείσθαι τὰς κρίσεις συναίγοντα καὶ ποιῶντα καθ' ἕκαστον τῶν κεφαλαίων⁶⁾ σῶμα ἔν. Χρηὴ δὲ ἀποφαίνεσθαι μιμούμενον τοὺς θύτας, οἳ καὶ καθ' ἕν τῶν σημείων ἐπίστανται πρὸς τί ἕκαστον ἀρμόζει, καὶ τὰς ἀποφάσεις οὐδὲν τι μᾶλλον ἐξ ἑνὸς ἑκάστου ἢ⁷⁾ ἐκ πάντων ποιῶνται. Γένοιτο δὲ μετὰ πολλῆς εὐμενείας τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐπιθυμῆσαι τὰ βιβλία ἀναγνῶναι, καὶ μὴ πρὸ⁸⁾ τοῦ ἀκριβῶς καταμαθεῖν⁹⁾ ἐγκαλεῖν τι; ἐπέιγε ὅτι τοὺς ἐπιμελῶς ἀναγινώσκον-

1) ἀποθανεῖν, κ. κ. α. καταλείψειν) Cod. B: ἀποθάνοντα κλ. α. καταλείψει.

2) ἄλυπος ἂν) Cod. B: ἄλυπός γε ἄμα.

3) φορτικὸν ἔτι) Cod. B: φορτικὸν ἔστι.

4) χρηὴ ποιείσθαι τὰς κρίσεις — κεφαλαίων σῶμα ἔν.) Cod. B: χρηὴ πείθεσθαι· ἀκριβῶς συναγαγόντα τὰς κρίσεις τῶν κεφαλαίων, καὶ ποιῶντα τὸ σῶμα ἔν.

5) καταμαθεῖν) Cod. B: καταλαβεῖν.

τας οὐκ ἐάσει ποτὲ ἀποστῆναι^{η)} τῶν λόγων τούτων τὰ βιβλία, καὶ διωμόσασθαι ἔχω.

Τὰ μὲν δὴ χρειώδη, Κάσσιε Μάξιμε, τοῖς βιβλίαις, καθὼς προσῆκεν^{ο)}; ἐξ ὁλοκλήρου πάντα ἀποδέδοται. Τὴν δὲ ἐπιγραφήν μὴ θαυμάσης, διότι^{ρ)} Ἄρτεμιδώρου Δαλδιανοῦ, καὶ οὐχὶ Ἐφesiίου, ἐπιγέγραπται, ὥσπερ πολλὰ τῶν ἡδὴ εἰς ἄλλας πραγματείας πεποιημένων^{q)} μοι βιβλίων. Τὴν μὲν γὰρ Ἐφεσον συμβέβηκε καὶ αὐτὴν δι' ἑαυτῆς^{ρ)} περιάνυμον εἶναι, καὶ πολλῶν ἀξιολόγων κηρύκων τετυχηκέναι. Δαλδία δὲ πόλισμα Λυδίας οὐ σφόδρα ἐλλόγιμον, καὶ^{ρ)} διὰ τὸ μὴ τοιούτων ἀνδρῶν τετυχηκέναι ἄγνωστον τὸ μέχρι εἰς ἡμῶς^{ρ)} μεμένηκε. Διὸ θρεπτήρια οὔση μοι πατρίδι πρὸς μητρὸς ταῦτα ἀποδίδωμι αὐτῇ.

η) ἀναγινώσκοντας — ἀποστῆναι τῶν) Cod. B: ἀναγνόντας οὐκ ἐάσει ἀποστῆναι ποτὲ τῶν.

ο) προσῆκεν) Cod. B: προείρηκεν (sic).

ρ) διότι) Cod. B: διόπερ.

q) πεποιημένων) Deest hoc in Cod. B.

ρ) εἰς ἡμῶς) Cod. B: εἰς ἡμᾶς.

ἌΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

P. 197.

ΔΑΛΔΙΑΝΟΥ ὈΝΕΪΡΩΝ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.^{α)}

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΛΑΛΙΑ΄.

ἌΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ἌΡΤΕΜΙΔΩΡΩ,
ΤΩ, ΤΙΩ, ΧΑΪΡΕΙΝ.

Ἐπειδὴ κατὰ δαίμονα καὶ τὴν τοῦ κρατίστου
Κασσίου Μαξίμου σπουδὴν προετράπην ὀνειροκρι-
τικὰ βιβλία ποιήσασθαι, ὅπως τῷ ἑταίρῳ χα-
ρισαίμην, καὶ τὴν ἑμαυτοῦ σοφίαν¹⁾ μὴ σιγῇ
παραδοῦς καὶ ὄκνῳ ματαίως ἀναλώσαιοι: καὶ
ταῦτα, ὅπως εἶχον δυνάμειωσ ὥστε ἑμαυτὸν^{β)} εἰ-
δέναί, οὔτε τοῦ μεγαλείου τῆς τέχνης ἀποδέοντα,
οὔτε πρὸς αὐτάρκειαν ἐνδεῶς ἔχοντα τοῖς γε μὴ

α) βιβλίον τέταρτον.) Cod. B: βιβλίον τέταρτον. Ἔστι δὲ
τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεσμάτων καὶ διδακτικὸν τέχνης
ὀνειροκριτικῆς.

β) ὅπως εἶχον — ἑμαυτὸν) Cod. B: ὅσης ἔχω δυνάμειωσ,
ὥστε αὐτὸν.

παντελῶς ἀνσῆτοις, ἐπέησα συναγωγῶν ^{ε)} ἕκα-
στα τῶν ὀραῖσθαι δυναμένων καὶ ἐν χεῖρεσι ὄντων
ἐνυπνίων, τάξει τινὶ καὶ ἀκολουθίᾳ χρησάμενος
ὁμοίᾳ βίῳ ἀνθρωπίνῳ, ἀπὸ γενέσεως ἀχρι θα-
νάτου καθ' ἕκαστον τῶν πραττομένων ἀναλα-
βῶν, καὶ ^{δ)} πρὸς ὃ, τι τὴν ὀναφορὰν ἕκαστον
ἔχειν καὶ εἰς ὃ, τι ἀποβαίνειν δύναται, οὐ ψιλῆ
Γ. 198. εἰκασία, ἀλλ' ἢ πείρα καὶ ταῖς τῶν ἀποτελε-
σμάτων μαρτυρίαις πειθόμενος. Καὶ ὅσα σπερ-
ματωδέστερα καὶ οὐκ ἐξαιρεγασμένα οἱ παλαιοὶ
συνέγραψαν, ἐξαιρεγασάμην εἰς λεπτὴν καὶ ἀλη-
θῆ διαίρεσιν, καὶ ὅσα καινότερας ἔχοντα τὰς
ἀποβάσεις ^{ε)} ἢ καὶ αὐτὰ καινὰ ὄντα ὑπέπιπτε,
συμπεριέλαβον: καὶ ἐδόκουν ἀποχρώντως ἔχειν
τὴν πραγματείαν δυσὶ περιωρισμένην βιβλίοις.
Ἐπειτα μέντοι διαπεφευγῶτα τινὰ τὴν πραγμα-
τείαν ἠύρισκετο ^{δ)}, μικρὰ μὲν καὶ οὐ πολλῆς ἀξία
φροντίδος, ὅμως δὲ ἐπιζητούμενα ὑπὸ τῶν ὀνυχι-
ζόντων πάντα καὶ μηδὲν ἀβασάνιστον πειρωμέ-
νων εὕρισκειν. Ἀθροίσας οὖν, ὡς ἐνῆν, τὰ πλεῖ-
στα καὶ ἀξιόλογα οὐκ ἀπὸ ὑποθέσεως μιᾶς λό-
γου ^{ε)}; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐνεδέχετο τὰ γε οὕτως
ἀλλήλων κεχωρισμένα σωματοποιεῖν καὶ εἰς ἓν

ε) συναγωγῶν) Cod. B: συναγωγῆν.

δ) τῶν πραττομένων ἀναλαβῶν, καὶ πρὸς) Cod. B: τῶν πραγ-
μάτων ἐμπεριλαβῶν πρὸς.

ε) ἀποβάσεις) Cod. B: ἐκβάσεις.

ε) οὐκ ἀπὸ ὑποθέσεως μιᾶς λόγου) Cod. B: οὐχὶ καθ'
ὑποθέσεως μιᾶς λόγον.

συνάγειν^{g)}: ἀλλ' ὡς ἐν ἐπιδρομῇ³⁾ λόγων, τρίτον βιβλίον^{h)} τὸ φιλάληδες ἢ ἐνόδιον ἐποίησα. Ἦν δέ τις ἄρα ἐν ἀνθρώποις Μῶμος ἀπεληλαμένος θεῶν καὶ δαιμόνων οὐκ ἀγαθός, ᾧⁱ⁾ χρηὴ κατὰ τὸ καρτερόν ἐνίστασθαι ἐπιστάμενον, ὅτι πλείοσιν ὅπλοις πρὸς τὰ κρείττονα τῶν ἔργων ἀγωνίζεται. Καὶ γὰρ νῦν αἰσθάνομαι τινῶν τοῖς βιβλίοις ἐπικαλούντων^{k)}, ὡς τῶν ἐν αὐτοῖς γεγραμμένων ἀληθείας μὲν οὐδ' ὅτιοῦν ἀποδεύοντων, οὐ πάντων δὲ ἐξεργασμένων, οὐδὲ αἰτιολογημένων, ἔστι δὲ καὶ ᾧ παραλελειμμένων ἀναγκαίων ὄντων τῇ ὑποθέσει. Διὸ μετὰ πολλῆς ἐπιστροφῆς^{l)} ὑπὲρ τε ἑμαυτοῦ καὶ Σοῦ ὠρμήθην ἐπὶ τὴν συγγραφήν τοῦδε τοῦ βιβλίου: ὅπως ἂν ἔχῃς πρὸς ἕκαστα ἐπιβόλως τε, εἰ αὐτὸν⁴⁾ μόνον δέοι κρίνειν, καὶ πρὸς τοὺς ζητητικοὺς^{m)} τῶν ἀνθρώπων εὐκόλως πρὸς ἀπόκρισιν, μεμνημένος, ὅτι Σοι προσπεφώνηται τὸ βιβλίονⁿ⁾, ὅπως ἂν αὐτὸς ἔχῃς χρηῖσθαι καὶ μὴ πολλοῖς κοινωῆς ἀντιγραφῶν⁵⁾. Τὰ γὰρ⁶⁾ ἐνταῦθα γραφησόμενα μένοντα μὲν παρὰ Σοῖ, πάντων ὑπέρτερον, ἢ οὐδενός γε λειπόμενον ὀνειροκριτικόν Σε ποιήσει;

V 2

g) συ ἀγειν) Cod. B: συναγαγεῖν.

h) τρίτον βιβλίον) Cod. B: τριῶν.

i) οὐκ ἀγαθός, ᾧ) Cod. B: οὐκ ἄρα θ' ὄσα.

k) ἐπικαλούντων) Cod. B: ἐγκαλούντων.

l) ἐπιστροφῆς) Cod. B: ὑπιστροφῆς.

m) ζητητικούς) Cod. B: εὐζητικούς.

n) τὸ βιβλίον) Cod. B: τὸ δεύτερον τοῦτο.

καινωθέντα δὲ οὐδὲν τι μᾶλλον ἑτέρων Σὲ ἐπι-
 στάμενον ἐπιδείξει. Εὖ γὰρ ἴσθι, ὅτι τῶν λό-
 γων τῶν ἡμετέρων ἤττονές εἰσι πολλοὶ, καὶ σχε-
 ρ. 199. δὲν πάντες, οἷς ἐπιμελές ἐστι τὸ κατορθοῦν ⁷⁾ ἐν
 μαντικῇ. Κανονικῶς οὖν καὶ ὀρθικῶς περὶ τῶν ζη-
 τουμένων ἕκαστά Σοι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἐν
 τοῖς πρώτοις δύο ⁸⁾ βιβλίοις ἀπ' ἀρχῆς ἀναγράφω.
 Πρὸς μὲν οὖν τοὺς μὴ πάντα αἰτιολογεῖσθαι ⁹⁾
 λέγοντας ὀρθῶς ἔρεῖς τὸ ἐκ ¹⁰⁾ τοῦ προομίου τοῦ
 πρώτου βιβλίου ζητόν; εἰ μὴ που ἄλλοις οὕτως
 ἀσφαλές εἶη, ὡς ^{ο)} περιττὴν ἠγεῖσθαι τὴν περὶ
 αὐτοῦ ἐξήγησιν. Πρὸς δὲ τοὺς μὴ πάντα ἐξείργα-
 σθαι λέγοντας, καὶ τοὺς τινὰ παραλελειφθαι ¹¹⁾,
 ἔρεῖς, ὅτι ἐνιά τιςιν ὅμοια ὄντα ὡς εὐγνώστα πα-
 ραλέλειπται ἢ οὐκ ἐξείργασται ¹²⁾, ὡς στρέφιον
 διαδήματι, καὶ λαγῶς ἐλάφω, καὶ κάμηλος ἐλέ-
 φαντι, καὶ κρόκος μύροις, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν
 εὐώδη, καὶ ὅτι χοῖρος καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν
 σαρκὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. Πρὸς δὲ τοὺς
 πυνθανομένους περὶ ¹³⁾ ὄνειρου καὶ ἐνύπνιου διαφο-
 ρᾶς ἐπιμελῶς προεῖπον, ὅτι ἕτερόν ἐστι τοῦ ὄνει-
 ρου τὸ ἐνύπνιον καὶ οὐ ταυτόν ¹³⁾. Ἀλλαχῆ καὶ
 τὸν ὄνειρον ἐνύπνιον λέγων εἶπης ἂν, ὅταν μὲν
 τεχνικῶς λέγη τις, κυρίως ἕκαστον χρῆ καλεῖν:
 καὶ τὸ μὲν ἀσήμαντον καὶ οὐδενός ¹⁴⁾ προαγορευ-

ο) εἰ μὴ που — εἶη, ὡς περιττὴν) Cod. B: πλὴν εἰ μὴ
 τοῦτο σαφές εἶπω, περιττὴν.

ρ) περὶ) Cod. B: διὰ.

q) οὐδενός) Cod. B: οὐδέν.

τικόν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον¹⁴⁾,
 γινόμενον δὲ ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου ἢ πλησμονῆς ἢ ἐνδείας τρεφῆς, ἐν-
 ὕπνιον χρεῖ¹⁾ καλεῖν; τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον
 ἀποβησόμενον ἐναργὲς ὢν ἀγαθὸν ἢ κακόν, ὄνει-
 ρον, δι' αἰτίας, ἃς ἐκεῖ προείρηκα. Ὅταν δὲ κοι-
 νῶς τις λέγῃ²⁾: καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν, ὡς
 καὶ ὁ ποιητής:

Κλυῖτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν
 Ὀνειρος.¹⁵⁾

Φίλον γὰρ αὐτῷ τὸ ἰσοδυναμοῦσι χρῆσθαι ὀνό-
 μασι καὶ ῥήμασι καὶ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρε-
 σιν, ὡς καὶ:

ἀμφὶ περὶ κρήνην,

καὶ:

— — εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἴκοιτο,

καὶ ἄλλα ἄττα πολλά: οὕτως καὶ:

— — — θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν
 Ὀνειρος.

Μέμνησο, ὅτι τοῖς ἐνστάσει¹⁶⁾ χρωμένοις ἀγάθῃ
 καὶ εὐπροαιρέτῳ ἐνύπνια εὖ γίνεται, οὔτε ἄλλαί
 τινὲς ἀλογοὶ φαντασίαι, ἀλλὰ πάντα ὄνειροι, p. 200.
 καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θεωρηματικαί; εὖ γὰρ
 ἐπιθολοῦται αὐτῶν ἢ ψυχὴ εὔτε¹⁷⁾ φόβῳ, οὔτε
 ἐλπίσιν, καὶ μέντοι καὶ τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν
 ἄρχουσι. Τὸ δὲ κεφάλαιον εἶπεῖν, ἐν τῷ σπου-

1) χρεῖ) Cod. B: δεῖ.

2) κοινῶς τις λέγῃ) Cod. B: κοινῶς πληγῇ (sic).

δαίω ἐνύπνιον οὐ φαίνεται, οὐδέ τις ἄλλη ἄλογος φαντασία. Ἴνα δὲ μήποτε ἐξαπατηθῆς τοῖς πολλοῖς ¹⁾ ἐνύπνια καὶ τοῖς δυναμένοις αὐτὰ διακρίνειν: οἱ μὲν πολλοὶ, οἷα βούλονται ἢ ²⁾ οἷα φοβοῦνται, τοιαῦτα καὶ κατὰ τὸν ὕπνον ὀρώσιν; οἱ δὲ αὖ ³⁾ σοφοὶ περὶ ταῦτα καὶ δεινοὶ, οἷα βούλονται, τοιαῦτα σημαίνουσιν. Ἦν δὲ τις τῶν ἀπείρων ἴδιαι: χερὴ πιστεύειν, οὐχ ὡς ἐνυπνίοις, ἀλλ' ὡς ὀνείροις, οἷον ¹⁸⁾, ὁ δυνάμενος διακρίνειν τὰ τοιαῦτα ἢ διὰ τὸ βιβλίαις ἐντετυχηκέναι ὀνειροκριτικοῖς, ἢ διὰ τὸ ὀνειροκρίταις συναναστρέφουσαι, ἢ διὰ τὸ εὐεπιβόλως ¹⁹⁾ ἔχειν πρὸς τὰς κρίσεις, εἰ μὲν τύχοι ἐρῶν γυναικός: οὐ τὴν ἐρωμένην ὄψεται, ἀλλ' ἵππον, ἢ κάτοπτρον, ἢ ναῦν, ἢ θάλασσαν, ἢ θηρίον θῆλυ, ἢ ἐσθῆτα ²⁰⁾ γυναικείαν, ἢ ἄλλό τι τῶν σημαίνοντων γυναικεία. Εἰ δὲ πρὸς ἀποδημίαν γένοιτο: οὐχὶ ὀχήματα ὄψεται, οὐδὲ ναῦς ²¹⁾, οὐδὲ στραματοδέσμους, οὐδὲ σκεύη συνειλεγμένα ἢ παρασκευὴν ἀποδημίας: ἵπτασθαι δὲ ἢ δόξει ²¹⁾, ἢ σεισμὸν ἢ πόλεμον ἢ κεραυνὸν ὄψεται, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀποδημίας ἔσται σύμβολον. Καὶ εἰ φοβοῖτο τις τινὰ ἢ φεύγοι: οὐκ αὐτὸν ἐκείνον ὄψεται, ἀλλὰ θηρίον ἐκφεύγειν νομίσει, καὶ δεσμὰ διαβρῆσαι, καὶ λη-

1) τοῖς πολλοῖς ἐνύπνια) Cod. B: οὐ πολλά τοῖς αὐτοῖς ἐνύπνια.

2) ἢ οἷα) Cod. B: ἢ θ' οἷα.

3) αὖ) Deest in Cod. B.

21) ναῦς) Cod. B: ναῦν.

στάς ἀναιρεῖν, καὶ θεοῖς θύειν, καὶ ὅσα ἰδόντες ἄλλοι ἀνθρώποι ἔξω θεοὺς καὶ ταραχῆς γίνονται. Ὡς καὶ ἐν Κορίνθῳ ὁ ζωγράφος, ὃς ²²) τὸν δεσπότην κατορύττειν πολλάκις ἐδόκει, καὶ τοῦτο μὲν τὴν ὄρεφὴν τοῦ οἰκήματος, ἐν ᾧ διέτριβεν, ἀπόλλυσθαι, τοῦτο δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἀποτέμεσθαι: καὶ οὐδὲν ἦττον παρῆν αὐτῷ ὁ δεσπότης, καὶ ἔτι νῦν περίεστιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ κριτικῶς εἶχε τῶν τοιούτων: τεχνικώτερον αὐτῷ προσέπαιζεν ἢ ψυχὴ; αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἄλλῳ ἰδόντι τοῦ δεσπότης ὄλεθρον προσεμαντεύετο. Ἴνα δὲ μὴ ἄπορον φανῆταί Σοι τὸ τοιοῦτον: εὖ ἴσθι, ὅτι πολλοὶ μὲν καὶ σχεδὸν οἱ πλεῖστοι, ἵνα μὴ λέγω πάντες, εἰσὶν οἱ τὰ κοινὰ ἐνύπνια ὄρωντες; p. 201. παντελῶς δὲ ὀλίγοι, καὶ μόνοι οἱ ὄνειροκριτικοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἕτερα, περὶ ὧν ὁ προγεγραμμένος λόγος εἴρηται.

Περὶ διαφορᾶς ὀνείρων.

C. I.

Τῶν δὲ ὀνείρων πάντων οὓς μὲν θεωρηματικούς, οὓς δὲ ^{a)} καὶ ἀλληγορικούς ¹⁾ καλοῦμεν: καὶ θεωρηματικούς μὲν τοὺς οὕτως ἀποβαινόντας, ὡς θεωροῦνται; ἀλληγορικούς δὲ τοὺς τὰ σημαίνόμενα δι' αἰνιγμάτων ἐπιδεικνύοντας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν τούτοις γίνεταί τις πλάνη ἀμφι-

a) οὓς μὲν —, οὓς δὲ) Cod. B: τοὺς μὲν —, τοὺς δὲ.

βαλλόντων, πότερον χρὴ τὰ θεωρηθέντα αὐτὰ
 προσδέχασθαι, ἢ ἄλλο^{b)} τι ἐκ τούτων ἀποβη-
 σόμενον: οὐκ ἄπορόν Σοι τὸ διακρίνειν δύνασθαι.
 Πρῶτον μὲν ὅσα θεωρηματικά ἐστι, παραχρημα
 καὶ αὐτίκα μάλᾳ ἀποβαίνει; ὅσα δὲ ἀλληγορι-
 κά, πάντως χρόνου διαλείποντος ἢ πολλοῦ ἢ ὀλί-
 γου, ἢ τὸ ἔσχατον ἡμέρας μιᾶς. Ἐπειτα καὶ
 εὐήθες ἂν εἴη τὰ τεράστια καὶ οὐδαμῶς ἐνδε-
 χόμενα ἐγρηγορότι^{c)} συμβαίνειν, ταῦτα οὕτως
 ὡς θεωρηματικά προσδέχασθαι. Οἷον εἴ τις ὑπο-
 λάβῃ θεὸς γεγονέναι, ἢ πέτεσθαι, ἢ κέρατα
 ἔχειν, ἢ εἰς ἄδου καταβεβηκέναι,²⁾ ἢ ὑπὸ κυνός
 δεδῆχθαι, ἢ παρακαταθήκην λαβεῖν, ἢ³⁾ φίλον
 ἰδεῖν, ἢ δραπέτην εὔρειν, ἢ δειπνεῖν παρ' ἑαυτῶ
 ἢ πίνειν, ἢ συντείνειν ἢ ἀπολέσά τι: ταῦτα γὰρ
 καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια πῆ μὲν οὕτως ἀποβαίνει,
 ὡς θεωρεῖται; πῆ δὲ καὶ ἀλληγορικῶς. Εἰ μὲν
 οὖν παραυτίκα ἀποβαίνει: περισσὸν αὐτὰ κρί-
 νειν; εἰ δὲ μή: ἐφαρμόζειν ἐκάστῳ τὴν προσ-
 ἤκουσαν κρίσιν ἐκ τῶν προτέρων βιβλίων. Ὅσα
 μέντοι σπάνιά εἰσι καὶ ἅπαξ που γενόμενα, ταῦ-
 τα ὡς τεράστια καὶ ἔκφυλα τῶνδε τῶν λόγων
 παραδέχου μὲν ὡς ἐνδεχόμενα γενέσθαι, χρῶ δὲ
 μὴ ὡς πάντα καὶ πάντως καθολικοῖς. Καὶ γὰρ
 Δρῦσων ὁ Λαοδικεὺς τὴν τοῦ φίλου οἰκίαν ὠνή-
 σασθαι δόξας^{d)} μετὰ τριετίαν ὠνήσατο. Ἄλλὰ

b) ἢ ἄλλο) Cod. B. ἢ ἕτερόν.

c) ἐγρηγορότι) Cod. B: ἐγρηγορήσει.

d) ὠνήσασθαι δόξας) Cod. B: δόξας; ὠνείσθαι.

τοῦτο μόνον *) θεωρηματικὸν ἦλθε εἰς ἡμᾶς, ὡς
 καὶ μὴ αὐτίκα ἀποβάν *). Τῶν δὲ ἰδίων τε καὶ p. 202.
 κοινῶν, καὶ ἀλλοτριῶν, καὶ δημοσίων, καὶ κοσμι-
 κῶν ἐνείρων τὸν λόγον ἠκριβωμένον καὶ σφόδρα
 γε ἔχεις ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. Ὅμως δὲ καὶ
 ἐν τούτῳ τὸ θεωρημά ἐστι'): οἱ τὰς αὐτὰς ἐν
 τισὶ τέχνας ἔχοντες, καὶ εἰ πάνυ εἶεν γνώριμοι,
 τῶν τεχνῶν αὐτῶν εἰσὶ σημαντικοί. Τοιγαροῦν †)
 γραμματικὸν οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὴν γραμματικὴν
 εἶναι τέχνην, καὶ ῥήτορα ῥητορικὴν. Οὕτως δὲ ‡)
 καὶ ἐπὶ τῶν βαναύσων, χαλκία χαλκεῖ, καὶ
 τέκτονα τέκτονι, καὶ §) τὴν χαλκευτικὴν καὶ τε-
 κτονικὴν τέχνην σημαίνειν. Οἷον Φιλάγριος †) ὁ
 ῥήτωρ Οὐαρεν τὸν ῥήτορα νοσεῦντα ἐθεάσατο,
 καὶ ἐπὶ πολὺ παραῖρεσιν τὴν ἑαυτοῦ ἐσι-
 γησε. Καὶ ἐν Κυζίκῳ τέκτων τὸν ἀγκίδυρον τέ-
 κτονα ἀποθανόντα καὶ ἐκφερόμενον ἰδὼν, καὶ δια-
 δανειστάς §) ἐξεχώρησε τοῦ ἐργαστηρίου, καὶ με-
 τανέστη τὴν πέλιν.

Π ε ρ ῖ σ τ ο ι χ ε ῖ ω ν.

C. II.

Περὶ δὲ τῶν στοιχείων πρὸς τοὺς ἐπιφθό-
 νως εἰρησθαι δοκοῦντας οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσει,
 ὅπως ἔχης ἀποκρίνασθαι καὶ αὐτὸς, καὶ μὴ

ε) ἦλθε εἰς — μὴ αὐτίκα ἀποβάν) Cod. B: εἰς ἡμᾶς ὡς
 καὶ αὐτίκα ἀποβάν ἦλθε.

†) τοιγαροῦν) Cod. B: ἦτοι γὰρ οὖν.

§) οὕτως δὲ) Cod. B: ἢ οὕτως γοῦν.

ἑξαπατηθῆς ὑπὸ τῶν πλείονα λεγόντων εἶναι^{a)}.
 Τῶν ὄντων ἃ μὲν φύσει ἐστίν, ἃ δὲ νενομίστα.
 Ἔστι δὲ πρῶτα μὲν ταῦτα καὶ ἡγεμονικά δύο
 στοιχεῖα. Τὰ μὲν οὖν φύσει δεῖ κατὰ τὰ αὐτὰ
 καὶ ὡσαύτως ἔχειν. Τῶν δὲ νενομισμένων ἃ μὲν
 συνθέμενοι ἀλλήλοισι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἑαυτοῖς
 πράττουσι, καὶ καλεῖται τὸ τοιοῦτον ἔθος; ἔστι
 δὲ, ὡς ἡ Φήμη λέγει, νόμος ἀγραφος¹⁾: ἃ δὲ
 φόβῳ τοῦ παραβαίνεσθαι γραψάμενοι νόμους
 καλοῦσι παρὰ τὸ νενομικέσθαι ταῦτα δεῖν οὕτως
 ἔχειν. Κοινῇ μὲν οὖν ἑαυτοῖς ὁμολογήκασι μυ-
 στήρια, καὶ τελετάς, καὶ πανηγύρεις, καὶ ἀγῶ-
 νας, καὶ στρατεῖαν, καὶ γεωργίαν, καὶ πόλεων
 συνοικήσεις, καὶ γάμους, καὶ παιδῶν ἀνατρο-
 φάς, καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια. Ἐαυτῶ δὲ
 ἕκαστος ὁμολογήσας ἐπὶ πᾶσι^{b)} χρῆται³⁾ ἰδίᾳ
 ἐσθῆτι, καὶ ὑποδήσει, καὶ τροφῇ, καὶ κουρᾷ,
 καὶ ἄλλῳ τῷ περὶ τὸ σῶμα κόσμῳ, καὶ ἐπιτη-
 δεύμασι πᾶσι³⁾, καὶ πρᾶξεις, ἣν ἂν μάλιστα
 ἐπαινῇ; ἄλλα δὲ⁴⁾ ἄλλοις νόμιμα σφέτερα δέ-
 ρ. 203. δεικται ἑκάστοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος. Τῶν δὲ γε-
 γραμμένων νόμων δύναμις μὲν ἡ αὐτῆ, πράττον-
 τι δὲ⁵⁾ κατὰ τὴν γραφὴν ἔπαινοι καὶ τιμαὶ καὶ
 δόξα ἀγαθῆ καὶ ἀσφάλεια πολλή; παραβαί-

a) οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσει, ὅπως — λεγόντων εἶναι.) Cod.
 B: ὅπως ἔχεις ἀποκρίνασθαι ἅμα καὶ αὐτὸς μὴ ἑξαπα-
 τηθῆς ὑπὸ τῶν πλείονα λεγόντων, ἵνα οὗτος ὁ λόγος
 ἀρμόσῃ.

b) ἐπὶ πᾶσι) Cod. B: ἐν στάσει.

νευτι δὲ τοὺς γεγραμμένους νόμους ζημίαι τε καὶ
 κολάσεις καὶ κίνδυνοι. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸν νό-
 μον ἀδιαίρετον, πλὴν ὅσον ἐν χρόνῳ. Τὸ δὲ ἔθος
 ἀποσχέσεις ἔσχηκε, τὴν τε τοῦ χρόνου, καὶ τὴν
 τῆς τέχνης, καὶ τὴν ⁶⁾ τῶν ὀνομάτων. Πάντα
 γὰρ τὰ πραττόμενα κατὰ νόμον καὶ ἄνευ νόμου
 πάντως ἐν τινι χρόνῳ γίνεται, ἢ γέγονεν, ἢ ἔσται.
 Χρόνου δὲ ἀποσχέσεις: καιροὶ καὶ ὥρα. Πράτ-
 τουσι δὲ, ἕκαστα ἄνθρωποι ἢτοι τεχνικῶς, ἢ
 ἀτεχνῶς: τεχνικῶς μὲν οἱ ἐπιστάμενοι; ἀτεχνῶς
 δὲ οἱ μὴ. Τέχνην δὲ ⁷⁾ σύστημα ἐγκαταλήψεων
 πρὸς τι τέλος εὐχρηστον ὀρίζονται εἶναι. Δεῖ δὲ
 τῇ τέχνῃ ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων, καὶ τῶν,
 ὅσα ἐκάστη πρὸςφορα καὶ οἰκεία νενόμισται. Ὅτι
 δὲ οὐδὲν τῶν ὄντων ἀνώλυμον ἐστί, περισσὸν καὶ
 λέγειν. Τῶν δὲ ὀνομάτων ἃ μὲν εὐφημα, ἃ δὲ
 δύσφημα νενόμισται: ὥστε ἐάν τι λέγῃ τις παρ'
 αὐτὰ ⁸⁾ τὰ ἐξ στοιχεῖα: δυνάμει μὲν τινὸς τού-
 των ἴδιον ἐρεῖ, φωνῇ δὲ οὐκ ἴδιον. Οἷον χαρὰ,
 λύπη, καὶ ἔχθρα καὶ φιλία, καὶ νόσος καὶ
 ὑγίεια, καὶ ἔκκρισις ⁹⁾ καὶ πρόσκρισις σωμάτων,
 καὶ κάλλος καὶ αἰσχροτής, καὶ αὔξησις καὶ μεί-
 ωσις, καὶ γένεσις καὶ τελευτή, καὶ ὅσα ἄλλα
 τούτοις ὅμοια κατὰ φύσιν πάντα; οὐδὲ γὰρ ἐστὶν
 ἕτερα τῆς φύσεως, οὐδὲ ὡς στοιχεῖα; οὐδὲ γὰρ
 ἐστὶν ἢ φύσις ψιλὸν ὄνομα, ἀλλ' ἢ τῶν πάντη

c) ὥστε ἐάν τι — στοιχεῖα) Cod. B: ὥστε ὅταν τις λέγῃ
 τὰ ἐξ στοιχεῖα.

καὶ πάντως ἐσομένων τε καὶ οὐκ ἐσομένων περι-
 φορὰ φύσις ὠνόμασται. Οὕτως δὲ καὶ ὁ νόμος
 καὶ τὸ ἔθος οὐκ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἐστὶν ὀνόμα-
 τα, ὡς τὸ βλίτυρι καὶ σκινδαψός⁹⁾, ἀλλὰ τι-
 νὸς νόμος καὶ τινὸς ἔθος: ὡςθ' ὅταν τις εἴποι
 γάμον, καὶ μοιχείαν, καὶ ληστείαν, καὶ παρα-
 καταθήκην, καὶ ὕβριν, καὶ πάλιν αὖ κουράν,
 καὶ ἐσθῆτα, καὶ ποιὰν τροφήν: λέληθεν ἑαυτὸν
 νόμου ὄνομα ἢ ἔθους λέγων, ὡςπερ ἄλλό τι^{d)}
 στοιχεῖον. Οὕτως καὶ ὅταν σκεῦος ἢ μηχανήμα
 τι ἢ ἐργαλεῖον ὡσπερ τι στοιχεῖον λέγη¹⁰⁾: ἢ
 τέχνην λέγει ἢ ὄνομα ἢ χρόνον: τέχνην μὲν, ὅταν
 τὴν δι' ἐργαλείων^{e)} ἐργασίαν; ὄνομα δέ, ὅταν
 P. 204. μηχανήμα ἢ σκεῦος; χρόνον δέ, ὅταν ἀμφοτέρα,
 οἷον δρεπάνον, ἢ δίκηλλον, ἀμᾶν ἢ γεώργια; ἐν
 ὠρισμένοις γὰρ χρόνοις καὶ δρεπάνης καὶ δίκη-
 λης δεῖ τοῖς ἀνθρώποις. Κοινὸς μὲν οὖν λόγος
 ἐστίν, ὅτι πάντα τὰ κατὰ φύσιν ἢ νόμον, [ἢ
 Φήμην, ")] ἢ ἔθος, ἢ χρόνον, ἢ τέχνην, ἢ ὀνό-
 ματα, βλεπόμενα ἀγαθὰ, τὰ δὲ ἐναντία τού-
 τοις πονηρὰ καὶ ἀλυσιτελῆ. Μέννησο δέ, ὅτι
 οὐ πάντως καθολικὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀλλ' ὡς
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶλλον οὕτως ἔχων; πολλὰ γὰρ

d) ἄλλό τι) Deest hoc in Cod. B.

e) Οὕτως καὶ ὅταν σκεῦος — τὴν δι' ἐργαλείων —) Cod. B:

Περὶ διαφορᾶς τέχνης, καὶ ὀνομά-
 των, καὶ ἐργαλείων.

Τέχνην λέγει ὄνομα ἢ χρόνον. τέχνην μὲν, ὅταν
 τὴν δι' ἐργαλείων —.

καὶ παρὰ τὰς ὑποστάσεις τῶν πραγμάτων ἀνα-
 κολούθως ¹²⁾ τῇ φύσει καὶ τῶν ἄλλων τινὶ στσι-
 χείων ὀρώμενα ἀγαθὰ γίνεται. Οἶον ¹⁾ ἔδοξε τις
 τὴν μητέρα τύπτειν. Ἦν μὲν οὖν παρὰ νόμον,
 ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἐλυσιτέλησεν αὐτῶ; ἐπειδὴ κε-
 ραμεὺς ἔτυχεν ὦν. Μητέρα δὲ τὴν γῆν καλοῦ-
 μεν, ἣν ὁ κεραμεὺς τύπτων ²⁾ ἐργάζεται. Τσι-
 γαρσὺν εἰργάσατο πολλά. Μέννησο δὲ, ὅτι μεί-
 ζον ἔθος μικροτέρου κρατεῖ. Ὡς Ἀριστείδης ὁ
 νομικὸς καίτοι ³⁾ ἔθος ἔχων ἐν λευκοῖς προϊέναι
 νοσῶν ἔδοξε φορεῖν ἱμάτια λευκά: καὶ οὐδὲν ἀπώ-
 νατο ⁴⁾ τοῦ ἔθους; οὐ γὰρ εἰς μακρὰν ἀπέθανεν.
 Ἦν γὰρ μείζον ἔθος τὸ ἐπείγον, καθὸ οἱ νεκροὶ
 ἐν λευκοῖς ἐκφέρονται. Καὶ τῶν τεχνῶν δὲ αἱ δυ-
 νάμεις ὅμοιαι, καὶ εἰ τῇ ἐνεργείᾳ εἶεν ἀνόμοιοι,
 εἰς ταῦτόν ἀποβαίνουσιν. Ὡς Ἀπολλωνίδης ὁ
 χειρουργὸς ὀμηρίζειεν νομίσας καὶ πολλοὺς τιτρώ-
 σκειν πολλοὺς ἐχειροῦργησε ⁵⁾; καὶ γὰρ οἱ ὀμηρι-
 σταὶ ⁶⁾ τιτρώσκουσι μὲν καὶ αἰμάσσουσιν, ἀλλ'
 οὐκ ἀποκτείναν γε βούλονται οὕτω δὲ καὶ ὁ χει-
 ρουργός. Καὶ τοῖς τρόποις δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐν
 τῷ πρώτῳ βιβλίῳ ὡς ἀληθείᾳ πρόσεχε, καὶ οὐχ

1) γίνεται. οἶον) Cod. B: γίνεται.

Περὶ τοῦ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα
 τύπτειν· ὀνείρου ἔκβασις.

2) καλοῦμεν, ἣν — τύπτων) Cod. B: καλοῦμένην ὁ κερα-
 μεὺς παίων ἐργ.

3) οὐδὲν ἀπώνατο) Cod. B: οὐδὲν ἄνησεν ἀπὸ.

4) ἐχειροῦργησε) Cod. B: ἐχείρισε.

ἀμαρτήσεις. Σαφῶς δὲ ἐκεῖ καὶ διδακταλικῶς αὐτῶν ἐρμηνευομένων περισσὸν ἐνθάδε Σει λέγειν.^{κ)} Μερμηνηματικούς δὲ ὄνειρους ἠγοῦμαι εἶναι, περὶ ὧν μερμηνήσαντες πραγμάτων, ἢ¹⁵⁾ ἀλόγῳ τινὶ ὁρμῇ ἢ ἐπιθυμίᾳ χρώμενοι, ἴδωσιν οἱ ἄνθρωποι ὄνειρους; τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ αἰτηματικούς καλεῖν διὰ τὸ αἰτεῖν παρὰ θεῶν ἰδεῖν τι περὶ¹⁶⁾ τῶν ἐν προσὶ πραγμάτων. Μήμενησο δέ, ὅταν μὲν αἰτῆς ὄνειρους τοὺς θεούς, μήτε ἐπιθυμιᾶν λιβα-
 P. 205. νωτόν, μήτε ὀνόματα ἀρρήτα λέγειν, καὶ τὸ κεφάλαιον εἰπεῖν, περιεργότερον τοὺς θεούς ἐπερώτα μηδέν. Γελοῖον γὰρ ἂν εἴη ἀνθρώπων μὲν τοὺς σπουδαίους τοῖς μετ' ἀνάγκης αἰτοῦσι καὶ βιαίως μηδέν παρέχειν,¹ τοῖς δὲ ἐπιεικέσι χαρίζεσθαι; θεούς δὲ πρὸς βίαν αἰτουμένοις τι ὑπακούειν. Μετὰ δὲ τὸ ἰδεῖν καὶ θύε καὶ εὐχαρίσται¹⁷⁾. Ἔτι δὲ καὶ τῶν νομοθετούντων τοῖς θεοῖς¹⁸⁾ καταγελαῶν, λέγω δὲ τῶν εὐχομένων οὕτω: Εἴ μοι πρακτέον τόδε; καὶ εἴ μοι ἔσται τόδε; καὶ εἰ νῦν ἴδοιμι Δῆμητρος καρπόν, εἰ δὲ μή, Διονύσου; καὶ εἰ μὲν συμφέροι μοι, καὶ εἰ λυσιτελεῖ, λάλοιμί τι, εἰ δὲ μή, δοίην. Ἐπὶ γὰρ τοῖς τοιούτοις πλάνη γίνεται πολλή. Ὁ μὲν γὰρ θεὸς πρὸς τὸ ἀποβησόμενον δίδωσι τοὺς ὄνειρους τῇ

κ) λέγειν. Μερμηνηματικούς) Cod. B: λέγειν.

Περὶ ὄνειρων μερμηνηματικῶν καὶ αἰτηματικῶν· καὶ ἐκβάσεως.

ψυχῇ τοῦ ὄρῶντος φύσει μαντικῇ οὕσῃ, εἰ καί
 τι ἐστὶν ἄλλο¹⁾ αἴτιον τοῦ ὄνειρώσειν. Ὁ δὲ
 πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐπερώτησιν^{m)} ἐκλαμβάνων τὰ
 ἐν ταῖς ὕπνοις ὄραθέντα, εἰ ἐναντία εἶεν, πλανᾷ-
 ται. Οἷον τῷ νοσοῦντι ἄρτοι ὤμοι, καίτοι τῆς
 Δήμητρος καρπός ἐστινⁿ⁾, ἀλλὰⁿ⁾ διὰ τὸ μέλ-
 λειν ὀπτᾶσθαι λαβρότερον ἐπάγουσι τὸν πυρε-
 τόν. Τῷ δὲ γῆμαι καὶ κοινωνῆσαι θέλοντι ἄμπε-
 λος^{o)} καὶ οἶνος, ἢ μὲν διὰ τοὺς ἔλικας, ὁ δὲ
 διὰ τὴν κρεῖσιν, ἐπιτηδείότερα πυρῶν ἢ κριθῶν.
 Καὶ τῷ περὶ προκοπῆς φροντίζοντι δαρεῖσθαι καὶ
 δίδοναι τὴν κρεῖττον, ἢ λαμβάνειν; εἰ μὴ ἄρα
 παρὰ τῶν βελτιόνων λαμβάνοι; ὁ μὲν γὰρ πολ-
 λά ἔχων καὶ μεταδοίη^{o)} ἄν, ὁ δὲ οὐκ ἔχων λά-
 βοι ἄν. Χρὴ οὖν εὐχεσθαι μὲν ταῖς θεαῖς^{p)},
 περὶ ὧν τις φροντίζει; ὅπως δὲ χρὴ προαγορεύ-
 ειν, ἐπιτρεπτόν αὐτοῖς ταῖς θεαῖς^{q)} ἢ²⁾ τῇ
 ἑαυτοῦ ψυχῇ.

1) δίδωσι τοὺς ὄνειρους — ἐστὶν ἄλλο αἴτιον) Cod. B: δίδωσι·
 δείκνυσι δὲ τοὺς ὄνειρους τοῦ ἰδόντος φύσει μαντικῇ οὕσῃ,
 ἢ εἴτι ἄλλο ἐστὶ τὸ αἴτιον.

m) ἐπερώτησιν) Cod. B: ἐρώτησιν.

n) ἀλλὰ) Cod. B: καί.

o) μεταδοίη ἄν, ὁ δὲ) Cod. B: μεταδοίη· ὁ δὲ.

p) μὲν ταῖς θεαῖς) Cod. B: τῷ θεῷ.

q) αὐτοῖς ταῖς θεαῖς) Cod. B: αὐτῷ τῷ θεῷ.

C. III. Περὶ Θεοπέμπτων ὀνείρων^{a)}.

Θεοπέμπτους^{b)} δὲ ὀνείρους τοὺς αἰφνίδιον^{γ)} ἐφισταμένους, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀπροσδόκητα Θεόπεμπτα καλοῦμεν. Κρίναι δὲ τὰ ἐξ ὀλοκλήρου μνημονεύόμενα, καὶ ὧν ἀκριβῆ κατάληψιν ὁ ἰδὼν ἔχει, καὶ ὧν ἀκριβῶς μέμνηται. Ἐπεὶ εἰ τὰ μὲν ὄραθέντα ἀποβήσεται, Σὺ δὲ εὐρέθης^{δ)}

P. 206. τὰ μὴ ὄραθέντα κρίνων: πταίσεις. Χρῆ δὲ Φεύγειν δόξαν ἀμαθίας.

C. IV. Περὶ ἐθῶν τοπικῶν^{a)}.

Ἐθῆ δὲ τὰ τοπικά καὶ τῶν τόπων τὸ ἴδιον εἰ μὴ ἐπίστασαι, πυνθάνου. Ἀποδημία δὲ καὶ ἀναγνώσεις ἔξιν Σοι περιποιῶσι^{b)} τούτων μάλιστα; οὐ γὰρ τὰ ὀνειροκριτικά μόνον βιβλία ἰκανά ἐστιν ὠφελεῖν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη ὕλη.^{γ)} Γυνὴ ἔδοξεν εἰς τὸν νεῶν ἢ αἴκον τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας^{δ)} εἰσελθούσα δειπνεῖν: ἡ δὲ οὐκ εἰς μακρὰν ἀπέθανεν; θάνατος γὰρ ἡ ζημία τῇ εἰσελθούσῃ

a) Περὶ Θεοπέμπτων ὀνείρων.) Cod. B: Περὶ ὀνείρων Θεοπέμπτων, καὶ ὅτι δεῖ ἐκεῖνα κρίνειν, ἃ ὀλοκλήρα τις μνημονεύει. καὶ ὅτι δεῖ εἰθένα τὰ τοπικά ἔθῆ.

b) Θεοπέμπτους) Cod. B: Θεοπέμπτους.

c) εὐρέθης) Cod. B: εὐρεθίσῃ.

a) Περὶ ἐθῶν τοπικῶν.) Deest hoc in Cod. B.

b) περιποιῶσι) Cod. B: περιποιήσουσι.

c) ὕλη. Γυνή) Cod. B: ὕλη.

Περὶ ἐκβάσεως ὀνείρων ἠθικῶν
καὶ τοπικῶν.

ελθούσῃ ἐκεῖ γυναικί. Ἐταίρα δὲ ἔδοξεν εἰς τὸ
 τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰσεληλυθέναι: καὶ ἠλευθε-
 ρώθη, καὶ κατέλυσε τὴν ἑταιρίαν; οὐδὲ γὰρ εἰς
 τὸ ἱερὸν πρότερον εἰσέλθοι ἄν, εἰ μὴ καταλύσειε
 τὴν ἑταιρίαν^{d)}. Καὶ περὶ τῶν ἄλλων δὲ ἔθῶν^{e)}
 καθ' ἑκάστην πόλιν ἢ χώραν πρὸς τὸ τοπικὸν
 ἔθος ποιοῦ τὰς κρίσεις^{f)}. Πυνθάνεσθαι δὲ ἐπι-
 μελῶς ἕκαστα τῶν ἐν τοῖς ὕπνοις ὀρωμένων μὴ
 ὀκνεῖν: ὡς ἔστιν ὅτε ἐπὶ μικροῦ τινὸς προσθῆσει
 ἢ ἀφαιρέσει τὰ ἀποτελέσματα διαφέροντα γίνε-
 ται, καὶ περὶ αὐτὴν τὴν διάθεσιν τῆς γνώμης.
 Οἷον νοσοῦντα τις ἔχων υἱὸν ἔδοξε περαινεῖν αὐ-
 τὸν καὶ ἡδεσθαι: ἔζησεν ὁ παῖς; καὶ γὰρ τὸ πε-
 ραινεῖν ἔχειν λέγομεν, καὶ τὸ κεκτῆσθαι. Ἐλή-
 φθη^{g)} δὲ τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ ἡδεσθαι. Ἄλλος
 δὲ πάλιν^{e)} νοσοῦντα ἔχων υἱὸν ἔδοξε περαινεῖν
 αὐτὸν καὶ ἄχθεσθαι, καὶ μεταγνώσκων^{h)}: ἀπέ-
 θανεν ὁ παῖς; φθείρεσθαι γὰρ καὶ τὸ περαι-
 νεῖν^{g)} καὶ ἀποθνήσκειν ἐπίσης καλοῦμεν. Ἐλή-
 φθη δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἄχθεσθαι. Ἐπεὶ δὲⁱ⁾ αὐ-
 τὸς ὁ πατὴρ ἐνήργει: αὐτὸς ἦν ὁ καὶ τοῦ θανά-
 του τῷ παιδί αἴτιος οὐκ ἐνδέοντι καιρῶ τῆς νό-
 σου θρέψας αὐτόν. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῷ

d) εἰ μὴ καταλύσειε τὴν ἑταιρίαν) Cod. B: μὴ καταλύση
 ἑταίρα.

e) ἐθῶν καθ') Cod. B: ἐθῶν τῶν τοπικῶν, καθ'.

f) ἔθος ποιοῦ τὰς κρίσεις) Cod. B: ποιοῦ τὴν κρίσιν.

g) δὲ πάλιν) Desunt in Cod. B.

h) καὶ μεταγνώσκων) Desunt in Cod. B.

i) Ἐπεὶ δὲ) Cod. B: ἐπειδή.

πραιομίῳ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου βιβλίου γε-
γραμμένων ταῦτα. Τὰ δὲ ἄλλα, ὅσα χρῆ ἐπί-
στασθαι Σε, ᾧδε ἔχει:

C. V.
P. 207.

Περὶ πλεκτῶν σκευῶν ^{α)}.

Ἔοσα πέπλεκτα, οὐ μόνον λίνα καὶ δίκτυα,
καὶ νεφέλαι, ἀλλὰ καὶ σπυρίδες καὶ κανᾶ ¹⁾,
καὶ κανθήλια ²⁾, καὶ κάλαθοι, καὶ κεκρύφα-
λοι ³⁾, καὶ ὄρμοι χρύσει, καὶ αἰλύσεις πᾶσαι,
καὶ στέφανοι ⁴⁾, καὶ ὅσα εἶδη ⁵⁾ ὅμοια, πρὸς μὲν
γάμους καὶ φιλίας καὶ κοινωνίας ἀγαθὰ διὰ τὴν
συμπλοκὴν; πρὸς δὲ ἀποδημίαν καὶ δρόμον καὶ
φυγὴν ἐμπόδια διὰ τὰς δεσεις ⁶⁾, καὶ πρὸς τὰς
πράξεις ἀπρακτα, χωρὶς τῶν μετὰ δόλου τι
πραττόντων. Καὶ τοῖς φοβουμένοις ἐπίφοβα διὰ
τὸ καθεκτικόν.

C. VI. Περὶ συναντήσεως ἀνθρώπων ^{α)}.

Ἔοσοι συναντῶσι, καὶ ὅσοι βλέπονται ἀνδρες
τε καὶ γυναῖκες, οἱ μὲν φίλοι τε καὶ εὐεργέται,
καὶ τὸ ὅλον οἱ μὴ βλάπτοντες ἢ μὴ βλάψαν-
τες, ζῶντες τε καὶ νεκροί, ἀγαθοί. Οἱ δὲ βλά-
πτοντες ἢ βλάψαντες πονηροί. Εἰκόνας γὰρ τῶν
πραγμάτων τοὺς ὁρωμένους χρῆ λογίζεσθαι,

a) Περὶ πλεκτῶν σκευῶν.) Deest hoc in Cod. B.

b) εἶδη) Cod. B. ἰδία.

a) Περὶ συναντήσεως ἀνθρώπων.) Cod. B: περι τῶν βλέπόν-
των καὶ ζῶντων, ἀγαθῶν καὶ ψυχρῶν φίλων.

ἀγαθῶν ^{b)} μὲν τοὺς φίλους, κακῶν ^{c)} δὲ τοὺς ἐχθρούς. ^{d)}

Περὶ προτέρας τύχης ^{a)}.

C. VII.

Ἄ πάλα τις ¹⁾ ἐκέκτητο χρήματα ἢ κτήματα, ἢ οὗς πάλα εἶχεν ἀνθρώπους, ὅτε εὐτύχει, τούτους ἦν νῦν ἔχειν ἀπορῶν ἢ πενόμενος δόξῃ, ἀγαθὸν αὐτῷ ^{b)}; τῆς γὰρ τότε τύχης ὑποστραφὴν ^{c)} σημαίνει. Ἄ πάλα τις ἐκέκτητο, ἢ οὗς πάλα εἶχεν ἀνθρώπους, ὅτε ἦν ἄπορος ἢ πένης, νῦν εὐπορῶν εἰ ^{d)} δόξειεν ἔχειν, κακῶν αὐτῷ πολλῶν ^{e)} καὶ πενίας σύμβολον.

Περὶ διαφορᾶς τῶν ἐν ὑπνοῖς ὄρωμένων ἀνθρώπων ^{a)}.

C. VIII.
p. 208.

Τῶν ἐν τῷ ὑπνῷ ὄρωμένων ἀνθρώπων ἀγαθὰς ἡμέρας ποιῶσι τὰς ἐπιεύσας οἱ ἡδίστοι ἢ φίλτατοι ἢ οἱ φιλοῦντες τοὺς ὄρωντας, καὶ ἀγνωῶσιν αὐτούς; κακὰς δὲ οἱ ἐχθίστοι ἢ ^{b)} οἱ μισούμενοι ἢ οἱ μισοῦντες τοὺς ὄρωντας, καὶ λανθάνωσιν. Ἴνα δὲ μὴ ἄπορον τὸ τοιοῦτον εἶναι

X 2

b) ἀγαθῶν) Aldus: ἀγαθόν.

c) κακῶν) Aldus: κακόν.

a) Περὶ προτέρας τύχης.) Deest hoc in Cod. B.

b) αὐτῷ) Deest in Cod. B.

c) ὑποστραφὴν) Cod. B: ὑπόστραφον.

d) νῦν εὐπορῶν εἰ) Cod. B: εἰ νῦν εὐπορῶν.

e) πολλῶν) Deest in Cod. B.

a) Περὶ διαφορᾶς τ. — ἀνθρώπων.) Deest hoc in Cod. B.

b) οἱ ἐχθίστοι ἢ) Cod. B: οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ ἐχθίστοι.

νομίσης, ὅταν τινὰ τῶν φίλων ἴδῃς καὶ κακὴν ἡμέραν διάγῃς: γίνωσκε, ὅτι μισεῖ μὲν Σε, προσποιεῖται δὲ Σε φιλεῖν. Καὶ εἰάν τινα τῶν ἐχθρῶν βλέπῃς καὶ καλὴν ἡμέραν διάγῃς: γίνωσκε, ὅτι οὐ δικαίως αὐτὸν μισεῖς *).

C. IX. Περὶ συναντήσεως τεχνιτῶν ^{a)}.

Ὅσοι συναντῶσι καὶ βλέπονται τεχνῖται, ὁμοίως ταῖς τέχναις ἀποβαίνουσι. Αὐτοῖς δὲ καὶ ταῖς τέχναις ὁμοίως τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν ὀρώμενα ἀποβαίνει, χωρὶς ἐταίρας καὶ πορνείου; αὐτὴ μὲν γὰρ καθ' ἑαυτὴν ἢ πόρνη ἀγαθή, τὸ δὲ ἐργαστήριον αὐτῆς πονηρόν. Τὰς δὲ αἰτίας ἐν τῷ περὶ συνουσίας λόγῳ ἔχεις.

C. X. Περὶ παιδίων, νεανίσκων καὶ γερόντων.

Παιδίων δὲ τὰ μὲν ἀρσενικὰ ἀγαθὰ; τὰ δὲ θηλυκὰ πονηρά: ἀμφοτέρωθεν δὲ φροντίδων εἰσὶ σημαντικά. Παῖδες δὲ καὶ νεανίσκοι γερόντων συμφωρῶτεροι βλέπεσθαι ^{b)} πρὸς τὰς πράξεις. Πρὸς δὲ τὰς πίστει ἀνδρες καὶ πρεσβύται παιδίων καὶ νεανίσκων ἀμείνονες, πλὴν εἰ μήτι πράττοιεν ἢ λέγοιεν ἄτοπον.

c) ὅτι μισεῖ — αὐτὸν μισεῖς.) Cod. B: ὅτι οὐ δικαίως αὐτὸν μισεῖς. Reliqua desunt.

a) Περὶ συναντήσεως τεχνιτῶν.) Cod. B: Περὶ τεχνιτῶν συναντώντων ἢ βλεπομένων.

a) γερόντων συμφωρῶτεροι βλέπεσθαι) Cod. B φροντίδων συμφωρῶτεροι δέχεσθαι.

Περὶ τῶν βραδέως ἢ ταχέως φυο- C. XI.
μένων φυτῶν^{α)}. P. 209.

Ὅσα μὲν ὁ βραδέως φύεται καὶ βραδέως αὐξεται, φυτῶν μὲν δρύς, ἐλαία, κυπάρισσος καὶ τὰ ὅμοια, τῶν δὲ ζώων ἐλέφας, κορώνη, ἐλάφος καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὰ καλὰ^{β)} καὶ τὰ κακὰ βραδίον ἐπάγει: ὅσα δὲ ταχέως φύεται καὶ ταχέως αὐξεται, φυτῶν μὲν ἄμπελος καὶ περσική, ζώων δὲ χοῖρος καὶ τὰ ὅμοια, ταχέως καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ ἐπάγει. Ταῦτα δὲ καὶ ἐν ταῖς προθεσμαῖς τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. Ὅμοίως λάμβανε καὶ τὰ ἐν ἀγρῷ γεννώμενα πάντα πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐν κήπῳ: καὶ γεωργὸν ὀρῶμενον καὶ κηωρὸν. Ἰδίως δὲ ὁ κήπος περιβοσκοῖς συμφέρει διὰ τὰ πολλὰ σπέρματα καὶ τὴν πρόσκαιρον ἐργασίαν; πάσας δὲ γυναῖκας διαβάλλει ὡς ἀσέμνους καὶ μαχλάδας. Ὅσα μακρὰ ἐστίν, οἷον κυπάρισσοι, καὶ πίτυες, καὶ κάμακες, καὶ ἄνδρες ἐπιμήκεις καὶ ὅσα ὅμοια, πάντα μακροθυμεῖν κελεύει, καὶ μὴ κενοσπυδεῖν. Τὰ δὲ κολοβά καὶ βραχέα σπυδεῖν ἐγκελεύεται.

Περὶ τειχῶν καὶ θεμελίων καὶ C. XII.
δένδρων.

Ὅσα δὲ στερεὰ, τείχη, καὶ θεμέλιοι, καὶ δένδρα παλαιὰ, καὶ τὰ σιδηρᾶ, καὶ τὰ ἀδα-

a) Περὶ — φυτῶν.) Cod. B: Περὶ τῶν βραδέως φυομένων, ἢ αὐξανόμενων.

b) καλὰ) Cod. B: ἀγαθὰ.

μάντινα, φοβουμένοις ἀγαθά, ὅταν ἐμπεριέχηται¹⁾ τις ὑπ' αὐτῶν; διὰ γὰρ τὸ ἀσφαλὲς ἀφοβα γίνεται; εἰ δὲ μή: τὸ διαφεύγειν σημαίνει. Ὅσοι μαλακὰ καὶ εὐτονα, ἀγαθὰ ἐπίσης πᾶσιν. Ὅσα μαλακὰ καὶ ἄτονα, τοῖς φοβουμένοις ἀγαθά. Ὅσα βαρέα²⁾, κατοχῆς ἐστὶ καὶ πενίας σημαντικά; ταχέως γὰρ εἰς τὸ κάτω ῥέπει.

C. XIII.
P. 210.

Περὶ ὀχημάτων παντοίων³⁾.

Ὀχήματα ὅσα νερόμισται, οἷον ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, οἷς μὲν ἀγαθά, οἷς δὲ⁴⁾ κακὰ σημαίνει. Δείξομεν δὲ, ὅταν εἰς τὸν περὶ ζώων ἔλθωμεν λόγον.⁵⁾ Ὅσα δὲ μὴ νερόμισται, οἷον λύκων, παρδάλεων, κυνῶν, καὶ τῶν ἄλλων θηρίων, μόνοις ἀγαθὰ τοῖς φοβουμένοις ἐχθροῦς δυνατούς διὰ τὸ ὑποτετάχθαι τῷ ἡνίοχῳ τὰ ὑπεξευγμένα.⁶⁾ Ἐπ' ἀνθρώπων δὲ ὀχεῖσθαι μόνοις ἀγαθὸν τοῖς ἀρχεῖν τινὸς θέλουσι, καὶ σοφισταῖς, καὶ διδασκαλῆς, καὶ παιδοτρίβαις, καὶ ἀνδρα-

a) βαρέα) Cod. B: βραδέα.

a) Περὶ ὀχημάτων παντοίων.) Cod. B: Περὶ ὀχημάτων τῶν ἵππων τὲ καὶ ὄνων.

b) οἷς —, οἷς δὲ) Cod. B: τοῖς —, τοῖς δὲ.

c) λόγον. Ὅσα) Cod. B: λόγον.

Περὶ τοῦ ὀχεῖσθαι ἐπὶ λύκων, ἢ παρδάλεως, ἢ κυνὸς, καὶ τῶν ὁμοίων θηρίων.

Ὅσα —.

d) ὑπεξευγμένα. Ἐπ') Cod. B: ὑπεξευγμένα.

Περὶ τοῦ ἐπ' ἀνθρώπων ὀχεῖσθαι.

Ἐπὶ —.

Et Aldus habet: ὑπεξευγμένα. Ἐπ'—.

ποδισταῖς¹⁾); τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς περιβοησίας καὶ ὄλεθρον κατάγει.

Περὶ κολακείας.

C. XIV.

Κολακεύειν τοῖς ἔθος ἔχουσι μόνον συμφέρει, τοὺς δὲ λοιποὺς ταπεινοῖ²⁾); ἥττονας γὰρ οἱ κολακεύοντες τῶν οὐ κολακευόντων. Κολακεύεσθαι δὲ ὑπὸ οὐδενός³⁾ οὐ συμφέρει, μάλιστα δὲ ὑπὸ⁴⁾ γνωρίμου; προδοσίαν γὰρ ἐξ ἐκείνου προσδέχεσθαι χρή.

Περὶ τοῦ πωλεῖσθαι.

C. XV.

Πωλεῖσθαι ἀγαθὸν τοῖς τὰ παρόντα ἀλλάξαι βουλομένοις δούλοις καὶ πένησι; κακὸν δὲ εὐπόροις καὶ νοσοῦσι⁵⁾ καὶ πεπιστευμένοις. Πολλοὶ δὲ καὶ ἠρπάσθησαν καὶ ἐπράθησαν. Τὸ δὲ πεπραῖσθαι⁶⁾ τοῦ πωλεῖσθαι ταύτη διαφέρει, ἥ⁷⁾ τὸ μὴ τελείως τι γενέσθαι καὶ τὸ τελείως γενέσθαι; ὅτι τὸ μὲν πεπραῖσθαι⁸⁾ πάντα καὶ πάντως ἀποβαίνει, τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. Ἐνδέχεται γὰρ τὸν ἔτι⁹⁾ πωλούμενον μὴ πρᾶθῆναι. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν

a) συμφέρει, τοὺς δὲ λοιποὺς ταπεινοῖ) Cod. B: σύμφερον οἱ δὲ ἄλλοι ταπεινοί.

b) δὲ ὑπὸ) Decst in Cod. B.

a) βουλομένοις δούλοις — νοσοῦσι) Cod. B: βουλομένοις καὶ πένησι μόνον (sic). κακὸν δὲ πένησι καὶ εὐπόροις.

b) πεπραῖσθαι) Cod. B: ἠρπάσθαι.

c) πεπραῖσθαι) Cod. B: ἠρπάσθαι.

ἄλλων πάντων ^{d)} ἐνείρων τὰ γεγονότα πάντως ἀποβαίνει, τὰ δὲ γιγνόμενα ἤτοι ἀποβαίνει, ἢ οὐκ ³⁾).

C. XVI.
p. 211.

Περὶ ἀγορασίας ^{a)}).

Ἀγοράζειν ἀγαθὸν πάντα καὶ ἐπικτᾶσθαι, ὅσα γε εἰς τὴν χρῆσιν ἀγοράζουσιν ἄνθρωποι κειμήλια. Τὰ δὲ πρὸς τροφὴν πένησιν ἐπιτηδείότερα; τοῖς δὲ εὐπόροις ἀναλώματα σημαίνει.

C. XVII.

Περὶ τοῦ ἐπικτᾶσθαι.

Ἐπικτᾶσθαι, καὶ πολυτελέστερον ἔχειν καὶ ἐγκατάσκειν οὐσίαν, τῆς τε οὐσης πολυτελεστέραν, ἢ καὶ μετρίως ἀμείνονα, καλόν. Μὴ παντελῶς δὲ ὑπὲρ δύναμιν πλουτεῖν; ἄτοπον γὰρ καὶ ζημίας ἐστὶ σημεῖον. Χρὴ δὲ τὸν πλουτοῦντα ἀναλίσκεν ^{a)}), καὶ ἐπιβουλής μετέχειν καὶ φθόνου; καὶ γὰρ ἐπιβουλεύεται καὶ φθονεῖται ὁ πλούσιος. Τὸ δὲ παρὰ δύναμιν πρὸς ¹⁾ τὴν ἐκάστου ὑπόστασιν σκόπει ^{b)}).

C. XVIII.

Περὶ τοῦ πένεσθαι.

Πένεσθαι οὐδενὶ συμφέρει, μάλιστα δὲ ῥήτορι καὶ πᾶσι φιλολόγοις. Ἀπορεῖσθαι γὰρ ἐπίσης τὸ πένεσθαι καὶ τὸ μὴ δύνασθαι φθέγγεσθαι φαμέν.

d) πάντων) Deest in Cod. B.

a) Περὶ ἀγορασίας.) Cod. B: Περὶ τοῦ ἀγοράζειν καὶ ἐπικτᾶσθαι.

a) χρὴ δὲ — ἀναλίσκεν.) Cod. B: καὶ γὰρ — ἀναλοῦν.

b) σκόπει) Cod. B: σκοπεῖν.

Περὶ τῶν παρ' ἡλικίαν τοῖς βρέφεσι C. XIX.
 γινομένων, καὶ ἐκβάσεις ὄνειρων.

Τὰ παρ' ἡλικίαν¹⁾ τοῖς βρέφεσι γιγνόμενα
 πονηρά: ἄρσσει μὲν πώγων καὶ πολιά, θηλείαις
 δὲ γάμοι καὶ τοκετοὶ καὶ τὰ ἄλλα πρὸ τῆς
 ὥρας, πάντα κακὰ, πλὴν λαλιᾶς. Εἰκότως δὲ
 τὰ ἄλλα τὰ πρὸ τοῦ δέοντος γιγνόμενα θάνα-
 τον σημαίνει, ὅτι ἐγγύς ἐστι τοῦ γήρως²⁾, μεθ'
 ὃ πάντως ἀκολουθεῖ^{a)} θάνατος. Λαλιά δὲ ἀγα-
 θή, ὅτι φύσει λογικὸν³⁾ ζῶον ἐστὶν ἄνθρωπος. p. 212.
 Ὁ γραμματικὸς ἐδίδκει τὸν υἱὸν αὐτοῦ μηνῶν^{b)}
 ὄντα πέντε λαλεῖν τραυῶς καὶ ἐναργῶς: καὶ
 προσεδόκων μὲν τινες τὸ παιδίον ἀποθανεῖσθαι;
 ἔζησε δὲ, καὶ πολλὰ ἄλλα παιδίαι, ἐπὶ τούτῳ
 τῷ ὄνειρῳ. Περὶ^{c)} δὲ τῶν ἄλλων τῶν παρ' ἡλι-
 κίαν ἐπὶ τῶν μικρῶν βρεφῶν ἐν τῷ περὶ ἀλλοιώ-
 σεως, ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, ἐπιμελῶς διείρηται.

Περὶ αἰτιολογίας^{a)}.

C. XX.

Πειρῶ δὲ πάντα¹⁾ μὲν αἰτιολογεῖν^{b)} καὶ
 προσάπτειν ἐκάστῳ λόγῳ^{c)} πιθανὰς τινὰς ἀπο-
 δείξεις, ὡς, εἰ καὶ πάνυ ἀληθῆ λέγων²⁾ ψιλὰ

a) πάντως ἀκολουθεῖ) Cod. B: παρακολουθεῖ.

b) μηνῶν) Cod. B: ἐτῶν.

c) περὶ) Cod. B: ἐπὶ.

a) Περὶ αἰτιολογίας.) Deest hoc in Cod. B.

b) αἰτιολογεῖν) Cod. B: δικαιολογεῖν.

c) λόγῳ πιθανὰς) Cod. B: λόγον, καὶ πιθανὰς.

καὶ περιεσπασμένα πράγματα ^{d)} ἥττον εἶναι δόξεις ἔμπειρος, αὐτὸς δὲ μὴ ἐξαπατηθῆς ^{e)} ὡς τῆς αἰτιολογίας κυρίας τῶν ἀποτελεσμάτων οὔσης. Πολλὰ γὰρ ἀποβαίνει συνεχῶς ἐνίοις, καὶ ὅτι ³⁾ μὲν κατὰ λόγον ἀποβαίνει, ἴσμεν ἐκ τοῦ πάντοτε ὁμοίως ἀποβαίνειν; τὰς δὲ αἰτίας, δι' αἷς οὕτως ἀποβαίνει, εὐρεῖν οὐ δυνάμεθα. Ὅθεν ἠγοῦμεθα τὰς μὲν ἀποβάσεις ἀπὸ ⁴⁾ τῆς πείρας εὐρησθαι ^{f)}; τὰς δὲ αἰτιολογίας ἀπὸ ἡμῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκάστου δύναμιν. Ἔτι καὶ τοῦτο: Ὅσα πάντη ^{g)} καὶ πάντως ἀπολυθεῖ τισὶ τῶν γιγνομένων, καὶ ἐν τοῖς ὑπνοῖς ἀκολουθεῖσθαι ἀνάγκη. Οἷον ὁ ζωγράφος ἔδοξε ^{h)} τὴν ἑαυτοῦ μητρυιάν περαίνειν: ἔπειτα εἰς ἔχθραν ⁱ⁾ κατέστη τῷ πατρὶ; ἀκολουθεῖ γὰρ πάση μοιχείᾳ ζηλοτυπία τε καὶ ἔχθρα. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων παρατήρει ὄνείρων, καὶ οὐκ ἂν ἀμαρτήσης ⁵⁾. Ὅσοι σημαίνουσιν ὄνειροι παιδῶν γονὴν ἢ γάμον, οἱ αὐτοὶ καὶ τοὺς ἀποδήμους παῖδας ἐπανάγουσι, καὶ τὴν ἀπηλλαγμένην ^{k)}

d) φιλά καὶ περιεσπασμένα πράγματα) Cod. B: ἐνικά καὶ περιηλισμένα ἀποτελέσματα.

e) ἔμπειρος, — ἐξαπατηθῆς) Cod. B: εἰς πέρας — ἔξει ἀπατηθῆς.

f) εὐρησθαι) Cod. B: πύρεσθαι * (sic).

g) κατὰ τὴν ἐκάστου —: Ὅσα πάντη) Cod. B: κατὰ τέλος ἐκάστου δύναμιτ' ἂν τις εἰδέναι ἔτι καὶ τοῦτο, εἰ ἅπαν.

h) ἔδοξε) Cod. B: ἔδοκει.

i) εἰς ἔχθραν) Cod. B: ἐν ἔχθρᾳ.

k) ἢ γάμον, οἱ αὐτοὶ — ἀπηλλαγμένην) Cod. B: εὐγάμον ἑαυτοῦ, καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας πάντας ἐπανάγουσι, καὶ τὴν ἀπεληλαμένην.

γυναῖκα καὶ παιδία. ⁶⁾ Ἐδοξέ τις ἀροτριᾶν καὶ
σπεῖρειν πυρούς: καὶ ἐπανῆκον αὐτῷ παῖδες ἐξ
ἀποδημίας, καὶ ἡ γυνὴ χωρὶς οἰκοῦσα.

Περὶ τῶν λεγόντων, ὅτι οἱ κακοὶ C. XXI.
ὄνειροι τάχιον ἀποβαίνουσιν, οἱ P. 213.
δὲ ἀγαθοὶ βράδιον ⁷⁾.

Πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι οἱ κακοὶ ὄνειροὶ
τάχιον ἀποβαίνουσιν, οἱ δὲ ἀγαθοὶ βράδιον ἢ
καὶ οὐκ ἀποβαίνουσιν ⁸⁾, εἴποισ ἄν, ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀληθὲς τὸ τοιοῦτον. Ἡ δὲ αἰτία τῆς πλάνης
ἐστὶν ἡδε: Ἦτοι κακοὺς ὀρῶσιν ὄνειρους ἔχοντας
Φαντασίας ἀγαθὰς, καὶ κακῶν ἀποβαινόντων
ἠγοῦνται ὑπὸ ἀγαθῶν ὀνείρων ἐξηπατῆσθαι ⁹⁾;
διὸ παραθήσει τοὺς ἐκ τοῦ ἰδικοῦ τρόπου ὀνειρους,
τοὺς κατὰ τὸ ἐντὸς μὲν ἀγαθοὺς, κατὰ τὸ ἐκτὸς
δὲ κακοὺς: ἢ τὸ παρὸν οἱ ¹⁰⁾ ἀνθρώποι κακοδαι-
μονῶντες ὀρῶσι καὶ κακοὺς ὄνειρους σημαντικούς
τῶν ἐνεστώτων κακῶν, καὶ ἀγαθοὺς ¹¹⁾ προαγο-
ρευτικούς ¹²⁾ τῶν ἐσομένων ἀγαθῶν εἰς εὐθυμίαν,
ἵνα ἐλπίδι τῶν ἐσομένων ἀγαθῶν μὴ ἀπαγορεύ-
σωσι κακοπραγοῦντες; σὺδέπω δὲ ἀποβαινόντων
τῶν ἀγαθῶν ἠγοῦνται ἐξηπατῆσθαι. Φαίνεται

a) Περὶ τῶν λεγόντων, ὅτι — ἀγαθοὶ βράδιον.) Cod. B:
Περὶ τοῦ πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι — ἀγαθοὶ οὐ, καὶ περὶ
συνταγῶν· ἐκβασίς ὀνείρων.

b) οἱ δὲ ἀγαθοὶ βράδιον ἢ καὶ οὐκ ἀποβαίνουσιν) Desunt
haec in Cod. B.

c) παρὸν οἱ) Cod. B: παρόμοιον.

d) κακῶν, καὶ ἀγαθῶν) Cod. B: κακῶν καὶ ἀγαθῶν.

δὲ καὶ τοῖς εὐδαιμονοῦσι κακὰ ἐνύπνια, καὶ οὐδέπω ἀποβαίνοντα καταφρονεῖται, ἀλλὰ πάντως ἀποβαίνει. Τῶν δὲ ὄντων ὀνείρων οἱ μὲν εἰσὶ πᾶσι κακοί, ἐκάστῳ³⁾ δὲ κατὰ δύναμιν ποιὸν τὶ κακὸν σημαίνοντες πάντες⁴⁾, οἱ κατὰ τὸ ἐντὸς καὶ κατὰ τὸ ἐκτὸς κακοί, ὧν ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ ἐπεμνήσθην; οἱ δ' ἐπίσης πᾶσιν ἀγαθοί, οἱ καὶ κατὰ τὸ ἐντὸς καὶ κατὰ τὸ ἐκτὸς καὶ πᾶσιν ἀγαθοί⁵⁾; οἱ δὲ κατὰ μὲν τὸ ἕτερον ἀγαθοί, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον κακοί, οἷς μὲν ἀγαθοί, οἷς δὲ κακοί γίνονται. Γνώσει δὲ, πότε μὲν ἀγαθοί, πότε δὲ κακοί γίνονται, ἀπὸ τῆς τύχης, ἢ τῶν πράξεων, ἢ τῆς φροντίδος, ἢ⁶⁾ τῆς ἡλικίας τῶν ὀρώντων.

C. XXII.

Περὶ συνταγῶν^{a)}.

Περὶ δὲ συνταγῶν¹⁾, ὅτι μὲν οἱ θεοὶ ἀνθρώ-
 p. 214. ποῖς συντάσσουσι θεραπείας, μάταιον τὸ ζητεῖν. Πολλοὶ γὰρ καὶ ἐν Περσῶν καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἀλλαχοῦ, συνταγαῖς ἐθεραπεύθησαν. Εἰσὶ δὲ, οἱ καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκ τοιούτων συνταγῶν λέγουσιν εὐρῆσθαι²⁾. Ὅτι δὲ ἀναγράφουσι τινὲς συνταγὰς πολλοῦ γέλωτος οὔσας μεστάς³⁾, καὶ τοῖς ἐπὶ ποσὸν ἀφιγμένοις φρονήσεως ἡγοῦ-

e) πάντες) Deest in Cod. B.

f) οἱ καὶ κατὰ τὸ ἐντὸς καὶ κατὰ τὸ ἐκτὸς καὶ πᾶσιν ἀγαθοί) Desunt haec in Cod. B.

g) φροντίδος, ἢ τῆς ἡλ.) Cod. B: φρονήσεως: τῆς ἕως τῆς ἡλ.

a) Περὶ συνταγῶν.) Deest hoc in Cod. B.

μα σαφές εἶναι. Οὐ γὰρ τὰ ὁρώμενα γράφουσιν, ἀλλ' ὅσα ἂν αὐτοὶ πλάσωσιν. Ὅταν γάρ τις λέγῃ νηρείδων ζωμὸν ⁴⁾ χειμῶνι συνταγὴν δεδύσθαι τισί: δοκεῖ μοι τὰς χεῖμας [proprie χήμας] ⁵⁾ τῶν πελωρίδων ἀποληρώσας ⁶⁾ βελτίνας ἠγεῖσθαι; καὶ πελωρίου ἐγκέφαλον, τὸν ⁷⁾ ἀλεκτρυῶνος; καὶ Ἰνδοὺς δάκνοντας, πέπερι, ὅτι ⁸⁾ μέλαν ἐστὶ καὶ δάκνει; καὶ παρθένου γάλα καὶ ἀστρων αἷμα ⁹⁾, δρόσον; καὶ πρόβατον κρητικὸν, μήλαν κυδώνιον, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἵνα μὴ μακρότερον ἀποτείνω λόγον ¹⁰⁾. Δεῖ γὰρ μὴ τοὺς ἀλλοτρίους λήρους διαβάλλοντας τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶσθαι; ἀρκεῖ γὰρ καὶ δι' ὀλίγων ἐν ὑποδείγματος λόγῳ ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα. Ὅταν οὖν τὰ τοιαῦτα ἄτοπα ¹¹⁾ ἀναγράφωσι: δοκοῦσί μοι τὴν ἑαυτῶν ¹²⁾ ἔξιν ὑποδεικνύειν, ὅτι δύνανται πλάσσειν ὀνείρους μᾶλλον, ἢ τὸ τῶν θεῶν φιλόανθρωπον ¹³⁾ συνίεναι; οὐδὲ ¹⁴⁾ γὰρ οὐδὲ ἐν τοιοῦτον ἀληθῶς ὁραθὲν εἰς ἡμᾶς ἦλθεν. Ὅρα ¹⁵⁾ δὲ καὶ τὰ τούτων ἔτι γελοιότερα: Σκέπαρον τὸ κώδιον ¹⁶⁾ ἔφη τις, ἐπεὶ ¹⁷⁾ σκέπει τὸν ἄρνα. Οὕτω γὰρ καὶ διαυλδρόμος ὁ ἀλεκτρυῶν γίνεται; δια

b) ἀλλ' ὅσα ἂν αὐτοὶ πλάσωσιν. Ὅταν γὰρ ——— ἵνα μὴ μακρότερον ἀποτείνω λόγον.) Cod. B: ἀλλ' ὅσα ἂν αὐτοὶ πλάσωσιν. ὅταν γὰρ τι λέγειν (*spatio interposito sequitur*) ἵνα μὴ μακρολογῶ περαιτέρω λέγων.

c) ἄτοπα) Cod. B: τινά.

d) Ὅρα) Cod. B: λέγω.

e) Σκέπαρον — ἔφη τις, ἐπεὶ) Cod. B: καὶ πόρνων κώδιον, ἐπί.

γὰρ τῆς αὐλῆς τρέχει. Καὶ ἄλλα δὲ ἂν τις εἶπη ὅμοια ἢ γελοιότερα. Ἡγοῦμαι δὲ καὶ τοὺς Θεοὺς, οἷς ταῦτα προσάπτουσι, εἰκότως ἂν χαλεπαίνειν τοῖς ἀναπλάσσουσιν αὐτά; ὅτι κακοζήλους καὶ πανούργους καὶ ἀσόφους τοὺς Θεοὺς διαβάλλουσι. Πολλοὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους περὶ ζώων καὶ Ἀρχελάου καὶ τῶν Ξενοκράτους τοῦ¹⁴⁾ Ἀφροδισιέως παραιρηκότες, ὑφ' οὗ ἕκαστον τῶν ζώων θεραπεύεται, καὶ τί ἕκαστον φοβεῖται ἢ¹⁵⁾ ᾧ μάλιστα χαιρεί, εἰς συνταγὰς καὶ θεραπείας ἀναπεπλάκασι. Καὶ τις καὶ νῦν^{f)} συνταγὰς καὶ θεραπείας ἀναπλάσσει, ὃς μάλιστα κατακόρως ἐν τρίτῳ^{g)} τῆς ἑαυτοῦ συντάξεως κέχρηται οὕτως. Οὗ ἐγὼ καίπερ εὖ εἰδὼς τὸ ὄνομα οὐκ ἐπιμνήσασκα^{h)}. Τὰς δὲ συνταγὰς τῶν Θεῶν ἤτοι ἀπλᾶς καὶ οὐδὲν ἐχούσας αἰνιγμαⁱ⁾ εὐρήσεις; χριστὰ¹⁶⁾ γὰρ ἢ ἐπίπλαστα, ἢ βρωτὰ ἢ ποτὰ, αὐτοῖς^{k)} ὀνόμασιν, οἷς καὶ ἡμεῖς καλοῦμεν, συντάσσουσιν οἱ Θεοί: ἢ καὶ ὅταν αἰνίσσωνται¹⁷⁾ οἱ Θεοί: πάνυ σαφῶς αἰνίσσονται. Οἷον γυνὴ ἔδοξε περὶ μαζὸν φλεγμονὴν ἔχουσα ὑπὸ προβάτου θηλάζεσθαι: ἀρνόγλωσσον βοτάνην καταπλασασμένη¹⁸⁾ ἰάθη, διὰ τὸ τοῦ φυτοῦ

f) καὶ νῦν) Cod. A et Aldus: κάσις.

g) ἐν τρίτῳ) Cod. B: ἐπὶ πρώτῃς.

h) ἐπιμνήσασκα) Cod. B: ἐπιμνησθήσασκα.

i) αἰνιγμα εὐρήσεις; χριστὰ γὰρ) Cod. B: ἐν ἡμῖν μάλιστ' εὐρήσεις. τὰ γὰρ.

k) αὐτοῖς) Cod. B: αὐτὰ.

ὄνομα σύνθετον δηλοῦν¹⁹⁾ τὴν βοτάνην καὶ τοῦ
ἀρῆνός γλῶσσαν. Οἴαν δ' ἂν θεραπείαν εὗρης,
εἴαν τε αὐτὸς κρίνης εἴαν τε ἄλλου κρίνοντος²⁰⁾
ἀπόβασιν μάθης, ἀνερευῶν¹⁾ εὐρήσεις ἰατρικώ-
τατα ἔχουσιν, καὶ οὐκ ἔξω τοῦ ἐν ἰατρικῇ λό-
γου. Ὡς καὶ Φρόντων ὁ ἀρθριτικός²¹⁾ θερα-
πείαν αἰτήσας ἔδοξε ἐν τοῖς πρῶτοις περιπα-
τεῖν: καὶ περιπολήσει²²⁾ χρησάμενος παρηγορή-
θη²³⁾ ἱκανῶς: ὡς ἴσον εἶναι τὸ χρῆμα θεραπείας.
Ὅθεν ἔστω σοι κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐπιμελῶς,
ὡς πολλάκις σοι παρήνουν, ἰατρικῶν πείραν εἰς-
έσθαι²⁴⁾ λόγων. Μέννησο δὲ καὶ κείνου: ὅτι οἱ μὴ
νοσοῦντες, μηδὲ ὅλως ἀλγοῦντες τί, εἰ ὅποιαν
ἂν λάβωσι συνταγὴν ἢ ἀπὸ ἱερῶν ἐμπύρων²⁵⁾ τί
λαβόντες αὐτὸ φέροιεν ὡς ἀφελῆσον πρότερον, ἢ
νοσήσουσιν ἢ ἀλγήσουσι τί μέρος τοῦ σώματος;
οὐ γὰρ τοῖς ὑγιαίνουσιν, ἀλλὰ²⁶⁾ τοῖς κάμνουσι
δεῖ θεραπείων²⁷⁾. Ἔτι καὶ κείνου: Μέννησο²⁸⁾ τῶν
ἐμῶν κρίσεων καὶ τῆς ἐμῆς ἐπιβολῆς, καὶ μὴ
ζηλώσης κακοζήλους κρίσεις, μηδὲ εἴαν ἐπαινεῖ-
σθαι²⁹⁾ πρὸς τινων μέλλης. Μὴ δὲ ἀπὸ μιᾶς
συλλαβῆς κρίνης³⁰⁾ ὀνείρους, ἵνα μὴ πταίσμασι
περιπίπτων ἀδοξήσης. Οἶον τί λέγω, νοσῶν τίς

1) μάθης, ἀνερευῶν) Cod. B: ἂν μάθης ἂν εὔρεν οὖν.

21) λόγου. Ὡς καὶ φρόντων ὁ ἀρθριτικός) Cod. B: λόγου,
καὶ φροήματος. ἀρθριτικῶν τις.

22) παρηγορήθη) Cod. B: παρηγογῆ.

27) θεραπειῶν) Cod. B: θεραπεύειν.

28) τῶν) Cod. B: ὅτι τῶν.

ἔδοξε Πείσωνα²⁷⁾ τινα καλούμενον ὄραϊν. Τοῦτο τις ὑπεκρίνατο πολλὴν ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν²⁸⁾, καὶ προσέτι ἔφη ἐννεμήκοντα καὶ πέντε ἔτη ζήσειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Πείσωνος συλλαβῆς: ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἀπέθανεν ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον ἐν αὐτῇ τῇ νόσῳ; καὶ γὰρ ὁ Πείσων
 p. 216. αὐτῷ μύρα βαστάζειν ἔδοξε. Νοσοῦντι δὲ πονηρὰ τὰ μύρα²⁹⁾, διὰ τὸ⁴⁾ συνεισφέρεισθαι νεκρῶ. Μὴ νομίσης δὲ τὸν τοῦ ναυκλήρου ὄνειρον τούτου ὁμοιον εἶναι. Πυρθανομένῳ γὰρ αὐτῷ, εἰ ἀναβήσεται εἰς Ῥώμην, ἀπεκρίνατό τις: οὐ: ἐν τετρακοσίοις ἐβδομήκοντα ἡμέραις ἀνάβη; οὐδὲν γὰρ διέφερον ἢ τὸν ἀριθμὸν αὐτῷ εἰπεῖν, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου τοῦ δηλοῦντος τὸν ἀριθμὸν.

C. XXIII.

Περὶ ἀναγραμματισμοῦ.

Περὶ δὲ ἀναγραμματισμοῦ Ἀρίσταρχος καὶ περ ἄριστος ὢν ἐννεοκρίτης, καὶ ἄλλοι τινὲς παλαιοί, παιντελῶς γελοῖον^{a)} τί πεπόνθασιν: ἐν μὲν γὰρ τοῖς προσιμίσις διδάσκουσι, τί ἔστιν ἀναγραμματισμός; οὐδαμοῦ δὲ φαίνονται^{b)} αὐτοὶ χρησάμενοι, οὔτε μεταθέντες συλλαβὰς, οὔτε ἀφελούντες, οὔτε προσθέντες¹⁾ γράμματα. Ἐγὼ δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐμῆς συντάξεως ἐπεμνήσθην,
 καὶ

q) διὰ τὸ) Cod. B: διὰ τούτο.

a) γελοῖον τί) Cod. B: τέλειοι ὄντες τι.

b) τί ἔστιν ἀναγραμματισμός; οὐδαμοῦ — αὐτοὶ) Cod. B: τίνες τὸν ἀναγραμματισμὸν, αὐτοὶ.

καὶ νῦν Σε παρανωῶ χρῆσθαι μὲν ἀναγραμματισμῶ, ὅταν τινὶ κρίνων ὄνειρους Σε²⁾ θέλης ἑτέρου σοφώτερον δοκεῖν κρίνειν; ἑαυτῶ μέντοι κρίνων μὴ χρῆσθαι οὕτως, ἐπεὶ ἐξαπατήσῃ.

Περὶ ἰσοψήφων^{α)}.

C. XXIV.

Ἰσοψήφοις δὲ χρῆσθαι^{β)}, ὅταν καὶ χωρὶς τῶν ἰσοψήφων τὰ βλεπόμενα τοῦτο, ὅπερ ἂν τὰ ἰσοψηφα περιέχῃ, σημαίνῃ^{γ)}. Οἷον γραῦς τοῖς νοσοῦσιν ὀραμένη θανάτου γίνεται σύμβολον; ἔστι γὰρ γραῦς ἑπτακόσια τέσσαρα, καὶ ἡ ἐκφορὰ ἑπτακόσια τέσσαρα. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ ἰσοψήφου ἡ γραῦς ἔστιν ἐκφορᾶς σημαντικὴ αὐτή, μέλλουσα μὴ εἰς μακρὰν ἀποθνήσκειν. Εἰ δὲ ποτέ τινα ὄνειρον^{δ)} μηδενὶ τῶν ὄνειροκριτικῶν θεωρημάτων ὑποπίπτοντα εὖρεαι, μηδὲ^{δ)} δυνηθῆς κρίναι: μὴ ἀθυμῆσης; καὶ γὰρ εἰσὶ τινὲς πρὸ p. 217. ἀπαβάσεως ἄκριτοι, οὓς κρίνων μὲν ἀνεπιτυχῆς^{ε)} παρὰ γε ἐμὰ εἶναι δοκεῖς, μὴ κρίνων δὲ οὐκ ἄτεχνος. Οἷον ἔδοξέ τις στρατοπεδάρχῃς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ αὐτοῦ γεγράφθαι: ἱ. κ.^{ε)} θ̄. Ἐγένετο πόλεμος ἰουδαϊκὸς ἐν Κυρήνη³⁾, καὶ ἠρίστου-

a) Περὶ ἰσοψήφων.) Deest hoc in Cod. B.

b) χρῆσθαι) Cod. B: χρῆσι.

c) τοῦτο, ὅπερ —, σημαίνῃ) Cod. B: τοῦτο οτι (interposita desunt spatio relicto) τὰ ἰσοψηφα περιέχει σημασιόμενα.

d) μηδὲ) Cod. A et Aldus: μὴ. quod mihi magis placet.

e) ἱ. κ. θ̄.) Cod. B: ἱ. καὶ θ̄.

σεν ἐν τῷ πολέμῳ ὁ ἰδὼν τὸν ἔνειρον, καὶ τοῦτο ἦν, ὃ εἶπμεν, ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίοις, ἀπὸ δὲ τοῦ ἡ Κυρηναίοις¹⁾, ἀπὸ δὲ τοῦ Θ θάνατος. Ἀλλὰ πρὸ μὲν τῆς ἀποβάσεως ἦν ἄκριτος; ἀποβάωντων δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ σφόδρα εὐκριτος. Δοκεῖ δὲ μοι καὶ Ἀρίστανδρος Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι πολιορκεῖν Τύρον καὶ προσκαθημένῳ, καὶ διὰ τὸν χρόνον ἀσπύλλουσι²⁾ καὶ ἀνωμένῳ δόξαντι ὄναρ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος αὐτοῦ Σάτυρον παίζοντα ἰδεῖν, ἐπιτυχῶς κρίναι; ὅτι ἔτυχεν ἐν³⁾ Τύρῳ τε ἂν καὶ πολεμοῦντι Τυρίους τῷ βασιλεῖ συνῶν. Τὸ γὰρ Σάτυρος ὄνομα εἰς τὸ Σά⁴⁾ Τύρος διαλαβῶν προθυμότερον τὸν βασιλέα πολεμεῖν ἐποίησεν: ὥστε καὶ εἴλε⁵⁾ τὴν πόλιν. Ἔστι δὲ τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ ὑπογεγραμμένον: Ὁ Σύρος ὁ τοῦ Ἀντιπάτρου δούλος τὰ ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ⁶⁾ τὰ πέλματα, ἔδοξε μὴ ἔχειν: καὶ ζῶν κατεκάη. Ἔτι⁸⁾ τὸ δηλούμενον ὑπὸ τινος πάλιν αὐτὸ ἐκείνου ἔστι σημαντικόν, ὃ οὐ δηλοῦται. Οἷον γυνὴ ἔδοξεν ἀλγεῖν τὰ ὄμματα: ἐνόσησαν αὐτῆς οἱ παῖδες. Ἄλλη γυνὴ ἔδοξεν αὐτῆς τοὺς παῖδας νοσεῖν: ἐνόσησαν δὲ αὐτῆς τὰ ὄμματα. Διογένης ὁ ναύκληρος τῆς ἀκάτου τὸ^{h)} ἀντιπρόσωπον ἔδοξεν ἀπελω-

f) ἀπὸ δὲ τοῦ ἡ Κυρηναίοις) Desunt haec in Cod. B.

g) πολεμεῖν ἐποίησεν: ὥστε καὶ εἴλε) Cod. B: ἀποδημεῖν ἐποίησέ τε καὶ ἴδε.

h) τῆς ἀκάτου τὸ) Desunt haec in Cod. B, *spatio interposito*.

λεκέναι⁹⁾): καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ὁ πρῶτος αὐτοῦ ἀπέθανε. Καὶ ἐν Μιλήτῳ τὸν πρῶτα τις ἐκφέρειν δόξας καὶ κατορύσσειν: τῆς νεῶς ἀπώλεσε τὸ ἀντιπρόσωπον. Καὶ ὁ τὸν πατέρα δόξας νοσεῖν, τὴν κεφαλὴν ἤλγησεν. Ὅτι δὲ πατρός ἐστι σημαντικὴ ἢ κεφαλὴ, αἴσθα ἀπὸ τοῦ πρώτου βιβλίου¹⁰⁾).

Περὶ μερῶν τοῦ σώματος. C. XXV.

Καθόλου δὲ τῶν ἐν σώματι μερῶν τὰ μὲν ἀνω πρὸς τοὺς βελτίονας καὶ ἐντιμότερους λάμβανε, πάντα δὲ τὰ ὑποκάτω πρὸς τοὺς ἥττονας καὶ ὑποδεεστέρους¹⁾): τῶν μὲν ἐν κεφαλῇ, ἐπὶ βλεφάρων καὶ ὀδόντων καὶ χειλῶν καὶ γλώττης²⁾); τῶν δὲ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, τὰ ὑπὲρ ζώνην καὶ ὑπὸ ζώνην; τὰ δὲ δεξιὰ, πρὸς ἄρσενας ἢ πρεσβυτέρους; τὰ δὲ ἀριστερά, πρὸς θηλείας ἢ νεωτέρους ἢ νεωτέρας. Τὸ δὲ περὶ ἐκάστου πρὸς εἶδος, ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐν τῷ σώματι μερῶν διαιρέσεως, ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου, λάμβανε. p. 218.

Περὶ ἐμετου. C. XXVI.

Πάντα δὲ ἔμετον καὶ αἵματος καὶ τροφῆς καὶ φλέγματος τοῖς μὲν ἀπόροις εἰς ὠφέλειαν κρίναι; τοῖς δὲ εὐπόροις εἰς βλάβην. Οἱ μὲν γὰρ

a) καὶ γλώττης) Decst in Cod. B.

οὐκ ἂν ἀπολέσαιεν τὶ, εἰ μὴ κτήσαντο τὸ^{α)} πρό-
τερον; οἱ δὲ ἔχοντες τὶ καὶ ἀπολλύουσι^{β)}.

Γ. XXVII. Περὶ τοῦ πολλάκις τοὺς αὐτοὺς
ὄνειρους ὄραϊν.

Τοὺς πολλάκις ὄρωμένους ὄνειρους, εἰ μὲν
ἐκ μικρῶν διαστημάτων βλέποντο καὶ συνεχῶς,
αἰεὶ τὸ αὐτὸ σημαίνειν^{α)} νόμιζε. Τούτου δὲ ἔνεκεν
ὄρασθαι πολλάκις, τοῦ μᾶλλον αὐτοῖς προσ-
έχειν καὶ πιστεύειν. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ συνη-
θείᾳ, ὅταν τι σπουδαῖον λέγωμεν, πολλάκις
αὐτὸ^{β)} λέγομεν. Οὕτως οὖν καὶ ἡ ψυχὴ, ὅτε
σπουδαῖα προαγορεύει καὶ ἀξιόλογα καὶ οὐ πάρι-
εργα, πολλάκις αὐτὰ δείκνυσιν, ἢ ὅτι πρὸ πολ-
λυῦ τῆς ἀποβάσεως^{β)} αὐτῶν ἤρξατο, καὶ οὐ
διαλείπει αὐτὰ ὄραϊσα. Ὅταν δὲ ἦ μεγάλα τὰ
διαστήματα τῷ αὐτῷ πολλάκις ὄρωμένῳ ὄνειρῳ:
ἄλλοτε ἄλλα σημαίνειν τὸν αὐτὸν^{γ)} νόμιζε. Ὅτις-

α) κτήσαντο τὸ) Cod. A: κτήσαιεν τὸ. Et Aldus: κτή-
σαντο.

β) καὶ ἀπολλύουσι.

Περὶ τοῦ πολλάκις τοὺς αὐτοὺς ὄνειρους ὄραϊν.

Τοὺς πολλάκις) Cod. B: καὶ ἀποδώσουσιν, πάντα τροφῶν
τὰ αὐτὰ καὶ βλεπόμενα αὐτῷ μόνον, καὶ ἐσθιόμενα ση-
μαίνουσι· πλὴν κρημμύων· ταῦτα δὲ μόνον βλεπόμενα δὲ
ποιηρὰ τοῦς τοιοῦτους πολλάκις.

α) σημαίνειν) Cod. A: σημένουσι, et Aldus: σημαίνουσι.

β) ἀποβάσεως) Cod. B. ἀπὸ ἀναβάσεως.

γ) τῷ αὐτῷ πολλάκις ὄρωμένῳ — σημαίνειν τὸν αὐτὸν) Cod.
B: τῶν αὐτῶν πολλάκις ὄρωμένων ὄνειρων, ἄλλοτε ἄλλα
σημαίνειν τῶν αὐτῶν.

περὶ γὰρ εἰ²⁾ πολλοὶ τὸν αὐτὸν ἴδοιεν ὄνειρον,
 διαφόρως ἐκάστῳ ἀποβήσεται, διὰ τὸ μὴ πάν-
 τας ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι πράγματιν: οὕτω καὶ
 εἰάν ἐπὶ διαφόροις τὸ αὐτὸ τις ἴδῃ, διαφόρως
 αὐτῷ ἀποβήσεται⁴⁾, διὰ τὸ μὴ πάντως ἐν τοῖς
 αὐτοῖς εἶναι πράγμασιν. Οἷον ἔδοξε τις τὴν θίνα
 ἀπολωλέκεναι, ἔτυχε δὲ ὦν μυροπώλης: ἀπώ-
 λесе τὴν ἐνθήκην, καὶ ἐπαύσατο μυροπωλῶν διὰ
 τὸ μὴ ἔχειν θίνα; οὐκ ἔτι γὰρ εἶχε τὸ δοκιμαστή-
 ριον τῶν μύρων ἐν ᾗ ἐχρῆτο ἐργασίᾳ⁵⁾. Ὁ αὐ-
 τὸς οὖν σὺν σὺκέτι μυροπωλῶν ἔδοξε θίνα οὐκ ἔχειν:
 ἐάλω πλαστογραφήσας, καὶ ἔφυγε τὴν ἑαυτοῦ
 πόλιν; ὅ, τι γὰρ ἂν λείποι τῷ προσώπῳ, ἀτι-
 μον αὐτὸ ποιεῖ. Ἔστι δὲ τὸ πρόσωπον τῆς αἰ-
 δοῦς καὶ τῆς ἐπιτιμίας εἰκῶν: εἰκότως οὖν καὶ κεί-
 νος ἀπότιμος³⁾ ἐγένετο. Ὁ αὐτὸς οὗτος νοσῶν⁴⁾
 ἔδοξε θίνα μὴ ἔχειν: καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἀπέ-
 θανε; καὶ γὰρ τὰ κρανία τῶν ἀποθανόντων θίνα
 οὐκ ἔχει. Ἀλλὰ πρότερον μὲν ὡς ἐμπόρῳ εἰς

p. 219.

d) οὕτω καὶ εἰάν ἐπὶ διαφόροις — — — εἶναι πράγμασιν.
 Οἷον) Cod. B: οὕτω καὶ διάφορα διὰ τὸ μὴ αἰεὶ ἐν τοῖς
 αὐτοῖς εἶναι πράγμασιν.

Περὶ τοῦ δικεῖν τὴν θίνα ἀπολωλέκεναι· καὶ ἐκβάσεις
 ὄνειρων ἔστι δὲ ὅτε οἱ πυκνοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ ὄνειροι
 ἔχουσιν ἰδίᾳ ἀποβάσεις· καὶ πρὸς καιροῦς καὶ ἀνο-
 μοίας.

Οἷον —.

e) οὐκ ἔτι γὰρ εἶχε — ἐν ᾗ ἐχρῆτο ἐργασίᾳ) Cod. B:
 οὐκ ἔτι γὰρ ἔχων δοκιμαστήριον μύρων, εἰκότως οὐδὲ τῇ
 ἀπὸ τῶν μύρων ἐχρῆτο ἐργασίᾳ. quae lectio, mutato
 verbo ἐχρῆτο in ἐχρῆτο, fortasse melior est. Nec
 tamen vulgata male habet.

τὰ μύρα ἀπέβη; δεύτερον δὲ ὡς ἐπιτίμω εἰς τὸ ἀξίωμα; τρίτον δὲ νοσοῦντι εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα: καὶ ὅμως ὁ αὐτὸς ὄνειρος τῶ αὐτῶ τούτω τρεῖς οὐχ ὁμοίως ἀπέβη.

C. XXVIII.

Περὶ σκευῶν καὶ ἐργαλείων.

Καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν ἐργαλείων ἕκαστον ἢ τὴν τέχνην σημαίνει, ἢ τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ. Ὡς πίθαι αἶνον ἢ ^{a)} ἔλαιον, καὶ σιροί ¹⁾ πυρρός ἢ κριθάς, ἢ κατὰ ἀναλογίαν τὸ ὅμοιον ἐν τῇ χρήσει. Ὡς περ ἐργαλεία πάντα φίλους καὶ τέκνα καὶ γενέας, καὶ ταμεῖα τοὺς ταμίους, καὶ κίσται καὶ θησαυροφυλάκια γυναῖκας καὶ οἰκονόμους. Ἴππικὸς ἀνὴρ στρατείαν αἰτῶν παρὰ ^{b)} βασιλέως ἔδωξε κληθεῖς πρὸς τινος ἐξελεῖν τοῦ οἴκου, ἔνθα ἦν, καὶ καταβάς δύο κλίμακας λαβεῖν ἀπὸ τοῦ καλέσαντες στέφανον ἐλαϊνόν, τοιοῦτον, οἷον ἐν πομπαῖς φοροῦσιν ἱππεῖς Ῥωμαίων, καὶ πάνυ μὲν εὐθύμος ἦν, ἐθάρρουν δὲ τῶ ὄνειρῳ καὶ οἱ περὶ αὐτόν: ἀπέτυχε δὲ τῆς αἰτήσεως; ἔλαβε γὰρ τὸν στέφανον οὐκ ἀναβάς, ἀλλὰ καταβάς τὰς κλίμακας. Λέγομεν δὲ τὰς προκοπὰς ἀναβάσεις, τὸ δ' ἐναντίον αὐταῖς καταβάσεις ²⁾. Ὁ δὲ στέφανος ἐποίησεν αὐτὸν γῆμα παρθένον, διὰ τὴν δέσιν, καὶ παρθένον, ὅτι ἐλαία παρθένου ἔστι θεῶς. ³⁾ Τού-

a) ἢ) Cod. B: καί.

b) αἰτῶν παρὰ) Cod. B: ἢ ἀπὸ τοῦ.

τόν Σοι τόν ἄνειρον συνέγραψα ^γ), ἵνα μάθῃς, ὅτι μὴ δεῖ ταῖς πρώταις Φαντασίαις τῶν ἰνείρων προσέχειν, ἀλλ' ὁμοῦ τῇ τάξει πάντων τῶν ὀρεθόντων; οἱ γὰρ ἀπὸ μόνου τοῦ στεφάνου κρίνοντες ^δ), οὐ προσέχοντες τῇ καταβάσει, ἔπταισαν ^ε).

Περὶ συγγενείας ^α).

C. XXIX.
P. 220.

Πάντες ^β) οἱ ἀπὸ γένους τὸ γένος ὄλον σημαίνουσι, μάλιστα παῖδες; καὶ γὰρ ὅ, τι ἂν ἄλλο σημαίνωσιν, ἅμα καὶ τὴν γενεὰν δηλοῦσιν. Οἷον ἔδοξέ τις τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα κυρτὴν ἰδεῖν ^γ): ἀπέθανε τοῦ ἰδόντος ἢ ἀδελφῆ, ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον; ἦν γὰρ ^δ) αὐτῷ τὸ γένος οὐχ ὑγιές.

Περὶ περιεκτικῶν σημείων.

C. XXX.

Πάντα τὰ περιεκτικὰ ἡμῶν αὐτῶν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ἰμάτιον, οἰκία, τεῖχος, ναῦς, καὶ τὰ ὅμοια. ^α) Οἷον ξύλινον ἰμάτιον ἔδοξέ τις πε-

γ) συνέγραψα) Cod. B: ἐπέγραψα.

δ) κρίνοντες, οὐ πρ. τ. κ., ἔπταισαν.) Cod. B: κληθέντες.

Reliqua desunt.

α) Περὶ συγγενείας.) Cod. B: Περὶ συγγενῶν.

β) πάντες, Deest in Cod. B.

γ) ἰδεῖν) Cod. B: ὄρεν.

δ) γὰρ αὐτῷ) Cod. B: παρ' αὐτῷ.

α) ὅμοια. οἷον) Cod. B: ὅμοια.

Περὶ τοῦ ξύλινου ἰμάτιον περιβεβλησθαι ἔχει δὲ ἀνάφαντα περιεκτικὰ εἰς ἰμάτιον, εἰκείαν τεῖχος. ναῦν.

ριβεβλήσθαι, ἔτυχε πλέων: καὶ ἐβραδυπλόη-
 σεν¹⁾; ἦν γὰρ αὐτῷ ξύλινον ἱμάτιον ἢ ναῦς. Τὸ
 ἱμάτιόν τις ἔδοξε μέσον ἐβρωγέειν: συνετρίβη αὐ-
 τοῦ ἢ οἰκίας; τὸ γὰρ περιέχον αὐτὸν ἦν οὐχ ὑγιές.
 Τὸν κέραμον²⁾ τῆς οἰκίας ἔδοξε τις ἀποκλωλέειν:
 τὰ ἱμάτια ἀπώλεσε³⁾; τὸ γὰρ σκέπον⁴⁾ αὐτὸν
 οὐκέτι ἦν. Τὸ τείχος ἔδοξε τις διαβρωγῆναι⁵⁾,
 ναύκληρος δὲ ἦν: καὶ τὰ ἀμφιμήτρια τῆς νεῶς
 ἔπεσε πρὸς ὄρος⁶⁾; πρόσβάλλουσι γὰρ τῷ μὲν
 τείχει πολέμιοι, τῷ δὲ πλοίῳ⁷⁾ θάλασσα καὶ
 χειμών. Πάντα δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ σῶμα
 τὴν ἀναφορὰν ἔχει. Ὁ⁸⁾ οὖν δόξας τὸ ἱμάτιον
 ἐβρωγός ἰδεῖν εἰκότως ἐτρώθη, καὶ κατ' ἐκεῖνο τὸ
 μέρος, καὶ ὁ καὶ περιβληθέντος τοῦ ἱματίου ἢ
 βραγὰς ἦν⁹⁾; ὡς περ γὰρ αὐτῷ τὸ ἱμάτιον, οὕτω
 καὶ τῇ ψυχῇ αὐτὸ τὸ σῶμα περιέκειτο¹⁰⁾. Ἄμα
 ταῖς ἄλλαις ἀποτελέσμασιν οἱ δοῦλοι καὶ πρὸς
 τὸ σῶμα τῶν δεσποτῶν τὴν ἀναφορὰν ἔχουσιν.
 Ὁ γοῦν δόξας τὸν οἰκέτην¹¹⁾ πυρέσσοντα ἰδεῖν εἰ-

b) οὐχ ὑγιές. Τὸν κέραμον) Cod. B: ἦν οὖν εἶσω τῶν κε-
 ράμων.

c) ἀπώλεσε; τὸ γὰρ) Cod. B: ἀπώλεσε (*spatio relicto,*
et in margine posita nota ζητέον, sequitur) τὸ γὰρ.

d) τῷ δὲ πλοίῳ) Cod. B: τὸ δὲ πλοῖον.

e) Ὁ οὖν) Cod. B: οἶον οὖν.

f) ἐβρωγός ἰδεῖν εἰκότως — βραγὰς ἦν; ὡς περ) Cod. B:
 διεβρωγός ἰδεῖν εἰκότως ἐτρώθη ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὁ καὶ
 περιβλήθη τὸ ἱμάτιον (*spatio relicto, sequitur*) ὡς περ.

g) Ὁ γοῦν δόξας τὸν οἰκέτην) Cod. B:

Περὶ τοῦ εἶναι τινὰ τῶν αὐτοῦ νεοσηκέναι.

Ὁ οὖν δόξας τὸν οἶκον τίς —

κότως αὐτὸς ἐνόησεν; ἂν ἠ) γὰρ ἔχει λόγον ὁ οἰκίτης ἰ) πρὸς τὸν ἐρῶντα, τὸν αὐτὸν καὶ τὸ σῶμα πρὸς ἡ) τὴν ψυχὴν. Ἐδοξέ τις ἵππου ὑποδήματα ἡ) ὑποδεδέσθαι: ἐστρατεύσατο καὶ ἐγένετο ἵππεύς; οὐδὲν γὰρ διέφερον ἢ αὐτὸν ἢ τὸν βαστάζοντα ἵππον ὑποδεδέσθαι τὰ ὑποδήματα. Πολλὰ ἠ) τῶν ἀποβαίνοντων καὶ εἰς τοὺς ὁμοίους καὶ εἰς τοὺς ἀφ' αἵματος καὶ εἰς τοὺς ὁμωνύμους ἀποβαίνει. ἢ) Οἷον ἔδοξέ τις γυνὴ ἄνδρα ἔχουσα ἄλλω γαμείσθαι. Οὔτε δὲ ὁ ἀνὴρ ἐνόσει αὐτῆς, ἵνα αὐτὸν κατορύξασαι δυνηθῆ ἄλλω γαμηθῆναι; οὔτε εἶχε τι, ὃ πωλήσει, ἢ ὥσπερ γαμουμένη ἄλλω συνάλλαγμα ποιήσῃ; οὐτ' ἦν αὐτῇ θυγάτηρ ὠραία γάμων, ἵνα ἐκείνην ἐκδῶ πρὸς γάμον, καὶ οὕτω μὴ ἑαυτήν, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἴδη ἄλλω γαμουμένην ἢ); οὔτε αὐτὴ ἐνόσει, ἵνα ἀποθάνῃ; ἐπειδὴ καὶ γάμος καὶ θάνατος τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον, ὅτι τὰ παρακολλουθῶντα ἀμφοτέροις ὁμοιά ἐστιν. ἦν δὲ αὐτῇ

p. 221.

h) ἐόησεν; ἂν γὰρ) Cod. B: ἐνώσεώς γὰρ.

i) ὁ οἰκίτης) Beest in Cod. B.

k) τὸν ἐρῶντα, τὸν αὐτὸν κ. τ. σ. πρὸς τὴν) Cod. B: τὸν ἐρῶντα, δοῦλος τὸν αὐτὸν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν.

l) Πολλὰ τῶν) Cod. B: πολλά ἀπὸ τῶν.

m) οἷον ἔδοξέ τις) Cod. B:

Περὶ τοῦ δόξαι γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἄλλω γαμείσθαι.

Οἷον ἔδοξέ τις —.

n) γαμείσθαι. Οὔτε δὲ ὁ ἀνὴρ — θυγάτηρα ἴδη ἄλλω γαμουμένην) Cod. B: γαμείσθαι ἔγχετο ἵνα ὥσπερ συνάλλαγμα τι ποιήσεται, ἢν αὐτῇ θυγάτης ὠραία γάμων ἵνα μὴ ἑαυτήν ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἢ δὲ ἄλλω γαμουμένη —.

ἀδελφῆ ὁμώνυμος^{ο)}, καὶ ἔτυχε νοσοῦσα καὶ ἀπέθανε: καὶ τὸ αὐτῇ ἀποβησόμενον, ἐπεὶ ἐνόσει, τοῦτο τῇ ἀδελφῇ ὁμωνύμῳ οὕση ἀπέβη.

C. XXXI.

Περὶ βασιλέως^{α)}.

Βασιλεὺς, καὶ ναὺς, καὶ^{β)} στρατιώτης, καὶ ἐπιστολὴ βασιλέως καὶ ἀργύριον καὶ ὅσα τριαῦτα, ὑπ' ἀλλήλων σημαίνεται^{γ)}. Ὁ Στρατόνικος ᾤετο τὸν βασιλέα λακτίζειν: προσελθὼν εὔρε χρυσοῦν νόμισμα, ὃ ἔτυχε πατήσας; οὐδὲν γὰρ διέφερεν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ τὴν εἰκόνα^{δ)} αὐτοῦ λακτίζειν ἢ πατεῖν. Ὁ Ζήνων ἔδοξεν ἑκατόνταρχος^{ε)} γεγονέναι: καὶ προσελθὼν ἔλαβεν ἑκατὸν βασιλικὰς ἐπιστολάς. Κρατῖνος ὁ ἡμέτερος ἀργυρέου ναοῦ^{ζ)} ἐργεπιστάτης δόξας εἶναι, ἀργυρίου βασιλικῶ^{η)} ἐγένετο ἐργεπιστάτης. Ὁ, τι ἂν ἐκ^{θ)} στόματος δῶ βασιλεὺς, δι' ἀποφάσεως ὠφελήσει τὸν λαβόντα. Χρῦσιππος ὁ Κορίνθιος

ο) ὁμοιά ἐστιν. Ἦν — ὁμώνυμος) Cod. B: ὅμοια: ὅμοια δὲ αὐτῇ ἀδελφῇ ὁμώνυμος ἦν.

α) Περὶ βασιλέως.) Cod. B: Περὶ βασιλέως καὶ ναοῦ καὶ στρατιώτου.

β) καὶ στρατιώτης) Cod. B: καὶ βασιλέως στρατιώτης.

γ) καὶ ἀργύριον κ. ὁ. τ., ὑ. ἄ. σημαίνεται) Cod. B: καὶ ὅσα ὅμοια τούτοις, ἀργύριον σημαίνει.

δ) πατεῖν. Ὁ Ζήνων ἔδ. ἑκατόνταρχος) Cod. B: πατεῖν.

Περὶ ὀνομάτων διαφορᾶς τὸ ἑκατὸν σημαίνει.

Ἐξένων ἔδοξεν ὁ ἑκατοντάρχης —.

ε) βασιλικὰς ἐπιστολάς. Κρατῖνος — ἐργεπιστάτης. Ὁ, τι ἂν ἐκ στόματος) Cod. B: ἄττικὰς ἐπιστολάς βασιλικὰς (sra-tio relicto, sequitur) ἡμέτερος: ἔναρ λαβὼν ἀργύριον,

ἐκ τοῦ στόματος τοῦ βασιλέως δύο λαβῶν ἰδόν-
τας, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ δυσὶν ἀποφάσσειν ἐπὶ τοῦ
βασιλέως δικαζόμενος ἐνίκησεν ¹⁾).

Π ε ρ ῖ β ῖ ο υ ¹⁾.

C. XXXII.

Ὁ βίος ²⁾ διχῆ Σοι νοείσθω, ποτὲ μὲν ὡς
οὐσία καὶ κτήματα, ποτὲ δὲ ὡς αὐτὸ τὸ ζῆν. ³⁾
Γυνὴ πλουσία κόρακας ἔδοξεν ἐπιστάνας αὐτῇ
τρεις ἀναιδῶς προσβλέπειν, ἓνα δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ
Φωνὴν φήξαντα εἰπεῖν: ἐγὼ σε ἔκβιον ποιήσω,
καὶ τρεῖς τοὺς κόρακας περιελθόντας αὐτὴν ἀπο-
πτῆσαι. Αὕτη μετὰ ἑννέα ⁴⁾ ἡμέρας ἀπέθανεν,
ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον; τὸ γὰρ: ἔκβιον ³⁾ σε
ποιήσω, ὅμοιον ἦν τῷ: ἔξω τοῦ βίου ποιήσω,
ταῦτ' ἔστιν ἀποκτενῶ. Οἱ τρεῖς δὲ τρεῖς ⁵⁾ περι-
ελθόντες τὰς ἑννέα ἐδήλου ἡμέρας.

εἰτοδιάσθη ναοῦ βασιλικοῦ (*iterum spatio relicto se-
quitur*) δάξας εἶναι ὁ ζωῖλος ταμίας ἐγένετο ἀργύρου βα-
σιλικοῦ.

Περὶ ὧν ἂν ὁ βασιλεὺς ἐξ στόματος δῶ.

Ὅταν ἐκ τοῦ στόματος —.

f) ἐνίκησεν. usque ad verba seq. cap. Ὁ βίος) Desunt
hæc verba in Cod. B, *spatio relicto*.

a) ζῆν. Γυνὴ πλ.) Cod. B: ζῆν.

Περὶ γυναικὸς πλουσίας κόρακας
ἰδοῦσης.

Γυνὴ πλ.

b) ἑννέα) Deest in Cod. B.

c) ἀποκτενῶ. Οἱ τ. ὁ. τρεῖς) Cod. B: ἀπο (*spatio in-
terposito, sequitur*) ἔκτην. τρεῖς δὲ οἱ τρεῖς.

С. XXXIII. Περὶ τῶν λεγομένων ἐν ὕπνοις καὶ ἀποβαινόντων ^{α)}.

Ἔσα λέγει τις ἄλλω μὴ ἀπὸ τῆς τέχνης τῆς ἑαυτοῦ, εἰς ἑαυτὸν ἀποβαίνει: ὅσα δὲ ἀπὸ τέχνης, εἰς ἐκεῖνον βλέπει ^{β)}, οὐδαμῶς δὲ εἰς αὐτὸν τὸν λέγοντα. Ἄλλ' ὡς ἐπὶ βαναύσων τεχνῶν, ὅσα ἔμαθ' ἑ τις, εἰ ποιίῃ, ἀγαθόν: οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Ἔσα μὲν γὰρ ἰατροὶ νομικά, ἢ νομικοὶ ἰατρικά, ἢ ἰατροὶ μαντικά λέγουσι, ταῦτα εἰς αὐτοὺς τοὺς λέγοντας ἀποβαίνει γ). Ἔσα δὲ νομικοὶ νομικά, ἢ ἰατροὶ ἰατρικά, ἢ μάντις μαντικά λέγουσι, ταῦτα ὡς περὶ κατορθούντων ἐν ταῖς τέχναις λαμβάνειν δεῖ ^{δ)}. Ἔδοξέ τις ἰατρὸς λέγειν ^{ε)} τινί: Ῥωμαῖος ὢν Ἑλληνίδα μὴ γάμει ^{ς)}: γαμήσας αὐτὸς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐβλάβη πολλά. Ὡν τις ἔχει χρεῖαν, τούτους χρεὶ δοκεῖν εὐεργετεῖν, ἢ μηδαμῶς γε βλάβειν; ἐπεὶ οὐ χρήσεται τῇ ἐξ αὐτῶν ὠφελείῃ ^{ς)}. Ἡρακλείδης ὁ Θουατηρηνὸς ὁ τραγωδὸς μέλλων ἀγωνίζεσθαι ἐν Ῥώμῃ τὸν τῶν τραγωδῶν ἀγῶνα ἔδοξε τοὺς θεατὰς ἀποσφάττειν καὶ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φίλους: ἐλείφθη; οὐ γὰρ εἴωθέ

α) Περὶ τῶν λ. ἐ. ὕ. κ. ἀποβαινόντων.) Cod. B: Περὶ τεχνῶν, ἐν ὀνειροῖς ἑτέροις διαλεγόμενων, καὶ ἐκβάτεις ὀνειρώων.

β) βλέπει) Cod. B: ὁ δὲ λέγει.

γ) ἀποβάνει) Cod. B: ἀποθανεῖν.

δ) λαμβάνειν δεῖ) Cod. B: διαλάμβανε.

ε) λέγειν) Cod. B: λέγων.

ς) γάμει) Cod. B. γαμεῖν.

τις τοὺς φίλους ἀποκτείνειν, ἀλλὰ τοὺς ἐχθρούς. Τρόπον οὖν τινὰ ἔλεγεν αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον ἐχθροὺς ἔσεσθαι^{g)} τοὺς θεαταῖς καὶ τοὺς κριτάς; ἄλλως τε καὶ οὐκ ἔμελλον αὐτῷ ἀποσφραγέντες οἴσειν ψήφους. Ἀλέξανδρος ὁ φιλόσοφος ἔδοξε τὴν ἐπὶ θανάτῳ κατακεκρίσθαι, καὶ παραιτησάμενος μόλις ἀπολελύσθαι^{h)} ἀπ' αὐτοῦⁱ⁾ τοῦ σταυροῦ. Ἐμελε^{j)} δὲ αὐτῷ ὄντι ἀνδρὶ ἀσκητῇ^{k)} οὔτε γάμου, οὔτε κοινωνίας, οὔτε πλούτου, οὔτε τῶν, ὅσα ὑπὸ σταυροῦ σημαίνεται. Τῇ ὑστεραίᾳ διενεχθεὶς πρὸς τινὰ Κυνικὸν ἐπλήγη τὴν κεφαλὴν ῥ. 223. ξύλῳ: καὶ τοῦτο ἦν, ὅπερ προηγόρευσεν αὐτῷ ἡ ψυχὴ, μέλλειν ξύλῳ μικροῦ δεῖν ἀποθανεῖσθαι; καὶ ταχὺ ἀν' ἀπέθνησκεν, εἰ μὴ ἀπελύετοⁱ⁾. Οὗτός Σε ὁ ὄνειρος διδάξει τὶ ζητεῖν καὶ περὶ τῶν ἐνδεχομένων^{k)} ἀποβαίνειν. Ἡ τοῦ κναφῆως γυνὴ δόξασα μέλανα ἱμάτια ἔχειν, καὶ καταγνωσθεῖσα μεταλαβεῖν λευκὰ, τὸν υἱὸν ἀπώλεσε, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὔρεν αὐτόν. Οὕτω καὶ τὰ λευκὰ τῶν μελάνων ἀμείνω. Ὁ ἐν Περγᾶμῳ δόξας κλάσματα ἄρτων καὶ ἄρτους ὑγιεῖς χέζειν, ἐτραχηλοκοπήθη; ὥσπερ γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ κεφαλὴ ἡ δυναμένη μασήσασθαι ἄρτους.

g) ἔσεσθαι) Cod. B: εἶναι.

h) ἀπ' αὐτοῦ) Cod. B: ἀπὸ τούτου.

i) ἀποθανεῖσθαι; καὶ τ. ἀ. ἀ., ε. μ. ἀπελύετο.) Desunt haec verba in Cod. B, spatio relicto.

k) περὶ τῶν ἐνδεχομένων) Cod. B: πέρασ τῶν ἐνδεχομένων.

C. XXXIV. Περὶ τοῦ ἐστίαν ἐπὶ ξένης οἰκοδομεῖν¹⁾.

Ἐστίαν ἐπὶ ξένης οἰκοδομεῖν μὴ προηρημένῳ γῆμαι ἢ κατοικῆσαι ἐκεῖ θάνατον μαντεύεται. Ὁ Βιδυνὸς νεανίσκος δόξας ἐν Ῥώμῃ ἐστίαν οἰκοδομεῖν, ἀπέθανεν.

C. XXXV. Περὶ συνθέτων ὀνείρων.²⁾

Τῶν δὲ συνθέτων ὀνείρων διελὼν τὰ κεφάλαια κατὰ μόνους ἕκαστον κρίνει³⁾. Οἷον εἴ τις δόξειε πλέειν, εἶτα τοῦ πλοίου⁴⁾ ἐξελθὼν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατεῖν: εὕτω κρίναι, ἔχεις τοῦ μὲν πλέειν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, τοῦ δὲ ἐπὶ θαλάσσης περιπατεῖν ἐν τῷ τρίτῳ, ὄφεν⁵⁾ λάμβανε, τὰς κρίσεις⁶⁾.

C. XXXVI. Περὶ ἀκινήτων ἐσθήτων⁷⁾.

Οὐδὲν τῶν ἀκινήτων περὶ τὸ σῶμα κείμενον ὠφελεῖ.⁸⁾ Ὁ ἐν Μαγνησίᾳ δόξας χαλκᾶ ἰμάτια περικεῖσθαι, ὀρθῶς ἀπέθανεν; ἦν γὰρ αὐ-

a) Περὶ συνθέτων ὀνείρων.) Deest hoc in Cod. B.

b) κρίνει. Οἷον εἴ τις δόξειε πλέειν, εἶτα τοῦ πλοίου) Cod. B: ἔκρινεν.

Περὶ τοῦ πλεῖν ἢ περιπατεῖν ἐν θαλάσσῃ διδάσκει τοὺς συνθέτους ὀνείρους διαιερεῖν.

Οἷον εἴ τις δόξει ἐν τινι τοῦ πλοίου.

c) λάμβανε, τὰς κρίσεις.) Cod. B: θαλάσιαν τὰς κρίσεων.

α) ὠφελεῖ. Ὁ ἐν) Cod. B: ὠφελεῖ.

Περὶ τοῦ δοκεῖν χαλκᾶ ἰμάτια περικεῖσθαι.

Ὁ ἐν —.

τὸν τὰ περιέχοντα ἀκίνητα, εἶα²⁾ τοῖς ἀγάλμασι περιτίθεται; ταῦτα δὲ οὐ ζῆ̃.

Περὶ κωμῶδοῦ καὶ τραγωδοῦ^{α)}.

C.
XXXVII.
P. 224.

Ἄνδρόγυνον κωμῶδειν ἔδοξε τις δράμα: ἐνόσησεν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον. Γάλλους^{β)} ὄραν ἔδοξε τις: ἐνόσησεν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον. Τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὸ ὄνομα εὐτως ἀπέβη^{γ)}; τὸ δὲ δεύτερον διὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῖς ὄρωμένοις. Καὶ τοι^{δ)} καὶ τὸ κωμῶδειν εἶσθα ὁ^{δ)} σημαίνει, καὶ τὸ γάλλους^{ε)} ὄραν²⁾. Μέμνησο δέ, ὅτι, εἴτε κωμῶδειν, εἴτε τραγωδεῖν ὑπολάβαι τις, καὶ μνημονεύει, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος κρίνεται καὶ τὰ ἀποτελέσματα^{ς)}.

Περὶ χρωμάτων.

C.
XXXVIII.

Τὰ τῶ χρώματι ὅμοια εἰς αὐτὸ ἀποβαίνει. Αἰθίοπά τις λαβὼν δῶρον κατ' ἄναρ, μεθ' ἡμέραν ἀνδράκων πλήρες^{α)} ἐδέξατο ἀγγεῖον.

a) Περὶ κωμῶδοῦ καὶ τραγωδοῦ.) Cod. B: Περὶ τοῦ δοκεῖν κωμῶδειν ἀνδρόγυνον.

b) Γάλλους.) Cod. B: γάμοις.

c) Καὶ τοι.) Deest in Cod. B.

d) ὅ.) Cod. B: ὅσα.

e) γάλλους.) Cod. B: γάμοις. Cod. A et Editt.: γάλλοις.

f) κρίνεται καὶ τὰ ἀποτελέσματα. usque ad verba seq. cap.: Αἰθίοπά τις.) Cod. B: καὶ τὰ ἀποβαίνοντα γίνονται τὰ τῶ χρώματι ὅμοια εἰς τοῦτο αὐτῷ ἀποβαίνει.

Περὶ τοῦ δῶρον λαβεῖν τινὰ αἰθίοπα.

Αἰθίοπά τις —.

a) πλήρες ἐδέξατο ἀγγεῖον. usque ad verba seq. cap.: καὶ μυστήρια. Ἐδοξε γυνὴ χορεύειν.) Cod. B: πλήρες ἀγγεῖον. ἔδοξε τε

C. XXXIX.

Περὶ μυστηρίων.

Δῑ περισχάι τῶν μυστηρίων, ὅμοια τὰ ἀποτελέσματα ποιῶσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσοῦτῳ ἐρώμενα, ἐν οἷῳ τελοῦνται. Ἦν τελετὴ τοῦ Διονύσου καὶ μυστήρια. Ἔδοξε γυνὴ χορεύειν τῷ Διονύσῳ μεθυσθεῖσα: τὸ ἑαυτῆς τέκνον ^{a)} ἀπέκτεινεν ὃν τριετές; καὶ γὰρ ὁ περὶ Ἀγαύην ^{b)} καὶ Πενθέα λόγος ^{c)} τοιοῦτος, καὶ τῷ θεῷ τριετηρίδες ἄγονται ἐορταί.

C. XL.

Περὶ τοῦ ἐργάζεσθαι.

Ἵτι δὲ τὸ ἐργάζεσθαι τῷ ζῆν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, παρακείμεθω Σοι ὁ ὄνειρος οὗτος: Γυνὴ ἔδοξεν ἰστὸν ὑφαγκέναι: τῇ ὑστεραία ^{a)} ἀπέθανεν; οὐκέτι γὰρ εἶχεν ἔργον, τοῦτ' ἔστιν, οὐκέτι εἶχε τὸ ζῆν.

Περὶ

περὶ ὁμοίων μυστηρίων ὅμοια ἀποτελέσματα ποιῶσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσοῦτον (*spatio interposito desunt*) τελείτῃ τὰ μυστήρια.

Περὶ γυνεῶς δοκούσης τῷ

Διονύσῳ χορεύειν.

Γυνὴ ἔδοξε τις χορεύειν —.

a) τέκνον) Cod. B: παιδίον.

b) ὁ περὶ Ἀγαύην usque ad verba seq. cap.: Ἵτι δὲ τὸ) Cod. B: ὁ περὶ Πενθέα " (*sic*) καὶ αὐτὸ νοεῖν δεῖ ὅτι οὗτος: καὶ τετραετηρίδες ἄγονται (*spatio interposito sequitur*) ὅτι τὸ —.

a) ὁ ὄνειρος οὗτος — τῇ ὑστεραίᾳ) Cod. B: ὁ ὄνειρος:

Περὶ γυναικὸς δοκούσης τῷ Διονύτῳ

ἰστὸν ὑφαίνειν

Γυνὴ ἔδοξεν ἰστὸν ὑφαγκέναι: τὸ ὑστερον —.

Περὶ τοῦ ἀποκρύπτεσθαι καὶ χριε- C. XLI.
σθαι τὸ πρόσωπον^{a)}. P. 225.

Οὔτε τὸ ἀποκρύπτεσθαι, οὔτε τὸ περιχρίε-
σθαι τινὶ τὸ πρόσωπον, ἀγαθόν; οὐκ ἀναμάρτη-
τον¹⁾ γὰρ φησὶν εἶναι τὸν ἰδόντα. Ὁ Πάριος
νεανίσκος ἔδοξε καταχρίεσθαι²⁾ τὸ πρόσωπον,
ὡςπερ αἱ γυναῖκες: b) μοιχεύων ἐάλω, καὶ ἠσχι-
μόνησεν. Ὅσα εἰς ἄλλο ἐστὶν εὐχρηστα, εἰς
ἄλλο δαπανηθέντα ἀχρηστα γίνονται, καὶ οὐκ
ἔστι τῷ ἰδόντι χρήσιμα. c) Ὁ κρητικὸς ἔμπερος
ἔδοξεν οἴνω νίπτεσθαι, καὶ εἶπε τίς αὐτῷ τῶν
περὶ ταῦτα δεινῶν: ἐργάση ἐκ τοῦ οἴνου καὶ τὰ
δάνεια σαυτοῦ ἀποπλυνεῖς. Τὸ δὲ ἄρα ἦν οὐ
τοιούτον, ἀλλ' ὁ οἴνος αὐτῷ διέφθαρτο^{d)}; τὸ
γὰρ ἀπόνιμμα³⁾ ἄτοπον καὶ ἀχρηστον εἰς τὸ
λοιπόν. e)

a) Περὶ τοῦ — τὸ πρόσωπον.) Deest hoc in Cod. B.

b) οὔτε τὸ περιχρίεσθαι τινὶ — γυναῖκες: μοιχεύων) Cod. B:
οὔτε τὸ ἐπιχερίεσθαι τὴν τῷ προσώπῳ, ἀναμάρτητον φησὶν
εἶναι τὸν ἰδόντα (*spatio relicto desunt*) ἔδοξετίς κα-
ταχερίεσθαι τὸ πρόσωπον, ὡςπερ αἱ γυναῖκες, καὶ ἐν θεά-
τρῳ κάθισθαι μοιχεύων.

c) Ὅσα εἰς ἄλλο — Ὁ κρητικὸς) Cod. B: ὅσα εἰς ἄλλο
δικ (*spatio relicto sequitur*) ἀχρηστα γίνονται.

Περὶ τοῦ δοκεῖν εἰς νίπτεσθαι.

Ὁ κρητικὸς —.

d) διέφθαρτο) Cod. B: διεφθάρη.

e) λοιπόν. usque ad verba seq. cap.: δνεῖροις κόσμου)
Cod. B: λοιπόν ἔτι καὶ ἐκεῖνό ἐστὶν ἄτοπον τοῖς δνεῖροις.

• Περὶ κοσμίων θεωρημάτων.

Κόσμου —.

C. XLII. Περὶ τοῦ μὴ πάντα τὰ ἐνύπνια
κρίσιν ἔχειν.

Ἔστι τινὰ τῶν ἐν τοῖς ὄνειροις κόσμου ἕνεκα
θεωρούμενα, ἀ χρὴ καταλείπειν^{α)}. Ὡςπερ γὰρ
εἴ τις εἰς οἶκον εἰσίοι, πάντως καὶ τὴν παραστά-
δα καὶ τὴν φλιάν καὶ τὸ ὑπέρθυρον βλέπει,
ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα εἴσεισιν: οὕτως οὐκ ἀπὸ τού-
των τὴν κρίσιν ποιητέον, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ
οἴκου. Ἐδοξέ τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐπὶ προ-
νεύῳ καθημένην^{β)} ἐν ἱματίοις πορφυροῖς ὄραῖν:
ἐποιοσάμεθα τὴν κρίσιν οὐκ ἀπὸ τῶν ἱματίων,
οὐδὲ ἀπὸ τῆς καθέδρας, οὐδὲ ἀπὸ ἄλλου τινός,
ἢ ἀπὸ τοῦ προνεύου μόνου. Τελώνης ὁ ἰδὼν ἐγέ-
νετο. Ἦν γὰρ αὐτῷ ἡ^{γ)} ἐργασία ἀχρωμος^{δ)}.
Τέχνην γὰρ ἢ πραγματείαν, ἢ ἔργον τοῦ ἰδόντος
τὴν γυναῖκα νομίζομεν εἶναι. Ὡςπερ οὖν ἡ φύ-
σις^{δ)} οὐ τοῦ ἀναγκαίου χάριν πάντα μόνον^{ε)}
ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου, ὡς τὰς ἑλικας ἐν
ταῖς ἀμπέλοισι: οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ πολλά ἕνεκεν
κόσμου συνθεωρεῖ, καὶ πολλάκις ἀπὸ μέρους τὰ
p. 226. ἄλλα^{ε)} δείκνυσιν. Οἷον ἔδοξέ τις τῆς ἀδελφῆς
τὰ ἱμάτια ἔχειν, καὶ περικεῖσθαι: ἐκληρονόμησε

α) καταλείπειν) Cod. B: κατακαλύπτειν.

β) καθημένην) Cod. B: καθεζομένην.

γ) μόνου. Τελώνης: — αὐτῷ ἡ ἐργασία) Cod. B: μόνου
(spatio interposito sequitur) ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον ἐγε-
γόνει τὸ ἦν αὐτῶν ἐργασία.

δ) ἡ φύσις) Cod. B: ἀμφια.

ε) οὕτω — ἄλλα δείκνυσιν.) Cod. B: οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ἀπὸ
μέρους τὰ θανμάσια δείκνυσιν.

τὴν ἀδελφὴν. Ὅτι δὲ τὸ φῶς τοῦ σκότους λυσιτελέστερον τοῖς μὴ λανθάνειν βουλομένοις, ἐντεῦθεν ἂν μάθοις: Μένιππος ὁ Μάγνης, οὐ πρὸ πολλοῦ¹⁾ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀγῶνος, ἔδοξε παγκρατιαζόντος αὐτοῦ νύκτα γενέσθαι²⁾: οὐ μόνον ἐλείφθη³⁾ τὸν ἐν Ῥώμῃ ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ πληγείσ τὴν χεῖρα κατώλεσεν³⁾).

Περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ὄνειρων^{a)}. C. XLIII.

Ὅτι οὐκ ἐκφεύγουσι παντελῶς οἱ ὄνειροι τὸν λόγον τῶν ἱστοριῶν, μάθοις ἂν ἐντεῦθεν: Γυνὴ ἔδοξε τοῦ Ἡρακλέους ἀθλοῦς τετελεκέναι: οὐκ εἰς μακρὰν ἐμπυρισμῶ περιληφθεῖσα ἀπέθανε^{b)}; Φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα πυρὶ διαφθερῆναι τὸ σῶμα^{c)}. Ὅτε μέντοι δεῖ προσέχειν ἱστορίαις καὶ ὅτε μή, ἐπὶ κατὰ τοῦτο¹⁾ τοῦ λόγου γένωμαι, διδάξω Σε.

Περὶ τοῦ μὴ τινὸς καταφρονεῖν^{a)}. C. XLIV.

Ἐπι καὶ τὸ¹⁾ καταφρονεῖν οὔτε ἰδιώτου ἐνὸς ἢ πολλῶν, οὔτε δήμου^{b)}, συμφέρει, ὥσπερ οὐδὲ

Z 2

f) Μάγνης — τοῦ ἐν Ῥ.) Cod. B: Μάγνης παγκρατιαστῆς πολλοῦ ἐν Ῥ.

g) γενέσθαι) Cod. B: γενοίεσθαι.

h) ἐλείφθη) Cod. B: ἔλιπε.

a) Περὶ τ. κ. ἰ. ὄνειρων.) Deest hoc in Cod. B.

b) περιληφθεῖσα ἀπέθανε) Cod. B: προληφθεῖσα ζῶσα ἐκάνθη.

c) τὸ σῶμα) Cod. B: τῷ σώματι.

a) Περὶ τ. μ. τ. καταφρονεῖν.) Deest hoc in Cod. B.

b) ἰδιώτου — δήμου) Cod. B: ἰδιώτῃ ἢ πόλει, οὔτε δήμῳ.

τὸ τοῦ καταφρονούντος ἔργα ποιεῖν ἢ πάσχειν^{α)},
 εἰ μὴ μόνοις^{β)} τοῖς ἀρχαῖς δυναμένοις. Ἔδοξέ τις
 ἀναστελαιμένην^{γ)} τὴν γυναῖκα ἐπιδεικνύειν αὐτῷ
 τὸ αἰδοῖον: πολλῶν κακῶν αἰτία ἐγένετο αὐτῷ ἢ
 γυνή; ὥσπερ γὰρ εὐκαταφρονήτω αὐτῷ^{δ)} ἀνε-
 στείλατο δεικνύουσα τὸ αἰδοῖον^{ε)}. Ἔδοξέ τις ἐν
 συμβιώσει καὶ φρατρίᾳ^ς) ταῖς συμβιώταις ἀνα-
 στειλόμενον ἐκάστῳ προσουρεῖν: ἀπελάθη τῆς
 φρατρίδος^ς) ὡς ἄτιμος; εἰκὸς γὰρ τοὺς οὕτω
 παρονοῦντας^ς) μισεῖσθαι καὶ ἀπελαύνεσθαι.
 Ἔδοξέ τις ἐν θεάτρῳ μέσῳ^ς) τοῦ ὄχλου κατο-
 уреῖν: παρενόμησεν εἰκότως; τῶν γὰρ ἀρχόντων
 νόμων, ὥσπερ ἐκεῖ τῶν θεατῶν, κατεφρόνησε.
 Τούς γε μὴν ἀρχοντας οὐδὲν κῶλύει δοκεῖν τῶν
 ὑποτεταγμένων καταφρονεῖν^ς).

α) ὥσπερ οὐδὲ τὰ — πάσχειν) Cod. B: ὥσπερ οὐδὲ τὸ κα-
 ταφρονεῖσθαι λέγω δὴ τὸ καταφρονούντας ἔργα πάσχειν
 ἢ δεῖν.

β) Ἔδοξέ τις ἀναστελαιμένην) Cod. B:

Περὶ γυναικῶν ἀνδρικὰ θεωρήματα
 βλεπουσῶν, καὶ αἰδοῖα ἔχουσῶν
 ἐκβάσεις ὀνείρων.

Ἔδοξέ τις ἀνεσταλμένην —.

γ) δεικνύουσα τὸ αἰδοῖον) Desunt haec in Cod. B.

δ) φρατρίς) Aldus: φατρία.

ε) ἀπελάθη τῆς φρατρίδος) Aldus: ἀπηλάθη τῆς φατρίδος.

ς) παρονοῦντας) Cod. B: πράττοντας.

ι) τοῦ ὄχλου κατοουρεῖν — ὑποτεταγμένων καταφρονεῖν) Cod.
 B: οὐρεῖν ὄχλου καθεζομένου (spatio relicto sequitur)
 νομίσαι· εἰκὸς γὰρ τοὺς ἀρχοντας καταφρονεῖν τῶν ὑποτε-
 ταγμένων.

Περὶ ἰατρῶν.

C. XLV.
P. 227.

Περὶ δὲ ἰατρῶν, ὅτι πᾶσι ταῖς εὐεργεταῖς καὶ τοῖς ἀμύνουσι τὸν ^{a)} αὐτὸν ἔχουσι λόγον, εἰπομεν καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ. Καὶ νῦν δὲ πιστώσομαι Σοὶ τὸ δόγμα καὶ ἀπ' ἐμβάσεως ὀνείρου. Δίκην τις ἔχων ἔδοξε νοσεῖν, καὶ ἰατροὺς οὐκ ἔχειν: συνέβη αὐτῷ καταλειφθῆναι ¹⁾ ὑπὸ τῶν συνηγόντων; ἢ μὲν γὰρ νόσος τὴν δίκην ἐδήλου. Κρίνεσθαι γὰρ ἀμφοτέρους φαμὲν καὶ τοὺς δικαζομένους καὶ τοὺς νοσεῦντας. Οἱ δὲ ἰατροὶ τοὺς συνηγόντους ἐδήλουν.

Περὶ οἰκειῶν τόπων.

C. XLVI.

Ἔτι καὶ τοῦτο μέμνησο ^{a)}, ὅτι τὰ μὴ ἐν τόπῳ οἰκίῳ βλεπόμενα τὸ ἐναντίον τῷ σημαίνοντι προαγορεύουσιν ^{b)}. Οἷον ἔδοξε τις ἄνδρα συνήθη καὶ φίλον, οὗ τὴν θυγατέρα ἐμοίχευεν, ἀποστεῖλαι αὐτῷ ἵππον, τὸν δὲ ἱπποκόμον δύο κλίμακας ¹⁾ ἀναγαγόντα τὸν ἵππον εἰς τὸν κωπιανίσκον εἰσαγαγεῖν, ἔνθα ἦν αὐτὸς κατακείμενος: καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀπείρχθη τῆς πρὸς τὴν ἐρωμένην ὁδοῦ; ὁ μὲν γὰρ ἵππος τὴν γυναῖκα ἐσήμαινεν ²⁾, ὁ δὲ τόπος τὸ μὴ παραμείναι, ὅτι μὴ δυνατὸν ἦν ἐπὶ τριστέγης ³⁾ γενέσθαι ἵππον ^{c)}.

a) ἀμύνουσι τὸν) Cod. B: ἀμύνουσι ἔργον.

a) τοῦτο μέμνησο) Cod. B: τοῦτο μὲν εἶπθα.

b) τῷ σ. προαγορεύουσιν.) Cod. B: τῶν σηματιομένων προαγορεύει.

c) τὴν ἐρωμένην ὁδοῦ — γενέσθαι ἵππον.) Omnia desunt in Cod. B.

C. XLVII. Περὶ τεραστίων καὶ ιστοριῶν^{α)}.

Ἔσα τεράστια ἐστὶ καὶ μηδαμῶς ἐνδεχόμενα γενέσθαι^{β)}, ὡς Ἴπποκένταυρος καὶ Σκύλλα, ψευδεῖς τὰς προσδοκίας ἔσσεσθαι σημαίνει, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ προεῖρηται^{β)}. Ἐπίστετε δὲ τὰς μὲν ἐλπίδας οὐ τελειοῖ; τὰς δὲ ὑποθέσεις τῶν πραγμάτων ταῖς περιοχαῖς ὁμοίως ποιεῖ. Ἐδοξε τις ἀνὴρ ἐπιθυμῶν παῖδας αὐτῷ γενέσθαι, τὴν γυναῖκα κύουσαν ἔχων, Ἴπποκένταυρον αὐτῷ γεγενῆσθαι: δίδυμα αὐτῷ ἐγεννήθη βρέφη; δύο γὰρ σώματα^{γ)} τοῦ Ἴπποκένταυρου. Ἄλλ' οὐδέτερον τῶν τέκνων^{δ)} ἐτέραφθη; οὐδαμῶς γὰρ ἐδέχεται Ἴπποκένταυρον γενέσθαι. Εἰ δὲ καὶ γένοιτο: τοῦτον ἀδύνατόν γε τραφῆναι^{ε)}. Ἔσα τῶν ιστορικῶν διπλοῦν ἔχει^{ε)} λόγον, τῶν μὲν οὕτως, ὡς^{β)} ἔχουσι, λεγόντων, τῶν δὲ, ὡς ἄλλως, τούτων ὀποτέρῳ ἀν' ἀκολουθήσῃσι ὡς ὁμοίως ἀποβησεμένῳ^{ε)}, ὀρθῶς ποιήσεις, καὶ μὴ ἐπιτύχῃς.

a) Περὶ τεραστίων καὶ ιστοριῶν.) Cod. B: Περὶ τεραστίων καὶ ἱπποκένταυρων καὶ σκύλλης; ἐκβράσεις; ὄνειρων.

b) προεῖρηται) Cod. B: εἴρηκα.

c) σώματα) Cod. B: οἰώματα.

d) τέκνων) Cod. B: παιδίων.

e) τραφῆναι. Ἔσα τ. ἰ. διπλοῦν ἔχει λ.) Cod. B: τραφῆναι.

Περὶ τῶν ἐξ ιστοριῶν ἢ κωμῶδων ἢ τραγῶδων, ἢ τῶν τούτοις ὁμοίων θεωρημάτων.

Ἔσα τῶν ιστοριῶν διπλοῦν ἔχει λ.

f) λεγόντων, τῶν δὲ, ὡς ἄλλως — ἀποβησεμένῳ) Cod. B: λόγου, τῶν δὲ, ὡς οὕτως τούτων ὀποτέρῳ ἀκολουθήσεις ὀξῆς; ὁμοίως ἀποβητομένη.

Ἄμεινον^{g)} δὲ ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις εἰδέναι καὶ λέγειν. Οἷον ὁ παρὰ τοῦ Αἰγυπτίου λεχθεὶς ὄνειρος: Ἐδοξέ τις Φοῖνικα τὸ ὄνειρον ζωγραφεῖν. Εἶπεν ὁ⁴⁾ Αἰγύπτιος, ὅτι ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον εἰς τοσοῦτον ἦκε πενίας, ὥστε τὸν πατέρα ἀποθάνοντα δι' ἀπορίαν πολλὴν αὐτὸς ὑποδὺς ἐβάστασε καὶ ἐξεκόμεσε; καὶ γὰρ ὁ Φοῖνιξ τὸ ὄνειρον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καταθάπτει, καὶ οὐκ εἴρεπιτόμενον. Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἀπέβη ὁ ὄνειρος, οὐκ οἶδα: ἀλλ' οὖν γε ἐκεῖνος οὕτω διηγείτο, καὶ κατὰ τοῦτο τῆς ἱστορίας εἰκὸς ἦν ἀποβεβηκέναι. Λέγουσι δὲ ἔτιοι, ὅτι ὁ Φοῖνιξ οὐ τὸν πατέρα καταθάπτει, οὐδὲ ὅλως ἐστὶ περιῶν αὐτῷ πατῆρ, οὐδὲ ἄλλος τις τῶν προγόνων: ἀλλ' ὅταν αὐτὸν τὸ μοιριδίον ἄγη: ἔρχεται⁵⁾ εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι, καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ⁶⁾ ποιησάμενος ἐκ κασίας τε καὶ σμύρνης πυρᾶν ἀποθνήσκει. Καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα γεννᾶσθαι λέγουσιν: ὃν τινα μεταβάλλειν αὐξανόμενον, καὶ γίνεσθαι πάλιν Φοῖνικα, καὶ ἀφίπτασθαι Αἰγύπτου^{h)} ἐκεῖσε, ὅθεν ἦκεν ὁ πρὸ αὐτοῦ Φοῖνιξ. Ὡστε εἰ καὶ τῶν γονέων εἴποι τις ἔρημον γενέσθαι τὸν ἰδόντα τὸν ὄνειρον: κατὰ τοῦτο τῆς ἱστορίας οὐκ ἀποτεύξεται. Μέμνησο δὲ, ὅτι τῶν ἱστοριῶν μό-

g) Ἄμεινον) Cod. B: ἄριστον.

h) γεννᾶσθαι — Αἰγύπτου) Cod. B: γίνεσθαι λ. ε. τ. πέτασθαι πάλιν φοῖνικα: καὶ ἀφίπτασθαι πάλιν αἰγυπτίως.

ναις Σοι προσεκτέον ταῖς πάνυ πεπιστευμέναις
 ἐκ πολλῶν καὶ μεγάλων τεκμηρίων, ὅτι εἰσὶν
 ἀληθεῖς: ὡς τῷ πολέμῳ τῷ περσικῷ, καὶ ἔτι
 ἄνωθεν^{ι)} τῷ τρωϊκῷ καὶ τοῖς ὁμοίοις. Τούτων
 γὰρ καὶ ἐναυλίσματα δεικνύται^{κ)}, καὶ τόποι
 παρατάξεως, καὶ στρατοπέδων καιδιδρύσεις, καὶ
 πόλεων κτίσεις, καὶ βωμῶν ἀναστάσεις^{λ)}, καὶ
 ὅσα ἄλλα τούτοις ἀκολουθεῖ. Ὅταν οὖν τοιοῦ-
 τον ἴδῃ τις: πάντως ὁμοίον τι αὐτῷ ἀποβήσεται.
 Ἔτι τῶν ἱστοριῶν χρηρὴ προσέχειν καὶ τοῖς πολυ-
 θρῦλλήτοις καὶ πρὸς τῶν πλείστων πεπιστευμέ-
 ναις, εἴα τὰ περὶ Προμηθεῖα, καὶ τὴν Νιόβην,
 P. 229. καὶ τῶν τραγωδουμένων ἐκαστον. Ταῦτα γὰρ εἰ
 καὶ μὴ οὕτως ἔχοι: ἀλλ' οὖν γε διὰ τὸ πρσει-
 λῆσθαι πρὸς τῶν πλείστων ὁμοίως ταῖς περιο-
 χαῖς ἀποβαίνει. Ὅσα δὲ^{μ)} παντελῶς ἐξίτηλα
 καὶ Φλυαρίας καὶ λήρου μεστά, ὡς τὰ περὶ τὴν
 γιγαντομαχίαν^{ν)} καὶ τοὺς Σπαρτοὺς τοὺς τε ἐν
 Θήβαις καὶ τοὺς ἐν Κόλχοις καὶ τὰ ὅμοια; ἢτοι
 τέλειον οὐκ ἀποβήσεται, ἢ κατὰ τὸν ἔμπροσθεν
 λόγον πᾶσαν ἀθετεῖ καὶ περιγράφει προσδοκίαν,
 καὶ ματαίαια, ὑπαγορεύει καὶ κενὰς τὰς ἐλπί-
 δας^{ο)}; εἰ μὴ τι ἄρα τῶν μυθικῶν^{π)} τούτων

ι) καὶ ἔτι ἄνωθεν) Cod. B: καὶ ἐπάνωθεν.

κ) καὶ ἐναυλίσματα δεικνύται) Cod. B: καὶ οἱ νῆες αἵματα
δεικνύται.

λ) ἀποβαίνει. Ὅσα δὲ π.) Cod. B: ἀποβαίνετω ἄλλὰ π.

μ) ἐλπίδας) Cod. B: ἐλπίδας ἔχειν.

Φυσικὴν ἐπιδέχοιτο τὴν ἐξήγησιν. ^{η)} Οἷον ἔδοξέ τις Ἐνδυμίων γεγονέναι καὶ ὑπὸ τῆς Σελήνης ἐρασθῆναι ^{ο)}: συνέβη αὐτῷ πολλὴ τις ^{ι)} εὐκλεία, καὶ πορισμὸς εὐκλίγος, ἐκπονήσαντι μαντικὴν τὴν δι' ἀστρων; καὶ γὰρ τὸν Ἐνδυμίωνα λόγος ἔχει πρὸς μὲν τῶν πολλῶν ὑπὸ τῆς Σελήνης φιληθέντα συνεῖναι αὐτῇ, πρὸς δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐξηγουμένων ^{ρ)} ἀστρολογία μάλιστα πάντων ἀνθρώπων προσέχοντα καὶ νύκτωρ διαγρυπνοῦντα δόξαμ τῇ σελήνῃ συνεῖναι καὶ συνομιλεῖν ^{σ)}).

Περὶ ὁμοίων καὶ συγγενῶν ^{α)}. C. XLVIII.

Ὅ, τι δ' ἂν τις ἴδοι ὁμοιον ἢ συγγενὲς ἢ οἰκεῖον, τοῦτο αἶμα τῷ οἰκείῳ καὶ συγγενεῖ βλεπόμενον ἦττον ἂν εἴη ποιηρόν ^{β)}. Οἷον ἔδοξέ τις πίθον ἔχων οἴνου μεστὸν, ἀμπελοῦν ἐκ τοῦ πίθου

η) ἐξήγησιν. οἷον) Cod. B: ἐξήγησι.

Περὶ τοῦ δόξαμ τινὰ ἐνδυμίωνα γεγονότα, ὑπὸ τῆς σελήνης ἐρασθῆναι.

Οἷον —

ο) ἐρασθῆναι) Cod. B: ἐρᾶσθαι.

ρ) καὶ γὰρ τὸν Ἐνδ. — ἐξηγουμένων) Cod. B: καὶ γὰρ τοὶ δ' ἐνδυμίων ἄλλος ἔχει πρὸς μὲν τῷ συνεῖναι αὐτῇ πρὸς δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα λεγομένων.

σ) συνεῖναι καὶ συνομιλεῖν) Cod. B: διαιλεῖν.

α) Περὶ δ. κ. συγγενῶν) Deest hoc in Cod. B.

β) Ὅ, τι δ' ἂν τις ἴδοι — εἴη ποιηρόν. Οἷον) Cod. B: Ὅτι δ' ἂν τινι ὁμοιον συμβῆ γενέσθαι, ἢ εἰς οἷον οἰκεῖον (sic), ἢ τούτῳ αἶμα τῷ συγγενεῖ ἢ (* sic), ποιηρόν.

Περὶ τοῦ δόξαμ τινὰ εἰς πίθον ἔχοντα οἴνου, ἐλατῶν πεφυκέναι ἢν ἀμπελοῦν.

Οἷον —

πεφυκέναι. Ἔστι δὲ καὶ παρὰ Φοῖβῳ τῷ Ἀντιοχεῖ ὄνειρος τοιοῦτος. Ἔδοξέ τις πίθον ἔχων οἴνου πλέων^{ε)}, ἐκ τοῦ πίθου ἐλαίαν πεφυκέναι: καὶ φησὶν ὁ Φοῖβος, ὅτι πάντες^{δ)} οἱ πίνοντες τοῦ οἴνου ἀπέθανον, ἐχίδνης ἐναποθανούσης τῷ οἴνῳ. Τῷ δὲ δόξαντι ἐκ τοῦ πίθου ὁμοίως ἄμπελον πεφυκέναι ἣν μὲν καὶ τούτῳ ἐν τῷ πίθῳ ἐχίδνα νεκρά, καὶ ὁ οἴνος ὁμοίως διέφθαρτο: οὐ μὴν ἐπιόν γε τινες, οὐδὲ ἀπέθανον; ἔδοξαν γὰρ διυλίσαι^{ε)} πρότερον τὸν οἴνον, ὡς αὖθις πίνοντες μαθόντες τὸ συμβεβηκός. Εὐρόντες δὲ τὰ θηρίου ὄσῳ^{ε)} ἐξέχεαν τὸν οἴνον. Ἦν δὲ εἰκὸς τούτους μὴ ἀποθανεῖν^{ε)}; οὐ γάρ? ἢ εἴ τι ἄμπελος, τοῦτο καὶ οἴνος. Ὅθεν ἄποτος ἐγένετο ὁ οἴνος. Ἐπεὶ δὲ οἰκεία ἢ ἄμπελος τῷ ἐν τῷ πίθῳ οἴνῳ: ἦττον ἐγένετο ὁ ὄνειρος πονηρός, διὸ καὶ^{η)} οὐκ ἀπέθανον.

ε) πλέων) Cod. B: παλαιῶ.

δ) πάντες) Deest in Cod. B.

ε) ἀπέθανον ἐχίδνης ἐναποθανούσης — διυλίσαι) Cod. B: ἀπέθανον καὶ ἐγένοντο ἐλεεινοί: διὰ τὸ ὄνομα τῆς ἐλαίας: ἦν γὰρ ἐν τῷ πίθῳ ἐχίδνα νεκρά καὶ ὁ οἴνος διέφθαρτο. οὐδὲ ἐν ἐπιόν γε τινές: οἱ δὲ ἀπέθανον: δόξαν δὲ αὐτοῖς διυλίσαι.

ε) Εὐρόντες — ἐξέχεαν) Cod. B: εὐρον γὰρ ἐν τῷ πίθῳ ἐχίδναν (*spatio interposito, sequitur*), ἐξέχεαν.

ε) μὴ ἀποθανεῖν) Cod. B: μὲν ἀποθανεῖσθαι.

η) οἰκεία ἢ ἄμπελος — διὸ καὶ) Cod. B: ἔοικεν ἄμπελος τ. ἐ. τ. πίθῳ ὑγρόν, ἦττον ἐγένετο οἴνος πονηρός.

Περὶ τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον C. XLIX.
μεταβολῆς ^{a)}).

Πᾶσα ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβολὴ ἀγαθὴ πλουσίοις, καὶ εἴαν τις εἰς θεὸν μεταβάλλῃ ^{b)}. Δεῖ δὲ μηδὲν ἐνδεῶς ἔχειν. ^{c)} Οἷον ἔδοξε τις Ἥλιος γεγενῆσθαι καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς διέρχεσθαι ἔχων αὐτῖνας ἑνδεκα ¹⁾: στρατηγὸς ²⁾ ἀπεδείχθη τῆς αὐτοῦ πόλεως, καὶ μῆνας ἑνδεκα ἐπιζήσεις τῆ ἀρχῆ ^{d)} ἀπέθανε διὰ τὸ μὴ τέλεον ἔχειν τῶν αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν. Πολλὰ δὲ καὶ παρ' ἑαυτῶν οἱ τόποι εἰσφέρουσι ταῖς ἀποβάσεις. ^{e)} Οἷον ἔδοξε τις ἐσταυρῶσθαι, σημαίνοντος τοῦ ³⁾ δοκεῖν ἐσταυρῶσθαι δόξαν καὶ εὐπορίαν: δόξαν μὲν διὰ τὸ ὑψηλότερον εἶναι τὸν ἐσταυρωμένον, εὐπορίαν δὲ διὰ τὸ πολλοὺς τρέφειν οἰωνούς. Μένανδρος ^{f)} ἐν Ἑλλάδι ἔδοξεν ἐσταυρῶσθαι ἔμπροσθεν ἱεροῦ Διὸς Πολιέως ⁴⁾: καὶ ἱερεὺς ἀποδείχθεις ἐκείνου τοῦ θεοῦ λαμπρότερος ἐγένετο καὶ εὐπορώτερος.

a) Περὶ — μεταβολῆς.) Deest hoc in Cod. B.

b) καὶ εἴαν τις ε. θ. μεταβάλλῃ) Desunt haec in Cod. B, spatio interposito.

c) ἔχειν. Οἷον) Cod. B: ἔχειν.

Περὶ τοῦ δοκεῖν τιὰ ἥλιον
ἑαυτὸν γεγενῆσθαι.

Οἷον —.

d) ἐπιζήσας τ. ἀ. ἀπέθανε) Cod. B: τ. ἀ. ἐπιζήσας ἀπέθανε.

e) ἀποβάσεις. οἷον) Cod. B: ἀποβάσεις.

Περὶ τοῦ δοκεῖν τιὰ ἐσταυρῶσθαι.

Οἷον —.

f) πολλοὺς τρέφειν — ἐν Ἑλλάδι) Cod. B: πολλοὺς ἔχειν (spatio relicto, sequitur) ἐν Ἑλλάδι.

C. L. Περὶ Φίλων ἐχθροῖς συναναστρε-
φομένων¹⁾).

Ἔτι καὶ τοῦτο: οἱ φίλοι ἅμα τοῖς ἐχθροῖς ἀναστρεφόμενοι, καὶ συναγελαζόμενοι τοῖς ἐχθίστοις²⁾, εἰς ἐχθραν τῷ ἰδόντι καθίστανται. Ὁ Φελεινὸς ἔδοξε τῶν ἐταίρων αὐτοῦ τινὰ ἅμα τοῖς ἐχθροῖς μέλλειν ἀποδημεῖν: καὶ εἰς ἐχθραν κατέστη τῷ ἐταίρῳ³⁾ αὐτοῦ διὰ τινος αἰτίας ἄλλας οὐδὲν προσηκούσας τοῖς ἐχθροῖς.

C. LI. Περὶ ἡμιτελῶν ἔργων.

Τὰ ἡμιτελῆ τῶν ἔργων ἀπραξίας^{a)} σημαί-
p. 231. νει τέλεον¹⁾, καὶ οὐδὲ τὰς ἀρχὰς παρέχει. Ὁ Κίλιξ ἀδελφοῦ κληρον ἀπὸ τοῦ βασιλέως αἰτῶν ἔδοξε πρόβατον κείρειν μέχρις ἡμισείας, καὶ τοῦ πόκου λαβῶν τὸ πλεῖστον, τὸ περισσὸν οὐ δυνάμενος κείραι, διϋπνίσθη: καὶ προσδοκία μὲν ἦν αὐτῷ τὸ ἡμισυ τοῦ κλήρου λήψεσθαι^{b)}, ἔλαβε δὲ οὐδέν.

C. LII. Περὶ στεφάνων τῶν παρὰ φύσιν
κειμένων^{a)}).

Ὅσοι τῶν στεφάνων ἀγαθόν τι σημαίνουσιν, οὗτοι μὴ περὶ τὴν κεφαλὴν ὄντες, ἀλλὰ περὶ

a) τὰ ἡμιτ. τ. ἔ. ἀπραξίας) Cod. B: Ὅταν μὴ τῶν αὐτῶν ἔργων ἀπραξίαν.

b) λήψεσθαι) Cod. B: λαβεῖν.

a) τῶν παρὰ φύσιν κειμένων) Desunt in Cod. B.

τινι ἄλλα μέρει τοῦ σώματος, πρὸς τῷ μηδὲν ἀγαθὸν σημαίνειν προσέτι καὶ κακοὶ γίνονται. Ὁ Ζώϊλος¹⁾ εἰς τὰ ὀλύμπια ἄγων παῖδας ἰδίου ἀγωνιζομένους, τὸν μὲν πάλην, τὸν δὲ παγκράτιον, ἔδοξεν ἐστεφανῶσθαι τὰ σφυρὰ ἐλαία καὶ κοτίνω: καὶ σφόδρα μὲν ἦν εὐδυσμος ὡς ἱερῶν ὄντων καὶ ἐπινικίων τῶν στεφάνων καὶ Ὀλυμπιάσι διδομένων, ἀπέθανον δὲ αὐτῷ οἱ παῖδες πρὸ τοῦ ἀγῶνος; οἱ γὰρ περὶ τοῖς σφυροῖς στέφανοι οὐ πολὺ τῆς γῆς ἀπέχουσιν.

Π ε ρ ἰ Θ α λ ἄ σ σ η ς.

C. LIII.

Ὅσα ἡ θάλασσα σημαίνει καὶ τὰ περὶ τὴν θάλασσαν, λιμένες καὶ σκόπελοι καὶ ὑποδρυμαὶ καὶ αἰγιαλοὶ καὶ πλοῖα καὶ αὐτὸ τὸ πλεῖν, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ προακήκασ. Ὅμως δὲ τι καὶ νῦν εἰρησεταιί Σοι τοιοῦτον ἀποβεβηκός. Ἐδοξέ τις εἰς θάλασσαν πεσεῖν καὶ καταφέρεσθαι εἰς τὸν βυθόν¹⁾ καὶ δι' αἰσθήσεως ἔχειν ἐπὶ πολὺ καταφερόμενος, καὶ τέλος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ δέους ἀφυπνίσθη: γήμας ἐταίραν ἅμα αὐτῇ μετανέστη, καὶ τὸ πολὺ τοῦ βίου διέτριψεν ἐπὶ ξένης. Τούτων περισσὸν τὰς αἰτίας λέγειν.

Περὶ τῶν ἐκ τοῦ σώματος Φυομένων^{a)}. C. LIV.

P. 232.

Ὅσα συνεχῶς περὶ τι μέρος τοῦ σώματος ἐστὶ, ταῦτα τὸν αὐτὸν τοῖς πεφυκῆσιν ἔχει λό-

a) Περὶ — φυομένων.) Deest hoc in Cod. B.

γον^{b)}). Οἷον ἔδοξε τις ξύλα ἔχειν ἐκ τῶν δακτύλων ἐκπεφυκότα^{c)}, καὶ πάλιν ἔδοξε τις ἔρια ἔχειν ἐκ τοῦ στήθους πεφυκότα καὶ τοῦ μεταφρένου: καὶ ὁ μὲν ἐγένετο φθισικός, ὁ δὲ^{d)} κυβερνήτης; τῷ μὲν γὰρ αἰεὶ ξύλα ἦν διὰ τῶν χειρῶν, τὰ τῶν πηδαλίων, τῷ δὲ αἰεὶ ἔρια περὶ τῷ θώρακι διὰ τὴν νόσον^{e)}).

C. LV. Περὶ τῶν παρὰ τὸ πλῆθος ἢ μέγεθος διαφορώς ἀποβαινόντων^{a)}.

Ἔτι καὶ τοῦτο: Πολλά^{d)} παρὰ τὸ πλῆθος διαφορώς ἀποβαίνει, καὶ πάλιν παρὰ τὸ μέγεθος. Παρὰ μὲν τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ κρομμύων, εἴ τις νοσῶν δόξειεν ἀπαξ κρόμμυα ἐσθίειν, εἴ μὲν πολλά: ἀναστήσεται, ἄλλον δὲ τινα πενθήσει; εἴ δὲ ὀλίγα: τεθνήξεται. Δαικρύουσι γὰρ οἱ τὰ κρόμμυα ἐσθίοντες. Δαικρύουσι δὲ καὶ οἱ ἀποθνήσκοντες; αὐτὸ γὰρ ἄνευ δαικρύων τίς ἀπέθανεν. Ἄλλ' ὀλίγα οὗτοι^{e)} δαικρύουσι, ὡς ἔστιν ὅτε καὶ τοὺς πλησίους λαθεῖν, μόνον νοτισθέντων^{b)} τῶν βλεφάρων: οἱ δὲ πενθεῦντες πολλά; καὶ γὰρ ἐπὶ πολὺ δαικρύουσι. Παρὰ δὲ τὸ μέ-

b) τὸν αὐτὸν τοῖς π. ἔ. λόγον. οἷον) Cod. B: τὴν αὐτῶν · (sic) κτήσιν τοῖς ἐκπεφυκόσιν ἔχει λόγον.

Περὶ τῶν παρὰ φύσιν ἐν τῇ σώματι γινομένων.

Οἷον —.

c) ἐκπεφυκότα) Cod. B: πεφυκότα.

a) Περὶ — ἀποβαινόντων.) Cod. B: Περὶ κρομμύων, τουτῆστι παρὰ μέγεθος παρὰ πλῆθος κρομμύων.

b) νοτισθέντων) Cod. B: νοτισάντων.

γεθος, ὡς ἐπὶ αἰγῶν καὶ ἐρίφων³⁾: αἰγας μὲν γὰρ οὔτε λευκάς οὔτε μέλανας ἰδεῖν ἀγαθόν, πλὴν αἰπόλου; ἔριφοι δὲ πάντες ἀγαθοί. Ταῦτά σοι ἐπὶ πάντων ὀνείρων τηρεῖσθω νῦν εἰς ὑπόδειγμα ἐπὶ τούτων μόνων εἰρημένα. Ἐνια δὲ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον καὶ ἐν πλήθει καὶ ἐν μεγέθει, καὶ ἐν ὀλιγότητι καὶ σμικρότητι, ὡς πρόβατα; ταῦτα γὰρ καὶ πολλὰ καὶ ὀλίγα καὶ ἐν ὄραθέντα τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον.

Περὶ ἡθῶν ζώων^{a)}.C. LVI.
P. 233.

Χρῆ δὲ γε καὶ τὰ ἡθῆ τῶν ζώων ἀντιπαρ-
αβάλλειν.^{b)} τοῖς ἡθεσι τοῖς ἀνθρωπίνοις, καὶ
τὴν γνώμην καὶ τὴν πραίρεσιν ἐκάστου κατὰ
τὸ ὅμοιον σκοπεῖν. Οἷον τὰ μεγαλόφρονα καὶ
τὰ ἐλευθέρια καὶ τὰ πρακτικά^{c)} καὶ τὰ φο-
βερά τοιούτους ἀνθρώπους προαγορεύει, οἷον
λέων, τίγρις, πάρδαλις, ἐλέφας, ἀετός, ἄρπη.
Καὶ τὰ βίαια καὶ τραχέα καὶ ἀσύμβλητα καὶ
δυσσυμβούλευτα ὁμοίους ἑαυτοῖς προαγορεύουσιν
ἀνθρώπους, ὡς σύαγρος καὶ ἄρκος. Καὶ τὰ δει-
λά καὶ δρομικά καὶ ἀνελεύθερα δειλοὺς ἢ δρα-
πέτας παριστῶσιν, ὡς ἔλαφος, λαγώς, κύων.
Τὰ νωθρά καὶ ἀπρακτα καὶ πανούργα, ὡς ὑοι-

a) Περὶ ἡθῶν ζώων.) Cod. B: Περὶ τετραπόδων καὶ ἑρπε-
τῶν καὶ πετεινῶν.

b) ἀντιπαρὰβάλλειν) Cod. B: ἀντιπαρὰβαλεῖν.

c) πρακτικά) Cod. B: πραγματικά, et sic quoque in
margine Codicis A.

να, νωθεῖς καὶ ἀπράκτους, πολλάκις δὲ καὶ
 Φαρμακοὺς παρίστησι. Καὶ τῶν ἰσβόλων τὰ φο-
 βερὰ καὶ ἰσχυρὰ καὶ δυνατὰ μεγάλους αἰδρας
 παρίστησιν, ὡς δράκων¹⁾ καὶ βασιλίσκος καὶ
 δρυϊνάς. Τὰ δὲ πολὺν ἰόν ἔχοντα πλουσίους ἀν-
 δρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς ἀσπίς καὶ ἔχιδνα καὶ
 σήψ. Τὰ δὲ μείζονα τὴν φαντασίαν τῆς δυνά-
 μεως ἔχοντα ἀλαζόνας καὶ ἀνυποστάτους ἀν-
 θρώπους, ὡς παρίας καὶ φουσαλὸς καὶ τυφλῆ-
 νις. Τὰ δὲ μικρά, ὡς φαλάγγια καὶ ὕδροι καὶ
 σαυροί, μικροὺς μὲν καὶ εὐκαταφρονήτους, ἱκα-
 νοὺς δὲ κακῶς διαθεῖναι παρίστησιν ἀνθρώπους.
 Τὰ ἀρπάζοντα φανερῶς ληστὰς καὶ ἄρπαγας,
 ὡς ἰέραξ καὶ λύκος. Τὰ δὲ ἀρπάζοντα μὲν, εὐ-
 φανερῶς δέ, ἐπιβούλους, ὡς ἰκτινος καὶ ἀλώπηξ.
 Τὰ δὲ εὐμορφα καὶ χαρίεντα φιλοκάλους, ὡς
 ψιττακὸς καὶ πέρδιξ καὶ τᾶως. Καὶ τὰ μου-
 σικὰ δὲ καὶ ἠδύφωνα φιλολόγους καὶ μουσικοὺς
 καὶ εὐφήμους^{d)}, ὡς χελιδὼν καὶ ἀηδὼν καὶ βα-
 σιλίσκος καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ μιμητικὰ δὲ γόητας
 καὶ πανούργους, ὡς πίθηκος καὶ κόσσυφος καὶ
 κίσσα. Τὰ δὲ πικίλα καὶ κατάστικτα²⁾ οὐχ
 ἀπλοῦς τὸ νόημα, πολλάκις δὲ καὶ ἐστιγμένους.
 Τὰ ἐργατικά καὶ ταλαίπωρα ἐργάταις καὶ ὑπο-
 τεταγμένους, ὡς ὄνοι καὶ βόες; ἐργάται γάρ.
 Τὰ δὲ ἐργατικά μὲν, ἀνυπότακτα δέ, τοὺς ἀφη-
 νιάξον-

d) καὶ εὐφήμους) Cod. B: ἢ εὐφώνους.

νιάζοντας^{ε)} καὶ ἀγεράχους, ὡς ταῦροι καὶ βοῦς ἀγελαῖαι^ς), καὶ ἵπποι Φορβιάδες καὶ Φορβάδες⁴⁾, καὶ ὄναγροι. Τὰ δὲ συναγελαζόμενα κοινωνικοὺς καὶ συναγελαστικοὺς ἀνθρώπους, ὅθεν καὶ πρὸς κοινωνίαν εἰσι¹⁾ σύμφορα, ὡς πελαργοὶ καὶ γέραναι καὶ ψάρεις καὶ κολιοὶ καὶ περιστεραί. Τούτων δὲ ἔνια καὶ χειμῶνας προαγορεύει, ὡς κολιοὶ καὶ ψάρεις, καὶ λησταί^ς) καὶ πολεμίους, ὡς γέραναι καὶ πελαργοὶ. Τὰ δὲ νεκροῖς ἐφεδρεύοντά²⁾ καὶ μὴ θηρεύοντα ἀργούς καὶ νωθεῖς³⁾ ἀνθρώπους ἢ νεκροστόλους ἢ ἐνταφιοπώλους ἢ βυρσέας ἢ ἀπεληλασμένους πόλεων, ὡς γύπες. Τὰ δὲ νυκτερινὰ καὶ μηδὲν ἐν ἡμέρᾳ πράσσοντά τι ἢ⁶⁾ μοιχοὺς ἢ κλέπτας ἢ νυκτερινὴν ἔχοντας ἐργασίαν, ὡς γλαυξ καὶ νυκτικόραξ καὶ αἰγώλιος⁷⁾ καὶ κορώνη καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ πολλαῖς χρώμενα φωναῖς πολυγλώσσους¹⁾ καὶ πολυῖστορας, ὡς κόραξ καὶ κορώνη καὶ κίσσα⁸⁾ καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ φιλόχωρα τοὺς πλησίον οἰκοῦντας καὶ τοὺς ἐγγύς θυρῶν, ὡς χελιδὼν καὶ λαγώς⁹⁾. Ταῦτα δὲ καὶ τοὺς δραπέτας εἰς τὴν οἰκίαν πορεύεσθαι σημαίνει φύσει ὄντας ἐλευθέρους. Μέ-

ε) ἀφηνιάζοντας) Cod. A et Aldus: ἀφηνιάζοντας.

φ) εἰσι) Cod. B: ἐσσι.

g) καὶ ψάρεις καὶ κολιοὶ καὶ περιστεραί. — λησταί) Cod. B: καὶ ψάρεις, καὶ λησταί.

h) μὴ θηρεύοντα ἀργούς καὶ νωθεῖς &.) Cod. B: μηδενὲν θηρεύοντα καὶ μηδὲν ὠθεῖν εἰς &.

i) πολυγλώσσους καὶ) Cod. B: πολυγλωστούς.

μνησο δὲ, ὅποσα τῶν ζώων τὰ αὐτὰ εἰς πολλὰ δύνανται κρίνεσθαι, ταῦτα κριτέον¹⁰⁾: αἶον πάριδαλις καὶ μεγαλόφρονα σημαίνει διὰ τὰ ἦδη, καὶ πικίλον διὰ τὸ χροῶμα. Ὀμοίως καὶ πέρδιξ εὐμορφον καὶ πανοὔργον. Καὶ τὸ ὅλον ἔχων τὰ¹¹⁾ ὑποδείγματα περὶ τε αὐτῶν τούτων καὶ τῶν μὴ καταριθμημένων ἐνταῦθα ἢ τοῖς πρώτοις βιβλίοις ποιῶ τὸν λόγον. Ἔτι καὶ τοῦτο θέαται¹²⁾: Ὅσα τῶν ζώων θεοῖς τισὶν ἀνάκειται, τοὺς θεοὺς αὐτοὺς ἐκείνους σημαίνουσι. Κοινῇ δὲ πάντα, τὰ μὲν ἡμέρα καὶ σύντροφον πρὸς τοὺς οἰκείους λάμβανε, τὰ δὲ ἄγρια¹⁾ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἢ πρὸς νόσον ἢ πρὸς καιρὸν ἀηδῆ καὶ κακοπραγίαν; ὥσπερ γὰρ τὰ θηρία βλέπτει τοὺς ἀνθρώπους, οὕτως καὶ οἱ ἐχθροὶ καὶ αἱ νόσοι καὶ αἱ ἀπραγίαι. Τὰ μὲν οὖν ἡμέρα ζῶα ἀγαθὸν ἔχειν καὶ ἐξωμένα ἐρεῖν καὶ κρατούμενα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ μὴ¹²⁾ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν θηρίων: τὰ δὲ ἄγρια καὶ ἀποθνήσκοντα, καὶ μὴ ἐγχειρούμενα ὑφ' ἡμῶν, ἀγαθὰ ἀν' εἴη, καὶ κρατούμενα ὑπὸ τῶν ἡμέρων [vel ἡμερωτέρων]¹³⁾ καὶ συντρόφων ἡμῖν ζώων; ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν κρατούμενα, ἢ ὑπέστερα τῶν ὀρώντων [fortasse

k) ἐνταῦθα — θέαται) Cod. B: ἐνθάδε ἢ τοῖς πρώτοις βιβλίοις τῶν ζώων οὐ τὸν λόγον, ἔτι καὶ τοῦτο.

l) ἄγρια) Cod. B: ἀτίθασα.

m) ὑφ') Cod. B: ὑπὸ.

ἡμερούντων] γινόμενα καὶ διατιθέμενα ^{η)} τὶ ποιηρόν, ἄτοπα ἀν εἶη καὶ σκαιὰ ^{ο)} πάντα.

Περὶ δένδρων καὶ φυτῶν.

C. LVII.

P. 235.

Περὶ δένδρων δὲ καὶ φυτῶν κατ' εἶδος ἐν τῷ περὶ γεωργίας λόγῳ ^{η)}, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, ἠκριβωται. Μέμνησο δέ, ὅτι τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον τοῖς καρποῖς τὰ δένδρα ^{ι)}, καὶ τοῖς θεαῖς, ὧν ἕκαστον ἐστὶν ἱερόν. Κοινῇ δὲ πάντα τὰ ἐγκάρπια τῶν ἀγρίων βελτίονα, καὶ ἐγκάρπων τὰ μὴ φυλλερέουντα, πλὴν ἐλαίας καὶ δάφνης. Τούτων δὲ ἐπὶ τῶν νοσούντων ἢ μὲν ἐλαία θανατηφόρος οὔσα τετρήηται αὐτῇ τε καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ τὰ φύλλα, δάφνη δὲ σωτήριος ^{κ)}: καὶ γὰρ εἰκός; τοῖς μὲν γὰρ ἀποθανοῦσιν ^{λ)} ἐλαίας ^{μ)} συνεκφέρουσι, δάφνας δὲ οὐδαμῶς. Τὰ δὲ ἀκάρπια χεῖρω, χωρὶς τῶν ἐχόντων τὴν ἐξ αὐτῶν ἢ δι' αὐτῶν ἐργασίαν. Καὶ τὰ πολυχρόνια ἐν μεν ταῖς προθεσμίαις παρολιῆς ἐστὶ σημεῖα; ἐν δὲ ταῖς νόσοις σωτήρια γίνεταί: τὰ δὲ ἄλλα τῶν ἀποτελεσμάτων βράδιον ἐπάγει. Ὀμοίως καὶ τὰ βραδὺ φύομενα καὶ αὐξανόμενα; τὰ δὲ ἐναντία τούτοις τῶν ἐναντίων ἐστὶ σημαντικά. Ἄκαι-

A a 2

η) τῶν δρώντων γ. κ. διατιθέμενα) Cod. B; τῶν ὄρων γ. κ. διατιθέντα.

ο) καὶ σκαιὰ πάντα.) Cod. B: καὶ (*spatio interposito*) πάντα.

α) λόγῳ) Deest in Cod. B.

β) ἀποθανοῦσιν) Cod. B: ἀποθνήσκουσιν.

ἴσθαι δὲ καὶ σκόλοπες καὶ παλίεργοι καὶ βάρτοι
καὶ βάλανοι πρὸς μὲν ἀσφάλειαν ἐπιτήδεια
ἅπαντα, διὰ τὸ εἰς φραγμούς⁴⁾ γίνεσθαι καὶ
ἔρηκη χωρίων; πρὸς δὲ τὰς ἐκπλοκάς⁵⁾ οὐ πάνυ
τι ἐπιτήδεια, διὰ τὸ καθεκτικόν. Τελώναις δὲ
καὶ καιπήλοισι καὶ λησταῖσι καὶ ζυγοκρυσταῖσι
καὶ παραλογισταῖσι ἀνθρώποισι ἐπιτηδείότερα τῶν
ἄλλων γίνεται, διὰ τὸ βίαια τὰ ἀλλότρια τῶν
ἄλλων καὶ μὴ βουλομένων ἀποσπᾶν.

C. LVIII.

Περὶ σκευῶν καὶ ἐργαλείων.

Ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν σκευῶν καὶ ἐργαλείων οὐ
μόνον τὰς τέχνας καὶ τὰς ἀπὸ τῶν τεχνῶν ἐρ-
γασίας λαμβάνειν χρή, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς
τεχνίτας ἢ τοὺς χρωμένους τοῖς σκεύεσιν. Οἷον
ἔδοξέ τις τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου διεξῆυηκέναι:
καὶ ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵπποκόμος. Καὶ πάλιν
αὐ⁶⁾ ἔδοξέ τις τὸν κύαθον αὐτοῦ αἰφνίδιον κα-
P. 236. τεάχθαι: ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ οἰνοχόος. Ὁ δὲ αὐ-
τὸς καὶ ἐπὶ πάντων τῶν σκευῶν καὶ ἐργαλείων
τηρεῖσθω Σοι λόγος. Ἔτι καὶ ὅσα εὐδαμῆ εὐδα-
μῶς ἐνδεχόμενά ἐστιν ἀπολέσθαι, κατ' ἕναρ
ἀπολλύμενα θάνατον τῶ ἰδόντι ἢ τῶν ὀμμάτων
βλάβην προσημαίνει. Οἷον ἔδοξέ τις τὸν κό-
σμον⁷⁾ ἀπολωλέκέναι⁸⁾: καὶ ἀπέθανεν; ὥσπερ
γὰρ τοῖς ἀπολλυμένοις οὐκ ἔστι χρῆσθαι⁹⁾, οὕτω

a) κόσμον) Cod. B: οὐρανόν.

b) οὐκ ἔστι χρῆσθαι) Cod. B: οὐ καὶ ἔτι χρῆσθαι.

καὶ οἷς τις μὴ χρῆται, ταῦτα ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπόλωλεν.

Περὶ ἡθῶν ἀνθρώπων^{α)}.

C. LIX.

Ἔτι καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἡθῆ βασάνιζε^{β)} πρότερον, τοῦτ' ἔστιν ἐπιμελῶς ἀναπυθάνου, καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτῶν ἀσφαλὲς εἴη Σοὶ πυθάνεσθαι, τὸ παρὸν ὑπερθέμενος παρ' ἄλλου πυθάνου τὰ περὶ αὐτοῦ, ἵνα μὴ πταίσης.^{β)} Οἷον ἔδοξε τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀρρήτοποιεῖν, καὶ πάλιν ἔδοξε τις ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀρρήτοποιεῖσθαι: καὶ πολλῶν χρόνῳ εὐδὲν αὐτοῖς^{γ)} ἀπέβαινε τῶν σημανομένων ὑπὸ τῆς τοιαύτης ὄψεως; ὅσα γε ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀποβαίνειν ὀφείλει. Ὡς δὲ οὐκ ἦν φανερὰ ἡ αἰτία, ἐθαύμαζον, καὶ μοι ἔδωκε ἄλογον εἶναι τὸ μηδὲν αὐτοῖς ἀποβαίνειν. Ὑστερον δὲ τῷ χρόνῳ ἔμαθον, ὅτι ἦν ἄρα ἀμφοτέρως ἔθος τοῦτο πράσσειν, καὶ μὴ καθαρεύειν τὰ σώματα. Διὸ καὶ εἰκότως εὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβαιναν; πρὸς αὐτὰ δὲ ἐπτοημένοι ἦσαν, ταῦτα ἔβλεπον. Ὑπόδειγμα ἐπὶ τῶν κλέπτειν δοκούντων^{γ)} καὶ φονεύειν καὶ ἱεροσυλεῖν;

α) Περὶ ἡθῶν ἀνθρώπων) Deest hoc in Cod. B.

β) πταίσης. οἷον) Cod. B: πταίσης.

Περὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς ἀρρήτοποιῶν.

Οἷον —.

γ) ἔβλεπον. Ὑπόδ. — φονεύειν) Cod. B: βλεπόντων.

Περὶ τῶν κλέπτειν καὶ φονεύειν καὶ ἱεροσυλεῖν

δοκούντων, καὶ ὅτι πταίσει: εἰ λέγοντες.

κλέπτειν δοκούντα καὶ φονεύειν.

πολλάκις γὰρ ταῦτα αὐτὰ ἐννοοῦσι. Καὶ ἦν τις αὐτὰ ὡς αἰνίγματα ἐρμηνεύειν ἐπιχειρῆ: πταίει καὶ ἔξαπατάται περὶ τὰς τέχνας. Περίστασο δὲ καὶ τοὺς ἡγουμένους, ὅτι οἱ ὄνειροι κατὰ γενεσιν τὴν ἐκάστου θεωροῦνται, καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοὶ: λέγουσι γάρ, ὅτι οἱ ἀγαθοποιοὶ³⁾ τῶν ἀστέρων, ὅταν μὴ δύνωνται ἀγαθὸν τι ποιῆσαι, διὰ γε τῶν ὀνείρων εὐφραίνουσιν; οἱ δὲ κακοποιοὶ τῶν ἀστέρων, ὅταν μὴ δύνωνται τί κακὸν ποιῆσαι διὰ τινὰ ἀντίβασιν ἄλλων ἀστέρων, διὰ γε τῶν ὀνείρων αἰεὶ⁴⁾ ἐκταράσσουσι καὶ φοβοῦσιν. Εἰ γὰρ ἦν τοῦτο ἀληθές: οὐκ ἂν οἱ ὄνειροι ἀπέβαινον⁵⁾. Νυνὶ δὲ καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοὶ ἀποβαίνουσι, κατὰ τὸν ἴδιον⁶⁾ λόγον ἕκαστος. Ἐτι⁷⁾ τῶν ὀνείρων τοὺς φιλολογωτέρους οὐδαμῶς οἱ ἰδιῶται τῶν ἀνθρώπων ὀρῶσι; λέγω δὲ καὶ τοὺς ἀπαιδευτοὺς ἰδιώταις⁸⁾: ἀλλ' ὅσοι φιλολογοῦσι καὶ ὅσοι μὴ ἀπαιδευτοὶ εἰσίν. Ὅθεν ἂν τις καὶ μάλιστα καταμάθοι, καὶ ὅτι αὐτῆς⁹⁾ τῆς ψυχῆς ἔργα εἰσὶν οἱ ὄνειροι, καὶ οὐχ ὑπὸ τινος ἔξωθεν γίνονται. Τῶν δὲ ἐν τοῖς ὕπνοις λεγομένων¹⁰⁾ ἐπῶν ἢ ἰάμβων ἢ ἐπιγραμμαμάτων ἢ ἄλλων ῥήσεων τὰ μὲν αὐτὰ παρέχει¹¹⁾ τὴν ἀπόβασιν, ὅσα γε αὐτοτελεῖ διάνοιαν περιέχει. Οἶον

d) αἰεὶ) Deest in Cod. B.

e) ἀπέβαινον) Cod. B: ὑπέβαινον.

f) τὸν ἴδιον) Cod. B: τὸν ἴδιον τὸν.

g) αὐτῆς) Deest in Cod. B.

h) παρέχει) Cod. B: περιέχει.

ἔδοξέ τις λέγειν αὐτῷ τινὰ τῶν ἀξιοπιστῶν τὸ
Ἡσιόδιον ἔπος:

Μὴ κακὰ κερδαίνειν: κακὰ κέρδεα ἴσα
ἀττησι.⁷⁾

Οὗτος ἐπιθέμενος ληστείαις ἐάλω καὶ ἐκολά-
σθη^{ι)}. Τὰ δὲ ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ποιήματος
ἀναπέμπει τὴν κρίσιν, ἕσα μὴ αὐτοτελῆ διάνοιαν
περιέχει. Οἷον ἔδοξέ τις λέγειν θεράπαιναν τὰ
Εὐριπίδεια ἱαμβεῖα⁸⁾:

Ὅπταίς κατέσθιε σάρκας, ἐμπλήσθητί
μου!

Αὕτη ζηλοτυπηθεῖσα ὑπὸ τῆς δεσποίνης μυρία
ἔπαθε κακὰ; ἦν γὰρ εἰκὸς τῇ ὑποθέσει τῇ περὶ
Ἀνδρομάχην ἀκόλουθα γεγενῆσθαι^{κ)} αὐτῇ τὰ
ἀποτελέσματα. Πάλιν ἀνὴρ πένης ἔδοξε λέγειν
τοῦτο τὸ ἱαμβεῖον:

Ἄπαντα τὰ δόκητα πρῶτον ἦλθ' ἀπαξ.
Θησαυρὸν εὗρε καὶ ἐπλούτησε. Γυνὴ τις ἔδοξε
λέγειν αὐτῇ τινά:

Κεῖται Πάτροκλος; νέκυος δὲ δὴ ἀμφι-
μάχοντα,

Γυμνοῦ: ἀτὰρ τὰ γε τεύχε' ἔχει κορυ-
θαίολος Ἐκτωρ.⁹⁾

Ταύτης ἀποδημῶν ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε, καὶ τῆς οὐ-
σίας ὑπὸ τοῦ Φίσκου καταληφθεῖσης εἰς μάχην¹⁾

i) ἐκολάσθη — ποιήματος) Cod. B: κολασθεῖς (spatio re-
licto, sequitur) τοῦ ποιήματος.

k) γεγενῆσθαι) Cod. B: γενέσθαι.

κατέστη καὶ ἐδικάσατο ἢ γυνή, καὶ εὐδὲν ἤνυσεν: ἀλλ' ἐν τῇ δίκῃ οὕσα ἀπέθανεν. Ὁρᾷς, ὅτι τούτων ἀ μὲν αὐτάξως τὴν ἀπόβασιν ἔδειξεν εὐ προσδεηθέντα τῆς ἐκ τῶν ποιημάτων ὑπεθέτως, ἀ δὲ κατὰ τὰς ἱστορίας τὰς ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀπέβη¹⁾).

C. LX.
P. 238.

Π ε ρ ῖ π ό λ ε ω ν^{α)}.

Ἐτι τῶν πόλεων τὰς οικειοτέρους ἀμεινον βλέπειν ἢ τὰς ἄλλας; οἷον πατριδᾶς¹⁾ ἢ ἐν αἷς διέτριψεν εὐτυχῶς: τὰς ξένας δὲ καὶ μὴ οικείας ἢ μὴ συνήθεις, ἦττον ἀγαθόν. Ὁμοῦ δὲ πάσας ἀγαθόν ὁρᾷν πολυάνδρους εὐσας καὶ εὖ οἰκουμένας καὶ^{β)} πληθούσας πολιτείας καὶ τῶν ἄλλων^{γ)}, ὅσα πόλεως μέγεθος ἢ εὐδαιμονίαν ἐπιδείκνυσιν. Ἐρήμευς δὲ ἢ κατεργηγμένας^{γ)} βλέπειν οὔτε ἰδίαις οὔτε ἀλλοτρίαις πόλει ἀγαθόν. Σημαίνουσι δὲ αἱ πατριδᾶς καὶ τοὺς γονεῖς. Οἷον ἔδοξε τις τὴν πατριδᾶ σεισμῶ³⁾ πεσεῖν: καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καταδικασθεὶς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπώλετο.

1) ἀπέβη) Cod. B: ἀπεβήσεται.

α) Περὶ πόλεων.) Cod. B: Περὶ τοῦ πόλει βλέπειν.

β) πολυάνδρους — οἰκουμένας καὶ) Cod. B: πολυάνδρου συγκεροτουμένας.

γ) κατεργηγμένας) Aldus: κατεργημένας.

Περὶ τοῦ πάσα τῶν κατ' ὄναρ βλε- C. LXI.
πομένων ἀποβαίνει^{a)}.

Ἔσα τισὶ παρακολουθεῖ, ταῦτα ὄναρ βλε-
πόμενα¹⁾ μεθ' ἡμέραν ἀποβαίνει. Μάλιστα δὲ
τὸ μοιχεύειν ἔχθραν πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς μοι-
χευομένης ποιεῖ τῷ ἰδόντι; ἔπειτα γὰρ καὶ ἀκο-
λουθεῖ τῷ μοιχῷ μῖσος ἐκ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μοι-
χευομένης^{b)}. Ἔσα δὲ οὐκ ἀκολουθεῖ τισι, ταῦ-
τα οὐδὲ ἐν ὕπνοις τῶν πρώτων²⁾ ἐραθύντων,
ἀποβαίνει. Οἷον ἔδοξε τις τὸν δεσπότην παρα-
κατακλίνειν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα: καὶ ἔχ-
θρα μὲν αὐτῷ οὐδ' ἦτισον ἐγένετο πρὸς τὸν δε-
σπότην, τὰ δὲ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν
ἐπιτραπέυσαν ὑπὸ τοῦ δεσπότου διακονήσασθαι καὶ
πρόσθη τοῦ παντὸς οἴκου; ἦν γὰρ εἰκὸς μηδε-
μίαν ἔσεσθαι ζηλοτυπίαν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πα-
ρακοιμίζοντα³⁾ γυναῖκα.

Περὶ ἀγγείων γάλακτος^{a)}.

C. LXII.

Ἔτι ἔνια περὶ τὰ ἀγγεῖα διαφόρων ἀπο-
βαίνει. Οἷον γάλα ἐν γαῦλῳ κερδαλεόν, ἐν δὲ
λεικάνῃ ζημίας σύμβολον; οὐ γὰρ ἄν τις αὐτῷ p. 239.
χρησάιτο εἰς τροφήν. Τὸ δὲ ἐναντίον τῷ χρη-
σάι μὴ χρησάι¹⁾, δι' αὐτὴν ζημία γίνεται.

a) Περὶ — ἀποβαίνει.) Cod. B: Περὶ μοιχῶν.

b) μοιχευομένης) Cod. B: μοιχευθείσης.

a) Περὶ — γάλακτος.) Cod. B: Περὶ γάλακτος, καὶ ἔτι
ἔνια περὶ τὰ ἀγγεῖα ἀποβαίνει.

C. LXIII. Περὶ τοῦ μὴ ¹⁾ μεγάλα αἰνίγματα
τοῖς ὄνειροις προσφέρειν ²⁾.

Τῶν δὲ τὰ λίαν ^{b)} μεγάλα αἰνίγματα προσ-
απτόντων τοῖς ὄνειροις κατάπτυσ, ὡς ^{c)} οὐκ ἔχόν-
των ἔννοιαν ἢ ὄνειροφαντασίαν ²⁾, ἢ ὡς αὐτῶν
θεῶν πανουργίαν ἢ κακοπραγίαν κατεγνωνκότων ^{d)},
εἰ γε εἰς τοσαύτην λέσχην ἐμβάλλουσι τοὺς ὄρων-
τας τοὺς ^{e)} ὄνειρους. Οἷον ³⁾ ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν
ὄνειρων μαθεῖν τὰ ἐσόμενα, προσέτι καὶ μὴ, ὅσα
ἐστὶν αὐταῖς ἀνάγκη, ζητοῦσιν. Εὖ γὰρ ἴσθι,
ὅτι ἐνίους οὐδαμῶς ἐνδέχεται ἰδεῖν ὄνειρους. Οἷον
λέγουσι τὶ τοιοῦτον: Ἀπελέσας τις ἀνδράποδον
ἔδοξε λέγειν αὐτῷ τινά: Ἐν ἀστρατεύτοις ἐστὶ
σου ὁ θεράπων: εὐρέθῃ ἐν Θήβαις ὁ θεράπων;
ἐπειδὴ μόνος οἱ Θηβαῖοι τῶν Βοιωτῶν ^{f)} οὐκ ἐστρά-
τευσαν εἰς Ἴλιον ⁴⁾. - Καὶ πάλιν λέγουσιν, ὅτι νο-
σῶν τις ἔδοξε λέγειν αὐτῷ τινά: Τῷ μονοκρηπίδι
θύσον! καὶ θεραπευθήσῃ: ἔθυσε τῷ Ἑρμῇ; Φα-
σὶ γὰρ τοῦτον τὸν θεὸν Περσεὶ ἐπὶ Γοργοῦς το-
μὴν ἀπιόντι τὸ ἕτερον μόνον ἔχειν τῶν ὑποδημά-
των. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀναφέρου-
σιν, ἀ μᾶλλον τοὺς ἀπείρους ἱστορίας καὶ ξένως

a) Περὶ — προσφέρειν.) Deest hoc in Cod. B.

b) λίαν) Deest in Cod. B. Et abesse melius videtur.

c) προσαπτόντων — κατάπτυσ, ὡς) Cod. B: πρὸς ἅτις τῶν
τοῖς ὄνειροις καταπτύσεως.

d) κακοπραγίαν κατεγνωνκότων) Cod. B: κακοπραγίαν προε-
γνωκότων.

e) τοὺς) Cod. B: πρὸς.

f) τῶν Βοιωτῶν) Cod. B: ἐν Βοιωτία.

ἔχοντας ἐλέγχειν ἔοικεν, ἢ τοὺς ὄνειροκρίτας. Πάντα δὲ τὰ τριαῦτα βουλομένῳ Σοι μαθεῖν εὐκολον, ἵνα πρὸς τούτους εὐαποκρίτως ἔχης; εἰσι γὰρ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν ταῖς Λέσχαις, καὶ παρὰ Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείαις, καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς, ἱστορίαι ξέναί καὶ ἀτριπτοί.

Περὶ εὐεργεσιῶν ἢ ἐργασιῶν C. LXIV.
δυνατῶν^{a)} p. 240.

Πρόσεχε δὲ καὶ ταῖς ὑπό τινων εὐεργεσίαις^{b)} δυναμέναις γενέσθαι, ἢ μή'). Ἐδοξέ τις ὑπὸ δεσπότου πεφονεύσθαι: ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ φονεύοντος; ἐπειδὴ ὁ θάνατος τοῦτο ἐσήμαινεν. Ὁ δὲ τοῦ θανάτου αἴτιος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἦν αἴτιος; ἐδύνατο γάρ. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ συνδούλου δέξας φονεύσθαι ἐλεύθερος μὲν οὐκ ἐγένετο; αὐτὸς γὰρ οἷός τε ἦν αὐτὸν ὁ σύνδουλος ἐλευθερῶν: εἰς ἔχθραν δὲ κατέστη αὐτῶ; οὐδὲ γὰρ φίλοι οἱ φονεύοντες τοῖς ἀναιρευμένοις.

Περὶ τοῦ εἰ δυνατὸν τῷ αὐτῷ καιρῷ C. LXV.
πονηροῦς καὶ ἀγαθοῦς ὄνειρους
ὄραν.

Πρὸς δὲ τοὺς πυνθανομένους, εἰ δυνατὸν τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀγαθοῦς καὶ κακοῦς ἰδεῖν ὄνειρους,

a) Περὶ — δυνατῶν.) Deest hoc in Cod. B.

b) εὐεργεσίαις) In margine Codicis A: ἐργασίαις.

καὶ ζητοῦντας, ὁποτέρους χρὴ πιστεύειν, πότερον τοῖς κακοῖς ἢ τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ εἰ ἕτεροι τῶν ἐτέρων εἰσὶν ἀναιρετικοὶ ἢ βεβαιωτικοί¹⁾, εἴποις ἄν: Οὐ μόνον ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ δυνατόν, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶ τῇ αὐτῇ καὶ ἐν ὄνειρῳ τῷ αὐτῷ, καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν πολλάκις ἔστιν ἰδεῖν. Καὶ παραθήσεις τοὺς πολλὰ δι' ὀλίγων σημαίνοντας ἢ πολλὰ διὰ πολλῶν. Καὶ οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ ἐκάστῳ τῶν ἀνθρώπων τὰ πράγματα καὶ ὁ βίος ἔστι τοιοῦτος; πολλάκις γὰρ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἀγαθὸν τι καὶ κακὸν πάσχουσι, καὶ παράλληλα καὶ ὁμοῦ. Πίστευε δὲ τοῖς ἀποβεβηκόσιν ὄνειροις²⁾, ὡς πάλιν ὁμοίως ἀποβητομένοις; ἢ γοῦν δ' ἔτι καινότερόν τι σημαίνειν αὐτούς: καὶ οὕτω Σοὶ συμβήσεται μὴ μόναις ἐπαναπαύεσθαι ταῖς παλαιαῖς ἀποβόασεσιν, ἀλλὰ καὶ πειρᾶσθαι ἀεὶ τὶ προσεξευρίσκειν ὅμοιον τοῖς πρώτοις. Ἐπεὶ καὶ γελοῖον ἄν εἴη ὁμοίως τοῖς πολλοῖς μόναις τὰ γεγραμμένα ἢ λεχθέντα μνημονεύειν: οἷον ποτὲ καὶ Ἐπιπλάτῳ τῷ ὄνειροκρίτῃ συνέβη. ^{α)} Ἐδοξέ τις σιδήρῳ πλησιάζειν ὥσπερ γυναικί: ἀπέβη αὐτῷ εἰς δοῦλον καταδικασθῆναι, καὶ ἀεὶ σιδήρῳ συνεῖναι, τοῦτ' ἔστι³⁾ συναναστρέφεσθαι. Ὁ δὲ βέλτιστος Ἐπιπλάτης τούτου μεμνημένος ἄλλω

P. 241.

α) συνέβη. Ἐδοξέ Cod. B: συνέβη.

Περὶ τοῦ δόξαι τινα σιδήρῳ πλησιάζειν.

Ἐδοξέ —.

ποτὲ δόξαντι σιδήρω πλησιάζειν ὑπεκρίνατο τὴν
eis μονομάχους καταδίκην. Τῷ δὲ οὐχ οὕτως
ἀπέβη, ἀλλ' ἐτμήθη τὸ αἰδῶον ὁ ἰδὼν τὸν ὄνει-
ρον. ^{b)}

Π ε ρ ῖ γ ε φ ὕ ρ α ς.

C. LXVI.

Ἔτι καὶ παρὰ Φοίβῳ κείμενον πολλοῖς
πλάνην ἐμποιεῖ. Ἐδοξέ τις αὐτὸς γέφυρα γε-
γονέναι: ἐγένετο ποταμοδιάρτης; τὸ γὰρ αὐτὸ
γεφύρας ¹⁾ ἔργον εἶχε: καὶ τούτο μόνος ὁ Φοῖ-
βος ἀναγράφει. Νυνὶ δὲ πλούσιός τις ἀνήρ ἔδο-
ξε γέφυρα γεγονέναι: ὑπὸ ἔχλων πολλῶν κατα-
φρονηθεῖς ὥσπερ γέφυρα κατεπατήθη. Ἴδοι δ'
ἂν ποτε καὶ γυνὴ τὸν ὄνειρον τούτον, καὶ παῖς
ῥαῖος, καὶ πρόνοι γενόμενοι: πολλοὺς ὑπέδε-
ξαντο. Καὶ δικαζόμενός τις ἐπὶ τούτῳ τῷ ὄνει-
ρῳ ὑπέρτερος ἂν γέναιτο τῶν ἐχθρῶν καὶ αὐτοῦ
τοῦ κριτοῦ ^{a)}; ἔοικε γὰρ ὁ ποταμὸς τῷ κριτῇ ^{b)}
διὰ τὸ πρᾶττειν ἀνυπευθύνως, ἃ βούλεται; ἢ
δὲ γέφυρα ἀνωθεν ἐπὶ ^{c)} τοῦ ποταμοῦ ἐστίν.

b) ὄνειρον.) Hoc caput desinit in Cod. A et in edi-
tione Aldina in haec verba: ἔτι καὶ παρὰ Φοίβῳ
κείμενον, πολλοῖς πλάνην ἐμποιεῖ. Postea incipit novum
caput titulo: Περὶ γεφύρας, interposito.

a) κριτοῦ) Cod. B: δικαστοῦ.

b) κριτῇ) Cod. B: δικαστῇ.

c) ἐπὶ) Deest in Cod. B.

C. LXVII. Περὶ τοῦ τῆς τῶν ὁμοίων ἐπινοίας
 γυμνασίου^{a)}).

Εἰς δὲ τὸ γυμνάσιον τῆς τῶν ὁμοίων ἐπινοίας
 αὐτάρκης ἂν Σει γένοιτο παρατεθεῖς ὁ ὄνειρος
 οὗτος: ^{b)} Γυνὴ ἔδοξεν ἐν γαστρὶ ἔχουσα δράκον-
 τα γεγεννηκένας: ὁ ἐξ αὐτῆς γεννώμενος ῥήτωρ
 ἀριστος καὶ διώνυμος ἐγένετο; διττὴν^{c)} γὰρ ἔχει
 τὴν γλῶτταν ὁ δράκων, ὡς περ καὶ ὁ ῥήτωρ. Ἦν
 δὲ καὶ ἡ γυνὴ πλουσία; ἐφόδιον γὰρ παιδείας
 ὁ πλοῦτος^{d)}. Καὶ ἄλλη τὸν αὐτὸν εἶδεν ὄνειρον:
 καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς γεννώμενος ἐγένετο ἱεροφάντης;
 ἱεὺς γὰρ ὁ δράκων, καὶ μύστης, καὶ πᾶσι μυ-
 P. 242. στηρίοις παρῶν ἦν. Ἦν δὲ^{d)} καὶ ἡ τὸν ὄνειρον
 ἰδοῦσα ἱερέως γυνὴ. Καὶ ἄλλη τὸν αὐτὸν εἶδεν
 ὄνειρον: καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς γεννώμενος μάντις ἀρι-
 στος ἀπέβη; ἔστι γὰρ ὁ δράκων ἱεὺς τῶ μαν-
 τικωτάτῳ^{e)} Ἀπόλλωνι ἀνακείμενος. Ἦν δὲ καὶ
 ἡ γυνὴ μάντεως θυγάτηρ. Καὶ ἄλλη τὸν αὐ-
 τὸν ὄνειρον εἶδε: καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς γεννώμενος ἀκό-
 λαστος καὶ ὑβριστὴς ἀπέβη, καὶ πολλὰς τῶν
 ἐν τῇ πόλει γυναικῶν ἐμοιχεύσατο; διὰ γὰρ τῶν
 στενωτάτων^{e)} χηραμῶν διαδύομενος τοὺς ἐπιτη-

a) Περὶ — γυμνασίου.) Deest hoc in Cod. B.

b) οὗτος: Γυνή) Cod. B: οὗτος:

Περὶ τοῦ δόξαι τινὰ δράκοντα γεγεννηκένας.
 Γυνή —.

c) διττὴν) Cod. B: διπλὴν.

d) ἦν. Ἦν δὲ) Desunt haec in Cod. B.

e) στενωτάτων) Aldus: στενωτάτων.

ρῶντας πειρᾶτάμ λανθάνειν. Ἦν δὲ καὶ ἡ γυνὴ
μαχλοτέρα καὶ ἑταιρική. Καὶ ἄλλη τὸν αὐτὸν
εἶδεν ὄνειρον: καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς γεννώμενος λη-
στεύων ἐάλω καὶ ἐτραχηλοκοπήθη³⁾; καὶ γὰρ
ὁ δράκων ἐπειδὴν ἀλῶ, εἰς τὴν κεφαλὴν παιόμε-
νος ἀποθνήσκει. Ἦν δὲ καὶ ἡ γυνὴ οὐ πᾶν τι
ἀγαθή. Καὶ ἄλλη τὸν αὐτὸν εἶδεν ὄνειρον: καὶ
ὁ ἐξ αὐτῆς γεννώμενος δραπετικὸς ἐγένετο; οὐ
γὰρ ὀρθῆ τῇ πορείᾳ χρῆται δράκων. Ἦν γὰρ
καὶ ἡ γυνὴ δούλη. Καὶ ἄλλη τὸν αὐτὸν εἶδεν
ὄνειρον: καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς γεννώμενος παραλύτος
ἐγένετο; καὶ γὰρ ὁ δράκων τῷ παντὶ σώματι
εἰς τὴν πορείαν προσχρῆται, ὡς καὶ τῶν ἀνθρώ-
πων οἱ παράλυτοι. Ἦν δὲ, ὅτε ἔβλεπε τὸν ὄνει-
ρον, ἡ γυνὴ ἐν νόσῳ. Εἰκὸς οὖν καὶ τὸ βρέφος
ἐν νόσῳ συλληφθὲν καὶ κυοφορηθὲν μὴ φυλάξαι
τοὺς πόρους ἐβρωμένους.

Περὶ τῶν ὁμοίως κινουμένων^{a)}. C. LXVIII.

Ἔοσα ὁμοίως κινεῖται, ἐν τοῖς ὕπνοις βλε-
πόμενα τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. Οἷον ἐδοξέ τις
ὑπὸ δράκοντος δεδῆχθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν:
ὑπὸ τροχοῦ ἐπλήγη ἐν ὁδῷ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον πό-
δα, ὅνπερ ἐδόκει δεδῆχθαι; καὶ γὰρ ὁ τροχὸς
εἰλούμενος ὅλῳ τῷ σώματι κινεῖται πορευόμενος,
ὡςπερ ὁ δράκων.

a) Περὶ — κινουμένων.) Deest hoc in Cod. B.

Ϟ. LXIX. Περὶ τοῦ ὅτι οἱ θεοὶ τοῖς δεσπόταις τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον^{α)}.
p. 243.

Ἦτι δὲ οἱ θεοὶ τοῖς δεσπόταις τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον, καὶ ἐν τῷ περὶ θεῶν λόγῳ προειρήκαμεν^{β)}, καὶ τὰ ἀποτελέσματα δέ^{γ)} Σε οὐδὲν ἥττον διδάσκει. Καὶ νῦν εἰς ἐπίδειξιν τοῦ τοιοῦτου ὁμοῖος οὗτος ὁ ὄνειρος οὕτω παρακείσθω: Δούλος τις ἔδοξε μετὰ τοῦ Διὸς σφαιρίζειν: ἐφιλονείκησε τῷ δεσπότῃ, καὶ ἐλευθερώτερον προσδιαλεγόμενος ἐμισήθη; ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς τὸν δεσπότην ἐσήμαινεν, ὁ δὲ σφαιρισμὸς τὴν ὀξύθυμῃσιν^{δ)} καὶ φιλονεικίαν. Φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσιν; ὁσάκις δ' ἂν λάβωσι τὴν σφαιῖραν, τσαυτάκις ἀντικρούουσι^{ε)}. Καὶ τὸ ὅλον δεσπότης, γονεῖς, διδάσκαλοι, θεοί, τὸν αὐτὸν^{ς)} ἔχουσι λόγον. Καὶ υἱὸς καὶ υἰανὸς καὶ πατὴρ καὶ πάππος καὶ θυγάτηρ καὶ ἐγγόνη καὶ μήτηρ καὶ μᾶμμη τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον.

Ϟ. LXX. Περὶ τοῦ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἐχθροὺς κρίνονται.

Ἦτι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς ἐχθροῖς τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῖς ἀδελφοῖς. Οὐ γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ γίνονται,

α) Περὶ τοῦ — λόγον.) Cod. B: Ὅτι οἱ θεοὶ τοῖς δεσπότησι δμιάζουσιν.

β) προειρήκαμεν) Cod. B: προείρηκα.

γ) δέ) Cod. B: α̅.

νονται, ἀλλ' ἐπὶ βλάβῃ, ὡσπερ καὶ οἱ ἐχθροί; ἐπειδὴ ἂ μόνος τις ἔμελλεν ἕξειν, ταῦτα οὐ μόνος, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας ἢ τρίτου μέρους μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἔχει. Ὁ Τιμοκράτης ἔδοξε τινὰ τῶν ἀδελφῶν ἀποθανόντα κατορύττειν: καὶ οὐκ εἰς μακρὰν εἶδε τινὰ τῶν ἐχθρῶν ¹⁾ ἀποθανόντα. Οὐ μόνον δὲ ἀδελφοὶ ἀποθνήσκοντες ἐχθρῶν ὄλεθρον σημαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ ζημίας προσδοκωμένης ²⁾ λύσιν. Οἷον Δικκλῆς ὁ γραμματικὸς φοβούμενος ἐξ ἐπιχειρίας ³⁾ ἀργύριον ἀπολέσαι τὸν ἀδελφὸν ἔδοξε τεθνάναι: καὶ ἀζήμιος ἔμεινεν ⁴⁾.

Περὶ τοῦ ὅτι ὅσα οἱ θεοὶ λέγουσιν, C. LXXI.
ἀληθῆ ⁵⁾. P. 244.

Ἵτι δὲ ⁶⁾ οὔτε οἱ θεοὶ, οὔτε ἄλλοι ἀξιόπιστοι ψεύδονται, ἀλλ' οἷα ⁷⁾ ἂν λέγωσιν, ἀληθῆ λέγουσιν, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ ἕκαστα διήρηται. Ἐπειδὴ δὲ πολλάκις οἱ ἄνθρωποι, βηθέντων τινῶν αὐτοῖς καὶ μὴ ἀποβάντων, οὕτως ἐξηπατήσθαι νομίζουσι: παρακείσθω σοι καὶ οὗτος ὁ λόγος: ὡς ἄρα οἱ θεοὶ καὶ πάντες οἱ ἀξιόπιστοι πάντα μὲν ἀληθῆ λέγουσιν, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἀπλῶς λέγουσι, ποτὲ δὲ αἰνίσσονται. Ὅταν μὲν οὖν ἀπλῶς λέγωσιν: οὐδὲν πρᾶγμα παρέχου-

a) ἔμεινεν) Cod. B: ἐγένετο.

a) Περὶ — ἀληθῆ.) Cod. B: Περὶ τοῦ ὅτι οἱ θεοὶ ἐπ' ἀξιωματος ἔντες, ὅτι ἂν εἴπωσιν, ἀποβαίνει.

b) ἐξ) Deest in Cod. B.

c) οἷα ἂν) Cod. B: ὅσ' ἂν.

σιν, οὐδὲ λέσχην διὰ τὸ ἀπλοῦν τῆς ῥήσεως. Ὅταν δὲ αἰνίσσωνται¹⁾ καὶ μὴ ἀπλῶς λέγωσιν: ἑρμηνευτέον σοι²⁾ τὰ αἰνίγματα. Καὶ γὰρ εἰκὸς τοὺς θεοὺς τὰ πολλὰ δι' αἰνιγμάτων λέγειν; ἐπειδὴ καὶ σαφέτεροι ὄντες ἡμῶν αὐτῶν οὐδὲν ἡμᾶς ἀβαστανίστως³⁾ βούλονται μανθάνειν. Οἷον ἔδοξέ, τις λέγειν αὐτῷ τὸν Πᾶνα: Ἡ γυνὴ σοι φάρμακον δίδωσι διὰ⁴⁾ τοῦ δαίνεσθαι ὄντος γνωρίμου καὶ συνήθους: ταύτου ἡ γυνὴ φάρμακον μὲν οὐκ ἔδωκεν, ἐμοιχεύθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, δι' οὗ ἐλέγετο φάρμακον δώσειν; καὶ γὰρ ἡ φαρμακεία καὶ ἡ μοιχεία λάθρα γίνονται καὶ ἀμφοτέτερα ἐπιβουλαὶ λέγονται⁵⁾, καὶ οὔτε ἡ μοιχευμένη οὔτε ἡ φάρμακον παρέχουσα φιλοῦσι τοὺς ἀνδρας. Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐκ εἰς μακρὰν ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπηλλάγη; πάντων μὲν γὰρ ὁ θάνατος ἐστὶ λυτικός⁶⁾, τὸ δὲ φάρμακον τὸν αὐτὸν τῷ θανάτῳ λόγον ἔχει.

C. LXXII. Περὶ θεῶν ἀνοικείαν σκευὴν ἐχόντων^{a)}.

Ἔτι καὶ οἱ θεοὶ ὅταν μὴ ἔχωσι τὴν οἰκείαν σκευὴν, μηδὲ ἐν τόπῳ τῷ ἐπιβάλλοντι, μηδὲ ἐν σχήματι τῷ προσήκοντι ὣσιν: ὅ, τι αἶν λέγωσι,

d) ἑρμηνευτέον σοι) Cod. B: ἑρμηνεύουσι.

e) ἀμφοτέρα ἐπιβουλαὶ λέγονται) Cod. B: ἀμφοτέροι ἐπιβουλοι ἐγένοντο.

f) λυτικός) Cod. B: δοτικός.

a) Περὶ — ἐχόντων.) Deest hoc in Cod. B.

ψευδῆ λέγουσι καὶ ἐξαπατῶσι. Προσεκτέον οὖν ὁμοῦ πᾶσι, τῷ λέγοντι, τῷ λεγομένῳ, τῷ τόπῳ, τῷ σχήματι, τῇ σκευῇ τοῦ λέγοντος. Χρυσάμπελος ὁ λυριστῆς δίκην ἔχων περὶ παιδὸς εἰς δουλείαν ἀγομένου ἔδοξε τὸν Πᾶνα βλέπειν ἐν τῇ ἀγορᾷ καθεζόμενον, ἔχοντα βωμαικὴν ἐσθῆτα καὶ ὑποδήματα ^{b)}, καὶ πυνθανομένῳ αὐτῷ περὶ τοῦ πράγματος Φάναγ: Νικήσεις: ἐλείφθη ^{c)}, εἰκότως ἀποβάantos αὐτῷ τούτου; ὁ γὰρ Φιλέρημος καὶ ἀπράγμων θεὸς καὶ μόνον ἔχων νεβρίδιον καὶ καλαυρόπιον καὶ συρίγγιον ἔμενεν ἐν τῇ ἀγορᾷ καθήμενος ^{d)} ἐν ἐσθῆτι πολιτικῇ. Οὕτως οὖν καὶ τὰς ἐν τοῖς ὕπνοις γενομένας κρίσεις τῶν ὀνείρων, εἴαν μὲν ἀπλαῖ ᾧσι καὶ μὴ αἰνιγματώδεις, αὐτοκρίτους εἶναι νόμιζε καὶ ἔχειν αὐτὰς ἐν ἑαυταῖς τὰς κρίσεις, καὶ μηδὲν παρεγχείρει λέγειν ^{e)} εἰς τὰ κεκριμένα καθ' ὕπνου. Ὅταν δὲ αὐταὶ αἰ κρίσεις αἰ ἐν τοῖς ὕπνοις ὑπὸ τινῶν κρινόμεναι ^{f)} μὴ ἀπλαῖ ᾧσι ^{g)}: πειρῶ καὶ αὐτὰς τὰς κρίσεις ἐρμηνεύειν καὶ διακρίνειν. ^{h)} Οἷον ὁ Πλούταρχος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβαίνειν ὑπὸ τοῦ

B b 2

- b) ὑποδήματα) Cod. B: ὑπόδεσιν.
 c) ἐλείφθη) Aldus: ἐλήφθη.
 d) καθήμενος) Cod. B: καθεζόμενος.
 e) παρεγχείρει λέγειν) Cod. B: παρεγχειρεῖν.
 f) κρινόμεναι) Cod. B: κρινόμενων.
 g) ᾧσι) -Cod. B: ᾧσιν ἀλλ' αἰνιγματα.
 h) διακρίνειν. Οἷον) Cod. B: διακρίνειν.

Περὶ τοῦ δοκεῖν εἰς οὐρανὸν ἀναβαίνειν.

Οἷον—.

Ἐρμού ἀγόμενος¹⁾ ἐδόκει; καὶ τῇ ἐπιούσῃ ὄναρ ὑπεκρίνατό τις αὐτῷ τὸν ὄνειρον καὶ ἔφη μακάριον¹⁾ ἔσεσθαι αὐτὸν, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν ἀναβαίνειν τὴν ὑπερβάλλουσαν εὐδαιμονίαν²⁾; ἔτυχε δὲ νοσῶν καὶ ὑπὸ τῆς νόσου κακῶς διακειμένος: καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἀπέθανε, καὶ τοῦτο ἦν, ὅπερ αὐτῷ ὁ ὄνειρος καὶ ἡ κρίσις ἐσήμαινε; καὶ γὰρ ἡ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασις νοσοῦντι ὄλεθρος, καὶ ἡ μεγάλη εὐδαιμονία θανάτου σημεῖον. Μόνος γὰρ εὐδαιμονῶν, ὃ μὴδὲν μέτεστι κακοδαιμονίας. Τοιοῦτος δὲ ἐστὶν ὁ ἀποθανών.

C. LXXIII. Περὶ θεῶν ἐχθρῶν εἰς ἀλλήλους³⁾.

Τῶν θεῶν οἱ νομιζόμενοι ἐχθροὶ εἶναι, ὁμοῦ βλεπόμενοι, ἐχθραὶ εἰσὶ καὶ στάσεως σημαντικοί. Ὡς Ἄρης καὶ Ἥφαιστος ὁμοῦ βλεπόμενοι, καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀθηναῖ, καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος, καὶ οἱ ὀλύμπιοι θεοὶ ἅμα τοῖς Τιτάσιν ὀρώμενοι.

C. LXXIV. Περὶ θεῶν καὶ τεχνῶν³⁾.

P. 240.

Ὅσοι τῶν θεῶν ταῖς τέχναις τῶν ὀρώντων ἀρμόζουσι, τούτους ἀμεινον ἰδεῖν, ἢ τοὺς ἐναντίους. Κακοὶ γὰρ οἱ μὴ συλλαμβανόμενοι ταῖς τέχναις:

1) ἀγόμενος) Cod. B: ἀναγόμενος.

a) Περὶ — ἀλλήλους.) Cod. B: Περὶ θεῶν τῶν νομιζομένων ἐχθρῶν εἶναι, καὶ περὶ ἐμφανισμοῦ πάντων τῶν θεῶν.

a) Περὶ — τεχνῶν.) Deest hoc in Cod. B.

εἶον ὑδραγωγῶς ὁ Ἥφαιστος, καὶ χαλκεῦσιν ὁ Ἄχελῶος, καὶ πορνοβοσκοῖς ἡ Ἄρτεμις.

Περὶ θεῶν ἀρξένων καὶ θηλειῶν ^{a)}. C. LXXV.

Ὅσα οἱ ἀρξένες θεοὶ τοῖς ἀνδράσι σημαίνουσι, ταῦτα καὶ αἱ θήλειαί ταις γυναίξιν. Οἱ ἀρξένες θεοὶ ἀνδράσι συμφέρουσι μᾶλλον τῶν θηλειῶν, καὶ αἱ θήλειαί ταις γυναίξιν μᾶλλον τῶν ἀρξένων. Οἱ ἀρξένες θεοὶ θηλειῶν ἔχοντες ἐσθῆτα ἢ ἐνδύματα, ἢ ἀλλά τινα φορέματα ^{b)}, γυναίξιν μᾶλλον ἢ ἀνδράσι συμφέρουσιν: αἱ θήλειαί δὲ ἀνδρεῖαν ἔχουσαι στολὴν ἀνδράσι μᾶλλον ἢ γυναίξιν συμφέρουσιν.

Περὶ γυμνῶν θεῶν ^{a)}. C. LXXVI.

Ἄνευ τῶν ὅπλων καὶ τῶν ἀναθημάτων οἱ θεοὶ βλεπόμενοι πονηροί.

Περὶ θεῶν αἰσθητῶν καὶ πρεσβυτέρων. ^{C.} LXXVII.

Τῶν αἰσθητῶν θεῶν τοῖς πενιχροῖς οὐδεὶς οὐδενὶ συμφέρει. Καὶ οἱ μείζονες ^{a)} τῶν θεῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τῇ τάξει πρῶτοντες τοῖς

a) Περὶ — θηλειῶν.) Deest hoc in Cod. B.

b) ἀλλά τινα φορέματα) Cod. B: ἄλλο τι φόρημα. Et pro φορέματα Cod. A et Aldus habent: φορέματα.

a) Περὶ — θεῶν.) Deest hoc in Cod. B.

a) Περὶ θεῶν — οἱ μείζονες) Omnia desunt in Cod. B, spatio relicto.

Βελτίοσι μᾶλλον ἢ τοῖς ταπεινοτέροις συμφέρουσιν. Ὁ Ἥλιος ἅμα τοῖς ἀστροῖς βλεπόμενος ἀηδὴς καὶ ἄτερος; εἰ μὴ ἄρχῃ τῶν ἀστρῶν καὶ
 P. 247. προάγῃ. Ὁ μὲν γὰρ ¹⁾ περιεχόμενος ὑπὸ τῶν ἀστρῶν ὑπὸ τῶν ἡττόνων τὸν ἰδόντα κακῶς παθεῖν προαγορεύει ²⁾: ὁ δὲ ἄρχων τῶν ἀστρῶν καὶ προηγούμενος καὶ τῶν ἐχθρῶν ὑπέριτερον ἕσσεσθαι σημαίνει, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν τύχην κρατύνει, καὶ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα προσκτιθήσασθαι ³⁾ σημαίνει; ἔοικε γὰρ τὸ μὲν μείζον καὶ κρεῖττον τῷ ἰδόντι, τὰ δὲ μικρότερα καὶ χείρονα τοῖς ἐχθροῖς καὶ ἀρχομένοις.

C.
LXXVIII.

Π ε ρ ἰ ἦ ρ ὠ ω ν.

Οἱ ἥρωες καὶ αἱ ἡρώιδες τοῖς θεοῖς τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον, πλὴν ὅσον ¹⁾ δυνάμει ἀπολείπονται; καὶ γὰρ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἡττονα σημαίνουσι. Ἄει δὲ οἱ μὲν κατηφεῖς καὶ λιτοὶ καὶ μικροὶ βλεπόμενοι σημαίνουσι ἥρωας πλησίον τῆς τοῦ ἰδόντος οἰκίας ἰδρυμένους, ἢ ἀτελέστους ἢ τελετῆς δεομένους, ἢ πρὸς τινῶν ἀμελουμένους ἢ ²⁾ ὑβριζομένους, ἢ κατακεχωσμένους, οὓς χρὴ ἀνευρόντα τελέσαι καὶ τιμᾶν. Ὅ, τι δ' ἂν οἱ ἥρωες εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν κακὸν πράξωσιν, ἐχθρῶν ἢ ληστῶν ἔφοδον σημαίνουσι.

b) προαγορεύει) Cod. B: προσημαίνει.

c) ὑπάρχουσι — προσκτιθήσασθαι) Cod. B: οὔσι — προσκτιθήσασθαι.

Περὶ δρακόντων μεταβαλλομένων ^{α)}. C. LXXIX.

Δράκοντες οἱ μὲν εἰς ἀνδρας μεταβαλλόμενοι ^{β)} ἤρωας σημαίνουσιν; οἱ δὲ εἰς γυναῖκας, ἡρώϊδας.

Περὶ ἐτύμων ὀνομάτων ^{α)}. C. LXXX.

Ὅτι πολλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐτύμων ¹⁾ ὀνομάτων κριτέον, ἐντεῦθεν ἂν μάθῃς: Μενεκράτης ὁ γραμματικὸς εἶπεν ὄνειρον τοιοῦτον: Ἐπιθυμῶν τις τέκνων ^{β)} ἔδοξε χρεώστη συναντήσας τὸ χρέος ἀπολαβεῖν, καὶ ἀποχὴν ^{γ)} τῷ χρεώστη δοῦναι. p. 248.
Καὶ ὁ μὲν ὄνειρος οὕτως. Ἱστορεῖ δέ, ὅτι μὴ δυναμένων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄνειροκριτῶν κρίναι αὐτὸν ἀπερῶν ὁ ἀνθρωπος, τί ποτε θέλει σημαίνειν ὁ ὄνειρος, ἠύξατο τῷ Σαράπιδι κρίναι αὐτῷ τὸ αἴνιγμα. Καὶ δὴ ἔδοξεν ἄναρ λέγειν αὐτῷ τὸν Σάραπιν: Οὐκ ἔσονταί σοι παῖδες; ὁ γὰρ ἀποχὴν παρασχῶν ^{γ)} τόκον οὐ λαμβάνει. Τόκος ^{δ)} δὲ καλεῖται πᾶς ὁ γεννώμενος παῖς. Μεμνησο δέ, ὅτι εὐφήμων ὀνομάτων ἀπίστοι αἱ εὐτυχία καὶ αἱ ἐτυμολογία, εἰὰν μὴ καὶ τὰ, καθ' ὧν ^{δ)} τέτακται τὰ ὀνόματα, εἰς αὐτὸ ῥέπη. Οἷον Παῦλος ὁ νομικὸς δίκην ἔχων ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτο-

α) Περὶ — μεταβαλλομένων.) Deest hoc in Cod. B.

β) μεταβαλλόμενοι) Cod. B: μεταβάλλοντες.

α) Περὶ — ὀνομάτων.) Cod. B: Περὶ ὀνομάτων ἐκβάσεις ὄνειρων παρεχομένων. Aldus: Περὶ ἐτοίμων ὀνομάτων, sicut etiam stalim post: ἐκ τ. ἐτοίμων ὀ.

β) τέκνων) Cod. B: παίδων.

γ) παρασχῶν) Cod. B: δοῦς.

ρος ἔδοξεν αὐτῷ συναγορεύειν Νίκωνα, τινὰ καλούμενον.⁵⁾ Ἦν δὲ οὗτος ὁ Νίκων πάλαι ποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος δίκην ἠττημένος. Καὶ ὁ μὲν Παῦλος τῷ ὀνόματι μόνῳ προσεῖχεν. Ἦν δὲ αὐτῷ καταδίκης ὁ ὄνειρος σημαντικός, ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον, ὅτι ἦν καὶ ὁ Νίκων λελειμμένος⁶⁾.

C. LXXXI. Περὶ νεκυσίων καὶ περιδείπνων^{a)}.

Τὰ ἐν νεκυσίαις καὶ περιδείπνοις παρατιθέμενα^{b)} τισὶν οὔτε ἰδεῖν, οὔτε φαγεῖν ἀγαθόν, οὔτε περιδειπνεῖσθαι; νοσοῦντι^{c)} μὲν γὰρ ὄλεθρον μαντεύεται, ἐξζωμένοις δὲ θάνατον τινὸς τῶν οικείων προαγορεύει. Ὁ Σύρος ἔδοξε τῷ δεσπότη περιδείπνον παρατιθέναι: καὶ οὐκ εἰς μακρὰν κατάρυξε τὸν δεσπότην. Ὡσπερ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ πάτρωνος¹⁾ πάλιν ἠλευθερωμένος ὄναρ ἀπέβαλε τὸν πάτρωνα θανάτῳ.

C.
LXXXII.

Περὶ ἀναβιώσεως^{a)}.

Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀποθνήσκειν χρεῖ, μή ποτε ἀναζῆν^{b)} νομίση τις; οὐκέτι

a) Περὶ — περιδείπνων.) Cod. B: Περὶ τοῦ νεκροῦς συνδειπνεῖν.

b) παρατιθέμενα) Cod. B: πραττόμενα.

c) περιδειπνεῖσθαι; νοσοῦντι) Cod. B: περιλιπεῖν (*spatio interposito sequitur*) ὡσπερ νεκρὸν ἀγαθόν· νοσοῦσι.

a) Περὶ ἀναβιώσεως.) Cod. B: Περὶ τῶν δοκούντων ἀποθνήσκειν.

b) Σκοπεῖν — ἀναζῆν) Cod. B: Σκόπει δὲ κ. ἐ. τ. δ. ἀ. μήτε ἀναβιοῦν.

γὰρ τὰ ὑπὸ τοῦ θανάτου σημαίνοντα γίνεται. Λεωνᾶς ὁ Σύρος ὁ παλαιστής μέλλων ἀγωνίζεσθαι τὸν ἐν Ῥώμῃ ἀγῶνα ἔδοξε τεθνάναι καὶ ἐκφέρεσθαι, συναντήσαντα δὲ αὐτῷ τινὰ ἀλείπτην¹⁾ χαλεπαίνειν πρὸς τοὺς ἐκφέροντας, ὅτι ταχέως καὶ κενοσπύδως αὐτὸν ἐκφέρουεν, δύνασθαι γὰρ αὐτὸν ἀναβιῶναι, ἔπειτα ἐλαίῳ θερμῷ καὶ ἐρίαις χρυσάμενον κατὰ τοῦ στήθους πεῖσαι αὐτὸν ἀναβιῶναι²⁾. Οὗτος εὐήμερησε³⁾ τῷ ἀγῶνι ἐπιφανῶς παλαίστας. Μέλλων δὲ στεφανοῦσθαι ἐκωλύθη πρὸς⁴⁾ τοῦ ἀλείπτου, ἐπιπροσθεμένου⁴⁾ τὴν ἐργασίαν τοῦ στεφάνου; λαβὼν γὰρ ἀργύριον οὐκ εἴασεν αὐτὸν περὶ τοῦ στεφάνου παλαίοντα διαγωνίσασθαι. Μένανδρος ὁ Συμυναῖος εἰς τὰ ὀλύμπια ἀπερχόμενος⁵⁾ ἔδοξεν ἐν τῷ σταδίῳ τῷ ἐν Ὀλυμπιάσι κατορωρύχθαι⁶⁾: καὶ ἐγένετο ὀλυμπιονίκης. Ὅσα νεκρῶ συντίθεται, ταῦτα οὔτε δοῦναι νεκρῶ, οὔτε παρὰ νεκροῦ λαβεῖν ἀγαθόν; ἢ γὰρ αὐτῷ τῷ ἰδόντι ἢ τινὶ τῶν τοῦ ἰδόντος ὀλεθρος⁷⁾ γίνεται. Τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν⁸⁾ οὐδενὶ νεκρῶ δοῦναι συμφέρει. Λαβεῖν δὲ πάντα καὶ ὁμοῦ καὶ κατὰ ἐν παρὰ νεκροῦ συμφέρει, μάλιστα δὲ τροφαῖς καὶ ἀργύριον καὶ ἱμάτια καὶ σκεύη.

c) πρὸς) Cod. B: ὑπὸ.

d) ἀπερχόμενος) Cod. B: ἀνερχόμενος.

e) ὀλεθρος) Cod. B: ἐλείθερος.

C.
LXXXIII.

Περὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν τῶν ἐν
τῷ σώματι.

Ὅσα τῶν κακῶν καὶ ὅσα τῶν ἀγαθῶν τῶν
περὶ τὸ σῶμα βλεπομένων οὐχ ὅλα, ἀλλ' ἐξ
ἡμισείας βλέπεται, καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ
ἥττονα ποιεῖ. Οἷον ἢ τοῦ Διογνώστου γυνὴ ἔδο-
ξεν ἐν τῇ δεξιᾷ μόνῃ παρειᾷ γένειον ἔχειν: καὶ
σημαίνοντος τοῦ ὄνειρου πάσαις γυναιξὶ ταῖς γε
μὴ ἀγάμοις μῆτε ἀτέκνοις, ἔτι καὶ ταῖς μὴ ἐν
γαστρὶ ἐχούσαις, χηρείαν, ἀπέβη αὐτῇ μῆτε
σὺν τῷ ἀνδρὶ εἶναι, μῆτε μὴν ἀπηλλάχθαι αὐ-
τοῦ, ἀλλὰ^{α)} πολλῶ χρόνῳ οἰκουρεῖν ὑπολειφθεῖ-
σαν ἐν τῇ πατρίδι παρὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀποδη-
μίαν. Οὐδὲν δὲ διαφέρει γυναικί, εἴαν τε πώγω-
να ἔχειν δοκῆ, εἴαν τε ἀνδρὸς αἰδοῖα, εἴαν τε στο-
λὴν ἢ κουράν, ἢ ἄλλό τι ἀνδρεῖον ἔχειν δοκῆ; τὰ
P. 250. αὐτὰ γὰρ ἀποβήσεται. Ὅμοίως καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν:
οὐδὲν δὲ διαφέρει, εἴαν τε ὅλον τὸ σῶμα εἰς γυ-
ναῖκα μεταβεβληκέναι δόξῃ, εἴαν τε μόνην γυναι-
κειαν φύσιν ἔχειν, εἴαν τε στολὴν ἢ ὑπόδησιν ἢ
ἐμπλέγματα γυναικειᾶ; τὰ αὐτὰ γὰρ ἀποβή-
σεται. Ἔστι δὲ ταῦτα^{β)} οὐχ ὅμοια τοῖς ἡμιτε-
λέσι τῶν ἔργων, οὐδὲ τῷ τοῦ Κίλικος ὄνειρῳ τοῦ
τὸ πρόβατον δόξαντος κείρειν. Τῶν ἀποβάσεων
τὸ κεφάλαιον εὐρεῖν ἔστω Σοι ἔργον, καὶ τὰ
συμπτώματα τὰ^{γ)} ἐπακολουθοῦντα πειρῶ μὲν

a) ἀλλὰ) Cod. B: ἐν.

εὕρισκειν, ἀποτυχῶν δὲ μὴ ἄχθου. Ὁ Σύρος ὄνειρον ^{b)} ὤρισεν ἀποβεβηκότα Φιλνείκως. Ἦν δὲ οὗτος ὁ ὄνειρος: Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἔδοξε χῆνα τετοκένα. Ὁ κριτέον ³⁾: Εἰ μὲν ἱερέως εἶη ἢ γυνή: τὸ τεχθὲν ζήσει; ἱεροὶ γὰρ οἱ χῆνες καὶ ἐν ναοῖς ⁴⁾ ἀναστρεφόμενοι. Εἰ δὲ μή, εἰ μὲν θῆλυ εἶη: ζήσειν μὲν, ἐταιρικῶ δὲ χρήσεσθαι βίῳ διὰ τὸ περικαλλῆς τῶν χηνῶν; εἰ δὲ ἄρρεν: μὴ ζῆν, ὅτι ἔστιν ὁ μὲν χῆν στεγανόπους ⁵⁾, ὁ δὲ ἄνθρωπος σχιζόπους. Τὰ δὲ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ταῦτα ἐναντία πρὸς ἀνατροφὴν ⁶⁾ παίδων. Ὁ δὲ εἶπεν ἄρρεν τεχθὲν ἐν ὕδατι τεθνάνα. Εἰ μὲν οὐ πάντῃ καὶ πάντως ὁ χῆν ἦν ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἀπέθνησκε μόνως, καὶ μὴ μύριοι ἦσαν αὐτῶ οἱ θάνατοι: ἄξιον ἦν ἐγκαλεῖν τῶ κρίναντι, ὅτι μὴ εἶπεν ἐν ⁷⁾ ὕδατι τὸν παῖδα ἀποτεθνηκένα. Εἰ δὲ ἔδει μὲν ὀλιγοχρόνιον γενέσθαι, συνέπεσε δὲ αὐτῶ τὸ ἐν ὕδατι ἀποθανεῖν: αὐτάρκης ἦν ἡ κρίσις. Καὶ γὰρ τὸ μὴ διακρίνα, πότερον ἄρρεν ἢ θῆλυ τέτοκε, κατὰ λόγον ἐγένετο; ἔνεστι μὲν γὰρ ἄρρενα εἶναι τὸν χῆνα, ἔνεστι δὲ καὶ θηλείαν ^{c)}.

b) ἀποτυχῶν — Σύρος ὄνειρον) Cod. B: ἀποτυχῶν (*spra-*
tio interposito, sequitur) κύπριος νεανίσκος ὄνειρων.

c) θηλείαν.) Cod. B: κατ' ἰδίαν.

C.
LXXXIV. Περὶ τοῦ πόσῳ χρόνῳ ἀποβαίνουσιν οἱ ὄνειροι ^{a)}).

Πρὸς δὲ τοὺς πυνθανομένους, πόσῳ χρόνῳ οἱ ὄνειροι ἀποβαίνουσιν, εἴποις ἂν εἰκότως ταῦτα: Ὅσα τῶν ὄντων ἐν ἀριστέμοις γίνεται χρόνοις, ταῦτα καὶ ἐν τοῖς ὑπνοῖς ὀραθέντα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀποβαίνει χρόνοις, ἀγῶνες καὶ πανηγύ-
P. 251. ρεις καὶ ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ καὶ τὰ ὅμοια. Ὅσα δὲ τῶν ὄντων ἐν ἀρίστοις καὶ μὴ πεπηγόσι χρόνοις γίνεται, ἀρίστως καὶ ἀποβαίνει, ὡς συνουσίαι καὶ τροφαὶ καὶ ἐκκρίσεις καὶ προσεκρίσεις καὶ τὰ συντελοῦντα τούτοις, χωρὶς ζώων; ταῦτα γὰρ δι' ὅσου χρόνου γεννᾶται, τοῦτ' ἔστι ὄσῳ ^{b)} κυφορεῖται, τοσούτῳ καὶ ἀποβαίνει. Ἐτι θεοὶ καὶ βασιλεῖς καὶ γονεῖς καὶ δεσπότηαι οὐκ ἐν ἀριστέμοις ἀποβαίνουσιν χρόνοις. Λάμβανε δὲ σύμμετρα τὰ ἀποτελέσματα καὶ τοὺς χρόνους ἐκ τῶν παρακειμένων ἐκάστοις τῶν ὀρωμένων, ἢ ἐξ αὐτῶν τῶν προσδοκιῶν; γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τῷ περὶ τῆς ^{c)} αὔριον φοβουμένῳ ἢ ἐλπίζοντι καὶ ἰδόντι τὸν ὄνειρον τὰ εἰς ὥρας ἐσόμενα κρίνειν.

Ἐτι καὶ ὧν προσήμερός ἐστιν ἡ εὐρεσις ^{c)}, ἡμέραις ἀποβαίνει; ὧν δὲ χρονιώτερα, χρόνῳ πλείονι. Καὶ τὰ μακρόθεν ὀρώμενα, ὡς τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν, διὰ τὸ διάστημα βραδίων ἀποβαίνει.

a) Περὶ — ὄνειροι.) Cod. B: Περὶ τῶν λεγόντων πόσῳ χρόνῳ ἐκβασίς ὄνειρων γίνεται.

b) ὄσῳ) Cod. B: ὡς.

c) εὐρεσις) In margine Codicis A: χρησις. Non male.

Ἔτι καὶ τοῦτο: Οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοὶ ὄνειροι τοῖς μὲν μεγάλοις ἀνδράσιν ἢ γυναῖξιν μεγάλα καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ²⁾ ποιῶσι; τοῖς δὲ μετρίοις μέτρια; τοῖς δὲ ἀπόροις^{d)} μικρὰ παντελῶς, καὶ μάλιστα γε οἱ ἀγαθοί. Καὶ γὰρ εἰκός; ἐπειδὴ οὗτοι καὶ τὸ τυχὸν λαβόντες ἀγαπῶσι καὶ ὑπερχαίρουσιν. Ὁρῶντες γοῦν καὶ τὸ Καλλιμάχειον ἔχει: ³⁾

Αἰεὶ τοῖς μικκοῖς μίκα διδῶσι θεοί.

Ταῦτα μὲν οὖν⁴⁾, ὃ τέκνον, ἰκανῶς καὶ ἀνευδῶς ἔχει, πάντων τῶν ἐν ὄνειροκρίσει ἀπόρων λελυμένων καὶ οὕτως ὑπτίων κειμένων καὶ εὐπεριγνώστων σοι ἐσομένων. Ἴσθι δέ, ὅτι οὐχὶ ὄνειρων ἀποβάσεις λέγειν σοι τὸ^{e)} προκείμενόν μοι ἦν: ἀλλ' ἀφωρισμένως καθ' ἕκαστον ζήτημα τὰς ἐπιλύσεις συνάγειν. Αἱ δὲ ἀποβάσεις ἐκάστων^{f)} παράκεινται εἰς ὑπόδειγμα. Ἱστορίας δὲ ἕνεκα ὅπως ἔχῃς ἀπονώτερον ταῖς τριβαῖς χρῆσθαι: πειράσομαι συναγαγὼν ὡς πλείστους ἀποβεβηκότας ὄνειρους ἄλλο σοι βιβλίον ποιῆσαι.

d) ἀπόροις) Cod. B: ταπεινοῖς.

e) ἀποβάσεις λ. Σ. τὸ προκ.) Cod. B: ἀποβάσεις εἰπεῖν σοὶ (sic) τὸ νῦν προκ.

f) συνάγειν — ἐκάστων) Cod. B: συναγαγεῖν δὲ ἀποβάσεις ἐκάστων.

p. 252.

ἌΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ

ΔΑΛΔΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ^{α)} ὈΝΕΪΡΩΝ
ἈΠΟΒΑΣΕΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

Ἄρτεμίδωρος Ἄρτεμιδώρῳ υἱῷ χαιρεῖν.

Ἄξιον μὲν ἴσως, ᾧ τέκνον, ἐγκαλεῖν^{β)} τῆς βραδύτητος ἡμῖν, εἰ διὰ βραθυμίαν ἐγένετο^{γ)}. Ἐπεὶ δὲ τὸ προκείμενον ἦν ἱστορίαν ὀνείρων ἀποβεβηκότων συναγαγεῖν Σοι, χαλεπὸν δὲ καὶ ἐργῶδες ἦν τῷ γε βουλομένῳ ἀξίους ἀναγραφῆς ὀνείρους συναγαγεῖν; τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας καὶ πάνυ^{δ)} βραδύον καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ παμπληθεῖς ἀναγράφειν, τοιοῦτους δὲ, ὁποίους ἂν τις γράφων εὐ μόνον οὐκ αἰσχύνοιτο^{ε)}, ἀλλὰ καὶ μέγα φρο-

α) ΠΕΡΙ') Deest in Cod. A.

β) Ἄξιον — ἐγκαλεῖν) Cod. B: Ἄξιος μὲν ᾧ τέκνον ἐγκαλεῖς.

γ) ἐγένετο) Cod. B: ἐγένετο.

νεῖν ἐπ' αὐταῖς ἔχει, ^{d)} οὐκ ἄνευ πόνου καὶ χρόνου οἷόν τε ἦν ἀθροῖσαι, μάλιστα δὲ καὶ ξαθιουργῆσαι μὴ βουλομένῳ: τοιγαροῦν ἐν τε ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν Ἀσίᾳ, καὶ πάλιν αὖ ἐν Ἰταλίᾳ ἐξεπίτηδες ἀπιῶν, μάλιστα ὅσους ἐδυνάμην εὐρῶν, τοῦτό σοι τὸ βιβλίον μετὰ τὸν ἐν ταῖς ἔμπροσθεν πεπονημένοις μοι βιβλίαις πόνον ὠφελιμώτατον ἐσόμενον αὐτῶ τέ σοι, καὶ εἴ τιμι κοινωνήσεως, ἀντίγραφον πεποίηκε. Εὐροῖς δ' ἂν καὶ ἑκάστον τῶν ὀνείρων ψιλὰς τὰς ³⁾ ἀποβάσεις, ὡς ἀπέβησαν, ἄνευ σκηνῆς καὶ τραγωδίας ⁴⁾ ἀναγεγραμμένας; οὐδὲ γὰρ ἄλλο, ἢ τὴν ἀπὸ τῆς πείρας πίστιν ἅμα καὶ ὠφέλειαν συναγαγεῖν προσθέμην. Διόπερ τὰ εἰς πάντα ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐνδεχόμενα ἀποβαίνειν παρὰ τὰς τῶν θεωμένων ⁴⁾ τύχας τε καὶ προαιρέσεις καὶ ἡλικίας καὶ περιστάσεις παραιτησάμενος; ἐπειδὴ τὸ μὲν πρῶτόν τε καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον μάλιστα τούτων ἐστὶν ἀνάπλεω, τὸ δὲ τέταρτον αὐτῶ ⁵⁾ σοι προσφωνηθὲν, τεχνικὴν περιέχον θεωρίαν καὶ ἀτρεστον τῶν ἐπιζητούμενων ἐρμηνείαν, ἠκριβωται; ὅμως σοὶ προσδεῖν ἡγούμενος τριβῆς τε καὶ γυμνασίας, ὡς ἐπηγυειλάμην ἐπὶ τέλει τοῦ τετάρτου, καὶ νῦν ἐμπεδῶν τὴν ὑπόσχεσιν ἀποδίδωμι ¹⁾.

d) οὐκ) Cod. B: καὶ οὐκ.

e) ἄνευ σκηνῆς καὶ τραγωδίας) Spatio interposito desunt haec in Cod. B.

f) ὅμως σοι — ἀποδίδωμι.) Spatio interposito omnia desunt in Cod. B.

Ὁ ν ε ι ρ ο ς I.

Ἔδοξέ τις τοῦ Ποσειδῶνος τῇ βάσει^{α)} ἀλύσει προσδεδέσθαι: ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ Ποσειδῶνος; ἔδει γὰρ αὐτὸν ἀχώριστον εἶναι ἱερέα^{β)}.

Ὁ. II.

Ἔδοξέ τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα προσαγαγὼν ὡσπέρ τι ἱερεῖον ἀποδῦσαι, καὶ τὰ κρέα κατακόπτων πιπράσκειν, καὶ τὴν ἐμπωλὴν αὐτῷ πάνυ πολλὴν γίνεσθαι; ἐπὶ δὲ τούτοις χαίρειν τε ἔδοξε, καὶ τὸ συναγόμενον ἀργύριον ἀπὸ τοῦ κρεοπωλίου πειραῖσθαι κρύπτειν διὰ τὸν περιστάμενον φθόνον: οὗτος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα προαγωγεύων ἐπ' αἰσχροῖς ἐπορίζετο, καὶ ἦν αὐτῷ τὸ ἔργον λυσιτελὲς μὲν εἰς πορισμὸν, ἄξιον δὲ ἀποκρύπτεσθαι^{γ)}).

Ὁ. III.

Ἔδοξέ τις εἰς γυμνάσιον τὸ ἐν τῇ πατρίδι ὃν αὐτοῦ εἰσελθὼν ἰδεῖν εἰκόνα ἰδίαν, ἣτις καὶ παρῆν ἀνακειμένη; εἶτα^{α)} ἔδρακε αὐτῷ τὸ πῆγμα τῆς εἰκόνας πᾶν τὸ ἔξωθεν διαλελῦσθαι; πυνθανομένῳ δὲ τινι, τί συμβεβηκὸς εἶη περὶ τὴν εἰκόνα,

α) Ποσειδῶνος τῇ βάσει ἀλύσει) Cod. B: Ποσειδῶνος τοῦ ἐν ἱέμο (sic) τῇ βρασιλείᾳ, ἀλύσει.

β) εἶναι ἱερέα) Cod. B: εἶναι τῶν τῆς ἱερωσύνης λόγων.

γ) ἀποκρύπτεσθαι.) Cod. B: ἀποκρύπτειν.

α) εἶτα) Cod. B. τότε καί.

εἰκόνα, λέγειν ᾤετο: Ἡ μὲν εἰκὼν μου μένει
 ὑγιής; τὸ δὲ πῆγμα λέλυται: χαλὸς ἐγένετο
 ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, εἰκότως; τὸ μὲν γὰρ
 γυμνάσιον σύμβολον ἦν τῆς καθ' ὅλον τὸν ὄγκον¹⁾
 εὐεξίας, ἡ δὲ εἰκὼν τὰ περὶ τὸ πρόσωπον ἐσή- P. 254.
 μαινε²⁾, τὸ δὲ ἔξωθεν πῆγμα τὰ λοιπὰ τοῦ
 σώματος ἦν.

Ὁ. IV.

Ἔδοξέ τις λιβανωτῶ τὸν πρῶτον ἐκμάσ-
 σειν αὐτοῦ: ἀσεβείας¹⁾ ἐάλω; ἐπειδὴ ᾧ τοὺς
 θεοὺς τιμῶμεν, οὗτος ἐξύβριζεν. Ἡ δὲ ὁδμὴ τὸ
 μὴ λαθεῖν αὐτὸν ἐσήμαιεν.

Ὁ. V.

Ἔδοξέ τις τετριμμένον ὑγρὸν σίνηπι πίνειν;
 ἔτυχε δὲ αὐτῶ δίκη οὔσα καὶ ἔφευγε φόνου γρα-
 φήν: ἐάλω καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφηρέθη; ἦν γὰρ
 οὔτε σίνηθες οὔτε ὅλως πότιμον τὸ ποτόν. Καὶ
 μέντοι διακριθὲν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου
 ἡθμοῦ¹⁾ τὸ σίνηπι πίνειν: ὑπὸ κριτοῦ τοίνυν²⁾,
 ὅπερ ἐστὶ δικαστοῦ, εἰς ὄλεθρον κατέστη.

Ὁ. VI.

Ἔδοξέ τις Ξάνθον τὸν ποταμὸν τὸν ἐν τῇ
 Τροίᾳ γεγονέναὶ αἵμα: μέγα μὲν καὶ οὐχ οἶον

b) ἐσήμαινε) Cod. B: ἐσημαίετο.

a) ὑπὸ κριτοῦ τοίνυν) Cod. B: ταιγαροῦν ὑπὸ κριτοῦ.

τε πιστεύειν, ἀλλ' οὖν γε οὕτως ἀποβαὼν ἱστορήσαμεν: αἶμα ἀνήνεγκεν ἐπὶ δέκα ἔτη; οὐ μὴν γε ἀπέθανεν. Ὅπερ ἦν εἰκὸς διὰ τὸ ἀθάνατον εἶναι τὸν ποταμὸν.

᾽Ο. VII.

Ἐδοξέ τις ἐν Νεμέᾳ ἀγωνίζεσθαι ἀνδρῶν πάλην, καὶ νικᾶν καὶ στεφανοῦσθαι; ἔτυχε δὲ αὐτῷ¹⁾ δίκη οὕσα περὶ ἀγροῦ, ἐν ᾧ παρμέγεδες ἦν ἔλος: καὶ δὴ ἐνίκησε τῷ τοῦ ἔλους²⁾ λόγῳ, διὰ τὸ σελίνῳ³⁾ τῷ ἐν Νεμέᾳ³⁾ τοὺς νικῶντας στεφανοῦσθαι.

᾽Ο. VIII.

Ἐδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ κναφάλων¹⁾: ἦν αὐτῷ γυνή, ἣτις μηδέπω ποτὲ συλλαβοῦσα πρότερον, ἐκείνου τοῦ ἔτους ἔγκυος γενομένη, παῖδα ἄρῆνα ἐγέννησεν; ἢ μὲν γὰρ τύλη τὴν γυναῖκα τεκεῖν ἐσήμαινεν, οἱ δὲ πυροὶ ἄρῆεν σπέρμα.

᾽Ο. IX.

Ἡῤῥατό τις τῷ Ἀσκληπιῷ¹⁾, εἰ διὰ τοῦ ἔτους ἄνοσος ἔλθοι, θύσειν αὐτῷ ἀλεκτρυῶνα. Ἐπειτα διαλιπαὴν ἡμέρας Ἡῤῥατο πάλιν τῷ Ἀσκληπιῷ, καὶ εἰ μὴ ὀφθαλμιάσειεν, ἕτερον ἀλεκτρυῶνα θύσειν. Καὶ δὴ καὶ εἰς νύκτα ἔδοξε

a) σελίνῳ) Aldus: σελήνῳ.

λέγειν αὐτῷ τὸν Ἀσκληπιόν: Εἷς μοι ἀλεκτρυὼν ἀρκεῖ. Ἄνοστος μὲν οὖν ἔμεινεν: ὠφθαλμιάσατε δὲ ἰσχυρῶς; ἐπὶ γὰρ μιᾷ εὐχῇ ἀρκούμενος ὁ θεὸς τὸ ἕτερον ἀπένευσεν ^{α)}).

᾽Ο. X.

Ἔδοξέ τις φεύγων γραφὴν ἀδικημάτων τὰ γράμματα καὶ τὰ δικαιώματα ἀπολωλεμένα ¹⁾): καὶ τῇ ὑστεραία ^{α)} εἰσαχθείσης τῆς δίκης ἀφείθη ^{β)} τῶν ἐγκλημάτων. Καὶ τοῦτο ἦν ἄρα, ὅπερ ἐσήμαινεν αὐτῷ τὸ ὄναρ: ἀφεθέντι τῶν ἐγκλημάτων μηκέτι ^{γ)} δεήσεσθαι τῶν δικαιωμάτων. P. 255.

᾽Ο. XI.

Ἔδοξέ τις ἀπὸ τῆς ¹⁾ σελήνης λύχρον ἄπτειν: τυφλὸς ἐγένετο; ἔθεν γὰρ οὐκ ἠδύνατο ἄψαι, ἐκείθεν ἐλάμβανε τὸ φῶς; ἄλλως τε καὶ τὴν σελήνην φασὶν οὐκ ἔχειν ἴδιον φῶς.

᾽Ο. XII.

Ἔδοξέ τις γυνὴ ἐν τῇ σελήνῃ τρεῖς ὄραϊν εἰκόνας ἰδίας: ἐγέννησε τριδύμα θηλυκά, καὶ τὰ τρία αὐτοῦ τοῦ μηνὸς ἀπέθανον. Ἦσαν γὰρ αἱ εἰκόνας τὰ τέκνα, εἷς δὲ περιεῖχεν αὐτὰ κύκλος.

Cc 2

α) ἀπένευσεν.) Cod. B: ἤρνεϊτο.

α) καὶ τῇ ὑστεραίᾳ) Cod. B: τῆς ὑστεραίας.

β) ἀφείθη) Cod. B: ἀφίουν.

γ) μηκέτι) Cod. B: καὶ τοῦτο μηκέτι.

Τοιγάρτοι ἐν ἐνὶ χερσὶ¹⁾), ὡς λέγουσιν ἰατρῶν
παῖδες, περιείχετο τὰ βρέφη. Ἐξῆσε δὲ οὐ
πλείονα διὰ τὴν σελήνην.

᾽Ο. XIII.

Ἐδοξέ τις παλαιστῆς^{α)} περὶ τῆς κρίσεως
πεφροντικῶς τὸν Ἀσκληπιὸν κριτὴν εἶναι, καὶ πα-
ραδεύων ἅμα τοῖς ἄλλοις παισὶν ἐν παρεξαγωγῇ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκκεκρίσθαι: καὶ δὴ πρὸ τοῦ ἀγῶ-
νος ἀπέθανεν; ὁ γὰρ θεὸς οὐ τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ
τοῦ ζῆν μάλλον κριτῆς νομίζεται εἶναι. Ἐξέβα-
λεν οὖν αὐτόν.

᾽Ο. XIV.

Ἐδοξέ τις ἐν τῇ σελήνῃ τὸ ἑαυτοῦ πρόσ-
ωπον ἰδεῖν^{α)}): ἀπεδήμησε μακρὰν ἀποδημίαν, καὶ
τὸν πλεῖστον χρόνον^{β)} ἐν ἄλλῃ^{γ)} καὶ ξενιτείᾳ^{δ)}
διῆγε; τὸ γὰρ ἀεικίνητον^{ε)} τῆς σελήνης ἔμελλε
συμπεριοίσειν αὐτόν.

᾽Ο. XV.

Ἐδοξέ τις σιδηρῶν αἰδοῖον ἔχειν: ἐγένετο
αὐτῶ υἱός, ὑφ' οὗ ἀνηρέθη^{α)}); καὶ γὰρ ὁ σίδη-
ρος ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτοῦ γενομένου ἰοῦ^{β)}) φθίρεται.

α) παλαιστῆς) Aldus: παλαιστῆς.

α) ἰδεῖν) Cod. B: ὄρεῖν.

β) πλεῖστον χρόνον) Cod. B: πλεῖστον βίον τοῦ χρόνου.

γ) καὶ ξενιτεία) Cod. B: ξενίη.

δ) ἀεικίνητον) Cod. B: εὐκίνητον.

ε) ὑφ' οὗ ἀνηρέθη) Cod. B: ὑφ' οὗ ἔχειν ἀνηρέθ.

᾽Ο. XVI.

᾽Εδοξέ τις καύκλιτος ἐν μακάρων γήσις εἶ-
 ναι, καὶ ὑπὸ τῶν ἡρώων κατέχεσθαι, ἔπειτα ἐλ-
 θόντα τὸν Ἀγαμέμνονα ἀπολῦσαι αὐτόν: ἀγγα-
 ρεία¹⁾ περιπεσὼν ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ αὐτο-
 κρατέρος κατεσχέθη. Ἐπειτα ἐντυχῶν²⁾ τῷ
 βασιλεῖ ἀφείθη τῆς ἀγγαρείας.

᾽Ο. XVII.

᾽Εδοξέ τις ἀποδημῶν τῆς οἰκείας¹⁾ τὴν κλεῖ-
 δα τοῦ οἰκήματος ἀπολωλέκεναι: ἀνακομισθεὶς
 εὔρε τὴν θυγατέρα ἐφθαρμένην; τρόπον γάρ
 τινα ἔλεγεν αὐτῷ τὸ ὄναρ οὐκ εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ
 τὰ οἴκοι.

᾽Ο. XVIII.

᾽Εδοξέ τις ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον
 πεφυκέναι: ἐφιλοσόφησεν εὐτόμως καὶ τοῖς λό-
 γοις καὶ τῇ ἀσκήσει χρησάμενος ἀκολουθῶν; καὶ
 γὰρ ἀειθαλὲς¹⁾ τὸ φυτὸν καὶ στερεὸν καὶ τῇ p. 256.
 ᾽Αθηναῶ ἀνακείμενον²⁾. Φρόνησις³⁾ δὲ εἶναι νομί-
 ζεται ἢ θεός.

᾽Ο. XIX.

᾽Εδοξέ τις συνανατέλλειν¹⁾ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ
 σελήνῃ συντρέχειν: ἀπήγξατο, καὶ οὕτως ὁ τὸ
 ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἀνίσχοντες ἔβλεπον αὐτὸν
 μετάρσιον ὄντα καὶ κρεμιάμενον.

α) στερεὸν — ἀνακείμενον.) Cod. B: στέφεται — ἀνά-
 κειται.

'Ο. XX.

'Εδοξέ τις τὸν δούλον αὐτοῦ, ὃν μάλιστα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐτίμα, φανὸν¹⁾ γεγονέναι [, τοῦτον, ὃνπερ λαμπιτῆρα καλοῦσι]: τυφλὸς ἐγένετο, καὶ ὑπὸ τοῦ δούλου ἐκείνου ἐχειραγωγείτο, καὶ τούτῳ τῷ²⁾ τρόπῳ δι' ἐκείνου τὸ φῶς ἔβλεπεν.

'Ο. XXI.

'Εδοξέ τις ἐπὶ κύκλῳ¹⁾ τρίποδος διαπλεῖν πέλαγος μέγα: φεύγων²⁾ ἀδικημάτων γραφὴν ἐάλω καὶ εἰς νῆσον κατεδικάσθη; τὸ γὰρ περιέχον ἦν αὐτὸν περιόρβυτον, καὶ ἑοικὸς [vel εἰκὸς] τὸ σχῆμα τῆς νήσου.

'Ο. XXII.

'Εδοξέ τις τὸ ἑαυτοῦ παιδίον ἀποδέρειν καὶ ποιεῖν ἄσκον: τῇ ὑστεραίᾳ τὸ παιδίον αὐτοῦ εἰς ποταμὸν πεσὸν ἐπνίγη; καὶ γὰρ ἀπὸ νεκρῶν σαρκῶν ὁ ἄσκος γίνεται καὶ ὑγροῦ ἐστὶ δεκτικός¹⁾.

'Ο. XXIII.

'Εδοξέ τις τοῦ οὐρανοῦ ἀστέρα¹⁾ ἐκπεσεῖν, καὶ ἄλλον χαμόθεν ἀστέρα εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῆναι: οὗτος ἦν οἰκέτης τινός: ἔπειτα ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἀπέθανεν. Ἡγούμενος δὲ ἐλεύθερός τε καὶ ἀδέσποτος εἶναι εὔρε παῖδα τοῦ προτέρου

1) φεύγων) Cod. B: ἔφυγε.

δεσπότης, ᾧ κατ' ἀνάγκην ἐδούλευσεν. Ὁ μὲν οὖν πεσὼν ἀστήρ²⁾ ἐσήμαινε τὸν ἀποθανούμενον, ὁ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνιῶν¹⁾ τὸν ἐποψόμενον καὶ δεσπόσοντα αὐτόν³⁾.

᾽Ο. XXIV.

Ἔδοξέ τις εἰς χοῖνικα χέζειν: ἐάλω ἀδελφῆ ἑαυτοῦ μιγνύμενος; μέτρον γὰρ ἢ χοῖνίξ; τὸ δὲ μέτρον νόμῳ ἔοικε. Τρόπον οὖν τινὰ παρενόμει παρά τὰ νενομισμένα κοινῆ τοῖς Ἑλλησι πράττων.

᾽Ο. XXV.

Ἔδοξέ τις ἐρωμένην ἑαυτοῦ ὄραϊν ἐν σταμνίῳ ὀστρακίῳ καιομένην¹⁾: καὶ ἀπέθανεν ἢ ἐρωμένη αὐτοῦ²⁾ σφαγεῖσα ὑπὸ δούλου δημοσίου³⁾; θάνατον μὲν γὰρ εἰκότως ἐσήμαινε τῇ γυναικὶ τὸ εἶναι ἐν τῷ ὀστρακίῳ σκεύει; ὑπὸ³⁾ δημοσίου δὲ, ἐπεὶ καὶ τὸ σταμνίον δημόσιον καὶ πᾶσιν ὑπηρετοῦν⁴⁾.

᾽Ο. XXVI.

Ἔδοξέ τις τὸ ὄνομα τοῦ Σαράπιδος ἐγγεγραμμένον¹⁾ λεπίδι χαλκῆ περὶ τὸν τράχηλον p. 257.

a) ἀνιῶν) Cod. B: ἀνελευθῶν.

b) δεσπόσοντα αὐτόν.) Cod. B: δεσποτεύσαντα αὐτοῦ.

a) καὶ ἀπέθανεν ἢ ἐρωμένη αὐτοῦ) Cod. B: καὶ ἢ μὲν ἐρωμένη αὐτοῦ ἀπέθανε.

b) ὑπηρετοῦν.) Deest in Cod. B.

a) Ἔδοξέ τις τὸ ὄνομα τοῦ Σαράπιδος ἐγγεγραμμένον) Cod. B: Ἔδοξέ τις τοῦ Σαράπιδος τὸ ἐν ᾧ εἶμεν (sic) γεγραμμένον δέ.

δεδέσθαι ὡςπερὶ ^{b)} σκυτίδα: συνάγχη ληφθεὶς εἰς ἑπτὰ ἡμέρας ^{c)} ἀπέθανε; καὶ γὰρ χθόνιος ὁ θεὸς εἶναι νεύομισται, καὶ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον τῷ Πλούτωνι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ γράμματα ἑπτὰ ἔχει, καὶ καθ' ὃ περιέκειτο τὴν σκυτίδα μέρος, κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ^{d)} νοσήτας ἀπέθανεν.

᾽Ο. XXVII.

Ἔδοξέ τις ἐπὶ ξένης διατρίβων ἐστίαν οἰκοδομεῖν: ἀπέθανεν ἐπὶ ξένης, ἔνθα καὶ ᾠκοδόμησεν, εἰκότως; ἦν γὰρ σύμβολον τῆς ὅλης καταλύσεως ^{a)} καὶ τοῦ τέλους ἢ ἐστία, ἦν ¹⁾ ἐπὶ ξένης οἰκοδομῶν ἔμελλεν ἔξειν τὸ τέλος ^{b)}.

᾽Ο. XXVIII.

Ἔδοξέ τις ἐπὶ ξένης διατρίβων ἐστίαν οἰκοδομεῖν, καὶ ἀντὶ λίθων τὰ ἴδια βιβλία τῷ πηλῷ περιπλάσσειν, εἶτα δὲ μετέδοξεν ¹⁾ αὐτῷ καταβαλεῖν καὶ παύσασθαι οἰκοδομοῦντα: ἐνόσησε πονηρῶς ^{a)}, καὶ εἰς ἑσχατον ἐλθὼν ἐσώθη. Τούτων τὰς αἰτίας φανεραὶ οὐσας περισσὸν ἠγούμαι γράφειν ^{b)}.

b) ὡςπερὶ) Cod. A et Aldus: ὡςπερ εἰς.

c) εἰς ἑπτὰ ἡμέρας) Cod. B: ἑπτὰ ἡμέραις.

d) μέρος νοσ.) Cod. B: μέρος αὐτοῦ καὶ νοσ.

a) τῆς ὅλης καταλύσεως) Cod. B: δι' ἄλλης καταστάσεως.

b) οἰκοδομῶν ἔμ. ἔ. τ. τέλος.) Cod. B: ᾠκοδόμει, ἔμελλε τέλος ἔξειν ἐκεῖ.

a) πονηρῶς) Cod. B: ἐπιμελῶς.

b) γράφειν.) Cod. B: λέγειν. Cetera omnia, desunt in Cod. B.

"Ο. XXIX.

"Εδοξέ τις ὑπὸ γυναικός, ἣν ἐκ πολλοῦ ἐγνώριζε, διώκεσθαι βουλομένης περιβάλλειν αὐτῶ τοὺς λεγομένους τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ Φαινόλας^{a)} μέτους λελυμένους ἐκ τῶν ραφῶν; καὶ τέλος οὐ βουλόμενον καταναγκάσαι: τούτου ἐρασθεῖσα ἡ γυνὴ ἐγήματο αὐτῶ οὐ βουλομένῳ, καὶ ὀλίγων ἐτῶν ἀπηλλάγη αὐτοῦ διὰ τὸ λελυῆσθαι τοὺς Φαινόλας^{b)}.

"Ο. XXX.

"Εδοξέ τις γυνὴ νοσοῦσα κύειν, ἥδη τ' ὠδίνειν καὶ ἐγγύς τοῦ τεκεῖν εἶναι; ἀψαμένην δέ τινα αὐτῆς, ἣν ᾤετο μὴ ἀπείρως ἔχειν τῶν περὶ τὰ τριαῦτα, Φάναι¹⁾: Νῦν μὲν οὐ τέξει, μετὰ δὲ μῆνας ἑπτὰ παιδάριον καλὸν γε λίαν. Ἐγένετο ἐν νόσῳ πάνυ κινδυνώδει. Ὄφεν οὐκ ἂν ᾤετό τις αὐτὴν σωθῆσεσθαι, καὶ μὴν γενομένην ραόνως²⁾ μὴ τέλεον ὑγιᾶναι: μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπέθανεν, εἰκότως; ἔμελλε γὰρ ἀποθῆσασθαι τὸ βάρος καὶ τὰς ἀλγηδόνας μετὰ τοὺς ἑπτὰ μῆνας. Τὸ δὲ καλὸν παιδάριον ἦν ὁ θάνατος, ὅστις αἰρετώτερος³⁾ ἦν διὰ τὸ ἀπονον τοῦ νοσήδους καὶ ταλαιπώρου βίου.

a) φαινόλας) Cod. A et Aldus: φελῶνας.

b) φαινόλας) Cod. A et Aldus: φελῶνας.

᾽Ο. XXXI.

᾽Εδοξέ τις ἑαυτὸν περαίνειν, ἀνὴρ οὐκ ἄση-
 ρ. 258. μος, τελῶν μεγάλων μισθωτής¹⁾): εἰς τοσοῦτον
 περιστάσεως ἦλθεν, ἕως τε δι' ἀπορίαν τε καὶ
 χρεῶν συνέχειαν ἑαυτὸν ἐξαγαγεῖν τοῦ βίου, εἰ-
 κότης; ἦν γὰρ αὐτῷ τσαύτη ἐτέρου σώματος
 ἐρημία, καὶ ἀναλωμάτων²⁾ ἀπορία κατ' ὄναρ,
 ὥστε τὴν ὄρεξιν αὐτῶν ἀποστρέψαι, ἢ διὰ τὸ
 μὴ εἶναι ἄλλο σῶμα, ᾧ ἂν ἐχρήσατο, ἢ διὰ τὸ
 μήτε βαίνειν δύνασθαι μήτε ἀναλίσκειν ἔχειν.

᾽Ο. XXXII.

᾽Εδοξέ τις τὸν δακτύλιον ἑαυτοῦ, ᾧ³⁾ πάν-
 τα κατεσημαίνετο, ἐκβαλεῖν, εἶτα ζητῶν κατα-
 λαβεῖν τὸν ἐν αὐτῷ λίθον κατεαγμένον εἰς πολ-
 λά, ὥστε ἄχρηστον εἶναι: διέπνευσεν αὐτῷ πάν-
 τα τὰ τῶν πραγμάτων ἡμερῶν πέντε καὶ πεν-
 τήκοντα¹⁾).

᾽Ο. XXXIII.

᾽Εδοξέ τις ἐπικύψας πονηρὸν ὄζοντας¹⁾ τοὺς
 περὶ τὸν ἀρχὸν τόπους καταλαβεῖν: φάρμακον
 θανάσιμον ἐκὼν ἔπιεν, οὐχ²⁾ ὑπομένων περιστά-
 σιν ἀνάγκην τε χρεῶν; φόβῳ γὰρ τοῦ μὴ τὰ
 ἀναγκαῖα καὶ ἀπόκρυφα αὐτοῦ ἐξοξέσει καὶ
 ἐγνώσθῃ παρὰ τὸ δέον, καὶ ἐκαύθῃ³⁾ θᾶττον
 καὶ ἀπέθανεν.

1) ἀναλωμάτων ἀπορία) Cod. A et Aldus: ἀναλὸ ἀπορία.

2) ἑαυτοῦ, ᾧ πάντα) Cod. A et Aldus: ἐάλω. Πάντα.

"Ο. XXXIV.

"Εδοξέ τις λαμπάδας ἀπὸ τῆς ἐστίας τῆς ἔνδον παρ' αὐτῶ μὴ δύνασθαι ἀνάψαι, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀνάψαι: ἐστειρωθήη, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῷ οὐρανῷ πυρὶ ἐθάλλετο.

"Ο. XXXV.

"Εδοξέ τις ἀδελφὴν ἔχων πλουσίαν ἅμα καὶ νοσοῦσαν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ἀδελφῆς συκὴν πεφυκέναι, καὶ ἀπ' αὐτῆς δρεπόμενος σῦκα μέλανα τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ ἐσθίειν: ἀπέθανεν ἡ ἀδελφὴ ἐπὶ κληρονομῶ τῷ ἰδόντι τὸν ἔνειρον ἑπτὰ ἡμέρας ἐπιζήσασα; Φανεροὶ οἱ λόγοι.

"Ο. XXXVI.

"Εδοξέ τις ὑπὸ στρατηγοῦ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως ἐκβάλλεσθαι τὸ γυμνασίον: τοῦτον ὁ πατήρ ἐξέβαλε τῆς οἰκίας; ὃν γὰρ ἔχει λόγον ἐν τῇ πόλει στρατηγός, τὸν αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ πατήρ.

"Ο. XXXVII.

"Εδοξέ τις γυνὴ ἐν τῷ δεξιῷ μαζῷ ὀφθαλμὸν ἔχειν: υἱὸς ἦν αὐτῇ ἀγαπητός, ὃν οὐκ εἰς μακρὰν ἐκόψατο; ὃ γὰρ λόγῳ ὁ δόξας ποτὲ ἐν τῷ δεξιῷ ὄμῳ ὀφθαλμὸν ἔχειν ἐξέβαλε τὸν ὄμῳ, τρόπον γάρ τινα ἔλεγεν αὐτῷ τὸ ὄναρ: βλέπε τὸν ὄμῳ! αὐτῷ ταῦτα πρόσεχε τῷ ὄμῳ!, τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ ἡ γυνὴ σὺ τὸν μαζὸν, ἀλλὰ τὸν ἐσκότα τῷ μαζῷ υἱὸν ἀπώλεσεν. p. 259.

᾽Ο. XXXVIII.

᾽Εδοξέ τις τὴν ἑαυτοῦ κόπρον σὺν ἄρτῳ¹⁾ ἐσθίειν καὶ ἤδεσθαι: παρανομήσας ἐκληρονόμησεν ἀνέγκλιτος διὰ τὸ ἤδεσθαι, οὐκ ἀνυπονόητος δὲ διὰ τὴν κόπρον; εἰκὸς γὰρ ἦν αἰσχύνῃς αὐτῷ τὸ κέρδος πλῆρες εἶναι.

᾽Ο. XXXIX.

᾽Εδοξέ τις δύο θυγατέρας ἔχων παρθένους τὴν μὲν προτέραν ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ¹⁾ χρυσίαν Ἀφροδίτην πεπεδημένην, τὴν δ' ἑτέραν ἀμπέλου στέλεχος πεφυκός: τούτων ἡ μὲν προτέρα ἐγῆματο, ἡ δὲ ἑτέρα ἀπέθανεν; ἡ γὰρ Ἀφροδίτη γάμου καὶ παιδοποιίας ἦν σύμβολον κατὰ τὸ Ὀμηρικόν²⁾:

Ἄλλὰ σύ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα
γάμοιο!

Καὶ τὸ πολυτελές τῆς ὕλης τὸ τερπνὸν τοῦ γάμου ἐσήμαινεν; ἄλλως τε καὶ κατάλληλος τῇ Ἀφροδίτῃ ὁ χρυσός, ὃν ἐπεπέδητο: ἡ τε παιδοποιία³⁾ τὸ ἀδιάλυτον ταῦ γάμου ἐσήμαινεν. Ἡ δὲ ἀμπελος θανάτου σημεῖον ἦν τοῦ περὶ τὴν ἑτέραν ἐσομένου, διὰ τὸ γῆθεν φύεσθαι; εἰς γῆν δὲ καὶ τὰ σώματα ἀναλύεται; καὶ ὅτι ἐν τῷ ἀκμαιστώτῳ τῆς ὥρας τοῦ καρποῦ στερίσκεται ἡ ἀμπελος.

'Ο. XL.

'Εδοξέ τις ἐκ τῶν σαρκῶν ἐκδύνειν ὥσπερ ὄφιοι ἐκ τοῦ γήραος: τῇ ὑστεραία ἀπέθανε; καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα καταλιπεῖν μέλλουσα ταύτας παρείχετο φαντασίας.

'Ο. XLI.

'Εδοξέ τις κατ' ὄναρ ἐν Ἰσθμῷ γινόμενος τὸν ἴδιον υἱὸν ζητεῖν: ἀπώλετο ὁ υἱὸς αὐτοῦ, διὰ τὸν μῦθον τὸν Μελικέρτιον.

'Ο. XLII.

'Εδοξέ τις τρεῖς ἔχων υἱοὺς ὑπὸ τῶν δύο κατακοπεῖς ἐσθίεισθαι, ἐπιστάντα τε τὸν νεώτερον πρὸς γε τοὺς ἄλλους χαλεπαίνειν καὶ λυπεῖσθαι καὶ μυσαιτόμενον^{α)} λέγειν: Ἐγὼ τοῦ πατρὸς οὐ μὴ φάγω: συνέβη τὸν νεώτερον υἱὸν αὐτοῦ ἀποθανεῖν; μόνος γὰρ οὐκ ἔμελλεν ἐσθίειν οὐ τῶν σαρκῶν, ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεως, πρότερος τοῦ πατρὸς ἀποθανῶν καὶ μὴ κληρονομήσας. Οἱ δὲ ἕτεροι οἱ φαγόντες διάδοχοι τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς ἐγένοντο').

'Ο. XLIII.

'Εδοξέ τις τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνδρὸς ἀποσπᾶσθαι, καὶ ἄλλα δίδοσθαι γαμηθησομένην: συνέβη τὸν ἰδόντα ἀποθα-

p. 260.

α) μυσαιτόμενον) Aldus: μισαιτόμενον.

νεῖν; ὁ μὲν γὰρ πατήρ εἰκότως ἐσήμαινε τὸν Δία¹⁾ ἢ τὸν δαίμονά γε τὸν τοῦ ζῆν αἴτιον τῶ ἰδόντι, ἡ δὲ ἀδελφὴ τὸν αὐτὸν ἔχουσα λόγον τῇ ψυχῇ, ἀποσπασμένη τοῦ ἀνδρός, τοῦ σώματος ἐμελλεν ἀποσπασθῆσθαι ὑπὸ τοῦ δαίμονος καὶ ἐν ἄλλαις ἕσεσθαι διατριβαῖς καὶ ἡθεσιν, ὥσπερ ὑπολαμβάνουσιν ἄνθρωποι τῶν καμνόντων τὰς ψυχὰς ἀπαλλαγείσας τῶν σωμάτων ἐν ἄλλαις γίνεσθαι διατριβαῖς.

᾽Ο. XLIV.

᾽Εδοξέ τις ἀθλητὴς ἐν γαστρὶ ἔχειν καὶ δύο μέλαναι σηλυκὰ βρέφη τεκεῖν: τυφλὸς ἐγένετο, καὶ αἱ κόραι αὐτοῦ προσέπεσον, καὶ ἐγένοντο μέλαιναί.

᾽Ο. XLV.

᾽Εδοξέ τις ἀνὴρ παγκρατιαστὴς πρὸς ἀγῶνα τετοκέναί, καὶ τὸ ἑαυτοῦ βρέφος τεθηλαῶσθαι¹⁾: ἐλείφθη ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα, καὶ τοῦ λοιποῦ κατέλυσε τὴν ἀθλησιν; εὐ γὰρ ἀνδρὸς ἔργα, ἀλλὰ γυναικὸς ὑπομένειν ἐδόκει.

᾽Ο. XLVI.

᾽Εδοξέ τις ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς πάλιν τίκτεσθαι: ἀπὸ ξένης ἀνακομισθεῖς εἰς τὴν ἑαυτοῦ κατέλαβε τὴν μητέρα νοσοῦσαν καὶ ἐκληρονόμησε, καὶ τοῦτο ἦν τὸ ὑπ' αὐτῆς¹⁾ γενναῶσθαι: τὸ ἐκ πενίας εἰς εὐπορίαν καταστῆναι ὑπὸ τῆς

μητρός; καὶ γὰρ ἔτυχεν ἐν πολλῇ ἐνδείᾳ καὶ
πενίᾳ ὦν.

᾽Ο. XLVII.

Ἐδοξέ τις τὸ γένειον τὸ ἑαυτοῦ καίεσθαι
λαμπρῶ καὶ καθαρῶ πυρί: τούτου ὁ υἱὸς ἐγένετο
διάσημος καὶ λαμπρὸς ἐν μαντικῇ, οὐ μὴν ἐπὶ
πολὺ συνεγένοντο ἀλλήλοις, ἀλλ' ὑπὸ περιστά-
σεως τινὸς χωρὶς ἀλλήλων ἐγένοντο. Ἐπίσημον
γὰρ αὐτοῦ ἐποίησεν τὸν υἱὸν τὸ καιόμενον γένειον;
ὁ γὰρ παῖς πατρὸς κόσμος, ὡσπερ ὁ πῶγων
προσώπου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πῦρ μειοῦν πέφυκε
πᾶσαν ὕλην: οὐ παρέμεινεν αὐτῶ ὁ παῖς; ἔχω-
ρισθῆ δὲ οὐκ ἀποθανῶν διὰ τὸ ἄνευ καπνοῦ τὸ
πῦρ ἄπτειν.

᾽Ο. XLVIII.

Ἄνῃ παγκρατιαστῆς Ὀλύμπια μέλλων
ἀγωνίζεσθαι πάλιν ἅμα καὶ παγκράτιον ἔδοξεν
ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας αὐτοῦ χρυσαῖς γεγονέναι:
οὐδέτερον τῶν στεφάνων ἤρατο; ἔμελλε γὰρ ὡς p. 261.
περ χρυσαῖς ταῖς χερσὶν ἀργαῖς καὶ ἀκινήτοις
χρήσασθαι.

᾽Ο. XLIX.

Ἐδοξέ τις μεταμορφωθεὶς ἀρκτόχειρ ^{a)} γε-
γονέναι: καταδικασθεὶς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐθρησι-
μάχησε, καὶ προσδεθεὶς ξύλῳ ^{b)} ἐβρώθη ὑπὸ

a) ἀρκτόχειρ) Cod. A et Aldus: ἀρκόχειρ.

ἄρκτου^{b)}); τοῦτο γὰρ καὶ τῇ χειρὶ συμβαίνει; ἐπειδὴν γὰρ Φωλεύη ἢ ἄρκτος: τῷ στόματι ἐμβαλοῦσα τὴν χεῖρα ὥσπερ ἐσθίουσα ἀπομουζᾷ καὶ τρέφεται.

᾽Ο. L.

᾽Εδοξέ τις ἐπὶ ξένης διάγων κατὰ πρεσβείαν κατ' ὄναρ εἰς τὴν οἰκίαν¹⁾ ἀποστραφῆναι, εἶτα παραστᾶσαν αὐτῷ τὴν γυναῖκα λέγειν: Μοῦσα ἢ μικρὰ ἀπέθανεν: ἀπεστάλη αὐτῷ ὑπὸ τῆς γυναικός, ὅτι ὁ νεώτατος αὐτοῦ τῶν παίδων ἀπέθανεν; ἡδὺς γὰρ ὁ παῖς ἦν καὶ ποθεινὸς ὡς αἱ μοῦσαι.

᾽Ο. LI.

᾽Εδοξέ τις ἀκούειν τινὸς τὸ βᾶκτρον αὐτοῦ κατεάχθαι: ἐνόησε καὶ παρελύθη; τὸ ἔρεισμα γὰρ τοῦ σώματος ἐδηλοῦτο ὑπὸ τοῦ βᾶκτρον, τοῦτ' ἔστιν ἡ βῶμη καὶ εὐεξία τοῦ σώματος. Ὁ αὐτὸς ἀνιώμενος καὶ δυσφορῶν ἐπὶ τῇ παραλύσει χρονιωτέρᾳ γενομένη¹⁾ ἔδοξε τὸ βᾶκτρον αὐτοῦ κατεάχθαι: αὐτίκα μάλα ἀνεγρώσθη; οὐκ ἔτι γὰρ αὐτῷ ἔμελλε δεήσειν ἐρείσματος, ἐπειδὴ ἔμελλεν αὐτῷ τὸ λαιπὸν χρεῖσθαι εἰς πορείαν.

᾽Ο. LII.

᾽Εδοξέ τις ἀδελφὸν ἔχων ἀποδημοῦντα, ἐπιδείξαντα ἐκάστοτε ὡς ἐλευσόμενον, τυφλὸν γε-
νόμενον

b) ἄρκτου) Cod. A et Aldus: ἄρκου.

νόμενον αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν παρεῖναι: ἀπέθανεν ὁ ἰδὼν τὸν ἄνθρωπον, εἰκότως; ἐπειδὴ οὐχ οἷός τε ἦν αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς θεάσασθαι.

᾽Ο. LIII.

Ἐδοξέ τις γυνὴ τὴν ἐμπλέκουσαν αὐτῇ¹⁾ θεράπαιναν τὴν εἰκόνα αὐτῆς, ἣν εἶχεν ἐπὶ πίνακι γεγραμμένην, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῆς χρῆσασθαι²⁾ παρ' αὐτῆς, ὡς εἰς πομπὴν παρελυσσομένην: αὐτίκα ἡ θεράπαινα τὸν τε ἄνδρα ἀπέστησεν αὐτῆς ὑποδιαβάλλουσα, καὶ ζημιῶν καὶ πομπῶν ἐγένετο αὐτῇ αἰτία.

᾽Ο. LIV.

Ἐδοξέ τις τὸν ἕτερον τῶν ὤμων ἰδεῖν βουλόμενος μὴ δύνασθαι: μονόφθαλμος ἐγένετο; καὶ τοῦτον τὸν τρόπον, κατ' ἐκείνον τὸν ὄμωμον ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων ἰδεῖν, οὐδὲ τὸν ὄμωμον ἰδεῖν ἠδύνατο.

᾽Ο. LV.

Δρομεὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ παίδων¹⁾ στάδιον p. 262. ἔστεφανωμένος μέλλων ἕτερον ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἔδοξεν ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ στεφάνῳ, ὥσπερ ἐν λεκάνῃ, τοὺς πόδας νίπτεσθαι: ἐλείφθη ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα καὶ ἀδόξως τοῦ σταδίου; κατήσχυε γὰρ τὸν πρότερον στέφανον.

'Ο. LVI.

'Εδοξέ τις ἐπὶ βούς μέλανος ἰχέισθαι, τὸν δὲ βούν ἄκοντα φέρειν αὐτὸν ἢ ἄλλό τι κακὸν ἐργάσασθαι: ἔτυχε πλέων καὶ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐν κινδύνῳ ἐγένετο μεγάλῳ, καὶ οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας ναυαγίῳ περιπεσὼν τῆς νεὸς ἀπολλυμένης¹) μόλις ἐσώθη; ὡς δὲ εἰήρασι βούσ τε καὶ ναῦς, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ εἴρητά μοι.

'Ο. LVII.

'Εδοξέ τις αἰτὸν τὰ σπλάγχνα ἑαυτοῦ τοῖς ὄνουξιν ἀναπείραντα φέρειν διὰ τῆς πόλεως εἰς τὸ θέατρον, ὄχλου ὄντος πλήρους, καὶ ἐπιδεικνύειν τοῖς θεαταῖς καὶ αὐτῷ τῷ πατρὶ ὄντι ἄ παιδί: ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀνείρῳ ἐγένετο υἱὸς διάσημος καὶ λαμπρὸς ἐν τῇ πόλει; ὁ μὲν γὰρ αἰτὸς ἐσήμαινε τὸ ἔτος, ἐν ᾧ ἔμελλεν αὐτῷ ὁ παῖς τεχθῆναι, τὰ δὲ σπλάγχνα¹) τὸν παῖδα; οὕτω γὰρ καὶ τὸν παῖδα καλεῖν ἔθος ἐστίν. Ἡ δὲ φροῶ ἢ εἰς τὸ θέατρον τὸ ἐπίσημον τοῦ παιδὸς ἐσήμαινε.

'Ο. LVIII.

'Εδοξέ τις ἐπὶ μάκτρας¹) τῆς λεγομένης καρδόπου μεστῆς αἵματος ἀνθρωπίνου βασταζόμενος φέρεσθαι ὑπὸ τινων καὶ ἐσθίειν πεπηγὸς τὸ αἶμα, εἶτα συναντήσασαν αὐτῷ τὴν μητέρα λέγειν: ὦ τέκνον, ἄτιμόν με ἐποίησας; ἔπειτα δὲ ἀποδεμένων αὖ τῶν φερόντων αὐτὸν οἴκαδε.

ἀφίχθαι ἐδόκει: ἐπεγράψατο εἰς μονομαχίαν καὶ πολλοῖς ἔτεσιν ἐπύκτευσεν ἀπότρεμον πυγμῆν; τό τε γὰρ ἀνθρώπειον αἷμα ἐσθίειν τὴν ἀπὸ αἵματος ἀνθρωπίου ὠμὴν τε καὶ ἀνοσίαν ἐσημαίνειν αὐτῷ τροφὴν, καὶ ἢ τῆς μητρὸς Φωνὴ τὴν ἀτιμίαν τοῦ βίου προεμαντεύετο, καὶ τὸν αἰὶ καὶ συνεχῶς γενησόμενον κίνδυνον ἐσημαίνει τὸ ἐπὶ τῆς μάκτρας φέρεσθαι βασταζόμενος; τὰ γὰρ ἐκεῖ τιθέμενα πάντως δαπανᾶται. Καὶ τυχὸν ἂν ἀπέθανε τοῖς μονομάχοις, εἰ μὴ κατατεθεῖς εἰς τὸν εἶκον ἦλθε τὸν ἑαυτοῦ; ὄψε γὰρ σπευσάντων αὐτὸν τινῶν ἀφείδη τῶν μονομάχων.

᾽Ο. LIX.

᾽Εδοξέ τις οὐρανόθεν πεσόν ἀκόντιον αὐτὸν p. 263.
 τρῶσαι εἰς τὸν ἕτερον πόδα αὐτοῦ: οὗτος ὑπὸ ὄφως δηχθεὶς τοῦ λεγομένου ἀκοντίου¹⁾ καὶ εἰς τὸν πόδα ἐκεῖνον σφακελίσας ἀπέθανεν.

᾽Ο. LX.

᾽Εδοξέ τις ὑπὸ ζυγὸν ἀχθεὶς ἐξευχθαι αἷμα τῷ ἀδελφῷ, ὃς πάλαι ἐτεθνήκει, καὶ ζευχθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς ὡσπέρ τι ὑποζύγιον ἐλαύνεσθαι, τῆς μητρὸς ἠνιοχούσης: ἦλθε παρὰ τὴν μητέρα κάμων καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη αἷμα τῷ ἀδελφῷ, καὶ ταύτην τὴν ξυναρίδα ἔξευξεν ἀθλίως¹⁾ ἢ μήτηρ.

'Ο. LXI.

'Εδοξέ τις ὑπὸ Ἀσκληπιοῦ ξίφει πληγεὶς εἰς τὴν γαστέρα ἀποθανεῖν: τούτῳ ἀπόστημα ἐγένετο κατὰ τῆς γαστρὸς; καὶ ἰάσατο αὐτὸν ὁ Ἀσκληπιὸς τομῇ χρησάμενον ἐφ' αὐτοῦ ἵ).

'Ο. LXII.

'Εδοξέ τις τὸ ἑαυτοῦ αἰδοῖον ἄρτω καὶ τυρῶ ψωμίξειν ὡσπέρ τι ζῶον: κακῶς ἀπέθανε; δέον γὰρ προσφέρειν τῷ στόματι τὰς τροφὰς τῷ αἰδοῖῳ προσέφερεν, ὡσπερ αἰνιττόμενος ἵ) οὐκ ἔχειν πρόσωπον, οὐδὲ στόμα.

'Ο. LXIII.

'Εδοξέ τις γυνὴ ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἐκπεφυκέναι πυρῶν στάχους καὶ εἰς τὴν φύσιν ἵ) αὐτῆς ἐπικλωμένους πάλιν καταδύεσθαι: αὕτη ἡ) κατὰ περιστάσιν ἀγνοῦσα τῷ ἑαυτῆς παιδί ἐμίγη, εἶτα ἑαυτὴν τε διεχρήσατο καὶ πανηρῶς ἀπέθανεν; αἱ μὲν γὰρ στάχυες τὸν παῖδα ἐσήμαινον, ἡ δὲ εἰς τὴν φύσιν αὐτῆς καταδύσις τὴν μίξιν, τὸν δὲ ἐπ' αὐτὴν ἡ) μέρος ἐσήμαινεν ἐκπεφυκῆτα τὰ σπέρματα ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτῆς, διὰ τὸ γῆθεν καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ζώντων ἐκφύεσθαι.

'Ο. LXIV.

'Εδοξέ τις ἐν τῷ χιτῶνι τῷ ἰδίῳ κόρεις πάνυ πολλοὺς καὶ μεγάλους εὐρῶν μουσάττεσθαι, καὶ

βουλόμενος ἀποβάλλειν αὐτοὺς μὴ δύνασθαι: τῇ ὑστεραία μαθὼν, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ μοιχεύεται, ἠλιάθη μὲν, οὐκ ἀπηλλάγη δὲ αὐτῆς διὰ τὸ γε- νόμενον ἐμπόδιον; ἐσήμαινον γὰρ αὐτῷ οἱ χιτῶ- νες ¹⁾ τὴν περιπλεκομένην αὐτῷ γυναῖκα, καὶ οἱ κόρες τὴν αἰσχύνην. Ἐπεὶ δὲ οὐχ αἴος, τε ἦν βουλόμενος ἀφελεῖν αὐτούς: οὐδὲ τῆς γυναικὸς βουλόμενος ἀπαλλαγῆναι ἠδυνήθη.

Ὁ. LXV.

Ἐδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρισ ἄκρας p. 264. τῆς κορώνης τετριχῶσθαι, καὶ λάσιον ¹⁾ εἶναι πυκνῶν πᾶνυ τριχῶν αἰφνίδιον φουεῖσῶν: ἀποπε- φασμένοις κιναιδὸς ἐγένετο πάση μὲν ἀκολάστῳ χρῆσάμενος ἠδονῇ, θηλυδρίας ὦν καὶ ἀνδρόγυνος, μόνῳ δὲ τῷ αἰδοῖῳ κατὰ νόμον ἀνδρῶν μὴ χρώ- μενος. Τοιγαροῦν οὕτως ἤδη ἄργον ἦν αὐτῷ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὡς διὰ τὸ μὴ τρίβεσθαι πρὸς ἕτε- ρον σῶμα καὶ τρίχας ἐκφύσαι.

Ὁ. LXVI.

Ἐδοξέ τις λέγειν αὐτῷ τινά: Θύσον τῷ Ἀσκληπιῷ!: τῇ ὑστεραία μεγάλη συμφορᾷ ἐχρή- σατο; κατηνέχθη γὰρ ἀπὸ ὀχλήματος περιστρε- φθέντος, καὶ συνετρίβη τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ τοῦτο ἦν ἄρα, ὅπερ ἐσήμαινε, δεῖν φυλάττε- σθαι καὶ θύειν ἀποτροπαίῳ ¹⁾ τῷ θεῷ. ²⁾

1) Ἐδοξέ τις λέγειν — τῷ θεῷ.) Somnium hoc in Aldi editione iterum legitur post Somnium

'Ο. LXVII.

'Εδοξέ τις κάτοπτρον ἔχειν κουρέως ἐστῶς ἐν τῇ πλατείᾳ πλησίον ἀγορᾶς, καὶ περὶ πολλοῦ πειῖσθαι τὸ κατοπτρίζεσθαι; ἐπὶ δὲ τούτοις συγχωρηθὲν αὐτῷ κατωπτρίσατο, καὶ εἶδε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ πᾶσαν μεστήν σπίλων: ἦν ἕως ἑταίρας ¹⁾ αὐτῷ, ἦν οὐδενὸς συγχωροῦντος αὐτῷ λαβεῖν βία ἔλαβε, καὶ παῖς ἐγένετο αὐτοῖς ἐπίμωμος, οὐ διὰ τὸ γένος μόνον ²⁾, ἀλλ' ὅτι καὶ διάστροφος ἦν τοὺς ὀφθαλμούς. Τὰ δὲ κάτοπτρον τοῦ κουρέως κοινὴν ἐσήμαινε τὴν γυναῖκα καὶ παντὶ προσκειμένην, ἣτις οὐκ εὐμαρῶς ἐχρήσατο ³⁾ μοιχῶ; ἐκώλυε γὰρ ἀν' ἀγαγέσθαι τὴν ἀνδρωπον. Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα: ἐγένετο αὐτῷ παῖς τὰ ἄλλα ὁμοιος, οὐκ ἄμωμος δέ, ὅτι καὶ σπίλους ἔσχεν.

'Ο. LXVIII.

'Εδοξέ τις ἐν τῷ πρῶτῳ στόματι ἔχειν καὶ ὀδόντας μεγάλους καὶ καλοὺς, καὶ φωνὴν ῥήσσειν δι' αὐτοῦ καὶ ἐσθίειν, καὶ ὅσα τῷ στόματι πρᾶσσεται, πάντα ὁμοια ἔχειν: ὑπὸ προπετείας λόγων ἐφυγε τὴν ἑαυτοῦ πατριδα ἀπελαθεῖς ¹⁾. Ἐῷ λέγειν τὰς αἰτίας; εἰκότα γὰρ καὶ εὐλογα ἦν τὰ συμβάντα.

LXVII., ubi tamen pro: περιστρεφέντος, καὶ συνετρίβη, legitur: καὶ περιστραφεὶς συνετρίβη, et ἐσήμαινεν ἐκεῖ, φυλ. pro: ἐσήμαινε, δεῖν φυλ.

'Ο. LXIX.

'Εδοξέ τις ἐν Ῥώμῃ διάγων περὶ τὴν πόλιν ἵπτασθαι πλησίον τῶν κεράμων, καὶ ἀγάλλεσθαι μὲν ἐπὶ τῇ εὐπτησίᾳ¹⁾, θαυμάζεσθαι δὲ πρὸς πάντων τῶν θεωμένων; ὑπὸ δὲ πένου τινὸς καὶ ὀδαξισμοῦ²⁾ τῆς καρδίας παύσασθαι ἵπτάμενος, καὶ ὑπ' αἰδοῦς ἀποκρύπτεσθαι: θαυμάσιος ἀνὴρ καὶ διαφέρων μάντις ἦν καὶ ἐπίσημος, ὃς³⁾ ἐν τῇ πόλει διατρίψας ἐπερίσατο πολλά σὺν τῷ καὶ θαυμάζεσθαι. Οὐ μὴν ἀπόνάτο γε τῆς μαντικῆς, οὐδὲ τοῦ πορισμοῦ; ἢ δὲ γυνὴ αὐτὸν καταπερδύσα ἀπέστρεψεν, ὥστε ὑπ' αἰδοῦς μεταναστῆναι.

P. 265.

'Ο. LXX.

'Εδοξέ τις ἵπτασθαι μέλλων ὑπὸ τινος τῶν φίλων κεκωλύσθαι, τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ κατασχεθεῖς. ὄνομα δὲ τῷ φίλῳ Ἰουλίος. Ἐμελλε τῆς Ῥώμης ἀπανίστασθαι: καὶ δὴ παρεσκευάσατο μὲν τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν, ἄρτι δὲ τοῦ Ἰουλίου μὴνὸς ἐνστάντος ὑπὸ περιστάσεως ἐκωλύθη καὶ κατέμεινεν. Οὐ μὴν ἢ καταμονὴ εἰς τέλος ἐγένετο, ὅτι φίλος ἦν ὁ κατασχών.

'Ο. LXXI.

'Εδοξέ τις ἀνὴρ νοσῶν εἰς Διὸς ἐλθῶν ἱερὸν πυρθάνεσθαι τοῦ θεοῦ Φωνῆ χρησάμενος¹⁾ ταύτη: Ῥάων ἔσομαι²⁾ καὶ ζήσω? καὶ ὁ Ζεὺς εἶπε μὲν πρὸς αὐτὸν οὐδὲν, ἐπένευσε δὲ τὴν κεφαλὴν:

εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀπέθανε, καὶ μάλα εἰκότως;
εἰς γῆν γὰρ ἔβλεπε νεύων κάτω ὁ θεός. Ὅτι
δὲ μὴ ἀλόγως ἀπέβη, ἐπιστεύσαμεν ἀπὸ ἑτέρου:

᾽Ο. LXXII.

Νοσοῦσα γυνὴ ἔδοξεν ἔρσεσθαι τὴν Ἀφροδίτην
κατ' ἄναρ, εἰ ζήσεται, καὶ ἢ θεὸς ἀνένευσε: καὶ
οὐδὲν ἦττον ἔζησεν ἢ γυνή; τὸ γὰρ ἐναντίον σχῆ-
μα τῷ πρῖν, εἰς οὐρανὸν βλεπούσης, σωτήριον ἦν.

᾽Ο. LXXIII.

Ἐδοξέ τις γυνὴ περὶ τέκνων εὐχομένη δι-
φρουσ ὄρεῖν λοχειαίους'), εἰς πρὸς τὸ ἀποτεκεῖν
χρῶνται αἱ γυναῖκες, ἐπὶ θαλάσῃ ἐπιπλέοντας:
κύειν μὲν αὐτῇ συνέβη; μήτηρ δὲ οὐκ ἐγένετο,
ἀλλὰ ἑπτὰ οὖς ἔτεκε παιδάς ἀποθανεῖν πρὸ
ᾠρας ἐν σπασγάνοις ὄντας.

᾽Ο. LXXIV.

Ἐδοξέ τις μεταμορφωθείς δένδρον γενέσθαι
παρμέγεδες δίκορμον'), καὶ τὸ μὲν ἕτερον μέρος
εἶναι λεύκη, τὸ δὲ ἕτερον πίτυν; ἔπειτα τῇ μὲν
λεύκῃ παντοδαπὸς ὄρνιθας ἐφιζάνειν, τῇ δὲ πί-
τυϊ λάρους καὶ αἰθύϊας καὶ ὅσα ἄλλα θαλάσ-
σια ὄρνεα: ἐγένοντο αὐτῷ παῖδες δύο, ὧν ὁ μὲν
ἕτερος ἠθλησε διὰ τὴν λεύκην καὶ περινοστῶν
p. 266. παντοδαπῶν ἀνθρώπων καὶ οὐχ ὁμοφύλων ἠγεί-
χεται, ὁ δὲ ἕτερος καίπερ ὧν γεωργοῦ παῖς ναύ-
κληρος ἐγένετο, καὶ τῶν οὐκ ἀσήμως πλευσάν-

των. Αὐτὸς δὲ ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον μακρογῆρως καὶ λιπαρῶς κατεβίωσεν.

”Ο. LXXV.

Ἐδοξέ τις παῖδα παγκρατιαστὴν εἰς Ὀλύμπια ἀναγαγὼν καταδεδικάσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ τὸν παῖδα σφαγησόμενον δῆθεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διός; αὐτὸς δὲ κατολοφυρόμενος καὶ πολλὰ ἱκετεύσας πάρητήσατο μὴ ἀποθανεῖν τὸν παῖδα: ἐκρίθη ὁ παῖς καὶ ἠγωνίσαστο, καὶ ἐν ἐλπίδι μεγάλη τοῦ νικᾶν γενόμενος ἐλείφθη, εἰκότως; οὐδὲ γὰρ ἐν τελευτῇ ἐγένετο, τοῦτ' ἔστιν ἐν συμπεράσματι τοῦ νικᾶν, οὔτε μὴν δημοσίᾳ ἔτυχε τιμῆς; ὡς γὰρ εἰκὸς οἱ προθυμύμενοι δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν ἢ) μεγάλων τιμῶν ἀξιοῦνται, κατὰ ταῦτα δὲ καὶ οἱ Ὀλυμπιονίκαί.

”Ο. LXXVI.

Ἐδοξέ τις εἰς Ὀλύμπια ἀναγαγὼν παῖδα παλαιστὴν πρὸς τῶν ἐλλανοδικῶν ἀποσφαγέντα τὸν παῖδα τῷ σταδίῳ ἐντεθάφθαι: ἐγένετο ὁ παῖς Ὀλυμπιονίκης; καὶ γὰρ ἐπιγραφῆς ἢ) ἀλόλουθόν ἐστι τὸν ἀποθανόντα τυχεῖν, ὡς τὸν Ὀλυμπιονίκην καὶ μακάριον λέγεσθαι.

”Ο. LXXVII.

Ἐδοξέ τις λέγειν τινὰ αὐτῶ: Ἀποθανεῖν μὲν μὴ φοβού! ζῆν δὲ οὐ δύνασαι: τυφλὸς ἐγέ-

νατο, ὁρῶς καὶ κατὰ λόγον ἀποβάντος αὐτὰ
τοῦ τοιούτου; οὐκ ἐτεθνήκει μὲν γὰρ παρ' ὅσον
ἔζη, οὐκ ἔζη δὲ, παρ' ὅσον τὸ φῶς οὐκ ἔβλεπε.

Ο. LXXVIII.

Δραμεὺς μέλλων ἱερὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι
ἔδοξε κεράμιον ἔχων ἐπὶ κρήνην ἀφίχθαι ἀρυσά-
μενος ὕδωρ, καὶ ἕως ἀφικνεῖτο ἐπὶ τὴν κρήνην,
ἔρριψε τὸ ὕδωρ, ἔτι δὲ προσιόντος αὐτοῦ καὶ βου-
λομένου λαβεῖν ἐπαύσατο τὸ ὕδωρ; ἐπεὶ δὲ δια-
λείπων πάλιν κατήει¹⁾, ὁμῶς ῥέον ἄρτι προσ-
ιόντος ἐπαύσατο, καὶ τρίτον ὁμοίως; τέλος δὲ
καὶ παντελῶς ἀπέλιπεν, ὥστε ὀργισθέντα ῥή-
ξαι τε καὶ κατεάξαι τὸ κεράμιον, ὃ ἔφερε: δρό-
μου γενομένου ἐγένετο ἐξίσις ἄλλου, καὶ περ
οὔσης ῥοπῆς κατ' αὐτὸν πλείονος τῆς²⁾ νίκης

p. 267. πάλιν ἠναγκάσθη δραμεῖν, καὶ τὸ δεύτερον συν-
ελθὼν τῷ ἀνταγωνιστῇ πρὸς τὰ τέρματα τὸ
τρίτον ἔδραμε, καὶ οὐκ ὀλίγον πολλῆς τῆς κατ'
αὐτὸν γενομένης ῥοπῆς³⁾ ἀφῆρέθη τοῦ στεφά-
νου; ἔτυχε γὰρ σπεύδων τὸν ἀνταγωνιστὴν ὁ
τὸν ἀγῶνα ἐπιτελῶν. Παρῆν δὲ εἰκάζειν τὴν μὲν
κρήνην τῷ ἀγῶνι, τὸν δὲ ὀχετὸν⁴⁾ τῷ ἀγωνοθέ-
τη, τὸ δὲ ὕδωρ τῷ στεφάνῳ, τὸ δὲ κεράμιον τῇ
ἀσκήσει καὶ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ὕδατος διὰ τὸν
εὐ παρεχόντα⁵⁾ ὀχετὸν τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ στε-
φάνου διὰ τὸν κατασπεύδοντα ἀγωνοθέτην, τὴν
δὲ ματαιίαν ἀσκήσιν τῇ τοῦ κεραμίου κατάξει⁶⁾.

"Ο. LXXIX.

Δρομεὺς μέλλων ἀγωνίζεσθαι ἱερὸν ἀγῶνα ἔδοξεν ὀχετὸν ὕδατος ἐμπλεῶν κόπρων καὶ βορβορῶν λαβὼν κῶρηθρον ἐκκαθαίρειν καὶ κατὰ πλύνειν ὕδατι πολλῶ, ὅπως εὐρῶν) τε καὶ καθαρὸν ἀποδείξει: τῇ ὑστεραία κλυστῆρα προσθέμενος καὶ ὑπέξαγαγὼν τῆς ἑαυτοῦ γαστρός σκύβαλα) καὶ περ' ἐγγὺς ὦν τοῦ ἀγῶνος εὐπῶς τὴν καὶ κούφος γενόμενος ἐστεφαιώθη.

"Ο. LXXX.

Ἐδοξέ τις γυνὴ τὸν ἑαυτῆς ἑραστὴν χοιρεῖαν αὐτῇ κεφαλὴν δωρεῖσθαι: ἐμίσησε τὸν ἑραστὴν καὶ κατέλιπεν αὐτόν; ἀναφρόδιτος γὰρ ὁ χοῖρος.

"Ο. LXXXI.

Ἐδοξέ τις κύκλιος ἀυλῆτης τὰ πέλατα τῶν ποδῶν αὐτοῦ ξυλοκοπεῖσθαι): κατέλυσε καὶ ἐπαύσατο αὐλῶν τε καὶ ἀγωνιζόμενος, καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐχρήσατο τοῖς ποσίν, ὥσπερ ἐξυλοκοπημένοις τυκέτι βαίναν ἐν τῷ κατὰ σιγνὴν ἔργῳ.

"Ο. LXXXII.

Ἐδοξέ τις τοὺς συμβιώτας καὶ φράττερας αὐτοῦ ἐπιστάντας αἰφνίδιον λέγειν αὐτοῖς: Ἰσποδέξαι ἡμᾶς καὶ δεῖπνισον)! αὐτὸς δὲ λέγει, ὡς τὸν χαλκὸν οὐκ ἔχω, οὐδ' ὀφείλω ὑμᾶς ὑποδέξομαι. Ἐπεὶ τούτους ἀπελήλακέν: αὐτὸς δὲ ὑστεραία περιπεσὼν ναυαγίῳ καὶ ἐπὶ ἔσχατον ἐλθὼν

κίνδυνον μόλις ἐσώθη, εικότως ἀποβάντος αὐτῷ
καὶ κατὰ λόγον τοῦ ἄκρτου. Ἔθος μὲν γὰρ τοῖς
συμβιώταις καὶ εἰς τὰ τῶν ἀποθανόντων εἰσιέναι
καὶ δεῖπναι. Ἡ δὲ ὑποδοχὴ λέγεται γενέσθαι
ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος, κατὰ τιμὴν τὴν ἐκ τῶν
συμβιωτῶν εἰς τοῦ ἀποθανόντα. Ὁ δὲ οὐχ ὑπο-
δέξασθαι αὐτοὺς εικότως τὸν κίνδυνον ἐσημαίνει.
Εἰ δὲ αὐτὸς οὐχ ὑπέστη τὴν ὑποδοχὴν, εικότως
ἐσώθη; αἱ μὲν γὰρ ἐπιστάντες καὶ μύοντες αὐ-
τῶν τὴν ὑποδοχὴν ὤφειτο. * 2) Τὸ δὲ ναυάγιον,
ὅτι κατὰ ἀπορίαν χρημάτων αὐτοὺς ἀπήλασεν.

Ο. LXXXIII.

Ἔδοξε τις ἄρτεν ἀποβάπτων εἰς μέλι
ἐσθίειν: ἐπὶ λόγους φιλοσοφικούς ὀρμήσας καὶ
τὴν ἐν αὐτοῖς σοφίαν ἐπορίσατο καὶ περιεβάλε-
το χρημάτων πολλά; ἐτήμαινε γὰρ τὸ μέλι τὴν
εὐπέπειαν τῆς σοφίας, ὡς εἶκος, τὸν πορισμὸν δὲ
ὁ ἄρτεν.

Ο. LXXXIV.

Ἔδοξε τις ἐκ τοῦ στήθους αὐτοῦ πεφυκέ-
ναι στάχυας πυρῶν; ἔπειτα προσελθόντά τινε
ἀποσπᾶσαι τοὺς στάχυας ὡς οὐ πρέποντας αὐ-
τῷ; ἔτυχον αὐτῶν παῖδες ὄντες δύο, καὶ ἀπέδα-
νον ἰσχυρὰ χρησάμενοι πονηρᾷ; ληστήριον γὰρ
ἐπελθὼν οἰκοῦσιν αὐτοῖς τὸν ἀγρὸν διέφθειρεν αὐ-
τοὺς. Ἐσημαίνει γὰρ αἱ μὲν στάχυες τοὺς παῖ-
δας; ἦν γὰρ ἄβρην σπέρμα: ἡ δὲ ἀφαιρέσις τὴν
ἀνάγκην τῶν παίδων.

'Ο. LXXXV.

'Εδοξέ τις δούλος παρὰ τῆς δεσποίνης ὄν λαβεῖν ἐφθόν, καὶ τὸ μὲν λεπυρὸν [νεὶ κέλυφος] ἵ) ἀπορρίψαι, τῷ δὲ ὡς καταχρησασθαι: τούτου ἡ δεσποινὰ ἔτυχεν ἔγκυος οὔσα; ἔπειτα ἐγέννησε παιδάριον, καὶ αὐτὴ μὲν ἀπέθανε, τὸ δὲ βρέφος λαβὼν ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον ἀνεθρέψατο κελευσθεὶς πρὸς τοῦ ἀνδρὸς τῆς δεσποίνης. Οὕτως μὲν τὸ περιέχον ἀπορρίψιμον καὶ οὐδενὸς ἀξίον ἦν: τὸ δὲ περιεχόμενον ἀφορμαῖς τροφῆς τῷ ἰδόντι παρέσχευ.

'Ο. LXXXVI.

'Εδοξέ τις γυνὴ τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον ἀφηρημένον τοῦ λοιποῦ σώματος ἔχειν ἐν ταῖς χερσὶ καὶ ἐπιμελεῖσθαι αὐτοῦ, καὶ πολλὴν ἔχειν πρόνοιαν, ὅπως σώζοιτο ἵ): ἐγένετο αὐτῇ υἱὸς ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, ὃν ἀνεθρέψατο; τὸ γὰρ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον τοῦ παιδὸς ἦν σημεῖον; ἐξ αὐτοῦ γὰρ ὁ παῖς ἐγεγόνει. Ἐπειδὴ δὲ ἀφηρέθη αὐτὸ τοῦ λοιποῦ σώματος: ἀναθρεψαμένη τὸν παῖδα τοῦ ἀνδρὸς ἀπηλλάγη.

'Ο. LXXXVII.

'Εδοξέ τις ὑπὸ τοῦ Ἄρεως τοῦ Θεοῦ περαίνεσθαι: διάθεσις αὐτῷ ἐγένετο περὶ τὴν ἔδραν καὶ τὸν πόρον, καὶ ὡς οὐκ ἐδύνατο ἄλλω τινὶ τρόπῳ θεραπευθῆναι: τομῇ χρησάμενος ἐθεραπεύθη. Ἐσήμανε γὰρ τὸν σίδηρον, ὡς καὶ ἐν τῇ συνη-

θεία καλούμεν μετωνυμικῶς; ἢ δὲ ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ ἡδονὴ τὸ μὴ ἐπ' ὀλέθρῳ τὴν τομὴν γενέσθαι ἐδήλου.

᾽Ο. LXXXVIII.

᾽Εδοξέ τις ἀργύριον οὐκ ἔχειν καὶ ἐπὶ τούτῳ λυπεῖσθαι: τοῦτον ᾽) συνέβη ἀποπληξία περιπε-
 ρ. 269. σόντα ἀποθανεῖν, εἰκότως; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτῶ ἀφορμαὶ βιωτικά καὶ οὐδέ, πόθεν ἂν ἀμείβηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

᾽Ο. LXXXIX.

᾽Εδοξέ τις νοσῶν τὸν στόμαχον καὶ συνταγῆς δεόμενος παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄναρ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ εἰσιέναι, καὶ τὸν θεὸν ἐκτείναντα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς τοὺς δακτύλους παρῆχειν αὐτῶ ἐσθίειν: ᾽) Φοίνικας πέντε ἐσθίων ἐθεραπεύθη; καὶ γὰρ αἱ τοῦ φοίνικος βάλανοι αἱ σπουδαῖαι δάκτυλοι καλοῦνται.

᾽Ο. XC.

᾽Εδοξέ τις χρυσίον πολὺ τε καὶ λαμπρὸν κατὰ τῶν ὤμων φέρειν: τυφλὸς ἐγένετο διὰ τὴν λαμπηδόνα τὴν τοῦ χρυσίου; ὡς γὰρ εἰκὸς ἡμαῦρου τὴν ὄψιν τοῦ φοροῦντος.

'Ο. XCI.

'Εδοξέ τις τρία αἰδοῖα ἔχειν: ἔτυχε δούλος ὢν καὶ ἐλευθερώθη, καὶ τρία ἀντὶ ἐνὸς ὀνόματος ἐκτίσατο, τὰ δύο ἐκ τοῦ ἐλευθερώσαντος προσλαβών.

'Ο. XCII.

Νοσῶν τις εὗξατο τῷ Σαράπιδι, εἰ μέλλει σωθῆσθαι, τὴν δεξιὰν αὐτῷ χεῖρα ὄναρ ἐπισείσθαι^{a)}; εἰ δὲ μή, τὴν ἀριστεράν. Καὶ δὴ ἔδοξεν εἰσιόντι αὐτῷ τὸ ἱερὸν τοῦ Σαράπιδος τὸν Κέρβερον τὴν χεῖρα ἀφελόντα τὴν δεξιὰν ἐπισείειν αὐτῷ: τῇ ἐπιούσῃ ἀπέθανεν, εικότως; ἀρθείσης γάρ τῆς δεξιᾶς ἔτοιμος ἦν παραδέξασθαι αὐτὸν ὁ Κέρβερος, ὅσπερ ὄλεθρος εἶναι γενόμεσται.

'Ο. XCIII.

'Εδοξέ τις ὑπὸ τοῦ Σαράπιδος εἰς τὸν κάλαθον τὸν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ¹⁾ κείμενον βεβλιῆσθαι: ἀπέθανεν; Πλούτων²⁾ γάρ ὁ θεὸς εἶναι γενόμεσται.

'Ο. XCIV.

Περὶ ὄσχεον μέλλων τις¹⁾ τέμνεσθαι ἠΰξατο τῷ Σαράπιδι περὶ τῆς τομῆς καὶ ἔδοξε λέγειν αὐτῷ τὸν θεόν: Θαρρῶν τέμνου! Θεραπευθήσεται τεμνόμενος: ἀπέθανεν; ἔμελλε γάρ ὡσπερ θε-

a) ἐπισείσθαι) Cod. A et Aldus: ἐπισείσθαι.

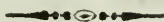
ραπευθεῖς ἄπικτος ἔσεσθαι. Εἰκὸς δὲ ἦν αὐτῶ
χωρῆσαι τούτο, ἐπειδὴ μὴ Ὀλύμπιος ἢ αἰθέριος ὁ
ὁ θεός, ἀλλὰ χθόνιος.

Ὅ. XCV.

Ἐδοξε τις ἀθλητὴς τὰ αἰδοῖα ἀπτεμένων καὶ
ἀμα τὴν κεφαλὴν δήσας ἐστεφανῶσθαι: ἐγένετο
ἱερνίκης καὶ οὐκ ἄδοξος; καὶ μέχρις ἀφθόρος ἦν
ἦν, λαμπρῶς καὶ ἐπιφανῶς τῇ ἀθλήσει ἐχρή-
σατο, χρησάμενος δὲ ἀφροδισίοις ἀδόξως κατέ-
λυσεν.

Ἀρτεμιδώρου Ὀνειροκριτικῶν Τέλος.

INDEX I. CAPITVM.

Lib. I.

ΠΡΟΟΙΜ.

- C. 1. Περὶ διαφορᾶς ἐνυπνίου καὶ ὀνείρου.
- C. 2. — θεωρηματικῶν καὶ ἀλληγορικῶν.
- C. 3. — τῶν ἐξ στοιχείων.
- C. 4. — τρόπου γενικοῦ.
- C. 5. — — εἰδικοῦ.
- C. 6. — μερικιματικῶν καὶ δευτεμπτῶν.
- C. 7. — κκιρῶν καὶ ὅποια δὴ κριτέον.
- C. 8. — ἐθῶν.
- C. 9. Τίνα ἐξεταστέον τῶν ὀνειροκρίτη.
- C. 10. Ἐπαγγελία τῶν ἐν ταῖς βίβλοις γραφομένων.
- C. 11. Πῶς ἐπιβλητέον ταῖς κρίσεσιν.
- C. 12. Οἷον εἶναι χρὴ τὸν ὀνειροκρίτην.
- C. 13. Περὶ γεννήσεως.
- C. 14. — τοῦ κύειν.
- C. 15. — παίδων.
- C. 16. — σπαργανωθέντων παίδων καὶ γάλακτος.
- C. 17. — κεφαλῆς.
- C. 18. — τριχός.
- C. 19. — ἀτημελήτων τριχῶν.
- C. 20. — χειρὸς τριχός.
- C. 21. — τοῦ ἔχειν ἕρια ἀντὶ τριχῶν.
- C. 22. — τοῦ ξυρᾶσθαι δοκεῖν τὴν κεφαλὴν.
- C. 23. — μετώπου.
- C. 24. — ὀτων.
- C. 25. — ὀφρύων.
- C. 26. — ὀφθαλμῶν.
- C. 27. — ῥιός.
- C. 28. — παρεῶν.
- C. 29. — σιαγόνων.

Ee

- C. 30. Περὶ γενείου.
 C. 31. — ὀδόντων.
 C. 32. — γλώσσης.
 C. 33. — τοῦ αἵμα ἐρεῖν, ἢ
 χολήν, ἢ φλέγμα,
 ἢ τροφήν.
 C. 34. — τραχήλου.
 C. 35. — τοῦ τετραχῆλοκο-
 πῆσθαι.
 C. 36. — ἀπεστραμμένης κε-
 φαλῆς.
 C. 37. — τοῦ δοκεῖν θηρίου
 κεφαλὴν ἔχειν.
 C. 38. — τοῦ ἐν ταῖς χερσὶ
 τὴν κεφαλὴν ἔχειν.
 C. 39. — τοῦ κέρατα ἔχειν.
 C. 40. — ὄμων.
 C. 41. — στῆθους καὶ μα-
 ζῶν.
 C. 42. — χειρῶν.
 C. 43. — λαγόνων καὶ τῶν
 περὶ ὀμφαλόν.
 C. 44. — τῶν ἐντός.
 C. 45. — αἰδείων.
 C. 46. — βουβώνων καὶ μη-
 ρῶν.
 C. 47. — γονάτων.
 C. 48. — ποδῶν καὶ κνημῶν
 καὶ σφυρῶν.
 C. 49. — γάτου.
 C. 50. — ἑλλοιδώσεως.
 C. 51. — διδασκαλίας τεχ-
 νῶν καὶ ἔργων καὶ
 ἐπιτιθευμάτων.
 C. 52. — τοῦ χαλκεύειν.
 C. 53. Περὶ γραμμάτων.
 C. 54. — ἐφηβίας.
 C. 55. — γυμνασίων κατ' εἶ-
 ὶδος.
 C. 56. — ἀγώνων.
 C. 57. — πεντάθλου.
 C. 58. — δρόμου.
 C. 59. — ἐγκρίσεως.
 C. 60. — πάλης.
 C. 61. — πυγμῆς.
 C. 62. — παγκρατίου.
 C. 63. — ἔπλου.
 C. 64. — βαλανείου καὶ λου-
 τροῦ παντοδαποῦ.
 C. 65. — τροφῆς καὶ ποτοῦ.
 C. 66. — ποτοῦ.
 C. 67. — λαχάνων.
 C. 68. — ὀσπρίων.
 C. 69. — ἄρτων.
 C. 70. — κρεῶν.
 C. 71. — ταρίχων καὶ ἀλι-
 στῶν κρεῶν.
 C. 72. — πικκούντων.
 C. 73. — ὀπώρας.
 C. 74. — σκευῶν.
 C. 75. — μύρων.
 C. 76. — ὀρχήσεως καὶ πυθ-
 ῆχης, καὶ ἀσμά-
 των.
 C. 77. — στεφάνων παιτο-
 δακῶν.
 C. 78. — συνουσίας καὶ ἀφρο-
 δισίων.
 C. 79. — μητρῶς.

- C. 80. Περὶ τῆς παρὰ φύσιν
συνουσίας.
C. 81. — ὕψους καὶ τοῦ κα-
θεύδειν.
C. 82. — τοῦ ἔβρωσο καὶ
ὕψαινε.

Lib. II.

P r o o c m.

- C. 1. Περὶ ἐγρηγόρσεως.
C. 2. — προσόδου καὶ ἀσπα-
σμοῦ.
C. 3. — ἐσθῆτος καὶ κό-
σμου παντοδαποῦ
ἀνδρείου τε καὶ γυ-
ναικείου.
C. 4. — τοῦ δοκεῖν τὰ ἑαυ-
τοῦ ἱμάτια πλύ-
νειν.
C. 5. — τοῦ κόσμου τοῦ
ἐκτός.
C. 6. — τοῦ κτενίζεσθαι καὶ
ἐμπλέκεσθαι.
C. 7. — τοῦ κατοπτρίζε-
σθαι.
C. 8. — ἀέρος καὶ τῶν πε-
ρὶ ἀέρα.
C. 9. — πυρός.
C. 10. — μερῶν οἰκίας καιο-
μένων.
C. 11. — κυνηγίου καὶ κῦ-
νῶν.
C. 12. — ζώων παντοίων.
C. 13. — ἐρπετῶν.
C. 14. — ἀλιείας.
C. 15. — βατράχων.
C. 16. Περὶ θηρίων θαλασσίων.
C. 17. — λάρων καὶ αἰθουῶν.
C. 18. — ἰχθύων νεκρῶν.
C. 19. — τοῦ ἰξεύειν.
C. 20. — ζώων ἀεροπόρων.
C. 21. — ὀρέων λιμεναίων.
C. 22. — μελισσῶν.
C. 23. — πλοῦ.
C. 24. — γεωργίας.
C. 25. — δένδρων παντοίων.
C. 26. — κόπρου παντοίας.
C. 27. — ποταμῶν, καὶ λί-
μνης, καὶ πηγῆς,
καὶ φρέατος.
C. 28. — ἐλῶν, καὶ ὕρῶν,
καὶ ὀδῶν, ναπῶν
τε, καὶ φαράγγων.
C. 29. — δικαστηρίων καὶ δι-
κῶν.
C. 30. — ἀρχῆς πάσης.
C. 31. — πολέμου καὶ στρα-
τείας καὶ στρατο-
λογίας.
C. 32. — μονομαχίας.
C. 33. — θεῶν τιμῆς.
C. 34. — θεῶν.
C. 35. — — ὀλυμπίων.
C. 36. — — οὐρανίων.
C. 37. — τῶν ἐπιγείων θεῶν.
C. 38. — θεῶν θαλασσίων
καὶ ποταμίων.
C. 39. — χθονίων θεῶν καὶ
τῶν πέριξ.
C. 40. — ἕρώων καὶ δαιμό-
νων.

- C. 41. Περὶ γῆς σεισμῶν καὶ
χασμάτων.
- C. 42. — κλίμακος, τηγά-
νου, μύλου, ἔλ-
μου, καὶ ἀλευτρο-
ῶσις.
- C. 43. — ὠῶν.
- C. 44. — Ἴπποκονταύρου καὶ
Σκυλλῆς, καὶ Θεῶν
ἁθροσιδῶν.
- C. 45. — πινακίδος καὶ βι-
βλίων.
- C. 46. — περδίκων.
- C. 47. — πεδῶν.
- C. 48. — πληγῶν.
- C. 49. — θανάτου.
- C. 50. — ἀρχόντης.
- C. 51. — σφαγῆς.
- C. 52. — τοῦ ζῶντα κτίε-
σθαι.
- C. 53. — σταυροῦ.
- C. 54. — τοῦ θηριομαχεῖν.
- C. 55. — τῆς εἰς ἄλλου κα-
ταβάσεως.
- C. 56. — τοῦ βραστάζειν ἢ
βραστάζεσθαι.
- C. 57. — νεκρῶν.
- C. 58. — νομισμάτων.
- C. 59. — θησαυροῦ.
- C. 60. — δακρύων.
- C. 61. — μνημείου.
- C. 62. — τοῦ νεκροῦς ἀνα-
βιῶναι.
- C. 63. — τοῦ νεκροῦς αὐθις
τελευτᾶν.
- C. 64. Περὶ Φαρμάκου θανασι-
μου.
- C. 65. — γάμου.
- C. 66. — χιλιόνοσ, καὶ ἀη-
δόσ.
- C. 67. — ἰδούτων.
- C. 68. — πτήτιως.
- C. 69. — ἀριστίστων.
- C. 70. — χρόνον ζωῆς.

Lib. III.

P r o o e m.

- C. 1. Περὶ τοῦ κυβεύειν.
- C. 2. — — κλέπτειν.
- C. 3. — — ἱεροσυλεῖν.
- C. 4. — — ψεύδεσθαι.
- C. 5. — δρογύων, καὶ ἀλεκ-
τροῦσιων μαχίμων.
- C. 6. — μυρμηκων.
- C. 7. — φθειρῶν καὶ ἐλ-
μίνθων.
- C. 8. — κόρεων, κωνώπων
καὶ ἐμπίδων.
- C. 9. — μάχης καὶ μίσους.
- C. 10. — σφαγῆς.
- C. 11. — κρακοδείλου καὶ αἰ-
λούρου.
- C. 12. — ἰχθυόμονος καὶ ἰκτι-
οσ.
- C. 13. — τοῦ Θεοῦ γενέσθαι.
- C. 14. — — — ὑποδέχε-
σθαι ἢ Θεοῦ σκευὴν
ἔχειν.
- C. 15. — κωλοβάθρων.

- C. 16. Περὶ τοῦ ἐπὶ θαλάσσης περιπατεῖν.
- C. 17. — τοῦ ἀνθρώπου πλάττειν.
- C. 18. — τοῦ ὑπερεῦχθαι.
- C. 19. — — ὀχρεῖσθαι ἐπὶ ἄριστος.
- C. 20. — τοῦ μαντεύεσθαι.
- C. 21. — — μάντιν γενέσθαι.
- C. 22. — νόσου.
- C. 23. — τοῦ τὰς ἑαυτοῦ σάρκας ἐσθίειν.
- C. 24. — τοῦ ἐταρῖστερα περιβεβλησθαι.
- C. 25. — τοῦ ἐταρῖστερα γράφειν.
- C. 26. — μητριῶς καὶ πατρῷου.
- C. 27. — προσγόνων καὶ ἐπιγόνων.
- C. 28. — μυδῶ καὶ γαλῆς.
- C. 29. — πηλοῦ.
- C. 30. — λευκίης.
- C. 31. — εἰκόνας.
- C. 32. — μάχης.
- C. 33. — ἀκάνθης καὶ σκολόπων.
- C. 34. — τοῦ ἔστοιχεῖν καὶ ἐκπτόω.
- C. 35. — ἀλύσεως.
- C. 36. — ἰστοῦ καὶ συνέργαν.
- C. 37. — ἀκόνης.
- C. 38. — ἐτυμολογίας ὀνομάτων.
- C. 39. Περὶ παραμυθίας.
- C. 40. — τραυμάτων καὶ οὐλῆς.
- C. 41. — δανείου καὶ δανειστοῦ, καὶ ἐνδοκιολόγου.
- C. 42. — μανίας καὶ μέθης.
- C. 43. — φόβου.
- C. 44. — ἐπιστολῆς.
- C. 45. — κήλης.
- C. 46. — φυτῶν τῶν ἐν τῷ σώματι φυομένων.
- C. 47. — ψώρας καὶ λέπρας, καὶ ἐλέφαντος τοῦ πάθους.
- C. 48. — τοῦ λιθοβολεῖν ἢ λιθοβολεῖσθαι.
- C. 49. — τεττίγων.
- C. 50. — σκίλλης καὶ ἀσφοδέλου.
- C. 51. — τοῦ τὰ αὐτὰ ἄλλα πάσχειν.
- C. 52. — κοτρίας.
- C. 53. — προσευχῆς.
- C. 54. — κλειθῆς.
- C. 55. — μαγείρου.
- C. 56. — τοῦ ψηφοπαικτεῖν.
- C. 57. — παιδοκείως.
- C. 58. — τελώου.
- C. 59. — λιευέας, καὶ λινοῦ, καὶ καννάβεως.
- C. 60. — τοῦ τηρεῖσθαι.
- C. 61. — παννυχίδου.
- C. 62. — ἀγορῆς.
- C. 63. — ἀνδριάντων.

- C. 64. Περὶ ἀσπάλακος.
 C. 65. — υακτερινῶν ὀρνέων.
 C. 66. — ἄρελογίου.

Lib. IV.

P r o o e m.

- C. 1. Περὶ διαφορᾶς ἐνείρων.
 C. 2. — στοιχείων.
 C. 3. — θεωρημάτων ὀρείων.
 C. 4. — ἐθῶν τοπικῶν.
 C. 5. — πλεκτῶν σκευῶν.
 C. 6. — συναντήσεως ἀνδρώπων.
 C. 7. — προτέρας τύχης.
 C. 8. — διαφορᾶς τῶν ἐν ὑπνοῖς ἐρωμένων ἀνδρώπων.
 C. 9. — συναντήσεως τεχνιτῶν.
 C. 10. — παιδίων, νεανίσκων καὶ γυνόντων.
 C. 11. — τῶν βραδείας ἢ ταχέως φουμένων φυτῶν.
 C. 12. — τειχῶν καὶ θεμελίων καὶ δένδρων.
 C. 13. — ὀρημάτων πανταίων.
 C. 14. — κολακείας.
 C. 15. — τοῦ παρεῖσθαι.
 C. 16. — ἀγορασίας.
 C. 17. — τοῦ ἐπικταῖσθαι.
 C. 18. — — πέλεισθαι.
 C. 19. Περὶ τῶν παρ' ἡλικίαν τοῖς βρεφῶσι γινόμενων, καὶ ἐκβάσεις ὀνείρων.
 C. 20. — αἰτιολογίας.
 C. 21. — τῶν λεγόντων ὅτι οἱ κακοὶ ὕπνοι τάχιστα ἀποβρέουσιν, οἱ δὲ ἀγαθοὶ βραδείων.
 C. 22. — συνταγῶν.
 C. 23. — ἀναγκαστικισμοῦ.
 C. 24. — ἰσοψύφων.
 C. 25. — μερῶν τοῦ σώματος.
 C. 26. — ἐμέτου.
 C. 27. — τοῦ πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ὀνείρους εἶναι.
 C. 28. — σκευῶν καὶ ἐργαλείων.
 C. 29. — συγγενείας.
 C. 30. — πειρεκτικῶν σημείων.
 C. 31. — βασιλείας.
 C. 32. — βίου.
 C. 33. — τῶν λεγομένων ἐν ὑπνοῖς καὶ ἀπεβραδύνονται.
 C. 34. — τοῦ εἶσθαι ἐπὶ ξένης οἰκοδομίῃ.
 C. 35. — συνθέτων ὀνείρων.
 C. 36. — ἀκινήτων ἐσθίωντων.
 C. 37. — καμμεδοῦ καὶ τραγητοῦ.
 C. 38. — χρωμάτων.

- C. 39. Περὶ μυστηρίων.
- C. 40. — τοῦ ἐργάζεσθαι.
- C. 42. — — ἀποκρύπτεισθαι καὶ χρῆσεσθαι τὸ πρόσωπον.
- C. 42. — τοῦ μὴ πάντα τὰ ἐνόηια κρίσιν ἔχειν.
- C. 43. — τῶν καθ' ἱστορίαν ἐνεργῶν.
- C. 44. — τοῦ μὴ τινὸς καταφροεῖν.
- C. 45. — ἰατρῶν.
- C. 46. — οἰκείων τόπων.
- C. 47. — τεραστίων καὶ ἱστοριῶν.
- C. 48. — ἐμοίων καὶ συγγενῶν.
- C. 49. — τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβολῆς.
- C. 50. — φίλων ἐχθροῖς συναναστρεφόμενων.
- C. 51. — ἡμιτελῶν ἔργων.
- C. 52. — στεφάνων τῶν παρὰ φύσιν κειμένων.
- C. 53. — θαλάσσης.
- C. 54. — τῶν ἐκ τοῦ σώματος φουομένων.
- C. 55. — τῶν παρὰ τὸ πλήθος ἢ μέγεθος διαφορῶς ὑπερβαίνοντων.
- C. 56. — ἡθῶν ζάων.
- C. 57. — ὑένδρων καὶ φυτῶν.
- C. 58. — σκευῶν καὶ ἐργαλείων.
- C. 59. Περὶ ἡθῶν ἀνθρωπίνων.
- C. 60. — πέλειων.
- C. 61. — τοῦ πῶσα τῶν κατ' ἄναρ βλεπομένων ἀπερβαίνει.
- C. 62. — ἀγγείων ῥάλακτος.
- C. 63. — τοῦ μὴ μεγάλα ἀνίσματα τοῖς ἀνείροις προσφέρειν.
- C. 64. — εὐεργεσιῶν ἢ ἐργασίῶν δυνατῶν.
- C. 65. — τοῦ εἰ δυνατὸν τῷ αὐτῷ καιρῷ πονηροῦς καὶ ἀγαθοῦς ἐνίρους ὄρεσθαι.
- C. 66. — γεφυράς.
- C. 67. — τοῦ τῆς τῶν ἐμοίων ἐπινοίας γυμνασίου.
- C. 68. — τῶν ὁμοίας κινουμένων.
- C. 69. — τοῦ ὅτι οἱ θεοὶ τοῖς δεσπόταις τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον.
- C. 70. — τοῦ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἐχθροὺς κρίνονται.
- C. 71. — τοῦ ὅτι ὅσα οἱ θεοὶ λέγουσιν, ἀληθῆ.
- C. 72. — θεῶν ἀνοικίαν σκευῆν ἐχούτων.
- C. 73. — θεῶν ἐχθρῶν εἰς ἀλληλους.
- C. 74. — θεῶν καὶ τεχνῶν.

C. 75. Περὶ Θεῶν ἀβρόντων καὶ
Θηλειῶν.	C. 81. Περὶ νεκυσίων καὶ περι-
δείπτιον.
C. 76. — γυμνῶν Θεῶν.	C. 82. — ἀναβρώσεως.
C. 77. — Θεῶν κισθητῶν καὶ
πρεσβυτέρων.	C. 83. — κικῶν καὶ ἀγαθῶν
τῶν ἐν τῷ σώματι.
C. 78. — ἡρώων.	C. 84. — τοῦ πόσῳ χρόνῳ
ἀποβαίνουσιν οἱ
ἄνθρωποι.
C. 79. — δροκόντων μετα-
βαλλομένων.	
C. 80. — ἐτίμων διομάτων.	
-

INDEX II. SCRIPTORVM

ab Artemidoro citatorum.

Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος: L. I. 67. L. II. 9. 66. Hunc Alexandrum coniectorem ab illo Alexandro minime diversum esse puto, qui de animalibus scripsit et a multis auctoribus profertur: ut a Scholiast. a Villosonio edit. ad Hom. Iliad. κ. ad v. 274.: Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ζῴων ἡπόρει, διὰ τί ἡ Ἀθηνᾶ ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν πορευομένοις τοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσεύα, οὐ τὴν γλαῦκα τὴν ἴδιον ὄρνιν, ἐπεμφε σημαίνουσαν τῇ φωνῇ, καὶ ταῦτα νικητηριῆν οὖσαν ὄρνιν, ἀλλ' ὅτι ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἐτέρων τινῶν θεῶν. et ab cod. Schol. ad Hom. Iliad. π. ad v. 428.: Φησὶ γοῦν καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος μετὰ βοῆς ἐπὶ πέτρων ταῦτα (scil. τὰ ζῶα: αἰγυπιοὶ) μάχεσθαι. porro a Schol. Theocrit. ad Idyll. V. ad v. 96.: Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ Μύνδιος, ὅτι ἡ μὲν φάσσα ὑποκύανερν ἔχει τὴν κεφαλὴν, καὶ μᾶλλον γε ἐμπόρφυρον, τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων, τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρόγγυλον ἔχει. et ab cod. Schol. ad Idyll. VII. v. 57.: Ἀλιυῶν θυγάτηρ μὲν Αἰόλου καὶ Κανάβης, γυνὴ δὲ Κηῦκος. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ὁ Μύν-

δίας, ὅτι αὐτὴ θεῶν ἀέλογχε Νηρηίδων Λευκοθέην, Παλαι-
μονα, Ἀφροδίτην. Etiam a Plutarcho in Caio Mario:
τὸ δὲ περὶ τοὺς γύπας θαύματος ἄξιον Ἀλέξανδρος ὁ Μύν-
διος ἰστόρηκε. Quibuscum cf. Athen. II. 16. V. 20.
IX. 10., Aelian. II. A. IV. 33., Hellad. ap. Phot.
Ecl. 190., Suidas et alii. Eiusdem τὰ Θηριακὰ com-
memorat Scholiast. Nicandri in fine Theriacorum:
Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηριακῶν κελεύει τὰ τῶν αἰγῶν
ἀσπατήματα, ἄντε ὑγρά ἢ ἄντε ξηρά, μετὰ τρυγὸς ὄξους
ἢ οἴνου αὐτὰ κατασκευάζοντας ἐπιτίθεναι τοῖς τύμμασιν.
Denique nescio an hac pertineat et ille Alexan-
der ap. Diog. Laert. L. I. Segm. 29. Ἀλέξανδρος ὁ
Μύνδιος ἐν ἐνάτῳ μυθικῶν.

Ἄπιπατρος ὁ ὄνειροκρίτης: L. IV. 65. Cf. I. Meursii
Biblioth. Gr. L. I. s. h. nomine, et Ions. de Scriptt.
hist. philosoph.

Ἀντιφῶν ὁ Ἀθηναῖος: L. II. 14. Suidas: Ἀντιφῶν Ἀθη-
ναῖος, ὄνειροκρίτης, περὶ κρίσεως ὄνειρων ἔγραψεν. Hic
vero Antiphon a τερατοσκοπῷ non diversus mihi vi-
detur, de quo idem Suidas: Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος, τε-
ρατοσκοπὸς καὶ ἑσποιοὸς καὶ σοφιστής. Ἐκαλεῖτο δὲ λογο-
μάχους. Meminit nostri coniectoris etiam Seneca
controvers. 9.: *Otto Iunius edidit quidem quatuor
libros colorum, quos bene Gallio noster Antiphon-
tis libros vocabat, tantum in illis somniorum est.*
Praeterea cf. Cic. de Divinat. L. I. et II. passim,
Tertullian. de Anima c. 46., Fulgent. Mythol. L.
I. c. 13., Hermogen. περὶ ἰδ. L. II. c. περὶ Ἀντιφ.,
Melampodis L. de Palpitationibus pag. 461. ed.
Franz., Taylor. in Lectt. Lysiac. c. 7. et Fabricii
Bibl. Gr. ed. Harles. T. II. p. 752.

Ἀπελλόδοτος ὁ Τελμισσεύς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος: L. I. 79.

- Ἄπολλώνιος ὁ Ἀτταλεὺς ἐν δευτέρῳ τῆς ἑαυτοῦ συντάξεως
(scil. περὶ ὄνειρων): L. I. 32. L. III. 28.
- Ἀρχαῖος: L. II. 25. An ille Ἀρχαῖος? cuius historicum
opus celebrat Nicandri Scholiastes in Theriaca p.
29. ed. Morell.
- Ἀρχέλαος: L. IV. 22. Meminit Iulius Antigonus Ca-
rystius c. 23.: καὶ τις Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐν ἐπι-
γραμμικῶν ἐξηγουμένων τὰ παραδόξα τῶ Πτολεμαίῳ, περὶ
μὲν τῶν σκορπίων, οὕτως εἴρηκεν: etc. et c. 96. ad quos
locos vide Io. Beckmannum. Porro Aelian. Hist.
Anim. L. II. c. 7.: Ἐν Λιβύῃ ἡμίονους τινὰς ἢ τετρα-
μένους Ἀρχέλαος λέγει, εἶτε ἀπειπόντας ἀπὸ δέψους, ἐξέβριθον
νεκροὺς πολλοὺς. Ceterum cf. du Vall. ad Aristotel.
H. A. L. I. c. 11. p. 770., G. I. Voss. de Histori-
cis Graec. L. III. p. 329. et I. Meursii Bibl.
Graec. L. I. s. Archelao.
- Ἀρίστανδρος ὁ Τελμισσεύς: L. I. 31. L. IV. 24. Cf.
Rigaltium p. 30.
- Ἀρίσταρχος, ἄριστος ὀνειροκρίτης: L. IV. 23.
- Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς εἰς Ἀριστοτέλην ὑπομνήμασι: L. II. 14.
Hic commemoratur in Hippiatricis: Ἀψύρτου περὶ
πυρετῶ ἵππου. κεφάλ. πρώτ.: — Ἰεροκλέους εἰς τὸ
αὐτό. Προσίμ.: — Ἀριστοφάνης οὖν ὁ Βυζάντιος τὰ περὶ
φύσεως ζῶων ἐπιτερόμενος ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσό-
φου, φησὶν ἔτι ζῆν δύασθαι ἵππον πενήκοντα καὶ πρὸς.
Praeterea cf. I. Meursii Bibl. Gr. L. I. s. Aristophane
Byzantio, Grammatico.
- Ἀριστοτέλης (scil. περὶ τῆς κατ' ὕπνον μαντικῆς): L. I. 6.
ἐν τοῖς περὶ ζῶων: L. II. 14. L. IV. 22.
- Ἀρτέμων ὁ Μιλήσιος: L. I. 2. ἐν εἰκοσιδύο βιβλίοις (scil.
περὶ ὄνειρων): L. II. 44. Fulgent. Mytholog. L. I.
c. 13.: *At vero amica (sc. laurus) Apollinis ob
hanc rem vocitata est, quia illi, qui de interpre-*

tatione somniorum scripserunt, ut Antiphon, Philochorus, et Artemon, et Serapion Ascalonites, promittant in libris suis, laurum si dormientibus ad caput posueris, vera somnia esse visuros. Quocum cf. Tertullian. de Anima c. 46., Hadrian. Jun. Animadv. L. I. c. 13, et Suid. in hoc vocabulo. Etiam alii Artemones fuere, de quibus vide Voss. de Historicis Græc. p. 236.

Γεμινός ὁ Τύριος (ἐν τρισὶ βιβλίοις scil. περὶ ὄνειρων): L. II. 44. Cf. Fabricii Bibl. Gr. ed. Harles. T. IV. p. 34., Andr. Schott. in Senec. controvers. 9. et Ions. de Scriptt. hist. philosoph. p. 329.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς (ἐν πέντε βιβλίοις scil. περὶ ὄνειρων): L. II. 44.

Διονύσιος ὁ Ἐπιουπόλιτης: L. II. 66. Cf. I. Meursii Dionysius, ubi de Dionysio Alexandrino agit.

Εὐνός ἐν τοῖς εἰς Εὐνόμον ἑρωτικοῖς: I. I. 4. Harpocratio in vocabulo Εὐνός docet duos fuisse Evenos et addit: μέμνηται δὲ Σατέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων (cf. Apolog. c. 4. et Phæd. c. 4.). Sed etiam plures fuisse Eveni videntur.

Εὐριπίδης: I. II. 10. L. IV. 59.

Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν ταῖς Λέσχαις: L. IV. 63. Suidas: Ἡρακλείδης Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας Πόντου. Γραμματικός ὅστις Διδύμῳ τῷ πάνυ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων ἐφοίτησεν. Οὗτος ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἄπερος, τοῦ Ἀριστάρχου μαθητοῦ, εὐδοκιμοῦντος κατὰ τὴν Ῥώμην, πολλά τε τὸν Δίδυμον διασύροντος, ἔγραψε μέτρῳ Σαπφικῷ, ἥτοι Φαλακίῳ, βιβλία γ'. δυσερμήνευτα, καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα προβαλλομένων ζητήσεων ἅτινα ΛΕΣΧΑΣ ἐκάλεσεν. Εἰς Ῥώμην δὲ κομίσας, καὶ τοῦ Ἄπερος καταφανείς, κατέμεινε σχολάζων ἐν αὐτῇ ἐτὶ Κλαυδίου, καὶ Νέρωνος. Ἐγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἑπικά πολλά. Hac Λέσχη seorsim ab eodem Snida

commemorantur alibi: Λέσχου καὶ ποιήματα Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικῷ μέτρῳ Φαλακκίῳ, ἦτοι Σαπφικῷ, γραφέετα.

Εἰ nescio, an de eodem opere loquatur Diog.

Laërt. L. V. Segm. 88.: — Γεγόνασι δὲ Ἡρακλείδου τεσσαρεςκαίδεκα. Πρῶτος, αὐτὸς οὗτος· δεύτερος πολίτης αὐτοῦ, Πυρρήχας καὶ ΦΛΥΤΑΡΙΑΣ συντεταγμένους.

Ἡσιόδου: L. IV. 59.

Θέογνις: L. I. 32. 66.

Καλλίμαχος: L. IV. 84.

Λυκόφρων ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῃ: L. IV. 63.

Μελάμπους ἐν τῷ περὶ τεράτων καὶ σημείων, ἐν τῷ κεφαλαίῳ περὶ μυῶν: L. III. 28. μελάμποδος Ἱερογραμματικῶς Περὶ Παλμῶν Μαντικῆ Πρὸς Πτολεμαῖον Βασιλέα:

Ὅσα μὲν ταῖς ἔμπροσθεν βίβλοις, κρᾶτιστε βασιλεῦ Πτολεμαῖε, συνήραψά σοι, ἐκ τῶν ἀδύτων στηλῶν τὰ τέρατα σημειωσάμενος, καὶ τὰ σύμβολα συνήραψά. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἔτι ἀπέστειλάς μοι συγγράφασθαι σοι περὶ τῶν γινομένων παλμῶν ἐν ταῖς μέλεσι τῶν ἀνθρώπων, μεγάλην καὶ ἠδίστην ἠγοῦμαι τὴν ἐπιταγὴν ταύτην. —

Et Frauzius in Praefatione ad Scriptores Physiognomiae Veteres etc. p. XXV. de hoc Melampode sic scribit: *Etenim si Fabricio (Biblioth. Gr. T. I. L. I. c. 15. p. 97.) fides habenda est, ut est revera, longe iunior est Melampus noster, qui sub Ptolemaeo Philadelpho vixit. Eius nomine circumferuntur scripta περὶ τεράτων καὶ σημείων καὶ μυῶν (vide Artemidor. III. 28.), πορρο μαντικῆ περὶ παλμῶν et denique περὶ ἐλαιῶν τοῦ σώματος, sed stilus suspitione haud levi horum librorum videtur laborare Sylburgio (vide praefation.): nam multo recentior esse et magis ad Turcicam barbariem, quam ad Graecorum venustatem accedere videtur. etc.*

Μένανδρος: L. II. 4. 12. 36. 69.

Νίκανδρος: L. II. 13.

Νικόστρατος ὁ Ἐφέσιος: L. I. 2.

Ξεινοκράτης Ἀφροδισιεύς: L. IV. 22. Caietan. de Ancora in praefatione (p. 4.) ad Xenocrat. de Alimento ex Aquatilibus Neapoli 1794. de hoc Xenocrate ita scribit: *Artemidorus* (l. c.) *et Galenus* (*Simplie. Pharmac. L. 6. in Prooem.*) memorant Xenocratem Medicum, domo Aphrodisiade, insigni Cariae urbe, ut intelligit Gronovius (*Thes. Graec. Ant. L. III. lit. DD.*), cuius cives liberi dicuntur *Flinio L. V. c. 29.*; eiusque libros laudant περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας, de percipienda ex animalibus utilitate, cui operi affinis, et forsitan quasi mantissa accessit libellus περὶ τῆς ἀπὸ ἐνύδρων τροφῆς, ab Oribasio *Collectan. Medic. II. 58. minus integer servatus*; —. Cf. *Gruneri Prooem. ad Varias Lectiones Xenocrateas.* Praeterea vide G. I. Voss. de *Historicis Graec. L. III. p. 423. sq.*

Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικός: L. I. 66.

Ὅμηρος: L. I. prooem. 1. 2 50. L. II. 12. 70. L. IV. prooem. 59. L. V. 39.

Πλάσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς: L. I. 2. 64. L. II. 34. Vide *Rigaltium* p. 10. et 55.

Περσένης ἐν Ἐλεγείαις: L. IV. 63. De hoc poëta cf. G. I. Voss. de *Historicis Graec. L. II. c. 1.*

Πίνδαρος: L. II. 9.

Φίβρος ὁ Ἀντιοχεύς: L. I. 2. L. II. 9. L. IV. 48. 66.

Καί τις καὶ νῦν — ἐν τρίτῳ τῆς ἑαυτοῦ συντάξεως — Οὐ ἐγὼ καίπερ εὔειδώς τὸ ὄνομα οὐκ ἐπιμνήσεμαι. L. IV. 22.

INDEX III. RERVM, VERBORVM

ET

NOMINVM PROPRIORVM.

(Numeris libri et capita vel somnia indicantur: asterisci vocabula, quae nondum in Lexica relata sunt, denotant.)

A.

ἀρασκίστω; I. 74. IV. 71.
quo poster. loc. Cornar.
vertit: *absque tortura*.
Vertendum: *absque acri
scrutinio*. Cf. Scholiast.
ad Thucyd. I. 20.

ἀρασίλευτον (ἔθνος) I. 8.

ἄρατον τὴν γῆν (κεραυνωθεῖσαν)
II. 9.

ἄραροδίματος III. 18. τοῖς τὸν
ἄραρον βίον ζῶσι II. 37.

ἄραροποιοὶ (οἱ) ἀστέρων IV. 59.

ἄραλλεσθαι ἐπὶ θριξίν I. 18. ἐπὶ
τῇ εὐπτησίᾳ V. 69.

ἄραλλατα (θεῶν) II. 33. 35.
39. IV. 36.

Ἄρακίμων I. 2. V. 16.

ἄραπητὸς (υἱὸς) V. 37.

ἄραπῶντες (οὐκ) τὸ περισυχῶθ
(de avibus magnis) II.
20.

Ἄραύην καὶ Πενθήα (ὁ περὶ αὐ-
τῶν λόγος) IV. 39.

ἄραραρία V. 16.

ἄραραριος (Ἐρμῆς) II. 37.

ἄραραρος IV. 56.

ἄραρα II. 28. 68.

ἄραραροι τὸ ἀναγκαῖον τῶν χρε-
ῶν καὶ τὸ ἀσφαλές σημ. II.
23.

ἄρακῶνες (ancones, die Ar-
me am Lehnstuhle) I.
74.

- ἀγνώσ (i. e. ἄγνωστος) I. 79.
 III. 22. bis.
 ἀγορανομεῖν et ἀγορανόμος II.
 50.
 ἀγραφοσ νόμος IV. 2.
 ἀγρεμιῶν (καὶ ἀρπακτικός) II.
 17.
 ἀγρεύειν II. 18.
 ἀγριαινόντες κύνες II. 11.
 ἀγρετέρα ("Ἀρτεμις) II. 35.
 ἀγύρτης II. 37. III. 4. Cf.
 Timaeum in hoc voca-
 bulo et in ἀγείρω, et Pe-
 rizon. ad Aelian. V. II.
 IX. 8.
 ἀγχιθύρος IV. 1.
 ἀγῶνες ἱεροὶ I. 34.
 ἀγωνία τῆς ψυχῆς I. 64.
 ἀγωνιῶντες (οἱ περὶ μεγάλων) ἐν
 τοῖς ἱματίοις ἰδροῦσι (Chri-
 stus apud Lucam XXII.
 44.) I. 64.
 ἀγωνοθέτης (ὁ τὸν ἀγῶνα ἐπι-
 τελεῶν) V. 78.
 ἀδηλος pro εὐδηλος II. 37.
 ἀδιάλυτον (τὸ) τοῦ γάμου V.
 39.
 ἀδικήματα (δημόσια) I. 4. V.
 10. 21.
 Ἀδριανῶ (ἐπὶ τῷ) Εὐσέβεια ἐν
 Ἰταλίᾳ ἀχθέντα I. 26. Ἀδρι-
 αναῦ (τὸν) ἀγῶνα ἐν Σμύρῃ
 I. 64.
 ἀεὶ καὶ συνεχῶς V. 58.
 ἀετός (ὁ) II. 20. IV. 56. V.
 57. de pisce: II. 14.
 ἄθεον (ἕθνος) I. 8.
 ἄθεους καὶ ἀσεβεῖς de per-
 dicibus et uxoribus II.
 46.
 ἄθετεῖ καὶ περιγράφει προσδο-
 κίαν IV. 47.
 ἀθλητῶν (οἱ τὰ βερέα καὶ με-
 γάλα ἀσκούντες) I. 56.
 ἄθλον (τὸ) I. 63.
 ἄθραυστον (τὸ) κερατίνων ποτη-
 ρίων I. 66.
 Αἰγαίου πέλαγος II. 12.
 αἶγας τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ
 συνηθείᾳ λέγομεν II. 12.
 Αἰγύπτιος (ὁ) IV. 47.
 Αἰγυπτίων παῖδες θηρία τιμῶσι
 καὶ σέβουσι I. 8.
 αἰγώλιος III. 65. IV. 56.
 αἰδώς ἐπιτιμία καλεῖται I. 45.
 αἰθερίους (i. e. οὐλυμπίους) θε-
 οὺς II. 34. V. 94.
 Αἰθίοψ IV. 38.
 αἰθρία II. 36.
 αἰκάρλειν de avibus et uxo-
 ribus I. 70.
 αἶμα (ἄστραν) i. e. δρόσος IV.
 22.
 αἰμάτσειν IV. 2.
 αἰφνίδιον II. 1. 9. V. 65.
 ἀκαταθύμιος II. 48.
 ἀκαταστατικός καὶ θορόβους II.
 38. — καὶ παραχᾶς 68.
 ἀκαταφρόνητος I. 30.
 ἄκατος (ἡ) IV. 24.
 ἀκέφαλον λέγομεν τὸν ἄτιμον I.
 35.

ἀκμαιοτάτω (ἐν τῷ) τῆς ἄρας
τοῦ καρποῦ V. 39.

ἀκόνη γυναικῆ σῆμ. III. 37.

ἀκοίτιου (τοῦ λεγομένου) ὄφρα
V. 59.

ἀκούσια ἀμαρτήματα II. 31.

ἀκριβοῦν καὶ ἐξουχίζειν I. 16.

ἀλγεῖν I. 31. 78. IV. 22. 24.

ἀλείπτῃς IV. 82.

ἀλείφειν (ἀγάλματα θεῶν) II.
33.

Ἀλεξανδρεία (ἐν) πολλοὶ συν-
ταγαῖς ἐθεραπεύθησαν IV.
22.

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν IV. 24.

Ἀλέξανδρος ὁ φιλόσοφος IV.
33.

ἄλευρα ἢ ἄλφιστα I. 69.

ἄλάσσειν τὴν φωνὴν de cor-
vo II. 20.

ἀλλ' ἢ I. 1. IV. prooem.

ἄλποθινῶν καὶ ξένων II. 68.

ἀλλότρια καὶ οὐδὲν προσήκοντα
πράγματα II. 30.

ἄλλως pro μόνον I. prooem.

ἄλογα ζῶα (i. e. animalia
sermonis expertia, *Thie-
re, die keine articulirte
Sprache haben*; non:
animalia rationis ex-
pertia, ut vulgo acci-
piunt.) II. 69.

ἀλτῆρες I. 55. ἀλτηρία I. 57.

ἀμαρτάνειν τι εἰς τοὺς θεοὺς II.
33.

ἄμετροι τροφαὶ οὐδὲ πρὸς αὐτῇ
τῇ ἔω παρέχουσιν ἰδεῖν τὸ
ἀληθές I. 7.

ἄμφιβια II. 14.

ἄμφίβολα (τὰ) τῶν σημεῖων I.
12. εἰς ἀμφίβολον πίπτειν
II. 70.

* ἀμφιδέτης (ὁ λεγόμενος) II.
24.

ἄμφιμήτρια (τὰ) τῆς νεῶς IV.
30.

ἄμφοδον (τὸ) idem, quod
alias ἢ λαύρα et ἢ ῥύμη.
II. 68.

ἄμωμος V. 67.

ἀν̄ iunctum cum futuro in-
fecto indicativi II. 70.:
οὐ γὰρ ἰ39 ζήσεται ἄν
τις ἔτη (*denn 139 Jahre
wird WOHLL niemand
leben*).

ἀναβάλλεσθαι I. prooem. εἰς
ἐκεῖνο κειροῦ καὶ ἄρας 51.
εἰς ἐλπίδας 77.

ἀναβάσεις τὰς προκοπὰς λέγο-
μεν IV. 28.

ἀναγινώσκειν γράμματα I. 53.
βιβλία I. 74. III. 66.

ἀναγκαστὸν τὸ αἰδοῖον καλεῖται I.
45.

ἀναγορεύειν I. 2.

ἀναζῆν IV. 82.

ἀναθνήματα (κρινὰ πόλεως) ορε-
ρα, quae dicuntur pu-
blica I. 2.

ἀναιρεῖν μαντικὴν I. prooem.

ἀναισθησία I. 27.

- ἀσκηρυθῆς ἐλευθερωθήσεται
I. 64.
- ἀνακλουθῶς τῆ φύσει IV. 2.
- ἀνακαυβᾶειν ἑαυτὸν I. 64.
ἀνάληψις καὶ ὕψις II. 25.
- ἀναλέγειν (τὸ σπέρμα) de pi-
scibus I. 79.
- ἀναμάζαι μεγάλα κακὰ II. 26.
- ἀναμωρητὸν IV. 41.
- ἀναμένειν I. prooem.
- ἀνανεύειν V. 72.
- ἀνανεύσασθαι τὸν λόγον III.
39.
- ἀνάνεις (ὄδοι) II. 28.
- ἀνάπαυλα τῶν κακῶν I. 44.
τῆς νόσου 81.
- ἀναπέρειν V. 57.
- ἀναπλάσματα κομικὰ I. 56.
- ἀναρτῆν ἑαυτὸν I. 2. 4. II.
50.
- ἀνασπᾶν τ. ὄφρῦς I. prooem.
- ἀναστάσεις βρωμῶν IV. 47.
- ἀναστελαιμένην (γυναῖκα) IV.
44.
- ἀνατείνειν I. 2.
- ἀναφρόδιτος ὁ χοῖρος V. 80.
- ἀναφωνήσαντας ἐλευθερωθῆναι
I. 56.
- ἀνδράποδα ἢ τινας τῶν οἰκετῶν
I. 56.
- ἀνδραποδιστῶν IV. 13.
- ἀνδριάντος (δ' ἐκίχσας τεύξεται)
I. 50.
- ἀνδρόγυνος II. 12. IV. 37.
V. 65.
- Ἀνδρομάχη IV. 59.
- ἀνέγκλητος V. 38. Cf. I. Ep.
ad Corinth. 1. 8.
- ἀνελλιπῶς (καὶ ἐξ ὀλοκλήρου)
II. 70.
- ἀνένδικτος II. 70.
- ἀνεπίληπτος I. 21.
- * ἀεπιστρεφούσι III. 42. ἀνε-
πίστρεπτος II. 37.
- * ἀνεπιτυχῆς IV. 24.
- ἀνεπιφθόως I. prooem.
- ἀνεργία II. 28.
- ἀνένεγκεν αἶμα V. 6.
- ἀνθηρὰ ἐσθῆς II. 3.
- ἀνιστᾶν (τοὺς ἀνδρώπους) ἐπὶ
τὰ ἔργα de gallo II. 42.
- ἀνοδία (αἱ ἐν ἔλεσι) II. 28.
- ἀντιβλέψαι ἡλίῳ II. 36.
- ἀντίγραφα I. prooem. IV.
pr. V. pr.
- ἀντίδικος I. 60.
- ἀντίθεσις I. 2.
- ἀντικρούουσι (τὴν σφαῖραν) IV.
69.
- Ἀντίπατρος (ὁ) IV. 24.
- ἀντιποιεῖσθαι γῆς ἀλλοτρίας
II. 9.
- ἀντιπρόσωπον (τὸν πρῶτον σημ.)
II. 23. et IV. 24.; —
τῆς ἀνάτης.
- ἀντίσχειν (ἀνδρώποις) I.
prooem.
- * ἀντισχυρωτέρας (τ. στάσεις)
I. 62.
- ἀντλίαν (εἰς) καταδικασθῆναι I.
48.

Ἄγωνος I. 26.
 ἄ. υπευθύνως II. 27. IV. 66.
 ἀνυπονήτος V. 38.
 ἀνύσει (ἐπὶ) χρημάτων II. 59.
 ἀπαίδευτοι II. 36.
 ἀπαλλακτικῶν I. 80. II. 3.
 ἀπαλλακτικῶς ἔχειν I. 80.
 ἀπαργυρωθῆ I. 50.
 ἀπαργῆσαι χρεῖαν III. 58.
 ἀπάτη καὶ μεθόδω III. 25.
 ἀπείρω; ἔχειν τῶν περὶ τὰ —
 V. 30.
 ἀπευθύνει ἢ τὴν εὐθεΐαν δείκνυ-
 σι I. 52. τὰ σκληρὰ δια-
 λύων καὶ ἀπευθύνων II. 6.
 ἀπλοῦσι (οἱ ἄ. θρωποι) τὰ σώ-
 ματα I. 76.
 ἀποβαίνειν εἰς ἕλαθόν II. 23.
 V. prooem. εἰς κακόν III.
 66. Cf. Evang. Lucae
 21, 13.
 ἀπογεγαιωμένον τόπον I. 24.
 ἀπίγνωσιν (μετὰ) ἀνίστησι τὸν
 νοσοῦντα II. 36.
 ἀπογραφὴ II. 30.
 ἀποδοῦναι (δάνεια, τόκον etc.)
 I. 15. 22. 42. ὑπόσχεσιν
 V. prooem.
 ἀποθανόν (διὰ τῆς αὐτῆς ἐκφέ-
 ρεσιν) II. 68.
 ἀποτεν καὶ μακρῶν (τὰ) III. 60.
 ἀποθησαυρισθεῖς κερδὸς I. 73.
 ἀποθλιβέν (τὸ σπέρμα) I. 79.
 ἀποθνήσκοντες (οἱ) ἐσχισμένοις
 ἐνεικύνονται ῥάκεσιν, καὶ χα-
 μῶν τιθένται I. 13.

ἀτόκειται τιλὶ θάνατος, σωτη-
 ρία I. 60.
 ἀποκεφαλίζεται I. 35.
 ἀποκλέπτειν (λεπτὰ κερμάτια)
 ἐν ἐργαστηρίῳ τιλὶ II. 59.
 ubi vide not. 2.
 ἀπόκοποι II. 69.
 * ἀποληρώσας IV. 22.
 Ἀπολωνίδης δ χειρουργός IV.
 2.
 ἀτομουζῶν V. 49.
 ἀπονενομημένον ἄνθρωπον III. 11.
 ἀτόμιμα IV. 41.
 ἀποπατεῖν ἐν ναῷ θεοῦ II. 26.
 ἀποπληξία V. 88.
 ἀποπλυεῖς τὰ δάνεια IV. 41.
 ἀπορεῖσθαι τὸ πένεσθαι καὶ τὸ
 μὴ δύνασθαι φθέγγεσθαι φα-
 μέν IV. 18.
 ἀπορῶν, τί ποτε θέλει σημεῖναι
 ὁ ὄνειρος IV. 80. Cf. Act.
 Apostol. II. 12.
 ἀπορῶψιμον καὶ οὐδενὸς ἄξιον
 V. 85.
 ἀποσκῆψαι (τὸ ὄναρ) II. 12.
 ἀπόστιμα (κατὰ τῆς γαστρὸς)
 V. 61.
 ἀποσχέσεις ἔσχκε (τὸ ἔθες):
 τὴν τοῦ χρόνου, τὴν τῆς
 τέχνης, τὴν τῶν ὀνομάτων
 IV. 2. Pro ἀποσχεσεις
 equidem lego: ἀποσχί-
 σεις, i. e. διακρίσεις.
 ἀτόμιμος pro ἄτιμος IV. 27.
 ἀπότομον πυγμὴν V. 58. ἀπο-
 τόμω δεσπόγη I. 76.

- ἀποτρόπαιος (Ἀσκληπιός) V. 66.
- ἀπουσίχ, et ἀπουσιάζειν εις θυγατέρα I. 78. Plutarch. de Is. et Os. c. 34.: — καὶ γὰρ Ἕλληνες τὴν τοῦ σπέρματος πρῶτον ἀπουσίαν καλοῦσι, καὶ συνουσίαν τὴν μίξιν etc. Cf. Suid. in vocabulis: ἀπουσιάζει et παρουσία.
- ἀποφάνεσθαι I. 2.
- ἀπόφασις I. 2. III. 66. IV. 31.
- ἀποφορὰν (ἀποδώσει) I. 76. III. 41.
- ἀποφορτίσασθαι II. 26.
- ἀπόφορξις I. 1.
- ἀποχὴν τῷ κρεώσῃ δοῦναι IV. 80.
- ἀποχρυσωθῆ I. 50.
- ἀποχρώντως I. 82. IV. prooem.
- ἀπραγία I. 50. II. 3.
- ἀπράγμονι καὶ ἀποτεταμένῃ I. 79.
- ἀπρεκεῖς ἐσθῆτες II. 3.
- ἄπταιστον I. 51. III. 53.
- ἀπτόλεμα καὶ ἀσθενῆ II. 35.
- ἀργύρια (τὰ) τὸν ἕτον λόγον ἔχει τῷ ἀίματι I. 33.
- Ἄρεα τὸν σίδηρον καλοῦμεν V. 87.
- Ἄριστείδης διοικητὸς IV. 2.
- Ἄρκαδὸς (βαλανηφόρος) II. 25.
- ἀρκαόμενος (ἐπὶ μιᾷ εὐχῇ) V. 9.
- ἄρκτος (ἡ) ἐπειδὴν φωλεῖ: τῷ στόματι ἐμρῶσθα τὴν χεῖρα ὡς περ ἐσθίουσα ἀπομυζᾷ καὶ τρέφεται V. 49.
- ἄρκυστασία II. 11. III. 59.
- ἄρμα τέτταρον I. 56.
- ἄρμους καὶ ῥαφὰς I. 51.
- ἄρνόγλωσσον (βοτάνην) IV. 22.
- ἄρπαστον (καὶ σφαῖρα) εἶοικε ἑταίρα I. 55.
- ἄρρήτοποιεῖν et ἄρρήτοποιεῖσθαι I. 79. 80. IV. 59.
- ἄρτεμὲς i. e. ὕγιες II. 35.
- Ἄρτεμις. Θάνατος ἡ ζημία τῆς εἰσελεύσεως (εἰς τὸν νεῶν τῆς Ἄρτεμιδος τῆς Ἐφεσῆς) γυνακί. et μοχ: οὐκ εἰς τὸ ἱερὸν (τῆς Ἄρετ. τ. Ἐφ.) πρότερον εἰσελθεῖν ἂν (ἑταίρα), εἰ μὴ καταλύσεις τὴν ἑταιρίαν. IV. 4.
- ἄρτι II. 23. V. 70. 78.
- ἀρυσάμενος (ἕδωρ) V. 78. Reisk. ἀρυσάμενος muta- vit in ἀρυσόμενος. Sed aoristus est pro futuro.
- ἄρχος (ὁ) V. 33.
- ἀρωματοπωλῆαι II. 22.
- ἄσαμίνδοις (ἐν ταῖς λεγομέναις) I. 64.
- ἀσέμνους καὶ ῥυπώδεις (ἐργασίας) II. 22.
- ἄσηπτος ὕλη I. 5. 73. II. 39. III. 31.
- Ἄσια I. prooem. V. pr.
- ἀσκήσει (τῇ) καὶ ταῖς λόγους V. 18.

ἀσκητῆ (ἀνδρὶ) IV. 33.
 ἀστυοῦσι (οἱ γυναικες) τὰ σώματα I. 41.
 ἀσκόπως τὲ καὶ ἀλόγως II. 20.
 ἀσματολογεῖν ἐν ἀγορᾷ ἢ πλατεῖαις I. 76.
 ἀσμάτων γυελίων ποιητῆς III. 25. ἄσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευστικὸν II. 66.
 ἀσπαῖρον καὶ ἔυθνατοῦν II. 16.
 ἀσπερμον (ζῶον) II. 12.
 ἀσσιδάριος II. 32.
 ἀστάχυας πυρῶν I. 24. V. 63.
 στάχυας πυρῶν V. 84.
 ἀστρατεύοις (ἐν) IV. 65.
 ἀστυκῶν, οὐδὲ ἐν πόλει διατριβόντων II. 13.
 ἀστυνομεῖν II. 30.
 ἀσύμβλητα IV. 56.
 ἀσχάλλοντι καὶ ἀνωμένα IV. 24.
 ἀσχημον πρόσωπον I. 61.
 ἀτὰρ οὐ καὶ I. 2.
 ἀτελέστους ἢ τελετῆς δεομένους (de heroibus) IV. 78.
 ἀτοπον πνεῦμα (flatus inhonestus) I. 68.
 ἀτρεστον ἔρμησειαν V. prooem.
 ἀτρι-τοι (καὶ ξένοι) ἱστορίαι IV. 63.
 Ἄττικῆ (ἐν) παρὰ ταῖς θεαῖς ἐν Ἐλευσ. I. 8.
 αὐλητῆς κύκλιος V. 81.

αὐξήτις καὶ μείωσις IV. 12.
 αὐτίκα μάλα (καὶ παραχρῆμα) V. 51.
 αὐτοκρίτους ἀνείρους IV. 72.
 αὐτόματοι (οἱ θεοὶ) II. 33.
 αὐτοτελεῖ διάνοιαν IV. 59.
 αὐτοφύεσι (ὑδασι θερμοῖς) I. 64.
 ἀφ' αἵματος τὸ βρέφος I. 14.
 ἀφείδη V. 10. 16. 58.
 ἀφηνιάζοντας καὶ ἀγερώχους IV. 56.
 ἀφθορος (i. e. ἡθεις) V. 95.
 ἀφιγμένοι (οἱ) εἰς πάντα (supple πράγματα) II. 59.
 ἀφοδος ὁ ἀπόπατος καλεῖται II. 26.
 ἀφορμαὶ (βιωτικαὶ) significat, quod Francogalli dicunt: *moyen de vivre*. V. 85. 88. Scholiast. Euripidis ad Med. vers. 405.: *παισὶν τ' ἀφορμῆν*) ἣν ἡμεῖς προβαλὴν καλοῦμεν εἰς τὸ ζῆν, οἱ Ἄττικαὶ ἌΦΟΡΜΗΝ καλοῦσιν.
 ἀφωνα γράμματα III. 34.
 ἀφωνοὶ εἰσὶν οἱ ἰχθύες II. 14. 18.
 ἀφωρισμένως IV. 84.
 ἀχράδες καὶ ὕχνα I. 73. II. 25.
 ἀχρωμος (ἡ ἐργασία) IV. 42.
 ἀώρων σωμαίων II. 66.

B.

- βαθμοί (οἱ) κλίμακος II. 42.
 βρῖνεν V. 31.
 βάκτρον (τό) V. 51.
 βάκχοι καὶ βάκχαι καὶ βασσά-
 ραι II. 37.
 βαλανείοις (ἐν) κελοῖς καὶ φω-
 τειοῖς καὶ ἄλλων εὐκράτως
 ἔχουσιν λ. I. 64.
 βαλανιφέγοι II. 25.
 βάλλοι IV. 57. αἱ τοῦ φοίνι-
 κος V. 89.
 βαναύσοις (τάς) τέχνας II. 3.
 IV. 1. 33.
 βαρβαρικά γράμματα I. 53.
 ἐσθῆτα II. 3.
 βαζύνσεις I. 17.
 βασανίζεται (λευκία) III. 59.
 βασάνους καὶ θλίψεις III. 59.
 βασιλικός IV. 56.
 βάτοι IV. 57.
 βελτίονες (οἱ) I. 80.
 βιβλία κωμικὰ I. 56.
 Βιδυλός (ὁ) νεανίσκος IV. 34.
 βιόδωρος (ἡ γῆ) II. 39.
 βίος (ὁ ἀνὰ χεῖρα) II. 69.
 βῆρος II. 3.
 βλαστοὶ (οἱ) i. e. τέκνα II. 9.
 βλένοι II. 14.
 βλίττις καὶ σκινδαψός IV. 2.
 βουθείας καὶ συλλήψεως καὶ
 ἐπικουρίας III. 27. βουθείας
 καὶ τῶν συλλαμβανομένων
 III. 9.
 Βουωτῶν IV. 63.
 βορβόρου καὶ κόπρων V. 79.
 βουλή (ἡ) I. 2.
 βουναῖς I. 67.
 βοῦς τε καὶ ναῦς εἰκόσσι II.
 12. V. 56. βοῦς (piscis
 quidam) II. 14.
 βραδυπλοεῖν IV. 30.
 βραχεῖς καὶ νήπιοι III. 27.
 βραχὺ παιδίον I. 50.
 βρόχοι II. 11.
 βρύας III. 65.
 βυθός IV. 53.
 βυρσοδεψεῖν et βυρσοδέψης I.
 51. II. 12. 20. βυρσεύς
 IV. 56.
 βυρσολόχοι I. prooem. II. 15.
 βυρσοῦς (τοῦς ἐνδρυμένους ἐν
 χροῖοις, ἃ κεραυνοῦς ἐτίση-
 μα πεποίηκε) II. 9.

Γ.

- γάλλοι II. 69. IV. 37.
 γάρ. IV. 48.: οὐ γάρ?
 γάρτος (ὁ) ἢ σηπεδῶν I. 66.
 γαυλός (ὁ) IV. 62.
 γελωτοπαιοὶ I. 22. 76. III.
 24.
 γενεσιολόγων (τῶν) μαθηματι-
 κῶν II. 69.
 γένεσις καὶ τελευτή IV. 2.
 γέται I. 8.
 γεωμετρία I. 52.

γῆρας ἀποδιούσκ. ὄφεις (Nos dicimus: *der alte Dämon*) II. 13. 14. V. 40.
 γλήνη (ἢ κόρη) II. 39.
 γνήσιοι παῖδες III. 17.
 γοσφερός ἢ σκοτεινός II. 8.
 γόητες I. prooem. II. 12. 15. 17.
 γοργὸν ἐμβλέτειν II. 44.
 γραμμικατεύειν — νοσοῦντι θάνατον προσημαίνει διὰ τὸ προάγειν τὸν γραμμικατέα II. 30.
 γραμμικτικοὶ (οἱ) τῶν στοιχείων τὰς δυνάμεις διδάσκουσι τοὺς παῖδας III. 66.
 γρασῦς (ἢ λεγομένη) II. 14.
 γυμνάσματα καὶ διατριβὰς I. prooem.
 γυνὴ στρωνούσσα κλίνας II. 57. γυνὴ (ἂν ἢ ἔγκυος) θερμότερα γίνεται II. 10.
 γ. μέγα ἐπὶ κἀλλει φρονούσῃ καὶ εὐγνώμων καὶ τοῖς ἡθεσιν εὖ κεχρημένη II. 20. γ. οἰκυρὸς καὶ πιστὴ I. 64. γυναῖκες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἰκυροῦσι I. 50. γ. καθεζόμενοι ὑφαίνουσι τὸν ἕτερον ἰστὸν (quod oppositum est τῷ ἰστῷ ἐρξίῳ, ὃν περιπατοῦντες ὑφαίνουσι) III. 36.
 γύπας (ἐν Ἰταλίᾳ) οὐκ ἀναιροῦσι καὶ τοὺς ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἄσεβεῖν νομίζουσι I. 8.
 γύροι (οἱ περὶ τοὺς ὄρους) II. 24.
 γυρομάκωντες II. 69.

Δ.

δακτύλιοι ἐκτὸς σιδηροῦ et ὁ. κενὸι καὶ θεῖον ἔλκον ἔχοντες II. 5. δακτύλιος, ἢ πάντα κατεσημαίνετο (τις) V. 32.
 δάκτυλοι κηλοῦται αἱ σπουδαῖα βάλανιοι τοῦ φοίνικος V. 89.
 δακτύλων θέσις II. 59.
 Δαλδίαῖον (τὸν) Ἀπόλλωνα II. 70. Δαλδία πόλισμα Λυδίας ἐν σφόδρα ἐλλογιμον III. 66.
 δανειστὰς (διὰ) τέκτων ἐν Κυζίκῳ μετανέστη τὴν πόλιν IV. 1.
 δασὺ καὶ λάσιον γένειον I. 30.
 δαψίλεια βίου I. 76.
 δὲ pro γὰρ I. prooem.: ἔνια δὲ —. 78.: χωρὶς δὲ ἀλλήλων —. II. 11.: ἐῖκασι δὲ —. 23.: βραδύτερα δὲ —. 39.: τούτους δὲ ἀναιροῦσιν —. 68.: τοὺς δὲ κλητήριους κολλάζει. III. 15.: πολλαῖς δὲ —. IV. 63.: ὁ δὲ τοῦ θανάτου αἴτιος. et alibi.
 δὲ pro λέγω δὲ I. 73.: ὁ ΔΕῖ καρπός, i. e. λέγω δε τὸν καρπὸν, *ich bringe die Frucht*.
 δειλοὺς καὶ ἀτόλμους II. 12.
 δεῖμα I. 64.
 δεῖμος καὶ φόβος Ἄρεως υἱός II. 34. 39.
 δεινὸς εἰπεῖν I. prooem.
 δεῖπνοις (ἐν) νεκρῶν δ. I. 4.
 Δελφίνιος (δ) Ἀπολλων II. 35.

- δενδροφορεῖν II. 37.
 δεξιμενῶς (ἐν ταῖς) μὴ εὐρί-
 σκειν ὕδωρ I. 44.
 δεξιὰ (ἢ χεὶρ τινός I. 42.
 δεόμενοι καὶ κηΐζοντες II. 27.
 δέον (τὸ) I. 2.
 δέσμοι κύνες II. 11.
 δεσμοτήριον καὶ εἰρκτὴ III. 60.
 δέφειν et δέφισθαι I. 76.
 δῆθεν II. 57. V. 75.
 δεμηγαγὸς καὶ πολιτευτὴς I.
 79.
 δήμιοι καὶ δεσμοφύλακες III.
 60.
 δεμικουργήματα II. 20.
 δημόσιον (τὸ) III. 55.
 δημόσιος δοῦλος V. 25.
 δῆπουθεν I. 42. 50. 56. III.
 62.
 διάγειν ἐν τρυφῇ III. 59.
 διαγρυσνεῖν IV. 47.
 διακεκορευμένη γυνὴ II. 65.
 διαλιπὼν ἡμέρας (supple:
 τινὰς), *deinde (paucis)*
diebus intericctis, V. 9.
 — ὀλίγον διαλείποντα I. 2.
 διαλείπων V. 78.
 διάνοια αὐτοτελής I. 11. IV.
 59.
 διακόντιοι ἀγγελίαι II. 23. δ.
 ἔργου III. 5. διακόντιος
 λευκῆα (scil. ἐξ Ἰβηρίας)
 κομίζεται 59.
 διασαφεῖν I. 16.
 διασπᾶτο (ἵνα μὴ) ὁ λόγος
 II. 37.
 διάτρυφος τοὺς ὀφθαλμοὺς
 V. 67.
 διασυρμὸν καὶ καταγέλωτα III.
 24.
 δ.αυλόδρομος (ἀλεκτρυᾶν) IV.
 22.
 διαφέρεσθαι πρὸς τινα IV.
 33.
 διαφωνεῖται I. 2.
 διαχρησάμενος II. 12. διαχρή-
 σατο ἑαυτὴν καὶ ποιηρῶς
 ἀπέθανεν V. 65.
 διεγένετο διὰ πάσης ἀσφαλείας
 II. 12.
 διελεῖν καὶ μὴ συγχεῖν I. 65.
 διέπειν I. 79. III. 54.
 διέπνευσεν αὐτῇ πάντα τὰ τῶν
 πραγμάτων V. 32.
 διεβρύχηται (τὸν χαλινὸν τοῦ
 ἵππου) IV. 58.
 διέρχονται τὰ βιβλία εἰ ἄνθρω-
 πι II. 45.
 δίμμιον αἰτέων ἡγεῖσθαι I. 74.
 δικαιοπραγεῖν I. 42. 54. II.
 39.
 δικαιώματα V. 10.
 δίεμν πυρὸς I. 2.
 δικαλόχοι καὶ νομοδιδάκται II.
 29.
 * δίκασμον (δέδρον) V. 74.
 διμάχικος II. 32.
 Διογένης ὁ ναύκληρος IV. 24.
 Διογνώστου (τοῦ) ἢ γυνὴ IV.
 83.
 διοίκησιν (τὴν ὅλην τοῦ σώμα-
 τος) I. 44.

- διοικῶν (ὁ) I. 2.
 Διοκλῆς ὁ γραμματικὸς IV.
 70.
 διολισθαίνω II. 14.
 Διόυστος (παρὰ τὸ διπύειν
 ἕκαστα) II. 57.
 Διὸς Πολιέως ἱερὸν IV. 49.
 δίσκος (χάλκεος ὦν) I. 57.
 δι᾽ ἑλίζειν IV. 48.
 δίψας II. 13.
 δίφρους λοχειαίου, οἷ; πρὸς τὸ
 ἀποτεκεῖν χρῶνται καὶ γυ-
 νῆκες V. 73.
 διχόνοια I. 52. III. 52.
 διψῶν (i. e. ἐπιθυμῶν) I. 66.
 Sic etiam Latini: *sitire*.
 δίψας II. 13.
 διόμύσασθαι III. 66.
 δοκίδες II. 36.
 δόλωνες (οἱ λεγόμενοι) II. 14.
 δουλεία καὶ ἔποταγή I. 73.
 δοῦλος δημόσιος V. 25.
 δοῦλος ἐγένετο ἐλεύθερος καὶ
 ἀνδ' ἐνὸς ὀνόματος τρεῖς ἔσχε
 I. 45. V. 91.
 δράγματα ἀσταχίων (*mergi-
 tes, spicarum manipu-
 li*) II. 24.
 δράκων (ἱερὸς θεοῖς—) II. 13.
 IV. 56. 67. et alibi.
 δράματα ἢ πλάσματα τραγικά
 II. 56.
 δράν ἢ πάσχειν I. 2. 76. ὧ II.
 57. III. 63.
 δρμηῖς πόνοι I. 68. δ. χυμοί
 II. 5. III. 55.
 Δρυσῶν ὁ Λαοδικεὺς IV. 1.
 δρύφαυτοι II. 10.
 δυσκινημιᾶτος τῆς τροφῆς I. 1.
 δυσαρεστήσεις (καὶ ἀηδείας) III.
 8.
 δυσεργὲς καὶ μόλις τελεσθησό-
 μενον I. 52.
 δυσερμήνυτοι III. 66.
 δυσθανατοῦν II. 16.
 δυσκρατὶς ποικίλη III. 55.
 δυσκοινομήτων II. 58.
 δύσπεπτον I. 68.
 δυσπρόσωπον III. 47.
 δυστυμβούλευτα IV. 56.
 δυστιθάσσευται πέρδικες II. 46.
 ἄγριον καὶ δυστιθάσσευτον III.
 12.
 * δύστριπτον I. 68. 70.
 δυσφορεῖν II. 48.
 δυσχεραίνειν I. 16.
 δυσχέρεια I. 31.
 δυσχερῆς II. 23.
 δωρεῖσθαι καὶ διδόναι τὴν κρεῖτ-
 του, ἢ λαμβάνειν IV. 2.

E.

 ἐγειρεῖν καὶ ὀρείνειν I. 1.
 ἐγκαταλήψεις (i. e. καταλήψεις)
 IV. 2.
 ἐγκατάσκευον οὐσίαν IV. 17.
 ἐγκατοπρὶζεσθαι λεκάνῃ III.
 30.

- ἐγκωμιογράφου I. 56.
- ἐγχώριοι οἱ indigenae II. 3. III. 5.
- ἔθος (quid sit) IV. 2.
- εἴδωλα θεῶν I. 8.
- εἰκόνας (χάλκεσι) τῶν ἐλευθέρων I. 50.
- εἰκότως καὶ κατὰ λόγον V. 82.
- εἶρεν I. 1.
- εἰς Ἴδου πορεύεσθαι τοὺς μακρὰν ἀποδημίαν ἀποδημήσαντας (pro futuro) οἱ παλαιοὶ ἔλεγον II. 55.
- εἰς διδασκάλου πέμπων I. 78.
- εἰς νύκτα V. 9. εἰς τὴν ὑστεραίαν V. 71.
- εἰς τὴν (supple: νεκύσια) τ. ἀποθανόντων εἰσιέναι κ. δ. V. 82.
- ἐκατόνπτερος IV. 31.
- ἐκβάλλεσθαι τοῦ ἀγῶνος I. 64. τοῦ γυμνασίου V. 36.
- ἔκβιος IV. 32.
- ἐκ δακτύλων δύο περὶ μίαν τὸ λεγόμενον ποιήσας ῥῆξι ἀντίπικλον I. 60.
- ἐκκρίσις καὶ πρόσκρίσις σωμάτων IV. 2.
- ἐκκυβιστῶν I. 76.
- ἐκλείποντες ἀστέρες II. 36. ἔκλειψις I. 2.
- ἐκμάσσειν ἀγάλματα θεῶν II. 33.
- ἐκ περιουσίας I. prooem.
- ἐκτίπτειν de stellis V. 23.
- ἐκστασι τῶν φρενῶν καὶ παρακοπήν II. 37.
- ἐκτενεῖς τροφᾶς III. 55.
- ἐκφέρεσθαι ἐν λευκοῖς (supple: ἱματίοις) τοὺς ἀποθανόντας II. 3.
- ἔλαιον πίνειν I. 66.
- ἐλεγεῖται in femin. Recte. IV. 63.
- ἐλευθερίαν (τὴν) ἄνθρωποι καλοῦσιν ἥλιον II. 36.
- Ἐλεύθευσα (ἡ λεγομένη παρὰ Λυκίοις) II. 35.
- Ἐλευσῖνι (ἐν) λόγον — I. 73.
- ἐλέφας (ἀνάκ. τῷ Πλούτῳ) II. 12.
- ἐλληνοδίκαι II. 30. V. 76.
- Ἑλλάς I. prooem. 73. V. prooem.
- Ἑλλην — I. 35. 53. II. 3. 66. IV. 33. V. 24.
- ἐλλόγιμος I. 2. 79. II. 9. III. 67.
- ἐλπίδας (λεπίδας) II. 14.
- ἔμαθε καὶ ἐδιδάχθη καὶ ἐπετήδευσε I. 51.
- ἔμβρυον (τὸ) II. 13.
- ἐμπεδῶν τὴν ὑπόσχεσιν ἀποδίδομι V. prooem.
- ἐμποδῶν ἴστανται III. 53.
- ἐμπολὴ I. 78.
- ἔμποροι I. 35. 48.
- ἐμφαγόντες I. 64.
- ἐμφαίνῃ δράκον II. 13.
- ἐναγχεῖς καὶ μικροὺς ἐχθροὺς II. 20.

- ἀναποκλείεσθαι II. 2.
 ἀναυλισματα IV. 47.
 ἀναφιέναι τῇ κοίτῃ II. 26.
 ἐν γαστρὶ ἔχειν (supple: ἔμβρουον) I. 14. 30. 79. II. 13. 18. et alibi.
 ἐνδύει καὶ πενία V. 46.
 ἐνδέονται καιρῶ τῆς ἰσσοῦ IV. 4.
 ἐνδόξως καὶ ἐπιφανῶς II. 51.
 ἐνδοτικὸν (ἄσμερον) καὶ κελουστικὸν πρὸς ἔργα II. 66.
 ἐν δούλῳ (i. e. ἐν δουλείᾳ) οὐδὲν ἑλληνικὸν διδάσκεται I. 53.
 Ἐνδυμίων IV. 47.
 ἐνειλήματα I. 74.
 ἐνειλούμενα (τὰς χεῖρας) βρέφη I. 13.
 ἐνεργεῖν ἢ πάσχειν I. 2.
 ἔνεστι μὲν —, ἔνεστι δὲ IV. 83.
 ἐν ἧ ἐκρήτο ἐργασίᾳ IV. 29.
 ἐνήλατα I. 74. II. 9.
 ἐνθήκη II. 23. 37. 68. IV. 27.
 Ἐνοδία (Ἐνάτη) II. 37.
 ἐνόσον (ἢ φιλάληθες) III. 28. IV. prooem.
 ἐνοῖ ἢ συνιδεῖ I. 52.
 ἐνοικιολόγος III. 41.
 ἐνοχλεῖν I. 33. II. 3.
 ἐνστάσει (τοῖς) χρωμένοις ἀγαθῶ καὶ εὐπροαίρετῳ IV. prooem.
 ἔνστασις ἀγαθῶν καιρῶν I. 15.
 ἐνταφισπώλης IV. 56.
 ἐντιμότερον (ἐπὶ τὸ) μεταβάλλειν I. 50.
 ἔντομα (τὰ) τῶν ζώων II. 21.
 ἐντυγχάνειν βιβλίοις I. prooem. 74. II. 70.
 ἐντυχῶν τῷ βασιλεῖ V. 16.
 ἐὺπίσιον I. 1. 2. IV. prooem.
 ἐνώτια II. 6.
 ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν τοῦ βίου V. 51.
 ἐξαίρετως II. 39.
 ἐξαμβλώματα I. 51.
 *ἐξαναβαίνειν II. 28.
 ἐξαριθμησις I. 4.
 ἔξει (πολλοὺς) τρέφειν II. 54.
 ἐξείργασται (διὰ μακροῦ) τόπον III. 28.
 ἐξήγησιον (τὴν περὶ αὐτοῦ) I. prooem. 2. IV. prooem.
 ἐξίτηλα καὶ φλυαρίας καὶ λήρου μεστά IV. 47.
 ἐξοδισμοί I. 57.
 ἐξόδοις (πρὸς ταῖς) ἔστηκε (τελώνης) III. 58.
 ἐπαγωγή I. 2. 44.
 ἐπαινέσθαι (καὶ εὐδοκιμεῖν) I. 76.
 ἔπαινοι καὶ τιμὰ καὶ δόξα IV. 2. Cf. Ep. ad Rom. 13, 3 et 4.
 ἐπ' αἰσχροῖς (supple: πράγμασι) V. 2.
 ἐπανεχεῖν (μὴ μόνον τοῖς βιβλίοις) I. 12.
 ἐπανορθοῦν IV. prooem.

- ἐπαχθῆς I. 37.
 ἐπηρεάζειν οἱ ἐπηρεία I. 73.
 IV. 70.
 ἐπιβάθρην (καὶ πάροδον) τοῦ
 συγγράφειν τὴν III. prooem.
 66.
 ἐπιβάλλον (κατὰ τὸ) τοῦ ἀξιώ-
 ματος II. 13. ἐπιβάλλον ἄν
 εἴη εἰπεῖν II. 25. ἐν τόπῳ
 τῷ ἐπιβάλλοντι IV. 72.
 ἐπιβάτης I. 35.
 ἐπιβολὰς χρειαῶν III. 65.
 ἐπιβόλως IV. prooem.
 ἐπιγράφεται εἰς μονομαχίαν
 V. 58.
 ἐπιγραφή III. 28. 66. V. 76.
 ἐπιδικαμεῖναι I. 45.
 ἐπιδιδόναι ἐπιδόσεις δημοσίας
 II. 30.
 ἐπιδημιῆ (ἐν) λόγων IV. pro-
 oem.
 ἐπιδίφριος (ἢ ἐργασία) II. 14.
 ἐπιδ. τεχναι 68.
 ἐπιζυγῶσθαι τὰς θύρας I. 4.
 ἐπιθολοῦται IV. prooem.
 ἐπιθυμίαν (τὴν ἐπιτεταμένην)
 I. 78.
 ἐπὶ κληρονόμοις ταῖς θυγατρῶσι
 (ἀπέθανον) I. 78. ἐπὶ κλη-
 ρονόμῳ τῷ ἰδόντι τὸν ἕννερον
 (ἀπέθανεν ἢ ἀδελφῆ) V.
 35.
 ἐπικλωμένους (στάχους πυρῶν)
 V. 63.
 ἐπικυρία (πελαργῶν) II. 20.
 ἐπικύψας V. 33.
 ἐπιλαβέσθαι (τοῦ οὐρανοῦ) II.
 68.
 *ἐπιλαμπρος III. 61.
 ἐπιμιγῆναι (Σελήῃ) I. 80.
 ἐπιμιξίαι (οἱ τῶν καιρῶν) I. 3.
 ἐπίμονος καὶ μοχθηρὸς (βίος)
 II. 37.
 ἐπίμωμος V. 67.
 ἐπιτεύειν V. 71.
 ἐπινίκιος (δουραμῆς) I. 72. ἐπιν.
 στέφανοι IV. 52.
 ἐπίπλαστα IV. 22.
 ἐπὶ πᾶσὸν φρονήσεως IV. 22.
 ἐπισείειν II. 15. ἐπισείεσθαι
 (χειρὰ) V. 92.
 ἐπισκάζειν III. 51.
 ἐπισπᾶν ἀέρα I. 27.
 ἐπιστατεύειν III. 54.
 ἐπισύρειν I. 16.
 ἐπισωρεύειν (coni. c. πρὸς)
 III. 66.
 ἐπιταγή II. 15.
 ἐπίτασις ἐν ταῖς νόσοις III. 60.
 ἐπιταφίῳ ἀγωνί, ἐπιτήδειός ἐστι
 σελήων στέφανος I. 77.
 ἐπιτεχνάσασθαι I. 79.
 ἐπιτηδεύμασι πᾶσι IV. 2.
 ἐπιτιμία (ἀξιομάτων) I. 45.
 αἱ περὶ ἐπιτιμίας δίκαι I. 35.
 II. 9.
 ἐπιτροπεύειν II. 30.
 ἐπίτροποι (οἱ) τοῦ αὐτοκράτορος
 V. 16.
 ἐπιχειρεῖν (c. infinit.) I. pro-
 oem.

- ἐπότιν (θεόν) II. 70.
 ἐποψυμενον καὶ δεσπόοντα V.
 23.
 ἐπώνυμος I. 4.
 ἐπανάρχης I. 17. 35. II. 36.
 ἔργα (τὰ) ἀνθρώπων II. 68.
 ἔργαζή (Ἄθηνά καλεῖται) II.
 35.
 ἐργασίαι καὶ εὐεργεσίαι II. 12.
 ἐργασίαι ῥυπαροὶ II. 3. 22.
 - 26.
 ἐργασίαν (τῆ) ἐπίδιφρον II.
 14.
 ἐργάσιμοι γυναῖκες I. 78.
 ἐργάτας κελουμένους (μύρμηκας)
 III. 6.
 ἐργετιστάτης τοῦ ἀργυρίου βυ-
 σιλικοῦ et ἀργυρέου καοῦ IV.
 31.
 ἐργοδότης I. 24. 56.
 ἐργολαβεῖν τὰ δημόσια III. 52.
 ἐργολαβιῶν καὶ συνθηκῶν II. 23.
 ἔρις περὶ τῷ θάρακι IV. 54.
 ἐλίγη θερμῶ καὶ ἐρίοις —
 82. στέφονται ἐκ τῶν ἐρίων
 πεποιημ. I. 77.
 Ἐρίδος τὰ ὄξεια μῆλα ἐστὶ I. 73.
 ἔριφοι IV. 55.
 ἐσθίειν βιβλίη II. 45.
 ἐσθίειν, ἐμφαγεῖν et δειπνεῖν
 I. 64.
 ἐσθίουσι (οἱ ἄθροιστοι) ἀλλήλους,
 ὅταν ὠρελῶνται παρ' ἀλλή-
 λων I. 70.
 ἐσκορπισμένους I. 56.
 ἐσπουδασμένα (τὰ) αὐτῷ I. 4.
 5. 35.
 ἐστία (ἡ) σύμβολον τῆς ὕλης κα-
 ταλύσεως καὶ τοῦ τέλους V.
 27.
 ἐσχάτως ἔχειν III. 60.
 ἑταίριαι (γυναῖξι) καὶ μοιχευσιμέ-
 ναις II. 35. 37. III. 16.
 IV. 9. 67. 83.
 ἑτερομεγεθῆσκαντες I. 31.
 ἐτοιμασία τῶν κλιναρίων II.
 57.
 εὐαισθησία καὶ πρόνοια I. 27.
 εὐανδρεία I. 40.
 εὐαποκρίτως IV. 63.
 *εὐαπόσβεστον I. 74.
 εὐδαίμωνῶν μόνος ἐστὶν ὁ ἀποθα-
 νῶν IV. 72.
 εὐδία I. 73. II. 8. 65. cf.
 Evang. Matth. 16, 2.
 εὐέλις (καὶ ῥωμα) τοῦ σώμα-
 τος V. 3. 51. II. 12.
 εὐέπεια (ἡ) τῆς σοφίας V.
 83.
 *εὐεπιβόλως IV. prooem.
 εὐεπίγνωστος IV. 84.
 εὐεργεσία I. 26. II. 12. IV.
 64.
 εὐήθης II. 70.
 εὐήμερεῖν et εὐήμερία II. 68.
 IV. 82.
 εὐκκτάληπτος I. prooem.
 εὐκαταφρόνητος IV. 41. 56.
 *εὐκατέακτον (de ὑαλίνοις πο-
 τηρίοις) I. 66.
 εὐκράτως I. 61.

- εὐλόγως καὶ ὀρθῶς II. 37.
 εὐμαρεία II. 28. εὐμαρῶς II.
 2.
 εὐμετάβολον (τὸ) τῆς ὕψεως
 II. 38.
 εὐμορφον καὶ χάριεν I. 15.
 78. II. 32. IV. 56. εὐμορ-
 φία I. 25.
 εὐ.οια καὶ κοινωνία II. 14.
 Εὐνομία II. 37.
 εὐνοῦς et ἐπιεικῆς γυνή II.
 12.
 εὐ.πτα II. 8.
 εὐπαρκακλούθηςτος ὁ λόγος et
 εὐπαρ. ὑποθήκαι III. 66.
 εὐπαρύφον (ἄνδρα) ἐν Ἑλλάδι
 I. 73.
 εὐπορεῖν et εὐπόροι (οἱ) I. 4.
 3.
 εὐποτιμία III. 62.
 εὐπυς καὶ κοῦφος V. 79.
 εὐπρεπεία I. 22.
 εὐπροαιρέτοις (τοῖς) καὶ κατὰ
 νόμον ζῶσιν II. 37. τοῖς
 ἐνστάσει χρωμέοις ἀγαθῆ
 καὶ εὐπροαιρέτω IV. pro-
 oem.
 εὐπτησία V. 69.
 εὐρεσιλογεῖν II. 70.
 εὐρεσις (ἡ) προσήμερος IV.
 81.
 εὐρετις πάσης μαγείας καὶ
 πρεγνώσεως εἶναι νενόμισται
 Ἀφροδίτῃ II. 37.
 εὐρου καὶ καθαρὸν ὕδωρ V.
 79.
 εὐρυθμον καὶ χάριεν I. 41.
 εὐσκαροῦ (μέτωπον) I. 23.
 Εὐσίβεια τὰ ἐν Ἰταλίᾳ ἀχθέν-
 τα πρῶτον ὑπὸ βασιλείας
 Ἀντωνίου ἐπὶ τῷ πατρ.
 Ἀδριανῷ I. 26.
 εὐσημος ἀστέρων χορὸς I. 3.
 εὐσ. λόγος II. 44.
 εὐσυνείδητος I. 21.
 εὐσύνοπτος II. 36. 68.
 εὐτονοὶ χεῖρες I. 42. εὐτ. λό-
 γοι 57. εὐτονας V. 18.
 εὐφροσύνη I. 76. III. 61.
 εὐφυία καὶ ἰσχυρὸς τοῦ σώματος
 I. 50.
 εὐχαριστεῖν τοῖς θεοῖς III. 14.
 θεε καὶ εὐχαρίσται! IV. 2.
 εὐχαριστία II. 37.
 εὐχέρεια (καὶ ἑσπέρων) II.
 68.
 εὐχρηστίαι I. prooem.
 εὐχρουν αἶμα I. 33.
 εὐωχρουμεῖοις (τοῖς) III. 55.
 ἐφεδρεῦειν IV. 56.
 ἐφερμηνεύειν III. 57.
 Ἐφεσίαι (Ἀρτεμις) II. 35. IV.
 4.
 Ἐφεσος (ἡ) περιώνυμος III.
 66.
 ἐφιστάς II. 3.
 ἐφηβία καιρὸν ἐστὶν ὀρθοῦ βίου
 τινὸς καὶ ἔργου I. 54.
 ἐφιζῆαι V. 74.
 ἐφιπάζεσθαι I. 79.
 ἐφάδιον παιδείας ὁ πλοῦτος IV.
 67.

ἔφοδος πολεμίων II. 9. 20.

Ἐφιδρίδες II. 38.

ἐχθρῆς ἐναποθιλούσης τῷ οἴνῳ
IV. 48.

ἕως τε πρὸ ἄστε V. 31.

Z.

Ζεῖα I. 68.

Ζεὺς Σεβάσιμος II. 13.

Ζήδωρος (ἢ γῆ) II. 39.

ζηλοτυπεῖσθαι εἰ ζηλοτυπία I.
78. IV. 20. 59.

Ζημίαι καὶ κολάσεις παραβαί-
νουντι τοὺς γεγενημένους νό-
μους IV. 2.

Ζῆν (τὸ) κκαλοῦμεν φυλακὴν —
III. 60.

Ζήτων (ὀ) IV. 31.

Ζοφώδι νέφη II. 36.

Ζυγόδεσμα II. 24.

Ζυγοκρούστης IV. 57.

Ζυγοστάτης II. 37.

Ζωγράφος (ὀ) ἐν Κορίνθῳ IV.
proem.

Ζώϊλος (ὀ) IV. 52.

Ζωμὸν (Νηρεΐων) IV. 22.

H.

ἤδισθαι καὶ τέρεσθαι I. 79.

ἡθμοῦ (τοῦ λεγομένου) V. 5.

ἡλιον τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν
ἄθρωτοι II. 33. ἡλίους τὰ
ἀρσενικά τέκνα — II. 36.

— ἕχων ἀκτῖνας ἔνδεκα IV.
49.

ἡλκωμένος (ἢ ἰσχνός) παρσίας
I. 28.

ἡμέραι καθαρὰ I. 3. — κρι-
σιμοὶ II. 29.

ἡμερα καὶ σύντροφος ζῶα II.
12. IV. 56.

ἡμίφωνα γράμματα III. 34.

ἡπατοσκόποι II. 69.

Ἡρακλείδης ὁ Θυατειρινὸς ὁ
τραγητῆς IV. 33.

ἡσυχῆ καὶ ἀτάραχον II. 20.

ἡττᾶσθαι γυναικῶν I. 8. —
ἀπαιλωτῆρου σώματος 60. —
τῆς ἐρωμένης III. 51.

Θ.

Θακεύειν I. 2.

Θάλασσα (ἡρέμα κορφυροῦσα καὶ
κυμαίνουσα) II. 23. ἐπὶ τῆς
θαλάσσης περιπατεῖν IV. 35.

Θάλλεσθαι V. 34.

Θανάσιμον φάρμακον II. 61.
V. 33.

Θάνατοι (οἱ) IV. 33. πάντων
ὁ θάνατος λυτικός 71. —
τὸ καλὸν παιδάριον V. 30.

Θαυματοποιοὶ καὶ ὄρχηστὰς I.
42.

Θετροκοπία II. 70.

Θεόπεμπτα πάντα τὰ ἀτροσδό-
κητα κκαλοῦσιν I. 6. IV. 3.

Θεοὺς σίβεσθαι καὶ τιμῆν I. 8.
— ἐν τῷ πλείῳ ἰδρυμένους
II. 23.

- Θεραπευθήσει IV. 63. V. 94.
 Θερμαίνει (τὰ σώματα) οὐδὲν
 οὕτως, ὡς πῦρ καὶ γυή II.
 94.
 Θεβλαῖν οἱ μύλοι τῶν Βοιωτῶν
 οὐκ ἐστράτευσαν εἰς Ἴλιον
 IV. 63.
 Θελάζεσθαι IV. 22. V. 45.
 Θελυδρίας καὶ ἀνορόγυτος V.
 65.
 Θεμῶνες ἀσταχύων II. 24.
 Θερισμαχεῖν II. 54. V. 49.
 Θεσσαυρίζεται καὶ ἀποτίθεται II.
 24.
 Θεσχυροφυλάκια I. 74. IV.
 28.
 Θεβόμενος ὑπὸ τῆς πείνης III.
 66.
 Θλίψεις καὶ στενοχωρίαι I. 79.
 II. 3. 37. 50. III. 57.
 59.
 Θολός II. 14.
 Θοῦρες I. 8.
 Θρακὶ πικτεῦειν II. 32.
 Θραυομένη λεκάνη III. 30.
 Θρεπτήρια III. 66.
 Θρίναξ II. 24.
 Θυγάτηρ (ἢ) comparata cum
 creditore I. 15. III. 41.
 Θύλακοι I. 55.
 Θυμέλη et θυμελικὸς II. 3.
 30. θυμ. καὶ σιηνικὸς πάν-
 τες 37. et alibi.
 Θυρσοφορεῖν II. 37.
 Θύτκι (σί) I. 12. 61. II. 69.
 III. 66.

I.

- Ἰακχος (ὁ λεγόμενος) II. 39.
 Ἰαμβοὶ IV. 59.
 Ἰατρικὴν (τὴν) ἐκ συνταγῶν λέ-
 γουσι τινὲς εὐρεῖσθαι IV.
 22.
 Ἰατροὶ I. 61. 68. 77. II. 20.
 25. 29. 37. 43. III. 22.
 IV. 22. V. 12. Ἰατρικὸς
 II. 70.
 Ἰβία καὶ μερφή I. 70.
 Ἰδία καὶ κατὰ μόνας II. 20.
 III. prosem.
 Ἰδιαιτάτου I. 2.
 Ἰδίους (τοὺς) ἢ τοὺς ἄλλοτρίους
 III. 4. 21.
 Ἰδιόχρωμα ἱμάτια II. 3.
 Ἰδιότης I. 2. III. 23. τοὺς
 ἀπαιδεύτους ἰδιότητος IV. 59.
 Ἰερά ἔμπυρα IV. 22.
 Ἰερὰ (ἢ καλυμένη) νόσος II.
 12.
 Ἰερεῖς II. 3. 30. III. 3. V. 1.
 ἱερ. Αἰγυπτίαν θεῶν I. 22.
 ἱεροὶ ἀγῶνες I. 34. 59. 62.
 V. 78. 79.
 ἱεροὶ ἔρμιδες II. 20.
 ἱερωνίκης I. 56. II. 49. V.
 95.
 ἱερόσυλοι et ἱεροσυλεῖν II. 36.
 III. 3. IV. 61.
 ἱεροφάντης IV. 67.
 ἱεροσύνη I. 56. II. 9. 30.
 Ἰθακήσιοι I. 1.
 Ἰκτερος I. 31.

Ἰλαρεία (γαλή) III. 28. cf. Suid. in γαλή.

ἰμάς (ὄ) καὶ ἡ ταυρεία I. 70.

ἰμάτια χαλιῶ IV. 36. γυνὴ ἐπὶ πορνείῳ καθήμενή ἐν ἰματίοις πορφυροῖς 42. ἰμ. ποτελῆ καὶ μαλακῶ I. 78.

ἴνα, ut, wo, in welchem Falle, I. 78.

Ἰνδία II. 12.

Ἰνδοὶ δάκνοντες IV. 22.

ἰξεύειν, ἰξευτικοὶ κάλαμοι et ἰξὸς II. 19. ἰξῶδες 14.

ἰοβόλα θηρία IV. 56.

Ἰόνιος κόλπος II. 3.

ἰὸς V. 15.

Ἰουδαϊκὸς πόλεμος ἐν Κυρήνη IV. 24.

Ἰούλιος (μῆν) V. 70.

ἰππάζεσθαι διὰ πόλεως (πενιχαῖς πορνείαν σημ.) I. 56.

ἰππεῶν τρίχες et ἰππεῖα χιτή I. 20.

ἰππεῖς Ῥωμαίων IV. 28.

ἰππεύειν διὰ πόλεως ἴδιον ἐλευθέρους I. 56.

Ἰππιον καλοῦμεν τὸν Ποσειδῶνα I. 56.

ἰπποκόμος IV. 46. 58.

ἵππος κέλης I. 56. ἵππος γυναικὶ καὶ ἐρωμένη τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον eod. c.

ἰπποτρόφου (καὶ ποιμένες) III. 34.

ἶρος I. 1.

Ἰσθμὸς V. 41.

ἰστοκερατα I. 35.

ἰσχνὴ παρειαὶ I. 28.

Ἰταλία I. prooem. 8. 26.

II. 12. 68. V. prooem.

ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀστάρτην σεβομένων I. 8. αἱ θήλειαι ἀναλέγουσιν τὸ ἀπὸ τῶν ἀρσένων ἀποθλιβέν σπέρμα I. 79.

Ἰωνία I. 8.

K.

καθίρειν (ᾧτα) μεστὰ ξύπου ἢ ἰχῶρος I. 24.

καθαρεύειν (μῆ) τὰ σώματα IV. 59.

καθαροὶ ἄρτοι I. 69.

κάθεδρα IV. 42.

καθ' ἐν δρώμενον ἕκαστον III. 34. II. 70.

καθετήρες II. 14.

καθημαξευμένον I. 31.

καθιδρύσει; στρατοπέδων IV. 47.

καθολικὸς I. 2. 3. IV. 1.

καθόλου καὶ ἐπὶ πάντων I. 51. III. 53.

καθυτοκειμένων τ. παθῶν I. 1.

καὶ μὲν δὴ καὶ I. 16.

καίόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους I. 2.

καιρὸς γὰρ καλεῖ II. prooem.

κακοσίμων I. 79.

- κηκόζηλον II. 12.
 κηκοπάθεια κη νόσο; I. 51.
 κηκοποιό (οί) τῶν ἀστέρων IV. 59.
 κηκότροπον II. 12. III. 28.
 κηκουχία I. 70.
 κήλαθος IV. 5. V. 93.
 *κηλαυρόπιον IV. 72.
 κηλική II. 24.
 Κηλλίνικος (Ἡρακλῆς) II. 37.
 Κηλλιστοῦς (τῆς Ἁρκαδικῆς) II. 12.
 κήλλος κη αἰσχροτή; IV. 2.
 κήμηλος οἶονεὶ κήμηρος I. 4.
 κήμωντες I. 34. 60. IV. 22. V. 43.
 κηνᾶ IV. 5.
 κήνθαροι II. 22.
 κηνθῆλια IV. 5.
 κηνονικῶς I. prooem. κην. κη δρικῶς IV. prooem.
 κήπετοι II. 24.
 κήπηλοι I. 23. 67. II. 37. III. 8. IV. 57.
 κήπρος II. 12.
 κήρδοπος V. 58. Glossar.: κήρδοπος; *matta*. cf. μάκτρα.
 κηριβερία I. 17.
 κηρηῆναι (ἄπὸ τοῦ) τὸ κηρηῆναι κητὰ παραλλαγῆν I. 22.
 κηρίς II. 14.
 *κηρκινευτή; (ὀ) II. 14.
 κηρπίζειν I. 79.
 κηρπὸς Δῆμητρος IV. 2.
 κησαύρια I. 78.
 κησίχ κη σμύρνη IV. 47.
 κησσιτερίνου; (δόνου; ἢ κηλυβδίνου; ἔχειν I. 31.
 κηταγράφων τὰς εἰς αὐτὸν ἀπουσίας — I. 78.
 κηταδέσμους (κη φαρμακείας) I. 77.
 κητὰ κήζεσθαι εἰς ἀντλίαν I. 48. — εἰς δοῦλον IV. 65. — εἰς νῆσον V. 21. — τῆν (*supple* κηρίσιν) ἐπὶ θανάτῳ IV. 60. V. 49. 75.
 κηταθύμοι γυναῖκες I. 34. II. 3.
 κηταιθαλούμενοι (οἴκοι —) II. 10.
 κητακαίεσθαι II. 52.
 κητακλείεσθαι III. 54.
 κητακρίνεσθαι εἰς δεσμὰ I. 76. — εἰς δοῦλον 53. — εἰς μέταλλον 59. — τῆν εἰς ἔργον δημόσιον κηταδίκην 21. — τῆν ἐπὶ θανάτῳ IV. 33. — ἐπὶ θανάτῳ I. 8.
 κητάληψι; I. prooem. 12.
 κηταμάγεια I. 64.
 κητὰ μόνας II. 20. 70. III. prooem. IV. 35.
 κηταμονῆ (ἦ) V. 70.
 κηταναγκάζειν V. 29.
 κητάντει; (cf. ἀνάντει;) ὀδοὶ II. 28.
 κηταπίνειν II. 17.

καταπίπτειν (de stellis) II.
36.

καταπλέκεται λευκέα III. 59.

καταπλήττειν I. prooem.

καταπλύνειν V. 79.

καταπροδύσα (γυνή ἄνδρα)
V. 69.

καταπτύειν IV. 63.

καταρτία (ή) II. 53. ή κα-
τάρτιος II. 12. III. 36.
bis.

κατασημαίνεσθαι δακτυλίω V.
32.

κατασκευή I. prooem.

κατάσσειν I. 66. 73. II. 24.
et alibi.

κατάστημα (τοῦ ἀέρος) I. 73.
τροπή τοῦ καταστήματος et
paullo inferius τὸ κατά-
στημα καὶ τὸ περιέχον II.
56.

κατάστικτα (de avibus) IV.
56.

κατατιλιθῆναι II. 26.

καταφιλεῖν τὸ αἶδοῦν I. 80.
— νεκρούς — II. 2.

καταφλέγισθαι II. 9.

καταφωρᾶσθαι ἐπὶ μεγάλοις ἁ-
μαρτήμασι I. 77.

καταφώροις (τοῖς) καὶ ἐληλεγ-
μένοις III. 60.

καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν IV.
prooem. καταχρηστικῶς II.
3. καταχρώμενοι I. 42.

καταχρίεσθαι τὸ πρόσωπον,
ὡς περ σὴ γυναῖκες IV. 41.

καταχώνονται οἱ ἀποθάνοντες
I. 51.

κατέλαβεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐρωμέ-
νῃ III. 51.

κατηρτυμένα κρέα I. 70.

κατηφεῖς καὶ λιτοὶ καὶ μικροὶ
IV. 78.

κάτοπτρον τοῦ κουρέως V. 67.

κάτοπτρον (τὸ) ἐστὶ γήϊνον
II. 7.

κατορθοῦν I. 31. τὸ κατορθοῦν
ἐν μαυτικῇ IV. prooem.
κατόρθωμα II. 60.

κατώλεσεν (τὴν χεῖρα) IV. 42.

κατωφερεῖς (σὴ) absolute II.
12.

κεκρύφαλοι IV. 5.

κελευστικὸν (ἄσμα) πρὸς ἔργα
II. 66.

κέλης (ἵππος) I. 56.

κενοσπουδεῖν IV. 11. κενοσπού-
δως (καὶ ταχέως) 82.

κεραμεύς II. 20. IV. 2.

κεράμιον (τὸ) V. 78.

κέρατά σοι ποιήσει (γυνή) II.
12.

κεραυνῶσθαι τοὺς καταδικα-
σθέντας ἐν τῇ συνθείᾳ φα-
μέν II. 9. κεραυνώεις ὡς
θεὸς τιμᾶται eod. c.

κέρβερος ὄλεθρος εἶναι νενομί-
σται V. 92. Unde etiam
κέρβερος dictus est, qua-
si Κρεόβροτος.

κερδῶ (γαλῆ) III. 28.

κερμάτια (λεπτά) II. 59.

- κεφάλαια τὰ χρήματα καλεῖται I. 17.
- κήρινα ἀγάλματα II. 39. κήρινοι εἰκόνες III. 31. κήρινοι στέφανοι I. 77.
- κηρύκων (ἄξιολόγων) τετυχημένοι III. 66.
- κιβώτια I. 2.
- κιθαρίζειν I. 56. κιθαρωδὸς — I. 64.
- κίλιξ (ὄ) IV. 51. 83.
- κίναδος II. 12. III. 29. V. 65. κιναιδιαία λέαινα εἰ ὕαινα II. 12.
- κίονες καταφρονεῖν — I. prooem.
- κινεῖσθαι (περὶ τινος) I. prooem.
- κινώπετα I. 8. II. 64.
- κίονι προσθίβεις (δοῦλος) πολλὰς ἔλαβε πληγὰς I. 78.
- κίσται I. 74. IV. 28.
- κιστίδια I. 2.
- κίτρινα I. 67.
- κλάσματα ἄρτων IV. 33.
- κλέεις III. 54. V. 17.
- κλέπτειν τὸ παραλογίζεσθαι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ III. 2. — 56.
- κλίβανος (καὶ ἐστία) II. 10.
- κλίμακες IV. 28. 46.
- κλίματα II. 9.
- κλίνη εἰ κλινάρια I. 74. II. 57.
- κλινίδια I. 2.
- κλυστῆρα προσθίμενος — V. 79.
- κνάφαλα V. 8.
- κνώδαλα (θηρία) II. 64.
- κοιτωνίσκος IV. 46.
- κοκκίνη ἐσθῆς II. 3.
- κολακεύεσθαι — ὑπὸ γνωρίμου, περὶ οὐσίαν ἐξ ἐκείνου σημαίνει IV. 14. Cf. Evang. Lucae XXXII. 47. et 48.
- κολίας II. 14.
- κολοβὸς I. 31. II. 3. IV. 11.
- κομεῖν τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἐστίν I. 19.
- κόμη (εἰ τρίχωμα) I. 19.
- κομῆται (οἱ λεγόμενοι) II. 36.
- κομιδῆ I. 30. 31.
- κονδυλισμὸς εἰ κόνδυλος II. 15.
- κοπρία II. 9. III. 52.
- κόπρον τὴν ἑαυτοῦ σὺν ἄρτη ἐσθίειν V. 38.
- κοπιτῆ σησαμίδες I. 72.
- κόπτεσθαι υἱὸν ἀγαπητόν V. 37.
- κόπτεται (λευκέα) III. 59.
- κόραι V. 44.
- κορακῖνοι II. 14.
- κόραξ II. 20. IV. 56.
- κόρεις πᾶν πολλοὺς καὶ μεγάλους ἐν τῷ χιτῶνι V. 64.
- κόρη II. 13. 34. 36. 39.
- κόρηθρον V. 79.
- Κορίνθω (ἐν) ὁ ζωγράφος IV. prooem.
- κορώνη II. 20. IV. II. 56.
- κορώνη (τοῦ αἰδοῖου) V. 65.

- κοσκινομάντες II. 69.
 κοσμικὰ πάθη εἰ ὀνειράτα I. 2.
 κοσμίως καὶ ἐν τάξει III. 66.
 κόσσυφος IV. 56.
 κότινος καὶ ἐλαία IV. 52.
 κουρεύς I. 22. V. 67.
 κουριῶσαι (τρίχες) I. 19.
 κουφισμὸς II. 26.
 κόφινος II. 24.
 κρᾶνία (τὰ) τῶν ἀποθανόντων
 I. 27.
 κράνος II. 31.
 κρᾶσις καὶ μίξις III. 66.
 Κρατῖνος ὁ ἡμέτερος IV. 31.
 κρᾶτιστος (optimus) IV.
 prooem.
 κρατοῦν (τὸ) δύναμιν ἔχει Θεοῦ
 II. 36. 69.
 κρεῖειν τὸ ἄρχειν ἔλεγον οἱ πα-
 λαιοὶ II. 12.
 κρεωπώλιον V. 2.
 Κρητικός (ὁ) ἔμπορος IV. 41.
 κριθὰ (θυγατέρες) I. 51.
 κριθῖνοι ἄρτοι I. 69.
 κρινεσθαι τοὺς δικαζομένους καὶ
 τοὺς νοσοῦντας φημέν IV.
 45.
 κρινῶν (ἐκ τῶν) στέφανοι I.
 77.
 κρῖσιμοι ἡμέραι II. 29.
 κρῖσις V. 13.
 κριτικῶς ἔχειν τῶν — IV.
 prooem.
 κριτῆς V. 5. 13.
 κρόμμυκ I. 67. 77. IV. 55.
 Κρόνος I. 5.
 κλᾶσθαι (βιβλία) I. prooem.
 κτένες II. 14.
 κτίσεις πόλεων IV. 47.
 κύαθος IV. 58.
 κύαμος I. 68.
 κυβερνήτης I. 35. 48. II.
 23. 36.
 κυβευτής II. 39. κύβοι III. 1.
 κυδῶνια I. 73. IV. 22.
 κύειν, ἤδη τ' ὠδίνειν καὶ ἐγ-
 γὺς τοῦ τεκεῖν V. 30.
 Κυζίκω (ἐν) τέκτων IV. 1.
 κύκλιος ἀυλιγῆς V. 81.
 Κύκλωψ I. 5. 26.
 κύκνος II. 20.
 κυλίνδρου (ἐπὶ) ἡ τύχη II.
 37.
 Κυλλήνη (ἐν) Ἐρμού ἄγαλις
 I. 45.
 κύματα II. 12. 34.
 Κυνικὸν (τινὰ) IV. 33.
 κυνόδαντες I. 31.
 κυνοκέφαλος II. 12.
 κυνοφορία I. 14. verbum IV.
 67. 84.
 κυπᾶρισσος II. 25. IV. 11.
 Κυρῆνη (ἐν) πόλεμος Ἰουδαϊκὸς
 IV. 24.
 κυρτὴν θυγατέρα IV. 29.
 κωριῶν II. 14.
 κώδιον IV. 22.

κωμῳδία παλαιά et ἡ καθ' ἡμᾶς et κωμῳδοὶ I. 56.
κωφός I. 76.

Λ.

λάβρος II. 12. 14. 36. IV. 2.
λαγώς (καὶ χελιδόν) IV. 56.
λακτίζειν IV. 31.
λαλεῖν τραῶς καὶ ἑναργῶς IV. 19.
λαμπάδες ἐξ οὐρανοῦ κατιοῦσαι II. 9.
λαμπηδῶν (ἡ) τοῦ χρυσοῦ V. 90.
λαμπρὰ (καὶ καθαρά) ἱμάτια II. 3.
λαμπρῶς καὶ ἐπιφανῶς V. 95.
λαμπτήρ V. 20.
λαμυρὰ καὶ ἐρωτική γυνή II. 32.
Λαοδικεὺς (δ) — IV. 1.
Λαρίτση (ἐν) πόλει τῆς Θεσσαλίας I. 8.
λάσανον (στερεόν) II. 26.
λάσιον I. 30. 41. V. 65.
λέαινα II. 12.
λείπεσθαι, vinci I. 4. IV. 42. 72. V. 45. 55. 75. et alibi.
λειτουργίαι I. 10.
λειχῆνες III. 47.
λεκάνη III. 30. IV. 62. V. 55.
λεκανομάντις II. 69.

λεστυῆ II. 37.
λεπίδι χαλκῆ — V. 26.
λεπίδατοι II. 14.
λεπτά καὶ ἄσημα (χωρία) II. 9. λεπτά καὶ χαλκᾶ νομίσματα 58.
λέπυρον (τὸ), putamen ovī, V. 85.
λέσχη IV. 63. 71.
λευκὰ ἱμάτια II. 3.
λευκὴ κόπτεται καὶ βραχνίζε-
ται καὶ καταπλέεται III. 59.
λεύκη II. 25. V. 74.
λείον (δ) καλούμενος) de ser-
pente II. 13.
Λεωνᾶς, δ Σύρος, δ παλαιστής
IV. 82.
λέκκος I. 64. Cf. Scholiast.
Aristoph. ad Acharu.
v. 1050. et ad Eccl. v.
1093.
λήρει IV. 22. iunct. c. φλυ-
ρία 47.
Λιβύη (ἐν) — II. 12.
Λιμνῆτις (Ἄσπερις) II. 35.
λιμναττεῖν II. 20.
λιτερός (καὶ μακρογύρω) κα-
τεβίωτην V. 74.
λίχνος γυνή II. 42.
λογέμετροι II. 70.
λογικὸν ζῶον ἐστὶν ἄδρωπος
IV. 19. Cf. in hoc in-
dice: ἄλογα ζῶα.
λογισμὸς I. 2. λογιστὴς 4.
λόγοι εὐτοιοὶ I. 57.
λογοποιοὶ I. 56.

λόγων ἐπιμελουμένων καὶ φιλοσο-
φοῦντι (ἀνδρῶν) I. 30.
λοχειαίους (δίφρους) V. 73.
λοχία (Ἄρτεμις) II. 35.
λύγγους II. 12.
λυθῶς τινὰ προσξενίαν πρὸς φοί-
νικας — II. 70.
λυκάβαντα i. e. χρέον — II.
12.
λυκίοις (παρὰ) ἢ λεγομένη Ἐλεύ-
θουσα II. 35.
λύπη καὶ ἄνια II. 11. τὴν
ἐπ' αὐτῷ λύπην I. 2.
λύχνος χάλκεος et ὀστράκινος
II. 9.
λωβῶνται ἐν πένθει τὰς πα-
ρειὰς I. 28. 41. τοὺς μα-
ζοὺς III. 23.

M.

Μαγνησίη (ἐν) IV. 36.
μαζός I. 41. V. 37.
μαθηματικῶν (τ. γενεσιολόγων)
II. 69.
μαϊνίδες II. 14.
μακάριος IV. 72. V. 76.
μακρὰν ἀποδημίαν ἀπεδήμησε
V. 14.
μακρογῆρας V. 74.
μακροθυμεῖν IV. 11.
μακρολογεῖν I. 2.
μακρονομία I. 31.
μάκτρα (ἢ) V. 58.
μάμμη IV. 69.

μάνδαλος II. 10.
μανδραγόρας I. 66.
μανδύη II. 3.
μάστις τῆς πόλεως I. 2. μ. οἱ
ἐν ἀγορᾷ prooem. — III.
3. 21. μαντική I. pro-
oem. III. 20. V. 47.
μαρτυρία I. prooem.
μασήσασθαι ἄρτους IV. 33.
μασθός I. 16.
μάστακες (οἱ λεγόμενοι) II. 22.
μαστιγαῦσθαι (τὰ ἄτια) I. 24.
μαχαίρας περιδιεῖσθαι I. 76.
μαχλάδες (καὶ ἄσμενοι) γυναι-
κες IV. 11. μάχροι γυναι-
κες II. 17. IV. 67.
μεγαλεῖον (τὸ) II. prooem.
III. pr. IV. pr.
μεγαλόφωνον ὄργανον (σάλπιγξ)
I. 56.
μεγιστάνες (οἱ) I. 2. III. 9.
13. Cf. Weisten. ad
Ev. Marc. VI. 21.
μέθη III. 61. ἔπειτα αἰεὶ μέθη
παροῖνα I. 66.
μεθόδῳ (ἐν) ἰλόγου II. 69:
iunct. c. ἀπάτη; III. 25.
μείζονες (οἱ) τῶν θεῶν IV.
77.
μέλαν ἱμάτιον II. 3.
μέλανι χρεῖσθαι τὰς ὀφρύδας I.
25.
μελάνουροι II. 14.
μέλι V. 83.
μελίαι II. 25.

- Μελικέρτιον (τὸν μῦθον) V. 41.
- μελίλωτον (τὸ) I. 77.
- μελιταῖοι (οἱ λεγόμενοι sc. κύ-
νες) II. 11.
- Μένανδρος ἐν Ἑλλάδι — IV. 49.
- Μένανδρος ὁ Σμυρναῖος IV. 82.
- Μενεκράτης ὁ γραμματικὸς IV. 80.
- Μένιππος ὁ Μάγνης IV. 42.
- μέσον (εἰς) — I. prohem.
II. 66. III. 55.
- μεταγενέστεροι (οἱ) I. 64. II. 9.
- μεταγινώσκειν καὶ ἀνιᾶσθαι I. 79.
- μέταλλον (εἰς) κατεκρίθη I. 59.
- μεταξὺ κολυμβῶντα II. 27.
- μετάρσιος V. 19.
- μετέδοξεν αὐτῷ καταλαβεῖν —
V. 28.
- μετωνυμικῶς V. 87.
- μέχρις (quousque) V. 95.
- μέχρι στεφάνου ἄφικ. I. 62.
- μήδεα καλεῖται τὰ βουλευμάτα
καὶ τὸ αἰδοῖον I. 45.
- μῆλα (ἐαρινὰ γλυκέα καὶ πε-
πανά), et τὰ ὄξέα μῆλα
Ἐριδος I. 73. μ. κυδώνια
IV. 22.
- μηολόνθαι II. 22. Schol-
liast. Aristoph. ad Nub.
V. 761.: τινὲς λέγουσιν,
ὅτι ζωφύριον ἔστι χυσιζεν
κανθάριον ὅμοιον, ὃ λαμβά-
νοντες οἱ παῖδες ἀποδεσμοῦ-
σι λίην, καὶ ἐκπετανύουσιν.
- μηλόμελι I. 66.
- μηνὸς Ἰουλίου ἐνστάτος ἄρτι
V. 70.
- μητέρη τὴν τέχνην καλεῖν ἔθος
ἔστι I. 78.
- μιαρᾶ φωνῆ II. 12.
- μιγῆναι θεῶ ἐι θεᾶ I. 80.
- Μιλήτω (ἐν) IV. 24.
- μιμολόγοι I. 76.
- μίσχος (ὁ λεγόμενος) II. 24.
μῶ I. 2.
- μνημεῖα II. 49.
- μνηστευομένη καὶ μέλλοντι τ.
γάμους ἐπιτελεῖν II. 12.
- μόγισ I. 2. III. 36.
- Μοῖρα (ἐνδεδυμένη) II. 44.
- μοιρίδιον (τὸ) IV. 47.
- μοιχᾶς (ἡ) I. 32. μοιχὸς (ὁ)
II. 20. et alibi.
- μόλις I. 51. II. 23. IV. 33.
V. 56. 82.
- μολύνειν II. 26. et alibi.
- μονή (ἡ) III. 60.
- μονοκρηπίδι (τῷ) θύσον (i. e.
τῷ Ἐρημῷ) IV. 63.
- μονομαχεῖν I. 5. μονομαχία
V. 58. μονόμαχος I. 16.
- μονονουχι II. 70.
- μορμύροι II. 14.
- μορφοσκοποῖ II. 69.
- Μόσσυνες οἱ ἐν Ποντικῇ συνο-
σιάζουσι δημοσίῃ I. 8.
- μοῦσα (ἡ μικρά) V. 50.

μουσικός II. 20. III. 49. IV. 56.

μοχθηρά (τὰ ἐν τῷ βίῳ) I. 38.

μῦλοι (οἱ) I. 31.

μύοντες — V. 82.

μύρα (τὰ) νοσοῦντι πονηρὰ διὰ τὸ συνεισφέρεισθαι νεκρῶ IV. 22.

μυρία κακὰ IV. 59.

μύρμηκες (εἰς τὰ ὕδα εἰσπορεύεσθαι σοφισταῖς μόνοις ἀγαθόν) I. 24.

μυροπώλης II. 22. IV. 27.

μυρρίνον II. 10. 25.

μυρτίτης I. 66.

μῦς II. 14. III. 28.

μυσάττεσθαι V. 42. 64.

Μύστην (τὸν Ἀπόλλωνα) κκλ. II. 70. ὀράκων — μύστης IV. 67.

μῶλωτες II. 48.

Μῶμος IV. prooem.

N.

ναῦ (ἀργυρέου) ἐργεπιστάτης IV. 31.

νάρθηξ II. 48.

νάρκη II. 14.

ναύκληρος I. 14. 35. 48. II. 23. 25. V. 16.

* ναύπλιος II. 14.

ναῦς (καὶ βρῦς) V. 56.

νεάζειν (— ὄφεις) II. 13.

* νεβρίδιον IV. 72.

νεκροστόλοι ἢ ἐνταφιοπῶλοι IV. 56.

νεκρομάντιες II. 69.

Νεμέα (ἐν) V. 7.

νεμεσῶν καλοῦμεν τὸ ἐμποδῶν ἴστασθαι τοῖς πραττεμένοις παρὰ γνώμην II. 37.

νενομισμένοις ὁσίοις εἶναι II. 33.

Νέστωρ II. 70.

νεφέλου (οἷ λεγόμενου) II. 11. 19. III. 59. IV. 5.

νηνεμία δεινὴ II. 9.

νηρείδων ζωμὸς IV. 22.

νήσοις (ἐν) μακάρων V. 16.

Νίκων (τις) IV. 80.

Νιόβη IV. 47.

νίπτεσθαι τοὺς πόδας V. 55.

νοητοὶ (θεοὶ) II. 34.

νόθοι ἢ ἀλλότριοι παῖδες II. 7. III. 25.

νόμιμόν τι παλαιὸν ἐν Ἰταλίᾳ — I. 8. ἄλλα δὲ ἄλλοις νόμιμα — IV. 2.

νομίσματα II. 5. III. 53. IV. 31.

νομοδιδάκται II. 29.

νόμον (κατὰ) κοῦ ἔθος I. 78.

νόμος ἄγραφος IV. 2.

νομούμενοι αἴγες II. 12.

νομοὺς καλοῦσι παρὰ τὸ νοσομικέναι ταῦτα δεῖν οὕτως ἔχειν IV. 2.

νόσος (ἢ) εἶοικε θηρίῳ II. 12.

νοτισθέντων τῶν βλεφάρων IV. 55.

νοκτερίς III. 65.
 νοκτικόραξ III. 65. IV. 56.
 Νύμφαι (ἐν τῷ φρέατι) II. 27.
 ἰωθρα (ζῶα) IV. 56.

Ξ.

Ξάνθον τὸν ποταμὸν τὸν ἐν τῇ
 Τροίᾳ — V. 6.
 Ξενιτεία (γῆ) III. 15. 26. V.
 14.
 Ξενοδοχεῖον I. 4.
 Ξένον (τὸ) τῆς φωνῆς I. 53.
 Ξέστοι I. 74.
 Ξυλοκοπεῖσθαι V. 81.
 Ξύλω (i. e. σταυρῶ) ἀποθανεῖ-
 σθαι IV. 33. V. 49.
 Ξυωρίς I. 56. V. 60.
 Ξυροῦνται οἱ ἐκ μεγάλης σωθέν-
 τες νόστου, et Αἰγυπτίω
 θεῶν ἱερεῖς, et γελωτοποιοῖ
 etc. I. 22.
 Ξύστρα εἰ ξυστροφύλαξ I. 64.

Ο.

ὄγκος (ὀ) τοῦ βάρους — II.
 5.
 ὀδαξισμὸς τῆς καρδίας V. 69.
 ὀδηγεῖ καὶ ἠγεμόνες I. 26.
 ὀ ἐν ἀστεροσκοπίᾳ λόγος II.
 36.
 ὀ ἐν Ἐλευσίῃ λόγος I. 73.
 ὀθρία II. 3.
 οἱ ἀφ' αἵματός I. 30. 60. IV.
 30.

οἱ γέροντες I. 2.
 οἱ ἔγγιστα γένους II. 63.
 οἱ εἰς πάντα (suppl.: πράγ-
 ματα) ἀφιγμένοι II. 39.
 οἱ ἐμπορικὸν βίον ἔχοντες II.
 37.
 οἱ ἐν γάλακτι παῖδες I. 16.
 οἱ ἐν τῇ πόλει πρωτεύοντες III.
 63.
 οἰκέτοι (καὶ γυναῖκες) II. 11.
 ἀνδράποδα ἢ τινες τ. οἰκεν-
 τῶν I. 56.
 οἰκοδέσποινα II. 20. 37. οἰκο-
 δεσπότης 42.
 οἰκουροὶ κύρες II. 11.
 οἰκουροῦσιν αἱ γυναῖκες I. 50.
 οἰκουρὸς καὶ πιστὴ γυνὴ 64.
 II. 32. 35. 66.
 οἰκτροὶ (καὶ προίκτοι καὶ πτω-
 χοὶ) III. 53.
 οἱ μῆτε ἐλπίζοντες ἢ τι, μῆτε
 φοβούμενοι, εἰκότως ἀληθῆ
 λέγουσι II. 69.
 οἰνέμποροι III. 8.
 οἰνόμελι I. 66.
 οἷόν τε (οὔτε) ζῆσσι οὔτε ἐν-
 δέχεται II. 70.
 οἱ πέλας I. 2.
 οἱ περὶ Διόνυσον τεχνῖται I.
 18. 67. 77. II. 3. 37.
 οἱ περὶ μεταμορφώσεων μυθο-
 λογῆσαντες II. 12.
 οἱ πέρι II. 34. 39.
 οἱ πρὸς ἐσχάτοις (suppl.:
 χρόνοις) ὄντες II. 26.

οἱ προσήκοντες I. 4. οἱ καθ' αἷμα προσήκοντες 21. 45.

οἱ προσιόντες τοῖς χεῖλεσι I. 60.

οἱ τὰ οὐράνια διασκεπτόμενοι I. 26. 80. II. 8. 36.

οἱ τὰ πάτρια ἐξηγούμενοι II. 70.

οἱ φιλοῦντες καὶ προσιόντες I. 29.

οἰωνιστικὴ II. 69.

ὄκνος I. prooem.

ὀλιγοχρόνιος II. 18.

ὀλιγόψυχος III. 5.

ὀλόσφυροι (οἱ) δακτύλιοι II. 5.

Ὀλυμπία IV. 55. IV. 52.

ὀλύμπια V. 48. 75. 76.

ὀλυμπιονίκῃ IV. 82. V. 75. 76.

Ὀλυμπίους θεοῦς καὶ αἰθερίους καλοῦμεν II. 31. — V. 94.

ὀμνίζειν, εἰ ὀμνιστοῖ, οἱ πικρῶσινουσι καὶ αἰμάσσουσιν, ἀλλ' οὐκ ἔποιτεῖν καὶ γε βούλωνται IV. 2.

Ὀμνηρος τυφλὸς — I. 26.

ὀμορφίαις et paullo post: σύντροφος II. 66.

ὀμόσε χωρῆσαι — II. 11. 12. 13. 20.

ὀμόφυλοι ἄθροιοι V. 74.

ὄν (τό) I. 1.

ὄναγροι II. 12. IV. 56.

ὄνασθαι (τῷ πατρὶ) τοῦ παιδὸς I. 70.

ὄνειρακρίσια οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ ὁμοίου παράθεσις II. 25.

ὄνειρακρίτης I. 9. 11. II. 69. IV. 63. et alibi.

ὄνειρακριτικὰ I. prooem. IV. pr. ὄνειρακριτικοὶ 79. ὄνειρακριτικὴ τέχνη II. 44.

ὄνειρος I. prooem. 1. 2. IV. pr. 59.

*ὄνειροφαντασία IV. 63.

ὄνειρωγμὸς I. 1.

ὄνειρώσσειν I. 6. IV. 2.

ὄνος (ab ὄνασθου) II. 12. ὄνου ὅσα ἔχειν φιλοσόφοις μόνον ἀγαθὸν I. 24. ὄνοι Σειλήνῃς ἀνάκεινται II. 12.

ὄουχιζεσθαι φαιμέν τὸν ἐπὶ βλάβῃ ὑπὸ τινος ἐξαπατηθέντα I. 22. ὄουχιζοντες (πάντα) i. e. ἀκριβολογούντες (Hinc proverbium: ἐξὶ ὄνουχο, ad unguem.) IV. prooem.

ὄξος III. 8. ὄ. πίνειν I. 66.

ὄξυαί II. 25.

*ὄξυθύμησις (καὶ φιλογενική) IV. 69.

ὄξυλάπαθα I. 67.

ὄπλα II. 25. τὸ ὄπλου τὸ λεγόμενον I. 63.

ὄραμα I. 2.

ὄρβήλας (Lipsius in Saturnal. L. II. c. 13. legi vult: οὐήλας, veles, gladiatoris genus. Isidor. Orig. L. 18. c. 5.) II. 32.

ὀρεῖν I. 1.
 ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον, *recte atque ordine*, I. 73. II. 26. 60. IV. 29. 32. 80. V. 77. ὀρθῶς καὶ εὐλόγως I. 79. II. 37. III. 39. εἰκότως καὶ κατὰ λόγον V. 82.
 ὀρμησῶ ἐπὶ τὴν πραγματείαν — I. prooem. — ἐπὶ λόγους φιλοσ. V. 83. et alibi.
 ὄρμοι I. 51. II. 5. δ. χρύσειοι I. 78. IV. 5.
 ὄριθες (οἰ) γυναῖξιν εἰκάζονται III. 11. οἰ ὄρν. ἐκ γυναικῶν μετέβαλον I. 70.
 ὀρνίθια κρέα I. 70.
 ὀρνιθογενής I. 37.
 ὀροφή I. 64. IV. prooem.
 ὀρχησις μετὰ στροφῆς I. 56. ὀρχηστής 76.
 ὀστράκινια ἀγάματα II. 39. ὀστράκινον σταμνίον V. 25.
 ὀστρακόδερμα — II. 14.
 ὄσχεον V. 94.
 Οὐαρος ὁ ῥήτωρ IV. 1.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ — γέ I. 2. IV. prooem.
 οὐ μὴ V. 42. οὐ μὴ οὐχί III. 61.
 Οὐρανία (Ἄφροδ.) II. 37.
 οὐριθοδρομοῦσσι νῆες II. 68.
 οὐχ ὅτι γε τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλον — I. 78.
 ὄφεις γῆρας II. 13. V. 40.
 ὀφθαλμιᾶν II. 36. V. 9.

ὄφρυας (τάς) οἰ γυναῖκες ὑ-έρ εὐμορφίας μέλει κρείοται, et ἕθας παλαιὸν ἐπὶ πένθει τὰς ὄφρυας ψιλοῦσθαι I. 25.
 ὄχεισθαι ἐπ' ἅετων — II. 20.
 ὄχετος V. 79.
 ὄχεύεσθαι I. 80.
 ὄχημα Ἐριμῶ δ κριός II. 12.
 ὄχνη (καὶ ἀχεράδες) I. 73.
 ὄψοπαιοὶ I. 70.

Π.

πάθη κοσμικὰ I. 2.
 πάθους (ὑπὸ τοῦ) καϊόμενος I. 2.
 παιδαγωγός καὶ τροφός I. 78.
 παιδάριον II. 44. παιδαριῶδες τὸ κινθάνειν I. 53.
 παῖδες Αἰγυπτίων et π. Ἐφεσίων I. 8. παῖδες ἰατρῶν V. 12.
 παιδικὰ (τὰ) I. 1. τὸ παιδικὸν 15.
 * παιδονομεῖν et γυναικονομεῖν II. 30.
 παιδοτρίβω καὶ παιδευτῶ III. 17.
 Παίγων II. 35. 37.
 παῖς (δ) πατρὸς κόσμος, ὡς περ δ πάγων προσώπου V. 47.
 παλιδρομία I. 26.
 παμμεγέθης V. 7. 74.
 Πάν IV. 71. 72.
 Πάνδημος (Ἄφροδ.) II. 37.

πανηγύρεις I. προοσμ. II. 3.
IV. 84. V. προοσμ.

πάντη δήπουθεν I. 52. 56. III.
63.

πάντη καὶ πάντως IV. 1. 15.
20. 83.

πάνυ τι II. 25. 53. IV.
67.

παραβάλη (ὅταν τὸ ἔαρ) II.
66.

παραάγειν εἰς τὸ μέσον II. 66.

παρατεῖσθαι I. 16. V. προ-
οσμ. 75.

παρακαταθήκη I. 2.

παρακείντο εἰς ὑπόδειγμα IV.
84.

παρακοιμίζειν IV. 61.

παρακολουθεῖν I. 12. IV. 61.

παρακοτῆ (καὶ ἔκστασις τῶν
φρενῶν) II. 37. παρακόπτειν
I. 53. III. 9. παρακόψω
καὶ παραφρονῆσαι I. 76. et
alibi.

παραλογίζεσθαι III. 2. 56. πα-
ραλογιστής IV. 57.

παραλύεσθαι I. 5. 50. II. 68.
V. 51. οἱ παράλυτοι IV. 67.

παραμενεῖν II. 27. 72. IV.
46.

* παραναπίπτειν I. 79.

παρανομεῖν V. 24. 28. παράνο-
μον IV. 2.

* παραποδισμός (δ) III. 42.

παραπομπή II. 49.

παραρῥεῖν II. 27.

παραρήμα II. 44.

παρασκευὴ χειρῶν I. 55.

παραστάς (ἦ) IV. 42.

παρατάξις IV. 47.

παρατήρησις καὶ μονὴ τῶν πρα-
γμάτων — III. 60.

παρα τὸ δέον V. 33.

παρατυγχάνειν I. 56. 76.

παραφθαρὲν (ὄνομα) II. 3.

* παραφυλακτικόν III. 58.

παραχρῆμα καὶ αὐτίκα μάλα
IV. 1.

πάρδαλις I. 24. 37. II. 12.
IV. 13. 56.

παρεγγχείρει (καὶ μηδὲν) λέγειν
IV. 72.

παρεῖται II. 13.

παρεῖκον (κατὰ τὸ) III. προ-
οσμ.

παρεῖκετο φαντασίας ἢ ψυχὴ
V. 40.

* παρεξαγωγή V. 13.

παρέρχεσθαι I. προοσμ. 3.

παρεστάνω ἄκμονι I. 52.

παρέχειν ἑαυτὴν I. 78.

παρηλία (τὰ ὑπὸ νεφῶν συνι-
στάμενα) II. 34. παρηλία
36.

παρθένος (Ἀθηνᾶ) II. 35. IV.
28.

παρθένου γάλα IV. 22.

παρίας (παρείας) IV. 56.

πάρνοπες II. 22.

παροδεύων ἅμα τοῖς ἄλλοις παι-
σιν ἐν παρεξαγωγῇ — V.
13.

- πάροδον καὶ ἐπιβάθραν τοῦ συγ-
 γράφειν III. prooem. 66.
 πάροδος (εἰς μέσον) II. pro-
 oem.
 παροινεῖν IV. 44. παροινία I.
 66. 79.
 παροπτῆν III. 55.
 παροψίδες I. 74.
 πάσχειν ἢ δεῖν I. 2. 76. II.
 62. III. 28. 63. πάσχειν
 τὰ αὐτὰ ἄλλω III. 51. Cf.
 I. Thessalon. II. 14.
 πάτρων IV. 81.
 παῦλον τῆς ἐπιθυμίας I. 66.
 π. καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν δει-
 νῶν II. 37.
 Παῦλος ὁ νομικός IV. 80.
 Πάφιος, (δ) νεανίσκος IV. 41.
 πάγκλη II. 8.
 πειρατής III. II.
 πείσματα καὶ τὰ ἀπόγεια σχοι-
 νία II. 23.
 Πείσαν τις καλούμενος IV. 22.
 Πελάγια (Ἀφροδίτη) II. 37.
 πελαργοί II. 20. IV. 56.
 πέλεκυς II. 24.
 πέσματα (τῶν ποδῶν) IV. 24.
 V. 81.
 πελωρίδες II. 14. IV. 22.
 πέσματα τὰ ἐν ἐορταῖς καὶ θυ-
 σίαις I. 72.
 πένητες II. 69.
 Πενθέα (κ. Ἀγαθήν) IV. 39.
 πενθοῦντες (οἱ) λωβόμενοι ἐαυ-
 τοὺς — III. 23.
 πειόμενος καὶ ἐν εἰδεία ὧν τῶν
 ἐπιτηδείων I. 79.
 πέπειστος καὶ ἄριστος (καρπὸν)
 II. 25.
 πέπερι μέλαν ἐστὶ καὶ δάκνει
 IV. 22.
 πέπον τὸ προσφιλέστατον οἱ
 ποιητῶν καλοῦσι εἰ τὸ ἔκλυ-
 τον πέπον καλεῖται I. 67.
 πεπεῖσθαι (τὸ) τοῦ πωλεῖσθαι
 διαφέρει — IV. 15.
 περαίνειν I. 78. 79. π. ἑαυτὸν
 V. 31. περαίνει τὸ ἔχειν
 λέγομεν καὶ τὸ κεντῆσθαι
 IV. 4.
 Περγᾶϊα (Ἄρτεμις) II. 35.
 Περγᾶμω (ἐν) πολλοὶ συνταγῆς
 ἐθεραπεύθησαν IV. 22. Ὁ
 ἐν Περγᾶμω δόξας κλάσματα
 ἄρτων καὶ ἄρτους ὑγιεῖς χέ-
 ζειν ἐτραχηλοκοπήθῃ 35.
 πέρδικες μόνοι τῶν ὀρνίθων
 θεῶν σέβας οὐκ ἔχουσι II.
 46.
 περιβάλλεσθαι πολλὰ χρήματα
 I. 14. V. 83. π. οὐσίαν
 πολλήν I. 34.
 περιβλεπτός III. 47.
 περιβοήσεις I. 51. II. 37. et
 alibi. περιβοήσιον II. 30.
 37. 65. III. 61. IV. 13.
 et alibi.
 περίβολοι II. 24.
 περιδεικνεῖσθαι IV. 81.
 περιδέρβαιος (κόσμος) II. 5.
 περιδινεῖσθαι (μαχαίρας) I. 76.
 περιεκτικὰ (τὰ) τῶν φροντίδων
 I. 44.

περιέλλκειν τοὺς ὀφθαλμοὺς I. 26.

περιεπόντων αὐτὸν (πολλῶν τι-
νῶν) I. 64. περιέπειν et πε-
ριεφθῆναι Herodoto fami-
liarissima.

περιέσσεσθαι (ἡγοῦμαι ἀμφοτέρω
μοι ἐκ τοῦ τοιούτου) et:
ὅθεν μοι περιεγέγονεν ἐκ πε-
ριουσίης ἔχειν περὶ ἑκάστου
λέγειν I. prooem. ἐξ ᾧ
ἀπόλαυσις τῷ ἰδόντι περιέ-
στασι 55.

περιεσπασμένα (Trillerus ma-
nuh: περιεσκησμένα) καὶ
ψιλὰ πράγματα IV. 20.
ubi vide notam 2.

περιέχον (τὸ), aer, II. 36. 60.
aqua, II. 18. V. 21.

περιῆττάμενον (τὸν) φθόρον V.
2. περιέστασο τοὺς ἡγοιμέ-
νους, ὅτι — IV. 49.

περικαλλές (τὸ) τῶν χηνῶν IV.
83.

περικεῖσθαι (σκευῆν) III. 14.
π. χαλκῆ ἱμάτια IV. 36.
π. ἱμάτια 42.

περικεκρομένου (τὸ) αὐτοῦ (sup-
ple: πώγωνος) II. 37.

περικεφαλαία II. 31.

περικλύζεσθαι II. 27.

περὶ μίαν — I. 60.

περινέου (ἄρχει) ὁ τοίχαρχος,
τοιχάρχου ὁ πρωτεύς, πρω-
τεύς ὁ κυβερνήτης, κυβερ-
νήτου ὁ ναύκληρος I. 35.

περινοστεῖν (τὸ τοὺς μάντις)
III. 21.

περιοχὴ I. 56. II. 66. IV.
39. 47.

περιπατεῖν (ἐν ταῖς προαστεισίς)
IV. 22. ἐπὶ τῆς θαλάσσης
35. περίπατοι III. 62.

περιπεσεῖν νόσον σημ. παιούρ-
γοις II. 14.

περιπλάσσειν V. 28.

περιπλέκεσθαι II. 5. V. 64.

περιποιεῖται (ἀγαθὰς ἱερωσύνας
αὐτοῦ) I. 56. περιποιούσι
(οἱ οἴκοι) ἀρχὰς πλουσίαις
II. 9.

περιπολήσει χρησάμενος — IV.
22.

περιῤῥύτος V. 21.

περισσεύματα (τὰ) III. 52.

περίστασις III. 14. V. 63.
et alibi.

περιστερῶ I. 79. II. 20. IV.
56.

περιτελλομένων ἐν αὐτῶν I. 8.

περιώνυμος III. 66.

Περσεῖ ἐπὶ Γοργοῦς τομῆν ἀπιόν-
τι IV. 63.

περσικὰ καὶ βερεκόκκια καὶ κε-
ράσια I. 73.

περσικὴ (suppl. μηλέα) IV.
II.

Περσικῶ (τῶ) πολέμῳ IV. 47.

περόντος σηηπτοῦ II. 9.

πέφυκε (passive) I. I. V. 47.

πήγμα (τὸ) τῆς εἰκότος V. 3.

πηδήματα τὰ ἐν τῇ ἀλτιερίῳ I.
57.

πηλαμύς II. 14.

- πήλινα ἀγάλματα II. 39. πη-
λός III. 29. V. 28.
- πήρωσις (ὀφθαλμῶν) II. 5. 36.
τῶν μερῶν III. 51.
- πιάλει I. 46.
- πίδακες II. 27.
- πιθανεύεσθαι II. 32. 70.
- πιθῆκος II. 12. IV. 56.
- πίθου (περιέχουσι) οἶνον ἢ ἔλαιον
IV. 28. 48.
- πίνακες I. 74. V. 53.
- πίνα et πιννοφύλαξ II. 14.
- πίσσα II. 25. 42.
- πίσσον (πειθοῦς σημαντικόν) I.
68.
- πιστευόμενοι (οἱ) I. 14.
- πιστική καὶ οἰκουρὸς (γυνή) II.
32. πιστή καὶ οἰκουρὸς 66.
III. 54.
- πίτυς II. 25. IV. II. V. 74.
- πλάνη I. prooem.
- πλάτις I. 2.
- πλάσματα (τραγικά) I. 56.
- πλάσσειν I. 51. ἔθο; τι πη-
λαιὸν τοὺς ἀποθαλόντας τοὺς
γε τοιοῦτους (supple: βα-
σιλεῖς etc.) πλάσσειν τε καὶ
γράφειν ἐπ' αἰτῶν ἔχουμέ-
νους — II. 20. πλ. ἀνθρώ-
πους III. 17.
- * πλαστογραφεῖν IV. 27.
- πλαστογράφος I. 51.
- πλάτανοι II. 25.
- πλατεῖαι III. 62.
- πληθὺς I. prooem.
- πλημμυρεῖν II. 27.
- πλήν ὅτι (i. e. nisi quin) I.
56.
- πλήν οὐ πάντι — II. 53.
- πλευκλή (ὄραμάτων) I. 76.
- Πλούταρχος (ὁ) IV. 72. Cf.
Wytttenbachii narratio
de Vita Plutarchi.
- πλουτήσεις, εὐδαιμονήσεις, εὐ-
τυχήσεις, εὐ πράξεις III.
39.
- Πλούτων I. 49. II. 12. 34.
39. 56. V. 26. 93.
- πλύνειν καταχρηστικῶς τὸ ἐλέγ-
χειν ἔλεγεν οἱ παλαιοὶ II. 4.
- πνεῦμα ἄττοπον (*status inho-*
nestus) I. 68.
- πόα I. 4.
- ποδάγρα II. II.
- ποικητὴς γελοίων ἀσμάτων III.
25.
- ποικίλα καὶ κατάστικτα IV.
56.
- ποικίλη καὶ ἀνθραξ ἐσθῆς II. 3.
- ποικίλοι καὶ δυσερμήνευτοι (ὄνει-
ροι) III. 66. ποικίλος καὶ
παχυμερὴς λόγος I. 79.
- ποισίη IV. 33.
- ποιόν (τό) I. 50.
- πόκος IV. 51.
- πόλεμος (ὁ περσικὸς et τρωικὸς)
IV. 47.
- πολιτευόμενος (i. e. *Decurio*)
I. 50. Qui et πολιτευτὴς
dicitur a Nostro I. 79.
III. 16. ubi iunctum est
cum δημαγωγός. Cf. Henr.
Vales. ad Ammian. Mar-
cellin.

cellin. L. XXXII. p. 219.
ad verba: *Ordo occur-*
rit populi.

πολιτική ἐσθῆς IV. 72.

πολυάθρωπος I. prooem.

πολυθρύλλητοι (ἱστορία) καὶ
πρὸς τῶν πλείστων πεπιστευ-
μέναι IV. 47.

πολύμητος (σίδηρος) II. 5.

πολυμερής (λόγος) I. 79.

πολύπους II. 14.

πολυσχήμεν I. 2.

πολυτελής I. 5. V. 39. et
alibi.

πολυχρήματος (ὁ) Σησαυρός II.
59.

πολυχρόνιος IV. 57.

πομπή V. 53. πομπή λόγων
II. 12.

πονηρῶς ἀπέθανεν V. 63.

πορίζεσθαι I. prooem. 61.
70. V. 2. et alibi. परि-
σμός V. 2.

πορνεία et πορνεύσει II. 12.

πορνοβασκός I. 31. IV. II.
74.

πόρον (περὶ τὸν) καὶ τὴν ἕδραν
V. 87.

πορφυρᾶ (ἐσθῆς) II. 3.

πορφύρα et πορφυρευτής, et
πορφυρίων II. 14.

πορφυροβαφής (ἐσθῆς) II. 3.

πορφυροῦσα καὶ κυμαίνουσα θά-
λασσα II. 23.

* πορφυρώδης (ἥλιος) II. 36.

Προσείδων I. 56. II. 34. 38.
IV. 73. V. 1.

πασὸν (τὸ) I. 50.

ποταμοδιάρτης IV. 66.

ποτήρια (χρυσᾶ, ἀργυρᾶ,
ὄστράκινα, κεράτινα, ἑάλινα;
στενόστομα οὐ πάλασι ὑπ'
ἐνθρόπων εὐρημένα) I. 66.

πούς (εἰς δεῦλον ἀποβαίνειν φι-
λεῖ) I. 2.

πραγματεία I. prooem. 10.
78. 82. II. 65. 70. III.
prooem. 28. 66.

πραγματεύεσθαι ἀφρόνως I. 50.
78.

πραγματευταὶ I. 14.

πραθεις (διὰ πυλῶνος ἐξέρχ.)
II. 68.

πραῖξις μετὰ ῥεστώνης I. 55.

πράσα τὰ κειρούμενα I. 67.

πράσιμον et πράσις II. 65.

πράως καὶ ἠρέμα II. 36.

πρεσβείαν (κατὰ) ἐπὶ ξένης διά-
γων V. 50.

πρεσβύτης II. 44.

πρημᾶς II. 14.

προαίρεσιν (κατὰ) καὶ γνώμην
II. 2. III. 26. 31.

- προαναλώματα I. 70.
 * προαναφέρεσθαι II. 36.
 προάστεια III. 62.
 πρόβατα (τὰ) οὐδὲν ἄλλο ἢ ἄν-
 θρωποι I. 70. cf. II. 12.
 προβοκάτωρ II. 32.
 πρόγονοι III. 27.
 πρόδηλος αἰτία I. 7.
 προσεθέμην V. prooem.
 * προσεκρίσεις IV. 84.
 προθεσμία (ἡ) I. 5. II. 70.
 III. 60. IV. 11. 57.
 προθυμούμενοι (οἱ) δημοσίᾳ
 ἀποθνήσκειν μεγάλων τιμῶν
 ἄξιοντων V. 75.
 προίκτας καὶ γόνιτας καὶ βωμο-
 λόχους I. prooem. προίκτην
 καὶ οἰκτροὶ καὶ πτωχοὶ III.
 53.
 προκείμενον (τὸ) I. prooem.
 προκηρύξαντες (ὄνειρους δημο-
 σίους) ἢ γράφοντες καὶ προ-
 θέντες ἐπιστεύθησαν I. 2.
 προκοπή II. 42. IV. 28. προ-
 κόψει I. 26.
 προμαντεύεσθαι II. 14.
 Προμηθεὺς III. 17. IV. 47.
 προμηνύειν I. 36.
 πρόνοια I. prooem. II. 39.
 προσπέτεια λόγων I. 32. III. 23.
 V. 68.
 * προσαγωνιῶν I. 48.
 * προσανατάσσειν I. 1.
 προσανατρέχειν I. 1.
 προσαπολέσσει I. 70.
 προσβάλλουσι τῷ τείχει πολέ-
 μοι, τῷ πλοίῳ θάλασσαν καὶ
 χειμῶν IV. 30.
 πρὸς δὲ (absolute: *prae-
 terea*) I. 45. II. 26.
 προσοεῖν (σοι) ἠγούμενος τριβλῆς
 καὶ γυμνασίας V. prooem.
 προσεικάζεσθαι I. 77. II. 20.
 πρὸς ἐκτομὴν ὧν (δ' ἰστός) III.
 36.
 προσεξευρίσκειν IV. 65.
 προσέπαιζεν (τεχνικώτερον αὐ-
 τῷ) ἢ ψυχῇ IV. prooem.
 προσεπισωρεύειν I. 16. III. 66.
 προσῆκεν (imperf. pro praes.)
 III. 20.
 * προσήμερος (εὐρεσις) IV. 84.
 πρόσκτησις III. 61.
 προλέγον (ὕμα) I. 11.
 πρὸς ὄνειροκρισίαν εἶναι (νυκτὸς
 καὶ μεθ' ἡμέραν) II. 70.
 προσουρεῖν IV. 44.
 * προσήσσειν I. 74.
 προστιληθῆναι II. 26.
 προστυχὸν (τὸ) II. 20.
 προσφιλοτεχνεῖν I. 11. 74.

πρόσφορα καὶ οἰκεία IV. 2.
 προςφωκτισθῆναι (*inscribi*) IV.
 prooem. V. pr.
 προςχρωῶται I. 79.
 πρόσωπα (βασιλικά) I. 76. πρόσ-
 ωπον (*persona*) II. 48.
 πρόσωπα (Θεῶν) III. 13.
 πρότερος τοῦ πατρὸς ἀποθανῶν
 V. 42.
 πρακτὸς V. 4. 68.
 πρωρεὺς I. 35. II. 23.
 πρωτεύοντες (οἱ ἐν τῇ πόλει)
 III. 63.
 Πρωτεὺς II. 38.
 πτερὰ φαιμέν ἔχειν τοὺς εὐπό-
 ρους I. 4.
 πτιάνη I. 68.
 πτύον II. 24.
 πυθγορικοί II. 69.
 πυθικαῖς ἀυλοῖς ἀυλεῖν I. 56.
 πυξογραφεῖν I. 51.
 πυραμὸς (ἐπινίκιος) I. 72.
 πυργίσκοι I. 74.
 πυροὶ (— υἱοὶ) I. 51.
 πυρρὰ νέφη II. 36.
 παγωνία II. 36.
 P.
 πράγας (τοῦ ἱματίου) IV. 30.
 πράδιοργήσαι et πράθυμιχ V.
 prooem.

πράξεις ἐσχισμένοις ἐνειλούνται
 οἱ ἀποθνήσκοντες (fortasse
 melius: ἀποθανόντες) I.
 13.

πράστῶν καὶ εὐχέρεια II. 68.

πράφοι καὶ ἀρμοὶ I. 51.

πράων ἔσομαι καὶ ζήσω? V. 71.
 — γενομένην ἔρονως μὴ τέ-
 λειον ὑγιᾶται V. 30.

πράπειν (πρὸς τὸ ἐναντίον) II.
 70. εἰς αὐτὸ ῥέπη IV. 80.

ῥήξιαι (τὸν ἀντίπαλον) I. 60.

ῥήσεις (i. e. *sententiae ex*
proeta desumptae) IV. 59.

ῥήσσειν (φωνῆν) V. 68. de
animalibus: II. 12. IV.
 32.

ῥητιάρεις II. 32.

ῥητήη II. 25.

ῥητὸν (τὸ) *dictum, die Stelle,*
der Spruch, IV. pro-
 oem.

ῥήτωρ καὶ διμαγωγὸς I. 17.
 79.

ῥήη II. 14.

ῥῆς μεγάλη πολλὴν εὐαισθησίαν
 καὶ πρόνοιαν ἐν τοῖς πρακτο-
 μένοις σημ. I. 27.

ῥοκί I. 73. II. 25.

ῥόμβος II. 14.

ῥοπή V. 78.

ῥόφημα καὶ χυλὸς I. 31.

- ῥυπαρὰ (ἱμάτια) καὶ ἄπλυτα II. 3.
 ῥυπαροὶ (ἄρτοί) I. 69.
 ῥύπος καὶ ἰχώρ (de auribus) I. 24.
 ῥυπαῖδες ἐργασίᾳ II. 3. 22. 26. III. 52.
 ῥυτῆρι (τῷ) καὶ αὐτῷ τῷ ἐλαύνοντι I. 56.
 ῥωμαϊκὰ (γράμματα) I. 53.
 ῥωμαῖος I. 53. II. 3. IV. 33.
 ῥ. πολιτικός I. 35. ῥ. ἱππεὺς IV. 28.
 ῥάμη IV. 22. 33. 34. 42. V. 69. 70.
 Σ.
 Σαβάζιος (Ζεὺς) II. 13.
 σαλεύματα I. 79.
 σαλευόμενοι (δδόντες) I. 31.
 σάλπιγξ et σαλπίζειν I. 56.
 Σαράπης (χθόνιος ὁ θεὸς) τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον τῷ Πλούτωνι V. 26. 92. 93.
 Σειληνῷ (τῷ ἡδίστῳ δαίμονι) II. 12.
 Σείριον, ὃς πυρετοῦ αἴτιος ὡς πρὸς τινῶν Κύων κλεῖται II. 11.
 σεκούτως II. 32.
 Σελήνη II. 12. V. 11. 12. 14. 19.
 σέλινον I. 77. V. 7.
 σεμνολὴ (αἰ θεολὴ) I. 80.
 σεμνοπρωσωποῦντες (οἱ) I. prooem. II. 44.
 σεμνύουσι (οἱ παιητῶ) — I. 56.
 σέρις I. 67.
 σιγῆ (ἡ) παρὰ τοῖς σοφισταῖς οὐκ ἀπόκρισις, ἀλλ' ἀπαγόρευσις III. 20.
 σιδήρεον (μέτωπον) I. 23. σιδηρός — V. 15. σιδηρέους λέγομεν τοὺς πολλὰ κακὰ ὑπομείναντας I. 50.
 σίμος II. 14.
 σίμηι I. 68. V. 5.
 σίνονται (τὰ σπέρματα) καὶ διαφθεύουσι II. 22.
 σισοὶ καὶ κάπετοι καὶ κολιαὶ II. 24. σισοὶ (περιέχουσι) πυροῦς ἢ κριθᾶς IV. 28.
 σκαλεύειν II. 43.
 σκέπαρνον — IV. 22.
 σκεπαστικὰ ὄπλα II. 31.
 σκέπον (τὸ) IV. 30.
 σκευὴ συνειλεγμένα IV. prooem.
 σκινηῆς (ἄνευ) καὶ τραχηδίας — V. prooem.
 σκινητοὶ II. 3.
 σκιητοῦ πεσότος II. 9.
 σκίμπος I. 74.
 σκινδαψὸς — IV. 2.

- σκορπίζεσθαι I. 56.
- σκορπισμός καὶ διάλυσις (τῆς οὐσίας) II. 30.
- σκυλμούς (καὶ φροντίδας) II. 30. σκυλμούς καὶ ἀηδίας βιωτικὰς II. 30. 31.
- σκούμνος (λέοντος) II. 12.
- σκυτῆς V. 26.
- σκώμματα I. 56.
- σκώψ III. 65.
- Σμύρνη (ἐν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τὸν Ἀδριανοῦ ἀγωνίζεσθαι I. 64.
- σούκινος II. 5.
- σοφία καὶ σύνεσις II. 70. σοφίαν (τὴν ἔμκαυτοῦ) IV. prooem.
- σοφιστὰς I. 79. II. 69. III. 20. IV. 13.
- σοφοὶ (οἱ παλαιοὶ ἄνδρες) I. 33.
- σπαδόντες II. 69.
- Σπαρτούς (τοὺς ἐν Θήβαις καὶ Κόλχοις) IV. 47.
- σπεύδειν (*favere*) V. 58. 78.
- σπίλος V. 67.
- σπλάγχχνα I. 33. 44. V. 57.
- σπονδαυεῖν I. 56.
- σπουδαῖα καὶ οὐ πάρεργα IV. 27.
- σπουδαῖα (οἱ φ. βάλανοι) V. 89.
- σπουδαῖοι λόγοι II. 2.
- σπυρίδες IV. 5. ἐν σπυρίδι ἔχειν λεπτὰ κερμάτια II. 59.
- στάδιον παιδῶν V. 55.
- στάλικες II. 11.
- σταμνίον ὀστράκινον V. 25. cf. Epist. ad Hebr. IX. 4.
- σταυροῦσθαι I. 76. ὁ μέλλων αὐτῷ, (s. σταυρῷ) προσηλοῦσθαι πρότερον αὐτὸν βαστάζει II. 56. γυμνοὶ σταυροῦνται II. 53.
- *σταφυλοτομεῖσθαι III. 46.
- στάχυας πυρῶν V. 63. 84.
- στεγανόπους IV. 83.
- στεργίδες I. 64.
- στελλόμενοι (οἱ) ἐπὶ τὸ ἄρχειν II. 12.
- στενοχωρεῖα (ἢ κενίξ) III. 14.
- στίζοντα — I. 8. II. 12.
- στοχάσασθαι τῆς συμμετρίας I. 3.
- στρατηγὸς τῆς πόλεως IV. 49. V. 36.
- Στρατόνικος (ὁ) IV. 31.
- στρατοπεδάρχης IV. 24.
- στρόβιλοι II. 25.
- στρόφιον ἢ διάδημα I. 17.
- στρωματεὺς II. 14.

- στρωματόδεσμοι I. 74. IV. προοση.
- στρωννύειν κλίνης II. 57.
- στύφον (τό) I. 73.
- συγγράμματα ὄνειροκριτικά I. προοση.
- συγκρήματα (τά) τῶν σωμάτων I. 47. 79. III. 29.
- συγκροῦτα I. 78. 79.
- σुकάζειν τὸ ἐπιηράζειν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ I. 73.
- συκοφαντικὴ καὶ ἐπύρρεισι I. 73.
- συλλαβεῖν καὶ τελεσφορήσει καὶ ἀποτεκεῖν I. 16.
- συμβιβάσεις I. 67.
- συμβίωσις καὶ φρατρία IV. 44. cf. V. 82.
- συμβόλαια (τὰ βιωτικά) III. 5.
- σύμφωμοι καὶ σύνισοι — II. 39.
- συμμέτρως ἔχειν τῆς τροφῆς I. 7.
- συμμίγειν ἱατροῦς I. 1.
- * συμπερασμὸς (ὁ) III. 58.
- σύμπτωσις τῶν φυσῶν II. 37.
- συμπτώματα IV. 83.
- συναγελάζεσθαι IV. 50. συναγελαστικὸν II. 20. et alibi.
- συνάγχι V. 26.
- συναίρονται (καὶ συλλαμβάνονται) III. 9. συναίρομένην (καὶ εὐεργετοῦντι) II. 56.
- συναλγεῖν III. 51.
- συναλλαγή II. 20.
- συνάλλαγμα II. 65. IV. 30.
- συνάλλεσθαι φαμὲν τοὺς ἀνωμέτους ἐπὶ ταῖς προσπεσοῦσιν αἰφύδιον I. 57.
- συνεξαμαρτάνειν III. 51.
- συνέχεια (χρεῶν) V. 31.
- συνήγοροι II. 29. 37. IV. 45.
- συνιζάνειν I. 79.
- συνουσίαι ἀφροδίσιας I. 16.
- συνταγὰς καὶ Θεραπείας τὰς ἀπὸ Σκράπιδος δοθεῖσας II. 44. V. 89.
- συντείνειν IV. 1.
- σύντομον θάνατον I. 77.
- σύριγξ (ἐν τῷ γόνατι) I. 47.
- Σύρος I. 8.
- Σύρος ὁ τοῦ Ἀντικάτρου δοῦλος IV. 24. ὁ Σύρος IV. 81. 83.
- συστημάτων ἢ οἰκίας ἀρχεῖν — II. 30.
- σφαῖρα καὶ ἀρπαστὸν (ἕοικε) ἑταίρα I. 55. ὅταν τις ἀνλάβῃσιν τὴν σφαῖραν, τοσαυτάν τις ἀντικερύσει IV. 69.
- * σφαιρισμὸς (ὁ) IV. 69.
- σφαιρίζειν V. 59.
- σφηνοπώγων (Ἐρμῆς) II. 37.

σφίγγες II. 12.

σχιζόπους IV. 83.

σχολήν ἔχειν I. 79. II. 1.

σωμασκεῖν I. 16. 50.

σωματέμτοροι III. 17.

σωματοποιεῖν καὶ εἰς ἓν συνάγειν IV. prooem.

T.

τὰ ἄποθεν καὶ μακρὰν III. 59.

τὰ ἐν τῷ βίῳ μοχθηρὰ I. 38.

τὰ οἴκοι (*res domi*) V. 17.

τὰ περὶ τοὺς φιλόσοφους I. 29.

τὰ πρὸς τὸ ζῆν V. 88.

ταυρεῖα (ἦ) καὶ ὁ ἱμῶς I. 70.

ταύροις κατὰ προαίρεσιν ἐν Ἰωνίᾳ παῖδες Ἐφεσίων ἀγωνίζονται I. 8.

τὲ ἄμικ καὶ I. prooem. 16. 42. et alibi.

τείνουσι (οἱ φιλόσοφοι) τὴν ἑαυτῶν γνώμην μέχρι πέρας τῶν ὅλων II. 34.

τελεσφορήσῃ I. 16.

τελευτήν τὸν θάνατον καλοῦμεν III. 58.

τέλος (*denique*) III. 55.

τελῶν μεγάλων μισθωτῆς V. 31.

τελώνης I. 23. IV. 42. 57.

τέμνειν καὶ διχάζειν I. 52.

τέρας — I. 73.

τεράστια (τὰ) καὶ οὐδαμῶς ἐνδεχόμενα II. 44. IV. 1. 47.

τέρειμα καὶ ὑπέρθυρα II. 10.

τερπωλή II. 11.

τετράγωνος (Ἐρμῆς) II. 37.

τευθίς II. 14. Plutarch.

Themistocl. c. 11. extr.:

— οἱ, καθάπερ οἱ τευθίδες, μάχαιραν μὲν ἔχετε, καρδίαν δ' οὐκ ἔχετε.

τέχνην σύστημα ἐγκαταλήψεάν πρὸς τι τέλος εὐχρηστον ὀρίζονται εἶναι IV. 2.

τήβεννος (ἀπὸ τοῦ Τιμήνου τοῦ Ἀρκάδος) II. 3.

τιθασὸς καὶ προσιῶν II. 20.

Τιμοκράτης (δ) IV. 70.

τις: πολλή ΤΙΣ εὐκλεία IV. 47.

τοίχαρχος. I. 35. II. 23.

τοῖχοι (οἱ) τ. κλιῶν I. 74.

τὸ κεφάλαιον εἰπεῖν IV. prooem. 2. Epist. ad Rom. XIII. 9.: καὶ εἴ τις ἐτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἘΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟῦΤΑΙ, ἐν τῷ: Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς ἑαυτόν.

τόκος καλεῖται πᾶς ὁ γεννώμενος παῖς IV. 80.

τομεῖς (οἱ) I. 31.

- τὸ μὲν opp. τὰ δὲ I. 51.
 τὸ μὴ (*quominus*) I. 3.
 τορεύειν I. 51.
 τράγος — I. 68.
 τρανὸν φθέγγεσθαι I. 32. λα-
 λεῖν τρανῶς καὶ ἐναργῶς IV.
 19.
 τραπεζίτης (*innel. c. δαιιστής*
et ἐσανάργης) I. 17. 35.
 II. 36.
 τραπεζοφόρος (*sic legendum*
pro τραπεζοφόροι), *de*
mensis, I. 74.
 τρίβρακα, (*εἰμάτια*) II. 3.
 τρίγλη (*τρὶς κύει*) II. 14.
 τρίδυμα θηλυκὰ V. 12.
 τριετία IV. 1.
 τρίποδος τράπεζα οὐδὲν διαφέ-
 ρει I. 74. ἐπὶ κύκλῳ τρίποδος
 V. 21.
 τριστέγης (*ἐπι*) IV. 46.
 τρίχες ἐπιπέτοι — I. 20.
 τριχία II. 14.
 τρίχωμα I. 19.
 Τροία V. 6.
 τροχὸν ἐλαύνειν I. 55.
 τροχοπαικτεῖν I. 75.
 τρυφή II. 3. ἐν τρυφῇ διάγειν
 III. 59.
 Τρωϊκός (ὁ) πόλεμος IV. 47.
 τρακτὰ (λάχανα) I. 67.
 τρώσται εἰς τὸν πόδα V. 59.
 τύλη I. 74. V. 8.
 τύποι γράμμάτων II. 45. 70.
 III. 34.
 τύπος τὰ τέκνα καλοῦμεν II.
 45.
 τυρομάνταις II. 69.
 τυρός (ὁ) δόλον καὶ ἔνεδραν
 παραγορεύει I. 72.
 Τύρος IV. 24.
 τυφλήεις IV. 56.
 Τύχη (ἡ) οὐδὲν ἄλλο ἢ αὐτὰ
 τὰ κτήματα II. 37.
 τυχὸν (*περὶ (τὸ)*) II. 20.
- Υ.
- ὕγιᾶ (τὸν) λόγον I. 12. ὕγιος
 γνώμης II. 30. ὕγιες (*καὶ*
κατασπόμενοι) II. 24. ὕγιᾶ
 (*καὶ* ὀρόκληρα) III. 55.
 ὕγιεις ἄστους καὶ κλάσματα
 ἄστων IV. 33.
 ὑδρόμηλον I. 66.
 ὑδρωπιῶν I. 77. 80. II. 36.
 ὕδωρ (οὐδὲν αὐτῷ τρόφιμον —)
 II. 27.
 υἱός I. 15. IV. 69.
 ὑμνωδία I. 56.
 ὕνις II. 24.
 ὑπαγορεύειν I. 47.
 ὑπαίθρους ἐργασίας II. 8.

ὑπακούεσθαι I. 24. II. 12.

ὑπανδρον I. 78.

ὑπαρξίς καὶ βίος III. 23.

ὑπελθεῖν τινα καὶ ἀδικῆσαι III.
25.

ὑπεξάγειν σκύβαλα I. 67. V.
79.

ὑπεράλλατα I. 55.

ὑπερβάλλοντες πόνοι I. 68.
ὑπερβάλλουσαι βάσανοι I.
80. ὁ. φροντίδες II. 1.

ὑπερβολῆ ἀγαθὸν I. 70.

ὑπερεκχεῖσθαι II. 27.

* ὑπερεπιτείνειν III. 59.

ὑπερθέσεως (ἐξ) I. 58.

ὑπερμεγέθης III. 63.

ὑπερόροις (οἱ ἔφηβοι) I. 54.

ὑπηρεταί et θεραπευταί I. 74.

ὑποδήματα II. 5. ὑποδήματα
ἵππου IV. 30.

* ὑποδιαβάλλειν V. 53.

ὑποδοχή V. 82.

ὑποδρομῆ II. 23. IV. 53.

ὑποθέσεις τῶν δραμάτων I. 56.
IV. 37. ἢ ἐκ τῶν ποιημάτων
59.

ὑποθήκῃ εὐπαρακολούθηται III.
66. οἱ δανεισταὶ οἱ ἔχοντες
ὑποθήκην τὴν ναῦν II. 25.

ὑποκαρίζεσθαι II. 36.

ὑποκρίεσθαι I. 9. IV. 22. 72.
ὑπόκρισις II. 69. III. 13.

ὑπομνήματα II. 14.

ὑπόμνησις I. 1. καλαιῶν πρα-
γμάτων II. 45.

ὑπομονητικὸν τῶν ἔργων II. 12.

ὑπὸ πολλῆς ἀπορίας I. 72.

ὑποστάσεις τὰς τοῖς πράγμα-
σιν ὑποκειμένας I. 3. ὑπο-
στάσεις τῶν τεχνῶν 52.
ὑπὸστασις πλούτου et φαν-
τασια πλούτου III. 14.

ὑπόσχεσιν ἀποδοῦναι V. pro-
oem.

ὑποτάσσεσθαι ἡγεμόνι II. 22.

ὑποτρέμματα I. 72.

ὑπίους τοὺς ἀπράκτους λέγο-
μεν II. 68.

ὑστερεῖν II. 30.

ὑφαιμος (ἤλιος) II. 36.

ὑφαίνειν (ιστόν) IV. 40.

ὑψηλοτέρους τοὺς εὐδαιμονεστέ-
ρους καλοῦμεν II. 68.

Φ.

φαινόλης II. 3. V. 29.

φικῆ i. e. τὸ ἐφθὸν ἔσπριον
I. 68.

φαλάγγια II. 13. IV. 56.

φαλακρός II. 36.

φαιός (δ) V. 20.

- φάντασμα I. 2.
 φάραγγες II. 68.
 φαρμακίς II. 12.
 φάρμακον θανάσιμον V. 33.
 φάσκειν (iunct. c. λέγειν) II. 9.
 φάσσοι καὶ περιστέρω — II. 20.
 φαῦλα (τά) II. 9.
 φελειός (δ) IV. 50.
 φερέεβριος (ἢ γῆ) II. 39.
 φέρων I. 78.
 φεύζεται τὴν πατρίδα et ἐκὼν ἀποδημῆσαι I. 79.
 φθίγγεσθαι φωνῆ II. 20. φθ. ἀπὸ χρυσέων τῶν ὀδόντων I. 31.
 φθίρεσθαι τὸ περιβαίνειν καὶ ἀποθνήσκειν καλοῦμεν IV. 4.
 φθισικός IV. 54. φθῖσις I. 21. 31. 66.
 φθωρῶν καλοῦμεν τὸν ὄλεθρον I. 78.
 φιλάγριος (melius: φίλαγρος) ὁ ῥήτωρ IV. 1.
 φιλέληδες ἢ ἐνόδιον III. 28. IV. prooem.
 φιλόανδραπον (τὸ) τῶν θεῶν συνιέναι IV. 22.
 φιλεῖν (solere) I. 2. 5. 70. II. 20. et alibi.
 φιλέρημον (τὸ) II. 25.
 φιλογέωργος I. 31.
 φιλόκοσμοι II. 5.
 φιλόλογοι II. 9. et alibi.
 φιλόπλευτοι II. 5.
 φιλόπρωτος II. 32.
 * φιλορτυγοτροφεῖν III. 5.
 φιλοσοφικοί λόγοι V. 83.
 φιλότις ἢ μίξις καλεῖται I. 79.
 φιλοτιμεῖσθαι II. 27. 30. φιλοτιμία I. prooem.
 φύσκος (δ) IV. 59.
 φλεβοτομεῖν II. 70.
 φλιά (ἢ) IV. 42.
 φλυαρεῖν I. prooem. φλυαρία IV. 47.
 φόβον καὶ δέος I. 76.
 φόβος καὶ Δεῖμος ("Αρεως νόσος) II. 34. 39.
 φόβω τοῦ παραβαίνεσθαι IV. 2.
 φόβω τοῦ μὴ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀπόκρυφα αὐτοῦ ἐξεζέσθαι V. 33.
 φοίνικας ἐσθίειν V. 89.
 φοίνικες II. 70.
 φοινικοφαγῆς ἢ πορφυραβαφῆς II. 3.
 φοῖνιξ (τὸ ὄργανον) IV. 47.

φορβάδες καὶ φορβάδες IV. 56.

φορήματα IV. 75.

φορτία (τά) διαδέσθαι I. 31.

φ. στερεῖν II. 23.

φορτικὸν ἔτι ἔχων τὸν πατέρα III. 66.

φορηγμοὶ II. 24. IV. 57.

φορέσις (ἡ) II. prooem.

φορτίζω IV. 44.

φρόνησις (Ἀθηνᾶ) II. 35. V. 18.

φρόντων δ' ἀρεθρικὸς IV. 22.

φρύγιον ἀμάρακον I. 77.

φύειν (ἀμεταβάτως) I. 4. V. 65.

φυκίς II. 14.

φυλακὴν καὶ παρατήρησιν καὶ μὴν τῶν πραγμάτων τὸ ζῆν καλοῦμεν III. 60.

φυλάξων (δ) III. 54.

φυλλορῥοοῦντα δένδρα IV. 57.

φύσαιοι II. 13. IV. 56.

φυσιογνωμονικὸς II. 69.

φύσις (ἡ) μήτηρ κοινὴ πάντων εἰ κατὰ φύσιν ἔχειν φημὲν τοὺς ἐρρωμένους I. 79.

φύσις (i. c. τιμῆς) V. 63.

φωλεύειν V. 49.

φωνήεντα (τά) γράμματα καὶ φόβους καὶ ταραχὰς σημαίνει III. 34.

X.

χαῖρε καὶ ἔρρωσο! III. 44.

χαίτη ἰππεία I. 20.

χάλοζα II. 8.

χαλεπαίνειν καὶ ὀργίζεσθαι III. 26.

χαλινὸς IV. 58.

χαλίδες II. 14.

χαλκὸν οὐκ ἔχειν V. 82.

χάννος II. 14.

χαρὰ καὶ λύπη IV. 2.

χαρᾶκτῆς II. 70.

χάριν κέρδους ἰδίου I. 56. ὑποδείγματος χάριν II. 70.

χάριτες II. 34. 37.

χάριτι τῶν δεσποτῶν I. 56.

χάρων I. 4.

χέζειν II. 26. V. 24.

χείμαρροι ποταμοὶ II. 27.

χειραγωγέσθαι I. 26. V. 20. χειραγωγὸς I. 48.

χεῖρες αἱ πράξεις εἴρηνται I. 13.

χεῖρες τὰ χειρόγραφα λέγονται I. 42. χειρόγραφα III. 40.

χειροκοπεῖν τὸ αἰδοῦν i. c. *masiurbari* I. 78.

χειροσκόποι II. 69.

χειροτέχνης I. 24. χ. καὶ ἐρρωτόνος 78.

- χειρουργία III. 46.
 χειρώναξ II. 37.
 χειλῶν II. 20. IV. 56.
 χῆμα II. 14. IV. 22.
 χῆνες ἱεροὶ ἐν ναοῖς ἀναστρε-
 φόμενοι IV. 83.
 χηρίσιος (δ) II. 23.
 χηρῶν τῶν στενωτάτων IV.
 67.
 χθόνιος θεὸς Σαράπις V. 94.
 χιτῶν V. 64.
 χλαμύς I. 54. II. 3.
 χλεύη I. 21. 51.
 χλωρὸς (δ χρυσὸς) I. 77.
 χῶλιξ V. 24.
 χοῖρος I. 70. IV. prooem.
 11.
 χολᾶν καὶ διώκειν I. 4.
 χόνδρος καὶ τράγος τρέφιμοί
 εἰσι I. 68.
 χορεύειν II. 37. IV. 39.
 χορηγεῖν I. 78.
 χορὸς (δ) περὶ τὸν Διόνυσον II.
 37.
 χορὸς ἀστέρων I. 3.
 χρᾶσθαι (mutuari) ἱμάτια
 V. 53.
 χρεῖας βιωτικὰς I. 31.
 χρεώστης I. 22. 26. IV.
 80.
 χρήματα II. 5. χρήματα ἢ
 κτήματα IV. 7. χρήματα
 καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν 61.
 χρηματισμὸς I. 2.
 χρῆσις I. 2. ἢ τοῦ βίου 5.
 χρῆστον καὶ λυσιτελεῖς III.
 66.
 χρεῖσθαι I. 25. II. 42. IV.
 41.
 χρυστὰ ἢ ἐπίπλαστα IV. 22.
 χρυσάμπελος ὁ λυριτῆς IV.
 72.
 χρύσιππος ὁ Κορίνθιος IV. 31.
 χρυσοφορεῖν II. 9.
 χρυσοχαεῖν I. 51.
 χρῶτα (τὸν) καὶ τὴν ἐπιφά-
 νειαν τοῦ σώματος εἰς ἑτέ-
 ραν χροίαν — I. 64.
 χωρεῖ τὸ μνημεῖον πολλὰ σώ-
 ματα II. 61.
 χωρῆσθαι pro ἀποβῆναι V. 94.
 χωρίον τινὸς III. 53.
 χωροῦσιν διόσε τοῖς θεοῖς II.
 11. 13. 20.
 Ψ.
 ψάλλειν καὶ κιθαρίζειν I. 56.
 ψεκάδες II. 8.
 ψηλαφᾶν I. 26.
 ψῆττον II. 14.
 ψηφίζειν II. 70.

ψηφοπαικτεῖν III. 56.

ψῆφος I. 26. II. 5. III. 1.
IV. 33.

ψιλὰ πρόγματα IV. 20.

ψιλοῦσθαι τὰς ὀφρῦδας ἐπὶ πέν-
θαι — I. 25.

ψωφῶδες (ξύλον) II. 48.

ψυχὰς τὰς ἀπαλλαγείσας τῶν
σωμάτων εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀνιέναι φασὶ τάχει χρημέ-
ιας ὑπερβάλλοντι II. 68.
Conf. V. 43.

ψυχοπομπὸς II. 37.

ψωμίζειν V. 62.

Ω.

ὠδικοὶ καὶ μουσικοὶ I. 76.

ὠθεῖσθαι (εἰς γῆν) I. 80.

ὠμῶν κρεῶν μὴ κρατεῖ ἢ ἡμε-
τέρα φύσις I. 70.

ὠδὸν V. 85.

ὠστοκεῖν III. 65.

ὠτρικὴ (γυμνασὴ) — II. 44.

ὠραία παρθένος I. 16. ὠραία
γάμων IV. 30. παις ὠραῖος
66.

ὠραιότερον (ἐπὶ τὸ) μεταβάλλ-
λειν I. 50.

ὠς iunctum cum genit.
participii II. 33. 37. et
alibi.

ὠς (abundat) V. 82.

ὠς εἰπεῖν I. 2. 22. 48. II.
68.

L I P S I A E

EX OFFICINA SAALBACHIA.

Corrigenda.

- P. 76. lin. ult. pro ἀμφοτέρων lege: ἀμφοτέρων.
— 104. — 2. — πρὸς ἀισχύνης —: πρὸς ἀισχύνην.
— 117. — 2. — σχολὸν ἔχειν —: σχολὸν ἔχειν.
— 348. — 17. — Ἡρακλείδης —: Ἡρακλείδης.
— 400. — 9. — κρεσπάλιου —: κρεσπάλιου.
— 431. — 5. — εὐξάτο —: ἠύξατο.
-

14387

Artemidorus Daldianus
Oneirocritica; ed. by Reiff. Vol.1.

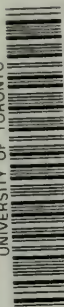
LGr
A786R

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01587048 8

Toronto University Library
Presented by

Messrs Joseph Baer & Co
through the Committee formed, in
The Old Country

to aid in replacing the loss caused by
The disastrous Fire of February the 14th 1890

LGr
A786R

ARTEMIDOROT
ONEIROCRITICA.)

ARTEMIDORI^{US}
ONEIROCRITICA

EX DVOBVS CODICIBVS MSS. VENETIS
RECENSVIT, EMENDAUIT, POLIUIT,

NOTIS INTEGRIS

NIC. RIGALTI ET IO. IAC. REISKII

SVISQVE ILLUSTRAVIT,

ITEM

INDICES COPIOSOS

ADIECIT

IOANNES GOTHOFREDVS REIFF

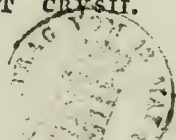
SAXO.

TOMVS II.

NOTAS CONTINENS.

LIPSIAE 1805.

SVMTIBVS SIEGFRIED LEBRECHT CRYSTI.

14388
311791
1

V I R I S

EXCELLENTISSIMIS, IVRIVM CONSVLTISSIMIS,

AMPLISSIMIS,

CONSVLIBVS, PRAETORIBVS,

CETERISQVE SENATORIBVS GRAVISSIMIS

INCLVTAE CIVITATIS DRESDENSIS,

PATRONIS PIE COLENDIS.

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

VIRI EXCELLENTISSIMI,
IVRIVM CONSVLTISSIMI, AMPLISSIMI,
TVTORES SCHOLARVM DRESDENSIVM
GRAVISSIMI,

Quum me measque qualescunque vires iuventuti scholasticae erudiendae in hac urbe incluta consecrare decreverim: quibus potius hunc libellum offerre possem, quam Vobis, de quorum benignissimo patrocinio et liberalissima tutela laetantur scholae Dresdenses omnes? Sit igitur Vobis, Viri Ornatissimi, hic auctor Graecus, quem meis curis illustratum decentissime Vobis trado, et meae qualiscunque doctrinae et summae meae erga Vos pietatis testis, simulque voti mei ingenui interpres, ut mihi suffragiis Vestris honorificis ornato munus scholasticum aliquando

VI

in hac urbe contingat. Omni enim, et, ut spero, non infelici opera in eo elaborabo, ut, si Vestro me praesidio adiuveritis, hoc me non plane indignum esse censeatis. Ceterum Deum Optimum Maximum precibus ardentissimis oro rogoque, ut Vos Scholarum Dresdensium Tutores et Praesides longe meritissimos una cum gentibus Vestris spectatissimis omni felicitatis humanae genere ornare pergat,

Noninibus Vestris Splendidissimis

Dresdae,
mense Augusto,
MDCCCV.

addictissimus

JOANNES GOTHOFREDVS REIFF.

I.
NICOLAI RIGALTII
A D
ARTEMIDORI ONEIROCRITICA
N O T A E.

Ad lib. I. pag. I.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΔΑΛΔΙΑΝΟΥ.] Artemidori inixtum genus et patria duplex, Ephesus et Daldia. Illa paterna, haec vero materna. Fuit itaque semi-Ephesius et semi-Daldianus: quo modo Cyrum semi-Medum et semi-Persam, Pallanta semi-Arcadem et semi-Sabellum fuisse legimus. Nimirum, quamvis in genere monstrando princeps sit partis paternae praerogativa, tamen et a materna quoque origine patriae partem trahimus. Ideoque pia cogitatione Antiocheni privilegium illud ab Impp. indulgeri sibi flagitaverunt, ut quos patris conditio nullius vindicaret iuri civitatis, ii ex materno genere curialibus adscriberentur. Quod et lege sancitum XXII. Codicis lib. X. de Decurionibus. Grato igitur in matrem animo Artemidorus *Δαλδιαν, πόλισμα Δυδίας, καὶ οὐ σφέδρα ἐλλόγιμον*, maternam originem, nominis sui fama inclarescere optavit; et qui multis antea

libris editis Ephesium se inscripserat, hîc Daldianus dici voluit. *Θρεπτήρια*, inquit, *οὕτω μοι πατρίδι πρὸς μητρὸς ταῦτα ἀποδίδωμι αὐτῇ*. Sed aliam quoque adsciti huiusce cognominis rationem innuere ipse videtur sub finem lib. II. nempe quod ab Apolline Mystia, qui Daldiae in Lydia praecipue colitur, monitas animum ad haec oneirocritica conscribenda appulit. *οὐδὲν οὖν θαυμαστόν ἐν Δαλδία Ἀπόλλων, ὃν μύστην καλοῦμεν ἡμεῖς πατρίῳ ἰνόματι, ταῦτά με προτρέψασθαι τῆς σῆς ἀρετῆς καὶ σοφίης προνοούμενον*. Tertia fortean ratione probari possit Artemidorum Daldianum indigetari voluisse, differentiae causa. nam Artemidorum quendam Ephesium Geographum fuisse invenio apud Strabonem, Athenacum et alios, sed praecipue apud Marcianum Heracleotam, qui ab eo multa passim excerpserit, ut initio libri sui palam et ingenue fatetur. *τὴν εἰρηρὴν ποιούμενος Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιος γαιηγράφος ἐν ἐνδεκάτοις τῆς γεωγραφίας βιβλίοις τὸν περίπλεον ὡς ἐνῆν μάλιστα δυνατὸν συέγραψεν*. Sed alius iste et Daldiano antiquior. vixit enim Cleopatrae temporibus circa annum ab u. c. DCXLIX. C. Mario II. et C. Flavio Fimbria Coss. Olympiade CLXIX. si numeri apud Marcianum integri, sic enim ille: *Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἐφέσιος γεωγράφος κατὰ μὲν τὴν ρξθ' ὀλυμπιάδα γεγονώς*, etc. At Daldianum nostrum Hadriani et Antonini Pii temporibus vixisse ab ipso discere est, c. XXIIII. et c. LXVI. lib. I. quum ait se nosse agonistas, qui ad certamen quinquennale in Hadriani honorem ab Antonino Pio institutum Puteolos et Smyrnam se contulerant. *οἶδα δὲ τινα σταδία, ὃς μέλλων ἀγωνίζεσθαι Εὐσέβεια τὰ ἐν Ἰταλίᾳ ἀχθέντα ὑπὸ βασιλέως Ἀντωνίνου ἐπὶ τῷ πατρὶ Ἀδριανῷ, ἔδοξε τυφλὸς γεγονέναι, καὶ ἐνίκησεν*. Item: *οἶδα δὲ τινα καθαρωδὸν ἐν Σμύρῃ μέλλοντα ἀγῶνα τὸν Ἀδριανοῦ ἀγωνίζεσθαι, ὃς ἔδοξε λουόμενος ὕδαρ μὴ εὐρίσκειν ἐν τῷ βαλανείῳ*. Lucianus, qui Marci Antonini Philosophi principatu scribebat, nebulois cuiusdam imperiti somnium videns libro, qui inscribitur Philopatris, mentionem facit Aristandri et Artemidori: *ἦν ὁ' ἐγὼ κατὰ*

μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, οὐ καλῶς ἀποβήσονται. ταῦτά γε τὰ ἐνύτνια ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀ αλόγως τῆς ἀποδόσεως, οὗτος δὲ ἐπὶ πολὺ τοῦ ὄβολου γε στερηθήσεται, ὡς πολλοῦ χρυσίου εὐπορηκῶς etc. paullo post: ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, μῶν κηκῶς πάντα ἐξεγρήνισα ἵν' εἴπω τί κωμικευσάμενος, καὶ οὐ κατὰ Ἀριστάνδρον τὸν Τελμισσέα καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Ἐφέσιον ἐξίχνησα τοῖς ὄνειρασιν; Tertullianus vero, qui paullo post sub Severo vixit, libro de Anima c. XLVI. inter multos quos illic enumerat somniorum interpretes, hunc nostrum non citat: forte quia antiquissimos tantum recensere voluit. Hoc amplius de Artemidoro apud Suidam: Ἀρτεμίδωρος Δαλδανός, πόλις δὲ ἐστὶ Λυδίας ἢ Δάλδης, φιλόσοφος ἔγραψε ὄνειροκριτικὰ ἐν βιβλίαις τέσσαρασιν, οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικὰ. Medicinæ quoque cum operam dedisse ex his V. libris perspicuum fit. Quod autem IV. tantum Artemidori Oneirocriticorum libros agnoscat Suidas, mirum nemini videri debet; neque hodie plures exstant, si bene putemus. Quatuor enim libris ὄνειροκριτικὰ καὶ ὄνειρων κρίσεις comprehenduntur: sed iis subiunctæ sunt ὄνειρων ἀποβάσεις, qui liber hodie quintus oneirocriticorum perperam inscribitur. nec editus quidem fuit ab Artemidoro cum quatuor oneirocriticis, sed aliquanto post, ut ipse testatur in præfatione ad filium, quum ait: ἄξιον μὲν ἴσως, ᾧ τέκνον, ἐγκαλεῖν τῆς βραδυτήτος ἡμῖν, εἰ διὰ γράθυμίαν ἐγένετο. etc.

ΚΑΣΙΩ ΜΑΞΙΜΩ.] Quis fuerit hic Cassius Maximus, an præses, an legatus, an vero consul, expedire hand facile est. nam in historiis quæ nobis Artemidori tempora repræsentant Cassii quidem multi, multi item Maximi occurrunt, sed Cassii Maximi nulli. nisi forte dicamus mendum hic subesse, legendumque: ΓΑΒΙΩ, vel ΤΑΤΙΩ ΜΑΞΙΜΩ. Iubriens certe error pro ΤΑΤΙΟ vel ΓΑΒΙΟ scripsisse vel exceepisse quasi dictantem CASIO. Iulius Capitolinus Gaviū Maximum præfectum prætorii usque ad XX. annum sub Antonino Pio pervenisse, virum seve-

rissimum, eique Tatum Maximum successisse refert. Sed abstineo. Quisquis tandem ille sit, virum illustrem et eloquentem fuisse plerisque in locis praedicat Artemidorus, ut in praefatione lib. I. τί γὰρ καὶ δεῖ λόγων ἄνευ τῶν πραγμάτων αὐτῶν πρὸς σὲ τὸν οὕτω μὲν δεινὸν εἰπεῖν, ὡς οὐπω τις εἰς ἀνθρώπους τῶν Ἑλλήνων παρῆλθεν. et lib. II. αἰτοῦμαι δὲ παρὰ σοῦ τὴν τῶν πραγμάτων ἔκκολουσιν, καὶ τῷ ἀκριβεῖ τῶν κρίσεων, ἐφ' ᾧ καὶ μέγα φρονῶ, παρακολουθεῖν· κατὰ τὴν φράσιν δὲ μὴ παραβάλλειν τοῖς σοῖς λόγοις. Sub finem eiusdem lib. eum vocat ἀνδρῶν σοφώτατον, eiusque ἀρετὴν καὶ σοφίαν laudat. et initio lib. IV. ἐπειδὴ κατὰ δαίμονα καὶ τὴν τοῦ κρατίστου Κασίου Μαξίμου σπουδὴν προεστράτην ὄνειροκριτικὰ βιβλία ποιήσασθαι, etc.

Pag. II.

Ἀνεπιφθόνως τὲ ἀλλὰ καὶ μετὰ κατασκευῆς.] commodior sensus videtur si legas: ἀν. τε ἅμα καί.

Καὶ τὴν τῶν ἐπιτελεσμάτων.] ἀποτελεσμάτων.

Ὀνειροκριτικά.] Somniorum interpretamenta. Vetus Glossarium: ὄνειροκριτής, coniator, somnisolutor, somniorum interpres. ὄνειροπόλος, somniorator. ms. somniportator. Didymus ad I. Iliad. ὄνειροπόλον, τὸν δι' ὄνειρων μαντευόμενον. Oneirocritica scripsere ante Artemidorum plerique [melius: plurimi]: Artemon Milesius, Antiphon, Apollodorus Telmissensis, Apollonius Attalensis, Aristander Telmissensis, Aristarchus, Alexander Myndius, Cratippus, Demetrius Phalerens, Dionysius Rhodius, Epicharmus, Geminus Tyrius, Hermippus, Nicostratus Ephesius, Phoebus Antiochensis, Philochorus, Panyasis Halicarnassensis, Serapion, Strato.

Pag. III.

Ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἔστιν ἕτε βιβλίον.] I. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἔστιν ὅ, τι βιβλ.

Pag. V.

καὶ ἐν ἄλλοις γέγραπται μοι.] Nempe in praefatione libri IV.

*Ὀνειρος ἐνυπίου διαφέρει.] Suidas: Ἐνύπιον, ἐφ' ὅσον τις ὑπνοῖ, ὄνειρος δὲ παυομένων τῶν ὕπνου. quod ex hoc Artemidori loco desumptum, et pleraque alia, ut deinceps notabimus.

Ὁ δὲ ὄνειρος ἐνύπιόν τε ἂν, ἐνεργεῖ ἀεὶ, ἂν εἰς ἐπίστασιν.] Legendum videtur ut emendavit in codice suo Isaac. Casaubonus: ὁ δὲ ὄνειρος ἐνύπιόν τε ἂν ἐνεργεῖ ἄγων εἰς ἐπίστασιν, ctc.

Pag. VI.

*Ὀνόματος αὐτοῦ τεθέντος ἀπ' ἀρχῆς παρὰ τὸ εἶρειν.] Suidas: ὄνειρον ἐγγεῖρον καὶ ὄρεῖον τὴν ψυχὴν, ἢ παρὰ τὸ εἶρειν ὃ ἔστι λέγειν. nonnulli tamen legendum putant, παρὰ τὸ ὄν εἶρειν. Cum hoc vero Artemidori capite operae pretium erit conferre et componere Macrob. c. III. lib. I. in Somnium Scip.

Pag. VII.

*Ἄμκ νοηματικῶς εἰπεῖν.] Liber Is. Cas. ἄμκ νοήματι ὡς εἰπεῖν.

Pag. VIII.

Καθίζειν εἰς χρεῖας.] Glossae veteres: χρεῖα ἐν αἷς ἀποπατοῦμεν, Latrinae.

Pag. IX.

*Ἄτὰρ δὴ καὶ δημοσίων ἀνδρῶν τε.] Liber Is. Cas. ἄτὰρ δὴ καὶ δημοσίων ὄνειρων τε καὶ κοσμικῶν.

Pag. X.

καὶ γίνεται οὐ καὶ διώτης ὁ ἰθὺς.] Sic habebat editio Aldina. at in libro Is. Cas. καὶ γίνεται εἰ καὶ ἰθιώτης ὁ ἰθὺς.

Παννύσιδι τῷ Ἀλικαρνασεῖ.] Huius somniorum Interpretis plerique e veteribus meminere. Clemens Alexandrinus, Arnobius, Athenaeus, Macrobius, Suidas et alii.

Γίνεται γὰρ ὡς τοῖς εὐπόροις τὸ ἄκουσιν.] Longe aberrat interpretes. Legendum videtur, τὸ ἀκούσιον. Loquitur Arte-

midorus de insomniis quae contraria qualitati aut conditioni somniantium accidunt, puta si dives aliquid sibi videre videatur quod suae voluntati obstet; divites enim posse dicimus quidquid volunt. et ipse Artemid. cap. V. τούς εὐπόρους, inquit, πτερὰ φασμέν ἔχειν. at nihil magis contrarium τῷ εὐπόρῳ quam τὸ ἀκούσιον.

Pag. XI.

Ἐπειδὴ ὅταν λέγωσιν.] Legendum: ἐπειδὴ ὅ, τι ἂν λέγωσιν.

Ἐκ τῆς οἰκείας διακείας προτεθεμένον σκοπόν.] Feliciter hunc locum restituit vir divini ingenii Is. Casaubonus: ἐκ τῆς οἰκείας δι' ἄερος πρὸς τεθεμένον σκοπόν.

Pag. XII.

Τούτους γὰρ μόνους ἐν νεκρῶν δειπνοῖς οὐ καλοῦσιν οἱ προσήκοντες.] Suspendio vitam finire turpissimum genus mortis. Plinius lib. II. c. LXIV. pocnam praeposteram vocat, *Homines*, inquit, *torquet laquei poena praepostera, incluso spiritu cui quaereretur exitus.* Virgilius *informe tetum*, lib. XII. *Aeneid.*

Et nodum informis leti trabe necit ab alta.

Quod autem in feralibus epulis suspendiosos non nominari ait Artemidorus, id ex libris pontificalibus fluxisse videtur, quibus cautum fuisse notat Servius, ut qui laqueo vitam finisset insepultus abiiceretur, et Varro ait: *Suspendiosis quibus iusta fieri ius non sit, suspensis oscillis veluti per imitationem mortis parentari.* quod fortasse ad ludibrium et deridiculi gratia fiebat.

Κάμηλος οἰονεὶ κάμμηρος.] Quin potius doctissimo Varro credimus, qui Camelum suo nomine Syriaco in Latium venisse ait lib. IV. de lingua Lat.

Ὠς φησιν Εὐηνος.] Evenus Parius poeta antiquissimus, Elegias scripsit. cognomines autem fuere duo; sed innior maiorem indeptus est gloriam. unde suspicari licet huic

esse plerosque versus qui passim laudantur a Platone; Aristotele et aliis. Suidas: δύο ἀναγράψουσι * γεγράφθαι Εὐ-
 ἤνους ἐλεγείων ποιητᾶς, καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. Harpocratio:
 δύο ἀναγράψουσι Εὐήνους ἐλεγείων ποιητᾶς ἑμμενόμεους ἑλλήλοισι, καθά-
 περ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονολογιῶν ἀμφοτέρους λέγων Παρίους
 εἶναι. γνωρίζεσθαι δὲ φησι τὸν νεώτερον μόνον. μέμνηται δὲ Θατέρου
 αὐτῶν καὶ Πλάτων. Parium Evenum in poemate ὑποδήλωσιν
 καὶ παρεπαίνους; invenisse asserit in Phaedro Socrates: τὸν δὲ
 κάλλιστον Πάριον Εὐήνον εἰς μέσον οὐκ ἄγομεν; ὃς ὑποδήλωσιν τε πρῶ-
 τος εὔρε καὶ παρεπαίνους; οἱ δὲ αὐτὸν καὶ παραψόγους φασὶν ἐν μέτρῳ
 λέγειν, κνήμης χάριν, σοφὸς γὰρ ἀνὴρ.

Pag. XIV.

[Ὡς Ἀριστοτέλης διαπορῶν.] Lib. περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντ.
 insomnia dici non debere θεόπεμπτα sed tantum δαιμόνια
 contendit ex eo, quod non solum homini sed et aliis
 quoque animalibus accidant. Ὅλωσ' δ' ἐπεὶ, inquit, καὶ τῶν
 ἄλλων ζώων ὀνειρώττει τινὰ, θεόπεμπτα μὲν οὐκ ἂν εἴη τὰ ἐνύπνια,
 οὐδὲ γέγονε τούτου χάριν δαιμόνια μὲν τοι' ἢ γὰρ φύσις δαιμονία,
 ἀλλ' οὐ θεία.

μη δεῖν διαφέρειν.] Scribe: μηδὲν διαφέρειν.

[Ἐτεὶ αἴ γε ἄμετροι τροφαί.] Elegantissime hoc explicat
 Clemens Alexandrinus lib. II. Paedag. c. IX.: ἐργαὶ δὲ
 οὐ βροχούτων, καὶ τῶν ἀποτεσσαγμένων ταῖς τροφαῖς οἱ βῶχοι, καὶ τὸ
 φέγγχειν ταῖς στρώμασιν ἐνειλημμένον, γαστέρων τὲ στενοχωρουμένων βορ-
 βορυγμοὶ τὸ διορατικὸν τῆς ψυχῆς κατέχουσαν ὄμμα, φαντασιῶν μυρίων
 τῆς διανοίας ἐμπιπλαμένης· αἰτία δὲ ἢ περιττὴ τροφή, τὸ λογιστι-
 κὸν εἰς ἀναίσθησιν καθέλευσα. Tertullianus lib. de anima c.
 XLVIII.: *Certiora et colatiora somnari affirmant sub
 extimis noctibus, quasi iam emergente animarum frigore
 producto sopore.*

[Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀστάρτην σεβομένων.] Astarte vetustissi-
 mum nomen Syriac numen fuisse notat Tertullianus Apol.
 c. XXIV.: *Unicuique etiam provinciae et civitati suus*

Deus est, ut Syriae Astartes. Phoenicib. et Sidoniis alii tribuunt: Achilles Tatius initio Leucipp.: *ἐνταῦθα ἤκων ἐκ πολλοῦ χειμῶνος, Σώστρατε, ἔθρον ἐμαυτῷ τῇ τῶν φοινίκων, καλοῦσιν αὐτὴν Ἀστάρτην οἱ Σιδώνιοι.* Suidas: *Ἀστάρτη ἢ παρ' Ἑλλησιν Ἀφροδίτη λεγόμενη, θεὸς Σιδωνίων.* Ioannes Xiphilinus Sermone *εἰς τὴν τοῦ σταυροῦ προσκύνησιν.* *Καὶ προσκυνήσασαν τῇ Ἀστάρτῃ καὶ τῷ Χριστῷ ὃ ἐστὶ Σιδωνίων βδέλυγμα.*

Ἐν οἷς ὁ γράμματά τινα.] Scribe ut in lib. Is. Cas. *ἐν οἷς οἶον γρ. 7.*

Pag. XVII.

Χεῖρες δὲ αἱ πράξεις εἴρηται.] Manus opificis pro opere ipso. ut apud Propert. lib. III. Eleg. XX.:

Aut certe tabulae capient mea lumina pictae,
Sive cboro exactae seu magis aere manus.

Himerius in excerptis: per Photium: *Χρυσῷ μὲν ἀσπίς ἀστράπτουσα, καὶ τὴν Ἡφαίστου μηνύουσα χεῖρα τοῖς θαύμασιν.* Inde opifices ἀποχειροβίωτοι Luciano.

Pag. XIX.

Ὡς υἱοὺς ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.] Huius versus autorem Plutarchus, Evenum poetam, de quo nonnulla supra diximus, laudat lib. *περὶ τῆς εἰς τὰ ἔκγονα φιλοστορ. ψελλιζόντων καὶ συλλαβιζόντων ἡκρωῶντο, καὶ κόμους καὶ πότους καὶ ἔρωτας αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι πλημμελοῦντων ἐπέδον, ὥστε ἐπαινεῖσθαι καὶ μνημονεύεσθαι τοῦ Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν:*

Ἴδε ὅση λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

atque hinc emendandum Artemidorum censet Is. Casaubonus legendumque: *Ἐἶδεν ὅση λύπη etc.*

τὰ δὲ θαλυκὰ προικὸς ἐπιδίδται.] Pomponius I. I. D. soluto matrim. Republicae interesse ait dotes mulieribus conservari, *quum dotatas esse feminas ad subolem procreandam, replendamque liberis civitatem, maxime sit necessarium.* ideoque tenentur patres filias dotare. et ipsae iure

quodam suo dictae promissaeve dotis persecutionem habent. Sic Martialis disertissimo epigrammate IX. lib. VII. postquam multa ad Aulum pertinere dixit, addidit

Dotem iam grandis filia poscit, et hoc,

ipse Artemidorus lib. IV. c. XLI. filiam cum creditore comparat: δανειστής κηΐ θυγάτηρ τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον· ἐπειδὴ περ κηΐ ἢ θυγάτηρ μετὰ ἀνάγκης ἀπαιτεῖ, κηΐ ὅταν μετὰ πολλῶν ἀντραφῆ φροντιδῶν, ἀπαλλάσσεται λαβοῦσα προῖκα ὡς δανειστής.

Pag. XX.

Παντὶ σώματι ἀσκοῦντι.] Scribe: παντὶ σώματα ἀσκοῦντι.

Μικρὰ δὲ παραστήσομαι.] Scribe: παρακλήσομαι.

Pag. XXI.

Ἐρανάρχῃ.] Eranarcham vocat praefectum erano colligendo. Ἐρανος in vetere Glossario, *stipes sodalium*. Suidas: Ἐρανα, δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς. Item: ἔρανος, ἢ ἐκ κοινοῦ ἐστίασις, ἢ ἐμπολή, εἰσφορὰ, συλλογή. Scholiast. Homeri ad illa verba Odys. A.:

— — — — τίπτε δέ σε χρεώ;

Εἰλαπίν', ἢ ἐ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

ὁ ἔρανος, inquit, ὡς ἕκαστος τὶ κομίσσειεν, τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον, χρέματα κεφάλαια καλεῖται.] Glossae veteres: κεφάλαιον ἐπὶ δανείου, *Sors, summa*. Iulius Pollux l. III. c. IX.: καλεῖται δὲ τὸ μὲν κεφάλαιον, ἀρχαῖον· τὸ δὲ ἔργον, τόκος. Suidas: κεφάλαια, τὰ χρέματα. Idem: κηΐ τὸ κεφάλαιον τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ Αἰσχίνῃ· παρελήπται δὲ κηΐ ἐπ' ἀργυρίου. Idem: κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ γραμματος, κηΐ λόγου, κηΐ ἀργυρίου. Idem: ἀρχαῖα, τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν. Idem: ἐχρήσαντο οἱ φήτορες τῷ ἀρχαίῳ ἐπὶ τοῦ δανειζομένου τὸ ἀργύριον, ὅπερ ἔτισι κατὰ τινα συνήθειαν κεφάλαιον ὀνομάζουσι. Ipse Artemidorus hoc lib. c. XXXVI. πολλὰς κεφαλὰς κτήσασθαι, κηΐ οὐσίαν πολλήν. et c. XXXVII. ἀπώλεια τῶν κεφαλαίων. et alibi. Sic Latinis ca-

put pro vectigali, ut apud Iuvenalem: *Biras qui capilli summas exegit.* Sic et *capita.* quod alii notavere.

[Ἀλλοτριῶν τριξίν ἢ γυναῖκες χρῶνται.] Alienis capillis turritum verticem aedificant, νεκροῖς ἐνδιδύσκουσαι πλοκάμοις τὸ κρέανιον, ut loquitur Clemens Alex. l. III. Paed. c. XII. Ovid. Amor. l. I. Eleg. XIV.:

Nunc tibi captivos mittet Germania crines,
Culta triumphatae munere gentis cris.
O quam saepe comas aliquo mirante rubebis,
Et dices, emta nunc ego merce probor.

Nescio quam pro me laudat nunc iste Sicambam, etc.

[Τοῖς περὶ Διόυσου τεχνίταις.] Aristoteles lib. III. Rhetor. c. II.: *οὐ γὰρ ἂν μητρειγύστην αὐτὸν καλεῖν, ἀλλὰ δαδούχον· ἄμφω γὰρ περὶ Θεόν· ἀλλὰ τὸ μὲν τίμιον, τὸ δὲ ἄτιμον, καὶ οἱ μὲν Διονυσιολόγκας, αὐτοὶ δὲ αὐτοῦς τεχνίτας καλοῦσι.* Idem Probl. sect. XXX. 9.: *οἱ Διονυσιακοὶ τεχνίται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πονηροὶ εἰσίν, ὅτι ἤκιστα λόγου σοφίας κοινωνοῦσι.* Aelian. l. XI. Hist. anim. c. XIX.: *Παντεθίδας ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστειλάς διὰ τῆς Σπάρτης ἐλθεῖν τοὺς ἐς Κύθνηρα ἀπιόντας τῶν περὶ τὸν Διόυσου τεχνιτῶν, εἶτα καθήμενος ἐν τῷ ἐφαρείῳ ὑπὸ κυνῶν διεσπάρσθη.* Vid. Pollux l. III. c. XXX.

Pag. XXII.

[Κομεῖν μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἐστίν.] Suidas: *κοιμωτίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι. Κοιμὸς, περιεργὸς κόσμησις.* Vetus Glossarium ms.: *Κοιμὸς ἢ μεγαλοφροσύνη, καὶ ἢ περιφάνεια. Κοιμεῖν, τὸ σώμα ἀρξάζειν, ἐπεὶ καὶ κοιμωτικὴν λέγουσι τὴν κοσμοῦσαν καὶ ἐμπλέκουσαν. καὶ τὸ κοιμῆσαι, τὸ ἐπιμέλειαν ἀξιῶσαι.*

[Ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ χαίτη ἰππεῖα δεσμεύεται.] M. Cicero Tuscul. V. ubi de Damocle: *In hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari seta equina appensum demitti iussit, ut impenderet illius beati cervicibus.* Nec solum ex pilis de cauda equina vulsis funes fiebant, sed etiam e ca-

pillo muliebri. Vitruvius l. X. c. XVI.: *Namque fiunt in capitibus foramina, per quorum spatia contenduntur capillo, maxime muliebri, vel nervo, funes qui magnitudine ponderis lapidis quem debet ea ballista mittere ex ratione gravitatis proportionem sumuntur.* Julius Capitol. in Maximino iuniore, tanta fide Aquileienses contra Maximinum pro Senatu fuisse refert, ut funes de capillis mulierum facerent, quum decissent nervi ad sagittas emittendas: quod aliquando Romae dicitur factum.

Ἐρῖα δὲ ἀντὶ τριχῶν ἔχειν νόσους μακρὰς καὶ φθίσιν προαγορεύει.] Ex tabe scilicet plerumque distillant capilli. Hippocrates in Coacis: ὅσοισι τῶν φθισικῶν αἱ τρίχες ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέουσι ἀπὸ διαβροχῆς ἀπόλλυνται. Idem l. II. de Morbis: τούτοις ἢν μὲν αἱ τρίχες ἤδη ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέουσι, καὶ ψιλῶται ἢδη ἢ κεφαλὴ ὡς ἐκ νόσου, etc. Celsus l. III. c. XXII.: *Tertia tabis species longeque periculosissima, quam Graeci φθίσιν nominaverunt, oritur fere a capite, inde in pulmones destit-* tal, etc.

Pag. XXIII.

Ὅτι μηδενὸς ἐπιλαβέσθαι παρέχωσιν.] Posidippus Epigram. εἰς ἀγαλλμα τοῦ Καιροῦ l. IV. Antholog.:

Ἦ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν ὑπαντιάζαντι λαβέσθαι,
 Νῆ Δία τὰξόπιθεν πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
 Τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραδρεξάντά με ποσσίν,
 Οὔτις ἔθ' ἰμείρων δρεξέεται ἐξόπιθεν.

Ἐρῶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν — ἀγαθόν.] Isiaci sacerdotes caput funditus deradere solebant, quod Graeci dicunt ξυρεῖν ἐν χρῶ. Apulei. Miles. X.: *Tunc influunt turbae sacris divinis initiatae, viri feminaeque omnis dignitatis et omnis aetatis, linteae vestis candore puro luminosi: illae limpido tegmine crines madidos obvolutae, hi capillum derasi funditus vertice praenitentes.* hos Martialis calvos linigeros nuncupavit l. XII. epigr. XXIX.:

Linigeri fugiunt calvi sistrataque turba.

iisdem λινστολίαν καὶ ξύρησιν tribuit Plutarch. l. de Is. et Osir.: οὔτε γὰρ φιλοσόφους παρωνοτροφίαι, ὧ κλέα, καὶ τριβωνοφορίαι ποιοῦσιν, οὔτε Ἰσριακοὺς αἱ λινστολίαι καὶ ξύρησις.

Ξυρᾶσθαι.] Glossae veteres: ξυρὸν κουρέως, Trauer. ms. Craber, legendum: *Glaber*.

Ναυαγήσαντες μὲν γὰρ ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι.] Τὸ ξυρᾶσθαι naufragorum ultimum votum. Petron. Arbit. *Audito enim non licere cuiquam mortalium in nave neque ungues neque capillos deponere, nisi cum pelago ventus irascitur. Quem morem iam pridem observaverat eruditissimus Brodaeus ad illud Lucilianum lib. VI. Anthol.*

Σωθῆς ἐκ πιλᾶγους Δουκίλλιος, ὧδε κέκαρμαι

Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Pag. XXIV.

Καὶ γὰρ ὄνουχιζεσθαι φαμὲν τὸν ἐπὶ βλάβῃ ὑπὸ τινος ἐξαπατηθέντα.] Suidas: ὄνουχιζεσθαι, ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἄριστοφ. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπὶ βλάβῃ τι ἐξαπατηθῆναι. καὶ ἀπονυχιῶ σοῦ τὰν πρυταίειω σιτία, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσασθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνουχιζομένων. Idem in Ἄπονυχιῶ. Atque hunc loquendi modum Gallico nostro idiomate usurpamus. ad verbum autem ὄνουχιζεσθαι est, ungues demere, ungues facere; sic enim exponunt veteres Glossographi, inepte igitur verterat Cornarius: *unguibus conscalpi*.

Μέτωπον ἠλκωμένον ἀίσχύνην δηλοῖ.] Eoque sensu accipi debet apud Martialem attrita frons l. VIII. Ep. LIX.:

Lippa sub attrita fronte lacuna patet.

et apud Iuvenal, Sat. XIII.:

— quando recepit

Eiectum semel attrita de fronte ruborem?

Frontem pudoris templam esse ait auctor Glossarum ad illud Persii Sat. V.:

— exclamet Melicerta perisse

Frontem de rebus.

Χάλκεον δὲ ἢ σιδήρεον ἢ λίθινον μέτωπον, etc.] Ore ferreo esse dicuntur impudentes. Sic Catullus de *moeccha putida*:

Quod si non aliud potest, ruborem
Ferroo canis exprimamus ore.

Ἦτα ἔχειν πλείονα ἀγαθὸν τῷ βουλομένῳ κτήσασθαι τινα ὑπακουσόμενον.] Eorum aures in nostra potestate nos habere dicimus, qui nobis loquentibus attentis et obediens esse solent. Sic in *Milite glorioso* Sc. *Voluptas*, *Pyrgopolinices* ait:

— operam do tibi,

Loquere, aures meas profecto dedo in ditionem tuam.

et in *Pseudolo* Sc. *Si de damnosis*:

Fac sis vacivas Pseudole aedis aurium,

Mea ut migrare dicta possint quo volo.

et *Trinumi* Prologo:

— date vacivas aures, dum eloquar.

Lucianus eloquentiae vires sub *Herculis Ogmii* persona figurate notavit: eumque lingua subtilibus trajecta catenulis innumerac multitudinis aures revinctas trahere ad se finxit: ὁ γὰρ ἐν γέρον *Ἡρακλῆς* ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάμπόλυ τι πλήθος ἔλκει ἐκ τῶν ἄτων ἅπαντας δεδεμένους. δεσμὰ δὲ εἰσὶν σειρὰ λεπτὰ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμένοι ὄρκοις εἰκνύσθαι τοῖς καλλίστοις. et ibidem aliquanto post: μηδὲ τοῦτο *Ἰουμάσσης* εἰδῶς τὴν τῶν ἄτων καὶ γλώσσης συγγένειαν.

Pag. XXV.

Μαστιγοῦσθαι δὲ τὰ ὦτα κακὰς ἀγγελίας ἀκούσεσθαι ποθὲν σημαίνει.] *Mercurius* in *Amphitrone* Sc. I.:

Hinc enim mihi dextera vox auris ut videtur verberat.

So. *Metuo vocis* ne vice hodie hic vapulem quae hunc verberat.

περὶ μυρμηκῶν.] Hic semel notandum quod saepicula in his libris observari possit, imperitos librarios ineptis titulis cohaerentia capita disiunxisse. delendum igitur hoc lemma, et quae sequuntur titulo περὶ ὄτων continua serie adscribenda.

Μύρμηκας εἰς τὰ ὄτα δοκεῖν εἰσπορεύεσθαι.] Plin. l. XXVIII. c. IV. Si quod animal aurem intraverit, et exspuatur, exire ait. et l. XXIX. c. ult. Si quod animal aurem intraverit, praecipuum remedium esse murium fel aceto dilutum. Q. Seren. Sammonicus lib. de pris. med.:

Si vero incautas animal penetraverit aures,
Proderit admisto pavidi fel muris aceto.

Σοφισταῖς ἀγαθόν.] Bonum esse ait Artemidorus et prosperum Sophistis insonnium, si aures suas formicas intrasse somniaverint. forte quod huiusmodi somnium pueros qui ad ipsos discendi gratia commeabunt ἀνηριθμοὺς καὶ ἀμέτρον fore portendat. quales formicas describit Theocrit. Idyll. XV. indeque magnos illos sophistas futuros, scilicet μεγαλομίσθους, δημοτελεῖς, πανδήμους, παγκόινους. Sic enim illustriores sophistae a Jul. Polluc. nuncupantur l. IV. c. VI. ceterum Sophistae appellatio anceps et ambigua est. Suid.: Σοφιστής, ἀπατεῶν· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὅ ἐστι λόγους ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος, ὡς σοφίζων. Vetus Glossarium: Σοφιστής, disertor, sophista. ms. deceptor, sophista, praeceptor, orator.

Ὅμοιοι γάρ εἰσι μύρμηκες τοῖς φοιτῶσιν ἀκουστομένοις μειρακίοις.] Quidquid enim in pueris discentibus desiderari potest, id in formicarum natura reperire est. quippe haec animalcula τῶν ἐντόμων ζώων ἐργατικώτατα operantur et noctu plena luna: in opere labor, sedulitas, concursatio; diligens cum obviis quaedam collocutio, atque percontatio. conduunt frumenta formicae hiemis memores: in iisque notat Aristoteles ἀπόδειξιν τῆς τροφῆς καὶ ταμείαν. ideoque dictae

fragilegæ, γενναῖοι οἰκονόμοι καὶ φρουροί. quibus scilicet τὸ ἐθελευργὸν καὶ τὸ ἐθελύπονον πάρεστι ἀπροφασίστως καὶ ἄνευ τιδὸς ὑποτιμήσεως ἐθελουκακούσης καὶ σκήψεως εἰς ἣν ὑποχωρεῖ τὸ ῥάθυμον. unde et pigros ad formicam mittit Sapiens, *Parvula nam exemplo est magni formica laboris, et Formica tandem quidam exasperare magistra.* οὐδὲν γὰρ οὕτω μικρὸν ἢ φύσις ἔχει μειζόρων καὶ καλλιόνων κάτοπτρον, ἀλλ' ὡς περ ἐν σταγόνοι καθαρά πύσης ἔνεστιν ἀρετῆς ἔμφασις· ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότις, τὸ κτηνωτικόν· ἐνὶ δὲ ἀνδρείας εἰκὼν τὸ φιλόπονον. ἔνεστι πολλὰ μὲν ἐγκρατείας σπέρματα, πολλὰ δὲ φροήσεως καὶ δικαιοσύνης. Aristoteles I. IX. II. anim. c. XXXVIII. Plin. I. XI. c. XXX. Ovid: VI. Metam. Virgil. Horat. Juvenal. Aelian. I. II. hist. an. c. XXV. et I. IV. c. XLIII. Phytarch. πότερες τῶν ζώων φρονιμώτερες. Horapollon in Hieroglyph.

Γῆς τε γὰρ εἰσι παῖδες.] Inde est quod Apulei. formiculam illam parvulam *ruricolam* vocat I. VI. Metam. et Phaedrus I. IV. *rusticam*.

Καὶ εἰς τὴν γῆν καταδύονται.] Earum solertiam in subeundis cavis belle expressit Aelian. II. A. I. VI. c. XLIII. σοφία δὲ ἄρα τὴν ὑπόγειον οἰκοδομίαν τῆνδε ὑπεργάζοντο σχολιωτάτην τοῖς ἐπιβουλεύουσι σφισί τῶν θηρίων πάροδον, καὶ δύσπορον, ἢ καὶ παντελῶς ἄπορον ἀποφαίνοντες. sic.

Ἵστα ἔνου ἔχειν δοκεῖν φιλοσόφοις μόνου ἀγαθόν· ὅτι μὴ ταχέως κινεῖ τὰ ὦτα ὁ ὄνος.] Inepta haec sunt, nisi legas: ὅτι δὴ ταχέως κινεῖ τὰ ὦτα ὁ ὄνος.

Αὐται γὰρ ὑπὲρ εὐμορφίας καὶ μέλανι χρίονται τὰς ὀφθαλμοί.] Aristenaetus Epist. I. Laidis pulcritudinem curiose inspicieus, nigerrima eius supercilia fuisse ait: ὀφθαλμοὶ τε μέλαινα, τὸ μέλαν ἄκρατον. Plinius I. XXX. c. XV.: *Oris formicarum supercilia denigrari cum muscis tritis tradunt.* Tertull. I. de habitu mul.: *Illam ipsum nigrum pulverem quo oculorum exordia producuntur. nec solum supercilia sed et palpebras oculosque tingebant.* Ovid. I. III. de Arte:;

Nec pudor est oculos tenui signare favilla.

Plin. l. XI. c. XXXVII.: *palpebrae in genis hominī utrinque; mulieribus vero etiam infectae cotidiano. tanta est decoris affectatio, ut tingantur oculi quoque.* Lucian. in Perictione Pythagor.: οὐδὲ χρίεται πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραίνουσα τοῦτο, ἢ μελαίνουσα ὀφθαλμούς τε καὶ ὀφθαλμούς. eo pertinet etiam illud Tertull. l. de cultu fem. *oculos fuligine collinunt.* et Arnob. l. II. adv. gent. *fuligine oculos obumbrant.* et B. Chrysostom. Panegy. in Ioseph.: ψιμιθίω δὲ τὸ μέτωπον λευκαίνουσα καὶ μέλανι τοὺς ὀφθαλμούς ὑπεγράφουσα. Pingebant autem supercilia, ut ea in arcum ducerent, et quasi lunarent. et Varro notat l. IV. de L. L. mulieres potissimum supercilia sua attribuisse Lunae.

Ἔθος γὰρ παλαιὸν ἐπὶ πένθει τὰς ὀφθαλμοὺς ψιλοῦσθαι.] Nimirum in luctu homines supercilia ponunt aut etiam radunt, ut abiectiores et humiliores videantur. etenim supercilia maxime indicant fastum. Superbia aliubi conceptaculum, sed hic sedem habet: in corde nascitur, huc subit, hinc pendet. nihil altius simul abruptiusque invenit in corpore ubi solitaria esset. Plin.

Pag. XXVI.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ ὄμματα ψήφους ἔχει.] Pupilla enim in oculo est quasi ψῆφος sive gemma in anulo. alludit ad ambiguum significationem τοῦ ψήφους. ut c. V. l. II. ψῆφον γὰρ καλοῦμεν ὡς περ λίθον τὸν ἐν δακτυλίῳ, οὕτω δὲ καὶ τὸν τῶν χρημάτων ἀριθμόν. Vetus Glossarium: ψῆφος ὁ ἀριθμὸς, numerus. ψῆφος ὁ λίθος, gemma.

Ἐοίκασι γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ παισίν.] Orbi et quasi cacci dicuntur parentes qui liberos amiserunt. Festus: *Orba est quae patrem aut matrem aut filios, quasi lumen, amisit.* Glossae: *Orbus*, πηρὸς, ὄρφανός, τυφλός.

Ἄφθαλμοὶ τοῦ σώματος ἰδηγοί.] Cic. l. II. de N. D.: Oculi tanquam speculatores altissimum locum obtinent, ex quo plurima conspicientes fungantur suo munere.

Ὀφθαλμοὶ ἀδελφοὶ εἰσὶν ἀλλήλων.] Ipse Artemid. sup. c. XXV. τὰ ὠτα ἀδελφὰ ἐστὶν ἀλλήλων. Suidas: ἀδελφὰ, οἰκεία, ἀρμόζοντα, πρέποντα.

Εὐσέβεια.] Pitalia. certamen quinquennale quod in Hadriani honorem ab Antonino Pio institutum fuisse scribit Spartianus.

Ἐν Ἰταλίᾳ.] Scilicet apud Puteolos, ut tradit idem Spartianus in Hadriano sub finem.

Pag. XXVII.

Λόγος δέ τις ἔχει ὡς καὶ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος τυφλὸς ἦν.] Caccum fuisse Homerum et a caecitate sic dictum vetus fabula est. Herodotus in Homeri vita: ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελεσιγενεῖ ἀπὸ τῆς συμφορῆς. οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ἀμήρους λέγουσιν. ὥστε πρότερον ἐνομαζομένου αὐτοῦ Μελεσιγενέος, τούτου γενέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος. Plutarch. in eiusdem vita: μετωνομάσθη δὲ Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρεώθη· οὕτω δὲ ἐκάλουν αἱ τε Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπληρωμένους, παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν δμηρευόντων, ὅ ἐστι τῶν ἠγούμένων. Christodorus Thebanus l. V. Antholog.:

— ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρ' οὖς

Ἄμφοτέρως περιβλήτας εὐσκοπὸς ἔπλασε τέχνη·

οὔτι μάτην· φάειν γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπή.

Ἄλλ' οὐκ ἦν ἄλαῶ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι·

Ἔζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν, εἰς.

Alii vero caccum Homerum ab antiquis habitum fuisse aiunt, ὅτι οὐχ ἠττήθη ἐπιθυμίας, ἢ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀρχεται. Videndus Suidas.

Διὰ τὸν Κύκλωπα μῦθον.] Scribe: διὰ τὸν περὶ Κύκλ. μ.

Pag. XXVIII.

Ἄλλοτριους δὲ δοκεῖν ἔχειν ὀφθαλμοὺς, τυφλὸν γενέσθαι σημ.]

Leonidas Epigrammatarius l. I. Antholog.:

Τυφλὸς ἀλητεῖων χωλὸν πόδας ἤερατιζεν,

Ὅμιμασιν ἄλλοτρίοις ἀντερραυζόμενος.

Τέκνον ἐκείνου παραλήψεται.] εἰς γάμον scilicet.

Προπέμπειν τὰς χεῖρας.] Praeferre iter. *aller à ta-
tons.* Plinius de cochleis l. XI. c. XXXVIII.: *Cochleis
oculorum vicem cornicula bina praefertatu implent.*

Πολλὴν γὰρ εὐαισθησιν.] Scribe: εὐαισθησίαν, ut infra
ἀναισθησίαν.

Διὰ γὰρ τῆς ξίνος ἀέρα ἐπισπῶντες οἱ ἄνθρωποι βελτίονα ἔντως
ἀφελούονται.] Aristoteles l. I. II. A. c. XI: ἔτι προσώπου μέ-
ρος, τὸ μὲν ὃν τῷ πνεύματι πόρος, ῥίσι· καὶ γὰρ ἀναπνεῖ καὶ ἐκπνεῖ
ταύτη, καὶ ὁ πταρμός διὰ ταύτης γίνεται, πνεύματος ἀδρόου ἕξοδος,
σημειῖον οἰωνιστικὸν καὶ ἱερὸν μόνον τῶν πνευμάτων. Arnob. l. II.
adv. Gent.: *Suspensum imbricem narium munitionibus
muculentis et spiritali commicabilem tractui.*

Δύο ἔχειν ῥίνας, ἔτι στάσεις πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας οἰκείους
σημ.] Delendum τὸ: ἔτι; obrepsit enim oscitanti librario
per similem litterarum ductum sequentis vocabuli ἐπέι.

Pag. XXIX.

Καὶ γὰρ ἐν τοῖς πένθεσι, λαβῶνται τὰς παρειὰς οἱ ἄνθρωποι.]
Morem hunc notare viri docti ad illud caput legis XII.:
MULIERES GENAS NE RADUNTO.

Τὰς δὲ σιαγόνας πρὸς ἀποθήκας ληπτέον.] Etenim in ma-
xillis ut in loculis et apothecis repositi sunt dentes.

Παιδὶ δὲ νέῳ κοιμῶν θάνατον σημαίνει, διὰ τὸ προσλαβεῖν τὴν
ἡλικίαν.] Censorius Cato filium monebat senilem iuventam
praematurae mortis esse signum.

Pag. XXX.

Ἄριστάνδρου τοῦ Τελμισέως.] Aristander Telmissensis
peritissimus vates in magna apud Alexandrum existima-
tione fuit. Q. Curt. l. IV.: *Apud Macedonas quoque cum
forte panem quidam militum frangeret, manantis sangui-*

nis guttas notaverunt: territoque rege, Aristander peritissimus vatum respondit, si extrinsecus cruor fluxisset, Macedonibus id triste futurum: contra, cum ab interiore parte manaverit, urbi, quam obsiderē destinās-
sent, exitium portendere. Idem eodem lib.: Forte praetervolans corvus glebam quam unguibus ferebat, subito emisit. et paullo post: Digna res visa de qua vates consuleretur, et erat Alexander non intactus ea superstitione mentis. ergo Aristander cui maxima fides habebatur, urbis quidem excidium augurio illo portendi, ceterum periculum esse inquit, ne rex vulnus acciperet. Plutarch. in Alexandro: ὁ δὲ Φίλιππος ὑστέρῳ χρόνῳ μετὰ τὸν γάμον, εἶδεν ἕναρ αὐτὸν ἐπιβάλλοντα σφραγίδα τῇ γαστρὶ τῆς γυναικίος: ἢ δὲ γλυφὴ τῆς σφραγίδος, ὡς ἦτορ, λέοντος εἶχεν εἰκόνα. τῶν δὲ ἄλλων μάντεων ὑφοραμέων τὴν ὄψιν, ὡς ἀκριβεστέρως φυλακῆς δεομένη τῷ Φιλίππῳ τῶν περὶ τὸν γάμον, Ἀρίστανδρος ὁ Τελμισσεὺς κύειν ἔφη τὴν ἄνδραπον, οὐθὲν γὰρ ἀποσφραγίζεσθαι τῶν κειῶν, καὶ κύειν παῖδα θυμειδῆ καὶ λεοντώδη τὴν φύσιν. et in eodem opere celeberrimi huiusce vatis frequens mentio. meminit etiam Arrian. l. I.: καὶ Ἀλέξανδρος οὐ φαῦλον ποιησάμενος τὸ τῆς χελιδόνος, ἀνεκαίωσεν Ἀριστάνδρῳ τῷ Τελμισσεῖ μάντει. Lucian. in Philopatri. Aeliani. V. H. l. XII. c. LXIV.: Ἀρίστανδρος ὁ Τελμισσεὺς Θεόληπτος γενόμενος ἢ ἔκ τινος ἄλλης συντυχίας κατασχεθεὶς, etc. Clemens Alex. l. I. Strom.: Ἀρίστανδρός τε ὁ Τελμισσεὺς, ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ γενόμενος. Hunc Aristandrum esse puto qui De ostentis scripsit. citaturque a Plin. l. XVII. N. H. c. XXV.: *Laodiceae Xerxis adventu platanus in oleam mutata: qualibus ostentis Aristandri apud Graecos volumen scatet, ne in infinitum abeamus.* Ceterum Telmessus in Caria est: qua in urbe excellit haruspicum disciplina. Cic. l. I. de divinat.: *Tum Caria tota, inquit, praecipueque Telmessenses, quod agros uberrimos maximeque fertiles incolunt, in quibus multa propter fecunditatem fingi*

gignique possunt, in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt. Arrian. l. I. I.: εἶνα γὰρ τοὺς Τελμισσίας σοφοὺς τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι, καὶ σφίσι ἀπὸ γένους δεδύσθαι αὐτοῖς καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ τὴν μαντείαν." Tertull. l. de Anima c. XLVI.: *Telmessenses nulla somnia evacuant, imbecillitatem coniectationis incensant.* e contrario vero Atlantes insomnia non visunt qualia reliqui mortales, ut ait Plin. l. V. c. VIII. Tertull.: *Sed et quod Libyca gens Atlantes caeco somno noctem transigere dicuntur, animae utique natura laxatur.*

Οἶκον μὲν γὰρ ἡγεῖσθαι χρὴ τὸ στόμα· τοὺς δὲ ὀδόντας, τοὺς κατὰ τὸν οἶκον ἀνθρώπους.] Achmet. c. XXI.: τὸ δὲ στόμα ὡς οἶκος κρύβεται τοῦ ἀνθρώπου· οἱ γὰρ ὀδόντες ὁ τοῦ οἴκου εἰσι λαίε.

Οἱ τομεῖς λεγόμενοι, τούτεστιν, οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.] *Dentium forma et usus triplex.* Arnob. lib. III. adv. gent.: *subactionibus ciborum dentes trini generis, atque in officina trina compositi.* Aristoteles l. III. de part. animal. c. I.: ὁ δὲ ἄνθρωπος πρὸς γε τὴν κοινὴν χρῆσιν καλῶς ἔχει πεφυκότας· τοὺς μὲν πρόσθιους ὀξεῖς, ἵνα διαιρῶσι· τοὺς δὲ ἠομφίους πλατεῖς, ἵνα λεκάνωσι· ἐρίζουσι δὲ ἑκτέρους οἱ κυνόδοντες. Cic. l. II. de N. D.: *dentibus autem in ore constructis manditur: atque ab aliis extenuatur et molitur cibus; eorum adversi acuti morsu dividunt escas, intimi autem conficiunt qui gemini vocantur.* Plin. l. XI. c. XXXVII.: *continuorum qui digerunt cibum lati et acuti: qui conficiunt, duplices: qui discriminant eos, canini appellantur.*

Τομεῖς.] Plinio, *primores*: Polluci: *διχαστήρες*, κτένες, γελασινοί. Isidoro Orig. XI. c. I.: *praecisores.* in veterino pecore vocantur: *rapaces.* Vegetius l. III. Mulomedicinae c. I.

Κυνόδοντες.] *canini*, Isidoro *columelli*, a longitudine et rotunditate. unde apud Achmetem legitur: ὁ κυνόδους,

στηριγμῶς· καὶ ἔρισιμά ἐστι τοῦ εἴκου. eiusmodi dentes in equis vocantur: columellares. Varro l. II. de re rust. c. VIII.: *Equus triginta mensium primum dentes medios dicitur amittere, duos superiores, totidem inferiores: incipientes quartum agere annum, itidem eiiciunt et totidem proximos eorum quos amiserunt, et incipiunt nasci quos vocant columellares.* Plin. l. XI. c. XXXVII.: *aetas veterinorum dentibus indicatur. equo sunt numero quadraginta. amittit tricesimo mense primores utrinque binos: sequenti anno totidem proximos; tum subeunt dicti columellares.* Columellares dentes, κυνόδοντες Absyrto Mulomedico in Bassi Geoponicis l. XVI. cuius verba operae pretium erit conferre cum Varronianis. ἂν μνηῶν μὲν γὰρ γενόμενος ὁ πῶλος, πρωτοβολεῖ τῶν ἐμπροσθίων ὀδόντων οὓς καλοῦμεν τομειῖς, τοὺς μέσους δύο κάτωθεν, καὶ ἄνωθεν ὁμοίως τοὺς δύο ἀποβάλλων. ἀρχόμενος δὲ τοῦ τετάρτου ἔτους, ἐκβάλλει πάλιν ἄλλους δύο κάτωθεν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ ἄνωθεν ὡσαύτως· φέρειν δὲ δοκεῖ τότε καὶ τοὺς κυνόδοντας. τελειώσας δὲ τὰ δ' ἔτη καὶ τοῦ ἑπιλαβόμενος, τοὺς λοιποὺς ἐκβάλλει κάτωθεν καὶ ἄνωθεν, ἐξ ἑκατέρου ἓνα. Vegetius lib. IV. c. V. Art. veterinar.: *pullis enim bimis et sex mensium medii dentes superiorēs cadunt, quos lactantes vocant. quum autem quartum annum agere ceperint, deciditibus his, alios supponunt qui canini appellantur. deinde intra sextum annum molares cadunt.* Plinii locus supra citatus, a ceteris quos etiam protulimus quodammodo dissentire videtur. consentit autem cum Aristotele c. XXII. l. VI. II. A.: ἔχει μὲν εὖν ὀδόντας τεσσαράκοντα. βάλλει δὲ τοὺς μὲν πρώτους τέτταρας τριακοντάμηνος, τοὺς μὲν δύο ἄνωθεν, τοὺς δὲ δύο κάτωθεν· ἐπειδὴν δὲ γένηται ἑνιαυτός, βάλλει τὸν αὐτὸν τρόπον τέτταρας, δύο μὲν ἄνωθεν, δύο δὲ κάτωθεν· καὶ πάλιν ὅταν ἄλλος ἑνιαυτός γένηται ἑτέρους τέτταρας τὸν αὐτὸν τρόπον· τετάρων δὲ ἐτῶν παρελθόντων καὶ ἔξ μηνῶν, οὐκέτι βάλλει οὐδένα.

Μῦλοι.] molares. γόμφιοι, maxillares Plinio. Isidor.: *ultimi sunt molares*, qui concisa a prioribus atque confRACTA subigunt et molunt atque immassant.

Pag. XXXI.

Ὅδόντες ἐμπρόσθιοι ἐκβληθέντες οἱ καλούμενοι τομεῖς οὐδὲν εἴῳσι πράξει διὰ λόγου.] Quippe vocis sermonisque regimen primores tenent, concentu quodam excipientes ictum linguae, seriemque structuræ atque magnitudinem; mutilantes mollientesve aut hebetantes verba, et cum defluxere, explanationem omnem adimentes. Plin. I. VII. c. XVI.

Ἄνευ μὲν γὰρ ὀδόντων οὐκ ἔστι χρῆσθαι ὑγιεινῇ τροφῇ, ἀλλὰ βροφίμασι καὶ χυλῶν.] Qui valide valent utantur ὑγιεινῇ τροφῇ, ἰσχυρῶ βρώματι. at aegrotis, quia cibos solidiores conficere nequeunt, victitandum sorbilo. ideoque a priscis medicis inventa fuisse βροφίματα tradit Hippocrates I. de prisca med.: ἤσάν τινες οὕτως ἔχοντες ὡς μὲν ὀλίγων σιτίων δύνασθαι ἐπικρατέειν· ἀσθενεστέρου δὲ τινος ἐδόκειον οἱ τοιοῦτοι δεῖσθαι, εὖρον βροφίματα, μίξαντες ἐλίγα τῶν ἰσχυρῶν πολλῶ τῷ ὕδατι. ῥόφιμα in veteribus Glossis exponitur *Sorbicina*, *Sorbicio*. in ms. *Sorbicium*, *Sorbillacio*. Item, βροφητόν, *Sorbile*.

Ὅδόντας δοκεῖν ἔχειν ἐλεφαντίνους ἀγαθὸν φιλόλογοις.] Philologos adeoque et philosophos decere munditias oris dentiumque candorem probat Apulei. in Apolog.: *cum primis cui ulla fandi cura sit, impensius cetero corpore os colendum, quod est animi vestibulum, et orationis ianua, et cogitationum comitium.*

Ὡς γὰρ ἀπὸ χρυσέων φθίγγονται τῶν ὀδόντων.] quasi fiant Chrysostomi et Chrysologi.

Νόσον τὴν ὑπὸ χολῆς πλήθους συνισταμένην, ἣν καὶ ἴκτερον καλοῦσι.] Suidas: ἴκτερος, νόσος ἐκ χολῆς συνισταμένη. Aretæus Cappadox I. II. περὶ χροῦ. παθ. c. XV.: Ἦν χολῆς

ξανθῆς λεκιθώδεος ἢ κροκοειδῆος ἢ τῆς μελαγχλωῆρου, εἰς τὸ παντε-
λὲς ἀνάχυσαι ἀπὸ τοῦ σπλάγγνου γένηται, τὸ πάθος ἵκτερος κικλή-
σεται. Glossae veteres: ἵκτερος, *auguro*. ἰκτερικὸς, *aurugini-*
nosus. ms. *auriginarius*. icterus, *arquatus* Lucretio I. IV.
morbis reginis: molliter hic quoniam celsa curatur in
aula, ut ait Q. Seren. Samonicus.

Pag. XXXII.

Παραίρεϊται γὰρ καὶ τὴν τῶν λόγων παρῴθησιν ἢ πενία.]
Πενία ἀνδρα ταπεινοῖ· χεῖρες δὲ ἀνθρώπων πλουτίζουσιν. Sic in
Platonis Convivio: Πενίας υἷος σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς, καὶ ἀνυ-
πόδητος, καὶ ἄσικκος· χαμαιπετὴς ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις
καὶ ἐν ἑδοῖς ὑπαιθρίοις κοιμώμενος· τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων.

Pag. XXXIII.

Τὸν ἴσον λόγον ἔχει τῷ αἵματι τὰ ἀργύρια.] Aclinet. c.
XXXIII.: Γνωστόον ὅτι ὡςπερ οἱ τρίχες δύναμιν καὶ πλοῦτον τοῦ
ἀνθρώπου σημαίνουσιν, οὕτως καὶ τὸ αἷμα· ἀλλὰ καὶ πολλῶ περι-
σσότερον εἰς τὸν πλοῦτον ἐστὶν ἢ κρίσις. καὶ ὅσον ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι
ἀφγρήθῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ διὰ φλεβοτομίας καὶ διὰ συκιάσεως,
ποσοῦτον ἐλαττωθήσεται ἢ ὑπόστασις αὐτοῦ. Sic ambiguo sensu
apud Plautum *argentiexterebronides lenium puellae*
miseris amantibus sanguinem exsugere et ebibere dicun-
tur. Carculione Sc. *Nos veteris*. et in Bacchid. Sc.
Pandite:

Apaga istas a me sorores quae hominum ebibunt
sanguinem.

eo sensu in Poenulo Collabisens Agorastoeli sanguinem
exsugere procul gestit, id est, pecuniam. vetus poeta
comicus:

Τ' ἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.

Ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο μὴ' ἐκτίσαστο,

οὔτος μετὰ ζωντῶν τεθνηκῶς περιπατέει.

Nos Galli vulgo dicimus: Qui perd le sien perd le sang.

Αἷμα φερόμενον ἰδεῖν ἄγοπον τῷ λαμβάνειν προκείμενον, ἐλεγχθήσεται γάρ.] Inter signa quibus homicidia argui solent, errorem observant Rhetores. Cic. l. II. de Orat. ex consequentibus signis argumenta duci ait, *puta, si et ferro interfectus ille, et tu inimicus eius cum gladio cruento comprehensus es in illo ipso loco, etc.* Marius Victorinus in I. Rhetoric. Cic.: *Sed quod paullo ante dixi, signum esse in eo quod fere solet fieri; utique cum dico: ex itinere venit, nam multus in calceis pulvis est. et, hominem occidit, nam cruentus est: argumentum facio ex his quae fere solent fieri. nam et qui ex itinere venit, solet fieri ut pulverulentus sit: et qui hominem occidit, solet fieri ut cruentus sit.* Causam huiusce rei eleganter explicat Lucretius l. IV.:

Namque omnes plerumque cadunt in vulnus,
et illam

Emicat in partem sanguis unde icimur ictu:

Et, si cominus est, hostem ruber occupat humor.

Pag. XXXIV.

Πρὸς γὰρ τὸ πολλάς κεφαλὰς κτήσασθαι, καὶ οὐσίαν περιβαλέσθαι πολλήν.] Notavi supra ad pag. XXI.

Καὶ γὰρ ἡ κεφαλὴ, ὡς εἰπεῖν, αἰὶός ἐστι τῶν αἰσθήσεων.] Sensus enim interpretes ac nuntii rerum in capite, tanquam in arce, mirifice ad usus necessarios et facti et collocati sunt, ut ait Tullius l. II. de N. D. et Plato in Timaeo κεφαλὴν vocat τοῦ θειοτάτου καὶ ἱερωτάτου οἴκησιν.

Pag. XXXV.

Περιπέου.] πλωτῆρος. Thucyd. et Jul. Poll. Suidas: περιπέως, τοὺς περιττοὺς τῆ νηὶ ἐπιβάτας, οἷον δούλους.

Ὁ τοίμαρχος.] Legendum τοίμαρχος, ut emendavit eruditissimus Io. Brodaeus ad illud Bianoris epigrammatarii l. I. Anthol. c. XXXIII.:

Μὴ θάμβει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσσὶ λάξ πατέοντα
τοίχους, etc.

Τοίχαρχος dicitur lateri navis praepositus. Pollux l. I.:
ὁ δὲ τοίχαρχος λέγεται ἂν γὰρ τοίχων ἀρχων. Idem: ὀνομάσκει
δ' ἂν τοῖχον εὐώνυμον καὶ διεξιόν.

Pag. XXXVI.

Εἰ δὲ τις ἔτι μελήσειε τὴν κεφαλὴν.] Scribendum: ἐπιμε-
λήσειε.

Pag. XXXVII.

Καὶ γὰρ οἱ ὦμοι ἀδελφοὶ εἰσιν ἀλλήλων.] Sic ipse sup. c.
XXVIII. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀδελφοὶ εἰσιν ἀλλήλων.

Ἄμελέστερον γὰρ διόγουσι γυναῖκες καὶ δασύνονται, ἐπειδὴν μὴ
παρῆ δι' ὃν ἀσκούσι τὰ σώματα.] Arnob. l. V.: *partem illam
corporis per quam secus femineum et sobolem prodere
et nomen solet acquirere generi, eam longiore ab incu-
ria liberat, facit sumere habitum puricrem, et in spe-
ciem levigari nondum duri atque striculi pusionis.*
Mulier absente viro quasi ager incultus silvescit. Ovid.
l. I. Amor. Eleg. VIII.:

Aera nitent usu: vestis bona quaerit haberi:

Canescunt turpi tecta relicta situ:

Forma, nisi admittas, nullo exercente se-
nescit.

Catull.: Ut vidua in nudo vitis quae nascitur arvo

Nunquam se extollit, nunquam mitem educat
uvam, etc.

Μαζοὶ μείζονες κτημάτων ἐπίκτησιν σημαίνουσι.] Ceres
mammosa Lucretio l. IV. et Arnob. l. III. et VI. Minu-
tio Felici Ephesia mammis multis et uberibus exstru-
cta. eoque habitu in numis multis cernitur.

Pag. XXXVIII.

Χεῖρες; εὐτονοὶ καὶ καλαὶ — λήψεως ποριζομένοις.] Aristoteles l. IV. de partibus animal. c. X.: Ἀναξχοῖρας μὲν οὖν φησι, διὰ τὸ χεῖρας ἔχειν, φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζώων τῶν ἀνθρώπων. εὐλορον δὲ, διὰ τὸ φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζώων, χεῖρας ἔχειν· τοῦ λαμβάνειν γὰρ χεῖρες ὄργανόν εἰσι. Isidorus Hispal. Orig. l. XI. c. I.: *Manus dicta, quod sit totius corporis munus. Ipsa enim cibum ori ministrat, ipsa operatur omnia atque dispensat; per eam accipimus et damus.*

Ἔστι δὲ παλαιὰ διαίρεσις ἀληθῆς ἤδη.] eam divisionem insinuavit c. II.

Κοινῇ δὲ ἀμφοτέρωσι αἱ χεῖρες σημαίνουσι τέχνας.] Aristoteles l. IV. de part. animal.: ἡ δὲ χεῖρ ἔοικεν εἶναι οὐχ ἓν ὄργανον, ἀλλὰ πολλά. ἔστι γὰρ ὡς περὶ ὄργανον πρὸ ὀργάνων, τῷ οὖν πλείστας δυναμένῳ δέξασθαι τέχνας, τὸ ἐπὶ πλείστα τῶν ὀργάνων χρήσιμον τὴν χεῖρα ἀπέδωκεν ἡ φύσις. Ipse Artemid. supra, c. XIV.: χεῖρες δὲ αἱ πράξεις εἰρηνται. Cic. l. II. de N. D.: *Quam vero aptas, quamque multarum artium ministras manus natura homini dedit? et paullo post: iam vero operibus hominum, id est, manibus cibi etiam varietas invenitur et copia.* Pollux l. II.: καὶ τοὺς ἰδαίους δακτύλους κεκλήσθαι λέγουσιν· οἱ μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅτι πέντε· οἱ δὲ κατὰ τὸ τῆ ῥέα πάνυ ὑποουργεῖν· ὅτι καὶ οἱ τῆς χειρὸς δάκτυλοι τεχνιτῶν τε καὶ πάντων ἐργάτων. Schol. Aristoph. ad illud ex Avibus: τί δῆτα πόδες οὐκ ἂν ἐργασαίτο; — παρὰ τὴν παρομιάν, inquit, τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίτο; Arnob. l. III.: *manus ministras operum, articulis, digitis, et cubitorum mobilitate tractabiles.* Horapollon in Hierogl.: ἀνθρώπων φιλοκτίστην βουλόμενοι σημήναι, χεῖρα ἀνθρώπου γράφουσιν· αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα. Isidorus Orig. XI.: *abusive manus etiam ars vel artifex, unde et manus pretium dicimus.* Virgil. I. Aen.:

Quale manus addunt ebori decus —

Servius: *manus, vel artificis, vel ars ipsa.* Martial. l. IX. epigr. LX.:

Pocula Mentorea nobilitata manu.

Sic Propert. ut sup. notavimus:

Sive ebore exactae seu magis acre manus.

Varro l. IV. de L. L.: *Quae manu facta sunt, dicam de victu, de vestitu, de instrumento, et si quid aliud videtur his aptum.* Idem: *quod manu factum erat, et datum pro eo, manupretium, a manibus et pretio.* Glossarium: *χειρῶν μισθός, manupretium.* Item: *Manupretium, χειροδόσιον.* Tertulliani etiam locus de operibus intelligendus est, lib. de Idololatria c. V.: *eundem praecepisse dicunt secundum suum exemplum, ut manibus unusquisque operetur ad victum. Si hoc praeceptum ab omnibus manibus defendatur, credo et fures balnearios manibus suis vivere; et ipsos latrones manibus agere quo vivant. item falsarios utique non pedibus sed manibus operari malas litteras. histriones vero non manibus solis, sed totis membris victum elaborare.*

Χειρόγραφα δὲ ὅτι καὶ αὐτὰ χεῖρες λέγονται.] Suidas: χεῖρα, τὸ χειρόγραφον. Jul. Pollux l. II.: *Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ὑπὲρ Λυκόφρονος, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀνομαζόμενον χειρόγραφον, χεῖρα ὀνόμασεν εἰπὼν, οὔτε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατόν ἀρνήσασθαι.* Cic. l. VII. Epist. ad Attic.: *Alexidis manum amabam, quod tam prope accedebat ad similitudinem tuae: litterae manum non amabam, quia indicabat te non valere.* Idem: *Statilius agnovit manum et signum suum.* Sic et apud Iuriconsultos, manus, pro chirographo l. XV. D. de Probationibus. et metatorum manus, pro metatoria pagina l. I. de metatis et epid. l. XII. Cod.

Ἐπεὶ μὴ ἄνευ τούτων.] Scribe: ἐπειδὴ ἄνευ τ.

Λόγους δὲ, ἐπεὶ ἅμα τοῖς λόγοις αἱ χεῖρες κινουῦνται.] Horap-
pollo Hierogl. XXVII.: τὸ λέγειν σημαίνοντες, γλώσσαν καὶ
χεῖρα ὑποκάτω γράφουσι. τῇ μὲν γλώσσῃ, τὰ πρωτεῖα τοῦ λόγου
φέρειν δεδωκότες· τῇ δὲ χειρὶ, ὡς τὰ τῆς γλώσσης βουλήματα
ἀνύουσιν, τὰ δεύτερα. possunt etiam referri ad mentem
Artemidori ea quae de gestu rhetores tradunt. videatur
Curius Fortunatianus sub finem l. III.

Pag. XXXIX.

Οὐκέτι γὰρ περὶ τὰ ἔργα τριβομένων — τρίχας ἀναφύνομι.]
Pellis quae occalluit, densior est; ideoque nec pi-
los emittit. Hippocrates lib. de natura pueri: σημείον δὲ
ὅτι ἐν τοῖσι ἀραιοτάτοισι τῆς ἐπιδερμίδος φύονται αἱ τρίχες, εἴ τις
ἐθέλοι ἐπικαύσασθαι τὴν ἐπίδερμίδα, καὶ φλυκταίναν μόνον ποιῆσαι καὶ
ὕγιοναι, πυκνὴ γενομένη ἢ ἐπίδερμις κατὰ τὴν οὐλὴν τὰς τρίχας
οὐκ ἐκφύσεται.

Pag. XL.

Δεινὸν δὲ πᾶσι τὸ ὑπό τιος κατανοεῖσθαι τὰ σπλάγχνα·
πραγμάτων γὰρ πονηρῶν καὶ δικῶν ἐπαγωγὸν σημαίνει, καὶ τὰ κρυ-
πτὰ ἐλέγχει.] Reorum viscera nudari dicimus, cum intima
et secreta negotiorum aperimur. et causae viscera
dixit M. Tull. l. II. de Orat.: haec autem in dicendo
non extrinsecus aliunde quaerenda; sed ex ipsis visceri-
bus causae sumenda sunt.

Ἡ καρδίκα γυναικίκα σημαίνει ἀνδρὸς ἰδόντος, ἄνδρα — τὸ
πνεῦμα.] Plin. l. XI. cap. XXXVII.: cor prima domici-
lia intra se animo et sanguini praebet. Hippocrates
lib. περὶ σαρκῶν: πνεῦμα ἢ καρδίκα ἔχει θερμὴν ἐοῦσαν μάλιστα
τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Χολὴ δὲ τὸν χυμὸν καὶ χρήματα.] Isidorus Orig. XI.:
Fel appellatum quod sit folliculus gestans humorem qui
vocatur bilis.

Κοιλίκα ἐανειστὰς σημαίνει, ἐπεὶ — ἀναιτεῖ τροφάς.] Venter
quasi creditor, exigit nec moras patitur. Plin. l. XXVI.

c. VIII.: *Alvus pessimum corporum vas; instat ut creditor, et saepius die appellat. huic luxuria conditur: huic navigatur ad Phasin: huic profundi vasa exquiruntur. et nemo vilitatem eius aestimat consummationis foeditate.*

τὸ αἰδοῖον ἔοικε γονεῦσι· ἐπεὶ — λόγον.] Martial. parentem omnium vocat, l. XI. epigr. XVI.:

Nec per circuitus loquamur illam
Ex qua nascimur omnium parentem,
Quam sanctus Nama mentulam vocabat.

Ἄδελφοῖς δὲ καὶ παῖσι τοῖς καθ' αἷμα προσήκουσιν.] Scribe: καὶ παῖσι τ. καθ' αἷ. πρ.

Pag. XLI.

Διὸ ἀνδρεία πρὸς τινων καλεῖται.] Suidas: καλεῖται δὲ πρὸς τινων ἀνδρεία καὶ τὸ αἰδοῖον. Sic Martiali, virilitas, l. IX. epig. VII.:

Virilitatis damna moeret ereptae.

et Arnob. l. V.: *Virilitate pignoris visa sumit animum mitiorem.* Sic etiam *virilia*.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Κυλλήνῃ — φυσικῶ.] Pausan. sub finem Heliacorum: θεῶν δὲ ἱερὰ ἐν Κυλλήνῃ Ἀσκληπίου, τὸ δὲ Ἀφροδίτης ἐστὶ. τοῦ Ἑρμῆος δὲ τὸ ἄγαλμα, ὃν οἱ ταύτῃ περισσῶς σέβουσιν, ὄρθρον ἐστὶ αἰδοῖον ἐπὶ τοῦ βάρθρου. naturalem vero effingendae huiusmodi statuæ rationem quam Artemidor. iunuit, bene explicat Plutarch. l. εἰ πρεσβυτ. πολιτευτ. extremis verbis: διὸ καὶ τῶν Ἑρμῶν τοὺς πρεσβυτέρους, ἄχειρας καὶ ἄποδας, ἐντεταμένους δὲ τοῖς μορφοῖς δημιουργοῦσιν, αἰνιττομεῖσι τῶν γερόντων ἐλάχιστα δεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος ἐνεργούντων, ἐξ τῶν λόγων ἐνεργῶν ὡς προσήκει καὶ γόνιμον ἔχουσι. Plurmutus iu Mercurio: ἄχειρ δὲ καὶ ἄπους, ἐπεὶ οὔτε ποδῶν οὔτε χειρῶν δεῖται πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον αὐτῶ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ γενῶντας τῶν Ἑρμῶν, ὄρθρὰ ἐποίησαν τὰ αἰδοῖα ἔχον-

τας. τοὺς δὲ νεωτέρους καὶ ἀγενεῖους, ἀνειμένους. περιστῶντες ὅτι ἐν τοῖς προβεβηκόσι ταῖς ἡλικίαις γόνιμος ὁ λόγος καὶ τέλειός ἐστιν.

Ἔστι μῆδεα καλεῖται τὰ βουλευόμενα καὶ τὸ αἰδοῖον.] Suidas: Μῆδεα τὰ βουλευόμενα καὶ τὰ αἰδοῖα. in veteribus Glossis ubi scribitur: Μηδεία, *Anguicia*, legendum: Μῆδεα, *Inguina*. nam in ms. legitur: Μῆδεα, *testiculi, pudenda*. Venus Φιλομηδῆς, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη, ut ait Hesiod. in Theogon. Homerus Iliad. γ. Scholiastes: Φιλομηδῆς, ἢ φιλόγελως καὶ ἰλαρὰ καὶ Ὅμηρον· κατὰ δὲ Ἡσίοδου, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη, ὅ ἐστι τῶν αἰδοίων. Videatur Clemens Alexandr. in Protreptico.

Αἰδοῖον ἀναγκαῖον καλεῖται, καὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον.] Ipse Artemidor. c. LXXV.: καὶ οὕτω συμβήσεται τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἀναγκαῖον· τοῦτο γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον καλεῖται. Suidas: Ἀναγκαῖον, οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον, ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ συμβόλαιον. οἱ δὲ πρὸς ἄλλην ἐτρέποντο ἐκ τοῦ ἀναγκαίου, ἐντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης. Ἰσαῖος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσποτικόν καλεῖ.

Αἰδώς γὰρ καὶ ἐπιτιμία καλεῖται τὸ αἰδοῖον.] Αἰδοῖα Latini vocant, pudenda, et verenda sive reverenda. Arnob. l. V.: *obiectanturque partes illae, quas pudor communis abscondere, quas naturalis verecundiae lex iubet; quas inter aures castas sine venia nefus est, ac sine honoribus appellare praefatis. quidnam, quaeso, spectaculi? quid in pudendis reverendisque Baubonis, quod feminei sexus Deam, atque consimili formatam membro in admirationem converteret?* Vetus Glossarium; αἰδοῖον, pudimentum, pudendum, penes.

Καὶ ἄνδ' ἐνὸς ὀνόματος τρεῖς ἔσχε.] Ansonius in Grifho:
— tria nomina nobiliorum.

Iuvenalis Sat. V.: — tanquam habeas tria nomina.

Μόνον δ' ἐπιάλοιοι γενόμενοι τοῖς πλουσίοις ἀηδεῖς.] Legendum ut emendavit Is. Casaubonus: μόνον δὲ πιάλοιοι γ. nec audiendus interpres.

Pag. XLII.

Καὶ γὰρ ὁ κάλαμος γόνυ τε ἔχει καὶ σύριγγξ γίνεται.] *Vetus Glossarium: συρίγγιον τὸ ἔλκος, fistula. Corn. Celsus l. V.: id nomen est ulceri alto, angusto, calloso. Plin. l. XXV. c. XII.: fistulae quoque in omni parte serpunt medicorum vitio male sectis corporibus. Corn. Nepos in T. Pomponio Attico: subito tanta vis morbi in unum intestinum prorupit, ut extremo tempore per lumbos fistulae puris erumperent. Exstat apud Hippocratem liber περὶ συρίγγων.*

Πλείοσι γὰρ ποσσὶν χρήσεται τῆς νεῆς ἐρεσσομένης.] *naves instar vermium multigradae. Lycophron:*

— οἱ δὲ παρθενοκτόνον θῆτιν

*Ιουλό-τεροι θείων εὐώπες σπάθαις.

Homerus navem πεντοπόρον vocat. Pollux l. I.: λέγουσι δ' ἂν τὰς ναῦς, καὶ πορεῖα θαλάττια καὶ ὀχήματα. nimirum remis quasi pedibus navis graditur, est veluti equus ligneus. *Plantus Rudente:*

Nempe equo ligneo per vias caeruleas

Estis vectae.

Palacphatus in Bellerophonte Pegasus non equi sed navigii nomen fuisse ait: πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν, ἐλήζετο. τὰ παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα δὲ ἦν τῆς πλοῖου πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει. μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοῖον, ἢ ἵππων ὄνομα εἶναι πήγασος. Idem, qui vulgo Pelopis equus dicitur navem fuisse adfirmat: ζήτέον οὖν, ὅτι πέλοψ ἦλθεν ἔχων πλοῖον· ἐγγράπτο δὲ ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἵπποι ὑπόπτεροι.

Συνέβη αὐτῷ εἰς ἀντλίαν καταδικασθῆναι.] *Observavere hunc locum viri doctissimi Is. Casaub. Animadv. in Tranquil. et. l. Lipsius l. II. Elector. c. XV. ad illud Sueton. in Tib. c. LI.: uno ex his equestris ordinis viro et in antliam condemnato. qui locus sic olim e veterib. lib. a magno illo Turnebo emendatus fuerat. l. XIV. Advers. c. XVII.*

Pag. XLIII.

Θᾶπτον γὰρ καὶ ὡς εἰπεῖν ἐκ πυρὸς ἀρπάζουσι τὰ σκέλη.] alludit ad paroemiam, ὡς διὰ πυρὸς σώζεσθαι. Chrysostomus Panegyrico IX. de SS. Bernice et Prosdoce: ἐν γὰρ μόνον σπουδάζουσιν, ὅπως τὸ σῶμα τὸ ἐαυτῶν προεξαρπάσῃ τῆς φλογὸς καὶ τὸν τοῦ πυρὸς φρέσῃσι δρέμον μετὰ πολλῆς ἐπιόντα τῆς τραχύτητος.

Κῶτα δὲ καὶ τὰ ὀπίσθια Πλούτωνος καλοῦσιν ἴδια.] nam in divisione patrimonii Iovi plagam orientalem, Plutoni occidentalem obtigisse fabulantur.

Pag. XLIV.

Ἄει δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται.] Homeri versus Iliad. Δ. Idem Odys. Η.: Ἐρξέμεν' αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι κ' ἑφραδέουσιν.

Ἦς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ οἰκουροῦσιν αἱ γυναῖκες.] D. Paul. ep. ad Tit. mulieres esse vult οἰκουρούς, ἀγαστάς, ὑποτασσομένας τοῖς βίοις ἀνδράσι. Mulierem οἰκουρὸν esse oportere significabat Phidias per testudinem domiportam. celebratur enim inter eius opera Urania Venus, ἣ τῷ ἑτέρῳ ποδὶ ἐπὶ χελώνης βέβηκε, ut refert Pausan. Heliac. II.: τὴν Ἥλειων δ' Φειδίας Ἀφροδίτην ἐποίησε χελώνην πατοῦσαν, οἰκουρίας σύμβολον ταῖς γυναιξὶ καὶ σιωπῆς. Ideoque Plutarchus ἐν γαμικ. παραγγέλλει. moris fuisse ait Aegyptiis mulieribus calceis non uti: ταῖς αἰγυπτίαις ὑποδήμασι χρῆσθαι πάτριον οὐκ ἦν, ὅπως ἐν οἴκῳ διημερεύσωσι. Inter personas comicas notat Iulius Pollux οἰκουρὸν γραῖδιον.

Pag. XLV.

Σιδηρέους γὰρ λέγομεν τοὺς πολλὰ κακὰ ὑπομένοντας.] Suidas: Σιδηροῦς ἄνθρωπος, καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά. Antipater l. I. Anthol.:

Ταύρου βαθὺν τένοντα καὶ σιδαρέους

Ἄτλαντος ὤμους.

Γεωργεῖν ἢ σπείρειν ἢ ἀροτριᾶν ἢ φυτεύειν ἀγαθὸν τοῖς γῆμαι προσημμένους.] Matrimonium agriculturæ imaginem quandam esse notavi ad Phaedri fab. XLII. Plutarch. in præceptis conjugalibus: *ἱερώτατός ἐστιν ὁ γαμήλιος σπόρος καὶ ἄροτος ἐπὶ παίδων τεκνώσει. καλῶς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Σοφοκλῆς εὐκχερον Κυβέριαν προσηγόρευσε.*

Κριθαὶ δὲ θυγατέρες, ἐξαμβλώματα.] hic aliquid deesse suspicatur Isaac. Casaubonus. et quidem certe legendum mihi videtur *κριθαὶ δὲ θυγατέρες, ὅσπριχ δὲ ἐξαμβλώματα*, aut, quod minus placet, *κ. δὲ θυγατέρες καὶ ἐξαμβλώματα.*

Pag. XLVI.

Ἴατροὺς δὲ ἰδεῖν χαλεπώτατον ἀπάντων.] Martial. l. VI. Epig. LII. de subita morte Andragoræ:

Tam subitæ mortis causam, Faustine, requiris?

In somnis medicum viderat Hermocratem.

Χρυσοχοεῖν δὲ πανουργίας σημαίνει διὰ τὰ ὑποκείμενα τῶν ἰῶν.] Aurifices utuntur argento vivo rerum omnium veneno, ut ait Plin. l. XXXIII. c. VI.: *Est et lapis in his venis, cuius vomica liquoris æterni argentum visum appellatur, venenum rerum omnium. exest ac perumpit. vasa, permanens tabe dira, omnia ei innatant præter aurum: ut unum ad se trahit. ideo et optime purgat, ceteras eius sordes expuens crebro iactatu fictilibus in vasis; ita vitis abiectis, ut ipsum ab auro discedat.*

Καὶ τοὺς ὑποπελεγμένους ὄρμους.] contortiplicata monilia. Sic in sua officina Vulcanus apud Homer. recenset: *Πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλικὰς τε καὶ ὄρμους.*

Χαλκεύειν τῷ γῆμαι βουλομένῳ — συμπνεύσι γάρ.] Συμπνεῖν, conspirare: idem velle atque idem nolle. quasi fiat in matrimonio quod Pythagoras in amicitia voluit, unum e duobus; vel potius quod Deus iussit, in una carne una anima.

Μάχιμον δὲ διὰ τὰς σφύρας, ἡχοῦσι γάρ.] Poterat Artemidorus in bonam etiam partem hoc interpretari. ὡς περ ἂν φθόγγαι δύο σύμφωνοι ληφθῶσι, τοῦ βαρυτέρου γίνεται τὸ μέλος, οὕτω πᾶσα πράξις ἐν οἰκίᾳ σωφρονούσῃ πράττεται μὲν ὑπ' ἀμφοτέρων ὁμοσούντων, ἐπιφαίνει δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡγεμονίαν ἢ καὶ προαίρεσιν. Plutarch. ἐν γαμικ. παραγγέλ.

Pag. XLVII.

Φοβούνται γὰρ ἅμα καὶ ποιοῦσιν οἱ μανθάνοντες.] Anson. Protreptico ad nepotem Ausonium:

Tu quoque ne metuas, quamvis schola verber
multo

Increpet, etc.

Prudens vero Quintiliani monitum I. I. Institut. orator. c. III. in aetatem infirmam et iniuriae obnoxiam nemini debere nimium licere. *Caedi vero discentes, inquit, quanquam et receptum sit, et Chrysippus non improbet, minime velim, quia deformis atque servile est: et certe, quod convenit si aetatem mutes, iniuria.*

Pag. XLVIII.

Κρηὶ γὰρ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλαμύδι — ἀργὴν μὴ εἶναι.] Delenda negatio. Sic enim apud Suidam hic locus legitur: *μόνοις δὲ ἐλευθέροις ἐφίησιν ὁ νόμος ἐφηβεύειν· ἐχρῆν δὲ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλαμύδι τὴν δεξιάν ἔχειν ἐνειλημμένην διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι εἰς ἔργα καὶ λόγους εἰς ἐνιαυτὸν, καὶ μὴ προϊέναι τὴν χειρᾶ.*

Ἐν δὴ μὴ γὰρ κρηὶ εἶναι τὸν ἔφηβον.] Suidas: *εἰδημον δὲ κρηὶ ε. τ. ἔ.* Id unum ephēbis curae erat, ut populo maxime grati essent. Atys apud Catallum:

Egone a mea remota haec ferar in nemora
domo?

Patria, bonis, amicis, genitoribus abero?

Abero foco, palaestra, stadio et gymnasiis, etc.

καὶ εἰ μὲν ἡ χλαμὺς εἴη λευκή, etc.] Notavit hunc locum Hadrianus Turnebus lib. XI. Advers. c. VI.

Ἐφηβία κανὼν ἐστὶν ὀρθοῦ τινὸς καὶ ὑγιᾶς.] Haec etiam reperiuntur apud Suidam.

Οὐδὲ γὰρ εἰς μακρὰν ὁ ἔφηβος ἔσται αἰήρ.] Donatus in Andriam: Ἐφηβεία prima pars adolescentiae, et extrema pueritiae. Suidas: ἔφηβεία, νεότης, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

Τροχὸν ἐλαύνειν.] Vetus Glossarium: Trochus rotae genus ad ludum. ludentum rota. Graecanicum ludum fuisse docet Horat. l. III. Carm. od. XXIII.:

— nescit equo rudis

Haerere ingenuus puer,

Venarique timet ludere doctior,

Seu Graeco iubeas trocho,

Seu malis vetita legibus alea.

Pueros aleas fugere, trocho ludere iubet Dionysius Cato. puerilem enim fuisse ludum declarant etiam ista Martialis l. XIV. epigr. CLXVIII.:

Inducenda rota est, das nobis utile munus:

Iste trochus pueris, at mihi canthus erit.

Sequenti epigrammate trochus belle depingitur:

Garrulus in laxo cur anulus orbe vagatur?

Cedat ut argutis obvia turba trochis.

et epigr. XXII. lib. XI.:

Lydia tam laxa est, etc.

Quam celer arguto qui sonat aere trochus.

atque hinc explicandus Propertii versus Eleg. XIV. lib. III.:

Increpat et versi clavis adunca trochi.

versatus enim et agitatus a pueris trochus una cum clave adunca sive anulo illo laxiore garrulus erat et argutus, ita ut sonaret et increparet, adeoque turbam quasi summovertet. Cave autem putes trochum a Iuvenale per Laecdaemonium orbem significari. nec enim

adsentior viro magno, qui lib. XXIV. Advers. c. XXVIII. hoc putavit. ait enim Iuvenalis, pauperem non facile in libidinem accendi; et postquam multa lasciviae luxuriae-quo incentiva recensuit:

*Non capit has nugas humilis domus, inquit,
audiat ille*

*Testarum crepitus cum verbis, nudum olido stans
Fornice mancipium quibus abstinet; ille fruatur
Vocibus obscœnis, omnique libidinis arte,*

Qui Lacedaemonium pytismate lubricat orbem.
dives scilicet, qui in marmor Lacedaemonium expuit, qui per marmoreum pavementum incedit. Sed haec alea est, trocho iterum ludamus. τροχός idem fuisse videtur atque βέμβιξ. Sane non absimiles fuisse lusus docent ista ex epigr. Callimachi in Pittacum:

*Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοῶς βέμβικας ἔχοντες,
Ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.*

Scholiast. Aristoph. ad Vesp. et Aves, cuius verba sic emendata leguntur apud Suidam: ἔστι δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖον, ὃ μάλιστα στρέφουσιν οἱ παῖδες, ἢ παῖγνιον τῶν παιδῶν, ὡς τροχός, ὃς μάλιστα διοκόμενος στρέφεται. Bembix proprie turbo, qui eleganter describitur VII. Aeneid.

[Ἀρπαστὸν δέ.] Harpasti mentio frequens apud Martialem. Harpasto raptim luditur. estque ludus coelestis, οὐρανια παιδιὰ, Iulio Polluci: ὁ μὲν ἀνγκυλάσας αὐτὸν ἀποθρίπτει τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανόν· τοῖς δ' ἢ ἄλλωμένοις φιλοτιμία, πρὶν εἰς γῆν αὐτὴν ἐμπεσεῖν, ἀρπάσσει.

[Ἔοικε γὰρ ἡ σφαῖρα γῆ τὸ ἀρπαστὸν ἑταίρῳ.] Naevius Tarentilla:

— quasi in choro pila

Ludens datatim dat se et communem facit:

Alium tenet: alii mutat: alibi manus

Est occupata: alii perpellit pedem:

Alii annulum dat spectandum a labris. etc.

Ἄρτιρες.] Legen um ἀρτιρες. Martial. l. XIV. epigr. XLIX.:

Quid pereunt stulto fortes altere lacerti.
et l. VII. epigr. LXVI.:

Alteras agili rotat lacerto.

Pag. XLIX.

Θύλακοι δὲ καὶ σφαγίδες, καὶ ὑπεράλματα.] Suidas: Θύλακοι, καὶ σφῆνες, καὶ ὑπεράλματα γυμνασίων εἶδη. Glossae: Θύλακος, *follis*. Martialis:

Folle decet pueros ludere, folle senes.

Κώρυκος Paul. Aeginet. l. IV. c. I.: καὶ γυμναζέσθω ποικίλως, τὰ μὲν ἀφαλλόμενος, τὰ δὲ πλέον ἀρτιρεῖ τε καὶ κωρύκῳ χρώμενος.

Σφαγίδες.] Scribe: σφῆνες, ut est in Suida. fortasscan autem erant pilae paganicae. Martialis:

Haece quae difficilis turget paganica pluma,

Folle minus laxa est, et minus acta pila.

Σαλπίζειν δοκεῖν σάλπιγγι τῇ ἱερᾷ.] Suidas: Σάλπιγξ, ἱεραικὸν ταῦτο ὄργανον. ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι. Pollux l. IV.: ἔστι δὲ τι καὶ πομπικὸν ἐπὶ πομπαῖς, καὶ ἱεροσυρικὸν ἐπὶ θυσίαις.

Καὶ γὰρ ἐν πολέμῳ συναγεί τοὺς ἐσκορπισμένους.] Tuba enim signa militaria dantur. unde in Tacticis saepe occurrit illud: σημῆναι τῇ σάλπιγγι.

Σύγκειται γὰρ ἐξ ὀστέου καὶ χαλκοῦ.] Pollux l. IV.: Σάλπιγξ, τὸ μὲν εὖρημα τυβήρικόν· τὸ δὲ σχῆμα εὐθειᾶ τε καὶ καμπύλη. ἢ δὲ ὕλη, χαλκὸς καὶ σίδηρος. ἢ δὲ γλῶττα, ὀστεῖνη.

Στρογγύλη δὲ σάλπιγγι σαλπίζειν.] Glossae veteres: σάλπιγξ περιφερής, *classica*. Καμπύλη σάλπιγξ. Polluci sup.

Δούλου; οὐ χάριτι τῶν δεσποτῶν ἐλευθεροῦ. ἀλλὰ ἀναφωνήσαντας; ἐλευθερωθῆναι λέγει.] Servi ad pilcum et libertatem vocabantur οὐ χάριτι τῶν δεσποτῶν, in seditione, aut urgente aliqua necessitate, aut publica utilitate exigente. Seneca l. VI. Epist.: *Dicat nunc aliquis me vocare ad*

pileum servos et dominos de fastigio suo deicere. Sic apud Livium l. III. servos ad libertatem Ap. Herdonius ex Capitolio vocabat, se miserimi cuiusque suscepisse causam dictitans, ut exsules iniuria pulsos in patriam reduceret, et servitutis grave iugum demeret. Sic apud eundem l. XXIV. ad prœmendas obsidione Syracusas servi ad pileum vocati, carcere vincti emissi. et apud Sueton. Octav. Aug. XX. servorum CIO manumissis et ad remum datis, portum Iulium apud Baias, commisso in Lucrinum et Avernum lacum mari, effecit.

Αὐλεῖν δὲ, πυθικοῖς αὐλοῖς.] Pollux: πρὸς παιᾶνας δὲ οἱ πυθικοὶ αὐλοί. τελείους δὲ αὐτοῦς ὠνόμαζον· ἡὔλουν δὲ τὸ ἄχορον αὐλημα τὸ πυθικόν.

Κατανακτέον.] L. κατακτέον.

Pag. L.

Τὰ μὲν τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας.] Veteris comoediae meminil Horat. in Art. Poet.:

Successit vetus his comoedia, non sine multa
Laude, sed in vitium libertas excidit.

quid autem inter veterem ac novam sit discriminis, docent excerpta illa e veteribus Glossographis Graecis praefixa Aristoph. comoediis.

Σκώματα καὶ ταραχάς.] Suidas: κωμῳδεῖν, σκώπτειν. κωμῳδία, ἴβρεις, ἰασυρισμοὶ, ἐμπαίγματα.

Σκώματα καὶ ταραχάς καὶ στάσεις καὶ ἀισχρολογίας σημαίνει.] Aristoteles l. de Poëtica c. V.: κωμῳδία ἐστὶ μίμησις φαυλοτέρων μὲν, οὐ μὲν τοι κατὰ πᾶσαν κωκίαν, ἀλλὰ τοῦ ἀισχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μέρος. τὸ γὰρ γελοῖον ἐστὶν ἀμάρτυμά τι καὶ αἴσχος ἀνώδυνον, εὐ φθαρτικόν.

Ἴππον κέλητα ἐλαύνειν.] Homeri Scholiast. Iliad. O.: κεληγίζειν, ἵππον κέλητα ἐλαύνειν· κέλης ὁ μονάμπυξ, παρὰ τὸ κέλειν, τὸ βαδίζειν. Suidas: Κέλης ὁ μόνος ἵππος, γυμνός.

Ἴππος γὰρ γυναικὶ — ἔχει λόγον.] Ipse Artemidor. I. IV. c. XLVIII.: ὁ μὲν γὰρ Ἴππος τὴν γυναῖκα ἐσημαίνειν. Sic Anacreon puellam Threiciam, quae nondum subacta cervice iugum ferre didicerat, pullo equino comparat:

Πῶλε Θρηϊκίη, etc.

Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι,

Καῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις.

Δεξιὸν γὰρ ἵπποπέριον

Οὐκ ἔχεις ἐπεμβράτην.

eademque translatione dixit Ovid. I. II. de Arte:

Cum mora non tuta est, totis incumbere
remis

Utile, et admisso subdere calcar equo.

et I. III.:

Tu quoque, cui rugis iterum Lucina notavit,

Ut celer aversis utere Parthus equis.

per multa apud poetas huiusmodi nequitiarum exempla.

τὸν ἐλατῆρα βραστάζει.] In veteri epigrammate Graeco

Navis, cui nomen Ἐταῖρα, ait:

Ἐλθόντα δέχομαι, πάντα βραστάζω ξένον.

ἽΟμοιο; δὲ ἐστὶ καὶ πλοῖον.] Suidas: κελήτιον μικρὸν πλοῖάριον, ἀπὸ μεταφορῆς τοῦ κέλητος ἵππου.

Ἄλλη μὲν γὰρ ἵππους.] Scribe: ἀλλὰ μὲν γ. ἴ. vel potius: ἀλὸς μὲν γ. ἴ.

Ἴμεῖς δὲ τὸν Ποσειδῶνα Ἴππιον καλοῦμεν.] Suidas: Ἴππιος, ὁ Ποσειδῶν. Phurnutus: Ἴππιος δὲ ἀπὸ τοῦ ταχείαν τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν εἶναι, καθάπερ ἵπποις ἡμῶν ταῖς ναυσὶ χρωμένον. Sed aliam huius epitheti causam esse autumat Pausanias in Achaicis: ἠνομάσθαι δὲ Ἴππιον τὸν θεὸν πείθοιτο μὲν ἂν τις καὶ ἐπ' αἰτίαις ἄλλαις· ἐγὼ δὲ εὐρετὴν ἵππικῆς ὄντα ἀπὸ τούτου σχεῖν καὶ τὸ ὄνομα εἰκάζω.

Φημι δὲ ἀγαθὸν ἐλευθέραις — ἱερωσύναις αὐταῖς περιποιεῖται.] Sacerdotes feminas carpento per urbem vehi solitas observavit Hadr. Turnebus I. XI. Advers. c. VI. ex hoc

Artemidori loco, qui et his Taciti verbis ex Annual. XII. confirmari possit: *Suum quoque fastigium Agrippina extollere citius, carpento Capitolium ingredi; quibus mos sacerdotibus, et sacris antiquitus concessus.*

Pag. II.

Ἄγαθός τερωσύνας.] Sic Gallice dicimus: *bons benefices.*

Περὶ πεντάθλου.] Festus: *Pentathlum antiqui quintertium dixerunt. id autem genus exercitationis ex his quinque artibus constat, iactu disci, cursu, saltu, iaculatione, luctatione.* Videatur Pollux l. IV. et c. I. I. I. Antholog.

Ἐπειτα δὲ ζυγίης τινάς, ἢ ἐκτάνας ἀκίρους, ἢ ἕξεδ. — χειρῶν ἀπερῆσθεται.] Aes suum scilicet opesque suas proficiunt, qui δατάνας ἀκίρους faciunt. Discus autem aereus fuit. Martial. epigr. CLXIV. l. XIV.:

Splendida cum volitent Spartani pondera disci,
Este procul pueri, sit semel ille nocens.

Διὰ τὰ πηδύματα τὰ ἐν τῇ ἀλτήρῃ.] Aristoteles sect. V. Problem. VIII.: ὁμοίως δὲ τούτου καὶ ὁ πένταθλος, πρὸς τοὺς ἀλτήρας· καὶ ὁ θεῶν παρασείων, πρὸς τὰς χειρᾶς. διὸ ὁ μὲν μείζον ἄλλεται ἔχων, ἢ μὴ ἔχων ἀλτήρας· ὁ δὲ, θᾶπτον θεῖ παρασείων, ἢ μὴ παρασείων.

Ὁ δὲ δίαυλος τὰ αὐτὰ τῷ σταδίῳ σημαίνει.] Jul. Pollux l. III.: Δίαυλος, καὶ ὁ τοῦ διαύλου ἀγωνιστής, καὶ ἀγωνιζόμενος τὸ διπλοῦν στάδιον, καὶ ἑπτιον δρόμον, καὶ δρόμον τὸν εἰκαμπῆ. Scholiast. Homeri Iliad. P. αὐλὸς καλεῖται πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες, κατὰ μεταφορὰν τοῦ ὄργανου· ὅθεν τὸ στάδιον δίαυλον ἐκάλεον, διὰ τὸ μῆκος. Scholiast. Aristophanis in Avibus: Δίαυλος ὁ διπτόν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ παρεῖα τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἐπτά τρέχοντες, διὸ καὶ δολιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. Rem: δίαυλος, ὁ διστάδιος τόπος, ἢ μέγρον πήχεων σ. δίαυλος

καὶ ἡ μακρὰ περιεδος. Vitruvius l. V. c. IX.: *in palaestris peristylia quadrata ita sunt facienda, ut duorum stadiorum habeant ambulationis circuitionem, quod Graeci vocant διαυλον.*

Pag. LII.

Ἦς καὶ ὁ δόλιχος ἐκ πολλῶν ὑπερθέσεων ἐξάιρετον.] Repete quae ex Aristoph. Scholiaste protulimus: cuius verba etiam leguntur apud Suidam.

Ἐγκρήσθαι δὲ δοκεῖν.] Scribe hic ubique: Ἐγκρήσθαι. ipse infr. c. LXXVI. ἐκβληθῆναι τοῦ ἀγῶνος.

Διὰ τὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μὴ μετεῖναι αὐτῷ.] ἱερός ἀγῶν, στεφανίτης. Pollux l. III.: τοὺς μὲν οὖν καλουμένους ἱεροῦς ἀγῶνας, ὧν τὰ ἄθλα ἐν στεφάνῳ μόνῳ, στεφανίτας ἐκάλεσαν καὶ φυλλίνας.

Καὶ ἐκ δακτύλων δύο περὶ μίαν τὸ λεγόμενον ποιήσεις.] Vide an legendum potius sit: καὶ ἐκ δ. ὁ. ἀγωνίαν τὸ λεγόμενον π.

Pag. LIII.

Οὐ γὰρ ἐκκρηθῆναι σημαίνει τοῖς παισὶ.] Scribendum videtur: τοῦτο γὰρ ἐκ. σ. minime, inquit, bonum est athletae puero collectari et congrredi viro. hoc enim puero reprobationem significat.

Πυκτεύειν παντὶ βλαβερόν. καὶ γὰρ ἄσχημον γίνεται τὸ πρόσωπον.] Pugilis os deforme. pugillatus enim cruentus erat, et inhonestis vulneribus faciem deturpabat; ut cernere est in pugna Daretis et Entelli V. Aeneid. Euripides in Autolyco apud Athenaeum l. X. pugilem designans dixit: ἀνὴρ γνάθῳ παίσας καλῶς, et apud eundem Xenophanes Colophonius πυκτοσύνην ἀληγιόεσσαν vocat. Sic apud Plautum in Captivis Regio multa minantem Ergasilum ridens:

— hic homo pugillatum incipit.

respondet Ergasilus: *Facere certum est.* et paullo post:

— iam gemi ut quemque icero, ad terram
dabo.

Dentilegos omnes mortales faciam, quemquem
offendero.

Tertullianus lib. de Spectaculis: *Sed quae in stadio geruntur, indigna conspectui tuo non negabis. pugnos, et calces, et colaphos, et omnem petulantiam manus, et quamcumque humani oris, id est, divinae imaginis depugnationem.* Ibidem: *Tales enim cicatrices caestuum, et callos pugnorum, et aurium fungos a Deo cum suo plasmate accepit?* Et in Scorpiaco adversus Gnosticos, cap. VI.: *pugni quassant, calces arietant, caestus dilaniant, flagella dilacerant: nemo tamen agenis praesidem suggillaverit, quod homines violentiae obicet. iniuriarum actiones extra stadium.* etc.

Τὸ δὲ παγκράτιον τὰ αὐτὰ τῆ πυγμῆ σημαίνει.] Suidas: *παγκράτιον, πυγμῆ, ἀγών, πάλη, ἄθλησις. παγκρατιασταῖς, ἀθληταῖς, πύκταις· ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσι.*

Τὸ δὲ ὄπλον τὸ λεγόμενον, παρολκάς σημαίνει.] Notavit hunc locum vir incomparabilis doctrinae Iosephus Scaliger Notis ad Manilii Sphaeram barbaricam, ad illa verba:

Ant solo vectatus equo. nunc arma movebit.

deque armatura intelligendum monuit. Sed mendum hic subesse existimo, legendumque in lemmate: *περὶ ἄθλου*, et deinceps: *τὸ δὲ ἄθλον τὸ λεγόμενον*, etc. est enim ἄθλον, βραβεῖον, corona, *τελευταῖον καὶ ἐπὶ πᾶσι*, finis scilicet et quasi scopus, quem sibi tandem post exantlatos labores maximos proponunt agonistae. Sic ipse Artemidor. in praecedenti cap. *τὰ ἄθλα καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἐπὶ τέλος ἄγει, ὅταν μέχρι στεφάνου τὶς ἀφίκηται.*

ἄθλον.] Glossae veteres: ἄθλον, *Missum.* quod temere rejiciendum non puto, quamvis in codice ms. legatur: *miserum.*

Pag. LIV.

Οἱ μὲν πᾶν παλαιῶν τὸ λούεσθαι οὐ καλὸν ἐνόμιζον εἶναι·
βλατανεῖα γὰρ οὐκ ἔδειξαν.] Suidas in voce βλατειομζιάλους.
ὅτι τὸ καταρχὰς μὴ ὄντων βλατανείων, ἐν ταῖς σκάφαις καὶ πυέλοις
οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο.

Ἐν ταῖς λεγομένοις ἀσαμίνθοις ἐλούοντο.] Homer. *Iliad.* K.
sub *linem*:

Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστατος λούσαντο.

Suidas: ἀσαμίνθος ἢ πύελος, ἢ σκάφη. ἐν αἷς οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο·
οὐκ ἦσαν γὰρ βλατανεῖα. παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν. Scholiast. Ho-
meri: ἀσαμίνθους, πυέλους, σκάφας, παρὰ τὸ τὴν ἄσιν, τὸν ῥύπον
μινύθειν. *Asaminthi meminit etiam Pollux l. X. cap.*
περὶ τῶν ἐν τῷ βλατανεῖῳ σκευῶν.

Ἔστι δὲ ἀγωνίαν καὶ τὰ δεῖκα τῆς ψυχῆς.] Scribe: τὰ
δεινὰ τῆς ψυχῆς.

Ἡ πόλεμον καταστρεψόμενοι, ἢ μεγάλου παυσάμενοι πόνου
ἐλούοντο.] quod in Homeri rhapsodia observatur non se-
mel. et notat Athenaeus l. I.: Ἰσασί δὲ καὶ λουτρὰ ἔκη πόνων
παντοίων. κόπον μὲν θαλάττη λούτες, ἢ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ
πρόσφορος· ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβάσει τὰς τῶν μυῶν συντάξεις,
εἴτ' ἐπαλείφοντες λίπα, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἄπε-
σκληρυμένα γίνεσθαι τὰ σώματα, etc.

καὶ ἐστὶ, ἢ τὸ βλατανεῖον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὁδὸς ἐπὶ τρυφῇ.]
Aliter legitur in Suida: Ἔστι δὲ τὸ βλατανεῖον ὁδὸς ἐπὶ τρυφῇ.
nec male.

Οἱ περὶ μεγάλην ἀγωνιῶντες ἐν τοῖς ἱματίοις ἰδρῶσι.] Persius
Sat. III.:

Quae pater adductis sudans audiret amicis.

Vetus Interpres: sudans, id est, sollicitus de spē filii
recitantis. scilicet tanquam de re maximi momenti.

Pag. LV.

Οἶδα δὲ τινὰ καθαρωδὸν ἐν Σμύρνῃ.] Ephesius erat Arte-
midorus. Smyrna autem dicta Ephesus. Strabo l. XIV.

postquam recensuit XII. Ionicas urbes: προελεήθη δὲ ὕστερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ Ἴωνικὸν ἐναγαρόνταν Ἐφεσίαν· ἦσαν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιὸν, ἤλικα καὶ Σμύρνα ἐκκλεῖτο ἢ Ἐφεσσα. paullo post: Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζῶν ἢ κατασχοῦσα τὴν Ἐφεσον· ἀφ' ἧς τοῦνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῇ πόλει. Eustathius ad Dionysii periegesin: καὶ ἡ Σμύρνα δὲ Ἀμαζῶν εὔστα καὶ αὐτῆ, κατασχεῖν τὴν Ἐφεσον λέγεται, ἀφ' ἧς καὶ Σμύρνα τόπος Ἐφέσου, καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Ἐφεσον Σμύρναν κληθῆναι λέγουσι.

Πανύσσις ὁ Ἀλικαρνασσεύς.] Suidas: Πανύσσις Ἀλικαρνασσεύς, νεώτερος, φιλόσοφος περὶ ἐνείρων βιβλία β.

Σεργίδες.] Scribe: στεργίδες. Suidas ex hoc Artemidori loco: στεργίδες καὶ καταμάγια, τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη, καὶ ξύστραι, καὶ λήκυθος, καὶ ξυστροφύλαξ, εἶδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.

Εὔστραι.] Glossae veteres: Εὔστραι, strigila, strigilis. ξυστροποιός, strigilarius. ξύω, rado, stricto. rectius in cod. ms. strigo, polio.

Λήκυθος.] Glossae sub titulo de acreis: Ampulla, λήκυθος. vide Suidam.

Pag. LVI.

Δοκεῖ δέ μοι — Σωκρατικοῦ.] Socrates in Xenophontis Symposio: ἀλλὰ πίνειν μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐμοὶ πάνυ δοκεῖ. τῷ γὰρ ἔντι ὁ οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς, τὰς μὲν λύπας, ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους, κοιμίζει, τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ ἔλαιον φλόγα, ἐγείρει. quae verba etiam citantur ab Athenaeo lib. XI. Deipnosophist.

Μυρτίτην.] Vinum myrteum M. Catoni l. de re rust. cap. CXXV. myrtites Plinio l. XIV. c. XVI.

Ὁξὺς δὲ πίνειν δοκεῖν, στασιάσαι σημαίνει πρὸς τοὺς οἰκείους.] Aristophanes in Equitibus:

ἐμχόμεθ' αὐτοῖσι θυμὸν ἐξίτην πεπωκότεσ.

Διὰ τὴν τοῦ σώματος συστροφήν.] Ea vero συστροφή contingit ob aceti acrimoniam, quam Plinius nequitiam vocavit l. XIV. c. XX.: aceti nequitiae, inquit, incest vir-

tus ad magnos usus. Arnobius perfidium, lib. I. adv. gent.: sub ipsis in potu labris in acoris perfidiam vinum repente mutari.

[Ἔστι γὰρ οὐδὲν ἄλλο ὃ γάρου ἢ σηπεδών.] Vetus Glossarium: Γάρου, *liquamen*. Suidas: Γάρου ἀρσενικῶς λέγεται. ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ σηπεδών. Plin. lib. XXXI. c. VII.: *aliud etiamnum liquoris exquisiti genus, quod garon vocavere, intestinis piscium, veterisque, quae abicienda essent, sale maceratis, ut sit illa putrescentium sanies. Idem I. IX. c. VII. ubi de nullis: Marcus Apicius ad omne luxus ingenium mirus, in sociorum garo, nam eu quoque res cognomen invenit, necari eos praecellens putavit, atque e iecore eorum alicem excogitare provocavit. Apicius in Polytele: fungi fuginei elixi calidi exsiccati in garo, pipere accipiuntur, ita ut piper cum liquamine teras. ad eumque locum multa erudite notavit Gabriel Humelbergius.*

Pag. LVII.

[Ἔτι τὰ κεράτινα καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀγαθὰ.] Interpretes Homeri ad Illud Iliad. Θ.:

Οἷόν τ' ἐγκεράσσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

ἐγκεράσσασα, inquit, εἰς κέρας. πρὸ τοῦ γὰρ εὐρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, εἰς κέρας ἔπιον. Athenaeus I. XI.: τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι τῶν βοῶν πίνειν, ἀφ' οὗ τὸν Διόνυσον κερματοφυᾶ πλάττεσθαι. ἔτι δὲ ταῦρον καλεῖσθαι ὑπὸ πολλῶν ποιητῶν. etc. multa enim ibi de poculis corneis.

[τὰ δὲ ὑάλινα τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει διὰ τὸ διαφανές.] Horat. I. I. od. XVIII.: *Arcaenique fides prodiga perlucidior vitro. Plinius I. XIV. cap. ult. ubi de ebrietate: Tunc animi secreta proferuntur, alii testamenta sua nuncupant, alii mortifera loquuntur, rediturasque per iugulum voces non continent, quammultis ita interemptis, vulgoque veritas iam attributa vino est.*

Σέρεις.] Plinius I. XX. c. VIII. Dioscorides I. II. c. CLX: Σέρεις δισηή. ὧν ἡ μὲν ἀγρία πικρὴς, ἡ καὶ κηχάριον καλουμένη. ἡ δὲ τις ἐστὶ καὶ πλατυφυλλοτέρα καὶ εὐστομαχωτέρα τῆς κηπευτῆς. Suidas: Σέρεις εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῶν σείρικα λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονήσια.

Θριδοκίνας καὶ εἴτι ἄλλο ὅμοιον.] fortasse legendum: Θριδοκίνας καὶ πικρίδες, καὶ εἴτι ἄλλο, etc.

Pag. LVIII.

Ἐπειδὴ ἄμπελος μόνη κράμβη σὺ περιπλέκεται.] Crambe sive brassica vitis adeoque vino inimica, τὰς ἐκ κραιπάλης καὶ εἰ.ου κακίας σβένυσιν ἐπιλαμβανόμενη, ut ait Dioscorides I. II. c. CXLVI. Cic. I. II. de N. D.: *Vites a caulibus brassicisque, si prope sati sint, ut a pestiferis et nocentibus refugere dicuntur, nec eos ulla ex parte contingere.* Plin. I. XX. c. IX.: *Hanc alii crambem petream vocant, inimicissimam vino, quam praecipue vitis fugiat; aut, si non possit fugere, moriatur.* Suidas: Κράμβη τῷ κέρῳ ἀντιβαίνουσα, ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμπόσις δίδεται, καὶ παρ' ἄμπελον οὐ φυτεύεται.

Πέπων γὰρ τὸ προσφιλές οἱ ποιηταὶ καλοῦσι.] Suidas: πέπων, προσφιλέστατε, προσηέστατε.

Καὶ γὰρ τὸ ἔκλυτον πέπον καλεῖται.] Suidas: πέπωνες, ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς.

Εἴ τις πολλὰ κρόμμου δόξειεν ἐσθίειν.] Suidas: κρόμμου ἐσθίειν, ἴσον τῷ κλαίειν. Aristophanes in Ranis: τί δῆτα κλαίεις; Δι. κρομμύων ἐσφραίνομαι. Scholiastes: σημαίνει τὸ θακρύνειν ἀκουσίως. τοῦτο γὰρ συμβαίνει τοῖς ὀσφρακτινομένοις κρομμύων. ita enim reficiendus mihi videtur ille locus.

Πισσοῦ.] Glossae veteres: Πισσοῦς, *Pisus*. Item: *Pisus*, Πῆσσος. Scholiast. Aristophanis in Pluto: λέκιθος δὲ κυρίως τὸ ξανθὸν τοῦ ἄλευ, διὰ τὸ τῷ λέπει κεύθεσθαι. ἔστι δὲ

καὶ εἶδος ὄσπριον, ὃ καλεῖται πίσον. ὅτι ἐν Πίσῃ τῆς Ἡλίδος κατακόρως φύεται, διὰ τὸ εἰκέναι τὴν χροιάν λεκίδην αὐτοῦ.

[Ἐρεγμός δὲ καὶ κύαμος.] Vetus Glossarium: *Faba frensa*, Ἐρεγμός. *Faba solida*, κύαμος. Festus: *Frendere*, est frangere; unde et *fabā fressa*.

[Κύαμος πνεύματος ποιητικὸς ἀτόπου.] Hippocrates l. II. de victus rat.: κύαμοι, τρέφιδόν τι, καὶ στατικόν, καὶ φυσῶδες. φυσῶδες μὲν, ὅτι οὐ δέχονται οἱ πόροι τὴν τροφήν ἄλλην ἐπιούσαν. Didymus in Geponicis collectis a Cassiano Basso Scholastico, lib. II.: οἱ δὲ φυσικοί φασὶ τοὺς κύαμους ἀμβρύνειν τὰς καρδίας τῶν ἐσθιόντων αὐτοῦς. διὸ καὶ ἐμποδίζειν ταῖς εὐθυονεργίαις νομίζονται. εἰσὶ γὰρ πνευματώδεις. Theophrastus l. V. caus. natural.: οἱ πυθαγόρειοι ἀπηγορεύκασιν τῷ κύαμῳ χρῆσθαι· καὶ γὰρ πνευματοποιὸν καὶ δύσπεπτον· καὶ τοὺς ὄνειρους τετραγαμῆνους ἡμῖν ἐμποιεῖ. Tertull. l. de An. c. XLVIII.: *Pythagorici fabam respuunt, onerosum et inflatum pabulum*. Vid. Cl. Alexand. Stromat. III. et A. Gellius l. IV. c. XI.

[Ὅτι πάσης τελετῆς καὶ παντὸς ἱεροῦ ἀπελήλαται.] quod Aegyptiis quidem usitatum fuit, qui fabam impurum legumen censebant, ut tradit Herodotus in Euterpe: κύαμους δὲ οὔτε τι μάλλ᾽ σπείρουσι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ, τοὺς τε γενομένους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἔψοντες δατέονται. οἱ δὲ δὴ ἱερεῖς, οὐδὲ ὄρεόντες ἀνέχονται, νομίζοντες οὐ καθαρὸν μιν εἶναι ὄσπριον. Pompeius Festus: *Fabam nec tangere nec nominare Diali flumini licet, quod ea putatur ad mortuos pertinere, nam et lemuralibus iacitur larvis, et parentalibus adhibetur sacrificiis, et in flore eius luctus litterae apparere videntur*. Faba igitur minime ab omnibus sacris reiecta. Plin. l. XVIII. c. XII.: *quin et prisco ritu fabacia suae religionis Diis in sacro est*. Macrob. l. I. Saturnal. c. XII.: *et quia cordis beneficio, cuius dissimulatione Brutus habebatur idoneus emendationi publici status, hanc Deam, quae vitalibus praeest, templo sa-*

cravit. cui pulte fabacia et larido sacrificatur; quod his maxime rebus vires corporis roborentur. nam et Calendae Iuniae Fabariae vulgo vocantur: quia hoc mense adultae fabae divinis rebus adhibentur. Pollux l. VI. c. IX.: κύαμοι, οἱ καὶ πύανοι, ἀφ' ὧν καὶ τὰ πυανέψια ἐορτή. Videatur Harpocration.

Pag. LIX.

Κατάλληλοι μὲν γὰρ πένητι οἱ ῥυπαροὶ ἄρτοι· πλουσίῳ δὲ οἱ παντελῶς καθαροί.] Hanc panis diversitatem luxuriae tribuit Plinius l. XIX. c. IV.: *Ferendum sane fuerit exquisita nasci poma, alia sapore, alia magnitudine, alia monstro, pauperibus interdicta. et paullo post: e frugibus quoque quoddam alimentum sibi excogitasse luxuriam, ac medullam tantum carum, superque pistrinarum operibus et caelaturis vivere, alio pane procerum, alio vulgi, tot generibus usque ad infimam plebem descendente annona.* Panis καθαρὸς, mundus, Lamprid. in Alex. Severo: *panis mundi pondo XXX, panis sequentis ad donandum pondo L.* Panis pulcherrimus Horat. Sat. V. l. I. Pollux l. VI. c. XI.: *Αἰγύπτιοι δὲ τοὺς εἰς ὄξυ ἀνηνεγμένους ἄρτους καλλιστεῖς ἀνέμαζον.* Didymus l. II. Geoponico-γρημ: *σταφυλὰς πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἀρτοποιεῖν βάλλοντες εἰς ὕδωρ, τῇ ἐξῆς τὰς ἐπιπλεύσας ἄραντες συμπιέζουσι, καὶ τῇ ῥύσειῳ νοτίδι ἀντὶ ζύμης χρῶνται, καὶ ποιῶσι τοὺς ἄρτους ἡδίους καὶ λαμπροτέρους.* Panis ῥυπαρὸς, sordidus, furfuribus conspersus. panis niger, Martialis epig. LVII. lib. XI.:

— nigro pane carere potes.

panes sordidi, magni. Athenaeus l. III.: *πλάτων δὲ ὁ κωμικοποιὸς ἐν Νουκτὶ μακροῦ τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ῥυπαροὺς, κιλίκους ὀνομάζει.* Panem ῥυπαρὸν innuit Persius Sat. III. cum ait:

Durum olus, et populi cribro decussa farina.

Glossae veteres hanc farinam interpretantur, *panem non delicio-*

*deliciosius cribro discussum, sed plebeium, de populi an-
nona, id est, fiscalem. qualem fortasse Lampridius vo-
cat panem sequentem, et Horatius secundum, lib. II. Ep.:*

— vivit siliquis et pane secundo.

Sic invenio δευτερεύουσ ἀρτους apud Geoponicorum auctores
I. II. ut apud Plinium *deuteria, secundaria, et operaria
vina*, I. XIV. c. X. et apud Dioscoridem I. V. c. XIII.:
οἶνον δευτέρειον καὶ ἀδύναμον. Sic etiam *cibarium panem*. M.
Tull. Tusculan. V.: *Ptolemaeo peragranti Aegyptum,
cemitibus non consecutis, cum cibarius in casa panis
datus esset, nihil visum est illo pane iucundius*. Apulci.
I. VI. Metam.: *et frusto cibarii panis ei proiecto, cu-
bitum facessit*.

Ἀπολίαν.] L. ἀτονίαν.

"Ἔστι δὲ τὰ πρόβατα οὐδὲν ἄλλο ἢ ἄνθρωποι.] Ipse Ar-
temid. I. II. c. XII.: *πρόβατα ἀνθρώποις εἰκάσι, διὰ τὸ πείθε-
σθαι τῷ ποιμένι καὶ συναυλιζέσθαι*. Ideoque reges dicti *ποιμέ-
νες λαῶν*. Clem. Alex. Strom. I.: *προϋμνησία γὰρ βασιλείας,
τῷ μέλλοντι τῆς ἡμερωτάτης τῶν ἀνθρώπων ἐπιστατεῖν ἀγέλης, ἢ
ποιμενική· καθάπερ καὶ τοῖς πολεμικοῖς τῇ φύσει ἢ θρησκευτικῇ*. Di-
sertissime Philo Iudaeus libro qui inscribitur: *βίος πολιτικοῦ*.
"Ὅθεν οἶμαι, inquit, καὶ τὸ ποιητικὸν γένος ποιμένως λαῶν τοὺς βα-
σιλεῖς εἴωθεν ὀνομάζειν. ὁ γὰρ τὴν ποιμενικὴν ἄκρος, ἄριστος ἂν εἴη
καὶ βασιλεὺς, τῆς καλλίστης ζώων ἀγέλης ἀνθρώπων τὴν ἐπιμέλειαν ἐν
ταῖς ἐλάττονος σπουδῆς ἀξίαις ἀναδιδαχθεῖς. καὶ καθάπερ τῷ μέλ-
λοντι πολεμικῶν καὶ στρατηγῶν ἀναγκαιόταται αἱ περὶ τὰ κυνηγέ-
σις μελέται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἷς ἐλάτις ἐπιτροπεῦσαι πόλεως,
οἰκειότατον ποιμενική, προαγωγή τις οὔσα στρατηγίας.

Βόεια.] Glossographi veteres, titulo περὶ κρεῶν: *Bu-
bal*, βόειον.

Δούλοις δὲ βασάνους διὰ τὸν ἰμάντα καὶ τὴν ταυρίαν.] Ser-
vos scilicet vivos mortui saepe incursabant boves, ut
loquitur Plautus. castigabantur enim illi taureis, bubu-
lis coriis, bubulis exuviis, censione bubula, bubulis mo-

nummentis, bubulis cottabis. ideoque dicti *bucaedae*. ταυρεία, Taurea. Iuvenal. Sat. VI.:

— — laurea punit

Continuo flexi crimen facinusque capilli.

Glossae veteres: *Taureae, plagae, nervi*.

Τοῖς δὲ ἐν χειμῶνι διάγουσιν ἀγαθὰ τετήρηται.] Corruptum hunc locum repentina sed certissima coniectura felicissime restituit magnus ille Isac. Casanbonus: τὰ δὲ αἴγεια τοῖς ἐν χειμῶνι διάγουσιν ἀγαθὰ τετήρηται.

ἽΟτι χειμῶνι δρώυυμα ὄντα τὰ ζῶα ἀνήρηται.] αἴγες scilicet, caprae. αἴγης autem est χειμῶν. Ipse Artemidorus l. II. c. XII.: αἴγες πᾶσαι πονηραὶ, καὶ μάλιστα τοῖς πλέουσι· καὶ γὰρ τὰ μεγάλα κύματα αἴγας ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν.

Pag. LX.

Ἐπεὶ μὴ κρατεῖ ἡ ἡμετέρα φύσις ὤμῶν κρεῶν.] Hippocrates lib. II. de victus ratione: τὰ δὲ ἔνωμα τροφώδεα καὶ ἐρευγμώδεα ἐστὶ, διότι δεῖ τῷ πυρὶ κατεργασθῆναι, ταῦτα ἡ κοιλίη διαπρήσεται ἡσθενεστέρα ἐοῦσα τῶν ἐσθίωντων.

Ὡς γε φιλεῖ γενέσθαι ἐν πολέμῳ καὶ λιμῷ.] Hannibalem humanis corporibus vesci militem suum docuisse ait Livius l. XXIV.: *Hunc natura et moribus immitem ferumque, insuper dux ipse efferauit, pontibus ac molibus ex humanorum corporum strue faciendis, et, quod proloqui etiam piget, vesci humanis corporibus docendo. hos infandis pastos epulis, quos contingere etiam nefas sit, videre atque habere dominos, etc.* Arnobius l. II.: *et ad ultimum si famis humanis cadaveribus incubarent.* D. Chrysostomus Homilia in S. Lucianum: καὶ ἵνα μάθης, ὅσον ἐστὶ λιμὸς, καὶ τέκνων ἀπεγεύσαντο μητέρες πολλάκις τὴν τοῦ κακοῦ τούτου βίαν οὐκ ἐνεγκοῦσαι· καὶ ταύτην τὴν συμφορὰν τραγηδῶν ὁ προφήτης ἔλεγε, Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἤψησαν τὰ τέκνα αὐτῶν. οὓς ἔτεκον κατήσθιον, καὶ τῶν γεννηθέντων παιδίων ἡ τεκοῦσα γαστήρ ἐγένετο τάφος, καὶ φύσεως ἐκράτη-

σεν ὁ λιμός. Vid. Plin. l. VII. c. II. Iuvenal. Sat. XV. Petron. sub finem Satyr.

Τρόπον γάρ τινα — ἐσθίουσιν ἀλλήλους.] Homines mutua hominum opera res omnes, sine quibus vita retineri nequit, sibi comparant, ideoque quasi hominibus ipsis vesci videntur. Sic Diomedem poetae, quia opes suas omnes alendis equis prodigebat, equos ἀνδροφάγους habuisse fabulati sunt. Phurnutus: καὶ μέχρι τούτου ἵπποις ἤδετο, ἕως οὗ τὰ αὐτοῦ ἀπώλεσε, καὶ πάντα πωλῶν κατηνάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. οἱ οὖν φίλοι τοὺς ἵππους ἀνδροφάγους ὠνόμασαν.

Τοὺς ἄλλους γεγονότας.] L. τ. ἄλλως γ.

Pag. LXI.

Διὰ γὰρ τῶν ἀλῶν ἐπιπολὺ τυχεῖται.] Salem divinum Homerus vocavit, eo quod putredinem et quasi mortalitatem a carnibus arceat. Plutarchus Symposiac. VI. problem. X.: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σκόπει, μὴ κἄκεῖνο θεῖον αὐτῷ συμβέβηκεν, ὅτι τῶν σωμάτων τὰ νεκρὰ διατηροῦν ἄσηπτα καὶ μόνιμα πολὺν χρόνον, ἀντιτάττεται τῷ θανάτῳ, καὶ οὐκ ἐξ παντελῶς ἐξολέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι: τὸ θνητόν. ἀλλὰ ὥσπερ ἡ ψυχὴ, θειότατον οὕσα τῶν ἡμετέρων, τὰ ζῶα συνέχει, καὶ βεῖν οὐκ ἐξ τὸν ὄγκον, οὕτως ἡ τῶν ἀλῶν φύσις τὰ νεκρὰ παραλαμβάνουσα, καὶ μιμουμένη τὸ τῆς ψυχῆς ἔργον, ἀντιλαμβάνεται φερομένων ἐπὶ τὴν φθορὰν καὶ κρατεῖ καὶ ἴστησιν, ἀρμονίαν παρέχουσα καὶ φιλίαν πρὸς ἄλλα τοῖς μέρεσι.

Διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλῶν τετῆχθαι.] Plutarch. Quaest. Nat. III.: τὴν πιμελὴν τήκουσιν εἰ ἄλες καὶ διαχέουσιν. unde et Virgil. I. Aeneid.:

— optata potiantur Troes arena,

Et sale tabentes artus in littore ponunt.

Οἱ δὲ τετρωμένοι, δόλον καὶ ἐνέδραν σημαίνουσι. ταῦτα γὰρ καὶ ὁ τυρὸς προαγορεύει.] scilicet propter homonymiam

verbi τυρέειν. videatur Pollux l. VI. c. XXXII. et Eustathius ad Iliad. Δ.

[Ἦν γὰρ ὁ πυραμοῦς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐπίνικιος.] Schol. Aristoph. ad Equit.: Πυραμοῦς δὲ, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθουῦ καὶ τυρῶν πεφρυγμένων. ὡς καὶ σησαμοῦς τὸ διὰ σησάμων. ταῦτα δὲ ἐτίθεισαν ἄλλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασι δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι πρὸς ἀγρυπνίας, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕως, ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. eademque fere verba reperiuntur etiam in Suida.

Τὰ δὲ χειμερινὰ κυδῶνια καλούμενα, λυπηρὰ διὰ τὸ στύφον.] Hippocrates l. II. περὶ διαίτ.: Κυδῶνια, στυπτικὰ, καὶ οὐ διαχωρεύουσιν. Cydonia, cotonea, Plin. l. XIII. c. XI.

Pag. LXII.

[καὶ τὰ λεγόμενα λεπτοκάρυα.] Veteres Glossae: Λεπτοκάρυον, *avellanium*, *corilum*. et tit. περὶ δένδρων: *Avolana*, *λεπτοκάρυα*. Κάρυα ποντικά. Dioscorid. l. I. c. CCLXXX.: τὰ δὲ ποντικά, ἃ ἔνιοι λεπτοκάρυα καλοῦσιν, ἐστὶ κακοστόμαχον. in Geoponicis extat caput περὶ ποικτικοῦ τοῦ καλουμένου λεπτοκάρυου. e Ponto scilicet venire, et ideo Ponticae nuces vocantur, ut ait Plin. l. XV. c. XXII. In vetere Glossario. *Calvae*, ποντικά πεφρυγμένα. per archaismum vero: *galvae*, Plin. *ibid*.

[καὶ ὅσα κατάσσειται ταρχαῆς διὰ τὸν ψόφον σημ.] Noces cadendo tripudium sonumque faciunt: ideo nuptialium fescenninorum comites, et nuptiis religiosae. sed aliam rationem magis probat Plinius: *Nec non et honor his naturae peculiaris, gemino protectis operimento, pulvinati primivum calycis, mox liquei putaminis. quae causa eas nuptiis fecit religiosas, tot modis foetu munito: quod est verisimilius, quam quia cadendo tripudium sonumve faciant.* Servius ad illud Eclogae VIII.: *Sparge marite nuces. ideo a novo marito nuces spargi debere dicitur, quod proiectae in terram tripudium solistimum*

faciunt, quod auspiciū ad rem patrandaſm optimū est. vel idco a pueris aspergendus nuceſ cum ſtrepitu et conuicio flagitari, nequid nova nupta audiat aduerſum, quo dies nuptiarum dirimatur. Idem: nam illud vulgare est, idco ſpargi nuceſ, ut rapientibus pueris fiat ſtrepituſ, ne puellae vox uirginitatem deponentiſ poſſit audiri. Catulluſ:

Da nuceſ pueriſ, inerſ

Concubine. ſatiſ diu

Luiſti nucibuſ.

Δουλείαſ καὶ ὑποταγῆſ διαὶ τὸν ἐν Ἐλευſίνι λόγον.] Acediſ fabulam innuit, quae narratur a Clem. Alexand. in Protept. et Arnobio I. V. adv. gent.

Περſικά.] Perſicorum duo genera ſupernatia et popularia, Plin. I. XIII. c. XII. Perſicum malum, molliſca mix Planto et Suevio apud Macrobuſ. I. II. Saturn. c. XIV. Diphiluſ Siphniuſ apud Athenacuſ I. III. : Περſικὰ λεγόμενα μῆλα, ὑπὸ τινων δὲ Περſικὰ κοκκύμηλα, μέſωſ ἐſτίν εὐχυλα, θρεπτικώτερα δὲ τῶν μῆλων.

Βερίκοκκί.] Scribendum videtur πραικόκκια. Martial. I. XIII. epigr. XLVI.:

Vilia materniſ fueramuiſ praeoqua ramis.

Nunc in adoptiviſ Perſica cara ſumuiſ.

Plin. I. XIII. c. XII. : aestate praecocia intra XXX dies reperta. Dioscorid. I. I. c. CLXVI. : τὰ δὲ μικρότερα καλούμενα ἄρμείνια, ῥωμαῖſτὶ δὲ πραικόκκια, εὐſτομαχώτερα τῶν εἰρημένων εἰſί. in quibuſdam tamen codicibuſ legitur: βερίκοκκία: et in Suida: κοκκύμηλα εἶδοſ ὀπωρῶν τὰ παρὲ ἡμῶν λεγόμενα βερίκοκκα.

Καὶ πάντα τὰ ὅμοια.] ὄραῖα, ſcilicet, quae fugacia ſunt decerpique properant, quorum velocitaſ cito mitescenſtium tranſvolat, coguntque ſe venundari.

Ἐπειὶ τὸ δένδρον.] L. ἐπὶ τὸ δ.

Οἷα δὲ ἐξ αὐτῶν παρά τισι καὶ ποτὸν σκευαζόμενον.] Plin. l. XIV. c. XVI.: vinum fit et e siliqua Syriaca, et e piris malorumque omnibus generibus.

Pag. LXIII.

Πίνακες.] Glossae veteres: πίναξ, *catinus*. Item: *Cattillus* πίναξ. reperies etiam πινάκια, πινακίσκους, πινακίσκια apud Polluc. l. VI. c. XII. et l. X. c. XXIII.

Παροψίδες.] Suidas: παροψίς, ἐμβάφιον, ὄξυβάφιον.

Λυχνία.] Pollux: λυχνίον, ἐφ' οὗ ἐντίθεται ὁ λύχνος, ἡ καλουμένη λυχνία.

Διὰ τὸ εὐαπόσβεστον.] Hadriano interroganti: Quid est homo? Epictetus resp. Lucerna in vento posita.

καὶ ἔρωτα διὰ τὸ ἀναλάμπειν.] Hadriano interroganti: Quare Venus Vulcano nupta est? Epictetus resp. Ostendit amorem amore incendi.

Τράπεζα δὲ τρίποδες οὐδὲν διαφέρει.] Pollux l. X. c. XXIII.: ἡ ὑπεκείμενη τοῖς ὄψοις τράπεζα καὶ τρίπους ἂν καλοῖτο.

Οἱ τοῖχι τῶν κλιῶν.] Spondae, ἐνήλατα, latera lectorum. ut in Antholog. l. I. c. XXXIII. τοῖχος νεώς, unde et τοίχαρχος apud Artemidorum sup.

Τραπεζοφόροι.] Iul. Paulus l. III. de Supellect. leg.: *Supellectili legata haec continentur, mensae, trapezophora, delphicae, etc. trapezophora, abaci e quibus vina ministrantur.* Glossae veteres: Τραπεζοφόρον, *Caliclare*. ἐφ' οὗ δὴ τὰς κύλικας οἰνοχοοὶ ἐτίθεντο, ut loquitur Procopius: vel ut Pollux l. X. c. XIX.: ἐφ' οὗ τὰ ἐκπώματα κατάκεινται. de delphicis olim adnotavit princeps Iuriconsultorum Iacobus Cuiacius Observat. X. c. XIII. Fortean vero scripserat Glossographus *Calicare* a calice; ut Iuvenalis Interpres a culice *culicare*, ad Sat. VI.: *Latine, inquit, conopeum culicare dicunt.* Sed in aliis, Glossis legere memini: Πιτησιεύκη, *Calicularium*.

Ἄγκωνες δὲ καὶ πάντα τὰ προεπιτυσσόμενα τὸ κόσμιον τοῦ βίου
σημ.] Suidas: ἄγκωνες δὲ καὶ πάντα τὰ προεπιτυσσόμενα κατ'
ἄναρ, τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει. Glossarium vetus: ἄγκων-
νόδεσμος, hoc cubital. codex ms. ἄγκων ἑ δεσμός, Cubital.

Pag. LXIV.

Πυρρίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια.] Suid.: πυρρίσκοι καὶ θησαυ-
ροφυλάκια, σκεύη κατ' οἶκον.

Μυρίζεσθαι γυναῖξί — μοιχευομένων.] Odor scilicet de-
prehensionem significat apud Artemidor. passim.

Ἄνδράσι δὲ πρὸς αἰσχύνην ἔσται.] Viros unguenta olere
turpe et indecorum est. unguentatos enim καὶ ἔζοντας μύ-
ρου τί ἂν τις φαίη τούτους; ἰδών; ἀτεχνῶς, καθάπερ μεταποσκόπος
ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ καταμαντεύεται μοιχούς τε καὶ ἀνδρογύ-
νους. Cl. Alexand. I. III. Paedag. c. III. Phaedrus Aug.
Libertus I. V. fab. LXXXIII.:

Unguento delibutus, vestitu adflucens,

Veniebat gressu delicato et languido.

Hunc ubi tyramus vidit extremo agmine:

Quinam cinaedus ille in conspectu meo

Audet venire?

Vespasianus narrante Suetonio adolescentulum fragran-
tem unguento, cum sibi pro impetrata praefectura gra-
tias ageret, nutu aspernatus, voce etiam gravissima in-
crepuit: Malnissem allium oboluisse. Unguentis sese
unctitant feminae, ut elegantiores sint et mundiores, ait
Pomponius I. XXI. De aur. arg. leg. Plinius vero lib.
XIII. c. III. summam unguentorum commendationem
esse scribit, ut transeunte femina odor invitet etiam
aliud agentes. Cl. Alexand. I. II. Paed. c. VIII.: μυρί-
ζεσθαι ἥθους ἐστὶν ἐταιρικοῦ διαβολῆ, καὶ φάρμακον ἐρεθισμῶν.

Πλὴν τῶν ἔθους ἐχόντων μυρίζεσθαι.] Quibusdam moris
est unguentis uti non voluptatis, sed valetudinis causa,
ut notat Pomponius loc. cit. Clemens: οὐ γὰρ κατὰ πάντα

ἀποσκοραχιστέον τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἀλλ' ὡςπερ Φαρμάκῃ καὶ Βοη-
θήματι χρηστέον τῆ μύρῳ· πρὸς τε τὸ ἐπεγεῖραι τὴν ἀπαυδῶσαν
δύναμιν, καὶ πρὸς τοὺς κατάβροχους, καὶ πρὸς τὰς καταψύξεις, δυσ-
ρέστησιν τε. ὑγείας μέρος μέγιστον, ὁδμὰς ἐγκεφάλων χρηστὰς ποι-
εῖν. Sed magis est ut his verbis τῶν ἔθους ἐχόντων μυρίζε-
σθαι, cinaedos et draucos notet Artemidorus, qui solent
μυρίζεσθαι voluptatis et nequitiae gratia. et obscoenorum
dominorum praecipua erat cura delicatos saepe linire.
qua de re nimis multa passim.

Εὐφροσύνην δὲ — πρότερον ὀρχοῦνται, etc.] Saltationem
nimbram luxuriae vocat M. Cic. orat. pro Muraena,
quia commissationem sequatur. *nemo enim fere, inquit,
saltat sobrius, nisi forte insanit: neque in solitudine,
neque in convivio moderato atque honesto. intempestivi
convivii, amoeni loci, multarum deliciarum comes est
extrema saltatio.* atque id omnino est quod ait Artemi-
dor. Horatius Sat. I. lib. II.:

Quid faciam? saltat Milonius, ut semel icto

Accessit fervor capiti, numerusque lucernis.

Εἰ μὴ ὡςπερ δεσπότη ἀποτόμῃ καὶ ὡμῶ τῆ ἀρχῇ τὴν ἀποφορὰν
ἀποδώσι.] Scribe: τῆ γαστρὶ τὴν ἀποφορὰν ἀποδ. Ventris ob-
sequium dixit Horatius Sat. VII. lib. II. ventri enim
parendum domino acerbo, crudeli, inexorabili. ideoque
arduum rem esse aiebat Cato verba facere ad ventrem
qui auribus caret. et apud Aristophanem in Acharnens.
pater filias famelicās compellans, non aures praebere
iubet, sed ventrem:

ἀκούετον δὴ ποτ' ἔχειτ' ἐμὴν τὰν γαστέρα.

Homerus Odyss. II.:

Οὐ γὰρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο

"Ἐπλετο, ἦτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη.

hic vero locus citatur ab Athenaeo l. X. ubi et Alexis
comicus ait:

Μάθοις τ' ἂν οἷον κακὸν ἀνθρώποις
 Ἔσθ' ἢ γαστήρ, διδάσκει οἷ', ἀναγκάζει θ' ὅσα,
 Εἴ τις ἀφέλοι ταῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος,
 Οὐ δ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς, οὗ θ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἐκόν.
 Νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ.

Propter hanc ventris crudelitatem fit, ut malo famis premi atrocissimum sit supplicii gemis, τιμωρία δριμυτάτη ὄμοῦ καὶ μακροτάτη. ἀπάντων θανάτων χαλεπώτατος. D. Chrysostom. Homil. de S. Luciano: καθάπερ γὰρ δῆμιός τις τοῖς σπλάγχχοις ἔνδον καθήμενος, ἅπαντα καταξάινει τὰ μέλη, πυρὸς παντὸς καὶ θηρίου σφοδρότερον κατεσθίων πάντοθεν τὸ σῶμα διηνεκῆτινα καὶ ἄβρῆτον παρέχων ἐδύνην.

Τὴν ἀποφορὰν ἀποδ.] Suid.: ἀποφορὴ παρὰ Ἡροδότῳ ἢ τελουμένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.

Κωφὸν ἅμα καὶ ἄλαλον.] ἐκ γενετῆς κωφός, ἄλαλος. Alexand. Aphrodis. Problem.

Pag. LXV.

Ἵνα διανεύοι ὅσα βούλεται σημαίνει.] Saltantium nutus et gestus loquaces erant, adeoque quod cauebatur oculis subiiciebant. Vetus Epigramma:

Ingressus scenam populum saltator adorat,

Solerti pendet prodece verba manu.

Nam cum grata chorus diffundit cantica dulcis,

Quae resonat cantor, motibus ipse probat.

Tot linguae, quot membra viro, mirabilis ars est,

Quae facit articulos ore silente loqui.

Cassiodorus l. IV. Var. LI.: *horcistarum loquacissimae manus, linguosū digiti, silentium clamosum, expositio tacita, quam musa Polyhymnia reperisse narratur, ostendens homines posse et sine oris affatu suum velle declarare*, etc. postrema haec verba rectam faciunt interpretationem illis Artemid.: Ἵνα διανεύοι ὅσα βούλεται σημαίνει. Idem Cassiodorus l. I. XX.: hanc partem musicae

disciplinae mutam nominavere maiores: scilicet, quae ore clauso manibus loquitur. Petronius apud Terentianum Maurum:

Memphitides puellae
Sacris Deum paratae.
Tinctus colore noctis
Manu puer loquaci.

Antipater epigrammatarius in statuam Pyladis saltatoris:

Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
Οὗτος ὁ παμφώνιος χερσὶ λοχεύόμενος.

Leontius Scholasticus in statuam saltatoris:

Ὅμματά σοι, καὶ ταρσὰ, ποδὴνεμα, καὶ σοφὰ χερῶν
Δάκτυλα.

hinc illa apud Graecos saltationum vocabula: χερῶν περιαγωγή. ἔνδειξις. ἐπίδειξις. ὄξυχειρία. εὐχειρία. ταχυχειρία. μορφάσαι. σχηματοποιήσασθαι. Item: χειρῖσοφοι et χειρονόμοι, qui saturo gestu per multiplices figuras et schemata sub canticis historiam aut fabulam saltabant. veteres enim saltare dicebant ἐπιδεικτικῶς ὑπορχήσασθαι. Sic Horatius saltare Cyclopa, Sat. V. l. I.:

Pastorem saltaret uti Cyclopa rogabat.

Arnob. l. V. adv. gent.: saltatur Venus. saltatur Pessinuntia Dindumene. Apuleius Apol.: mos in iuventute saltandis fabulis exossis plane et enervis. Sic Juvenal. Sat. VI.:

Cheironomon Ledam molli saltante Bathyllo
Tuccia vesicae non imperat.

hoc est, Tuccia prurit et pene crissat spectando Bathyllum, qui tam bene Ledam saltando repraesentat, ut ipse cheironomos Leda videatur. Pollux l. II.: χειρονομῆσαι τὸ τῶν χερῶν ἐν βύθμῳ κινήθηναι.

Βατιλικὰ μὲν πρόσωπα — ὁ ὄρχηστής.] Petronius Sat.:

Grex agit in scena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet:

Mox ubi ridendas inclusit pagina partes,

Vera redivit facies, dissimulata perit.

Vetus verbum est, mortales omnes histrioniam hinc agere. postquam enim persona quam nobis Deus imposuit, et vita functi sumus, mors aequo pulsat pede pauperum tabernas, regumque turres.

Ὅπως δ' ἂν ὀρχήσῃται δοῦλος — πληγᾶς.] Quam plebeiis ludis quidam paterfamilias, priusquam pompa induceretur, servum suum sub furca caesum medio egisset circo, T. Atinio Jupiter in quiete praecepit, ut Coss. diceret, ὅτι οὐ καλὸν ὀρχηστὴν ἔδωκαν. ὅτι κακὸν ὀρχηστὴν ἔστειλαν καὶ ἀτερπέστατον. praesultatorem sibi displicuisse.

Σταυρωθήσεται διὰ τὸ ὕψος.] Chrysalus servus in Plauti Bacchidib.:

Credo hercle adveniens nomen mutabit mihi,

Facietque ex templo Crucisalum me ex Chrysalo. in crucem salire. in crucem excurrere, apud eundem nec semel.

Διὰ τὴν τῶν χειρῶν ἔκτασιν.] cruciarii dispensis manibus figebantur, ut apud comicos observare est.

Τὸ δὲ πυθρίχιζεν τὸ αὐτὸ τῷ ὀρχεῖσθαι σημ.] Suidas: Πυθρίχιζεν, μετὰ τῶν ὀπλων ὀρχεῖσθαι. Πυθρίχις, εἶδος ἐνόπλου ὀρχήσεως. Agathias I. II.: Ναρσῆς δὲ ἐξασκεῖν γε ἐπιπλεῶν αὐτοῦ ἐκέλευε τὰ πολέμια, καὶ ἐπεβίβωνε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέραν μελέταις· τροχάζειν τε ἀναγκάζων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι, ἕς τε πυθρίχιον τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι. qui locus citatur a Suida in voce πυθρίχαις, nonnullis immutatis, nec nominato auctore. Athenaeus lib. XIV.: καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ, καὶ τῇ τῶν σωματίων ἐπιμελείᾳ περιεποιῶντο τὴν ἀνδρείαν, καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἐγυμνάζοντο μετὰ τῆς αἰῆς, ὅθεν ἐκινήθησαν αἱ καλούμεναι πυθρίχιαι. Vid. Xenophoni initio I. VI. κύρ. ἀναβ. Pollux lib. IV. c. XIII.

Τροχοπετεῖν.] Saltatorium orbem vertere, Arnob. I. II. M. Cic. orat. in Pisonem: ne tum quidem, cum illum

snium saltatorium versaret orbem, fortunae rotam pertimescebat. apte ad sensum Artemidori. nisi mavis, quod magis mihi placet, istud verbi referre ad illam saltationis figuram, quae belle repraesentatur in Xenophonis convivio: ὄρῳ γὰρ ἐγὼ γε τήνδε τὴν ὄρχηστρίδα ἐφιστηκυῖαν, καὶ τροχούς τινὰ αὐτῇ προσφέροντα. ἐκ τούτου δὴ ἠΰλει μὲν αὐτῇ ἢ ἑτέρα, παρεστηκώς δέ τις τῇ ὄρχηστρίδι ἀνεδίδου τοὺς τροχούς μέχρι δώδεκα. ἢ δὲ, λαμβάνουσα ἅμα τε ὄρχηίτο, καὶ ἀνεβρίπτει δινομένους· συντεκμαιρομένη ὅσον ἔδει βίπτειν ὕψος, ὡς ἐν βυθμῷ δέχεσθαι αὐτούς.

Μαχαίρας περιδινεῖσθαι ἢ ἐκκυβιστᾶν.] fortcan intelligit saltationis schema, quod a Polluce et Suida vocatur ξιφισμός. unde et ξιφίζειν Hesychio. Suidas: ξιφισμός, σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης. addendum videtur: πύβριχης. vel legendum: ἐκ τῆς ἐμμελείας οὕτω καλουμένης. Quin potius significare voluit Artemid. periculosum illud saltandi schema, de quo etiam Xenophon in convivio: μετὰ δὲ τοῦτο κύκλος εἰσηνέχθη περίμεστος ξιφῶν ὄρῳν. εἰς οὖν ταῦτα ἢ ὄρχηστρίς ἐκυβίστα τε καὶ ἐξεκυβίστα ὑπὲρ αὐτῶν· ὥστε οἱ μὲν θεώμενοι ἐφοβοῦντο, μήτι πάθῃ. ἢ δὲ θαρσύνοντως τε καὶ ἀσφαλῶς ταῦτα διεπράττετο.

Pag. LXVI.

Στέφανοι ναρκίσσῳ — ἱστορίαν.] Narcissus amore sui attenuatus intabuit ad Cephisum amnem mutatusque est in florem. Sed florem huiusmodi nervis inimicum caput gravantem a narce narcissum dictum, non a fabuloso puero ait Plinius I. XXI. c. XIX. Plutarch. Symposiac. III.: τὸν νάρκισσον ὠνόμασαν ὡς ἀμβλύνοντα τὰ νεῦρα καὶ βαρύτητας ἐμποιοῦντα ναρκώδεις· διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς αὐτὸν ἀρχαῖον μεγάλων θεῶν στεφάνωμα, τούτέστι, χθονίων προσηγόρευκε. quod Sophoclis dictum citatur etiam a Clem. Alexand. Paedag. II. c. VIII.

Ἐχει γὰρ τινὰ τὸ πορφυροῦν — θάνατον.] Eoque sensu dixit Homerus πορφύρεον θάνατον. et Virgil.: *Purpuream animam.* Vid. Aelian. *Histor. animal.* l. XVI. c. I.

Διὰ τὸ εὐμάρκντον.] Plutarchus *Sympos.* III. problem. I.: τὸ δὲ ῥόδον ἀνόμασται δήπουθεν, ὅτι ξέῤῃμα πολὺ τῆς ὀσμῆς ἀφίησι· διὸ καὶ τάχιστα μαραινεται. Ovidius:

Quam longa una dies, aetas tam longa rosarum;
Quas pubescentes iuncta senecta premit.

de floribus generatim Plin. l. XXI. c. I.: *natura flores odoresque in diem gignit: magna, ut palam est, admonitione hominum, quae spectatissime floreant, celerrime marcescere.* Plutarch.: ἀνθινὴ μαραιομένη ἐν ταῖς χερσὶ τῶν στεφανηπλόκων.

Ἀμαράντους.] mirum in amaranto, gaudere decerpi, et laetius renasci. mirumque, postquam defecere cuncti flores, madefactus aqua reviviscit, et hibernas coronas facit. summa eius naturae in nomine est, appellato, quoniam non marcescat. Plin.

Σισυμβρίου.] Vetus Glossarium: Σίσυμβρον, εἶδος λαχάρου, *cunila.* Item: *Cunela*, ἑύμβρα. *Cunilium*, θύμβρος, εἶδος βοτάνης. Plin. l. XX.: *sisymbrium silvestre a quibusdam thymbraem appellatum.* Duplex sisymbrium agnoscent Dioscorid. et Plin. unum quod in riguis nascitur, alterum quod in sicco. in sicco ortum, odoratum est, ait Plin. et inseritur coronis, angustiore folio. Dioscorid.: Σισύμβριον, (οἱ δὲ ἔρπυλλον ἄγριον καλοῦσιν) ἐν χέρσοις φύεται. ἔσκει δὲ ἡδύσμῳ κηταίῳ, πλατυφυλλότερον δὲ καὶ εὐωδέστερον, στεφανωματικόν. coronam ex sisymbrio morbum significare ait Artemid., tamen apud Aristophanem σισύμβρια lactitiae voluptatisque signa sunt. Scholiast. σισύμβρια φύλλα, οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφεῖοι.

Ἀμαράκου.] Amaracum inter στεφανωματικὰ ἀνθῆ recenset Theophrastus. quod etiam notatur ab Athenaeo l. XV. Amaracus et sampsyclus idem Dioscorid. l. III.

c. XLVII. et Plin. l. XXI. c. XI. Mollis amaracus Virgil. I. Aen. Amaracus regius unguentarius fuit, qui casu lapsus, dum ferret unguenta, maiorem ex confusione odorem creavit. unde optima unguenta amaracina dicuntur. hic postea in herbam sampsuchum dicitur versus. Servius.

Λαπάθου.] Glossae: Λάπαθον, λάχανον, rutex, lapa-
thium.

φρυγίου.] Plin. l. XXI. c. XI. amaracum Phrygium cognominatum fuisse ait. ἀμάρακος δ φρύγιος Theophrast. l. VI. et Athen. l. XIV.

Ἑλενίου.] Helenium e lacrumis Helenae dicitur natum et in Helena insula laudatissimum. Plin. l. XXI. c. X.

Ἀνεμώνης.] Anemone quae et Limonia vocatur Plin. l. XXI. c. XI. Glossae: Ἀνεμώνη, Vaccinium, Saliuncula. Ἀνεμώνιον, vaccinium. Item: Vaccinium, Ἀγχοῦσα, Ἰάκινθος. Item: Saliunca, ἀγρίοροdon, λευκόροdon. Servius ad Eclog. V. Saliunca, herbae genus, quam orci-tunicam vocant. Varia anemones genera enumerat Dioscorid. l. II. cap. CCVII.

καὶ τῆς ῥοδοδάφνης.] Glossae: Rosa graeca, Λυχνίς, ἡ ῥοδοδάφνη. Item: Taxus, σμίλαξ, ῥοδοδάφνη. Item: ῥοδοδάφνη, Taxus, Fiburna, Lauria, Andrum. ms. Lauriandrum. Dioscorid. l. IV. c. LXXXII.: ῥοδόδενδρον, νήριον. Apul. IV. Metam.: Rosa Laurea.

Pag. LXVII.

καὶ τὸ ἐπίθυμον.] ἐπίθυμον, θύμω ἐστὶν ἄνθος τοῦ σκληροτέ-
ρου. Dioscorid.

καὶ τὸ μελίλων.] Plin. l. XXI. c. IX.: Ergo in co-
ronamenta folio venere melothron, spireon, trigonon,
cneoron, quod casiam Hyginus vocat; et quod cunila-
ginem, quae conyza, melissophyllon, quod apiastrum,
melilothon, quod sertulam Campanam vocamus.

Σελίνων δὲ στέφανος, καὶ ὅτι ἐπιταφίῳ — οὗτος.] Suidas : Σέλινον, εἶδος λαχάνου. σελίνου δεῖται δ νοσῶν. ἐπεὶ ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων τοὺς τάφους, ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνους ἐστρώουσιν. σελίνου στέφανος, πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεισι προσήκει. Plin. l. XX. c. XI. Selinum ad cibos admittere olim omnino nefas fuisse notat. nam id defunctorum feralibus epulis dicatum esse; visus quoque claritati inimicium. Plutarch. in Timol.: ἀναβαίνοιτι δὲ αὐτῷ πρὸς λόφον, ὃν ὑπερβάλλοντες ἔμελλον κατόψεσθαι τὸ στρατεύμα καὶ τὴν δύναμιν τῶν πολεμίων, ἐμβάλλουσιν ἡμίονοι σέλινα κομίζοντες· καὶ τοῖς στρατιώταις εἰσῆλθε πονηρὸν εἶναι τὸ σημεῖον, ὅτι τὰ μύήματα τῶν νεκρῶν εἰώθαμεν ἐπιεικῶς στεφανοῦν σελίνους. καὶ παροιμία τις ἐκ τούτου γέγονεν εἰς τὸν ἐπισφαλῶς ἰσοῦντα, δεῖσθαι τοῦτον τοῦ σελίνου. Servius ad illud Virgil. Eclog. VI.:

— apio crines ornatus amaro.

apud antiquos indago erat species coronae de apio, sed in Nemeo agone, qui in honorem Archaemori institutus est. et volunt quidam hoc coronae genus ad indicium mortis electum.

Ἀθληταῖς δὲ ἀγαθός.] Apio enim victores Nemei certaminis, ἐπιταφίου ἀγῶνος, coronabantur. ut patet ex illis Servii verbis, et Plutarchi in cod. Timol. et Plin. l. XIX. c. VIII.: *Honos ipsi in Achaia, coronare victores sacri certaminis Nemeae.* Isthmiorum quoque corona fuit. Plutarch. in Timol. et Sympos. V. quaest. III.

Καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ ἄρχεῖν ὕρμιωμ. — οὓς δὲ ἀπόρους ποιοῦσιν.] in exemplari Cornarii scriptum fuisse videtur: τοὺς δὲ ἀφόβους.

φοίνικος δὲ καὶ ἐλαίας στέφ. — ἀειθαλής.] Plutarch. Sympos. VIII. quaest. IX. palmam esse ait μακρόβιον, ἐμπεδόφυλλον, βεβελίως ἀσίφυλλον. ideoque esse victoris praemium, ὅτι δεῖ τὴν τῶν νικηφόρων δόξαν ἄφθιτον καὶ ἀγήρω διαμένειν. Phurnutus tit. de Musis, in ea agnoscit τὸ ἀείζων.

Καινὸν δὲ ταῖς θεαῖς τὸ φυτόν.] Myrtum Dianae gratam fuisse refert Cl. Alex. Paedag. II. c. IX. Minervae Didymus Geoponic. XI. Veneri sacram fuisse vetus fabula est Servianis in Virgil. commentariis varie inserta. nam aliter ad illa verba l. III. Aeneid.:

— et densis hastilibus horrida myrtus.

aliter ad illa l. V.:

— velat materna tempora myrto.

Myrtum vero etiam ad Cererem pertinere dixit Artemid., propter virgas myrteas, quibus Bona illa Dea a Fauno marito caesa est, quod meri seriam ebibisset plenam. Sed in huius quoque fabulae narratione dissentiunt Plutarch. ἐν ῥωμαϊκ. Arnob. I. V. adv. gent. Lactant. I. de falsa relig. Macrobr. Saturn. I.

Στέφανοι κήρυνοι.] Splenia de ceroto. coronae cerinae. quo modo apud Plaut. in Epid. crinum dici vestimenti genus a cerae colore notat Marcellus. vel, si mavis, ceras intellige, quae magicis ad malas artes usui sunt.

Οἱ δὲ τῶν ἐρίων πεπ. — καταδέσμους σημ.] Huiusmodi coronae veneficiorum licia sunt et filamenta lanca discoloria. Virgilius in Pharmaceutria:

Terna tibi haec primum triplici diversa colore
Licia circundo.

Idem: — et molli cinge haec altaria vitta.

Serv.: *molli vitta, lanca scilicet.* Petron.: *illa de sinu licium protulit varii coloris filis intortam, cervicemque vinxit meam.* Apul. in Apol.: *at si Virgilium legisses, profecto scisses alia quaeri ad hanc rem solere. ille enim, quantum scio, enumerat vittas molles, et verbenas pingues, et tura mascula, et licia discoloria.* Ovid. I. Amor. Eleg. VIII.:

Scit bene quid gramen, quid torto concitar rhombo
Licia.

Χλωρὸς γὰρ ὁ χρυσός.] Catull.: *Quantum saepe magis fulgore expalluit auri.* Diogenes interrogatus, διὰ τί τὸ χρυσίου χλωρὸν ἔστιν, ἔφη, ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβουλεύοντας.

Pag. LXIX.

Οὐδὲν μόντοι καιναὶ γυναῖκες.] L. οὐδὲν μ. τ. κοινὸν αἱ γυν.

Pag. LXX.

Καὶ προσδεθεῖς κίονι.] Servos ad columnam verberari solitos fuisse indicat Nicobulus in Plauti Bacchid.:

— abducite hunc

Intro, atque adstringite ad columnam fortiter. Pollux l. III. c. VIII. Hyperidem de servis dixisse notat, κρεμάσαι ἐκ τοῦ κίονος.

Καὶ οὕτως ὑπὸ τοῦ δεσπότητος ἐνετάθη.] non intentus in venerem, sed extensus ad columnam.

Περὶ τῆς παρανόμου συνουσίας.] Inepta dissectio huius capitis, quod intactum integrumque esse debuit.

Ἐρωμένου τὴν γνώμην.] L. ἐβρωμένου.

Pag. LXXII.

Εἰς Φιλίαν καταστήσεται διὰ τὴν μίξιν καὶ γὰρ Φιλότης καλεῖται.] Homer. Iliad. 7.:

Ὅς μ' ἔθελεν Φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἔθελουσῃ.

et alibi passim.

Pag. LXXIII.

Καὶ τὴν γῆν οὐδὲ ἤττον μητέρα καλοῦμεν] L. καὶ τὴν γῆν αὐτὴν οὐ. ἤ. etc.

Pag. LXXV.

Καὶ γὰρ εἰκὸς ἦν ᾧ ἡμάργανεν ἐν μέρει τοῦ σώματος, τούτῳ καὶ κολασθῆναι.] Notavi ad Phaedri Fab. V. lib. III. haec verba inveniri etiam apud Heraclidem Ponticum.

Ad lib. II.

Pag. LXXXIII.

᾽Οθόνια τὲ καὶ τρίβακκα ἱμάτια δοκεῖν φορεῖν ἀγαθὸν ἂν εἴη.] Suidas: τρίβακκα κατατετριμμένα ὀθόνια. καὶ τρίβακκα φορεῖν δοκεῖν ἀγαθόν. Vetus Gloss.: ὀθόνιον, *linreamen*. ᾽Οθόνη, *linreamen*. ms. *Subtile velum*. Suid.: ὀθόνη, πᾶν τὸ λεπτόν ὕφασμα, καὶ πᾶν τὸ ἰσχυρόν, κἄν μὴ λιυὸν ᾗ.

Λευκὰ δὲ ἱμάτια τοῖς ἱερεῦσι μόνοις συμφέρει.] alba scilicet vestimenta purissima sunt, qualia sacerdotes decent. Festus in voce: *Pura*.

Δούλοις Ἑλλήνων.] Graecorum servis albae vestes libertatem significant: δούλοις δὲ Ῥωμαίων, non item; ut ipse mox paullo indicat: διὰ τὸ τὴν αὐτὴν τοῖς δεσπόταις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχειν ἐσθῆτα.

Τοὺς ἐν ὄχλῳ ἀναστρεφόμενους λευκὰ ἔχειν ἱμάτια.] Scito, inquit Tullius, nihil tam exercitum fuisse Romae quam candidatos omnibus iniquitatibus. officiosissima scilicet illa natio petitorum, unumquemque Quiritium assidue prensando, salutando, deducendo permultos terebat dies, et in comitiorum turba universis placere maxime studebat. ambitiosos autem candidatos, hoc est, cretatos fuisse et album in vestimenta addidisse quis nescit?

Οὐ γὰρ πρὸς ἔργῳ ὄντες οἱ ἄνθρωποι λευκοῖς ἱματίοις χρωῶνται.] Pulla et sordida erat tenuiorum vestis, qualis etiam rusticorum.

Pag. LXXXIV.

Διὰ τὸ τοὺς ἀποθανόντας ἐν λευκοῖς ἐκφέρεισθαι.] Vita functorum corpora albis vestibus induchant, quando iam

animas non poterant. quas tamen puras et intaminatas emigrare cupiebant. Plutarch. in Quaest. Rom.: τὸ σῶμα τοῦ τιθνηκῶτος ἀμφιεννύουσι λευκοῖς· ἐπεὶ μὴ δύνανται τὴν ψυχὴν· βούλονται δὲ ἐκείνην λαμπρὰν καὶ καθαρὰν προπέμπειν, ὡς ἀφειμένην ἤδη καὶ διηγωνισμένην μέγαν ἀγῶνα καὶ ποικίλον.

[Ἄλουργίδα.] Sic vocata vestis a colore, quem Plato in Timaco rubrum esse ait, nigri austeritate et albi splendore temperatum: ἐρυθρὸν μέλανι λευκῷ τε κραθὲν ἄλουργοῦν λέγομεν.

[Περφυρᾶ ἔσθῆς νοσοῦντα ἀναίρει.] Ipse Artemidor. sup. L. I. c. 77.: ἔχει γὰρ τινὰ τὸ περφυροῦν χροῖμα συμπάθειαν καὶ πρὸς τὸν θάνατον.

[Κοκκίνη δὲ ἔσθῆς.] Glossae veteres: κόκκινον, *ruseum*. ms. *roseum*, *cocinum*. Item: κόκκος, βάμμα, *vermicula*, *coccum*. Isid. L. XIX. Orig. c. 28. κόκκον Graeci, nos rubrum, seu *vermiculum* dicimus. est enim *vermiculus ex silvestribus frondibus*. Dioscorides L. IV. c. 48.: Κόκκος, βαφικὴ θάμιος ἐστὶ μικρὸς, φρυγανώδης, ᾧ πρόσκεινται οἱ κοκκοὶ, ὡς φακοί, οἳ τινες ἐκλεγόμενοι συντίθενται. Ἄριστη δὲ ἐστὶν ἢ Γαλατικὴ καὶ ἢ Ἀρμενικὴ. Plin. L. IX. c. 41.: *Coccum Galatiæ rubens granum*. Eundem vide L. XVI. c. 8. et L. XXII. c. 2. Pollux L. VI.: ἱμάτιον κοκκιοβαφές ἀπὸ τοῦ χροῖματος.

Pag. LXXXV.

[Ἦν νῦν τίβενον καλοῦσιν, ἀπὸ Τιμήνου τοῦ Ἀρκάδος.] Citatur hic locus a Suida, nec laudatur auctoris nomen. Enimvero inanis opera non erit illius verba cum his Artemidori nostri componere et conferre: Τήβεννος, στολὴ ῥωμαϊκὴ. Ἰωνομάσθῃ δὲ ἀπὸ Τιμήνου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταυτην τὴν χλαμύδα περιεβάλλετο εἰς πλεύσας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτη κατοικούντων· ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχαίρει τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τιμήνιον, ἐπάνυμον τοῦ εὐρόντος. ὕστερον δὲ παραφθαρέντος τοῦ

ἄνοματος, τήβεννος ἐκλήθη. Glossae veteres: τήβεννος, toga, trabea. Τιβενοφόρος, togatus. Apud Pollucem L. VII. scribitur: τίβαινα et Τιμενίς.

Χλαμύς δὲ, ἣν ἔτι μοι μανδύην, οἱ δὲ ἔφεστρίδα, οἱ δὲ βιβρίον καλοῦσι.] Suidas: ἔφεστρίς, ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Λέγεται δὲ καὶ μάνδυας, καὶ βίβριον. ἅ τινά ἐν ἀνείρω βλεπόμενα θλίψεις σημαίνουσιν. hand dubie ex hoc loco. Idem Suid. alibi: βίβριον, ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Isidor. etiam *Birrum*.

Φαινόλης.] Apud Suidam scribitur: Φειόλης, apud Athenaeum L. III. et Pollucem L. VII.: Φαινόλης.

ᾠθὴν ἀπολλύειν.] L. ἀπολλύειν.

Γυναῖκι δὲ ποικίλη καὶ ἀνδρῶ ἐσθῆς συμφέροι· μάλιστα δὲ ἑταίρα καὶ πλουσίᾳ.] Floridas vestes Lacedaemone solis meretricibus concessas fuisse notat Clem. Alexandr. L. II. Paedag. c. 10.: ἄγαμαι τῶν Λακεδαιμονίων τὴν πόλιν τὴν παλαιάν, ἣ μόναις ταῖς ἑταίραις ἀνδρίας ἐσθῆτας καὶ χρυσοῦν κόσμον ἐπέτρεψε φορεῖν, ἀφαιρουμένη τῶν δοκίμων γυναικῶν φιλοκοσμίαν, τῶ μόναις ἐφεῖναι καλλωπίζεσθαι ταῖς ἑταιρεύσαις. eandemque Syracusis legem fuisse tradit Philarchus ap. Athenaeum L. XII.: Συρακουσίους νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσοῦ, μηδὲ ἀνδρῶ φορεῖν, μηδ' ἐσθῆτας ἔχειν πορφύρας ἐχούσας περυφάς, ἐὰν μὴ τις αὐτῶν συγχωρῆ ἑταίρα εἶναι κομῆ. Plin. L. XXII. c. 2. infici vestes admirabili fuce ait, ut facilius matrona adultero placeat; corruptor insidiatur nuptae.

Ἥ δὲ διὰ τὴν τρυφήν.] Clem. Alex. eod.: αἱ δὲ τοῖς ἀνδρῶσιν εἰοικῦται ἐσθῆτες, βακχικοῖς καὶ τελεστικοῖς καταληπτέαι λήρῃς, etc. ἔψεως, οὐ σκέπης ἢ ἐσθῆς αὐτῆ.

Pag. LXXXVI.

Πλύειν γὰρ καταχρηστικῶς καὶ τὸ ἐλέγχειν ἔλεγον οἱ παλαιοί.] Suidas: Πλύεται, λοιδορεῖται, αἰσχροῦς ἐβρίζεται. πλύειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαίοις τὸ ἐλέγχειν, ὡς πού καὶ Μένανδρος· ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκα οὕτω λέγῃς, τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τεσοῦς ἐγὼ πλυῶ. ἐντὶ τοῦ ἐλέγξω. Pollux L. VII. c. 10.:

τὸ λοιδορεῖν, πλύνειν. καὶ πλυνὸν μὲ ποιεῖς, ἢ κωμωδία φησὶν, ἤγουν ἐξουειδίξεις, ἢ αἰσχύνης. Aristophanes in Plut.:

— οὐχ ὑγιαίνει μοι δοκεῖς,

Πλυνὸν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσι.

Schol. in Artemidorum: ἀφύβριστον πλῆμα interpretatur. Sic ap. Athenaeum L. III. ex Aristophanica fabula, quae inscribitur:

Δαιταλεῖς:

Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τευτονί

Πλύνων ἅπασιν, ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

[Δακτύλιοι ἐκτὸς σιδηροῦ ἀγαθὸν μὲν, etc.] Annulos primum ferreos fuisse docet Plin. L. XXXII. c. 1. ait autem Artemidorus boni ominis esse annulos ἐκτὸς σιδηροῦς, quia servorum annuli erant ἐντὸς σιδηροῦ. Plin. ibid.: *non et servitia iam ferrum auro cingunt.* ut ferrum scilicet loco gemmae esset.

[Πολύκιμητον γὰρ δ ποικιλῆς τὸν σίδηρον ἐκάλεϊ.] Hom. Odyss. E. (v. 324.):

Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε, πολύκιμητόν τε σίδηρον.

Schol.: πολύκιμητος, μετὰ πολλοῦ καμάρου γενόμενος, ἢ δ πολὺν κάμητον παρεχόμενος.

[Ψῆφον γὰρ καλοῦμεν.] Suid.: Ψῆφον καλοῦμεν λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ καὶ τῶν χρημάτων ἀριθμὸν.

[Θεῖον εἶδον ἔχοντες.] quales Exceesti Phocensium tyranni annuli γεγοητευμένοι, de quibus Clem. Alex. L. I. Strom.: Ἐξήκεστός τε δ φωκέων τύραννος δύο δακτυλίουσ φορῶν γεγοητευμένους, τῷ ψόφῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους διαθάνετο τοὺς καιροὺς τῶν πράξεων. qualis etiam fuit Cygis annulus, quo circumacto habentem nemo cernebat. Fuere item annuli φυσικοὶ, in quibus ἀλεξιφάρμακα. imo et sub gemmis venena cludebant, annulosque mortis gratia habebant.

[Σούκινοι δὲ καὶ ἐλεφάντινοι καὶ ἕσοι ἄλλοι.] Suid.: Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι γυναικεῖ εἰς σύμφοροι.

Pag. LXXXVIII.

Ἄνόμοτον δὲ ἐν κατόπτρῳ — ἄλλοτρίων παίδων πατέρα κλη-
θῆναι προαγ.] Liberos parentibus absimiles procreare,
culpaе et vituperio uxoribus esse solet. quaeque alieno
et extranco similem pariunt filium, pariunt sibi et pro-
brum. unde in Declam. II. Calpurnii Flacci, adulterii
rea matrena, quae Aethiopen pepererat. et adulteram
satyrica figura notat Iuvenalis per filium patri suo dis-
similem:

— testudineo tibi Lentule conopeo

Nobilis Euryalum mirmillonem exprimit infans.

Theocritus Εἶδου. εἰς Πτολεμαῖου impudicam uxorem per
liberorum vultum designat: et illius, quae virum suum
non amat, cuiusque mens in alienum fertur, faciles et
proclives esse partus ait, natosque minime similes
patri:

Ἄστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόσος αἰέν.

Ῥηϊδίαι δὲ γυναῖ, τέκνα δ' οὔ ποτ' εἰκότα πατρὶ.

Tertullianus L. de Virgin. vel.: *Scit Deus, quot iam
infantes et perfici et perduci ad partum integros duxe-
rit, debellatos aliquandiu a matribus. facillime semper
concupiunt et felicissime pariunt huiusmodi virgines, et
quidem simillimos patribus.* Et ita in Amphitruone
Plantina, Alcumena Iovis et Amphitruonis partiaro
compressu gravidata, absque uteri doloribus peperit, et
alterum fadit e geminis Iovi potius et Deo, quam Am-
phitruoni aut mortali similem. Contra vero, τεκνοποιεία,
qua parentum vultus velut in speculo repraesentantur,
puerperis landi fuit. Horat. L. IV. Od. 5.:

Laudantur simili prole puerperae.

Culpam premit comes.

Est enim haec naturae lex, ut in sobolem transeant
formae, quas posteris quasi descriptas species custodiunt.
deque hac lege belle Lucretius L. IV. ait:

— multa modis primordia multis

Mista suo celant in corpore saepe parentes;

Quae patribus patres tradunt a stirpe profecta.

Forte ob hanc quoque rationem, quam tangit Macroh. L. V. Saturn. c. 11.: *quod providentia naturae similitudinem natorum atque gignentium ex ipso quoque nutritu praeparans, fecit cum ipso partu alimoniae copiam nasci.* Sed fraudem naturali huic legi faciunt pudicae alioqui mulieres, quae partem lacte suo alere negligunt. *Id hercle ipsum est,* inquit Phavorinus, *quod saepenumero miramur, quosdam pudicarum mulierum liberos parentum suorum neque corporibus neque animis similes existere.* Certissima igitur legitimi partus nota; cum tacentibus cunctis, filiorum vultus parentem arguit. cuiusmodi puerum optabat Manlio Catullus:

Sit suo similis patri

Manlio, et facile inscius

Noscitetur ab omnibus;

Et pudicitiam suae

Matris indicet ore.

Minerva ap. Homer. Od. A. Telemachum Ulyssis esse filium ex ipsius vultu coniicit:

Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος πάϊς εἴς Ὀδυσῆος.

Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ εἶοικας.

Medea ap. Senecam liberos parere cupiebat Iasoni similes, ut illius perfidiam non fama solum, sed et puerorum vultus praedicaret:

— limen alienum expetat

Iam notus hospes, quoque non aliud queam

Peius precari, liberos similes patri

Similesque matri.

communes scilicet liberos optabat, et, ut loquitur Lucretius, *miscentes volta parentum.* Nec rarerer acci-

dit, ut vir et uxor, amore mutuo conspirantibus animis, mutuum quoque sibi pignus edant. Unde fit, ut iure naturali communes utriusque parentis liberi nascantur; etsi iuris subtilitate, patrem filius sequatur, non matrem. Suaviter Phalaris de Paurolo filio ad Erythiam suam: Εἰ ὡς μόνη, καὶ οὐ μετ' ἐμοῦ γεγεννηκυῖα, μόνη δικαιοῖς ἔχειν αὐτὸν, ἀγνωμότως κρίνεις τὰ περὶ γονέων· κατὰ μὲν γὰρ τὸν ἀποτεμώτατον λόγον, πατὴρ ἂν εἴη παῖς μᾶλλον, ἢ μητὴρ, κατὰ δὲ τὸν εὐγνωμονέστερον, ἑκατέρων ἴσος.

Ψεκάδης.] ψεκάς, δρόσος, ros, minutissima pluvia. unde et mulierum ornatrices, quae disponendis crispandisque crinibus paululum aquae conspargunt et irrourant, Psecaedes dictae. Scholiast. Iuvenalis Sat. VI.: ψεκάζειν Graeci dicunt, quando rurum sive minutum pluit. ornatrices igitur componentes, rurum ac parvum aquae solent mittere ac velut ψεκάζειν. Sic Antimachus Pseccas nuncupatus, ὅτι προσέβρανε τοὺς ἑμιλοῦντας διαλεγόμενος.

Pag. LXXXIX.

Ἄστραπὴ δὲ χωρὶς βροντῆς, φόβον μάταιον σημαίνει.] Sexvius ad illud L. Aeneid.:

Aeternis regis imperiis, et fulmine terres.
non sine caussa, inquit, adiecit: terres. est enim fulmen quod terreat, est quod afflet, est quod puniat.

Ὅτι μετὰ τὴν ἀστραπὴν προσδοκῆται ἂν τις βροντὴν, ἢ διὰ τὸν φόβον οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀπειλή.] Legendum videtur: ὅτι μετὰ τὴν ἀστραπὴν, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀπειλή, προσδ. α. τ. β. διὰ τὸν φόβον. Quum autem fulgurat coelum, minari videtur. Aristoteles L. II. Meteor. c. 9. somnum illum sive strepitum, quem excitant anhelitus terrae frigidi, quum se in nubem induunt, eiusque tenuissimam quamque partem dividunt et disrumpunt, similem esse ait τῷ ἐν τῇ φλογὶ γινομένῳ ψόφῳ, ὃν καλοῦσιν οἱ μὲν τὸν ἠφαιστον γελᾶν, οἱ δὲ τὴν Ἔστειαν, οἱ δὲ ἀπειλὴν τούτων. hanc vero

comparationem probare videtur Plinius, quum ait: *ergo ut e flagrante ligno carbo cum crepitu, sic a flore coelesti ignis expuitur.* L. II. c. 20.

[Ἡ ὄπου ἀναφέρεται.] L. δ. ἀν φέρεται.

Pag. XC.

[Ὁ κεραυνὸς τὰ μὲν ἄσημα τῶν χωρίων ἐπίσημα ποιεῖ.] Fulgurita, religione insignia. Festus: *Fulguritum, id quod est fulmine ictum. qui locus statim fieri putatur religiosus, quod eum Deus sibi dicasse videretur.* Glossae veteres ad illud Persii Sat. II.:

Triste iaces lucis evitandumque bidental.

Bidental, locus sacro percussus fulmine, qui bidente ab aruspibus consecratur, quem calcare nefas est. Ἐπίσημος autem erat ille locus, quia sepiebatur aris inibi erectis. Varro L. IV. de L. L. de Curtio lacu: *C. Aelius et Q. Lutatius scribunt, eum locum esse fulguratum, et ex SC. septum, idque factum esse a Curtio cos. Apuleius I. Florid.: colliculus sepimine consecratus.*

[τὰ δὲ πολυτελῆ χωρία ἔρημα καὶ ἄβητα ποιεῖ.] Per fulgurita loca incedere, eaque calcare nefas erat. Plutarchus in Pyrrho: *Λυσιμάχῳ δὲ οὐκ ἤρεσκεν ἡ ἕψις, ἀλλ' ἔφη δεδιέναι μὴ, καθάπερ τὰ βλλόμενα τοῖς κεραυνοῖς ἀνέμβητα μένει χωρία, καὶ τῷ Πύρρῳ προσημαίη τὸ θεῖον ἀνείσοδον ἔσεσθαι τῆν πόλιν.*

[Ὅτε δεσπότης ἔτι οἱ κεραυνωθέντες ἔχουσιν.] Ipse Artemid. L. I. c. 5.: *κεραυνοῦσθαι δοκεῖν πένητα ὄντα καὶ δοῦλον, ἢ μέλλοντα πλεῖν, ἢ μονομαχεῖν ἀγαθόν· τούτων μὲν γὰρ ὁ μὲν πλουτὸν, ὁ δὲ ἐλευθερίαν.*

Pag. XCI.

[Οὐδείς γὰρ κεραυνωθείς ἄτιμός ἐστι.] Tamen ap. Athenaeum L. XII. Clearchus notat Tarentinos ob petulantem in Carbinatium mulieres lasciviam a Iove fulmine

ictos quasi infames mansisse: καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν Τέρωντι ἐκάστη τῶν οἰκιῶν ὄσους ὑπεδέξαντο τῶν εἰς Ἰαπυγίαν ἐκπεμφθέντων, τσαυτάς ἔχει στήλας πρὸ τῶν θυρῶν, ἐφ' αἷς καθ' ὃν ἀτάλτου χρόνον, οὔτ' εἰκτιζονται τοὺς ἀποικομένους, οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ θυοῦσι Διὶ Κραιβάτη.

Ἔθεν γε καὶ ὡς θεὸς τιμᾶται.] Ipse supra: λαμπρὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῖς περιτίθεται, ὡς ὑπὸ Διὸς τιμημένοις. Servius ad illud II. Aeneid.: *Fulminis afflavit ventis*, etc. Sane, inquit, *de fulminibus hoc scriptum in reconditis invenitur, quod, si quem principem civitatis, vel regem fulmen afflaverit et supervixerit, posteros eius nobiles futuros et aeternae gloriae.*

Καὶ γὰρ τοὺς καταδικασθέντας ἐν τῇ συνηθείᾳ κεραυνοῦσθαι φαμέν.] Petronius Satyrico: *Fulminatus hac pronuntiatione, sicut eram sine gladio, in lectulum decidi.* Idem: *intremui post hoc fulmen attonitus, iuguloque detecto, Aliquando, inquam, totum me fortuna vicisti.*

Ἄλλ' ἔπου ἂν ὑπὸ τοῦ πυρὸς καταληφθῶσιν, ἐνταῦθα θάπτονται.] Plutarchus L. IV. Sympos.: πάντων δὲ θανασιώτατον, ὃ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἴσμεν, ὅτι τῶν ὑπὸ κεραυνοῦ διαφθαρέτων ἀσηπτα τὰ σώματα διαμένει. πολλοὶ γὰρ οὔτε καίουσιν, οὔτε κατοστύττεισιν, ἀλλ' ἔως περιφρέζαντες, ὥστε ὀρθῶσαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτου; αἰί. Lex Numae Pompilii apud Festum: SEI. HOMINEM. FULMIN. IOBIS. OCCISIT. NE. SUPRA. GENUA. TOLLITO.

Pag. XCII.

Ἡ μὴ ἔλον τὸ σῶμα, εἰ μὴ τοιοῦτον καταλάβει.] Scribendum videtur: εἰ μὴ ὄλον τὸ σῶμα τοιοῦτον καταλάβει.

Τὸ ἐφ' ἐστίας πῦρ λαμπρὸν καὶ καθαρὸν.] Focum serenum dixit Martialis L. III. Epigr. 58.

Πολλὴν γὰρ εὐπορίαν σημαίνει· ἄνευ γὰρ τοῦ τροφᾶς παρασκευάζεσθαι, etc.] Ideoque idem Martialis focum perennem optabat, ἀένναον πῦρ. Et L. XII. Epigr. 18.:

Surgentem focus excipit, superba
 Vicini strue cunctus iliceti,
 Multa villica quem coronat olla.

Pag. XCIII.

Τούτων δὲ μάνδαλον ἔχουσιν.] Veteres Glossae: μάνδαλον,
Pessulus.

Ἡ δὲ δεχομένην τὴν γυναῖκα.] Legendum puto: ἡ δὲ
 οὐκ ἔχουσα, δεχομένην τὴν γυναῖκα.

Pag. XCIV.

Τέραμνα δὲ καὶ ὑπέρθυρα.] Suidas: τέραμνα, καὶ ὑπερῶα,
 καὶ ὑπέρθυρα, καὶ δρυφάντοι κατακαέντες παιδῶν ὄλεθρον σημαί-
 νουσι.

Θριγγοί.] περίβολοι Iul. Polluci L. VII. Θριγγὸς καὶ τριγγ-
 κός. Suid.: τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου, στεφάνη, μικρὸν τείχιον,
 περίβολος. ἡ τῶν οἰκιῶν τὰ ἀνωτάτω.

Ἔοικε γὰρ καὶ ἡ ἑστία καὶ ὁ κλίβανος ἑλληνικῆ.] Suidas:
 κλίβανος ἢ κάμινος, ἑστία. καὶ κλίβανος ἔοικε ἑλληνικῆ διὰ τὸ δέχεσθαι
 τὰ πρὸς τὸν βίον εὔχρηστα. πυρὸς δὲ εἰσι δεκτικὰ.

Λίνα.] Glossae: Λίνον κυνηγετικόν, *Retium*. Suid.: Λίνα,
 τὰ δίκτυα. Antipater L. V. Antholog.:

— ὦ ἄγρευτῆρ ὄπασε πλεκτὰ λίνα.

iis utantur aucupes, venatores, ac piscatores. Archias
 L. VI. Anthol.:

— οἷ σὺ δι' αἴθρης

καὶ γᾶς καὶ πελάγεος εὐστοχα πέμπε λίνα.

Videatur Xenophon Cyngetico, et Iul. Pollux L. V.

Στάλικες.] Glossae: Στάλικες, τῶν δικτύων αἱ στάσεις,
Plagae. ὄξυπνεῖς στάλικες, Antipat. L. VI. Anthol. ἰθυτε-
 νεῖς στάλικες, Alphio Mitylenaeo. Iul. Poll. L. V.: στάλικες
 δὲ σχαλίδες, καὶ χαλιδώματα, ξύλα ὄρθα ἐξ ἄκρου διπτὰ, ἰστά-
 μενα μὲν κατὰ τῆς γῆς, τοῖς δὲ δίκοις ἀνέχοντα τοὺς τῶν δικτύων
 βρόχους τε καὶ περιδρόμους.

Ποδάγραι.] notavi in Glossario Tactico.

Αἱ νεφέλαι λεγόμεναι.] Ipse Artemidor. L. III. c. 60.:
 Λίον δὲ πρὸς γάμον καὶ κοινωνίαν ἀγαθὸν, διὰ τὴν πλοκὴν, καὶ
 πρὸς τὰ ἐλπιζόμενα, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ γενομένην ἄρκουστασίαν, καὶ
 τὰς νεφέλας καὶ τὰ ὅμοια, οἷς ἄνθρωποι τὰ ἄποθεν καὶ μακρὰν
 θηρῶσι. Suidas: Νεφέλη, εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. Glossae
 veteres: *Retes augurales*, νεφέλη ὀρνέων. notabilis locus:
 nisi forte mavis scribere: *Retes aviculares*. Λεπτόμιτος
 νεφέλη, Satyrio Epigrammatario L. VI. Anthol. πλανηλέτις
 νεφέλη, Zosimo Thasio, ibid.

Ἄρκουστασία.] Pollux L. V. Suid. in voce Ἄρκυς.

Pag. VC.

Τῶν κυνῶν οἱ μὲν ἐπὶ θήραν τρέφονται.] Totum fere hunc
 locum transcripsit Suidas: τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχθυευτικοί.
 οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν. οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων
 οἰκουροί. οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια, καὶ μελιτηροὶ
 κύνες, οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι.

Οἱ μελιταῖοι λεγόμενοι.] catuli Melitaei, Plinio L. III.
 sub finem. κυνίδια μελιταῖα, Straboni L. VI. Luciano in
 Lapithis. Athen. L. XII.: κυνάρια μελιταῖα, ἅπερ Συβαρίταις
 ἔπεται εἰς τὰ γυμνάσια διὰ τὴν τρυφὴν. Aelian. Var. Hist.
 L. XIII. ubi de Epaminonda: ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ
 δικαστηρίου μελιταῖον κυνίδιον ἔσαινε.

Διὰ τὸ ἄστρον τὸν σείριον, ὃς — εὐγναμον τὸ ζῶον.] Aratus
 Phaeomenis:

— ἢ δὲ οἱ ἄρκη

Ἄστέρι βέβληται δεινὴ γένος, ὅς ἴα μάλιστα

Ἄξέα σεριάει· καὶ μιν καλέουσ' ἄνθρωποι

Σείριον.

Theo: συνανατέλλει τῷ ἡλίῳ ὁ σείριος, ἔτε γίνεται εἰς τὸν θεριὸν
 τροϊκὸν ἐν τῷ καρκίῳ, περὶ τὸν ἐπιφθὸν μῆνα, ὃ ἔστι κατὰ ῥω-
 μαίους Ἰούλιος, ἔτε καὶ φέρει πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι. Insana
 canicula, Persio Sat. III. vetus Interpres: *canicula ar-*

dentissimum sidus, quam ideo insanam ait, quod sub ortu eius multi aegrotent. Manilius L. V. Astronomic.:

Exoriturque canis, latratque canicula flammans,
Et rabit igne suo.

paullo post:

— — — — natura suismet

Aegrotat morbis, nimios obsessa per aestus;

Inque rogo vivit.

Pag. IV C.

Συνέχεον.] L. συνέλεγον.

Κρίνειν γὰρ τὸ ἄρχειν ἔλεγον οἱ παλαιοί.] Legendum: κρείνειν. Sic apud Homerum: κρείων Ἀγαμέμνων. Suidas: κρείων βασιλεὺς, ἢ ἄρχων, κρητῶν μεγάλως.

καὶ, λάβρος ἐπαιγίζων.] Homer. ΙΑ. Β.:

᾽Ως δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βροῦ λήϊον ἐλθῶν

Λάβρος ἐπαιγίζων, etc.

Scholiasi.: σφοδρῶς πνέων, μέγας.

καὶ τὸ φοβερῶτατον πέλαγος, αἰγυῖον λέγεται.] Varro L. V. de L. L.: *Aegaeum dictum ab insulis, quod in eo mari sic scopuli vocantur, a similitudine caprarum.* Plin. L. IV. c. 21.: *Aegaeo mari nomen dedit scopulus inter Tenedum et Chium verius quam insula, Aix nomine, a specie caprae, quae ita Graecis appellatur, repente in medio mari exsiliens.* Quod autem ait Artemidorus Aegaeum mare φοβερῶτατον εἶναι, id plane testatur Dionysius in Periegesi:

οὐ γὰρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει

Ἴψόθι μορμύρων ἕτερος πόντος ἀμφιπέριτης.

Aegaei tumultus Horat. od. 29. L. III. Carm.

καὶ ὁ ποιητὴς πλατέα τὰ αἰπόλια κλεῖ.] Homer. ΙΑ. Β.:

τοὺς δ' ὡςτ' αἰτόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες

ῥεῖα διακρινέωσιν, etc.

Scholiasl.: πλατέα, μεγάλα· ἢ ὅτι ἐν διαστήματι καὶ πλάτει πλείονι νέμονται αἱ αἴγες.

Pag. III.

Τῷ γὰρ ἡδίστῳ ἀνάκεινται δαίμονι σειλήνῳ.] Lucian. ἐν Θεῶν ἐκκλ. de Sileno ait: Ὁ δὲ φαλακρὸς γέρον σιμὸς τὴν βίνα, ἐπὶ οὖν τὰ πολλὰ ὀχρούμενος.

Καὶ πρὸς τοὺς φόβους δὲ ἀγαθοὶ διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς ἱστορίαν.] Suidas: Ὀνος εἰς κυμαίους. Phaedrus L. I. fab. 11.

Ἀγελαιῖσι δὲ βόεις, τὰραχὰς καὶ περιβοήσεις σημαίουσιν, διὰ τὸ ἔνομα.] βόεις scilicet καὶ βοῆς. Suid.: Βοῆν, μάχην, καὶ μεγάλην φωνήν.

Pag. III.

Διὰ τὰς βύρσας.] δέρματα, ἰσκιώματα, Polluci L. I.

Κέρατα.] Glossae: Κέρας πλείου, Antemna. *Cornua velatarum obvertimus antemnarum.* Servius ad illud V. Aeneid. una ardua torquent Cornua detorquentque. *Cornua*, inquit, *antemnarum extremitates.*

Ἔσκε γὰρ καὶ ἡ νόσος θηρίῳ.] sive quia febrem artus humanos depascere dicimus, sive quia leo saepissime febre vexatur. Horapollo L. II. Hieroglyph. vel potius intelligit morbum λεόντιον a medicis nuncupatum, de quo Aretaeus L. II. *Χρονίων παθῶν* c. 13.

Ἡ τοὺς ἀπὸ πυρὸς κινδύνους.] Ignem maxime formidant leones. Aristoteles L. IX. *Hist. Anim.*: ἀληθῆ δὲ καὶ τὰ λεγόμενα, τό τε φοβεῖσθαι μάλιστα τὸ πῦρ, ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε: Κζιόμεναι δ᾽ ἄδες, τὰς τρομεῖ ἐσσύμένός περ. Versus est λα. λ. Videatur Horapollo L. II. Hieroglyph.

Ἔπει κιναιδιαία ἐστὶ.] *Leaena*, nobile meretricis nomen.

Καὶ περὶ ὄμματα κίνδυνον.] nimirum propter maculas, quibus variegata est pardalis. eas vero maculas Plin. oculos vocat L. VIII. c. 17.

Καὶ τὸ ἄστρον ἄει ἐν τῷ αὐτῷ κινούμενον εὖ καταδύεται.]

Virgil. I. Georgic.:

Arctos oceani metuentes aequore tingi.

Ovid. II. Metamorphos.:

Gurgite caeruleo septem prohibete Triones:
Sideraque in coelum stupri mercede recepta
Pellite, ne puro tingatur in aequore pellex.

Pag. IC.

Ἐν Ἰταλίᾳ δὲ ἑλέφας δεσπότην σημαίνει, καὶ βασιλέα, καὶ ἄνδρα μέγιστον.] Caesarem, scilicet, clarum et duraturum eum aeternitate mundi nomen. quo nomine Mauri elephantem vocant. Maximianus atque Constantinus Caesares dicti sunt, quasi quidam principum filii viri, et designati augustae maiestatis heredes. Aelianus Spartianus in Aelio Vero, iulio.

Λύκος δὲ ἐναυτὸν σημαίνει, διὰ τὸν λυκάβραντα, τούτεστι τὸν χρόνον.] Vetus epigramma L. I. Anthol. de Ianuario mense:

Ἐξ ἐμέθεν λυκάβραντος ὑπ' ἡελίοιο θύρετρα

Αὐτοίοις ὕψος δέρεται ἡέλιος.

Suidas: Λυκάβρας, ἐναυτὸς, ἀπὸ τοῦ ταχέως βραίνειν, ἢ λυγαίως βραίνειν, ὃ ἐστὶ σκοτινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἱ τοὺς ποταμοὺς περῶσιν ἀλλήλων κατέχοντες τὰς οὐρὰς χειμῶνος ὄρα. Videndus Aelianus X. Hist. anim. c. 26.

Ἄπὸ τοῦ περὶ τὰ ζῶα ταῦτα συμβεβηκότος.] haec verba sic interpolavit Suidas: Λυκάβρας οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὰ ζῶα. ἐπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει δίδεισι τὸν ποταμόν. Aelian. L. III. Hist. an. c. 6.: τὰς οὐρὰς τῶν ἀλλήλων δακόντες, εἶτα ἀντιπίπτουσι τῷ ρεύματι, καὶ ἀλύπως γε διειρήξαντο καὶ ἀσφαλῶς.

Κυνοκέφαλος νόσον ἄς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ἱερὰν καλουμένην σημαίνει. ἀνέκειται γὰρ τῇ σελήνῃ.] Horapollo L. I. Hieroglyph. c. 14.: Σελήνην δὲ γράφοντες, ἢ οἰκουμένην, ἢ γράμματτα,

ἢ ἱερέα, ἢ ὄργην, ἢ κόλυμβον, κυνοκέφαλον ζωηροσφοῦσι· σελήνην μὲν, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο συμπάθειαν τινὰ πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ σύνοδον ἐκτήσατο. Ὅταν γὰρ ἐν τῷ μέρει τῆς ὄρας ἢ σελήνη συνοδεύουσα ἡλίῳ ἀφώτιστος γένηται, τότε ὁ μὲν ἄρσην κυνοκέφαλος οὐ βλέπει, οὐδὲ ἐσθίει· ἄχθεται δὲ εἰς τὴν γῆν νενευκῶς, καθάπερ πενθῶν τὴν τῆς σελήνης ἀρπαγὴν. ἢ δὲ θήλεια μετὰ τοῦ μὴ ὄρῃν, καὶ ταῦτὰ τῷ ἄρῆνι πάσχειν, ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως αἰμάσσεται. Διὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐν τοῖς ἱεροῖς τρέφονται κυνοκέφαλοι, ὅπως ἐξ αὐτῶν γινώσκηται τὸ ἡλίου καὶ σελήνης μέρος τῆς συνόδου.

Pag. C.

φασὶ δὲ καὶ τὴν νόσον ταύτην οἱ παλαιοὶ ἀνακεῖσθαι τῇ σελήνῃ.] Locus hic ap. Suidam auctior: Ἱερὰ νόσος, αὕτη τῇ σελήνῃ ἀνακείται, ὑπὸ γὰρ ταύτην γίνεσθαι φασί.

Ἔγαινα δὲ γυναῖκα σημαίνει ἐνδρόγυνον.] Plin. L. VIII. c. 30.: *Hyacnis utramque esse naturam, et alternis annis mares, alternis feminas fieri, parere sine mare vulgus credit; Aristoteles negat L. VI. de Hist. anim. c. 32.*

Ἡ φαρμακίδα.] vim quandam magicam hyaenis inesse refert Plinius, et quibusdam magicis artibus omne animal quod ter Instraverit in vestigio haerere. Aristoteles L. περὶ θαιμασ. ἀκουσμ.: Ἐν δὲ τῇ Ἀραβίᾳ υἰαινῶν τι γένος φασὶν εἶναι, ὃ ἐπειδὴν προῖδη τι θηρίον, ἢ ἀνθρώπου ἐπιβῆ ἐπὶ τὴν σκιάν, ἀφωίχην ἐργάζεται καὶ πῆξιν τοιαύτην, ὥστε μὴ δύνασθαι κινεῖν τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ ποιεῖν καὶ ἐπὶ τῶν κυνῶν. Aelianus L. VI. Var. hist. c. 14.: Ὅταν ἦ πλήρης ὁ τῆς σελήνης κύκλος, κατόπιν λαμβάνει τὴν αὐγὴν, καὶ τὴν αὐτῆς σκιάν ἐπιβάλλει τοῖς κυσὶ, καὶ παραχρῆμα αὐτοὺς κατεσγάζει, καὶ καταχρητεύσκει ὡς αἱ φαρμακίδες, εἶτα ἀπάγει σιωπῶντας, καὶ κέχρηται ὃ, τι καὶ βούλεται τὸ ἐντεῦθεν αὐτοῖς. ad magicas etiam artes pertinet quod narrat Horapollon Hieroglyph. II.: ἐὰν γὰρ τις τὸ ὄμμα υἰαιης περιβάλληται, καὶ παρέλθῃ διὰ τινῶν ἐχθρῶν, οὐ μὴ ἀδικηθῆσεται ὑπὸ τινος, ἀλλὰ παρέρχεται ἀφίβως.

Οὐδὲν

Οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ καὶ σύαγρος γυναῖκα σημαίνει, etc.]
 Corruptissimum hunc locum sic restituendum puto: οὐδὲν
 δὲ θαυμαστὸν εἰ καὶ σύαγρος γυναῖκα σημαίνει. καὶ γὰρ εἰ κακόζη-
 λον, ἀλλ' οὖν εὐρίσκεται εἰς ἐπίδειξιν, ὡς πολλάκις ἐτήρησα. κάπρος
 καλεῖται τὸ ζῶον. καὶ εἰκότως γυναῖκα σημαίνει· οὕτω γὰρ λέγον-
 ται αἱ κατωφερεῖς. καὶ τὸ κάπρος, τὸ αἰδοῖον μὲν ἄνδρὸς φασί.
 Suidas: Κάπρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Καπερῶντας, δρημῆτικῶς
 ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Glossae veteres: Καπερῶ, prurio.

Pag. CI.

Γηρᾶν τε καὶ νεάζειν.] Serpentes senectutem una cum
 pelle exiunt. unde in veteribus Glossis: Ἐφως γῆρας, *Si-
 perficies*. Vid. Aristot. VIII. Hist. an. c. 17. Schol. Ni-
 candri in Theriac. Horapollo Hieroglyph. III.

Ζεὺς σεβάσμιος.] Legendum videtur: Σεβάζιος. Clem.
 Alex. Protreptico: Σεβασζίων γούν μυστηρίων σύμβολον τοῖς
 μουσιμένοις, ὁ διὰ κόλπου θεός. δράκων δὲ ἐστὶν οὗτος, διελεκόμενος
 τοῦ κόλπου τῶν τελουμένων, ἔλεγχος ἀκρασίας Διός. Arnobius
 L. V.: *Ipsa novissime sacra, et ritus initiationis ipsius
 quibus Sabaziis nomen est, testimonio esse poterunt ve-
 ritati: in quibus aureus coluber in sinum dimittitur
 consecratis, et eximitur rursus ab inferioribus partibus
 atque imis.*

⁹ Ἡρώες.] Dracones heroibus dicatos fuisse tradit Plu-
 tarchus in Cleomene, extremis verbis: τὰ δὲ ἀνθρώπινα
 σώματα, τῶν περὶ τὸν μύελον ἰχώρων συρροήν τινα καὶ σύστασιν ἐν
 ἑαυτοῖς λαβόντων, ὄφεις ἀναδίδωσι· καὶ τοῦτο κατιδόντες οἱ παλαιοί,
 μάλιστα τῶν ζώων τὸν δράκοντα τοῖς ἡρώεσιν συνηκείωσαν.

Καὶ δείας τινά.] L. δέσας.

Γῆς γὰρ ἐστὶ καὶ αὐτὸς παῖς, καὶ τὰς διατριβὰς ἐν γῆ ποι-
 εῖται.] Sed illa serpentem homine percusso amplius non
 recipit. Plin. c. 63. L. II.

Pag. CII.

Ἐφῶνοι γὰρ εἰσιν οἱ ἰχθύες.] Lucianus in Halcyone:
Ἐφῶνα γὰρ δὴ τὰ τε καὶ ὕδατος διαιτώμενα.

Ψεστοαφύαι.] Isaacus Casaubonus legendum censet:
ἔψητοι ἀφύαι, Suidas: καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ
ἔψῶνται.

Pag. CIII.

Δύει δὲ τὴν γαστέρα μῦς.] Horat. L. II. Serm. Sat. 4.:

— Si dura morabitur alvus,

Mitulus et viles pellent obstantia conchae.

Διὰ τὸ ὀστέα ἔχειν.] Inserenda negatio est: διὰ τὸ
ὀστέα οὐκ ἔχειν.

Ἐντιφῶν ὁ Ἀθηναῖος.] Suidas: Ἐντιφῶν Ἀθηναῖος, ὄνειρο-
κρίτης, περὶ κρίσεως ὀνείρων ἔγραψεν.

Pag. CIV.

Ὁ κονδυλισμὸς δὲ διὰ τὴν ἐπιταγὴν.] Servos condylis,
colaphis, et talitris caedebant domini. unde apud Mar-
tialem Condylus servi nomen. L. IX. epigr. 94. Sic
ap. Suidam: ὁ δὲ Ἡρακλῆς παῖδα νίπτρα προσφέροντα οὐ κατα-
θύμια κονδυλίσας ἀπέκτεινε. Iuvenal. Sat. IX.:

Nos colaphum inculimus lambenti crustula
servo.

Petronius: ego durante adhuc iracundia non continui
manum, sed caput miserantis stricto acutoque articulo
perculsi. Vetus Glossarium: Κόνδυλος, colafus. Κόνδυλος ποδὸς
ἢ χειρὸς, hoc talitrum.

Καὶ ὅπου ἀπεισιν, ἐκεῖθεν πνευσόμενον ἄνεμον σημαίνει.] Plin.
L. XVIII. in prognosticis tempestatum: Delphini, in-
quit, tranquillo mari lascivientes, flatum ex qua veni-
unt parte praesagiunt.

Pag. CVI.

"Ορνιθες ιεροί, πλαυσίοις μᾶλλον ἢ πένησι σύμφοροι. οἱ δὲ μικροὶ καὶ παχεῖς, etc.] Fortasse legendum: ὄρνιθες ἀέριοι μεγάλοι, πλαυσ. etc.

"Εθος γὰρ παλαιὸν ἀποθνήσκοντας τούτους, etc.] hoc typo in plerisque numis Consecrationes videre est.

Pag. CIX.

Πάρνοπες.] Schol. Aristophanis: εἶδος ἀκριδῶν οἱ πάρνοπες· εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀπτελέαβοι. Vid. Aelian. Hist. an. L. XVII. c. 19. Apollo Parnopius ab Atticis nūcupatus, ὅτι σφίσι παρνόπων βλαπτόντων τὴν γῆν ἀποστρέψειν ὁ θεὸς εἶπεν ἐκ τῆς χώρας.

Μάστακες.] μάσταξ σιτοφάγος. Nicandro in Theriac. Scholiast. μάστακι, ἤγουν ἀκριδί.

Pag. CX.

'Αντιπρόσωπον δὲ, τὸν προρέα.] Prora in navi quasi frons et facies in homine. Schol. Aeschyli ad illud τῆς ἐπτ. ἐπὶ Θηβ. βλάστιμα καλλίπρωρον. τὸ καλλίπρωρον, inquit, καὶ τὸ εὐειδὲς τὸ τὴν προῶραν ἐκκενθούσαν ἔχον τοῖς κάλλεσι. τοῦτο δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῆς νεώς. ὥσπερ γὰρ ἡ πρόρα ταύτης, θεωρεῖται καὶ ἀποφίσι τυγχάνει τῶν πρόρρωθεν, καὶ οἷον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγινώσκειται· οὕτω καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος πρόρα τις φαίνεται. καὶ προσοῖται γὰρ ἐμφανῶς ἅπασι καὶ ἐκφαίνεται μάλιστα τῶν ἄλλων μερῶν.

Pag. CXI.

Τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ θεοὺς ἰδρυμένους.] Tutelam navis intelligit. habebant enim nautae scriptos vel pictos prae-sules suos, quorum nominibus nūcupabantur et navcs. Hac de re multa ad Petronium viri docti notavere scitu-dignissima.

Ὁ λεγόμενος μίσχος.] Legendum: μίσχος. Theophrast. Suid.

Pag. CXII.

Ἀρκάδες ἔσσαν βλανηφάγοι.] Habebat in animo Artemidorus illud epigram.:

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν.

Apollonius Argonaut. IV.:

Ἀρκάδες, οἱ καὶ πρόσθε σεληναίης ὑδέονται
ζῶειν φηγὸν ἔδοντες ἐν οὐρεσιν.

Plin. initio lib. XVI.: *glandiferae arbores primo victum mortalium aluerunt, nutrices inopis ac ferae sortis.*

Διὰ τὸ μετὰ πηγῶν τὸν καρπὸν καθαιρεῖσθαι.] Plin. L. XV. c. 3.: *Qui medium temperamentum in hoc servant, perticis decutiunt, cum iniuria arborum, sequentisque anni damno. quippe olivantibus lex antiquissima fuit, Oleam ne stringito, neve verberato.* Paxamus in Geoponicis: ῥάβδον δὲ οὐ προσφέρουσι τῇ ἐλαίᾳ, ἐπεὶ εἰς τὸ μέλλον ἦττον καρποφρεῖ. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ καρπὸς βιαίως καταφερόμενος, τραυματίζεται, προσπίπτων ἢ λίθοις, ἢ σκληραῖς βάλαις, καὶ τῆς ποιότητος τῆς γῆς ἀντιλαμβάνόμενος, γεῶδες τὸ ἔλαιον ποιήσει. Cato L. de R. R.: *Oleam ne stringito, neve verberato iniussu domini aut custodis.* Olea excussa, Paul. L. XIII. D. quib. mod. ususfruct. Varro L. I. de R. R. c. 55.

Τρίβειν ἐλαίας.] Oleam premere, Ulpiano L. XIX. §. illud. D. Locati: *Fiscos autem quibus ad premendam oleam utimur, etc.*

Pag. CXIV.

Πρὸς ἐσχάτοις ὄντες ἐναφιῶσι τῇ κίτῃ.] Hippocrates L. de morbo sacro: ὅταν γὰρ τὸ πνεῦμα μὴ εἰσῆ εἰς ἑαυτὸν ἀφρέει καὶ ἀναβλύει, ὡς περ ἀποθνήσκων· ἢ δὲ κόπρος ὑπέρχεται ὑπὸ βίης πνιγομένου. Seneca in Apocolocyntosi: *Ultima vox eius*

haec inter mortales audita est: Vae me, puto concacavi me. quid autem fecerit nescio, omnia certe concacavit.
Phaedrus de canum legatis ad Iovem:

Totam timentes concacarunt regionem.

Vide sis quae ad eum locum notavi.

Pag. CXV.

Ἄγαθόν δὲ καὶ πρὸς ἀποδημίαν τὸ τοιοῦτον, καὶ ἀποδήμου ἀνακομιδὴν διὰ τὸ ὄνομα ἄφοδος γὰρ καλεῖται.] Suidas: "Ἄφοδος, ὁ ἀπόπατος, ἐξ οὗ καὶ ἀφοδεύειν, καὶ ἄφοδον ἀναχώρησιν, ὡς περὶ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν.

Pag. CXVI.

Ἐὰν ποταμῷ νήχεται.] L. ἐὰν ἐν ποτ. ν.

Pag. CXVIII.

Τοῖς δὲ νοσοῦσι, κρίσιμους ἡμέρας προαγορεύουσιν.] Hippocrates L. I. Ἐπίδημ.: ἔστι δὲ πρώτη κρίσιμος, etc. Celsus L. III. c. 4.

Pag. CXIX.

Ἔμοι δὲ δίκαιον ἐδόκει.] vera Isa. Casauboni coniectura: ἔμοι δὲ τι κἄκιον ἐδόκει.

Pag. CXXI.

Περὶ μονομαχίας.] Pleraque in hoc capite ingeniose et feliciter restituit I. Lipsius Saturnal. II. c. 9. haec vero verba: διμάχαιρος δὲ καὶ ὁ λεγόμενος Ὀρβήλας, attigit tantum, nec explicavit. Vitium autem subesse puto. et quidni inter haec onirocritica somniare liceat? videre mihi videor Artemidorum scribentem: διμάχαιρος δὲ καὶ ὁ λεγόμενος οὐήλης. οὐήλης, Velcs. Gladiatoris genus. Isidor. Orig. L. XVIII. c. 54.

Καταφεύγοντες ἄνθρωποι.] L. κακὰ φεύγοντες.

Συντρίβειν δὲ θεῶν ἀγάλματα.] vide fabellam Aesop.:
 Ἄνθρωπός τις ξύλινον ἔχων θεόν, etc.

Pag. CXXV.

Ἄρτεμις τοῖς φοβουμένοις ἀγαθή· διὰ γὰρ τὸ ἀρτεμὲς, ὅπερ
 ἔστιν ὑγιὲς, ἀφόβους αὐτοὺς διαφυλάττει.] Phurnutus: τούτου
 δ' ἕνεκεν οἴονται κατ' εὐφημισμὸν τὴν ἄρτεμιν ἀπὸ τοῦ ἀρτεμειῶς
 ποιεῖν, ὃ ἔστιν ὑγιεῖς, ὠνομαῆσαι. Plato in Cratylo Artemin
 dici ait, διὰ τὸ ἀρτεμὲς καὶ τὸ κόσμιον καὶ τῆς παρθενίας ἐπι-
 θυμίαν.

Ἡ κατεσταλμένη τῷ σχήματι ἀμείνων.] Diana venatrix
 ἀνεσταλμένη pingitur. hoc enim a patre petiisse ait Calli-
 machus:

— — — εἰς γόνυ μέχρι χιτῶνα
 ζώνουσθαι λεγνωτὸν, ἴν' ἄγρια θηρία κείνω.

Minutius Felix: Diana interim est alte succincta venat-
 rix. Ovidius III. Metamorph.:

— — Gargaphie succinctae cura Dianae,

Epigrammaticus L. V. Anthol.:

— — ἦν δ' ἐπὶ γούνων
 Παρθένων λεγνωτὸν ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα.

Καὶ ἡ λεγομένη παρὰ Λυκίους Ἐλευθέρα.] Fortean legen-
 dum: Ἐλευθῶ. Diana enim Ilithyia, Ἐλευθῶ dicta. Pin-
 darus Olymp. od. VI.:

Τῆ μὲν ὁ χρυσοκόμης πρᾶυμη
 τὴν τ' Ἐλευθῶ συμπρέστασιν τε μοῖρας.

Scholiastes: παρέστησεν Ἐλευθῶ, ἣ γούνη εἰλειθυῖαν· ἔφορον δηλον-
 ὅτι θεῶν τῶν τόκων. Phurnutus: ἦν εὐχονται ἐλθεῖν αὐταῖς
 ἠπίαν καὶ λυσίζωνον αἰ ὠδίνουσαι, λύουσταν τὸ ἐσφιγμένον τῶν κόλ-
 πων πρὸς τὸ ῥῆξιν καὶ ἀπυνώτερον ποιοῦσαν ποιεῖν τὸ κυίσκόμενον,
 λεγομένης αὐτῆς καὶ Ἐλευθῶς.

Pag. CXXVI.

Περὶ πυρός αἰθερίου.] supra L. I. dixit: *περὶ πυρός τοῦ ἐν χερύσει.*

Ἡλίου; δὲ καὶ τὰ ἀρσενικὰ τέκνα, etc.] citatur hic locus a Suida in voce Ἡλιος.

Pag. CXXXII.

Διὰ τὸ ἄγριον.] Πανὶ ἄγριος θεὸς καὶ φιλέρημος.

Οὐ γὰρ ἀσφαλῶς ὑποκειμένως ἔχει τὰς βάσεις τῶν ποδῶν.] est enim *τραγοσκελής, κερσάτης* et *capripes*. Silius Italic. Punic. XIII.:

— pendenti similis Pan semper, et uno
Vix ulla inscribens terrae vestigia cornu.

Ἐφιάλτης.] Glossae: *ἐφιάλτης, Incubo*. Item: *Incubus*; Πάν.

Pag. CXXXIII.

Σωτήρες γὰρ εἰσὶν οἱ θεοί.] Theocritus Eidyl. XXIV.:

— Λακεδαιμονίους δὴ ἀδελφούς

Ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη εἶόντων.

Καλλίνικος γὰρ ὁ θεὸς καλεῖται.] Suidas: *Καλλίνικος, ὁ Ἡρακλῆς*. Pindarus Olymp. od. IX. initio.

Pag. CXXXIV.

Παῦλαν γὰρ καὶ ἀταλλαγὴν τῶν δεινῶν σημαίνει, δι' αὐτὸ τὸ ὄνομα. ἔστι γὰρ διήνυσις, παρὰ τὸ διανύειν ἕκαστα. τοῖς δὲ τὸν ἀβρὸν βίον ζῶσι καὶ μάλιστα παισὶ *ταραχῆς*, etc.] Legendum prouto: ἔστι γὰρ *Διόνυσος*, παρὰ τὸ διανύειν ἕκαστα τοῖς τὸν ἀβρὸν βίον ζῶσι. καὶ μάλιστα πᾶσι *ταραχῆς*, etc. vide autem an rectius apud Suidam legatur: τὸν ἄγριον βίον. *Διόνυσος ὁ Σεμέλης υἱός*, παρὰ τὰ διανύειν ἕκαστοις τὸν ἄγριον βίον ζῶσιν· ἢ παρὰ τὸ διανυεῖν ἕκαστα τοῖς τὸν ἄγριον βίον ζῶσι.

Διὰ τὴν περὶ τὸν Θεὸν ἱστορίαν.] Innuīt Lapitharum et Centaurorum rixam debellatam super micro. Horat. I. Carm. od. 18. et 27.

Δηστηρίων προσβολὰς σημαίνει, καὶ τραύματα καὶ κατακοπὰς.] propter fabulam Titanum, a quibus discerptum fuisse Bacchum narrant. Arnob. L. V.

Βάκχαι καὶ Βασσάραι καὶ Σάτυροι.] Suidas: Βάκχαι, καὶ Σάτυροι, καὶ Πᾶνες, καὶ Σειληνοὶ, ὄπλαδοὶ Διονύσου. Himerius in Excerptis per Photium: Ἦλθεν ἐπ' Ἰνδοῦς ὁ Διόνυσος, γένος τὴν Διονύσου χάριν ἀρνούμενον. ἦν δὲ ὁ μὲν στρατὸς, βάκχαι καὶ σάτυρος· τὰ δὲ ὄπλα, νεβρίδες καὶ ζύρσοι.

Πᾶσι τοῖς ἐμπορικῶν βίον ἔχουσι.] Ipse Mercurius prologo Plautinae Amphitruonis:

Ut vos in vestris voltis mercimoniis

Emundis vendundisque me lactum lucris

Afficere, atque adiuvare in rebus omnibus, etc.

Georgius Codinus ἐν Παρεκβολ.: Δέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κέρδους αἴτιον, καὶ τῶν ἐμποριῶν ἔφορον. ὅθεν τὸ ἀγαλλμα αὐτοῦ ἰστώσι βασιτάζον μάρτυρον.

Pag. CXXXV.

Ἑρμῆς τετράγωνος.] Idem Codinus: ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερεώτητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. qui locus et superior citatur a Suida suppresso auctoris nomine.

Νέμεσις.] Paulus Alexandrinus in Apotelesmat.: Ἡ δὲ Νέμεσις, δαίμων χρονίων καὶ τῶν κερυρμμένων πάντων, ἀποδείξεώς τε καὶ ἀνδρείας, καὶ φυγῆς, καὶ ἀπωλείας, καὶ πένθους, καὶ ποιότητος θανάτου παραιτία καθέστηκεν.

Νεμεσῶν γὰρ καλοῦμεν καὶ τὸ ἐμποδῶν ἴσασθαι, etc.] Suidas: Νεμεσῶν, τὸ ἐμποδῶν ἴσασθαι τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην, ἢ μᾶλλον μετὰ γνώμην.

Πάνδημος Ἀφροδίτη.] Volgivaga Venus Lucretio L. IV. Himerius in Excerptis a Photio: πανδήμῳ ὃ Ἀφροδίτῃ πρὸς τὴν οὐρανίαν οὐδὲν κοινόν· ἢ μὲν γὰρ βεβήρους καὶ οὐ καθα-

ρους τὴν φύσιν γεννᾷ τοὺς ἔρωτας. Apulcius in Apologia, duas itidem Veneres esse ait, alteram Vulgariam, alteram vero Coelitem: illam populari, hanc vero optimati amore percitam.

Ἄφροδίτη πελαγία.] Venus marina, Horat. od. 26. L. II. et 2. L. IV. dicta etiam Pontia et Eripontia. Hesych. Pausan.

Pag. CXXXVI.

Κτίσματα τῶν ἰδόντων.] L. κτήματα.

Pag. CXXXVII.

Ἔστιν αὐτὴ τε καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῆς πόλεως βουλήν σημαίνει.] Ἔστια, βουλαία dicta Dinarcho apud Harpocraton.

Λευκοθέα.] Vide Plutarch. περὶ φιλαδεφ.

Διὰ τὴν περὶ αὐτὴν ἱστορίαν.] Unde proverbium: Ἴνοῦς ἄχη.

Pag. CXXXIX.

Οὐκέτι δὲ ἡ κόρη διὰ τὴν περὶ αὐτὴν ἱστορίαν.] Arnob. L. IV. adv. gent.: *Parit mensem post septimum luculentī filiam corporis, quam aetas mortalium consequens modo Liberam, modo Proserpinam nuncupavit.*

Δεῖμος καὶ φόβος, Ἄρειος υἱοί.] Suidas: Δεῖμος καὶ φόβος καὶ Κύδοιμος, ὑπηρεταὶ τοῦ Ἄρειος, υἱοὶ πολέμου, οἱ καὶ αὐτοὶ συμπεπόνθασιν τῷ Ἄρει, τοῦ Ἡφαιστοῦ αὐτοὺς μὴ φοβηθέντες.

Pag. CXLI.

Ἦν ζωγράφους σύμφεροκ.] Plinius: *pingentes, sandyce subdita, mox ovo inducentes purpurissum, fulgorem minii faciunt.*

Pag. CXLVI.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ παιόμενοι λαμβάνουσι τὰς πληγὰς, ἐντεῦθεν τὰς ὠφελείας συμβέβηκε γίνεσθαι, παρὰ τὸ λαμβάνειν.] Ut Graeci λαμβάνειν πληγὰς, sic etiam Latini *accipere ictus et plagas* dixere. plena exemplorum omnia. Quod autem hic in ambiguo sensu τοῦ λαμβάνειν. observat Artemidorus, id elegantissime expressit Martialis epigram. 39. L. V.:

Et esse tristem me meus vetat Pactus:

Pectusque pulsans, pariter et comam vellens,

Deflere non te vernulae pudet mortem?

Ego coniugem, inquit, extuli, et tamen vivo,

Notam, superbam, nobilem, locupletem.

Quid esse nostro fortius potest Pacto?

Ducenties accepit, et tamen vivit.

Os et facies huius epigram. duplex. iocatur in Pactum, qui morte uxoris CC lucri fecerat: ait eum fortissimum esse, qui CC accepit, et tamen vivat. quasi, scilicet, CC plagas accepisset, sive CC ictus sustinuisset. atque hoc etiam epigrammatis acumen esse aio. Sed negant magistelli γωνιοβόμβυκες, qui nasum una cum viro Martiali eripiunt, simul et Notulas suggillant, quas ad oram libri mei pridem mihi notabam, sed inter alias, et nescio cuius manu turbide et oscitanter exscriptas. Porro litterati Quirites, ne cui ea res fraudi sict, hasce tantum, quas hic recenseo, meas esse credite, ceteras autem supposititias et reiculas.

Ad Lib. I. Epigram. 3. *Sacrum Florae*.) Scripsit olim M. Cato librum de re Floria, concisa oratione, ut indignationem magistratum in Florales excitaret. Cur. Fortunatianus L. II. Artis Rhet. Scholicae, p. 61. Eius libri de re Floria meminere et Gellius L. X. c. 13. et Non. Marcell. Epigram. 9. *Facili sanguine*.) Facilis sanguis eius, qui singulos artus suos fortunae prodigendos dat, quaestu atque compendio gloriarum. Vid.

Gell. L. II. c. 27. Epigram. 17. *Sunt mala plura.*) In libro edendo saltem servari debet temperamentum, quod in melle vendendo proposuit Apicius, doctus gulae artifex, Epimeles 15. *Mel malum, inquit, bonum facies ad vendendum, si unam partem mali, et duas boni simul miscueris.* Epigram. 42. *Pallentia sulphurata.*) Sic in lege 55. De legatis III. *sulphurata de ligno.* Vide Epigram. 10. et 57. L. XIII. Epigram. 56. *Albus in officiis.*) Vetus Interpres Juvenalis ad illud Sat. 10.: — *niveos ad frena Quiriteis. In candidis togis,* inquit, *officium facientes.* hinc explicandus Martialis. et fallitur Calderinus. Epigram. 57. *Continuis vexata.*) Videtur Epigram. ad Ovidium L. IX. Epig. 100. Epigram. 77. *Haec sapit.*) Phaedrus L. III. Fab. 56. :

O nata, merito sapiens dicere omnibus, etc.

alludit enim Martialis ad eam Phaedri de Minerva fabulam. videsis et quae ad eam notavimus. Epigram. 78. *Sole utitur.*) Insolatur. *ἡλιάζεται.* vetus Gloss. Epigram. 86. *Non amat inde locum.*) Phaedrus L. I. fab. 8.: *Nemo libenter recolit, qui laesit, locum.* Epigram. 88. *Animae odor.*) Titinnius, Fullonibus: *Interea foetida anima nasum oppugnat.* et de inferiore gutture Plautus Anularia, Sc. Postquam obson. *nequid animae forte amittat dormiens.* alludit ad gulam Follis, qui in veteribus Glossis exponitur, *θύλακος καμίνου, ἄσκός. Follex.* Epigram. 107. *Interponis aquam.*) Sic ille nequam paralyticus apud Petronium: *Hausi, inquit, parcius merum.* etc. ebrii scilicet in venerem segniore. et aptissime ad Martialis mentem dixit Epigrammatarius *ἀνώνομος* L. II. Anthol. ἐν συμποτικοῖς ἄστεϊσμασι :

Χαίρει κινάμενος τρισὶ νύμφαις τέτρατος αὐτός.

Τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότετος.

Εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτα. etc.

Ad Lib. II. Epigram. 29. *Non hesterna sedet.*) Ludit Martialis in nebulonem, qui nobilium numero inseri cupiebat. Et gemmis quidem ornatus, pretiosis vestibus indutus, unguentis delibutus, comtus ac politus erat: verum ne hesterna quidem lingula lunatâ sedebat planta, nec lacsum pedem aluta coccinea tegebat. ceterum inscriptum fronti habebat epigramma numerosis inductum spleniis. scilicet, stigmatias erat. Epigram. 31. *Supra quod fieri.*) Ancipiti ioco inest nequitia, quam nolo clarius declarare. Epigr. 37. *Tra. pu. domum ferenda.*) Sordidus iste mos hellenorum notatur a Theophylacto Simoc. in Epist. 14.: ὁ δὲ Θεσπέσιος οὐτοσὶ νεανίας τῶν ἰσχάδων τὰ πλεῖστα ἐκβίβρωκε, καὶ τὰς ἀκρίδας οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξῆρξόφησεν, ὃ δὲ τρογίας ἐνεχῆνει. καὶ μοῖραν τινὰ ἤτει μετὰ κόρον κομιζέσθαι οἶκαδε. Epigram. 47. *Conchis Cytheriacis.*) Conchas puellarum intellige. vel potius, Conchas Venerias, virginali seu feminali glabro consimiles, de quibus Plinius L. IX. c. 33.: *Navigant ex his veneriae, praebentesque concavam sui partem, et aurae opponentes, per summa aequorum velificant.* Epigram. 64. *Marsia caussidicus.*) Videatur Sollus Apollinaris, Carmine 13. Epigram. 66. *Hoc facinus Lalage.*) Iuvenal. Sat. VI.:

Disponit crimen laceratis ipsa capillis, etc.

Plecosa.) Nomen ornatricis, πλέκουσα. a componendis, comendis, nectendisque crinibus. Sic ap. Iuvenalem d. Sat. Psecas, ab eo quod Graeci dicunt, ψεκάζειν. Vetus Interp. ad vers. 489. Glossarium vetus ms.: Κοιμῆν, τὸ σῶμα ἀραιζεῖν, ἐπεὶ καὶ κοιμωτικὴν λέγουσι τὴν κοιμοῦσαν καὶ ἐμπλέκουσαν. Artemidorus L. II. c. 6.: πλέκεσθαι δὲ γυναῖξιν μόναις συμίξσει.

Ad Lib. III. Epigram. 16. *Quodque tibi tribuit subula, sica rapit.*) Scite nimis subulam cum sica componit. Subula enim ὀβελός est, et stilum sive graphium

fere repraesentat, quo veluti sica infestae et armatae Patrum manus ap. Senecam L. I. de Clementia. Sic etiam obelisco, tanquam sica, malos versus ingulabat Aristarchus. Item subula coquinarium fuit instrumentum. Glossae veteres: ὀβελός ἐν ᾧ ὀπτῶμεν, *subula*, *veru*. Unde et hastae quibus praefixae erant quasi subulae, ὀβελίσκοι. Schol. Aristophanis: τῷ δὲ ὀβελίσκῳ ἐχρῶντο ἀντὶ δόρατος. Idem: τὸν ὀβελίσκον. ὅστις ἐστὶν ἡμῖν δόρυ. Sic ap. Dionys. Halic. L. V.: ξύλα προμήκη καὶ χειροπληθῆ σιδηροῦς ὀβελίσκου; ἔχοντα. Veruta pila, Festo et aliis. Epigram. 58. *Sordidae cortis*.) Cortis sive Curtis. Unde et Cortinarii, Cortelini, Coortales, *Courtisans*, *valets de Court*, apud recentioris aevi scriptores. Ibidem: *Coactos non amare capones*.) Aliter de se sentiebat Apuleianus ἀνεχόμενος:

Amare, inquit, liceat, si potiri non licet.

Epigram. 63. *Femineas cathedras*.) De femineis cathedris habes ap. Phaedrum L. III. fab. 47. Epigram. 82. *Hes Malcionis patimur*.) Malcio, quasi, Malacio, μαλακός. Totum autem hoc epigr. bene convenit in Trimalcionem illum, de cuius caena Petronius Satyr. Epigram. 100. *Cursorum sexta*.) Cursor, servus, *laquis*. Vid. I. servis urbanis. De leg. III. Glossae: κούρσως, *exercipes*. ταχυδρόμος, *δρομεύς*, καὶ κούρσως. Suidas: κουρσῶρες, οἱ διατρέχοντες. κοῦρε γὰρ, τὸ τρέχε.

Ad Lib. IV. Epigram. 8. *Matutinum Iovem*.) Caesarem Martialis Iovem summum vocat. Sic domini a servis suis, humani Ioves, appellantur. Plautus Casina, Sc. *Una edepol*:

— — St. quid id refert tua?

Unus tibi hic dum propitius sit Iupiter,
Tu istos minutos cave Deos flocci feceris.

OLY. Nugae sunt istae magnae, quasi tu nescias,
Repente ut emoriantur humani Ioves. etc.

Epigr. 20. *Cerelia pupa*.) Pupus, pupulus, et pupillus, puerilia et blandae appellationis nomine. Tranquillus L. IV. c. 13. de Caligula: *densissimo et laetissimo obviorum agmine incessit, super fausta nomina, Sidus, et Pullum, et Pupum et Alumnum appellantium*. Pupi enim et Pupae eadem fuit Latinis auctoribus usurpatio, quae Pulli; nempe pro tenella et mollicella aetate. Glossae veteres: *Παιδάριον, hic puellus, hic pupus*. Varro Tithono:

Ac mamma lactis sugentem pascere pupum.

Ausonius Eidyl. 7. de Bissula:

— Latias vincis alumna pupas.

Catullus quoque a Papo ὑποκοριστικῶς deduxit Pupulum:

Deprendi modo pupulum puellae

Trusantem.

Pupulum interpretor puerum minutum, facie et garrulitate amabilem. quales olim pueri in deliciis erant Octavio, ut refert Sueton. c. 83. L. II. cuiusmodi etiam, sed nequitia improbiore, pueros primae tenacitudo committebat Tiberius, eosque non Pullos sed Pisciculos vocabat; instituebatque, ut natanti sibi inter femina versarentur ac luderent, novo libidinis invento. Venuste igitur et Romane Catullus Pupulum suae puellae *trusantem*, καὶ ἐν ἔργῳ, se deprehendisse ait. *Trusare* enim est agitare et frequenter obtrudere. Unde et Plauti *molae trusatiles* ap. Gellium. Porro, ut osculum et oscillum, pupula et pupilla, sic pupulus et pupillus. nimirum, tutores ut suum in pueros parentibus orbatos suaeque fidei creditos amorem testarentur, pupillos vocaverunt, quasi parvos pupos sive pupulos, ut favorem blanda et mollis appellatio provocaret. ac certe tenerae aetatulae *simplicitas*, quae suis rebus superesse minime potest, *digna favore fuit*. Pupilli nomen a iuris au-

ctoribus refertur ad tutorem; nec aetatem solum, sed maxime conditionem indicat. Sic in Persii Sat. IV.:

Quo fretus? dic hoc magni pupille pericli.

pericli, pro, *periculi*. nec enim audio bonos viros, qui hoc Satyrae initium ad nescio quam de Alcibiade et Pericle historiam referunt. sed cum tota Satyra in Neronem scripta sit, magis puto Persium alluisse ad Poppaeae dictum: *quae sibi matrimonium*, (Taciti verba sunt L. XIV. Annal.) *et dissidium Octaviae, incolumi Agrippina haud sperans, crebris criminationibus, aliquando per facetias incusare principem, et pupillum vocare, qui non modo imperii, sed libertatis etiam indigeret*. Dicacitas scortilli Neronem pupillum vocabat, quasi puerulum et infantulum, necdum sui iuris: et legendum esse *pericli*, h. e., periculi, evincunt eiusdem Poppaeae verba, quae paullo postea in Tacito leguntur, quaeque Persii interpretes neglexerunt. his enim verbis Poppaea arte adulterae penetrantibus, ventura pericula principi obiiciebat, ut et Satyricus: *Quod si nurum Agrippina non nisi filio infestam ferre posset, reddatur ipsa Othonis coniugio: ituram quoquo terrarum, ubi audiret potius contumelias Imperatoris, quam viseret periculis eius immixta*. Quinetiam videri possit *pupilli* nomen pro puero positum, aetatemque nihilominus quam conditionem significare in l. *Sed et si quis. §. Pupillus D. de instit. act.*: quae lex Ulpiani est: *Pupillus autem institor obligat eum, qui eum praeponuit, institoria actione: quoniam sibi imputare debet qui eum praeponuit*. deinceps enim sequitur haec Gaii lex: *Num et pueros puellasque tabernis praeponunt*: Tribonianus lucem adferre voluit Ulpiano; et Gaii verbis quosnam pupillos Ulpianus vocaverat, indicare: ut scilicet per pupillos intelligerentur pueri et puellae. Sed fortasse non debuit Tribonianus inoculare Ulpiani legem, quin

potius repositis in aliam occasionem Gaii verbis, legere continuo post verba: *qui eum praeposuit*, 'legis Sed et si quis, *verum si ipse pupillus praeposuerit, siquidem tutoris auctoritate, obligabitur; si minus, non.* Sane ambae partes indidem promptae sunt, ex lib. 28. Ulpiani ad Edict. ut paret ex inscriptione. Quemadmodum autem Pupillus dicitur etiam nulla ad tutorem relatione; sic Tutela nullo ad Pupillum respectu. Caecilius Plotio:

Ibo ad forum, et pauperi tutelam geram.

Epigr. 22. *Perspicuae plus vetuistis aquae.*) Scilicet, ne ultimam amoris lineam pertingerem, neve oscula quinta parte venerei nectaris imbuta carperem. τὸ, *plus*, in re amorum idem est Martiali, quod Ovidio *cetera*:

Oscula qui sumsit, si non et *cetera* sumsit;

Hacc quoque quae sumsit perdere dignus
erat.

et Eustathio Philosopho: τὸ ἐρωτικώτερον. L. IV. Ismenes et Ismeniae: καὶ πάλιν ἐφίλσεν αὐτήν, καὶ πάλιν ξυνεθλίβουν, καὶ τὶ δεῖν ἐπεχείρουν ἐρωτικώτερον. Clitophon vero ap. Tatium, illud Plus, si oscula desint, nihil esse ait. τὸ μὲν γὰρ ἔργον τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ἔρον ἔχει καὶ κόρον, καὶ οὐδὲν ἐστὶν, εἰ μὴ ἐξέλης αὐτοῦ τὰ φίληματα. φίλημα δὲ καὶ ἀόριστόν ἐστι καὶ ἀκόρεστον καὶ καινὸν αἰεὶ. τρεῖς γὰρ τὰ κάλλιστα ἀπὸ τοῦ στόματος, ἀναπνοή, φωνή, καὶ φίλημα. Epigram. 40. *Atria P. stabant cum stemmate toto.*) Plena erant infulis, lineis, flexuris cognationis et gentis. Plin. I. XXXV. c. 2.: *Stemmatu vero lineis discurrebant ad imagines pietas.* Seneca L. III. de Beneficiis c. 38.: *nomina familiae multis stemmatum illigata flexuris.* Hinc ap. Ausonium in Gratiarum actione: *Replicare stemma.* et Sidon. Apollin. ep. 12. L. VII.: *Explicare stemmata.* Platarch. initio Numae: καίπερ ἐξ ἀρχῆς εἰς τοῦτον κατάγε-

σθαι τῶν στεμμάτων ἀκριβῶς ὁκοῦντων. Nec levis error in Gallica versione ob minime intellectam stemmatis significationem. Epigr. 66. *saucia vena mero.*) Notavi ad Phaed. L. I. f. 20. Epigr. 87. *Inversa pueris arunde charta.*) Olim vix inversa charta scribebant. Sidon. Apollin. L. II. epigr. 9.: *Quarum quoque replicatio fieret amoena narratu, nisi epistolae tergum madidis sordidare calumis erubesceremus.* Hinc ipse Mart. Epigr. 16. L. VIII.: *Scribit in aversa Picens epigrammata charta etc.* Ad Lib. VI. Epigr. 21. *Tum frugi Iuno vellet habere Iovem.*) Salax et petulans Iupiter a poëtis celebratur. quod illis eleganter exprobrat Arnob. L. IV. adv. Gent.: *Nonne illi fuerat satis Iuno, nec sedare impetum cupiditatum in regina poterat numinum, quum nobilitas eam commendaret, tanta facies, oris dignitas, et ulnarum nivei marmoreique candores? an uxore contentus haud una, concubinis, pellicibus, atque amiculis delectatus, impatientiam suam spargebat passim (ut bacchari adolescentes solent) salax Deus?* Legendum vero: *ut vagari adol. sol.* Sic Martialis supra hoc ipso epig.:

Legitimos esset cum vagus ante toros.

Sic etiam Persius Sat. VI. *vagum inguen* dixit:

Quam morosa vago singultiet inguine vena.

Glossarium vetus: *Σποράδιον, vagerassim.* Scribo: *vage, passim.* Ibidem: *Arcano percussit pectora loro.*) Id est, *κεστῶ*, cesto. sic emendandus Minutius: *Loro Veneris illectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* vulgo legitur: *thoro.* male. Lorum Veneris, cestus est: et ab Homero *ἱμάδι. γ.* vocatur *ἱμάς πολύκεστος.* Schol.: *πολυκέντητος, πολυῤῥαφος, ποικίλος· ἐντεῦθεν καὶ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμάς ἀνομάσθη κεστός.* Idem: *ἱμάς, λῶρος.* Vetus Glossarium ms. *ἱμάντες, λῶροι.* Vide Notas ad Onosandrum p. 38. Epigr. 78. *Oculo, vale-*

bis, inquit.) Sic in Epigr. Lucillii L. II. Anthol., amissurus ocnlum dixit: καὶ ἐγὼν φῶς. Epigr. 90. *Uxor est duorum.*) Quasi binas nuptias eodem tempore constitutas habet. quod turpe est, et infamiam parit, ex verbis Praetoris. D. De his qui not. infam. Biviram veteres dicebant uxorem duorum virorum. Nonius: *Biviras*, inquit, *usus viduas appellat.* Imo fortean potius adulterae dictae bivirae. et ita melius quam de vidua, locus Varronis accipietur: *Ad biviram venio, cum vellem ostendere quid vellem, Metamelos Inconstantiae filius me reprehendit.* et contra univira dici potest, unico gaudens mulier marito. Ad Lib. VII. Epigr. 17. *Accessi quoties ad opus, mistisque movemur I.*) Hoc est quod Ulpianus dixit: *in ipsis rebus Veneris.* quod Solor et Draco dixerant: ἐν ἕργῳ. l. 23. D. ad l. Iul. de Adult. Harmenopolus: ἐν αὐτῷ ἕργῳ τῆς μειχρείας. ἐν συμπλοκῇ. Tertullianus L. de Anima c. 27.: *In solempni sexuum officio, quod marem ac feminam miscet. in concubitu communi. in illo ipso voluptatis ultimae aestu, quo g. v. ex.* Ovidius: *in Veneris gaudiis.* Papianus L. Responsorum tit. 26. *ita ut unum sint, et sese commisceant.* Catullus: *trusantes.* Hyginus in fab. *venerantes.* Fabius Declam. 291.: *Dum rem faciunt maritorum.* Martianus Felix L. I: *in maritali vacatione.* Petronius: *in officio nuptiali.* etc. Ad Lib. IX. Epigr. 12. *Dicunt Earinon.* Earinus, vernus. Tertull. L. de habitu muliebri c. 18. Deum, ait, creare potuisse oves earinas: id est, virides. qui color proprie verni temporis est. Epigr. 16. *celebrata.*) non male in quibusdam eodd.: *seclerata.* dici tamen potest, celebrata Chloe, famosum et nobile scortum. Ibidem. *Se fecisse.*) Trifariam accipi potest ambiguitas huius verbi. Se fecisse, hoc est, se tumulum posuisse. vel, se fecisse, se necasse septem viros. vel denique referri potest ad res venereas: et pulere conveniet Chloe mere-

trici. Epigr. 42. *Quod digitis, Pontice, perdis, homo est.*) Notandus in hanc rem Minutii locus: *Vos enim nec invicem agnoscitis, et in mutua odia saevitis: nec fratres vos, nisi saepe ad parricidium recognoscitis.* Nimirum illi fratres dicebantur, qui nefario concubitu turpe perdendi hominis praestabant officium. Epigr. 89. *Denso cum iaceam triente bluesus.*) Ebrii scilicet ut mentis, sic et linguae compotes non sunt. etenim caput sensuum omnium arcem occupat gravedo, sopor, κέρος ἐξ οἴνου, κακηβασία, quae Latinis elucus sive helucus. Apuleius Apol.: *Crassus ipse ubi gentium est? An Alexandriam taedio domus remeavit? an parietes suos detergit? an, quod verius est, ex crapula heluco attentatur.* Sic emendandum puto hunc locum. nam corrupte vulgo legitur: *ex crapula helluo att.* De eluco Festus, et Tertull. L. de coron. mil. Ad Lib. X. Epigr. 25. *Tunica praesente molesta.*) De hac tunica dixi ad Onosandrum p. 17. et Phaedr. L. IV. fab. 60. Ad Lib. XI. Epigr. 20. *Diserta es.*) Lasciva es et salax. Sic intellige L. IX. Epigr. 12.:

Nobis non licet esse tam disertis,
Qui musas colimus severiores.

et L. VI. Epig. in Laberium:

Versus scribere qui potest disertos,
Non scribat, Laberi, virum putabo.

et L. XII. Epig. in Sabellum:

Tanti non erat esse te disertum.

Epigr. 73. *Drauci Nata sui vocat pipinnam.*) Si quid mutandum, libens scriberem: *pisinnam*, hoc est, parvulam. aptissime ad sequentem versum. Auctor Glossarum in Persium citat hunc versum Labconis Gram.:

Crudum manduces Priamum, Priamique pisinnos.
Id est, parvulos filios. Epigr. 95. *Iura, verpe, per Anchialum.*) Rumor erat Anchialum, puerum Martialis,

a poeta quodam Indaco paedicari. arguit eum Martialis, quod natus in ipsis Solimis, adeoque sanctior et castior putaretur, tamen paedicaret. Negabat ille simul et per Deum iurabat. At proterve Martialis, iura, inquit, per ipsum Anchialum, puerum meum. In odium Iudaicae religionis. Nec assentior viris doctissimis, qui aliter interpretantur. Quod attinet ad nomen Anchiali, exstat vetus Epigramma:

Anchialus Lesbiae.

Hospes sta, et lacruma, si quid humanius in
te est,

Ossua dum cernis consita moesta mihi.

Quoius laudati mores, et forma probata 'st
Anchialo, quem cura anxia debilitat.

Lesbia sum, quae dulcis mores sola reliqui,
Et vitam vivens parvi in officiis.

Si nomen quaeris, sum Lesbia: si duo amantes,
Anchialus dulcis cum suo homine Spurio, etc.

Epigr. 99. *Labra pingui delibuta ceroto.*) Pinguia labra, quasi cerata, sive cera inducta. Cerotum, κήρωτον. Vet. gloss. κησῶ, *cero*. κήρωμα, *ceroma*. Plin. L. XXII. c. 24. *ceratum*. Hinc emendandus Arnobii locus insignis L. VI.: *Inter Deos, inquit, videmus leones torrissima facie, uero oblita minio, et nomine frugis serio nuncupari. Si simulacra haec omnia superiorum sunt imagines numinum, ergo et in coelo habitare dicendus est Deus talis, ad cuius formam et speciem simulacri huius similitudo directa est: et videlicet ut hic, iste; ita illic, ille, sine reliquo corpore persona est, et facies sola, fremibundus hiatibus torridis, dirus, sanguineo decotero malum dentibus suis comprimens, etc.* Si verum amamus, legendum: *dirus sanguineo de ceroto*. hoc est, quod ipse supra dixerat, *facie uero oblita minio*. quo modo etiam, pro, *torrissima facie*, dixit: *fremibundus hiatibus tor-*

vidis. Sic ap. Virgil. *Eclog.* X. Pan triumphans depingitur:

— quem vidimus ipsi

Sanguineis ebuli baccis minioque rubentem.

Ceterum, ut de una fidelia duos parietes dealbemus, haec Arnobiana de Sole accipienda sunt, qui Icomino vultu pingebatur, dicebaturque Osyris frugifer: Papinius Statius *Thebaid.* I.:

— seu te roseum Titana vocari

Gentis Achemeniae ritu: seu praestat Osyrin
Frugiferum.

Unde et iocatur Arnobius, ait enim eum nomine frugis serio nuncupari, cum tamen ebrii faciem potius prae se ferat, mero oblitam minio, quasi, si placet, nimio mero. Nihil autem mutandum in illis verbis: *nomine frugis serio nuncupari.* De Icomina Solis facie Placidus Lactantius *Comment. ad Thebaid.* Ad Lib. XII. Epigr. 49. *Grandes uniones.*) Insigues baccas, Horatio *Sat.* 3. titulos, clenchos, indices, margaritas oblongas. Vetus *Gloss.:* *Elenchi, μαργαρίτζι μεγάλοι.* Iuvenalis *Sat.* VI.:

Auribus extentis magnos commisit clenchos.

Videatur vetus *Interpres.* Epigr. 78. *Multis dum precibus.*) Simile illud de canum legalis ad Iovem ap. *Phaedr.* L. IV. fab. 76. *Ibidem. Offensus genitor,* etc.) Quasi Aethon crepando religioni vitium fecisset. Elegans fragmentum ex L. M. Catonis in L. Veturium: *Domi quum auspicamus, honorem me Deum immortalium velim habuisse. Servi, ancillae, si quis eorum sub centone crepuit, quod ego non sensi, nullum mihi vitium facit. Si cui ibidem servo aut ancillae dormienti evenit, quod comitia prohibere solet, ne id quidem mihi vitium facit. Ibid. Post hoc flagitium.*) Sic Plauto fores crepantes flagitium facere dicuntur. Epigr. 89. *Qui solus inopi praestat et facit turbam.*) *Phaedr.* L.

III. fab. 78.: *Aesopus domino solus quum esset familia.*
 Ad Lib. XIV. Epig. 79. *Priapus siliginus.*) Vid. ad
 Phaedr. fab. 72. Epigr. 73. et 74. *Psitacus. Corvus.*)
 Arnob. L. II.: *Discit verba psitacus integrare, et no-*
mina prorsus exprimere. Liber ms. in Bibliotheca Re-
 gia: *et nom. corsus exprimere.* Inde coniecit scribendum
 esse: *et nom. corvus exprim.* Epigr. 153. *Semicinctium.*)
Un demiceinct, une estreinte. Nicetas Choniates in co-
 dice barbaro-graeco dixit: *τρηνάτιον, ἤτοι βούκλαν.* Semi-
 cinctio, quasi laqueo, ad informem nodum, utebatur
 ille ap. Petron. Sat.: *Et iam semicinctio stanti ad parie-*
tem spondam iunxeram, etc. Nec erat quod hunc lo-
 cum, quasi desperatum, deponeret] author Animadver-
 sionum in Petron. p. 336. Epigr. 182. *Ebrius Prome-*
theus.) Vid. Phaedrus L. IV. fab. 73.

Pag. CXLVI.

Καὶ γὰρ ὑψηλὸς ὁ σταυρωθεὶς.] Ipse Artemid. L. IV.
 c. 51.: *οἷον σημαίνει τοῦτο τὸ δοκεῖν ἐσταυρωῖσθαι, δόξαν καὶ*
εὐπορίαν· δόξαν μὲν διὰ τὸ ὑψηλότερον εἶναι τὸν ἐσταυρωμένον.
 etc. Sublimes cruciarii sunt. ideoque ille socio suo
 sublimiorem crucem invidebat L. II. Antholog.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον ἑαυτοῦ

Ὁ φθονερός Διοφῶν ἐγγυὸς ἰδῶν, ἐτάκη.

Pag. CLIII.

τῶν πάλαι λειφθέντων.] L. τῶν παρελειφθέντων.

Pag. CLIV.

Ὡς περὶ γὰρ τὰ χρήματα τοὺς ἀνθρώπους βαστάζει, οὕτω καὶ
τὰ πτερά τοὺς ἔρπιδας.] Interpretatur quod supra dixerat
 L. I. c. 4.: *ἐπειδὴ τοὺς εὐπέρους πτερὰ φαμὲν ἔχειν.*

Πολλάκις δὲ καὶ διὰ σταυροῦ πετέσθαι.] emendabat Isac.
 Casaubonus: *διὰ τοῦ εὐρανοῦ.* nihil certius.

II.

IO. IACOBI REISKE

A D

ARTEMIDORUM RIGALTII

ANIMADVERSIONES.

Ad lib. I. pag. 1.

ἢ ἄλλως γυμνάσματα —) aut, ni hoc sit, tamen in eiusmodi argumento aliquid solummodo quaerentiam, de quo disputando se exerceant, aut in quo legendo et tractando incunde otium transigant animumque oblectent. γυμνάσματα sunt materiae contentioni obnoxiae, argumenta disputationum. διατριβαὶ autem materiae animum oblectantes et otium fallentes.

Νυνὶ δὲ — ἀναγκασία,) comma ant prorsus delendum, aut ante ἀναγκασία retrahendum. *at usus huius rei, qui nunc necessarius est.*

P. 2.

τε ἀλλὰ καὶ) I. ἄμκ, sed hoc iam Rigaltius notavit.

μετὰ κατασκευῆς) κατασκευῆ est apparatus argumentorum et demonstrationum evincentium.

τ. ἐπιτελεσμάτων μαρτυρίαν) ἐπιτέλεσµα. *eventus*. bonae notae est vocabulum, et apud Rigaltium immerito in reprehensionem incurrit.

ἀντισχεῖν ἀνθρώποις) contradicentibus puta, eamque impugnantibus.

ἀντίγραφα —) *uni alios compilarunt et exscriperunt*.

P. 3.

ἔστιν ὅτε β.βλ.) l. σ, τi. ut iam notavit Rigalt.

προϊκτής) προϊκτης, *mendicus*, est vocabulum Homericum. v. Odyss. p. 352, et 449.

ὠμίλησεν) subaudi αὐτοῖς, scilicet vatibus, de quibus antea dixerat.

P. 4.

ἐξ ἀδήλων) facile ex ΑΔΗΛΩΝ fieri potest ΑΠΛΩΝ.

τοῦ λέγοτος τὸ πέρας) ut non expectes sermonis finem, ut ex eo demum intelligas, quo tendat dicens, et quid sibi velit.

P. 5.

οὐκ ὀλίγη, ἢ καὶ —) *non exiguum est discrimen*, aut *non mediocris est disputatio*, et partiendi doctorum subtilitas. *quemadmodum etiam a me aliis in libris expositum est*.

ἀπ' ἀρχῆς.) *si non inciperet a suo vero iustoque principio volumen hoc, non posset non tibi turpe videri*.

ὑπ' αὐτῶν) l. ἀπ' αὐτῶν.

τῷ μὲν εἶναι) scil. ὀνειρώ. alterum τῷ δὲ redit ad ἐνύπνιον, itaque ὀνειρώς futura praedicit, ἐνύπνιον tantummodo inhaerescit praesentibus.

ποιὰ) *nonnulla*.

ὀνειρωγμούς) l. ὀνειρωγμούς. venit enim ab ὀνειρώσσειν.

γυνομένην ἀπόφραξιν) l. γενομένην.

ἔστι τοῖσιν ἰδίῳ ταῦτα — ἔχοντα τ. μελλόντων) *eiusmodi visiones si occurrant, eae nihil habent vaticinm.*

ἴδια τῆς ψυχῆς.) post ψυχῆς deest: ἀ δὲ κοινὰ σώματος καὶ ψυχῆς. *alia corpori animoque communia.* nam exempla proxima subiecta hanc ad classem pertinent. et habet quoque haec verba latinus interpres, nescio utrum e coniectura, an e libro Aldino.

συμμίγειν) potest e plebeio sermone adscitum esse. alias συμμιγνύειν dicere solent tersi scriptores.

δρᾶται) defendi potest. malletam tamen δρᾶται, *conspiciuntur.*

τὸ δὲ ὄνομα αὐτὸ τὸ κύριον —) f. τὸ δ' ὄνομα αὐτὸ τὸ κύριον (unde haec ars dicta est, scil. ὄνειρος, et ὄνειρώττειν) οὐχὶ οἱ ὑπνοῦντες αὐτὸ δρᾶσι πάντες. non omnes dormientes faciunt id opus, unde huic arti nomen, et quod in ea summum est: hoc est, non omnes ὑπνοῦντες ὄνειρώττουσι.

ἀεὶ ὦν) aut ἄγων leg. ut etiam Casaubono visum fuisse e Rigaltio intelligo, aut ἐγείρων. *excitans mentem, ut ad praedictionem futurorum attendat, eamque speculetur.*

ἐνεργεῖ, καὶ ἐπάγων —) *in opere et negotio adhuc est, et visionibus superinducendo actiones conatusque atque institutiones operum perficiendorum, excitare solet. —*

P. 6.

ὄρεινεν) l. ὀρίνεν.

ἀτ' ἀρχῆς.) *statim a principio, ex quo Graeci somnia proprio vocabulo appellare, et artem ex insomniis coniciendi excolere coeperunt. propterea datum ei fuit hoc nomen. ὄνειρος, quasi propterea, quod τὸ ὄν εἴρει, hoc est λέγει. nam vetusta lingua graeca εἴρειν usurpabat, ubi nos λέγειν.*

καὶ δὴ ἐγερεθεὶς ἔτυχεν οὕτως) *adeoque vel consequenter, ut expreectus fuit, ea sorte usus est.*

πάντοθεν ἀπόλετο) aut loco πάντοθεν subiiciendum est κατὰ πορρὲν, *undis mersa navis*, aut eo servato, quod malim, leg. συντριβόμενον πάντοθεν ἀπόλετο, *undequaque quassata perit*.

καὶ παρακαταθήκην ἐφ.) καὶ delendum.

οὕτως ὄρῳνται καὶ ἀποβ.) l. οὕτως, ὡς ὄρῳνται, καὶ ἀποβ. *ita eveniunt, ut imaginationi obiecta fuere*. deinde quoque ἔτυμον leg.

— μεταξὺ χρόνου διελθόντος) paullo concinnius foret χρόνου μεταξὺ διελθόντος. quamvis vulgata structura prorsus idem dicat. Comma post ψυχὴ collocandum, *existimans nos posse interiecto temporis spatio, magistro et admovitore usos nostro ratiocinio, futura prospicere atque intelligere*.

οὐ δὲ ἦντιναοῦν) l. οὐδ' ἦντινοῦν.

P. 7.

ὁστις ἐστὶν ὁ διοικῶν ἡμᾶς —) *quisquis ille tandem est, qui nos percipiendo futurorum adventui idoneos facit*.

ὄφελος ἡγουμένης) l. ἡγουμένη. redit enim ad ψυχὴ. et id quoque expressit interpret. *nihil nobis prodesse praedictionem existimans, nisi signa intelligamus, antequam ipsas res, illis signis demonstratas, experientia cognoscamus, ipsas res futuras solas et nudas, non adumbratas allusionibus, nobis ostendit, neque expectat, donec externarum rerum quidquam significatu demonstrat, vel doceat, quid illae obscurae allusiones sibi voluerint*.

οὕτω δὲ αὐτῶν — νοηματικῶς εἰπεῖν) f. οὕτω δὲ ταχέως ἔνι αὐτῶν ἅμα νοήματι, ὡς εἰπεῖν — tam celeriter eorum quaedam perficiuntur, interea dum de ipsis mens cogitat, et species eorum menti obiecta inhaeret.

τ. περὶ αὐτοῦ — ἐξήγησιν) αὐτοῦ, id est τούτου τοῦ πράγματος. passim auctor αὐτοῦ eo sensu adhibet, ut hac ipsa pagina — καθολικὸς αὐτοῦ —.

παρακλουθεῖν) subaudi ἡμᾶς.

ιδίους εἶπομεν) εἶπον, *dixerunt*. v. infra: — δημόσια κα-
λουσιν.

δραῖν τινα εἰαυτὸν, ἢ πάσχειν) addendum credidi τινα ob-
sequens ἀγαθά. ni autem hic loci addas τινα, addendum
erit post ἐναυτία: τὰ ὀρώμενα.

καὶ ἐπὶ ποσὸν) *etiamsi vel tantillum modo sibi factum
familiarem.*

ἡλίου τε καὶ σελ.) f. ὅσα τε ἡλίου τε —.

ἢ τελείαν ἔκλειψιν) quaecunque autem insomnia solis
et lunae — *passiones mundi, praedicunt.*

καλεῖται δὲ κυρίως — κοσμικὰ) f. καλεῖται ἐπὶ τῶδε κυρίως,
οὕτως, ὀνειράτα κοσμικὰ. *ea propterea sic appellantur, scilicet
insomnia mundana. ἐπὶ τῶδε saepius Arrianus adhibet
pro ea de causa in libris de Vita Alexandri M.*

οὔτε τοὺς ιδίους) respondet οὔτε τοὺς ἀλλοτρίους pag. 8.

P. 8.

— παιδὸς ἀποβαίνοντας) post ἀποβ. videtur οἶδα deesse.
quod ni statuas, erit ἥδειν reponendum ultimo versu
p. 7. pro ἥδη.

φωτός) suspectum, quid enim *luci* cum *cervice*, num
lucem nominavit, quia *oculi* sunt in *capite*, et *caput* a
cervice sustinetur? Cogitavi de φωνεῖν *loqui posse*. sed
quis in auctore eiusmodi, qualis est Artemidorus, ser-
monis ἀκριβείαν requirat?

τοῦ παντὸς σώματος — ὅλεθρον) f. τοῦ παντὸς σώματος οἶον
ρίζα (vel ἀκρόπολις. utrumque ex mente Platonis) οἶον δὲ
ἔστι καὶ τὸ τυφλοῦσθαι. τοῖς γὰρ τέκνοις ὅλεθρον — solet Arte-
midorus in novorum exemplorum initiis οἶον δὲ ἔστι pro
ὅμοιον δὲ ἔστι ponere. v. infra.

εἶποι τις ἂν, οὔτε τοὺς ἀλλ.) *neque ausit quisquam
affirmare, insomnia aliena non posse ad ipsos illos, quibus
ea obiecta fieri, pertinere, experientia contrarium docente.*

χρήσεως ἀφρημένος) χρήσις hic loci est *utensile, supellex*, res, cuius quotidianus est usus.

οὐδὲ — διαφωνεῖται τ.) f. οὐδὲ γὰρ οὐδενὶ διαφωνεῖται τ., *nemo enim hac in re dissentit, aut repugnat.*

μητέρα et γυναῖκα) I. μητέρι et γυναίκι. *sed uno omnes ore aiunt et affirmant, artem similem esse, qua alit, matri, quia maxime privatum quid et proprium alicui est, uxori.*

καὶ εἰ μὲν λυποῖντο) καὶ tollendum. forte quoque leg. ἔτι δὲ καὶ φίλους ἐρῶν. praeterea quoque amicorum oblata species significat, *tristium quidem, videnti tristia, lactorum autem, gaudia.* secundi καὶ loco credo ἔστι sufficere oportere. forte typhotetæ, aut exscriptores codicum manu exaratorum, non assequuti compendium scripturae, quo expressum erat ἔστι, pro eo καὶ reddiderunt.

— ὅτε οὕτως) οὐχ οὕτως. *secus, atque nos diximus.*

καθίζεῖν εἰς χρείας, θακεύειν) aut καθίζεῖν εἰς χρείας aut θακεύειν delendum est. alterutrum aut varians lectio est, aut scholium. idem enim utrumque notat. *in latrina sedere.*

καὶ τὰ ἐκτός.) pro καὶ substituendum est aut ἔστι, *significant*, (vid. paullo ante notam) aut potius ἐς. ut subaudiatur ἀποτείνει vel ἀποβρίνει. *ea portendunt rebus extra nos positis.*

P. 9.

σκεύη, ἐσθῆτά) ἐσθῆτες aut ἐσθήματα.

δεξιὰ χεῖρ εἰς μητέρα) imo vero πατέρα.

ἀτὰρ δὴ καὶ δημοσίων — κοσμικῶν) f. ἀτὰρ δὴ περὶ δημοσίων τε ἀνδρῶν καὶ κοσμικῶν. aut ἀτὰρ δὴ περὶ δημοσίων ἀνδρῶν τε καὶ πραγμάτων.

τὰ μὲν ὑπὲρ ᾧ) f. τὸ μὲν, cui respondet τὸ δὲ paullo post.

ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ — μὴ φροντίσ.) f. ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ ἰδίων ἤδη
 τινὲς ὀλίγοι (vel σπάνιοι) μὴ φρ. *raro enim contingere solet,*
ut vel privatis de rebus appareant insomniā — vel ἐπεὶ
καὶ ὀλιγάκις ὑπὲρ ἰδίων ἤδη τινὲς μὴ φρ.

διελέγχει — λόγον) *prosi λόγον deest aliquid.*

καὶ τῶν πραγμάτων) καὶ κοινῶν φρ. vel καὶ μεγάλων τινῶν
 πραγμάτων.

διαλαμβανόντων αὐτῶν) — αὐτῶ. *ripes eum, Homerum*
puta.

P. 10.

ἀπήγομεν αὐτοὺς ἂν τ. προσέχρειν) ἀπήγομεν ἂν αὐτοὺς αὐτῶ
 προσέχρειν.

ἀλλὰ, φησὶν, ὅτι —) *atqui, aii, adversarius nempe*
et osor huius artis: fuerunt tamen privati et mendici,
qui insomniā ad rempublicam pertinentia viderent. φησὶν,
ut ait Latinorum, est formula inducendi alterius adver-
sariam argumentationem. et ὅτι adducit, ut solet, quum
sermonem alienum orditur.

οὓς προκηρῦξαντες — προθέντες) *publico in loco perscripta*
proponentes, spectanda omnibus.

ἐσομένῳ κοινῶ πολλοῖς) *comma pone κοινῶ retrahendum*
et sic distingu. ἐσομένῳ κοινῶ, πολλοῖς (id est ὑπὸ πολλῶν)
μυρίους ἂν τις, — si quod instet commune bonum, malum-
ve pariter, audiat quis insomniā mirifice varia (hoc
est illud μυρίους, ad eundem tamen omnia finem tendentia)
a nullis prolata.

μόνον ἀναδέξασθαι τὴν ἀπόφασιν) f. *μόνου ἀποδέξασθαι τὴν*
ἀπόφασιν. unius privati hominis pronuntiatum approbare.

μάντις τῆς πέλειω) *publica constitutus auctoritate,*
ideoque fide dignus. nam erant pluri multi et aetologi,
qui parvo lucello in triviis popello vaticinarentur, et ab
honestis contemnerentur.

Πανυάσιδι) v. p. 55. et 124. c. fin. et sic quoque Cornarius et Rigaltius.

ὀνόμασιν, ἢ χρόνῳ) post χρόνῳ dcest ἐπόμενα vel ἀρμύζοντα vel simile quid. *consentanea, congrua.*

ὅτι τὰ φύσει μὲν ἐπόμενα —) hoc μὲν non habet δὲ sequens, nisi δὲ versus penultimi huc referre velis. sed deberet δὲ consequi. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος. nam persequi summa illa capita, -φύσει, νόμῳ, ἔθει, reliqua unum post aliud instituit, sed brevi hoc institutum omittit. *non reputantes secum, ea, quae naturae sunt consentanea, graviora videntibus portendere, quam ea, quae minus sunt.*

ὑποστάσεις) f. περιστάσεις. nisi fortassis prosint ob adhaerentes rebus rationes, vulgo circumstantias dictas.

γίνεται γὰρ ὡς τοῖς εὐπέροις τὸ ἄκουσιν.) locum hunc non capio. id unum video, neque Cornarium, neque Rigaltium hic loci scopum feriisse.

τοῖς τὰ μυστικὰ ἱερὰ πράττουσιν —) ratiocinatur sic, si recte mentem eius capio. naturae consentaneus est clarus dies, et magis eam decet, quam nebulosus et turbidus. at hic tamen aptior sacris mysticis celebrandis, quam ille. nam sacra mystica tenebras amant. sic quoque noctes abhorrent astris illuminatas; contra caliginosas amant.

ἐπιμιξίαις.) si temporum socientur vicibus. ἐπιμιξία καὶ ῥεῖν est fortuitus adventus vel occursum temporis et opportunitatis. vult dicere: interdum occurrere eiusmodi tempora, et opportunitates, quae conciliari cum consuetudine populari nolint; sed in quibus ab hac discedendum sit.

P. 11.

— ἕξ στοιχείων) sex illa, quae designat, elementa sunt paullo ante cap. 3. nominata, natura, lex, mos,

ars, nomen et tempus. deinde puto leg. οὐ πάντως καθολικῶν. non penitus, non usquequaque.

ὅταν) I. ὅ, τι ἄν. quodcumque tandem dicant.

τινος) I. τι. non potest effugere, quin unum aliquod horum sex elementorum sit. aut leg. τὸ μὴ ἐν μοίρα τινός. quin ad sortem et ditionem unius horum sex pertineat.

ἅμα δεξασθαι) I. ἀναδέξασθαι uno verbo. v. p. 10.

τὸν μὲν οὖν πρότερον, τ. τ. τρίτον.) f. τὸν μὲν οὖν πρότερον τούτων τῶν τρίτων, ὧδε.

ἐκ τῆς οἰκείας διανοίας) recte habet οἰκείας, subaudi γῆς, hoc est πατρίδος. et sic in omnibus huius exempli locis restitui debet, ubi οἰκία pro οἰκεία irrepsit. deinde sic reliquisse auctorem conicio: καὶ διανῦσαι πρὸς προτεθειμένον σκοπὸν, et pervenisse ad metam propositam.

κατηχηθαι — οἰκίαν) οἰκίαν. in patriam redire. ibid. aut αὐτῷ aut τούτῳ delendum est. nam alterutrum est e varia lectione.

ἀπολωλέναι) ἀπολωλεμέναι.

οὐχὶ ἢ τὸ τιμιώτατον ἂ. μόνον) οὐχὶ cum μόνον in constructione iungi debet. tanquam sic scripsisset auctor οὐχὶ μόνον ἢ τὸ τιμιώτατον ἀπώλεσε. sic enim leg.

τὸ αὐτὸ) subaudi αὐτῷ, cum ipsomet patre.

P. 12.

πάντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀπέβ. —) quod unam omnia sequerentur rationem, et eodem omnia tenderent. Scilicet omnium finis erat, iactura nominis.

— τοῖν σκελοῖν) defendi potest vulgata, sic, ut τοῖν σκελοῖν subaudiatur κατὰ. mallet tamen ἐπιτεμνομένων vel ἐπιτεμνομένοιν. nam perinde est.

τὸ ὕψος ἐτοίμως) haec sanare nequeo. sententia haec poscit: ὅθεν φαίνεται (vel δοκεῖ) ἐτόμως κεκλ. unde recte camelus eo nomine appellatus intelligitur, vel videtur.

κάμμηρος) quasi κακόμερος, ut κάμμορος pro κακόμερος.

ἔρωτικοῖς) num ἔρωτηματικοῖς, in quaestionibus super Eunomo. Sed quis Eunomus, et quid scripserit, super quo quaestiones proposuerit et agitaverit Evenus, mihi latet. *ibid.* πόα) subaudi ἐδήλου.

λογιστῆς —) comma ad λογιστῆς retrahendum.

P. 13.

αὔξοντας) non solummodo ad αἰέτας proximum, sed etiam ad γονεῖς et φίλους redit.

ἄντρον αὐτοῦ) post αὐτοῦ collocandum comma, *aut atrium Cyclopi spectare, nervis resolutus esse.*

δεσμοῦ δὲ καὶ εἰρκτῆς, οὐχ ἡδ.) f. δεσμοῦ δὲ καὶ εἰρκτῆς πείραν οὐχ ἡδ.

τούτων γὰρ ὁ μὲν) scil. ὄνειρος. non redit ad hominem, cui ea visio fuit oblata, sed ad ipsam visionem. et ἔξει accipi debet pro *portendet, secum vehet, afferet videnti.*

P. 14.

ἀλλὰ θεόπεμπτα) f. ἀλλὰ καλεῖ γὰρ θεόπεμπτα. nihilominus tamen ea θεείπεμπτα appellat Aristoteles.

ὄραθῃ, μηδὲν διαφέρειν —) et sic quoque Rigaltius.

δείλην ἐσπέρας) δείλην ἐσπέραν.

παύεσθαι κάμνοντας) θεραπεύεσθαι κάμνοντας. medicina uti aegrotos.

ἴδια δὲ καὶ ἔθνικὰ κ.) ἴδια δὲ τάδε, ἃ καὶ ἔθνικὰ κ.

π. Γέταις δοῦλοι) π. Γ. οἱ δοῦλοι.

P. 15.

ταύροις — ἐν Ἐλευσίνι κοῦροι Ἀθηναῖοι —) non memini, Athenienses in sacris Eleusiniis cum tauris in certamen descendisse. Forsitan aetate Artemidori mos ille cum tauris pugnandi obtinuit, vetustioribus indictus. quod confirmare videtur sequens exemplum Thessalorum, quos
cum

eum tauris vel uris congregari consuevisse satis notum est, item quod addit, bestiis committi solere ad mortem damnatos in venationibus circensibus aliarum urbium orbis Romani.

διαλαμβάνει πάντων) διαλαμβάνειν π.

τήν ἀπόβασιν) prorsus improbare ἀπόβασιν uolim, mallem tamen ἀπόφασιν.

ὅπως γέγονε) quibus parentibus fuerit editus, quam nascendi sorte usus.

P. 16.

περὶ κυνηγίας, π. ἀλίας) π. κυνηγησίας, περὶ ἀλιείας.

καὶ ὅταν ἤ) f. καὶ μάλιστα ὅταν ἤ.

ὅτε ἢ ἀρχῆ) ὅτε μὲν ἢ ἄ.

ἐν οἷς ὁ γραμματά τ.) ἐν οἷς ὀράματα aut ὑπογράμματα, *lineae extremae*, lineamenta extrema res ipsas adumbrantia.

P. 17.

παρεσκευάζει παρεσκευάζειν.

ἐπιπέχειν) insistere, inhaerere, acquiescere.

τὸ ὀρώμενον ἀποβαίνειν) f. τὸ ὀρώμενον, ἔπη μέλλει ἀποβαίνειν.

αὐτοὶ μὴ καταλαμβάνειν) post καταλαμβάνειν potest e proximo repeti φασίν. non dubito tamen, ἀποφαίνονται vel simile quid excidisse. ἐπιθύεσθαι est iterum sacrificare, si primum sacrificium irritum et inauspicatum fuerit. *sacrificiis iterandis testatum faciunt, se mentem deorum in extis significatam haud assequi.*

ἔτι κἀκεῖνα —) f. ἔτι κἀκεῖνα δεῖ φυλάττειν. (aut ἐτήρησα. v. p. 20. 57. 60.) ὅσοι τῶν ἀνείρων κακόν τι σημαίνουσιν, ἐὰν ἢ τοῦ ἐρώμετος ψυχὴ πρὸς τὸ ἔναρ μὴ ἀηδῶς —.

ἐὰν μὲν ἢ τῆς) μὲν delendum.

P. 18.

ἀνωθεν) id est ἀρχῆθεν, ἐξ ἀρχῆς, *denuo*. deinde leg. αὐτὸς, et id quoque interpres expressit.

οὐδέπω) οὐδέποτε vel οὐδέπώποτε.

ῥῆξι) *tundere, ferire, vulnerare*.

γεννώμενον) post γενν. punctum est collocandum, et leg. ἢ πάλιν, *aut alio modo, ut in terram veniat, hoc est in patriam*. nam et pueruli in terram statim a partu deponuntur.

πνεῦμα) i. e. *corpus animatum, animans*.

ἐλέηχει) h. e., significant haec insomnia futurum esse, ut abdita in lucem protrahantur.

P. 19.

ἀποθήτουνται. — ἀγαθόν.) nam deponent a se sua onera, liberabunt se suis mercibus, extendant eas mercatores, *sie werden sie absetzen*, διαθήσονται. naucleri exponent navium suarum onera in portu.

ὡς υἱοῦς ἢ λύπη, —) recte Casaubonus e Platarcho emendavit: ἴδ' ὅση λύπη — sed praeterea quoque leg. παρὰ πάντα χρόνον. *per omne aevum*.

χείρονα τῆς ἀρχῆς τ. τελευτῆν) f. sic distinguendum et leg. χείρονα. τῆς γὰρ κτήσεως τελευτῆν — *significant enim fortunarum decrementum*. si serves vulgariam distinguendi rationem, erit sic legendum: χείρονα τὴν ἀρχὴν τῆς τελευτῆς ἐπάγει. *peiora fore initia illarum rerum, quarum symbola vel notae sunt filiae, quam earum fines erunt*.

τὸ παιδικόν) subaudi γάνος, κάλλος, ἄνθος, χαρίεν vel simile quid.

ἔτι μᾶλλον) est olim aliquando, cum tempore, si non nunc. olim magis, quam nunc.

γάλα λαμβάνει) λαμβάνειν.

P. 20.

προεπισωρεύσει αὐτῷ) προρετισωρεύσει αὐτῷ.

— οὐδὲ κατὰ τὴν νότον) neque visio illa, qua quis sibi visus fuit lacte nutriri, caret ad morbum ratione. li. e. neque nequit ea visio ad morbi significationem referri.

καὶ μὲν δὴ καὶ) pro μὲν l. μὴν.

ὡς δύναται —) ὡς δύνασθαι.

— γυναῖκα, ὡς τε — δοκεῖν) v. p. 18. cap. 15.

σώματι ἀσχοῦντι) σωμασχοῦντι uno vocabulo. v. p. 44.

παρᾶστῆσομαι) παραιτήσομαι, deprecabor, excusabo me ad — et sic quoque Rigaltius. porro non mihi latet δυσχεραίνειν τινὰ dici, pro abhorrere aliquem, succensere alicui. sed et hoc novi, verbum illud cum dativo pariter construi. quare evitari poterit illa plurium diversorum accusativorum accumulatio, legendo τοὺς τοῖς ἐπὶ λεπτόν διαγρομένοις δυσχεραίνοντας.

ἐπισύρουσιν.) obiter et supine perstringentibus.

P. 21.

ἢ στροφίου ἢ διαδήματος) haec verba sunt e scholio, ideoque delenda.

τῷ δὲ) scil. πένητι.

καὶ γὰρ τὰ χρήματα — καλεῖται) ἴ. καὶ γὰρ τὰ χρήματα κεφαλὴ καὶ κεφάλαια γίνεται.

— κεφαλὴ μείζων — αὐτοῦ) αὐτῆς. maior, quam antea fuit.

προγεγραμμένης) de quo modo diximus.

τ. π. Διόυσου) τ. π. τὸν Διόνυσον.

αὐτὸ γὰρ —) αὐτὸ cohaeret cum μένον. id solum enim significat, scil. εὐπορίαν, abundantiam opum. αὐτὸ τοῦτο μένον.

κομιδὴν) li. e. ἐπιμέλειαν, curam, nutritionem, observationem, Abwartung und Pfllegung.

P. 22.

ἢ δὲ ἔτημίλ.) ἢ cum accentu gravi. *quae*. quae vero coma in calamitatibus neglecta crescit, ea non est coma, sed θρίξ, velut seta.

ὑπὸ τ. ὑπεβεβλ. — τάξεως) *ab officio eius dispositioni subiecto.*

κουριώτας) *tonsorem poscentes.*

ἐπέβαλον) *conieciabam.*

σημαίνει — καὶ —) punctum delendam, et sic distinguendum atque emendandum: — σημαίνει καὶ τοῖς εὐγενέσι, *etiam ipsis bene et ingenuè natis significat.* δούλοις δὲ δεσμὰ περιτίθουσιν, *servis autem vincula iniicit.* hoc est iniicienda portendit.

ἔρια) id est κιλίδια, pileolos, e lana factos, quos medio aevo alanziofas appellabant, hodie *bonets* dicunt. hos pileolos laneos et focalia lanca gestabant soli aegroti, ut e Cornelio Celso, Cassio Dione et aliis constat. hoc si teneatur, constabit locum ita relinqui oportere: προαγορεύει, διὰ τὸ τὸν πολλάκις — lanas pro capillis in capite gerere, morbos longos et tabem praedicat, propterea quod ille, qui lanas, hoc est laneas vittas, crebro in capite gerit, tanquam illas accretas sibi habere videatur.

τεκμαίρεσθαι χρῆ — μεταβολῆς) f. τεκμαίρεσθαι χρῆ τὸ πέρας (vel τέλος vel ἀποτέλεσμα) τῆς μεταβολῆς.

P. 23.

ἐξ ἐναντίας) *e regione respondet*, e parallelo positum est. sed videtur locus hic non integer esse, forte sic integrandus: ἐξ ἐναντίας γὰρ τοῦ πρόσω καὶ παρόντος τὸ ὀπίσω τοῦ μέλλοντος — *nam ut antica pars tempus praesens, sic postica futurum significat.*

διαφέρουσιν, ἢ) ἢ delendum. ipsa calvities in se spectata, sive senilis sive iuvenilis, eadem ex causa utroque in genere nascitur, ideoque neutrum genus alteri differt. scilicet nascitur e defectu caloris.

παρέχουσιν) παρέχουσιν.

εὐσυνείδητος) vocabulum ab Artemidoro forsitan confictum. *integer vitae, scelerisque purus, quem actae vitae conscientia non pulsitat memoria scelerum commissorum.*

κατὰ δίκην) καταδίκην uno vocabulo. *condemnatur ad metalla, vel lapidinas, vel simile quod opus publicum.*

ταῦτα) f. πάνυ aut πάντως. *certo certius, vel utique.*

πλὴν Διγυπτίων) πλὴν delendum. nam postea dicit iis, qui consuessent caput rasum habere, bonum portendere hanc visionem. atqui Aegyptii sacerdotes calviam gerebant.

πᾶσιν ἐπίσης — χερῆναι) sic distinguo et lego hunc locum: πᾶσιν ἐπ' ἴσης, δῆλόν ἐστι γὰρ, ὡς ἐστιν ἀπὸ τοῦ κερῆναι καὶ τὸ χερῆναι — *nam perspicuum est, posse verbum κερῆναι, admissa unius elementi permutatione cum alio, pro χερῆναι accipi.*

P. 24.

οἱ γὰρ ἐν τοιοῦτοις γινόμενοι) aut τοῖς γὰρ ἐ. τ. γιγνομένοις leg., aut, si servetur nominativus, leg. erit deinceps ἀνάγκη περικείρονται.

ὑπ' ἄλλων τινῶν) post τινῶν deest aut ὀνυχίζεσθαι, aut τοῦτο παθεῖν.

ἐκπλέκεσθαι) ἐμπλέκεσθαι. *implecti caput, hoc est capillos in capite inter semet implecti.*

καὶ τοῖς τούτων ἀκολουθίαις) καὶ τῶν τούτοις ἀκολουθῶν.

γυναῖκα, τέκνα, οἰκέτην) οἰκέτας.

τὰ ἐναντία ἐκάστω — γιγνομένοις σημαίνει) traiecta verba sic in constructione grammatica sunt ordinanda: ἐκάστω σημαίνει τὰ ἐναντία τοῖς πρόσθεν γιγνομένοις. *unicuique, pro diverso vitae et quaestus, quem facit, genere, significat contraria iis rebus, in quibus ante id temporis agere solebat.*

μετὰ) μεστὰ, *plenas sordibus.*

P. 25.

ἀπογειωμένον) ἀπογεγαιωμένον. *locum in terram conver-*
sum, cuius natura cum natura terrae permutata fuit.

αὐτοῦς ἀποβῆ.) αὐτός ἄ. *ipsemet suis manibus ex-*
cepit.

ὑποδεχόμενος) ὑποδεχόμενος. *suppositis manibus.* forsitan
 quoque ἐκλαμβάνειν leg. sed hoc quidem nolim acriter
 urgere.

ἀπόντος ἀδελφοῦ) post ἀδελφοῦ deest γεγυῖναι.

ὅτι μὴ ταχέως) recte habet μὴ, quod e ratione patet
 ob quam Artemidorus ait solis philosophis bonum por-
 tendere aures asininas; quia philosophi aures uniuersum
 oblato sermoni temere non admovent, neque acclinant
 sed tarde admovent, et post longam demum rei specu-
 lationem assensum praebent.

τὰ τῆς ἄλλης ἀκοῆς) sunt res, quae alias aut ab ipsis
 aut ab aliis, auditu vel per aures accipiuntur. ferae
 bestiae insidias sibi structas prius non intelligunt, quar-
 in cas illapsae fuerint. his itaque sunt oculi id, quo
 hominibus aures. discant insidias sibi structas indici-
 oculorum, quas homines comperiunt indicio amicorum
 virtus et robor praesidium feris est, quo solo nituntur
 prudentia et calliditas homini. at qui sibi videatur fe-
 rae auriculas habere, illi significatur, futurum esse, ut
 sortem ferarum subeat, hoc est, ut in caecas insidias
 coniectas a calumniis, virtute se tueatur, et mala arce-
 at, quae prudentia cavere nequit.

εὐανθεῖς) de criminibus dici solet, eos *florere et ven-*
nare. atqui in numero pilorum etiam supercilia sunt
ibid. ante πᾶσι deest aliquid. e. c. *μυλακοῖς*, vel *τρυφεροῖς*
 vel *πλευσίοις*, vel *ἐμπόροις*, aut *πραγματευταῖς* aut tale quic-
 nam alias *τοιούτοις* paullo post non habet, quo refe-
 ratur.

μέλαν) colore quodam nigro, e fuligine facto, aut stibio, quo etiam orientales homines adhuc nostra aetate oculos inficiunt.

ἀπραξίης ἰδίης) f. ἀπραξίας καὶ ἀηδίας.

P. 26.

ἀπραξίην δὲ) post hoc videtur τοῖς χειροτέχναις deesse vel simile quid. ni hoc admittatur, saltem μὲν erit post ἔνδειαν addendum.

τοῦ ἰδόντος) non ad ἕλεθρον debet referri, sed ad τοῖς παισίν.

ὁ μὲν γὰρ) scil. in vinculis detentus, et qui sui iuris non est, ὁ κατεχόμενος βίᾳ.

ὁ δὲ) scil. pauper.

ἔύναται) subaudi τις.

οὐ γὰρ προκόψει) non enim procedet vel adscendet ad altiore[m] militiae gradum.

ἴδοι τὸν ὄνειρον τοῦτον) sic distinguo et lego: ἴδοι τὸν ὄνειρον, videat insomnium, scilicet hoc. τοῦτο (scil. τὸ ἀπωλώλως) rem amissam rursus non videat.

P. 27.

μάλιστα δ' ἂν οὔτ. — περιέλκοιντο) f. μάλιστα δ' ἂν οὔτως δοκοῖεν μὴ ἔχειν ὄμματα, εἰ ἐν ἡσυχίᾳ γίνονται, μήτε περιέλκοιντο.

ὁ μὲν οὖν δεξιὸς, πρεσβύτερα — νεώτερα.) nescio, qui factum, et cuius errore, ut versus hic in latinis non reperiat.

λόγος τις ἔχει) est insolens, ἐπέχει et κατέχει potius amant dicere. vid. tamen p. 59. ubi recurrit.

ἀπεστάλη) usitatius est, ἐπιστάλη. nolim tamen propterea vulgatam prorsus damnare. sed tantummodo attendere iubeo lectores, meminerintne ἀποστέλλειν τινὲ dictum pro ἐπιστέλλειν, alieni peregre agenti per literas et nuntios. ita legitur excusum in epistola Libanii 303, 12.

Ζυγατέρα τὴν νεωτέραν) post haec deesse videtur καὶ μητέρα, ob praemissum: ἢ πατέρα. ant, si hic καὶ μητέρα deest, etiam ibi ἢ πατέρα erit delendum. quod facile patiar.

P. 28.

ταῖς χερσὶ et τοῖς ποσὶ) redit ad ὥσπερ βλέπη. ut manibus pedibusque velut videat, hoc est, ut manus pedesque ipsi usum oculorum praestent, eo, quod ipsis ad praestentandum iter utitur.

ὕλην) forte bene habet. *nihil quidquam rerum.* nullam quameunque materiam. Cogitavi tamen aliquando τύλην. *ne unicam quidem culcitam tolerare super affecta illa parte possit prae dolore.* de προσέχειν etiam dubito. sententia προσαιέχειν postulat. hoc est ἀνέχισθαι πρὸς τῷ μέρει τούτῳ.

συνώκησε) συνήκισε, per iota.

ἐπίτηδες) quasi eo fine datae a natura manus essent, ut caecis viam monstrarent.

εὐαίσθησιν) εὐαίσθησίαν. ut ἀναισθησίαν, quod paulo post sequitur. observavit hoc ipsum quoque Rigaltius.

ὄντως) l. οὕτως.

πρὸν τοὺς ὑπερέχοντας ἔχθραν) si nasum habere significat, facere cum praestantiore hominum parte, esse de numero virorum excellentium, necesse est, ut, quod ei adversatur, naso carere sit, stupidum et de faece plebis esse, ideoque quod ex illo consequitur, odio praestantiores prosequi.

ἔτι στάσεις) ἔτι bene habet. neque tolli debet. nam postquam praemisisset, vitio aliquo circa nares laborare, id significare discordiam, et odium excellentiorum, recte subiicit alius generis vitium adhuc ipsummet quoque discordiam et simultatem cum praestantioribus, at aliis familiaribus, significare.

P. 29.

ήλκωμέναις) *sulcatas unguibus*, in quibus vestigia unguium saevorum, longi sulci sanguine arido horrentes et nigricantes, exstant.

συγγενεῖς, τοιγαροῦν ὅτι, ἂν τούτων πάθοι) sic distingu. συγγενεῖς, τοιγαροῦν ὅ, τι ἂν τούτων πάθοι. *quapropter, quodcunque horum laboret.*

οὗς μὲν, κοσμ.) aut ὧν οὗς μὲν leg. aut οὗς μὲν γὰρ —. αὐτῆς εἰκουσμ.) αὐτῆ.

κόσμον γενέσθαι) κόσμος hic loci videtur ditio, iurisdictionis, regnum, orbis et conditio quaecumque, in qua pro suo quisque versatur arbitrio, significari; ideoque legendum esse ἐφ' ἑαυτοῦ κόσμον γενέσθαι. *regnumque ipsi naturum esse soli sibi proprium.*

διεφθίρειν) *praeterquam quod significet perituros ipsi suos necessarios.* hoc de genere dictionis egere viri docti ad Thomam Magistr. v. γεννῶ p. 187. seq. auctorum veterum nullus eo crebrius utitur nostro Artemidoro. Ita supra in fine capituli 24. τοῖς δὲ λοιποῖς μῖσος ἐργάζεται est *significat odia eventura esse.* conf. p. 30. 31. 32. et cap. 31. cap. 44. p. 33. cap. 45. p. 41. cap. 50. p. 44. 46. 48. 49. cap. 58. p. 51. 55. cap. 69. p. 59. cap. 71. et 72. p. 67. 72. 76.

P. 30.

ἔχει δὲ ᾧδε) scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἡ πραγματεία, vel, quod praecessit, ἡ κρίσις.

τοὺς πρεσβυτέρους σημ.) τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τὰς πρεσβυτέρας σημ.

ἔτι δὲ καὶ οἱ ὀδ.) καὶ delendum.

χρ. οἱ τινες) aut εἰ τινες leg. aut οἷς τινες.

ὃ δὲ εἰρήσεται τίνα οἱ ὀδ. σημ.) f. ὃ δὲ εἰρήσεται, τίνα τίνες οἱ ὀδόντες σημαίνουσιν.

ἢ πολλὰ ἐφάπαξ) f. ἢ πολλοῖς ἐφ.

πορίσας) nudeunde extusa et comparata pecunia, modo absque iactura rei familiaris.

P. 31.

ἀποδόμενος) *vendenda supellectile domestica.*

οὐδὲν ἑῶσι πρᾶξαι διὰ λόγου.) *nihil sinunt perficere eorum, quae per sermonem constunt vel peraguntur.*

περιγράφουσι) *circumscribunt, id est impediunt, intercipiunt, incidunt, progressibus eorum obstant.*

ἐπὶ τε τῶν ἐξῆρωμένων — ἔχουσι τί. ἔτι τοῖς νοσοῦσι) *f. ταῦτα ἐπὶ τε τῶν ἐξῆρωμένων καὶ ἰλευθέρων, καὶ μὴ ἐμπήρων, ἔχουσι τι κράτος. τοῖς δὲ νοσοῦσι — Haec, quae adhuc diximus, valent de hominibus bene valentibus, et liberis, et corpore non mutilis, aut affectis. si quis ἐμπόρων tneri velit, ut infra ἐμπόροις δὲ ταχέως —: neque valde repugnabo, ei erit sic legendum: καὶ μὴ ἔμπορον ἔχόντων τι ἰσχυρά ἐστι. haec obtinent de bene valentibus et liberis et nihil habentibus in negotiatione collocatum, τοῖς δὲ νοσοῦσι.*

ἀνίσταται) *ἀνίστανται.*

γὰρ οὐ διδούς ἀναφορᾶν) οὐ γὰρ διδούς (subandi ἄλλω) ἀναφορᾶν, *non enim dans alii censum veluti capitis sui. servi dabant heris certam partem de quaestu suo, quae merces ἀναφορὰ relatum dicebatur. simile quid occurrit in oratione Demosthenis contra Nicostratum et Arethesium, ubi Arethusius a servis messoribus dicitur pecuniām accepisse. usitatius tamen est ἀποφορᾶ. v. Diogen. Laert. VII. 169. in Cleanthe p. 473, 19. et infra p. 181. cap. 41, 13.*

τρεφ. πάντως ἔσται) *πάντως, absque dubio.*

P. 32.

ἀναφύεσθαι) *ἀναφῦσαι* mallet, quamvis vulgata quae non prorsus mala.

ἐπειδή) I. ἐπεὶ δὲ. *deinde vero etiam actionis quietem, vel opificii frigus, significat.*

τῆ) I. τὰ. *ea, quae sermone peragi solent.*

στόμα πίπτουσα) στ. ἐκπίπτουσα vel προεκπίπτουσα.

P. 33.

τ. μ. διὰ Φωῆς ἐργαζομένοις σχολὴν π. λ. ἢ γλ.) *qui quaestum lingua faciunt, his lingua serias circa doctrinas seu docendi exercitationem habuit. quievit ipsis lingua a consueto docendi munere.*

Ἄτταλεύς) Ἄτταλεὺς. Attalia, urbe Pisidiae, oriundus. ut a Νικομήδεια sit Νικομηδεὺς, ita ab Ἀττάλεια, Ἀτταλεὺς, ποιεῖ Ἀτταλιεύς.

ὁς καὶ μετὰ —) I. ἢ (aut) κ. μ.

διὰ τὸ αἷμα — εἰς τὴν γῆν, ἥτις) διὰ τὸ, τὸ αἷμα, τουτέστιν ἑαυτὸν, εἰς τὴν γῆν ἵεται, ἥτις — *quia sanguis, hoc est, ipsemet, in terram abeat, quae est omnium patria.* post ἀπόδημος videtur τοῦτο τὸ ὄναρ ἰδὼν deesse,

ἐνεστώτων) *praesentium.*

— ἀποκρίθεται — ἐνοχλεῖ. τῷ δὲ —) *qui vero sui iuris est, nulla urgetur necessitate, nullo angitur moerore.*

P. 34.

πλείστους ἱερῶς —) πλείους ἰ. plures unis Indos sacros obeunti.

πρὸς γὰρ τὸ) I. π. γ. τῷ. per κεφαλὰς significat *capita foenoris*, quae nos capitalia solemus appellare. v. c. 18. et 35. quae sequuntur καὶ οὐσίαν περιβλέσθαι πολλήν sunt velut illorum expositio *πολλὰς κτήσασθαι κεφαλὰς.*

εἰκόνας) *similitudinem*. quia similes sunt parentibus.

πρόσωπον) *personam*, hoc est, *hominem*. sic supra p. 27. πρεσβύτερα et νεώτερα πρόσωπα. vulgari loquendi modo *personas* et subiecta vocare solemus.

ἔσπουδασμένον) *cui magno studio acrique diligentia, sive ut comparetur, sive ut conservetur, invigilatur.*

P. 35.

ἔντα) 1. ὄν τι, *aliquid, quod sit anxie et sollicite custoditum, adamatum et plane necessarium spectanti.*

δις ταῦτα) δις ταῦτά. *his eadem ipsa.*

ἑρηνάρχαις) καὶ ἑρηνάρχαις.

τοῖς δὲ λοιποῖς) subaudi δούλους.

— πολλοὶ δὲ — ἐπράθην) alii servi, viso hoc in somnio, non adepti sunt libertatem, sed alium herum. rursus venditi mutarunt dominum. solummodo venditi sunt, non autem impetrarunt libertatem.

τοῦ περιέου) subaudi ἔχλου. *ibid. ὁ τοίχερος, praefectus τοίχῳ.* hoc est alterutri lateri navis. notavit quoque Rigallius, et, ut ex eius iudicio intelligo, ante eum iam Brodaeus.

σώματος εἰς τὴν ν.) σώματος τοῦ εἰς τὴν ν. — ἐπιβάται sunt praeter nautas et remiges reliqui vectores omnes, praecipue vero milites classarii.

P. 36.

πράσσειν ἄλλο) subaudi praeter id, in quo quisque iam tenetur occupatus.

πρωγορεύει) hic loci significat: *iubet, imperat, pronunciat*, quo sensu de legibus et praetoribus edicentibus venire usu solet.

τὴν οἰκείαν) per εἰ. subauditur γῆν. hoc est patriam.

ἐπαχθής) suspectum. sententia potius *carum, acceptum*, flagitat. num ἐπεικής, an ἐπαλθής, saluber. sed neutrum satisfacit.

εἰ δέ τις ἔτι μελήσειε τὴν κεφαλὴν) aut εἰ δέ τις τημελήσειε τὴν κεφαλὴν, aut εἰ δέ τις ἐπιμελήσειε τῆς κεφαλῆς.

P. 37.

ὡς ἐπὶ τῶν ὤμων) ὡς ἔτι τ. ὤμων — *quasi humeri adhuc contratenere, perdurare, tolerare dura et acerba et molesta queant.*

εἰ καὶ πεπυκνωμένον θριξίν) delenda sunt haec verba. sunt enim scholium vocabuli λάσιον, et quidem male exaratum. auctor scholii sic dederat: ἢ καταπεπυκνωμένον θριξίν.

πάσης αἰτίας ἐκτός ὄντες) *vitiis et culpae omnis expertes.*

φαίνοντο) φαίνονται.

καὶ τοὺς μαζοὺς) *etiam mammae.* nam et *genas* solent tundere et unguibus scindere. quo respicit illud καὶ, *etiam.*

P. 38.

ἔστι δὲ παλαιὰ διαίρεσις ἀληθῆς ἤδη, καὶ σημ. etc.) f. ἔστι δὲ παλαιὰ διαίρεσις ἀληθῆς ἤδη, ἢ σημαίνει ἢ μὲν δ. χ. *est autem vetusta vera divisio haec, iuxta quam significat dextra quidem manus.*

καὶ ἄλλον — ἔστι τοῦ ἰδόντος.) haec verba non inveniō in lainiis. καταχρώμενοι, hoc est *καταχρηστικῶς. et alium quocumque, quem in communi sermone, verborum quodam abusu (sen translatione a primigenia et consueta sua significatione ad aliam remotiorem) dicimus esse alius dextram manum. ibid. post λέγομεν deest ὅτι.*

ἐπεὶ μὴ ἄνευ τούτων) ἐπειδὴ ἄνευ τούτων.

P. 39.

πλείονας ἔχειν δακτύλους τάναντία — ἦττ. ἔχειν.) *πλείονας ἔχειν δακτύλους οὐ (vel οὐχι) τάναντία σημαίνει τῷ δοκοῦντι ἦττονας ἔχειν. iusto plures habere digitos sibi videri, nequaquam id contrarium ei visioni significat, qua sibi aliquis iusto pauciores habere visus fuit. quanquam ita nonnulli, sed illi opinione sua falsi, statuerunt. v. statim post.*

οὐ γὰρ παύσεται ἐργαζόμενος) non enim deerit ipsi quae
 stus ex officii sui aut negotiationis exercitio.

τοιγάρτοι: ἐάν τε) l. τ. ἐ. τι.

ῆ) aut δοκῆ, aut ἴδῃ, aut συμβῆ leg. forsitan ῆ, ἡ natum
 fuit e fine verbi δοκῆ. saepe in codd. mstis κ et η per-
 mutantur. quod si sit: delendum erit ἡ ante στερεθῆναι.

P. 40.

τὰ σπλάγχνα) f. τὰ ἑαυτῶν σπλάγχνα.

ἐπαγωγὸν) ἐπαγωγὴν, accessum, adventum, appropin-
 quationem.

ιδόντος καὶ τὸ πνεῦμα) post πνεῦμα videtur τὴν καρδίαν
 δηλοῦν deesse. quia cor videtur totum habitum corporis, et
 animum (sen impetus et vehementiores motus mentis)
 et spiritum (sen sanguinis et succorum animalium cir-
 cuitus atque vigorem vitae) cor significare. vel deest
 ἐνταῦθα εἶναι, ibi residere.

υἱὸν) f. φίλον. Cornarius pro eo βίον reddidit.

χυμὸν) suspectum. *ibid.* γυναῖκα pro γυναῖκας. porro καὶ
 ante ἡδονὰς delendum.

τοὺς δὲ ἄλλους τέκνα.) nun ὄρχεις pro ἄλλ.

μένοντα μὲν ταῦτα) post ταῦτα deesse videtur κατὰ χῆ-
 ραν. si partes hae omnes locum suum formamque natura-
 lem obtinent, significant quoque res meliores.

ἐβῆρωμένα μὲν πάντα ἐκάστῃ ἰδίᾳ. διπλούμενα δὲ πάντα) ἐβῆρω-
 μένα μὲν πάντα, ἡ ἕκαστον ἰδίᾳ, ἀπλᾶ, (subandi e proximo
 δηλοῖ ἔσσειθαι τὰ σημαίνόμενα) διπλούμενα δὲ πάντα — haec sive
 universa, sive singula seorsim bene habere, significant,
 ea, quae portendunt, simpla fore: at si dupla conspici-
 antur illa sive omnia simul, sive singula seorsim, recte
 quidem constituta; significabunt ostenta dupla.

τὸν σπερματικὸν ἐτέχει λόγον) eandem vim atque ratio-
 nem habet, quam habet semen. hoc est pudendum signi-

ficat eadem, producit eadem, patitur de se praedicari eadem, atque semen.

παισὶ τοῖς καθ' αἷμ. —) posset παισὶ rectum videri. sunt enim quidam παῖδες μὴ καθ' αἷμα προσήκοντες, scilicet adoptati, veruntamen, quia praecessit τέκνοις, nullus dubito Cornario subscribere, πᾶσι reddenti in latina interpretatione, et Rigaltius quoque sic suadet.

ὡς) leg. ὁ. ὁ τοῦ παντός οἴκου λόγος est omne id, quod vocabulo τοῦ οἴκου comprehenditur, et ad οἶκον pertinet.

P. 41.

ἡγεμ. π. αἰδοίων.) αἰδοῖον ὄν. propterea quod pudendum virile rerum omnium principium est.

λ. τινὶ φυσικόν) φυσικῶ. fabrefactum cum aliquo ad naturae rationes respectu, velut ab auctore, qui voluisset admonere, Mercurium aliud nihil, quam vim generandi, quae naturae est, significare. Rigaltius eodem modo emendavit, et bene exposuit hunc locum.

παρέχειν) ea, quibus alia quaecumque res eget, et quae appetit, praebere possit. ea igitur ratione simile facultatibus seu opibus est pudendum, quod utrumque indigentium et appetentium inopiae et cupiditatibus satisfacit.

— ἀναγκαῖόν τ. κ. —) partes verendae, naturales vulgo dictae, quod differentiam sexuum efficiunt, et quae ipsis vicinae sunt, a Graecis ἀναγκαῖα μέρη appellantur, quoniam ipsis ad vitam agendam et propagandum tam opus est, ut iis careri absque percundi necessitate nequeat; et quia propterea cara nobis sunt; quo fit, ut ea sedulo celemus. v. Euseb. Hist. Eccl. 8, 12. p. 306, 26. edit. Moguntinae, ubi pudenda appellantur τὰ ἀναγκαῖάτα μέρη τοῦ σώματος. Insignis praeterea locus est huc faciens Nostri p. 75. et 76. praeterea adhuc monendum, legi oportere πενία et δουλεία, et δεσμοῖς, et paullo post ἐπιτιμίαι. nam pendunt hi dativi omnes a verbo ἔσθικε,

quod initio huius capitis habetur; quod si autem serventer hi accusativi, necesse est σημαίνει vel simile quid excidisse. ἐπιτιμίαν et ἐπιτίμιον confudisse videtur Cornarius, vertendo *auctoramentum*, hoc est mercedem. atqui primum quidem, ἐπιτίμιον est solummodo *poena*, deinde multum diversa est significatio amborum illorum vocabulorum. ἐπιτιμία est conditio honesta, qua vir aliquis bona fama gaudet, ius habet ad honores adspirandi, et omnia munia reipublicae gerendi, haecque omnia sacra et profana aleundi, quae adit et gerit quisquis optimo iure civis honestus est; non ἄτιμος, capite minutus. ἐπιτιμία ἀξιομάτων est igitur talis honesta conditio cum administratione munerum publicorum coniuncta, dignitas personae publicae, viri magistratum gerentis auctoritas. Pergit Artemidorus, talem honestum statum, praeclaramque et spectatam vitae sortem, etiam αἰδῶ hoc est reverentiam, seu verendam, sacram et inviolabilem appellari vivendi sortem.

τ. οἶκ. ἐπιδιαμεῖναι) Cogitavi aliquando ἔτι διαμεῖναι. sed non opus est. ἐπι in compositis significat tempus futurum. ἐπιδιαμεῖναι, *permanere quoque in tempus futurum.*

πάντων τὰς κρίσεις π.) f. συμβήτων vel συμβαινόντων.

μόνον δὲ πιαλέσι) solummodo *crassi et pingues facti.* video iam a Rigaltio eandem emendationem a schedis Casauboni prolatam fuisse.

P. 42.

κοινωνοὺς διατείνεται) κ. διατείνει. *pertendit.*

ἔτι καὶ πρὸς ἀπελευθέρους — πόδας ὄντας.) f. ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀπελευθέρους. ἐπίσης γὰρ τοῖς πᾶσι ὑπηρετεῖ, (scil. τὰ γόνατα,) καὶ οὖν διατείνει εἰς τοὺς πόδας ὄντας. *nam genua, pariter ut pedes, corpori famulantur, et pertendunt ergo ad illos, qui loco pedum sunt, hoc est servos.*

καὶ παντὶ μισθῷ τούτους τρέφ.) καὶ παντὶ μισθωτοῦς τρέφ.
et omni mercenarios aleuti. videri potest etiam interpres
 hoc in animo habuisse.

πλ. γ. ποσί) hic non sunt pedes hominum, sed velo-
 rum. vid. Gesneri Thesaur. T. III. p. 848. v. *Pes.* nam
 silentes ventos necesse est eo pluribus velis colligere,
 quo magis illi quiescunt.

προξερχωνται.) malleμ προέρχωνται.

μόνους βυστάζειν) βυστάζειν forte recte habet. Est enim
 sursum deorsum movere, librare, iactare. itaque quoque
 βυστάζειν πόδας potest significare, pedes alternatim tollere
 et demittere. Cogitavi tamen aliquando βυστάζειν, *gradi,*
schreiten. a βάω, βυτός. aut βυστάζειν, eodem sensu. sed
 vereor, ut verba haec ideo multis displiceant, quod no-
 vi sint communis, et forsitan nusquam existent.

P. 43.

ὄνειρον πανούργος) ὄνειρον, οὐκ ὦν πανούργος. et id quoque
 reddidit interpres. nescio an sic in Aldina sit.

διαφθ. ὑπαρχόντων) δ. τῶν ὑπαρχόντων. suspectum habui
 aliquando καὶ μὴν καί. sane usitatius est καὶ μὴν καί. verum
 et vulgatae exempla prostant.

ἀρτάζουσι τὰ σκέλη) ἀρτ. τ. σκ. est *gradum corripere,*
festinare, celeriter currere. nos quoque dicimus de pro-
 perante: *er thut als wenn er auf heissen Kohlen stünde.*
 vel etiam: *er läuft wie ein Hahn über die Kohlen.*

ἀ. καλοῦσιν ἴδ.) aptius esset λέγουσιν aut νομίζουσιν.

ἐκ τοῦ ὄντος) scil. μεγάλου.

P. 44.

ἀνδρείαν μεταβάλλει φύσιν) ἀ. μεταβαλεῖ φ.

δούλη δὲ τὸ ὄναρ πλ.) aut δούλη δὲ legendum, aut δούλη
 δὲ σώματι. nam de ancilla sermo est, non de servo. paullo
 post pro εἰ post ἐταίρα leg. ἤ. nam redit ad ancillam.

παύσ. κινουμένη τ. π.) f. γαμμουμένη. *illa vero, post legitime initum matrimonium, desinet corpore quaestum facere.* interpres vitiosum vocabulum plane praeteriit. forsitan quia delendum putabat, ut otiosum, aut quod eius emendandi rationem nesciret.

εἰκόνες τῶν ἐλευθέρων ἕ.) ante aut post τ. ἐλευθ. videtur μόνων deesse.

P. 45.

ὑπερβαλλ. καλόν — εὐπρεπῆ —) aut καλόν delendum, aut εὐπρεπῆ.

ἢ μὴ ἰσχύειν) h. verba parum abest, quin pro scholio, aut variante lectione verbi παραλελύσθαι habeam.

ἀπραγίαν) non mala est forma ἀπραγία, imitatur enim εὐπραγίαν, solet tamen, in hoc quidem composito, ξ potius, quam γ, obtinere, vid. tamen p. 85. *conatus, inefficaces molitiones.*

ἐπιτυγχάνοντι μὲν ἀγ., δυσεργές — ματαιοπониα —) sic videtur distinguendum et leg. esse: ἐπιτυγχάνοντι μὲν, ἀγαθόν, δυσεργές δὲ, καὶ μόγις ἐπιτυγχάνει. ἀποτυγχάνοντι δὲ, πρὸς τῆ ματαιοπониα — *si quidem perficiat, id bonum eventum significat, attamen effectu difficilem, et aegre consequendum. at si frustretur eum suus conatus, non solum vanam insumet operam, quidquid tandem instituat, sed etiam praeterea risus et sibilos ex eo feret.*

ἐξαμβλώματα) ante ἐξαμβλ. deesse videtur τὸ δὲ σπείρεισθαι δοκεῖν, γυναιξὶ μὲν ἐξαμβλώματα.

τὰ δὲ σπέρματα) pro δὲ l. γάρ.

P. 46.

κατὰ μὲν τὸν τοιοῦτον) f. κ. μ. τ. οὐ τοιοῦτον.

εἰς ἐκεῖνο —) recte addit latinus interpres, perspicuitatis gratia: *quo ea ipsa fieri solent.*

— καθορμίζονται καλῶς, ἢ ἀναγ. —) *si quidem bene recteque vel prospere in portum appellant, aut tranquillo mari e portu solvant, ita ut metus praesens tempestatis nusquam appareat, ἀγαθὸν, tum id bonum est, οὐκ ἄνευ τινὸς μέντοι φόβου, non tamen absque omni metu.*

σκυτεύειν) sutorem calceorum et lororum scorteorum agere. *Schuster und Riemer.*

ἐπεὶ κ. τ. κρ.) porro quoque. ἐπεὶ pro ἔπειτα saepe occurrit.

ὑποκείμενα) fuit aliquando suspectum, et videbatur leg. esse ὑπόκενα τῶν ἰῶν, propter inanitates, fallacias, officias colorum, quibus metalla tingi solent ab impostoribus; quos colores medio aevo *pigmenta* appellabant. iam vero non in ὑποκείμενα, sed in ἰῶν vitium latere puto, et legi oportere τὰ ὑποκείμενα τῶν ὀνίων. *propter merces supposititias, adulteratas.*

ὑποπελεγμένους ὄρμους) ὑποπετλ. ὄ. sunt torques aurei ex annulis tortilibus eo artificio eoque dolo parati, ut multi annuli ex auro improbo facti sub aliis ex auro probato factis lateant. hanc fraudem significat praepositio ὑπό. ὑποπλέκειν clam implectere et admiscere probato aliquid, multumve, sequioris materiae.

πυξογραφεῖν) videtur esse buxead tabulas pingere, vel coloribus illinere, eoque fuce facto, eas imprudentibus emtoribus pro eburneis obtrudere.

περβροήσεις) *strepitus et tumultus*, a quibus aures obtunduntur.

ἔ. τὰ ὑποδείγματα) ἔ. ταῦτα τὰ ὑποδ.

ὑποστάσεις) id est φύσεις.

ἐργαλοίων) ἐργαλείων.

P. 47.

ἢ τὴν εὐθεῖαν δείκνυσι) h. verba videntur scholium verbi ἀπευθύνει esse.

ἀγαθόν, τὶ γὰρ. — ἐσόμενον προαγ.) f. ἀγαθόν. ἀγαθόν τι γὰρ, μετὰ πόνου δὲ καὶ φόβου τῷ ἰδόντι ἐσόμενον, προαγ.

ἐν δούλῳ) f. bene habet, sic ut subaudiatur ὦν, in servo existens, h. e. servus. eo admissio videtur locus ita constituendus: οὐδεὶς γὰρ ἐν δούλῳ (id est ἐν δούλιῳ τάξει, ἐν τῇ δουλείᾳ) ἑλληνικῶ (subaudi γράμματα) διδάσκεται, *nemo enim, servituti obnoxius, docetur literas graecas.*

ἐκτικῶς) *solute et expedite*, ut faciunt, qui longo usu legendi, eius rei habitum, ἔξιν, sibi acquisiverunt.

κακῶς ἐν βαρβάροις ἀπυλλ.) *adversa fortuna in barbaris usurum et damna ab ipsis accepturum esse.*

ἐφηβεύειν — μόνοις ἑλευθέροις) ἐφ. — μ. τοῖς ἑλευθ. ἐφηβεύειν autem hic loci significat, ea omnia agere, quae aguntur ab ephēbis, eademque subire omnia, et iisdem frui iuribus omnibus, ut inscribi in librum ephēborum, accipere arma a republica, esse in auctoritate ephēbarchi seu gymnasiarchi, gymnasia frequentare, armorum exercitiis publicis interesse, et arma sua monstrare, vigilias obire, et quae alia sunt ephēborum.

P. 48.

χλαμύδι) post hoc videtur περιστρέφεται deesse.

ἀργὴν μὴ εἶναι —) pro μὴ sententia postulat τότε. *quia tum, si dextra involuta chlamyde et constricta est, neque opera agere, neque gesticulari potest, quod ab oratione abesse nequit.*

χρόνον. πρὸς τὸν τόπον) f. χρόνον, ὃν πρὸς τ. τ. — dixi autem ad tempus, respectu habito ad tempus, quo ephēbi conditionem suam obtinebant Ephesi, aut ibi locorum, ubi Artemidorus hos libros exarabat. alibi locorum alius mos obtinebat circa ephēbos, ut biennium hic, alibi triennium ephēborum munia obirent. itaque ratio rhetorum et opificum quoad tempus inertiae sui quac-

stus erit par rationi ephibatus, quae suo cuiusque loco propria est.

ἐπάγει) ἐπανάγει. *reducit.*

πρὸ μὲν ἐκκρίσεως) πρὸ τῆς ἐκκρ. *ante reiiectionem.* ut iudices apud Romanos reiieiebantur, hoc est delectus eorum habebatur, ita quoque athletarum. nam non omnes, qui nomina sua profiterentur, ad certandum admittebantur.

ἡλικίαν) post hoc deest ὄντι vel ὄντος.

παλαιστῆ δὲ καὶ ἀθλοῦντι) f. πάλ. δ. καὶ ἀθλητῆ τὰ περι-δικὰ ἀθλ. pugili autem et universe athletae cuique periodica certamina decertanti, et ex eo quaestum facienti, ut per totas regiones circuletur, et in maximis quibusque urbibus certet in Indis, significat eum sero venturum esse, certamine iam peracto, aut si sat tempestive adveniat, tamen non admissum iri ad certandum. εἰ δὲ καταλάβοι, τὸ μὴ ἀγωνίσασθαι. ita est distinguendum.

τροχὸν ἐλαύνειν) de τροχολασία et κρικηλασία post multos alios nuper egit illustris Comes de Caylus in suis Monumentis antiquis T. I.

ἀπεράντους) inutiles, quae operae pretium non faciunt, unde nil reddit, quae ad πέρασ non ducunt. est autem rerum gerendarum omnium ultima velut linea, utilitas, cuius spe atque cupidine qui agit, operam omnem insumit.

ἀρτηρες) ἀρτηρες legendum esse, iam observavit Rigaltius. frequentius nihil est in libris graecis permutatione litterarum λ et ρ, quas promiscue habent novi Graeci.

P. 49.

παρασσκευὴ χειρῶν) exercitatio manuum, ut agiles levesque et expeditae fiant.

θύλακοι etc.) pugnare cum Rigaltio nolim super θυλάκοις, forsitan sunt, quod ille vult, *folles* puta, quod

Iudi genus *ballons* appellant Gallofranci. mihi tamen aliquando in mentem venit *θυλάκου;* fuisse id Iudi genus, quo utres inflatos in medio ponebant, in quos insilirent ludentes, periculum facturi, quis in eo rectus esset constiturus, et quis contra delapsurus. utres hi, praeterquam quod inflati essent, erant interdum quoque uncti oleo, ut eo magis essent lubrici. pro *σφαφίδες*, sive *σφῆνες* assumas, quod Suidas praestat, sive, quod strictius adhaerescit corrupti vocabuli vestigiis, *σφαλίδες*, perinde est ad sententiam. nam utroque vocabulo significantur illi tigilli, quos rectos stantes incussa pila lignea evertere et sternere solemus. *quilles* appellantur, et *Kegel*. v. Salmas. ad Aram Dosiadae p. m. 789. edit. *Cren.* Graeci omnem trabem, vel tignum omne *σφῆνα* appellant. Hinc *σφηνῶν* in Anthologia p. 478, 9. positum est pro *μοχλοῦν*. *σφαλίδες* autem dici potuerunt, ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι, ab eo, quod in casum darentur praecipites, quod sternerentur, dici sic potuerunt, inquam. nam dictos illos conos ita fuisse, nullo mihi exemplo constat. ὑπεράλλατα aut idem fuit Iudus ei, quem a puculis nostratibus exerceri solitum, et a me, dum illam aetatem agerem, non sine iucunditate saepius exercitatum, iam describam: aut sane non multum ab eo absuit. solent nempe nostrates pileos exaggerare, et illum victorem pronunciare, qui saltu, cum altissimo, tum longissimo pileorum illam struem superet. vel etiam ὑπεράλλα appellatum fuit illud exercitium, quo tentamus baculum transversum saltu superare; quam rem canes quoque docemus dextre peragere.

οἰκετῶν) mallem *οἰκείων*. nam *οἰκέται* et *ἀνδράποδα* iidem sunt.

πολεμικόν. καὶ ἄλλα) pro ἄλλα l. ἄμα, praetereaque.

ἐπιτρέπει) quia verendum ipsi sit, ne convitia, quae in alterum proiecerit, ipse audiat in semet retorta.

αὐτὸ μόνον) cohaeret, et significat *solummodo. si solummodo videat tubam*, et quidem *hoc solummodo*, nempe *videat*, non autem audiat.

ἀναφωνήσαντας) obscurum: significatne servos ideo in libertatem datos, quod Quiritium fidem implorassent, clamando *Pro Quirites!* sed an licebat hoc servo? non puto. nam igitur eos significavit, qui deferendis herorum adversus principem aut rempublicam machinationibus et seditiosis consiliis pileum meruissent. atqui ἀναφωνεῖν pro μινύειν non usurpatur.

πένης) nam Indi Pythici lugubres et fanebres erant, in honorem memoriamque draconis instituti, quem Apollo sustulit.

ἀνχιρεῖ) ut Apollo serpentem Pythicum.

καὶ σπενταυλεῖν etc.) sic lego et distinguo: καὶ σπονδαυλεῖν. et accinere ad libationes. ψάλλειν καὶ καθαρίζειν πρὸς γάμους καὶ κοινωνίας ἀγαθόν. ad conciliandas nuptias et sodalitia conducit fidibus canere.

τ. ἐπίτασιν) ἐπίτασις non solummodo *intensionem*, sed etiam *comminationem et exacerbationem* significat.

κατανακτέον) aut κατενεκτέον leg. aut κατακτέον, aut κατακτέον, aut ἀνακτέον, ut p. 50.

ἔχειν) sic simpliciter positum recurrit p. 50. quod efficit, ut a corrigendo aegre me cohibeam. sane ἔχειν pro διὰ χειρῶν ἔχειν, *manibus tractare*, aegre concoquo. porro vocabula ἢ πλάσματα defenda sunt, ut scholium γ. δράματα, aut ut varians eius lectio. forte idem quoque p. 50. de ἢ ὀμότερον locum habet, et de ἢ βιβλία. Persaepe ἢ indicium est scholii.

P. 50.

μεταστροφῆς) in duo vocabula dividi oportet: μετὰ στροφῆς, *sallatio, quae cum conversione corporis coniuncta est.* ut in choris et odis.

ὁμοίως δέ ἐστι καὶ πλοῖον) ὁμοίως δ' ἐστὶ κ. πλ. *sed et simi-*
lis est equus navi. ibid. quomodo restitui oporteat ἄλλη
 μὲν γὰρ, non exputo. Cogitavi ἀλμυγενέας γὰρ — viderint
 acutiores, et qui Homerum magis, quam nos quidem,
 in numero habent. paullo post rursus leg. ὁμοίως.

τὸν ἰδόντα) f. τὸν ἰππέα, vel τὸν ἐλατήρα, vel τὸν δεσπέ-
 την φέρει.

μεγάλα) scil. ἀθλήματα.

ἅμα) fort. ἀλλά.

P. 51.

ὁ δὲ τεθνήξεται) ὁ δ' οὐ τεθν.

ἢ ἐξοδισμούς τινας παρὰ γνώμην) h. verba videntur
 scholium dictionis ἢ δαπάνας ἀκαίρους esse.

συνάλλεσθαι) videri possit leg. esse ἀνάλλεσθαι. et forte
 id in mente habuit interpres quoque, qui *exsilire* ver-
 tit. puto tamen nihilominus *συνάλλεσθαι* rectum esse. nos
 quoque dicimus *zusammen fahren*, de illis, qui subito
 terrore icti contremiscunt.

P. 52.

ὑπέρθεις) videtur idem atque *pausa* esse. spatium,
 quod alii simili et prorsus aequali decurso, aliisque qui-
 busque modis absoluto adiiicitur, velut τῷ στροφῇ adii-ci-
 tur ἢ ἐπιστροφῇ. et ubi ad metam stadii veneris, recur-
 sus ad carceres. Stadium constat binis ὑπερθέσειν aut
 pausis. una, a carceribus ad metam, altera a meta ad
 carceres. διάυλος quaternis. δολίχαυλος denis quaternis.

ποιεῖν εἴωθαμεν.) ποιεῖν εἰώθαμεν. post ὑπερθέσεων potest ἐστὶ
 vel ποιεῖται subaudiri. mallet tamen addi ξύγκεται, et sic
 legi: ἐκ πολλῶν ὑπερθέσεων ξύγκεται. ἐξαιρέτως δὲ μόναίς ταῖς
 γυναιξίν — *quemadmodum etiam dolichus e multis compo-*
situs est pausis. [aus vielen Absätzen.] peculiariter au-
tem mulieribus solabus significat meretriciam vitam.

ἐγκρίνεσθαι et ἔγκρισις) hoc capite bene habet, neque debet cum ἐκκρίνεσθαι aut ἔκκρισις mutari. non enim de reprobatione athletarum loquitur auctor, sed de eorum ad certamina admissione. *admitti ad certamina, malum omnibus praesagit.* Est enim ea instantium laborum et molestiarum significatio, qui tolerari debent. *athletis autem praecipue, haec praesagit. pueris quidem athletic, significat, eos claros non existituros esse, aut gloria carituros.* leg. enim, ἀθληταῖς δὲ, παισὶ μὲν, οὐκ ἐπίσημον, ob aetatem illam, qua recipi profitentes in athletarum numerum solent. ea est puerilis. atqui aetas eadem illa est, in qua geri magnae res claraeque nequeunt. v. p. 53. loquitur hic loci auctor de prima omnium professione et admissione athletae, quam tota sua vita obiret et experiretur, non de illis, quae toties iterabantur, quoties quis ad novum ludum decertandum accederet. viris autem athletic, sic pergit Artemidorus, significat ea visio inutilem et inefficacem futuram, frustra que insumendam operam. seruum enim et intempestivum est, in aetate virili demum nomen inter athletas profiteri.

καὶ εἰς μεταλλ. κατεκρ.) exemplum hoc superioribus, non video, qui respondeat, et quid metallifodinis cum certamine Olympiaco commune sit. viderint alii, si somnia tanti esse putent.

τοιούταις ἀμφισβ.) non veris puta, sed imaginariis pugnis, quales insomnia obiiciunt.

ῥήσων) *tundens, feriens. nisi si quis forte sit, qui subitus illapsus pariter feriat, quemadmodum est, qui supra ferit.*

ἐπιγενομένου) malleum simplex γενομένου.

ἐκ δ. δ. * περὶ μίαν τὸ λεγόμε.) optime habet hic locus, et tollendus asteriscus, damnandusque et reprimendus omnis hic novandi et mutandi conatus. quamvis nesciam, qualis fuerit palaestricus nexus (nexus appellat Quin-

tilianus implicationem artificiosam corporum luctantium) neque enim sum lanista: neque novi veterum quemquam, qui peculiari opere vetustae palaestrae propria artis vocabula, et in his artificium certandi *περὶ μίαν* dictum, exposuerit: id tamen bene novi, nam positum hic loci τὸ λεγόμενον id liquido docet, nexum aliquem luctatorum *περὶ μίαν* dictum in palaestris obtinuisse. visus igitur aliquis sibi in somno fuit, eo, quod duobus digitis sic dictum *περὶ μίαν* faceret, adversarium perculisse. Hic adversarium in iudicio vicit producta aliqua eius charta. binis nempe digitis tenemus calamum, quotquot scribimus. Hic fundus est acuminis. Multa sunt artis palaestricae vocabula, quae vetustis quidem ignota esse nequibant, ut qui palaestras frequentarent: ideoque ea expositione digna non habebant: nobis autem non possunt ea non perobscura esse, qui ab usu earum rerum quam longissime absumus. quotus quisque est, qui locum Arriani L. III. c. 15. dissertationum Epictetearum recte intelligat, ubi *παρορύσσεσθαι* legitur, et *χειρὰ ἐκβάλλειν, ἰφρὺν στρέψαι?* mitto alia eiusmodi.

P. 53.

ἀκόλουθον) id enim consentaneum est, ut exhibetur vir a puero deicetus.

ἄνδρα παλαίσαι) ἄνδρα καταπαλιῖσαι.

τὰς στάσεις) videtur hoc rursus vocabulum palaestri- cum fuisse, et *congressus, dimicationes, συστάσεις* significasse. Cogitavi quoque de *οὐτάσεις, vulnerationes, lae- siones*, sed vocabulum id est nimis poeticum, et extra usum humilium scriptorum.

ὅπως δὲ ἂν ἀγωνίσηται ἐν ἱερῷ ἀγ.) ἔπως δ' ἂν ἀγωνίσηται δοῦλο: ἐν ἱ. ἀ. quomodocunque autem certet servus in sa- cris ludis. v. p. 65.

ἐπὶ τέλος ἄγει) ἄγει est πρόεισι, προβαίνει, procedit. ca-
tenus probum potest esse τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. mallet tam-
men τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους legi, et ἄγει pro ducit accipi.

ὄπλον τὸ λεγόμενον) significat τὸν ὀπλίτην δρόμον, quum
scuto et galea armati stadium aut diaulum decurrebant.
quo de genere cursus v. P. Fabri Agonisticon L. 2. c.
23. in fine.

τελευταῖου γὰρ —) est enim ultimum genus certami-
num, quibus omnibus absolutis tandem postremo loco
venit praemii collatio: quod praemium aegrotantibus
mortem significat. est enim ultima certaminis et vitae
periculorum plenae linea.

P. 54.

καὶ δεῖκα * τῆς ψυχῆς) delete asterisco scribe δεῖμα.

μέλλ. δειπνήσειν) f. καθυπνήσειν. cubitum ituri.

λούεσθαι, ἢ πρ.) pro ἢ l. μὴ. qui quidem in aliqua
necessitate urgente, quae ipsos sui iuris esse non sinat,
constituti non sint.

καὶ κατὰ ὄραυ) f. καὶ οὐ κατὰ ὄραυ vel καὶ κατ' ἀορίαν,
intempestive.

εἰς(ασιν) scil. in balneum.

P. 55.

ἐν ἕχλω ἢ ἐξ ὄχλου) aut ἐν ἕχλω ἢ delendum, aut ἢ ἐξ
ὄχλου. nam alterutrum est varians lectio.

στεργίδες) στεργίδες. sic pronunciabant aliqui pro στλεγ-
γίδες, strigiles. ξύστραι videntur aut cultri rasorii esse,
aut detersoria e setis porcinis facta, qualibus a vestibibus
sordes detergimus.

ἠνίξατο) ἠνίξαντο. redit enim ad τὰς ξύστρας.

οἰκουρὸν ἢ πιστήν) pro ἢ l. καὶ.

διελαθεῖν) διελεῖν. subaudi τὸν λόγον vel τὴν διάληψιν. ne-
cesse est sermonem, vel tractationem, partiri.

P. 56.

καὶ μὴ συγχεῖν) καὶ τοῦ μὴ σ. et paullo post pro ἑκάστων l. ἑκάστων. redit enim ad ὑγρᾶς et ξηρᾶς.

ἄνδρός κοιμίζει) τοὺς ἄνδρας κοιμίζει leg. e verbis Xenophontis a Rigaltio allegatis.

πρ. τὸ αὐτὰρ κ.) f. αὐτάρκη, *quantum satis est*.

μελίμηλον) est potus fermentatus e melle, aqua et malis. ὑδρόμηλον est similis potus ex iisdem confermentatis, sed absque melle.

ἔσκευασμένον) arte paratum ex aliis rebus vinum, quam ex uvis, e quibus factus potus prae aliis similibus liquoribus οἶνος *vinum* appellatur.

P. 57.

διὰ τὴν ὕλην — διὰ τὸ εὐκ.) sic distinguo et lego: διὰ τὴν ὕλην. ἐστὶν ὅτε γὰρ κινδύνους προκαλοῦται, διὰ τὸ εὐκ.

ὄθιν ἂν κατεασσῆται — ἀποθαν. δ.) ὄθιν ἂν κατεαγγῆ (vel κατάσσηται) τι ἐκείνων, τούτων τινὰ ἀποθαν. δ.

τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς ἐτήρησα.) sic distingue. *hoc, quod iam edam, ipsemet observavi. τοῖς πλέουσι τὸ δοκεῖν κατάσσειν* (v. infra) *ποτήριον — navigantes si vixi sibi fuerint poculum rumpere, significat ipsis naufragium. naves enim et scyphi rationem eandem in arte interpretandi habent, et illae his comparari solent.*

νυνὶ δὲ πολλάκις) νυνὶ δὲ οὐ π. — *nunc autem raro exitum habere observatur hoc insomnium.* designat autem vocabulum διαίρεσις illam distinctionem inter hominem agnatorum turba septum et alium solitarium.

ὑπ' ἀνθρώπων) aut in ἀνθρώπων vitium est, latetque nomen civitatis, ubi angusti colli vasa inventa fuerit, aut adiungendum illi nomen est, e. c. ὑπ' ἀνθρώπων Σαμίων, vel simile quid. talibus indagandis apta sunt ingenia Vossiana et Salmasiana, multiiuga et vasta lectione instructa, memoria pollentia, et acerrimo in singularibus

vocabulis, praesertim nominibus propriis eruendis acumine.

Θριδακίνας etc.) Θρ. significat intubos. f. leg.: Θρ. καὶ εἴ τι ἄλλο ὅμοιον, πικρὰ τε, καὶ διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ ὄξύ, — *lactucae, et si quid aliud illis simile, cum praeterea quod amara illa omnia sunt, tum, quod velut spinas referunt et horrent, significant dolores et molestias.*

P. 58.

νοσοῦσι καὶ τοῖς ὀδευούσι) ὀδευούσι suspectum. non sane video, quare praecipue *viatoribus*, quare hi prae aliis nominati.

καὶ περιτεμνόμενοι) nun καὶ αἰγίπυροι τεμνόμενοι? aegipyrus est planta suaveolens apud Theocritum idyll. 4. sed estne quoque succulenta, et eratne comestilis, solebantne veteres et amabant eam comedere? vide hac de re interpretes Theocriti. Cogitavi quoque καὶ ἕτεροι καρποὶ τεμνόμενοι.

π. γ. τὸ προσφιλές) τὸν προσφιλή.

οἱ δ. πενθοῦντες πολλὰ —) conf. p. 232.

πάντα μοχθηρὰ) post μοχθ. videtur deesse τοῦτο δὲ ἀγαθόν.

P. 59.

πρσποριζόμενοις) ποριζόμενοις simplex.

τράγος) est pultis aliquod genus ex olyra vel zea factum. v. Lexicon decemvirale Basileense h. v.

ἀπόνοιαν) f. ἀπορίαν. *inopiam*. pauperes enim atrum panem comedunt.

ταύτην ἀν ἀθρώποις) ἀν delendum, ut ex initio vocabuli proximi male iteratum.

καὶ βαρύτερα.) mihi ipsi quoque βαρύτερα in mentem venit, quod interpres expressit. potest tamen vulgata bene habere, si sic accipiatur, ἤττονα, scilicet τὰ ἀγαθὰ, βαρύτερα autem, scilicet τὰ κακὰ.

ἔστι δὲ τὰ) pro δὲ l. γὰρ.

οὐ γίνεται κρέα) hoc est, non comeduntur. κρέα sunt proprie carnes animalium caesorum coctione ad comestionem comparatae. sic ratiocinatur. Oves olim fuerunt homines, donec deorum voluntate in oves mutarentur. Portendunt itaque homines. Epulari ergo carnes ovillas significat videnti futurum esse, ut funus habeat domesticum. nam oves non devorantur vivae, sed mactatae.

δύσκριπτον) accipio hoc pro δύσπεπτον, concoctu difficile, quod ventriculus aegre conterit et emollit. v. p. 58.

τ. ταυρίαν. τοῖς δὲ ἐν χειμῶνι διάγ.) inest aliqua species veri coniecturae Casauboni, inest aliquod acumen. sed non satisfacit, neque persanat locum misere corruptum.

P. 60.

προστίθῃσι δὲ τ.) pro δὲ l. γὰρ.

οὕτως ὑπὸ ὀψοποιῶν) ambigo, sitne legendum οὕτως, ὡς ὁ δ., an vulgata idem dicat, atque si enuuciasset οὕτως, ὡς εἶωθεν ἀρτύεσθαι ὑπὸ ὀψοποιῶν.

μετὰ * προαναλωμάτων) delendus est asteriscus. integer enim et sanus locus est. προαναλώματα sunt suntus in rem prius faciendi, quam ea potiaris aut fruaris.

δι' οὐδὲν μέγα τῶν ἐσθιομένων παραμένει.) δι' οὐδὲν μέγα μετὰ τὸν ἐσθιομένον παραμένει. et ipse, exiguo suo commodo, nullum ob praeclarum operae pretium, manebit in vivis post sublatum illum, cuius carnes comedere visus sibi fuerit. εἰκὸς γὰρ, ὑπὸ πολλῆς — nam consentaneum est, aliquem ad eiusmodi tetras daptes non alia de causa esse accessurum, vel animum adiecisse, quam urgente gravi cibi inopia, qualis opprimere solet obsidione cinctas aut fame afflictas civitates.

ἢ δικῶν) l. ἢ παιδικῶν: aut iis corporibus, quae quis amat, sive pueris, sive puellis. facile ΠΑΙ potuit a librario praetervideri, quia literae hae literis ΗΜΙ sunt simillimae.

αἰκάλλουσι) alludit ad κάλλια τῶν ὀρνίθων, gallorum et gallinarum rubros illos carneos lobos, de rostro vel de maxillis earum dependentes. sono paene conveniunt κάλλια et αἰκάλλειν.

τοὺς ἄλλους γεγονότας) ant delendum γεγονότας, ant leg. τ. ἄλλως γεγονότας. et paullo post pro τῷ ἐδωδίμῳ l. τῶν ἐδωδίμων.

P. 61.

περὶ ἁλίας) π. ἁλιείας.

πυραμοὶ) πυραμοῦς est apud Aristophanem. potest tamen nihilominus πυραμὸς in usu fuisse. v. paullo post.

ὑπὸ τριμμάτων) ὑποτριμμάτων uno vocabulo.

P. 62.

πατάσσειται) κατάσσειται.

δ. τ. ἐναγές) ἐναγρές. *clarum et perspicuum, evidentem et velut palpabilem eventum.* nam non solummodo in somnio viderat, sed etiam vigil factus in manu se id, quod viderat, tenere deprehenderat.

συνάζειν γ. καὶ —) καὶ non redundat, sed significat praeter consuetam verbo significationem, quae est *ficus legere*, idem etiam adhuc significare *vexare calumniis*, exagitare, persequi, in sollicitudines et molestias delationibus iniquis conicere.

τῆ ψυχῆ) l. ἡ συκῆ. *nihil portendat ficus arbor.*

βερόκια) βερεκόκια, *praecocia.* quae nos *Aprikosen, des apricots* appellamus. Consentiant Cornarius et Rigallius.

ἁπάτας) *oblectationes, ludos otium fallentes.* paullo post pro δ δὲ interpres videtur ὃ γὰρ legisse, in quo cum laudo. *morus* apud Aristophanem est vocabulum turpiculum, et partem virilem significat.

P. 63.

παραψίδες) παραψίδες. paullo post leg. διαγωγὴν, ἣν οἶά τις — *vitae domesticae administrationem, quae qualis sit, focus id significat.* Porro pro πρὸς αὐτούς leg. πρὸς τούναντίον. et pro καὶ ὅλην καταστ. leg. καὶ τὴν ὅλην κατ. et pro ἡ ἔστία leg. ἡ ἡ ἔστία.

τῶν δὲ ἐνγλάτων τὸ μὲν ἕξω etc.) non intelligo h. locum, primum ideo, quod τὰ ἐνγλάτα a τοῖς τοίχοις distinguit. vid. post. quae alii eadem faciunt: deinde, quia spondam exteriorem nxori, quae intus cubabat, et interiorē viro tribuit, qui extus, v. p. 92. ubi idem recurrit: denique, quod summam et imam spondam etiam agnoscit, ad caput nempe et ad pedes positam, et illam de maribus liberis, haec de femellis interpretatur.

ξέσται οἱ θεράποντες) quia ministri a curando alicuius corpore, qui proprie sunt οἱ θεράποντες, ξέουσι, radunt novaculis et strigilibus, et fricant pammis lancis aliisque modis herorum corpora. Porro ἀμφορεῖς εἰ ὑπηρεταί. ὑπηρεταί sunt proprie *baiuli*. hi quia ἀναφέρουσιν ἐκ τῶν ὄμων, comparantur τοῖς ἀμφορεῦσι. paullo post προσπτυσσόμενα sunt *complicatilia*, quae πτύσσεται αὐτὰ πρὸς ἑαυτὰ.

P. 64.

πυργίσκοι) *armaria, repositoria*, superne turruculis instructa, quorum parvae imagines sunt nostrae *tresoriae* dictae. vid. quae ad Constantin. Cerem. de πινταπυργίῳ dixi.

στρωματόδεσμοι) centones, in quos condi, et in quibus portari solent stragulae. lodices, similia, ut nostra *portemanteaux*. Porro παλλακίδας, gemino λ.

π. δ. τ. ἄλλ. σκευῶν μακρ. —) *longum foret aliquem ea omnia sigillatim persequi, praesertim eum, qui lectores suis postulet libellis illos, qui non absque examine legant, sed ex suo ipsimet ingenio acute aliquid inveniant, quo suppleant auctoris industriam.*

τῆ ἀρχῆ) imo vero τῆ φάρυγγι. *gulae.*

P. 65.

ἵνα διανευθῇ ὅσα etc.) f. ἴ. διανεύσῃ ἕσα βούλεται σημαίνει, aut ἴ. διὰ νευμάτων, ὅ. β., σημαίνει.

ἀναπεπλασμένον) *ficatum*, et reliquo *histrionico apparatu instructum*. Porro pro μὲν post βασιλικὰ leg. γὰρ. Et πλείστας delendum, ut vitiosa scriptio verborum ἢ δίκας. Pro οὐ πλουσίᾳ leg. οὔτε πλουσία. et pro ποιῶνται f. περιποιῶνται, *consciscit*, *contrahit*. v. p. 57. aut προαγορεύει, *significat*. Porro τροχοπαικτεῖν est παίζειν μετὰ τοῦ τροχου. *ibid.* μαχαίραις. nam verba a περιῖ composita c. dativo construuntur. ut λίθῳ, vel θηρίῳ περιπεσεῖν et similia.

μᾶλλον παίζοντα ἰδ.) pro μᾶλλ. l. ἄλλον. Paullo post f. μιμολόγοι γὰρ καὶ ἄπαντες οἱ γελωτοποιοὶ ἀπάτας καὶ ἐνέδρας σημαίνουσι. τὸ γὰρ θαυματοποιεῖν, γελωτοποιεῖν. nam illa omnia (scil. θαυματοποιεῖν, γελωτοπ., μιμολογ. et ὑποκρίνεσθαι) significant, aliquem decipere.

ἄφώνως) *obscura*, *nigra* et *mortua voce*. et paullo post leg.: ἀγαθόν, μάλιστα ἐπόμενον ὑποζυγίσις.

P. 66.

ναρκίσω) ναρκίσσου vel ναρκίσσων. Et paullo post l. βλέπωνται, διὰ τὴν ἱστορίαν, μάλιστα δὲ τοῖς ἐξ ὕδατος (ut piscatores) ἢ δι' ὕδατος (ut nautae, negotiatores et similes.) Pro πρὸ ante μὲν τὸν κριτὸν leg. κατὰ. Et paullo post l. καὶ τῶν λαθάνειν πειρωμένων.

ὅπου γε) pro γε leg. δε.

μέχρι παντός ὃ ἀμάραντος) *quia amarantus omni tempore sui nominis flos est, et vel in ipso colore suum nomen tuetur*. Porro pro ἱεροῖς f. ἡρώσις, *monumentis sepulcraibus*.

ἀναβάλλονται πράγματα) ἀναβάλλουσι τὰ πρ.

P. 67.

ἔνεστιν) *malle* simplex ἐστίν, et post: δι' ὃ ἀθληταῖς μὲν ἀγαθός —.

δρωμένοις) ἔρωμένοις. et sic quoque affert Rigaltius in notis. Porro pro ἀπόρους sententia flagitat ἀλείπτους, i. e. ἀηττήτους, aut νικηφόρους. et paullo post pro δοκούσιν l. δοκῶσιν. et pro δὲ post κοινὸν l. γὰρ. Tum καταδέσμους i. e. *vincula magica*. Porro pro στεφ. ἔχων l. στεφ. ἔχη aut ἔχειν δοκῆ.

καὶ κρυπτά ἐλ.) καὶ τὰ κρ. ἐλ. ibid. *nam fieri nullo modo potest, ut ille, qui auream coronam gestet, non sit conspicuus et in omnium versetur oculis.* Et ὄναρ post στέφανον delendum, ut natum e fine et initio vocabulorum utrinque proximorum.

P. 68.

διὰ τὰ αὐτὰ) *propter easdem causas.* morbi enim quae corpora invadunt, in ea se implicant, et profundas velut radices agunt, ut expelli et excuti aegre queant.

πορεύεται) aut πορίζεται leg. aut ἐπὶ τὰς ἡδονὰς πορεύεταιί.

καυστήρῳ) aliquando suspectum habui, et leg. suspicabar *κασαυρέῳ*, sed bene habet. sive quod homo latinae linguae haud satis gnarus *fornaces τὰ καυστήρια* cum *fornicibus*, h. e. lupanaribus confudit, sive quod fornices illi olido vapore lucernarum, quae rancido oleo plenae in sordidis illis locis ardebant, fumosi recte *καυστήρια* vocata fuerint. non succurrit nunc locus Iuvenalis, ubi Messalinam ait nuda ubera, quae Britannicum aluissent, ad lucernam olidam servorum vilissimis monstrasse. Locus est Sat. 6, 130. *lassata viris, nondum satiata, recessit, obscurisque genis turpis, fumoque lucernae foeda, lupanaris tulit ad pulvinar odorem.* Et infra delendus est asteriscus post *κατὰ* et ante *λόγον*. recte enim habet hic locus. sic etiam p. 69. tota positi absque causa fuerunt, ideoque deleri debent.

P. 69.

κοινόν * γυναιῖνες ἔχουσι τῷ τόπῳ. αὐταὶ μέντοι ἄγ. σ.) αἱ γυν.
 ἔ. τ. τ. αὐταὶ μὲν γὰρ ἄγ. σ.

καὶ ἐπὶ ἐργαστ.) καὶ αἱ ἐπὶ ἐργ. Et infra pro καὶ τὸ
 περὶ σῶμα leg. καὶ τὰ περὶ τὸ σ.

P. 70.

ἐπάγει) ὑπάγει. forsitan quoque interpres ad hoc re-
 spexit recte vertens *subiicit*.

περαίνει) περανεῖ. Et pro δεφεῖν scr. δέφειν.

— δεσπότου δέφεισθαι) pertinet huc ille iocns Aristo-
 phanis: ὡς περ τῶν δεφομένων, οὕτω καὶ τῶν μαστιγουμένων τὸ
 δέρας ἀπέρχεται.

ἐρωμένου * τὴν γνώμ.) ἐρῶμένου. et sic quoque Cornarius
 et Rigallius. deinde leg. οὐχ ὅτι γε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν, *non*
tantum non suum filium. Porro pro εἰς διδασκάλους leg.
 fort. εἰς διδασκάλου. quamvis enim forte non careat excu-
 satione vulgata, quod tamen posuimus, i. e. elegantius
 et usitatius. v. p. 71.

P. 71.

καὶ καταγράφων τ. ε. α. ἀπουσ. —) melius nunc non
 extundo quam hoc: καὶ καταστρέφων (aptius tamen foret
 καταδαπανῶν, sed nimium a vestigiis literarum abit) τὴν
 οὐσίαν εἰς αὐτὸν, ἀπουσίας ποιήσεται καὶ ἀποκρίσεις. dilapidans
 et disperdens suas facultates in eum, (filium prodigum)
 faciet ἀπουσίας absumptiones τῆς οὐσίας substantiae suae. v.
 quae ad opuscula Plutarchi p. 228. et in addendis scri-
 psi. nam in Plutarchi libello de Is. et Osir. p. 81. pen-
 ult. edit. Squirianae etiam ἀπουσία pro excretionem semi-
 nis occurrit. praeferram tamen ut magis conveniens
 indoli linguae, ἀπουσιάζεις, ut paullo post. quamvis enim
 ἀπουσιάζεις ibi non legatur, sed ἀπουσιάζει verbum, attamen
 a verbo ἀπουσιάζειν necessario formatur vocabulum ἀπουσιάζεις.

ἐξ ἀποστροφῆς) nam patiens ἀπεστραμμένος πάσχει. tergum obvertit τῷ δρωῶντι. Casta haec non sunt, fateor, declaranda tamen, quia interpres ea non percepit. Paulo post pro χάραν sententia flagitat μάχην vel ἔχθραν, vel διαφορὰν, vel χωρισμὸν. *ibid.* f. leg.: ἢ γὰρ αὐτὸς ἀποστραφῆσεται τὸν πατέρα, ἢ ἀποστραφῆσεται αὐτὸν ὁ πατήρ. v. tamen p. 73. ubi locus similis huic est, unde vulgata defendi potest.

ἐντὸς δ' ἔτι τῶν δέκα) *sed adhuc intra decennium subsistens.* et paulo post leg. ἔταν δ' ἐν ὥρᾳ γάμων. Porro infra post *θυγατέρας* punctum delendum, et post *ὄνειρον* comma collocandum. hanc distinguendi rationem interpres quoque sequutus est. pari modo paulo post punctum delendum.

P. 72.

Ὁ περὶ μητρὸς λόγος etc.) ἱ. ὁ π. μ. λόγος, ὅσον πρὸς ἀφροδίσια, ὡς ποικίλος. *quum tractatio de matre, quatenus ad rem veneream pertinet, sit variu.*

συμπλοκαί, τὰ σχήματα) σ., καὶ τ. σχ. facile καὶ a fine vocabuli proximi fuit elisum.

ἐπιπεραῖνοι) 1. ἔτι περαῖνοι. Porro pro ἐπὶ τούτων γεν. leg. ἐ. τούτῳ γεν.

τί δὲ ταύτῃ πλησιάζουσι etc.) τὸ δὲ ταύτῃ πλησιάζειν τί ἂν εἴη ἄλλο, ἢ τὸ μὴ σχολὴν ἄγειν. deinde pro εἰ leg. ὁ. et porro οἰκείαν, *patriam.* *ibid.* ὑἱ) 1: γε. *si quidem.*

πενόμενων καὶ ἐν ἐνδείξ etc.) πενόμενος, καὶ ἐν ἐνδείξ ὡς τῶν ἐπιτηδεύων.

P. 73.

γέιοιτ' ἂν ἐπὶ —) ante h. deest aliquid. c. c. ἀλλά, vel οὐ μὴν ἀλλὰ vel similis transitus formula.

μεταβάλλει· καὶ τὴν γῆν οὐδὲ * αὐτήν) deletis καὶ et puncto et asterisco, sic iunge et interpretare: μεταβ., τὴν γ., οὐδὲ αὐτήν — *in materiam primigeniam revertitur, h. e. in terram, et nihilominus tamen illas putres matris re-*

liquias matrem appellamus. deinde leg. σημαίνῃ aut σημαίνουσι. v. p. 72. Et τὴν post τῷ et ante γῆν delendum. Porro μόω) sententia flagitat κακόν. *ibid.* καταβαλεῖ. Paulo post ser. bis οἰκείζν. nimis crebro hoc in vocabulo peccatum fuit in Artemidoro nostro.

P. 74.

τὸν διέποντα καὶ τῶν ὄλων) f. τ. διέπ. τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ τ. ὄλ. Post ἄνωθεν deest ἐπικειμένη. *nam quae terra incumbit, non autem succubat, ea est mortuorum, non autem vivorum mater.* Porro ἀποτεταμένω est *in longum porrecto, quantusquantus est, supino.* paullo post pro ἤττον leg. ἤττονας. deinde pro διὰ καὶ τοῦ ἄσθμ. leg. δ. τὸ καὶ τοῦ ἄσθμ. et pro χροῦνται leg. χροῖται.

P. 75.

ἐν μέρει) ἐν delendum. Porro pro κοινωνήσειν leg. κοινωνεῖν. v. infra. Et pro εἰ post καὶ et ante δούλιω leg. ἡ. et pro τὸ ante ἀνδρός leg. τοῦ.

P. 76.

λοιμόν ἢ νόσ.) λιμόν, *famem.* paullo post leg. ἀποδῶνται. *vendant ea, quae vendere nolint.* deinde aut οὐδὲν μᾶλλον μαθήσεται leg. aut οὐδὲν ἤττον οὐ μαθήσεται.

P. 77.

τῶν ἐπιχείρων τυχεῖν) *laetum et optabile non tulisse praemium.* deinde I. σελήνη δὲ μιγῆναι. sic dixit in superioribus. μιγνυσθαι est *coire, venere uti.* sed ἐπιμίγν. est *conversari, consuetudine et familiaritate alicuius uti, honesto quoque modo.* deinde leg. τοῖς δὲ διὰ τὸ μὴ —.

P. 78.

ὑπερβάλλειν τι τῶν οὐκ ἀναγκαίων) *neque redundaret quidquam non necessarium.*

AD LIBRUM SECUNDUM.

P. 81.

Περὶ ἀνθρώπων κοινῶν) L. ἀνθρώπων aut ἀνθρώπους.
ἢ εἴτι προλ.) subaudi παραλείπων.

περὶ ᾧ) multum fallitur, qui, quod ipsemet aliquando sum passus, περὶ οὗ credat legi oportere, quia εἴτι precessit. quod enim εἴτι multitudinem et varietatem rerum complectitur, propterea ei subiungitur pluralis. quod schema apud Demosthenem frequens observavi.

P. 82.

τὴν τ. πραγμάτων ἀκολουθίαν) L. τῆ τ. πρ. ἀκολουθία.
ἐπαγγελίαν) ἀπαγγελίαν, enunciationem.
προϊέναι τὰς ἐξόδους) πρ., ἢ τὰς ἐξ. aut non invenire fores.

P. 83.

καὶ χειμῶνος βλεπ.) καὶ εἰ χειμῶνος βλ. etiamsi hieme conspiciantur.

τριψιν) id est ἐντριψιν, quod multam intritam habeant cretam. vel etiam quod corpus, cui nondum longo usu et assuetudine accommodatae sunt novae vestes, premit, ardent, angant.

ἐν ὄχλῳ) id est in foro, ubi maxima multitudo, plebeiorum suffragia ferentium, et candidatorum eos ambientium.

οὐ γὰρ πρὸς ἔργων ὄντ.) πρὸς ἔργῳ aut ἔργον. nam perinde est.

δοῦλοι δὲ ῥωμ. μόνοις τοῖς εὖ πρ.) δούλοις δὲ ῥωμ. μόνοις ἀγαθὸν τοῖς εὖ πρ.

διὰ τε τήν) pro τε I. γὰρ. διὰ γὰρ τὸ τήν. —

P. 84.

μόνοις τεχνίταις συμφ.) *solis his artificibus, qui Bacchi in castris merent, non item reliquis artificibus.* propterea recte μόνοις ante τεχνίταις collocavit. Paulo post pro μόνους malleμ μόνον.

διὰ τὸ μὴ ἐπιτάττειν) I. διὰ τὸ τῷ ἐπιτ., quia purpura exercitio summi imperii convenit.

ἐν μὲν ταῖς ἐορταῖς) Pro μὲν I. δὲ.

P. 85.

διαμένει τρ.) διαμενεῖ.

ἀπολύειν τὰ ἱμάτια) ἀπολλύειν, ut etiam recte interpret expressit, et notavit Rigaltius.

ιδιόχροα ἱμάτια) ἰόχροα I. violacei coloris vestes.

P. 86.

ἢ τὰ ἄλλου) malleμ ἢ του ἄλλου, aut alicuius alterius: ut non paulo elegantius. In seq. cap.: θεῖον) sulphur.

P. 87.

χρημάτων) videtur bene habere, quamvis in fine paginae huius χρεῶν legatur. commodam patitur utrumque interpretationem. complicationem, confusionem pecuniarum tam creditarum, quam debitarum, et rationum.

μηδὲ πολὺς) h. verba delenda sunt, ut scholium voc. ἄμετρος.

γυναικί, ὡς πρ.) post γυναικί videtur τῶν ἀναγκαίων vel simile quid desse, aut potius, quod malim, loco ὡς leg. est ὧν, iacturam, earum rerum, quas significare monilia ante dixi.

P. 88.

ὄρξεν ἑαυτὸν) post ἑαυτὸν excidit κακόν. aliquoties observavi apud Artemidorum vocabula κακόν et ἀγαθόν excidisse; quod forsitan ex eo contigit, quod ea signis, non integris literis fuerunt exarata: quae signa librarii aut non assequabantur, aut praetervidebant.

ἢ σκοτεινός) h. verba videntur, ut scholium voc. γνωφερός, delenda esse.

εἰς εἶποιον δ' ἂν ὕλην) *colorem*, ut coeruleus aeris color, mare exercentibus, purpureus, tinctoribus purpurariis etc.

ταπεινός) quia quo humilior, eo melius intueri et diligentius singula rimari possumus.

P. 89.

ἀστρ., δούλιος τασρ.) f. πλουσίσις.

διὰ τὸν φόβον) i. δ. τ. φόφον. quod tonitru, propter strepitum et fragorem, significat minas; quia tamen strepitus ille nil nocet, propterea minas inanes significat.

μὴ γένηται) scil. ἢ βροντή. *si tonitru non sequatur fulgur.*

περὶ τὴν κεφαλὴν) conieci aliquando περὶ τῆς κεφαλῆς, *periculum capitis.* sed non opus est. vulgata idem ait.

P. 90.

λεπτοῖς) λεπτός passim apud scriptores sequioris ordinis pro ταπεινός, φαῦλος, μικρός, εὐτελής reperitur. quare damno pristinam quandam incam coniecturam ἀσέπτοις.

τεμένεσι θεῶν — εὐπόρῳ.) τεμένεσι θεῶν, ἢ ἀνθρώπων πλουσίων οἴκοις, ἢ ἄλλῳ τινὶ χωρίῳ εὐπόρῳ. caeteris omnibus amputatis, quae aut vitiose iterata, aut scholia sunt.

ἐπεὶ καὶ ὁ κεραινωθεῖς) ἐπεὶ hic loci significat *tum, deinde, porro.*

χευσοφορεῖν) auream coronam capite gerere, et in veste taenias et figuras auro pictas, vid. Demosthenis orat. Midiaca.

P. 91.

ὡς θεός τιμᾶται) quia sacer et sanctus est, nemo enim violat.

τοῖς δὲ — ἐν γῆ) post γῆ deest δικαζομένοις.

καὶ δεδιότας, ἐκβληθῆναι σημκίνει.) sic lego et distingo: καὶ δεδιότας ἐκβληθῆναι, μένειν σημ. et sic quoque expressit interpres, forsitan e codice Aldino. Paulo post pro καταλειφθῶσι leg. καταληφθῶσι. corripiciantur, deprehendantur, obrucantur.

γ. ὅπου ἴδῃ) aut που, alicubi, leg. aut ὅτου alicuius, Mox pro ὅτι leg. ἔτι, et pro οἰκίαν l. οἰκίαν, patriam.

τὰ αὐτὰ) l. τσαῦτα. Porro punctum post εἰρήκαμεν commate mutandum. continuat enim oratio. quot diximus, tot res significantur, si quis sibi videatur a fulmine tactus vel ambustus esse.

P. 92.

πεπτωκέναι, ἐπεὶ καὶ ὅταν ἄλλο τ. μ.) sic lego et distingo: πεπτωκέναι ἐπέοικεν. ὅταν δ' ἄλλο τ. μ.

καταφλέξη, ἦ) ἦ delendum, ut e fine proximi vocabuli natum.

περὶ τοῦ παντός.) Post hoc deest τοῦ λόγου (vel τοῦ κινδύνου) ὄντος, aut alias delendum est περὶ, quod videri potest ab oscitante librario, ad proxima περὶ ὧν ἀκριβῶς — properante hic perperam positum, et deinde in non expunctis, omissum atque derelictum fuisse.

βιβλ. διείρηκα) διήρηκα. distincte tradidi.

ὕφειμένον λέγω) modicum inquam et moderatum.

P. 93.

σμ. καθαρῶ πυρὶ) σμ. οὐ καθ. π. qui consumuntur igne fumante, sordido, atro, fuliginoso, non lucido. et sic quoque emendavit Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 351.

οἱ οἴκοι ἢ οἱ τοῖχοι) hic et infra οἴκοι non *domos*, sed *oecos* significat, hoc est *conclavia* et partes aedificiū maiores.

ὑπάρχει) subaudi τῶν ἰδούτι γυνῆ.

ὁ δὲ δεξιὸς, τέκνα.) τὰ τέκνα.

οἱ δὲ μ. πῦρ αὐξάνοντες — μετάγουσι) locum sic constituo amputatis inutilibus scholiis: οἱ δὲ μέγα πῦρ αὐξάνοντες τοῖχοι ἐπὶ τὸ πολυτελέστερον τὸν βίον μετάγουσι.

ἐν ἀσφαλείᾳ κείσθαι) licuit auctori ita loqui, neque damnabo. quod si tamen secutus est morem usitatum, debuit ἐν ἀσφαλείᾳ dicere.

ἡ δὲ * δεχομένην, τὴν γυναῖκα.) e vestigiis corruptae lectionis nunc melius nihil extendo, quam hoc: ἡ δὲ μοχλὸν vel δοκὸν δεχομένη, μισθωτὴν γυναῖκα (id est τὴν πλλακὴν), at quae ianua obiecto recte transverso clauditur, (quo modo rustici et humilioris conditionis homines aditum suarum fores claudunt) ea significat mercenariam seu mercede conductam, temporariam uxorem, verbo *pellicem*.

P. 94.

δρῦσφρακτοὶ) I. δρῦσφρακτοὶ.

Ἐξῆς δὲ περὶ κινήσει — εἶναι) sitne ante περὶ addendum τὰ, in dubio relinquam. potest enim sermo vel absque eo integer esse. at id pertendo, εἶναι deleri oportere. forte reliquiae scholii aut variae lectionis πρόπον εἶναι in eo latent. sic potuit aliquis exposuisse dictionem καλῶς εἶχειν.

P. 95.

ἄφοβοι καὶ ἄπρακτοὶ) qui neque periculum aut terrorem aliquem, neque negotiū alicuius institutionem aut per-

actionem significant. v. infra: οἱ δὲ εἰς πόλιν ἔρχ. ἀπραξίαν σημ.

τερπωλῆν — μελιταῖοι) f. τερπωλῆν, οἷοι καὶ οἱ μελιταῖοι.

νοσοῦντες δὲ οὗτοι) f. v. δ. τούτοις (scilicet uxori et familiae) νόσον.

δεινότερας) *subtilius excogitatas*, callidius consutas et fabrefactas.

εἰκάσει δὲ) pro δὲ l. γάρ.

εὔγνωμον τὸ ζῶον) ἄγνωμον τ. ζ. *inconsultum, rabiosum*:

Et paullo post pro παρ' αὐτοῖς leg. παρ' ἀνθρώποις.

P. 96.

συνέχου) bene habet. significat, confuderunt diversa in unam massam, prodiderunt absque bono ordine, neque adhibita distinguendi diligentia. una universa lege complexi sunt ea quoque, quae illa lege contineri noluunt, et scerni ab ea debebant.

πρὸς δεσπότην ἐστὶ ληπτός) π. δ. ἐ. ληπτέος. *de hero est accipiendus, vel ad herum est referendus.* Paullo post pro κρίνειν leg. κρίθειν. et sic quoque Rigaltius.

Ἐρμου v. ε. σχῆμα) imo vero ὄχημα.

νομούμεναι) mihi ignotum verbum νομεῖν et νομεῖσθαι. quare puto aut νομεύμεναι leg. aut νεμόμεναι, aut πολεύμεναι versantes.

Καὶ αἰγιόβοταν ἕει τὴν ἀγαθὴν κ.) καὶ αἰγιόβοτον καλεῖ (vel λέγει) τὴν ἀγ. κ. illam ipsam Ithacam, quam poeta Odyssea I. 27. ἀγαθὴν κουροτρόφον appellavit, idem Odyssea Δ. 606. αἰγιόβοτον appellat, ubi ait:

αἰγιόβοτος καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἰπποβότοιο.

quamvis a capris pascatur, id quod signum scabri, saxei, horridi, inculti, dumetosi soli est, mihi tamen carior est, quam earum ulla terrarum, quas equi depascuntur, hoc est pinguium et fertiliūm. vid. scholia ibi loci.

περὶ ἀγῶνος) π. ἀγῶσιν. Paulo post pro καθήμενῃ καὶ πρισόντι leg. καθῆσθαι καὶ πρσεῖν.

P. 97.

προειπεῖν αὐτῷ,) αὐτῷ redundat, ut saepe in scriptoribus non admodum tersis. *ibid.* aut loco σου leg. est αὐτοῦ, aut paulo post loco αὐτῷ leg. est σοι.

ἀποσκῆψαι) scil. ἄλλη πη, vel εἰς ἄλλον τινὰ, aut εἰς τὸ εἰκαῖον, in *vanum excidisse*. Mox pro ὑπακούσθαι et εὐνόησιν leg. ὑπακούσεσθαι et εὐνοήσειν.

P. 98.

ἀγριαίνηται τι ὁ λέων) ἀγριαίνῃ τινὶ ὁ λ.

ὠφελείας σημαίνουσα) imo vero σαίνουσα, quod etiam interpretes expressit.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποστροφῆν) ἐπὶ τ. α. τόπου στροφῆν.

P. 99.

εἰθάτιν) εἰθάσιν. Porro pro "Οναγροί — εὐγνώμονα leg. "Ον. — ἀγνώμονα. v. p. 100.: βίαιον, καὶ ἀγνώμονα.

τ. ζῶα τὰ ἄγρια) post ἄγρια deest aliquid. e. c. ὅτι τείνει vel φέρεται, vel τὸ ἀποτέλεσμα, vel simile quid.

τοὺς ἐχθροὺς — ἐπιθῆσθαι.) aut delendum τοὺς ante ἐπιθῆσθαι, aut sic ordinanda sunt verba τοὺς ἐχθροὺς τοὺς οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἐπιθῆσθαι.

P. 100.

καὶ τοῖς δικαζομένοις δε) καὶ delendum.

εὐρήσεται εἰς ἐπίδειξιν ὡς πολλάκις ἐτήρησα) εὐρήσεται εἰς ἐπίδειξιν ὧν ἐτήρησα. *dicetur in ostensionem vel specimen mearum observationum*. Statim post pro καὶ προκαλεῖται leg. κάπρος καλεῖται, quod Rigaltius quoque notavit.

εἰκότως γυναῖκα) εἰκ. μάχλον γυν. v. p. 105.: μάχλους γυναῖκας.

καὶ τὸ κέρρις κακοδαῖμον) κ. τ. καπερῆς, κακοδαίμων. *subas*, ο *miseria*. nam καπερῆν est latinorum *subare*. interpretes ad Petronium dixerunt. dictio Menandri est.

ἢ ἐν τῇ δύσει) h. verba delenda, sunt enim expositio dictionis παρ' ὠκεανῶ. Et infra pro ταῦτα ἐξ ἡμέρων leg. f. πάντα ἐ. ἢ.

P. 101.

εἰρημένον, αὐτόθεν) Comma pone αὐτόθεν collocandum. et dictum quidem illud si αὐτόθεν ex et in semetipso sit clarum et simplex, oportet ei animum adiacere.

Ζεὺς σεβάσιμος) Ζεὺς σαβάσιος.

δείξας τινὰ) sententia flagitat δεδιξάμενος, aut δέους ἐμπλήσας aut φοβήσας τινὰ, aut, modo simplicissimo, δήσας, *vinciens aliquem*.

P. 102.

σῆψ δὲ καὶ Δύψας, etc.) σῆψ δὲ καὶ διψᾶς, caeteris cictis. sunt enim vitiosae scriptiones ambae eiusdem vocabuli ἐιψᾶς.

ψεστοαφύαι) ψῆτται, ἄφύαι. *passeres* (est genus piscium) et *arvae*. Et pro, ἤδη. δὲ κατ' εἶδος ἰχθ. leg. ἤδη δὲ οἱ κ. ε. ἰ.

P. 103.

λανθάνειν τὴ, πειρ.) τὴ delendum, aut addendum ποιῶσι vel κακουργούσι vel πανουργούσι. v. infra: τοῖς πανουργεῖν τὴ ἐπιχ. —.

ὄστέα ἔχειν) ὄστέα οὐκ ἔχειν. et sic quoque interpretes. Paulo post pro φεύγει f. leg. ἐκφεύγει.

P. 104.

ἀνθρώποις τὰ χρώματα) f. ἀ. τὰ τριχώματα. *capillitium*. unde teneri possunt. sed videtur hic locus non integer esse. coeperat enim de cartilagineis dicere. haec autem pertinent ad pisces squamarum experies.

ἐλπιδας τοῦ ἰδόντος) ἔ. τοὺς ἰδόντας, *iubent eos, qui per insomnium eos viderint, spes conceptas abiicere.*

νόσον σημαίνουσι πανούργοις) νόσῳ σημαίνουσιν, ἢ πανούργοις.

P. 105.

ἦτοι ἐτέρας σ.) ἦ. ἐταίρας σ. ut etiam *ī*nterpres.

οὐχ εὐρεθήσεται) οὐχ εὐρεθήσεσθαι. pendet enim a σημαίνουσι, quod antecedit.

παραθέντας ἑσθ.) aut παραθέντων leg. scil. ἄλλων, aut παρθεθέντας.

P. 106.

"Οργιθες ἱεροὶ) f. ἄδραϊ.

καὶ περὶ τὸ τυχόν οὐκ ἀγαπῶντες) καὶ τὸ περιτυχόν οὐκ ἀγαπ., *neque contenti eo, quod forte fortuna ipsis obtingit.* τὸ περιτυχόν idem est atque τὸ προετυχόν, ὃ περιτυγχάνει αὐτοῖς, vel ἢ περιτυγχάνουσιν αὐτοῖς.

ὑψηλοτάτῳ τόπῳ) f. ὑψηλῷ τῷ τόπῳ. *in aliquo excelso loco.*

ἰπτάμενον δὲ ἡσυχῇ) ἰστάμενον δ. ἡ., *stantem immotum.*

δημιουργημάτων) picturas et sculpturas, quae homines aequilis vectos exhibent.

P. 107.

μέτριος ἦ, ἀθλήσει,) *Cogitavi aliquando ἀθλητεύσει.* sed vulgata idem valet.

P. 108.

σώζειν τὸ ἀποδημεῖν) f. ἐπιδημεῖν. *servant morem perices in patria versandi, et alio peregre proficiscendi.*

P. 110.

καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία, πάντα) καὶ ἀπόγεια, καὶ σχοινία πάντα. *funes ancorarii, retinacula litoralia, et omne genus restium.*

P. 111.

ἡρέμα πορφυροῦσαν) πορφύρουσαν.

ἄξινη δὲ,) ἄξινη. *Radehaue.*

διὰ τὸ ὄνομα) nam aut ἄγει, hoc est προσάγεται, ad se adducit, aut ἄγεται, domum ducitur, ut sit materfamilias.

ὁ λεγόμε. μίσχος) μίσχος leg. esse e Theophrasto annotavit Rigaltius, quo e philosopho constat Thessalos ita ligonem appellasse, aut peculiare ipsis aliquod ligonis genus, quo altius perfodiebant terram, eiusque plus eruebant.

P. 112.

ὑπερίθεται) aut ὑπεριθέσθω leg. aut, quod ad sensum idem est, ὑπεριθέσθαι, subaudito χρῆ. Statim post προούλοι leg. ούλαι, molae salsae, seu grana frumenti integra, nec fresa, nec molita, sale mixta, quae in caput hostiae immolandae inspergebantur. nam ούλοι nihil significat, aut forte idem, quod ὄλοι, *toti*, quod huc nil facit.

καλει) καλιαὶ cellae. Et τὰ ante ἐν οἷς delendam.

ὁ Ἀρχαῖος) nescio Ἀλκαῖος an Ἀρχαῖος legendum sit. praferrem tamen prius, posterius praetulit Fabricius B. G. T. I. p. 663.

P. 113.

ἀκηδίας καὶ φόβων) ἀηδίας κ. φ. Et paullo post προμηλαί leg. μελιαί. et sic quoque interpretes. Porro προ οὐ πάνυ τοι leg. οὐ πάνυ τι.

P. 114.

ταῖς ἑαυτῶν) aut addi, aut saltim subaudiri debet κεφαλαῖς. sed prius mallet. Non multo post προ κεφαλῆς κατατιλῆσαι leg. κεφαλῆς αὐτοῦ (vel αὐτῶ) κατατιλῆσαι. Et tum pro προστιληθῆναι leg. προστιληθῆναι.

ὑπὸ αἰσχύνη) ὑπὸ delendum, aut deest aliquid. Et infra pro ἐπισφαλέστερον καὶ φοβερώτερον f. leg. ἐπισφαλέστατον καὶ φοβερώτατον.

P. 115.

ἐπιφέρωσιν) forte bene habet ἐπιφέρωσιν. notavi apud scriptores sequioris ordinis ἐπιφέρειν passim pro ἐπιφέρεσθαι positum. malletim tamen ἀποφέρωσιν legere, quia ἐπιφέρουσι statim alio sensu sequitur, et locum sic constituere: τοῦ θρασυμένου τὸν ὕναιρον ἀποφέρωσιν (aut ἐπιφέρωνται) ἐκείνη πάντως βλάβην ἐπιφέρουσι μείζονα.

P. 116.

ἐν τῇ τοιούτῃ ὀνειρώ) Pro ἐν l. ἐπὶ. Porro pro ἐὰν ποταμῷ leg. ἐὰν ἐν π. Et paullo inferius pro ἐὰν τι κινῆται leg. ἐ. τ. κινῆ aut κινήση.

γυναῖκα — ἀσχημονοῦντα.) malletim verba sic strui: γυναῖκα μοιχευομένην, ἢ τινα τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀσχημονοῦντα.

πλημμυροῦντος) aut πλημμύροντος, aut πλημμυροῦτος, ut p. 117. leg. nam πλημμύρειν et πλημμυρεῖν novī, πλημμυροεῖν non item.

P. 117.

τὰ ἐναντία πᾶσι σημ.) aut πᾶσι cum πάντα mutandum est, ut sit latinismus *contraria omnia*, aut leg. πᾶσι τοῖς εἰρημένους.

ταραχᾶς καὶ ἀνεργίας) ἀεργίας. absque v. sic enim efferrī solet.

P. 118.

ληφθῶσιν) λειφθῶσιν, et non multo post λειφθήσεται pro ληφθήσεται. nam λείπεσθαι oppositum verbo νικᾶν. hinc ἀγωνιστής ἄλειπτος. *inictus*. ὁ μήποτε λειπόμενος μηδὲ ὑστερίζων τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. Porro utrumque τὰ ante ἑαυτοῦ et ante τῶν ἄλλων delendum.

τὸ ἴσον τοῖς συνηγέραις) τὸν ἴσον.

P. 119.

τοῖς μὲν θῖσασι) τοῖς μὲν θῖάσι aut θῖσθεῖσι.

καὶ αὐτὴ ἢ ἀρχή) καὶ αὐτὴ ἢ ἀ. *etiam hic magistratus.*

Porro ante aut post προάγειν excidit τῶν ἐκφερομένων aut κηδευομένων, *quia scriba funera praecedit.* v. Kirchman. de funcribus.

τραχαῖς καὶ περιβοησίαις συμ.) potest περιβοησία probum esse vocabulum, formari saltim potest salva graeci sermonis analogia. usitatus tamen Nostro est περιβοήσεις. quare hoc malim. idem dictum velim ad h. v. infra.

ἐὰν δὲ καὶ πρ. — ψόγον ἔξει) f. ἐὰν δὲ καὶ μὴ πράγματα ἔχη καὶ δαπάνας ἀχρήστους, πάντως ἔχθρας καὶ ψόγον ἔξει.

μηκέτι ἔχοντας ἐπιδοῦναι.) f. μηκέτι ἄρτους ἔχοντας, βῶλον ἐπιδοῦναι. *quum, quos ei darent, panes nullos haberent reliquos, glebam ei porrexisset.*

ἐμοὶ δὲ δίκαιον ἐδόκει.) f. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ ἀποθανεῖν ἐδόκει. *mihī moriturus videbatur.*

P. 120.

ιεραῖσθαι) *sacerdotium gerere.*

ἀπὸ τοιούτων ἀδρ.) καὶ ἀπὸ τοιούτων ἀνδρ. ut si quis sibi videatur Iovis sacerdos esse, ille ex magistratu aut imperio commoditates percipiet, aut beneficiis afficietur a magistratibus et imperatoribus. Ita si quis sibi videatur Apollinis sacerdos esse, ille musica arte, aut medicina, aut vaticinando quaestum faciet, aut ditescet a musicis, medicis aut vatibus.

καὶ ἄλλιν αὖ πᾶσα ἀρχή) καὶ π. α. π. ἱεροσῶνη καὶ πᾶσα ἀρχή.

ἐξ ὄχλων ἢ ἐξ ὄπλων) verba ἢ ἐξ ὄπλων correctio sunt priavae lectionis, ideoque delenda ἐξ ὄχλων. Non multo post pro σκεπαστὰ leg. σκεπαστικά, et pro κράνις leg. κράνος.

P. 121.

μάχη τε γάρ) pro τε l. μὲν. Statim post pro τὰ δὲ αὐτὰ — μαχομένων σημ. f. leg. τὰ δὲ ὅπλα (scil. τῶν μονομαχοῦντων) τὰ σύγγραφα καὶ τὰ δίκαια τῶν δικάζομένων σημ.

ἕς τις ὑπολάβροι πυκτεύειν) ὄν· τις ὑπολάβροι οἱ πυκτεύειν. *quia ille armat habuerit, quem quis putet pugilatu secum certare.*

Θώρακι πυκτεύειν) Θώρακι πυκτεύῃ vel Θώρακι δοκῇ πυκτεύειν.

ἡρέμα, πλουσίαν πιστικῆν) ἡρ. πλ., π., — sic distinguendum, ut etiam interpretes fecit.

P. 122.

φυγάδα) *quae aufugere amat ex aedibus mariti, ut Lycisca apud Theocritum. Conieci aliquando φοιτάδα, quae itare et commeari solet ad aedes amatorum, non vocata. nos talem laufisch dicere solemus.*

ἀριδάριος) ἐσσεδάριος. sed procul dubio Lipsius haec omnia iam occupavit, qui ad manus non est, et ad quem Rigaltius ablegat.

προβάκτωρ) κερφέκτωρ. Et infra pro ἀποβαινόντων πολλάκις leg. συμβαινόντων ἢν πολλάκις.

καταφεύγουτες) κακὰ ἐκφυγοῦσαν.

νεομισμένοις, ὅσίοις εἶναι ἀγαθ.) comma pone εἶναι promovendum.

καὶ τοῦτο ἦν, ὃ — συντρίβειν) sic distinguo et lego: καὶ τοῦτο ἦν, ὃ προηγόρευεν αὐτῷ ὃ ἕνεκεν. Ἰδεῖν ἰκέτην τινὰ τῶν θεῶν, κακὸν, συντρίβειν. —

P. 123.

ποταμίους. Αἰθέριοι) post ποταμίους excidit τοὺς δὲ χθονίους, τοὺς δὲ πέριξ τούτων. vid. infra et p. 124.

καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Οὐρανία,) aut mutandum est καὶ primum cum ἡ aut leg. est Ἀφροδίτη ἢ καὶ Οὐρανία. scil. λεγο

μένη. Conf. infra, ubi Ἀφροδίτη ἢ πάνδημος nominatur, ut legi oportet.

P. 124.

οὐ παραλήψομαι) οὐ παραλείψομαι. non omittam.

λανθάνειν τι πειρ.) τι delendum. Porro εἰ post ὅταν et ante μὴ delendum.

P. 125.

ἐλαφηβόλος) post ἐλαφ. nescio utrum interpres in suo codice habuerit, an de suo addiderit καὶ τοξοφόρος.

σαρκῖνοι) σαρκίνοι. Porro post θᾶπτον δὲ excidit ἐσόμενα.

P. 126.

τοῖς ἐπὶ πόλεμον ὄρῳσιν) ὄρῳσιν. nam aut ἐπὶ πόλεμον ὄρῳσιν dicitur, aut simpliciter τὸν πόλεμον ὄρῳσιν absque ἐπί. *bellum spectare aut in bellum ruere.*

P. 127.

τούτου γὰρ ὡς —, νοσεῖν) aut ὡς leg. aut νοσεῖ.

μορμύρων) μωρμαίρων. *vibrans, palpitans, titubans, velut saltans, splendens tremulum.*

P. 128.

καὶ οὕτως ἀγαθὸν ἂν εἶη.) ἀγαθὸν legatur, ut editum est, an ἀγαθός, perinde erit. illud si optes, subauditur πρᾶγμα, vel σημεῖον. hoc autem tutatur se p. 124.

οἱ μὲν γὰρ ἄρσενες) γὰρ delendum.

ὅταν ἀπολύηται) aut ἀτολλύηται aut ἀπόληται.

ναυαγίῳ περιπίπτοντας) post περιπ. videtur σῶζει deesse.

ὁμοίως καὶ ὅσα ἂν) pro ἂν leg. αὐ̄.

P. 129.

ἐπὶ τοῦ ἐν ἀστεροσκοπίᾳ λόγου) f. ἑ. τ. περὶ ἀστεροσκοπίας λ.

τὴν ἐπὶ τὰ βελτίονα τὰ θεινὰ μεταβολὴν) sic ordinanda verba: τὰ θεινὰ τὴν ἑ. τ. β. μ.

P. 130.

ἔπραξαν μὲν γὰρ) subaudi ἃ ἐβούλοντο, vel ἐπετήδευσαν, διὰ τὸ δοκεῖν τῶν ἀστέρων κεκρατηκέναι. sic puto leg. esse.

ἀποστεγασθῆναι καὶ καυθῆναι) ἀποστ., ἢ καὶ κ. Statim post pro φαίνονται l. φαίνονται. et mox pro τὰ αὐτὰ f. leg. τοιαῦτα.

καὶ τὸ περιέχον ἄλλοιοῖ) h. verba videri possunt scholium dictionis τρέπει τὸ κατάστημα esse. Statim post l. ἀγαθαὶ αἱ τῶν καθ.

σημαντικά, ἀπὸ γῆς) σημ., καὶ ἀπὸ γῆς.

P. 131.

αἰεὶ δὲ τοὺς ἀποδήμους προσδοκῶσιν) pro τοὺς l. τοῖς.

αἰεὶ δὲ τῶν καθεστῶτων κινεῖ πραγμάτων τὸν ἰδόντα) ἄ. δ. τ. κ. τι κ. πρ. περὶ τὸν ἰδ.

καὶ τὰς ὕψεις καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς κρατούμενα, σημαίνει τὰ ἀποτ.) καὶ τοὺς ὕψεις, κ. τ. ὑ. α. κρ. τοιαῦτα σημ. τ. ἀποτ. et angues, et reliqua quae tenere solet, —.

P. 132.

ἄδηλος δὲ ὁ λόγος) δῆλος aut οὐκ ἄδηλος.

βραχείας μόνον εἴωθε) βρ. γὰρ μόνον εἴωθε. Et infra pro χρεῖαις λαμβανομένους f. l. κρ. συλλαμβανομένους.

P. 133.

ἔν τινι τούτους) potest, puto, τούτων legi, sed non valde opus est.

ἐπίμονος δὲ καὶ μαχηρὸς) pro ἐπίμονος leg. ἐπίπνοος. Et infra pro ὁ θεὸς ταῦτα leg. ὁ θεὸς ὁ ταῦτα —.

P. 134.

διὰ τὸν φυσικὸν λόγον Διονύσου) significat periculum, in quo fuit Bacchus, in matris utero adhuc pereundi. Statim postea αὐτοῖς delendum, aut ταῖς ἑνδράποις, aut pro

αὐτοῖς leg. est τούτοις. Mox post πλέουσι potest κακὸν vel κακὸς excidisse. potest tamen quoque e superiore ταραχὰς καὶ κινδύνους — σημαίνει huc referri.

ὀνόματα) Latinismus, nomina pro personis. Et infra pro ἀνεπίτρεπτον leg. ἀνεπίστρεπτον. quia neminem ἐπιστρέφεται curat, ullo in loco habet.

τοῖς περὶ λόγους ὁρμαιμένοις) aut τοῖς περὶ λόγους στρεφομένοις, aut τοῖς πρὸς vel ἐπὶ λόγους ὁρμαιμένοις. (ut p. 138.)

ἐπίκουρον τὸν θεόν) potest ἐπίουρον legi, antistitem, inspectorem; sed neque in vulgata quidquam est, quod sollicitari debeat. utrum optes, ἑαυτοῖς in utroque subaudiri oportet. Et infra pro ψυχόπομος scr. ψυχοπομπός.

P. 135.

ὁ σφηνοπῶγων) qui gandet barba ad cunei instar formata in acutam eandemque latam planitiem e crasso fundo coeunte.

Νέμεσιν γὰρ καλοῦμεν) aut νεμεσεῖν leg. si servetur ἴστασθαι (nam fuerunt qui νεμεσεῖν ita formarent ut νεμεσῶν) aut servato νέμεσιν leg. statim post ἰστάμενον. id quod in via stat, et impedimento est. Rigaltius in notis νεμεσῶν exhibet.

συνδέσμων γὰρ καὶ ἐπιγόνων) f. ἐπιγαμιῶν vel ἐπιγονιῶν. ut τριγονία dicitur, ita quoque ἐπιγονία, continuatio generis per ἐπιγόνους seu nepotes. Non multo post pro εὐρέτης leg. εὐρέτις in foeminiuo genere.

P. 136.

διὰ τοὺς μζζούς) διὰ τὸ τοὺς μζζούς. Porro infra pro βέλτιον νομίζεσθαι leg. β. νομίζεται. et ult. pro κτίσματα l. κτήματα. et id quoque interpres expressit, et Rigaltius coniecit.

P. 137.

De diis marinis. pro συμφορώταται leg. συμφορώτατοι.

P. 138.

τῶν πέριξ) f. τῶν ἐν τῷ πέριξ. qui versantur in aere nos ambiente. recurrit tamen statim vulgata lectio.

τοῖς μεμυημένοις) τοῖς μὲν μ.

P. 139.

πᾶς ὁ περὶ αὐτῶν λόγος) potest vulgata defendi, ut sit: omnia, quae ad ipsos pertinent. malletam tamen πᾶς ὁ περὶ αὐτοὺς ὄχλος.

καὶ ἕσχατον ἐλθόντων) καὶ ἐς ἕσχ. ἔ. praeterea hoc monitum velim, me nescire, sitne haec dictio ἐς ἕσχατον ἐλθ. κίνδυνον scholium alterius, ἐς πάντα (subaudi τὰ δεινὰ vel κακὰ τῆς ἀπογνώσεως) ἀφιγμένων. sane idem dicit. de dictione ἐς πᾶν ἀφικνεῖσθαι, et ἐν παντὶ γίνεσθαι dixi ad Cassium Dionem p. 25, 26. et ni fallor quoque ad Demosthenem.

δαίμονες καὶ οἱ περὶ τούτους) καὶ delendum. Et paullo post comma post κυβευταῖς delendum. Cohærent enim hæc duo vocabula κυβευταῖς πᾶσι. omnibus, qui rem periculosam et aleae plenam suscipiunt. Et mox pro ἀφίχθαι τοῦ ζῆν f. leg. ἀφ. γὰρ εἰς πέρασ τοῦ ζῆν.

P. 140.

πολλάκις δὲ καὶ ταπεινὰ, ὄστρακινὰ) f. πολλ. δ. κ. βλαβερὰ (vel κακὰ, ἢ φοβερὰ) οἷον τὰ γήϊνα (nam id latet in vitioso ταπεινὰ, et eius interpretatio est ὄστρακινὰ, quod propterea expungi debet).

ἔτι καὶ τοῦτο) subaudi σημαντέον.

συντριβόμενα — κατασσόμενα) συντρίβεσθαι et κατάσσεσθαι eatenus differe videntur, ut illud quidem sit comminui, hoc autem crepare, findi, rimas, fissuras agere. Sta-

lim postea post αὐτῶν deest aliquid, quod ni possit ex Aldino codice suppleri, unde habuisse videtur interpres, qui sententiam integram expressit, ita quodammodo sarciri poterit: ὅσοι δὲ κακὰ σημαίνουσιν αὐτοῖς τε καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.

ἐπεὶ ὅταν σημαίνουσιν) ἐπεὶ (subaudi οὕτως ἐστῶτες, nam ita stantes et apparentes absque suis quisque armis et insignibus, vel etiam subandiri potest ἄλλως, nam alias) ὅ, τι ἂν σημαίνουσιν — quodcumque significant, et sic quoque interpres. nam alias fallit significatio eorum, sive bona sit, sive mala.

P. 141.

διαλυόμενα καὶ συνάπτοντα) f. δ. καὶ μὴ σ., et non cohaerentia. et id quoque interpres expressit.

κατὰ τὸ ἴμοιον τεκμαίρεσθαι χ.) l. καὶ τ. ὅ. τ. χ. etiam similia iudicari oportet. Et infra pro σκαλύει leg. σκαλεύει.

P. 142.

μεθ' ἡμέραν γενέσθαι) f. καθ' ἡμέραν γ. quotidie fieri. aut μεθ' ἡμῶν, inter nos homines.

ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτός, οἱ θεοὶ ἔχουσι παράσημα οἱ τὰ) non multum huic loco deest, quem sic fere constitutum velim: ἀπὸ δ. τ. ἐ. (subandi ex sup. νομίζειν χρηὸ οὕτως, vel σκοπεῖν χρηὸ οὕτως) εἶον, οἱ θεοὶ ἔχουσι παράσημα. οἱ οὖν τὰ — a rebus externis iudicantur eiusmodi visiones per insomnium oblatae sic. E. c. habent deorum quique sua, unde agnoscantur, insignia. quae igitur personae humanae per insomnium videantur eadem gerere insignia, pro iisdem diis ipsis accipiendae sunt.

ὄνειρους δὲ ἀποβεβηκότας — ἐν τέχνῃ ἐνειροκριτικῇ —) narrationes de insomniis exitum nactis et de rationibus illorum exituum, vel de modis, quibus illa in exitum

abierunt, tradi commode nequibant in brevi artis somniorum interpretandorum institutione.

οὐδέ μοι πιθανὰ ἐδόκει ταῦτα) non videbatur mihi eiusmodi esse, ut approbari facile posset multis lectoribus. Et infra συνταγὰς i. e. *medicationes a deo imperatas*.

P. 143.

παλαιῶν ὑπόμνησιν γραμμάτων) f. πραγμάτων.

—, ὧν ἐχάριστοι ἔσονται.) significant, fore; ut summi momenti res et facultates amplissimae ipsorum fidei committantur, sed iis in rebus versabuntur ingrati erga patronos. aut (nam et sic exponi potest) unde gratiarum parum ferent.

P. 144.

ἀεικός) aut ἀπεικός leg. et tum μὴ ante ἀηδισθῆναι crit delendum. aut si μὴ ibi servetur, crit hic εἰκός leg.

ἢ λυπηθῆναι) h. verba videntur scholium verbi ἀηδισθῆναι esse.

παραιτεῖται πίστεως ὁ θάνατος) παραιρεῖται.

P. 145.

εἰς τὴν οἰκίαν) εἰς τ. οἰκίαν. *in patriam reducit*. Mox leg. fort. ἐθλητὰς δὲ ἱερουσίας ὁ θάνατος ποιῆ. *spectaculum suae mortis athletae oblatum portendit ei victoriam in sacris votivis ludis*.

ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις δίκαις) pro ἄλλαις aut ἄλλων aut ἄλλοτριαις leg.

P. 146.

διὰ τὸ σύνθετον τοῦ ὀνόματος) quia illius dictionis ζῶντα κατακαίεσθαι partem efficit vocabulum ζῶντα, ideoque vitae significatio in ea continetur. Porro initio seq. cap. leg. προσηρημένοις pro προειρημένοις.

P. 147.

εἰς ἄδου πορεύεσθαι) πεπορευῆσθαι. aut si πορεύεσθαι servetur, leg. erit ἀποδημήσουτας in futuro.

ἐν ταῖς αὐταῖς διατριβαῖς) post αὐταῖς aut deest aliquid, aut subaudiri debet, c. c. ἡμῖν aut ταῖς πρὸ τοῦ. Paulo inferius comma ante βίβη collocandum.

P. 148.

εἰ δὲ μὴ, αἰσθόμενον ἀποθέσθαι καὶ μὴ διαφθαρήναι.) in tempore, antequam mordeatur aut aliam a bellua noxam accipiat, sentientem, qua cum fera coniunctus sit, et quantum sibi ab ea discrimen immincat.

τιμωρίας) vindiciarum, si potentior debiliori ius debitum asserat. Statim post pro συναϊρουμένων leg. συναϊρομένων. id est συνεπιλαμβανομένων, *adiuvanti, succurrenti.*

ἡδεῖς ἢ εὐεργέται) ἡδεῖς est εὐμενεῖς, φίλοι, προσηνεῖς. ut apud Demosthenem p. 41, 36. in fine orationis de pace: εὐχ ὡς ἡδέως ἡμῖν ἔχουσιν.

οἶον νεκροῖς συντίθενται) f. οἶον ἂ νεκρ. σ., ut c. c. eiusmodi res, quae una cum mortuis humari solent.

P. 149.

καθιστᾶ τὸν οἶκον) καθίστα in imperfecto. *domum vel rem familiarem in bonum ordinem redegerit.* Statim post pro τοῦ θεασαμένου leg. τῶ θεασαμένῳ eorum, quos saluos esse multum intererat eius, cui oblatum fuerat illud *insomnium.*

πέμψαι τὸν ἴδιον) πέμψας. in participio.

P. 150.

ἢ καὶ ἀπύτησεν) aut ὡς leg. aut ὀ. deinde videtur aliquid deesse. f. ita locus est constituendus: ὅτι τὰ κέρματα πρὸς τὰ ἐναντία — quod aera minuta semper eventum aliquem iniucundum significant.

καὶ αὐτῶ, τὸ λυπεῖσθαι) καὶ αὐτὸ τὸ λυπεῖσθαι. ut etiam reddidit interpres.

ἐν τινι, ἐπὶ τινι) f. ἐπὶ μεγάλῳ τινὶ λυπηθῆσθαι. verba quoque ἐν τινι delenda existimo, ut vitiosam scripturam verborum ἐπὶ τινι.

P. 151.

κοιτοπετῶν) κυνοπετῶν.

P. 152.

ἔταν — ἐν γαστρὶ ἔχει) ἔχη. Mox pro αὐχ ἢ αὐτῇ leg. εὐχὴ αὐτῇ, non ipsa.

ταύτην ἐκείνην) ἐκείνην non cohaeret cum ταύτην. nam hoc quidem ad ἱστορίαν referri patet. illud autem ad τὴν ψυχὴν redit. unde consequitur etiam παράγειν in infinitivo legi oportere *illam (animam) in medium producere*.

ἐν ἅπαντι τῷ λόγῳ) τῷ λόγῳ non cohaeret cum ἅπαντι, sed cum προστιθέμενος. *accedens ad partes sanae rationis in omni re*, idque sequens, quod videro rationi consentaneum esse.

P. 153.

οὔτε ἵπταται, οὔτε φθ. — ἀργή ἐστι) forte relinqui debet auctori non tersissimo sua stribligo. posset tamen oratio facili negotio in hunc concinniore ordinem redigi: οὔτε ἵπταται, οὔτε φθέγγεται, ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, καὶ ἡ θάλασσα κατὰ ταύτην τὴν ὥραν ἀργή ἐστι.

πρώτη πρόσεισιν) malletm πρόσεισιν, *prodit e latebris in conspectum*.

ζῶντας καταλαμβάνου) sententia postulat ἐγρηγορούτας, *vigilantes, expurgatos*.

τῶν πάλαι λειφθέντων) τῶν παραλειφθέντων aut τῶν τότε παραλειφθέντων.

P. 154.

οἱ ἱπτάμενοι ἕρπιδες) sunt enim aves quoque non volantes, ut anseres, anates, gallinae, similes, quae dominos et habent et patiuntur.

ἀναπτῆναι, δούλους) δούλοις. in dativo.

διὰ σταυροῦ πέτεσθαι) post σταυροῦ sigendum punctum; sententia enim ibi perfecta est. *punit, saepe quoque ipso crucis supplicio.* Tum nova incipit sententia. πέτεσθαι, μήτε — ita volare, ut neque multum super terram emineas, neque prope ab ea absis —

P. 155.

τὸ ἐκόντα πέτεσθαι καὶ βαυλόμενον ἄν.) verba καὶ βαυλόμενον delenda, ut scholium, aut ut varians lectio. nam idem dicunt atque ἐκόντα πέτεσθαι.

διὰ τῆς αὐλῆς ἢ τῆς οἰκίας ἐπέπτη —) fateor, locum hunc mihi obscurum esse. quamvis enim legerim ea, quae Thomas Shaw in Itineris sui Africani expositione de ratione aedificandi, quae penes Mauros usu recepta est, tradidit, quam rationem ille contendit eandem ipsam esse, qua veteres in condendis suis aedificiis usi fuerint: nihilo tamen magis propterea intelligo, qui possit aliquis διὰ τῆς αὐλῆς ἐξέρχεσθαι, qui non exeat per τὸν πυλῶνα. nam *aula* statim excipiebat τὸν πυλῶνα seu ostium aedium, in semitam publicam patens, primum et extremum ostium. ex aula deinceps patebat ostium medium in aedes interiores. denique tertium ostium, ἢ ὀπίσθιος θύρα, ianna postica, per quam exibant, qui fallere velent, et nolent conspici exeuntes; item mortui ignobiliores efferebantur. Id unum hic video, verba ἢ τῆς οἰκίας delenda esse, ut scholium hominis imperiti, cui veterum aedificandi ratio incomperta esset.

ἐπὶ δίφρου δὲ ἢ βαθμοῦ ἢ κλίνης ἢ βάθρου) ἢ βάθρου videtur delendum post ἢ βαθμοῦ, quod idem est. significat autem hoc vocabulum βαθμός; aut βάθρον tale scamnum parieti praeductum, quale est illud, quod Turaeae et Mauri *Soff'a* appellant, in quo sedent, cubant et dormiunt. δίφρος; est lectica.

P. 156.

τυρομάντεις, γυρομάντεις) videri potest alterutrum delendum, ut prava scriptio. Interpres aut in suo codice habuit, aut coniecit πυρομάντεις, vertit enim *ignium vates*, hoc est, qui e diversis ignium accensorum formis vaticinarentur. qua de coniectura lectionevè, item de alia, quae mihi in mentem venit, χυτρομάντεις, ex *ollarum percussarum collisarumve crepitatione vaticinantes*, et universe de hoc loco, debeatne in eo quidquam moveri, necne, non liquet, satinsque est in medio relinquere. Posset quoque τεφρομάντεις, πυρομάντεις coniici, *qui e cineribus, et e granis tritici vaticinantur*. item πιτυρομάντεις, *qui e farris pinsi glumis et recrementis vaticinantur*.

καὶ αὐτοὶ μὲν μαντικῆς) mallein αὐτῆς.

τὰ ὑπὸ τούτων λεγόμενα) τούτων si bene habet, sed secus videtur habere, redit ad μάντεων, quod supra erat. credo potius peculiare genus vatum in eo vocabulo latere.

γενεσιολόγων) γενεσιολόγων duplici omicro. addit autem hoc ob vocabuli *mathematicorum* ambiguam acceptionem.

ἀναχειραβίω) h. vocabulum in tria dividendum et leg. est ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρα βίω, *praeter eos, qui se in vita communi fideles praestant*. est autem ὁ ἀνὰ χεῖρα βίος *vivendi ratio, quae perpetuo inter hominum manus est, ipsis ubique observatur*.

P. 157.

καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων) f. καὶ περὶ ἑαυτῶν, καὶ περὶ τ. ἄ. π.

ἀποδέοντας ζῶντας) f. ἀποδ. τοσοῦτον ζ. Et infra pro δεκάκις δέκα scr. δεκάκι δέκα absque sigmate. v. p. 158. bis. nam alias, admissio sibilis, emergeret numerus centena-

110 maior. scilicet 290. atqui praecipitur, ut numerus centenariorum minor sit.

P. 158.

οἶον, τὰ δύο γίνεται τετρακκ. —) distingue: οἶον τὰ δύο, (γίνεται ταῦτα τετρακκίσια ἑβδομήκοντα τέτταρα) οὔτε δὲ ἐνδέχεται —.

καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐλθόντες) καὶ delendum. accedimus ad illud elementum, quod numerum vocabulo integre scripto significatum refert. ut numerum vocabulo ΔΥΟ integro exarato significatum refert elementum β. si quis igitur vocabulum δύο literis omnibus exaratum sibi in insomnio visus fuerit videre, ille eius loco elementum β assumit. Statim post pro δείκνυται ἀπὸ leg. δ. ὑπὸ. ut infra. v. tamen p. 160.

— καὶ ὑπὸ στοιχείου μὴ δείκνυσθαι, ἀλλ' ὑπὸ χαρακτῆρος) aut alium numerandi modum penes Graecos aetate Artemidori obtinuisse, quam qui nostris in libris regnat, aut Artemidorum memoria deceptum fuisse necesse est. numerus enim septenarius elementum habet ζ, quo significatur. at numerus sex significans, elementum non habet, quo representetur, sed character aliquis τ latino S similis, eum numerum exprimit. Artemidorus autem hoc pervertit, et quod τῆς ἑκτάδος est, id tribuit τῆς ἑπτάδος. Statim postea leg.: εἰκοσιδύο ἔτη. εἴτη ὀκτώ —.

κατὰ μόνας σημ.) tantum numerum significare, quantum singularum literarum seorsim sumptarum valor in unum consummatus efficiat. ut δέκκ efficit 50. nam δ est 4. ε est 5. κ est 20. α est 1. hi quatuor numeri consummati efficiunt 30.

ἀλλ' ὑπὸ στοιχείων) ἀ. ὁ. στοιχείου. nam decem uno elemento, Iota puta, exprimitur.

ἀπὸ τῶν δέκκ) ab illis quatuor literis, quarum prima est Δ, secunda Ε, tertia Κ, quarta Α, ita scriptis et

computatis. subauditur γραμμάτων, vel στοιχείων potius. Statim postea leg. ἐὰν δὲ ἰῶτα.

P. 153.

ἥντι δὲ δέχεται) ποτέρως. *utro autem modo accipiendum sit N. pro quinquaginta, an pro tredecim.*

τὸ ξ̄, ἤτοι δέκα τέσσαρα) τὸ ξ̄ τεσσαρεσκαιδέκατον, ἤτοι δεκακαιτέσσαρα.

P. 160.

οὔτε ἐν τοῖς πρώτοις λέγει — πρώτῃ πλείονα τῶν πενήκοντα, οὔτε —) *nam neque numerum ipsi dedit, de quo deduci annos iam exactos oporteat. numerus enim maior, is est 70, deduci a minore, 50 puta, nequit.*

ὅτι τὰ πενήκοντα σημαίνοντα) f. ὅτι τὸ στοιχεῖον τὸ πενήκοντα σημαῖνον — *quia elementum quinquaginta significans, N. puta, in alphabeto, seu serie literarum, litera est tertia post decimam.*

τετηρησθῶ) τετηρήσθω. Et infra pro ἐπὶ τὸν τοῦ περὶ χρόνου ζωῆς λόγον leg. f. ἐπὶ μὲν τοῦ π. χ. ζ. λόγου. *ibi, ubi agitur de spatio vitae.*

ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων προθεσμιῶν —) *alia autem temporum spatia ubi significata fuerint, aestimari ea debent ex ratione probabili temporis, intra quod illae res praedictae aut evenire, aut peragi possunt vel debent.*

P. 161.

ἀνελλειπῶς) ἀνελλιπῶς. per iota simplex.

ὑπὸ τῆς πείρας) aut ἀπὸ suffici debet in locum praepositionis ὑπὸ, aut hac servata, addi παρεσχέσθαι, aut κεχορηγήσθαι vel simile quid, *suppeditatum, praebitum et praestitum fuisse.*

ἔτι καὶ ἴ) ἔτι, *adhuc, porro quoque.* Statim postea aut ὦν leg. est loco ὡς, aut ἢ ὡς. *aliter, quam mihi visum fuit.*

ὅτι εὐρήσει λέγειν — ἰκανὸς ἦν) ὅτι εὐρεσιλογεῖν μὲν καὶ πιθανεύεσθαι κτ' γὰρ πάνυ ἰκανὸς ἦν — *me ipsu. n quoque nota carere facultate subtiliter et argute excogitata probabilia- que commenta in medium proferendi.* Statim post leg. ἀλλ' οὐ θεατροκοπίας, καὶ τὸ τοῖς λογεμπόροις ἀρέσκειν ποτὲ μετῆλλον.

μήτε προσθῆναι, μήτε) προσθεῖναι. Statim postea pro εἴτε γὰρ leg. εἰ μὲν γὰρ, aut paullo post pro εἰ δὲ leg. εἴτε δὲ. Porro pro ταῖςδε malleμ ἐν ταῖςδε.

Θαυμαστὸν ἐν Δαλδίᾳ Ἀπόλλωνα) Θαυμαστὸν τὸν ἐν Δ. Ἀ.

AD LIBRUM TERTIUM.

In extremo titulo, quem index huic libro praefixus in fronte gerit, legitur vocabulum ἐνόδιον. id est *viaticum*. v. p. 175. extr. ἐνόδιον, id quod in itinere aut usu venit, aut consumitur, idem est atque ἐφόδιον, aliquid, quod peregre abeundi viae ergo commode absolvendae additur. Titulus autem hic, et index pariter multo sunt recentioris aevi, quam Artemidorus.

P. 164.

ἐξ ὀλοκλήρου) post hoc videtur καινὰ vel νέα, vel πρόσφατα vel simile quid deesse. Porro vocabulum ἐκφωρούμενα videtur idem atque διαφωνούμενα *discrepantia*, *parum consentientia* significare.

P. 165.

καὶ εἰς εὐμορφον — κάλλους) f. καὶ εἰ εὐμορφον εἶη, τοῦ προτέρου παραφαιρέσειν κάλλους. *etiamsi in se formosum esset, tamen de pristina venustate detracturum esse.* Statim post leg. καὶ εἰς οὐ συνημμένα κεφάλαια.

ἢ ἄλλον παίζοντα κακόν) καὶ ἄλ. π. ἴδη, κακόν. Statim post pro πλείονας leg. μείονας, *pauciores*. Mox pro ἀπολύμενοι scr. ἀπολλύμενοι. *amissi*.

τηρούμενα κλέπτῃ) τηρ., ἂ κλ.

P. 166.

καὶ οὐ πάντες φανερώς —) καὶ ἅπαντες φ. —

τοῖς μὲν φιλοτροφοῦσιν) τοῖς μὴ φιλορτυγοτροφοῦσιν, *iis, qui alias non student nutritioni coturnicum*. Mox pro μὲν ἐγχώριαι leg. οὐκ ἐγχ.

P. 167.

αὐτὸ σῶμα λυμζίνονται) mallem σῶμα abesse.

P. 168.

αἱ λεγόμεναι ἐλπίδες) ἐμπίδες. nota haec animalcula ex Aristophanis Nabibus. Deinde pro καταβοοῦντας leg. καταβοῶντας.

ἦττον δὲ πονηρὸν μάχεσθαι) aut loco μάχεσθαι leg. est τούτοις, aut utrumque iungendum.

συναίροῦνται) συναίρονται. nullum tamen discrimen significationis novi inter συναίρεσθαι et συλλαμβάνεσθαι. dictio porro δεῖ τοῖς ἀνθρώποις βοήθειας idem dicit atque δεῖ καὶ τῶν συλλαμβανομένων. videtur ergo turbatum aliquid hic loci a librario fuisse. Porro pro δὲ post πονηρὸν et ante ἐτηρήσαμεν leg. οὔν.

P. 169.

κροκίδειλος — διαθήσεται) διαθήσει.

ὄρνιθων) gallinarum et quidquid ad id genus avium altitium domesticarum pertinet.

δυσιτάσων) δυσιτάσσειτον. Et infra pro πολλάκις δὲ καὶ θεῶν leg. π. γὰρ κ. θ.

P. 170.

P. 170.

καλόβαθρα) καλόβαθρα (vel καλώβαθρα) ὑποδέσασθαι, *gratias sibi subligasse, aut subligari curasse.*

P. 171.

βασιλείαν ἄρχειν) βασιλείαν, ἢ ἀρχὴν.

P. 172.

Εἰς μάντεϊς δὲ φοιτᾶν) εἰς μάντεως. scilicet οἶκον vel ὀμιλίαν. ἤγουσι πυθάν.) li. verba videntur, ut scholium verbi μαντεύεσθαι, delenda esse. Mox pro προσῆκεν leg. προσήκει.

ἀ ἀν οἱ κἀκεῖνα μ.) κἀκεῖνα delendum.

πρὸς τὰς ἀρέξεις — τῷ νοσοῦντι οἱ ἱατροί.) aut πρὸς hic loci delendum, aut postea pro τῷ νοσ. leg. τὸν νοσοῦντα, *nou ad satietatem et appetitum aegroti nutriunt eum medici.*

P. 173.

κακὰ, καὶ ταῦτα) καὶ delendum. Porro pro κατέδεταῖ leg. κατεδείται. Et καὶ post ἔσσονται et ante ἱκανοὶ delendum.

P. 174.

Ἐπ' ἀριστερᾷ) ἐπ' ἀριστερὰ. id est ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη, et sic quoque initio capitis proximi 25. ubi νόθου; per ο parvum est exarandum.

μητρειᾶν προγονόν) μητρειᾶ. in nominativo. *noverca*. nam φιλήσαι est optativus. Deinde pro ἤττονας leg. ἤττονα.

P. 175.

λέγω δέ) nam πρόγονοι quoque dicuntur *privigni*.

ἐπίγονοι) minores, nepotes, quorum tutela, mortuis parentibus, ad avos rediit.

καὶ ἔστι δῆλος) δειλὸς, *pauidus*. quemadmodum servum decet esse.

περὶ μυῶν γεγραμμένων) γεγραμμένῳ. *in illa parte libri, quem Melampus de monstribus et prodigiis edidit, quae pars agit de muribus.*

ὡς ἀπολελειμμένον ἐπ.) ἀπολελυμένον, *solutum, separatum.*

P. 176.

ἀπὸ τῶν αὐτῶν γὰρ σύγκειται γραμμάτων) *h. verba delenda sunt. apparet enim liquido, ea falsa esse, et ab Artemidoro proficisci non potuisse.*

καθαρὸν εἶναι τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν γῆν.) κ. ε., μήτε τὸ ὕδωρ, μ. τ. γ.

ἔστιν εὖν πονηρὸν) ἔ. ο. ἦ πον. Deinde pro οἰκέτην post Λεκάνη scr. οἰκέτιν *in foemina. dispensatricem.* Et mox pro ἀπηλευθερωμένην scr. ἀπηλευθερωμένη.

P. 177.

διὰ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι πάντας εἰκόσιν.) ἐπαγγάλλεσθαι.

P. 178.

τοῖς προσδοκοῦσιν ἀποδήμους) προσδοκῶσιν. *ibid.* deest aliquid. requiritur vocabulum, cuius literae una cum literis vocabuli ἀγγελία computatae efficiant numerum 100. vocabuli ἀγγελία literae efficiunt 53. vocabulum itaque desideratur, cuius literae efficiant numerum 47. ἔστι γὰρ ἰσόψηφον τῷ — — — ἀγγελία τὰ ἑκατὸν. Statim postea τὸν ante πλοῦν delendum.

περὶ τοῦτο ὄλωσ ἢ ἐξιτέον) περὶ τοῦ ὄλωσ εἰ ἐξιτέον, *qui deliberant, vel ambigunt, sitne ipsis prorsus peregre proficiscendum, an domi manendum.*

*Αλυσίς γυναικῶν σημ. διὰ τὸ ὄνομα) non intelligo. Statim post pro ἐκ πολλῶν f. leg. ἐκ κρείων πολλῶν.

P. 179.

ἐπειδὴ γὰρ κειθεζ.) γὰρ delendum.

Περὶ δὲ χρημάτων διαφορᾶς, ἀπὸ τοῦ λόγου) *de diversa significatione suppellectilis dixi ibi loci, ubi de vestimentis et mundo utriusque sexus sermonem institui.* ἐπὶ (non ἀπὸ) τοῦ λόγου.

Σύννεργα δὲ καὶ τὰ εἰς) pro καὶ leg. ἢ aut τουτέστι. nam exponit significationem vocabuli *σύννεργα*.

ἂν τε γὰρ ἐπ' ἀγαθοῖς τοῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων —) *nam si, cum reliquarum specierum per insomnium oblatarum significationes sint hilares atque faustae, tum iis quoque accesserint laeti ominis nomina, efficiunt haec fausta nomina, ut bona tanto significantur perfectiora; quod si vero malis significationibus adhaerescant fausta nomina, minuunt haec nomina significationum diritatem.*

P. 180.

ἄλλ' εἰκὸς τὸ ὑποκεχυμένον εἰς ἐπιθυμίαν ἄγειν αὐτόν) ἄλλ' εἰκὸς τὸν ὑποκ. ε. ἐ. ἄ. αὐτοῦ. scil. τοῦ ἀναβλέπειν. *scil. verum, hoc est instum, rectum, et rationi consentaneum, est huius rei, recuperandi visus, cupidinem illi movere vel iniicere, cui oculi suffusi caligine fuerint.*

προσελθὼν λέγης) λέγη simpliciter, aut λέγη τις.

P. 181.

δανειστῆς οἰκέτης, δεσπότην) aut simpliciter οἰκέτης cum οἰκέτη mutandum est, aut leg. οἰκέτη φαινόμενος δεσπότην —.

παιδεύειν βουλ, καὶ μαινομένοις. ἐπειδὴ καὶ παῖδες) *πεινομένοις. ludum aperire literarium cogitantibus, et pauperibus. ἐπειδὴ καὶ οἱ παῖδες.*

P. 182.

καὶ μὴ ἡρεμεῖν) h. verba videntur aut scholium, aut varians lectio esse verborum καὶ μὴ κατεβῆίφθαι.

φοβουμένοις. ἀνεπιστρέφουσι) ἀνεπιστρεφεῦσι. est enim ab ἀνεπιστρεφέω, *sunt ἀνεπιστρεφῆς, homo nil curans, non au-*

tem ab ἀνεπιστρέφω, nam composita talia verba ab α privativo circumflecluntur.

πρὸς ταῦτα ἐπιτηδεϊότερον ἑαυτὸν περιέχειν) πρὸς πάντα ἐπιτηδεῖος ἐτέρῳ ἑαυτὸν π. potest quoque ἐτέρῳ abesse.

ἀνίαν σημαίνει, ἐπὶ τοῖς) ἄ. σημ., ἢ ἐπὶ τ.

P. 183.

περὶ αὐτὰ τὰ φυτὰ) περὶ enim παρὰ est mutandum. παρ' αὐτὰ τ. φ. ob ipsas arbores. est quoque differentia quaedam, cuius causa penes ipsas arbores est.

P. 184.

ὑπ' αὐτοῖς αἰσχύνεται) ὑπ' αὐτῆς αἰσχυνεῖται. Et in seq. cap. pro ἀκούεσθαι κακῶς leg. ἀκούσεσθαι κ. Deinde μαχίμοις est rixam facile concitantibus.

ἢ αὐτὸ μόνον) ἀλλ' ἢ, α. μ., sed solummodo. Porro μεμνημένους potest exponi rerum iniicientes mentionem, suspectum tamen mihi esse hand diffitebor. Paulo post delendum ἰσχύουσι, ut scholium verbi εἰσι. nam dictio cicadae nihil sunt nisi vox, idem significat aliud, quam nulla alia re valent, quam voce. potest tamen etiam sic legi: οὐδενὶ γὰρ οἱ τέττιγες, πλὴν φωνῆς (aut φωνῆ) ἰσχύουσι. Statim post λέγουσι idem hic valet atque προλέγουσι.

P. 185.

ὡσαύτως ἀποβάνει) scilicet τὰ ὑπὸ τοῦ ἁσφοδέλου σημερινόμενα, ὡς τὰ ὑπὸ τῆς σκίλλης.

ἢ ἄλλο τι μέρος τοῦ σώματος, τὸ αὐτὸ πάσχειν) ἢ ἄλλο τι μ. τ. σ. τὸ αὐτὸ, τὰ αὐτὰ πάσχειν. aut aliud quodcumque corporis membrum, idem suo membro, modis iisdem atque ipse, affici. Mox leg. καὶ αἱ τῶν μερῶν πηγάσεις.

κατέλαβεν ἐπὶ τῆς ἐρωμ.) post κατέλαβεν videtur αὐτὸν excidisse. quamvis id affirmare pro certo nolim.

P. 186.

Προσευχῆ) *templum videre*, praesertim iudaicum, aut christianum. vid. paullo post — εἰς προσευχὴν —. utitur Martialis vocabulo *proseuche* hoc sensu, si bene memini.

μεταῖται, ὁμοίως καὶ —) ὁμοίας. mendici significant videntibus, fore, ut ipsorum quoque similis species futura sit suae, similiaque ipsi sibi agant et perferant.

βλ. μεγάλην καὶ ἐπικίνδυνον) ἢ καὶ ἐπιεικῆ κίνδυνον, et periculum, haud contemendum, aut καὶ πρῶτον ἐπικίνδυνον.

ἀμφισβήτησιν τινὰ) ἀμφ. πρὸς τινὰ. fore, ut illius domus causa cum quopiam lite experiatur. *ibid.* ἄν τι λάβωσιν. tribus vocabulis. Et infra χωρῖον signif. villam, praedium rusticum.

οὐδὲ θυρῶν) subandi εἰ μὴ ἔδει κλείειν.

P. 187.

τοῖς δὲ πιστεύειν θέλουσι) l. aut πιστεύεσθαι, aut πιστεῦσθαι, aut ἐπιστατεύειν, esse procurator, villicus, dispensator.

διὰ τὸ πολλὰς ψήφους κλέπτειν) διὰ τὸ πολλοὺς τὰς ψ. κλ. quia multorum mos est, calculos clam mutare, tam furtim et occulte dextroque alios aliis subicere, ut adstantes factam fraudem non deprehendant. Caeterum capita haec duo videntur locum debere mutare, ut quod nunc est sextum a quinquagesimo, fiat septimum, et septimum, quod nunc est, in illius locum succedat. rationem huius permutationis statim intelliget, qui primum versum capituli 57. cum versu primo capituli 55. conferet. nam hic dicto coquo domestico aut intra aedes viso, opponitur coqus forensis.

P. 188.

πρὸς τοὺς κινδύνους σημ.) πρ. τοῖς κινδύναις σ. praeter pericula.

εἰς τὸ δημόσιον) *muletam fisco reipublicae addicendam.*

διὰ τὸ πάντας ἀποδέχεσθαι) aut δέχεσθαι simplex, aut ὑποδέχεσθαι.

ἐξ ὁδοῖς) *ibi locorum, ubicunque exscendatur, sive e navi, sive de curru. ibid. ἔστηκε, καὶ μικρὰς.* Statim post leg.: καὶ πάσῃ ἀποδημίᾳ χρῆσθαι. aut καὶ πάσαις ἀποδημίαις χρῆστας ἔσεσθαι. aut καὶ πάσης ἀποδημίας χρῆστὸν τέλος ἔσεσθαι.

P. 190.

ἀγορὰ ἐσπαρμένη πάντῃ) παντὶ. unicuique homini.

P. 191.

κινήσεις, καὶ ἐπιβουλὰς χρεῶν) ἐπιβουλὰς. Et paullo post pro κατεασόμενον scr. κατεασόμενον.

P. 192.

μάλιστά γε τοῖς νοσοῦσιν) pro γε leg. δέ. Statim post pro τὰ leg. τὰς. scil. ὄρας. ut statim recte legitur.

εἰς οἰκίαν κατατεθέντα) f. εἰς οὐκ οἰκίαν aut εἰς ἀνοίκειον. *quippe quae, ibi si fuissent posita, fuissent locum non suum sortitura.* Statim post pro μήτε μὴν leg. μή γε μὴν. *neque rursus tamen.*

προσδοκηθέντες) προσδοκηθέντες. Deinde pro τότε καὶ ὅπως leg. πότε (quando) κ. ὄ.

P. 193.

λέοντα εἶναι καὶ βασιλέα) καὶ delendum.

πεινάς θλιβόμενον) π. θλιβόμενος. Et infra leg. οἱ καθέκαστον uno vocabulo. Statim post leg. πρὸς τί ἀρμόζει, expuncto ἕκαστον. modo enim praecessit. Porro leg. οὐδέν τι μᾶλλον ἐξ ἑνός, ἀλλ' ἐκ πάντων (vel ἐκ πάντων δέ) ποιοῦνται. *nihilomagus propterea ex uno, sed ex omnibus simul sumtis pronunciant.*

πρὸς τοῦ ἀκριβοῦς) leg. πρὸ τ. ἀ. Paulo post leg. ἰάσειν pro ἰάσει. Et pro ἰχων I. ἴχω. *vel iuratus ausim affirmare.* Porro καὶ ante οὐ σφόδρα ἐλλόγιμον delendum. *)

AD LIBRUM QUARTUM.

P. 197.

ἴσγε ἑμαυτὸν.

P. 198.

ἀλλ' ἢ πείρα, καὶ) L. ἀλλὰ πείρα, κ.

σπερματωδέστερα) σπερματώδης πραγματεία est eiusmodi tractatio, quae doctrinae alicuius prima tantum elementa, et veluti semina solummodo proponit, unde sedulus et attentus animus elicere perfectiora reliqua possit. opposita ergo est τῇ διεξοδικῇ καὶ πλατυτέρᾳ πραγματεία.

τινὰ πραγματείαν ἀνευρίσκετο) L. τινὰ τὴν πρ. εὐρίσκετο.

εὐρίσκειν. Ἀθροίσας) εὐρίσκειν non admodum commodo loco positum. aptius foret ἐξῆν vel ἐκαιεῖν. Mox pro ἀξιόλογα leg. ἀξιολογώτατα.

ἐν ἐπιδομῇ λόγων, τρίτον) L. ἐπιδρομῇ ἐπιλέγων (vel ἐκλέγων) τρίτον —.

ἐπιβόλως) L. ἐπιβόλως. recurrit tamen εὐεπιβόλως p. 200.

τε, εἰ αὐτὸ μόνον) L. τε, εἰ αὐτὸν (subaudi σε) μόνον — quo et tu ipse sagaciter et dextre singula quaeque iudicare queas, si te tibimet quorumque dare rationem et per te atque pro te scorsim examinare quaeque oporteat.

τὰ ἐναυθῆ γραφ.) I., τὰ γὰρ ἐντ. γρ. uti etiam interpres videtur in suo codice habuisse, aut coniecisse.

*) Ad superiores tres libros annotata, scripta sunt Anno 1757. insequentia autem ad librum quartum, mense Martio A. 1762.

ἤττονες εἰσι) libellos nostros, et nostra hac in arte praecepta multi summo studio appetunt, et deperiant, eorumque desiderium ferre nequeunt.

P. 199.

ἐπανορθοῦν) si bene habet, positum est pro κατορθοῦν, qui volunt praeclare rem gerere, et operae pretium facere.

ἀπαρχῆς) L. ἀπ' ἀρχῆς· duobus vocabulis.

αἰτιολογήσασθαι) f. αἰτιολογήσθαι. in infinitivo perfecti passivi pro ἠτιολογήσθαι. vid. p. 198.

ἄλλοις) id est τισίν. *ibid.* ἀσφαλές) subaudi τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λ.) f. οὐκ delendum.

ἐπιμελῶς προεῖπον — τεχνικῶς —) f. ἐπιμελῶς μὲν προεῖπον ἀλαχῆ, ὅτι ἕτερόν ἐστι τοῦ ὄνειρου τὸ ἐνύπνιον, καὶ οὐ ταυτόν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺ τὸ ἐνύπνιον καλῶς εἶπες ἂν, ὅτι, ἂν μὲν τεχνικῶς —. *Ego quidem iam atibi docui diligenterque demonstravi, aliud esse ὄνειρον, aliud ἐνύπνιον, neque diversa esse eiusdem rei nomina; tu autem bene feceris, si dixeris, ἐνύπνιον esse, si quidem id ex arte a quopiam definiatur —.*

τὴν δύναμιν ἔχοντα) scr. ἔχον in neutro. sed quod in solo somnio vim habet, extra somnium nil valet, neque efficit, neque significat.

τοῖς ἐν στάσει χρωμένοις) L. ἐνστάσει uno vocabulo. posset quidem etiam ἐντάσει legi, *contentione animi*. sed nil opus est ulla mutatione. nam ἔνστασις est attentio animi, cum insistit uni alicui rei, quam considerat, et pertractat quasi modis omnibus, et caute circumspicteque in ea versatur. Deinde ante ἀγαθὰ deest aliquid, c. c. καὶ βουλευομένοις vel καὶ περὶ χυμπεύουσιν, *qui attento semper sunt animo et consilia agitant vel res agunt bonas et susceptu laudabiles*, illis nulla contingere ἐνύπνια. aut alias leg. est ἐνστάσει χρωμένοις ἀγαθῆ καὶ εὐπροαίρετῃ, ἐνύπνια —.

P. 200.

τοῖς πολλοῖς ἐνύπνια) f. τ. πολλοῖς πάντα ἰδοῦσιν (vel ὄρω-
σιν) ἐνύπνια. ne vero te in errorem ducant plebei, qui
nihil vident, quam mera ἐνύπνια.

τοιαῦτα σημαίνουσιν) forte vitium est in his verbis.
Cogitavi τὰ ὄμοια, vel τὰ αὐτὰ τοῖς σημαίνουσιν. *illi vident
res similes illis rebus, quae suum eventum, vel, quae
se eventuras esse per insomnium significant. si bene ha-
bet vulgata, subandiri debet αὐτοῖς. tales res significant
ipsis futuros eventus, quales volunt. sed hoc alienum
est ab huius loci sententia.*

οἷα δυνάμενος διακρ.) L. οἷον, ὁ δυνάμενος δ. — .

συνειλημμένα) scr. συνειλημένα. unico tantum μ. est enim
repetendum a συνειλεῖν, non a συλλαμβάνειν.

ἴπτασθαι δὲ εἰ δόξει) L. καὶ ἴπτασθαι δὲ δόξει. *etiam qui
peregre profecturus est, ille porro videbitur sibi volare.*

ὁ ζωγράφος τὸν δεσπότην κατορύττων) L. ὁ ζωγρ., ὃς τὸν
δεσπ. κατορύττειν.

ἰδόμεναι τοῦτο μὲν) ἰδόμεναι, καὶ τοῦτο μὲν — *pictor ille
(servus) in Corintho saepe videbatur sibi herum suum
vivum terra defodere, alias suae pergulae tectum per-
didisse, alias amputatum sibimet caput habere.*

P. 201.

οὐκ ἄπορόν σοι τὸ διακρ.) f. οὐκ ἄπ. σοι δεῖ εἶναι τὸ δ.

ἢ ὑπὸ κυνὸς δεδῆχθαι) ante haec verba desunt quaedam.
λαβεῖν, φίλον ἰδεῖν, ἢ ἥλιον, ἢ δραπέτην) f. λαβεῖν, ἢ φίλον
ἰδεῖν, ἢ ἵππον, ἢ δρ. *aut videre amicum, aut invenire
equum, servumve fugitivum.*

συντείνειν) L. συμπίνειν. si quis putet, se domi suae edere
aut bibere scorsim; aut in multitudine aliorum computare.

καθολικοῖς) καθολικὰ appellat ea, quae consueto naturae
modo et more omnibus et semper solent evenire.

P. 202.

καὶ σφόδρα τε ἔχειν ἐν τ.) καὶ σφ. γε ἔχεις ἐν τ.

τούτῳ τῷ θεωρήματι) f. τούτῳ τὸ θεωρήμα ἐστι.

γραμματικὴν εἶναι τέχνην) f. γραμματικὴν δεῖ νομίζειν εἶναι τ.

φιλάργος) apud Valesium Emendat. III. 9. p. 90. in-
venio φύλαργος exaratum. nescio utrum rectius.

ἐπιφθόνως) fors. ἐπιδρόμως aut ἐπιτόμως, *nimis breviter et succincte*. potest tamen vulgata catenus servari, si vertatur *nimis parce*, neque satis copiose. nam quae *invidemus* aliis, ea *parce impertimus*. et sic quoque ce-
pisse videtur interpres.

P. 203.

πράττοντι δὲ κατὰ —) Pro δὲ leg. μὲν.

ἀδιαίρετον) universale est, ad universa pertinet cum
capita, tum tempora locaque.

ἀποσχέσεις) discrimina, diversitates, exceptiones.

ἀτεχνῶς δὲ, οἱ μὴ τὴν τέχνην) ἀτεχνῶς δὲ, οἱ μὴ. (scil.
ἐπιστάμενοι.) τὴν δὲ τέχνην —.

δρίζονται) subandi οἱ ἄνθρωποι, vel οἱ φιλόσοφοι, vel οἱ
περὶ ταῦτα δεινοί.

τὰ ἕξ στοιχεῖα) pertinet hoc ad cap. 4. libri primi,
cuius supplementum hoc est, in quo nunc versamur.
sunt autem illa sex elementa haec: φύσις, νόμος, ἔθος,
χρόνος, τέχνη, ὄνομα.

ἐμπτωσις) f. ἔκπτωσις, si quidem debet oppositum et
contrarium sequentis πρόσκρισις esse, ut sunt in sequenti-
bus coniugata contraria. τῇ πρόσκρισει, accretioni et com-
mixture corporum diversorum inter se, contraria est
ἡ ἔκπτωσις, excessus, quum una res velut excidit et ex-
crescit atque separatur ab altera. alias bene posset ἐμ-
πτωσις locum tueri, quod idem est atque σύμπτωσις, con-
cursus, commixtio corporum atque implicatio.

οὐκ ἐσομένων περιφ.) non sensu stricto debet accipi, sed laxo, pro τῶν ἀπογενομένων αὐτὴ ἀπολλυμένων. *ferunt nascuntium et pereuntium.*

P. 204.

ὁ νομικὸς. καὶ τις) f. ὁ νομικὸς κλητὴς. *praeco forensis.*

ὄρμη ἐπιθυμία) ὄρμη καὶ (vel ἦ) ἐπιθυμία — aut potest vocabulum ἐπιθυμία, ut interpretatio voc. ὄρμη, plane deleri.

αἰτηματικούς καλεῖν) subaudi ἐστιν, aut ἕξεστιν, aut ἐνδέχεται.

P. 205.

νομοθετούντων τοὺς θεοὺς) L. τοῖς θεοῖς.

καρπὸς ἐστιν) L. εἰσιν. redit enim ad ἄρτοι ὄμοι.

πυρῶν) forte quia disperguntur, quando seminantur grana tritici.

ὅπως δὲ χρὴ προαγορεύειν, ἐπιτρέπτεον — ψυχῇ.) f. ὅπως δὲ, μὴ προαγορεύειν, ἀλλ' ἐπιτρέπειν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. *at quomodo evenire illa debeant, non decet diis praescribere et imperare; sed ipsis permittere, non sibi.*

μνημονεύόμενα) sunt hic loci ca. insomnia, quae qui vidit, interpreti μνημονεύει, hoc est commemorat, proponit; exponit, subiicit, recitat. τὰ φραζόμενα καὶ ἀνατιθέμενα ὑπὸ τοῦ ἰδόντος τὸν ὄνειρον. (Paullo post: μέμνηται) scilicet interpres somniorum.

P. 206.

οὐκ ἐνδέονται καιρῷ τῆς νόσου θρέψας αὐτόν.) posteaquam ipsi cibum non opportuno tempore praebuisset.

P. 207.

δίκτυα, καὶ σπυρίδες, καὶ νεφέλαι, ἀλλὰ καὶ κανῶ) L. δίκτυα, καὶ νεφέλαι, ἀλλὰ καὶ σπυρίδες καὶ κανῶ —.

πάλαι τι ἐκέκτητο) Pro τι leg. τις. Et statim post leg.: ἢ οὐς πάλαι, Paulo post scr. εἰ τούτους νῦν —.

P. 209.

ἔταν μὴ ἐκπεριέχεται) scr. ὁ. μ. ἐμπεριέχεται —.

P. 210.

περιβοησίας) tumultus, fremitus, strepitus.

τῶν οὐ κολακευόντων. κολακεύεσθαι δὲ ὑπ' οὐδενός οὐ συμφέρει.) f. τῶν κολακευθέντων. κολακεύεσθαι δὲ, ὑπ' οὐδενός συμφέρει. non prodest, adulationibus circumveniri a quoquam, quisquis ille fuerit. cf. cap. 19. initio.

διαφέρει, τὸ μὴ τελεῖως) f. δ., ἢ τὸ μὴ τελεῖως. Statim post ante τὸ μὲν πεπεῖσθαι pro ἢ leg. εἰ.

πάντων ὀνείρων, τὰ γινν.) post ὀνείρων deest ὧν. quorum ea, quae evenisse significant aliquid, significant rem, institutam procul dubio in effectum esse abituram. subauditur autem quoque ἀληθές ἐστι.

P. 211.

ὑπὲρ δύναμιν πλουτεῖν) subaudi δεῖ; vel καλόν ἐστι. Statim post pro δὲ, quod post χρῆ et ante τὸν est, leg. γὰρ.

τὰ παρ' ἡλικίας τοῖς βρέφεσι) f. παρ' ἡλικίαν. Et mox pro θηλείας leg. θηλείαις.

P. 212.

Πειρῶ δὲ πάντων) l. Πειρῶ δ. περὶ πάντων —.

περισπ. πράγματα) post πράγμ. videtur λέγων deesse. appellat autem πράγματα περιεσπασμένα res nudas, quibus omnis ornatus detractus est, et omnia veluti vela et involucra. sententia est: quia, si res nudas et ornatu fucoque spoliatas proponas, etiamsi vel maxime vera dicas, tamen videberis indoctus esse.

ὡς τῆς αἰτιολογίας) ὡς i. e. quasi. noli falsa illa opinione decipi, ac si eventus rerum sequerentur tuam allegationem caussarum.

καὶ οὐχ ἁμαρτήσεις.) Leg. κ. ο. ἁμαρτήσεις.

P. 213.

ἡγοῦνται ὕ. ἀ. ὀ. ἑξαπατεῖσθαι) L. ἑξαπατᾶσθαι. Statim post pro ἰδικοῦ fort. leg. ἐναντίου.

ὄρωσι, καὶ κλοῦς) comina aut delendum, aut ponendum ante ὄρωσι. Mox pro προσαγορευτικούς leg. προαγορευτικούς. Et paullo inferius scr. pro ἐστάτω: ἐκάστω, ut etiam interpretes.

P. 214.

συνταγῶν λέγουσιν εὐρεῖσθαι) L. εὐρεῖσθαι. et paullo post pro ὅτι δὲ ἀναγράφουσι leg. ὅ. δ., ἅς ἀναγρ.

λέγων ἢ ρείδων ζωμῶν) num ἱρίδων ζωμὸν. *iridum succum*, caetera non expedio.

Ξενοκράτους Ἀφροδισ.) Ξ, τοῦ Ἀφροδισ. Paullo post leg.: καὶ ᾧ μάλιστα χ.

P. 215.

χρηστὰ γὰρ ἢ ἐπίπλαστα) L. χρυστὰ. ut etiam interpretes.

καταπλασασαμένη ἰάθη. διὰ —) scr. καταπλασασαμένη υπο σ et διότι — aut si διὰ servatur, leg. δηλοῦν pro ἐδήλου.

κρινόντος ἀπόβρασιν) Leg. κρ. τὴν ἀπίβρασιν.

πειραν εἴσεσθαι) scr. εἰσέσθαι, accentu in penultima posito. nam est infinit. aor. 2. medii. in se intro mittere, admittere, consciscere, sibi comparare.

εἰ εἴποιεν ἂν λάβωσι συντ.) f. εἰ λάβοιεν ὅποιαν ἂν λάβωσι σ. Mox leg.: ἢ ἐμπείρων λαβόντες, αὐτὸ φέραιεν, ὡς ὠφελήσον, πρότερον ἢ. qui acceperint aliam formulam medicationis, aut e fanis, aut ab empiricis, ferant illud, ut profuturum sibi, priusquam aegrotent, aut a dolore occupentur.

οὐ γὰρ τοῖς κάμνουσι) οὐ γὰρ τοῖς ὑγιαίνουσιν, ἀλλὰ τοῖς κάμνουσι. Mox pro ἐπαιήσθαι leg. ἐπαιεῖσθαι.

ἐννεηκόντα καὶ πέντε ἔτη) scil. ΠΕΙ tantundem efficit. Ergo non potest ε abesse; et scripserant veteres *Pisonis* nomen ΠΕΙΣΩΝ, non ΠΙΣΩΝ. Etiam hoc, quod praemisit ἀσφάλειαν, persuadet πει esse leg.

P. 216.

νοσοῦντι δὲ, πονηρὰ τὰ μύρα,) L. πονηρὰ δὲ τὰ μύρα. In seq. cap. pro μεταθέντες et προστεθέντες leg.: μετατιθέντες et προστιθέντες. Et infra ante μηδεὶ τῶν ὄνειρ. est ἐν delendum.

P. 217.

ἀν, ἐπιτυχῆς — δοκεῖς) L. δοκῆς. Mox pro εἴπομεν leg. εἶπεν. scil. insomnium.

ἀσχάζοντι) Leg. ἀσχάλλοντι. Porro αὐτὰ ante τὰ πέλματα aut delendum, aut leg. ἤτοι, aut ταῦτα δὲ τὰ πέλματα. Paulo post pro πάλιν αὐ ὕπ' ἐκείνου leg. πάλιν αὐτοῦ ἐκείνου.

P. 218.

εἰς ἀφέλειαν κρῖναι) subanditur δεῖ. mallet tamen κρίνε. nam alloquitur filium hoc toto libro.

ὥσπερ γὰρ οἱ πολλοὶ) L. εἰ πολλοί.

P. 219.

ὅ, τι γὰρ ἂν λείποι τῷ προσώπῳ) L. ὅτου γὰρ ἂν λ. (scil. ἢ ῥίς) τῷ πρ.; cuiuscunque enim faciei desit nasus, ἄτιμον αὐτὸ ποιεῖ. (scil. nasus deficiens). Mox post εὔτος videtur νοσῶν deesse, ut colligitur ex seqq.

ἔπταισαν πάντες.) πάντες delendum. adhaesit enim e seqq. Artemidorus indices capitum nullos adscripsit.

P. 220.

ἀμφιμίτρια) videntur esse curva illa tigna, quae costae appellantur, et utrumque navis parietem succingunt,

et in carina, velut costae in spina dorsi, concurrunt. τὰ ἐνπερόνεια.

ἔσπασε) subaudi ὕδωρ. quod forte librarius omisit, ab auctore non omissum. nisi σπῆν dixerint veteres pro διεστάναι, deliscere.

P. 221.

προελθών) progressus in publicum e domo sua.

ὁ βίος, διχῆ — τὸ ζῆν.) haec verba initium efficiunt capitis sequentis, ubi non de corvis agitur, quod inscriptio mentitur, ab indocto librario profecta, sed exemplo allato confirmatur hic edita sententia, vocabulum βίον etiam ipsam vitam, seu spiritum, non solummodo facultates, significare.

ἐπιστάντα;) subito in eam coortos, et congressos, et irruentes, priusquam sciret venturos, aut sentiret unde.

P. 222.

Ὅσα λέγει τις ἄλλω μὴ) subaudi λαβών aut λαμβανόμενα. Et infra post σταυροῦ pro ἔμελλε leg. ἔμελε, uno λ.

P. 223.

καὶ ταχὺ ἂν ἄπεθν.) pro ταχὺ alius dixisset τάχῃ, forsitan. sed a recentioris aevi scriptoribus haec duo solent permutari.

κρίναι ἔχεις. τοῦ μὲν πλέειν) sic distingu.: κρίναι. ἔχεις τοῦ μ. πλ.

P. 224.

Ἀνδρόγυιον — δρᾶμα) κατὰ δρᾶμα. Et infra pro ἐρώμεναι fort. leg. δρώμενα.

P. 226.

διδάξω σε, ἔτι καὶ τοῦτο.) verba ἔτι καὶ τοῦτο praefigenda sunt capiti seq., nam subauditur μέμνησο. etiam haec memento, non expedire, ut quis spernat —. vid. infra p. 230:

P. 227.

καταληφθῆναι) L. καταλειφθῆναι. *derelinqui*.

P. 228.

γένειτο, τοῦτον ἀδύνατόν γε τραφῆναι) f. γένοιτό τι τοιοῦτον, ἀδύνατον τρ.

P. 229.

ὡς αὖθις πιόμενοι —) ὡς αὖθις πιούμενοι, μ. — visum ipsis fuit percolare vinum, et eo facto demum bibere; quia cognoverant illum casum, de quo Phocbus commemoravit. sed quam facta percolatione reperissent ossa viperæ, non biberant, sed effuderunt.

οὐ γὰρ εἴτι ἄμπελος, τοῦτο — ἐγένετο ὁ οἶνος) f. ὃ γὰρ ἐστίν ἡ ἄμπελος, τοῦτο καὶ ὁ οἶνος. ἄποτος δὲ ἡ ἄμπελος. ὅθεν καὶ ἄποτος ἐγένετο ὁ οἶνος. *id quod vitis est, id est etiam vinum. est autem vitis ad bibendum non idonea. vinum igitur ipsum quoque non erat idoneum ad bibendum.*

P. 230.

σημαίνει τοῦτο τὸ δοκεῖν) ση. π. τοῦτο δ. ο.

ὁ φελεινός) ὁ Γαληνός. Galenus. Paullo post pro τῶν ἐταίρων leg. τῶ ἐταίρῳ.

σημαίνει τέλεον, *) delendus est asteriscus, / nil deest, nil corruptum est. τέλεον est adverbialiter accipiendum pro τελέως. *plane, penitus.*

P. 233.

καὶ βούς, καὶ ἄγ. — φορβάδες,) L. καὶ βούς ἀγελαιῖαι καὶ ἄπποι φορβάδες. caeteris deletis. nam καὶ φορβάδες est viliosa scriptio pro φορβάδες.

P. 234.

ἐφεδρέωντα) L. ἐφεδρεύοντα. Mox leg. πράσσοντα, ἡ μοιχοῦς. Et paullo inferius pro λαγῶς f. leg. τρώς.

τὸ ὄλον ἔχοντα ὑποδείγματα) L. τὸ ὄ., ταῦτα ἔχων τὰ ὑποδ. Et infra leg. *ἡμέρων. a cicuribus animalibus.*

P. 235.

ἐκπλοκὰς) f. ἐκπλοίας, *egressus e portu cum navi.* aut ἐκδημίαις, *discessus domo.*

P. 236.

οὐδὲν αὐτοῦς ἀπέβαινε) L. αὐτοῖς. Statim post pro ἐπὶ leg. ἀπὸ vel potius ὑπὸ. Et infra *περίστασο est fuge, vita.*

P. 237.

τινος ἔξωθεν) f. τινὸς τῶν ἔξωθεν. Statim post pro γενομένων leg. *λεγομένων.*

Ὅπτας κατήσθιε σαρκ.) aut κατέσθιε in imperativo, aut ἐνεπλήσθι τ' ἐμοῦ.

λέγειν — ἰάμβειον.) aut in λέγειν est vitium, et leg. ἀκούειν, aut sic leg. est: λέγειν αὐτῷ τινα τοῦτο τὸ ἰάμβειον. Statim post: *πρῶτον est pridem, dudum, olim, antea,* et refertur ad ἀδόκητα. *ea, quae dudum fuere insperata.*

P. 238.

διέτριψεν) scil. τις, aut ὁ βλέπων τὸν ὄνειρον.

ὄσα δὲ οὐκ ἀκολουθεῖ τισὶ — δραθέντων ἀποβαίνει.) non expedito hunc locum. esset sententia paulo tolerabilior, si sic scripsisset: *ἃ δ' οὐκ ἀκολουθεῖ τισὶ τὸ πρῶτον, ταῦτα οὐδ' ἐν ὕπνοις δραθέντα ἀποβαίνει. quae eventa nunquam consequuntur aliquam causam, ea pari modo etiam tunc effectu carent, cum somniantī occurrunt eorum imagines.* τὸ πρῶτον est *unquam*, idem atque τὴν ἀρχὴν, *plane, prorsus.*

P. 239.

μὴ χρησέσθαι) μὴ χρῆσθαι. Paulo post f. leg.: ἐχόντων ἔγνωσαν ὄνειρου ἢ φαντασίας. et statim post pro ὄντων leg. τῶν,

ant ἂν τῶν. Porro paullo post pro οἶον f. l. ὤστε. et deinde pro ζητοῦσιν f. l. ζητεῖν.

Θεραπευθήσει) si bene habet, erit Attice pro Θεραπευθήσει. ego vero hoc malim. v. p. 269.

τομὴν ἀπιόντι) post ἀπ. videtur βοηθοῦντα vel συλλαμβάνοντα vel tale quid desse.

ἐν ἐλεγείαις) ἐν ἐλεγείοις. nam ἐλέγειον et τὰ ἐλέγεια dicuntur, ubi ἔπος et ἔπη subauditur. non autem ἡ ἐλεγεία. dicuntur haec ἔπη ἐλέγεια, quia uno pede ἐλέγει, hoc est, ἐλάττω ἐστίν, decurtata et minuta sunt, quó minus sint ἔπη plena et integra.

πρόσεχε δὲ —) Ab hoc verbo incipit novum caput. male igitur haec particula a proximo capite est avulsa, intergesto titulo, qui verbo πρόσεχε debet praefigi.

P. 240.

ὁ δὲ τοῦ θανάτου αἴτιος) pro δὲ f. l. γὰρ. Mox pro ἐδύνατο γὰρ f. l. ἐδ. γὰρ ἀμφοτέρω.

βέβαιαι) f. βεβαιωτικοί. Mox παραθήσεις, i. e. exempli et argumenti loco alleres. Et statim post pro ἡ πολλὰ διὰ πολλῶν f. l. ἡ ὀλίγα δ. π.

πάσχουσι. καὶ παράλληλα) ita reddidit Cornarius, ut si habuisset in suo eodice πάσχουσι καὶ δεῶσι, καὶ παράλληλα.

P. 241.

ὑποδέχονται) Leg. ὑποδέχονται.

P. 243.

Θεοί, τὸν ἔχουσι λόγον) I. Θ., τὸν αὐτὸν ἔχ. λ.

εἰς μακρὰν εἶδε τινὰ τῶν ἀδελφῶν ἀποθανόντα.) Pro τῶν ἀδελφῶν leg. τῶν ἐχθρῶν. et sic quoque Cornarius in latinis.

ἐξ ἀπειρίας) f. ἐξ ἐμπορίας. per mercaturam. pecuniam metuebat amittere, quam mercatori alicui mercaturae exercendae ergo crediderat.

P. 244.

διὰ τὸ τοῦ δεῖνος) τὸ delendum. Paulo post: ἐλέγετο. scil. ἡ γυνή, ὑπὸ τοῦ Πᾶνος, ἐν τῷ ὄνειρῳ.

P. 245.

ἐν τοῖς ὕπνοις ὑπὸ τινῶν) subandi φαινομένων vel βλεπομένων ἐν τῷ ὄνειρῳ. Mox τῇ ἐπιούσῃ, scil. νυκτὶ. et statim post τις, aliquis puta, cuius ei species per insomnium offerebatur.

P. 247.

πλὴν ὅσοι δυνάμειος ἀπολείπονται) aut ὅσον aut ὅσα.

ἡ τελετῆς δεομένων) haec verba delenda sunt. nam scholium sunt voc. ἀτελέστους.

P. 248.

καθ' ὃν τέτακται) f. καθ' ὧν id est κατὰ τούτους, ὧν τέτακται. nisi res quoque caeterae illorum, quorum ostensa sunt nomina.

ὅτι μὴ τὴν ἐτυμολογίαν — προσέχειν) haec tota sententia tollenda videtur, ut ingesta e margine aut titulo. Paulo inferius pro λελυμένος, quod post ὁ Νίκων legitur, leg. λελειμένος, victus. a λείπεσθαι.

P. 249.

ἐπιπροσθεμένου τὴν ἐργασίαν) f. ἐπίπροσθεν θεμένου τὴν ἐργ., quaestum, h. e. pecuniam, qua ille alipta se corrumpi patiebatur, proponens et tanquam obicem obiiciens coronae palaestrae Leonae. Mox pro κατωρρύχθαι scr. κατορρύχθαι.

τῶν δὲ ἄλλων ἐν οὐδενὶ νεκρῷ ἂν δοῦναι συμφέρει.) f. τ. θ. ἄλλ. οὐδὲν οὐδενὶ νεκρῷ δοῦναι συμφέρει. mortuo aliquid donare rerum reliquarum, nunquam omnino conducit.

P. 250.

ταῦτα γὰρ ἀποβήσεται οὐχ ὁμοίᾳ — κείρειν.) hunc locum non intelligo.

συμπτώματα ἐπακολουθοῦντα) L. σ. τὰ ἐπακ.

ἐν δὲ ἄρῳ, μὴ ζῆν) μὴ ζήσειν. Mox pro ἀνατροφὴν leg. ἀνατροφὴν, educationem, nutritionem. Deinde ἀπέθνησκε μόνως, subaudi ἐν ὕδατι.

τῷ κείρειντι) ei, qui significatus est verbo ἐκείρει supra post χῆνα τετεκέναι, ubi ὑπό τινος subauditur. et ille ὁ κείρας, quem pungere et refellere sua interpretatione voluit Syrus, haud scio an sit ipse Artemidorus.

εἶπει ὕδατι) L. εἶπεν ἐν ὕδ. Non multo post: ἡ κρίσις illa scilicet supra proposita, τὸ ἄρῳ μὴ ζήσειν, quae pronuntiavit vitalem puerum non fore. nullo definito certo mortis genere.

P. 251.

ἀορίστως καὶ ἀποβαίνει) f. ἀορ. καὶ αὐτὰ ἀποβ.

περὶ τὴν αὔριον) aut περὶ τῆς aut παρὰ τὴν. Deinde εἰς ὥρας, in annum alterum, vel vertentem eventura.

τὰ ἀγαθὰ ποιοῦσι.) f. τ. ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ποιοῦσι.

AD LIBRUM QUINTUM.

P. 252.

καὶ πάνυ αὖ ῥάδιον) αὖ aut delendum, aut cum ἦν mutandum.

P. 253.

μετὰ τὸν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν πεπονημένοις μοι βιβλίαις) μετὰ τούτῳ — πεπονημένους μοι βίβλους.

ἀντίγραφον) cum, unde exscribendi et plura exemplaria efficiendi esset copia. Statim post pro τῆς leg. τὰς.

διότερ τὰ εἰς πάντα ἀπὸ τῶν —) quapropter, quae, quum essent ab iisdem profecta principiis, tamen in eventus omnis generis longe diversissimos excedere facile possunt, ideo quod qui eadem vident, fortunis, voluntate, aetate, vitae genere inter se differunt, ea praeterii atque secrevi. Ab iisdem principiis profecta sunt insomnia species rerum eadem menti obiicientia, sed quae alios in aliis eventus sortiuntur, propter videntium fortunas diversas. Deinde aut ἡμῶν est delendum, aut legend. παρὰ τὰς τῶν δεομένων ἡμῶν, qui nos consulunt et nostra opera, qua egent, uluntur.

ταῦτά σοι προςφωνηθῆν) f. ἀπὸ. *tibimet ipsi soli inscriptum.* Deinde ἄτρεστον damnare non ausim. esset tamen planius ἀτρεκεστάτην. Infra pro παρῆν ἀνακειμένη fort. leg. παρῆν ἰούπω ἀνακ.

οἶκον εὐεξίας) fort. ὄγκον. *molem corporis.*

P. 254.

ἐπὸ τοῦ λεγομένου, ἰσθμόν) L. υ. τ. λ. ἡθμοῦ. *a colo sic dicto vase.* sinapi per colum fuit traiectum. ea res iudicium fecit atque omen, causam hominis ante condemnationem esse iudicis cognitionem (τοῦ κριτοῦ τῆν διάκρισιν) subituram.

Ξάνθον) editum operarum errori imputo.

εἴδους) f. ἔλους. *propter paludem.* non tamen satis video, quae necessitudo sit inter ἔλος et σείλιον.

γράμματα) tabulas, in quibus iusunt documenta causae, ut testimonia, et alia. ἐχῆρον oratores graeci appellant.

P. 255.

ἀπὸ τῶν σελήνης) ἀπὸ τῆς σελήνης.

ἐν ἐνὶ χωρίῳ) f. χωρίῳ per o micron in prima syllaba, quod etiam designavit Cornarius reddens *pellucula*. Paulo post f. leg.: ἔζησε δὲ αὐὸ πλείονα χρόνον μηνῶς, διὰ τὴν σελήνην.

παροδεύων) cum transiret ipse apud Aesculapium, qui praesidens, praetoris quasi aut gymnasiarchi aut munerarii partes agebat, et iuvenes certaturos apud se ductos spectaret atque exploraret, num etiam obeundo certantini essent idonei. Invenis qui sic traducitur, cum transit, dicitur παροδεύειν, et traductio eiusmodi παρεξαγωγή. quod si tenetur, nihil est h. l. reliquum, quod obscurum esse possit.

ἐν ἄλλῃ καὶ ξενιτ.) ἐν ἄλλῃ cum spiritu leni. Paullo inferius pro ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἰοῦ γενομένου φθίρεται fort. leg. ὕ. τ. ἐ. αὐτοῦ γενεομένου ἰοῦ φθ. Deinde pro ἀποδημῶν τῆς οἰκίας leg. ἀ. τῆς οἰκίας. a patria.

P. 256.

συνανατελεῖν) ser. συνανατέλλειν duplici λ. Statim post pro ἄπηξατο leg. ἀπήγξατο. suspendio semet ipse necavit. Deinde pro καὶ τούτῳ τρόπῳ leg. κ. τούτῳ τῷ τρ.

καὶ κύκλος * τὸ σχῆμα) potest κύκλος servari. sed κυκλῶδες malim. Paullo post pro ἀστέρων leg. ἀστέρα. nam de una stella loquitur, non de pluribus. v. postea: ὁ μ. σ. πεσὼν ἀστῆρ.

P. 257.

σκυτίδα) bullam. quales pueri Romani gerebant e collo et fronte, alii auro, alii aere, alii corio factas. Deinde pro ἣν ante ἐπὶ ξένης οἰκοδομῶν leg. ἣν, quam.

οὐ βουλόμειον καταναγκάσαι) scil. ἔδοξεν αὐτῷ ἢ γυνὴ περιβάλλεσθαι τοὺς φαινόλας. mirificum anacoluthum. si mansit in eadem, qua coepit, constructione, dicendum καὶ οὐ βουλόμενος (scil. περιβάλλεσθαι ὑπ' αὐτῆς τοὺς φαινόλας) καταναγκάσαι.

ἀπηλλάγη) si servamus αὐτοῦ, subauditur ἢ γυνή, si autem αὐτῆς legimus, subauditur idem ille, de quo agitur, et manet oratio in eadem constructione.

φαίνεται * [λέγειν] νῦν μὲν) nescio quis aut intruserit; aut cancellis, ut delendum, incluserit verbum λέγειν. est quidem illud omnino eliminandum, et pro φαίνεται leg. φάναι. *divisse*. videtur in aliis libris φάναι, in aliis λέγειν fuisse. aut aliquis super φάναι interpretationis ergo scripsisse λέγειν. unde corruptela huius loci nata est.

σωθήσεσθαι, καὶ μὴ γενομένην ῥῆθον ὡς μὴ τέλεον ὑγιάναι) f. σωθήσεσθαι, εἰ δὲ μὴ, γενομένην ῥηθόνως μὴ τ. ὑγιάναι. mirabitur quis voc. ῥηθόνως. sed est novis graccis non inusitatum. Paulo post pro ἀποθήσεσθαι leg. ἀποθήσεσθαι.

P. 258. —

μισθῶν τῆς) hoc in unum vocabulum μισθωτῆς est contrahendum. μισθωτῆς, conductor magnorum vectigalium, publicanus, magnorum annuorum vectigalium redemptor. Ibid. leg. εἰς τοσοῦτο περιστάσεως; aut εἰς τοσαύτην περίστασιν.

ἀναλωμάτων *) ἀναλ. videtur delendum, et aut plano omittendum, aut, si locum usquam habet, supra post δι' ἀπορίαν τε collocandum. Statim post f. I. ὄρεξιν εἰς αὐτὸν ἀποστρέψαι.

βαίνειν δύνασθαι) f. μένειν. Deinde pro διέπνευσεν f. I. διέπευσεν. et statim post f. I. πάντα τὰ πράγματα. sed cur intra 59 dies? Paulo post pro ὄζοντα leg. ὄζοντας.

περὶ τὸν ἀρχαῖον ὀμφαλὸν τύπους) περὶ τὸν ἀρχὸν τόπους, delete ὀμφαλόν. ἀρχὸς est podex. in aliis fuit ὄσχεον. v. p. 269.

φάρμακον θανάσιμον ἐκὼν· ἔπιεν οὖν — χρεῶν. *) sic distinguo et lego φάρμακον θ. ἐκὼν ἔπιεν, οὐχ ὑπομένου περιστασιν, (molestiae et curarum atque formidinum plena negotia) ἀνάγκην τε χρεῶν.

καὶ ἐγνώσθη παρὰ τὸ δέον, καὶ ἐκκαύθη θάπτον, καὶ ἀπ.) f. καὶ καταγνώσθη π. τ. δ., κ. ἐκαύθη θ. κ. ἀπ. metu ne exspirarent res eius secretae, quae ne emanarent ad quenquam magni eius intererat, et combustus est citius,

quam oportebat, raptim et tumultuarie, et ipse sibi vim intulit. mutavit ordinem rerum et invertit, sed id haud est infrequens. praecedit enim mors combustionem.

ἐπ' αὐτῆς δρεπόμενος) L. ἀπ' αὐτῆς. Deinde verba τῶν οἰκείων καὶ videntur delenda.

P. 259.

βλέπε τὸν ὦμον, — λόγω) f. βλ. τ. ὦμον, πρόσεχε τῷ ὦμι αὐτῷ τούτω τῷ λόγω.

ἐπὶ τὴν κεφαλὴν χρυσέαν Ἀφροδ.) aut ἐπὶ τῇ κεφαλῇ aut ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. et sic quoque p. 269. Deinde, ἡ δὲ ἑτέρα ἀπέθανεν, scil. ἄγαμοι.

P. 260.

τὸν διὰ τὸν δαίμονά γε) τὸν Δία, ἢ τὸν δ. γ. *Iovem aut certe Genium.*

καμνόντων τὰς ψυχὰς) καμνόντων an καμόντων legas, perinde est. Deinde pro πρόσεπεσον Cornar. legit πρόεπεσον. ex *orbitis excesserunt.* Paulo post pro τεθονεῖσθαι leg. τεθονῆσθαι. Porro pro ὑπ' αὐτοῦ γεννᾶσθαι leg. ὑπ' αὐτῆς γ. *ab ea*, matre puta.

P. 261.

ἐθρησιμάχισε. προσδεθεῖς) L. ἐθ., καὶ πρ. Deinde pro χρονιώτερα γινόμενη leg. χρονιώτερα γενομένη. Paulo post pro εἰς πορίαν leg. ε. πορεῖαν.

ἐμπλέκουσαν αὐτῇ) L. ἐμπλ. αὐτὴν. ancillam, quae heram pectebat et comibat.

χρησθαι) f. χρησασθαι, petiisse vel sumpsisse mutuo ab heram. alias esset leg. τῇ ἐμπλεκούσῃ αὐτὴν θεραπαίνῃ — χρησσι. *heram ancillae commodasse.*

πομπῶν) ludibriorum, derisionum, contumeliarum, malae famae, rumusculorum ignominiosorum, quibus qui appetuntur, per ora hominum, velut flagris caesi, traduntur.

P. 262.

παίζων στάδιον) παίδων. inter pueros cursus genere illo, quod stadium dicitur, certans victor abierat cum corona. unum quoque certaminis genus triplex erat, et terni poterant in quoque palmam mereri. puerorum, adolescentium, virorum. τούς παίδας νικᾶν, τούς ἐφήβους, τούς ἄνδρας, στάδιον, δίχυλον, δολιχὸν δρόμον, πάλιν, πυγμὴν, παγκράτιον et sic porro.

καὶ ἀδόξως τοῦ σταδίου) f. κ. ἀδ. ἐξέπεσε τοῦ στ. Deinde pro ἀτολλομένης scr. ἀπολλυμένης.

ὄχλου ὄντος πλήρους) potest defendi, plena concione populi. malim tamen ὄχλου ὄν πληῆρες in theatrum populo repletum.

ἐπὶ μακρᾷ τῆς λεγομένης) μῶκτρας. mactram latini quoque appellant. et sic quoque infra.

ἀποθεμένων αὐτῶν τῶν) pro αὐτῶν l. αὖ, rursus, vel in contrariam partem. usurpatur, cum sit vel significatur contrarium quid priori facto aut dicto.

ἐπεγράψατο) ἀπεγράψατο. nomen profitebatur et scribi curabat in gladiatoribus, et sic quoque recitat Valesius ad Ammian. Marcell. p. 31.

ἀπέθανε τοῖς μονομάχοις) f. ἐναπέθανε τοῖς μονομάχοις. aut ταῖς μονομαχίαις. nam perinde est. sive μονομάχοις accipias pro inter gladiatores, in ludo gladiatorio, sive in ludis et certaminibus gladiatoriiis. nam latini quoque gladiatoribus dicunt pro in ludis gladiatoriiis, cum gladiatores ferro publice coram populo decertant. Ibid. κατατεθεῖς est expunctus ex albo gladiatorum, ludo emissus. est vocabulum gymnasticum.

σπεισάντων αὐτόν) bene habet. cum aliqui pro eo essent apud imperatorem deprecati, nam ut gladiator ludo emitteretur, et rursus libertati redderetur, interventu et mandato principis opus erat, non minus atque si carnifici apud nos, quod hominum genus infame est et

capite minutum, fama bona et libertas, et ius civile red-
ditur. σπεύδειν τινὰ recurrit p. 267.

P. 263.

ἔζηυξεν ἄθλιος ἢ μήτηρ) non damno ἄθλιος. quod est
generis communis. malim tamen h. l. ἄθλιος.

χρησάμενος ἐπ' αὐτοῦ) χρησάμενον ἐπ' αὐτῷ aut χρησάμενον
αὐτῷ. si prius, haec erit sententia: sanavit eum cultro
medico Aesculapius, usum se, (h. e. interrogatus ab ae-
gro) illius ulceris causa. si posterius: sanavit eum Ae-
sculapius ipso ferro, usum se, h. e. oraculo suo, cum ae-
ger in templum Aesculapii venisset ipse, et deum de me-
dicina consulisset, aut eius rei causa per amicos dele-
gatos percunctatus esset. χρῆσθαι τῷ θεῷ sat nota est
formula, pro *consultere oraculum*.

κακῶς ἀπέθανε) f. λιμῶ κακῶς ἀπ. *misera morte, fame
est extinctus*. de eo genere mortis κακῶς; graccis, latinis
misere in usu est.

ὡς οὐκ ἔχειν) aut ὡς est delendum, aut ἔχει scri-
bendum.

αὐτὴ κατὰ περίστασιν) scr. αὐτή. *haec*. Deinde pro ἐπ'
αὐτὴν leg. ἐπ' αὐτῆ scil. τῆ μίξει. *eam congressionem inse-
cuta*. Statim post pro ἐμπεφυκότα l. ἐκπεφυκότα.

P. 264.

ἢν ἔρωσ ἐτέρας αὐτῆ) l. ἑταίρας. ut etiam Cornar. expres-
sit. *Ibid.* f. l. ἢν σὺδενὸς συγχωρ.

οὐ διὰ τὸ γενόμενον. ἀλλ' ὅτι καὶ) f. οὐ διὰ τὸ γένος μόνον, ἀλλ'
ῥ. κ. — *non solum ob nascendi sortem, quia ex pellice na-
tus erat, non ex uxore legitima, sed etiam*.

ἢ τις οὐκ εὐμαρῶς ἐχρήσατο τῷ μοιχῷ) f. ἐφ' ἢ τις οὐκ ἂν
εὐμ. ἐ. μοιχῷ, *quacum qui consuesceret, non ille facile
haberet adulterum*. nam cum uxor ea non sit, sed cor-
pore quaestum faciens, unicuique pateat, non potest
adulterio locus in ea esse.

πατριδα. ἀπελάθει.) πατριδα ἀπελαθείς. Et infra pro ἐπὶ τὴν εὐπτησίαν leg. ἐπὶ τῇ εὐπτησίᾳ.

P. 265.

ἐπίσημος. ἐν τῇ πόλει) ἐπίσημος, ὅς ἐ. τ. π.

ἀπέστρεψεν) scil. τὴν πόλιν ἀπ' αὐτοῦ, cum in populi invidiam adduxit, et benevolentiam auramque popularem ab eo avertit. Porro pro χρησάμενον post φωνῆ et ante ταύτη leg. χρησάμενος.

P. 266.

προθυμούμενοι) aut προθύομενοι leg. est, qui pro populi salute, aut reip. ergo mortem oppetunt, et in ara se patiuntur mactari. aut servata vulgata leg. est οἱ προθυμούμενοι δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν. qui mortem lubentes pro patria oppetunt.

ἀρυσάμενος ὕδωρ) ἀρυσόμενος in futuro. Deinde pro διαλείπων πάλιν κατῆ leg. διαλείπων πάλιν κατῆσι. *interposito aliquo temporis spatio rursus ad fontem accedebat. ὅμως* potest ad proximum ῥέον referri, et ad remotius ἐπαύσατο. si prius, tum significat *quamquam, tametsi.* si posterius, *nihilominus tamen desinebat manare, ῥέον, quamquam paulo ante manabat.*

ἀπέλιπεν) scil. ἡ κρήνη ῥεῖν. est quidem ἐπέλιπεν usitatus. bene tamen nihilominus habet vulgata lectio.

πλείστος νίκης) f. πλ. τῆς νίκης. *quamquam victoriae maior inclinatio erat versus eum. quamquam victoriae opinio magis ad eum, quam ad eius par, propendebat.*

P. 267.

συνελθὼν τῷ ἀνταγωνιστῇ, τὰ τέρματα.) f. σ. τ. ἀ. ἐκρίθη πρὸς τὰ τ. *altero quoque in cursu iudicabatur cum pari simul ad metam pervenisse.*

καὶ οὐκ ὀλίγον. πολλῆς τῆς κατ' αὐτὸν γενομένης τροπῆς) f. κ. ο. δ. εὐελπίς γενόμενος, πολλῆς τ. κ. α. γ. ῥοπῆς (vel τροπῆς). nam profectó, quanquam ῥοπὴ in hac re usitatum est, modoque fuit usurpatum in fine paginae superioris, et videtur esse maxime proprium, τροπὴ tamen aequae est conveniens rei vocabulum, proprium illud subitanis conversionibus ventorum, cum quibus aura popularis, illa inconstantissima et perquam variabilis, apposite comparatur. Mox scribe: τῷ ἀγωνοθέτῃ.

τοῦ ὕδατος διατόνου παρέχοντος, τὸν ὄχετόν,) τ. ὕδ., διὰ τὸν οὐ παρέχοντα ὄχετόν. *aquam negatam, propterea quod canalis, per quem ea defluere soleret, eam nunc negabat, vel nullam praebebat.*

διὰ τὸν κατασπεύδοντα) f. διὰ τὸν ἀντισπεύδοντα, aut ἀποσπεύδοντα. Statim post leg. κεραιμίου κατὰξει.

εὐρύν *) εὐρύν bene habet. sed pro ὅπως equidem ἕως non repudiem.

ἠύλοκοπήσθαι) f. ἐξύλοκοπήσθαι aut ξυλοκοπεῖσθαι. *plantas pedum sibi ferulis contusas esse, aut permulcari et contundi, et sic quoque paulo post ξυλοκοπούμεναις aut ἐξύλοκοπημέναις.*

αὐλοῖς ἐχρήσατο) imo vero αὐτοῖς. nullus hic est tibi locus, iis, quae inflatae concentum edunt.

δείπνησον) δείπνισον. a δειπνίζειν. non a δειπνεῖν. Paullo post sic distingo: ἐπεὶ τούτους ἀπελήλακεν, αὐτὸς τῇ ὕστεραία — illud αὐτὸς hanc habet vim, si ullam habet, hoc loco. quae in somno viderat, ea magis ad familiares eius pertinebant, quam ad se, aut erant solummodo imaginationis ineptientis ludibrium. nunc autem ipsi fides visorum in manus, quod aiunt, incurrebat, re adumbrata exitum sortiente. Deinde καὶ post συμβιώταις delendum, ut natum e proximo sigmate.

εἰς τὸν ἀποθανόντα. ὁ δὲ, οὐχ ὑποδεξάμενος —) multa hic misere conturbata, sic fere in ordinem qualemcunque

redigas: εἰς τὸν ἀποθανόντα. ἢ μὲν οὖν ὑποδοχὴ εἰκότως τὸν κίνδυνον ἐσήμαινεν. ὁ δ' οὐχ ὑποδεξάμενος αὐτοὺς εἰκότως τὸν κίνδυνον ἀπεωθεῖτο. pro quibus verbis in aliis codicibus haec existere: οἱ μὲν γὰρ ἐπιστάντες καὶ παρακαλοῦντες ἐς αὐτῶν τὴν ὑποδοχὴν, εἰκότως τὸν κίνδυνον ἐσήμαινον. εἰ δ' αὐτὸς οὐχ ὑπέστη τὴν ὑποδοχὴν, εἰκότως ἐσώθη. τὸ δὲ ναύαγιον (subaudi ἐσήμαινεν αὐτῷ ἢ ὄψις, vel ἐδηλώθη αὐτῷ) ὅτι —.

P. 268.

τὸ μὲν λέκυθον) τὸν μὲν κέλυφον, aut τὸ μὲν κέλυφος, et id videtur quoque Cornar. suspicatus esse. expressit quidem latine. Et infra pro λυπεῖσθαι αὐτόν. συνέβη f. leg. λυπεῖσθαι. τοῦτον συνέβη —.

P. 269.

συνταγῆς δεομ.) συνταγὴ est formula medicamenti a medico praescripta, consilium, praeceptum medicum. Deinde sic distingue: παρέχειν αὐτῷ ἐσθίειν. *Aesculapium ei quinque digitos dextrae suae comedendos porrexisset.* φοίνικας πέντε ἐσθίειν ἐθεραπεύθη. *hic cum palmulas quinque devorasset, convalescit.*

τὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν) τ. ἔ. τῆς κεφαλῆς vel ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. subaudi τοῦ Σαράπιδος. nam Sarapis enim calatho in capite pingebatur. fuerat itaque illi Sarapis visus id agens, ut se corripere, et in calathum suum coniceret. Paullo post pro τῆ leg. τις. et porro pro θεραπευθήσει l. θεραπευθήσῃ. v. p. 239.

χωρῆσαι τοῦτο) aut ἐκχωρῆσαι leg. aut post τοῦτο addendum ταύτη. Ibidem ἐλευθέριος, cuius vocabuli rationem non satis intelligo, neque, qui dii dicti sint ἐλευθέριοι, tenco. suspicor tamen, et veram eam esse lectionem, et praestare multum coniecturae Cornarii, cui visum fuit leg. esse αἰθέριος. quod nihili est. videntur dii cleutherii dii minorum gentium esse, qui post illos duodecim ma-

orum gentium, ex humano genere coelitibus adscripti sunt, ut Hercules, Liber pater, et Libera, et Castor cum Polluce. et haud scio an ἐλευθέριος illud *Liber* et *Libera* significet, quae sunt in nominibus Bacchi et Proserpinae. Et suntne hi dii ἐλευθέριοι dicti, si unquam fuerit, ideo, quod essent ἐλεύθεροι κόραιοι, non νόθοι, *liberi*, non *nothi*, infantes deorum maiorum?

III.

IO. GOTHOFR. REIFFII

A D

ARTEMIDORUM NOTAE.

A D L I B. I. P R O O C M.

1) προετρέπην) Conf. L. II. c. 70. extrem.

2) ὁ ποιητής) Respicit coniector noster Homer. Iliad. X, 122.

3) ἢ ἄλλως γ.) Molestè non ferent manes Cornarij ac Reiskii, si, quum nunc ipsum viam nostram ingressi simus, iam contradisputamus et eos haec verba non intellexisse videri ostendimus. Prior enim sic vertit: *alia exercitia* etc., perinde ac si ἄλλα legisset. Contra Reiskius quae dicit, vide in eius Animadversionibus huic editioni subiectis. Totus vero hic locus nullam habet difficultatem, modo particula: ἄλλως, recte intelligatur. Ἄλλως autem eodem modo hic dicitur, quo: μόνον. Ut enim Graeci: οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ: sic etiam loquebantur: οὐκ ἄλλως, ἀλλὰ καὶ. Ut Flav. Ioseph. de Bell. Iud. I. V. c. 12. §. 1.: οὐδὲ γὰρ ἠρεμήσειν αὐτὸν ἄλλως, ἀλλὰ καὶ τῶν χωμάτων ἐπιμελήσεσθαι πάλιν, χρώμενον τοῖς κωλύουσιν ἀτονωτέροις. Et ut Graeci dicunt: μόνον ὄνομα: sic etiam: ἄλλως ὄνομα, ut Callimachus in Antholog. T. I. p. 223.

ed. Jacobs.: — ἐγὼ δ' ἄλλως οὖνομα τύμβος ἔχων, —. *Nil nisi nomen.* Ceterum si quis praeter locos allatos etiam plures scire aveat, videre licet Toup. Emendatt. in Suid. Vol. II. p. 497. sq. et, quae annotavit super h. v. idem Toup. ad Longin. de Subl. Sect. VII. Ut tamen revertar ad Artemidorum: illa verba ita vertenda sunt: *non nisi exercitia et disputandi argumenta.*

4) ἀναιρεῖν — μαντικὴν) Schol. Aeschyli ad Prometh. v. 625.: Ἐπικούρειόν ἐστι δόγμα: ἀναιροῦν τὴν μαντικὴν. Conf. omnino Cic. de Divin. L. I. c. 3. et de N. D. plur. loc.

5) τε ἅμα καὶ) Sic cum Rigaltio et Reiskio scripsi; quum antea legeretur: ἀλλὰ, pro: ἅμα. Certe τε ἅμα καὶ saepe invenitur apud Nostrum, τε ἀλλὰ καὶ nullibi.

6) μέσον τὴν πείραν) Auctoritate Codicis B et propter vim orationis ac rotunditatem illud: τὴν πείραν, a me receptum est. Etiam quod statim sequitur ἀποτελεσμάτων posui in contextu, quem vocant, pro ἐπιτελεσμάτων, quod habebant omnes libri. Utramque vero lectionem firmat simillimus locus in praefatione Libri IV.: — πείρα, καὶ ταῖς τῶν ἀποτελεσμάτων μαρτυρίαις πειθόμενος.

7) κακῶς ἐξηγησ.) Deest κακῶς in Codice A et in utraque editione. A me ex Codice B adiectum est. Ita enim τὰ καλῶς εἰρημμένα et κακῶς ἐξηγησάμενοι sibi optime respondent.

8) ἔνια δέ) Ita Edd. et Cod. A. In Codice B legitur: ἔνια γάρ, quod fortasse alteri praeferendum esset, nisi apud Atticos quoque δέ pro γάρ poneretur. Ut apud Thucyd. L. I. c. 77.: ἐκείνω; Δ' οὐδ' ἂν —. et c. 102.: πειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι. Τοῖς ΔΕ —. Invenitur tamen etiam apud Nostrum plur. loc. δέ pro γάρ. Vide Indic.

9) ἔστιν ὁ, τι βιβλίον) Pro ὅτε, quod antea in textu erat, legendum esse: ὁ, τι, iam Rigaltius et Reiskius notavere: quam correctionem firmat Cod. B. Ac ni-

hil est hoc vitio solemnius, ut ὄτε et ἔτε permutata sint.

10) προίκτας — βωμολόχους —) Suidas: Προίκτης, ὁ ἐπαίτης. Προίκτας, καὶ γόητας, καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι. Quae postrema verba ex Nostro desumpta sunt: id quod iam Alberti animadvertit ad Hesych. sub v. προίκτης.

11) κ. τ. ὄφρῦς ἀνεσπακότες) Ἄνασπῆν τ. ὁ. non est: *contrahere supercilia*, ut Cornarius vertit; hoc enim Gracci dicunt συνάγειν τὰς ὄφρῦς, estque iratorum eorumque, qui torvum vident. Sed ἀνασπῆν τὰς ὄφρῦς idem est atque αἰρεῖν, ἀνατείνειν, ἀνάγειν τὰς ὄφρῦς et dicitur de philosophis, qui supercilia subducentes atque attollentes ad frontem, ut gravem vultum fingant, passim describuntur.

12) ἐξ ἀπλῶν) Pro ἀπλῶν legi vult Reisk.: ἀδήλων. Sane primo adspectu id probamus; quia ἀδηλ. maxime respondet verbis: φανεράς et εὐκαταλήπτους, quae praecedunt. Si tamen penitus paullo consensum verborum inspiciamus: liquido patebit, illud: ἀδήλων, non modo non necessarium esse, sed etiam ineptum. Contra si ἀπλῶν, ut omnes libri et scripti et impressi habent, legitur, atque ita explicatur: *ex simplicibus rebus vel potius indicationibus, i. e. ex indicationibus non aenigmate involutis*: omnis evanescere difficultas mihi videtur.

Cap. I.

1) ἐνυπν. κ. ὄνειρων δ.) Codex B: ἐνυπνίσου καὶ ὄνειρου δ., quod fortasse melius. Numerus enim singularis legitur etiam in praefatione Libri IV., ubi hunc locum respicit Artemidorus.

2) ἄκ. καὶ ὄσπ. — ἀπ' ἀρχῆς) Illud καὶ ante ὄσπερ posui e Codice B, et pro: ἀπαρχῆς, quod libri habebant, divide scripsi: ἀπ' ἀρχῆς, ut et Reisk. iam annotavit.

3) ὑπ' αὐτῶν — ἀρξ.) Pro ὑπ' αὐτῶν correxi cum Reiskio: ἀπ' αὐτῶν, propter verbum: ἀρξασθαι.

4) τῶ μὲν — τῶν μελλόντων) In utraque editione et in utroque Cod. desideratur articulus: τῶν, ante μελλόντων. Codex B tamen habet post τῶ et ante μὲν articulum: τόν, quem mutavi in: τῶν, et transposui ante: μελλόντων, ut melius respondeat verbis, quae statim sequuntur: τῶν ὕντων.

5) οὕτως, ὡς, ποῖα —) Illud: ὡς, quod, quum οὕτως proxime antecederet, facile excidere potuit, inserui, ita, ut cum infinitivis: προσανατάσσειν et ἀποτελεῖν, construatur; et post ψυχῆ comma sustuli. Poscit eam scripturam contextus verborum.

6) γενομένην) Cornarius vertit: *ob factam obturationem*. Recte. Nam sententia flagitat, ut actio obturandi cogitetur iam perfecta tum, quum id, de quo hic sermo est, fieri solet. Scilicet infectae sen imperfectae actionis est ὁ παρατατικός, perfectae aoristus. Quare pro γενομένην scripsi: γενομένην, ut et Reisk. iam voluit.

7) ἃ δὲ ἴδια τῆς ψυχῆς.) Sic utraque editio et Cod. A. Cod. B. exhibet: ἃ δὲ καὶ ψυχῆς. Non male. Vertit quidem Cornarius: *alias corporis proprias esse affectiones, alias animae proprias, alias utrisque communes*, tamquam legisset: ἃ μὲν ἴδια σώματος, ἃ δὲ ἴδια ψυχῆς, ἃ δὲ κοινὰ σώματι καὶ ψυχῆ, quae postrema verba deesse propter ea, quae sequuntur, et Reisk. annotavit. Sed nihil est caussae, cur illa verba excidisse videantur, modo cum Codice B scribatur: ἃ δὲ καὶ ψυχῆς, ut particula καὶ ante ψυχῆς respondeat voc. μόνου, et omnino haec verba ita explicentur: *alias etiam animae, scilicet quatenus ea cogitatur et sola et iuncta cum corpore*.

8) αὐτὸ τὸ κύριον.) Illud τὸ ante κύριον eiiciendum videtur, quod Graeci, ubi adiectivum substantivo postponitur, articulum omittere solent.

9) ἄγων εἰς ἐπ.) Cum Casaubono, Rigaltio ac Reiskio scripsi: ἄγων pro: ἀεὶ ὦν, quod antea legebatur. Quamquam enim Iacobus de Rhoer illud ἀεὶ defendit: superfluum tamen hic videtur esse propter verba: ἐνύπνιον τε et καὶ μεθ' ὕπνου, i. e. et in somno et post somnum. Accedit, quod a Codice B ἀεὶ abest; isque pro ἀεὶ ὦν habet: τῶν. Iacobi de Rhoer autem Notam ad nostrum locum integram huc non adscribere non possum, in Olio Daventriensi cap. 14. haec scribentis: *Emendaverat in Cod. s. Casaub.: ὁ δὲ ὄνειρος ἐνύπνιον τε ὦν ἐνεργεῖ ἄγων εἰς ἐπίστασιν etc. Idque sequitur Rigaltius. Mihi non videtur. Agit de discrimine inter ὄνειρος et ἐνύπνιον. Dixerat: ἐπεὶ ὄνειρος, ἔργον ὑπνεύτων. ἀλλ' ἢ ἐφ' ὅσον — ἀφαιρίζεται. Contra autem, ὄνειρος ἐνύπνιον τε ὦν etc. Illud ἀεὶ sollicitari itaque non debet, quia oppositio sic requirit. Si vulgato acquiescere nolis, et repetitum istud ὦν te offendit, legendum suspicor: ὁ δὲ ὄνειρος ἐνύπνιον θεῶν ἐνεργεῖ etc. Ex θεῶν, cum idem prorsus sit sonus, librarii vitio, facillime nasci potuisse τε ὦν quilibet videt. ἐνύπνιον oritur ex bruta cupiditate, vel nimio timore, vel satietate, aut cibi inopia, et nihil significat, sed cum somno finem habet, ὄνειρος vero post somnum vim suam exserit, ut distinguit ipse Lib. 3. (scr. 4.) in Praefat. ἐνύπνιον itaque ex naturalibus illis caussis oriens una cum somno finem habet. ὄνειρος autem ἐνύπνιον θεῶν ἐνεργεῖ ἀεὶ. Et sane alibi etiam memorat somnia τὰ περὶ μηενὸς φροντίσουσιν ἐφιστάμενα καὶ προαγορεύοντά τι τῶν ἐσομένων γαθῶν ἢ κακῶν, quae θεόπεμπτα vocat L. I. c. 7. uti hoc loco esse dicuntur εἰς ἐπίστασιν προαγορεύσεως τῶν μελλόντων. Insignis est coniectura Doct. et Amic. Knoopii de toto hoc loco, quam Tibi integram exhibere debeo. Ita ille:*

„Sic ergo refugio. Περὶ μὲν οὖν ἐνυπνίαν τσαῦτα εἰρήσθω. δὲ ὄνομα οὐ κύρ.ον, οὐχι οἱ ὑπνοῦντες τὸ αὐτὸ ὄρωσι πάντες. ὄνειρος — τεθέντος ἀπ' ἀρχῆς παρὰ τὸ κ. τ. λ. Et ita versum institucudam puto: „De insomniis ergo talia quaedam dicta sunt. Nomen autem (scil. ἐνυπνίου) non est proprium, neque dormientes idem vident omnes. Si quidem somnium (ὄνειρος in specie dictum) opus dormientium (scil. itidem est.) Profecto (loquitur adhuc de ἐνυπνίῳ) uti patet ex seqq. ὁ δὲ ὄνειρος) in quantum quidem in somnium est, (in somno contigit) efficax est. (aut magis perspicue, Profecto quousque dormiunt effectum habet.) Somno vero cessante dissipatur. Somnium verum (ὄνειρος dictum,) etiam insomnium existens, (quamvis quoque in somno contigit) semper efficax est. (scil. etiam post somnium) tendens ad animadversionem praedictionum futurorum. et post somnum efficaces adducens operationes, ad suscitandam aequae atque agitandam animam existit. propter haec et nomine ei posito in initio etc.“ Ita mihi videntur omnia plana, et optime conscopum Artemidori, qui differentiam ἐνύπνιου inter et ὄνειρος demonstrare volebat, tendentia. Levior quoque correctio, quae tantum οὐ in οὐ, ἢ in ἦ mutat et vocem τὸ de loco in alium transfert. Primum et tertium sensus plane requirere videtur. et mutatio accentus facta est, ut ἀλλ' ἦ significarent profecto, enim verum utique, quam virtutem adstruxerunt satis qui de particulis Graecis egerunt. In emendatione τῶν ἀπ' ἀρχῆς secutus sum Rigaultium, re et sensu ita iubente. Illud ἐ ὑπνίον τε per etiam insomnium versum recte se habere putem, quum Graecae linguae usus permittat, particulam τὲ hoc modo poni, quo fere convenit cum Latinorum quae. Vid. C. A. Duker. ad Flor. IV. 2. 9. cf. Viger. p. 399. quamvis locum qui plane cum hoc conveniat non adducant. Interim καὶ eodem plane sensu

poni docent Viger. et Devar.. Sensus loci parum differt ab eo ac si scriptum esset: ἐνύπνιον περὶ vel ἐνύπνιον γε. Uti μάλιστα γε apud Auct. p. 55. ed. Rigalt.. Quare et esset forsau, qui posteriorem emendationem non improbaret. Ceterum ὄνειρον recte tanquam ἐνύπνιον describi docet. Homer. Odys. ξ. 495. — — θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος. Tandem quatenus procedat adlata etymologia nunc non inquirimus, ceteroquin analogia nos remittit ad simplex ὄνω. Haec ille.

10) ἀπ' ἀρχῆς) Ita exhibet Cod. B. Optime. Antea enim legebatur: ἀπ' ἀρχῆς.

11) ἢ παρὰ) Hanc particulam: ἢ, e Codice B inserui. De duplici enim origine vocabuli: ὄνειρος, hic loquitur Artemidorus, ut nemo non videt.

12) τὸ ὄν) Deerant h. v. in omnibus libris. Nos posuimus in contextu. Ita enim plene assertur hoc derivatum in Eustathii Comment. ad Homer. II. I, 76.: οἱ δὲ τοιοῦτοι κυρίως εἶχον τὴν τοῦ ὄνειρου κλήσιν, ὡς τὸ ὄν, ἧται τὸ ἀληθές εἶροντες, καὶ λέγοντες. Διὸ καὶ ὁμοφῆ ὁ τοιοῦτος ὄνειρος ἐλέγετο, διὰ τὸ τὸ ὄν φαίνειν. cf. et Photius Myriob. p. 1596. ed. Hoeschel.

13) εἶρω.) Hom. Od. XI, 136.

14) ἀνώγοι) Hom. Od. XVIII, 7.

Cap. II.

1) ἀπώλετο) Vera haec scriptura firmatur auctoritate Codicis A. Antea enim legebatur ἐπώλετο.

2) καὶ ἔωθεν) Illud καὶ de loco ante περὶκαταθήκη hinc retraxi ante ἔωθεν. Postulat id contextus verborum.

3) ἀλλα) In Cod. B. deest ἀλλα. Sed eadem verba in nostro capite infra iterum leguntur: καὶ πολλὰ ἀλλα ὅσα τοιαῦτα. Simillimus locus ap. Marcum c. VII. v. 8.:

καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά —. Et Noster L. IV. c. 3.: καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια.

4) οὕτως, ὡς ὀρῶνται, καὶ ἀπερβ.) Pro οὕτως cum Reiskio scripsi: οὕτως, ὡς, duabus vocibus. Ita enim et infra L. IV. c. 2.: πῆ μὲν οὕτως ἀποβαίνει, ὡς θεωρεῖται, etc.

5) ἔτοιμον) Sic legendum est, non ἔτοιμον, ut antea in libris scriptum erat.

6) οὐ δὲ ἦντινα οὖν) Sic in edit. Rigaltii. Aldus: οὐδ' ἦντινα οὖν, quem sequutus sum.

7) ἠγουμένη) Antea legebatur: ἠγουμένης. Ego cum Reiskio scripsi casum nominandi; nam ad ψυχὴ refertur.

8) νοήματι, ὡς) Pro νοηματικῶς, ut antea erat, cum Casaubono, Rigaltio et Reiskio correxi νοήματι, ὡς; quod et Cod. B firmat.

9) φάντασμα) Ita pro φάσμα dedi ex Codice B. Illud enim vocabulum habet eodem plane significato etiam Synesius Lib. de Insomniis; ait enim: εἰσὶ γὰρ διάφορα τὰ παρὰ τοῖς πηλαιοῖς τεθειμένα τοῖς καθ' ὕπνου φαινομένοις. Πέντε γὰρ φασὶ τούτων εἶναι τὰ εἶδη: ὧν τὸ μὲν ὀνομάζουσιν ἐνύπσιον; τὸ δὲ, φάντασμα; τὸ δὲ, χρηματισμόν; τὸ δὲ, ἔραμα; τὸ δὲ, ὄνειρον. Ad quem locum vide Nicephori Schol. Sed et alii, ut Hippocrates et Aristoteles, uterque de Insomniis, et Macrobius in Somn. Sc. L. I. c. 3., eadem vi φάντασμα usurpant, non φάσμα.

10) τούτοις) Abest a Codice B. Recte; quum in eodem Codice ᾄγε pro ὅσα antecederet. Nam alioquin verbo: ᾄγε, melius responderet: τοῦτον.

11) πέντε εἶναι) In edit. Rigalt. illud πέντε ante εἶναι omissum erat; quum praeter utrumque Codicem etiam Aldus id habeat.

12) εἶπον) Ita exhibet Cod. B, quem amplexus sum; εἶπον enim aptius scribitur propter praecedens ὀρίζονται, quam εἴπομεν, quod antea erat.

13) *ἑαυτὸν ὑπολ.*) Illud *ἑαυτὸν* c Cod. B. in textu posui; opponitur enim verbo, quod paullo post sequitur: *ἄλλων*.

14) *ἤδη δὲ πολλῶν — ἀποβάντων.*) Ita exhibet Cod. B; tantum in eo discedit, quod verba *καὶ εἰς τοὺς πατέρας* desunt, quae nos in textum recepimus propter ea, quae sequuntur, et quod Cornarius vertendo expressit: *patribus*. Idem Cornarius vertit: *Novi enim multa* (sc. somnia) etc., perinde ac si pro *ἤδη* scriptum esset: *οἶδα* vel *ἤδειν*, quod et Reisk. suspicatus est. At correctione hac non eget noster locus auctoritate Codicis B correctus. Antea enim sic legebatur: *ἤδη δὲ πολλοὺς καὶ εἰς τοὺς παῖδας ἀποβαίνοντας*.

15) *σημαῖνον*) Sic cum Cod. B scribendum est pro *σημαίνει*, quod libri habebant. Nam *σημαῖνον* ad praecedens *ἔστι* referendum est. Sic paullo post: — *ἔστι καὶ τὸ δοκεῖν — παρέχον* —. et post: *Ἔστι καὶ τὸ φίλους ὄρῃν — ποιοῦν* —.

16) *εἴποι τις ἄν. οὔτε τοὺς —*) Pro *ἄ* vere Cod. B: *ἄν*; quod legendum esse iam Reiskius vidit ac construendum cum *εἴποι*. Itaque punctum, quod scriptum erat post *τις*, posui post *ἄν*. Praeterea, quod idem Cod. B habet: *οὔτ' αὐτούς*, praeferri non potest lectioni vulgatae: *οὔτε τοὺς*, quia verba *οὔτε τοὺς ἄλλοτριούς* respondent verbis, quae praecesserunt: *οὔτε τοὺς ἰδίους*.

17) *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ — τούτῳγε, ἀλλὰ —*) Particulam *γὲ* dedit Cod. B. Idem Cod. *οὐ* habet pro posteriore *οὐδὲ*, quod tamen retinui. Nam ἴplane eadem formula invenitur et infra iterum in praefat. Libri IV.: *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ — τάγε —, ἀλλ' —*.

18) *μητέρι — γυναικί*) Ita correxi propter verbum *ἑοικέναι*. Antea enim perperam legebatur casu quarto: *μητέρα — γυναικα* —. Ceterum cum nostro loco conferenda sunt verba cap. 78. *Ἔστι γὰρ ἡ γυνή, ἥτοι τέχνη*

τοῦ ἰδόντος, ἢ παραγκτεία, ἀφ' ἧς τὰς ἡδονὰς πορεύεται, ἢ οὐ
προϊσταται καὶ ἄρχει, ὡς καὶ τῆς γυναικός.

19) Ἔστι) Pro ἔτι, ut in Cod. A et in utraque
editione scriptum est, ex Cod. B dedimus. Ἔστι; nam
alioquin quod sequitur ποιῶν non haberet verbum, quo-
cum constitui posset. Coniungit quidem idem Cod. B
illud ἔστι cum proximo ἰδιαίτατον, aut proprie ἡδίων (sic
enim habet MS. pro ἰδιαίτατον), et paullo post pro ποιῶν
dat παρέχει. Sed hic, ut in nostra editione legitur,
Artemidorum scripsisse existimamus. Certe ἔστι cum
ἰδιαίτατον ut coniugatur, opus non est; quum Graeci
verba substantiva praesertim saepe emittant. Ut βαρὺ
γάρ; τοῦτο εἰκός; δυνατόν, et al.. Ἔστι enim desideratur.

20) Ἄλλὰ καὶ τὰ μὲν) Illud καὶ, quod ante ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ legebatur, huc ante τὰ μὲν retraxi, assentiens Co-
dici B, qui tamen totum hunc locum ita habet: Ἄλλὰ
καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὡς οἱ παλαιοὶ περὶ τούτων διέλαβον, ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺ οὕτως ἔχει.

21) Τῶν μὲν ἰδίων) Particulam μὲν inserui e Cod. B.
Respondet enim infra verbis: Τῶν δὲ ἄλλων. Porro quod
paullo post sequitur: διατείνῃ (sic enim habebant libri), in
διατείνει mutavi.

22) ταῦτα μόνοις τ. ὀρ.) Deest μόνοις in Cod. A. et
in utraque editione. Ex Cod. B id posui in contextu
propter verba, quae praecedunt.

23) ἐμεῖν, θακεύειν) Inter haec verba habebant Edit.
et Cod. A: καθίζειν εἰς χρείας, quod tamen idem signifi-
cat, ac θακεύειν. Itaque alterum pro glossemate, quod
in textum irrepserat, delendum erat, et quidem prius:
καθίζειν εἰς χρείας, quod a Codice B abest. Nam pro
σμιναθακεύειν, quod MS. habet, divide legendum esse ac
sic mutandum: ἐμεῖν, θακεύειν, nemo non videt. Ceterum
si quis de hac verbi θακεύειν. potestate plura scire velit:
videre licet Is. Casaub. ad Theophr. Char. c. 13., Toup.

ad Longin. de Subl. Sect. 43. eiusdemque Toup. Emendatt. in Saïd. Vol. II. P. III. p. 375., atq. Antonii Thysii Collation. Leg. Atheniens. et Roman. in Gronov. Thes. Ant. Gr. Vol. V. p. 1373.

24) ἐσθῆματά τε) Ita cum Reiskio scripsi pro ἐσθῆ-
τά τε.

25) κεφαλὴ εἰς πατέρα) Vide Indic. s. v. κεφαλὴ.

26) πατέρα) Ita nos correximus. Editum erat: μη-
τέρα. Conf. L. I. cap. περὶ χειρῶν.

27) δημοσίων ἀνδρῶν) Sic habebant libri. Nos cum
Casaubono scripsimus: περὶ δημοσίων ἀνείρων, excepta prae-
positione περὶ, quae a me inserta est propter verba quae
sequuntur: ἔχω λέγειν.

28) Homer. Iliad. II. v. 80. — 82.

29) ἀν τὸν) Sic dat Cod. B pro vulgato: αὐτὸν τὸν.
Illud ἀν h. l. necessarium videtur. Nos: *Wenn ein
gemeiner Achäer den Traum erzählt: so würden
wir nicht glauben dass der Erzählende lüge, son-
dern dass der Traum selbst lügenhaft wäre etc.*

30) Ἄλλὰ, φησὶν, ὅτι —) Cornarius videtur legisse:
Ἄλλοι δὲ φασὶν, —, vel saltem redditively accepisse: *Alii
porro dicunt.* Certe φασὶν aptius videtur. Tunc con-
struendo iunge verba: φασὶν et quod sequitur *λανθάνοντες.*
Ceterum pro αὐτοῦς post *λανθάνοντες* forsitan putet aliquis
scribendum: αὐτοῦς vel ἑαυτοῦς. At mutatione hac nihil
opus; quum ἀπτικῶς recte se habeat illud αὐτοῦς, quod
etiam imitati sunt Latini, qui *eorum* pro *sua*, et *ipsum*
pro *se ipsum* saepe posuere.

31) οὐς — προθέτετε) Mos fuit, ut, qui de republica
aliquid somniassent, id susque deque non haberent, sed
notum omnibus facerent, vel praeconis voce, vel pro-
posito pittacio, quo id contineretur. Quem morem tan-
git h. l. noster Artemidorus. Conf. Sueton. Caes. Oct.

c. 91. ubi verba haec sunt: *Somnia neque sua, neque aliena de se negligebat.* ibique Casaub.

32) ἤττων δῆμος; ἀγαθοῦ — πόλει,) Codicis B scripturam sequimur putantes haec verba cum iis, quae antecedunt et quae sequuntur, multo artius cohaerere, quam id, quod in editione Rigaltii editum erat: ἤττων. ὄμω; ἀγαθοῦ μὲν ἐσομένου κοινοῦ πολλοῖς. Praeterca πόλει pro πολλοῖς dant etiam Cod. A et Aldus. Nam etsi apud posteriorem πόλοι legitur: mendam tamen typographicum id esse, manifestum est.

33) μόνον ἀναδέξασθαι τὸν ἀπόβασιν.) Sic est in omnibus libris. Ego Reiskium μόνου pro μόνον et ἀπόβασιν pro ἀπόβασιν emendantem sequutus sum.

34) Πανυσσίδη τῷ Ἀλικαρνασσεῖ) Sic corrigendum est pro Πανυσσίδῃ τῷ Ἀλικαρνασσεῖ, ut antea legebatur. Ceterum et de hoc scriptore et de aliis, qui in Nostro citantur, plura invenies in Indice Scriptorum.

Cap. III.

1) Περὶ — στοιχείων.) Hoc lemma Codicem B sequutus inscripsi pro: Περὶ εἰδῶν ὄνειρων. Artemidorus enim hoc capite tertio non de somniorum speciebus dicere vult; nam de his iam proximo capite secundo loquutus est: sed de elementis, quae sex constituuntur. Delendus igitur erat infra ante verba: ὄντων δὲ τούτων τῶν ἐξ στοιχείων etc., titulus: Περὶ τῶν ἐξ στοιχείων, quippe qui etiam abest a Codice B; ac verba: ὄντων δὲ etc., a quibus textus initium sumebat quarti capituli, iis, quae praecedunt, continua serie adscribenda erant.

2) οἱ περὶ ταῦτα δεῖνοι) Cornarius haec verba ita vertit: *Qui circa somnia interpretandi artem praecipui habentur.* Minus bene. Nam Latini politiores, quos sequi debemus, in his casibus περὶ nunquam per *circa* reddere mihi videntur. Non enim dicunt: versari circa

aliquid, sed: in aliqua re. Graecus autem sic: διατρέβειν περὶ τὸ κρᾶτιστον τῆς φιλοσοφίας. Similiter nostro in loco περὶ non per *circa*, sed per *in* reddendum est: *Qui in his (in hac arte) praecipui habentur.* Ceterum pro δεινῶ: Cod. B habet δεινότατοι.

3) *ὀνόμασι, χρόνῳ δρώμενα*,) Illud *δρώμενα*, quod in Edd. deerat, in textum recipere non dubitavi, partim ex Codicis B auctoritate, partim quia id Noster habet etiam L. IV. c. 3.: φύσει καὶ τῶν ἄλλων τινὶ στοιχείων δρώμενα. Fortasse latet *δρώμενα* etiam in ὄρφ, quod pro *χρόνῳ* est in Aldina et in Codice A, ex quo Aldus Artemidorum protulit. Deest quidem *χρόνῳ* et in Cod. B, qui huius totius loci hanc varietatem offert: τὰ φύσει, νόμῳ, ἔθει, τέχνῃ, τρόπῳ, καὶ τύπῳ, καὶ ὀνόμασιν δρώμενα. Sed *χρόνῳ* hic locum habere non modo posse, verum etiam debere, atque omnino Artemidorum potissimum haec elementa sex, quae in nostro textu et antea etiam in Rigaltiano scripta reperiuntur, et nulla alia, nominavisse, quum totus ipse arguit, tum locus L. IV. c. 3.: κοινὸς μὲν εὖν λόγος ἐστίν, ὅτι πάντα τὰ κατὰ φύσιν, ἢ νόμον [ἢ φήμην], ἢ ἔθος, ἢ χρόνον, ἢ τέχνην, ἢ ὀνόματα βλεπόμενα, etc.

4) *τὰ φύσει*) Dedi illud *τὰ* ex Cod. A et ed. Ald. propter verbum, quod sequitur: *βλεπόμενα*. In edit. Rig. omissum erat. Cod. B. *κατὰ φύσιν*, quod si h. l. Artemidorus scripserit, ut et L. IV. c. 3.: necessario *τὰ* ante *κατὰ φύσιν* adiciendum erit. *τὰ κατὰ φύσιν* autem melius responderet paullo post verbis: *τὰ κατὰ τὸ ἔθος*.

5) *τὸ ἄκουσιν*) Pro *ἄκουσιν* Rigaltius *ἀκούσιον* coniecit; propius ad literarum vestigia *ἀκούειν*, quod mihi aliquando in mentem venit. Ut enim divites non obtemperare amant, sic etiam ii, qui sacra mystica tractant, serenos abhorrent dies nostesque astris illuminatas, etc. Huic tamen coniecturae nihil tribuo, et aliis me acutioribus hunc locum emendandum relinquo.

6) ἐπιμιξίας) Sic ponendum est tertio casu. In Rigaltii editione falso impressum erat: ἐπιμιξίας.

7) πάντως) Legebatur: πάντων. Nos Reiskii lectionem sequendam putavimus. Nam sic coniungit πάντως cum καθολικός Noster etiam infra L. IV. c. 3. item de clementis loquens: Μέμνησο δὲ, ὅτι οὐ πάντως καθολικός οὗτος ὁ λόγος.

8) ὅ, τι ἂν) Hanc veram scripturam dedimus ex Codice B. Atque ita iam Rigalt. et Reisk. voluere. In Edd. et Cod. A. scriptum erat: ὅταν.

9) τὸ μὴ) Quae verba quum per *quominus* interpretanda sunt, cum infinito modo construuntur, graecismus notissimus; quem tamen in nulladum, quod sciam, Grammatica indicatum inveni. Solent autem Graeci τὸ μὴ significatu: *quominus*, post verba quaedam ponere, ut nostrum διαφεύγειν, ἐπιλύεσθαι, οἶόν τε εἶναι, παρῆναι, ἰδεῖν, ἀνέχεσθαι, ἐμποδῶν, κωλύειν, παραιτεῖσθαι, ὑπεκτρέπεσθαι, ἀπεικός et al.

10) τινος) Reisk. τι legi voluit. Quo nihil opus. Aut enim illud τινος construendo iungendum est cum seq. εἶναι, quod cum gignendi casu pronominum constructum usurpatur pro: in alicuius hominis aut rei potestate esse, dependere ab aliquo aut aliqua re, pertinere ad aliquem aut aliquid. Aut, si malis, ad τινος suppleendum est ἴδιον, ut Artemidorus ipse. infra L. IV. c. 3. id addit: εἴαν τι λέγη τις παρ' αὐτὰ τὰ ἕξ στοιχεῖα, — τινὸς τούτων ἴδιον ἐρεῖ, —.

11) ἀναδέξασθαι) Legebatur: ἄμα δέξασθαι. Sed cum Reiskio scribendum esse: ἀναδέξασθαι, sententia postulat.

Cap. IV.

1) οἶόν) Inserui ex Cod. B. Artemidorus enim id saepissime usurpat.

2) ἀράμενος — προτεθειμένον) Ita quin hunc locum, fausta et favente Critice, recte restituerit Casanbonus, nemo dubitare poterit. Certe non ἐκ τῆς οἰκείας cum Reiskio legendum est, ut subaudiatur γῆς vel πατρίδος; nam de patria paulo post demum coniector loquitur. At hoc loco de domo narratur. Antea hic locus ita sonabat: ἀράμενος ἐκ τῆς οἰκείας διανοίας προτεθειμένον. Pro ἀράμενος Cod. B habet: διαπεραιούμενος.

3) τούτω) Hoc uncinis a me inclusum est, ut suspectum ac superfluum, quia quod antecedit: αὐτῶ, iam sufficit; nisi forte Artemidorus scripsit: τοῦτο μὲν μεταστῆναι —, et post: τοῦτο δὲ καὶ μάλιστα —. Sic enim infra: ἀπέβη αὐτῶ, τοῦτο μὲν —, τοῦτο δὲ —.

4) οἰκείας) Ita h. l. scribendum, non οἰκίας, ut antea legebatur. Opponitur enim postea: ἐν ξένη. Sic etiam οἰκίαν ante κατῆξεν mutavi in οἰκίαν.

5) εἶον) Adieci ex Cod. B.

6) ἀπολωλέναι) Ita habet Cod. B, ut et Reisk. iam correxit. Antea perperam legebatur: ἀπολωλέναι. Hoc enim ἑμεταβέτως dicitur pro φθαρήναι. Contra illud ἀπολωλέναι, quod active sumitur, sententia postulat.

7) δημοσίων ἀδικημάτων) δημοσίων ἀδικημάτων δίκη occurrit apud Pollucem quoque L. VI. c. 36. §. 154. et Hermogen. de Invent. Tom. II. cap. περὶ Δημοσίων Ἀδικημάτων, ad quem vide etiam commentatores. Cornarius male vertit: ob publica delicta.

8) ἄτιμός — ἑναρτήσας ἑαυτὸν) Euripid. Hel. v. 306. seq., Virgil. Aeneid. XII. v. 603. ibiq. Serv.. Mense Februario defunctorum manibus parentabant; et ad epulas illas propinquorum animae invitabantur, illorumque nomina ciebantur, ut loquitur Ausonius penult. carm. Professorum, ubi de primis inferiis agit:

*Grammatici in studio, vel Rhetoris; aut in
utroque,*

Quos memorasse mihi morte obita satis est.

*Viventum inlecebra est laudatio: Nomina
tantum*

Voce ciere suis sufficet tumulis.

Unde recte ait Artemidorus memoriam eius, qui laqueo vitam sibi abrupisset, ita damnatam et tanta ignominia afflictam fuisse, ut ne in parentationibus quidem inter ceteros propinquos nominaretur. Nam eius, qui deformi eo leto sese polluerat, nomen propinqui praeteribant.

9) μηδὲ ἀποθανόν) Pro μηδὲ coniunctim scripsi: μηδὲ —, ne mortuus quidem.

10) οἶον) Insertum est ex Cod. B.

11) ἐπώνυμον) Ita Ald. et Cod. A. In Rig. ed. perperam: ἐπώγουμον.

12) αὐτῷ) Hoc Cod. B. dat.

13) ξενοδοχεῖον κάμηλος καλουμ.) Pro κάμηλον scripsi: κάμηλος. Haec verba sumenda sunt casu nominativo; supplendum enim est: ἐδήλου. Etiam paullo post ante μέσους correxi κάμηλος pro κάμηλον.

14) —, ἐτύμως —) Sic scribendum atque interpungendum; non: σκελοῖν, τὸ ὕψος ἐτόίμως κεκλημένος. κάμηλος οἶον-ει κίμμ. etc. Ceterum idem cameli etymon invenitur etiam apud Horapoll. L. II. c. 100.: Ἄνθρωπον ὀκνοῦντα τὴν διὰ τῶν ποδῶν κίνησιν ποιεῖσθαι βουλόμενοι σημεῖναι, κάμηλον γράφουσιν. ἐκείνη γὰρ μόνη τῶν ἄλλων ζώων τὸν μηρὸν κάμπτει. Διὸ καὶ κάμηλος οἶονει κάμμηρος λέγεται. et Etymolog. M. s. v. Κάμηλος: — ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ κάμπτειν τοὺς μηρούς ἐν τῷ καθέζεσθαι, κάμηρός τις οὔσα καὶ κάμηλος. Praeterea si quis de huius nominis origine plura legere velit: adeat Sam. Bochart. Hierozoic. L. II. c. 1.: De Cameli nomine.

15) ἐκφύσα) Fortasse legendum est aut ἐκφύας aut ἐκφύσασα.

16) λογιστής: τ. ἐξαρ.) Comma post ἐξαρίθμησιν delevi. Nam verba: τὴν ἐξαρ., cum iis, quae sequuntur, artissime cohaerent. Quare post λογιστής colo interpuncti.

Cap. V.

1) Περὶ τοῦ εἰδικοῦ) Ita in Edd. et Cod. A. Nōs dedimus ex Cod. B: περὶ τρόπου εἰδικοῦ, quod melius scribi videbatur; sic enim etiam caput, quod proxime antecedit, habet titulum: περὶ τρόπου γενικοῦ. Ceterum τρόπου addit Artemidorus etiam L. IV. c. 21. ubi hunc nostrum locum respicit.

2) ἀσήπτου) Sic Cod. A: Antea perperam: ἀσῦπτου.

3) ἢ κύκλωπα — αὐτοῦ, ἢ —) Scriptum erat atque interpunctatum: ἢ κύκλωπα ἰδεῖν. ἢ τὸ ἄντρον αὐτοῦ παραλελυθῆσαι, ἢ νοσεῖν, etc. Eodem modo Cornarius male interpretatus est: aut Cyclopem videre, aut antrum ipsius resolutum esse, aut aegrotare, etc. Sed nostram interpunctionem esse veram, quisque videt. Etiam Iacob: de Rhoer nobis congruit ita in Otio Daventriensi cap. 14. scribens: Male interpunctatus hic locus, quod etiam interpretem sefellit. Dicere non voluit, malum esse Cyclopis antrum resolutum videre, sed videre Cyclopem, vel antrum eius. Punctum itaque poni debet post ἄντρον (scribe αὐτοῦ). Illa quae tum sequuntur sunt coniungenda. Παραλελυθῆσαι ἢ νοσεῖν. Prius illud est paralysis solvi. Eodem sensu iuncta haec habemus infra libro 5. num. 51.: ἐνόσησε καὶ παρελύθη. aegrotavit et paralysis resolutus est. Ceterum illud ἢ ante παραλελυθῆσαι de meo addere ausus sum necessarium putans, pro-

pterea quod nostro in loco ante reliquas quoque propositionunculas particula ἢ repetitur.

4) *προθεσμίαν*) De li. v. conf. Lucian. Ver. Hist. L. I. c. 37. Elsner. ad Galat. IV. 2. Cydonii Libell. de continentenda morte cap. 22. et praesertim D'Orvill. ad Charit. pag. 245.

5) *κεραυνοῦσθαι — γάμον προσημαίνουσι*.) Totus hic locus in Cod. A et in utraque editione ita legitur: *κεραυνοῦσθαι δοκεῖν πένητα ὄντα καὶ δοῦλον, ἢ μέλλοντα πλεῖν, ἢ μονομαχεῖν, ἀγαθόν. τούτων γὰρ ὁ μὲν, πλοῦτον, ὁ δὲ, ἐλευθερίαν, ἢ πλοῦν, οὖριον ἔξει. οἱ δὲ, γάμον προσημαίνουσι.* In Cod. B autem hoc modo: *κεραυνοῦσθαι δοκεῖν πένητα ὄντα, ἢ στρατεύεσθαι δοῦλον ὄντα, ἢ μέλλοντα πλεῖν ἢ μονομαχεῖν, ἄτοπον τούτων γὰρ τῷ μὲν πλοῦτον, τῷ δὲ, ἐλευθερίαν, τῷ δὲ πλοῦν οὖριον ἔξει. τῷ δὲ, γάμον προσημαίνουσι.* Ex ambabus his lectionibus nostram effinximus. Sic enim iam non restare videtur difficultas quaedam, sed haec verba omnia inter se bene cohaerent. Cornarius quoque mecum consentit postrema verba vertendo ita exprimens: *Ex his enim primus divitias, alter libertatem assequetur, tertius ventum secundum habebit. Quarto autem nuptiae portenduntur.*

Cap. VI.

1) *μεριμνηματικὰ — λέγεται*) Repetit eandem observationem Noster infra L. IV. c. 3.

2) *οὐχ ὡς Ἀριστοτέλης*) Illud *οὐχ* ante *ὡς*, ut infra particulae *ἀλλὰ* responderet, ex coniectura inserui. Eodem tamen modo, ut nunc ipsum lego, iam Henr. Valesius ad Annumian. Marcellin. L. XIV. pag. 29. emendavit.

3) *θεόπεμπτα — ἀπροσδόκητα καλοῦσιν*) Hanc eandem observationem Coniector repetit infra L. IV. c. 4. Subita igitur omnia, coelo (a Diis) demissa credebant Veteres et inopinata. Hinc Tertull. Apologet. c. 10.: *ex consuetu-*

suetudine humana, qua ignoti vel ex inopinato apparentes de coelo supervenisse dicuntur. Proinde Saturno repentino ubique contigit coelitem dici. atq. etiam plures locos prolatos invenies apud Desid. Herald. ad Arnob. adv. G. L. III. p. 114. ed. L. B. et D'Orvill. ad Charit. p. 133.

Cap. VII.

1) *Περὶ καιρῶν*) Eadem de re egit Philostrat. Vit. Apollon. Tyau. L. II. c. 37.: *οἱ γοῦν ἐξηγηταὶ τῶν ὄψεων, οὓς ὄνειροπόλους οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν, οὐδ' ἂν ὑποκρίναιτο ὄψιν οὐδενὶ οὐδεμίαν, μὴ πρότερον ἐρόμενοι τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ εἶδεν. ἂν μὲν γὰρ εἴῃσιν ἢ, καὶ τοῦ περὶ τὸν ὄρθρον ὕπνου, συμβάλλονται αὐτήν, ὡς ὑγιῶς καιτευσμένης τῆς ψυχῆς, ἐπειδὴ ἀπερῶθηται τὸν οἶνον. εἰ δ' ἀμφὶ πρῶτον ὕπνον, ἢ μέσας νύκτας, ὅτε βεβύθισταί τε καὶ ξυτεθόλωται ἔτι ὑπὸ τοῦ οἴνου, παραιτῶνται τὴν ὑπόκρισιν, σοφοὶ ὄντες.*

2) *μηδὲν*) Ita eum Rigaltio et Reiskio correximus pro *μη δειν*.

3) *ἑσπέραν*) Editum erat: *ἑσπέρας*. Cum Reiskio scripsi: *ἑσπέραν*. Dicitur enim non *ἢ δειλὴ ἑσπέρας*, sed *ἢ δειλὴ ἑσπέρα*.

4) *πρὸς αὐτῇ τῇ ἑσπ*) Commodissimum igitur illud tempus matutinum, quo sole oriente sanguis purior est, excitatior, sincerior. Hinc Ovid. ep. Heroid. Hero Leandro. ep. XVIII. v. 195. sq.:

*Namque sub Auroram, iam dormitante
lucerna,*

Somnia quo cerni tempore vera solent.

Nam in prima noctis parte, aut nullae se offerunt somniorum imagines, aut sane confusae, nullam referentes certam figuram, ut in fonte aut fluvio a ventis turbato, nulla imago certa conspicitur. Etenim copiosa evapora-

tio exhalans e culina, et caput penetrans, facultati imaginativae est inimica. Quare non absurde Artemidorus: Nihil discriminis facit tempus, dies, nox, sed cibus moderatus et immoderatus.

Cap. VIII.

1) οὐδὲν — ἄθρον) Diodor. Sic. L. II. c. 7.: ὀλίγοι δὲ τῶν Αἰθιοπῶν καθόλου θεοῦς οὐ νομίζουσι εἶναι. Hic quae narrantur, Atlantes spectant, de quibus vide Herodot. IV. c. 184.

2) ἤτταζεθαι γυναικῶν) Quibus aliquid generosi sanguinis inest, non solum Vencrem aversantur, sed si quibusdam femineis illecebris ac pellacis decipiantur, eos in ipso certaminis limine superari pudet. Sic Leander in Musaeo vers. 97.:

— — Αἰδῶς δὲ μιν εἶχεν ἀλώωναι.

3) οἶον) Ex Cod. B in textum recepti.

4) στίζονται —) Haece verba Cornuarius male vertit: *apud Thracas generosi pueri flagris caesi signantur; debuerat: stigmatate notantur, notis compunguntur.* Compungebantur autem non pueri solum generosi, sed etiam mulieres nobilissimae apud Thracas. Nam quo nobilior mulier est ac clariori familia prognata, eo pluribus magisque versicoloribus se notis compungit, ut scribit Dio Chrysostom. Orat. XIV. de Servitute. His tamen notis inustas fuisse a viris Thracum mulieres ob caedem Orphi canit Phanocles Lesbicus apud Stobaeum Serm. 185.:

Ποινὰς δ' Ὀρφεῖ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας

Εἰςέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

Ceterum de illo Thracum more loquitur etiam Herodot. L. V. c. 6.: καὶ τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δ' ἄστικτον, ἀγενές. et qui etiam plura legere cupit, conferat Io. Rhodium in Scribon. Larg. Composit. Med. pag.

308. — 312., ubi locupletissime non de Thracibus solum, sed etiam de aliis gentibus, quibus ille mos erat, agitur. Vide etiam, si lubet, de Gelonis: Claudian. in Ruffin. L. I. v. 313.; de Aethiopicibus: Sexti Empirici Pyrrhon. Hypotypos. L. I. c. 14. et Ios. Scaliger. VII. de Emendat. Tempor. p. 682.; de Sarmat. atq. Aegyptiis: Sext. Empir. Pyrrh. Hyp. L. III. c. 24.; de Veteribus Britannis: Herodian. L. III. c. 47., Tertullian. de Virginibus Velandis c. 10. et Lucam de Linda in Descript. Orbis pag. 460.

5) *Γέταις* —) Pro *Γέταις* Cod. B habet: *Γέλλοις*. Praetulimus vulgatam. Thracum enim finitimi fuerunt Getae, non Galli: ut omnibus notum. Stigmatibus autem pungi vel iniuri solitos servos, fugitivos aut sceleris reos etiam a Romanis Graecisque notum ex iis, quae collegere Lipsius II. 15. Elector., et Io. Rhodius ad Scribon. Larg. p. 308. seq.

6) *Μόσσυνες* —) Mossyni inter Ponticos populos numerantur etiam a Plinio VI. c. 4. et ab Hesychio s. v. *Μοσσυνόειαι*. Idem etiam Mosynoeci appellantur. Plinius l. c., Pompon. Mela I. c. 19. et Scylax Caryandens. Peripl. ed. Hudson. T. I. p. 33. eos Tibarenis proxime inungunt. De hoc vero more Mossynorum conf.: Apollon. Rhod. Argon. II. v. 1022. — 26., Pompon. Mel. I. c. et Diodor. Sicul. L. XIV. §. 30. Ceterum morem, quo publice ad libitum coeant mulieribusque permiscerentur, tradunt etiam de Indis: Sext. Empir. Pyrrh. Hypot. L. I. c. 14. et L. III. c. 24.; de Massagetis: Strabo L. XI. pag. 513. ed Casaub. et Zenobius Centur. V. Prov. 25.; de veteribus Britannis: Iul. Caes. de B. G. L. V. c. 14.; de Taprobanitis: Diodor. Sic. L. II. §. 58.; de Ichthyophagis et Hylophagis: idem Diodor. Sic. L. III. §. 17. et §. 24.; de aliis Eusebius plur. loc.

7) Σύρων —.) Diodor. Sic. L. II. c. 4.: Κατὰ τὴν Συρίαν τοῖον ἐστὶ πόλις Ἀσκάλων, καὶ ταύτης οὐκ ἄποθεν λίμνη μεγάλη καὶ βαθεῖα, πλήρης ἰχθύων. Παρὰ δὲ ταύτην ὑπάρχει τέμενος θεᾶς ἐπιφανοῦς, ἣν ὀνομάζουσιν αἱ Σύροι Δερκετιῶν. Αὕτη δὲ τὸ μὲν πρόσωπον ἔχει γυναικὸς, τὸ δ' ἄλλο σῆμα πᾶν ἰχθύος, διὰ τινὰς ταιστας αἰτίας. Μυθολογοῦσιν αἱ λογιώτατοι τῶν ἑγχωρίων τὴν Ἀφροδίτην προσκόψασαν τῇ προειρημένῃ θεᾷ, δεῖνόν ἐμβλεῖν ἔρωτα νεανίσκου τινὸς τῶν θυόντων οὐκ ἀειδοῦς. Τὴν δὲ Δερκετιῶν μεγαίσαν τῇ Σύρῳ, γεννῆσαι μὲν θυγατέρα, καταισχυριθεῖσαν δὲ ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, τὸν μὲν νεανίσκον ἀφανίσαι, τὸ δὲ παιδίον εἰς τινὰς ἐρήμους καὶ πετρώδεις τόπους ἐκθεῖναι· ἐν οἷς πολλοῦ πλήθους περιστεροῶν ἐνοσσοεῖν εἰωθότος, παραδόξως τροφῆς καὶ σωτηρίας τυχεῖν τὸ βρέφος· ἑαυτὴν δὲ διὰ τὴν αἰσχύνην καὶ λύπην ἔβησσαν εἰς τὴν λίμνην, μετασχηματισθῆναι τὸν τοῦ σώματος τύπον εἰς ἰχθύν. Διὸ καὶ τοὺς Σύρους μέχρι τοῦ νῦν ἀπέχεσθαι τούτου τοῦ ζῶου καὶ τιμᾶν τοὺς ἰχθῦς ὡς θεούς. Quin autem propter hanc fabulam piscibus abstinerent Syri, plane non dubium videtur. Nam etsi Ἀστάρτη nostro in loco nominatur: videtur tamen Artemidorus illam Derceto cum Astarte confudisse, ut iam Eckhel in Doctrina Num. Vet. P. I. Vol. III. p. 445. bene notavit. Notum est enim Graecos Ἀστάρτην saepe confudisse cum Atargati seu Derceto. Etenim Ἀστάρτη est Dea Sidoniorum peculiaris, quam alii Lunam, alii Venerem, alii Deum Matrem esse voluerunt, alii eandem cum Coelesti Carthaginiensium, quae nihil de piscis effigie habebat. Ἀταργάτις sive Δερκετώ sub piscis forma colebatur ab Ioppensibus, ut Plinius V. c. 25. dicit. Ioppe autem urbs Phoenices, quam intelligit Lucian. L. de Syr. Dea c. 14. ubi ἐν φονίῃ simulacrum huius Deae sibi visum esse refert. Diversa porro ab his Syria Dea, quae peculiare numen fuit Hierapolitanorum et solam mulieris speciem exhibuit. Haec eadem Strabonis L. XVI. de Hierapoli sic scribentis: ἐν ἣ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Ἀταργάτιν.

Sed multi auctores haec tria confundunt numina: Ἀταργάτιν s. Δερκετοῦν, Ἀστάρτην et τὴν Συρίαν θεῶν, quae prorsum distinguenda sunt. Nihil enim commune habebant, nec in nomine, nec in figura, nec in insignibus. — Artemidorus dicit: *omnes exceptis Syris* —. Sed etiam apud Aegyptios, teste Luciano de Syr. Dea c. 14., fuerunt nonnulli, qui pisces non ederent. Id Herodot. L. II. c. 37. de Sacerdotibus Aegyptiis tradidit, quippe qui, ut arbitror, a piscibus abstinebant propterea, quod hic cibus Venerem stimulat atque excitat. Pythagorici etiam a piscibus abstinebant, vel quia alienae gentis, ut aiunt, sunt, vel quia non sunt malefici, quare piscium nullum immolabant, et a piscibus nemo Deorum nomen habuit. Plato in Legibus marinam venationem adolescentibus interdixit: nulla enim roboris exercitatio, nulla sapientiae meditatio paratur congricidae, mullicidae.

8) Θηρία — Αἰγ. — σέβουσι.) De Brutorum cultu apud Aegyptios vide praeter multos locos, qui in Libris Sacris occurrunt, etiam Plin. L. XXX. c. 11., Aelian. de Anim. L. X. c. 15., Diogen. Laert. L. I. segm. 10., Clem. Alexandr. Paedagog. L. III. c. 2., Pempon. Mel. L. I. c. 9., Cic. de N. D. L. III. c. 15., Córnel. Tacit. Hist. L. V. c. 5., Lactantii Divin. Institut. Lib. V. de Iustitia. c. 21. T. I. pag. 417. edit. du Fresné, Euseb. Praepar. Evang. L. II. p. 49. ed. Viger. et al.

9) μέντοι τὰ αὐτά.) Deerant verba: τὰ αὐτά. Nos ea addidimus ex Cod. B. Nam alioquin non omnes Aegyptios animalia coluisse falso dictum esset. Colebant quidem Aegyptii non omnes eadem; ut intelligi potest ex Herodot. L. II. c. 71. et al.: sed nonnulla ab omnibus colebantur; cf. Diodor. Sic. L. I. c. 21. et Strab. L. XVII. et al.

10) γύπας —) Conf. Aldrovandi Ornitholog. L. III. c. 1. et Conr. Gesneri Histor. avium s. h. ave.

11) δ' ἔτι) Haec verba adiecta sunt ex Cod. B.

12) Ταύροις — ἀγωνίζονται —) Hac de re cf. Ant. Murator. Nov. Thes. Inscript. T. I. et quidem ibi Iosephi Bimardi Dissertat. I. p. 11. et 12., Harduin. ad Plin. H. N. L. VIII. c. 70., Commentatores ad Sueton. Tib. Claud. C. c. 21., Salmas. in Trebell. Poll. p. 286., Edm. Chishull. Antiqq. Asiat. p. 30. — 95. et al.

13) κοῦροι — ἐνιαυτῶν) Versum hunc sumsisse videtur Artemidorus ex aliquo poeta, qui morem illum canebat.

14) δεῖ διαλαμβάνειν πάντων, εἴτε —) Pro διαλαμβάνει, quod antea erat, scripsimus: διαλαμβάνειν. Cod. B. dat: ἴδεια δεῖ διαλαμβάνειν· εἴτε —.

Cap. IX.

1) ὑποκρινόμενῳ) De Somniorum conicetoribus hanc vocem usurpat etiam Philostrate. Vit. Apoll. Tyan. L. II. c. 37.

Cap. X.

1) αὐξανομ. — ἀλλοιουμένων εἰς μορφὴν —) Sic dat Cod. B. Editum erat: αὐξομένων εἰς μορφὴν —. Quem locum iam tentavere Iac. de Rhoer et Eric. Hubert. van Eldik. Prior enim in Olio Daventriensi c. 14. haec scribit: καὶ αὐξομένων — ὕλην. Praecesserat statim προσκρινόμενων τε καὶ etc. quum itaque de illis quae accesserant iam locutus fuerat, quare subiungit αὐξομένων etc. Neque etiam illa, quae aliam formam induunt, ut augeantur necesse est. Pro αὐξομένων itaque refingendum videtur ἀλλοιουμένων. Res clara est e c. 17. (16. mihi), ubi eadem habemus: Νυνὶ δὲ περὶ τῶν ἐν σώματι μερῶν προσγ. τὲ, καὶ ἀπογ., εἴτε ἀλλοιουμένων εἰς τε μορφὴν etc. Posterior in Suspicionum Specimine

(Zutphaniae 1764. in 4°.) c. 2. p. 13. sic: *Recte menūānē animadvertit Clar. de Rhoer Ot. Daventr. legendum rarius, ἀλλοιουμένων, propter ea, quae leguntur infra c. 17.: ἀλλοιουμένων εἰς — ὕλην. Hoc quidem loco ad ἈΛΛΑΞΟΜΕΝΩΝ cum ducant literarum vestigia, nec constet, auctorem eodem vocabulo uti voluisse utrobique, cur repudiaremus? Julian. Epist. 18.: Εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τήϊον ἐκεῖνον μελοποιὸν εὐχῆ τὴν ὀρνίθων ἈΛΛΑΞΕΣΘΑΙ φύσιν. — Ἀλλαττόμενον ἕς πλείονας μορφάς. Lucian. Vit. Auction. initio. Lectio tamen nostra quin vera sit, nullus dubito.*

2) κυνηγεσίας) Pro κυνηγίας iam Reisk. voluit κυνηγεσίας, quod Cod. B confirmat.

3) αἰλιείας) sic cum Reisk. scripsi pro αἰλιάς.

Cap. XI.

1) ὅτε μὲν) Particulam μὲν cum Reisk. inserui propter seq.: ὅτε δέ.

2) τοῖς ἀπόροις, ἐν οἷς ὀράματα — προσλέγον, ποτέ μὲν —) Hanc lectionem, quam veram putamus, praebet Cod. B. In reliquis libris erat: τοῖς ἀπείροις, ἐν οἷς ὁ γράμματα τινὰ ὀράται διάνοιαν αὐτοτελή μὴ ἔχοντα· ἢ ὄνομα ποτέ μὲν —. Pro ὁ γράμματα iam Reisk. scribi iubet ὀράματα; quod etiam est in Cod. MS. Cantabr., ut Iac. de Rhoer in Olio Daventr. c. 14. testatur: *In Cod. MS. Cantabrigiensi, cuius collationem amicitiae Doct. Vriesii debeo, legitur, pro ὁ γράμματα, ὀράματα. In margine tamen notatum erat: γε. γράμματα. Hinc videmus unde illud ὁ inrepperit. Eadem de re agit noster infra iterum L. IV. c. 25.*

Cap. XII.

1) τὸν ὑγιᾶ λόγον) Epist. ad Tit. II. v. 8.: Λόγον ὑγιᾶ, etc. ad quem loc. vide Wetsien.

2) καὶ κείναι: ὄσοι) Pro *σοι* c. Reisk. correxi *ὄσοι*, propter seq. *ὄσοι*.

Cap. XIII.

1) αὐτῶ γ. δ. κ. πάντα) Conf. N. T. Epist. ad Hebr. II. 17.

2) ἔνωθεν) Cf. Evang. Ioann. III. 3.

3) αὐτός) Antea perperam legebatur: αὐτὸ.

4) γεννώμενον; ἢ π.) Ita cum Reiskio legimus ac distinguimus. Antea: *γεννώμενον πάλιν* etc.

5) οἱ ἀποθν. — τίθενται.) De hoc notissimo ritu vide praeter Nostrum etiam Valer. Max. I. 8., Athen. XI. 1., Desid. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. V. p. 160. ed. L. B., Is. Casaubon. ad Pers. Sat. III. p. 303. — 306., Gisb. Cuperi Obs. L. II. c. 9., Io. Meurs. de Funere. c. 6. et al.

Cap. XIV.

1) ἔφ' αἴματος τὸ βρέφος ἀπ.) Huc Iuvenal. Sat. VII. v. 196.:

— — modo primos incipientem

Edere vagitus, et adhuc a matre rubentem.

Atque hi recens nati infantes sive infantes a sanguine a Iurisconsultis sanguinolenti nominantur: extatque in Codice Theodos. Lib. III. Titulus de his, qui sanguinolentos emptos, vel nutriendos acceperint.

Cap. XV.

1) ἐπεὶ μηδὲ) Libri divise habebant: *μηδὲ*. Sed evidentiore sensum efficit coniuncta scriptura *μηδὲ*. Cod. B dat: *ἐπειδὴ οὐδὲ*.

2) ἢ — χρώνον) Cod. B. offert: ἢ ἤδεται ἢ λυπεῖται *περὶ πάντα*. In Edd. et Cod. A hic Eveni versus sic sonabat:

ὡς υἱὸς ἢ λύπη, παῖς πατρὶ πάντα χρονον.

Desider. Heraldus ad Arnob. adv. Gent. L. I. p. 3. ed. L. B. emendare volens eum hunc in modum pervertit:

Ἡ οἷς, ἢ δὲ λύκος παῖς π. π. χρ.

Iac. Tollius Fortuit. cap. XI. coniecit:

ὡς υἱὸς ἢ λύπη παῖς π. π. χρ.

Is. Casaubonus, teste Rigaltio, sic emendabat:

Εἶδεν, ὅση λύπη παῖς π. π. χρ.

Alio modo etiam apud Hermiam Comment. MSS. in Platonis Phaedrum hic Eveni versus reperitur:

φόβος ἢ λύπη παῖς π. π. βιον.

Porro in Anthologia Gr. (ed. Jacobs. T. I. p. 97.) et quidem ante hunc editorem ita:

Ἰδεῖ' ὅση λύπη παῖς π. π. χρ.

Plutarch. de Amore Prol. cap. 4. ante Wytttenbach.:

Ἰδε, ὅση λύπη παῖς π. π. χρ.

Sed Wytttenbachius exhibuit veram lectionem, servatam in Codice Mediceo Artemidori, proditam a Ruhnkenio ad Rutil. Lup. p. 33.: Ἡ δέος, ἢ λύπη παῖς π. π. χρ., quam sequuti sumus.

3) ἐπιτρέχει) Ita correximus propter antecedens ὄταν. Edebatur: ἐπιτρέχει.

Cap. XVI.

1) λαμβάνειν) Pro λαμβάνει, ut antea erat, cum Reiskio scripsimus λαμβάνειν, quod etiam Cod. B dat.

2) προσεπισωρεύσει) Legebatur: προσεπισωρεύσει. Nos Reiskii lectionem sequimur, cui assentitur Interpres: *super-accumulat*. Et paullo post pro πρὸς τὸ scripsi: πρὸς τῷ, sensu postulante.

3) καὶ μὲν δὴ καὶ) Pro μὲν legi vult Reisk. μὴν. At haec verba perbene habent et significant: Quin etiam. cf. Hoogeveen. de Partic. Gr. pag. 398, ed. Schütz:

4) δύνωνται) Sic legimus propter antecedens ὄταν. Libri habebant: δύνανται.

5) χρῆσθαι χρῶνται.) Lectionem hanc, quam Cod. B exhibet, meliorem esse puto quam vulgatam: χρῆσθαι, γάλακτι χρῶνται.

6) ἀποτοκεῖν) Ita cum Cod. A scribendum est pro ἀποτοκεῖν. Ceterum de verbo, quod antecedit: τελεσφορήσαι, confer Gilb. Wakefield Silv. Critic. P. V. p. 153. ad Jacob. C. V. v. 15.

7) ὡς δύνασθαι) Sic habent Aldus et uterque Codex. In Rigaltii editione est: ὡς δύνανται. Et pro eo, quod sequitur: θρέψαι, Cod. B offert τρέφειν.

8) σωμασκοῦντι) Editum erat: σώματι ἄσκοῦντι. Cod. B: σῶμα ἄσκοῦντι, quae uno vocabulo scripta integram exhibent lectionem: σωμασκοῦντι; ut et infra cap. 50.: σωμασκοῦσι.

9) μόνος ἀνεθρ.) Illud μόνος inserui ex Cod. B propter vim orationis.

10) περὶ — σώματι) Sic pro περὶ τῶν ἐν τῷ σώματι Cod. B dedit. Ac sic etiam supra legitur cap. 10.: περὶ σώματος καὶ τῶν ἐν τῷ σώματι.

11) — παραιτησάμενος — δυσχεραίνοντας.) Cod. A et Aldus habent: μικρὰ δὲ παραστήσομαι τοὺς ἐπὶ λεπτὸν διαιρουμένοις δυσχεραίνοντας. Eodem modo Rigaltius edidit, tantum verbo διαιρουμένοις in διαιρουμένους mutato. Contra in Cod. B legitur: μικρὰ παραιτησάμενος τοῖς ἐπὶ λεπτόν πρὸς ὄλιγον διαιρουμένοις δυσχεραίνοντας. Ex his veram lectionem restituuisse videor. Nec tamen illud διαιρουμένους, quod Rigaltius habet, plane reiiciendum est; quum proprie cum accusativo ἄττικῶς verbum δυσχεραίνειν iungatur; καινῶς autem cum dativo.

Cap. XVII.

1) ἡ στροφίου) In Cod. A et Ald. perperam: ἡ τροφίου. Cornarius male vertit: aut fascia. Debuerat: aut infula. Praeterea asteriscum ante haec verba sustuli.

2) *χημάτων ἐπίκτησιν*) Haec verba dedimus ex Cod. B. Antea legebatur: *κημάτων κησιν*, minus apte.

Cap. XVIII.

1) — *μάλιστα γυναικί.*) Bene. *καὶ γὰρ*, ut Biseti (in Schol. ad Aristophan. Vesp. v. 474.) verbis loquar, *κατὰ τὸν Φωκυλίδην τὸ τὴν κόμην καὶ τρίχας τρέφειν τοῖς ἀνδράσιν οὐ καλόν*:

Μὴ μὲν ἐτ' ἄρσενι παιδί τρέφειν χαίτην πλοκαμῖδος,

Μὴ κορυφὴν πλέξῃς, μήτ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων.

Ἀρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν.

Quam opinionem respicit etiam Paulus ep. I. ad Corinth. cap. XI. v. 14. et 15.

2) *ἀλλοτριῶς — χερῶνται.*) Solebant iam antiquissimis temporibus mulieres capiti adulterinos crines adponere. Ut Pallas apud Ovid. Metam. VI. v. 26. De comis autem adscititiis omnino confer Clem. Alexandr. Paed. L. II. c. 11., Ovid. Art. Am. L. III. v. 165., Apulci. Metam. L. XI. p. 769. ed. Ondend., Firmie. Astron. L. VIII. c. 7., Iuvenal. Sat. VI. v. 500., Sueton. Caligul. c. 11., Petron. Sat. c. 110. Ceterum qui hac de re etiam plura scire cupit, legat Friderici Nicolai Librum sic inscriptum: *Ueber den Gebrauch der falschen Haare und Perrucken in alten und neuern Zeiten; eine historische Untersuchung. Mit 66 Kupferstichen. Berlin und Stettin 1801. 8. maiori.*

3) *σοφῶ ἄνδρι, καὶ ἱερεῖ.*) Deerant verba *καὶ ἱερεῖ* in edit. Rigalt. A me ex Codd. MSS. et Aldo adiecta sunt. Nam sacerdotibus quoque, (excipe Aegyptios!) morem fuisse comam barbamque pascendi vel pueris notum est. Contra deest *ἀνδρι* in Cod. B.

4) *περὶ τὸν Δ.*) Articulum *τὸν* cum Reiskio adscripsi.

5) Τούτων — ἐπιτρέπει.) In Cod. A et utraque ed. legitur: τούτων γὰρ οἷς μὲν ἔθος ἐστὶ κομᾶν, ἀγαθόν. ἐπειδὴ τὸ ἐπιτήδευμα κομᾶν ἐπιτρέπει. Cod. B autem sic: τούτοις γὰρ οἷς μὲν ἐστὶ θεὸς κοσμεῖν. οἷς δὲ τὸ ἐπιτήδευμα κοσμεῖ ἂν ἐπιτρέπει. Ex quibus duabus nostram conformare lectionem ausi sumus, verbis, quae praecedunt, iubentibus.

Cap. XX.

1) Καὶ τοῖς εὖ γεγονόσι δούλ.) Iac. de Rhoer in Otio Daventriensi c. 14. hunc locum ita emendavit: *Cornarius dedit: et servis legitimis et domi nostrae natis vincula addit. Parum recte. Et sane offendere aliquem potest, quod εὖ γεγονότις dicat servos, hoc enim ingenuis proprium est. Erat itaque cum levi admodum mutatione legendum putarem: καὶ τοῖς εὐνοοῦσι δούλοις δεσμὰ* etc. *Εὐνοια saepe tribuitur servis. Menand. Fragm. v. 203.: ὅταν τύχη τις εὐνοοῦντος οἰκέτου. Quando quis benevolam servum nactus est. nisi prudentem vertere malis. qua de re Cl. Alberti ad Matth. c. V, 25. εὐνον θεράπαιναν dixit noster etiam L. III, 54. καὶ τῆ θεράπαιναν ὠνήσασθαι βουλομένῳ, εὐνον ἔσσεσθαι τὴν θεράπαιναν προαγορεύει. Et ei qui famulam emere vult, benevolam ancillam fore praedicat. μετ' εὐνοίας δουλεύειν suadet S. Paulus ad Ephes. c. VI, 7. ubi plura habent interpretes optimi. Posset tamen intelligi de servis, qui bene sunt, cum quibus bene agitur, qui bona conditione fruuntur, idque Amicus praeferebat. Haec ille. Quid autem? si cum etiam leviori mutatione particulam καὶ de loco ante τοῖς εὖ γ. ante δούλοις transferamus, et puncto post σημαίνει deleto ita legamus: — σημαίνει τοῖς εὖ γεγονόσι, καὶ δούλοις δεσμὰ περιτίθῃσιν.*

2) Ὡς γὰρ — δεσμεύεται) Cornarius male interpretatur: *Ut plurimum enim seta equina ligamenti usum*

praebet. Non ignoro e setis quoque equinis ligamenta, vincula facta esse. Sed melius, ut ego quidem censeo, magisque ad verbum ille locus hoc modo intelligendus est. *Plerumque enim iuba equina, ne diffluat, vincitur ac constringitur.* Unde χρυσάμπυκες ἵπποι Homero. Ἄμπτυξ ἐκαλεῖτο, inquit Eustathius ad Iliad. V. v. 358., σείρα κατάχρυσος τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τρίχας συνδέουσα. Ceterum inter ἵππεῖα et δεσμεύεται Cod. B vocabulum πᾶσα adiecit. Ergo tota iuba equina vincitur.

Cap. XXI.

1) Ἐριξ — προαγ.) Non somniculose hic observat coniectior noster, lanas pro capillis habere longos morbos et tabem significare. Nimirum quia illi pileoli in morbo capiti impositi e lana fiebant. Atque hi pileoli a Graecis πιλίδια nominabantur. Plato de Republ. III. p. 622. E. ed. Francof. 1602.: Ἐν δὲ τις αὐτῷ μακρὰν δίαιταν προστάττη, πιλιδία τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθεῖς — Sed etiam senibus pileolum tribuerunt a pari causa.

2) καὶ) Hanc particulam non reiicio, sed cum infinitivo, qui sequitur: δοκεῖν, iunctam interpretor ὥστε: ut Cornarius quoque vertendo expressit: *ut ea gratia saepe in capite lanas gestans videatur sibi ipsas agnatas habere.*

3) — ἀπορίαν) Sic dedimus ex Cod. B; quum antea legeretur: ἀτυχίαν. Noster enim et alias πειρίαν cum ἀπορίαν et πένεσθαι cum ἀπορεῖσθαι iungit. Vide Indic. Tum paullo post Cod. B dat: πᾶν μὲν γὰρ, et ceteri libri: ἐξεναντίας γὰρ. Ultra lectio praeferenda, penes lectorem esto.

4) Αἰ δὲ ψιλότητ. — παρέχουσιν.) Audacia mea in restituendo hoc loco nititur partim auctoritate Codicis B ἀπορίας οὐδὲν pro οὐδενὶ habentis, partim oratione ac sententia posterius ἢ pro καὶ et παρέχουσιν pro παρέχουσα

postulantibus. Verto igitur sic: *Calvities et inopia inter se nihil differunt; neque propterea quod per defectum caloris fiunt, neque quod in utraque aliquid apprehendendi facultas adempta nobis est.*

5) δεξιά μέρη) Hoc μέρη a me ex Cod. B adiectum est. Ceteri libri id non habebant.

6) καταδίκην) Cum Aldo et Reiskio scripsimus uno vocabulo καταδίκην pro κατὰ δίκην, ut in Rigaltii ed. erat. Ceterum huc faciunt verba D. Cypriani Epist. 77. ad Nemesianum et ceteros martyras in Metallo constitutos: *semitonsi capitis capillus horrescit, sed quum sit caput Christus: qualecunque illud caput deceat necesse est, quod ob Domini insigne est.* Ita olim tondebantur servi ad metalla damnati. Conf. etiam Laur. Pignor. de Servis p. 256.

7) κἀκεῖ) Ita cum utroque Codice et Aldo posuimus pro κἀκεῖν.

8) μὴ πρὸς — ἂν διαφύγοι) Edd. et Cod. A dant: καὶ πρὸς τινῶν βίᾳ κατεχομένη. ταῦτα γὰρ ἂν διαφύγοι; Cod. B autem sic: μὴ πρὸς τινῶν βίᾳ κατασχέθῃ· ῥῆστα γὰρ καταφύγοι. Ex his duabus nostram elinximus lectionem meliorem putantes atque h. l. aptiorem. Quorundam populorum consuetudinem fortasse respexit Artemidorus barbam comamque radendi, ut longe tutiores in bello essent, adimereturque hosti facultas in pugna capillum apprehendendi. Sic etiam Lacedaemonii barbam ea de causa, praeter Graccorum aliorum morem, rasitare et frontes abraderē consueverunt: capillum tamen a tergo promitti iusserunt, ut, si fugam meditarentur, insiaret a tergo vinculum, quo capi possent, atque ita prae capturae metu destinatorum animo consisterent, adversique dimicerent. Pollux Euboicos ὀπισθοκόμους vocatos ait, et Pectorem Timaeus ea per terga fusa coma insignem describit, id quod Abantes primos omnium excogitasse

Homerus tradit. Idem Homerus *καρηκομώντας*; Graecos ea de caussa vocat, ut veteres eius interpretes tradunt, quod moris esset apud Graecos comas nutrire, in signum fortitudinis: Theseaque primum aiunt anteriorem capitis comam Apollini Deliaco dedisse, ne quis eum apprehendere ac tenere posset. Polyacnus enim Strategem. L. I. c. 4. sic narrat: *Θησεύς ἐν ταῖς μάχαις τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς ἀπεκείρατο, τῶν τριχῶν τὴν ἀντίληψιν ἀφαιρούμενος. Μετὰ Θησεά ὅσοι Ἕλληνες οὕτως ἐκείροντο. Ἡ κουρά Θησεῖς ἐκλήζετο. Ζηλοῦσι τὴν κουρὰν μάλιστα ἐξ Ἑλλήνων Ἀβαντες. Μαρτυρεῖ ἄδων Ὅμηρος (Iliad. II. v. 542.):*

— Ἀβαντες ὄπισθεν καμώντες.

Cap. XXII.

1) ὄλην) Hanc vocem vulgo sequebatur *πλὴν*, quod cum Reiskio delevi ut h. l. ineptum.

2) *γελωτοποιοῖς*) subaudi: *Mimis*. Cf. Nicol. Calliach. de Ludis Scenicis etc. cap. 8.

3) *τοῖς — ξυρᾶσθαι*) De hoc more si quis partim plurimos Veterum locos, partim etiam alia scitu dignissima cognoscere velit: adire licet Diarium, quod inscribitur: *Journal der practischen Heilkunde. Herausgegeben v. C. W. Hufeland. Berlin.* et quidem Vol. XVI. Tom. 3. ann. 1803. ubi a pagina 67. usq. ad p. 122. Doct. Caroli Christiani Matthäi disputatio invenitur, cui titulus hic est: *Ist das Abschneiden des Haupthaares und des Bartes eine der Mode zu überlassende gleichgültige Sache?*

4) — *Δῆλόν ἐστιν* —) Sic pro: *ἐπίσης δηλοῖ. ἐστιν* —, ut antea legebatur, cum Reiskio distinguimus et legimus.

5) — *παρλλαγὴν στοιχ.*) Hunc locum citat Petavius in Notis ad Synesii Encom. Calvitii. Sed pro *παρλλαγὴν* ponit *παράλλαξιν*.

6) εὐπρεπείας μέλει — μὴ ἀπόροις.) In refingendo hoc loco partim vulgatam sequuti sumus, partim Codicem B. Prior enim sic: μάλιστα μέλει εὐπρεπείας, ἀλύποις τὲ, καὶ οὐκ ἀπόροις. Posterior autem habet: μάλιστα εὐπρεπείας μέλει οὔτοι κείρονται. μέλει δὲ εὐπρεπείας, τοῖς τε ἀλύτοις, καὶ μὴ ἀπόροις.

7) τῇ ἀνάγκῃ περικίρρουν.) Editum erat: ἀνάγκῃ περικίρρουν. Nostram scripturam ex Cod. B dedimus et verbum περικίρρουν quidem propter nominativum, qui praecedit: οἱ — γινόμενοι, articulum τῇ autem, quia hic de singulari necessitate sermo est, qua ii, qui in talibus malis versabantur, se ipsi circumtonderent.

8) τινῶν) Post hoc deest, ut ego arbitror, verbum ὀνυχίζεσθαι.

9) Καὶ γὰρ τὸ ὀνυχ.) Sic antea legebatur. Nos articulum τὸ ante verbum ὀνυχ. reiecit, idque non immerito, ut quisque videt.

10) ἐμπλέκεσθαι) Sic scribendum erat pro ἐκπλέκεσθαι.

11) τῶν τούτοις ἀκολουθῶν) Sic ob praepositionem, quae antecedit: περὶ, legendum est; non: τοῖς τούτων ἀκολουθοῖς, ut antea edebatur.

Cap. XXIII.

1) Τὸ δὲ ἠλκωμένον — δηλοῖ.) Haec verba Cornarius vertendo omisit. Ceterum ἠλκωμένον μέτωπον idem est, quod *frons vulnerata* et *vulnus naturale* Ael. Spartiano in Hadrian. p. 12. edit. Salmas.

2) χάλκεον δὲ ἢ σιδήρεον etc.) Huc pertinent ea, quae adnotavere Desid. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. IV. p. 150. ed. L. B. et Wetstenius ad Matth. V. 46.

Cap. XXIV.

1) ὦτα — πλείονα —) Cf. Xenophont. Cyr. L. VIII. p. 144. ed. Bas., ubi Regibus multae aures tribuntur.

2) τρέ-

2) τρόπον — δεῖν) Sic lego cum Cod. B pro τρόπον γάρ τινα δεῖν αὐτῶ.

3) τοῖς ἕμπερ. γεγερ.] Lectio haec ex Cod. B deducta est; antea enim edebatur: τοῖς πρόσθεν γινομένοις.

4) μεστῶ) Ita cum Reiskio correximus pro μετὰ.

5) μαστιγοῦσθαι — ὤτα —) Hue faciunt verba Virgilii Aen. VIII. v. 582. sq.: *Gravior ne nuntius aures Fulneret.* et Lactant. Divin. Institut. L. VII. de Vita Beata cap. 1.: *vulnerant aures eorum praecepta continentiae, quae illos a voluptatibus suis prohibent, quibus animam suam cum corpore adiudicaverunt.* et Arnob. adv. Gent. L. I. p. 20. ed. L. B.: *Fulneratis accipiunt auribus —* et Plaut. in Aulular. Act. II. Sc. 1. v. 29. sq.: — *quia mihi misero cerebrum excutiunt Tua verba, soror: lapides loqueris. —*

6) μύρμηκας) Ab hoc inchoabat alterum caput Περὶ μυρμηκῶν inscriptum, quod proxime antecedenti continua serie adscripsi; ut iam Rigaltius voluit.

7) οἱ μύρμηκες) Haec verba ex Cod. B in textum recepi.

8) ἀπογεγαιωμένον) Ita cum D'Orvillio (ad Charit. pag. 480.) et Reiskio edendum curavimus pro ἀπογαιωμένον. Facile enim augmentum operarum culpa excidere potuit. Mox M. Slado (apud D'Orvill. l. c.) praecunte ἀποθανόντα mutavimus in ἀποθανόντων τόπον.

9) πυρῶν ἀστάχους) Mutavit nescio quis ἀστάχους in στάχους, sed immerito. Cod. B dat πυρός; pro πυρῶν.

10) ἐκλαμβάνειν) Sic Reiskium sequutus posui in contextu. Antea legebatur: ἐλάμβενεν. Certe infinitivus h. l. necessarius videtur, quod ἔδοξεν antecessit.

11) μή) Haec particula non est cum Rigaltio delenda. Firma enim esse debet Philosophorum auscultatio.

12) ἀγρίων ζώων — ὀρέσεως παραδέξασθαι) Totum hunc locum Cod. B ita habet: ἀγρίων ζώων, κατὰ τὸ οἰκείον ἐκ-

ἐκλαμβάνειν δεῖ. ὧτα ἐν ταῖς ὀφθαλμοῖς ἔχειν κωφὸν σημαίνει γενέσθαι, καὶ τὰ τῆς ἀκοῆς διὰ τῆς ὀρέσεως παραδέξασθαι. In ceteris libris sic: ἀγρίων ζώων, ἐπιβουλήν ἔχειν ἐκ διαβολῆς σημαίνει, καὶ τὰ τῆς ἄλλης ἀκοῆς διὰ τῆς ὀρέσεως παραδέξασθαι. ἀκοιούθως δὲ περὶ τῶν ἄλλων ζώων κατὰ τὸ εἰκεῖον ἐκλαμβάνειν. Ex utraque autem lectione hunc locum partim transponendo, partim recipiendo, partim reiiciendo emendasse existimamus. Hoc saltem modo, quo nos edidimus, omnia inter se artissime cohaerent.

Cap. XXV.

1) γυναιξίν. — χρίονται τὰς ὀφρύδας.) Conf. praeter locos, quos Rigaltius protulit, etiam Athen. L. XI. c. 7. et ad h. l. Casaub., et Petron. Sat. c. 110. eiusque Interpreteres. Ceterum non apud Veteres solum mos fuit, ut feminae atramento pingerent supercilia; sed etiam Pet. Bellonii temporibus Graecae et Turcicae mulieres nigro colore supercilia sibi inficiebant, ut ipse narrat in Observatt. L. III. c. 35. Verba autem haec sunt: *Qua ratione feminae sincipitis capillos et supercilia, viri autem senes barbam nigro colore inficiant. Diversa porro ratione fit ea mixtura, etc.* Immo vero hodieque Graecae mulieres faciem et supercilia pingunt, ut legere licet in Epistola XX. Libri anglice scripti, a Bernhardo Reith autem in germanicum sermonem translatis additamentisque aucti, cui titulus hic est: *Reise nach Sicilien und Athen, den Inseln des Archipelagus, Smyrna, Konstantinopel und den Küsten von Afrika.*

2) τοιγάρατοι) Illud τοιγάρατοι dedi ex Cod. B pro τοῖς γὰρ τοσούτοις, quod non habebat, quo referretur.

3) καὶ ἀηδίας) Vulgo ἰδίας. Reisk. καὶ ἀηδίας coniecit; ac vocabulum ἀηδίας etiam Cod. B dat. Totus autem locus a verbis ψιλὰι δὲ usq. ad v. ἀλλὰ καὶ in eodem Codice ita legitur: ψιλὰς δὲ ὀσκεῖν ἔχειν τὰς ὀφρῦς ἀηδίας καὶ.

4) ἕθρος — ψιλοῦσθαι.) De hoc more conf. etiam Callimach. Hymn. in Dian. v. 126., Herodian. L. VIII. c. 8., et Petron. Sat. c. 103., ut alios complures iam taceam, qui eius passim mentionem fecerunt. Idem mos obtinet hodieque in Servia, ut narrat Busbequius in Legationibus Turcicis, his verbis: *Nēque modo capillos sibi demebant, sed et supercilia.* Aliquando tamen fuit Veteribus et mollitiei specimen. cf. Gell. L. VII. c. 12.

Cap. XXVI.

1) — ἀργυρίου μὲν) Decrat particula μὲν. A me ex Cod. B inserta est propter seq. ἀπραξίαν δέ.

2) ὀφθαλμοὶ παισίν) Πιῶ *oculi* pro *liberis*. Sic apud Eumathium de Ism. et Ism. Amor. L. VI. p. 213. ed. Gaulmini: Πάτερ Ζεῦ, μή μου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόψῃς. et Auson. Parental. IV, 26.: *Saucius, ac laevo lumine cassus eras.* et al.

3) οἱ ὀφθαλμοὶ — οἱ γονεῖς.) Heliodor. Aethiop. I. II. p. 85. ed. Bourdelot. sic: τοῦτο δὲ ᾧδε συμβάλλω. τοῦ προελθεῖν εἰς τὸν τῆδε βίον, καὶ τοῦδε τοῦ φωτὸς μεταλαβεῖν, τοὺς φῦντας ἴσμεν αἰτίους: ὥστε εἰκότως ἐπὶ πατέρα καὶ μητέρα τὴν ὀμμάτων συζυγίαν, ὡς ἂν φωτεινὴν αἴσθησιν καὶ ὄρατῶν ὑπουργὸν οἱ ὄνειροι σοφίζονται.

4) οἰκίαν) Ita scripsi pro οἰκίαν. Poscit id contextus verborum.

5) — ἀχθέντα πρῶτον ὑπὸ) Illud πρῶτον dedi ex Cod. B. Primum enim in Italia ibique Puteolis et quidem *primum* ab Antonino Pio in honorem Hadriani illa εὐσέβεια (scil. ἀγωνίσματα) i. e. Pitalia celebrata sunt. De hoc tamen Iselastico certamine et quinquennali eiusque nomine vide Casaubon. et Salmas. ad Spartiani Hadrian. pag. 218. sq., Ios. Scaliger. de Emendat. Temp. L. V. p. 476. sq., Reimar. ad Dion. Cass. L. LXIX. in Hadrian. T. I. p.

1170. et L. LXX. in Antonin. P. T. II. p. 1172., Spanhem. de Usu Num. T. II. pag. 435. sqq. et Inscriptt. et Marmora Antiq. in Poleni Supplem. Vol. II. p. 268., ut alios taceam.

6) *δραπέτην διώκων καταλάβοι.*) Pro *δραπέτην*, ut legitur in Codd. MSS., perperam edebant *δραπέτην*. Tum duo verba, quae statim sequuntur: *διώκειν* et *καταλαβεῖν*, iuncta reperiuntur etiam in N. T. epist. ad Rom. IX, 30. et ep. ad Philipp. III, 12., porro ap. Herodot. II, 30. et Lucian. Hermotim. p. 821. ed. Hemsterh.

7) *εἰ*) Pro *οἱ*, ut antea in libris, correximus *εἰ* propter seq. *περιέλκονται*.

8) *ὁ μὲν οὖν δεξιὸς — νεώτερα.*) Haec verba Cornarius vertendo non expressit. Certe deletis his verbis omnia inter se optime cohaerent. Praeterea inferius demum de hac re loquitur Coniector. Ea igitur non reieci quidem, quod excepto Interprete ceteri omnes habent, quorum Cod. B pro *νεώτερα* dat *πρὸς τὰ νεώτερα*; sed uncinis inclusi.

9) — *Ὅμηρος τυφλός*) Praeter locos a Rigaltio prolatos confer de caecitate Homeri etiam Gerard. Voss. in Institut. Oratoriar. L. I. c. 21. p. 25. in III. Tom. Oper., ubi etiam plures locos invenies.

10) *ἐπεστάλη*) Sic legit Cod. B: cuius auctoritatem sequutus sic edendum curavi. Nam ceteri libri habent: *ἀπεστάλη*, quod saltem inusitatissimum hoc significatu. Totum autem hunc locum a verbis: *τούτου δ πατήρ*, usque ad verba: *ἐπεστάλη περὶ τούτου* Cod. B sic dat: *τούτῳ δ πατήρ ἦν ἤδη τυφλός, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἐπεστάλη περὶ τούτου.*

11) *ἢ ἀδελφόν*) Post haec verba delevi: *ἢ πατέρα*, libris omnibus invitis: neque me movit Reiskii auctoritas coniectantis mox post *θυγατέρα τὴν νεωτέραν* deesse: *καὶ μητέρα*, ob praemissum: *ἢ πατέρα*. Quid enim absurdius dici potest, quam?: pater meus senior et iunior, aut

mater mea senior et iunior. Ponere haec pro: pater et avus, aut: mater et avia, potuit Artemidorus; audio: at ostende quaeso locos, ubi Graeci sic loquuntur.

12) ἢ καὶ πλείονας) Deerant haec verba in Cod. A et in utraque edit. A me ex Cod. B. in textum recepta sunt propter ea, quae sequuntur. Mox pro καὶ ἄπαιδι, ἐμείως ἀγαθόν in eodem Cod. legitur: καὶ τῷ κτήσασθαι παῖδα προηρημένω, ἀγαθόν.

13) τὸν περὶ κύκλωπα) Praepositionem περὶ cum Riggallio inserui.

14) οἱ πολλοὶ) Articulus οἱ superfluous videtur; nam οἱ πολλοὶ ὀφθαλμοὶ significant non: *multi oculi*, sed: *plerique oculi*, *die meisten Augen*, quod tamen Artemidorus dicere nec potuit nec voluit. Dicendum potius erat: *multi*, aut *plures*, aut *plurimi oculi*. Quare illud οἱ delendum puto. Mox post ὠραία pro πονηρόν, ut ego quidem censeo, scribendum est: πονηροί.

15) ἀλλαχοῦ ποί) Sic in Cod. B aptius legitur pro ἀλλαχόσε ποί, quod in ceteris libris reperitur. Tum pro verbis, quae antecedunt: Ἐτι δὲ καὶ εἴτις, idem Cod. sic dat: εἰ δὲ τις.

16) μηδὲ) Pro μὴ δὲ, duabus vocibus, coniunctim scripsi μηδὲ, ut sententia postulat. Paulo post pro προσέχειν δύνηται Cod. B habet προσφέρειν δύναται. Ego nihil muto.

17) συνώκισε) Per iota hic scribendum est, non: συνώκησε, ut antea erat. Mox pro τὰ ἥττονα τοῖς κρείττοσιν Cod. B offert: τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσιν, quod fortasse melius.

Cap. XXVII.

1) καὶ μεγάλην) Haec verba desunt in Cod. B. Sed recte habent. Conf., si videtur, Pierii Hieroglyph. L.

XXXIII. c. 26., ubi de naso maguo et magna in rebus agendis sagacitate prudentiaque agitur.

2) *εὐκισθησίαν*) Ita cum Rigaltio et Reiskio correximus pro *εὐκισθησιν*. Nam paullo post sequitur: *ἀναισθησίαν*. Nostro cum loco conf. Iablonsky ad Vignolii *Zeitrechnung* L. II. p. 741. et sq.

Cap. XXVIII.

1) — *ισχνάς* —) Huc pertinent *septem opimae vaccae et septem macie defectae*, quas e flumine ascendentes vidit Rex Aegyptius; et illae *sortes attenuatae*, vel *extenuatae*, apud Livium L. XXI. c. 62.

2) *λωβῶνται τ. παρειάς*) Huc ἀμφιδρυφοὶ παρειὰὶ Homero L. XI. v. 393. Vide tamen Rigaltium ad h. l.

Cap. XXIX.

1) *τὰς δὲ σιαγόνας — ἀποθήκας*) Theophrasti Charact. c. 6.: καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν —, ad quem locum Casaubonus videndus est. Huc et Melampus de Palpitationibus pag. 467. ed. Franz.: *Σιαγὼν δεξιὰ ἐὰν ἄλληται, ὠφέλειαν δηλοῖ δούλω, οἰκονομίῳ πιστευθῆναι*. etc.

2) *συγγενεῖς. τοιγ. — ἄν*) Sic distingo cum Reiskio. Editum erat: *συγγενεῖς, τοιγαροῦν ὅτι, ἄν*.

3) *τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἤ*) Haec verba pro vulgatis: *οὐδὲ ἀπαθῆ*, ex Codice B in textum recepi. Sic enim huius capituli finis melius respondere videtur principio. Ceterum totum locum Cod. B sic habet: *τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις, ἤ τοὺς φιλάτους εἶναι σημαίνει*.

Cap. XXX.

1) — *φιλοσοφοῦντι*) Cf. Hesych. s. v. *γένειον*, et II. Samuel. X, 4. ibique Commentatores.

2) οὗς μὲν γὰρ —) Particulam γὰρ dedit Cod. B; in quo tamen ita legitur: τοὺς μὲν γὰρ κοσμίους, τοὺς δὲ etc.

3) γυνή — πώγωνα —) Aristotel. Hist. Anim. L. III. c. 10.: Γυνή δὲ τὰς ἐπὶ τῇ γενεῖσιν οὐ φύει τρίχας, πλὴν ὀλίγαι ἐνταῖς γίνονται, ὅταν τὰ καταμήνια στῆ, καὶ εἶον ἐν καρτῆ ταῖς ἑρμαῖς· ἢ δοκεῖ συμβαίνειν σημεῖον τῶν μελλόντων. αἱ δ' ἄλλαι γίνονται μὲν, ἐλάττους δέ.

4) αὐτή) Legebatur: αὐτῆς, casu secundo. Ego cum Reiskio scripsi: αὐτή.

5) γενέσθαι) Pro γενέσθαι scribi vult Reisk.: γενήσεσθαι, propter verbum quod sequitur: ἀναστραφήσεσθαι. Ego nihil muto. Nam non modo Aoristus simpliciter pro Futuro ponitur, sed Attici scriptores etiam in eadem orationis serie Aoristos et Futura saepe coniungunt; ut omnibus Gracci sermonis peritis notum est.

Cap. XXXI.

1) πρεσβυτέρους καὶ τὰς πρεσβυτέρας) Verba καὶ τὰς πρεσβυτέρας ex Cod. B. adiecinus, ut et Reisk. iam voluit. Respondent enim verbis, quae paullo post sequuntur: νεωτέρους καὶ νεωτέρας.

2) νεωτέρας.) Punctum, quod post νεωτέρους positum erat, huc transtuli post νεωτέρας, sententia postulante.

3) οἱ μῦλοι) Huc Galen. de ossium natura c. 5.: Ὀδοῦντες δ' ἑκκαίδεκα ὑπάρχουσι καὶ ἑκατέραν τὴν γένυν, ἔμπροσθεν μὲν τέσσαρες, οἱ τομείς ὀνομαζόμενοι, μονόβριζοι πάντες· ἐφεξῆς δὲ αὐτῶν ἑκατέρωθεν εἰσιν οἱ κυνόδοντες, μονόβριζοι καὶ αὐτοί. εἴθ' οἱ γόμφιοι τούτων ἐξῆς ἑκατέρωθεν πέντε, τρίβριζοι μὲν οἱ ἐν τῇ ἄνω γένυι. — οἱ γόμφιοι. καλοῦνται δὲ οὗχ οὕτω μόνον, ἀλλὰ καὶ μύλαι θηλυκῶς, ἐκ μεταφορᾶς, οἶμαι, τῷ ὄνομα λαβόντες, ὅτι τρίβωμεν ἐν αὐτοῖς, καὶ λειοῦμεν τὰ σιτία, καθάπερ ταῖς μύλαις τοὺς δημητρίους καρπούς. Ἀλλὰ καὶ οἱ κυνόδοντες, ὁμοίωτα σοι τοῖς τῶν κυνῶν ὑπάρχοντες, ἀπ' ἐκείνων ὀνομάσθησαν. Οἱ δὲ

τομείς ἀπὸ τοῦ τέμνειν αὐτούς, ὡςπερ σμίλη, ὅσα δύναται τέμνεσθαι σιτία.

4) τὰ Ἐπιπλα τῶν σκευῶν) Gregor. Episcop. Corinth. de Dialecticis §. CXI.: Ἐπιπλα, τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς. Ad quem locum vide Koen.

5) Ἐτι δὲ οἱ) Particulum καὶ, quae ante οἱ legebatur, cum Reiskio delevi, ut supervacaneam.

6) καθιμαξευμένον) Ita scripsimus pro κατημαξευμένον.

7) Ὅμως δὲ) In Rigaltii editione fortasse typi culpa impressum erat: ὁ δὲ. Nam in ceteris libris omnibus invenitur nostra scriptura; cui etiam Rhocr assentitur in Otio Daventriensi c. 14, ita scribens: *Codex, cuius statim memini, habet: ὅμως δὲ. Idque unice verum, ut nexum inspicienti patebit. Recte ergo interpres: dicitur tamen etiam etc.*

8) πολλοῖς ἐφάπαξ) Illud πολλοῖς dedi ex Cod. B pro πολλὰ, ut antea legebatur. Praeterea in cod. Cod. ἀπαξ legitur pro ἐφάπαξ.

9) ἐὰν μὲν ἀπόνως) Mediam vocem ex Cod. A et Aldo in textum recepi. In ceteris deest.

10) — πορίσας) Huc Matth. XXV, 16., ad quem locum vide Commentatores.

11) ἀνίστανται) Sic cum Reiskio scripsi pro ἀνίσταται.

12) Δούλω — διδούς ἀναφορὰν) Ammonius: ἀποφορὰ μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ ὑπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα, ἣν καὶ ἀναφορὰν καλοῦσι. et Suidas: καὶ ἀποφορὴ παρὰ Ἡροδότῳ ἢ τελευτημένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις. Vide et Harpocrat. s. li. v.

13) Ἐμπόροις — διαθέσθαι —) Cornarius vertit: — *citam operum et bonorum curationem et dispositionem*. Male. Debuerat: — *citam bonorum venditionem*. Sic enim verbum διαθέσθαι hic sumendum est.

14) *σημαίνουσιν*) scripturam hanc ex Cod. B in textum recepi pro *σημαίνει*, ut antea erat. Cornarius quoque vertit: *significent*.

15) *τῇ ἀρμονίᾳ οὐκ ἔτι χρῶνται.*) Huc Melampus de Palpitatt. pag. 471. ed. Franz.: *Ὀδόντες ἐὰν ἀλλόμενοι συγκρούωσιν, ἀγαθὸν δηλοῦσι.*

16) *φιλολ. μόνον ἀγαθόν.*) Pro vulgata: *μὲν*, posui ex Cod. B in contextu: *μόνον*. Haec enim verba respondent iis, quae paullo ante leguntur: — *ἀγαθὸν πᾶσι.*

17) *οἱ δεῦτεροι*) Ante perperam: *ἡ δεῦτεροι.*

18) *τὰ*) Ita cum Reiskio edidimus pro: *τῆ*, quomodo in libris scriptum reperitur.

Cap. XXXII.

1) *δεδμημένος*) Legebatur: *πεπεδημένος*. Ego cum Cod. B scripsi: *δεδμημένος*. Pro *πᾶς* idem Cod. habet: *παρά*. Porro versu seq. verba: *οὐ δ' ἔρξαι* (sic enim habebant libri), Plutarchi auctoritatem sequutus mutavi in: *οὐδ' ἔρξαι*. Profert autem hos versus Plutarchus in Libello: Quomodo adolescens poëtas audire debeat. V. I. p. 57. ed. Wyttenb., ubi ille sic: *Χάριεν δὲ καὶ τὸ τοῦ Βίλωνος πρὸς τὸν Θεόγγιν λέγοντα:*

Πᾶς γὰρ ἀνὴρ πένη δεδμημένος, οὔτε τι εἰπεῖν,

οὐδ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δὲ εἰ δέεται,

Πῶς οὖν σὺ πένης ὦν φλυαρεῖς τσαῦτα καὶ καταδολεσχεῖς ἡμῶν?
Ceterum hi versus leguntur in Theogn. v. 179. et 180.

2) *Ἀταλεύς*) Sic; non: *Ἀταλεύς*, ut antea erat. Vid. Ind. Script.

3) *οὐλῶν, ἢ ἐκ τῶν ὀδόντων, ἢ ἐκ τ. χ.*) Sic dant Aldus et uterque Codex. In od. Rigalt. omissa erant verba: *ἢ ἐκ τῶν ὀδόντων.*

Cap. XXXIII.

1) Λίμα ἐμῶν πολὺ — περιουσίαν χρημ.) Hesych.: Λίμα πᾶν πτύοντα. πολὺ. τὸ γὰρ ὀλίγον τῷ σιάλῳ λεπτύνεται. An respicit Nostrum?

2) ἄνδρες σοφοί) Hoc σοφοί ex Cod. B addidi necessarium putans.

3) ἔψονται) Pro ὄψεται, ut in Rigalt. ed. est, Aldum sequutus lego: ἔψονται, propter verba, quae proxime antecedunt.

4) ζήσεται δὲ καὶ ὁ) Particulam καὶ dedi ex Cod. B propter verba, quae praecedunt. Ceterum pro ζήσεται idem Cod. habet: ζήσει.

5) πρὸς τοὺς οἰκείους) His verbis carent Cod. A. et utraque editio. Nos adiecit e Codice B.

6) ἀνάταυλαν τῶν ἐεστώτων κραιῶν) Huc Hesychius: Ἄνάταυλαν. ἀνάταυσιν. Ad quem locum vid. Albert.

7) σπλάγχχνα) Hoc vocabulum liberos significans occurrit et alibi apud Nostrum. Vid. Ind. Eodem modo Latini viscera usurpant. Ut Lactant. Divin. Institut. L. VI. de Vero Cultu. c. 20.: *Num possunt innocentes existimari, qui viscera sua in praedam canibus obiiciunt, et quantum in ipsis est, crudelius necant, quam si strangulassent?*

Cap. XXXIV.

1) ἡ τρεῖς, ἡ πλείους, ἀγαθὸν ἀθλητῆ ἱεροῦς ἀγῶνας) Π. Ind πιστούς, quod Cod. A et Aldus post ἀθλητῆ et ante ἱεροῦς habent et Rigaltius in πλείστους mutavit, nos cum Reiskio mutavimus in πλείους, idque particula ἡ adiecta huc retraximus inter τρεῖς et ἀγαθὸν, sensu verborum sic postulante.

2) πρὸς γὰρ τῆ—) Pro τὸ, ut antea erat, cum Reiskio scripsimus: τῆ. Etiam comma post κτήσασθαι sustuli.

Cap. XXXV.

1) ἀπώλεσε τὴν οἰκίαν) Illud τὴν οἰκίαν a me ex Cod. B adiectum est.

2) ἀναγκασίῳ τι) Ita correximus. Antea pro τι legebatur: ὄντα, quod tamen in Cod. B deest.

3) δις ταῦτα) Pro ταῦτα, ut in libris est, scripsimus: ταῦτά, eadem, quod et Reisk. iam voluit. Postulat id sensus verborum.

4) γενέσθαι, ὄναρ ταῦτα γενόμενα) Vocabulum ὄναρ ex Cod. A et Aldo in textum revocavi, ita tamen, ut cum verbis, quae sequuntur: ταῦτα γεν., coniungatur. Itaque comma, quod illic post ὄναρ positum erat, ante ὄναρ retraxi. ὄναρ autem hoc loco necessarium videtur propter vim, quae huic voci inest. Praeterea etiam in Cod. B reperitur, licet is hanc varietatem asserat: ταῦτα ὁ εἰς ὄναρ γενόμενα, οὐκ ἔτι ἔσται pro: ὄναρ ταῦτα γενόμενα οὐκ ἔτι μὴ ἔσται.

5) καὶ ἐρηνάρχαις) Particulam καὶ scribendam esse putat Reisk., quem sequutus sum.

6) — ἀπώλειαν τῶν κεφάλαιων) Suidas: κεφάλαιον. — Παρελήπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον. Ὡς δ' Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· καὶ τόκον ἤεγκαν Δημοσθένης τοῦ δωροδοκῆματος, δραχμὴν τοῦ μισθοῦ τῆς μναῖς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδωκεν. Ad quem locum vide Toup. Emendd. in Suid. T. I. P. II. pag. 339. — 341., ubi noster quoque locus respicitur.

7) τὸ ὄναρ) Hoc ex Cod. B textui adscriptum est.

8) ἀπολέσθαι) In Rigaltii edit. legebatur: ἀπολείσθαι, superposito acuto. Nos edidimus: ἀπολέσθαι, aoristi secunda forma, Aldi auctoritatem et Codd. sequuti. Haec autem aoristi forma secunda posita hic est ἀπ.κῶς pro futuro: ἀπολείσθαι.

9) ὁ τοίχαρχος, τοιχάρχου δέ) Ita cum Brodaco, Rigaltio aliisque legimus pro: ὁ τοίμαρχος, τοιμάρχου δέ. Omne tamen dubium eximit Suidas, qui in voce τοίχαρχος sua hinc sumpsit.

Cap. XXXVI.

1) τὴν οἰκίαν) Antea legebatur: τὴν οἰκίαν. Nostra scriptura respondet verbo, quod antecessit: ξένη.

Cap. XXXVII.

1) ἐπαχθῆς δὲ τοῖς ἰδίοις) Vocabulum ἐπαχθῆς quo magis considerabam, tanto sane magis adducebar, ut suspectum esse id putarem ac fortasse legendum: ἀνεπαχθῆς. Verumtamen mutare ausus non sum, partim quia in omnibus libris et scriptis et impressis reperio, partim quia posse ferri videtur. Mecum consentit Knoopijs amicus Iacobi de Rhoer in Otio Daventriensi c. 14. ad nostrum locum haec adnotantis: *Locus sine dubio corruptus. Quomodo enim is, qui multum prodest suis, ἐπαχθῆς esse poterit? Τοῖς ἐναντίοις φοβερός esse dicitur, ergo sequi aliquid debet, quo contrarium significatur. Restitui ergo debet ἐπιχαρῆς, aut simile quid. Nisi capere velis de illo, qui fortunae successibus invidiam apud suos contraxerat, ut Amico placebat.*

2) τετραπόδου) Sic habent Codd. MSS. atque Aldus, quorum ex auctoritate id in contextum recepi pro τετράποδος, ut in Rigaltii edit. impressum erat; quamvis posterius sit nsitatus.

3) ὀρνιθογενῆ) Bene habet. Cornarius vertit: *avium gentes*, ac si scriptum invenisset: ὀρνίθων γένη.

Cap. XXXVIII.

1) ἐπιμελήσειε τῆς κεφαλῆς) Ita cum Rigaltio et Reiskio correximus. Editum erat: ἔτι μελήσειε τὴν κεφαλὴν.

2) διαλύσει τι τῶν) Deerat iu Edd. pronomen τι, quod ex Cod. B in textum revocavi.

3) νομίσει) Sic pro νομίσει lego, ac sic etiam Cod. B habet.

Cap. XL.

1) ὦμοι παχεῖς καὶ εὐσαρκοὶ — εὐπραξίαν σημ.) Huc illa Sesostriis statuæ inscriptio apud Herodot. L. II. c. 106.: Ἐγὼ τήνδε τήν χώρην ὦμοισι τοῖσι ἐμοῖσι ἐκτησάμην. Et Melampus de Palpitatt. p. 475. ed. Franz. de humero ita loquitur: ὦμος δεξιὸς ἀλλόμενος, ὠφέλειάν τινα δηλοῖ· χειροτέχνη μὲν πρᾶξιν· δούλοις δὲ ὠφέλειαν, καὶ θάνατον δεσπότης (aut: ὠφέλειαν ἐκ θανάτου δεσπότης, ut Franz. vult).

2) ἔτι) Sic Reiskium sequutus edendum curavimus pro ἐπι; nullum enim frequentius librariorum peccatum, quam vocularum ἔτι et ἐπι permutatio. Sententia autem hic flagitat ἔτι.

Cap. XLI.

1) Στῆθος ὑγιὲς καὶ ἀπαθὲς ἀγαθόν, —) Huc Melampus de Palpitatt. p. 487. ed. Franz.: μασθὸς εὐάνυμος ἀλλόμενος, πλοῦτον σημαίνει· μασθοῦ τὸ μέσον ἀλλόμενον, ἀγαθῶν φροντίδων ἐστὶ σημειῶν.

2) γυναιξὶ — ἀσκοῦσι τὰ σώματα.) Hic omnia clara planaue esse, inquit D. W. Trillerus in Observationibus Criticis, satisque commode explicari posse, non nego, verba illa: δι' ὃν ἀσκοῦσι τὰ σώματα, seu videre est in Notis Rigaltii. Interim malim tamen legere: δι' ὃν κοσμοῦσι τὰ σώματα, propter quem exornant, poliunt et studiose curant corpora. Nisi forte τὸ ἀσκοῦσι idem sit ac κοσμοῦσι; ita enim Hesychius: ἄσκει, μελετᾷ, φιλοπονεῖ, et: ἄσκεια, θρησκεία, κόσμησις, item: ἀσκήσας, κοσμήσας, κατασκευάσας. Suidas quoque: ἀσκήσασα, κοσμήσασα, et ἀσκητὸς, μετ' ἐπιμελείας κεκοσμημένος. Unde apud Theocrit. Idyll. I. ἀσκητὰ

πέπλω bene exponit Schol. ἀσκητὴ, ἡ κεκοσμημένη πέπλω, et apud Aeschyl. in Pers. 182. πέπλοις περσικοῖς ἡσκημένη, h. e. κεκοσμημένη. vid. Cl. Arnald. Animadvers. Crit. cap. 34. p. 203. Adeo ut nunc ex his luculenter pateat, illud ἀσκοῦσι in Artemidoro nostro longe elegantius esse, ac quidem vulgare κοσμοῦσι. Nam ita et Isidorus Pelusiotā, scriptor elegans, Ep. 53. L. II. p. 198. ἀσκεῖν τὸ κάλλος ἐπὶ τὸ βέλτιον οὐ παραιτοῦνται γυναῖκες. Unde nihil omnino in Artemidoro mutandum. Haec ille. In prisca versione germanica sine anno in 8° noster locus belle sonat hoc modo: *Dann woh sie nicht jeman haben, dem sie zu gefallen sich auffmützeln und schmücken, werden sie in wartung und zierde ihres Leibes etwas nachlässiger.* Ceterum Cod. B pro μὴ παρῆ δι' ὧν ἀσκοῦσι dat: μὴ καθ' ἡδονὰς ἀσκοῦσι.

3) φαίνονται) Rigaltius habebat: φαίνοντο. Nostram lectionem ex Cod. A et Aldo in textum revocavimus. In Codice B pro φαίνονται scriptum est: τινὲ γίγνονται.

4) τέκνων) Ante hoc legebatur praepositio: ἀπό, quam delevi ut inanem et otiosam. Accedit, quod etiam abest in Cod. B, qui tamen hunc locum sic habet: τέκνων ἅμα καὶ σωμάτων ἐπίκτησιν προαγορεύουσι.

5) — τοὺς μωροὺς λωβῶνται.) Non poterat verbum λωβῶσθαι melius exprimi, quam expressit Zeno Veronensis L. I. Sermon. 5. de Continentia, p. 50. edit. Petri et Hieronymi Fratrum Ballerini: *Tunc non illa es, quae mariti corpus expositum lavasti lacrymis, osculis deterstisti, crinium damno velasti, scissis genis, livore foedatis uberibus, sordido plus pulvere tecta, quam veste?* Huc praeterea etiam verba Petronii Sat. c. 111.: *At illa, ignota consolatione percussa, laceravit vehementius pectus, etc.* et Propertii L. II. Eleg. 10. v. 27.: *Tu vero nudum pectus lacerata sequere, ut alios locos multos taceam, in quibus huius notissimi mulierum lugentium moris mentio fit.*

Cap. XLII.

1) λόγον λέγοντος) Λόγον ante λέγοντος a me ex Cod. B textui insertum est propter verba, quae sequuntur.

2) — φυλάξαι.) Melampus de Palpitatt. p. 479. ed. Franz.: Χεῖρ δεξιὰ ἀλλομένη, ὠφέλειαν σημαίνει· ἢ δὲ εὐώνυμος, πίστεως φυλακὴν δηλοῖ.

3) καὶ ἀληθῆς καὶ ἤδη, καὶ σημ.) Sic legendum est, non ut vulgo: ἀληθῆς ἤδη, καὶ σημ. Atque hanc emendationem comprobant et sententia et Cod. B. Hunc igitur locum ita verterim: *Est autem antiqua divisio et vera nunc quoque, ac significat dextera quidem manus filium, patrem etc.*

4) καὶ ἄλλον, ὃν — χεῖρ ἔστι τοῦ ἰδόντος) Sic omnes libri constantissime habent, excepto Cornario, qui illa verba vertendo non expressit.

5) δούλην.) Verba: δούλον δηλοῖ, quae erant post δούλην, delevi, ut aliena. Mihi consentit Codex B, in quo ea non reperiantur.

6) — χεῖρες λέγονται) Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 471. seq., et Meibom. Commentar. in Iusiurandum Hippocratis pag. 72. et 73. Sic etiam sumitur a Latinis *manus*. Ut Ambros. de Tobia c. 9. §. 34.: *Quid distat malitia huius principis mundi? Foenerator pecuniae caput obligat, manum tenet, sorte ducit.* Plures tamen locos vide apud Rigalt. ad h. l.

7) ἐπειδὴ) Sic cum Rigaltio et Reiskio scripsimus pro ἐπεὶ μὴ. Ceterum in Cod. B pro: οὐκ ἀγαθόν, ἐπειδὴ ἄνευ τούτων οὐχ εἶσι τέ εἰσιν, ita legitur: ὅτιοῦν οὐχ εἶον τέ ἐστίν.

8) ἤτρον) Sic habet Cod. B, cuius auctoritatem sequutus sic edendum curavi. Nam in Rigaltii edit. legitur: τὸ τὸν τόκον, et in Cod. A et Aldo: ἢ τόκον, mendose.

9) ος μέλλων δανείζεσθαι ἔδοξε) Verba: μέλλων δανείζεσθαι, ex Cod. B in textum recepimus, idque non iniuria, ut cuique sensum verborum inspicienti patebit.

10) τῷ δοκοῦντι) Sic dant Cod. A et Aldus. In ceteris pro τῷ legitur: τῶν.

11) χεῖρας σημαίνει.) Antea desiderabatur verbum σημαίνει, quod ex Cod. B adicimus.

Cap. XLIII.

1) εἰάν τι) Ita cum Reiskio correximus pro εἰάν τε.

2) ὁ ὀμφαλὸς — σημαίνει τὴν πατρίδα) Conf. Pierii Hieroglyph. L. 34.: *Umbilicus* — c. 36.: *Patria*.

3) δοκῆ) Sic scripsi Reiskii coniectura ductus. Antea erat: ᾗ.

Cap. XLIV.

1) ἐπαγωγὴν) Ita cum Reiskio legendum est, non ἐπαγωγόν, ut antea legebatur.

2) διὰ τε τὴν ἕλην τοῦ σώματος διοίκησιν) Sic edidimus Codicem B sequenti, qui tamen a nostra lectione in hoc discrepat, quod inter σώματος et διοίκησιν etiam habet verbum: ἔχειν, quod delevimus ut inane et supervacaneum propter verba, quae mox sequuntur: τούτων γὰρ ἔστι περιεκτική. Ceteri libri hunc locum ita habent: διὰ τὸ τὴν ἕλην τοῦ σώματος ἔξιν δοκεῖν.

3) Ἦταρ δὲ τέκνον, καὶ βίον) Pro βίον edebant υἷόν. Contra Cornarius recte interpretatus est: *victum*. Nostram praeterea lectionem firmant Cod. A et Cod. Britannicus. Nam Jac. de Rhoer in Otio Daventr. c. 14. ad nostrum locum haec animadvertit: *An ergo υἷος non est τέκνον? Sine mora rescribe: — τέκνον, καὶ βίον, etc. et sic iubet Codex Britannicus.*

4) σπλήν

4) *σπλὴν δὲ ἡδονᾶς*) Particulam *καὶ*, quae ante ἡδονᾶς erat, cum Reiskio delevi, ut haud necessariam.

5) *συγγενεῖς καὶ τέκνα*) Vulgo legebatur: *συγγενεῖς. τοὺς δὲ ἄλλους τέκνα.* mendose, ut quisque videt. Nam pro τοὺς δὲ ἄλλους desiderabatur vocabulum aliquod intestinum significans. Mihi aliquando in mentem venit: *ἐπίπλοος, omentum*, quod liberos significare potest. Potius tamen Codicis B auctoritatem sequentis scripsi: *καὶ, et τέκνα* coniuncti cum iis, quae proxime antecedunt.

6) *πάντα ἢ ἕκαστον ἰδίᾳ, ἀπλᾶ*) Sic cum Reiskio scripsi propter ea, quae sequuntur. In libris vulgo: *πάντα ἕκαστῳ ἰδίᾳ.*

Cap. XLV.

1) *πᾶσι*) Ita cum Rigaltio correxi, et Cornarius quoque veritit: *omnibus.* Antea erat: *παισί.* Παισί autem et *πᾶσι* saepe commutantur.

2) *ἐπεὶ ὁ τοῦ παιτὸς οἴκου λόγος*) Sic Reiskius emendavit. Antea sic: *ἐπεὶ τ. π. ο. ὡς λόγος* —.

3) *λόγῳ — αἰδεῖον.*) Ita exhibet Cod. B, quem sequutus sum. In Rigaltii edit.: *λόγῳ δὲ καὶ παιδείᾳ, ὡς τὸ ἡγεμονικώτατον πάντων αἰδεῖον.* Eodem modo etiam in Cod. A et Aldina; tantum in eo discedunt, quod prior pro *λόγῳ δὲ καὶ παιδείᾳ* habet: *λόγος δ. κ. παιδία*, et posterior: *λόγος δ. κ. παιδεία.*

4) *Εἶδον δὲ καὶ ἐν Κυλλήνῃ — φυσικῶ.*) *φυσικῶ* cum Reiskio correximus pro *φυσικόν.* Etiam Cornarius nobis assentitur vertens: *naturali quadam ratione.* Ad nostrum locum omnino faciunt Pansan. Eliae. II. s. L. VI. p. 519. ed. Kühn.: *τοῦ Ἐρμού (sc. ἐν Κυλλήνῃ) δὲ τὸ ἄγαλμα, ὃν εἰ ταύτῃ περισσῶς σέβουσι, ἐρθρόν ἐστιν αἰδεῖον ἐπὶ τοῦ βάρου;* Stobaeus Serin. II.: *Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους ἕκαστε τοῖς ἔρμαῖς, ὡς στόμα μόνον ἔχουσι καὶ αἰδεῖα μεγάλα;* Plu-

tarch. in Libello: *Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέῳ*, extremo: *διὸ καὶ τῶν ἑρμῶν τοὺς πρεσβυτέρους, ἀχείρους καὶ ἀποδᾶς, ἐντεταμένους δὲ τοῖς μοσίοις, δημιουργοῖσιν, αἰλιπτόμενοι τῶν γερόντων ἐλάχιστα δεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος ἐνεργούντων, ἐὰν τὸν λόγον ἐνεργῶν, ὡς προσήκει, καὶ γόνιμον ἔχωσιν.* Quibuscum confer etiam Porphyr. apud Eusebium Praep. Evang. c. 11., Herodot. II. c. 51., Philostrat. Vit. Apollon. Tyau. VI. c. 20., Dempster. ad Rosini Antiq. Rom. L. II. c. 9. p. 128., Meurs. Grace. Feriat. L. III. p. 115. et al.

5) *περιουσίᾳ καὶ κτήσει*) Sic pro: *περιουσίαν καὶ κτήσιν*, scribendum est casibus dativis, qui pendent ab ἕοικε.

6) *Πενίᾳ δὲ καὶ δουλείᾳ καὶ δεσμοῖς*) Ita emendavimus; quum antea legeretur: *πενίαν δὲ καὶ δουλείαν καὶ δεσμά*, cas. accus.. Nostram scripturam etiam Cod. B. firmat, qui tamen pro *δουλείᾳ* et *δεσμοῖς* habet: *δειλείᾳ* et *δεσμῶ*. Ceterum nostra verba eodem modo coniuncta inveniuntur apud Nostrum et infra L. III. c. 13.

7) *πρὸς δὲ καὶ ἀξιώματων ἐπιτιμίᾳ*) Pro *ἐπιτιμίαν* correxi *ἐπιτιμίᾳ* in dativo. Omnes enim hi casus dativi pendent a verbo ἕοικε. Cod. B haec verba sic dat: *πρὸς δὲ τῇ τοῦ ἀξιώματος ἐπιτιμίᾳ*. Ceterum *πρὸς δὲ* h. l. positum est absolute, ut saepe, et significat: *praeterea*.

8) — *πρὸς λαβὼν ὀνόματα*.) Hoc somnium iterum legitur apud Nostrum infra L. V. S. 91. Plutarchus in Quaestionibus scribit, mulieres duobus, viros tribus nominibus esse usos. Sic enim ait in Quaest. 99. extr.: *χρῶνται δὲ οὗσι ὀνόμασι αἱ θήλειαι, τρισὶ δὲ οἱ ἄρσενες*. Nobiles enim cognomine, agnomine et nomine designabantur. Cf. Anson. Grap. v. 80.: —: *tria nomina nobiliturum*. Sed tria nomina non soli habebant nobiles, sed ii quoque, qui e servitio manumittebantur, ut praeter unum nomen, quod habebant, patronorum sibi etiam duo nomina imponerent: quod disci potest ex nostro

loco. De hodiernis Graccis cf.: Hunter's Reisen — p. 184.

9) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐχόντων) ἐχόντων deduxi e Cod. B. Ceteri libri habebant: πάντων.

Cap. XLVI.

1) Μόνον δὲ πιάλειο γεν.) Antea legebatur: μόνον δ' ἐπιάλειο γεν. Nos Casauboni emendationem tuemur.

Cap. XLVII.

1) καὶ πρὸς) Sic Cod. A. In utraque editione erat: καὶ πρὸ. In Cod. B autem deest πρὸς.

2) τεθνήσκει; γῆθεν — συγκρίματα.) Conf. Nostri infra L. III. c. 46.

3) σύριγγι καλεῖται καὶ γίνετα.) Sic Cod. B. Antea: σύριγγι γίνετα.

4) διατείνει) Sic dedimus pro vulgato ἐπιμένει. Nam verbum διατείνειν paullo ante invenitur eodem significato.

5) καὶ πλὴν ὑπὲρ τ. π. ὄντα — ἀλλ' ἀπελευθέρους) Haec lectionem ex Cod. B in textu posui. Postremis verbis: οὐχὶ δούλους, ἀλλ' ἀπελ., opponuntur verba seq. cap.: ἐπίσης τοῖς γόνασι (scil. πόδες) σημαίνουσιν. Ἐν δὲ τῷ μὴ ἀπελευθέρους ἀλλὰ δούλους σημαίνειν διαφέρουσιν. Noster locus antea sic legebatur: καὶ πάλιν εἰς τοὺς πόδας ἕντας. εἰκότως οὖν δούλους καὶ ἀπελευθέρους.

Cap. XLVIII.

1) σωμάτων) σώματα h. l. sunt personae, servi. Igitur vocabulum, quod antecedit: ἐμπόροις, significat sine dubio: σωματέμποροι, venaliciarii, ut in Nostro L. III. c. 17.

2) καὶ παντὶ μισθωτοῦς τρέφοντι.) Sic scribendum erat, ut et Reisk. iam voluit. Antea perperam: μισθῶ τούτους,

pro *μισθωτός*. Ceterum pro vulgato *τούτους τρέφοντι* Cod. A et Aldus habent: *τούτοις τρέφοντες*.

3) *ἵνα μ. φ. κ. μ. μ. προσέρχονται*.) Sic cum Reiskio scripsi pro: *προσέρχονται*. Tangit his verbis Artemidorus illum morem, quo illustres personae in libera honestaque custodia erant.

4) *βαδίζειν*) Vulgo: *βαστάζειν*. Ego Codicem B sequutus sum.

5) *καὶ γὰρ ἐκεῖ τοῖς —*) Illud *ἐκεῖ* ex Cod. B in textum recepi, propter vim huius vocabuli. Paulo post pro *καταδικασθῆναι* corrigendum erat: *καταδικασθῆναι*.

6) *ἄνοιον οὐκ ᾧν παν*.) Sic dant Aldus et uterque Codex; quam in Rigaltii editione deessent verba: *οὐκ ᾧν*.

7) *ἔτι μὴν καὶ*) Pro *καὶ* scripsi *ἔτι* Codicem B sequutus.

8) *οἱ πόδες μένος οἰκέτας σημαίνουσι*.) Cf. Dempster. ad Rosini Antiq. Rom. L. X. c. 29. p. 783.

9) *Μένους δὲ τὸ ἄνερ ταῦτο δρεμεῦσαι — προσαγωνιῶντες*) Sic exhibet Cod. B, quem amplexus sum. *Μένους* δὲ enim opponitur supra verbis: *πᾶσιν ἐπίσης κακίον*. Et *προσαγωνιῶν* est *ardere cupiditate certandi (currendi)*. Itaque aptius puleriusque sequuntur verba: *θᾶπτον γὰρ — ἐκ πυρὸς ἀρπάσσοι τὰ σκέλη*. Antea legebatur: *Δρεμεῦσαι δὲ συμφέρει ὅταν πρὸς ἀγῶνα ὄντες* etc.

10) *ἀρπάσσοι*) Futurum posui Cod. B sequutus pro praesenti *ἀρπάζουσι*, quod mihi nimis apte usurpatum videbatur propter ea, quae antecedunt. Sic correxit et G. Wakefield Silv. Crit. P. III. pag. 51.

Cap. XLIX.

1) *Νῶρον*) Sic Codicem B sequutus in textu posui pro *Νῶρα*, ut antea erat. Ceterum de dorso in Plutonis tutela collocato vide Feith. Antiqq. Homer. L. I. c. 2.

Cap. I.

1) Καὶ ἐν τοῖς μὲν) Praepositionem ἐν inserui propter: Ἐν τοῖς, initio huius capituli.

2) παιδῶν βραχὺ — δόξειε) Pro δόξειε scripsi δόξειε. Pro βραχὺ Cod. B dat μικρόν. Vulgata autem bene habet; sic enim et infra L. III. c. 27.: ἡπίοι καὶ βραχεῖς.

3) Δεινὸν δὲ καὶ πρεσβύτη τὸ εἰς παῖδα μεταβάλλειν; Θάνατον ————— ἐπὶ τὸ ἐντιμότερον μεταβάλλει.) Vulgo legebatur: δεινὸν δὲ καὶ πρεσβύτη τὸ εἰς νεανίσκον μεταβάλλειν, καὶ νεανίσκῳ τὸ εἰς παῖδα, ἕκαστος γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἀτιμότερον μετέβαλεν. ἀγαθὸν δὲ καὶ παιδὶ εἰς νεανίσκον, καὶ ἀνδρὶ εἰς γέροντα μεταβαλεῖν. ἕκαστος γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἐντιμότερον μετέβαλεν. Codex B autem hunc locum ita exhibet: δεινὸν δὲ καὶ πρεσβύτη τὸ εἰς παῖδα μεταβάλλειν. Θάνατον γὰρ αὐτῷ σημαίνει, ἀγαθὸν δὲ ἀνδρὶ, τὸ εἰς νεανίσκον μεταβάλλειν. καὶ νεανίσκῳ, τὸ εἰς παῖδα· ἕκαστου γὰρ ἐπὶ τὸ ἐντιμότερον, καὶ ὠραιότερον μεταβάλλει· ἀγαθὸν δὲ καὶ παιδὶ εἰς νεανίσκον, καὶ νεανίσκῳ εἰς ἀνδρα, καὶ ἀνδρὶ εἰς γέροντα μεταβάλλειν. Ex quibus duabus lectionibus quin sinceram lectionem effinxerimus, nemo dubitabit.

4) Αἰεὶ — ἡερέθονται.) Cf. Homer. Iliad. III. 108.

5) μεταβαλεῖ) Futurum aptius erit, quia statim ante erat Futurum. In textu vulgato: μεταβάλλει.

6) Δούλη) Ita mihi visum est scribendum; quum antea legeretur: δούλιῳ.

7) ἀγαθὸν δὲ ἑταίρῳ) Ante ἑταίρῳ expunxi particulam καὶ, ut supervacaneam.

8) ἢ μὲν) Ita cum Reiskio emendavimus, ut referatur ad δούλη. Antea erat: ὁ μὲν.

9) ἀπαργυρωθῆ ἢ ἀποχρυσωθῆ) De servo, qui aere venditur. Ἐξαργυρώω eodem significatu invenitur apud Herodot. L. VI. c. 86.: τὰ ἡμίσεια πάσης τῆς οὐσίας ἐξαργυρώσαντα. et apud Thucydid. L. VIII. c. 81.: οὐδ' ἦν δὲρ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι. Cf. etiam Wesseling. ad Herodot. L. IV. c. 26. ad verbum καταχρυσούει.

10) ὁ μὲν γὰρ νικήσας) Illud νικήσας ex Cod. B in contextum revocavi.

11) χάλκεοι — ἐλευθέρων) Codicis A auctoritatem sequutus scripsi χάλκεοι, quod est generis communis. In Aldina et Rigaltiana legebatur: χάλκεαι. Cod. B nostrum locum sic habet: χαλκεῖσι γὰρ εἰκόνας ἐλευθερωθέντων etc. Cum nostro loco, si videtur, cf. I. C. Bulenger. de Pictura, Plastica etc. L. I. c. 19.

12) Σιδηρέους γὰρ λέγομεν — ὑπομείναντας.) ὑπομείναντας, quod Cod. B exhibet, aptius est propter ea, quae praecedant, quam vulgatum ὑπομένοντας. Praeterea in Codice B legitur καλοῦμεν pro λέγομεν.

13) Ἐπεὶ τοιγε) Illud τοιγε a me ex Codice B adiectum est propter vim orationis. Ἐπεὶ τοιγε invenitur apud Nostrum etiam infra c. 66.

14) εἶναι δοκεῖν καὶ εὐπρεπῆ) Antea verba: δοκεῖν καὶ, inversa erant: καὶ δοκεῖν. Nos δοκεῖν retraximus post εἶναι.

Cap. II.

1) τὸ μὲν) Particulam μὲν ex Cod. B scripsimus pro δὲ, quod antea erat. τὸ μὲν enim respondet infra verbis: τὰ δὲ κατὰ μέρος —. ubi τὰ δὲ bene habet, nec mutari debet in τὸ δὲ, quamvis antecedit τὸ μὲν. Graeci enim sic saepe loquuntur.

2) δυσσεγῆς δὲ —; ἀποτυγχάνουσι δὲ πρὸς) Ita exhibet Cod. B, quem sequutus sum. In textu vulgato erat: δυσσεγῆς εἰς μόλις ἀποτυγχάνουσι, πρὸς δὲ —.

3) ἀκολουθήσει) Vulgo: ἀκολουθεῖ. Nos sequuti sumus Codicem B; nam paullo superius leguntur verba περᾶν εἰ et ἀνύσει, in Futuri prima forma.

4) — ἐξαμβλώματα) Hic ante ἐξαμβλώματα deesse aliquid, persuasum habeo. Rigaltius scribi iubet: ἔσπρια —. Primo intuitu id probavimus. Nam Theophrastus de Caus.

Plant. V. 21. scribit fabarum putamina radicibus aut germinibus plantarum novellarum appositâ earum vitam penitus tollere; et alii, nescio qui, addunt domesticas gallinas iisdem putaminibus saepius vescentes sterilesce-
re. Quin etiam Pythagorei idcirco fabarum esum vetasse dicuntur, quod comestae mulieres infecundas reddant. At si fabae, ut Galeus de Fac. ali. 2. dicit, belle nutriunt: potius fecunditatem, quam sterilitatem inducere debent. Nos coniecimus quidem aliud aliter; sed quum nihil tribuamus his coniecturis: nostrum locum emendandum relinquimus viris acutioribus.

5) τὰ δὲ σπέρματα) Reisk. pro δὲ scribi vult γὰρ, quo nihil opus; nam δὲ significat enim, ut saepe apud Nostrum.

6) — παρὰ μὲν τὸν τοιοῦτον καιρὸν δρώμενα τὰ τοιαῦτα, τὰς πράξεις) Illud τὰ τοιαῦτα nos ex Cod. A et Aldo adiecimus. In Codice B postrema verba sic leguntur: τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας. Pro κατὰ, ut antea legebatur, scripsimus παρὰ, quod confirmat simillimus locus infra L. II. c. 24.: "Ὅταν μέντοι τις παρὰ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους τρυγᾷ ἢ θερίζειν ὑπολάβοιεν —, εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν — ὑπερτίθεται.

7) οὐκ ἔνευ τινὸς φόβου) Hic deest particula. Reisk. suspicatur μέντοι.

8) Σκυτεύειν δὲ καὶ τεκτονεύειν) Verba καὶ τεκτονεύειν dedit Cod. B.

9) Ἔτι καὶ τὰ κρυπτά) Ita Cod. B. Vulgo: Ἐπεὶ καὶ, Cornarius recte vertit: *Quin et*.

10) Ἰατροὺς — καὶ χαλεπώτατον) Particula καὶ suspecta mihi videbatur. Sed fortasse deest συνηγόρους post καὶ. Nam ἰατροὶ δρώμενοι, ut Noster scribit infra L. II. c. 29., τὸν ἴσον τοῖς συνηγόροις ἐπέχουσι λόγον.

11) τῶν ἔργων) Hoc dat Cod. B. Antea legebatur: τῶν ἰῶν.

12) πλαστογράφοις) Πλαστογράφοι sunt *falsarii*, i. e., qui se chirographis imitandis exercent ad fraudem. Quorum mentio fit etiam apud Paul. Alexandrin. Εισαγωγ. εις τὴν ἀποτελεσματικὴν medio fere libro, in Fl. Iosephi Vita §. 11. et 35. et apud Manethon. IV. 75.

Cap. LII.

1) ἔχοντα) In Codice B legitur: ἔχοντι, et ἀφορῶντας pro ἀμφοτέρων, quod paullo post sequitur. Sed vulgata bene habet.

2) τηρουμένης) Lectionem hanc, quam Cod. A dedit, veram esse quisque videt. Textus vulgatus habebat: πηρουμένης. Paullo inferius verba: ὅσα δὲ ἀπευθύνει — τὰ κρυπτὰ ἐλέγχει, intelligenda sunt ex Evang. Marc. V. vers. 12., ad quem locum vide et Wakefield Silv. Crit. P. V. p. 130.

Cap. LIII.

1) ἀγαθόν) Hoc cum Beiskio inseruimus. Cum nostro loco omnino conf. Evang. Ioann. VII. 15. ibique Wetsteinium.

2) γεννησόμενος) Ita cum Aldo scripsi duplici v. Rigaltius habebat γενησόμενος.

3) Πᾶσι δὲ καὶ ἔγγιστον) Particulam καὶ ex Cod. B adieci.

4) ἑλλημιδύ) Pro quo Cod. B dat: ἑλλημιστή, tribus punctis v̄ superpositis: quod si mutatur in ἑλλημιττή, fortasse melius est.

Cap. LIV.

1) χαλμύδι τῆς) Post χαλμύδι libri habebant καὶ, quod deleui ut superfluum, et quia abest a Suida, qui sua

hinc sumpsit. Mox post διὰ τὸ ἀργὴν particulam μὴ eicci, partim quia sententia id poscit, partim ex auctoritate Codicis B ac Suidae, quorum tamen prior pro διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι — τὴν χειρὰν hanc varietatem affert: ὅθεν ἀργίαν σημαίνει — αἱ χεῖρες.

2) Πρὸς τὸν τόπον) Ante πρὸς scribi vult Reiskius ὄν, quo tamen nihil opus, modo illud πρὸς absolute sumatur pro: *praeterca, porro*. Ceterum pro τὸν τόπον Cod. B dat: τὸ τοπικόν.

3) ἔνδημον) Nos Suidae auctoritatem sequuti sumus. Antea legebatur: ἐν δήμῳ.

4) εἰ δὲ μέλαινα: ἀπελευθέρων) Verba haec, quae in Rigaltii editione decrant, ex Codd. MSS. et Aldo textui reddidimus. Cornarius quoque ea vertendo expressit: *sin nigra: libertam*.

5) πρὸ μὲν ἐγκρίσεως) Sic pro ἐκκρίσεως, quomodo libri habebant, emendandum erat propter verba, quae sequuntur. Quid autem sit ἔγκρισις athletarum, docet Noster infra c. 59. Haec pueris proprie conveniebat; hi enim examinabantur, utrum aetatem idoneam ad certandum attigissent, an eam excessissent. Qui attigerant, admittebantur a Iudicibus, idque ἐγκρίνεσθαι dicebatur: cui contrarium erat ἐκκρίνεσθαι. De hoc tamen more vide Casaub. ad Athen. L. VI. c. 12.

6) καταλίβει: τὸ) Vulgo: καταλάβοιτο. Nos enim Reiskio divise scripsimus: καταλάβοι: τὸ —. Iam verba τὸ μὴ ἀγωνίσασθαι respondent iis, quae praecedunt: τὸ μὴ καταλαβεῖν τὸν ἀγῶνα.

Cap. LV.

1) τρωχόν) Praeter Rigaltium conf. omnino, si videtur, etiam Heynium ad Virgil. Aen. VII. 378. et Tibull. I. 5. 9.

2) Ἄρπαστὸν δὲ καὶ σφαῖρα) Suidas: Ἄρπαστὸν καὶ σφαῖρα· εἶδος παιδιᾶς. De Harpasto cf. etiam Iul. Polluc. L. IX. Segm. 105.: εἰκάστῳ ὃ ἂν εἶναι ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρίου, ὃ ἐκ τοῦ ἄρπάξεν ὠνόμασται. ubi praeter alios locos nostrum quoque Commentatores proferunt ac contra Rigaltium ostendunt, ἄρπαστὸν non esse Pollucis οὐραϊαν παιδιάν, sed idem, quod φακίδα. De hoc autem pilae Iusu videndus etiam Mercurialis de Art. Gymn. L. II. c. 5.

3) Ἔοικε γὰρ ἢ σφαῖρα — ἑταίρα) Cf. Ios. Scaligeri Coniectanea ad Varron. de L. L. p. 199.

4) ἄρτῆρες δὲ καὶ τὰ ἴδια τούτων γυμνάσια) Sic antea legebatur. Nos pro ἄρτῆρες cum Rigaltio, Reiskio ac praeter alios multos et Henr. Valesio scripsimus: Ἄλτῆρες. Et verba τὰ ἴδια τούτων γυμνάσια cum Henr. Valesio (in Emendat. L. III.) mutavimus in: ἢ διὰ τούτων γυμνασία. Pro τούτων Cod. B. dat: αὐτῶν. Ceterum ad nostrum locum facit Etymolog. Magn.: Ἄλτῆρ καὶ ἄλτῆρες, κατασκευασμά τι, ᾧ κέχρηται οἱ σωμασκοῦντες ἐν ταῖς γυμνασίαις· παρὰ τὸ ἄλλομαι. Βαστάζοντες γὰρ αὐτοὺς καὶ περιφέροντες ἤλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. Μεθόδιος· ὁ δὲ φίλων ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέξει, ἀπὸ τοῦ ἄρτῆρ κατὰ τρεπήν. Quocum cf. Aristotel. Probl. Sect. V. Probl. 8., Lucian. de Gymnasiis c. 27., Galen. de Sanitate tuenda L. II. c. 9., Paul. Aegin. L. IV. c. 1. et Mercurial. de Arte Gymn. L. II. c. 11., ubi etiam plures locos invenies.

5) παρασκευὴ χειρῶν) Sic lego cum Codice B. Antea erat: παρασκευαί, numero plurali, minus apte.

6) σφαφίδες καὶ ὑπεράλματα) Secundum Suidam, qui sua hinc suusit, scribendum esset: σφῆνες, pro σφαφίδες. Cornarius contra vertit: scyphi, tanquam si legisset: σκυφίδες vel σκαφίδες, quod posterius magis placet, quia et scriptura et enunciatio proxime accedit ad σφαφίδες. Ceterum pro ὑπεράλματα Cod. B. habet ὑπεργάλματα, mendose.

Cap. LVI.

1) — ἐσκαρπισμένους) Flav. Joseph. Antiq. Jud. L. VI. c. 6. §. 3.: γενεομένων δὲ ὡς μυρίων ἤδη τῶν Ἑβραίων, διώκει τοὺς πολεμίους κατὰ πᾶσαν ἐσκαρπισμένους τὴν χώραν. Et idem Joseph. L. XVI. c. 1. §. 2.: εἰς τὸ λοιπὸν πλήθος ἐσκαρπίζον τοὺς τιοῦτους λόγους.

2) Καὶ τοὺς ἰσοϋντας ἀναίρει) Cf. Petri Morestelli Pompa Fecalis L. II. c. 14., ubi noster locus respicitur.

3) Καὶ ἔσα) Post καὶ delevi ἄλλα, ut superfluum, et quod a Cod. B abest.

4) Στρεγγύλη δὲ σάλπιγγι — ἀνατρέχει) Vid. Gish. Cuper. in Harpocrat. p. 142. et Inl. Polluc. L. IV. Segm. 85. ibique Commentatores.

5) Οἷον δ' ἐν ὄργῳ σαλπίζοντας τινὸς τις ἀκούσῃ) Priora verba: οἷον — τινὸς, ex Cod. B in textu posuimus pro: οἷον δ' ἐν ὄργῳ σαλπίζον. Pro τις ἀκούσῃ autem idem Cod. B habet: ἀκούσῃται.

6) — ἀναφωνήσαντας —) Pro ἀναφωνεῖν usurpat Noster infra c. 62.: ἀνακηρύσσειν. Nostrum locum explicat H. Valesius in Emend. L. III., ubi haec leguntur: — Cornarius ita vertit: „praeconem agere eadem quae buccinare significat. praeterquam quod servos iuritis dominis liberat, et praeconio publico liberatum iri dicit.“ Non intellexit Cornarius quid esset ἀναφωνῆσαι, idcirco hunc locum perperam interpretatus est. Est autem ἀναφωνῆσαι, proclamare in libertatem, ut loquuntur Iuriconsulti in titulo de liberali causa, quo sensu usurpatur a Plutarcho in Ciceronis vita (p. 874. D.) ubi de quodam M. Cello loquitur, qui servili genere ortus ferebatur: is cum litteras quasdam in senatu recitaret magna voce; Nolite mirari, Patres Conscripti, (inquit Cicero) hic enim unus est ex iis, qui in libertatem proclamaverunt: καὶ αὐτὸς εἷς ἐστὶ τῶν ἀναπεφωνηκότων.

et ita interpretandum esse Plutarchi locum primus monuit Cuiacius teste Frederico Morello in notis ad Dionem p. 76. Ioannes Chrysostom. in oratione 6. adv. Iudaeos ἀναβοῶν ἐλευθερίαν pro eodem videtur posuisse; sic enim ait: ἂν σὺ τὸν οἰκέτην μαστίχης τὸν σὸν, εἶτα ἐκεῖνος τριάκοντα, ἢ πεντήκοντα λαβὼν πληγὰς, εὐθὺς ἐλευθερίῳ ἀναβοήσῃ.

7) πένθει λύπην, καὶ) Post λύπην ciccimus: σημαίνει. In Codice B legitur: λύπη πένθος πρὸς τοῦτο· καὶ —.

8) σπονδαυλεῖν) Sic scribendum est, non σπενταυλεῖν, ut antea erat, neque σπενδαυλεῖν, ut coniecit Alberti ad Hesych. s. v. Σπένδομαι.

9) πρὸς μὲν γάμον) Ita ex Cod. B dedimus, et quidem particulam μὲν propter verba, quae sequuntur: πρὸς δὲ, et γάμον, numero singulari, quia statim sequitur: κοινωνίαν. Antea legebatur: πρὸς γάμους.

10) κατακυτέον) Antea legebatur: κατακυτέον. Nos Rigaltium sequimur. Adnuit nostrae lectioni etiam Cod. B τακτέον habens.

11) τὸ δὲ κωμῳδεῖν, ἢ κ.) Verba: κωμῳδεῖν, ἢ, quae deerant, ex Cod. B in textum revocavi. Respondent enim supra verbis: τραγωδεῖν δὲ ἢ —.

12) — τὰ δὲ τέλη χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ) Multae comœdiarum tristem finem habebant atque infelicem, ut scribit Scaliger de Art. Poët. L. III. c. 37. et I. 7. Quocum cf. Gisb. Cuper. in Observatt. L. I. c. 10.

13) ὑπολάβη τις, ἐάντε γιγνομένοις) Nullus dubitabit, quominus vera sit nostra lectio, partim quia Cod. B eam exhibet, partim propter orationem. Nam antea legebatur: ὑπελάβη, ἢ γενομένοις.

14) μετὰ στροφῆς) Libri habebant: μεταστροφῆς. Novum cum Reiskio in duo vocabula divisimus: μετὰ στροφῆς.

15) ὁμοίως) Sic scribo cum Rigaltio et Reiskio. Vulgo: ἑμοίως. Paulo post eodem modo scripsi ὁμοίως pro ὁμοίως.

16) Ἄλλος μὲν) Ita nos cum Rigaltio emendavimus; quum antea perperam legeretur: ἄλλη, pro Ἄλλος, quod confirmat etiam Cod. B; quamvis proprie non ἄλλος, sed ἄλλος habeat.

17) — διὰ πόλεως ἄρμα ἐκύνειν) Loquitur hic Artemidorus de carpento et petorito, i. e. περὶ ἄρματος τετραώρου.

18) ὁ δὲ οὐ τεθν.) Particulam negativam ex Aldo et Codd. MSS. textui reddidimus propter sententiam, In Rigaltii edit. omissa erat.

Cap. LVII.

1) ἰξοδιασμούς) Hoc vocabulum recentioribus quidem Graecis valde usitatum; sed veteri quoque Graeciae non prorsus ignotum esse discimus ex Aristophan. Piut. v. 381., ad quem locum vid. Hemsterhus.

Cap. LVIII.

1) Τρέχειν ἀπλοῦν δρόμον) Antea legebatur: Τρέχειν δὲ δρόμον, ἀπλῶς. Nostra lectio, quam Cod. B dedit, melius respondet paullo post verbis: ὁ δὲ δίαυλος, quod idem est, atque: ὁ δὲ διπλοῦς δρόμος.

2) σταδίῳ σημαίνει ἐξ) Utraque editio et Cod. A habebant: σταδίῳ σημαίνει, ὧν ἐξ —. Nostra scriptura ex Cod. B ducta est.

3) — ἐξείρετον.) Vulgata, nisi fallor, recte habet; modo ad ἐξείρετον suppleatur: τι.

Cap. LIX.

1) πᾶσιν ἀγαθόν. Ἀθληταῖς δὲ πᾶσι μόνον εὐκ) Sic cum Cod. B legendum; quum antea legeretur: πᾶσι κακόν. ἀθληταῖς δὲ πᾶσι μὲν εὐκ —.

2) ἐγκρίνεσθαι) Sic lego pro ἐγκρίνεσθαι, et sic quoque paullo post; nam ἐκκρίνεσθαι opponitur verbo: ἐγκρίνεσθαι, initio huius capituli.

Cap. LX.

1) κατ' ὄναρ) De differentia formularum ὄναρ (*in somnis, per quietem*) et κατ' ὄναρ (*monitu somnii*) vide Hoepfner. ad Euripid. Cyclop. v. 8. et Fischeri Animadverss. ad Gramm. Gr. Velicri. Vol. III. P. II. p. 192. Nec tamen illud discrimen ab Artemidoro accurate observatur.

2) εἰ μὴ καὶ ῥήσων) Quidam vir doctus, cuius nomen mihi excidit, legi voluit: εἰ μὴν καὶ ῥήσων —. Sed vulgata lectio integra est.

3) — οὗ περὶ μίαν τὸ λεγόμενον) Asteriscum ante περὶ cum Reiskio sustuli, quem vide.

4) ἀπαλωτέρον σώματος) Hoc scripsi casu genitivo propter verbum quod sequitur: ἤττωσθαι. Antea erat: ἀπαλωτέρω σώματι, tertio casu.

5) καταπαλαίσαι) Sic correxit Reisk. pro παλαίσαι.

6) οὐ γὰρ ἐγκριθῆναι σ.) Rigaltii correctione non opus. Ego hunc locum ita intelligo: Postquam puero bonum esse lucta vincere virum Artemidorus antea dixerat: iam pergit: athletae autem puero, i. e. qui in athletarum numero haberi capit, minime bonum est virum lucta vincere; his enim pueris non admitti significat, quia illam aetatem idoneam ad certandum iam excessissent.

Cap. LXI.

1) — ἄσχημον γ. τ. πρόσωπον — νερόμισται.) Huc facit illud epigramma, quod extat apud Sucton. De Clar. Gramm. c. 22.:

*Qui caput ad laeram didicit, glossemata vobis
Praecipit: os nullam, vel potius pugilis!*

Cap. LXII.

1) Ἄντισχυρωτέρας) Cod. B dat: ἀνθ' ἧς ἰσχυρωτέρας. Vulgata tamen recte habet. In Aldo est: ἀντισχυρωτέρας.

2) ἀγωνίσηται δοῦλος) Ex Aldo in textum revocavi vocabulum δοῦλος, quod sententia postulat et Cornarius quoque expressit. Paulo post comma, quod erat post ἀνακηρυχθεῖς, retraxi post στεφαναθῆ.

Cap. LXIII.

1) τὸ δὲ ὄπλον τὸ λεγόμενον, ἐπὶ πάντων πᾶσι π. —) Verba: ἐπὶ πάντων πᾶσι, Cod. B dedit. Et paullo post cum eodem Cod. B melius legitur: δι' αὐτὸ τοῦτο, vel saltem ad αὐτὸ τοῦτο suppiendum est: κατὰ. Videntur autem Rigaltius, Reiskins et alii non recte intellexisse hoc capitulum, cuius, ad nexum verborum manifestius significandum, versionem vernaculam, ratione mea distinctam, adiiicio: *Das sogenannte ὄπλον (δρόμος ὀπλίτης) bedeutet überhaupt allen Verzögerung; denn es kommt zuletzt. Und dann nach allen die Preissvertheilung. Den Kranken aber bedeutet das ὄπλον (grade eben deswegen, weil das ἄθλον sogleich darauf folgt) den Tod (; denn es ist gleichsam das letzte Kampfspiel im Leben, und darnach kommt der Tod, oder die Belohnung).*

Cap. LXIV.

1) βαλανεῖα —) Cum nostro loco cf. Homer. Iliad. κ. v. 576. Od. θ. v. 450. et alibi; Polluc. L. X. Seqm. 64.; Phavorin. et Harpocration. s. v. βαλανεῖον; Hesych. s. v. Ἀσάμινθος et al.

2) δεῖμα) Reisk. et alii viri docti pro vulgato δεῖμα scribi iam voluerunt δεῖμα, quod Cod. B firmat. Eodem modo Codex Britannicus. Nam Iac. de Rhoer in Otio

Dav. c. 14. ad nostrum locum haec adnotat: *Recte Cod. idem legit δειμα. Idque melius, quam quod Rigaltius volebat δεινα. qui voculam τὰ infarcit, quam in textu non habemus. Video etiam sic iam correxisse Bossium Observ. crit. c. 21. qui Hesych. Δειμα, δέος, φόβος exponi docet, cui addi potest Suidas in illa voce. Adde etiam H. Vales. in Emendat. L. III., ubi haec leguntur: — Legendum videtur δειμα; ait enim Artemidorus lavacrum in somnis portendere animi anxietatem et timorem, eo quod inter lavandum color cutis mutari solet et pallorem contrahere.*

3) ὑπόμνημα πόνου ἢ πολέμου — λούεσθαι) Hinc Plant. Truc. Act. II. Sc. 3. v. 7.:

*Asta. Mihi quoque prae lassitudine opus est,
ut lavem.*

et Hesych.: Διαρροὶ πόδες. τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου παραγινόμενους ἀλείφειν τοὺς πόδας. Cf. omnino etiam Poleni Suppl. Vol. IV. p. 1130.

4) λούσονται) Sic Cod. B habet, et sic scripsi pro λούσονται. Paulo post Reisk. vult καθουπνῆσαι pro δειπνήσαι. Sed vulgata bene habet, ac noster locus ita vertendus: *Nunc vero alii non prius edunt, quam laverint; alii etiam accepto ientaculo lavantur idque ante prandium; deinde videlicet sumturi coenam: et est nunc balneum nihil aliud, quam via ad cibum.*

5) — ὁδὸς ἐπὶ τρυφῇ.) In Suida legitur: — ἐπὶ τρυφῇ, via ad delicias, quod rectum esse Rigaltius putavit. Alter scriptor apud eundem Suidam in v. Λουτρὰ ait μεθ' ἡδονῆς πρὸς ὠφέλειάν τε etc. adhibita lavaera. Sed vulgata melior videtur. Veteres enim saepe iungunt balneum et triclinium, ut Sueton. Vespasian. c. 21., vel alia vocabula, quae nostram lectionem comprobent.

6) ἀγαθόν, καὶ) Haec verba ex Cod. B inserimus. In ceteris libris ea decrant.

7) ὑγίειαν) Hanc meliorem scripturam imprimendam curavi pro ὑγείαν. Nam πλημμελοῦσιν (Herodian. Fragm. ed. Hermann. p. 307.) οἱ λέγοντες ὑγεία τρισυλλάβως, δέον ὑγίεια τετρασυλλάβως. Μόνως γὰρ οὕτως καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἰρήκασιν.

8) μῆ) Sic legendum, non ἦ, ut antea erat.

9) κατὰ ὄραν. καθ' ὄν —) Locus hic corruptus est. Nescio, an medelam asseram ita corrigens: — πυκνῶς καὶ παρὰ ὄραν καὶ καθ' ὄν οὐ προσήκει τρόπον: οὐκ ἀγαθὸν αὐτῷ.

10) οἱ περὶ μεγάλων ἀγωνιῶντες — ἰδροῦσι) Huc praeclare facit ille locus Lucae. XXII. 44.: καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχето· ἐγένετο δὲ (i. e. enim) ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαλινόντες ἐπὶ τὴν γῆν. Ceterum pro καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις ἰδροῦσι; ποιησὸν Cod. B legit: καὶ τοῖς ἰδρῶσιν ὄντες· φοβερόν.

11) — ἀπολέσαν τὴν ἀρχαίαν ὄροφὴν) Illud ἀπολέσαν edidimus coniectura ducti, pro ἀτολέσαντα. Nam referendum est ad βαλανεῖον. Et ὄροφὴν ex Cod. B in textu posuimus; quam antea legeretur: μορφὴν. Omnia, ut puto, plana sunt.

12) — καθαρθὸν ἐν Σιύρνη μέλλοντα τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τ. Ἄ. ἀγωνίζεσθαι) Verba τὸν ἱερὸν ex Cod. B in textum revocavi. Totum autem hunc locum idem Cod. B ita affert: κ. ἔ. Σ. μ. ἀγωνίζεσθαι τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τὸν Ἀδριανοῦ. De hoc certamine conf. A. Rabeni De Urbibus Neocoris Diatrib. in Graev. Thes. A. R. Vol. XI. p. 1358.

13) γειέσθαι) Sic Cod. B legit pro vulgato γεγονέναι. Aoristum γειέσθαι hanc ob causam praetuli, quod statim post in eadem orationis serie aoristus bis sequitur.

14) ὑγίμιν) Ita scripsimus pro ὑγείαν.

15) Στεργίδες καὶ ξίστραι —) Omnes libri habebant: στεργίδες. Pro quo aliquando conieci: στρεγγίδες (vel στραγγίδες a στραγγῆ) stillicidia, gutti. Artemidorus enim paullo post scribit: αἱ ξίστραι καὶ βλάβης εἰσι σημαντικαὶ διὰ τὸ ἀποξύνειν τὸν ἰδρῶτα καὶ μὴ προστιθέειν τι τῷ σώματι, ita, ut

ξύστρας (strigiles) opponere videatur *stillicidiis*, quae nihil deradant, sed corpori aliquid apponant. Sed ipse quum haud multum tribuerem huic coniecturae: cum Rigaltio, Iacobo de Rhoer (in Otio Dav. c. 14.) et aliis scripsi: στεργίδες.

16) ἤνιξαντο) Ita pro ἤνιξατο Reisk. correxit; redit enim ad ξύστρας.

17) γυναῖκα οἰκουρὸν καὶ πιστήν) Ante πιστήν in libris erat: ἡ, quod cum Reiskio mutavi in καὶ.

Cap. LXV.

1) διελεῖν) In textu vulgato erat: διελεθεῖν. Ego cum Reiskio correxi: διελεῖν, *distinguere*, quod verbum Cornarius quoque in versione usurpat.

Cap. LXVI.

1) Θερμὸν δὲ ὕδωρ — πᾶσι χωρὶς τῶν ἔθους ἐχόντων θερμῇ ὑδροποτεῖν.) Verba: πᾶσι χωρὶς, ex Cod. B in textum recepi, et ex μὴ, quod idem Cod. B habet, effinxi quod sequitur θερμῇ, putans illa verba ita collocata exhibere optimum sensum. Ergo exceptis iis, qui calidam aquam potare solebant. Erant enim, qui calida magis, quam frigida delectarentur, ut Rhodii et alii.

2) Οἶνον δὲ πίνειν ὀλίγον — μὴ μεθύσκεσθαι ἀγαθόν.) Scholiast. Aristophan. ad Equit. v. 1184.: Ἄριστη δὲ κρᾶσις, οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. Vide etiam D. W. Triller. de Vino Modico Hypochondriacis Salutari, in Opusce. Medicis et Medico-philologicis p. 591.

3) μανδραγόρας τ. ἀνθρώπους) Vulgo: μανδραγόρας ἀνδρὸς. Cornarius vertit: *dolores*, perinde ac si legisset ἀνίας vel οδύνας. Reisk. vult: τοὺς ἀνδρας. Ego τοὺς ἀνθρώπους edendum curavi potissimum Xenophontem (Sympos. c. 2. §.

24.) sequutus, ex quo Artemidorus hunc locum descripsit.

4) αὐτάρκη καὶ) Pro vulg. αὐταρ cum Reiskio scripsi: αὐτάρκη, cui praecclare oppositum est quod paullo post sequitur ἄμετρον.

5) πᾶσιν ἐπίσης. Ὁμοίως δ' ἐνταῦθα) Sic haec verba in ordinem redegi. Antea sic: πᾶσιν ὁμοίως ἐπίσης. ἐνταῦθα δ' —. Respondent enim supra verbis: Δοκεῖ δ. μ. ἐ. κ. ἄ. τ. εἰπεῖν. In Cod. B desunt verba: ἐπίσης et ὁμοίως.

6) εἴτοι) Theogn. v. 211. sq.

7) Ἐπεται — μέθῃ παροινία.) Huc Athenaeus L. X. c. 12.: τὸ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίγεται. et Hesych.: παροινία ἢ ἐκ τοῦ οἴνου ἕβρις, καὶ οἷα δὴποτε ἄμαρτία.

8) μηλόμελι) Sic legendum. Antea erat in libris: μελίμηλον, mendose.

9) γάρρον) Cf. Geoponic. L. XX. c. ult., ubi docetur, qua id arte pararetur. Usum gari hodieque esse Constantinopoli Bellonius prodidit.

10) Ἐλαιον δὲ πίνειν) Oleo non solum evacuatur venena, sed vis eorum ulcerans hebetatur, auctore Dioscoride L. I. c. 30. Hinc fortasse oleum per insomnium bibere venenum aut morbum praesagire scribit Artemidorus.

11) διψᾶν) Hoc verbum de appetitu vehementiore usurpatur. Vide Wetsten. ad Matth. V. 6. et Albert. in Obs. philol. p. 29.

12) Ἐτι τὰ κεράτινα καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα —) Huc Auctor brevium scholior. ad Homer. II. 8, 189.: ἐγκεράτσα) εἰς κέρας: πρὸ τοῦ γὰρ εὐρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, ἐν κέρασιν ἔπιον. Quocum cf. Athen. XI. 7., Nonn. Panozol. Dionysiac. L. XII. v. 200., Coel. Rhodigin. L. 27. c. 27. et L. 30. c. 1. aliosque. Etiam Indos talibus poculis usos, liquet e Ctesia in Annal. Indic. p. mihi 686.

13) κατάσσηται) Sic cum Reiskio scripsi pro κατεασ-
σηται.

14) Τοῦτο — ναυάγιον σημαίνειν.) Haec verba neque
cum iis, quae praecedunt, neque cum iis, quae sequuntur,
cohaerere mihi quidem videntur. Certe deletis iis
omnia bene cohaerent.

15) — ποτηρίων στενόστομα οὐ πάλαι —) Pro πάλαι Cod.
B habet: παλαιά. Sed nostrum πάλαι recte habet, et οὐ
πάλαι est, quod nos dicimus: *eben nicht gar lange*. Haec
autem ποτήρια στενόστομα confundi non debent cum *bom-*
byliis, quae et antiquioribus nota fuerunt. Bombylium
Graeci appellarunt angustioris et praelongi colli vās, ad
sugendi usum potius quam bibendi paratum. Declarat
eximie Galeni locus octavo libro de Hippocratis scitis
et Platonis: Τὰ παιδία, inquit, τῆ παρενθέσει τῶν χειλέων, ἔκ
τε τῶν τιθῶν ἔλκει τὸ γάλα, καὶ τῶν βομβυλιῶν τὸ περιεχόμενον
ἐν αὐτοῖς ὑγρόν. Ad nostrum locum nescio an pertineat
illud Fragm. Athen. apud Casaub. Animadv. p. 784.:
Βῆσσα, ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι, πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν,
ἔστενωμένον ἄνωθεν.

Cap. LXVII.

1) Θρ. καὶ πικρίδες καὶ εἴτι) Ita cum Reiskio lego;
quum antea libri haberent: Θρ. καὶ εἴτι —.

2) ἀτράφαξυς) Antea: ἀδράφαξυς. Ego edidi: ἀτράφα-
ξυς. Attici enim δ in τ mutant.

3) λεγομένων) Ita exhibet Cod. B et Aldus. In Ri-
galtii editione erat: λεγόμενον, perperam.

4) ὀδέουσι) Hoc corruptum videtur. Sed quomo-
do lux et medela afferenda sit, equidem nescio.

5) πέπον γὰρ τὸ προσφιλέστατον —) Pro πέπονα scripsi:
πέπον, propter sequens neutrum τὸ προσφ., quod tamen
pro προσφιλέσ in textum recepi partim auctoritate Codi-

eis B, partim quia Hesych. et Suidas superlativum habent. In priore enim verba haec legantur: πέπον. προςφιλέστατε, προςηνέστατε. ἔκλυτε, μαλακέ. Verba autem Suidae invenies in Rigaltii Notis. Ad nostrum praeterea locum pertinent etiam verba Eustathii ad Homer. II. II.: Εἰσὶ δὲ πέπωνες μὲν οἱ ἔκλυτοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεπόνων καρπῶν, οἱ ἔκλυτοι γίνονται πεπανθέντες. etc. Δῆλον οὖν, ὅτι πέπων κυρίως πᾶς καρπός, φασὶν, ὠραῖος τοῦ Φαγεῖν.

Cap. LXVIII.

1) — πισσοῦ, —) Sic ordinavi haec verba; quum antea legeretur: τῶν ὀσπρίων πλὴν πισσοῦ, πάντα μοχθηρὰ, διὰ τ. ὄ. Certe sic Reiskii coniectura, secundum quam verba: τοῦτο δὲ ἀγασθόν, inserenda essent, non indigemus. Paulo post dicit Artemidorus pisa maxime bona esse gubernatoribus — (*Haben die Alten zur See sich wohl auch schon der Erbsen gegen den Schaarbock bedient, wie Kook? —*).

2) διὰ τὸ πνεύματος εἶναι ποιητικὸς ἀτόπου.) ποιητικὸς in nominativo bene habet, attico more. Πνεῦμα ἄτοπον significat inhonestum flatum, ergo idem, quod alias πορδή est.

3) परिζομένοις) Sic cum Reiskio scripsi pro composito προσπαριζομένοις, quod libri habebant. Paulo post ante τρέφιμοι et post ἐπεὶ inserni particulam μὲν, ut verba ἐπεὶ μὲν verbis ἐπεὶ δὲ respondeant.

Cap. LXIX.

1) Ἄργ. — καθαροί.) Huc facit Galen. de Aliment. Facult. L. I. c. 2.: — Εἰκότως τοίνυν οὔτοι μὲν (scil. καθαροί) καὶ ζύμης πλείονος χρῆζουσι, καὶ μαλαχθῆναι θέονται πάντων μᾶλλον, καὶ οὐκ εὐθὺς μετὰ τὴν ζύμην καὶ τὴν μάλαξιν ὀπτασθαι τοῖς πιτυρίαις δὲ ἀρκεῖ καὶ ζύμη βραχεῖα καὶ μάλαξις ἀσθε-

νῆς καὶ χρόνος ὀλίγος. Οὕτως δὲ καὶ τῆς ὀπτήσεως μακροτέρας μὲν οἱ καθαροί, βραχυτέρας δὲ οἱ πιτυρίκι θέουται. Τὸ μεταξὺ δὲ τῶν καθαρωτάτων γε καὶ ῥυπαρωτάτων οὐκ ὀλίγον ἐστὶ πλάτος ἐν τῷ μᾶλλον γε καὶ ἤττον, ἐίων μὲν καθαρῶν, ἐίων δὲ ῥυπαρῶν ὀνομαζομένων καὶ κατὰ ἀλήθειαν ὄντων. Ἔστι δὲ τι καὶ μέσον ἀκριβῶς αὐτῶν εἶδος ἄρτων, οἱ αὐτόπυροι προσαγρευόμενοι· συγκομιστους δὲ αὐτοὺς ἐκάλουσιν οἱ πηλαιοὶ τῶν ἰατρῶν. Ὅτι μὲν οὖν ἐξ ἀδιακρίτων ἀλεύρων οὗτοι γίνονται, μὴ διαχωριζομένῳ τοῦ πιτυρώδους ἀπὸ τοῦ καθαροῦ, πρὸδῆλον· ἐντεῦθεν γὰρ αὐτοῖς ἔθεντο καὶ τὰς προσηγορίας· αὐτοπύρους μὲν, ἐπίπερ ὅλος αὐτὸς ὁ πυρὸς ἀδιακρίτως ἀρτοποιεῖται· συγκομιστοὺς δὲ, ὅτι συγκομίζεται σκευαζομένων αὐτῶν ἅπαν ἀδιάκριτον τὸ ἄλευρον. — Καὶ παρὰ γε τοῖς Ῥωμαίοις, ὡς περ οὖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις σχεδὸν ἅπασιν, ὧν ἀρχαῖσιν, ὁ μὲν καθαρῶτατος ἄρτος ὀνομάζεται σιλιγνίτης· ὁ δὲ ἐφεξῆς αὐτῶν σεμιδαλίτης. Ἄλλ' ἢ μὲν σεμιδαλίς Ἑλληνικὸν τε καὶ πηλαιὸν ὄνομά ἐστιν· σιλιγνίς δὲ οὐχ Ἑλληνικὸν μὲν, ἐτέρως δὲ αὐτὴν ὀνομάζειν οὐκ ἔχω. Τροφιμώτατος μὲν οὖν ὁ σιλιγνίτης αὐτῶν, ἐφεξῆς δὲ ὁ σεμιδαλίτης. Καὶ τρίτος ὁ μέσος τε καὶ συγκομιστος, ὁ καὶ αὐτοπυρίτης· ἐφ' ᾧ τέταρτόν ἐστιν τὸ τῶν ῥυπαρῶν εἶδος, ὧν ἔσχατος ὁ πιτυρίας, ἧς δὲ καὶ ἀτραφώτατός ἐστιν, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ὑπέρχεται κατὰ γαστέρα. etc. Eodem fere modo etiam Paul. Aegin. L. I. c. 78.

2) ἀπορίαν) In Rigaltii edit. erat ἀπορίαν, pro quo Aldus: ἀπορίαν. Nos cum Reiskio scripsimus: ἀπορίαν, quod Cod. B firmat.

3) Ἄ. κριθῖναι — πρώτην γ. πρῶτην τ. ἀ. δοθῆναι) Verbum δοθῆναι pro vulgato δεδῶσθαι scripsimus auctoritatem Codicis B sequuti, et quia h. l. tempus historicum melius videbatur. Porro particulam ἀν, quae ante ἀνθρώποις erat, cum Reiskio eiecimus. Cum nostro praeterea loco cf. Scholia ab A. Bongiovanno edita ad Homer. Il. A. p. 101., Pausan. in Attic. c. 38., Porphyr. de Abst. L. II. §. 6., Dionys. Hal. A. II, 25. et praesertim Heynii Opuscul. Academic. Vol. I. p. 382...

Cap. LXX.

1) ταυρείαν.) Libri nostri habebant: ταυρείαν, quod mutavi in ταυρείαν scil. δοράν. Huc praeterea Entrop. de Tarquinio Superbo loquens: *Iste primus excogitavit vincula, TURRIS FUSTES, latomias, carceres.*

2) ταύρεια δὲ τοῖς ἐν χειμῶνι —) Sic edidi certissima coniectura ductus. Nam vulgata lectio: τοῖς δὲ ἐν χειμ., viliosa est; quia aliquod animal desideratur χειμῶνι ὁμῶνυμον. Ac Casaubonus quidem legendum esse coniecit: τὰ δὲ αἴγεια τοῖς etc. vid. Rigalt. ad h. J. Sed meam emendationem Casauboni coniectura veriorum esse puto. Ut enim infra L. II. c. 12. Artemidorus de bubus loquitur et statim post de tauris: sic in nostro loco de carnibus bubulis et statim post de carnibus taureis; et ut illic tauri (*viventes*) mare tempestuosum navigantibus significant ac pericula: ita hic tauri (*mactati*) mare sedatum navigantibus significant ac periculorum dissolutionem. Adde etiam, quod post ταυρείαν excidere ταύρεια facillime potuit. Hic praeterea locus item corruptus in Cod. B, qui pro: τὴν ταυρείαν. ταύρεια δὲ τοῖς ἐν, habet: τὴν ταυρείαν δὲ αἱ περὶ (tribus punctis superpositis) & δὲ τοῖς ἐν.

3) — χοῖρος) Huc Porphyrius de Abst. ab esu anim. L. I. §. 14.: οὐδὲ γὰρ ἐστὶ χρήσιμον πρὸς ἄλλο τι ὅς ἢ πρὸς βρωσίν. et idem Porphyr. L. III. 20.: ἢ δὲ ὅς γέγονε πρὸς τὸ σφαγῆναι καὶ καταβρωθῆναι. ad quos locos v. Iac. de Rhoer. Eodem modo, quo Porphyrius, et alii multi veteres de sues indicant. Itaque veteribus ignota fuisse videtur utilitas ea, quam sues adferunt tanquam instrumenta purgatoria aëris; quum multas res devorent, quae alioquin eum odoribus tabificis inficerent. Nisi forte Seneca ille indagator naturae de hac utilitate loquutus est.

4) *μετὰ πρ.*) Asteriscum post *μετὰ* cum Reiskio delevi.

5) *ἐπεὶ — ὠμῶν κρεῶν.*) Huc facit Porphyrius de Abst. ab es. an. L. I. p. 23. ed. Iac. de Rhoci: εἶναι μὲν γὰρ κατὰ φύσιν ἀνθρώπῳ τὸ σαρκοφαγεῖν· παρὰ φύσιν δὲ τὸ ὠμοφγεῖν. ad quem locum vide Rhoer.

6) — *μέγα μετὰ τὸν ἐσθιόμενον παραμένει*) Ita cum Reiskio lego. Sententia plana est. Antea: μέγα τῶν ἐσθιόμενων παραμένει.

7) *ὑνασθαι —*) Huc Epistol. ad Philemon. 20.: Ναὶ, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ. ad quem locum vide et Wetsten.

8) *ἡ παιδικῶν*) Sic cum Reiskio legendum. Libri habebant: *ἡ δικῶν*.

9) *ἄλλως*) Sic pro *ἄλλους* legendum; et sic Rigaltius et Reisk. iam voluerunt.

10) *ἀλείας*) Sic scribendum putavi; nam eodem modo etiam infra L. II. c. 14. reperitur; non, ut vulgo, *ἀλίας*.

Cap. LXXI.

1) *ταρίχη*) Edijum erat: *τάριχοι*. Nos scripsimus: *ταρίχη*, in neutro. Sic enim Attici. cf. Photii *μνηρόβιβλ.* ed. Hoeschel. p. 1589.

Cap. LXXII.

1) — *ἐπιπίκιος.*) Huius placentae victorialis mentionem faciunt Pollux L. VI. Segm. 111. et 108., Athen. XIV. 14., Aristophan. Thesm. 100., ut alios omittam.

2) *ὑποτριμμάτων*) Sic scribendum uno vocabulo, non, ut antea, *ὑπὸ τριμμάτων*. De vocabulo *ὑποτριμματα* videre licet Vales. ad Harpocration. ad vocabulum: *Ἐνθρυπτα*.

Cap. LXXIII.

1) — Ἐριδος.) Eris et eius pomum res notissima. In-
nuit pomum hoc non γλυκὸν, sed ὄξῡ fuisse. Eo forsā
respicit noster Artemidorus.

2) — στύφρι.) Dioscorides L. I. c. 160. de cydoniis
loquens: στεγνωτικὸν γὰρ καὶ στυπτικὸν γίνεται.

3) κατάσσειται) Rigaltius habet: κατάσσειται. Uterque
Codex et Aldus: κατάσσειται, ut edidimus.

4) — εὐπαρύφω) Io. Tzetz. Schol. ad Hesiod. Ἔργ. κ.
ἤμ. v. 1.: Ῥῆσον δὲ (υἰὸν) τῆς Εὐτέρης, ὅτι τῶν πρὸς κόσμον
καὶ ὠραϊότητα σώματος στολισμῶν εὐπαρύφω εὐρετῆς ἐγεγόνει.
Utuntur hac voce etiam Lucian. in Demonacte §. 15.
et §. 41. in Somn. §. 16., Alciphron L. III. ep. 42.,
Aristaenet. L. I. ep. 27. Vide et Hesych. s. v. Εὐπάρυ-
φα, et Albert. ad h. l.

5) ἐναργές) Ita cum Reiskio seripsumus. Postulat
id sententia. In libris erat: ἐναγές.

6) — Βίαν) Cum hoc loco conferendus Wetsten. ad
Marc. XI. 13. ad illa verba: καιρὸς σύκων.

7) Συκάζειν — παλαιό.) Hinc sua descripsit Suidas.
Ad nostrum praeterea locum pertinent Thucydid. I. 26.:
τούς τε φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς. ibique
vide Duker. et Hesych.: Συκάζει. δοκ'μάζει. συκοφαντεῖ. ἢ
σῦκx τρώγει etc. ibiq. Albert.

8) ἡ συκῆ) Sic legendum propter sententiam, non
τῆ ψυχῆ, ut antea legebatur.

9) Ῥοαὶ — Ἐλευσίνη λόγον.) De Agdistide eiusque fa-
bula praeter locos a Rigaltio prolatos vide etiam Mura-
torii Nov. Thes. Inscr. T. I. ibique notam ad Inscr.:

ΜΗΤΡΙ ΘΕΩΝ ΑΓΙΣΤΕΙ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΥΧΗΝ.,

Polemi Suppl. Vol. IV. p. 841. sqq., Cronov. Thes. A.
Gr. Vol. I. s. Titulo: Atys. et I. Meursii Eleusinia c. 25.

10) βερεκόκκια) Ita cum Reiskio scribendum. Antea erat: βερέκκια, quod in *περικόκκια* perperam emendat Rigaltius. Nam etsi apud Romanos ille fructus hoc modo, quo Rigaltius emendare voluit, appellabatur; atque etsi a Romanis Graeci illam appellationem acceperunt: certum est tamen Graecos Latinas voces ad graecam formam et sonum saepenumero deflexisse. Ex illo *praecocia* (*praecoca*, *praecoqua*) suum illud varie concinnant: modo: βερίκοκκα, βερίκωκα, βερέύκοκκα, βερέκουκα; modo: βερέκοκκα; modo: βερικόκκια, βερεκόκκια; modo, ut alias variationes taceam, etiam: βρεκόκκια. Asteriscum praeterea delevi,

11) ὁ δὲ καρπός.) Cornarius vertit: *de fructu sane loquor*. Ex hoc Reiskius concludit illum pro ὁ δὲ legisse ὁ γε, et in hoc eum laudat. Sed particula δὲ bene habet ac significat, ut saepe apud Graecos: λέγω, *inquam*. Ergo melius vertendum: *fructus, inquam*. Nos dicimus: *ich meyne nämlich die Frucht*.

12) Ἀχράδες καὶ ὄχνη) Differunt haec. Ἀχράς, inquit Dioscorides L. I. c. 168., εἶδός ἐστιν ἀγρίου ἀπίου, βραδέως πεπαπομένη. Δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικωτέραν ἀπίου. Ὅθεν πρὸς τὰ αὐτὰ ἀρμόζει. Στυφει δὲ καὶ τὰ φύλλα αὐτῆς. Ἡ δὲ ἐκ τοῦ ξύλου αὐτῶν τέφρα βοηθεῖ ἐναργῶς τοῖς ὑπὸ μύκητων πιυγομένοις. Φασὶ δὲ τινες * ὅτι καὶ συνεψήθη τις ἀχράδας μύκησιν, ἀβλαβεῖς αὐτοὺς γίνεσθαι. Et porcis obici solet pyri hoc genus. Aristotel. H. A. L. VIII. c. 6.: ἀχράσι πιαίνεται ὄς. Porro ὄχνη, agrestis quidem pyrus, ac spinis etiam horrida, sed quae translata est et fructus fert pulchros et bonos. Hinc fit, ut nonnunquam pro pyro sativo accipiat. Ut apud Homer. Od. VII. 120, ubi Alcinoi hortum describit,

Cap. LXXIV.

1) παραψίδες) Vulgo: παραψίδες, quod tuctur Rhoer in Otio Daventr. c. 14. ita scribens: *Rigalt. citat παραψίδα, eamque vocem e Suida inlustrat. Retineo vulgatum, quod codices praeferunt, παραψίδα. Utroque ergo modo vox scribitur. Apud Latinos similiter, non modo paropsis, sed parapsis etiam exaratur. Immo parabsis quoque in antiquis codicibus effertur, qua de re Heins. ad Prudent. Psychomach. v. 532. Notat παραψις obsonium, seu catinum etiam, quam quidem notionem Attici sermonis magistri damnant, sed immerito, ut recte notavit Hemsterh. ad Polluc. X. segn. 87. Addit Vir Cl.: „sed quod magis mirere, apud Suidam et Hesychium παραψίδει; ἢ παραψίδες legitur, cum tamen apud Graecos de ista discrepantia nihil quidquam compertum habeam.“ Crèdebam, ut multa alia, ex hoc loco esse desumptum. Ut verum tamen fatear, apud Suidam non inveni. Hesychius autem expresse; quod nostram scripturam firmare potest. Sed etsi ille vir graece doctissimus vulgatum defendit: attamen ei assentiri non possumus. Nostra enim scriptura, praeterquam quod alii multi scriptores eam habent, etiam in Nov. Test. invenitur, cuius oratio simillima Artemidoro. Ut ap. Matth. XXIII. 25.: τῆς παραψίδος. Adde, quod secundum derivationem aptius scribitur: παραψίς.*

2) πρὸς τοὺν ἀντίον) Sic Reisk. emendavit. Legebatur: πρὸς αὐτούς.

3) τὴν) Hunc articulum cum Reiskio posui. Mox post δ τρόπος ἢ et ante ἐστία scripsi articulum ἢ, eodem Reiskio praeeunte.

4) τρίποδος) Huc faciunt Xenophon Anab. I. VII. c. 3. §. 10. in convivio Scuthac: τρίποδες εἰσιν ἐχθισαν πᾶσιν οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι, κρεῶν μέστοι νενημημένων, etc. et Iul.

Pollux L. X. Segm. 80.: Ἡ δὲ ὑποκειμένη τοῖς ὄψοις τράπεζα, καὶ τρίπους ἂν καλοῖτο.

5) ἐνηλάτων τὸ μὲν ἔσω ἰδίως —) Ita posuimus. Nam antea verba inversa erant: ε. τ. μ. ἔξω ἰ. τ. γ., τ. δ. ἔσω τ. ζ., quod est contra morem. ΕΣΩ autem et ΕΞΩ facile commutari poterant et inverti. Quae paullo post sequuntur verba: οἱ τοῖχοι τῶν κλιῶν, idem significare nonnulli dicunt quod τὰ ἐνήλατα. At illa: οἱ τ. τ. κ., accipienda sunt de lectis *tricliniaribus*, et haec: τ. ἐνήλ., de lectis *cubicularibus*. Porro pro κατὰ ταῦτα ante δὲ τοῖς ἐνήλάτοις correximus: κατὰ ταῦτα.

6) τραπεζοφόροι.) Cornarius vertit: *fulcra mensae*, perperam. Illud enim vocabulum h. l. sumendum est non de fulcris mensarum, sed de mensis ipsis, idque de iis, in quibus vasa potoria reponuntur, et de quibus Pollux L. X. Segm. 69. haec scribit: Ἐξεστι δὲ τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἣ τὰ ἐκπώματα κατὰκεῖται, τετράπουν τε τράπεζαν εἰπεῖν, καὶ μονόπουν· καὶ εἴ τις βούλοιο φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τὴν καινότητα τῆς χρήσεως, τραπεζοφόρον οὐκ ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ εὔρον τοῦνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς· ἐπεὶ δ' οὖν εἴρηται ὁ τραπεζοφόρος, ἔστι καταχρησθαι τῷ ὀνόματι ἐκεῖ βῆθέντι ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ἢ ἐπῆσαν τοῖς ἄρχουσι αἰ μυβῆναι. Itaque in nostro loco potius scribendum: τραπεζοφώρα. Nos dicimus: *Kredenztsche*.

7) ὁμοίως.) Hoc dedit Cod. B. Antea: ὁμοῖον, minus bene.

8) προσπησόμενα.) Pro vulgato προσπησόμενα Codicis B auctoritatem sequutus scripsi προσπησόμενα, ut aptius, propter vocabulum, quod antecedit: ἀγκῶνες, quod h. l. significat: *brachia sellae*. Itaque hunc locum sic verto: *Brachia sellae autem et omnia, quae alicui supellectili adpanguntur, ornamentum vitae significant.* Eodem modo Latini: *ancones.* ut Cacl. Aurelian. Morbor. Chronic. II. 1. 46.

9) *παρακίδας*) Sic scribendum duobus λλ. In omnibus libris erat *παρακίδας*.

10) *ἀναγνόντας παρ' αὐτῶν*) Particulam *καί*, quae ante *παρ'* erat, exprimi, ut ineptam.

Cap. LXXVI.

1) — *ὦμῶ, τῆ γαστρὶ τὴν ἀποφορὰν ἀποδῶσι*) Pro *τῆ ἀρχῆ* nos cum Rigaltio scripsimus: *τῆ γαστρὶ*. Vertendum est: *quoniam non prius saltant, quam ventri exactori, et domino praefracto atque indomito reditum exsolverint*. Nobis consentit et Iul. Caes. Bultinger. de Theatro L. I. c. 51.: de Pantomimicis et aliis saltationibus. Qui tamen verba, quae proxime sequuntur, ita profert: *τότε καὶ ὄρχοῦνται, καὶ ἀκλοῦνται τὰ σώματα*.

2) *ἵνα διανεύσῃ, ὅσα βούλεται σημαίνειν*) Pro *σημαίνειν* Cod. B habet. *σημαίνει*. Et pro *διανεύσῃ* cum Reiskio scripsi: *διανεύσῃ*. Ceterum verba, quae proxime antecedunt, hoc modo intelligenda: Puerum saltantem, id est, Pantomimum, videre, cum et surdum et mutum fore significat. Cf. Octav. Ferrar. de Pantomimis et Mimis VIII., Oudend. ad Appulei. Metam. L. VI. pag. 427. et seq. ad verba: *Venus suavi Musicae suppari gressu formosa saltavit.*, Dempster. ad Rosin. Ant. Rom. L. V. c. 29. p. 571., C. Barth. ad Claudian. 309. p. 177. ad verba: *Qui Nutu Manibusque Loquax.* et Commentatores ad Petronii Superioris Satyrici Fragm.: Albutia. ad verba: *Manu puer loquaci.*

3) *οὔτε πλουσία*) Vulgatum *οὐ* cum Reiskio in *οὔτε* mutavi, quia statim *οὔτε* sequitur. Verba, quae paullo ante praecedunt: *βασιλικὰ μὲν πρόσωπα μιμῆται* etc., sunt de Pyladea saltatione intelligenda. Cf. Commentatores ad Petronii Satyric. c. 80. ad verba: *Grex agit in scena mimum* etc., Nicolai Calliachii de Ludis Scenicis Mi-

morum et Pantomimorum Syntagma Posthumum etc. pag. 94., Io. Baptista Casalius de Tragoedia et Comoedia Cap. II., Iul. Caes. Bulenger. de Theatro L. I. c. 51. et Dempster. ad Rosini Antiq. Rom. L. V. c. 29. p. 371., ut alios omittam.

4) — χειρῶν ἔκτασιν) Huc faciunt Evang. Ioann. c. 21. v. 18.: — ἔκτενεῖς τὰς χεῖράς σου etc. et Arrian. Epictet. III. 26.: Ἦ ἐν τῷ βαλκονίῳ ἐκδυσάμενος καὶ ἐκτείνας σεαυτὸν, ὡς οἱ ἐσταυρωμένοι, τριβῆ ἔθεν καὶ ἔνθεν. Cum nostro praeterea loco cf. Plant. Pers. V. 2. 72. sq. et Mil. Glor. II. 4. 6. aliosque complures.

5) τροχοπαικτεῖν δέ, ἢ μαχαίρας περιδινεῖσθαι ἢ ἐκκυβιστᾶν) Pro τροχοπεκτεῖν scripsi: τροχοπαικτεῖν. Pro μαχαίρας legi vult Reiskius: μαχαίραις in dativo, et sic tacite emendat etiam Io. Meursius de Saltationibus Veterum sub: κυβιστησις. Ego retinui vulgatam, quam omnes libri habent; sive accusativus absolutus, sive supplendum: κατὰ. Nam et περιδινεῖσθαι et ἐκκυβιστᾶν referendum est ad μαχαίρας. Huc praeterea pertinent Xenophon in Sympos. c. II. §§. 11. et 14.; idem Xenoph. in Memorabilibus Socratis (melius: in Commentariis Socratis; ἀπομνημονεύματα enim sunt Commentarii.) I. 3, 9.; Athenaeus L. IV.: θασματουργοὶ γυναῖκες εἰς ξίφη κυβιστῶσαι, mulieres praestigiatrices in caput se provolventes per erectos pugionum nucrones.; Pollux L. IV. c. 14.: καὶ μὲν τραγικῆς ὀρχήσεως τὰ σχήματα σιμῆ, καλαθίσκος, χεῖρ καταπρανῆς, κυβίστησις. Mirabilis huius saltationis mentio fit iam apud Homer. Iliad. 18. 604. sq. et Odyss. 4. 18. sq. Qui tamen locus posterior, ut opinor, illuc non pertinet. Ceterum conf. cum nostro loco praeter Meurs. l. c. et Bulenger. de Theatro L. I. c. 37. inprimis illud Commentariolum Epistolae, quod sic inscribitur: *Panlli M. Paciaudii Cl. Reg. Presbyteri Historici Ordinis Hierosolymitani De Athletarum κυβιστήσεσιν in Palaestra Graecorum. Romae*

1756. in 4. 33 P., ubi p. 19. noster quoque locus profertur: *Nihilominus, inquit, illud Artemidoro non ego facile assentiar: ἐκκυβιστῶν εἰς τὰς μαχαίρας τοῖς μὲν ἔθος ἔχουσιν οὐ πονηρόν, in caput desaltare per enses his, quibus est mos, non laboriosum; nam etsi usu, atque exercitatione difficultas laborque imminueretur, gravi tamen contentione ac periculo ea saltatio vacare minime poterat.* De Germanis veteribus scribit Tacit. de Morib. Germ. §. 24. hoc modo: *Genus spectaculorum unum, atque in omni coetu idem. Nudi iuvenes, quibus id ludicrum est, inter gladios atque infestas frameas saltu se iaciunt.*

6) ἄλλον) Ita legendum pro μάλλον.

7) Μιμολόγοι δὲ καὶ ἅπαντες οἱ γελωτοποιοὶ) Vulgo: Μιμολόγοις δὲ καὶ ἅπασιν τοῖς γελωτοποιοῖς, plane inepte. Nos Codicem B sequenti sumus, in quo tamen articulus: οἱ, deest.

8) Ἄιδειν ἐν ὁδῷ — ὑποζυγίῳ) Pro edito ὑποζυγίῳ cum utroque Codice MS. scripsi: ὑποζυγίῳ. Illud ἄιδειν ἐν ὁδῷ autem est: *canere in via extra urbem.*

9) Ἄιδειν δὲ ἐν βαλανείῳ) Conf. Is. Casaubon. ad Theophrasti Charact. c. 4.: Περὶ Ἀγροικίας, ad illa verba: καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἄσκι.

Cap. LXXVII.

1) — ἐξ ἀνθέων) Pollux L. VI. Segm. 106.: τὰ δὲ ἐν τοῖς στεφάνοις ἀνθῆ: ῥόδα, ἴα, κρίνα, σισύμβρια, ἀνεμῶναι, ἔρπυλλος, κρόκος, ὑάκινθος, ἑλίχρυσος, ἡμεροκαλλές, ἐλέειον, θρυαλλίς, ἀνθρισκος, νάρκισσος, μελίλωτον, ἀνθεμῖς, παρθενίς, καὶ τ' ἄλλα, ὅσα τοῖς ὀφθαλμοῖς τέρψιν, ἢ ῥῆσιν ἠδέϊαν ἔσφρησιν ἔχει.

2) ναρκίσσω) Sic pro ναρκίσω scripsi, et sic quoque Reisk. voluit.

3) βλέπωνται, διὰ τὴν ἱστορίαν; μάλιστα δὲ τοῖς) Ita cum Reiskio legendum. Autem perperam legebatur: βλέπωνται. μάλιστα δὲ διὰ τὴν ἱστορίαν. μάλιστα τοῖς —.

4) πορφυροῦν — θάνατον) Huc pertinet De Sainte-Croix Recherches sur les Mysteres du Paganisme. Sect. IV. Article IV. p. 175. sq.: *Les Eumolpides et les autres Prêtres d'Eleusis prononcèrent leurs imprécations contre Alcibiade, en se tournant du côté du couchant, et en relevant leurs robes de pourpre (Lys. contr. Andoc. p. 107.). On étoit obligé de s'en servir toutes les fois qu'on sacrifioit aux Euménides (Aeschyl. Iumen. v. 1036.). La laine teinte en cette couleur et cardée (S. Epiph. adv. Haeres. p. 1092.), devoit être également usitée dans les sacrifices préparatoires aux mysteres: il en étoit fait mention par Théodore Panage, à l'occasion des Céryces (Elym. Magn. in v. Ἡμεροκαλλές.). Les lits des initiés, pendant la célébration de cette fête, étoient entourés de bandelettes de la même couleur (Plut. vit. Phoc. T. IV. p. 203.), qui étoit, suivant Homere (Iliad. V. 83., XVI. 334., XX. 477.), celle de la mort, avec laquelle Artemidore prétend que le pourpre avoit un singulier rapport. Ceux, qui avoient vécu pieusement, devoient habiter aux enfers dans des prés émaillés de roses pourprées (Plut. de occult. vivend. T. II. p. 1030.). Les Anciens répandoient sur les tombeaux d'autres fleurs de la même couleur (Virg. Aen. VI. 884.), ainsi que de celle de safran (Juvenal. Sat. VII. v. 308.). etc. Vide etiam Nostrum L. II. c. 3.: πορφυρᾶ δὲ ἐσθῆς —. et Clem. Alexandr. Paedagog. L. II. c. 10.*

5) κατὰ μὲν τὸν καιρὸν) Pro παρὰ cum Cornario et Reiskio lego κατὰ.

6) νοσούντων καὶ τῶν λανθάνειν πειρωμένων) Ita correxi, et eodem modo corrigi voluisse Reiskiam video. In libris erat: νοσ. κ. τοῦ λανθάνειν πειρωμένω.

7) ὅπου δέ) Particulam δὲ pro γε posui propter anteccedens μὲν post κατὰ et ante τὸν καιρὸν.

8) μέγισ

8) μέγρι παντός δ ἀμάραντος) Ita correxit Reiskius. Postulat id sententia. Asteriscum post παντός delevi. Antea legebatur: μ. παντός ἀμαράντους —.

9) ἢ γὰρ νεκροῖς) Vulgo: ἱεροῖς. Cod. B habet: νευροῖς, quod mutavi in νεκροῖς. Nam νεκροὶ et θεοὶ et paullo post ἄνθρωποι optime inter se opponuntur. Ἄνθρωπον enim Gracici appellarunt, quod sursum spectet. Conf. Lactant. Divin. Institut. L. II. de Origine Erroris. c. 1. T. I. p. 115. edit. du Frésne. νεκροὶ autem sunt ἤρωες, quod mihi aliquando in mentem venit pro vulgata ἱεροῖς. Ceterum meminere στεφάνων ἀμαραντίνων etiam Philostrat. Heroic. p. 741. et Tibull. III. 4. 53, ut alios missos faciam.

10) — ἀναβάλλονται τὰ πράγματα) Reiskius legit: ἀναβάλλουσι: in quo non sum cum sequutus. Quod autem idem statim post, articulum τὰ, inseruit, in eo sum eum sequutus. Monuisse praeterca hic liceat, ut Spanhemii (de Usu et Praestant. Num. T. I. p. 162.) verbis utar, *SPEM in Nummis, non herbam trifolii, ut existimabat Ant. Augustinus Dialog. II., sed revera liliū, ut monuerunt alii, opportuniori symbolo praeferre; quod ex monumentis plasticis Romae nuper cum eodem illo SPEI habitu effossis, certo mihi demum licuit. Unde lucem quoque mutuatur Artemidorus, eamque vicissim commodat his nummis, qui coronas ex Liliis plexas, ut certum rem in spes differendi ac prolatandi augurium notat.* etc.

11) Σισυμβρίου δὲ, καὶ ἀμαράκου φρυγίου, καὶ λαπάθου, καὶ ἔλ.) Adiectivum φρυγίου, quod antea post λαπάθου scriptum erat, huc retraxi post ἀμαράκου. Cf. Rigalt. ad h. l.

12) — ῥοδοδάφνης κηρωοῖς καὶ γεωργοῖς — ἀγαθόν) Recte; nam nonnulli, ut Palladius de R. R. L. I. c. 35. dicit, *rhododaphnes foliis aditus eorum (scil.: murium) claudunt, qui rosis his, dum in exitu nituntur, intereunt.* Idem dicitur in Geoponic. L. XIII. c. 5., ubi περὶ μυῶν

ἀρουραίων Apuleii Fragmentum invenitur. Verba, quae huc faciunt, haec sunt: Οἱ δὲ κατὰ Βιθυνίαν ἕμπειροι ῥοδοδάφνης φύλλα εἰς τὰς ὀπὰς ἐμφράττουσιν, ὥστε αὐτοὺς ἐξιέναι σπεύδοντας τοῖς ὀδοῦσιν ἄπτεισθαι. Ἄπτόμενοι γὰρ διαφθείρονται. Et Plinius paullo uberius L. VI. c. 20.: *Rhododendron, ut nomine apparet, a Graecis venit: alii Nerion vocarunt, alii Rhododaphnen; sempiternum fronde, rosae similitudine, caulibus fruticosum. Iumentis caprisque et ovibus venenum est.* etc. Statim post addit noster Artemidorus: τοῖς δὲ ἄλλοις μόχθους σημαίνει. Hinc lux afferenda est Galeno in Admonition. ad litteras liberales addiscendas c. 6. de Athletis: ῥοδοδάφνης τὰ γὰρ διακλυθονται. Nimirum athletarum terga rhododaphines foliis tanquam strigile defricabantur, ut a sordibus palaestrae unctione et pulvere volutatione collectis nitidiora comparerent. Ceterum conf. cum hoc loco infra L. II. c. 25., ubi Artemidorus dicit, rhododaphne refectionem significari.

13) — τὸ ἐπίθυμον καὶ τὸ μελίλωτον — ἰατρῶν; τοῦτοις γὰρ ἴσθιν ἀγαθά.) Ex Codice B huc deduxi ἴσθιν, et, ut video, Reiskius quoque id voluit. Antea legebatur: ἔνεστιν, quod minus placet. Ad nostrum praeterea locum faciunt Dioscorid. IV. 179.: ἐπίθυμον θύμου ἐστὶν ἕδος τοῦ σκληροτέρου καὶ θύμβρα ἰσικότος. — πιόμενον δὲ σὺν μέλιτι κάτω καθαίρει φλέγμα καὶ χολὴν μέλαιναν., Aëlius L. I.: Ἐπίθυμον κατὰ πάντα ἰσχυρότερόν ἐστι τῆς θύμου δυνάμεως, ξηραῖνον καὶ θερμαῖνον κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν, καθαίρει δὲ τὸν μελαγχολικὸν χυμόν., Ruf. Ephes. de medic. purg. p. 17.: συμφέρει δὲ ἐπίθυμον τοῖς φυσώδεσι καὶ ὑποχονδριακοῖς. et idem Dioscorid. III. 48.: μελίλωτος, κράτιστος ὁ Ἄπτικὸς καὶ ὁ ἐν Κυζίκῳ, καὶ ὁ ἐν Χαλκηδόνι γεννώμενος κροκίζων καὶ εὐώης. — Δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, μαλακτικὴν πάσης φλεγμονῆς, μάλιστα δὲ τῆς περὶ ὀφθαλμούς, καὶ μήτραν, καὶ δακτύλιον, καὶ διδύμους, μετὰ γλυκέος ἐψηθεῖς καὶ καταπλασθεῖς etc.

14) Σελίνων — στέφανός οὗτος) Asteriscum post ὕδρω-
 πιάσαντας delevi. Ceterum huc faciunt praeter locos a
 Rigaltio prolatos etiam Eustathi. ad Homer. Iliad. II.
 283.: Σέλιον γὰρ σύγκειται ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι ἔλει, ἤγουν ὀρμῆ-
 σθαι, καὶ αὖξεσθαι ἐν διύγρῳ τόπῳ., Michael. Apostol. Pro-
 verb. Centur. XVII. Prov. 50.: Σελίνου στέφανος πένθιμος)
 Τὸ γὰρ σέλιον πέθεισι προσήκει ὡς ἔφη Δοῦρις ἐν τῷ Περι αἰώ-
 νων. et Hesych.: Σελίνου στέφανος πέθει προσήκων. διὰ τοῦτο καὶ
 ἐν τῷ Ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρήσατο αὐτῷ.

15) υἱὸν μὲν ὁ φοῖνιξ) Huc Spanhem. de Praest. et
 Us. Num. T. I. p. 336.: „— Horat. L. I. Od. 1.: —
Palmaque nobilis Terrarum dominos evehit ad deos. Pli-
 nius (N. 63.) autem alicubi: *Messalina Claudii Caesaris*
coniux. Regalem existimans Palmam etc. Quin valde
 adposite hanc in rem Artemidorus alicubi auctor est,
 Principum liberos per *ramos Palmarum* designari. Unde
 certe laud male collegisse videtur Tristamus, signatos in
 quodam Constantii nummo tres Palmae ramos denotare
 tres Magni Constantini filios.“ Et Catalogue de quel-
 ques Medailles recueillies par Shaw en Afrique, et qui
 semblent avoir été frappées dans ce Pais-là.:

„No. XV.: Celle - ci porte pareillement d'un côté,
 une Tête ceinte d'un diadème avec une barbe, qui avance
 et qui se termine en pointe, comme sur la Médaille
 précédente: les cheveux sont frisés ou bouclés.

De l'autre, on voit un Cheval, qui galope, et der-
 rière lui un rameau de Palme.

Ce rameau de Palme peut désigner quelque victoi-
 re remportée sur les ennemis, ou bien le jeune *Iuba*,
 supposé que la Médaille ait été frappée sous son Pere;
 car Artemidore dit, que les Enfants des Princes sont
 désignés par des rameaux de palme: d' où il semble,
 que Tristau n'a pas mal conclu, que les trois rameaux
 de palme, que l'on voit sur une Médaille de l' Empe-

reur Constance, dénotent les trois fils de Constantin.“
Cum nostro loco conf. omnino et. Geoponic. X. 4.

16 — ἄρχειν δρωμένοις) Sic legendum. In Rigaltii edit. perperam impressum erat: δρωμένοις.

17) ἐνδόξως) Ita exhibet Cod. B, quem sequutus sum. Antea: ἀπόξως, mendose. Cornar. vertit. *intrepidus*, tanquam in exemplo eius scriptum fuisset: ἀφόβως.

18) δοκῶσιν) Ita correxi pro δοκοῦσιν. Nam dependet a particula, quae praecedit: ὄταν.

19) ὁ μυρσίτης — Ἰσαΐ; τὸ φυτόν) Profert hunc locum Iosephus Lanzonus de Coronis et Unguentis. §. XII., ubi haec leguntur: *Amaracus nil aliud est quam maiorana, ut habetur ex Matthiolo, Mizzaldo, Carolo Stephano, aliisque huiusmodi Scriptoribus, et haec cum Dioscoride, Theophrasto, Diole, et Plinio nihil a sampsycho differt: quamvis Galenus et Paulus Aegineta aperte amaracum a sampsycho distinguant. Sed nihil haec ad rem nostram: clarum enim est per allegatum Pollucem, Naucratischen coronam ex maiorana compositam fuisse; et per Athenacum ex myrto planta Veneri sacra; atque item Cereri, iuxta Artemidorum L. I. ubi narrat myrti significationes per somnium: „Myrtea vero eadem quae oleacea significat; verum agricolis commoda propter Cererem, et mulieribus propter Venerem: est autem (melius: enim) communis utriusque Deae haec planta.“ Ex illa vero subita myrti apparitione in navi Polycharmi, myrteam fuisse Naucratischen coronam magis affirmari potest: ast quia myrto superaddita fuit rosa, ut lubet Athenaeo, maioranam quoque copiose in eadem corona intextam fuisse haud incredibile est. Quapropter et Pollucem et alios plures Auctores, de quibus Athenaeus, ex magna fragrantia amaracum, seu maioranam, in coronis fuisse, arbitrasse credendum est, eo magis, quod Dioscorides maioranam coronamentis aptam testa-*

tur; sicut et Theophrastus inter flores et plantas coronarias sampsychem a Diocle unâ cum amaraco enumeratam asserit. Et quia amaracus plurima est in Aegypto, monente Pascasio; atque odoratissima per Theophrastum ibi germinat myrtus, utramque plantam in coronis efformandis intexam fuisse arbitrandum facile est unâ cum rosa, Veneris, Cupidinis, et Gratiarum flore. Ceterum pro κοινόν δὲ ταῖς θεαῖς τὸ φυτὸν Cod. B habet: κοινόν γὰρ ταῖς θεαῖς, διὰ τὸ φυτὸν.

20) Στέφανοι κήρινοι πᾶσι κακοί, μάλ.) Asteriscum post κήρινοι delevi; et κακόν, quod antea erat, mutavi in κακοί, propter nominativum: στέφανοι. Pro κήρινοι Aldus habet: κρίνοι. Statim post addit Artemidorus: τὸν θάνατον κήρα καλοῦσιν οἱ ποιηταί. Vide Scholiast. Homer. ad Iliad. I. 228. et alibi. Huc facit etiam Etymol. Magn.: κήρ, ὄξυτόως, γένους θηλυκοῦ, καὶ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μαῖραν καὶ γίνεται παρὰ τὸ καίω, κέκηχ' —. Ἐκ τοῦ ἔκηχ' τοὺς γὰρ ἀποθνήσκοντας ἔκκιοι οἱ παλαιοί. κήρ οὖν ὁ θάνατος. etc. Ad priora verba: στέφανοι κήρινοι πᾶσι κακοί, nescio an faciat Proverbiorum e Vatic. Append. Cent. II. Prov. 42.: κήρινος θάνατος.) Κανίνας ἐν Κρότωνι τυραννίδα κατασκευασάμενος περὶ τῆς ἀρχῆς ἀνηρώτα τὸν θεόν. Ὁ δὲ ἀνεῖλε, ὡς κήρινος αὐτὸν ἀναμένει θάνατος. Ἐκ δὲ τῆς Θουρίας δύο νεανίσκοι ἐπέστησαν γραμματίδιον ἀναδιδόντες, ἐν ᾧ οὖν δὲ λύων τοῦτο ἀνεγίνωσκεν, ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθη.

21) Οἱ δὲ τῶν ἐρίων πεποιημένοι διὰ τὸ ποικίλον φαρμακείας καὶ καταδέσμους σημ.) Κατάδεσμοι proprium est vocabulum artis magicae. Itaque Noster h. l. φαρμακείας et καταδέσμους coniungit. Alii κατάδεσεις pro eodem dicunt. Vide Harpocraton. in verbo καταδεῖσθαι. Nostrum κατάδεσμοι eodem significatu invenitur, aliis praetermissis, apud Eusebium in Orat. de Laudibus Constantini c. 13., cuius verba hic ponam: —. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἔστησαν ἄλλα καὶ τοῖς ἐμφωλεύουσι τοῖς ξοάνοις, σκοτίοις τε μυχαῖς ἐγκαταδεδυκόσι

δαίμοσι πονηροῖς, ἀμφὶ τὰς τῶν θυσιῶν λοιβὰς τε καὶ κνήσας λιχ-
 γεύουσι, τὴν αὐτὴν τῶν θεῶν ἀνέθηκαν ἐπιγορίαν καὶ οὐδὲ μέγρι
 τούτων ἔστησαν ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς καταδέσμους τισὶν ὑπειρημένης ἡμο-
 τείας, ἐκθέσμοις τε καὶ ἐπανάγκοις ἰδοαῖς καὶ ἐπωδαῖς, δυνάμεις τε
 ἐφανείς ἀμφὶ τὸν ἀέρα πετωμένας, παρέδρους ἑαυτοῖς ἐφειλύσαντο
 etc. Latini *licia* vocant. Ut Petron. Satyr. c. 131.:
Ille de sinu licium protulit varii coloris filis intortum,
cervicemque vinxit meam. Hinc intelligendum est no-
 strum ποικίλον. Licia haec et *ligaturae* dicuntur, ut Au-
 gustin. in Tractat. 7. in Ioannem: *Usque adeo, inquit,*
fratres mei, ut illi ipsi, qui seducunt per ligaturas, per
praecantationes, per machinamenta inimici, misceant
praecantationibus suis nomen Christi. Orosius in libro
 IV. c. 13. *obligamentum magicum* dicit. Ad nostrum
 praeterea locum facit etiam Plutarch. περὶ ποταμ. in Pha-
 si: *πλεκτὸν ἔριον*, id est, *tortilis lana*, qua Saturnus a Iove
 ligatus in Tartarum detrusus est. De artibus Veterum
 autem magicis vide omnino Tiedemanni librum: *Kurze*
Uebersicht der Geschichte der Artes Magicae, ubi loci
 scriptorum veterum collecti sunt.

22) — στεφάνῳ ἔχῃ) Pro vulgato ἔχων cum Reiskio
 scripsimus: ἔχῃ. Coronis aurcis ornabantur Sacerdotes
 aliique viri dignitate conspicui. Vide Philostrat. Vit.
 Apollonii Tyan. L. I. c. 11. ibique Commentatores ad
 verba: *χρυσοῖς στεφάνοις*. et Reimar. ad Dion. Cass. L.
 XLII. T. I. p. 334.

23) ὁ δὲ ἐπὶ μεγάλοις ἁμαρτήμασι καταφωράσεται) Haec
 verba, quae in textu vulgato deerant, ex Codice B huc
 deduxi, ut ea, quae statim sequuntur, haberent, ad
 quod referri possint. Illud δὲ post *εἰκὸς* mutavi in *δὴ*.
 In Codice A deest illa particula.

24) *κλωρὸς τε γὰρ ὁ χρυσοῦς καὶ βερύς*) Particulam *τε*
 post *κλωρὸς* ex Cod. B. inserui propter seq. *καὶ*. Ad no-
 strum locum facit Ioannis Apocal. VI. 8.: *καὶ εἶδον, καὶ*

ἰδοὺ ἴππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ
 Θάνατος· καὶ ὁ ἄλλος ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· etc. ad quem locum
 vide Commentatores. Eodem significatu dicitur ὑπωχρῶς
 et ὠχρὸς Luciano in L.: Contemplantes, pag. 503 et sq.
 edit. Hemsterh. ὠχρὸς autem, ut Galenus de Sanitate
 tuenda L. V. c. 5. dicit, est ἐν τῇ μέσῃ καθεστῶς ξανθοῦ
 τε καὶ λευκοῦ.

25) Καὶ τὰ κρυπτά) Articulum τὰ cum Reiskio in-
 serui.

26) διὰ ταῦτά) Ita correxi pro διὰ ταῦτα.

Cap. LXXVIII.

1) Πρῶτον μὲν οὖν) Hoc οὖν a me ex Cod. B adie-
 ctum est. Et initio huius cap. post συνουσίας et ante
 ἀφροδισίων particulam καὶ inserui.

2) — τὰς ἡδονὰς πορίζεται) Verbum πορίζεται ex Cod.
 B in textum recepi pro vulgato πορεύεται, quod minus
 placet.

3) ἐπὶ κασαυρίαις) Sic scribendum est. Nam antea
 legebatur: ἐπὶ καυστηρίαις, mendose; quamvis hoc tuantur
 Reiskius, et Burmannus in Antholog. Latin. L. II. Epigr.
 246. in Lucium, vers. 27. ad illa verba: *Neque in culi-
 nam.* Sic enim posterior scribit: *Nimirum sentit Ar-
 temidorus eas, quas Catullus ait in sepulcretis, aut in
 ustrinis ipso rapere e rogo coenam.* κασαυρεῖα, καταύρια
 veteres vocabant *lupanaria*, et *meretrices* κασαυρίδας vel
 κασαυράδας. Hesych.: κασαυρεῖαις, εἴκοις, ἐφ' ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκα-
 θέζοντο, ὅθεν καὶ τὴν πύρην κασαυράδα ἔλεγον. Vox haec usur-
 pata Aristophani Equit. 1285. Vide etiam Polluc. L. VI.
 Segm. 188.

4) κατὰ λόγον γε) Hoc bene habet. Asteriscum post
 κατὰ delevi. Pro γε Cod. A et Aldus habent: τε.

5) κοινὸς γὰρ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται) Hinc Arellii Fusci verba explicabuntur apud Senecam Controv. II.: *Meretrix vocata es, in communi loco stetisti, superpositus est cellae tuae titulus, venientes recepisti.* Ad nostrum locum facit etiam Plaut. Casin. Prolog. v. 18 et sq.:

Ha tempestate flos Poëtarum fuit,

Qui nunc abierunt hinc in communem locum.

Quintilian. Declamat. 15. vocat: *tristissimam stationem.* Idem Decl. 14. docet, quare sint inventae meretrices. Solon autem primus instituit lupanaria, ut est apud Harpocratonem. Conf. cum nostro loco etiam Arnobium adv. Gent. L. II. p. 73. edit. Lugd. B. ibique Desid. Heraldum ad illa verba: *Virilitatem sui populo publicarent;* Taubmann. ad Plaut. Cercul. Act. I. Sc. 1. v. 35. ad verba: *publica via;* Petri Wesseling. Observat. L. I. c. 18. et Io. Meurs. de Funere cap. 40.

6) κοινὸν αἱ γυναῖκες) Uterque Codex! et Aldus habent: κοινὰ, ex quo nostrum formavimus: κοινὸν αἱ. Asteriscum post κοινὸν et ante γυναῖκες delevi.

7) Ἀγαθαὶ δὲ καὶ αἱ ἐπὶ ἐργαστηρίων — δεχόμεναι ἐμπολάς) Articulum αἱ post καὶ cum Reiskio inserui. Ad hunc locum nostrum pertinet Plaut. Asinar. Act. III. Sc. 1. v. 8. et sq.:

— *Phil.: mater, is quaestu' est mihi.*

*Lingua poscit, corpus quaerit, animus orat,
res monet.*

Ceterum conf. Casaubon. ad Sueton. T. I. p. 680. edit. Burmanni., Desid. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. IV. p. 147. ed. Lugd. B. ad illa verba: *Cuius fuerit conditionis, Venus, cuius operae, cuius quaestus.* et Meibom. Commentar. in Iusiurand. Hippocratis p. 173.

8) ἢ εἰδεχθῆς) Haec verba, quae in Rigaltii editione omissa erant, ex utroque Codice et Aldo in textum revocavi.

9) πράξεων καὶ τῶν συμβεβηκότων) Hoc συμβεβηκότων ex utroque Codice et Aldo in textam recepi. Particulam καὶ autem ego adieci et asteriscum ante τῶν delevi: et sic plana erit sententia. Rigaltius habebat: πράξεων * τῶν συμβεβηκυῶν —.

10) πλείοσι καὶ πολυτ.) Locus hic bene se habet. Itaque asteriscum ante καὶ expunxi.

11) καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα) Ita cum Reiskio legendum. Antea libri habebant: καὶ τὸ περὶ σῶμα.

12) Οἷοις γ. τὸν ἐπὶ μοιχεύει ἀλόντα δ νόμος ὑπάγει) Pro vulgato ἐπάγει cum Cornario, qui vertit: *subiicit*, et Reiskio scripsi ὑπάγει. Ad nostrum locum faciunt Lucian de Morte Peregrini §. 9.: — ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἀλόντες, μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε, καὶ τέλος κατὰ τοῦ τέγους ἀλόμενος διέφυγε, ῥαφηνίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένους: etc. et Hesych.: τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφηνίσιν ἤλαυνον κατὰ τὰς ἕδρας. Huic supplicio insuper addit depilationem et cineris calidi aspersionem Scholiast. Aristophan. ad Nub. v. 1079.:

τί δ' ἢν ῥαφηνιδῶθ' ἢ γε πεισθεῖς σοι, τέφρα τε τιλθῆ?

Quocum conf. Commentatores ad Catull. Carm. XV. v. 17 — 19.:

Ah! tum te miserum, malique fati,

Quem attractis pedibus, patente porta,

Percurrent raphanique, mugilisque.

et Kuster. ad Suid. s. v. ῥαφηνίς. Alias moechorum poenas commemorat Schefferus ad Aelian. V. II. XII. 12.

13) δούλην περανεῖ) Ita correxit Reiskius. Antea legebatur: δ. περαίνει.

14) δέφειν) Sic scribendum, non, ut est in vulgatis, δεφεῖν. Philoxeni Gloss.: *Masturbat, manuturbat, δέφει καὶ δέφεται*. Ἔστι δὲ ῥῆμα κοινόν. Hoc verbum etiam Aristophani usurpatum. Et δ δεφόμενος, *masturbans sub pallio*: vide Augustin. de Civit. Dei XIV. 20. de Cynicis. Eodem significatu Noster paullo ante usurpat: *χειροκοπέειν*

τὸ αἰδοῖον, pro quo alii: τρίβειν αἰδοῖον, et ἀναφλᾶν. Vid. Pol-
luc. Onomast. L. II. Segm. 76., Lucian. de Morte Peregr.
§. 17. Nescio, an hanc turpitudinem idem Lucian. in
Asino tetigerit, ubi Palaestram libidinosam ancillam sic
loquentem inducit: ἀλλ' ἤδη τὸ μέγα τοῦτο, καὶ καλὸν, τὸν
ἄνθρωπον οἷα ἔγωγε καὶ σφάττειν, καὶ δέφειν, καὶ κατακόπτειν.

15) τῶν ἐκείνου τέκνων) Mediam vocem reposui ex
Cod. B. Ceteri libri habebant: αἰκείων.

16) Περὶ δὲ τῆς παρανόμου συνουσίας οὕτω κρίνειν) In Ri-
galtii editione a verbis: Οὕτω κρίνειν, novum caput inci-
pit, quod inscribitur: Περὶ τῆς παρανόμου συνουσίας. Nos
sequimur utrumque Codicem et Aldum. Particulam δὲ
autem ante τῆς ex Cod. B. inserimus, ut responderet
supra post πρώτον particulae: μὲν.

17) διὰ τὸ φθίρεσθαι — ὄλεθρον.) Conf. I. Epist. ad
Cor. III. 17. ibique Wetsten.

18) Ὁ μὲν γὰρ διὰ τὸ παιδικὸν — ἀλγεῖν, νοσήσει.) Theo-
crit. Idyll. V. vers. 41.:

Ἄλκ' ἐπύγιζόν τυ, τὴ δ' ἄλγεες αἰ δὲ χίμαιραι
Αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τραγὸς αὐτὰς ἐτρύπη.

Ad quem locum vide Tourp. in Addendis in Theocritum.

19) ἐβρωμένου τὴν γν.) Pro ἐρωμένου scripsi ἐβρωμένου, ut
iam Rigaltius ac Reiskius voluere. Asteriscum ante τὴν
delevi.

20) οὐχ ὅτι γε τὸν ἑαυτοῦ υἱόν,) Sic praecclare emen-
davit Reiskius pro: οὐχ ὅτι γέγονεν αὐτοῦ υἱός, quod vix
graccum.

21) εἰς διδασκάλου) Vulgo legebatur: εἰς διδασκάλους,
quod recentioribus usurpatum. Nos ad atticam normam
scripsimus: εἰς διδασκάλου, scil. οἷκον. Gregor. Episcop.
Corinth. περὶ τῶν Διαλέκτων §. XII. p. 19.: Ἀττικὸν καὶ τὴν
ἐν πρόθεσιν συντάσσειν μετὰ γενικῆς, οἷον ἐν ἄδου. καὶ τὴν εἰς, οἷον
εἰς μυσταγωγῶ. καὶ οἷμαι καὶ ἐνταῦθα ἑλλειπεῖς εἶναι τὰς προθέσεις.
λείπει γὰρ τῷ τόπῳ τοῦ ἄδου, καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ μυσταγωγῶ.

Ad quae verba cf. Gisb. Koen. Reiskius quoque nobis consentit. Adde, quod paullo inferius simili modo reperitur: *εις ἀνδρὸς πορεύσεται*, non: *εις ἄνδρα π.* De hac ellipsi notissima, si videtur, cf. Commentatores ad Lucian. de Somnio ibique ad Schol. ad illa verba: *εις διδάσκαλον τέμπω.*, ad eund. Lucian. in Hermotim. c. 32. p. 827. ed. Hemsterh. ad verba: *ἀπιτέον αὐτοῖς ἐς διδασκάλου.*, ad eund. Lucian. in Amor. §. 44. ad verba: *εις μουσικοῦ.*, ad Philostrat. Vit. Apollon. Tyan. L. II. c. 27. extr. ad verba: *ἐς τοῦ βριλιέως.* et Duker. ad Thucydid. III. c. 106. Sed satis iam exemplorum dedit L. Bos de Ellipsis. in v. Οἶκος.

22) *διὰ τὸ τὴν*) Articulum τὸ inserui propter seq. infinitiv.: *γίγνεσθαι.*

23) *εις ἔχθραν*) Sic pro *εις χάραν* legendum, et sic Reiskius iam voluit. Respondet enim infra cap. seq. verbis: *εις φιλίαν καταστήσεται.* Ceterum verba, quae proxime sequuntur, profert Wetsten. ad Matth. V. 42. ad verbum: *ἀποστραφῆς.*

24) *ἐντὸς δ' ἔτι τῶν*) Vulgatam: *δέ τι*, mutavi in *δ' ἔτι.* Sensus verborum id postulat.

25) *Ὅταν δ' ὠραία γάμων*) Pro *δ' ὠρα* scripsi *δ' ὠραία.* Cod. B habet *δωρεὰ*, pro quo, ut quisque videt, *δ' ὠραία* corrigi debet.

26) *οὕτως εις τὴν θυγατέρα ἀπουσιάσει.*) Hinc sua sumsit Suidas in voc. Ἀπουσιάσει: ubi tamen pro *δ δὲ* ex Nostro corrigendum est: *οὕτως.* Cum nostro loco cf. etiam Toup. Emendatt. in Suidam Vol. III. p. 37. et sq.

27) *Πολλάκις δὲ οἱ πλ. — ἀπέθανον ἐπὶ κληρονόμοις ταῖς θυγατέραςι.*) Sic interpungendum. Vulgo: *πολλάκις δὲ οἱ πλουτοῦντες, καὶ παρὰ προαίρεσιν ἔδωκαν τὴν ταῖς θυγατέραςι. τούτων ἰδόντες τὸν ἔνδιον καὶ οἱ νοσοῦντες ἀπέθανον. Ἐπὶ κληρονόμοις ταῖς θυγατέραςι.* Cum hoc loco cf. infra L. V. S. 35., et Lucian. Dial. Mortuor. Zenophantae et Callidemidae p.

355. et sq. edit. Hemsterh., ibique not. ad verba: ἔπι-
σχνούμενος ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεται; ubi locus noster hoc modo
profertur: — Συγατράσι. τοῦτον ἰδόντες τὸν ὄνειρον οἱ νοσοῦν-
τες ἀπέθανον ἐπὶ κλ. τ. 9., particula καὶ ante οἱ νοσοῦντες de-
leta; quo tamen non opus, modo interpungas, ut nos
interpunximus.

Cap. LXXIX.

1) συμπλοκαὶ καὶ τὰ σχήματα) Particulam καὶ cum Reiskio inserui.

2) ζῶσαν ἔτι περαινῶσι) Vulgatum ἐπιπεραινῶσι cum Reiskio
divise scripsi ac mutavi in ἔτι περαινῶσι. Dicit quidem Hesych.: ἐπιπείρει. μοιχεύεται, ἢ μοιχεύει. ubi vide et
Albert. Sed nostram lectionem veram esse cuique consensum
verborum inspicienti patebit.

3) ἐπὶ τούτῳ) Sic scripsi pro ἐπὶ τούτων.

4) τεθνήξεται ἰδὼν τὸν ὄνειρον. προσθήσεται γὰρ τῆς μητρὸς) Verba: ἰδὼν τὸν ὄνειρον, Cod. B dat. Totum autem hunc
locum sic intelligo ac germanice verto: *wenn aber der Vater eben krank ist: so wird er (der Vater) sterben, wenn der Sohn nämlich diesen Traum sieht; denn dieser wird alsdann der Mutter Sohn und Mann zugleich seyn.* Nec tamen dissimularim lectori, me suspicari sic ab Artemidoro scriptum esse: — τεθνήξεται, καὶ ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον προσθήσεται τῆς μητρὸς etc.

5) τὸ δὲ ταύτῃ πλησιάζειν τί ἂν εἴη ἄλλο? ἢ τὸ μὴ σχολὴν ἔχειν, ἀλλ' —) Quae quin sincera lectio sit, nemo dubitare potest. Verba autem: τὸ — πλησιάζειν, Cod. B dedit. Contra ἔχειν, quod in omnibus libris deest, ego posui in textu, ut scilicet hoc verbum iungatur cum σχολήν. σχολὴν ἔχειν autem et alias noster Artemidorus loquitur. Antea sic legebatur: τί δὲ ταύτῃ πλησιάζονται ἂν εἴη ἄλλο, ἢ τὸ μὴ * σχολὴν, ἀλλ' etc.

6) Ἰλαθὸν δὲ καὶ παντὶ δημαγωγῷ καὶ πολιτευτῷ etc.)
 Huc faciunt Herodot. VI. 107.: Τοῖσι δὲ βαρβάροισι κατηγορε-
 το Ἰππίης ὁ Πεισιστράτου ἐς τὸν Μαραθῶνα, τῆς παροικουμένης νυκτὸς
 ὄψιν ἰδὼν ἐν τῷ ὕπνῳ τοιγίδη: Ἐδόκει ὁ Ἰππίης τῇ μητρὶ τῇ ἐωϋ-
 τοῦ συνευνηθῆναι: συνεβάλετο ᾧν ἐκ τοῦ ὄνειρου καταλθὼν ἐς τὰς
 Ἀθήνας, καὶ ἀνασωσάμενος τὴν ἀρχὴν, τελευτήσεν ἐν τῇ ἐωϋτοῦ
 γηραιῆς. etc., Dio Cass. L. XLI. T. I. p. 279. edit. Rici-
 mari: — τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἀμειβόμενος σφᾶς τῆς τοῦ ὄνειρου
 ὄψεως, δι' ἧς ἐνταῦθα, ὅτε ἐταμίευσε, συγγεγονέναι τῇ μητρὶ ἔδοξε:
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς μοναρχίας, ὥσπερ εἶπεν, ἔλαβε.
 et Sueton. D. Iul. Cacs. c. 8.: *Etiam confusum eum
 somnio proximae noctis (nam visus erat per quietem ma-
 tri stuprum intulisse) coniectores ad amplissimam spem
 incitaverunt, arbitrium orbis terrarum portendi inter-
 pretantes: quando mater, quam subiectam sibi vidisset,
 non alia esset quam terra, quae omnium parens habe-
 retur.* Quibuscum conf. Io. Meursii Pisistratus c. XIX.
 in Gronov. Thes. Ant. Gr. Vol. V. p. 1475 et sq.

7) καὶ ὁ ἐχθρὸς) Articulum ὁ Cod. B dedit. Vulgo
 pro eo legebatur: εἰ.

8) καὶ γὰρ φιλότης καλ.) Hesychius: φιλότης. φίλια, ἢ
 συνουσία. Ad quem locum vid. Albert. Et Homer. Iliad.
 II. 232.:

ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσηται ἐν φιλότητι.

9) οἰκείαν) Sic legendum, non, ut est in textu vul-
 gato, οἰκίαν. Mox cum Reiskio scripsi: ἔταν γε, pro ὅταν
 δὲ. Postulat id sententia.

10) Καὶ εἴτις πενόμενος καὶ ἐν ἐνδείᾳ ᾧν τῶν ἐπιτηδείων)
 Sic cum Reiskio lego. Libri habebant: καὶ εἴτις πενομέων
 καὶ ἐν ἐνδείᾳ ὄντων ἐπιτηδ.

11) οὐχὶ τοὺς νοσοῦντας) Articulum τοὺς adieci, quia
 necessarius mihi videbatur.

12) Τῆς τε γὰρ νεκρᾶς —: τὴν γῆν; καὶ οὐδὲ —) Sic
 lego atque interpungo. Particulam τε post τῆς ex Cod. B

inserui, ut respondeat sequenti καὶ ante τὸ πλείστον. Porro particulam καὶ ante τὴν γῆν transtuli aute οὐδὲ et asteriscum post hoc delevi.

13) τί ἂν ἄλλο σημαίνει?) Pro indicativo σημαίνει correximus: σημαίνει in optativo. Sic enim supra eadem structura reperitur: τί ἂν εἴη ἄλλο?

14) τῷ γῆν πρίσθαι) Articulum τὴν ante γῆν delevi, ut ineptum.

15) μόνῳ κακόν; ὡς — καταβαλεῖ) Asteriscum post μόνῳ delevimus ac pro eo κακόν inseruimus propter sententiam. Paulo post καταβάλλει mutavimus in futur. καταβαλεῖ, quia καρπίσει sequitur. Ceterum ad verba: καταβαλεῖ τὰ σπέρματα, conf. Epist. ad Hebr. XI. 11.

16) οἰκίαν) Sic pro οἰκίαν scripsimus, et sic quoque paullo post: εἰς τὴν οἰκίαν, pro ε. τ. οἰκίαν.

17) ἀλλ' ἐπὶ τῇ) Praepositionem ἐπὶ ex Cod. B adieci. Respondet enim antecedentibus verbis: ἐπὶ τῷ σώματι. Antea legebatur: ἀλλὰ τῇ —.

18) τὸν διέποντα) Reisk. coniecit deesse: τὸν βίον αὐτοῦ. Cornarius contra subaudit: τὰ πράγματα αὐτοῦ; vertit enim: *res dispensantem*. Sic etiam infra L. III. c. 54. extr. Ego nihil addo.

19) ἐφικπαζομένην) Hinc Aristoteles Hist. An. L. VI. c. 18.: Αἱ μὲν οὖν ἵπποι αἱ θήλειαι ἵππομανοῦσιν. Ὅθεν καὶ ἐπὶ τῇ βλασφημίᾳ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπιφέρουσιν ἀπὸ μόνου τῶν ζώων ἐπὶ τῶν ἀκελάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι. Quocum conf. Salmas. Plinian. Exercit. p. 471. Mox post νεκρῶν ἄνωθεν in textu posui: ἐπικειμένη, ut respondeat praecedenti: ἄνωθεν ἐπικειμένην.

20) ἀπράγμονι) Editum ἀπαράγμονι mutavi in ἀπράγμονι, et mox pro ἦττον cum Reiskio scripsi ἦττοιας.

21) διὰ τὸ καὶ) Articulum τὸ inserui propter seq. infinitiv. ἀφαιρεῖν, pro quo Cod. B dat: ἀφαιρεῖσθαι.

22) χρῶνται) Reiskius legit: χρῆται, partim ob neutrum: τὰ γένη, partim, quia statim sequitur numerus singularis: μεταβάλλει. Sed saepissime in priori membro verbum plurale, in posteriori singulare Graeci usurpant. Ut Aristotel. *Metaphys.* L. II. c. 3.: ἔτι δὲ τῶν σωμάτων καὶ οἱ πλείω λέγοντες εἶναι στοιχεῖα, καὶ οἱ ἓν, ἐξ ὧν σύγκεινται, καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν, ἀρχὰς λέγουσιν εἶναι. et L. IX. c. 6.: Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τῶν πολλῶν ἀπορήσειεν ἂν τις. εἰ γὰρ τὰ πολλὰ τῷ ἑνὶ ἀπλῶς ἀντίκεινται, συμβαίνει ἕνια ἀδύνατα. ut alia multa exempla omittam. Etiam in priori membro verbum singulare, in posteriori autem plurale: ut idem Aristotel. *Metaphys.* L. III. c. 2.: — ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' ὃ λέγονται. Utriusque autem generis plura exempla etiam apud Nostram reperiuntur.

23) ὄιος, βοῦς, ἀῖξ) Vocabulum βοῦς ex Cod. A et Aldo in textum revocavi. In Rig. edit. omissum erat.

24) — καὶ γαλαί) Conf. K. Sprengelii *Geschichte der Arzneykunde* T. I. p. 190.

25) ἡμέζετανεν) Post hoc praepositionem ἐν cum Reiskio delcvi.

26) κοιωνεῖν) Sic pro κοινωνήσειν legendum; sic enim et infra: — μὴ δύνασθαι στομάτων ἔτι κοιωνεῖν.

27) καὶ ἡ δούλη συνοικοῦσα) Pro vulgata εἰ correximus: ἡ.

28) συμβήσεται τοῦ ἀνδρός) Illud τὸ αὐτὸ ἀνδρός cum Reiskio et Wetstenio ad *Epist. ad Corinth.* XII. 22. mutavi in τοῦ. Ad nostrum praeterea locum pertinent ipse Artemidorus supra c. 45.: ἀναγκαῖον (τὸ αἰδοῖον) καλεῖται, Hesych.: Σάθει. τὰ ἀδρεῖα ἀναγκαῖα. et Suidas: Ἀναγκαῖον, οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον. Sic *Necessaria* Latini dicunt. Vide De la Cerda *Adversaria Sacra*. c. 132. §. 32. et Des. Herald. ad *Arnob.* L. V. p. 220.

29) οὐ γὰρ ἔτι τοῦτο οἶόν τέ ἐστι φιλήσαι) Pro τὸ τοιοῦτον ex Cod. B scripsi ἔτι τοῦτο. Hoc enim (scil. βεβέβος)

nondum hanc turpitudinem committere potest, quia brevius est. De verbo autem, quod antecedit: ἀβήτοποιεῖν, vide I. C. Wolfii not. in S. Theophil. ad Autolye. L. III. p. 274. — 277.

30) ἀγνώτος) Cod. B: ἀγνώστου. Ego nihil mutavi. Ἄγνώς enim pro ἄγνωστος saepissime usurpatur. Sic in nostro capite paullo post: ἀγνώτα.

31) ἀγνώτα) Ante hoc praepositionem εἰ; delevi, ut verba: εἰ δὲ ἀγνώτα, respondeant iis, quae praecedunt: εἰ μὲν γνώριμον —.

Cap. LXXX.

1) λιμὸν) *fatem.* Sic legendum. Antea: λοιμὸν, mendose. Etiam infra pro καὶ λοιμὸν ἢ νόσον cum Reiskio scripsi: κ. λιμὸν ἢ ν.

2) ἔψεται τούτους καὶ καταφιλήσει.) Verba: τούτους καὶ, antea inversa erant: καὶ τούτους. Nostram scripturam firmat Cod. B, qui tamen hunc locum ita habet: ἔψεται τούτους, καὶ τούτους φιλήσει.

3) τῷ μὲν γὰρ οἱ ὄντες παῖδες φθαρῶσονται, τῷ δὲ οὐκ ἔσονται.) Veram hanc lectionem Cod. B dedit. In libris erat: οἱ μὲν γὰρ ὄντες π. φθ., οἱ δὲ οὐκ ἔ.

4) τὸ δὲ στόμα τάφω; ὄσα — φυλάττει.) Huc facit Pauli epistol. ad Roman. III. 13.: Τάφος ἀνεργημένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν.

5) τοῖς δὲ λοιποῖς) Haec verba respondent supra verbis: πένητι μὲν καὶ εὐλοῦ καὶ καταχρέω.

6) ἀποδῶνται) Sic pro ἀποδόσθαι cum Reiskio scripsi. Respondet enim verbo ἔλθωσι.

7) — ἐπιχειρήσειων τυχεῖν) Pro ἐπιχειρήσεων Reisk. scribi vult: ἐπιχείρων, quod mihi quidem non necessarium videtur. Nam lectio vulgata melius atque elegantius respondet verbo, quod praecedit: ἐπιχειρήσαιτας.

8) καὶ ἐμπόροις) Particulam καὶ de meo adieci, quod ante cetera vocabula h. l. ea legitur. Paulo ante pro ἐπιμιγῆναι Reisk. vult: μιγῆναι. Fortasse: ἔτι μιγῆναι.

9) τοῖς δὲ διὰ τὸ) Praepositionem διὰ cum Reiskio inserui, ut necessariam.

10) μιγῆναι καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικί) Μιγῆναι proprie dicitur de viro cum muliere consuescente, non de muliere, quae cum viro rem habet. Thom. Magist.: μίγνυται ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. Hanc differentiam tamen non esse perpetuam argumento est noster locus, quo verbum μιγῆναι etiam de muliere usurpatur. Sed non modo apud Nostrum non observata illa differentia est, sed etiam apud alios multos. Ut Homer. Od. l. 73.:

Φόρυκος θυγάτης — Ποσειδάωνι μιγεῖσα.

Quocum cf. L. XI. vers. 267., Hesiod. Theog. v. 53., Herodot. l. 199., Aristophan. Ran. v. 1112. et al. Ceterum pro μιγῆναι Cod. B dat: μίγνυσθαι.

11) μετεβάλλοντο) Ita exhibet Cod. B. Antea erat: μετέβαλλον, minus bene.

12) Καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς ἑαυτῶν ἀπαλλακτιῶντας κατέχει.) Illud ἀπαλλακτιῶντας ex Cod. B in contextu posui, pro vulgato: ἀπαλλακτικῶς ἔχοντας. Idem Codex pro ἑαυτῶν habet: τῆς αὐτῆς.

13) μιγῆναι) Vulgo: μεμίχθαι. Ego sum Codicem B sequutus.

14) τὸ καθ' ἕκαστον) Sic Cod. B legit. In ceteris: τούτων ἕκαστον, quod minus placet.

Cap. LXXXI.

1) Πάσης γὰρ ἀπαλλάττει φροντίδος καὶ δέους παντὸς ὁ ὕπνος) Homer. Iliad. XXIII. 62.:

Ἐὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.

Vide et Ioan. Apocalyps. XIV. 13. ibique Commentatores.

2) 'Εν ἱερῷ δὲ καθέδου δακτύλιον νοσοῦντι μὲν ὑγίαιαν) Aegrotantes in templo Aesculapii incubare solebant, ubi somniantibus medicina indicata. Vide Euseb. de Vita Const. L. I. p. 210. ibique Vales., Plant. Cureul. Act. II. Sc. 1., Petronii Satyr. c. 17., Sueton. Vespas. c. 7., Herodian. IV. 8. et Thomasin. de Donar. c. 34: Ceterum pro ὑγίαιαν scripsi: ὑγίαιαν.

3) — ἐν ἰδῶ καθέδου) Huc Propert. L. IV. El. 7. v. 3. et 4: *Cynithia namque nro visa est incumbere fulcro, Marmor ad extremam nuper humata viae.* Conf. I. Meurs. de Funere c. 42. et C. F. Hundertmark et I. B. Carpzov Dissertatio De Artis Medicae per Aegrotorum apud Veteres in vias publicas et templa expositionem incrementis. Lipsiae 1739. (in Aekermanni Opusculis). Vide etiam Caroli Patini Commentar. in tres Inscriptiones Graecas Smyrna nuper allatas etc. p. 1040.

Cap. LXXXII.

1) "Εἰρήσω! δὲ καὶ ὑγίαινε!) Huc Dio Cass. L. LXIX. Hadrian. T. II. p. 1166. edit. Reimari: ἀμέλει καὶ Κορνήλιος φρόντων, ὁ τὰ πρῶτα τῶν τότε Ῥωμαίων ἐν δίκαις φερόμενος, ἐσπέρας ποτὲ βραδείας ἀπὸ δειπνίου εἰκάδε ἐπανιών, καὶ μαθὼν παρὰ τινος, ᾧ συνηγορήσειν ὑπέσχετο, δικάζειν αὐτὸν, ἔν τε τῇ στολῇ τῇ δειπνίτιδι, ὡς περ εἶχεν, ἐς τὸ δικαστήριον αὐτοῦ ἐσῆλθε, καὶ ἠσπασατο, οὔτι γε τῷ ἑωθινῷ προσρήματι, τῷ Χαῖρε, ἀλλὰ τῷ ἑσπερινῷ, τῷ Ἑγίαινε, χρησάμενος. Et apud eund. Dion. p. 695. Nero ad matrem abeuntem: "Εἰρήσω! μοι καὶ ὑγίαινε! Cum nostro loco conf. praeter Reimar. ad Dion. l. c. etiam Casanbon. ad Sueton. S. S. Galb. c. 4. ad illa verba: *obstinatissime retinuit: ut liberti servique bis die frequentes adessent, ac mane salvere, vesperi valere sibi singuli dicerent.* et Commentatores ad Virgil. Aen. XI. 97. ibique Servium; ad Auson. Parental.: Aemil. M. Ar-

bor. avunculus III. ad illa verba: *Virgo vale! Elysiam sortitus avuncule sedem.* et ad Lucian. ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσ-
αγορεύσει παΐσματος. Cuius libelli argumentum intelligere licet ex nostro loco.

AD LIB. II. Prooem.

1) Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βίβλῳ) Particulam μὲν ex Cod. B. in textum recepi, ut haec verba melius respondeant infra verbis: Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ βίβλῳ. Idem Cod. B. pro πρώτῃ habet: πρὸ ταύτης.

2) περὶ ἀνθρώπων) Sic cum Reiskio legendum; non, ut in libris, π. ἀνθρώπων.

3) τῇ τ. πρ. ἀκολουθίᾳ) Sic Reiskius voluit, et sic quoque oratio postulat. Vulgo: τὴν τ. πρ. ἀκολουθίαν.

4) ἐφ' ᾧ καὶ μόνῳ μ.) Voc. μόνῳ ex Cod. B. inserui.

5) ἀπαγγεῖλαν) Ita cum Reiskio correxi; quum antea legeretur: ἐπαγγελίαν. Ἀπαγγελίαν autem h. l. significat *emunciationem*, *Ausdruck*.

Cap. I.

1) ἔξουσι σχολήν) Vulgatam lectionem: σχολήν, mutavi in σχολήν, ut et Cornarius reddit: *vacationem*.

Cap. II.

1) Προϊέναι δὲ εὐμαρῶς — ἐναποκλειεσθαι ἀγαθόν.) Profert hunc locum Desider. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. III. p. 113. ed. Lugd. B. ad illa verba: *Atque ut bene ac feliciter cedant, illorum provisione curari.* ubi hac de re plura legere licet. Conf. etiam D'Orvill. ad Charit. p. 124.

2) *προϊέναι, ἢ τὰς ἐξόδους*) Particulam ἢ ex Cod. B inserui.

3) *Ἐχθροὺς δὲ προσαγορεύειν καὶ καταφιλεῖν δ. τ. ἔχθρας λύσιν ποιεῖ.*) Pro φιλεῖν cum Cod. B scripsi: *καταφιλεῖν*. Ad hunc nostrum locum faciunt Pith. Petr. Ravennas Serm. 93.: *Oscula sunt reconciliationis indicia.* et Petron. Satyr. c. 109.: *et, ne residua in animis etiam post iusiurandum ira remaneret, praeterita aboleri osculis placet.* Vide etiam Wetsten. ad Epistol. ad Ephes. II. 15. ad verba: *λύσας τὴν ἔχθραν.*

4) *χρηῶσαι*) Sic legendum. Vulgo: *κεχρηῶσαι*.

Cap. III.

1) — *καὶ τρίβηκα ἱμάτια*) Sumsit hinc (notante etiam Kustero) sua Suidas. Huc praeterea faciunt etiam Scholiast. Aristophan. ad Plut. v. 714.: *Διὰ τοῦ τριβαίου*) Νῦν τοῦ παλαιοῦ καὶ τετριμμένου ἱματίου· τὸ γὰρ τρίβακον ἱμάτιον οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί. et Scholiast. Theocrit. ad Idyll. VII. v. 17.: *Γέρον. ἢ μεταφρᾶ ἀπὸ τῶν ἡλικιωῶν. γέρον πέπλος, τριβακὼν* (sic enim cum Toupio lego pro τριβακὼν) *ἱμάτιον, ὃ ἐστὶ παλαιόν.* Paulo post scripsi *ὑγείας* pro *ὑγείας*.

2) *ἔρια ἱμάτια καὶ ταῦτα καινά.*) Illud ἔρια dedimus pro *ἔρινα*. Cod. B dat: *ἔρια ἱμάτια καὶ καινά.*

3) *καὶ εἰ χειμῶνος βλ.*) Particulam εἰ post *καὶ* adieci Reiskii auctoritatem sequutus et quod sententia postulat.

4) *λευκὰ δὲ ἱμάτια τοῖς ἱερεῦσι*) Huc Porphyrius de 'Abstin. L. II. §. 45.: *καὶ ἀνδρὸς ἱερομένου τῆ νερεῶ θυσίᾳ, καὶ μετὰ λευκῆς ἐσθήτος, καὶ καθαρῆς etc.* Albedo puritatis symbolum: apud Veteres *τὰ λευκὰ* erant *καθαρά*: inde vestes albae proprie sacerdotum. Vide et Hesych. Ceterum pro *ἱερεῦσι* Cod. B habet: *εἰωθόσι*.

5) *δούλοις Ἑλλήνων*) Ex hoc loco discere licet Graecos ingenuos vulgo albis vestimentis usos. Alba enim

vestimenta in somnis visa Graecorum servis fausta erant, quia scilicet illis libertatem portendebant, quod ingenui in ea veste conspicerentur. Sed honestiores tantum; nam opifices ac sellularii, popudique faex, ut apud Romanos, ferme in sordida nigraque veste erant. Et ideo his hominibus cessationem ab opere portendi ait Artemidorus, quod albis vestibus non uterentur. Subiicit, Romanorum servis alba vestimenta per quietem visa solis illis, qui recte agerent, auspiciata fuisse, servis autem nequam impropera. Futurum enim ut occulta delicta manifestarentur, quod scilicet album in tenebris latere non potest. Cum nostro loco conf. Oct. Ferrar. de Re Vestiaria P. II. L. IV. c. 13. et de Servis Romanorum praeter alios etiam Fabrum Semestr. L. II. c. 10.

6) τούς ἐν ὄχλῳ ἀναστρεφόμενους καὶ κρινομένους ἀνθρώπους λευκὰ ἔχειν ἱμάτια.) Verba: καὶ κρινομένους ἀνθρώπους, a me ex Cod. B adiecta sunt. Ex nostro loco intelliges Luc. Evang. c. XXIII. v. 2.: ἠρξάντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· τοῦτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρου· διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. et v. 11.: Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπλήξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. Ἐσθῆτα λαμπρὰν autem explico: *vestem albam*. Vestes enim albae hominum turbas seditioesque moventium signum generale erant. Itaque Christus omnis pacis fons seditionis accusatus alba veste indutus est.

7) πρὸς ἔργῳ ὄντες) Pro ἔργῳ cum Rigaltio ac Reiskio scripsi: ἔργῳ.

8) δούλοις δὲ Ῥωμαίων νόμοις ἀγαθόν) Pro δούλοις eum Rigaltio et Reiskio scripsi: δούλοις, in dativo. Et post νόμοις cum Reiskio inserui ἀγαθόν, propter ea, quae sequuntur.

9) διὰ τε τὸ τὴν αὐτὴν) Articulum τὸ inserui propter ἔχειν.

10) — τ. ἀποθανόντας ἐν λευκοῖς ἐκφέρεσθαι) Huius moris, qui hodieque apud Graecos et Christianos viget, meminit iam Homer. Iliad. XVIII. 353. de Patrocli funere. Mortuos in albis vestibus efferi etiam Pythagoras praecepit. cf. Iamblich. de Vita Pythagorae c. 28. Vide de hoc ritu etiam Plutarch. Quaest. Roman. 26., Herodian. IV. 2., Ioann. Evangel. XX. 12. et Io. Meurs. de Funere c. 4., ut alios omittam. Pauperes tamen et tenuioris fortunae homines non videntur elati in albis vestibus, ut monet noster Artemidorus. Sed etiam cuius pompae hilaritatis plenae, omnibusque apparatissimis spectaculis candida veste interfuisse traditum est a scriptoribus de Re Vestiaria.

11) τὸ δὲ μέλαν ἱμάτιον —, ἀλλ' οἱ πενθοῦντες τοὺς ἀποθνήσκοντας τοιοῦτοις χροῶνται ἱματίοις.) Huc Petron. Sat. c. 133.: *intravit delubrum anus laccratis crinibus, atraque veste deformis.* et Iuvenal. Sat. X. v. 243. sqq.:

Haec data poena diu viventibus: ut renovata
Semper clade domus multis in luctibus: inque
Perpetuo mocrere et nigra veste senescant.

Vocabulum ἱματίοις ex Cod. B textui adieci.

12) ἐκκομισθῆναι) Hoc Codicis B auctoritatem sequutus scripsi pro futuro ἐκκομισθήσεσθαι, propter ἦν εἰκὸς, quod praecedit.

13) Ποικίλην δὲ ἐσθῆτα ἔχ. ἢ ἀλουργίδα —) Conf. I. G. Graevii not. in Suetonii Caesar. c. 43. ad verba: *conchyliatae vestis.*, Reimar. ad Dio. Cass. L. 49. p. 581. T. I. et I. C. Bulenger. de Theatro L. I. c. 55.

14) ἱερεῦσι μὲν καὶ θυμελικῶς —) Hesychius: *Θυμέλη. οὕτως ἔλεγον ἀπὸ τῆς Θυλλῆς, τὸν βωμόν.* Ad quem locus videndus Alberti.

15) τεχνίταις μόνοις) Sic enim Cod. B scripsi. Antea haec inversa erant: μόνοις τεχνίταις. Illud μόνοις autem non solum ad Bacchi artifices pertinet, sed etiam ad eos, qui ante nominati sunt. Mox post κινδύους et ante ἐπιφέρει delevi: μόνοις, eiusdem Cod. B auctoritatem sequutus.

16) οἷς δὲ διὰ τὸ ἐπιβάλλειν) Sic legit Cod. B: cuius auctoritatem sequutus sic edendum curavi. Nam ceteri libri habent: οἷς δὲ διὰ τὸ μὴ ἐπιτάττειν, mendose.

17) Πορφυρεῖ δὲ ἐσθῆς — Νοσοῦντα δὲ ἀναιρεῖ) Ipse Artemidorus supra L. I. c. 77.: ἔχει γὰρ τινὰ τὸ πορφυροῦν χρωμα συμπάθειαν καὶ πρὸς τὸν θάνατον. ubi vide notam. Conf. etiam Daniel. Will. Trilleri Opuscula Medica et Medicophilologica: De Morte Subita ex nimio Violarum Odore oborta. p. 259. et sqq.

18) — τὰ αὐτὰ τῆ ἀλουργίδι) Recte. Nam ἀλουργίδες non a purpureis, sed a coccineis distinguuntur; quia illa marina purpura, haec terrestris.

19) πᾶτα ἢ τοιαύτη ἐσθῆς φοινικοφαῆς ἢ πορφυροβαφῆς οἷς —) Vocem φοινικοφαῆς ex Cod. B in textum recepi; nam alioquin particula ἢ otiosa. In Cod. B tamen desunt: ἢ πορφυροβαφῆς.

20) Ἐν δὲ ταῖς ἐορταῖς) Vulgo: μὲν. Ego cum Reiskio scripsi: δέ.

21) — βωμαϊκὴ ἐσθῆς, ἣν νῦν τήβεννον καλοῦσιν ὑπὸ Τιμηνοῦ τοῦ Ἀρχαῶος, ὅς —) Pro τίβεννον et Τιμένου, ut vulgo legebatur, scripsi: τήβεννον et Τιμηνοῦ. Mihi assentitur Iacobus de Rhoer in Otio Daventriensi c. 14. haec scribens: *Salmasius ad Tertullian. de Pallio p. 122. emendat τιμηνοῦ, et sic etiam Kuster. ad Suidam in voce τήβεννα. Eodem modo Cantabrigiensis. Ad nostrum locum faciunt etiam Hesychius: τήβεννος. εἶδος περιβολαίου παρὰ βωμαϊκίς. ubi vid. Albert., et Pollux VII. 61.: τὴν δὲ ὀνομαζομένην τήβεννον ἐν Ἀργεὶ φορεῖν φασὶ, καὶ τηβεννίδα δ'*

αὐτὴν καλεῖν ἀξιοῦσι etc. Quibuscum conf. Oct. Ferrar. de Re Vestiaria L. I. c. 1.: Τόγα: τήβεννος: περιβόλαιον. Vestimenti genus fuisse rotundum ac clausum.; eund. Ferrar. in Analect. de Re Vest. c. 5., 5. et 5g.; Alb. Ruben. de Re Vest. L. II. c. 8.; Lazar. Baysum de Re Vest. c. 9.; Dempster. ad Rosin. Ant. Rom. L. V. c. 32. p. 403.; Polyd. Virg. de rev. inventor. L. III. c. 6.; Hoffmanni Lex. Univ. Bas. 1677. II. p. 477. et imprimis Salmas. ad Tertullian. de Pallio p. 121. — 124. Ceterum Cod. B ita legit: ἑσθμιακή ἐσθμή; τοῖς μὴ εἰδάσιν ἢ τημένιον καλοῦσιν, ἀπὸ etc.

22) παρῶσα διαμενεῖ τρυφή.) Nos cum Reiskio correximus: διαμενεῖ, in futuro; quum antea legeretur: διαμένει, in praesenti.

23) χλαμύς δέ, ἣν ἔνιοι μανδύην, οἱ δὲ ἐφεστρίδα, οἱ δὲ βιβρόν καλοῦσι, θλίψιν καὶ στερεῶν. —) Vulgo legebatur: βήριον. Ego Codicis B auctoritatem sequutus et Suidae, qui hinc sua sumpsit, scripsi: βιβρόν. Prior tamen hunc locum sic habet: χλαμύδιον δὲ ὃ ἔνιοι πανδιτην οἱ δὲ, ἀμφιστρίδα, οἱ δὲ βίρρον. Contra Suidas: Ἐφεστρίς, ἱμάτιον ἑσθμιακόν. λέγεται δὲ καὶ μανδύη, καὶ βιβρόν. Hinc faciunt etiam Etymolog. Magn.: Ἐφεστρίς, τὸ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα ἣν μανδύαν καὶ χλαμύδα καὶ πόρπην (pro quo legendum: βιβρόν) καλοῦσιν.; vetus Scholiast. Iuvenal. ad Sat. 8. v. 144.: *Santonico cucullo, i. e., birro Gallico, nam apud Santonas oppidum Galliae conficiuntur.* et Hesychius: βιβρός, δαχύ. Μικροβίσις. De Birro vide etiam Salmas. ad Tertullian. de Pallio p. 79. — 88. Ceterum ad nostrum locum conf. eund. Salmas. in Aetium Lampridium p. 121.; T. Hemsterhus. ad Lucian. Dialog. Mortuor. Charontis et Mercurii et Mortuor. divers. p. 366. in Schol.; Du Fresne Glossar. Gr. T. I. p. 203. et 204. et p. 866.; Burtoni Δεσφανζ etc. p. 47.; Theodoreti Quaest. in I. Reg. c. 18. v. 4. Interr. XLIV. Tom. I. Vol. I. p. 383.

ed. Schulzii. et Reimar. ad Dio. Cass. L. LVII. T. II. p. 858. ut alios complures omittam.

24) τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ λεγόμενος Φαινόλης) Etymol. Magn.: Φαινόλης, χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐξαστρίδου, ὡς τὸ: τὸν Φαινόλαν ὑποδύσασθαι, τοῦτ' ἔστι τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ φαίνεσθαι ὄλον. Conf. Polluc. L. VII. Segm. 61.; Hesych. in hoc vocabulo; porro Commentatores ad II. Epistol. ad Timoth. IV. 13., Bartol. Bartholin. de Paenula. c. 4. et Io. Bapt. Donium in Dissertat. de Utraque Paenula. initio.

25) ἀπολλύειν τ. ἱμ.) Pro vulgata ἀπολύειν cum Rigaltio et Reiskio scripsi ἀπολλύειν, duobus λλ.

26) τοῖς ἐν συνοχῇ) Conf. Evangel. Luc. XXI. 25. ibique Commentatores.

27) Πᾶν γὰρ τὸ πρὸς κόσμον τεῖνον ἀπολέσαι σημαίνει) Sic cum Codice B lego, et sic quoque Artemidorus supra L. I. c. 21. extrem.: Τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπολέσαι πᾶν σημαίνει τὸ πρὸς κόσμον τοῦ βίου τεῖνον. Antea sic legebatur: πᾶν γὰρ τὸ πρὸς κόσμον τινὸς ἀπολέσθαι σημαίνει.

28) Γυναικὶ δὲ ποικίλη καὶ ἀνδρῶ ἐσθῆς συμφέρεει, μάλιστα δὲ ἑταίρα) Huc Suidas in voce ἑταίρων: Νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἀνδρα φορεῖν; Clem. Alexandr. Paedag. L. II. c. 10.: Ἀγαθαὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὴν πόλιν τὴν παλαιάν· ἢ μόναις ταῖς ἑταίραις ἀνδρας ἐσθῆτας καὶ χρυσοῦν κόσμον ἐπέτρεψε φορεῖν, ἀφαιρουμένη τῶν δοκίμων γυναικῶν τὴν φιλοκοσμίαν, τῇ μόναις ἐφεῖναι καλλωπιζέσθαι ταῖς ἑταίρουσιν; idem Clem. Alex. Paed. L. III. c. 2.: ὡς τὸν ἀρχέτην τὰ στίγματα, οὕτω τὴν μοιχαλίδα δείκνυσιν τὰ ἀνδρίσματα; idem Clem. Alex. Paed. L. II. c. 4. extr.: καταλειπτέον αὖν τὰς χρωματικὰς ἀρμονίας ταῖς ἀχρῶμοις παρουσίας, καὶ τῇ ἀποφορέσει καὶ ἑταίρουσιν μουσικῇ. ad quem locum vide Commentatores.; Tabula Sexta Instit. X.: *Aurum et pictas vestes matronae non gessent, sed tantum meretrices.* Conf. etiam Iamblich. de Vita Pythag. c. 51. initio.; Wesseling. ad Diodor. Sicul. L. IV. c. 4.; Commentatores ad Sidon. Apoll. Epist. XX. L. IV.;

Gisbert. Cuperi Obs. L. III. c. 8.; Antonii Borreman-
sii Variar. Lect. Librum c. X. p. 94. et seqq., et Kü-
ster. ad Suid. in vocabulo: *ζάλευκος*. ad verba: *τὰς δὲ ἄλ-
λας, ἐν ἀνδραῖς*.

29) *ιδιόχρωμα ἰμάτια*) Vulgo: *ιδιόχρωα*. Nostra scri-
ptura ex Cod. B deducta est. Et Cod. A et Aldus ha-
bent: *ιδιόχρωα*. *τὰς ἀνδραῖς* opponit Artemidorus *ιδιοχρώ-
μοις*. Sic quae nativi et sui coloris sunt, versicoloribus
non adnumerantur apud Iuriconsultos.

30) *λαμπρὰ ἰμάτια*) Conf. Ep. Iacob. II. 2. et 3. ibi-
que Commentatores. Vid. etiam I. L. W. Scherer in
Libro, qui inscribitur: *Der Schriftforscher, zur Bele-
bung eines gründlichen Bibelstudiums und Verbreitung
der reinen, verschönernden Religion. II. Stück. Weimar
1803. in 8 mai. et ibi No. XI.: Muss ἐσθῆς λαμπρὰ
durch weisses oder glänzendes Kleid übersetzt
werden? In Beziehung auf Iac. II. 2. Von I. L. Sche-
rer., et Chr. Fr. Paullini L. de Candore p. 27.*

Cap. IV.

1) *ἢ τὰ ἄλλων ἀποθ.*) Pro vulgato *ἄλλου* scripsi: *ἄλ-
λων*, Codicem B sequutus.

2) *Ἐὰν κακῶς* —) Antea legebatur: *Ἦν γὰρ κακῶς* —.
Nostra scriptura Codicis B auctoritate nixa est ac Sui-
dae, qui ex nostro loco sua sumpsit. Conf. Τονρ. Linsen-
datt. in Suidam Vol. III. p. 101. — 103. ad verba: *κακὰ
κακῶν. Διοκλῆς Βάκχαις: Πλυεῖτε κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.*; I. C.
Bulenger. de Theatro L. I. c. 42. et Albert. ad Hesych.
in vocc.: *πλύνεται, Ἐνίπτεν et Ἐπισμύχει.*

Cap. V.

1) —. *πολύμητον γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν σίδηρον καλεῖ.*) Pro
vulgato *ἐκάλει* Codicem B sequutus scripsi: *καλεῖ*, in prae-

senti. Non sum quidem nescius Graecos saepe imperfectum pro praesenti adhibere. Sed hoc loco καλεῖ melius videtur. Respicit autem Artemidorus Homer. Odyss. XIV. v. 324. Habebant annuli ferrei apud Graecos aliquid ἀλεξιφθορον, et prohibebant mala. Conf. Joseph. Scaliger. Coniectan. ad Varron. de L. L. p. 198. Qui de annulis et eorum usu plura scire cupit, legat Plin. L. 32. c. 1.; Senec. Nat. Quaest. L. 7. c. 31.; Alexandr. ab Alexandro Genialium Dierum L. II. c. 19. et Io. Bapt. Casalius in libello de Fibulis, Insignibus et Annulis Veterum.

2) — οἱ χρυσοῖ) De annulis aureis conf. Commentatores ad Tacit. Histor. L. I. c. 13.; Io. Kirchmann. L. de annulis c. 15. et 16.; Lips. Elector. L. II. c. 8. et Francisc. de Corte Syntagm. de annulis c. I. sect. 6. etc.

3) ἐγκερυμένον, ἢ μείζονας) Pro vulgata: οἱ δὲ, ex Cod. B in textum revocavi: ἢ, veram lectionem, ut quisque videt. Ad verba, quae antecedunt: οἱ γὰρ κειοὶ καὶ θεῶν ἔϊδον ἔχοντες, conf. Ios. Scaliger. Coniectanea ad Varron. de L. L. p. 198. et A. Gell. X. 15. ibique Commentatores ad verba: *anulo uti, nisi pervio cassoque, fas non est.* Eudamnis medicus apud Athenienses inprimis clarus ob annulos, quos arcana vi magici carminis infectos ad averruncandas iniurias venditabat. Unde apud Aristophan. in Pluto v. 884. sq. vir iustus inducitur, qui isto veluti fascino munitus Adversarii malignitatem pro nihilo ducit:

————· φορῶ γὰρ περιήμενος

τὸν δακτύλιον τοῦδ' ἐπὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

Ad quem locum Scholiast.: Οὗτος δ' Εὐδάμος φυσικούς δακτυλούς ποιεῖν πρὸς Δαίμονα, καὶ ἕφεις, καὶ τὰ τοιαῦτα. Conf. etiam Tib. Hemsterh. ad h. l. p. 300. et sqq.

4) μείζονα τὸν ἔγκον τοῦ βάρους —) Hesych.: ὄγκος. φύσημα. ὑπερφανία. ἔπαρσις. μέγεθος. ad quem locum Alberti

nostrum quoque locum profert, ita, ut τὸν ὄγκον et τοῦ βάρους coniungere videatur; quam tamen genitiv. τοῦ βάρους a comparativo: μείζονα, dependeat.

5) Ὅρμοι δὲ καὶ ἀλύσεις —) Iul. Pollux L. X. Segm. 167.: — ἡ δὲ ἄλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου ὠνόμασται παρὰ Ἀριστοφάνει, σφραγίδας, ἀλύσεις.— Et apud eund. Polluc. hi versus leguntur:

Χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ἔρμους, πέδας,
Σφραγίδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπετάσματα.

Conf. etiam Clem. Alexandr. Paedag. L. II. c. 12.

6) οὕτω καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν —) Codicem B sequutus scripsi: οὕτω καὶ, pro οὕτως, ut antea legebatur.

7) Ἔστι γὰρ ὁ χρυσὸς οὐχ, ὥσπερ — ἕλην) Haec fortasse respicit Lucianus (vel potius incertus scriptor) in Philopatr. c. 21. et 22. Mox pro μὴ δὲ ante πολλὸς scripsi uno vocabulo: μὴδὲ.

Cap. VI.

1) Ἐμπλέκεσθαι) Pro πλέκεσθαι scripsi Ἐμπλέκεσθαι utriusque Codicis MS. auctoritatem sequutus, et quia ipse Artemidorus iam supra L. I. c. 22. nostrum hunc locum spectans non πλέκεσθαι, sed ἐμπλέκεσθαι usurpat. Ἐμπλέκεσθαι propriam verbum mulierum, quae capillos in fronte comunt. Et quia in superficie tantum ornati et implexi habentur, hinc ἐμπλεκτὸν vocarunt genus structurae frontibus tantum politis. Suidas: Κομμώτρια, ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. Conf. Nostrum L. V. S. 53. De ornatu capitis muliebris plura vide apud Salmas. Plinian. Exercitatt. T. I. p. 533. sqq. et T. II. p. 369. Adde Commentatores ad I. Epistol. ad Timoth. II. 9. ad illa verba: ἐν πλέγμασιν. et ad Senec. de Brevitate Vitae c. 12. ad illa verba: in anulos suos reciderunt?

Cap. VII.

1) κατοπτρίζεσθαι) Conf. Epist. II. ad Corinth. III. 18. ibique Commentatores. Vid. et Nostrum L. V. S. 67.

2) γῆμαι βουλομένῳ) Pro γείμαι scripsi: γῆμαι, per litteram η. Cod. B habet: γαμήσαι.

3) γήϊον γάρ ἐστι τὸ κάτοπτρον, — ὕλη.) Huc referri potest, quod apud Nostrum dicitur L. III. c. 30.: λεκάνη ἐγκυκλοπιρίζεσθαι, pelvi uti pro speculo, nitente nempe ac pellucido. Conf. Spanhemii Observatt. in Callimachi Hymn. in Pallad.

4) — ὄρξιν ἑαυτὸν κακόν; νόθον) Exciderat κακόν, quod in textum recepi. Etiam Rigaltius in Notis id habet.

Cap. VIII.

1) αὐτὸν) Cum spiritu aspero exaravi, pro leni, qui est in vulgatis. ipse semet.

2) τοῖς τὰ οὐράνια διασκεπτομένοις) Antea legebatur: διασκοπυμένοις. Ego Codicem B sequutus scripsi διασκεπτομένοις, sicut et alibi Artemidorus habet: οἱ τὰ οὐράνια διασκεπτόμενοι. vid. Indic.

3) εἰς τὸ ταπεινόν) Articulum τὸ ex Cod. B textui adieci.

4) γεωρηγοῖς μόνοις συμφέρει) Illud μόνοις ex Cod. B dedi pro μέν, ut vulgo legebatur. Porro ante μόνοις idem Cod. habet: καὶ, quod tamen in contextum non recepi.

5) ἢ διὰ τὸν ψόφον οὐδέν) Sic erat emendatus hic locus in Notis Reiskii: et ita reperi scriptum in Cod. B. Nam ceteri libri mendose habent: — τὸν φόβον ο.

Cap. IX.

1) Περὶ πυρός.

Ἐπεται δὲ τούτῳ τῆ ῥόγῃ ὁ περὶ πυρός etc.) Antea continuo adscripta erant haec verba iis, quae praecedunt. Ego

ea separavi, ut ab iis inchoet novum caput, titulo Περὶ πυρῶς interposito.

2) διπλῆ τῆ κρίσει χρῆσθαι καλῶς ἔχει.) Pro χρῆσασθαι Codicem B sequutus correxi χρῆσθαι, tempore praesenti. Scio quidem Graecos aoristum pro praesenti usurpasse, ut Aelian. de Animal. L. I. c. 3. et al.; sed hoc loco aoristus non rectus videtur.

3) ὅπου ἂν ἀναφέρεται) Ante ἀναφέρεται, quod contra Rigalt. retinui propter oppositum: καταφερόμενον, inserui particulam ἂν.

4) οἱ πολέμιοι) Articulum οἱ in textu posui partim Codicis A et Aldi auctoritatem sequutus, partim quia statim post articulus adiectus est: ἡ ἀφορία. Ceterum ad hunc locum conf. Achmet. Oneir. 191.

5) καταφερόμενον εἰς γῆν) Verba εἰς γῆν a me ex Codice B adiecta sunt.

6) λαμπάδες ἐξ οὐρανοῦ κατιοῦσαι) Huc Ioannis Apocal. c. 8. v. 10.: Καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος, ὡς λαμπάς. et ibi Commentatores. Λαμπάς autem hic simpliciter notare nequit lampadem, facem aliquam, sed est genus meteoris. Vide praeter alios etiam Senec. Nat. Quaest. I. c. 15.

7) κεφαλὴ τοῦ παντὸς σώμ.) Vocabulum παντὸς ex Cod. B in textu posui, ut respondeat verbis, quae antecedunt: τοῦ παντὸς κόσμου.

8) — πένητες χωρίοις λεπτοῖς καὶ ἄσ., εἰς ἃ ἡ κοπρία εἴπτεται —) Conf. Nostrum L. II. c. 26. et L. III. c. 52.

9) ἡ οἴκοις, ἡ ναοῖς Θεῶν, ἡ ἄλλεσιν, ἡ ἄλλω γένει χωρίων ἐλλογίμω.) Post ἡ et ante οἴκοις delevi ναῶν, quod etiam a Codice B abest, ubi tamen ἡ ναοῖς, ἡ οἴκοις Θεῶν legitur pro: ἡ οἴκοις, ἡ ναοῖς Θεῶν. Mox verba: γένει χωρίων ἐλλογίμω, ex Cod. B in textum recepi pro τινὶ χωρίω εὐπόρῳ, minus apte.

10) — διὰ τοὺς ἐπιδρυμένους βωμούς etc.) Conf. Petri Berthaldi Lib. Singular. De Ara c. 19.; Salmas. Plin. Exercit. T. II. p. 799. — 803.; Desid. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. II. p. 92. ed. L. Bat. ad illa verba: *In fulminum casibus, aut extorum quid significaretur in venis.* et Sence. de Clementia L. I. c. 7. ibique Lipsium.

11) τοῦ μὲν τὴν πενίαν, τοῦ δὲ τὸν πλοῦτον φθηρεῖ.) τοῦ μὲν et τοῦ δὲ scripsi ex auctoritate Codicis B. Vulgo legebatur: ὁ μὲν et ὁ δὲ, vitiose; nam ad φθηρεῖ supplendum est: τὸ πῦρ.

12) πλούσιος — ὑπαρξίν) Conf. Epistol. ad Hebr. X. 34. ibique Commentatores ad v. ὑπαρξίν.

13) λαμπρὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῖς περιτίθεται, ὡς καὶ τοῖς ἐλευθερωθεῖσι; καὶ προσίασιν αὐτοῖς — δεσποτῶν τετιμημένοις.) Ita cum Cod. B scripsi, qui tamen pro περιτίθεται habet: ἐπιτίθεται. Libri hunc locum ita habebant: λαμπρὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῖς περιτίθεται ὡς ὑπὸ διὸς τετιμημένοις. Nimirum ut fulminati veste candida amiciebantur, sic etiam liberti. Libertos enim togam post manumissionem accepisse probat etiam Tertullianus de Resurrectione carnis c. 57.: *Orote, si famulum tuum libertate mutuaveris, quia eadem caro atque anima permanebunt, quae flagellis et compredibus et stigmatibus obnoxiae retro fuerant, ulcircone illa eadem pati oportebit? non opinor. Atquin et FESTIS ALBAE nitore, et aurei annuli honore, et patroni nomine ac tribu meusaque honoratur.* Et Plautus in Casin. Act. II. Sc. 8. v. 10.:

At candidatus cedit hic mastigia.

Conf. etiam Lipsii Elector. L. I. c. 13.

14) ἀπὸ πείρας τὲ καὶ ἰδίας ἐνόηξας προσέθεσαν) Ita ex Cod. B dedimus. Antea legebatur: ἀπὸ πείρας ἰδίας προσέθεσαν.

15) ἐξίσχυσαν εὐρεῖν, ὡς ἔχει. Ἔχει δὲ ᾧδε:) Cod. B ita habet: Ἰσχυσαν εὐρεῖν ὡς ἔχει δὲ ᾧδε. Ceteri: ἐξίσχυσαν εὐρεῖν Ἔχει δὲ ᾧδε. Ex quibus duabus nostram lectionem effinximus, veram, ut cuique patebit.

16) τοὺς δὲ ἐν πίστει ὄντας ἢ τιμῇ παρὰ) Sic legendum pro vulg.: τοὺς δὲ ἐν τιμῇ π. Mihi consentit etiam Cod. B, qui tamen hunc locum ita legit: τοὺς δὲ ἐν πίστει ὄντας ἢ τινι ἐν π.

17) — Ἄτε) Conf. Pindar. Olymp. I. v. 1. — 4. et ad h. l. Scholiast.

18) οὐδὲν γὰρ οὕτως τὰ σώματα θερμαίνει, ὡς πῦρ καὶ γυνή.) Huc faciunt Appuleii verba Metamorph. L. II. c. 25.: *Felix, et certius beatus, cui permiseris illuc digitum intingere. Tunc illa lepida alioquin et dicacula puella, Discede, inquit, miselle, quam procul a meo foculo, discede. Nam si te vel modice meus igniculus afflaverit, ureris intime.*; Terent. Eunuch. Act. I. Sc. 2. v. 5.: *Accede ad ignem hunc, iam calesces plus satis.* et Valer. Flacc. Argonautic. L. II. v. 156.: *Scis summus ut similes flammis.* ad quem locum vide Alardum.

19) οὐδὲν γὰρ κεραινωθεὶς ἀτιμὸς ἐστίν. Ὅθεν γε καὶ ᾧδε θεὸς τιμᾶται.) Hinc, ut Wesseling. iam monuit, quodam modo lucem accipiunt verba Diodori Sic. L. V. c. 52.: τὸν γὰρ Δία, κατὰ τὸν παραδεδομένον μῦθον, τότε κεραινωθείσης Σεμέλης πρὸ τοῦ τεκεῖν, τὸ βρέφος λαβόντα καὶ ἐξῆράψαντα εἰς τὸν μηρὸν, ὡς ὁ τέλειος τῆς γενέσεως χρόνος ἤλθε, βουλόμενον λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξελεῖν τὸ βρέφος ἐν τῇ νῦν Νάξῳ, καὶ δοῦναι τρέφειν τοῖς ἐγχωρίοις Νύμφαις Φιλίξ καὶ Κορωνίδι καὶ Κλείδῃ κεραινωῶσαι δὲ τὴν Σεμέλην πρὸ τοῦ τεκεῖν, ὅπως μὴ ἐκ Θιητῆς ἀλλ' ἐκ δυοῖν ἀθανάτων ὑπάρξας, εὐθὺς ἐκ γενετῆς ἀθάνατος ᾗ. Conf. etiam Meibom. Commentar. in Iusiurand. Hippocrat. p. 42. et sq. Ceterum pro ὅθεν Cod. B habet ὅπου.

20) τοῖς δὲ περὶ κτημάτων — ἐν γῆ δικαζομένοις καταδικνυ —) Verbum δικαζομένοις cum Reiskio in textu posui, quia

quia sententia id postulat. Ceterum Cód. B legit: πάντων καὶ τῶν ἐν γῆ, καὶ τῶν καταδίκην pro πάντων πλὴν γῆς — καταδίκην.

21) καὶ γὰρ τοὺς καταδικασθέντας ἐν τῇ συνηθείᾳ κεραυνουῖσθαι φ.) Huc praeter Petronii locos (c. 80. et c. 101.) a Rigaltio prolatos faciunt Seneca de Consolatione ad Polybium c. 32. extrem.: *Scias licet ea demum fulmina esse iustissima, quae etiam percussi colunt.*, Iuvenal. Sat. 8. v. 91. et sq.:

———— quam fulmine iusto,

Et Capito et Numitor ruerint damnante senatu.,

Stadius L. V. Sylvar. ad Crisp.:

— succinctaque iudice multo

Surgeret, et castum vibraret Iulia fulmen.,

Ovid. Trist. L. I. El. 3. v. 11. et sq.:

Non aliter stupui, quam qui Iovis ignibus
ictus

Vivit, et est vitae nescius ipse suae.

et, Eumathius Ismen. L. I. p. 21. edit. Gaulmin.: καὶ ἦν ὡς ἐκ κεραυνοῦ βληθεῖσθαι τινός, καὶ ὄλην ἐπὶ τοῦ προσώπου φέρουσα τὴν αἰδῶ. Conf. etiam Plin. L. II. c. 20. et Salmas. Plin. Exercit. T. I. p. 590.

22), ἐκβληθῆναι, μεῖναι σημ.) Illud μεῖναι adiecti coniectura ductus. Nam partim sententia id postulat, partim Interpres vertit: *permansuros esse significat.*

23) οὐ γὰρ οἱ κεραυνωθέντες μετατίθενται, ἀλλ' — καταληφθῶσιν, ἐνταῦθα θάπτονται.) Conf. I. Meursii Themis Attica, L. II. c. 8.; eiusdem Meursii De Funere c. 38.; Jul. C. Bülenger. de Terrae motu, et Fulminibus. c. XI.: de Bidentalibus et rebus fulgure ictis. et Daniel. Clascenii Theologiae Gentilis, L. I. c. 10.: ubi multi scriptorum veterum loci proferuntur. Ceteram pro καταλείφθῶσιν, ut vitiose scriptum erat, correximus: καταληφθῶσιν.

24) σκηπτῶ πεσόντος) Sic edidi pro σκηπτὸν πεσόντα, et sic quoque Chariton habet: κεραυνοῦ πεσόντος, ad quem vide D'Orvill. p. 692. Eodem modo Homer. Odys. XIV. v. 475.: — βορέαο πεσόντος, in genitivo. Ad vocc. σκηπτὸς et κεραυνός, si videtur, conf. Stobaei Eclog. Physic. c. 42.

25) Ἐτι δὲ δ κεραυνός τ. μ. ἀποδήμους εἰς τ. οἰκίαν ἐπ.) Pro ὅτι cum Reiskio dedimus Ἐτι. Paullo post mutavi οἰκίαν et οἰκίαν in οἰκίαν et οἰκίαν. Profert nostrum locum Wetsten. ad Epist. II. ad Corinth. c. 5. v. 6.

26) ὅτι ταῦτα σημ.) Pro τὰ αὐτὰ ex auctoritate Codicis B scripsi ταῦτα. Et punctum post εἰρήκαμεν mutavi in comma.

27) Ἐπεὶ καὶ ὅταν — δ κεραυνός καταφλέξῃ, εἰ μὴ ὅλον τὸ σῶμα ἢ μὴ τοιοῦτον etc.) Pro εἰ μὴ ante ὅλον vulgo legebatur: ἢ μὴ, quod cum Codice B mutavi in εἰ μὴ. Et pro εἰ μὴ, quod sequebatur post σῶμα, scripsi: ἢ μὴ, propter sententiam. Pro δ κεραυνός καταφλέξῃ Cod. B habet: κεραυνῷ καταφλεχθῆ. Salmasius autem in Plinian. Exercit. T. I. p. 590. totum hunc locum ita legit: Μιμνήσθαι δὲ τοῦτο χρῆ, ὅτι τὰ αὐτὰ σημαίνει τῷ δοκεῖν κεραυνοῦσθαι, ἐπειδὴν τις ἢ καταπεφλέχθαι ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ νομίση, ἢ κατὰ κεφαλῆς, ἢ κατὰ στέρνου τὸν κεραυνὸν πεπτωκέναι. Ἐπεὶ καὶ ὅταν ἄλλο τι μέρος τοῦ σώματος δ κεραυνός καταφλέξῃ, ἢ μὴ ὅλον τὸ σῶμα, ἢ μὴ τοιοῦτον καταλάβοι ἐξ οὗ εἰκός etc.

28) περὶ τοῦ παντός τοῦ σώματος,) Verba τοῦ σώματος ex Cod. B in textum revocavi, et paullo ante pro ὡς περὶ scripsi: ὡς περὶ.

29) τὸ ὄρθον ἐστῶτα, ἢ ἐπὶ θρόνου καθιζόμενον ἢ ἐπ' ἄλλου τινός) Pro ἐστάναι scripsi ἐστῶτα ex auctoritate Codicis B, qui tamen pro ἢ ἐπὶ θρόνου καθιζόμενον ἢ legit: ἢ ἐπὶ θρόνον, ἢ —.

30) ἔσω) Sic legendum, non, ut in vulgato textu, ἔξω. Nam mulier in interiore parte iacebat. Conf. supra L. J. c. 74. not. 5. Codex B dat: ἔξωθεν.

31) πῦρ δὲ τὸ ἐν χρήσει) Ab his verbis incipiebat antea novum caput titulo Περὶ πυρὸς τοῦ ἐν χρήσει superposito. Ego praecedenti adieci continua serie.

32) ἡ φήμη μόνον λέγει) Sic cum Cod. B lego. Vulgo: ὑφειμένον λέγει.

33) Δοκεῖ οὖν μοι ἀληθῆ λέγειν, σαφῶς δὲ οὐδέπω.) Haec verba ex Cod. B inserui. In ceteris decrant.

34) Λύχνος δὲ καιόμενος ἐν οἰκίᾳ —) Conf. Evang. Matth. c. 5. v. 15.

35) Λύχνος — τοῖς νοσοῦσιν ὑγίειαν.) Huc facit Plutarch. de Isid. et Osir. c. 80.: Ἐκρῶνα γοῦν τὸν ἰατρὸν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμῆσαι λέγουσι, πῦρ κελεύοντα παρακαίειν τοῖς νοσοῦσιν· ὤνησε γὰρ οὐκ ὑλίγους etc. Conf. et Insti Godofr. Guuzii et Io. Fr. Gottl. Richteri Diss. de Δαδουχιας in Sacris Aesculapii. Lipsiae 1737. in Ackermanni Opusculis — p. 129. sq. et p. 133. sq.

36) μέλλει γὰρ ἀνάπτεσθαι.) Pro vulgato ἄπτεσθαι scripsi ἀνάπτεσθαι Codicis B auctoritatem sequutus. Nam rursus incendi debet.

Cap. X.

1) Οἴκοι ἢ τοῖχοι καιόμενοι) Verba ἢ τοῖχοι inserui propter ea, quae paullo post sequuntur: οἴκοι ἢ ὡσὶν οἱ οἴκοι ἢ οἱ τοῖχοι. Aldus et Rigaltius habent: Οἴκοι καιόμε., et sic quoque Codex A, in cuius tamen margine scriptum est: τοῖχοι. Et Codex B: τοῖχοι καιόμενοι —.

2) σμυχόμενοι οὐ καθαρῶ) Particulam οὐ cum Reiskio inserui propter sententiam.

3) Ὁ δὲ ἀνδρῶν τούτων) Vulgo: ἀνδρῶνες. Nos Codicem B sequuti sumus, quia statim opponitur ἡ γυναῖκων τούτων, eodem numero singulari.

4) δ δὲ δεξιὸς τὰ τέκνα,) Articulum τὰ cum Reiskio in textu posui; sic enim oratio iubet.

5) οἱ δὲ μετὰ τὸ πῦρ αὐξήθεντες τοῖχοι ἢ λαμπρότεροι) Sequutus hic sum Codicis B auctoritatem, ut saepissime, ubi meliorem habebant lectionem. Noster locus antea sic legebatur: οἱ δὲ μέγα πῦρ αὐξάνοντες τοῖχοι οἱ λαμπρότεροι —.

6) ἡ δὲ ἐχομένη δούλην. Καὶ πάλιν ἡ μὲν τὸν μάνδαλον ἔχουσα καὶ τὸν ἄνδρα, ἡ δὲ ἐχομένη τὴν γυναῖκα.) Sic edendum curavi Codicis B fidem sequutus. Totus hic locus foede corruptus erat ac sic legebatur: ἡ δὲ δεχομένην τὴν γυναῖκα. Reliqua omnia deerant. Glossae: *pessulus*, μάνδαλος, κλειθρόν. In aliis: *mandalus*, κατοχεύς. Conf. Salmasii Plinian. Exercit. T. II. p. 649. et Casp. Sagittar. de Ianuis Veterum. c. XIV.

7) κίονες δὲ καθαρῶ πύρι καιόμενοι — τὰ τέκνα etc.) Huc pertinent Pindar. Olymp. 3. de Achille:

Ἄος Ἐκτορ' ἔσφαλε, Τροίας

Ἄμαχον, ἄστραβῆ κίονα.

et Lycophr. v. 280.: οἶον κίον' αἰστώσεις δόμων. ad quem locum vide Commentatores.

8) Conf. Euripid. Iphigen. in Tauris v. 57. Vide et Epist. ad Galat. II. v. 9. ibique Commentatores.

9) Τέρεμνα δὲ καὶ ὑπέρθυρα καὶ δρύφακτοι κατακ.) Antea vulgò: δρύςφρακτοι, et Aldus: δρυάφρακτοι. Nos scripsimus: δρύφακτοι. Sic enim praeter Suidam, qui hinc sua sumsit, etiam alii multi scribunt, ut Arcadius Grammaticus: Δρυφακτὰς, ὀξυνόμενον, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἢ καὶ κίγκλις καλεῖται. et Hesych.: Δρύφακτοι, αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι, ἢ κἀγκελοι, ἢ τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα. ad quem locum videndus est Alberti. Ab hoc autem vocabulo Attico distinguendum est δρίφακτος per literam ι, vocabulum Macedonicum, quod idem significat ac κράββατος. Conf. Gregor. Episcop. Corinth. s. h. v. et ibi Koen. Cete-

rūm de vocabulo *τέρεμνα* vide Euripid. Phoeniss. v. 335., Hesych. s. h. v. et Lycophr. v. 350. et ad hos locos conf. Commentatores.

10) *οἱ δὲ θριγγοὶ*) Iul. Pollux L. VII. Segm. 120.:— *περιοικοδομεῖν θριγγικους, περιβόλους, καὶ θριγκῶσαι τὸ ῥήμα.* ubi vid. Commentt.

11) *παίδων σημαίνει γονήν.*) Pro infinitivo *σημαίνειν* correxi: *σημαίνει.*

12) — *ἡ ἐστία καὶ ὁ κλ.)* Hesych.: *Ἐστία. βωμός. ἡ οἰκία.* ad quem locum videndus est Alberti, qui nostrum quoque locum profert.

Cap. XI.

1) *περὶ κυνηγίου καὶ κυῶν*) Verba *καὶ κυῶν* ex Aldo in textum revocavi. Et verbum *εἶναι*, quod post *καλῶς ἔχειν* sequebatur, cum Reiskio delevi.

2) *στάλικες*) Iul. Pollux L. V. Segm. 31.: *στάλικες δὲ, καὶ σχαλίδες, καὶ σχαλιδώματα, ξύλα ὄρθα, ἐξ ἄκρου διττὰ, ἰστάμενα μὲν κατὰ τῆς γῆς, τοῖς δὲ δίκροις ἀνέχοντα τοὺς τῶν δικτύων βρόχους τε καὶ περιδρόμους.* et Theocrit. Epigr. III. v. 2.: — *στάλικες δ' ἄρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.* ad quem locum vide Warton. Conf. etiam Hesych. s. h. v. *λίνα καὶ στάλικας καὶ σαγήνας* coniunxit Sext. Empir. L. VIII. sub init.

3) *πᾶσα ἀρκουστασία*) Cod. B: *πᾶσαι ἄρκυες.* Conf. I. Pollux. L. V. Segm. 32. ibique Immermann.

4) *τοῦ ὑπό τινος κακοῦσθαι.*) Illud *ὑπό τινος* ex Cod. B in textu posui; in quo tamen codice noster locus ita legitur: *κρεῖττον τὸ κακὸν τὸ ὑπό τινος κακοῦσθαι.*

5) *δεσμίους* —) De canibus catenariis egit Seneca de Ira L. 3. quem videre licet.

6) — *τερπωλὴν, καὶ οἱ μελιταῖοι λεγόμενοι.*) Etymolog. Magn.: *Μελιταῖα κυνεία λέγεται, ὅτι πλησίον Ἰταλίας νῆσος ἐστὶ Μελίτη, ἐξ ἧς γίνεταί ἢ τὰ μικρὰ τὰ ἐπιμελείας χρεῖαν ἔχοντα,*

παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. ; Hesych. : Μελιταῖον. κυνίδιον μικρόν. ad quem locum cf. Alberti, et Toup. Emend. in Hesych. Vol. III. p. 383. ; Michael. Apostol. Cent. XII. Proverb. 67. : Μελίτηροι κύνες. Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέρψει τρεφεσμένων τῶν γὰρ κυνῶν αἱ μὲν ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωραῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει. cum quo loco comparand. Suid. et Toup. Em. in Suid. T. II. P. III, p. 130. Conf. et Alciphr. L. III. ep. 22., Clem. Alexandr. Paedag. L. III. c. 4., Aelian. Var. Hist. L. XIII. c. 42., Athen. XII. 3. et mult. al.

7) σαίνοντες τοὺς δεσπότας) Homer. Odys. X. 216. :

ὼς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ', —.

8) νοσοῦντες δὲ οἱ κύνες φαινόμενοι τούτοις τοῖς προειρημέ-
νοις νόσον προαγ.) Sic dat Cod. B, et sic scripsi. Vulgo:
νοσοῦντες δὲ οὗτοι νόσον προαγ.

9) ἢ δάκνοντες) Haec verba a me ex Cod. B adic-
ta sunt,

10) καὶ εὐγνωμον τὸ ζ.) Pro εὐγνωμον legi voluit Reiskius ἄγνωμον, sed vulgata bene habet. Artemidorus enim dicere vult, canem nunc violentum nunc blandum esse, atque hac de caussa feбри similem, quae nunc augeatur, nunc remittat,

11) παρ' αὐτοῖς.) Reiskius vult: παρ' ἀνθρώποις. Sed vulgata bene habet.

Cap. XII.

1) παλαιὸν συνέχεον) Asteriscum ante συνέχεον deleui.

2) ἐτήρησα, πρόβατα καὶ λευκὰ καὶ μέλανα ἄγαθά; λευκὰ μὲν μᾶλλον, μέλανα δὲ ἥττον. "Εοικε γὰρ τὰ πρόβατα ἀνθρώποις διὰ τὸ πείθεσθαι τῷ ποιμένι καὶ συναγελάζεσθαι, καὶ προβιβασμῶ καὶ τῆ ἐπὶ τὸ βέλτιον προκοπῇ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. "Αριστοι μὲν οὖν καὶ ἴδια ἔχειν —) Sic in Codice B legitur, in quo ta-

men desunt: τῷ ποιμένι, et sic dedimus. Antea legebatur: ἐτήρησα, πρόβατα ἀνθρώποις εἰκόασι, διὰ τὸ πείθεσθαι τῷ ποιμένι καὶ συναλιζέσθαι, καὶ προβρασμοῦ, καὶ τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον προκοπῆς, ἀπὸ τοῦ οἰόμετος εἰσὶ σημαντικοί. ἄριστον οὖν καὶ ἴδια ἔχειν —.

3) σημαντικά) Vulgo legebatur: σημαντικοί. Nos edidimus: σημαντικά; referendum enim ad πρόβατα.

4) ἐστὶ ληπτός) Pro ληπτός, ut antea legebatur, scripsimus: ληπτός. Cod. B habet ληπτέον pro ἐστὶ λ.

5) κρείειν γὰρ τὸ ἄρχειν) Legebatur: κρείειν etc. Ego cum Rigaltio dedi: κρείειν. Sic enim praeter locos ab eodem Rigalt. prolatos etiam Hesychius habet: κρείων, βασιλεύων, ἄρχων, κρατῶν etc.

6) ἀσφαλῶς καὶ δι' ὀμαλῶν) Particulam καὶ post ἀσφαλῶς ex Aldina in textum recepi. Cornarius quoque in versione eam expressit.

7) — ὄχημα) Sic cum Reiskio legendum pro σχῆμα. Profert hunc locum Hieronymus Aleander in Tabulae Heliacae Explicatione, qui tamen σχῆμα habet. Eius verba haec sunt; *Arietem quinetiam Mercurio tribuerunt. Itaque in antiquae gemmae sculptura Mercurius arieti insidet; et in alia apud Pompeium Pasqualinum pabulum ex frondibus arieti praebet: et ita de ariete loquitur Artemidorus: καὶ γὰρ — σχῆμα, velox est animal, eique Mercurii species creditur inesse. Tutelam arietis ideo Mercurio tributam existimat Pansanius I. II, quod is prae caeteris greges tueri, atque augere crederetur: verum quum subiungat, quaedam sibi cognita in Magnae Matris initiis de Mercurio et ariete, quae proferre non audeat, suspicionem iniicit, naturalem subesse rationem: occulta enim mysteria in illis, Isiacisque sacris rerum ut plurimum naturalium interpretationem sumebant. Ex hoc itaque verum tempus denotatum existimari potest: aries enim coeleste signum ver figurat, ut Mani-*

lius loquitur. Ac quia verno tempore tondentur oves, creditus est Mercurius eius rei, simulque lanificii auctor fuisse. Tertullianus de Pallio etc.

8) — τὸ φοβερώτατον πέλαγος Αἰγαῖον λέγεται.) Suidas: Αἴγες. Αἰγαῖον πέλαγος, τὸ φοβερώτατον.; Papinius V. Sylvarum: *Supra Aegeas hiemēs abeuntis amici. Quod Aegeum mare turbidissimum.* et Scholiast. ad Lycophr. v. 135.: Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγῶς ἀλμάτων κυματοῦται. Quam opinionem tuetur etiam Tournesfort in libro: *Relation d'un Voyage du Levant*, ubi in versione germanica, quae mihi ad manum est, haec leguntur: *Wir konnten von Glück sagen, dass wir nur noch im Stande waren den Kanal von Mykone zu passiren, auf welcher Insel wir wegen der fürchterlichen Sprünge, die unsere Caique machte, nicht ohne Gefahr ankamen. Ich bin ganz der Meynung derer, die den Namen des Aegäischen Meeres von den ziegenartigen Sprüngen seiner Wellen herleiten.* De saevitia et tempestatibus Aegaei maris vide etiam Wernsdorf. ad Himerii Eclog. XIII. §. 2. p. 210. Alii dicunt Αἰγαῖον πέλαγος fortasse nominatum esse ab insula: Αἴγαι, ut Scholiast. Apollonii Rhodii I. 831.: Αἰγαῖον πέλαγος ἐκλήθη ἀπὸ νήσου Αἰγαῖν καλουμένης. etc., ut alios omittam. Alii ab Aegeo Thesei patre, ut Auctor Etymologici Magni s. h. v. Quocum conf. Lactant. Divin. Institut. L. I. de Falsa Religione c. 11. p. 55. edit. du Fresne. et Kappium ad Aristotel. de Mundo pag. 70. Alii etiam alio modo derivant. Sed opinio eorum, qui illud nomen traxere a saltibus fluctuum, veri simillima mihi videtur. Ceterum ab αἴγες nescio an originem trahat *Waegen*, vocabulum Frisicum, fluctus significans (et, nisi fallor, etiam nostrum *Wogen*); spiritus enim lenis per digamma Acol. saepe transit in ω.

9) καὶ αἰγίβοτον καλεῖ τὴν ἀγ.) Pro αἰγίβοτον καλεῖ ἀνὰ ea legebatur: αἰγίβοταν ἀεῖ, mendose.

10) — τῷ περὶ ἀγῶνων λόγῳ —) Pro ἀγῶνος, ut antea legebatur, cum Reiskio scripsi: ἀγῶνων, in plur.; sic enim supra invenitur.

11) ὅτι ἡ γυνή σου πορνεύσει, καὶ κατὰ τὸ λεγόμενον κέρατά σοι ποιήσει: καὶ οὕτως ἂπ.) Sic cum Salmasio (ad Tertullian. de Pallio p. 337. — 339.), Du Fresne (Glossar. Gr. T. I. p. 636. et sq.) aliisque edendum curavi pro: ὅτι ἡ γ. σου π., καὶ τὸ λεγόμενον, κέρατά αὐτῆ ποιήσει, καὶ οὕτως ἂπ. Glaus Borrichius in lib.: Antiqua Urbis Romanae Facies, haec scribit: *Alexander Magnus in numismatis Iovis se filium iactavit, Ammonis cornibus ubique visendus, quibus et capiti impositis convivia iniit, monitore Athenaeo. Successores eius, Seleuci, Ptolemaei, Lysimachi, Antigoni, in nummis omnes cornuti, quasi Iovii, honore utique manifesto, donec cornuum decus in ludibria uxeriorum vertit somniorum interpretes Artemidorus.* Benc. Nam ante Artemidorum nullus, quod sciam, huius scommatis mentionem fecit. Quod enim Traug. Fred. Benedict ad Ciceronis Epist. ad div. VII. 24. ad vocabulum: *Cipius*, coniecit, id paullo audentius mihi videtur coniecisse. Quem vide. Conf. praeterea cum nostro loco etiam Lucian. Dialog. Mortuor. Διογέ-
νου; καὶ Πολυδεύκου; edit. T. Hemsterh. p. 332.; Menag. ad Diog. Laert. L. II. Segu. 108. ad verb. κρηιεύοντες —.; Harduin. ad Plin. Hist. Nat. L. 28. Sect. 65. ad verba: *Febres arcet, cervorum caro, ut diximus.*; Fabric. ad Sext. Empiric. Pyrrhon. Hypotypos. L. II. c. 22. ad verba: καὶ κέρατα ἔχεις.; Meyne Prisc. Art. Opp. Cpoli ext. in Commentatt. Soc. Gott. T. II. p. 27.; Huschke Analect. crit. p. 168. sq.; Spanhem. de Praest. et Usu N. T. I. p. 402.; Friderici Jacobs Animadvers. in epigrammata anthologiae graecae secundum ordinem Analectorum Brunkii. Vol. II. P. II. pagg. 351. et 444. et Octav. Ferrar. de Pantomimis et Mimis, XXVII.

12) ἀσφαλείως διεγένετο) Pro διεγένετο antea legebatur: διεγίνεται, perperam.

13) προθύμως ὑπακούεσθαι συμ. καὶ εὐνόησιν.) Pro ὑπακούεσθαι et εὐνόησιν scribi iubet Reiskius: ὑπακούσεσθαι et εὐνόησειν. Bene, Vulgata tamen defendi potest. Nam Graeci infinitivum pro nomine substantivo saepissime ponunt, etiam sine articulo.

14) ὄνασθαι —) Aelian. de Animal. L. XI. c. 35.: Ἐτὰρ οὖν καὶ βάθυλιν τὸν κρήτα ἐς νόσον φρίσεως ἐμπεσόντα, ἐξάντη τοῦ τοσοῦτου κακοῦ ὁδὲ ὁ Θεὸς (Σάραπις) ἐργάσατο ὄνειον κρεῶν γευσάμενον· καὶ προσέπεσε γενέσθαι καὶ αὐτῷ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ ζώου· ἔφατο γὰρ ὄνησιφόρον οἱ ταύτην ἔσσεσθαι τὴν θραπέειαν καὶ ἴασιν.

15) Καὶ πρὸς τοὺς φόβους δὲ ἀγαθοὶ διὰ — λόγον.) Tangit Artemidorus Xenophontis historiam in Exposit. Cyri L. II. c. 2. §. 10.: Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ τοῖς Ἑλλησι φόβος ἐμπίπτει, καὶ θόρυβος καὶ δοῦπος ἦν, οἷον εἰκὸς, φόβου ἐμπεσόντος, γίγνεσθαι. Κλέαρχος δὲ Τολμίδην ἠλεῖον, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων παρ' ἑαυτῷ κήρυκα ἄριστον τῶν τότε, τοῦτον ἀνειπεῖν ἐκέλευσε, σιγὴν κατακηρύσσοντα, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὅς ἂν τὸν ἀφέντα (sic lego pro ἀφιέντα) τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα καταμηνύσῃ, ὅτι λήψεται μισθὸν τάλαντον ἀργυρίου. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἔγνωσαν οἱ στρατιῶται, ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἶη, καὶ οἱ ἄρχοντες σώοι.

16) γεωργίαν;

— αἱ γὰρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσιν,

Ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον —

ὡς φησιν ὁ ποιητής. Μόνον) Ita correxi Codicis B litterarum vestigia sequutus habentis: εἰσιν· ἀλλ' αἱ μὲν, ἐπίοις βαθείη (tribus superpositis punctis) πηκτὸν ἄροτρον· ὡς φησιν ὁ ποιητής. μόνον —. In ceteris libris deerant verba: ἀλλ' αἱ μὲν — φησιν ὁ ποιητής. Ceterum hi versus sunt Homeri Iliad. X. v. 352. et sq.

17) Ἔοικε γὰρ τῷ ἰστῷ —) Velustissima est comparatio *tauri* cum *nave*. Et multae gentes eodem vocabulo *taurum* et *navem* designant. Hanc comparisonem tangit Moschus quoque Idyll, II. v. 102. Europam inducent dicentem:

Δειῶθ' ἐτάραι φίλῃαι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
Ἐζόμεναι ταύρω τερπόμεθα, δὴ γὰρ ἀπάσας
Νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τε ΝΗΤΣ.

18) ἀγριαινῆται τινὶ ὁ λέων) Pro vulgato: τὶ, cum Codice B scripsi: τινί, quod aptius mihi videbatur.

19) Ἔοικε γὰρ καὶ ἡ νόσος Θηρίῳ) Asteriscum ante ἔοικε delexi. Huc pertinet id, quod Hieronymus Aleander dicit in Tabulae Heliacae Explicatione: *Medicinam nemo ambiget per Herculem significari, cui ἀλεξικάκου cognomen tum adhaesit, quique mortem vicisse traditur: eius siquidem institutum fuit orbem peragrare, ut ingruentes passim morbos depelleret, quos poetae tyrannorum monstrorumque nominibus indigitarunt, utpote corporum carnifices ac voratores: ὡς γὰρ ὑπὸ Θηρίων, οὕτω καὶ ὑπὸ νόσου φθείρονται αἱ σάρκες, ut enim a feris, ita et a morbo corrumpuntur carnes, ait Artemidorus II. c. 59. (nunc c. 54.). Sed ut c. 12. leonem effertatum praesagire morbum tradit; esse enim morbum ei feræ similem: ut mirum non sit, tributum Herculi exuvium leonis tanquam Averrunco, morborumque triumphatori. Conf. et Arnob. adv. Gent. L. I. p. 30. edit. Lugd. B. ibique Desider. Herald.*

20) Σκύμους δὲ λέοντος) Aelian, Hist. Anim. L. VII. c. 47.: Λεόντων σκύμοι καὶ λεοντιᾶεις ὀνομάζονται, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ Εὐζάντιος μαρτυρεῖ. Παρδάλεων δὲ σκύμοι τε καὶ ἄρκηλοι' etc.; Iul. Pollux L. V. Segm. 15.: καλεῖται δὲ τὰ μὲν τῶν λεόντων ἔγγονα, σκύμοι. ad quem locum vid. Commentatores. Hesychius: Σκύμους. ἐκγόνους λεόντων, καὶ ἄλλων ζώων. ubi videndus Alberti. Euripid. Supplic. v. 1223.: σκύμοι λεόντων. et passim apud alios scriptores.

21) *σαίνουσα*) Pro *σημαίνουσα* cum Reiskio correxi *σαίνουσα*, quomodo etiam Interpres vertit: *blandiens*. Postulat id sententia.

22) *ἐπεὶ κιναιδιζίξ ἐστί.*) Per Leaenae nomen meretricis intelligantur apud Veteres. Historia illius Leaenae meretricis Harmodii et Aristogitonis passim narratur, sed diversa a diversis. Conf. Polyæn. L. VIII. c. 45., Plutarch. in tr. de garrulitate, Plin. N. H. XXXIV. 8. s. 19. n. 12. et XIII. 7. atque alios Hieronymi, Athenaei, Pausaniae et Lactantii super hac muliere locos vide apud Ios. Scaliger. in Notis ad Euseb. —. p. 98.

23) *πάρδαλις*) In Stephani Pighii in Anni Partes Mythologia haec leguntur: *Baccho imprimis Pantheras sacrarunt Veteres, quod vino delectentur, et inebriatae facilius capiuntur. Hinc φιλάκεστοι ab Oppiano nuncupantur, qui Bacchi nutrices in Pantheras fuisse mutatas, et Penthea dilaniasse scribit libro tertio de Venatione. Ob macularum quoque varietatem Bacchus Autumni praeses habet hoc peculiare sibi animal: nam autumnalis temporis inconstantiam naturae perfidia, et colorum diversitate refert. Perro moribus varium hominem pardalea vestitum dicunt Graeci, atque etiam παρδαλωτὸν appellant, teste Varino. Pantherae item hieroglyphico hominem dolosum et fraudulentum signant Aegyptii, si Oro Apollini credendum est. Itaque per somniam visam Pardalim ab infidis et maleficis periculum portendere docent Onirocriti, ob varietatem animalis. Significat etiam morbos, ut Artemidorus auctor est, quorum Autumnus est ferax. Ceterum cum nostro loco conf. etiam Nostrum infra L. IV. c. 56., Achmet. 272. et Aelian. H. A. I. 31.*

24) — *καὶ περὶ ὄμματᾶ κηιδυ.ον.*) Illustravit hunc locum D'Orvili. ad Charit. p. 53. ita scribens: — *Oppian. H. Cyneg. 479.:*

Ἀἴγλην κερμφενύσσαν ἀποστράπτουσιν ὄψαται.

Hinc Artemidor. de pardali prodens, καὶ νόσον καὶ ἄλλον φόβον οὐ τυχόντα σημαίνει, addit καὶ περὶ ὄμματα κίνδυνον. non, ut doctissimus Rigaltius, propter maculas, sed quod videbantur habere ἰφθαλμοὺς ὑποκεχρισμένους et ὑπογεγραμμένους. iam lippientes et aliter oculis laborantes χρίονται. Ceterum si quis, tamen de ὑπεγεγραμῶν oculorum plures consulere velit, agmen stiterit scriptorum, qui de hac re egerunt, Cl. D. W. Trillerus in Observation. Criticis I. IF. c. XF. quibus copiis supplendis supersedeo. Persae palpebras inferiores ὑπογράφειν et ὑποχρῆσιν, ut oculi pulciores et maiores adparerent, solebant. Tale quid natura ipsa in hoc animali circa oculos machinata fuerat. V. Artemidor. IV. c. 41.: ὁ Πάφιος νεανίσκος etc.

25) Καὶ γὰρ τὸ ἄστρον) Particulam γὰρ ex Aldo et Codice A in textum revocavi. Etiam Interpres eam expressit: *Etenim.*

26) Ἐλέφας ἔξω μὲν Ἰταλίας —) Gisberti Cuperi De Elephantis etc. Exercitatio II. cap. XI.: *Illud praeterea est notandum, Artemidorum scribere, elephantem extra Italiam et Indiam in somnis visum significare periculum et timorem propter colorem (nigricans enim est) et magnitudinem; et eundem addere, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ δεσπότην σημαίνει, καὶ βασιλέα, καὶ ἄνδρα μέγιστον: id quod nescio an ab ullo Veterum traditum sit. Rigaltius putat designari Caesarem, clarum et duraturum cum aeternitate Mundi nomen, quia ita Mauri elephantem vocant; uti tradit Spartianus in Aelio Vero; cuius tamen in optimis libris scriptum est: Caesai, teste Salmasio. Tristanus Tom. I. p. 31. Rigaltium errare existimat; et Artemidorum tradere, elephantem in Italia usurpari ad indicandum hominem summae auctoritatis, et forte Mauros eam ob rationem, et imitatione aliorum Populorum, elephantem symbolum fecisse monarchiae, et animal illud appellasse Caesarem in honorem et memoriam Iulii Caesaris, Mo-*

narchae famigeratissimi. Quae uti a ratione aliena sunt, ita miror admodum, Artemidorum memorare Italiam et Indiam, et non meminisse Libyae vel Africae, ubi elephas Caesar vocabatur, nec Aethiopiae, nec Insulae Taprobanes, nisi generali Indiae nomine veniat, ubi etiam magna illarum belluarum copia; et quidem in hac Insula maximi et robustissimi dicebantur nasci, uti legere licet apud Aelian. L. 16. de Anim. c. 18. id quod etiam tradit Onesicritus apud Plinium 6, 22. et confirmant hodierna Itineraria. Apud Indos certe regium fuit animal, βασιλικὸν κτήμα propterea dictum Straboni; sed in Italia pauci elephantum, erantque peregrini et adventitii; quare ego quidem aliis hunc locum examinandum relinquo; addam tamen, quod observatione etiam dignum est, eundem Artemidorum mox tradere, elephantem Plutoni sacrum esse: nam cum narrasset, eum in somnis visum persequentem et minantem, praedicere morbum; apprehendentem vero et interficientem, mortem; non autem apprehendentem, ex extremo periculo servandum esse somniantem, subiungit: καὶ γὰρ φασὶ τὸ ζῷον ἀνακείσθαι τῷ Πλούτωνι; quod puto factum esse ob furrum vel nigrum colorem, qui animali illi tribuitur. Ita paullo ante vidimus propter colorem elephantem in somnis visum significare periculum; et color ille ominosus et infelix valde habebatur: id quod et satis apparet ex Martiale L. 6. epigr. 77.:

*Quaeque vehit similem bellua nigra Libyn;
unde haud patet obscure elephantos tunc ex Africa fere
arcessitos, rectoresque eorum fuisse Aethiopes illo tem-
pore. etc. etc.*

27) τοῖς μὴ ἐδάσιν αὐτοῦ.) Antea legebatur: εἰδάσιν.
Nos cum Reiskio correximus: ἐδάσιν.

28) Ὀναγρος δὲ ἔχθραν πρὸς τινὰ ἀγνώμονα οὐ πάνυ ἐυ-
γενῆ.) Pro vulg. ὄναγρος Codicis B auctoritatem sequutus

scripsi: Ὀναγρος, in num. singul., quia numerus singularis antecedit et sequitur. Eundem Codicem B sequutus dedi: ἀγνώμονα, pro εὐγνώμονα, ita tamen, ut particula οὐ post ἀγνώμονα, quae in Cod. MS. deest, in nostra editione retenta sit.

29) ἄγρια π. τ. ἐχθροῦς λόγον.) Hoc λόγον ex Codice B in textum recepi.

30) — διὰ τὸν λυκάβαντα, τοῦτ' ἔστι, τ. χρ.) In Commentatione de numo Hadriani plumbeo et gemma Isiaca in Funere Aegyptii Medicato repertis etc. adornata a Iulio Carolo Schlaegero Philologo Helmaestadiensi. Helmaestadii 1742. in 4. Cap. 9. haec leguntur: — *Vocabulo autem λυκάβας priscos Graeciae incolas eam subiecisse potestatem, ut annum significaverit, confirmarunt testimonio Homeri (Odys. L. XIV. v. 161. conf. XIX. 306.)*:

τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.

Et verbis, quae sub initium marmoris, in insula Chio reperti, leguntur (apud Ian. Gruterum p. MXXXVI. 9.):

ΕΒΔΟΜΟΝ ΕΙΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕ ΒΙΟΤ ΛΥΚΑΒΑΝΤΑ
ΠΕΡΩΝΤΑ.

— *De origine huius dictionis non convenit inter ipsos scriptores veteres. Alii enim dictum contendunt τὸν λυκάβαντα ἀπὸ τοῦ λύκου, i. e. sole, cuius cursu anni constituuntur. Facit cum his Macrobius (Saturnal. L. I. c. 17.) — Quidam vero, et in his Hesychius (voc. λυκάβας), Didymus (ad Homeri locum, modo citatum) et vetus Apollonii Rhodii Scholiastes (ad Argonautic. L. II. v. 1123.), hanc vocem derivandam esse contendunt παρὰ τὸ λυγαίως βραίνειν τὸν ἐικυτὸν, ὃ ἔστι σκωτεινῶς, quod anni tempus tacite et latenter praetereat, eaque propter a quibusdam etiam λυγάβας scribi. Inprimis ridicula est derivatio, cuius Eustathius (Commentar. in Homer. T. III. p. 538.) meminit, secundum quam annus appel-*

latus est λυκάβας ἀπὸ τοῦ λύκου, i. e. lupo; quod, quemadmodum lupi, ut perhibent (vid. Aelian. de natura animalium l. III. c. 6.), quum flumen traiciunt rapidum, quisque caudam proxime praecedentis arripit mordicusque tenet: ita etiam anni dies, serie haud interrupta cohaerentes, labuntur. ———. Accedit, quod λυκάβας dictio est minus usitata atque, quod Artemidori novimus testimonio, poetica, ac proinde a stili tenuitate, quam in numis sollicite servarunt veteres, aliena. etc. etc. Vocabuli: λυκάβας, prima littera, quae olim L scribebatur, in numis, in quibus anni quidam significantur, saepe occurrit. Scaliger de Emendat. Temp. l. 3. p. 384. 501. f. illud L explicat Lustrum. Sed huic Petavii de Doctr. Temp. l. 11. c. 20. et Noris de Epoch. Syromac. Diss. 4. p. 363. f. satis contradixere. Cum nostro praeterea loco conf. Iuliani Imperator. Orat. IV. ed. Spanhem. p. 154., Hadriani Iunii de anno et mensibus libell. p. 3. et sqq., Ballu ad Oppian. κωνγ. l. II. v. 217. p. 199. et Io. Gottl. Schneideri Auctarium Emendationum Atque Annotationum Ad Aelianum De Natura Animalium. l. III. c. 6. Quod Auctarium invenies in II. Volumine libri: Reliqua librorum Friderici II. de Arte Venandi cum avibus. edit. I. G. Schneideri.

31) δέισι) Sic pro διεξιᾶσι, ut in vulgato, scripsi Codicis B auctoritatem ac Suidae, qui sua hinc descripsit, sequutus.

32) ἐκ τοῦ φανεροῦ ἐπιδησ.) Post φανεροῦ articulum τοῦς delevi ex auctoritate Codicis B, qui tamen pro ἐκ τοῦ φανεροῦ habet: εἰς φανερόν.

33) Ἄλώπηξ — λάθρα ἐπιβουλεύοντας.) Aristoteles Physiognom. cap. 6. p. 139. et sq. ed. Franz.: Οἱ πυρροὶ ἄγαν, πανόρηγοι ἀναφέρεται ἐπὶ τὰς ἀλώπεκας. Ad nostrum locum pertinet etiam Proverbium: *Vulpes pilum mutat, non mores.* Conf. et Welsten., ad Luc. XIII. 32.

34) πιδηκος ἀνδ. π. κ. γ. σ.) Qualem etiam Thersitem fuisse verisimile fit. Lycophr. v. 1000. πιδηκόμορφον vocat Thersitem, ob faciei deformitatem. Huc pertinet etiam Proverbium: πιδηκισμοῖς περιελεύεις. Conf. Proverbior. e Suida Cent. XI. Prov. 82. ibique Andr. Scholt. Vide etiam Taubmann. ad Plant. Truculent. Act. II. Sc. 2. v. 14. ad verba: *clurinum pecus*.

35) κυνοκέφαλος — νόσον — τὴν ἱερὰν καλουμένην.) Hesych.: Ἱερὰ νόσος, ἐπιληψία. et idem Hesych.: Μεγάλη νόσος, ἢ ἐπιληψία. Conf. etiam Foesii Oeconom. Hippocrat. s. Μεγάλη νόσος; Petiti Commentar. in Aretaeum Cappad. de Causis et Signis Morborum Diuturnor. L. I. c. 4.; Bernard. ad Theophranis Noni Epitom. c. 36. p. 146.; Rieger. ad Hippocrat. Aphorism. L. II. Aphor. 45. T. I. p. 309.; Robert. Kenchen. ad Quint. Serenium Samonicum de Medicina p. 285.; I. C. Bulenger. de Prodig. c. 40.; Dempster. ad Rosini Antiq. Rom. L. VI. c. 20. p. 483.; Huet. ad Origenis Commentar. in Matthaeum T. XIII. §. 4. et sq.; Wetsten. ad Matth. IV. 24.; Reimar. ad Dion. Cass. L. 46. T. I. p. 472.; Locell. ad Xenophont. Ephes. L. V. c. 7. p. 100.; Toup. Emendatt. in Hesych. Vol. III. p. 259. et sq. et P. II. p. 483.; Alard. ad Valer. Flacc. Argonautic. L. I. v. 1. ad voc.: *Magnis*. et Zimmermann. in opere aureo: *Von der Erfahrung*, L. IV. c. 3. p. 107. et sq. Athenaeus L. VII. c. 10. plures sacros morbos novisse videtur; dicit enim: τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους. Sed Medici sacrum morbum norunt unum: epilepsiam. Heraclitus tamen apud Diog. Laert. L. IX. Segm. 7. vocavit sacrum morbum Arrogantiam (τὴν τε οἴησιν, ἱερὰν νόσον ἔλεγε). Ceterum praeter nostrum Cynocephalum etiam Capras et Oves epilepsiae obnoxias esse observat Hippocrates de sacro morbo p. 307. Foesii.

36) λύγγας) Ita correxi pro vulg. λύγγας. Aldus habet: λύγους.

37) ὄτανα — ἀνδρόγυνον —) Hyænam sexum alternantem, i. e., modo marem esse, modo feminam, multi narrant, ut Aelian. H. A. I. 25., Horapollon Hierogl. II. 65., Phile c. 43., Ovid. Metam. L. XV. Fab. 38., Tertullian. de Pallio c. 3. et alii. Sed id negavit iam Aristoteles H. A. I. VI. c. 32.: Ἡ δὲ θαινα τῷ μὲν χρώματι λευκώδης ἐστὶ, πασιτέρα δὲ, καὶ λοφίων ἔχει δι' ὅλης τῆς ῥάχεως. Περὶ δὲ τῶν αἰδίων ὃ λέγεται, ὡς ἔχει ἄρρενος καὶ θηλείας, ψευθὸς ἐστίν. Ἄλλ' ἔχει τὸ μὲν τοῦ ἄρρενος, ὅμοιον τῷ τῶν λύκων καὶ τῶν κυνῶν· τὸ δὲ δοκοῦν θηλείας εἶναι, ὑποκάτω μὲν ἐστὶ τῆς κέρκου, παραπλήσιον δ' ἐστὶ τῷ σχήματι τοῦ θήλεος· οὐκ ἔχει μὲντοι οὐδέτις πόρον. Et tamen hodieque ista opinio obtinuit apud incolas Promontorii Bonae Spei, ut discimus ex Libro in lingua Batava scripto et germanice verso: *Reisen nach dem Vorgebirge der guten Hoffnung, nach Irland und Norwegen, in den Jahren 1791 bis 1797. von Cornelius de Jong, Holländischem Capitän und Befehlshaber der Kriegsfregatte Scipio. I. T. Hamburg. 1803.*, ubi in Epistola VI. haec leguntur: *Von diesem Thiere (auf dem Cap Wolf genannt), das nicht das eigentliche Thier dieses Namens, sondern die Hyäne ist, erzählt man hier, er sey ein Jahr ums andere Mann oder Weib, oder vielmehr, er sey beydes zugleich. Dieses behaupten nicht nur die Bauern, sondern auch Leute von Erziehung. Aber ich habe das Thier untersucht, und mich, ohne ein grosser Naturkundiger zu seyn, vom Geheul überzeugt. Wie könnte auch ein ganzes Geschlecht von Thieren Hermaphrodit seyn? Gern gebe ich zu, dass uns von der thierischen Haushaltung noch Manches unbekannt seyn mag: allein etwas so Auffallendes könnte den Naturforschern nicht entgangen seyn. Ohne die Werkzeuge des Zergliederers, und ohne Vergrößerungsglas, habe ich einigen Leuten ihren Irrthum dargelegt. Bey alle dem ist der Bau der Theile von dem*

Art, dass ich mich über die Entstehung der Fabel nicht wundere. Ceterum pro ἀνδρόγυνον Cod. B dat: ἀνδρώδη, et mox pro κιναιδον idem Cod. B: γυναικώδη.

38) φαρμακίδα) Conf. Plin. L. VIII. c. 44. De Turcis vide Busbequii Epist. Turc. I. De usu superstitioso hyaenae pellis, phocae, et bulborum contra tonitrua testatur etiam Ioannes Laurentius Lydus περὶ Μηνῶν p. 54., ubi φώκῃς corrigendum pro φώλῃς ex altero loco p. 127.

39) — ἀλλ' οὖν γε εἰρήσεται — Μένανδρος φησίν.) Vulgo legebatur: ἀλλ' οὖν εὐρήσεται. Nos edidimus: ἀλλ' οὖν γε εἰρήσεται, Codicem B sequenti, in quo tamen non reperiuntur verba: οὕτω γὰρ λέγονται — Μένανδρος φησίν. Tum praecunte Reiskio scripsi: ὦν ante πολλάκις pro ὡς, et: κάπρος καλεῖται pro καὶ προκαλεῖται. Eundem Reiskium sequutus vulgatum κάπροις mutavi in καπρῆς. Ceterum Codex A dat: μὲν ἀνδρὸς pro Μένανδρος.

40) ἢ ἐν Λιβύῃ) Huc faciunt Aristoteles H. A. L. VIII. c. 28.: Λέγεται δὲ τις παροιμία, ὅτι ἀεὶ φέρεται τι Λιβύῃ κινιόν. et Plinius L. VIII. c. 16.: Ideo (scilicet propter inopiam aquarum ad paucos annes congregantibus se feris) *multiformes ibi animalium partus: varie feminis cuiusque generis mares, aut vi aut voluptate miscente. Unde etiam vulgare Graeciae dictum, semper aliquid novi Africam afferre.*

41) ὃ μὴ ἐν τῷδε τῷ λόγῳ) Sic cum Cod. B scripsi et ordinavi. Antea sic legebatur: ὃ μὴ ἐν τῷ λόγῳ τῷδε.

42) ὅτι τὰ ἐξ ἡ. μ. ἄ. γ. ποιησά, ἐξ —) Sic legendum. Antea enim pro τὰ post ὅτι legebatur ταῦτα, et post ποιησά sequebantur verba ἀν εἴη, quae deleui ut inepta.

43 — τὰ καὶ φωνῆν ῥήξαντα καὶ φθρεγγάμενα ὡς περ ἀνθρώποι, καὶ) Hunc locum restitui ex Codice B, qui tamen pro φθρεγγάμενα perperam legit: φλεγγάμενα, in ceteris libris curtatam, in quibus legitur: τὰ καὶ φωνῆν ῥήξαντα ἀνθρώπινον, καὶ μάλιστα etc. Ad nostrum locum pertinet Epist.

II. Petri c. II. v. 16.: Ἐλεγεξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας ὑποζύγιον ἄφωτον, ἐν ἀνθρώπου φωτὶ φθρεγζάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφροσίαν.

Cap. XIII.

1) Δράκων δρώμενος βασιλέα σ.) Achmet. Oneir. 283.: Ὁ δράκων εἰς πρόσωπον βασιλέως κρίνεται, etc. Conf. et Wetsten. ad Apocal. XII. 3. et Gisb. Cuper. de Elephantis, etc. Exercitat. II. c. 6.

2) καὶ χρόνον, διὰ — ἀποδιδύσκεσθαι τὸ γῆρας) De serpentibus ac similibus animalibus, quae veterem cuticulam vel membranam nova suborta exuunt, proprie dicitur γῆρας, ut scriptoribus latinis: *senecta*, et germanicis: *der alte Balg*. Bis quotannis illud γῆρας exuebant serpentes, ut discimus ex Aristotel. II. A. L. VIII. c. 23. De nostro autem loco et Dracone χρόνον significante plura legere licet in Hieronymi Alexandri Tabulae Heliacae Explicatione.

3) Καὶ πλοῦτον — θησαυροῦς ἰθρύσθαι.) Festus: *Dracones dicti ἀπὸ τοῦ δρακεῖν. — Quia ex causa incubantes eos thesauris custodiae cauissa fluxerunt veteres.* Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 110. ad illa verba: *δαίμων φυλάττει τὰ ἔνδον.* Hinc etiam Plutarch. de Iside et Osir. c. 76.: *Τῷ δὲ τῆς Ἀθηαῶς τὸν δράκοντα φειδίας παρέθηκε, τῷ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἡλίδι τὴν χελώνην, ὡς τὰς μὲν παρθένους φυλακῆς δεομένας, τὰς δὲ γαμεταῖς οἰκουρίαν καὶ σιωπὴν πρέπουσαν.* etc. Idem narratur etiam de gryphis Veterum. Conf. Libellum germanice scriptum: *Von den goldgrabenden Ameisen und Greifen der Alten, eine Vermuthung von Veltheim* (in H. T. Libri: *Sammlung einiger Aufsätze historischen, antiquarischen, mineralogischen und ähnlichen Inhalts, von A. V. Grafen von Veltheim, D. d. W. W.*). Verba, quae huc pertinent, haec sunt: *Sie*

beswohnten besonders heilige oder doch höchst einsame Orte, deren freyer Zutritt den Menschen verboten war, sie verwahrten grosse Schätze, zu deren Besitze die Menschen nicht anders gelangen konnten, als dass sie diese Wunderthiere überwandten, oder sich ihrem Dienste gänzlich widmeten.

4) πάντας) Sic est in Aldo. In Rigalliana perpetram: παίτας.

5) Ζεὺς Σαβάζιος) Pro σεβάσμιος, ut vulgo legebatur; cum Rigaltio correxi: Σαβάζιος. De Iove Sabazio conf. Albert. Rubenium de Numo: Asia Recepta. (in Graevii Thesaur. Ant. Rom. Vol. XI. p. 1371. sqq.) et Ioseph. Carrionis Emendatt. et Observatt. L. I. c. 16. extrem.

6) Ἥλιος) In caduceo Mercurii serpentes Solis symbolum esse docet Macrobius Saturnal. L. I. c. 19. Conf. etiam Gisb. Cuper. Harpocrat. p. 62.

7) Δημήτηρ καὶ Κόρη) Athenagoras in Legatione pro Christianis: Καὶ ὅτι τὴν μητέρα ἴσαν ἀπαγορεύουσιν αὐτοῦ τὸν γάμον ἐδίωκε δὲ δρακίνης δ' αὐτῆς γενομένης, καὶ αὐτὸς εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, συνδήτας αὐτὴν τῷ καλουμένῳ Ἡρακλειωτικῷ ἄμματι, ἐμίγη, τοῦ σχήματος τῆς μίξεως σύμβολον ἢ τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδος. Εἶθ' ὅτι Περσεφόνη τῇ θυγατρὶ ἐμίγη βιασάμενος καὶ ταύτην ἐν δράκοντος σχήματι, ἐξ ἧς παῖς Διόνυσος αὐτῷ. —

8) Ἀσκληπιός) Draco sive serpens Aesculapii vigilantiae signum est habitum ac summae attentionis. Ceterum conf.: Meibomii Commentar. in Iusiurandum Hippocratis p. 46.; Iusti Godofr. Cunzii et Io. Fr. Gottl. Richteri Dissertation. De Δράκοντι in Sacris Aesculapii. Lipsiae 1737. (in Ackermanni Opusculis ad Medicinæ Historiam Pertinentibus) p. 75.; Nessel. Catalog. Biblioth. Caesar. Vindob. P. III. tab. 50. et Schulz. in Historia Medicinæ a rerum initio ad annum urbis DXXXV. deducta. 4. Lips. 1728. p. 136. Adde Aelian. H. A. L. VIII. c. 12. et Pausan. L. II. c. 28.

9) Ἡρώεις) Callimachi Epigrammat. Epigr. XXV.:

Ἴηρος Ἡετίανος ἐπὶ σταδίων Ἀμφιπολίτῳ

Ἰδρυμαί, μικρῶ μικρὸς ἐπὶ κροθύροι.

Λεξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ

Θυμωθεὶς, πεζὸν κρῆμὲ παρρησίατο.

10) Ἐπειδὴν εἶν προσίη, ἢ διδῶ τι ἢ λέγη, ἢ τὸ μὴ ἄγριον διὰ τῆς γλώσσης ἐμφάνη: ἀγαθὰ —) Sic restitui Codicem B sequutus, in quo tamen pro προσίη, ἢ legitur: πρῶτῃ ἢ καὶ τοι (sic). Antea libri habebant: Ἐπειδὴν δὲ προσίη, ἢ διδῶ τι ἢ λέγη τι, ἀγαθὰ —.

11) δήσας) Vulgo: δείας. Ego Codicem B sequutus scripsi: δήσας, ut iam vidit R. M. van Goens Observ. Misc. Philol. c. II p. 12. Notum Virgilii illud: *spirisque ligant ingentibus*. Aen. II. 217.

12) ὄφεις δὲ νόσον σημ.) Intellige h. l. morbos, qui a graecis filiis Aesculapii ἐρπυστικοὶ nominabantur. Nos dicimus: *Schleichende Krankheiten*. Sic interpretatur nostrum locum etiam Gilb. Wakefield in Silv. Crit. P. III. p. 159. Quod satis manifestum faciet Scholiastes Hom. ad Od. IV. v. 418.: ἘΡΠΙΕΤΑ΄ κυρίως μὲν οἱ ὈΦΕΙΣ —.

13) ἔχθραν) Huius odii ratione scribit Hyperides (Suidas in voc. Παρεΐται.) in oratione contra Demadem, τοὺς ὄφεις μισητοὺς εἶναι πάντας, odio dignos esse serpentes omnes. Huc faciunt etiam Mos. Gen. III. 15.: *Ponam inimicitias inter te et mulierem*.; Theocrit. Idyll. 15.:

Ἐκ παιδὸς τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δέδοικα.

et Plaut. Mercat. Act. IV. Sc. 4. v. 20. et sq.:

*Nempe uxor ruri est tua, quam dudum dixeras
Te odisse aequae atque anguis.* —

14) Οἶον δ' ἂν γυνὴ θηρίου ἐρπετὸν ἔχουσα) Illud ἐρπετὸν ex Cod. B in textu posui. Idem Cod. B tamen haec verba sic ordinat: Οἶον δ' ἂν θηρίου ἐρπετὸν γυνὴ ἔχ.

15) ἐξ ὕδατος ἢ δι' ὕδατος) Ut piscatores et mercatores. Vide nostrum et infra c. 17. et 34. Ἵδρωι autem

ex Dioscoridis Theriac. c. 11. sententia ii sunt, quos alio nomine χερσούρους appellant; Latini: *natrices*. Cum nostro loco conf. etiam II. Petri III. 5.

16) Δρύιναι) Galen. De Theriac. ad Pison. L. I. c. 8.: Ὁ δὲ δρύϊνος ὄφις ἐν ταῖς τῶν δρυῶν ῥίζαις τὸν βίον ποιούμενος, οὕτως ποιηρός ἐστὶ πρὸς τὸ διαφθεῖραι κακῶς, ἅστε, εἴτις, φασὶν, αὐτοῦ ἐπιβλήη, ἐκδέρεσθαι αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ οἴδημα πολὺ γίνεσθαι καθ' ὅλων τῶν σκελῶν. Καὶ ἔτι τὸ θαυμασιώτερόν φασιν, ὅτι καὶ εἰ θεραπεύειν τις ἐθέλοι, τούτων τὰς χεῖρας ἐκδέρεσθαι. Quocum comparandus Paul. Aegin. L. V. c. 15. Quem δρύϊνον Galenus, Paulus Aeg., Aelian. et alii nominant, Nicander aliique δρυϊναν appellant. Gracci hodierni eum appellant *Dendrogailia*, dictione ad veterem nonnihil accedente. Cuius genninam picturam invenies apud Petr. Bellonium in Observatt. L. III. c. 51., ubi etiam de Aspide Veterum legere licet.

17) παρειαί) Conf. Aelian. Hist. Anim. L. VIII. c. 12. et Harpocration. ac Suid. in hoc voc., ubi vide Commentatores. Ceterum pro παρειαί Cod. B habet: παρ-
θενίαι.

18) ἐν πόλει τὰ πολλὰ διατριβόντων.) Illud τὰ πολλὰ ex Codice B in textum recepi propter sententiam, quae plana est.

19) Σήψ) Scholiast. Nicandri Ther. v. 517.: Ἡ δὲ σήψ δμοία ἐστὶ τῇ σάυρα· καλεῖται δὲ καὶ χαλκίς· ἔχει γὰρ ἐπὶ τοῦ νώτου χαλκίζούσας ῥάβδους. Plin. IX. c. 5.: *lacerta, quam hi sepa, alii chalciden vocant* etc. Germani eam dicunt *Kufferader*. Ceterum in Codice B scriptum est: Σηψίας, pro σήψ...

20) διψάς) Suidas: Διψάς. εἶδος ὄφιος — γίνεται δὲ ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀραβίᾳ μάλλον. Κλοῦσι δὲ αὐτῇ μελάνουρον καὶ ἄμμωνά τε καὶ κεντρίδα. quocum comparandus Tourp. in Emendatt. in Hesych. Vol. IV. p. 65. ad illa verba: Ἄμμων — ὄφιος. Κυρηναῖοι. De Dipsadibus vide etiam Lucian. in cogno-

mine tractatu; Lucan. L. IX. v. 756. sqq.; Aelian. Hist. An. L. VI. c. 51. ibique commentatores, atque alios complures.

21) καὶ δίφας) Haec vocabula eiici vult Reiskius. Ego retinui. Nam Hesychius habet: Δίφικτον. ἔφιν, κρεῖτες.

22) καὶ ὁ καλούμενος χερμαίλων) Hanc lectionem meliorem ex Cod. B in textu posui pro vulgata: λέων.

23) φιλ. — σκορπίοι —) Achmet. Oncir. 285.: Ὁ σκορπίος εἰς ἐχθρὸν κακοῦργον καὶ ὀλιγόδοξον κρίνεται. Ἐὰν ἴδῃ τις, ὅτι ἐκρούσθῃ παρὰ σκορπίου: εὐρήσει βλάβην, ἢ νόσον παρὰ ἐχθροῦ τοιούτου, καὶ ἀγαθοῖς ἀνταμείβεται αὐτόν. etc. Itaque σκορπίος idem significat atque hominem natura malum, ut in Antholog. Graec. apud Ammian. Epigr. X. v. 2.: σκορπίος ὦν. Conf. Iacobsii Animadv. ad Anthol. Gr. Vol. II. p. 139. et Wetsten. ad Apocalyps. IX. 3.

Cap. XIV.

1) οἱ λεγόμενοι δόλωνες) De vocabulo δόλωνες conf. omnino Snidam, Du Cang. Gloss. Gr. et Reinesii Var. Lect. p. 640.

2) τοῖς δὲ οὐ φησὶν ἐπιτηδ.) Pro οὐκ scripsi οὐ φησὶν Cod. B sequutus.

3) ψήτται, ἀφύαι) Vulgo legebatur: ψεστοαφύαι, pro quo legendum censet Casaubonus: ἐψήτοι, ἀφύαι. Cui assentitur Schneiderus, paene alter Salmásius, in Critic. Lexic. Gr. in vocabulo ψεστοαφύαι. Ego Ruhnkenium (ad Timaeum s. v. ψίτται per τ̄ scr.) sequor et Reiskium. Quae sequuntur verba: καὶ ἄλλα πολλὰ ἔγδη τῶν ἰχθύων, in Codice B desunt.

4) Ἦδη δὲ τὶ καὶ κατ' εἶδος —) Verba: τὶ καὶ, a me ex Codice B adiecta sunt.

5) κίχλη, φ. etc.) Pisces hi appellabantur nomine: κίχαιδος. Conf. Oppian. Halieut. L. I. v. 127.

6) *ἐπάγουσιν*) Sic pro *σημαίνουσιν ἐπάγειν* scripsimus Codicem B sequenti. Illud *τι* autem post *λανθάνειν* contra Reiskium retinui; supplendum enim *κατά*.

7) *τρεις γὰρ κύει.*) Pro vulgato *τρεῖς* secundum Aristotelem (*Hist. Anim. L. V. c. 9. et c. 11.*), quem h. l. respicit Artemidorus, scripsi: *τρεις*; ter enim quotannis festum edit. Conf. *Athen. L. VII. c. 21.* et Scholiast. *Oppian. Halient. L. I. v. 590.* Asteriscum ante *γὰρ* delevi. Ceterum pro *τρεις γὰρ κύει* Cod. B legit: *τοῖς γὰρ κύειν.*

8) *ἀποδιδύσκονται τὸ γῆρας*) Hoc *τὸ γῆρας* ex Cod. B textui adieci; sic enim paulo post legitur.

9) *οἶον καρῖς*) Illud *οἶον* Cod. B dedit.

10) *κοιλίαν ἡμῶν καὶ ἀποκρίνουσι τὰ σκύβαλα, τὰ αὐτὰ —*) Vulgo *ἐκκρίνουσι τ. σκ.* Nos *ἀποκρίνουσι* posuimus ex auctoritate Codicis B, et quia eodem significato et alibi Noster verbo *ἀποκρίνειν* utitur, ut infra c. 26. In Cod. B tamen pro *κοιλίαν ἡμῶν — παρέχουσι* sic legitur: *κοιλίαν καὶ ἀποκρίνουσι σκύβαλα, ταῦτα τ. λ. σ., ἃ τὴν αὐτὴν παρέχει —.*

11) *οἶον πορφύρα*) Voc. *οἶον* ex Cod. B adiectum est. Idem Codex B habet *λαμβανόμενα* post *γαστέρα* et ante *πάντα*.

12) *καρκινάδες καὶ ἀλιεῦσι καὶ πορφυρευταῖς καὶ κερκινευταῖς πολλάνικς συμφέρουσι.*) Sic legit Codex B: cuius auctoritatem sequutus sic edendum curavi. Antea legebatur: *καρκινάδες, ἀλιεῦσι καὶ πορφυρευταῖς πολλάνικς συμφέρει.*

13) *κοινωνίαν καὶ εὐνοίαν*) In *Epistol. ad Hebraeos XIII. 16.* *εὐποιία* et *κοινωνία* iunguntur. Conf. etiam *D'Orvill. ad Charit. p. 135.*

14) *διὰ τὸ μὴ ὀστέα ἔχειν*) Particulam negativam ex Codice B inserui, ut necessariam.

15) *Θολόν, ᾧ —*) Pro vulgata *δόλον* ex Codice B dedimus *Θολόν, succum sepiae*, ut veram lectionem.

16) *χρῆματα.*) Sic emendavi ex auctoritate Codicis B. Ceteri libri habent: *χρώματα*, mendose. Sententia autem plana est.

17) διολισθῆσαι τὰς ἐπιτάξας τοῦ ἰδόντος σημαίνουσιν: οἶον) Pro μεθῆσαι, ut vulgo, cum Codice B scripsi: διολισθῆσαι. Totum autem hunc locum idem Codex B ita legit: διολισθῆσαι· (sic) τὰς ἐπιτάξας. οἶον —.

18) περιμάς) Hoc in textum recepi Codicis B auctoritatem sequutus, qui tamen hunc locum a voc. εἶδη usque ad voc. σίμος ita habet: ἰδῆ (sic) αὐτοῦ περιμάς, πηλαμύς, σίμη etc. Mox pro κολίας, ut vulgo legebatur, scripsi κολιάς, pro quo Aldus habet: κελυιάς.

Cap. XV.

1) βάτραχοι —) Virgil. Georg. L. III. v. 431.: *ranisque loquacibus* —. Inde coniector ranas pro loquutuleiis et impostoribus accipit. Et Origenes in Exod. c. 8.: *Ranae significant clamosas advocatorum allegationes, qui inani et inflata modulatione perstrepunt*, etc. Vide etiam Wetsten. ad Apocalyps. XVI. 13.

Cap. XVI.

1) καὶ ὅπου ἐπέρχεται) Pro vulg. ἄπεισιν cum Codice B lego ἐπέρχεται. Nam secundum Plinium quoque, ut Rigaltius iam annotavit, Delphini ventum non illinc, quo abeunt, sed ex qua veniant parte praesagiunt. Statim post pro πνευσούμενον, ut vulgo, scripsi πνευσόμενον: pro quo Codex B dat τὸν.

2) Ἐξω δὲ θαλάσσης —) Conf. Wetsten. ad Apocalyps. XIII. 1.

3) κακοῦν —) Cod. B habet: κικῶσαι. Vulgata tamen bene habet. Pro σῶσαι, quod statim post sequitur, scribendum σῶσαι. Et μὴ δὲ ante ἑαυτὸ coniunctim scripsi: μηδὲ, *ne-quidem*.

4) κακούς κακῶς ἐπολέθαι) Cf. Wetsten. ad Matth. XXI. 41. et Gilbert. Wakefield in Silv. Critic. P. II. Sect. 78. p. 52. sq.

Cap. XVII.

1) Λέξοι καὶ αἴθουαι —) De fulice (fortasse αἴθουα) dicit Cicero in Prognosticis:

Cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti
Nunciat horribiles clamans iustare procellas.

Et Plinius tempestatum ac ventorum recensens praesagia scribit: *Ceteraeque Aquaticae Aves concursantes.* Conf. Olavum Magnum de Septentrionalibus volucris L. I. c. 7.

2) ἑταίρας) Sic cum Interprete *amicas* vertente, Reiskio aliisque correxi pro ἑτέρας.

3) ἀγρεμόνας) Sic emendavit Gilb. Wakefield in Silv. Critic. P. III. Sect. 162. p. 193. Vulgo legebatur: ἀγνώμονας, minus bene.

4) τὰ δὲ ἀπολλύμενα οὐ φησιν εὐρεθήσεται; ὅ, τι γὰρ ἂν λ.) Ita lego. Vulgo: τ. δ. ἂ., οὐχ εὐρεθήσεται, ὅτι γ. ἂν λ. Codex B autem hoc modo: τ. δ. ἂ. οὐ φησιν εὐρεθήσεται ὅ, τι ἂν λ.

Cap. XVIII.

1) παρατεθέντας) Sic cum Reiskio legendum pro παρθεθέντας.

2) Καὶ ἡ γυνή — ἄφωρον γεννήσει) Profert hunc locum Dempster. ad Rosini Antiq. Rom. L. IX. c. 31. p. 706. Pro γεννήσει in Cod. B legitur: γεννήσεται.

Cap. XIX.

1) τ. ἀποδήμους ἐκπνάγουσι, —) Vulgo: συνάγουσι. Nos Codicis B auctoritatem sequuti scripsimus ἐκπνάγουσι.

Quod autem idem Codex B statim post, *ἐπανάγουσι*, habet, non, ut vulgo, *εὐρίσκουσι*: in eo non sumus cum sequenti.

Cap. XX.

1) Ὁριθεὺς ἱεροὶ πλ.) Pro *ἱεροὶ* legi vult Reiskius *ἄδροι*. Sed non opus. Nam *ἱεροὶ* idem est ac *μεγάλοι*. Sic Latinis *sacer* pro *magnis*.

2) τὸ προστυχὸν) Sic cum Codice B lego pro *περὶ τὸ τυχόν*, ut libri habebant.

3) Οἱ δὲ μικροὶ καὶ σπερμιολόγοι —) Profert hunc locum Wetsten. ad Act. Apostol. XVII. 18.

4) οὐκ ἔστιν ὅτε ἐνδεεῖς —) Sic legendum est, et sic quoque Codex B exhibet, non, ut in textu vulgato, *οὐκέτι ἐνδεεῖς* —. Nostra scriptura respondet praecedentibus verbis: *ἔστιν ὅτε*.

5) Ἄετὸν ἰδεῖν —) Cf. Wetsten. ad Apocalyps. VIII. 13. Paulo post pro *ἄγει* post *ἀπόδημον* melius legendum: *ἐπανάγει*. Eodem modo Interpres: *reducit*.

6) ἀτάραχον ἰδεῖν ὁμοίως ἀγαθὸν ἀνδρὶ;) Verba *ἰδεῖν* et *ἀνδρὶ* ex Cod. B in textu posuimus. Aquila enim non ad feminam, sed ad virum referenda est.

7) Ἄετὸς ἐπικαθεσθεῖς τῇ κεφαλῇ τοῦ ἰδόντος) Pro *ἐπὶ τὴν κεφαλὴν* scripsi: *τῇ κεφαλῇ*, partim Codicem B sequutus, partim quia et infra c. 22. Noster habet: *ἐπικαθεζόμεναι δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ ἰδόντος* —.

8) Ἔθος γὰρ τι παλαιὸν τοὺς ἀποθανόντας τοὺς γε τοιοῦτους πλάσσειν τε καὶ γράφειν ἐπ' αἰτῶν ὀχομένους, καὶ —) Ita exhibet Cod. B, in quo tamen scriptum est *τοιοῦτοις*, quod mutavi in *τοιοῦτους*. Antea legebatur: *Ἔθος γὰρ παλαιὸν ἀποθνήσκοντας τούτους πλ. τ. κ. γε. ἐπ' αὐτῶ δ., καὶ* —. Pro *ἐπ' αὐτῶ* iam S. Bochartus scripsit *ἐπ' αἰτῶν* in Hierozoic. T. II. L. II. c. 2., ubi praeter nostrum alii quoque loci ad hanc consuetudinem pertinentes proferuntur. Conf. Herodian.

Historiar. L. IV. c. 2. §. 10. et sq. p. 145. sq. edit. Wolfii. Vide etiam Dempster. ad Rosini Antiq. Rom. L. III. c. 18. p. 214. et p. 216.; Io. Petri Bellorii Observatt. ad Veter. Lucernas Sepulcr. P. II. Figur. IV. in I. Gronovii Thesaur. Ant. Gr. Vol. XII. et Pierii Hieroglyph. L. XXIV.: Pavo. cap. 9.: Feminarum consecratio.

9) *σημαίνει δὲ ὁ ἀετός καὶ τὸν ἐνεστῶτα ἐνικυτόν*) Noster infra L. V. S. 57.: ὁ — ἀετός ἐσήμαινε τὸ ἔτος, ἐν ᾧ ἔμελλεν —. Hesychius: Ἀέτεα. τὰ τῶ αὐτῷ ἔτει γεννώμενα. ubi videndus Alberti. Conf. etiam Coray ad Heliodor. Aethiopic. L. IV. c. 14. ad verba: ἀετὸν ᾤμων — φέροισα, Tom. II. p. 158.

10) Ἄρπη —) Scholiast. ad Hom. Iliad. L. XIX. v. 350.: Ἄρπη. εἶδος ὀρνέου. τινὲς ἰκτῖνον κλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φηγῖν. et Hesychius: Ἄρπη. — ἡ ὀρνέου γένος, κατὰ Λατίνους. ad quem locum vid. Alberti.

11) ὁ αἰγυπιός —) Suidas: Αἰγυπίον. οὗτως οἱ παλαιοί, ἀλλ' οὐ γῦπα. etc. Vide et Antonin. Liberal. Fab. 5.

12) Κόρξξ — ἀλλάσσει τὴν φωνήν.) Noster L. IV. c. 56.: τὰ πολλὰς χρώμενα φωνὰς —, ὡς κόρξξ etc. Plin. Hist. Nat. L. X. c. 12.: *Pessima eorum* (sc. corvorum) *significatio, quum glutunt vocem veluti strangulari.* Conf. Aldrovandi de Avibus T. I. p. 693. Ceterum profert nostrum locum etiam Wetsten. ad Epist. ad Galat. IV. 20. ad illa verba: ἀλλάξαι τὴν φωνήν. et ad Matth. XXVI. 34.

13) φάσσαι δὲ καὶ περιστρεφάι γυναῖκες σημ. —) Sic Helena Lycophroni vers. 85. τρήρων dicitur, et secundum Scholiastem quidem διὰ τὸ λάγνον. Et vers. 131.: πελέας, ubi exponit idem Scholiast. πέρηνη. Conf. Taubmann. ad Plaut. Bacchid. Act. I. Sc. 1. v. 35. ad voc. *Turturem.*; Commentatores ad Petronii Sat. c. 85. ad verba: *Par columbarum.*; Manuel Phile de Animal. Proprietate p. 72. edit. de Pauw: Περὶ φαττῶν, ubi tamen φάτται significant, ut germanice dicam: *züchtige Weiber*, et Gilb. Wake-

field Silv. Critic. P. III. Sect. 146. p. 134. ad I. Tim. II. 9.

14) Σημαίνουσι δὲ περιστέραὶ καὶ —) Appulei. Metam. L. VI. p. 393. edit. Oudend.: *De multis, quae circa cubiculum dominae stabulant, procedunt quatuor candidae columbae, et hilaris incessibus picta colla torquentes, iugum gemmeum subeunt: susceptaque domina laetae subvolant.* Virgil. Eclog. III. v. 68. et sq.:

*Parta meae Veneri sunt munera: namque notavi
Ipse locum, aeriae quo congressere palumbes.*

Cur in tutela Veneris sint columbae, fabulam refert Lutatius ad Stat. Thebaid. IV. 226. unde apud Statium I. Sylv. 11. 102. Veneri dixit Cupido: — *Illic nostrae deflevit fata columbae.*

15) κατὰ μόνας καὶ πελαργοὶ καὶ γέραναι) Pro vulgato κατὰ μόνας divide scripsi: κατὰ μόνας, et πελαργῶς et γέραναι; cum Cod. B mutavi in πελαργοὶ et γέραναι num. plural.

16) μελετῶν Ἰστασθαι.) Haec verba, pro quibus vulgo legebatur: μετανίστασθαι, ex Codice B in textum revocavi, ut respondeant iis, quae proxime antecedunt.

17) ὁ πελαργός — γενεῶσιν ἐπικουρίαν.) Ciconia Pietatis symbolum est, quod parentes aetate fessos, teste Plinio L. X. c. 23., alis suis ferat et nutriet. Ambrosii Hexaëmeron. L. V. c. 16. §. 55.: *Quam vero rationabilium non excedat pietatem ac prudentiam avis huius (sc. Ciconiae) clementia considerandum, quam nec post exemplum quidem irrationabilium quisquam nostrum imitari potuerit. Nam depositi (i. e. desperati) patris artus per longævum senectutis plumarum tegmine alarumque remigio nudatos circumstans soboles pennis propriis fovet. Et quid dicam, collatitio cibo pascit, quando etiam ipsa reparat naturae dispendia, ut hinc atque inde sublevantes senem sulcro alarum suarum ad volandum exerceant, et in pristinos usus desueta iam revocent pii patris membra? Quis nostrum*

levare aegrum non fastidiat patrem? etc. Et idem Ambros. ead. §. de Ciconia scribit: *Nam Romanorum usupia avis vocatur.* — *Pios enim filios patrum prius oportuit iudicio praedicari. Habent etiam universorum suffragia; nam retributio beneficiorum ἀντιπελάργησις nominatur.* Si quis plura legere velit, legat Proverbium: Ἀντιπελάργειν, et Hieroglyphica Horapollinis et Ioannis Pierii Valeriani. Memorabile est, quod refert Christi Martyr Cornelius Musius de Ciconia Deiphica in Epigrammate, quod Patrum nostrorum memoria accidit. Vide etiam Weststen. ad Epist. I. ad Timoth. V. 4. ad voc. ἔκγονα. Ceterum Cod. B nostrum locum sic habet. ὁ π. δ. τ. γ. ἀπὸ τῶν ἐκ γόνων εἰς τὸ κέας ἐπικ., ubi pro ἐκ γόνων et τὸ κέας coniunctim scribendum: ἐκ γόνων et τοκέας.

18) —, εἰ μὴ πρὸς τῷ ἀποθνήσκειν ᾗ.) Verbum ᾗ ex Aldo et Codice A in textum revocavi. Etiam Cornarius id expressit: *sit.* Ista autem fabula est, quod tantum morti vicinus canat. De cygnis tamen Islandicis narravit Paulinus Vidalinus in oratione panegyrica in Regem Daniae his verbis p. 28.: *Denique etiam cygni sive clores, quos eruditorum gratia hic memorare libet, cum aliquem mihi dilectissimum quondam praeceptorem audierim mirari, quod veteres de cantu cygneo tam multa profuderint, quos tamen recentiori aevo nec in his locis, nec in Italia, nec in ulla alia Europae regione cantare quisquam audivisset — mirabar ego hunc sermonem, qui ipse in mea quidem patria sonoram illam et amoenam cygnorum vocem saepe non sine voluptate audiveram: quare valde gaudebam, quod ego ipse testis oculatus atque auritus hanc antiquissimam traditionem contra recentiorum dubia confirmare possem.* Vide etiam Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Apollin. v. 5.: ὁ δὲ κύκνος ἐν ἡέρι καλὸν αἰείδει.

19) καὶ τὸν κλέπτην δὲ καὶ τὸν δραπέτην ἐγγύς) Vulgo legebatur: καὶ τὰ κλαπέτα καὶ τὸν δρ.έ. Nos Codicem B sequimur.

Cap. XXII.

1) Μέλισσαι γεωργοῖς μὲν —) Aelian. H. A. L. I. c. 11.: Ἐχουσι (scil. αἱ μέλιτται) δὲ καὶ μαντικῶς, ὥστε καὶ ὑετῶν καὶ κρύους ἐπιδημίαν προμαθεῖν· καὶ ὅταν τούτων τὸ ἕτερον, ἢ καὶ ἀμφότερον ἔσσεσθαι συμβάλλωσιν, οὐκ ἐπὶ μήκιστον ἐκτείνουσι τὴν πτῆσιν ἐκ τῆς νομῆς, ἀλλὰ περιποτῶνται τοῖς σμήνεσι, καὶ οἶονεὶ περιθυροῦσιν. Ἐκ δὲ τούτων οἱ μελιττουργοὶ οἰωνισάμενοι προλέγουσι τοῖς γεωργοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπιδημίαν τοῦ χειμῶνος. Δεδόικασιν δὲ ἄρα οὐ τοσοῦτον τὸ κρύος αἱ μέλιτται, ἕσον τὸν ἕμβρον τὸν πολὺν καὶ τὸν νιφετόν.

2) — στρατηγεῖν μὲν καὶ δημιουργεῖν ἐπιχειροῦντι ἀγαθαί) Cf. Is. Casaubon. in Capitolinum, ad illa verba: *Lius status in omni Hetruria examen apum replevit.* Apes in numis Graecorum Romanorumque ob multiplicem industriam et mellis praestantiam, sapientiae et dignitatis sunt symbola. Qua de re Spanhem. de Praest. et Us. num. diss. 4.

3) Σφήκες —) Hinc sycophantae et vespis comparantur, et aculeis instrui solent. Vide Tib. Hemsterh. ad Lucian. Contemplant. p. 511. ad verba: Ὡς περ σφήκες. Numerat vespas inter prodigia Livius L. 35. c. 9.: *a Capua nunciatum est, examen vesparum ingens in forum adrolasse, et in Martis aede consedissee. eas collectas cum cura, et igni crematas esse.* Fuisse tamen in fano Monetae examen vesparum, ut in templo Concordiae nidus ciconiarum, colligunt aliqui e Sulpit. Sat. v. 53.:

Convenit, ut vespis, quarum domus arce Monetae,
Turba rigens strictis per lutea corpora telis.

ubi vide Commentatores.

4) Ἀκρίδες — μάστακες) Etymolog. Magn.: βροῦχος, εἶδος ἀκρίδος, παρὰ τὸ βροῦκειν, τὸ ἐσθίειν, βρούκος· καὶ βροῦχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὄ. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ μάσταξ καλεῖται, παρὰ τὸ μαστᾶσθαι. Νίκωνδρος: Μάστακι σιτοβόρω ἐναλίγκιος: — Κλείτταχος δὲ φησιν, ὅτι κατὰ Ἀμβρακιωτικῆς μάσταξ καλεῖται ἡ ἀκρίς. Schol. a

Villoison.

Villoison. edit. ad Homer. Iliad. IX. v. 324.: ἔτι οἱ γλωσσογράφου μάστακx, ὡς τὴν ἀκρίδx. σημαίνει δὲ μάσημα καὶ βρώμα. Eadem Schol. ad Hom. Iliad. XXI. v. 12.: ἀκρίς δὲ παρὰ τὸ ἀρίζων, ὃ ἐστὶ τὰ ἄκρα τρώγειν. Scholiast. Aristophan. ad Acharn. v. 150.: εἶδος δὲ ἀκρίδων οἱ πάροντες. εἰσι δὲ οὔτοι Ἑλλάδαροι Ἀπτικοὶ πάροντες. Vid. et Alberti ad Hesych. sub his voce.

Cap. XXIII.

1) πλεῖν καὶ εὐπλοεῖν ἀγαθόν —) Verba καὶ εὐπλοεῖν a me ex Cod. B adiecta sunt, ut respondeant iis, quae non multo post sequuntur, — πλέοντα χειμάζεσθαι.

2) — τοὺς οἱ ἀνάγκην — ὑφ' ἡμῶν φιλομενούς) Hunc fortasse locum tangit Hesychius haec scribeus: Ἐπίσπειρον σχοιῖον. τὸ ἀναγκαϊότατον. ἐν γὰρ χειμῶσι τοῖς σχοιῖοις πιστεύουσι. δηλοῖ οὖν τοὺς ἀναγκαῖους φίλους.

3) δανείων εἰσι σημαντικά) Antea perperam legebatur: σομαντικά. Codd. MSS. habent σημαντικά.

4) Ἀντιπρόσωπον —) Hoc vocabulo Noster nititur pro prora vel insigni prorae. Quod ad metaphoram attinet, non est ea insolens, sed elegans; Graeci enim saepe navis prorae faciei assimilant humanae, vocantes eam μέτωπον, et latera eiusdem παρειάς. Unde naves poetis Gr. dicuntur μιλιτοπάρηαι et φοινικοπάρηαι. Thucyd. L. II. c. 90.: Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μεταπηδὸν ἔπλειον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. ubi Scholiast.: τὸ δὲ μεταπηδὸν, πάλιν τὸ κατ' εὐθειᾶν πλέειν ἐστὶ. τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεῶς ἢ πρόρα ἐστὶ. λέγει οὖν, ὅτι τὰ μέτωπα, ὃ ἐστὶ, τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Etiam Latinis *frons*, *facies*, et al. Ceterum conf. Achill. Tat. L. III. c. 1. et c. 2. et D'Orvill. ad Charit. p. 627.

5) ἐνθήκην τοῦ πλοίου.) Sic Noster et infra c. 68.: μετὰ γὰρ ὄλου τοῦ εἴκου καὶ τῆς ἐνθήκης τῆς ἰδίας ἀποδημήσει — et l. 4. c. 27.: ἔτυχε δὲ ὦν μυσσώλης: ἀπώλεσε ἐνθήκην, suas

merces. et Demosth. contra Zenothemidem initio: ἐντιθένα
 χρήματα εἰς ναῦν.

6) τοὺς τοιχάρχους) Sic scripsi pro τ. τοιχάρχας, ut
 vulgo.

7) ὅς ἔδοξε — ἀπολωλεμένα) Vulgo: ἀπολωλέναι, men-
 dose. Postulat sententia verbum activum: ἀπολωλεμένα, et
 sic quoque Codex B dat. Eodem modo Interpres: *per-*
didisse.

8) τ. δανεισταῖς τοῖς ἔχουσιν ὑποθήκην τὴν ναῦν) Demo-
 sthen. adv. Phormion.: τοῖς δανεισταῖς οὐ παρεσχόντα τὰς ὑπο-
 θήκας. Harpocratio: ὥστε δανεισάμενος παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῇ νηΐ
 τρισχιλίας δραχμάς, *oppignerata nave ter mille drachmas a*
nobis mutuatus esset sub usuris. Lege et Isocratis
 Trapezitic. Ceterum pro ὑποθήκην Cod. B habet: εἰς ὑπο-
 θήκην.

Cap. XXIV.

1) Ἄριστρον ἀγαθὸν πρ. γ. κ. παιδῶν γονῆν) Aristacnet.
 I. epist. 19.: ἐπ' ἀρότρῳ παιδῶν γνησίῳν ἐρωμένην ἠγάγετο γα-
 μετήν. — cf. Gell. IV. 3., Desider. Herald. ad Arnob.
 VII. p. 263. et T. Hemsterh. ad Lucian. Timon. T. I.
 p. 127. ad verba: ἐπ' ἀρότρῳ παιδῶν etc.

2) Ἄξιον) Ita scripsimus. Antea erat: ἀξίον.

3) μίσχος) Vulgo μίσχος. Nos dedimus μίσχος.

4) ζυγώδεσμα δὲ, καὶ ὁ λεγόμενος ἀμφιδέτης, πρὸς πάντα)
 Pro κατὰ ante πάντα scripsi πρὸς Codicem B sequutus.
 Et pro ζυγώδεσμα Cod. B legit ζυγώδεσμος, quae lectio h. l.
 fortasse melior.

5) — τοιαῦτα ἔτοιμα εἰς τροφήν εἰσι.) Vulgo: τ. ἔτοι-
 μοι εἰσι τροφαί. Nostra lectio Codici B debetur. Theop-
 phanis Noni Epitom. de curatione morborum c. 250.:
 Καρκίνος — γίνεται — καὶ ἐν τοῖς μαζοῖς μέγιστα τῶν γυναικῶν,
 διὰ τὸ χαύνοσθαι ὄντας καὶ ἔτοιμους εἰς ὑπόδοχὴν τῆς παχύτητος ὕλης.

6) — καλιαι καὶ πάντα, ἐν οἷς) Pro vulg. καλειοι cum Reiskio aliisque scripsi καλιαι, et articulum τὰ post πάντα cum eodem Reiskio et Desid. Heraldo ad Arnob. adv. Gent. L. IV. p. 131. delevi, ut ex ultima proximi vocabuli πάντα syllaba natum.

7) Ὅθεν οὔτε συντριβόμενα — ἀγαθὰ νερόμ.) Vulgatam οὐδὲ post ὅθεν mutavi in οὔτε propter sententiam, et pro ἀγαθόν, ut in vulgatis, ex Codice B dedi ἀγαθὰ.

Cap. XXV.

1) — βαλανηφάγοι.) Huc pertinet illud oraculum vetustissimum, quod integrum exstat apud Herodotum L. I. c. 66., quodque male interpretati Lacedaemonii illo Tegeatibus bello superati sunt. Ceterum nihil notius βαλανηφαγία veteris Graeciae et imprimis Arcadum. Πολλοῖς enim, ut Galen. de Alimentor. Facultatibus L. II. c. 38. scribit, τῶν σιτηρῶν ἐδεσμάτων ἑμοίως τρέφουσιν αἱ βλάκαιοι, καὶ τό γε παλαιόν, ὡς φασιν, ἀπὸ τούτων μόνον διέζων οἱ ἄνθρωποι. Ἀρκάδες δὲ καὶ μέχρι πολλοῦ κράνου, τῶν ἄλλων ἀπάντων Ἑλλήνων τοῖς Δημητρίοις καρποῖς κρωμέων. — —. ἄρισται γὰρ ἐκεῖναι τῶν βλαάων εἰσιν, ἔνιοι δὲ λοπίμοις αὐτοὺς ὀνομάζουσιν. οὔτοι καὶ μοῖοι τῶν ἀγρίων καρπῶν ἀξιόλογον τροφήν διδάσκει τῷ σώματι. etc. Et idem Galen. de probis pravisque alimentorum succis cap. 4.: —. ταῦτα; μὲν οὖν τὰς βλαάνους, ὡς ἔφην, ἐπιθίουσιν οἱ ἄνθρωποι πότε ὠμάς, ἐνίστε δὲ ὀπτῶντες, ἢ ἐψῶντες. Sed hodieque sunt, qui quercuum fructu victitent, ut discimus ex libro: Bemerkungen auf einer Reise durch Frankreich, Spanien, und vorzüglich Portugal, von D. Heinrich Friedr. Link, Professor zu Rostock, und verschiedener Gelehrten - Gesellschaften Mitgliede. T. I. p. 155. sq., ubi haec leguntur: *Auf der andern Seite (von Arrayolos und Montemor o novo) gegen Lissabon zu sieht man viele Gärten, worauf Wälder von immergrün-*

nen Eichen folgen. Dieser Baum macht den Reichthum der Gegend aus, und ernährt eine Menge Menschen. Es werden hier nämlich viele Schweine gemästet, nach Aldea Gallega gefahrt, und von dort nach Lissabon eingeschifft. Die Eichen sind allen übrigen Arten von Eichen zur Mast vorzuziehen; 40 alqueires von diesen thun dasselbe, was 60 von den Eichen des Korkbaumes leisten. Auch werden sie geröstet von Menschen gegessen und haben gar keinen unangenehmen Geschmack, doch geben sie nur eine Speise für die Armen. Man bekümmert sich um die Cultur dieses Baumes gar nicht, sondern überläßt es ganz und gar der Natur, ihn zu vermehren, eine erstaunliche Nachlässigkeit bey einem so wichtigen Gegenstande. Das Holz ist röthlich, fest und gut, wird meistens zu Karren verbraucht, auch werden die Kohlen sehr geschätzt. Ich habe schon oben, bey Gelegenheit der Spanischen Wälder, von diesem Baume geredet, wo er ebenfalls zur Mast, und den Menschen zur Speise dient. Ich merke hier nur noch an, dass der Baum von Quercus Bellote Desfontaines nicht verschieden ist; von Linné mit einer andern Art, die weniger convexe Blätter hat, unter Quercus Ilex geworfen wurde. Portugiesisch heißt er azinheira, und die Frucht bolota.

2) Δηλοῖ δὲ καὶ πρεσβύτην διὰ τὸ πολυετές) Huc Myrini Epigr. Antholog. Gr. ed. Jacobs. T. II. p. 94.:

Τὴν μαλακὴν Παφίης Στατύλλιον ἀνδρόγυνον, δρῦν

Ἐλκειν εἰς Ἀῖθην ἡνίκ' ἔμελλε χρόνος, etc.

Quidquid annosum est, δρῦν appellant Graeci. Statyllius in stadio Veneris sinistrae insenuit. Hinc δρῦν μαλακὴν vocat Myrinus: ut Toupius dicit in Emendatt. in Suid. Vol. II. P. III. p. 338.

3) — κερπὸν αὐτῶν) Hoc αὐτῶν a me ex Codice B adiectum est.

4) χάρειν; και αποδημίαν και φυγήν δια τήν περι τὸ δένδρον ιστορίαν, και αποτυχίαν τῶν προσδοκωμένων δια τὸ πικρὸν και ἄβρωτον. Ἴατροῖς δὲ και) Vulgo legebatur: χάρειν· και αποτυχίαν τῶν προσδοκωμένων δια τὸ πικρὸν και ἄβρωτον. Ἴατροῖς δὲ και —. Codex B autem hunc locum sic habet: χ., και αποδημίαν και φυγήν, και αποτυχίαν τῶν προσδοκωμένων δια τήν περι τὸ δένδρον ιστορίαν. Ἴατροῖς δ. κ. —. Ex his duabus nostram cernimus lectionem, quae verissima videbatur.

5) Κυπάρισσος —) Theocrit. Idyll. XI. 45.: — ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. et Scholiast.: ῥαδιναὶ τὸ ἐπίμηκες και λεπτόν, τὸ ῥεῖα ἤγουν εὐκόλως θονούμενον; cuiusmodi est cupressus, quum vento agitur. Virgilio in Culice dicitur: *Laeta cupressus*, ab altitudine insigni. Arbores enim altae laetae dicuntur, sicut *laetae segetes* eidem Virgilio in Georg. L. I. v. 1.

6) ἀκηδίας και φυγῆς) Vulgo legebatur: ἀκηδίας και φόβων. Nostram lectionem Codex B dedit.

7) ῥοαί) Vulgo: ῥοαί, per ἰῶτα in syllaba priore. Nos magis attice scripsimus ῥοαί, sine ἰῶτα. Nam Galenus de Alim. Fac. L. II. c. 23. haec animadvertit: οἱ δὲ Ἄττικοὶ μὲν ἄνευ τοῦ ἰῶτα τήν πρώτην τῶν ῥοαῶν ἔχουσι συλλαβήν, μᾶλλον οἱ Ἰῶνες μετὰ τοῦ ἰῶτα. Et sic quoque supra L. I. c. 73. Noster scripsit: ῥοαί, sine iota.

8) ὀξύαι και μελίαι) Sic legendum. Antea mendose scriptum erat: ὀξείαι και μελίαι. Nam ex illarum arborum ligno etiam hastae fabricabantur, ut dicit Iul. Pollux L. V. Segm. 20.: Καὶ τὰ μὲν ἀκόντια ἔσται μελίαις ἢ ὀξύαις, στρεφνὰ, εὐπαγῆ. Et Eustath. ad Princip. Odyss. XXIV. quosdam dicit νεκυίαν scribere κατὰ τήν μοίαν; quosdam vero νεκυίαν κατὰ τήν ὀξύαν τὸ φυτὸν, ἐφ' ἧς και βέλη κατ'ε τινας ὀξυόεντα. et Homer. Iliad. V. 50.: — ἔγχεϊ ὀξυόεντι. ad quem locum Scholiast.: — ἀπὸ ὀξύαις, εἶδους δένδρου, κατεσκευασμένου. Ad nostrum locum facit etiam Schol. a Villoisonio edit. ad Homer. Iliad. VI. 201.: — ἀλλ' ἐπεὶ μελίαι

τὸ δένρον ἐπὶ τοῦ δένδρου τῆς μελίας, καὶ εὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τᾶμε, δῆλον ὡς καὶ τὸ μελίανον ἔγχος, ἐκ μελίας τοῦ δένδρου· οὐ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ τὸ μακρὸν καὶ ἔγχος ἐξυόοντα, τὰ ἐξ ὀξύος τοῦ δένδρου, ὡς καὶ Ἀρχιλόχος, ὀξύη ποτᾶτο, ἀλλ' οὐ τὰ ὀξέα, ὡς οἱ Γραμματικοὶ ἀποδεδώκασι.

9) τοῖς ἐπὶ πόλεμον ἔρμῳσι) Pro ἔρμῳσι Cod. B dat ἔρμωνίνοις. Bene. Nam et alibi Artemidorus sic loquitur. Sed prius quoque in Nostro passim invenitur, ut supra c. 20.: τοῖς ἐπὶ πρᾶξιν ἔρμῳσι.

10) τοῖς μὲν διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι ὄπλα) Sic in Codice B scriptum est, qui tamen post διὰ habet τὸν, quod in τὸ μυיאίνι. Vulgo legebatur: τοῖς μὲν διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐργασίαν.

11) τοῖς δὲ διὰ τὴν αὐτῶν ἐργασίαν) In Codice B est: τοῖς δὲ δι' αὐτῶν ἐργασίαν. Vulgata tamen bene habet. Αἴγειροι: — τεκτονικοῖς συμφέρουσι — διὰ τὴν αὐτῶν ἐργ. Populi nigrae usum ad ἄντυγας δίφρου docet Homer. Iliad. IV. 482. sqq. in quem usum Theocrit. XXV. 247. praefert caprificum. αἴγειρον γῆς τῶν Κελτῶν καὶ Ἡριδαίου θρέμμα vocat Pausan. V. 14.

12) λεύκη ἀθληταῖς συμφ. —) Theocrit. Idyll. II. v. 121.:

Κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔργον,

et ad hunc locum Scholiast.: Ὀλυμπιονίκος φησι τὸν Ἡρακλέα καταλθόντα εἰς ἄβου, εἰρεῖν παρὰ τῇ Ἀχέροντι φουρμένην τὴν λεύκην, καὶ εἰς ἀνθρώπους κομίσαι, ἣν Ὀμηρος ἀχερωίδα καλεῖ, ὡς ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ ἔχων τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς λεύκης τοῦ φυτοῦ τοῦ Ἡρακλέος, πανταχόθεν περιεπιλημένον περιζώστροις πορφυραῖς. ἔστεφανωμένος δὲ, φησι, λεύκη ἐληλύθει δὲ Δέλφισι, ὅτι ἀθλητικός ἐστίν, ὡς καὶ Ἡρακλῆς: οἱ γὰρ ἀθλητικοὶ τούτῳ ἔστεφανοῦντο ὡς ἱερῷ· ἱερὸν δὲ ἦν τοῦτο Ἡρακλέος τοῦ πολλοὺς ἄθλους διενεγκόντος, ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος τοῦτο εἰς ἀνθρώπους κομίσαι.

13) οὐ πάνυ τι) Sic cum Reiskio legendum pro οὐ π. τοι. Sic et infra c. 53.

14) — οὐδὲν ἄλλο ἐ. ὄνειρονειρία, ἢ ὁμοίου παράθεσις.) Aristotel. περὶ τῆς καθ' ὕπνου μαντικῆς c. 2.: τεχνικώτατος δ' ἐστὶ κριτῆς ἐνυπνίων, ὅστις δύναται τὰς ὁμοιότητας θεωρεῖν.

15) σημ. καὶ ἄτοπα ἐν ταῖς ἀποβ.) Praepositionem ἐν ante ταῖς ex Cod. B inserui, in quo tamen desunt καὶ ἄτοπα.

Cap. XXVI.

1) ταῖς ἑαυτῶν) Scil. κεφαλαῖς, ut et Reiskius voluit. Cornarius intelligens: γυναιξί, vertit: — *obedientes uxori- bus suis*, male, ut mihi quidem videtur.

2) καὶ τὸ μολ.) Articulum τὸ ex Codice B addidi.

3) — κεφαλῆς κατατιληθῆναι:) Ita scripsi. Libri vulgati habent: κατατιληθῆσαι. Cod. B autem dat κατατιληθῆσαι. Nostra scriptura melior videbatur: modo accusativi: ἑταῖρον καὶ συνήθη — φίλον, qui antecedunt, absolute sumantur. Non multo post cum Reiskio scripsi προστιληθῆναι pro προστιληθῆναι, ut in libris erat. Et mox praepositionem ὑπὸ ante αἰσχύνῃ cum eodem Reiskio deleui. Pro Futuro προσθήσειν, quod sequitur, fortasse scribendum putet aliquis προσθήσει in Aoristo, partim propter ἦν εἰκόσ, quod antecedit, partim quia statim in eadem orationis serie Aoristus sequitur: καταφρονῆσαι. Sed ut Attici saepe Aoristum pro Futuro ponunt: ita Futurum pro Aoristo. Ut Thucyd. L. VIII. p. 538.: διενσοῦντο βοηθήσειν —.

4) μολύνειν δόξειε) Pro vulgata: μολύνοι, ex Codice B dedi μολύνειν δόξειε; quamvis δόξει pro δόξειε in Cod. MS. legatur. Quae sequuntur verba κατὰ σκελῶν ἄφεις, Graecis proprie dicuntur de infante.

5) καὶ πρὸς ἐσχάτοις ὄντες) Scil. χρόνοις: qui in agone sunt constituti. Noster infra L. III. c. 60. pro eo dicit: οἱ ἐσχάτως ἔχοντες. Et sic quoque Marc. V. 23.: ἐσχάτως ἔχει. ad quem locum vide Weisten.

6) — τὸ τὴν κοίτην μολύναι) Cf. Wetsten. ad Epist. ad Hebr. XIII. 4.

7) Πάντων δ' ἂν εἴη σφαλερώτατον καὶ φοβερώτατον) Sic dedi Codicis B auctoritatem sequutus. Vulgo legebatur:

ἐπισφαιλέστερον καὶ φοβερώτερον προ σφαλερώτατον καὶ φοβεριώτατον. Me non fugit, Graccos ponere Comparativum pro Superlativo: ut Liban. Orat. XVI. inil.: πλέον ἀμείνων. et Geoponic. L. II. c. 21.: ἡ ὄνειξ (κόπρος) γονιματάτη τῆ φύσει οὔσα καὶ πᾶσι τοῖς φυτοῖς μάλιστα χρησιμώτεσσα, ut alios locos mittam. Sed tamen in nostro loco Superlativus aprior videbatur.

8) ἀποπατεῖν ἐν ναῶ Θεοῦ) Huc Hesychius: τὸν ἀλόγικα θαιεύοντα ἐν τῇ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐαυτὸν αἰτιάσασθαι καὶ θνήσκειν. et Pers. Sat. I. sub fin.:

— heic, inquis, veto quisquam faxit oletum.

Pinge duos angues: pueri, sacer est locus; extra Meite. —

Conf. et Vatican. proverbior. append. Cent. I. prov. 82., Suid., ac praeter hos etiam Borremans. in Var. Lect. c. 5. et Antonii Thysii Collation. Legum Atheniensium et Romanorum. (in Gronov. Thesaur. Ant. Gr. Vol. V. p. 1373.)

9) ἄφοδος γὰρ καλεῖται.) Etymol. M.: Ἄφοδος, ὃ ἀπόπατος, οἶονει ἔξω τῆς ὁδοῦ γινόμενος· πάτος γὰρ ἡ ὁδός. et Idem: Ἀπόπατος, ἡ τῶν σιτίων διὰ γαστρὸς κένωσις· καὶ ἀποπατῆσαι· παρὰ τὸν πάτον, ὃ ἐστὶ τὴν ὁδόν· τὸ ἄποθεν τοῦ πάτου γινόμενον. καὶ ἀποπάτημα, αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὐπολις Χρυσογενεῖα: τί γὰρ ἐστ' ἐκεῖνο? ἀποπάτημ' ἀλώπεκος —. Verecundus loquendi formas, quibus τὸ ἀποπατῆσαι a Veteribus honeste fuit expressum, dabit Valckenaer ad Herodot. p. 330. 24.

10) — ἀποφορτίσασθαι.) Profert hunc locum Wetsten. ad Act. Apost. XXI. 3. ad verbum: ἀποφορτιζόμενον. ubi tamen pro τε post αὐτῶ est perperam impressum: δε.

Cap. XXVII.

1) — κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν) Articulum τὴν ex Cod. A et Aldo in textum revocavi.

2) Θεωμένου τὸν ὄνειρον ἀποφέρωσιν.) Sic Cod. B dat; qui tantum in eo discedit, quod pro coniunctivo ἀποφέρωσιν habet indicativum ἀποφέρουσι. Antea legebatur: τε-
θεωμένου τὸν ὄνειρον ἐπιφέρωσιν.

3) καὶ μάλιστα κακόν, ἐὰν κ. ε. θ. ἐμβάλωσι.) Haec lectio, quam Cod. B dedit, aptior videbatur, quam vulgata: κ. μάλλον κ., ἐ. κ. ε. θ. ἐμβάλωσι. Quod antecedit participium συναρπάσαντες est attice positum pro συναρπάσωσι.

4) ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ὄνειρῳ) Praepositionem ἐν, quae ante τῷ erat, cum Reiskio in ἐπὶ mutavi.

5) ἀηδεῖς, καὶ ὄχλον διὰ ὄχλους, ut in vulgatis, cum Cod. B in singul. ὄχλον mutavi, ut aptiorem. In eodem Codice B post ἀηδεῖς et ante καὶ ὄχλον leguntur verba: καὶ πολλὰς ἀηδίας, quae tamen reieci.

6) μηδὲ) Ita coniunctim scripsi; quum antea esset: μὴ δὲ, duobus vocabulis.

7) ἐὰν ἐν ποταμῷ νήχεται.) Ita Rigalt. et Reisk. legunt, quos sequutus sum. Vulgo: ἐὰν ποταμῷ ν. Codex B autem dat: ἐὰν εἰς ποταμὸν ν., quae lectio mihi quidem etiam melior videtur.

8) διϋπνίσαι.) Vitiose editum: διϋπνήσαι, pro διϋπνίσαι. Sed et usitatum hoc Graecis, qui alterum ignorant.

9) — τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὄντων) Hoc ὄντων a me ex Codice B adiectum est.

10) — διαβάλλει τὴν γυναῖκα, ἢ τὸν παῖδα, ἢ τινὰ τῶν —) Verba ἢ τὸν παῖδα Codex B dedit. Cum nostro loco comparandus Iac. Tollins in Fortunit. c. XI.

11) πλημμυροῦντος —) Ita Codicis A et Aldi auctoritatem sequutus scripsi pro πλημμυροῦντος, quae forma Graecis ignota est. Et statim post pro ὑπερεκχέεται, ut vulgo, edidi ὑπερεκχῆται in coniunctivo propter particulam ἔταν, quae antecedit.

12) παραμνεῖν) Recte habet; quamvis Cod. B παρεῖναι praebet. Nam verbum παραμνεῖν et infra c. 67. in-

venitur: — τέκνων σ. γ. μὴ παραμενόντων. Cf. et Epist. ad Hebr. VII. 23., ubi vide Wetsten. ad verbum παραμένειν.

13) διὰ τὸ τὸ ὕδωρ — ῥέειν) Articulum τὸ ante ὕδωρ ex Codice A in textum revocavi.

14) — μικρὰ λίμνη γυναῖκα σημ.) Vulgo legebatur λίαν pro λίμνη, quod ex Codice B ut melius in textum recipi. Mox post ἐν λίμνη et ante ἐν ποταμῶ pro ἡ legi malim ἢ i. e. ὡς, *wie*.

15) ὕδατι καθαρῶ πλ.) Pro καθαρῶ vulgati libri: ἀγαθῶ. Ego Codicem B sequutus sum.

16) οὐδὲν γὰρ οὕτω τρέφειμον ὡς ὕδωρ.) Pindar. Olymp. I. v. 1.: "Ἄριστον μὲν ὕδωρ· et Schol. vet.: Τρία ἐν ἀνθρώποις Πίνδαρος ἄριστα εἶναι λέγει, τὸ ὕδωρ μὲν, εἰς τὸ ζῆν, οὗ ἄνευ βιοῦ, ἄδύνατον· —. Conf. Aelian. Var. Hist. I. 32.

Cap. XXVIII.

1) ἀνεργίας) Reisk. vult: ἀεργίας. Ego vulgatam retinui; nam ἀνεργίας, ut uterque Codex et utraque editio legunt, defendi potest.

Cap. XXIX.

1) νομοδιδάκται) Sic ex auctoritate Codicis B edendum curavi pro νόμοι, ut antea legebatur.

2) τοῖς δὲ νοσοῦσι κρίσιμοις ἡμέραις προαγ.) Aëtius L. V. c. 25.:

Ὅσοι ἀγαθὰ κρίσιμοι ἡμέραι, καὶ ὅσοι φαῦλαι.

Ἡ ἐβδόμη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ νοσήματος ἡμέρα πάντων μάλιστα τῶν ἡμερῶν λύει τελῶς αἰεὶ, καὶ πιστῶς, καὶ ἀγαθῶς, καὶ ἀκινδύως, καὶ σαφῶς, καὶ εὐσήμως. Τῆς ἐβδόμης δὲ τὴν πίστιν ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτη μάλιστα μιμεῖται. Πλησίον δὲ αὐτῶν ἐστὶν ἡ ἐνάτη, καὶ ἡ εἰσδεκάτη; καὶ ταύτης ἐστὶν ἐγγὺς ἑπτακαίδεκάτη καὶ πέμπτη. Μετὰ δὲ ταύτας ἡ τετάρτη, καὶ μετ' αὐτὴν τρίτη καὶ εἰκοστή.

Ἡ δὲ ἕκτη πολλὰς μὲν κρίνει, ἀλλὰ τὰς πλείους κρίσεις, μοχθηρὰς ἢ καὶ θανατώδεις ἐπιφέρει. εἰ δὲ μή γε, οὐ τελείας, οὐδὲ πιστάς. ὑποτροπιάζει γὰρ τὰ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ κρινόμενα νοσήματα. etc.

3) λειψῶσι.) Ita scribendum erat pro ληψῶσι. In Codice B scriptum est: λίπῶνται. Eodem modo mox ληψῶσεται mutavi in λειψῶσεται.

4) δικαστῆς ἑαυτὸν καταδικάζει, ἀλλ' ἄλλους.) Ita exhibet Cod. B, quem sequutus sum. Antea legebatur:—δικαστῆς τὰ ἑαυτοῦ καταδικάσει, ἀλλὰ τὰ τῶν ἄλλων πάντων. Quae sequuntur verba: Πᾶσι δὲ τοῖς, a quibus novum, sed brevissimum, caput incipiebat titulo Περὶ ἰατρῶν superposito, iis, quae antecedunt, continua serie adiecti eundem Codicem B sequutus.

5) τὸν ἴσον) Pro τὸν editum erat: τὸ, mendose.

Cap. XXX.

1) — ἐθάσιν ἀγαθόν) Legebatur: ἐθίσασι, καλόν. Nostra lectio Codici B debetur.

2) — αὕτη ἢ ἀρχὴ θάνατον προσημαίνει διὰ τὸ προάγειν τὸν γραμμικτέα.) Vulgatam αὕτη enim D'Orvillio (ad Charit. p. 62.) et Reiskio mutavi in αὕτη, haec. Et ad verba δ. τ. προάγειν τ. γρ. supplendum: τῶν θανατουμένων. Nam γραμμικτεὺς supplicio subiiciendis praecipat.

3) Ἄστυνομεῖν —) Harpocratio: Ἄστυνόμος, Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. εἴκοσι φησιν εἶναι τοὺς ἄστυνόμους Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· πέτε μὲν ἐν Πειραιεῖ, δεκαπέντε δ' ἐν ἄστει. τοῦτοις δὲ φησι μέλειν περὶ τε τῶν ἀυλητρίδων, καὶ ψαλτρῶν, καὶ τῶν κοπρολόγων, καὶ τῶν τοισύτων, ad quem locum vide Commentatores. Cf. et Pesych. in vocabulis Ἄστυνόμος et Ἄγορηνόμος, ibique Alberti. Adde Demosthen. orat. adv. Leptinem §. 8., ubi vide Cl. Wolf. p. 224., et Alciphr. Epist. L. I. ep. 9. ibique Bergler. et Wagner. ad voc. ἀγορηνόμων.

4) Ἐπιδόσεις — ἐπιδιδόναι —) Ἐπιδόσεων morem exposuere Commentatores ad Theophrast. in characterē illiberalitatis. Cf. etiam Wetsten. ad Luc. XV. 13. ad voc. ἀσώτως.

5) — διαδιδόντες.) Διαδοῦναι pro distribuere ait Demosthen. πρὸς Τιμίθεον, initio non semel. Hinc *Diadotae qui annonam distribuēbant ministri*. Leg. 25. Cod. Theod. de erogat. milit. ann.

6) ἑλληνοδίκας τ. ἀθληταῖς) Etymolog. M.: Ἑλληνοδίκαι, ἄρχοντες ἠλείοι διέποντες κατὰ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν. ἐκλήθη δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐδίκαζον τοῖς τε ἀθληταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνισταῖς· ἐκαθέζοντο γὰρ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφυρίδα περιβεβλημένοι· etc. Harpocratio: Ἑλληνοδίκαι —. Ἀριστοτέλης ἐν ἠλείων πολιτείᾳ τὸ μὲν πρῶτόν φησιν ἕνα καταστῆσαι τοὺς ἠλείους Ἑλληνοδίκην, χρόνου δὲ διεθρόντος δύο, τὸ δὲ τελευταῖον ἐνέκα Ἀριστοδήμου δ' ὁ ἠλείος φησι τοὺς τελευταίους τινέοντας τὸν ἀγῶνα Ἑλληνοδίκας εἶναι δέκα, ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ἕνα. ubi vide Commentatores. Cf. etiam Philostrat. L. III. de vit. Apollon. c. 9., ut alios locos mittam.

7) ἐμοὶ δὲ τι κάκιον ἐδόκει.) Sic cum Casaubono legendum. Vide Rigalt. Antea legebatur: ἐμοὶ δὲ δίκαιον ἐδόκει.

8) ἢ ἀπὸ τοιούτων) Illud ἢ ex Cod. B inserui.

9) καὶ δεῖπνά τανα ποιεῖν ἢ ἐπιδόσεις διδόναι.) Cf. Thom. Dempster. ad Io. Rosini Antiq. Rom. c. 2. p. 8., ubi de congiariis agitur.

10) καὶ πάλιν αὖ πᾶσα —) πάλιν αὖ cum Reiskio retraxi ante πᾶσα ἱερωσύνη; quum libri id haberent ante πᾶσα ἄρχή.

Cap. XXXI.

1) σκεπαστικά) Sic cum Reiskio scripsi pro σκεπαστά. Et paullo post pro κρέανις cum Codice A scripsi: κρέανος, ut et iam Reisk. voluit.

2) — ἡ ἀσπίς γυναῖκα σημ.) Plaut. Bacchid. Act. I. Sc. 1. v. 39.:

*Ubi mihi pro equo lectus detur, scortum pro
scuto adcubet.*

et Quintilian. Declamat. 3.: *Alii fossas vallumque scutis
innixi cingant: tribunus inter scorta volutabitur.*

3) ἐνδείης ἐστὶ, ἀλλ' ἐντελής.) Verba ἀλλ' ἐντελής. ex Cod.
B in textu posui.

Cap. XXXII.

1) δικάσασθαι) Ita Cod. B habet, quem sequutus sum.

2) ἀ δὴ τὰ ἔγγραφα) Ita exhibet Cod. B, et sic eden-
dum curavi. Nam antea legebatur: τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἔγγρα-
φα —, mendose, ut cuique patebit.

3) ὅπλα ἔχων, ἢ οἶω ἂν τις ὑπολ.) Sic Codicem B se-
quutus scripsi, qui tamen in eo discedit, quod particu-
lam ἢ, quam ego adieci, ante οἶω non habet. Sic enim
dat: — ἔχων (sic) οἶω ἂν τ. ὑ. Antea legebatur: — ἔχων,
ὅς τις ὑπολ.

4) παραστῆσαι) Cf. Wetsten. ad Act. Apostol. XXIV.
13. ad verbum: παραστῆσαι.

5) οἷον εἰ μὲν θρακὶ πυκτεύει τις: λ.) Verba οἷον et πυ-
κτεύει ex Cod. B dedi; quum prius deesset ac pro poste-
riore legeretur: πυκτεύειν. Et pro vulgata θάρακι cum
Reiskio scripsi θρακί. Vide etiam Lipsii Saturnal. L. II.
c. 13. p. 93. Mox post κατεσκεπᾶσθαι et ante ὑπολοι; ex
Codice A articulum τοῖς adieci necessario.

6) γυναῖκα εὐμορφον, ἢ ῥέμα πλουσίαν.) Illud εὐμορφον a me
ex Codice B adiectum est propter sequentia verba: καὶ
γὰρ ὑποβαίνει καὶ ἐσκ. — εὐμορφον μὲν λ. γ. κ. πλ., μ. δ. φρ.—.
Cum nostro hoc loco cf. Lipsii Saturnal. L. II. c. 11.
et Tollii Fortuita c. XII.: de Lanae et Solis coloribus.

7) — ῥήτιαις:) De Retiariis vide Lipsii Saturnal. L. II. c. 8., Commentatores ad Tertullian. de Spectaculis c. 25. ad verba: *Poterit et de misericordia moveri defluxus in morsus ursorum, et spongiarum retiariarum?* et ad Diogen. Laert. L. I. Segm. 74. (Pittacus). et Du Fresne Glossar. Gr. T. II. p. 1346. in vocabulo *σεκούρας*, ut alios omittam.

8) ἰππεύς) Si scripsi pro ἰππεύς, ut vulgo.

9) ἄσσιδάριος —) Sic pro vulgata ἀσσιδάριος scripsi Codicis B auctoritatem sequutus, quocum convenit illa inscriptio in Muratorii Nov. Thesaur. Inscriptt. T. II. Class. IX. p. DCXIII., ubi *Assidarius* pro *Essedario* invenitur, scilicet qui *Essedo* sive Curru pugnat. Cf. etiam Lipsii Saturnal. L. II. c. 12., ubi nostram quoque locum Lipsius profert ac legi vult: *ἄσσιδάριος*. Mox verbum εἶναι post *μαρὸν* ex Codice B adieci, et sic quoque paucis post verbis id adiectum invenitur.

10) προβοκάτωρ) Sic legendum, non, ut vulgo, προβόκτωρ. Marchionis Scipionis Masscii de Amphitheatro, ac praecipue de Veronensi, L. I. c. 1. p. 11. (in Poleni Suppl. Vol. V.): — *Credo ego genus hoc Gladiatorum (intellige: Velites.) minime desiderari in eo Artemidori loco, ubi ipse recenset genera singula; dummodo pro προβόκτωρ, ut habent editiones, legatur: προβοκάτωρ, Provocator. Sic legendum esse videbatur, cum prima (melior: prior) illa vox neque graeca sit, neque latina: quae in sententia confirmavit deinde me Venetiis probum Manuscriptum publicae D. Marci Bibliothecae, in quo ita legi animadverti. Gladiatoria Provocatorum classis nominatur a Cicerone (Pro. Sext. p. 204.), et in duabus Fabretti Inscriptionibus. Hos autem fuisse eosdem ac Velites, ac provocando ad pugnam inchoare spectaculum consuerisse, nomen ipsum docet: quare, quoniam non eodem iuhaerentes vestigio, sed huc atque illuc sese con-*

vertentes et discurrentes digladiabantur, per somnium visos inquit Artemidorus uxorem lubricam ac facilem denotasse. etc. Cf. Lipsii Saturnal. L. II. c. 11.

Cap. XXXIII.

1) ἢ κακὰ φυγόντες) Vulgo: καταφεύγοντες. Cod. B: καταφυγόντες. Ego scripsi: κακὰ φυγόντες, partim Rigaltium, partim Codicem B sequutus.

2) Ἀσκληπιῶ) In edit. Rigalt. impressum erat: Ἀσκληπιῶ, perperam. Aldus habet: Ἀσκληπιῶ.

3) νενομισμένοις ἑσίοις εἶναι, ἀγαθὸν) Comma, quod erat ante ἑσίοις, promovi post εἶναι, ἑσίοις εἶναι autem dependet a νενομισμένοις. Et verbum εἶναι non est reiiciendum, quamvis Commentator ad Aelian. Var. Hist. L. V. c. 16. id faciat nostrum locum proferens ad illa verba: Ὅτι ἐκ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος στεφάνου πέταλον χρυσοῦν ἐκπεσὼν ἀνείλετό παιδίον, οὐ μὴν ἔλαθεν. — Conf. Desid. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. VII. p. 237. ed. Lugd. ad verba: *Etiam dii sertis, coronis afficiuntur, et floribus.* et Lactant. Divin. Insitut. L. II. de Origine Erroris. c. 1. T. I. p. 114. ed. du Fresne: *hos coronant.*

4) Ἐκμάσσειν —, ἡμαρτηκέναι τι εἰς αὐτούς —) Matth. XVIII. 15.: — ἀμαρτήσῃ εἰς σε. ubi vide Weisten. Cum nostro loco cf. omnino I. Lipsii Elector. L. II. c. 18. et C. Sagittar. de Ianuis Veterum. c. 35. §. 8. Adde Desider. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. I. p. 29. ed. Lugd. Bat. ad illa verba: *Limina ipsa converrerent oculis.* Ceterum pro: τὰ πρὸ τῶν νεῶν — Θεοὺς σημαίνει, Cod. B habet: τὰ πρὸ τῶν ἀγαλμάτων, καὶ βραίνειν τὰ περὶ τοὺς ναοὺς ἡμαρτηκέναι τι εἰς ἐκείνην τὴν Θεῶν σημαίνει.

5) ἐπισηκκότα εἰς τοῦτον τ. Θεόν,) Pro vulgari ἡμαρτηκότα ex Cod. B dedi ἐπισηκκότα. Antea enim generatim loquutus est: nunc autem speciatim loquitur. Paullo

post eum eodem Codice B scripsi *ικετεύειν* pro *ικέτην*. In eod. Cod. B deest praepositio *εις* post *ἐπισημηότα*.

6) *Συντρέβειν δὲ θεῶν ἀγάλματα — συμφόρως γενόμενοι*) Cornarius vertit: — *versantur*, tanquam legisset: *γινόμενοι*, pro *γενόμενοι*, quod tamen bene habet, ut quisque videt. Cum nostro loco conf. omnino Desid. Herald. ad Arnob. *καὶν. Gent. L. IV.* p. 150. ed. Lugd. ad verba: *Et cum eiulatibus indecoris fata inensare crudelia*. Ceterum pro *καὶ τῆς πρὸς θεοῦς εὐσεβείας* Codex B habet: *καὶ τοὺς* (sic) *πρὶν τὴν θεῶν εὐσεβείᾳ*.

Cap. XXXIV.

1) *περὶ θεῶν*.) Ita habet Cod. B, quem sequutus sum. Ceteri libri: *περὶ θεῶν οὐρανίων, καὶ ἐπιγείων*.

2) *ποταμίους, τοὺς δὲ χθονίους*.) Verba *τοὺς δὲ χθονίους* ex Cod. B in textum recepi. Vide Reisk.

3) *Ἄφροδίτη οὐρανόα, καὶ Ἄρτεμις*.) Sic haec verba ordinavi. Eodem modo Gish. Cuper. in Harpocrat. in Pohleni Suppl. Vol. II. p. 450. Antea sic: *Ἄφροδίτη, καὶ οὐρανόα, Ἄρτεμις, —*

4) *Ἄφροδίτη πάριδος* —) Post haec vocabula Codex habet: *Διμήτης*. Cornarius autem vertit: *Venus volvgivangu, Vulcanus, Fortuna* etc.

5) — *ἑκάτη χθονία*.) Noster infra c. 39.: *Γεωργοῖς δὲ ἔστιν ἀγαθή; γῆ γὰρ εἶναι νερόμισται*. Fulgent. Mytholog. L. I. 9. *Proserpina*. p. 635. sq. ed. Staveren.: *Proserpinam vero quasi segetem voluerunt, id est terram (ubi vid. Comment.) radicibus proserpentem, quae et ἑκάτη graece dicitur: ἑκατὸν enim graece centum sunt, et ideo hoc illi nomen imponant, quia centuplicatum seges proferat fructum*. *Memoires pour servir à l'Histoire de la religion secrete des Anciens Peuples; ou Recherches Historiques et Critiques sur les Mysteres du Paganisme,*

par M. le Baron de Sainte-Croix, etc. à Paris 1784. in 8. Sect. III. Article IV. : De Proserpine et de ses attributs. p. 115. : *La terre, ou la matiere, reçoit dans son sein tous les germes, représentés par Proserpine: c'est pourquoi cette Déesse fut appelée Chthonie, mot qui signifia d'abord, dans son acception propre, terrestre; ensuite par Métonymie, infernale.* Quocum cf. Article V, p. 123. sq. Vide plura in Observ. Miscell. V. 10. T. 2. p. 309. Cf. etiam Scholiast. Theocrit. ad Idyll. II. v. 12. Sic *χθονία* etiam Ceres apud Muratorium inser. T. I. p. 607., Donium inser. p. 138., Torremuzz. vet. inser. Sicil. p. 83. et Lakemacher. Observatt. Philolog. T. II., ubi de Diis Terrestribus agit.

6) φόβος και Δεῖμος, — Ἄρεως υἱεῖς) Scholiast. Aeschyl. ad Sept. contra Theb. v. 46. : φόβος δὲ και Δεῖμος θεράποντες Ἄρεως. Hygin. Fab. p. 13. ed. Staveren. : *Ex Venere et Marte, Harmonia et Formido.* Cf. Homer. Schol. a Villoisonio edit. ad Iliad. XV. 119., Albert. ad Hesych. in voc. Δεῖμος. et Fabric. ad Sext. Empiric. adv. Physic. p. 592. ad illa verba: εἰ δὲ ὁ ἕλεος Θεός ἐστι, και ὁ φόβος ἄμερφότατος μὲν τὴν ὄψιν. — εἰμὶ γὰρ φόβος πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων Θεός. Ceterum Codex B nostrum locum sic habet: φόβοι, και Δεῖμοι, οὓς ἔνιοι ἄρεως υἱοῦς — et in edit. Aldina perperam legitur: ἡ εἰς, pro υἱεῖς.

7) οἱ δὲ πέριξ, — και κρόνος) Claud. Salmas. Not. ad Consecr. Templ. in Ag. Her. in Poleni Suppl. etc. Vol. II. p. 669. : *Saturnum etiam multi non ἐν τοῖς χθονίοις et inferis. Diis recensent, sed ἐν τοῖς πέριξ. Artemidor. — Nec dubium hac ratione Saturnum ἐν τοῖς πέριξ ab Artemidoro poni, quod beatis insulis, quae in Oceano sunt, praeesse crederetur. Nam Graecis ὁ πέριξ Ὠκεανός dicitur, quod terram ambiat. Non mirum autem eum Beatorum insulis praefici, qui cum apud superos regnaret, aurci saeculi conditor, και κύσης εὐδαιμονίας προστάτης fuisse creditus est.*

8) παραλείψομαι) Sic legendum, non, ut vulgo, παραλήψομαι.

9) — τείνουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην.) Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 448. ad illa verba: τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ψυχὰς ἐξέτειναν.

Cap. XXXV.

1) Περὶ Θεῶν ὀλυμπίων.) Sic ego novum inscripsi caput; quum antea omnes libri continuarent.

2) ὁποῖον) Vulgo: οἶον. Nos Codicem B sequimur.

3) δόσιν: ποιηρός, ὥσπερ κ, ὅταν μὴ) Post ὅταν cum Reiskio expruxi particulam εἰ, quae etiam Codici B abest, qui tamen hunc locum ita legit: δυσμὰς ποιηρός, ὅπερ καὶ ὅταν μὴ —.

4) Πανύσσις, ἀπτόλεμα καὶ ἀσθενῆ) Vocabulum ἀπτόλεμα ex Codice B dedi pro ἀπρακτα.

5) ἀρτεμέξ,) Hesychius: Ἄρτεμέξ. ὑγιές. Idem Hesych.: Ἄρτεμέα. ὑγεία. ὑγιῆ. Etymolog. M.: Ἄρτεμῆς — σημαίνει τὸν ὑγιῆ, παρὰ τὸ ἀρτεμῆς; καὶ κατ' ὑπερθεσιν ἀρτεμῆς: οὕτω φιλόξενος. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν περὶ παθῶν φυσῶν, ὅτι ἀρτεμῆς ἐστὶν ὁ ὑγιῆς καὶ μὴ τετμημένος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῥ, ἀρτεμέξ. Idem Etymol. M.: Ἄρτεμις, ἡ Θεός, — ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆς παρωνύμως Ἄρτεμις, τοῦτ' ἐστὶν ἡ ὑγιῆς καὶ ἀνεπίληπτος διὰ τὴν παρθενίαν· παρθένος γὰρ καὶ φιλοσώφρων. — Strabo L. XIV. p. 457.: — Ἰατρικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέξ ποιεῖν. Plato Cratyl. T. I. p. 406. edit. Stephan.: Ἄρτεμις δὲ, τὸ ἀρτεμέξ φαίνεται καὶ τὸ κόσμιον, διὰ τὴν τῆς παρθενίης ἐπιθυμίαν. Ἴσως δὲ ἀρτεμῆς ἱστορικῶς τὴν Θεὸν ἐκάλεσεν ὁ καλέσας. τάχα δ' ἂν καὶ ὡς τὸν ἄροτου μισθόσσης τὸν ἀνδρὸς ἐν γυναικί, ἢ διὰ τούτων τι, ἢ διὰ πάντα ταῦτα, τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ τιθέμενος ἔθετο τῇ Θεῷ. Theodoret. Graccar. Affection. Curat. Disputat. III.: περὶ Ἀγγέλων καὶ τῶν καλουμένων Θεῶν, καὶ περὶ τῶν ποιηρῶν δαιμόνων. Tom. IV. Vol.

II. p. 772. edit. Schulzii: τὴν δὲ γε σελήνην Ἄρτεμιν ὠνόμασαν, οἷον κερότεμιν· ἄτε δὴ διὰ τοῦ ἀέρος ἰοῦσαν καὶ τοῦτον τέμνουσαν.

6) Λοχεία —) Ἄρτεμις dicitur λοχεία vel λοχεία, *levans partus, obstetrix*. Cf. Spanhem. ad Callimach. p. 148. Λοχεία autem Hesychio dicitur ἄρτος τῆ Ἄρτέμιδι γενόμενος. Quod vocabulum vide.

7) — Ἄρροτέραν, — Λιμνάτιν.) De Ἄρροτέρα vide Perizon. ad Aelian. Var. Histor. L. II. c. 25. ad illa verba: καὶ Πέρσαι δὲ ἠγτήθησαν τῆ ἡμέρα ταύτῃ (scil. 6to Thargelionis): καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τῆ Ἄρροτέρα ἀποθύουσι τὰς χιμαῖρας τὰς τριακοσίας, κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ Μιλτιάδου δρωῦντες τοῦτο., Dempster. ad Rosini Antiq. Rom. L. II. c. 7. p. 118. et Iul. Polluc. L. IX. Segm. 12. ibique Hemsterh. p. 982. Adde Hesych. in voc. Ἄρροτέραν. De *Limnatide Diana* autem vide Valckenaer. ad Euripidis Hippolyt. v. 228. ad verba: Δέσποιν' ἄλις Ἄρτεμι Λίμνας., I. Meursii Gracciae Feriatae L. V. sub *Λιμνάτις*., Albrici Philosphi De Deorum Imaginibus Libellum. VII. De Diana. edit. Staveren. p. 911. et Gruter. Vet. Inscr. p. 37., ubi Diana vocatur: REGINA UNRARUM.

8) — ἡ λεγομένη παρὰ Λυκίοις Ἐλευθούσα.) Vulgo legebatur: Ἐλευθέρα. Ego scripsi: Ἐλευθούσα, coniectura ductus. Et sic quoque Clauser. legit in Cornuto De Nat. Deor. c. 34. p. 233. Noster tamen Böttiger, ut nunc ipsum lego, in libro, qui inscribitur: *lithyia oder die Hexe, ein archäologisches Fragment nach Lessing*. Weimar, 1799. in 8. p. 11., eodem modo iam emendavit. Paulo post distinxi ac scripsi: οἱ ἀθάνατοι ὀρώμενοι, ἤπερ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, pro: οἱ ἀθάνατοι, ὀρώμενοι ἤπερ τ. ἀ. α.

9) Ἄρτεμιν γυμνὴν ἰδεῖν κατὰ πάντα τρόπον) Forsan respicit Artemidorus fabulam Actaeonis. Ad verba κατὰ πάντα τρόπον cf. Wetsten. ad Epistol. ad Rom. III. 2.

10) Ἀθηνᾶ — φιλοσόφους; —) De Sainte - Croix Recherches sur les Mysteres du Paganisme., *Eclaircisse-*

ments. I. Parallele d'Isis et de Minerve. p. 515.: —: tous les genres de connoissances étoient du ressort de Minerve; et sans son secours, on ne pouvoit y faire aucun progrès. Les Poètes (Catull. ad Corn. Nep. v. 9. Ovid. Fast. L. III. v. 833.), les Philosophes (Procl. in Tim. Artemidor. de Somn.) et les Artistes (Vid. Pind. Olymp. VII. Antistroph. III.), la regardoient tous comme leur Divinité toutélaire. Scholiast. Homer. ad Iliad. XX. 69.: Ἀθηνᾶ δὲ ἐστὶ φρόνησις, ἄρης δὲ ἀφροσύνη. Conf. etiam Fulgentii Mytholog. L. I. c. 26.: De Perseo et Gorgone. p. 657. edit. Staveren.: *Hos ergo terrores Perseus, adiuvante Minerva, id est, virtus adiuvante sapientia, interfecit.* Ad quem locum vide Notam. Et Athenagorae Legat. pro Christianis p. mihi 22.: ἡ ἂ περὶ Ἀθηνᾶς (scil. συγγραψάμενοι), τὴν φρόνησιν διὰ πάντα διήκουσαν φασίν.

11) τοῖς ἐπὶ πόλεμον ὄρμῶσιν —) Pro vulgato ὄρῶσιν scripsi ὄρμῶσιν.

Cap. XXXVI.

1) ἡλίους —) Hinc sua descripsit Suidas in vocabulo ἡλίους. Cf. Toup. Emendatt. in Suid. Vol. III. p. 86. et sq. Etiam amantibus Sol audire et Lux sua solent τὰ παιδικά. Ut apud Philostrat. Epistol. LI. πρώτοι δὲ ἐβιάσασθε, τὸν ἥλιον καταλιποῦσι, πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν? et Epistol. LII. extrem.: τὸ δ' εἶσω παρελθὼν φῶς μὲν ἐστὶν ἐν ἡμέρᾳ, νύκτωρ δὲ ὄναρ γίνεται. et Epistol. LIII. media: ἀμέλει πρὶν ἔρωτα εἰς αὐτὴν καταπτῆναι μόνου τὸν ἥλιον ἠπίστατο ἢ ψυχὴ καλόν, καὶ τοῦτο αὐτῇ τὸ θεῆμα καὶ θαῦμα ἦν. Ceterum huic capiti inscripsi hunc titulum: περὶ θεῶν οὐρανίων; quum antea libri haberent: περὶ ἡλίου. Et paucis ante verbis, ante πῦρ τὸ αἰθέριον, erat Lemma: περὶ πυρὸς αἰθερίου, pro quo Codex B habet: περὶ πυρὸς οὐρανόυ.

2) ἥλιον γὰρ καὶ τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν) Huc pertinet quod in Anthologia Graeca L. VI. 1. memoratur *Libertatis lux*:

Οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγευς μόνον ἄνθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γῆ
Ἄβρον ἀδουλώτου Φεγγος Ἐλευθερίᾳς.

Cf. Merrick. ad Tryphiodor. vers. 416.:

—, ὅπποτε πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀνῆψεν
Ἡμῶν Ζεὺς Κρονίδης, — —.

et Ios. Scaligeri Coniectanea ad Varron. de L. L. p. 108. ad verba: *Lucere item a luce.*) *Lucaria* item a *luce*, quod propter lucem amissam is cultus instituit. etc.

3) — καθίσταται, καὶ τὰ κατὰ πρ.) καθίσταται cum utroque Codice scripsi pro vulgari καθίσταται. Cod. B tamen hunc locum sic dat: — καθίσταται πρὸς αὐτήν· καὶ κατὰ πρ.

4) ὕφαιμος ἢ μορμύρων, πᾶσι πονηρὸς καὶ ἄτοπος) Sic Codex A et utraque editio legunt. Profert hunc locum D'Orvill. ad Charit. p. 40., ubi tamen pro μορμύρων invenitur: μορμυρωπὸς, *turbidus*. Et Schneider. in Lexico Gr. sub vocabulo μορμυρωπὸς coniecit: μορμυρωπὸς, *terrificus*. Ego vestigia Codicis B sequutus habentis: ὕφαιμος, ἢ φορφυρώδης, ἢ μορμυρώδης, πρὸς πᾶσι τοῖς πολέμοις καὶ ἄτοπος —, scripsi: ὕφαιμος ἢ πορφυρώδης πρὸς πᾶσι τοῖς πολέμοις καὶ ἄτοπος —. Cum nostro praeterea loco conf. Wetsten. ad Apocalyps. VI. 12. et ad Matth. XXIV. 29. et G. Wakefield Silv. Crit. P. V. p. 43.

5) —, σκευὴν ἔχων ἡνιόχου, ἀθλ. —) Profert hunc locum Gisb. Cuper. in Harpocrat. p. 9., ubi haec leguntur: *Artemidorus memoriae mandat, solem, non qualis est, sed qualis ab hominibus esse putatur, σκευὴν ἔχοντα ἡνιόχου, habitu aurigae ornatum, in somnis visum, bonum portendere athleticis, peregrinari cupientibus et aurigis. Et hinc Macrobius Saturnal. I. c. 23. coniecturatur Iovem Assyriorum eundem cum Sole esse: „Hunc vero, ait, eundem Iovem Solemque esse, cum ex ipso sacrorum ritu, tum ex habitu dignoscitur. Simulacrum enim aureum, specie*

imberbi instat dextra elevata cum FLAGRO in AURIGAE modum: laeva tenet fulmen et spicas, quae cuncta Iovis Solisque consociatam potentiam monstrant.“ etc.

6) οἱ μὲν ἄρσενες) Post οἱ μὲν cum Reiskio delevi particulam γὰρ.

7) τὸ κρατοῦν δύναμιν ἔχει Θεοῦ.) Menandri Fragm. apud Ioan. Stobaeum Fl. Tit. 32.: —. τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομιζεται Θεός. Conf. Nostrum infra c. 69.

8) ἀπὸ τούτων ἢ δ.) Ita dedi, quod paullo ante sic legitur. In libris erat: ἀπὸ τούτου ἢ δ. —.

9) πλείονες φαινόμεναι σελήναι, καὶ ἡ οὔσα ὅταν ἀπολείπη.) Pro γενόμεναι et ἀπολύηται scripsi φαινόμεναι et ἀπολείπη. Codicis B auctoritatem sequutus, in quo tamen pro ἡ οὔσα legitur ἦττους. Ἀπολείπη autem aptius legitur; nam eodem modo ἀπόλειψις τῆς σελήνης dicitur Aristoteli atque aliis.

10) τὸ δὲ δοκεῖν ἐν τῇ σελήνῃ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα βλέπειν ἄπαιδι —) Noster infra L. III. c. 31.: Εἰκὼν τέκνα σημαίνει —. Conf. Wetsten. ad Epistol. II. ad Corinth. IV. 4. ad voc. εἰκὼν.

11) τοὺς μὲν ὑδρωπιάσαντας;) Particulam μὲν ex Codice B dedi pro vulgari τε. Idem Codex B tamen habet ὑδρωπιόντας pro ὑδρωπιάσαντας. Paullo post pro ἦττονα, ut editum erat, correxi ἦττονα.

12) ἀπὸ αὐτῆς τῆς κινήσεως; —) Illud αὐτῆς a me ex Codice B adiectum est. Respondet enim verbis: ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος τοῦ κατὰ τὴν κίνησιν. Σχήματα autem sunt positiones signorum et constellationes.

13) τὰ δὲ τρεπῆς τοῦ καταστήματος αἷτια, τὰ μὲν θερινὰ τὴν ἐπὶ τὰ βελτίονα μεταβολὴν σημαίνει, τὰ δὲ χειμερινὰ τὴν ἐπὶ τὰ χείρονα.) Sic nos ordinavimus; quum antea legeretur: τὰ δ. τρ. τ. κ. αἷτια, τὴν ἐπὶ τὰ βελτίονα τὰ θερινὰ μεταβολὴν σημ. τ. δ. χ. τ. ἐ. τ. χ.

14) — καταπίπτουτες —) Noster infra L. V. Somn. 23.: — τοῦ οὐρανοῦ ἐκπεσεῖν — ἀπέθανεν. Conf. Wetsten. ad

Matth. XXIV. 29. ad verba: καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, et Pierii Hieroglyph. L. 44. Stellae — c. 36 : Morbus gravis.

15) Ἐτραξεν μὲν γὰρ, ἃ ἐβούλοντο, διὰ τὸ κ. τῶν ἀ.) Illud ἃ ἐβούλοντο ex Codice B inserui, qui tamen hunc locum ita habet: Ἐ μὲν ἃ ἐβούλοντο, διὰ καὶ τὸν ἀπτέρα —.

16) ἀποστεγασθῆναι ἢ καὶ κ. —) Particulam ἢ cum Reiskio inserui, et paullo post cum eodem Reiskio φαίνονται mutavi in φαίνονται.

17) —, τὰ αὐτὰ σημ., οἷς καὶ) Pro vulgata οἷα cum Codice B correxi οἷς, propter antecedens: τὰ αὐτὰ. Ad verba: Παρήλιοι δὲ καὶ δοκίδες etc., conf. Aristotel. Meteorologic. L. III. capp. 4. 5. 6. et 7.; Plin. II. N. L. II. c. 25. et seq.; Scholiast. Arati ad Δισσημ. ad v. 80. sqq. et v. 149. sqq. Stobaei Eclog. Physic. c. 29. 2. Arriani. et Senec. Q. N. L. VII. c. 5. et 15. Vide etiam Wes-seling. ad Diodor. Sicul. L. XV. c. 50. ad voc. δοκίς, Albert. ad Hesych. in voc. Δοκοί, et Ios. Scaliger. ad M. Manilii Astronomic. L. I. verss. 15. — 25. p. 26.

18) Δεξιάν — πρὸς τὸν ἥλιον.) Io. Bapt. Belius de Partibus Templi Augur. c. 8.: *Hac quidem ratione Plutarchus refert L. de Iside Aegyptios censuisse mundi partes orientales vultum esse, ad boream dexteram, ad meridiem sinistras, τὰ μὲν ἕωξ τοῦ κόσμου πρόσωπον εἶναι, etc. Artemidorus ex solis cursu dexteram et luevam inquirit δεξιάν καὶ εὐώνυμον οὐ πρὸς τὸν οὐρανὸν χρῆ νοεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἥλιον. Dexteriores itaque solis circulationes vocabimus, quae longiores sunt, aut videntur iis, qui sub inflexá plurimum et obliquá sphaerá incolant, ut sunt Europaei, apud quos circenses decursus frequentati. Interioriores vero circulationes et gyros dicemus illos, qui breviores et ad metam brumalem propius ducuntur.* etc.

19) τὸ κατάστημα, καὶ τὸ περιέχον) κατάστημα est h. l. coeli habitus; εἰ τὸ περιέχον, aer. Conf. D'Orvill. ad Cha-

rit. p. 581. Ad nostrum locum facit etiam Suidas: Ἴρις: — τῆς Ἰριδος τὸ χλωρὸν, αἴρος σημαντικόν· τὸ πυρρὸν, πνευμάτων· τὸ δὲ μελανίζον ὑδάτων. Conf. Wetsten. ad Apocalyps. X. 1. ad voc. Ἴρις. et Scholiast. Arati ad Διοσημ. v. 208., ubi veterum quorundam Philosophorum de Iride sententias recenset. Vide et Wesseling. ad Diodor. Sicul. L. XVII. c. 10. ad verba: τὸ δὲ τῆς Ἰριδος χρωμα, πραγμάτων ποικίλων χεῖμῶνα.

20) ἀγαθαὶ αἱ τῶν κερσετώτων μεταβολαί.) Articulum αἱ cum Reiskio inserui. τ. κερσετώτων est: praesentium. Sophocl. Antig. v. 1174.: καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν κερσετώτων βροτοῖς. et Scholiast.: συμβαινόντων, γινομένων.

21) Νέφη — λευκά) Conf. Apocalyps. XIV. 14. ibique Wetsten. ad voc. νεφέλη λευκή.

22) σημαντικά, καὶ ἀπὸ γῆς —) Particulam καὶ cum Reiskio inserui.

23) Ἄεὶ δὲ τοῖς ἀποδήμοις προδοκῶσιν) Pro τοῖς, ut vulgo legebatur, scripsi τοῖς.

Cap. XXXVII.

1) Σημαίνει δὲ καὶ διάφορα καὶ οὐδὲν ὅμ.) διάφορα ex conjectura scripsi pro διαφορὰν, ut vulgo. Mibi consentit Interpres vertendo: significant item diversimode, et nihil simile etc.

2) Ἐνοδία γὰρ —) De Sainte - Croix Recherches sur les Mysteres du Paganisme. Dissertat. sur Hécate. p. 553.: Les statues d'Hécate étoient placées aux carrefours et aux portes des maisons (Hesych. in v. Ἐκταῖα. Aristophan. Vesp. v. 798.), parce qu'elle étoit regardée comme la Déesse des lustrations (Schol. Theocr. ad Idyll. II. v. 36.). D' autres lui étoient élevées sur les grands chemins (Comme le prouve l'épithete d' εἰνοδία. — On tournoit chacun des trois corps, ou visages de la Déesse, en face

d' une rue, ou d' un grand chemin. Ovid. *Fast.* L. I. v. 141. sq.) et dans de petites cellules, conformément à l'usage général (Vid. Valckenaer. ad Ammon. L. II. c. XIX.). Ceterum conf. cum nostro loco Gisb. Cuperi Harpocrat. p. 207.; Vales. ad Harpocraton. ad voc. Ἐμπούσαν.; Commentatt. ad Porphyrt. de Abst. L. III. §. 17. ad verba: ἡ δ' Ἐκάτη ταῦρας, κύων, λέαινα ἀκούουσα, μᾶλλον ὑπακούει. et ad Alciphron. L. III. Epistol. 62. ad verba: καὶ ἡ ἐπικῆδεῖος γραῦς, ἣν Ἐμπούσαν ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν καλεῖν εἰώθασι, ἐκ τοῦ πάντας ποιεῖν (sic enim legendum pro πάντα ποιεῖν) καὶ βιάζεσθαι.; Kuster. ad Suid. in v. Ἐμπούσα.; Olear. ad Philostrat. Vit. Apoll. Tyan. L. II. c. 4. p. 52.; Haverkamp. ad Tertullian. Apologetic. c. 16. ad verba: *Altero pede ungulatus.* et mihi amicissimum Böttiger in libro, qui inscribitur: *Die Furienmaske, im Trauerspiele und auf den Bildwerken der alten Griechen. Eine archäologische Untersuchung. Mit 3 Kupfertafeln. Weimar, 1801. pag. 61. et seq.* Ad nostrum locum pertinet etiam Murator. Nov. Thesaur. Inscript. T. I.:

Athenis, in Columna.

E Clariss. P. Montfauconio,

In una parte columnae:

Οὐδενὶ Θεμίτων Μετακινήσαι Ἐκ τοῦ Τριόπιου

Ο Ἔστιν Ἐπὶ τῷ Τριτῷ Ἐν τῇ Οἴῳ τῇ Ἀππία

Ἐν τῷ Ἡρώδου Ἀγρῷ. Οὐ Γὰρ Δωρῶν τῷ Κινήσαντι

Μαρτυς Δαιμῶν ΕΝΘΔΙΑ.

3) Ἄδηλος —) Ἄδηλος h. l. idem significat, quod εὔδηλος. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 46.

4) — τ. βάσεις τῶν ποδῶν —) Conf. Wetsten. ad Act. Apostol. III. 7. ad voc. βάσεις. Paulo ante scripsi ταῦτα pro τὰ αὐτὰ; respondet enim verbis ἐφ' οἷς. Ceterum huc faciunt Meziriac ad Ovid. Epist. T. I. Ep. Oenone à Paris. et: Sammlung antiquarischer Aufsätze von Chr. G. Heyne. 2. St. p. 53.: *Vom vorgeblichen und wahren Unterschiede*

zwischen Faunen, Satyren, Silenen und Pauen. Quorum prior haec scribit: Nonnus L. IV. dit clairement, que du premier et plus ancien Pan furent engendrez douze autres Pans. Et derechef il reconnoit deux anciens Pans, l'un fils de Mercure et d'une Nymphe nommée Sosa, qui presidoit à la chasse; l'autre fils de Mercure et de la Nymphe Penelope, qui estoit le Dieu des bergers. Quocum comparandus Scholiast. Oppiani ad Halieut. L. III. v. 15. ad voc. πανι. Posterior autem hoc modo: Dasjenige Geschlecht, das mit Ziegenfüßen erscheint, und auch gemeiniglich, zumal die Alten, eine weit rauhere, wildere Gesichtsbildung hat, mit Hörnern und stärkern Ohren, straubichten Bärten, krummen Nasen, hatte eigentlich gar nichts mit dem Bacchus gemein. Bey den Alten war diess die Gestalt des Pan. Er war überhaupt ein altes philosophisches Symbol, bald für die Natur überhaupt, bald für die Zeugungskraft, s. w. Schon in einem Homerischen Hymne wird die alte Fabel von ihm erzählt; auch ist unter den Orphischen Hymnen einer an ihn gerichtet. (Hymn. 10. und Hymn. Homeric. 17. Auch bey Herodot. II. 46. αἰγοπέδωπον καὶ τραγοσκελέα, und Simonides in der Anthologie IV. p. 336. τὸν τραγόπουν ἐμὲ πάντα etc.)

5) θλίβων μὲν γὰρ καὶ βαρῶν) Sic ex Codice B dedi pro θλίβων γὰρ βαρέως —. Conf. Meziriac ad Ovid. Epistol. T. I. p. 443.

6) ; βραχεΐας γὰρ μόνον) Particulam γὰρ cum Reiskio adieci. De Aesculapio in somnis viso conf. Notuum infra L. V. Somn. 9. 61. et 66. Vide etiam Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom. L. II. c. 18. p. 167. Ceterum pro περὶ ante πάντων ἐγχειρημάτων nescio an legendum sit περὶ.

7) εἰς τέλος) Conf. Wetsten. ad Luc. XVIII. 5. ad v. εἰς τέλος. Mox pro τούτους post ἐν τινι cum Reiskio scripsi τούτων.

8) Σωτήρες; γὰρ εἰς τὸν οἶ θεοί, —) Hinc Arrian. Peripl. Ponti Euxini p. m. 23.: Οἱ μὲν Διόσκουροι φαίνονται, καὶ φαινέντες σωτήρες γίνονται.; Aelian. Var. Hist. L. I. c. 30.: Διόσκουροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα σωτήρες ἔνθα, καὶ ἀγαθοὶ παραστάται: τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τούτων.; Maxim. Tyr. Dissert. XV. Sect. 7.: εἶδον δὲ καὶ Διοσκόρους ἐπὶ νεῶς, ἀστέρας λαμπροῦς, ἰθύνοντας τὴν ναῦν χειμαζομένην. —. et Seneca Nat. Quaest. L. I. c. 1.: *In magna tempestate apparent quasi stellae velo insidentes. Adiuvari se tunc periclitantes existimant Pollucis et Castoris numine. Cum quibus locis conf. Euripid. Orest. v. 1635., Plin. H. N. L. II. c. 37. et Horat. L. I. Od. 12. v. 29. Vide etiam Wetsten. ad Act. Apostol. XXVIII. 11. ad v. Διοσκούροις.; Io. Meurs. de Funere. c. 35.; eiusdem I. Meursii Miscellaneorum Laconicorum L. I. c. 5. (in Gronov. Thesaur. Aut. Gr. Vol. V. p. 2309.); Io. Scheffer. de Militia Navali. L. III. c. 3.; Wesseling. in Observatt. p. 215. et Pierson. ad Moeridem p. 77. Ad nostrum praeterea locum pertinet etiam Fulgentii Mytholog. L. II. c. 16. de Cygno et Leda.: *Castorem vero et Pollucem, quasi in modum perditionis ponunt, unde et in mari Castorum signa dixerunt, quae periculum creant.**

9) Ἡρακλέα — πᾶσι τοῖς εὐπροαιρέτοις καὶ κ.) omnibus bonae voluntatis viris, quos Graeci eleganti vocabulo εὐπροαιρέτους vocant. Conf. H. Vales. ad Excerpta Auctoris Ignoti De Constantino aliisque Imp. p. 480. ad verba: *Ergo praeclarus (scil. Theodericus), et bonae voluntatis in omnibus, qui regnavit annos XXXIII.* Ad nostrum locum facit etiam Philostrat. Vit. Apollou. Tyan. L. VIII. c. 9.: Τίς δ' ἂν Ἡρακλεῖ εὐξασθαι, γόης ὦν? τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ κακοδαίμονες βόθροις ἀντιτίεασι, καὶ χθονίοις θεοῖς, ὧν τὸν Ἡρακλέα ἀποτακτὸν καθαρὸς γὰρ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις εὖνους., ubi vide Olear.. Adde Wesseling. ad Diodor. Sicul. L. IV. c. 14. ad v.: *στεφανίτην δ' αὐτὸν κατεσκευάσεν, ὅτι*

καὶ αὐτὸς εὐηργέτησε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, οὐδένα λαβῶν μισθόν.

10) ἐπήρμυνε τοῖς ἀδικουμένοις) Conf. Wetsten. ad Act. Apostol. VII. 24. ad v. ἡμίνατο.

11) Καλλίνικος γὰρ ὁ θ. κ) Aristid. T. I. p. 34. edit. Tebb.: αἱ ἐπιουμῖαι, Καλλίνικός τε καὶ Ἀλεξίνακος, ἡ μὲν μόνῃ θεῶν, ἡ δ' ἐν τοῖς πρώτοις δέδοται. Suidas: Καλλίνικος, ὁ Ἡρακλῆς. Conf. Toup. Emendatt. in Suid. Vol. II. p. 558., Heyn. ad Apollodor. Bibliothec. L. II. 6. 4., Barnes. ad Eurij id. Herc. Fur. v. 681. et Aem. Port. Lex. Pindar.

12) — συνδιατρίβειν τῷ θεῷ, — ὄπλων λαβεῖν, πᾶσιν —) Hieronymus Aleander in Tabulae Heliacae Explicatione: *Hercules vero tempus significat, sive temporis observationem. At quoniam addit Palladius industriam, quum ait lib. I.: „bene colendi ratio quatuor rebus constat, aëre, aqua, terra, industria“, hanc etiam sub Hercule intelligere possumus, utpote qui totam in laboribus, et aerumnis vitam transegerit: id quod ansam dedit Artemidoro labores praesagiendi iis, qui cum Hercule conversari, aut ab ipso arma accipere somniarent.* Pro λεοντῆν et ῥόπαλον scripsi λεοντῆν et ῥόπαλον.

13) παῦλαν γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴν τ. δ. σ.) Hesych.: παῦλα. ἄνεσις, ἀνέπαυσις. ad quem locum videndus Alberti. Huc pertinet etiam Muratorii Nov. Thesaur. Inscriptt. T. I. p. 67. et sq.:

ΑΦΡΟΝΤΙΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ

ΑΝΕΥΘ ΕΝ ΤΛΑΙΣ ΒΙΟΣ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΤΛΑΙΣ ΕΛΕΥΘΕ-

ΡΙΑ ΠΕΡΙΠΟΙΕΙΤΑΙ. ΚΑΙ

ΑΝΑΠΑΥΤΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ.

— Per montes, sylvasque discurrentes oestro percitae pinguntur a Foëtis insanac Maenades cum reliqua Dionysiacorum turba. Sed etsi furorem devotis suis immitteret Liber pater, tamen (attamen) quietem afferre menti

credebatur, eo quod animum a curis avocaret, unde de illo Artemidorus: παῦλαν etc. Et haec est verisimilis causa, quare in nostra Tabula sylvestris vita Libertatem operari, et Requiem parare dicitur.

14) Ἔστι γὰρ Διόνυσος παρὰ τὸ διανύειν —) Pro δῆμις, ut vulgo legebatur, emendavimus Διόνυσος. Huc Hieronymus Aleander in Tabulae Heliacae Explicatione: Bacchus Autumnus: Bacchus vitis est dominus. —. quamquam caeteris quoque fructiferis plantis Bacchus praesidebatur: et ipsi tanquam arborum tutori Graeci sacrificabant, ut testatur Plutarchus *V. Sympos. quaest. 3.* quam ob rem Artemidor.: Διόνυσος, inquit, τοῖς γεωργοῖς συμφέρει τοῖς τὸν ξυλικὸν καρπὸν γεωργουσι, μάλιστα ἀμπέλους: et a Phurnuto (Cornuto) appellatur τῶν ἡμέρων δένδρων ἐπίσκοπος, καὶ δοτὴρ θεός, cicurum arborum tutor, datorque deus: —. Sunt, qui credant, Dionysi nomen ἀπὸ τοῦ διανύειν deduci, ut videre est apud Artemidorum. an quia fructus hausto calore aestatis Autumno postea perficiuntur? Nam Bacchum existimabant vim ipsam genitalem fructuum, et plantarum, ut liquet ex Porphyrrii verbis apud Eusebium III. de Praepar. Evang. τῶν ἀκροθρύων, καὶ ὅλης τῶν φυτευτικῶν ἢ δύνამις, Διόνυσος ὀνομάζεται, fructuum et in summa plantarum omnium virtus, Bacchus vocatur. Hinc Dionysius in Situ Orbis, solutum in Arabia ex obsuto Iovis femore Bacchum scribit, quod ea regio plantarum ferax sit, e quibus aromata, pretiosique liquores sumuntur. etc. Etymologic. M.: Διόνυσος. —. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πάλαι διανύσαι καὶ κατορθῶσαι, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Θάσιος. —. Si qui de huius vocis etymologia plura legere velit: adeat Ios. Scaligeri Animadverss. ad Eusebii Chronic. p. 43., Macrobbii Saturnal. L. I. c. 18., Fulgentii Mytholog. L. II. c. 15. ibiq. Commentat. ad voc.: Dionysus., Plutarch. de Iside et Osirid. c. 34., Platon. Cratyl. T. I. p. 406. edit. Stephan. et De Bacchanalibus Explication. in Po-

leni Supplem. ad Graev. et Gronov. Thesaur. Vol. I. p. 768.

15) τοῖς δὲ τὸν ἄβρὸν — παισι) Vulgata bene habet. Μοχ περιβοήσεις sunt *diffamationes*. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 122.

16) πλέουσι κακός; ἄ.) Illud κακός cum Reiskio insecrui. Et sic quoque Cornarius vertit: *Iter facientibus et navigantibus malus est deus*.

17) Ὁ δὲ χορὸς ὁ περὶ τ. Δ., — τ. κ. κ. κ. περιβοήσις σημαίνουσι) ex eo fortasse, quod magno cum strepitu incedere solebant Bacchi ministri cymbala pulsantes, tibias inflantes, thyrsosque quatientes.

18) πλὴν τοῦ Σειληνοῦ;) Omnes libri hic prave Σειληνοῦ habebant. Nostra scriptura etiam supra c. 12. de asino, invenitur. De origine huius vocabuli vide plura apud Perizon. ad Aelian. Var. Hist. L. III. c. 18. ad voc. Σειληνοῦ.

19) χορεύειν — δειδροφορεῖν) Conf. Muratorii Thesaur. Inscr. T. I.:

Collegium Dendrophorum.

In Castro Montorii. Ex Donio.

etc.

ibique Notam.; S. C. De Bacchanalibus Explication. in Poleni Supplem. ad Gronov. et Graev. Thesaur. Vol. I. p. 817. et sq.; Salmas. in Ael. Spartian. p. 165. ad verba: *Ut et Anubim portaret, et pausas ederet.* — et Poleni Supplem. Vol. IV. p. 546. et sq., ubi ad Inscriptionem:

Puteolis:

EX S. C. DENDROPHORI CREATI QUI

etc.

haec annotata leguntur: —. *Salmasius in suis commentariis in Spartianum de Vita Caracallae, ait, „Dendrophoros dictos, qui in honorem alicuius Dei arbores stirpitus excisas per urbem humeris ferrent,“ a vocabulo δειδρο-*

Φέρει, h. e., qui arborem fert. Hinc Sylvanus Dendroforus in veteri saxo apud Gruterum. Deus enim hic effingitur ramum Pini aut alius arboris ferens: ut vidimus in Musivo, quod explicuimus superius huius operis differt. 2. Artemidorus de praesagiis senniorum ait, qui sibi videntur in somniis choreas ducere Baccho, aut gestare thyrsus, aut arborem, aut quidpiam aliud quod Baccho gratum futurum sit agere, eos, nisi servi sint, in magno periculo versari. Ex quibus licet colligere in Bacchi festis maxime arbores deferri consuevisse. Itaque in anaglyptis, ubi expressa Bacchanalia sunt, saepe occurrunt, qui arbusculas aut ramos ferant.

20) ἀνεπίστρεπτον) Sic eum Reiskio scripsi pro ἀνεπίστρεπτον, ut antea erat.

21) Ἑρμῆς ἀγαθὸς τοῖς ἐπὶ λόγους ὀρμωμένοις, —) Vulgatam περὶ ante λόγους mutavi in ἐπὶ. Noster enim semper loquitur: ὀρμᾶσθαι ἐπὶ τι, nusquam ἔρμ. περὶ τί. Ad nostrum locum pertinet Lucas in Act. Apostol. XIV. 12.: τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν (sc. ἐκάλουν)· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἠγούμενος τοῦ λόγου. ad quem locum videndus Wetsten. Ad sequentia verba: πᾶσι τοῖς ἐμπορικὸν βίον ἔχουσι, conf. Gisb. Cuper. De Elephantis etc. Exercitat. II. c. 11.

22) Νοσοῦντας — ψυχοπομπὸς νενομ.) ψυχοπομπὸς scripsi pro ψυχόπομπος. Noster infra L. IV. c. 72.: ὁ πλούταρχος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλίνειν ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ ἀγόμενος ἐθέκει. Huc pertinet Petron. Satyric. c. 140.: Mercurius enim, qui animas ducere et reducere solet, etc., ubi vide Commentatores.

23) Ἑρμῆς τετράγωνος) Cornutus de Nat. Deor. p. 167. edit. Gal.: Πλάττεται δὲ καὶ ἄχειρ καὶ ἄπους καὶ τετράγωνος τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς. Suidas: Ἑρμῆς. Ἄλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτοῦ ποιεῖσι, διὰ τὴν στεφθέοτητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. Biogen. Laert. L. V. Segm. 82. (Demetrius Phalereus):— ἰδὼν ποτε νεανίσκον ἄσωτον, Ἰδοῦ, ἔφη, τετράγωνος Ἑρμῆς, ἔχων

σῦρμα, κοιλίαν, αἰδοῖον, πῶγωνα. Martianus Capella L. II.: *Quaternarius suis partibus complet decadis ipsius potestatem; ideoque perfectus est, et habetur, quadratus, ut ipse Cyllenius.* Conf. Coel. Rhodig. L. XXII. Leett. antiq. c. 9. et Gisb. Cuperi Harpocrat. p. 195.

24) ὁ σφηνοπῶγων) Lucian. Epistol. Saturnal. §. 24.: καὶ πῶγωνα φύειν ὄξυν, σίοι εἰσιν ἐν ταῖς κωμωδίαις οἱ σφηνοπῶγωνες, etc., ad quem locum vide Scholiast. Conf. Albert. ad Hesych. ad voc. Σφηνεύς. G. Fr. Guhlingii Diss. de Barba Deorum Ex Priscarum Graeciae Et Latii Maxime Religionum Monumentis. Vitemb. 1725. in 4. p. 15.: *Neque tu, Mercuri, nimis arroganter et proterve vultum tuum formosum et glabrum tolle.* Pausanias (*Achaic.* p. 452. et 442.) *signum tuum vidit, γένεια ἔχον, apud Pellenios et Pharenses.* Lucianus (*de D. S.*) *te genis hirsutum nominat, et in Artemidora es aliquando σφηνοπῶγων. ecquid tibi videtur?*

25) Νεμεσῶν γὰρ καλ.) Verbum Νεμεσῶν cum Snida et Rigaltio scripsi pro Νέμεσιν, ut vulgo legebatur. Conf. etiam D'Orvill. ad Charit. p. 616.

26) Ἀφροδίτη ἡ μὲν πάνδημος —) Photii Bibliothec. edit. Hoeschel. p. 1168.: Πανδήμω δ' Ἀφροδίτῃ πρὸς τὴν οὐρανίαν οὐδὲν κοινόν. ἡ μὲν γὰρ βεβήλους καὶ οὐ καθαρὰς τὴν φύσιν γεννᾷ τοὺς ἔρωτας· τῇ δὲ χρυσοῖ μὲν οἱ πόδες, χρυσᾷ δὲ τὰ τούτων καὶ βέλη· σκοποὶ δὲ αὐτοῖς ψυχὰι νεοτελεῖς καὶ ἀκήρατοι. Cum quo loco comparandus Wernsdorf. ad Himerii Eclog. XVIII. §. 3. p. 262. Lucian. Dialog. Meretric. VII. Mater et Musarion: initio: Ἄν ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὐρωμεν, ᾧ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστὶ, θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμω δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιον ἑκατέρω, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν, καὶ ὅπως μακάρια καὶ τριευδαίμονες ἐσόμεθα. etc. Conf. etiam Pausan. L. VI. c. 25. ibique Kuhn. p. 515. et seq.; Heliodor. Acthiopic. L. I. p. 40. ed. Bourdel.; Theodoretii Haeretic. Fabul. Compend.

pend. L. I. c. 6. Tom. IV. Vol. I. p. 295. ed. Schulzii, et Suid. in voce. Πάνδημος Ἄφρ. et Νηφάλιος. Adde Commentatores ad Fulgentii Mytholog. L. II. c. 4.: *Venus*, Warton. ad Theocriti Epigramma XIII.: Εἰς Ἄγαλμα τῆς Οὐρανίας Ἄφροδίτης., Martini Lipenii Strenarum Historiam. §. 74. et Stephan. Byzantin. De Dodone. in Gronov. Thesaur. Antiq. Gr. Tom. VII. p. 280.

27) Ἄγαθὴ — γεωργοῖς; φύσις — καὶ μήτηρ τῶν ἔλων νενομίσται.) Hieronymus Aleander in Tabulae Heliacae Explicatione: *Mercurius Ver.*: —. *Venus itaque eadem, quae Lucifer, et quae Chloris, seu Flora herbarum florumque dea.* —. Pomponius Sabinus: „*Venus, quae mane Lucifer. Flora et Venus idem sunt.*“ ut merito de *Venere* pronunciarit Pelignus poëta IV. Pastorum:

Illa satis causas arboribusque dedit.

Vis enim seminalis stirpium videtur esse; unde eleganter in Pervigilio Veneris:

*Ipsa venas atque mentem permeante spiritu
Intus occultis gubernat procreatrix viribus,
Perque coelum, perque terras, perque pontum
subditum*

*Pervium sui tenorem seminali tramite
Imbuit.*

ac profecto eadem credita est, quae natura omnium parens. etc.

28) π. γ. μαντείας καὶ προγνώσεως εὐρετῆς εἶναι νενομί.) εὐρετῆς in genere feminino scripsi pro εὐρετῆς, ut antea legebatur. Profert nostrum locum Ios. Scaliger. in Coniectaneis ad Varron. de L. L. p. 27., ubi tamen pro μαντείας legitur μαντικῆς. Eius verba, quae huc faciunt, hic apponere liceat: *Aelian. de Animal. L. X. ait τὴν οὐρανίαν Ἄφροδίτην coli ab Aegyptiis. Censebatur vero inter eos Deos, quibus fiebant sacra νηφάλια, cuiusmodi Romae fuit Rumia Dea. Id puto, quod ei attribueretur*

divinatio, cui qui dabant operam, carebant temeto. Artemidor. de ea loquens: ἀγαθὴ δὲ καὶ μάντεσι. π. γ. μαντικῆς etc. Non immerito igitur Ennius ait Anchisem edoctum fuisse vaticinandi scientiam a Venere: cuius hos duos versus citat Probus:

Atque Anchises doctus Venus quem polchra Deorum

Fari donavit divinum pectus habere.

Conf. Iul. Caesar. Bulenger. De Oraculis et Vatiibus. c. VI.: De Oraculo Delphico. et Potter. Archaeolog. L. II. c. 7. Vide etiam D'Orvill. ad Charit. p. 694.

29) Ἀφροδίτη ἢ Πελαγία —) Gisbert. Cuper. in Harpocrat. p. 151.: *Isis Pelagia culta etiam fuit Corinthi, teste Pausania L. 2. p. 93.: Ἐς δὴ τὸν Ἀφροδίτην τούτων ἀνοῦσιν, ἔστιν ἰσίδος τεμένη ὧν τὴν μὲν Πελαγίαν, τὴν δὲ Αἰγυπτίαν αὐτῶν ἐπονομάζουσιν. Utque haec dea propter inventam navigationem Pelagia dicta est, ita Venus idem cognomen gerit in Inscriptione XCIII. Classis I. apud Reinesium, quam Vir doctissimus Anadyomenen interpretatur: quamquam Artemidorus disertis verbis Venerem Πελαγίαν et Ἀναδυομένην uistinguat; illamque scribat in somnis visam naucleris, gubernatoribus et omnibus navigantibus, itemque peregrinari volentibus bonam esse; hanc vero navigantibus multam tempestatem et naufragium significare; sed nihilominus servare, καὶ τὰ ἀπληκισμένα τῶν πραγμάτων perficere. Marinam Venerem celebrat Horatius (L. III. od. 26. v. 5.), quod recte simplex epithetum deae mari ortae eruditi faciunt, qui etiam arbitrantur Graecos eam Pelagian et Pontiam propterea appellare Θεοῖς συνήκοις καὶ συμβιώμοις. Conf. Caroli Patini Commentar. in Antiquum Monumentum Marcellinae. in Poleni Suppl. ad Graev. et Gronov. Thesaur. Vol. II. p. 1122. De Ἀναδυομένην vide etiam Animadverss. ad Musacum de Amor. Leandr. 249. p. 134. edit. Kromayer.*

30) τ. ἀηλιτισμένα τῶν πραγμάτων τελ.) Conf. Luc. VI. 35. ibique Wetsten. ad verbum ἀπελπίζοντες, qui tamen nostrum locum sic profert: τ. ἀηλιπ. τῶν γραμμάτων τελ. :

31) ἀγαθή — ἢ μέχρι ζώης τ. κ. —) Erotianus: ζώη, ὁ τόπος, εἰς ὃν ζωνύμεθα· ἔνιοι δὲ τὴν ὄσφυν ἐνόμισαν. Hoc sensu invenitur iam apud Homerum Iliad. II. 479.:

— — μετὰ δὲ, κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματ' αἰ κεφαλὴν ἴκελος· Διὶ τερτικεραύνη,
 Ἄρει δὲ ζώην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

Ubi Scholiast.: ζώην, τῷ Ἄρει ἦτοι τὸ κατὰ ζῶσμά μέρος· ἢ τὴν ὄπλισιν, ἀπὸ μέρους. Etiam διόζωμα haec pars dicitur. Conf. Hypati de Corporis Partibus librum (Anonymi Introduct. Anatom. edit. Trilleri et Bernardi subnexum). p. 150. ibique Notam ad verba: Ἰξὺς καὶ ὄσφύς, ἢ ζώη, οὐ μόνον ἢ πλευρὰ, ἀλλὰ καὶ τὸ πλευρόν.

32) διὰ τὸ τοὺς μαζοὺς) Articulum τὸ cum Reiskio in textu posui.

33) — ὅλη γυμνὴ ἑταίρειαις —) Fulgōnt. Mytholog. L. II. c. 4. Venus: *Hanc etiam nudam pungunt, sive quod nudos sibi adfectatores dimittat, sive quod libidinis crimen nunquam celatum sit, sive quod nunquam nisi nudis conveniat. Huic etiam rosas in tutelam adiciunt. Rosae enim et rubent et pungunt, ut etiam libido.* Ad quem locum vide Muncker. Tacitus Annal. L. XV. c. 37. §. 3.: *scorta viscebantur nudis corporibus.* Petron. Satyr. c. 7.: *Quam ego negarem me cognoscere domum, video quosdam inter titulos nudasque meretrices furtim spatiantes.* ubi vide Wouweren. Conf. et Io. Nicolai De Ritu Bacchanalium. c. XII.

34) Πρὸς δὲ τὰ λ. α. πρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.) Cornarius hunc locum paullo aliter expressit vertendo: *ad reliqua confusionem significat, ut fere a nobis observatum est.*

35) χειρώναξι) In Luciani Somnio haec vox reperitur inter βάνουσας et ἀποχειροβίωτος. Conf. et Hesych. in hoc vocabulo.

36) τ. β. νομίζεσθαι εἶναι.) Pro νομίζεσθαι Reisk. vult νομίζεται. Quo tamen non opus. Intellige: χρεῖ. Et sic quoque Interpres: *tanto melius esse putandum est.*

37) κτήματα) Sic legendum est pro κτίσματα, ut vulgo. Statim quod post ἰδόντων sequebatur Lemma: Περὶ πειθοῦς, καὶ τῶν ἄλλων τινῶν, a Codice A abest.

38) Ἔστια — σημαίνει πόλεως μὲν τ. βουλὴν κ. τ. ἐνθάκην τῶν προσόδων;) Illud σημαίνει post ἐνθάκην retraxi ante πόλεως. Huc Harpocratio: βουλαία. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλιθέου ἐνδείξει: „Μαρτύρομαι τὴν Ἔστιαν τὴν βουλαίαν“, οἷον τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυμένην. Ad quem locum vide Valesium. Conf. Ez. Spanhem. de Vesta et Prytanibus Graecorum. De voc. ἐνθάκην vide supra c. 23. not. 5. et ad sequentia verba: ἰδιώταις δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν, conferre licet Porphyry. de Abstin. L. II. §. 32. et Liv. L. I. c. 56. extrem.

Cap. XXXVIII.

1) τοῖς τὴν θάλασσαν ἐργαζομένοις) Conf. Wetsten. ad Apocalyps. XVIII. 18. ad verba: τὴν θάλασσαν ἐργάζονται. et Verheyk. ad Antonin. Liberal. c. 15. ad verba: — μόνην θεῶν ἐτίμων, καὶ ἐπιμελῶς αὐτὴν ἐργάζοντο.

2) συμφορώτατοι) Sic legendum in genere masculino, non, ut vulgo, συμφορώταται.

3) δόλους καὶ ἀπάτας σημ.) Δόλους et ἀπάτας etiam alii scriptores coniungunt. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 392. ad voc. Δόλους.

4) Ποταμοὶ — Ἐφουδίδες) Hesiodo in Operibus et Diebus v. 737. — 739. aquae ipsae de Deabus accipiuntur, quas adorari vult Poëta:

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῤῥόον ὕδωρ
 Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὕξῃ ἰδῶν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

5) Ἀχελῷος — ὕδατι σημ.) Hesychius: Ἀχελῷος. ποταμὸς Ἀσκαδίας. καὶ πᾶν ὕδωρ οὕτως λέγεται., ubi videndus Alberti. Schol. a Villosonio edit. ad Homer. Iliad. XXI. 194.: Δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. Conf. et Spanhem. Observatt. in Callimachi Hymn. in Cerer. ad verba: Ἀχελῷον ἀργυροδίνην. et Comment. ad Philostrati Heroica. c. 2. §. 6. ad verba: ὁ δὲ αὐτὸν κελεύει Ἀχελῷῳ ἐν ἀγωνίᾳ εὐχεσθαι.

Cap. XXXIX.

1) Δημήτηρ δ. κ. Κόρη — τοῖς μὲν μειμημένοις — τελειοῦσι καὶ τὸ ἀγαθόν.) Particulam μὲν ante μειμημένοις cum Reiskio inserui propter seq. δὲ ante ἀμυήτοις. Cum nostro loco conf. Io. Meursii Eleusinia. c. XVIII.; C. Barth. ad Claudian. p. 870. ad verba: *Simul procedit.*; Handbuch der Mythologie enthaltend die Mythen aus den Lyrischen Dichtern der Griechen mit erläuternden Anmerkungen von Martin Gottfried Hermann. II. Band. 1790. p. 219. et imprimis: Ueber die Mysterien der Alten, besonders über die Eleusinischen Geheimnisse. von Christoph Meiners. p. 285. et seq.

2) Δημήτρα τῇ γῆ —) Hieronymus Aleander in Tabulae Heliacae Explicatione: *Cererem sane intelligentiam creditam fuisse, quae per terram pergit, ex iis colligere est, quae a Cicerone afferuntur III. de Nat. Deor. (cum quo loco comparand. L. II. c. 26.) Sed et pro terra ipsa capiebatur. Artemidorus h. l. —. Quod vero attinet ad Δημήτερος etymon, idem quod Cicero testatur Diodorus Sic. L. I. versiculum illum Orphei laudans:*

Ἰῆ μήτηρ πάντων Δημήτηρ πλουτοδάτεια.

Et Philo libro de mundi opificio (T. I. p. 90. edit. Pfeiferi): μήτηρ δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἡ γῆ, παρ' ἧ καὶ τοῖς πρώτοις ἔδοξεν αὐτὴν Δήμητραν καλέσαι, τὸ μητρὸς καὶ γῆς ὄνομα συνθεῖσιν. οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα, ὡς εἶπε Πλάτων (in Menexeno p. 238.), ἀλλὰ γυνὴ γῆν μεμίμηται· ἢν ἐτύμως τὸ ποιητῶν γένος περιμήτρα, καὶ καρποφόρον, καὶ πανδώραν εἶωθεν ἐνομάζειν· ἐπειδὴ πάντων αἰτία γενέσεως καὶ διαμονῆς ζῶων ὁμοῦ καὶ φυτῶν ἐστίν. Conf. et Spanhem. ad Callimach. H. Cerer. v. 2. et Muncker. ad Fulgentii Mytholog. L. I. edit. Staveren. p. 635. ad verba: *Ceres enim graece Gaudium dicitur.*

3) κόρη γὰρ καλεῖται καὶ ἡ γλήνη —) Hesych.: κόρη, νόμφη. — καὶ ἡ ἔψις. ubi videndus Alberti.

4) τῶν τούτοις συννάων τε καὶ συμβάμων θεῶν) De Graecorum Diis συννάοις ac συμβάμοις si qui plura legere velit: adeat Georgii D'Arnaud De Diis παρεδροις sive Adessoribus et Coniunctis, Commentarium. Hagae Comitum, 1732. in 8. C. XV.; Gisb. Cuperi Harpocrat. p. 151. sq.; Io. Baptistae Donii Inscriptt. Antiq. nunc primum edit. ab Ant. Francisco Gorio. — p. 65. Class. secund.; Poleni Supplem. Vol. IV. p. 686. et p. 1327. et Jacobs. Animadverss. ad Antholog. Gr. Vol. III. P. I. p. 380.

5) Ἄει γὰρ σωτῆρες νενομισμένοι) Haec valde illustrantur verbis Kircheri Part. II. Tom. II. p. 385. Oedipi Aegyptiaci, quae adhaerere nullus gravabor: *Sed ut ad institutum revertamur, ait ille, reverebantur Aegyptii praeter cetera Numina maxime Isin et Osirin, ac Horum sive Harpocratem, tanquam Iatricos Genios.* Conf. Gisb. Cuperi Harpocrat. p. 158. Mox ad εἰς πάντα ante ἀφιγμένων supplendum est: πράγματα.

6) ἀφίχθαι γὰρ εἰς πέρας τοῦ ζῆν δηλ.) Vocabula γὰρ εἰς πέρας cum Reiskio in textum recepi propter sententiam. Et sic quoque Cornarius hunc locum expressit vertendo: *ad finem vitae pervenisse ostendunt.* —

7) — ἐξ ὕλης πεποιθμένα στερ.) Conf. Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom. L. IX. c. 31. p. 700.

8) Πολλάκις δὲ καὶ κακὰ, οἷον τὰ γήϊνα, ὀστράκινα καὶ πήλ.) Vulgo legebatur: Πολλάκις δὲ καὶ ταπεινὰ, ὁ στράκινα (Aldus: ὀστράκινα) καὶ πήλ. Nos Reiskium sequenti sumus, ita tamen, ut voc. ὀστράκινα relinamus. Nam γήϊνα et ὀστράκινα non idem significant. Huc facit Antholog. Gr. edit. Jacobs. T. I. p. 205.:

Εἰς ἀγάλμα Ἑρμοῦ.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ἑρμῆν

ἔπλασεν ἀψίδος κύκλος ἐλισσόμενος.

πηλὸς ἐφυράθην· σὺ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,

ὦ ξεῖν', ὀστράκων δύσμορον ἐργασίην.

Ubi videntus Jacobs. Conf. Plin. H. N. XXXV. 12. ibique Hardain. et eund. Plin. L. XXXIV. 7. Adde Pausan. in Attic. p. 2. et 38. edit. Fr. Sylburg.

9) ὅσοι δὲ κακὰ σημαίνουσιν, αὐτοὶ τε καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.) Haec verba cum Cornario ac Reiskio inserui propter ea, quae antecedunt.

Cap. XL.

1) Ἐπεὶ ὅ, τι ἂν σημαίνωσιν) Sic legendum, non, ὅταν, ut vulgo.

Cap. XLI.

1) διαλυόμενα καὶ συμπύπτοντα) Pro συνάπτοντα, ut in vulgatis est, ex Codice B dedit συμπύπτοντα. Postulat id sententia. Cornarius vertit: Quae enim dissolvuntur et non coniuncta sunt etc.

2) τὰ ἀγραφα) Hoc dedit Codex B, qui tamen pro ἀπὸ τῶν habet: ἐξ αὐτῶν τῶν —. Et in eodem Cod. B desunt verba: κατὰ τὸ ὅμοιον.

Cap. XLII.

1) Μύλος —) Dempster. ad Rosin. Antiq. Roman. L. I. c. 14. p. 66.: *Notat Iacob. Cuiacius: aquariae molae rotis sublevatis inversisque suppeditabatur aqua, eique muneri iuncti asini, equi, et, eq̄uae. etc.*

2) Ὀλμος γυναῖκα σ.; ὕπερον δὲ ἄνδρα.) Huc pertinet nota Bocacii fabula. Conf. et Alberti ad Hesychium ad vocc. Ὑπέρου περιστροφῆν. etc.

3) Ἀλεκτρυών — ἀνιστᾶν τοὺς ἔνδον ἐπὶ τὰ ἔργα.) Conf. Antholog. Gr. ed. Jacobs. T. II. p. 31. Ἀντιπάτρου Σιδωνίου LXXXVII., ad quem locum videndus Iacobs.

4) πίσις χρίσθαι —) Huc facit Clem. Alexandr. Protrept. L. III. c. 3.: τὸ δὲ καὶ πιττοῦσθαι ὀκνῶ καὶ λέγειν τὴν περὶ τ' οὐργον ἀσχημοσύνην ἀπεστραμμένους καὶ κεκυφῶτας, καὶ τῆς φύσεως τὰ ἀπόβρῆτα εἰς τὸ συμφανές ἀπογυμναῖοντας, ἐξερχόμενους, καὶ λορδομένους ἀπερυθριῶσι σχήμασιν οὐκ ἀπερυθριῶντας αὐτούς· ἐν αὐτῇ νεολαίᾳ καὶ γυμνασίῳ μέσῳ, ἔνθα ἀρετὴ ἀνδρῶν ἐξετάζεται, ἀσχημοῦντας, τὸ παρὰ φύσιν τοῦτο διώκοντας ἐπιτήδευμα, πῶς οὐχὶ τῆς ἐσχάτης ἀσελγείας ἐστίν; —

Cap. XLIII.

1) σκαλεύει) Sic cum Aldo scripsi pro vulgari σκαλύει.

Cap. XLIV.

1) Ἴπποκένταυροι) Profert hunc locum Hemsterhus. ad Lucian. Prometh. p. 30. ad voc. ὁ Ἴπποκένταυρος. ubi vide.

2) φαίνονται δ. οἱ θεοὶ ἐν ἀνθρώπων ἰδέᾳ —) Lactantii Placidi Narratt. Fabular. Fab. II. ed. Staveren. p. 788. et seq.: *Separata erat terra a cacteris elementis, sed homo nondum natus, ipsius terrae futurus ultor ac dominus. Itaque Prometheus Iapeti filius terram imbre mollivit, et ex hac hominem ad Dei similitudinem ac*

(melius: atque) *imaginem finxit, cui facies non prona, ut caetera animalia, esset in terram, sed coelum spectaret erecta. ubi vide Commentatores. Ceterum mox articulum τῶν ante τεχνῶν expunxi.*

3) μισθῶν νέον τ. Ἐριμῶν; νεαν. —; πρεσβύτης δὲ τὸν κρόνον;) Albric. Philosoph. de Deorum Imaginibus. edit. Staveren. p. 896.: *I. Saturno: Saturnus primus deorum subponebatur: et pingebatur, ut homo senex, canus, proluxa barba, curvus, tristis, et pallidus, tecto capite, colore glauco; etc. Conf. Gisb. Cuperi Harpocrat. p. 102. et seq.*

4) γυνή δὲ νέα Τύχην, πρεσβύτης δὲ Ἐστίαν;) Pro vulgata πρεσβύτης correxi πρεσβύτης in gen. femin. Cum nostro loco conf. Muncker. ad Albrici Philosophi de Deorum Imaginibus Libell. c. XVII. De Vesta. edit. Staveren. p. 924. et seq. ad illa verba: *Supra pinnaculum autem templi depicta erat ipsa Vesta, in formam virginis, infantem ipsum Iovem suo sinu fovens.*

5) μοίρας, —) Conf. Spanhem. de Praest. et us. Num. T. II. p. 639.

6) — ὄρας;) Conf. Appulci. Metam. L. V. p. 373. edit. Oudend. ibique not. ad verba: *seu de Horarum numero.* Adde Eustath. ad Homer. p. 514, 23. et Horat. IV. 7. 9.

7) παράσημα. οἱ οὖν τὰ αὐτὰ) Sic cum Cornario et Reiskio legendum. Vulgo: *παράσημα οἱ τὰ αὐτὰ —.*

8) — συνταγὰς καὶ θερ. τ. ἀ. Σαράπιδος δοδεκάσας.) Diog. Laert. L. V. Segm. 76. Demetr. Phaler.: *λέγεται δὲ ἀποβαλόντα αὐτὸν τὰς ὄψεις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κομίσασθαι αὐτῷ παρὰ τοῦ Σαράπιδος ἔθρον καὶ τοὺς παιᾶνας ποιῆσαι τοὺς μέχρι νῦν ἀπομένους., ubi vide Commentatores. Conf. Nostrum infra L. V. Somn. 92. et Dan. Vink M. D. Amoenitatt. Philologico-Medice. p. 64.*

Cap. XLV.

1) Ἔτι καὶ πινακίς —) Verba: Ἔτι καὶ, ex Codice B adiecta sunt.

2) ὑπόμνησιν πραγμάτων;) Vulgo: ὑπόμν. γραμμάτων. Nos Reiskium et Codicem B sequenti sumus.

3) Ἐσθίειν δὲ βιβλία) Ioann. Apocalyps. X. 9.: καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ: Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοί: Λάβε καὶ κατάφραγε αὐτό· etc. ad quem locum vide Wetsten.

Cap. XLVI.

1) Πέρδικες — γυναῖκας — ἀθέους καὶ ἀσεβεῖς) Huc pertinet Anacreon Od. 61. v. 8.: Ἐγρσο, μή σε φύγη πέρδικος ἄγρα. ubi vide Commentatores. Ambrosius Epistolar. Class. I. Epist. 32. §. 2. de perdice haec scribit: *Dicitur itaque avis ista plena esse doli, fraudis, fallaciae, quae decipiendi venatoris vias calleat, atque artes noverit, ut eum a pullis avertat suis; omniaque tentamenta versutiae non praetermittere, quo possit venantem abducere a nido et cubilibus suis.* etc. §. 3.: *Fertur etiam promiscuae esse permixtionis, ut in feminas cum summo certamine mares irruant, et vaga coalescant libidine. Unde impurum et malevolum et fraudulentum animal adversario et circumscriptori generis humani, fallacissimoque, et impuritatis auctori conferendum putatur. — Clamavit ergo perdix, qui a perdendo nomen accepit, satanas ille, qui latine contrarius dicitur.* etc. §. 5.: *Ea igitur gratia depracatus est perdicem illum diabolum, abstulit ei male congregatas divitias multitudinis, revocavit ab errore animas gentium, mentesque nationum deviantium.* etc. §. 6.: *Unde et quidam naturae perdicis etiam istud aptandum putarunt, eo quod aliena diripiat ova, et fovcat suo corpore, atque hac sua fraude partus alienos studeat acquirere. —*

2) *δυστιθάσσευτοι*) Sic scribendum erat pro *δυστιθάσσευτοι*. Noster infra L. III. c. 12.: *ἄγγριαν καὶ δυστιθάσσευτον*.

Cap. XLVIII.

1) — *ἰμᾶντι* —) Conf. Wetsten. ad Matth. XXVII. 26. ad voc. *φραγελλώσας*. et ad Act. Apostolor. XXII. 25. ad voc. *ἰμᾶσιν*.

2) — *ὠφ. συμβέβηκε γενέσθαι*) Pro *γένεσθαι* ex Codice B scripsi *γενέσθαι*, et sic quoque Wetstenius, qui nostrum locum profert ad Luc. XII. 47.

3) *ἄπεικός*) Vulgo legebatur: *ἀσεικός*. Ego scripsi *ἄπεικός* Codicis B auctoritatem sequutus. Quod sequitur *μὴ* non est cum Reiskio delendum. Nam vocem *ἄπεικός* sequitur *τὸ μὴ*, *quominus*, cum infinitivo. Pro *τὸ μὴ* autem saepe solum *μὴ* invenitur.

Cap. XLIX.

1) *παρζιρεῖται*) Sic dedit Cod. B, quem sequutus sum. Antea legebatur: *παραιτεῖται*.

2) *ἀποθανόντι*, —) Sic cum Codice B lego in aoristo; quum antea legeretur: *ἀποθνήσκοντι*. Ad nostrum locum facit Petron. Satyric. c. 26.: *iam ebriae mulieres longum agmen plaudentes fecerant, thalamumque festa exornaverant veste*. Non multo post correxi *ἀρώματα* pro *ἀβρώματα*.

3) *οἱ γὰρ ἀποθανόντες τοῖς ζῶσιν — ἀποθανοῦσι*.) Conf. Lucae Evangel. XXIV. 5.

4) *τῇ οἰκίᾳ ὄντα*) Sic legendum, non, ut in vulgatis est, *οἰκίᾳ*. Paulo post eodem modo correxi *οἰκίαν* pro *οἰκίαν*.

5) *Ἄθλητάς δὲ ἱερουῖκας θάνατος ποιεῖ*.) Sic emendavere D'Orvill. ad Charit. p. 34. et Reisk. Ad verba, quae

proxime sequuntur, conf. Gilb. Wakefield Silv. Critic. P. V. p. 134. ad Philipp. c. III. v. 12. Vulgo sic legebatur: ἀθληταῖς δὲ ἱερονίκαις, θάνατον ποιεῖ.

6) τῆς ἑαυτῶν σοφίας) Pro αὐτῶν ex Codice B scripsi ἑαυτῶν. De vocabulo μνημεῖα, quod praecedit, conf. Duker. ad Thucydid. L. I. c. 138. ad verba: μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνησίᾳ ἐστὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἄγορῃ.

7) Ἄγαθὸν — βουλομένοις γῆν πριάσθαι;) Conf. Wetsten. ad Act. Apostol. I. 18. ad voc. χωρίον. Quod sequitur ἄλλαις, pro quo Reisk. legit ἄλλων, bene habet.

8) καὶ οἱ ἀποθνήσκοντες γάρ.) Intellige: ἄπονοι καὶ ἄνοσοι. Graeca lingua hanc ellipsin fert. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 25. Cornarius sic vertit: *Nam et mortui neque dolent neque aegrotant.*

9) ἢ αὐτὸ μόνον δοκεῖν) Sic legendum, non, ut vulgo, αὐτὸν μόνον —. Nostram lectionem: αὐτὸ, etiam Codex A firmat. Profert hunc locum Wetsten. ad Luc. VII. 12. ad verbum ἐξεκομίζετο.

10) Ὅ, τι δ' αὖ) Ita scripsi pro ὅτι δ' αὖ —.

Cap. L.

1) θλίψεις καὶ στενοχωρίας.) Utrunque vocem iunxit praeter Nostrum etiam Paulus ad Roman. II. 9.: θλίψεις καὶ στενοχωρία —. Posterior, ut gravior, semper secundo loco ponitur, ideoque a priore disiungi potest, ut in Epistol. II. ad Corinth. IV. 8.: Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι —. Ad quos locos vide Commentatores.

Cap. LII.

1) διὰ τὸ σύμβητον τοῦ ὀνόματος —) Interpres: *propter ipsius verbi κατακλιθεῖν compositionem.* Nos Reiskio assentimur.

Cap. LIII.

1) προηρημένοις) Sic legendum pro προειρημένοις. Pro τοῖς ναυτίλλεσθαι προηρημένοις Codex B habet: τοῖς ναυτιλλομένοις —.

2) — ὑψηλὸς ὁ σταυρωθεὶς, καὶ πολλοὺς τρέφει. Τὰ δὲ κρυπτὰ ἐλέγχει; ἐκφανεὶς γὰρ ὁ σταυρωθεὶς.) Sic ex Ubdice B dedi, qui tamen habet: πολλοῦ, quod mutavi in πολλοῦς. Libri vulgati hunc locum ita habebant: — ὑψηλὸς ὁ σταυρωθεὶς. Τοὺς δὲ πλουσίους βλ. Vide Nostrum et infra L. IV. c. 49.

3) γυμνὸν γὰρ σταυροῦνται) Matth. XXVII. 35.: — διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, —. ubi vide Wetsten.

4) οὐ πᾶν τι συμφ.) Pro τοι scripsi τι. Vide supra c. 25.

5) οἰκίᾳ) Sic scribendum erat pro οἰκίᾳ. Paulo inferius pro τῆς γῆς ante ἐπιβαίνειν scripsi τῆ γῆ. Noster enim semper dicit: τῆ γῆ ἐπιβαίνειν, nusquam τῆς γῆς ἐπιβ.

Cap. LIV.

1) ὁ θηριομαχῶν —) i. e. *Bestiarius*. Conf. Paul. epistol. ad Corinth. XV. 32. ibique Wetsten.; Mare. Antonin. de se ipso. L. X. §. 8.; Senec. Epist. I. L. X.; Sueton. Tib. Claud. Caes. c. 34.; Gell. L. V. c. 14.; Jul. Caes. Bulenger. de Venatione Circi. c. 30.: de Bestiariis. et Lakemacheri Observatt. Philolog. I. T. p. 194. sq.

Cap. LV.

1) Εἰς ἄδου καταβῆναι δοκεῖν, καὶ τὰ ἐν ἄδου ἐρᾶν, ὅσα ἐκεῖ εἶναι νενομί. — ἄπρακτοι γὰρ ἅπαντες οἱ ἐν —) Ita exhibet Cod. B, quum antea legeretur: Εἰς ἄδου καταβῆναι καὶ ἀναβῆναι καὶ θεωρεῖν, ὅσα ἐκεῖ νενομίσταί, τοῖς μὲν ἐν εὐπραξίαις βλάβας σημαίνει. ἄπρακτοι γὰρ οἱ ἐν —.

2) ἀποδημήσαντες εἰς ἄδου παρεύεσθαι) Vulgatam retinui. Aoristus enim ἀποδημ. ponitur pro Futuro. Itaque παρεύεσθαι recte habet. Ad hunc locum facit Theodor. Prodromus de Rhodanthēs et Dosielis Amōribus. L. IX. p. 421. edit. Gaulmini: —

Καὶ προσπλακείσας τοῖς ἑαυτῶν ἐγκόμοις,
Ὡς εἶα νεκρῶς ἐκ τάφων ἠγερέμενοις
Καὶ δαιτυσάσας ἄλλο χαρμονῆς δάκρυ etc.

3) εἶργεσθαι τῆς εἰς ἀνδρώπευς ἀνόδου, βίξ κ.) Comma, quod erat post βίξ, retraxi post ἀνόδου. Cod. B. nostrum locum sic dat: ἠγεῖσθαι τῆς εἰς ἀνδρώπευς ἐδοῦ βίξ κ.

4) Φαμέν γὰρ ἐν τῇ συνηθ. — ἐξ ἄδου ἀναβεβηκέναι.) Huc facit Homer. Od. XVI. 21.:

πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.

Conf. Wetsten. ad Epist. ad Ephes. IV. 9. ad verbum κατέβη. et Desider. Herald. ad Arnob. adv. Gent. L. II. p. 80. ed. Lugd. B. ad verba: *Li ab Orci faucibus, quemadmodum dicitur, vindicari.*

Cap. LVI.

1) σταυρὸν βαστάσαι σημ.) Pro αὐτῶ, ut in vulgatis erat, ex auctoritate Codicis B scripsi βαστάσαι; quamvis MS. habeat βαστάξαι.

2) — πρότερον αὐτὸν βαστάζει.) Evangel. Ioann. XIX. 17.: Καὶ βαστάξων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, —. Conf. G. Wakefield Silv. Critic. P. V. p. 91., D'Orvill. ad Charit. p. 373. ad verba: καὶ ἔκαστος αὐτῶν τὸν σταυρὸν ἔφερε. et Wetsten. ad Matth. X. 38.

3) αἰσθόμενον) Interpres vertit: *gaudens eam deponet*, tamquam legisset: ἠδόμενον vel ἡσθησόμενον. Sed non opus. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 567.

4) συναϊρομένῳ) Sic cum Reiskio scripsi pro συναϊρευμένῳ. D'Orvill. ad Charit. p. 567. legi vult: συναϊρευμένῳ.

5) Ὅσα οὖν ἀσθενέστερός ἐστίν ὁ β.) Sic ex Codice B dedi. Antea legebatur: Ἔσα ἀσθενέστερος ἢ ὁ β.

Cap. LVII.

1) οἷον νεκροῖς συντίθενται:) Vertendum: *qualia cum mortuis condi solent.* Conf. Aelian. Var. Hist. L. VII. c. 8., ubi quaedam habet Perizonius. Cod. B nostrum locum ita habet: ἐποῖον οἱ νεκροὶ σ.

2) καθιστᾶ —) Vulgatam καθιστᾶ contra Reiskium retinui. Cum nostro loco comparandus Wetsten. ad Marc. XIV. 15.

3) τ. πλείονας τῶν διαφερόντων τῷ θεασαμένῳ) Pro τοῦ θεασαμένου cum Reiskio scripsi τῷ θεασαμένῳ.

4) πρόδηλον —) Conf. Wetsten. ad Epist. ad Hebr. VII. 14. ad voc. πρόδηλον.

5) οἱ γὰρ νοσοῦντες — ὑγιζίνοντες.) Conf. Nostr. infra L. III. 39. Adde Wetsten. ad Matth. IX. 12.

Cap. LVIII.

1) τὰ δὲ ἀργυρᾶ — ἐν συνθήκαις περι —) Interpres: *Verum argentea verborum in paucis de rebus gravibus ac seriis significationem habere.*

Cap. LIX.

1) Ὅ δὲ πολυχρήματος θεσαυρός) Conf. Nostr. supra c. 5., extr. verba praecedentis capituli 58. et Lucian. Philopatr. c. 21. sq.

2) — ἐργαστηρίῳ τινι —) Conf. D' Orvill. ad Charit. p. 125. ad verba: οἷα δὲ ἀλγῶν ἐπὶ τινὸς ἐργαστηρίου καθῆστο.

3) πέμψας) Sic dedi pro πέμψαι. Mihi consentit Reiskius.

4) ἀναθέμενός —) Conf. Wetsten. ad Epist. ad Galat. II. 2. ad v. ἀνεθέμην.

5) *υῖός, ὃ καὶ ἀπ.*) Vulgat. $\tilde{\omega}$ cum Reiskio in δ mutavi. Et sic quoque Interpres: *quod ipsum etiam sic evenerit.*

6) *ὅτι ἀεὶ εἰώθαμεν διὰ — ὀκτακοσίων σημ. τὸ οὐδέν.*) Interpres sic vertit: *quod etiam semper per eiusmodi positionem digitorum trium milium octingentorum, nihil significare consuevimus.* Bene. Nam si una eademque manus dextra per positionem digitorum numerum: tria milia: una cum numero: octingenta:

indicat: conformat hunc gestum: Nihil signi-

ficantem. Hodieque eundem gestum digitorum invenies apud Italos dicentes: *Far la fica.* Atque eodem hoc gestu Nostrates utuntur dicentes: *Einen Dreck (Ein Dreckchen) sollst du kriegen!* Ceterum si qui hac de manuali loquela plura legere velit: adeat Venerab. Bedae de indigatione librum, Nicolai Smyrnaei *περὶ δακτυλικῶν μέτρων* libellum in Libro: *Catena Graecorum Patrum in Evangelium secundum Marcum* Collectore atque Interprete Petro Possino Soc. Iesu Presbytero, qui adiecit, titulo *Spicilegii, Commentariam ad Loca Selecta Quatuor Evangeliorum.* etc. Romae 1673. in fol., p. 449. usque ad p. 461. et Kästner. in libro: *Geschichte der Mathematik*, T. I. p. 225. Conf. etiam Macrob. Saturn. I. 9. et Suid. in voc. *ἱανουάριος.*

Cap. LX.

1) *καὶ αὐτὸ τὸ λυπεῖσθαι.*) Pro *αὐτῷ*, ut libri habent, lego *αὐτὸ*; et sic quoque Cornarius, Reisk. et Oudendorp. ad Appulei. *Metam.* L. IV. p. 293. ad illa verba: *Denique flere et vapulare, et nonnunquam iugulari, lucrosam prosperamque proventum nuntiant:* etc.

2) *δύ.*

2) ὄντως) Vulgo: ἔν τινι. Ego veram lectionem dedi Codicis B vestigia sequutus, qui habet: ἐν ὄ τως (*sic*). ὄν- τως autem optime respondet vocabulo εἰκῆ, quod antecedit.

Cap. LXI.

1) καταλείψεται) λείπεσθαι h. l. est pro λείπειν. Cf. D'Orvill. ad Charit. p. 605. Cod. B habet: καταλειπεῖν, pro καταλείψεται. Asteriscum post πρόσκτησιν delevi.

Cap. LXII.

1) Νεκροὶ ἀνεβιῶντες — ἀπαιτήσουσιν.) Conf. Matth. XXII. 28. ibique Wetsten.

Cap. LXIV.

1) φάρμακον θανάτιμον) Conf. Meibom. Commentar. in Insurandum Hippocratis p. 120. et seq.

2) κινώπετων θηρίων,) Sic legendum, non, ut in Ri- galtiana est, κοιτοπετῶν θ. Codex D habet: κινωπετῶν. Co- dex A et Aldus: κοινοπετῶν. Cornarius vertit: *bestiarum lectos subeuntium*, perinde ac si legisset: κοιτοδυτῶν. No- stram lectionem confirmat etiam Rhoeer in Otio Daven- triens. c. XV. Ceterum de etymologia ac discrimine vo- cum: κώδαλον et κινώπετον, vide Ilgen. ad Homer. Hymn. in Mercur. vs. 188. p. 413. usque ad p. 417.

Cap. LXV.

1) — διακεκορευμένην πρὸ γάμου λ) Vulgo legebatur: πρὸς γάμον, pro πρὸ γάμου, quam lectionem iam D. W. Tril- ler. dedit in Observatt. Critic. haec scribens: *Licet sat- tis graece dicatur, γυναῖκα πρὸς γάμον λαμβάνειν, ita Dionys. Hal. L. XI. p. 709. πρὸς γάμον αὐτὴν λαβεῖν, ut alios in-*

numeros taceam; frequentius tamen γυναῖκα λαμβάνειν, optimos quosvis Auctores graecos dicere, notissimum esse arbitror harum deliciarum haud inexpertis. Quare vix dubitem, quin legendum potius hic fuerit: εἰ δὲ τις γυναῖκα διακεκορευμένην πρὸ γάμων, vel γάμου, λαμβάνει, h. e. „si vero quis uxorem ante nuptias iam vitiatam duxerit“, sensu planissimo et commodissimo. Ad nostrum locum facit Iul. Pollux L. III. Segm. 42.: τὸ δὲ τῆς παρθενίας ἀφελίσθαι, διακορῆσαι λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης: Οὗτός με διεκόρησεν οὕσαν ἐπτέτιν. καὶ διαπαρθινεύεται, Ἡρόδοτος εἶπε., ubi vide Iungermann.

2) γαστρὶ ἔχη, ἢ ἄτ.) Pro ἔχει scripsi ἔχη propter ἔταν, quod antecedit. Paucis ante verbis accentum circumflexum super vocabulo πω; post ἔλλως deleui.

3) τοῦτο ἀνδρὶ δώσει; —) Hoc δώσει ex Codice B dedi pro δίδωσιν. Ex eiusdem Codicis B auctoritate paullo post scripsi δώσει pro δίδωσι, et οὐχι pro οὐχ ἢ —. Ceterum hunc locum a verbis ἔχη: τοῦτο ἀνδρὶ usque ad v. ἀλλ' ἢ τῆς αὐτῆς μ. Cod. B sic habet: εἴη αὐτῇ τοῦτο ἀνδρὶ δώσει. εἰ δὲ ἔπεινος εἴη, Θῆλυ τέξεται ὅπερ ἀναθρήψασα ἀνδρὶ δώσει καὶ οὕτως οὐχι αὐτῇ, ἀλλὰ αὐτῇ ἢ τῆ; αὐτῆς μ.

Cap. LXVI.

1) ἐκείνη) Sic ex coniectura scripsi pro ἐκεῖνη. Sententia plana est.

2) φθέγγεται, ἀλλὰ καὶ ἢ γῆ — ἀργή ἐστι,) Sic haec verba cum Reiskio in ordinem redegi; quum antea legretur: φθέγγεται κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. ἀλλὰ καὶ ἢ γῆ καὶ ἢ θάλασσα, ἀργή ἐστι, —.

3) πρόσειν,) Haec lectio Codici B debetur. Eam practuli vulgatae: πρόσεισιν, quia melius respondere videbatur verbis, quae proxime antecedunt.

4) ὡς ἂν ζῶντας) Particulam ὡς dedit Codex B, quem sequentus sum. Vulgo legebatur οὐ; ἂν ζ. Statim ante Artemidorus dicit: οὐδέποτε ἐσπέρας ἔδει (χελιδῶν), ἀλλ' ἔωθεν ἡλίου ἀνίσχοντος. Unde hirundo vocatur ὄρθρογόη ab Hesiodo *Ἔργ.* 568. Huc faciunt etiam Anacreon *Od.* XII. v. 8. — 10.:

Τί μιν καλῶν ὄνείρων
 Ὑποθρίαισι φωναῖς
 Ἀφ' ἕρπασας βᾶθυλλον?

et Appulei. *Florid.* p. 349. ed. Elmenh.: *Natura quibusdam avibus brevem et temporarium cantum commodavit: hirundinibus matutinum., ut alios mittam.*

5) ἡ χελιδῶν ἡμορόφιος ἡμῖν) Arrian. de Expeditione Alex. L. I. p. m. 25.: — τὴν γὰρ χελιδῶνα σύντροφόν τε εἶναι ὄρνιθα καὶ εὐνεύει ἀνθρώποις, καὶ ἄλλον μᾶλλον ἢ ἄλλην ὄρνιθα. — Diog. Laert. L. VIII. segm. 17.: ἡμορόφιου; χελιδῶνα; μὴ ἔχειν. Cum quo loco comparand. Clem. Alexandr. *Stromat.* L. V. c. 5.

Cap. LXVII.

1) ἐνταῦθα ἐρῶ;) Post ἐνταῦθα et ante ἐρῶ verba: τῶν πάλαι λειφθέντων, deleti ut glossema. Etiam a Codice B ea absunt.

2) κόλπον, τῶν ἰδίων ἀπόθεσιν τέκνων σημαίνει γενέσθαι,) Sic scripsi ex auctoritate Codicis B, qui tamen hunc locum ita habet: κ. τ. ἰ. ἀποθέσθαι τ. γονὴν σημαίνει, — Antea legebatur: κόλπον τὸν ἴδιον, ἀπόθεσιν τέκνων σημαίνει γενέσθαι, —

Cap. LXVIII.

1) Πλουσίσι; — ἀρχὰς περιποιεῖ;) Conf. Herodot. L. I. c. 209.

2) καλύζει· πολλάνις καὶ διὰ σταυροῦ. Πέτεσθαι δὲ μήτε πολὺ τῆς γ.) Sic legendum atque interpungendum. Vulgo legebatur atque interpungebatur: — καλύζει· πολλάνις δὲ καὶ διὰ σταυροῦ πέτεσθαι, μήτε δὲ πολὺ τῆς γ.

3) Διωκόμενον· δὲ ὑπὸ Σηρίων —) Conf. Apocalyp. XII. 14. et Wetsten. ad h. l.

4) ἐξελευσεται) Sic legendum pro ἐξελεύσεσθαι, ut in libris erat. Mox post αὐλῆς verba: ἢ τῆς οἰκίας, cum Reiskio delevi. Profert nostrum locum Caspar Sagittarius de Ianuis Veterum. C. XXXV. §. XVIII.

5) τῆ γῆ ἐπιβαίνειν.) Vulgo: τῆς γῆς ψαύειν. Ego Codicem B sequutus sum, in quo tamen τῆς γῆς, quod mutavi in τῆ γῆ, deest.

Cap. LXIX.

1) τὸ κρητοῦν γὰρ δύναμιν ἔχει Θεοῦ.) Hic Menandri versus est ex eius Caria (ἐκ τῆς Καρίας) desumptus. Apud Ioann. Stobaeum Fl. Tit. XXXII.:

————— Ὡ μεγίστη τῶν Θεῶν

Νῦν οὖσ' Ἀναίδει, εἰ Θεὸν καλεῖν σε δεῖ.

Δεῖ δέ· τὸ κρητοῦν γὰρ νῦν νομίζεται Θεός.

2) γονεῖς καὶ διδασκάλους;) Isidor. Pelusiota L. II. Epist. 26.: Χρὴ τοὺς μαθητευομένους καὶ ὡς πατέρας φιλεῖν τοὺς ὄντως διδασκάλους, καὶ ὡς ἄρχοντας δεδοικέναι. Et Quintilianus Instit. Orat. L. II. c. 10. commonefacit discipulos, ut praeceptores non minus quam ipsa ament studia, ac parentes esse, non corporum quidem, sed mentium credant. Conf. etiam Meibom. Commentar. in Insiurand. Hippocratis c. 9.

3) τυρομάντεις, γυρομάντεις, κοσκ.) Pro τυρομάντεις Cornarius videtur legisse: πυρομάντεις; vertit enim: ignium vates, etc. Sed Aelianus quoque Histor. Anim. L. VIII. c. 5. memorat τυρομάντεις. Eius verba haec sunt: Ἀκούω

μέντοι τινῶν λαφύοντων, ὅτι καὶ ἀλφίτοις μαντεύονται τινες, καὶ κοσκίνεις, καὶ τυρίσκοις. Tyromantiae meminit etiam Hesychius in h. v. Pro γυρομάντις malim ἄλευρομάντις, ut emendavit iam Tourp. Emendatt. in Suid. Vol. II. p. 543. sq. Non improbo tamen Schneideri (in Lexic. graec. s. h. v.) coniecturam, qui legendum putat: γυρομάντις, pro γυρομάντις.

4) μαντικῆς —) Profert hunc locum Wetsten. ad Epist. II. ad Timoth. III. 13. ad voc. γήγτες.

5) τὰ ὑπὸ θύτων λεγόμενα,) Pro θύτων vulgo legebatur: τούτων. Nostram lectionem debemus Codici B, qui tamen habet: ἀπὸ τῶν θύτων, pro ὑπὸ θύτων —.

6) — μαθηματικῶν τῶν γενεσιολόγων ἐπισκ) Pro γενεσιολόγων cum Reiskio scripsi 'γενεσιολόγων', duplici omicro. Cum nostro loco conf. H. Vales. ad Ammian. Marcellin. L. XXIX p. 384. ad verba: *Heliodorum fatorum per genituras interpretem.*

7) Ἔτι τῶν ἀξιολύτων εἰσὶ καὶ οἱ νεκροί;) Conf. Evangel. Lucae XVI. 30.

8) — τὰ παιδία ἀληθῆ λ.) Conf. Epist. I. Petri II. 2!

9) τὰ ἄλογα ζῶα —) Pro ἄλλα ex Cod. B dedi ἄλογα. Vid. Indic.

10) τῶν ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρα βίω πιστῶν) Pro ἀναχειραβίω cum Reiskio divise scripsi ἀνὰ χεῖρα βίω. Et vulgatam πεστῶν mutavi in πιστῶν, ut etiam Codex A habet.

11) πένητες, —) Philemonis Fragment. (in Emendationibus Bentleii p. 132.):

Πρόσσειν αἰεὶ τῷ πένητ' ἀπιστία.

Ioan. Rutgers. Var. Lectt., in comparat. Menandri et Philistionis (pro Philemonis):

Πένης λέγων τ' ἀληθῆς οὐ πιστεύεται.

Ad verba, quae proxime sequuntur, videre licet C. Barth. ad Claudian. p. 1278. et Etymol. Magn. in voc. γάλλος.

Cap. LXX.

1) — ἀνδραπίνης γενεᾷ) Censorinus de Die Natali c. 17.: *Hoc quidem γενεᾷς tempus alii aliter definiunt. Herodicus annos quinque et viginti scribit dici γενεάν, Zenon triginta. ubi vid. Lindenbrog. Idem Censorin. de Die Natali c. 17.: Epigenes in centum duodecim annis longissimam vitam constituit; Berossus autem in centum sedecim; alii ad centum viginti annos produci posse, quidam etiam ultra crediderunt.* ubi vid. Lindenbrog. Conf. Menag. ad Diog. Laert. L. VIII. Segm. 45. ad verba: καὶ αὐτὸ τὸ σύστημα διέμεινε μέχρι γενεῶν ἐνεκακαίδεκα, et R. P. Petri Taffini Chronologia Nova Ludorun Secularium. c. XI.

2) — τριτάτοισιν ἄνασσει.) Homer. Iliad. I. v. 250. — 252.

3) δεκάκι δέκα) Pro δεκάκις, ut vulgo, reposui δεκάκι, sine sigmale.

4) γενεάν, οἶον, τὰ δύο γίνεται τετρακόσια ἐβδομήκοντα τέσσαρα, ταῦτα δὲ οὔτε ἐνδέχεται, οὔτε λόγον ἔχει ζῆσαι τοσαῦτα ἔτη τριά. τούτους εἶν τ. ἀρ.) Sic interpungendum. Vulgo: γ., οἶον, τὰ δύο γίνεται τετρακόσια ἐβδομήκοντα τέσσαρα ταῦτα δὲ etc. Reiskii autem correctio mihi quidem non videtur necessaria; modo ad ταῦτα suppleatur κατὰ, vel ταῦτα absolute accipiatur.

5. ὁμοίως τὰ τέσσαρα — δέκα.) Origenis Philosophica. De Pythagora: Γεγόνασιν οὖν οἱ πάντες ἀριθμοὶ λεγόμενοι ἀπὸ γένους τέσσαρες. Ἀριθμὸς δ' ἦν τὸ γένος ἀόριστος. Ἀφ' ὧν δὲ τέλειος αὐταῖς συνέστηκεν ἀριθμὸς ἢ δεκάς. Τὸ γὰρ ἐν δύο τρία τέσσαρα γίνεται δέκα, ἐὰν ἐκάστῳ τῶν ἀριθμῶν φυλάσσεται κατ' οὐσίαν τὸ οἰκεῖον ὄνομα. Ταύτην δὲ Πυθαγόρας ἔφη ἱερὰν τετρακτὸν πηγὴν ἀενοῦ φύσεως, ὡς ριζώματα ἔχουσιν ἐν ἑαυτῇ καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἀριθμοῦ πάντας ἔχειν τοὺς ἀριθμούς τὴν ἀρχήν. etc. Conf. I. Meursii Denar. Pythagoric. c. VI. Paucis ante verbis pro ἀπὸ post δείκνυται scripsi ὑπὸ.

- 6) Ἔτι τὰ ὀκτώ) Pro vulgata ἔτι dedimus Ἔτι.
- 7) εἰς δὲ ἰῶτα ἕξ που γ:γρ.) Particulam δὲ cum Reiskio inserui, et accentum circumflexum super particula που delevi.
- 8) στ. ψήφου χωρὶς τῶν ἕξ.) Verba: χωρὶς τῶν ἕξ, a me ex Codice B adiecta sunt.
- 9) Ποτέρως δὲ δέχεται — τρία. Γένοιντ' ἂν καὶ τὸ ἕ τεσσαρεσκαίδέκατον ἦτοι δέκα τέσσαρα, etc.) πότε cum Reiskio mutavi in Ποτέρως, et cum eodem Reiskio inserui τεσσαρεσκαίδέκατον.
- 10) — ἕκστὸν [, πεντάκις τῶν εἴκοσι γινομένων.] Haec verba a me sunt uncis inclusa, quia olent glossema. Cor-narius quoque ea non vertit.
- 11) ὑποδείγματος χάριν) Haec delenda videntur.
- 12) δηλονότι σὺν τοῖς παρεληλυθόσιν ἔτεσι πάντα αὐτῇ οὕτω σημαίνεται.) Haec verba ex Codice B inserui.
- 13) ζήσεις) Sic scripsi pro ζήσιν.
- 14) ἔτι τὸ ἕ πενήκοντα σημαῖνον στοιχεῖον τρισκαίδέκατον τέτακται.) Sic scripsi Codicem B sequutus, qui tamen pro τὸ ἕ habet: τὸν. Vulgo legebatur: ἔτι τὰ πενήκοντα σημαίνοντα τρισκαίδέκ. τέτ.
- 15) τηρεῖσθω) Vulgo: πετηρεῖσθω. Codex A habet: τετηρεῖσθω, quod cum Reiskio mutandum esset in τετηρήσθω. Ego scripsi τηρεῖσθω in praesenti, et sic quoque Codex B habet, qui tantum in eo discedit, quod νοεῖσθω legit pro τηρεῖσθω. Certe praeteritum tempus imperativi hic locum habere non potest.
- 16) πλείστον) Pro πλείστην, ut in vulgatis est, scripsi πλείστον. Paulo post ter scripsi ὑπὸ pro ἀπὸ (ἐτῶν), ἀπὸ (μηνῶν) et ἀπὸ (ἡμερῶν).
- 17) τὸ δὲ ἐνδεχόμενον ἢ μὴ ἐνδεχόμενον δείξει ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ χρόνου ζωῆς λόγου ἢ ἡλικία —) Sic legendum. Vulgo: τὸ δὲ ἐνδεχόμενον ἢ μὴ, ἐνδείξει ἐπὶ τὸν τοῦ περὶ χρόνου ζωῆς

λόγον, ἢ ἡλικίᾳ —. Codex B hoc modo: τὸ ἐσόμενον ἢ μὴ δεῖξει ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ χρ. ζ. λ. ἢ ἡλ. —.

18) δούλων,) Antea legebatur: τοῖς δούλοις. Ego Codicem B sequutus sum.

19) ἀνελλιπῶς) Sic scribendum erat per iota simplex, pro ἀνελλιπῶς. Ἀνελλιπές autem Suidae est ἀνευδέες. Conf. Misc. Obs. II. 1.

20) — ἀπὸ τῆς πείρας,) Pro ὑπὸ ex Codice B dedi ἀπὸ, qui tamen legit: εἰληφθῆναι, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς π., pro τῶν ἄλλων εἰλ., κ. μ. ἄ. τ. π.

21) ἔτι) Vulgo ἔτη. Ego scripsi ἔτι Aldum sequutus. In Codice B particula ἔτι deest.

22) φαίνεται, ἢ ὡς ἐμοὶ δ.) Illud ἢ ante ὡς cum Reiskio in textu posui. Etiam Codex B nobis assentitur; quamvis in eo πῶς legatur. Nam ex η facillime fieri potuit: π.

23) εὐρεσιλογεῖν μὲν καὶ πιθανύεσθαι κἀγὼ πάνυ ἱκανὸς ἦν, —) Sic scripsi Reiskium sequutus. Antea libri habebant: εὐρήσει λέγειν μὲν καὶ πιθανεύεσθαι. Κἀγὼ πάνυ μὲν ἱκανὸς ἦν. —.

24) οὐ θεατροκοπίας καὶ τὸ τοῖς λογεμπόροις ἀρέσκειν ποτὲ μετῆλθον.) Ita cum Reiskio lego. Vulgo: οὐ θεατροκοπίας καὶ τοῖς λογεμπόροις ἀρέσκων π. μ. Schneider. in Lexic. Gr. s. voc. θεατροκοπία vult θεατροκόποις pro θεατροκοπίας. De θεατροκόποις et λογεμπόροις conf. I. C. Bulenger. de Theatro L. I. c. 45. Verbum θεατροκοπεῖν invenies apud Tatianum adv. Graecos c. 32.

25) προσθεῖναι,) Sic cum Reiskio legendum pro προσθεῖναι. Nam προσθεῖναι paullo post iterum reperitur.

26) — πατρίῳ ὄντι θεῷ) πατρίῳ, recte; quamvis apud alios scriptores inveniaur: Ἀπόλλων πατρῷος. Ut Macrobi. Saturnal. L. I. c. 17.: *Apollinem πατρῷον cognominaverunt non propria gentis unius aut civitatis religione, sed ut auctorem prognerandarum omnium rerum; quod*

sol humoribus exsiccatis ad prognerundum omnibus praebuit causam, ut ait Orpheus:

Πατρὸς ἔχοντα νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.

Unde nos quoque Janum patrem vocamus Solem sub hac appellatione venerantes. Conf. Io. Meurs. de Athenis Atticis L. II. c. 12. (in Gronov. Thesaur. Ant. Graec. Vol. IV. p. 378.). Sed tamen, ut Hemsterhus. ad Lucian. Soloec. p. 384. observavit, diligentissimi quique scriptores nunquam vocabula πάτρια et πατρῷα promiscue usurpare. Conf. Fischeri Animadvers. ad Gram. Gr. Velleri. Vol. III. P. I. p. 256. Ceterum de discrimine inter πατρῷος et πάτριος vid. Graev. ad Lucian. Soloec. p. 736. Huc pertinet etiam Thomas in Eclogis: πατρῷα τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα· καὶ πατρῷοι φίλοι πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθνη.

27) — ἐπιστάντι —) Evangel. Lucae II. 9.: καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, etc., ubi vid. Wetsten.

28) Θαιμαστὸν τὸν Δαλδιαῖον Ἀπόλλωνα, ἐν μύσῳ) Pro ἐν Δαλδίᾳ, ut vulgo legebatur, ex Codice B dedi Δαλδιαῖον, et articulum τὸν cum Reiskio adieci. De Apolline Mysta conf. I. C. Bulenger. de Oraculis et Vatribus c. 19.

29) οἱ τὰ πάτρια ἡμῶν ἐξηγούμενοι φ.) i. e. patriorum institutorum interpretes, non monstratores. Conf. Ruhnk. ad Timaeum, ad verba: Ἐξηγηταί. τρεῖς γίνονται Πυθέχρηστοι, οἷς μέλει καθαίρειν τοὺς ἄγχι τινὶ ἐπισχιθέντας. καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια.

AD LIB. III. Prooem.

1) — ΤΡΙΤΟΝ.) Pro Ὀνειρων Κρίσεως Βιβλίον Τρίτον Cod. B habet: φιλάληθε ἢ ἐνόδιον. Sed vulgata bene habet. Vid. Nostrum infra c. 28., ubi dicit: — τεύξεται, in futuro.

Ceterum ante hunc titulum legebantur haec verba: τούτο τὸ βιβλίον ἐπισυναγωγή ἐστὶ τῶν παραλειπομένων ἐν ταῖς προτέροις, δύο βιβλίοις. διὸ αὐτὸ κυρίως ἐπιγράφεται τρίτον, ἀλλὰ φιλάληθες ἢ ἐνόδιον.

2) καὶ εἰ εὖμορφον εἶη, τοῦ προτέρου παραφαιρήσειν κάλλους;) Illud εἶη Codex B dedit, qui tamen post εἶη et ante τοῦ habet articulum τὸ. In ceteris sum Reiskium sequutus. Antea legebatur: καὶ εἰς εὖμορφον εἶναι τοῦ προτέρου παρατήρησιν κάλλους, —.

3) καὶ εἰς εὐ σ.) Praepositionem εἰς cum Reiskio inserui.

4) — ἐπιβάθραν τοῦ σ.) i. e. *occasionem, commoditatem conscribendi* —. Conf. Nostr. infra c. 66. et D'Orvill. ad Charit. p. 597.

Cap. I.

1) — οἱ κύβοι ἀριθμ. —) Cum hoc loco conf. I. C. Bulenger. De Ludis Veterum. c. 58.: De Alea., Cacl. Calcagninum De Talorum, Tesserarum et Calculorum Ludis. c. 2., Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom. L. V. c. 1. p. 308. et Wetsten. ad Epistol. ad Ephes. IV. 14. ad voc. κυβεία.

2) ἢ ἄλλον παίζοντα ἴδη: κακόν; μάλιστα δὲ εἰ αὐτὸς λείπειτο, ἐπειδὴ μείονας ἔχων ψήφους καταλ.) Sic lego cum Salmasio ac Reiskio. Particulam ἢ vero contra Reiskium retinui. Et vulgatam πλείονας cum Salmasio mutavi in μείονας; vincebatur enim in hoc lusu qui cum paucioribus calculis erat relictus in tabula, immo qui omnes ad unum amittebat. Vulgo legebatur: ἢ ἄ. παίζοντα * κακόν, μάλιστα δὲ εἰ αὐτὸς λείπειτο· ἐπειδὴ πλείονας ἔχων ψ. κ. Codex B autem ita habet: ἢ ἄ. παίζοντα, ἢ ὁ ταῖς λευκαῖς παίζων αὐτὸς λείπειτο· ἐπ. πλ. ἔ. ψ. κ.

3) Ἀπολλύμενοι) Sic cum Reiskio legendum pro ἀπολλύμενοι.

Cap. II.

1) κλ. γ. κ. τὸ παραλογίζεσθαι ἔλ. οἱ π.) Noster infra c. 56.: παραλογιζόμενον καὶ ψευδόμενον. Hesych.: Ἐκλέψατο. παραλογίσαστο, ἡπάτησεν. Conf. Wetsten. ad Epistol. ad Coloss. II. 4.

2) τηρούμενοι, ἂ κλ.) ἂ cum Reiskio inserui. Paulo post scripsi ὑπομενεῖ in futuro, pro ὑπομένει.

Cap. III.

1) καὶ οὐ πάντα) Hæc lectio, quam Codex B exhibet, melior mihi videbatur quam vulgata: καὶ οὐ πάντες —.

Cap. IV.

1) ἀγυρτῶν, —) Ἀγύρτης, ου, i. e. *Circulator*. Gloss. optima p. 366. et alia Glossa edit. Venetiis apud Aldum MDXXIV. Vid. et Suid. in h. v.

Cap. V.

1) τοῖς μὴ φιλοστρυγοτροφοῦσιν) Sic cum Reiskio scripsi. Nihil certius. Antea legebatur: τοῖς μὲν φιλοστρυφοῦσιν —. Cod. B autem habet: τ. μ. τροφοῦσιν —.

2) — αὐτοὶ μὲν διακόντιοι εἰσίν, ἀλλὰ ἐγγχώριοι παραγίνονται;) Ita exhibet Codex B. Antea legebatur: α. μ. ἐγγχώριοι εἰσίν, ἀλλὰ διακόντιοι παραγ. —.

3) βιωτικοῖς —) Conf. Wetsten. ad Luc. XXI. 34. ad voc. βιωτικαῖς.

4) Ἀλεκτρύονες δὲ οἱ μάχιμοι) Achmes Seirim Onecirocrit. c. 295.: Ὅτι ἐμάχετο μετὰ ἀλεκτρύονος. Aelian. Var. Hist. L. II. c. 28.: Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο, ἀλεκτρύονας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς

ἡμέρας. Lucian. de Gymnasiis c. 37.: —, εἰ θεάσασθαι καὶ ὀρεγύγων καὶ ἀλεκτρυόνων ἐργῶνας παρ' ἡμῖν, καὶ σπουδὴν ἐπὶ τοῦτοις οὐ μικρὰν; —, καὶ ὄρεῖν τὰ ὄρεα διαπυκτεύοντα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀπαγορεύσεως; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο γελοῖον, ubi vid. Commentat. Conf. etiam Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom. L. III. c. 10. p. 205.

Cap. VI.

1) Μύρμηκας τ. μ. πτερὰ ἔχοντας) Haec formicae a Graecis nominabantur νόμφαι. Sunt autem mares. Reliquae ἐργάται appellabantur. De mira formicarum industria et ingenio vid. Salomon. Prov. c. 6. v. 8. et Plin. H. N. L. XI. c. 30.

2) τοῦ ἰδίουτος) Haec ex Cod. B adieci, in quo tamen deest praepositio περὶ ante τὸ σῶμα.

Cap. VII.

1) πονηρὸν, καὶ σημαῖνον νόσον μ.) Sic scripsi ex auctoritate Codicis B. Vulgo legebatur: πονηρὸν ἔδοξε. σημαίνει δὲ καὶ νόσον μ. —. Ad hunc locum pertinet Aristoteles H. A. V. 31.: ἐνίοις δὲ συμβαίνει τῶν ἀνθρώπων νόσημα, ὅταν ὑγρασία πολλή ἐν τῷ σώματι ᾖ, καὶ διεφθάρησάν τινες ἤδη τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς περ' Ἀλκμᾶια δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν, καὶ φερεκύδην τὸν Σύριον. καὶ ἐν νόσοις δὲ τισὶ γίνεται πλῆθος φθειρῶν. Conf. etiam Wetsten. ad Act. Apost. XII. 23. ad voc. σκωληκόβρωτος.

2) ἢ κατὰ ἄλλον τινὰ τρ.) Illud τινὰ a me ex Codice B adiectum est.

Cap. VIII.

1) καὶ προσέτι) Haec ex Cod. B. inserui. Cornarius quoque mihi adsentitur vertens: *insuperque* —.

2) λεγόμεναι ἐμπίδες) Pro vulg. ἐλπίδες scripsi ἐμπίδες. Nihil verius hac emendatione. Et quod statim sequitur

καὶ εἴ τι ἄλλο frequens est loquendi ratio apud Græcos. Conf. Toup. Emendd. in Suid. T. I. P. II. p. 313. κώνωπες et ἐμπίδες coniunctim leguntur etiam apud Theodoret. de Providentia Orat. V. p. 553. T. IV. Vol. I. edit. Schulzii: ὄρῶν μὲν ἐκεῖνον ἐμπίδας καὶ κώνωπας ἀγρεύοντα, etc. In nostro loco ἐμπίδες pro ἐλπίδες iam legerat L. Bosius Observat. p. 65.

3) καταβροῦντας.) Hoc dedit Cod. A, quem sequutus sum. Vulgo: καταβροῦντας. Aldus habet: καταβροῦντας.

4) χλίρσουσι γὰρ ἴξει.) Aristotel. II. A. V. 19.: οἱ δὲ κώνωπες ἐκ σκαλήκων, οἱ γίνονται ἐκ τῆς περὶ τὸ ὄξος ἰλύος. Idem Aristotel. II. A. IV. 8.: ἡ μέλιττα πρὸς οὐδὲν προστρέχει σαπρὸν, ἀλλὰ πρὸς γλυκέα· ὁ δὲ κώνωψ πρὸς οὐδὲν γλυκὺ, ἀλλὰ πρὸς τὰ ὄξέα.

Cap. IX.

1) συναίρονται.) Sic cum Reiskio scripsi pro συναίρουσινται. D'Orvill. ad Charit. p. 567. legi vult συναροῦνται. Conf. Nostrum supra L. II. c. 56. not. 4.

2) Πονηρὸν δὲ ἐτ.) Pro δὲ correxi δὴ. Reisk. voluit οὖν.

Cap. XI.

1) ἀπονενομημένον ἄνδρ.) i. e. *hominem fastuosum*. Ἀπονεῖσθαι est *arrogantem, fastuosum esse*, idem quod ἀποσεμνεῖσθαι. Similiter ἀπόνοιαν pro *arrogantia* sumi notavit Casaubon. ad Theophrast. Charact. Eth. p. 354.

2) ἐπεμνήσθην.) Sic dedit Codex B, et sic quoque Noster alibi habet. Antea erat: ὑπεμνήσθην. Respicit Artemidorus supra L. I. c. 70.

Cap. XII.

1) δυστιθάσσειτον.) Sic legendum pro δυστιθάσσειον. Vid. supra L. II. c. 46.

2) — *ιχνεύμων ἄνδρας σ.* —) Conf. Vales. ad Ammian. Marcellin. L. XXII. p. 231. ad voc. *Ichneumonis genus.*

Cap. XIII.

1) Ἰδοι τὸν ἔνειρ.) Post Ἰδοι deleui τ' ἄν, quod etiam abest a Codice B.

Cap. XIV.

1) — *ὑπαδέχονται αὐτούς.*) Huc Arnob. adv. Gent. L. VII. p. 228. edit. Lugd. B.: *Consimiliter gravidis accipienda est scrofs.* ubi vide Commentat.

2) — *περικεῖσθαι*) Conf. Nostr. infra L. IV. c. 36. et 42. Adde D'Orvill. ad Charit. p. 68. ad voc. *ἐσθῆτα περικειμένη.*

3) — *φαντασίαν μὲν ἔχειν πλούτου, ὑπόστασιν δὲ μή.*) Conf. Wetsten. ad Epistol. ad Hebraeos. I. 3. ad voc. *ὑπιστάσιως.*

Cap. XV.

1) *κωλόβαθρα ὑποδέξασθαι*) Suid.: *κωλοβάθρου, τῆς λεγομένης κλάπας, παρὰ πολλοῖς, εἰς.* A *κωλόβαθρον* est *κωλοβαθρίζω* et *κωλοβαθριστής*. Pro *ὑποδέξασθαι* scribi iubet Reisk. *ὑποδέσασθαι*. Sed vulgata mihi quidem melior videtur.

Cap. XVI.

1) Ἐπὶ θαλάσσης δοκεῖν περιπατεῖν) Matth. XIV. 25.: *περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης*, ubi vid. Wetsten. Achmes 198.: *εἰ δὲ ἴδῃ τις, ὅτι περιπατεῖ ἐπ' αἰῶ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, θάρσος καὶ ἐξουσίαν καὶ οἰκειότητα ἔξει παρὰ τοῦ βασιλέως.* Conf. Nostr. infra L. IV. c. 35. et Homer. Iliad. XX. 228.

2) — *τ. ἐξ ὄχλου ποριζομένοις,*) Conf. Wetsten. ad Apocalyps. XVII. 15. ad voc. *τὰ ὕδατα.*

Cap. XVII.

1) οἱ μὲν διὰ) Post οἱ μὲν expruxi particulam γὰρ, ut ineptam.

2) σωματεμπόροις) i. e. *venaliciariis*. Vid. Sueton. de Claris Rhetor. c. 1., ubi pro *Venalicii* cum Casaubono legendum *venaliciarii*. Harpocratio: Ἄνδραποδοκάπηλος, ὁ νῦν λεγόμενος σωματέμπορος, παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὃ ἐστὶ πιπράσκειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα. Conf. Menag. ad Diog. Laert. L. II. Segm. 78. ad verba: ὡς τὰ σκεύη μὲν ἐν ταῖς ἀγορασίαις σκοπούντων, τοὺς δὲ βίους εἰκὴ δοκιμαζόντων. Vide et Nostrum supra L. I. c. 48. et infra L. IV. c. 13. not. 1.

3) Προμηθεὺς λ. ἐπὶ τῷ πλάττειν τοῖς ἀνδρ.) Menandri Fragment. in Emendation. Bentleyi p. 95.:

— — — — —
Γυναικ' ἔπλασσεν — — —.

Lucian. Prometh. Edit. T. Hemsterh. T. I. p. 187.: ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ τιμώτατον κτῆμα τῶν θεῶν τὸ πῦρ κλέψας, καὶ τοῦτο ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις. τσσαῦτα δεινὰ εἰργασμένος, φῆς μηδὲν ἀδικήσας δεδέσθαι.

4) βρασιλείην ἢ ἀρχὴν τινὰ πρ. μ.) Sic Reiskius emendavit; quum antea legeretur: βρασιλείην ἀρχεῖν τινὰ πρ. μ. Ἄρχην pro ἀρχεῖν etiam Codex B habet.

Cap. XVIII.

2) ἀβροδίαιτος) Hesych.: Ἄβροδίαιτος. τρυφερὸς βίον, περιτὴν διαίταν δαψιλῆς., ubi vid. Albert. Conf. Ez. Spanhem. ad Fl. Iosephi Opera, in libros ἀλώσεως — c. VII. ad voc. ἀβροδίαιτοι.

Cap. XIX.

1) ἀθροῦσιν ὑπεζευγμένων,) Ita exhibet Codex B. Vulgo legebatur: ἀνδρ. ἐπιζευγνυμένων, —.

2) παιδας ἀγαθοὺς —) Respicit fortasse hic Noster Herodot. I. 31.

Cap. XX.

1) Εἰς μάντεων δὲ φοιτῶν, —) Pro μάντει, ut in vulgatis est, ex Codice B dedi μάντεων, scil. οἴκου, vel simile quid.

2) οἷς δεῖ προσέχειν) Illud δεῖ ex Codice B posuimus pro τε, ut antea erat. De verbo autem προσέχειν vid. Wetsten. ad Act. Apostol. VIII. 10. ad voc. ᾧ προσεῖχον.

3) προσῆκει) Recte. Imperfectum enim saepe ponitur pro praesenti. Conf. Sylburg. ad Iustin. Martyr. Exposition. Fidei de Recta Confessione, sive de sancta consubstantiali Trinitate. p. 379. ad verba: ἕνα τοίνυν Θεόν προσῆκεν ἠμολογεῖν ἐν πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι γνωριζόμενον etc. et D'Orvill. ad Charit. p. 669. et seq. Itaque Reiskii correctione: προσήκει, non opus.

4) τ. σοφισταῖς ἢ σιγῇ —) Diog. Laert. L. I. Segm. 12.: οἱ δὲ σοφοὶ καὶ σοφισταὶ ἐκαλεῦντο., ad quem locum vide Menag. Huc facit etiam Lucian. in Iove Tragoedo: ἀφωρότεροι γεγένηται σοι τῶν σοφιστῶν, *Pythagoricis taciturniores facti sunt.*

Cap. XXI.

1) ἃ ἂν οἱ μαντ.) Post εἰ cum Reiskio delevi κακείνα, quod etiam a Codice B abest. Et ante φέρουσι expunxi αὐτῷ.

2) τῶν μάντεων καὶ τῶν πλουσίων.) Pro τοῦ μάντεως ex Codice B dedi τῶν μάντεων in plural.

Cap. XXII.

1) οὐδὲ γὰρ τὰς ἀρέξεις —) Praepositionem πρὸς post γὰρ et ante τὰς delevi ex auctoritate Codicis B et quia sensus postulat. Pro οὐδὲ autem idem Codex B legit καὶ.

2) Νοσοῦντα δὲ ἐπισκέψασθαι τινα δ.) Conf. Wetsten. ad Matth. XXV. 36. ad verbum ἐπισκέψασθε.

3) κακῶ,

3) κακά, ταῦτα) Ante ταῦτα cum Reiskio delevi particulam καλ.

Cap. XXIII.

1) τὰς σάρκας κατέδεσται,) Post τὰς σάρκας, pro quo Codex B habet: τὰ σαρκία, eieci vocabulum: αὐτοῦ, huius Codicis auctoritatem sequutus. Pro κατέδεσται scribi iubet Reisk. κατεδεῖται in fut. Qua tamen mutatione non opus. Nam partim tempus praescus ferri potest, partim tempus futurum est κατεδοῦμαι et κατέδομαι.

2) ἔσονται ἱκανοὶ —) Particulam καλ post ἔσονται cum Reiskio delevi. Profert hunc locum Wetsten. ad Epist. II. ad Timoth. II. 2. ad verba: ἱκανοὶ — διδάξαι.

3) εἰ — τὴν ἑαυτοῦ γλώσσαν:) Conf. Wetsten. ad Apocalyps. XVI. 10. ad verba: ἑμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν —.

4) Γυνὴ δὲ τὰς ἑαυτῆς σάρκας ἐσθίουσα πορν. —) Conf. Epistol. I. ad Corinth. VI. 18. ibique Wetsten.

Cap. XXIV.

1) Ἐπαρίστερα περιβεβλησθαι,) Vulgo legebatur: Ἐπ' ἀριστερῶ περιβ., scil. μερίδι. Scribi autem debet hic locus, ut nos scripsimus; et ἐπαρίστερα περιβάλλεσθαι est *sinistre et ineleganter amiciri*, sicut ἐπιδέξια περιβάλλεσθαι *dextre et eleganter amiciri* (ut liberum hominem decet). Ut I. Pollux L. II. Segm. 159.: τὸ δὲ ἐπιδέξια δημοῖ παρὰ μὲν πλάτανι τὸ δεξιῶς ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια, ubi vid. Kühn. Sic etiam ἐπιδέξια οἰνοχοεῖν est *scite, commode, et ut liberum hominem decet*. Cum nostro praeterea loco conf. Oct. Ferrar. de Re Vestiaria L. IV. c. 6., I. C. Bulenger. de Theatro L. I. c. 42. et eund. Bulenger. de Conviviis. c. 19.: de Praebibenda. Ἐπαρίστερα pro ἐπ' ἀριστερῶ scripsi et initio proximi capitis 25.

2) — διασυρμόν —) Longin. de Sublimitate etc. Sect. 38. extrem.: καὶ γὰρ ὁ γέλωσ πάθος ἐν ἡδονῇ. Αἱ δ' ὑπερβολαὶ καθάπερ ἐπὶ τὸ μείζον, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦλάχιστον· ἐπειδὴ κοινὸν ἀμφότερῶν ἢ ἐπίτασις, καὶ πως ὁ διασυρμὸς ταπεινότητός ἐστιν αὔξησις. ubi vid. Toup.

Cap. XXV.

1) ἀπάτη καὶ μεθόδω —) Epistol. ad Ephes. IV. 14.: — πρὸς τὴν μεθεσθίαν τῆς πλάνης. Conf. etiam D'Orvill. ad Charit. p. 644.

2) νόθους παῖδας —) νόθους per o parvum scripsimus pro vulg. νόθους per o magnum.

Cap. XXVI.

1) ἀποθανεῖσαν) Sic cum Codice B lego. Antea: τεθνεῶσαν.

2) μητρια —) Sic legendum, non, ut vulgo, μητριαν in accusativo. Et φιλήσαι: mutavi in φιλήσαι.

3) ἥττονα δὲ τῆ δυνάμει.) Pro ἥττονας, ut antea erat, cum Reiskio scripsi ἥττονα. Confirmat hanc scripturam etiam Codex B, in quo tamen deest particula δὲ.

4) — μήτηρ τῆ οἰκίᾳ, πατρῶος —) Articulum τῆ, qui ante οἰκίᾳ omissus erat, in textum revocavi. Cornarius male vertit: domui. Debuerat: patriae, sicut postea: peregrinae terrae pro eternitati. Illum articulum τῆ etiam Codex B dat, qui tamen totum hunc locum ita habet: φασὶ γὰρ μήτηρ μὲν καὶ πατήρ τῆ οἰκίᾳ pro σύμβολα; εὐοίκασι γ. π. τ. κ. μ. τ. οἰκίᾳ, —.

Cap. XXVII.

1) Ἐπίγονοι δὲ εἰ μὲν ἔτι νήπιοι καὶ βραχεῖς φρ. —) Vulgo legebatur: εἰ μὲν εἶεν, pro quo ex Codice B dedi εἰ μὲν; nam respondet paullo post verbis εἰ δὲ —. Cum hoc loco conf. Wetsten. ad Matth. V. 48. ad voc. τέλειοι.

Cap. XXVIII.

1) δειλός.) Pro vulg. δῆλος cum Reiskio scripsi δειλός. Nihil certius hac emendatione.

2) Ἄγαθὸν οὖν καὶ π.) Pro vulg. δὲ ex Codice B dedimus οὖν καὶ.

3) — σημείων, ἐν τῷ περὶ μυῶν γεγραμμένων.) Illud ἐν τῷ ante περὶ μυῶν ex Codice B dedi pro καὶ, in quo tamen legitur: ἐν τῷ " (sic) περὶ μ. —. Pro γεγραμμένων Reisk. vult γεγραμμένων. Sed non opus. Nam γεγραμμένων spectat ad ἀπὸ τῶν, non ad ἐν τῷ περὶ τεράτων—. Fortasse plenius hoc modo: — σημείων, καὶ ταῦτα ἐν τῷ περὶ μυῶν, vel: ἐν τῷ κεφαλαίῳ περὶ μυῶν γ. —.

4) φιλάληθες ἢ Ἐνόδιον.) Conf. supra Prooem. not. 1.

5) — ἰσόψηφος δίκη καὶ γαλῆ —.) Recte; nam utraque vox δίκη et γαλῆ parem numerum implet: 42. Verba, quae proxime sequuntur, a me uncinis inclusa sunt, ut glossema. Cum nostro loco conf. L. C. Bulenger. de Prodigis L. IV. c. 38.: Mustela, Felis, Canis. et Is. Casarhon. ad Theophrast. Charact. c. 16.: περὶ Δεισιδαιμονίας. ad illa verba: καὶ τὴν ὄδον ἐὰν περιδράμη γαλῆ, —. Si qui de mustela etiam plura legere velit: videat Aelian. H. N. IX. 55. XII. 5. XV. 11. et eund. Aelian. V. H. XIV. 4., Plin. XXIV. 4. XXIX. 4., Aristophan. Eccles. 787., Camus Notes sur l'histoire des animaux d'Aristot. p. 120. et Voss. de Idololatr. III. 75. p. 1136., ut alios omittam.

6) — κερδῶ καὶ ἰλαρία.) Conf. Suid. in voc. γαλῆ, ubi pro ἰλαρία Küster. coniicit αἴλουρος.

Cap. XXIX.

1) — καθαρὸν εἶναι μῆτε τὸ ὕδωρ, —) Illud μῆτε ante τὸ ὕδωρ cum Reiskio inserui.

Cap. XXX.

1) Λεκάνη οϊκέτιν σημ.) Pro οϊκέτην, ut antea erat, cum Reiskio scripsi οϊκέτιν in feminino. Et sic quoque Interpres: *famulam*. Facit ad hunc locum Iul. Pollux L. X. Segin. 76.: Καὶ μὴν ὄτρφ φίλον ἀποβλύζειν πίνοντι, καὶ ἀπεμείν, ὕπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοιταβίζουσι καλοῦσιν, εὐτρεπιστέα τούτῳ λεκάνη τις, ὑποδέξασθαι τὸ ἐπαναπλέον τοῦ ποτοῦ· καὶ γὰρ ἴνα ἐξεμουσί, καὶ τοῦτο λεκάνην ἀνύμαζον. —

2) ἀπηλευθερωμένη συνοικῆσαι.) Sic cum Reiskio edidimus pro ἀπηλευθερωμένην σ. —

3) Λεκάνη ἐγκκοιταβίζεσθαι τεκν. —) Conf. Nostr. supra L. II. c. 7. et Spanhem. Observatt. in Callimachi Hymn. in Delum.

4) ὕπηρετιν.) Sic edendum curavi in feminino. Antea erat: ὕπηρετην, —

Cap. XXXI.

1) —, διὰ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι πάντας εἰκόσιν.) Henr. Vales. in Emendation. L. I. p. 24: *In L. III. c. 31. de Imaginibus ait Artemidorus imagines in sompnis visas, liberos significare, itemque voluptatem eius, qui vidcrit: liberos quidem, eo quod liberi imago sunt parentum: voluptatem vero, eo quod omnes imaginibus delectentur. Graeca sic habent: διὰ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι πάντας εἰκόσιν. Scribe omnino ἐπαγγάλλεσθαι.* Ad q. I. Burmannus: *Ita etiam in hoc Artemidori loco corrigendum vidit Fir Cl. Lambert. Bos in Observat. Critic. c. XXIII. p. 103. Verbo ἀγγάλλεσθαι cum praepositione ἐπὶ utitur Artemidorus L. I. c. 18. et L. V. c. 69. Codex B hunc locum ita habet: —, διὰ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι πάντας τὰς εἰκόνας εἶναι.*

Cap. XXXII.

1) Μαῖα ἰρ. —. τοὺς δὲ βίαι ὑπό τινος κ. ἀπαλλάσσει;) Conf. Welsten. ad Epist. ad Hebr. II. 15. ad v. ἀπαλλάξῃ.

Cap. XXXIII.

1) Ἄκανθαί και σκόλοπες —) Conf. Wetsten. ad Matth. XIII. 22. ad voc. τὰς ἀκάνθας. et ad Epist. II. ad Corinth. XII. 7. ad voc. σκόλοψ.

Cap. XXXIV.

1) τὰ μὲν φωνήεντα και φόβους και ταραχὰς σημ.) I. Lipsius de recta pronuntiatione latinae linguae c. 6.: *Vocales primos affectus naturae exprimere: et plurimum moestos: —. contra, o, et oh nos miseros etiam audies in dolore. At i, in admirationem valet, etc. U, moeroris tantum nota est: ab eaque Hu, Hui, et Ululare. Cum tamen attendis; magis est ut moestificae omnes sint, et dolor in iis praevaleat, sicut in omni vita. Ideo bene et perite de interpretatione earum Artemidorus: τῶν γραμμάτων, τὰ μὲν φωνήεντα και φ. κ. τ. σημ.*

2) κρινέσθω.) Sic ex auctoritate Codicis B scripsi pro κρίνεται.

3) προσδοκῶσιν) Sic legendum, non, ut vulgo, προσδοκῶσιν —.

4) ἀγγελία τὰ ἑκατόν.) Libri omnes habent: - ἀγγελία τ. εἰ. Ego scripsi ἀγγελία per ν, quod ratio postulat. Huc Octavii Falconerii Not. ad Inscriptt. Athletic. II.: —. *Marmor Farnesianum, ubi: και Μετα Το Πausασθαι Μετα Πλειονα Χρονου Αναγκασθεις Εν Τη Πατριδι Αλεξανδρεια Και Νικησας Ολυμπια Πανκρατιον Ολυμπιαδι Εκτη. Notes obiter velim in dictione illa ANANKACΘEIC, ν ante κ positum, contra quam tradiderunt Grammatici, ν ante γ, κ, χ, ξ literas, in γ migrare, quod praecipue observatum video in vetustissimis marmoribus Arundellianis, in quibus: Τὸν χρόνον, ἐχθρόν και, κατὰ πόλιν και τὴν γραφήν, πάντων ὧν και, ἀφ' οὗ ἀν χρόνου, ἐν Γρονίῳ, ἐν Κυβέλοις scriptum reperio pro τὸν χρόνον, ἐχθρόν και, κατὰ πόλιν και, τὴν γραφήν, etc. Cuius sane scri-*

pturac rationem reddere utut difficile sit (scribend.: est), nihil de ea verisimilius dici posse existimo, quam quod suspicatus est Adolphus Meckerchus, v ante γ atque alias literas, quas diximus, mutari in γ, non ut ipsum γ pronuncietur, quod fieri non potest; sed ut significetur illud v peregrino quodam modo proferendum, quod nulla alia litera praestari opportunius potest, quam ea; quam, quicquid coneris, pronunciare legitimo suo sono non possis. Ceterum priscis illis temporibus Graecos v sonum quam maxime vitare solitos, illud vehementi indicio est, quod v in μ etiam ante ipsam μ mutarent. - Huius scripturae exempla tum in vetustissimis Codd. MSS. reperias, tum in illis ipsis marmoribus Arundellianis, in quibus: ἐμ Μαγνησίᾳ, ἐμ Μαραθῶνι, τὴμ μὲν, τὴμ μητέρα scriptum reperio pro ἐν Μαγνησίᾳ, ἐν Μαραθῶνι, etc. τὴμ μὲμ βουλῆν, et τὴμ ὁμολογίαν, quod observatu dignius, cum id non alia magis de causa factum appareat, quam ut literae durioris soni cum adspirata concursus vitaretur. γ etiam pro α passim substitutum in iisdem marmoribus observo, in quibus: ἐγ Δυκωρείας, ἐγ μὲν, ἐγ δὲ, et alia huiusmodi, pro ἐκ Δυκωρείας, ἐκ μὲν, etc. Hinc vero patet falso credidisse H. Stephanum in Paralipom. Gram. Graec. in ἀγγελος, ἀγγεῖον et similibus dictionibus librariorum errato invaluisse, ut γ pro v alteri γ praeponeretur, cum potius contrarium evincatur ex vetustissimis marmoribus, quorum auctoritatem libentius sequar, quam MSS. Codd., in quibus ille ἀγγελος et ἀγγεῖον scriptum testatur, quibus et addi alia possint e lapidibus recentioris aevi, quae extant in Thesouro Gruteri: ἐντυχάνουσι pro ἐντυχάνουσι, ex Arundelliano XI. et ἐγκτησι pro ἐγκτησι, ut in XI. Quod si hac de re statuere quicquam in praesentia liceat, commodius ad eam nihil dici posse crediderim, quam corrupta, aut certe mutata posterioribus temporibus veteri illa v literam pronunciandi ratione, variasse

etiam scripturam in ea litera cum aliis copulanda, quibuscum nulla illi antea communio erat. Verum de his haec.

5) κατὰ πλοῦν) Ante πλοῦν cum Reiskio delevi articulum τόν.

6) τοῖς δὲ περὶ τοῦ ὅλως εἰ ἐξίπτον φρ.) Pro vulgata τοῦτο scripsi τοῦ ex auctoritate Codicis A et Aldi. Deinde pro ἡ, ut scriptum erat, cum Reiskio scripsi εἰ ἐξίπ.

7) καὶ γὰρ: πέδαι, ἑκατόν.) Vulgo sequebatur post γὰρ particula καὶ, quam exprunxi Codicem B sequutus.

Cap. XXXV.

1) Ἄλυσις γυναῖκα σ. δ. τ. ὄ. —) Clem. Alexandrin. Paedagog. L. II. c. 12.: τούτους ἐξηλωκέναι δοκοῦσί μοι αἱ γυναῖκες τοὺς δεσμώτας τοὺς πλουσίους. ἢ γὰρ εὐχὴ κλοιδὸς τὸ χρυσοῦν ἐστὶ περιδέξθαι, καὶ οἱ στρεπτοὶ, εἴ τε καθετῆρες καλούμενοι, ἀλύσεων ἐπέχοντες τρόπον; καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αὐτῇ ταύτῃ τῇ ὀνόματι, ἀλύσεις, κέκληνται.

Cap. XXXVI.

1) Ἰστοὺς ἔρθιος κίνησιον —) Diodor. Sicul. L. XVII. c. 10.: οἱ δ' ἐπὶ τὴν τῶν σημείων διάκρισιν ἀσχολούμενοι σημαίνειν ἔφασαν τὸ μὲν ὕφασμα θεῶν ἀπὸ τῆς πόλεως χωρισμόν. — Ad quem locum vid. Wesseling. Cum nostro practerea loco conf. Salmas. ad Vopiscum p. 401., Commentat. ad Ovid. Heroid. I. 10. et I. G. Schneideri Indic. ad Scriptores R. R. in voc.: *tela iugalis*.

2) ἐπειδὴ καθεζόμε.) Post ἐπειδὴ cum Reiskio delevi particulam γὰρ.

3) Ἐοικε γὰρ τῷ βίῳ: ὁ μὲν ἄρτι ἀρχόμενος) Pro vulgata τῇ τοῦ βίου τελευταῖῃ Codex B exhibet: τῷ βίῳ; quem sequutus sum, non sine causa idonea, ut nemini non

clarum erit. Deinde post μὲν et ante ἄρτι delevi particulam οὖν, ut haud necessariam. Etiam a Codice B ea abest.

4) ἐπὶ τοῦ λόγου —) ἀπὸ, ut in libris erat, cum Reiskio mutavi in ἐπὶ. Et pro δὲ post ἔξεστι scripsi δὴ, propter sententiam.

5) τὴν κατάρτιον δρῶν.) Malus dicitur κατάρτιος, recentioris Graeciae vocabulo. Vid. Schol. brevia in Homer. Iliad. I. 434. et 480. Conf. Phavorin. et Etymol. M. in voc. ἰσρός. Adde Kuhn. ad Polluc. I. 91. n. 94.

Cap. XXXVIII.

1) τελειότερα τὰ ἀγαθὰ ποιεῖ;) Verbum ποιεῖ ex Codice B dedi.

2) κάρπες δὲ καὶ ἑλπίδοφορος καὶ εὐτυχος πορ. —) Petronius 36.: *Vides illum, qui obsonium carpit? Carpus vocatur. Itaque quotiescunque dicit. Carpe, eodem verbo et vocat ei imperat.* De κάρπῳ vid. etiam Epist. II. ad Timoth. IV. 13. et de εὐτύχῳ Act. Apostol. XX. 9. et ad hos locos Wetsten.

Cap. XXXIX.

1) Ἡ δὲ παραμοθία — ὠφελεῖ;) Conf. Evangel. Ioann. XI. 19. ibique Wetsten.

2) ἀλλ' εἰδὸς τῆ ὑποκεχυμένῳ εἰς ἐπιθυμίαν ἄγειν αὐτόν;) Sic hunc locum ex Codice B emendavi. Vulgata lectio: ἀλλ' εἰδὸς τὸ ὑποκεχυμένον εἰς ἐπιθυμίαν ἄγειν αὐτόν, mendosa est.

3) ἀναξήρῳσις καὶ ὑγιανεῖς, ἀλλ' ὡς —) Sic idem Codex B dedit. Antea legebatur: ἀναξήρῳτον, ἀλλ' ὡς —, minus bene.

4) προσελθὼν λέγει τις; πλ.) Pro vulg. λέγεις cum Reiskio correxi λέγει τις.

5) εὐτυχίῃς, εὖ πράξις ὃ βούλει;) Illud εὖ ἄ me ex Codice B adiectum est. Nam εὖ πράττειν et εὐτυχεῖν inter se differunt. Conf. Xenophont. Commentar. L. III. c. 9. §. 14. Praeterea idem Cod. B. habet: ἦ * (sic) βούλη, pro ὃ βούλει. Quod sequitur λέγει post γνώμην Cornarius expressit: *dicis*, tanquam legisset: λέγεις.

Cap. XLI.

1) οἰκέτη δεσπότῃν σ.) Pro vulg. οἰκέτης cum Reiskio scripsi οἰκέτη; et sic quoque Interpres: *Creditor famulo dominum significat pensionem expostulantem.*

2) ἀποφορᾶν) Conf. Nostr. supra L. I. c. 31. n. 12. et c. 76.

Cap. XLII.

1) πλείονος γὰρ ἀποδοχῆς ἀξιοθύσονται.) Conf. Wetsten. ad Epistol. I. ad Timoth. I. 15. ad v. ἀποδοχῆς ἀξιος.

2) Ἄγαθὸν — παιδεύειν βουλομένοις; ἐπειδὴ —.) Post βουλομένοις deleui vocabula: καὶ μαινομένοις, quae etiam Cornarius vertendo non expressit. Reiskii autem correctione: καὶ παινομένοις, non opus, ut sequentia attente legenti luce clarius apparebit. Ceterum huic pertinet Petron. Sat. c. 92.: *Et me quidem pueri, tanquam insanum, imitatione petulantissima deriserunt.* Ad quem locum vid. Commentatores.

3) ὑγίειαν) Ita scripsi pro ὑγίειαν. Et paullo post invenitur ὑγίειας.

4) ἀνεπιστρεφούσι γὰρ καὶ —.) Sic scribendum cum Reiskio, quem vide, non, ut vulgo, ἀνεπιστρέφουσι —. Nostrum enim verbum est ab ἀνεπιστρέφει, quod nondum in Lexica relatum est. Schneider. in Lexic. Graec. in voc. ἀνεπιστρέφω legendum putat ἀνεπιστρεπούσι.

Cap. XLIV.

1) Ἴδιον γὰρ πάσης ἐπιστολῆς τὸ: χαῖρε! καὶ ἔρρωσο! λέγειν.) Proverbior. E Vatic. Append. Cent. IV. Prov. 41.: χαίρειν ἐπιστολαῖς.) Ταῖς ἐπιστολαῖς τὸ χαίρειν προσετίθεσαν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Ἔστι δὲ καὶ ἀπχλασσομένων προσαγωγῆσεις. Ad quem locum vid. Schott. Et in fine: ἔρρωσο! Conf. Nostr. supra L. I. c. 82. n. 1. Sidonius L. IX. epistol. 9.: *Unde Ave dicto, mox Vale dicimus.* Anson. epist. ult. ad Paulin.: *Quis prohibet Salve atque Vale brevitate parata scribere?* Apulei. Metam. L. II. c. 24.: *Festinus deniquè et vecors animi, manu eius velut catena quadam memet expedio: et, Salve propere addito, ad Milonis hospitium perniciousiter evolo.* Ceterum conf. Welsten. ad Act. Apostol. XV. 23. ad verbum χαίρειν. et Menag. ad Diogen. Laert. L. III. Segm. 61. ad illa verba: Ἐν αἷς ἔγραφευ: Εὖ πράττειν (Ἐπικουρος δὲ: Εὖ διάγειν. κλέων: χαίρειν) —. Pro λέγειν Codex B habet: ἔχειν.

Cap. XLV.

1) κήλη ζημία — διὰ τὸ ἰσόψηφον,) Recte; nam κήλη et ζημία explent numerum 66.

2) πάθος ἐστὶν ἡ κήλη, —) Galen. περὶ τῶν παρὰ φύσιν ὄγκων. c. 15.: —. τῶν τῆδε σκιρῶθέντων, τὸ δὲ πάθος ὀνομάζεται χειρὰς, ὡσπερ γε καὶ τῶν ἔρχεων σκιρῶθέντων, ὄνομα τῷ νοσήματι σαρκοκήλην ἔθειτο, καθάπερ ὅταν ὑγρὸν ὑδατῶδες ἐν ταῖς περὶ τὸν ὄρχιν ἀδροῖζεται χιτῶσιν, ὑδροκήλην καλοῦσιν, ἐπιπλοκήλην τε καὶ ἐντεροκήλην, καὶ πρὸς τούτων ἔτι τὸ σύνθετον ἐξ ἀμφοῖν, μᾶλλον τοῦ δένοντος πεπλεγμένον ἐντεροεπιπλοκήλην, νεώτερον ἰατρῶν ὄνομα, τῶν καὶ σύμπαντας τοὺς κατὰ τῶν ὄρχεων ὄγκους ὀνομαζόντων κήλας, διὰ τοῦ ἡ, στοιχείου τῆς πρώτης λεγομένης συλλαβῆς, εὐ διὰ τοῦ ἄ, καθάπερ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. ὡσπερ δὲ τῶν εἰρημέων ὀνομάτων ἕκαστον ἐνδείκνυται τοῦ μέρους τὸ νόσημα καθ' αὐτὸ λέγεται, οὕτω καὶ ἡ κισσοκήλη νεώτερον ὄνομα δηλοῖ τὸ πάθος ἐφ' οὗ λέλεκται.

3) σημαίνει, ἢ ἐπὶ τοῖς —) Particulam ἢ cum Reiskio addidi, ut respondeat verbis: οὐδὲν ἦττον, quae antecedunt.

Cap. XLVII.

1) Ἄσι δὲ ἀγαθὸν — ψῶραν —, οἷον ἀλφούς ἢ λειχῆνας.) Conf. Spanhem. et Heusinger. ad Iuliani Caesar. p. 4. edit. Heusinger. a. 1736. ad illa verba: — ψῶραί τινες, καὶ λειχῆνες, οἷον ἐκκεκαυμένοι. et Du Cang. Glossar. Gr. T. II. in Appendice p. 66. in voc. Ἐλέφας, et p. 98. in voc. Κελεφός.

2) πᾶν γὰρ εἰδεχθὲς καὶ δυσπρόσωπον δραθὲν συνάγει τὰς ψυχὰς τ. δρώντων καὶ συστέλλει.) Longin. de Sublimitate etc. Sect. XLIV.: Ὡσπερ οὖν (εἴ γε, φησὶ (Homer.), τοῦτο πιστόν ἐστι) ἀκούω τὰ γλωττόκομα, ἐν οἷς οἱ Πυγμαῖοι καλούμενοι τρέφονται, οὐ μόνον κωλύειν, τῶν ἐγκεκλεισμένων τὰς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ ΣΥΝΑΓΕΙΝ διὰ τὸν περικείμενον τοῖς σώμασι δεσμόν· οὕτως ἅπασαν δουλείαν, γὰρ ἢ δικαιοσύνη, ψυχῆς γλωττόκομον καὶ κοινὸν δὴ τις ἀποφάναιτο δεσμοτήριον. Profert nostrum locum et Iac. Tullius in Fortuit. c. XI., cuius verba adscribam: *Contra aetas ipsa in vetulis qualemcunque etiam formam deterrit, cumque ἀναφρέδιτοι per se sint αἱ δυσειδεῖς γυναῖκες, (πᾶν γὰρ εἰδεχθὲς καὶ δυσπρόσωπον δραθὲν συνάγει τὰς ψυχὰς τῶν δρώντων) cetera etiam illa naturae bona donaque corrumpit.*

3) ἴδοι τοιοῦτον συνεχόμενον πάθει.) Evangel. Matth. IV. 24.: ποικίλαις νόσοις καὶ βλασάνοις συνεχωμένους, —. ubi videndus Wetsten.

4) πάντως ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτῆς αἰσχυνεῖται.) Pro ὑπὸ ante τοῖς scripsi ἐπὶ ex auctoritate Codicis B. Et vulgatam αὐτοῖς αἰσχύεται cum Reiskio mutavi in αὐτῆς αἰσχυνεῖται. Utramque vero lectionem sententia poscit.

Cap. XLVIII.

1) ἀκούσασθαι —) Sic cum Reiskio legendum pro ἀκούεσθαι.

. Cap. XLIX.

1) τέττιγες ἄνδρας ἀηλοῦσι μουσικούς —) Scholiast. Aristophan. ad Nub. v. 980.: Οἱ ἀρχαιότατοι τῶν Ἀθηναίων τέττιγας χρυσοῦς ἐν ταῖς τῶν τριχῶν πλέγμασι εἶχον, διότι οἱ τέττιγες μουσικῶν ὄντες ἀνάκεινται τῷ Ἀπόλλωνι, ὃς ἦν πατρῷος τῆ πόλει. Schol. ad Thucydid. I. 6.: —. ἐφόρουσ δὲ τέττιγας διὰ τὸ μουσικόν, —. Conf. Aristotel. Hist. de Animal. L. V. c. 25.

2) οὐδὲν γὰρ εἰσι τέττιγες, πλὴν φωνὴν ἔχουσι.) Hanc lectionem dedi ex Codice B; nam in libris antea erat: —, πλὴν φωνῆς ἰσχύουσι.

3) τροφῆς γὰρ οὐ μέτεστιν αὐτοῖς.) Aristotel. Hist. de Animal. L. IV. c. 7.: Ὁ δὲ τέττιξ, μόνον τῶν τοιούτων (ἐπτόμων) καὶ τῶν ἄλλων δὲ ζώων, στόμα οὐκ ἔχει, ἀλλ' οἷον τοῖς ἐμπροσθενότροις τὸ γλωττοειδές, τοῦτο μακρὸν, καὶ συμφύες, καὶ ἀδιάσχιτον, δι' οὗ τῆ δρόσῳ τρέφεται μόνον ἐν δὲ τῆ κοιλίᾳ οὐκ ἔχει περίττωμα. Sanct. Ambros. Epistol. Class. I. epist. 28. §. 5.: —, *dies et noctes in lucris ponere, et de lucris semper cogitare, ei sicut mercenarios diurnam mercedem quaerere, atque, ut cicadas aiunt, aura quadam pasci cupiditatum? Vere sicut cicadas, quia de die in diem vivunt, questu rumpuntur suo.* Philo Jud. περὶ βίου Διαρητ. p. 613. edit. Adrian. Turneb. Paris. 1552.: Τινὲς (Θεραπευταὶ) δὲ οὔτως ἀνευφραίνονται καὶ τροφῶσιν ὑπὸ σοφίας ἐστιώμενοι, πλουσίως καὶ ἀφθόνως τὰ δόγματα χρηματούσης, ὡς καὶ πρὸς οὐτελασίῳα χρόνον ἀντέχειν, καὶ μόλις δι' ἕξ ἡμερῶν ἀπογεύεσθαι τροφῆς ἀαγκαίας, ἐπισθεντες ὡσπερ φασὶ τὸ τῶν τεττιγῶν γένος ἀέρι τρέφεσθαι, τῆς αἰθῆς ἄσγε οἴμαι τὴν ἔνδειαν ἐξευμαρζύουσης etc. Conf. Plin. H. N. II. 26., Virgil. Eclog. V. 77. et Georgic. III. 328.

Cap. L.

1) Σκίλλα — λύκων φθαρτικὴν.) Geoponic. L. XVIII. c. 17.: Λύκοι δὲ θρέμμασιν οὐκ ἐπελεύσονται, εἰ σκίλλαν τῇ ὀδηγῶ

καλουμένῳ περιώφρῳ. Ambros. Hexaëmer. J. VI. c. 4. §. 29.: *Quantam Dominus etiam minusculis infudit prudentiam! Turtur nido suo, ne pullos suos incurset lupus, squillae folia superincit. Novit enim quod huiusmodi folia lupi fugere consueverunt.* —

2) — ἐν φροντίδι καὶ λύπῃ —) Vulgo legebatur: φροντίσι, num. plur. Ego ex Codice B dedi φροντίδι, num. singul. Ceterum ad nostrum locum pertinet Theophrast. Charact. c. 16.: σκίλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦται αὐτὸν περικαθάραι —. ubi vid. Casaubon. p. 178. edit. Fischer.

3) ὅτι νενομίσται τὰ ἐν τῷ Ἄδῃ πεδίου ἀσφοδελῶν εἶναι πλῆρες.) Homer. Odys. XXIV. 13. sq.:

—· αἴψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

Ἔθθα τε ναίουσι ψυχὰν, εἶδωλα καρμάτων.

Lucian. Necyomant. p. 470. sq.: —, ἕως πρὸς λειμῶνα μέγιστον ἀφικνούμεθα τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφυτον. ubi vid. Hemsterhus. Idem Lucian. de Luctu §. 5.: Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμην εἰς τὸ εἶσω λειμῶν ὑποδέχεται μέγας τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφυτος, etc. Conf. Homer. Odys. XI. 538. et 572., Hesiod. Ἔργ. καὶ Ἦμ. v. 41. et Hesych. in voc. Ἄσφιδελος. ibique Albert. Etiam adscribere liceat Linkii verba, quae ad Artemidori hunc locum pertinent. Dicit enim ille in libro germanice scripto: *Reise durch Frankreich, Spanien und Portugal.* Tom. I. p. 116.: *In Neu-Castilien und Estremadura sind weit ausgedehnte Anger mit mancherley Zwiebelgewächsen bedeckt (z. B. Asphodius ramosus und dergl.); und diess ist Spanien ganz allein eigen und sehr charakteristisch.*

Cap. LI.

1) Πάσχειν —, κοινῶσαι σημ. τ. ἀμαρτημάτων ἐκείνῳ.) Conf. Wetsten. ad Epistol. I. ad Timoth. V. 22. ad illa verba: μηδὲ κοινῶνει ἀμαρτίαις ἄλλοτριαις —. et ad Epist. I. ad Thessalon. II. 14. ad illa verba: ταῦτά ἐπάθετε —.

2) καὶ αἱ τῶν —) Articulum αἱ cum Reiskio inserui.

3) καὶ δὴ κατέλαβεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐρωμένῃ, ἧς —) Illud αὐτὸν post κατέλαβεν ex Codice B addidimus. Quae proxime sequuntur verba ἐπὶ τῇ ἐρωμένῃ scripsimus pro ἐπὶ τῆς ἐρωμένης. Et sic, ut nos scripsimus, legendum esse iam voluit Toupius in Emendatt. in Suid. P. I. p. 155. ad verba: Ἐγκατακοδόμησεν. Ὁ δὲ πατὴρ λαβὼν τὸν παῖδα ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ παλλακῇ, μνήσας ἐπλήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατακοδόμησεν.

Cap. LII.

1) τὰ κόπρια συνάγεται) Legebatur: γίνεται. Ego scripsi συνάγεται Codicem B sequutus.

Cap. LIII.

1) οὐδεὶς ἄτεισιν εἰς προσευχὴν μὴ οὐχὶ φρ.) Conf. Evangel. Luc. VI. 12. ibique Wetsten. ad voc. τῇ προσευχῇ.

2) Ἔστι γὰρ τοῦτο καθόλου καὶ ἐπὶ πάντων ἄπταιστον:) ἐπὶ πάντων ex Codice B dedi pro vulgata ἐπὶ πᾶσιν. Nam plane eodem modo Noster supra L. I. c. 51.: Τὸ μὲν καθόλου καὶ ἐπὶ πάντων ἄπταιστον τοῦτό ἐστιν.

3) — τ. ὀρῶσιν ἔσσεσθαι σημ.) Verbum ἔσσεσθαι ex Codice B in textu posui. Ceterum ὁμοίως καὶ post μεταίται est *aesque ac*.

4) ἐπιδιδόντι) Pro vulgato ἰδόντι Codicem B sequutus scripsi ἐπιδιδόντι, quod bene opponitur verbo ἀποδιδόασι, quod paullo post sequitur.

5) τῆς οἰκίας ἀμφισβητῆσαι τιὰ σημαίουσιν, καὶ ἂν τι λάβωσιν,) Pro ἀμφισβήτησιν τιὰ ex Codice B dedi ἀμφισβητῆσαι τιὰ. Mox pro ἀντιλάβωσιν disiunctim scripsi ἂν τι λάβωσιν.

Cap. LIV.

1) κλείς — γυναῖκα σημ.) Conf. Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom. L. V. c. 38. p. 439. et Caspar. Sagittar. de Ianuis Veterum. c. 15. §. 16.

2) εὐνοῦν ἔσεσθαι τ. θεράπαιναν προαγορεύει.) Conf. Wetsten. ad Epistol. ad Ephes. VI. 7. ad illa verba: μετ' εὐνοίας δουλεύοντες.

3) Νυνὶ δὲ ἐπειδὴν μὴ παρῆ ὁ φυλάξων: τότε τῆς κλειδὸς χρεία γίνεται, —) Conf. Laur. Pignor. de Servis etc. p. 1109. (in Poleni Supplem.); Salmas. Exercitt. in Soliu. T. II. a p. 649. usque ad p. 656. et Huet. Demonstrat. Evangelic. c. 105. p. 487. edit. Paris. Adde Sagittar. de Iannis Veterum et Kirchmann. de Annulis.

4) τοῖς δ' ἐπιστατεύειν θέλουσι καὶ διέπειν τὰ ἀλλότρια πίστεως ἐστὶ σημαντική.) Vulgatum δὲ πιστεύειν cum Reiskio mutavi in δ' ἐπιστατεύειν. Ceterum conf. cum nostro loco Evangel. Matth. XVI. 19. et ibi Wetsten. ad verba: τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας.

Cap. LV.

1) οἱ γὰρ ἐκτενεῖς τροφὰς ἔχοντες, οὗτοι μ. χ.) ἐκτενεῖς τροφὰς Cornarius bene vertit: *prolixa convivia*. Sic etiam Latini *extendere* et *tendere* usurpant. Conf. Petron. Satyr. c. 119. ibique Commentatores ad verba: *inque Lucrinis Eruta litoribus tendunt conchylia coenas*, —. Ceterum pro articulo praepositivo: οἱ, ego scripsi articulum postpositivum: οἱ, propter sequens οὔτοι; et participium ἔχοντες accipio ex attico more pro ἔχουσι.

2) — γεγόμενα —) Pro *γινόμενα* scripsi *γεγόμενα* in aoristo; et sic quoque Interpres: *facta sunt* etc.

3) οἱ δὲ ἐν ἀγορᾷ μάγειροι, οἱ —) Ab his verbis incipiebat novum caput, quod tamen post caput LVI.: *περὶ τοῦ ψηφοποιεῖν*, demum sequebatur, unde huc titulo: *περὶ μαγείρου*, continua serie adscripsimus. Conf. cum nostro loco Davis. ad Maxim. Tyr. Dissert. 25. Sect. β'. ad illa verba: *ποιμὴν ἀνὰρ καὶ μάγειρος*. et I. C. Bulenger. de Conviviis c. 2., ubi de coquis agitur.

4) καὶ ταῦτά γε οὐχ ἐλέκλιχα οὔτε ὑγιᾶ εἶδον, ἀλλὰ κα-
τακόπτουσι.) Sic legendum, ut eādidimas: — ταῦτά γε οὐχ
δ. οὔτε ὑγιᾶ —, et ut habet Codex B, non, ut vulgo, —
ταῦτα δὲ οὐκ δ. οὐδὲ ὑγιεινὰ —.

5) πρὸς τοῖς κινδύνοις) Vulgo: τοὺς κινδύνους. Nos po-
suimus: τοῖς κινδύνοις, in dativo casu, ob praepositionem
πρὸς, *praeter*.

Cap. LVI.

1) Ψηφοπαικτεῖν —) Alciphron I. III. epist. 20.: Εἷς
γάρ τις εἰς μέσους παρελθὼν, καὶ στήσας τρίποδα, τρεῖς μικρὰς
παρετίθει παροψίδας, εἶτα ὑπὸ ταύταις ἕσκιπε μικρὰ τρια καὶ λευκὰ
καὶ στρογγύλα λιθίδια, οἷα ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν χειμάρρων
ἀνευρίσκομεν ταῦτα ποτὲ μὲν κατὰ μίαν ἕσκιπε παροψίδα, ποτὲ δὲ,
οὐκ οἶδ' ὅπως, ὑπὸ τῇ μιᾷ ἐδείκνυ, ποτὲ δὲ παντελῶς ἀπὸ τῶν
παροψίδων ἠφάνιζε, καὶ ἐπὶ τοῦ στόματος ἔφαινε: εἶτα καταβροχθί-
σας, τοὺς πλησίον ἐστῶτας ἄγων εἰς μέσον, τὴν μὲν ἐν θῦνός τιός,
τὴν δὲ ἐξ ὠτίου, τὴν δὲ ἐκ κεφαλῆς ἀνιέρειτο· καὶ πάλιν ἀνελόμε-
νος ἐξ ὀφθαλμῶν ἐποίει. Κλεπτίστατος ἄνθρωπος, ὑπὲρ ἐν ἀκούο-
μεν Εὐρυβάτην τὸν Οἰχαλιεὺ. Μὴ γένοιτο κατ' ἀγρόν τοιοῦτο θη-
ρίον, οὐ γὰρ ἀλώσεται ὑπ' οὐδενός, καὶ πάντα ὑφαιρούμενος τὰ
ἔνδον, φροῦδά μοι τὰ κατ' ἀγρόν ἀπεργάσεται. Ad hunc locum
conf. Commentat. Vide etiam Fabric. ad Sexti. Empiric.
Hypotypos. L. II. c. 22. ad illa verba: ὥσπερ γὰρ οὐδ' ὅτι
ἀληθῆ ἔστι τὰ ὑπὸ τῶν ψηφοπαικτῶν γινόμενα, συγκατατιθέμεθα·
ἀλλ' ἴσμεν ὅτι ἀπατῶσι, καὶ μὴ γινώσκωμεν ὅπως ἀπατῶσιν· εὐ-
τως etc. et adv. Rhetores p. 297. ad voc. οἱ ψηφοπαίκται.;
Casaubon. ad Athenaeum I. I. c. 15.; I. C. Bulenger.
de Théatro L. I. c. 40. et Beckmann. in libro, quem
inscripsit: *Beyträge zur Geschichte der Erfindungen* Vol.
4. N. 3.: *Taschenspieler*. p. 75. et sqq. Adde D'Orvill.
ad Charit. p. 683. et sq.

Cap. LVII.

1) πάντας ὑποδέχεσθαι.) Vulgo ἀποδέχεσθαι, pro quo scripsimus ὑποδέχεσθαι; sic enim loquitur Noster et infra L. V. Somn. 82.

2) καὶ κινήσεις καὶ ἀποδημίας) Pro κινδύνους ex Codice B dedi κινήσεις; nam κινήσεις et ἀποδημίας Noster saepe coniungit.

Cap. LVIII.

1) βουλομένῳ καὶ τελειῶσαι; ἀπὸ γὰρ —) Verba καὶ τελειῶσαι ex Codice B in textum revocavi. In ceteris libris deerant.

2) ἴσθηκε, καὶ —) Particulam καὶ cum Reiskio inserui, et paullo post pro πάσης ἀποδημίας cum eodem Reiskio scripsi πάσῃ ἀποδημίᾳ.

Cap. LIX.

1) Λευκέα — διαπόντιος κομίζεται.) Λευκέα est *Hispanicum spartum, stipa tenacissima Linnaei*. De hoc sparto copiosissime tractat Salmas. in Plin. Exercitt. T. I. p. 558. et sq.

2) τοῖς δὲ ἐν τρυφῇ διάγουσι θλ.) Evang. Luc. VII. 25.: — ἐν — τρυφῇ ὑπάρχοντες. ubi vid. Wetsten.

Cap. LX.

1) τὸ ζῆν καλ.) Pro vulgata τὴν ζοὴν ex Cod. B scripsi τὸ ζῆν, propter verba: τὸ δὲ ἐναντίον τούτου, quae statim sequuntur. Ceterum ad v. ἐσχάτως ἔχουσι, quae praecedunt, conf. Wetsten. ad Marc. V. 23. ad illa v. ἐσχάτως ἔχει.

2) λύσειν καὶ — τὸν θάνατον.) Plato alicubi dicit: Ὁ θάνατος λύσει καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. Profert nostrum locum Barth. in Adversariis haec scribens: *Vin-*

cula corporis eleganter pro vita in eo animam delinente dixit Gennadius Scholarius περὶ προσορισμοῦ. De Deo. τὸν μὲν γὰρ ἐπὶ κλεῖον περιμεῖναι τῇ παρουσίᾳ τῆς σαρκὸς ὑκονόμεσε. τὸν δὲ θᾶττον ἀπολυθῆναι τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος διετάξατο, κατὰ τοὺς τῆς ἀββήτου σοφίας ἑαυτοῦ καὶ δικαιοσύνης λόγους. Nodus corporis dicit Arnobius L. II.: „Homo quamvis annis vivat innumeris, et nunquam nodis corporeis eximatur.“ Hericus L. VI. de Vita Germani:

Spiritus at caecis ardens emergere vinclis

Emicat, et liquidas ardens transfertur in auras.

Sic contrarium vitae solutio mors scilicet dicitur. Carfilis in responsis: Τί θάνατος? διάλυσις. Vide Artemidor.—. etc.

3) — ἐλέγχουσι;) Sic cum Codice B legendum, non, ut libri habebant, ἐλέγχει. Referendum est ad Δήμιοι et δεσμοφύλακες.

Cap. LXI.

1) Πανουχίδες — μετὰ ἀγρυπνίας εὐφροσύναι, πρὸς γάμους —) Conf. Evangel. Matth. XXV. 1. et ibi Wetsten.

2) — καταφανεῖς) Vulgo ἐκφανεῖς. Ego ex Codice B dedi καταφανεῖς, ut aptius, propter verba, quae proxime antecedunt.

3) Τοῖς δὲ ἐν εὐπορίᾳ καθεστῶσι,) Pro ἀπορίᾳ, ut antea erat, scripsi εὐπορίᾳ Codicis B auctoritatem sequutus. Assentitur mihi Interpres vertens: *His vero, qui opulenti sunt* etc.

Cap. LXII.

1) Ἄγροσά ἐσπαρμένη πάντῃ δῆπουθεν ἄβ. γ.) Pro πάντῃ legi vult Reisk. παντὶ. Sed vulgata lectio recte habet.

Cap. LXIII.

1) Ἄνδριάντες χαλκοῖ) Editum erat χαλκοῖ cum acuto. Nos scripsimus χαλκοῖ cum circumflexo.

2) τοῖς ἡγεμόνας τῆς πόλεως) Sic dedit Codex B, quem sequutus sum. Eodem modo Interpres: *urbis principes* —. Vulgo legebatur: τοὺς ἡγουμένους τ. π., quod tamen non reiiciendum.

Cap. LXIV.

1) Ἀσπάλαξ ἄνθρωπον τυφλὸν ἀπὸ τ. σ. σημαίνει,) Vulgo σημαίνει in infinitivo. Nos scripsimus σημαίνει, ut et Aldus habet. Huc Aristotel. de Anima L. III. c. 1.: πᾶσαι ἄρα αἱ αἰσθήσεις ἔχονται ὑπὸ τῶν μὴ ἀτελῶν μηδὲ πεπηρωμένων. φαίνεται γὰρ καὶ ἡ ἀσπάλαξ ὑπὸ τὸ δέριμα ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς. Michael. Apostol. Cent. XIX. 65.: τυφλότερος ἐσπάλκκος.) τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτὸ στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μισρωτάτους, καὶ εὐρύγχος ὡς περ γαλῆς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Cap. LXV.

1) γλαύξ, ἐλεός, βρύας, αἰγώλιος, σκῶψ, νυκτιόραξ, —) Sequutus sum in hoc loco restituendo partim Aristotelis auctoritatem, qui has aves nocturnales recenset (Histor. Nat. VIII. 3.), partim Codicis B vestigia ita habentis: γλαύξ, ἐλαιός * (sic) βρύας ἀπόδιος * σκῶψ, νυκτιόραξ, —. Vulgo libri habebant: γλαύξ, εἰλεός, εὐράξ, αἰπολειός, σκῶψ, νυκτιόραξ, —. Si qui de his avibus plura legere velit, adcat Beckmann. ad Antigon. Caryst. c. X. p. 19.; Verheyk. ad Antonin. Liberal. Fab. 10. ad illa verba: καὶ αὐτῶν μὲν ἢ μὲν ἐγένετο νυκτερίς, ἢ δὲ γλαύξ, ἢ δὲ βύζα (βύας). et Fab. 15. ad verba: — νυκτιόρακα κακῶγγελον.; Reimar. ad Dion. Cass. L. XL. T. I. p. 235. et Scholiast. Theocrit. ad Idyll. Θύρσις, v. 136. ad voc. Σκῶπες.

2) ὡς περ οἱ ἄλλοι ἕρμιθες,) Vocem ἄλλοι ex Codice B. et Aldo in textum revocavi. Et Cornarius vertit: *aliae aves*.

3) Εἰσοικιζόμενα δὲ εἰς οἰκίαν ταῦτα) Hoc ταῦτα ex Codice B adieci. Εἰσοικιζεσθαι et ἐνοικιζεσθαι est *immigrare in domum*: ἐξοικιζεσθαι, *emigrare*. Ut Aristophan. Pac. v. 196.: Φροῦδοι γὰρ εἰσὶν ἐχθρὸς ἐξοικισμένοι. v. 202.: Ἐξοκίσαντο δὲ οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα; et v. 259. pistillum ad manus esse negat, quia ἐχθρὸς εἰσοικισμεθα. De hirundinibus Synesius: αἱ ταῖς τῶν ἀνθρώπων οἷον φιλαίς ἐνοικίζονται μὲν μετὰ τοῦ φθέγγεσθαι, σιωπῶσαι δὲ ἐξοικίζονται. Hinc translata virtute Plato πολ. IV. p. 634. D.: ἡ παρανομία αὐτὴ κατὰ μικρὸν εἰσοικισμένη ἡρέμα ὑπερβρεῖ πρὸς τὰ ἥθη etc.

Cap. LXVI.

1) καὶ ἐπιβολὰς χειρῶν σ.) Vulgo ἐπιβουλάς. Perperam. Legendum: ἐπιβολὰς. Et sic quoque iam voluit D'Orvill. ad Charit. p. 34. Pertinent huc illi versus apud Gellium L. III. c. 3.:

*Ut illum dii perdant, primus qui horas repperit,
Quique adeo primus statuit hic solarium,
Qui mihi comminuit misero articulatim diem.
Nam me puero vetus erat solarium
Multo omnium istorum optimum et verissimum:
Ubi iste monebat esse, nisi cum nihil erat,
Nunc etiam quod est, non est, nisi soli lubet.
Itaque adeo iam oppletum'st oppidum solariis.
Maior pars populi aridi reptant fame.*

Ceterum conl. Beckmann. in libro, quem inscripsit: *Beiträge zur Geschichte der Erfindungen* Vol. I. Tom. 2. p. 428.

2) κατεασσόμενον) Pro κατεασόμενον, ut in libris erat, cum Reiskio scripsi κατεασσόμενον, duobus σσ.

3. Ἄσι δὲ τὰς πρὸ) Legebatur τὰ ante πρὸ. Legendum: τὰς.

4) Ταῦτα μὲν οὖν) Sic cum Codice B legendum, non, ut vulgo; Τὰ μ. ο.

5) ὥσπερ εἰς ἀνοικεῖαν κατατεθέντα καὶ ἀλλοτρίαν χώραν,) Vulgo legebatur: ὥσπερ ἂν εἰς οἰκείαν etc. Pro οἰκείαν D'Orvill. ad Charit. p. 51. coniecit: ὀθνεῖαν. Sed non dubito, quin hunc locum correxerim sola translatione particulae ἂν, ut scriptum sit ἀνοικεῖαν, uno vocabulo. Ceterum pro ἀλλοτρίαν χώραν, μήτε — Codex B habet: ἀνοικεῖαν· μήτε —.

6) ὅπως μή τι, ὡς ἔφην, πάροdon καὶ ἐπιβάθραν —) Pro τινὰ scripsi τινι Codicem B sequutus, in quo tamen proxima verba: ὡς ἔφην, desunt. De vocabulo ἐπιβάθραν vid. supra Prooem. not. 4.

7) ὥσπερ τῶν ἄλλων πρ.) Articulum τῶν ex Codd. A et B inserui, in quo tamen posteriore deest ἄλλων.

8) οἱ προσδοκῆθέντες φόβοι) Vulgo: προσδικηθέντες, perpetram. Ad verba εἰς κακὸν ἀπέβησαν, quae praecedunt, conf. Evangel. Luc. XXI. 13. et ibi Wetsten.

9) οἱ ὄνειροι μεμιγμένων τῶν ἐν αὐτοῖς σημαιομένων εἰκότως) Ita exhibet Codex B. Vulgo contracte legebatur: οἱ ὄνειροι μεμιγμένοι εἰκότως —.

10) πακίλοι καὶ τοῖς πολλοῖς δυσερμηνεύτοι.) Diodor. Sic. L. II. c. 52.: καὶ καθόλου πολυειδεῖς καὶ δυσερμηνεύτους ἀποτελεῖσθαι χροῶς. Epistol. ad Hebraeos c. V. v. 11.: Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμηνεύτος λέγειν —, ubi vid. Wetsten.

11) εἶναι βασιλέξ,) Post εἶναι legebatur καὶ, quod cum Reiskio expunxi.

12) θλιβόμενος) Sic legendum in casu nominativo, non, ut antea erat, θλιβόμενον. Codex B habet φθειρόμενος.

13) Ἔστι γὰρ ἡ μὲν κεφαλὴ ὁ πατήρ, ἡ δὲ —) Ita ex Codice A reposui; quum antea legeretur: ἔστι μὲν γὰρ κεφαλὴ ὁ π., ἡ δὲ —.

14) οὗτας, οἱ καὶ καθ' ἐν τῶν σημείων ἐπίστανται, πρὸς τὴν ἑκάστον ἀρμόζει, καὶ τὰς ἀποφάσεις οὐδὲν τι μᾶλλον ἐξ ἑνὸς ἐκάστου ἢ ἐκ πάντων ποιῶνται.) Sic Codex B legit. Tantum in eo discedit, quod non ἀρμόζει, sed, ut in vulgatis est, ἀρμόζειν

habet. Ἀρμόζει mihi melius videbatur. Libri hoc modo habebant: Ζύτας· οἱ καθ' ἕκαστον τῶν σημείων ἐ., πρὸς τὴν ἕκ. Ἀρμόζειν, κ. τ. ἀ., ο. τ. μ. ἐ. ἐ. ἑκάστου ἐκ π. π. Particulam ἢ ante ἐκ π. iam legit Bulenger. de Sortibus L. I. c. 7.: de Iudiciis Aruspiceinae. Qui locus omnino cum nostro comparandus est.

15) καὶ μὴ πρὸ τοῦ — ἐγκαλεῖν τι; ἐπεὶ γε ὅτι τοὺς — διωμόσασθαι ἔχω.) Locum hunc Rigaltius ita habet: καὶ μὴ πρὸς τοῦ — ἐγκαλεῖν. ἐπειταὶ γε τοὺς — διωμόσασθαι ἔχων. Propositionem πρὸς cum Reiskio mutavi in πρὸ. Verba τι; ἐπεὶ γε ὅτι ex Codice B, et verbum ἔχω ex utroque Codice et Aldo dedimus.

16) — αὐτὴν δι' ἑαυτῆς περιώνυμον —) ἑαυτῆς ex Cod. B dedi pro ἑαυτῆν. Profert hunc locum Wass. ad Thucyd. II. 41. ad illa verba: καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου Ἐπαινέτοιο, —.

17) Δαλδία δὲ πόλισμα Λυδίας καὶ οὐ σφόδρα ἐλλόγιμον. διὰ τὸ μὴ —) Ita vulgati habent. Aut illud καὶ ante οὐ σφ. transferendum est post ἐλλόγιμον et ante διὰ, ut ad ἐλλόγιμον supplendum sit, attico more, ἐστὶ. Aut, si malis, lege cum Codice B ita habente: Δάλδης δὲ πόλισμα λυδίου καὶ οὐ σφ. ἐ. διὰ τὸ μὴ —. Ceterum cum nostro loco conf. Wesseling. ad Hieroclis Grammatici Synecdem. p. 670. ad vocabulum Τράλλης.

AD LIB. IV. Prooem.

1) — σοφίαν μὴ σ.) Epist. I. ad Corinth. III. 10.: σοφὸς ἀρχιτέκτων —. ubi vid. Wetsten. Paulo ante vox κρατίστου significat: *optimi*. Eodem modo in Evangel. Luc. I. 4., ubi vid. Wetsten. Et ad verba: καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμειος —, quae sequuntur, conf. Hemsterhus. ad Lucian. Nigrin. T. I. p. 38.

2) τὴν πραγματείαν ὑδρίσκειτο,) Pro vulgato ἀνευρίσκειτο correximus ὑδρίσκειτο. Et articulum τὴν ante πραγματείαν cum Reiskio inserui.

3) ἐν ἐπιδρομῇ λόγων, —) Sic sine dubio legendum, et sic quoque Codex B et Aldus habent, quibus Cornarius adsentitur. Editum erat: ἐν ἐπιδομῇ λόγων —. Aliter legi huic locum vult Iacobus de Rhoer in Otio Daventr. c. XV. haec scribens: —. *Cornarius dedit illa ὡς ἐν ἐπιδομῇ λόγων: velut in incursione sermonum. legit itaque ἐν ἐπιδρομῇ λόγων. Scio, ἐπιδρομῇ sermoni potest tribui. Notum est e Lexicis etiam Plutarchi istud ἐξ ἐπιδρομῆς λέγειν. Sensus autem iste huic loco parum videtur convenire. Mallem itaque ὡς ἐπίδομα, velut ad ditamentum. Dicit ipse in praef. libri 3. sibi adhuc aliquid argumento deesse videri, duobus autem prioribus libris cum nihil attexendum videretur, singulis seorsim relictis, sparsis et non in unum coactis capitibus se librum illum fecisse. Erud. Knoop. coniiciebat ἐν ἐπιτομῇ λόγων. Paulo post particula ἢ ante ἐνόδιον a me ex Codice B adiecta est.*

4) εἰ αὐτὸν μόνον δεῖσι κε.) Pro vulgata αὐτὸ cum Reiskio scripsi αὐτὸν. Subaudi σέ.

5) μὴ πολλοῖς κοινωῆς ἀντιγραφῶν.) ἀντιγραφῶν ex Codice B dedi pro ἀντιγράφοις. Profert hunc locum Christian. Schoettgenius De Librariis et Bibliopolis. c. II. De Librariis et Bibliopolis Veterum Graecorum.

6) τὰ γὰρ ἐνταῦθα) Illud γὰρ inserui ex auctoritate Codicis A et Aldi. Paulo post scripsi: ἢ οὐδενός γε, propter vim orationis. Antea erat: ἢ οὐδενός. Particulam γε ex Codice B addidi, et particulam ἢ, quae in Codice B deest, ego mutavi in ἢ.

7) οἷς ἐπιμελές ἐστι τὸ κατορθοῦν ἐν μαντικῇ.) Sic legit Cod. B, quem sequutus sum. Vulgo legebatur: ο. ἔ. ἔ. τὸ κατ' αὐτοῦς ἐκατορθοῦν ἐν μ.

8) πρώτοις δύο βιβλίοις ἀπ' ἀρχῆς α.) δύο ex Codice B adieci, et pro ἀπαρχῆς disiunctim scripsi ἀπ' ἀρχῆς.

9) αἰτιολογεῖσθαι) Sic dat Codex B pro αἰτιολογήσασθαι.

10) τὸ ἐκ τοῦ προσιμίου τοῦ πρώτου βιβλίου ῥητόν;) Ibid ἐκ ex Codice B et Aldo in textum recepi pro vulgata ἐπὶ; et τὸ ῥητόν est locus, die Stelle.

11) παραλελείφθαι.) Sic scripsi pro καταλελείφθαι. Nostram scripturam confirmat etiam Codex B, qui tamen habet: παραλέλειπται.

12) οὐκ ἐξείργασται, ὡς στρόφιον —) Hinc sua descripsit Suidas in vocabulo Στρόφιον, ubi pro ἐξήρνηται ex Nostro corrigendum est: ἐξείργασται.

13) τὸ ἐνύπνιον καὶ οὐ ταυτόν. Ἄλλαχῆ καὶ τὸν ὄνειρον ἐνύπνιον λέγων εἴπης ἂν) Ita exhibet Codex B, qui tamen pro εἴπης et λέγη, quod paullo post sequitur, habet εἴποις et λέγοι. Vulgo legebatur: τὸ ἐνύπνιον, καὶ ἀλλαχῆ οὐ ταυτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνύπνιον καλῶς εἴπης ἂν, —.

14) δύναμιν ἔχον,) ἔχον scripsi pro ἔχοντα Codicem B sequutus. Nam referendum est ad articulum τὸ ante μὲν ἀσήμενον. Non multo post eiusdem Codicis B auctoritatem sequutus scripsi ὑπὸ ἐπιθυμίας pro ἀπὸ ἐπ. et posterius ἀπὸ ante ὑπερβάλλοντος delevi.

15) — "Ονειρος.) Homer. Iliad. II. 56.

16) τοῖς ἐνστάσει χρωμένοις ἀγαθῆ καὶ εὐπροαιρέτῳ ἐνύπνιῳ) Ita correxerunt Reiskins, et sic quoque sententia postulat. Libri vulgati habebant: τοῖς ἐν στάσει χρωμένοις, ἀγαθὰ καὶ εὐπροαιρέτῃ ἐνύπνια —.

17) οὔτε φόβοις, οὔτε ἐλπίσιν,) Praepositiones ἐν ante φόβοις et ante ἐλπίσιν expruixi auctoritate Codicis B, qui tamen pro φόβοις habet φόβῳ.

18) οἷον δυνάμενος διακρίνειν) Vulgatam οἷα mutavi in οἷον, ut etiam Codex B legit, qui tamen hunc locum ita habet: ἄλλο ὡς οἷον (sic) δυνάμενοι διακρ.

19) εὐεπιβόλως) i. e. εὐστόχως. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 509.

20) ἐσθῆτα γυναικείαν) Sic scribendum erat pro vulg. αἰσθῆτα γ. Cornar. recte vertit: *vestem muliebrem*. Ad verba: οὐ τὴν ἐρωμένην ὄψεται, ἀλλ' ἵππεν, quae praecedunt, conf. Nostr. supra L. I. c. 79. n. 19.

21) οὐδὲ ναῦς, οὐδὲ στρωματοδέσμοις, —, ἵπτασθαι δὲ ἢ δόξει, ἢ σ. —) Antea legebatur: οὐδὲ ναῦς, ἀλλὰ στρωματοδέσμοις, ἢ σκεύη συνειλημμένα, ἢ παρρασκευὴν ὑποδημίας· ἵπτασθαι δὲ εἰ δόξη, ἢ σ. —. Pro εἰ δόξη nostro usi iudicio emendavimus ἢ δόξει. Quae quin sincera lectio sit, nemo dubitare potest. Et δὲ post ἵπτασθαι est ἀλλὰ, *sed, sondern*. Cetera ex Codice B dedimus. Quae paullo post sequuntur verba: καὶ εἴ τι ἄλλο ὑποδημίας ἔσται σύμβολον, Interpres omisit.

22) ζωγράφος, ὃς τ. δ. κατορύττειν π. ἐ., καὶ τ. μ. τ. ὁ τοῦ οἰκήματος, ἐν ᾧ δ., ἀπόλλυσθαι, τ. δ. κ. τ. ἐ. κ. ἀποτέμνεσθαι:) Vulgo legebatur: ζωγράφος τὸν δευπότην κατορύττων πολλάκις ἐδόκει· τοῦτο μὲν τὴν ὄραφὴν τοῦ οἰκείου οἰκήματος ἐν ᾧ διέτριβεν, ἀπόλλυσθαι· τοῦτο δ. κ. τ. ἐ. κ. ἀποτετμήσθαι. Vocabulum οἰκείου ante οἰκήματος delevi et pro ἀποτετμήσθαι scripti ἀποτέμνεσθαι in praesenti Codicis B auctoritatem sequutus; nam paullo ante Noster loquitur ἀπόλλυσθαι in praesenti. In ceteris sum Reiskium sequutus.

Cap. I.

1) — ἀλληγορικούς καλοῦμεν: καὶ —) Suidas: Ἀλληγορία ἢ μεταφορὰ, ἄλλο λέγον τὸ γράμμα, καὶ ἄλλο τὸ νόημα. καὶ ἀλληγορικοί ὄνειροι οἱ ἄλλα δι' ἄλλων ἀγορεύοντες· θεωρηματικοὶ δὲ, οἱ τῆ ἐαυτῶν θεῶν προσεικότες. Hesych.: Ἀλληγορία. ἄλλό τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα. Conf. Wetsten. ad Epist. ad

Galat. IV. 24. ad v. ἀλληγορούμενα. et Nostrum supra L. I. c. 2. ab initio. unde sua sumpsit Suidas l. c.

2) καταβεβηκέναι, ἢ ὑπὸ κυσός —) Deesse hic aliquid Reiskius recte coniecit; sed quid, nescio.

3) λαβεῖν, ἢ φίλον ἰδ.) Particula ἢ a me ex Codice B textui inserta est. Statim post eicci verba: ἢ ἦλιον, ut variam lectionem vocis φίλον, eiusdem Codicis B auctoritate nixus.

4) Ἀλλὰ τοῦτο μόνον θεωρηματικόν) Pro μὲν, ut vulgo legebatur, scripsi μόνον ex auctoritate Codicis B. Mox pro τε ἔχειν post σφόδρα cum Cornario ac Reiskio correxi γε ἔχεις. Prior enim vertit: *valde sane exacte traditam in primo libro habes.* Et ad verba: πάντα καὶ πάντως —, quae praecesserunt, cf. Wetsten. ad Act. Apostol. XXI. 3.

5) — ἐν τούτῳ τὸ θεωρημά ἐστι:) Sequimur Reiskium. Vulgo: ἐν τούτῳ τῷ θεωρηματι. οἱ —.

6) χαλκία χαλκεῖ, καὶ τέκτονα τέκτονοι, καὶ τὴν χαλκευτικὴν —) Antea legebatur: χαλκία καὶ τέκτονα, τὴν χαλκευτικὴν —. Nos Codicis B auctoritatem sequuti sumus.

7) φιλάργυρος ὁ φήτωρ —) Conf. Henr. Vales. Emen-datt. L. III.

8) καὶ διὰ δανειστὰς ἐξεχώρησε —) Sic legendum, non, ut vulgo, καὶ διανειστὰς ἐξεχώρησε —. Et sic quoque scriptum est in margine Codicis A.

Cap. II.

1) νόμος ἀγραφος:) Mores sunt leges non scriptae, quae magnae auctoritatis habentur, quod in tantum probatae sint, ut non fuerit necesse scripto eas comprehendere, ut loquitur Paulus L. 36. D. de legibus senat. et long. consuetud. Unde apud scriptores aliquando duo haec coniuncta reperies: ἔθος et νόμος ἀγραφος. Ut apud Eumathium L. I. initio p. 2. edit. Gauhmini: καὶ τοῦτο

γὰρ ἔθες τῆ πόλει καὶ νόμος ἀγραφος, —. Cum nostro praeterca loco conferre licet Eusebii Praeparat. Evangel. L. VI. p. 274. ed. Vigeri; Andocid. 42. 4.; Aristotel. Rhetoric. L. I. c. 14. §. 2. et §. 5.; Hierocl. in tractatu, quales erga patriam esse oportet, apud Stobaenum c. 157.; Sophoclis Aiac. p. 21. ed. Henr. Stephan.; Dionys. Halicarnass. Antiq. Rom. L. X. c. 57.; Diog. Laert. L. III. Segm. 86. et Segm. 103.; Spanhem. Observ. ad Iulian. Imp. Orat. I. p. 35. et R. Bentleii Responsion. ad C. Boyl. De Legibus Zaleuci.

2) χρῆται) In Rigaltiana editum erat: χρῆται, quod cum Aldo et Cornario mutavi in χρῆται, *utilitur*.

3) καὶ ἐπιτηδεύμασι πᾶσι,) Sic legit Codex B pro vulgari καὶ ἐπιτηδεύματι, —.

4) ἄλλα δὲ —) δὲ h. l. est: *nam*, ut et Cornarius vertit.

5) πράττοντι δὴ κατὰ τ. —) Pro δὴ legebatur δὲ. Eodem tamen modo, quo nos scripsimus, iam legit Gilb. Wakefield Silv. Critic. P. III. p. 43. Sect. 123. ad Rom. 13. v. 3. et 4., quem vide.

6) καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων.) Articulum τὴν scripsi pro τὸ, ut antea erat. Paulo ante pro ἀποσχέσεις melius scribetur ἀποσχίσεις, i. e. διαίσεις, propter antecedens ἀδιαίρετον. Eodem modo paucis post verbis scribendum.

7) ἀτεχνῶς δὲ οἱ μὴ. Τέχνην δὲ σύστημα — ὀρίζονται εἶναι.) Sic cum Reiskio ac Henr. Valesio Emendd. L. III. legendum pro vulgata: ἀτεχνῶς δὲ, οἱ μὴ τὴν τέχνην, σύστημα — ὀρ. εἶναι. Ceterum hanc artis definitionem habet etiam Lucianus de Parasito c. 4.: Τέχνη ἐστίν, —, σύστημα ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων πρὸς τι τέλος εὐχρηστον τῶν ἐν τῷ βίῳ. ad quem locum vide Commentat.

8) καὶ ὑγεία, καὶ ἔκκρισις καὶ πρόσκρισις σωμαίων,) Vulgo: καὶ ὑγεία, καὶ ἔμπτωσις κ. πρ. σ. Vocem ὑγεία mutavi in ὑγίεια. Pro ἔμπτωσις scripsi ἔκκρισις Codicem B sequutus,

qui tamen hunc locum ita habet: καὶ ἔκκρισις καὶ πρόσχησις σώματι. Et in margine Codicis A scriptum est: ἔμπτωσις καὶ ἔκκρισις, καὶ πρόσχησις.

9) ὡς τὸ βλίτυρι καὶ σκινδαψός,) Pro βλίτυρι, ut legebatur, correxi βλίτυρι. Ammonius in librum Aristotelis περὶ Ἑρμηνείας p. 7.: Ἐπεὶ οὐ πᾶσα λέξις ὄνομα ἢ ῥῆμα, ἢ γὰρ ἄσημος, οἷον βλίτυρι καὶ σκινδαψός, οὐδέτερον τούτων. Clemens Alexandr. Stromat. L. VIII. c. 2.: ἄρ' οὖν τοιοῦτόν ἐστιν ὄνομα τῆς ἀποδείξεως, οἷον περὶ τὸ βλίτυρι, φωνὴ μόνον, οὐδὲν σημαίνουσα? Suidas in voc. λόγος: —. λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται, ὡς τὸ βλίτυρι· λόγος δὲ οὐδαμῶς. Conf. Menag. ad Diog. Laert. L. VII. Segm. 15. et 57.; Ioann. Damascen. in Dialectica T. I. Opp. p. 12.; Albert. ad Hesych. s. v. βλιτύριον.; Schott. ad Proverbiorum E Vaticana Appendice Cent. I. Prov. 14.: βλίτυρι καὶ σκινδαψός. et Du Cang. Glossar. Gr. T. II. p. 1391. ad voc. σκινδαψός. Huc pertinet etiam Festus: Titivilitium nullius significationis est, ut apud Graecos βλίτυρι et σκινδαψός. Cum quo loco comparand. Turnebus Adversar. L. XVI. c. 2. et Commentatores ad Plaut. Casin. Act. II. Sc. 5. v. 39. Ceterum verbis βλιτυρίζεσθαι et σκινδαψίζεσθαι usus est ad pulsum explicandas differentias Galen. De Different. puls. L. III. c. 4.: καὶ που καὶ βλιτυρίζόμενον ἐρῶ σφυγμὸν, καὶ σκινδαψίζόμενον, εἰ χρὴ λέγειν ὀνόματα μόνον. ἀλλὰ καὶ τὸ βλίτυρι φασί, καὶ τὸ σκινδαψός, ἄσημα παντελῶς ἐστί. τὰ δ' Ἀρχιγένους, δῆλα. τί ληθεῖς ἀνθρώπου ἐκὼν, καὶ γὰρ τὸ βλίτυρι, κρεῦμά τι δηλοῖ, καὶ τὸ σκινδαψός, οὐκ αἰκέτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ὄργάνου τινός ἐστιν ὄνομα. Conf. K. Sprengelii librum germanice scriptum: Geschichte der Medicin T. II. p. 69. et Casaubon. ad Athen. L. IV. c. 25. ad voc. σκινδαψός.

10) — στοιχεῖον λέγει: ἢ τέχνην λέγει ἢ ὄνομα ἢ χρόνον: τέχνην μὲν, ὅταν —) Sic legendum atque interpungendum. Vulgo: — στοιχεῖον ἢ τέχνην λέγει, ἢ ὄνομα ἢ χρόνον. τέχνην

μ., δ. — Ad sequentia verba: ἐν ᾠρισμένοις γὰρ χρόνοις — ἀνδρώποις, conf. Wetsten. ad Act. Apostol. XVII. 26.

11) νόμον, [ἢ φήμην,] ἢ ἔθος,) Voc. ἢ φήμην a me uicinis inclusa sunt, ut inepta. Etiam Interpres ea vertendo omisit.

12) ἀνακολούθως τῆ φύσει) Sic scripsi pro ἀκολουθῶς τ. φ.; et sic quoque scriptum reperitur in margine Codicis A.

13) Ἀριστείδης ὁ νομικός καίτοι ἔθος ἔχων —) Sic emendavit Henr. Vales. Emendatt. L. III. Vulgo legebatur: — νομικός, καί τις ἔθος ἔχων —. Cognomen: ὁ νομικός, Cornarius vertit: *legisperitus*. Sed ille Aristides ὁ νομικός fortasse idem est, cuius liber in Collectione Auctorum Musicorum profertur sub titulo: Ἀριστείδου Κοϊντιλιανῶ περι Μουσικῆς βιβλία Γ.; et tum cognomen νομικός pertineret ad νόμους, ἁρμονίας, ἁρμονικὰ, quae scripsit.

14) —; καὶ γὰρ οἱ δμηρισταὶ τιτρώσκουσι μὲν καὶ αἰμῆσσοσιν,) Cornarius totum hunc locum ita vertit: *Felut, Apollonides Chirurgus putavit se in theatrum ad conflictum vulnerarium progressum esse, et multos sauciare, et sane multos per chirurgiam curavit. nam et qui vulnerarium conflictum exercent, homeristae Graecis appellati, vulnerant quidem et eruentant, sed non occidere volunt.* Verbum δμηρίζειν h. l. significat cucurbitare (*schröpfen*), et δμηρισταὶ sunt cucurbitatores (*Schröpfer*). Cucurbitulae autem medicae Graecis dicebantur σικυωνίαι. Ut Plutarch. in Sympos. Vol. VI. p. 585. edit. Reiskii.

15) πραγμάτων, ἢ ἀλόγῳ —) Illud ἢ ante ἀλόγῳ a nobis ex Codice B textui insertum est. Et post δρηῆ et ante ἐπιθυμίᾳ cum Reiskio addidi particulam ἢ; delere enim ἐπιθυμίᾳ non volui, quia et omnes libri id habent, et vox ἐπιθυμία a voce δρηῆ distinguitur.

16) ἰδεῖν τι περὶ τῶν —) Praepositionem περὶ ex Codice B addidimus. Ad verba: καὶ τὸ κεφάλαιον εἰπέτω, quae

paullo post sequuntur, conf. Wetsten. ad Epist. ad Rom. XIII. 9.

17) καὶ θύε καὶ εὐχαρίσται!) Verbo εὐχαρίσταιν usi sunt praeter Nostrum (vide Indic. s. h. v.) etiam Porphyrius de Abstin. L. II. §. 34. et Scriptores Novi Testamenti. Alia exempla dabit Wesseling. ad Diodor. XX. 34. Frustra tamen in veterum Atticorum scriptis quaeri nolat Pierson. ad Herod. Phil. p. 441.

18) Ἔτι δὲ καὶ τῶν νομοθετούντων τοῖς θεοῖς καταγελῶν, λέγω δὲ τῶν—) τοῖς θεοῖς cum Reiskio correxi pro τοῦς θεοῦς. Pro ἔτι porro aliquando conieci ἔστι, i. e. ἔξεστι, licet. Sed non opus; modo aut ad καταγελῶν suppleatur δεῖ, aut infinitivus καταγελῶν accipiatur pro imperativo, ut saepe apud Graecos scriptores ac Romanos. Conf. Schwebel. ad Onosandrum p. 37. et 64. ad verbum φείδεται.

19) — καρπός ἐστιν, ἀλλὰ) Pro ἐστιν scribi iubet Reiskius εἶσω propter numerum pluralem ἄρτοι ἅμοι, ad quem illa vox redit. Sed vulgata recte habet. Attici enim verbum cum voce proxime posita saepe construunt; et sic etiam hoc loco Artemidorus posuit non εἶσω, quamvis pluralis numerus: ἄρτοι ἅμοι, antecesserit, sed ἐστιν in singulari, quia ἀττικῶς proximam vocem καρπός respicit.

20) ἄμπελος καὶ οἶνος, ἢ μὲν διὰ—) Pro ἄμπελοι, quomodo libri habebant, scripsi ἄμπελος in singulari, propter seq. ἢ μὲν.

21 — θεοῖς ἢ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ) Vulgatam retinui contra Reiskium. Fortasse enim hic locus sic intelligendus atque vertendus est: *Quomodo autem Deos praedivere nobis oporteat, permittendum est illis ipsis, aut nostrae animae vaticinatrici.*

Cap. III.

1) — τ. αἰφνίδιον ἐφισταμένους,) Vitiose editum erat: αἰφνήδιον. Ceterum cum hoc loco conf. Wetsten. ad Epist. I. ad Thessal. V. 3. ad voc. αἰφνίδιος.

Cap. IV.

1) Γυνή — Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας εἰσελθοῦσα —) Iacobus de Rhoer in Otio Daventr. c. 15.: — *Atqui meretrix etiam est mulier, cui tamen opponi videtur. Γυνή itaque est femina nupta. Illis non licebat templum istud ingredi. Res clara est ex Achill. Tat. L. VII. p. 451.: τὸ δὲ παλαιὸν ἄβυτος ἦν γυναιξιν ἐλευθέραις οὗτος ὁ νεῶς, ἀνδράσι δὲ ἐπετρέπτο καὶ παρθένοις. εἰ δὲ τις εἴσω παρήλθεν γυνή, θάνατος ἦν ἢ δίκη, εἰ μὴ δούλη τις συνεγκαλοῦσα τῷ δεσπότῃ. Γυναῖκες ὀpponuntur παρθένοις, uti hic meretricibus. E quo loco ius asyli templi istius ostendit Spanhem. in Addend. ad Dissert. 9. de Praestantia et Usu Num. T. I. p. 725. Profert nostrum locum etiam Wetsten. ad Act. Apost. XIX. 35. ad voc. Ἐφεσίων πόλιν.*

2) Ἐλήφθῃ —) Sic scripsi Codicem B sequutus. Eodem modo etiam paullo post sequitur: Ἐλήφθῃ.

3) — τὸ περαινειν) Conf. Albert. ad Hesych. in voc. Περαινειν: et Περίνα. Nescio an huc faciat etiam Galen. in Commentar. II. in Hippocratis de Fracturis librum: — *κατὰ τὸν περίνεον, οὗτω δὲ ὀνομάζεται τοῦ σώματος ἡμῶν ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὃ μεταξὺ τῆς ἕδρας ἐστὶ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰδοίου.*

Cap. V.

1) δίκτυα, καὶ νεφέλαι, ἀλλὰ καὶ σπυρίδες καὶ κανῆ,) In hoc loco verborum ordo erat turbatus ac mixtus. Ego cum Reiskio, quod erat inordinatum, in suum ordinem restitui ac redegi. Antea sic legebatur: δίκτυα, καὶ σπυρί-

δες, καὶ νεφέλαι, ἀλλὰ καὶ κανᾶ, —. De voce autem κανᾶ conf. Schneideri Indic. ad Scriptt. R. R. in voc. *Canna*.

2) κανθήλια,) Geoponic. VI. 11.: οἱ ἐφιστῶτες τοῖς μείζουσι κοφίνοις, τοῖς καλουμένοις κανθηλίαις, ἐκλεγέτωσαν τὰ φύλλα, καὶ εἴ τις ὄμφαξ κομίζοιτο, ἢ ξηρὸς βόρυς εὖρεθείη. —.

3) κεκρύφαλοι) H. l. de reticulo, quo mulieres utebantur. Alias κεκρύφαλος significat etiam id, quod γύργαθον Graeci appellant, vel etiam *reticulum panis*, quod nos vocamus: *Köber*.

4) στέφανος,) Noster infra c. 28.: ὁ δὲ στέφανος ἐποίησεν αὐτὸν γῆμαι —. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 461. ad v. Ἐστεφανωμένην.

5) διὰ τὰς δέσεις,) Vulgo legebatur δήσεις, quod mutavi in δέσεις.

Cap. VI.

1) ἐχθρούς.) Post hoc deleui asteriscum.

Cap. VII.

1) Ἄ πάλαι τις ἐκέκτητο χρήματα ἢ κτήματα, ἢ οὓς π. ε. ᾶ, ὄ. ε., τ. ἦν νῦν —) Sic legendum. Voculam τις ante ἐκέκτητο ex Codice B dedi pro vulgata τι. Nam eadem verba: Ἄ πάλαι τις ἐκ, etiam paullo post sequuntur. Particulam ἢ ante οὓς ex Codice A et Aldo in textum recepi; et deinde particulam ἦν ante νῦν Codici B debemus, quamvis non ἦν in eo legatur, sed ἢ. Pro ἢ fortasse cogitet quis scribendum esse εἰ. Ego non sic; nam ἢ in ἦν mutari melius videbatur propter sequens δέξῃ.

Cap. XI.

1) Ὅσα μὲν βρ.) Pro vulgata δὲ scripsi μὲν, ut respondeant paullo post verba: ὅσα δὲ ταχέως —. Particulam μὲν etiam Codex B habet. Paullo inferius ad verb. μακροθυμεῖν conf. Wetsten. ad Matth. XVIII. 26.

Cap.

Cap. XII.

1) ὅταν ἐμπεριέχεται τις —) Post ὅταν sequebatur particula negativa μή, quam expruxi propter verba quae sequuntur: εἰ δὲ μή, scil. ἐμπεριέχεται τις ὑπ' αὐτῶν. Ἐμπεριέχεται autem cum Reiskio scripsi pro vulgari ἐκπεριέχεται.

Cap. XIII.

1) ἀνδραποδισταῖς) i. e. ἀνδραποδοκαπήλοις. Aristophan. Plut. p. 54.: κερδαίνειν βουλόμενός τις ἔμπορος ἤκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν. Ad quem locum Scholiast.: ἀνδραποδιστής οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους δι' ἀπάτης ἀπάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν ἀποσπῶν εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν ἀλλαχοῦ καὶ διαπωλῆσαι. Conf. Vales. ad Harpocration. in voc. Ἀνδραποδιστής.

Cap. XIV.

1) Κολακεύεσθαι δὲ ὑπ' οὐδενός οὐ συμφέρει,) Reiskius negationem οὐ ante συμφέρει delavit, et ego aliquando conieci ὑπό τινος pro ὑπ' οὐδενός. Sed vulgata lectio optime habet. Nam duae negationes vehementius negant. Eodem modo nos dicimus: *Geschmeichelt werden aber ist von keinem nicht gut.* Athenaeus L. VI. c. 17.: Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἱατρός ἔλεγε τὴν κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι ταῖς ἑμιλίαις. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέριαν, ὅτι πάντα ὑποδέεται ὡς δὴ τις ὑποστατικός καταγωγῶν τῷ τῆς ψυχῆς ἦθει, καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν αἰσχυρῶν.

Cap. XV.

1) ταύτη διαφέρει, ἢ τὸ μή — γενέσθαι; ὅτι τὸ μὲν —) Sic nos cum Reiskio et Codice B correximus: et quidem ἢ post διαφέρει cum Reiskio, et ὅτι, pro quo in textu vulgato est ἦ, ante τὸ μὲν cum Codice B inseruimus,

in quo tamen pro τὸ μὴ τελείως τι γενέσθαι, καὶ τὸ τελείως γενέσθαι; ὅτι τὸ μὲν πεπεῖσθαι legitur: ὅτι τὸ μὲν ἠρπάσθαι. Reliqua desunt. Profert nostrum locum Wetsten. ad Act. Apostol. IV. 34.

2) ἔτι πωλούμενον μὴ πρ.) Sic cum D'Orvillio (ad Charit. p. 113.) legendum pro ἐπιπωλούμενον —. Vertendum est: *Evenit, ut, qui adhuc venditur, non venditus sit.*

3) ὄνειρων τὰ γεγονότα πάντως ἀποβαίνει, τὰ δὲ γιγνόμενα ἤτοι ἀποβαίνει, ἢ οὐκ.) Sic dedi ex Cod. B, qui tamen pro γιγνόμενα et οὐκ legit: γινόμενα et οὐ. Vulgo legebatur: ὄνειρων, τὰ γιγνόμενα πάντως ἀποβαίνει.

Cap. XVII.

1) πρὸς τὴν —) πρὸς ex Codice B scripsi pro εἰς.

Cap. XIX.

1) τὰ παρ' ἡλικίαν) Pro ἡλικίας, ut in Rigaltiana legitur, scripsi ἡλικίαν in sing. Aldi auctoritatem sequuntur; et sic etiam infra: παρ' ἡλικίαν —. Porro post ποιά ex Codice A et Aldo dedi Θηλείαις in dativo casu, pro Θηλείας, ut antea erat.

2) ἐγγύς ἐστι τοῦ γήρωσ,) Sic legendum, non, ut vulgo, τὸ γῆρας. Nam ἐγγύς construitur cum genitivo. Ut apud Nostrum etiam supra L. I. c. 80.: ὅταν ἐγγύς ᾖ τοῦ καταλιπεῖν τὸ σῶμα. Vide et Epistol. ad Hebracos VI. 8. et VIII. 13.

3) λογικὸν ζῶον —) Hoc opponitur τοῖς ἀλόγοις ζώοις, quae non *rationis expertia*, sed *muta* animalia sunt. Nam et animalia rationem habere quis negabit? Itaque λογικά ζῶα idem sunt, quod Homero μέρορες ἄνθρωποι, *Menschen, welche eine articulirte Sprache haben*, vel: *articulirt redende Menschen*. Quorum *sermo* certe diversus est a lingua bestiarum. τῶν ἀλόγων ζώων mentio fit apud No-

strum supra L. II. e. 69. et in Iudae Epistol. v. 10. Ad quem locum conf. etiam Gilberti Wakefield Silv. Critic. P. IV. p. 243. sq.

Cap. XX.

1) πάντα) Sic ex Codice B dedi pro πάντων, propter proximum verbum αἰτιολογεῖν.

2) λέγων ψιλὰ καὶ περιεσπασμένα πρ.—) Participium λέγων ex Codice B in textu posui pro vulgata λέγεις. Pro περιεσπασμένα D. W. Trillerus in Observatt. Critic. mavult περιεσκεπασμένα. Cuius verba hic apponam: ψιλὰ καὶ περιεσπασμένα πράγματα, „tum nudas, tum distractas res“, vertit Interpres. Sed dubito omnino, an ψιλὰ καὶ περιεσπασμένα, iuste et recte sibi opponantur. Malim igitur hic legere: ψιλὰ καὶ περιεσκεπασμένα, h. e. „nuda apertaque ut et operta tenebrisque involuta negotia“. Quem verborum sensum hic locus unice sibi postulare videtur, ut ex contextus serie evidentissime, opinor, cuivis apparebit.

3) Πολλά —, καὶ ὅτι μὲν —) In Rigaltii editione est: ὁ, τι. Ego cum Aldo ὅτι scripsi, ut veram scripturam.

4) Ὅθεν ἡγούμεθα τὰς μὲν ἀποβάσεις ἀπὸ τῆς πείρας — ἐκάστου δύναμιν.) Huc Iamblichus de Vit. Pythag. c. 32.: Ἦν δὲ καὶ τοῦτο μέγιστον εἰς γενναιότητος ἔργα, τὸ πεπεῖσθαι, ὡς οὐδὲν δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων συμπτωμάτων ἀπροσδόκητον εἶναι παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα προσδοκᾶν, ἢν μὴ τυγχάνουσιν αὐτοὶ κύριοι ἔντες. Conf. etiam C. Barth. ad Claudian. p. 106. Ceterum ἀπὸ ante τῆς πείρας ex Codice B restitui pro vulgata ὑπὸ.

5) καὶ οὐκ ἂν ἀμαρτήσης.) Sic Codex B legit. Nos Germani: und du kannst wohl nicht fehlen. Antea erat: καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ.

6) Ἐδοξε τις ἀροτριᾶν) Ab his verbis incipiebat novum capitulum, quod inscriptum erat: Περὶ ἀρότρου; quodque

proximo capiti continua serie adscribendum erat, ut omnibus liquido patebit.

Cap. XXI.

1) ἡγοῦνται — ἐξηπατῆσθαι;) Vulgo: ἐξαπατεῖσθαι. Ego scripsi ἐξηπατῆσθαι; nam paullo inferius sic invenitur.

2) προαγορευτικούς) Sic legendum pro vulgata πρόσαγορευτικούς.

3) ἐκάστω —) In edit. Rigalt.: ἐστάτω, et in Aldina: ἐστάστω. Ego correxi ἐκάστω, et Cornarius recte vertit: *unicuique*. Paullo post delevi particulam δὲ post πάντες, οἱ (sic enim scribo pro οἱ) et ante κατὰ τὸ ἐντός; nam etiam paullo inferius post ἀγαθοί, οἱ (sic scribendum pro οἱ) et ante καὶ κατὰ τὸ ἐντός illa particula abest. Adde, quod Codex B illud δὲ non habet.

Cap. XXII.

1) Περὶ δὲ συνταγῶν, ὅτι —) Observa hic constructionem particulae ἔτι. Eodem modo nos: *Von den συνταγαῖς, DASS nämlich die Götter den Menschen Heilmittel angeben*, etc. De his autem praeceptionibus Deorum et omnino de incubatione si qui praeter Nostrum etiam plura legere velit: adeat Porphyr. de Abstin. L. I. §. 25. p. 35. et 36. ibique commentat. ad verba: καὶ μὴν καὶ οἱ θεοὶ συντάξεις μὲν πολλοῖς θεραπείας ἕνεκα δεδώκασι τὰς ἐκ θηρίων.; Commentatores ad Arnob. adv. Gent. L. I. p. 28. edit. Lugd. Bat. ad illa verba: *Aut cibum aliquem iusserunt capi.*; Caroli Fr. Hundertmark et Io. Benedict. Carpzov Dissertat. De Artis Medicae per Aegrotorum apud Veteres in vias publicas et templa expositionem incrementis. Lipsiae 1739. (in Ackermanni Opusculis —.) Sect. III. §. VII.; Fr. Aug. Wolfii Miscellanea litteraria.

XLII.: *Bevtrag zur Geschichte des Somnambulismus aus dem Alterthum. An Herrn Oberkonsistorialrath Gedike., ubi p. 422. noster quoque Artemidorus citatur. et K. Sprengelii Geschichte der Arzneykunde. Tom. I. p. 129.*

2) Εἰσι δὲ, οἱ καὶ τὴν ἰατρικὴν — εὐρέσθαι.) Pro εὐρέσθαι, ut vulgo, correximus εὐρήσθαι. Aliam originem artis medicae narrat Máximus Tyrius Dissert. XII. Sect. 2.: φασι δὲ καὶ ἰατρικὴν εὐρήσθαι τὸ ἀρχαῖον ᾧδὶ Κομίζοντες οἱ οἰκεῖοι τὸν κάμνοντα εἰς τῶν ἀγυῖων τὴν ἐν τριβῇ, κατετίθεντο· ἐφίστάμενοι δὲ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀνερωτῶντες τὸ ἄλλος, ὅτῳ τὸ αὐτὸ ξυμπεσόν, ἔπειτα ᾤατο ἢ ἐδάδῃ τινι, ἢ κλύσας, ἢ τεμῶν, ἢ διψήσας, παρετίθεντο ἕκαστοι ταῦτα κάμνοντι οἱ πεπονθότες πρότερον καὶ ἀφελήμενοι ἢ δὲ ὁμοίότης τοῦ πάθους συναδραίσασα τὴν τοῦ ἀφελήσαντος μνήμην τῇ κατ' ὀλίγον ἐντεῦξαι ἐπιστήμην ἐποίησε τὸ πᾶν.

3) οὔσας μεστάς,) Sic ex Cod. B dedi pro εἰσι μεστάι.

4) Ὅταν γάρ τις λέγη νηρείδων ζωμὸν χειμῶνι συνταγὴν δεδῶσθαι τισί:) Vulgant Ὅταν γάρ τις λέγων ἢ ρείδων * ζωμῶν χειμῶνι σ. δ. τ., quod meritissimo H. Valesium (in Emendatt. L. III.) offendit, quem in refingendo hic sequuntur sim. Tantum in eo discedo, quod pro λέγει Νηρείδων scripsi λέγει νηρείδων.

5) τὰς χείμας [proprie χήμας] τῶν πελαγίδων) In edit. Rigalt. editum est: τ. χηλάς * τ. π. Quod, ut ingenue fatear, non intelligo. Contra si χείμας, ut Codex A et Aldus habent, vel potius χήμας legitur: omnia plana ac dilucida mihi videntur. Nam Artemidorus tangit voce χήμας illam vocem, quae antecedit: χειμῶνι. E quo loco patet illis Artemidori temporibus ἦ et εἰ satis pariter sonare.

6) ἀποληρέσας) Sic legendum pro ἀποκληρώσας, ut vulgo legebatur. Ἀποληρέειν est delirare, sive, rem ludo nugisque disperdere. Pro ἀποκληρώσας legi ἀποληρέσας iam voluit Toupius Emendatt. in Suid. Vol. III. p. 73.

7) καὶ πελωρίου ἐγκέφαλον, τὸν ἄλ.) Henr. Valesius hunc locum sic emendare voluit: καὶ Διὸς ἐγκέφαλον, τὸν ἄλ. *Proverbialis*, inquit (in Emendatt. L. III.), *fuit locutio de eduliis quibusdam admodum raris, Διὸς ἐγκέφαλος, ut tradit Hesychius.* (Vide notam a) et Samuel. Petiti *Miscellan. L. VII. c. 6.) Ennius de sacro pisce:*

„ — — — — sed quid

Scarum praeterii, cerebrum Iovis paene supremi.“

Quod si cui haec emendatio minus arridet, possit etiam legere καὶ Πέρσου ἐγκέφαλον; nam gallus a Graecis μηδικὸς ὄρνις est appellatus. Ego vulgatam lectionem retinui, ita tamen, ut pro καὶ ante ἀλεκτροῦνος articulum τὸν posuerim.

8) καὶ Ἰνδοῦς δάκνοντας, πέπερι, ὅτι μέλαν —) ὅτι cum H. Valesio (l. c.) scripsi pro τι. Ceterum πέπερι est vox a Persis profecta, qui hoc nomen ab Indis sumserunt, ut, si recte memini, Galems alicubi docet.

9) — καὶ ἄστρον αἶμα, δρόσον;) Sic cum eodem Valesio (l. c.) legendum pro vulgata: καὶ ἄστρον αἶμα δρόσον.

10) τὴν ἐαυτῶν ἕξιν ὑπιδεικνύειν,) Ita exhibet Codex B, quem sequutus sum. Antea legebatur: τὴν ἕξιν ἐπιδεικνύειν.

11) — Θεῶν φιλόθυρον συνέναι.) Conf. Epistol. ad Titum III. 4. ibique Wetsten.

12) οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐν τοιούτων) Pro priore οὐδὲ legebatur ἐν. Et οὐδὲ γὰρ οὐδὲ invenitur apud Nostrum etiam supra L. I. c. 2. et IV. prooem.

13) Σκέπαρον τοῦ κώδιον ἔφη τις, ἐπεὶ σκέπει τὸν ἄρνα.) Statim post τὸ κώδιον vulgo iterabatur τὸ κώδιον, quod delevi, ut supervacaneum.

14) Ξενοκράτους τοῦ Ἀφροδισιέως) Articulum τοῦ cum Reiskio inserui. De hoc autem scriptore vide Indic. Scriptorum.

15) φοβεῖται ἢ ᾤ μ.) Particulam ἢ ex coniectura scripsi. ἢ propter exitum verbi φοβεῖται facile absorberi potuit.

16) *χριστὰ γὰρ ἢ ἐπίπλαστα, —*) Hic vitiose legebatur *χρηστὰ*. Quod tamen vitium Cornarium non fugit verentem: *Unguenta enim aut emplastra, aut cibos aut potus, —*. Huc facit Hippocratis locus *περὶ χυμ.* p. 48.: *χρίσμασιν, ἐγχρίσμασιν, ἐπιπλάστοισιν, ἐμπλάστοισιν, ἐπιπάστοισιν*. Et Scholiast. Aristophan. ad Plut. v. 716. et sq.: *καταπλαστὸν*.) *Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν ἐστὶ καταπλαστὰ, τὰ δὲ χριστὰ, τὰ δὲ ποτά. Τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, κατάπλαστα λέγοντες. Ἔστιν οὖν καστὸν τὸ πασσόμενον, πλαστὸν τὸ πλαττόμενον, ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται, καὶ πιστὸν τὸ πιόμενον.* Ad quem locum conf. Hemsterhus. Vide etiam I. Rhodium ad Scribon. Larg. p. 14. et sq. ad illa verba: *Divinum munus esse —*. Paulo post malum τοῖς αὐτοῖς ἐνόμασιν, οἷς —.

17) *ὅταν αἰνίσσονται οἱ θεοί:*) *Αἰνίσσονται* in coniunctivo modo scripsi pro *αἰνίσσονται*, ut antea erat.

18) *ἀρογόλωσσον βοτάνην καταπλασασμένη ἰάθῃ, διὰ*) Pro *καταπλασασμένη* scripsi *καταπλασασμένη*, uno σ. Pro *ἰάθῃ, διὰ* Codex B habet: *ἰαθῆναι ἢ διὰ*, pro quo fortasse melius sic scribitur: *ἰάθῃ, καὶ διὰ* —. Ceterum huc facit Theophranis Noni locus *Epitom. de curatione morborum* c. 152. P. II. p. 4. edit. Bernardi:

Πρὸς Ἀνάβρωσιν μασθῶν:

*κίσσου φύλλα καὶ ῥοῦ δραχμ. δ'. ἐψήσας, πυρία. αὐτὰ δὲ λεία κατὰπλασσε, ἢ ἀρογόλωσσον, καὶ σίδια σὺν φακῶ. Nostrum locum profert etiam K. Sprengel. in libro, quem inscripsit. *Geschichte der Arzneykunde*. Tom. I. p. 129.*

19) *σύνθετον δηλοῦν τὴν βοτάνην καὶ τοῦ ἀρογῶσσαν.)* Pro vulgata *ἐδήλου* scripsi *δηλοῦν* Codicem B sequutus, qui tamen totum hunc locum ita habet: *σύνθετον ὃν δηλοῦντα (sic) ἢ τοῦ ἀρογῶσσου ἂν θε ταῖμεν (sic) ἂν εὔρης, pro σύνθετον — θεραπείαν εὔρης*. Cetera ex coniectura scripsi. Vulgo legebatur: *σύνθετον ἐδήλου τὴν τοῦ ἀρογῶσσου βοτάνην. Οἷαν δ' ἂν θ. —*

20) ἀπόβασιν) Ante hoc Reiskius ponit articulum τήν. Bene. Nam non generatim de eventu, sed specialiter loquitur hic Artemidorus.

21) περιπολήσει χρησάμενος) Sic cum H. Valesio (Emendat. L. III.) edendum curavi pro περιπολήσει. Nostram tamen lectionem dat etiam Hieronymus Aleander iunior in Dissertationibus philologicis adhuc ineditis, quarum exemplum, ex autographo in Bibliotheca Barberinorum Romana asservato manu Iusti Fontanini Archiepiscopi Ancyranus suntum, Venetiis apud meum Iacobum Morellium exstat. Eius verba, quae huc faciunt, haec sunt:

„Artemidori locus illustratus, aut verius emendatus.

Burgis quid. Arthritidis curationes.

Delirant ut plurimum qui somniorum interpretamenta perquirunt. Nescio an idem de iis statuendum, qui eiusmodi interpretamenta interpretari satagunt. Quicquid sit, lubet Artemidori locum in eburnea porta haerentem ad corneam transferre, perlucidum videlicet ex denso et obscuro reddere. Fuit sane sunt, et ridiculae eius de somniis coniectationes. Sed cum ille ex inani prorsus re frustra divinationem conetur cruere; nobis, qui eius in scriptis aliquid divinare, ac tanquam e turbido cornu eruditionis gemmulam expiscari tentamus, haud irritus forsitan erit labor. Non paucas illius Scriptoris ἐνειροκριτικά ad etymologiam, et nominum similitudinem referuntur, quae quidem praecae caeteris levissima sunt: veluti cum ait ἐξίνην pretium et mercedem significare, quia id valet ἄξια: ἄετον praesentem annum, siquidem ἕτος annus dicitur, hornae res ἀέτεα: κριόν ad dominatum, seu principatum esse referendum, quod κρίνειν imperare apud veteres significabat: ὄνου; utilitatem, et commodum praesagire, nam ὄνασθαι iuvare est: πρόβατα progressum in melius denotare, ex eo nimirum quod περιβιβάειν, et προκόπειν

procedere sit, seu progredi, quod clymon ex Philone probatur lib. de Sacrif. Abel et Caini, cum is tamen ad laborem ὄνου originationem referat: πόνου μὲν γὰρ ὄνος, τλη-
 τικὸν γὰρ τὸ ζῶον προκοπῆς δὲ, πρόβατον, ὡς καὶ αὐτὸν ἐηλοῖ
 τοῦνομα. Aliaque huiusmodi ingerit Artemidorus, quae
 propemodum somnia sunt vigilantium. Porro lib. IV.
 cap. XXIV. (*in mea edit. cap. XXI!*) morborum cura-
 tiones simili ratione e somniis perceptas recenset: in-
 flammationem scilicet cataplasmate plantaginis, arthriti-
 dem igni curatam; quasi vero non satius fuisset (quem-
 admodum de iis, qui oracula seiscitatum ibant, disserit
 Maximus Tyrinus Serm. III.) consulere medicum, quam e
 somniorum ambagibus medicinam petere. Is enim aper-
 tius docuisset, plantagini vim esse refrigerandi, ac pro-
 pterea peraptum φλεγμοῦ esse remedium, ut ex Diosco-
 ride liquet Lib. II. c. CXV. insuper ustione noxiam ex-
 hauriri madorem, unde origo arthritidi, quod colligas
 ex Hippocrate cap. XXXVII. de internis affectionibus,
 et VI. Aphorism. LX., ex Polybio item cap. XXX. de
 affection., ex Cornelio Celso Lib. IV. cap. XXII. et seq.,
 ex Caelio Aureliano L. V. Chronic. cap. I., aliisque. Ve-
 rum quod de priore medicamento tradit Artemidorus,
 apertum est; narrat siquidem, mulierculam inflammatio-
 ne circa ubera laborantem visam sibi esse per quietem
 lactare oveculam, quare plantaginem adhibuit: ea etenim
 herba ἀρνόγλωσσοσ (*lege: ἀρνέγλωσσοσ*) Graecis nominatur,
 quod linguam ovillam significat; sed et προβάτειον diceba-
 tur, teste Dioscoride. Minus perspicua est alterius cu-
 rationis coniectura: locum integrum adscribam. φρόντων
 ὁ ἀρθε. — πυρπολήσει χρ. π. ε. ὡς ὕ. ε. τ. χρ. θ. *Fronto*
quidam arthriticus curatione (a Diis) petita visus sibi
est in suburbiis deambulare, et ignis admotione usus, af-
fatim allevatus est; quasi res ipsa medicamento con-
grueret. Quid habet simile cum inustione spatatio sub-

urbana? Si quis ineptire vellet, ridiculum *περπολήσεως* etymon odoraretur, tanquam vox ea dicta sit ἀπὸ τοῦ πύργου, καὶ πόλιος. Erat πύργος (praeter notam turris significationem), qui postea exigua mutatione dictus est *Burgus*, quo nomine per universam Italiam, Galliamque Suburbia appellantur. Veteres glossae: πύργος. *Turris. Burgus.*, atque id quidem iampridem a doctis viris animadversum, praecipue post Petrum Nannium in Miscellaneis a Cuiacio in *Observation.*, a Casaubono ad Strabonem, a Codeschaleo Stewechio ad Vegetium, ab Hadriano Junio V. *Animadvers.* Fortasse id nomen ad Suburbia traductum, quod turribus urbium, ac moenibus sint contigua: tributa exinde eadem appellatio parvis quoque Castellis, ac vicis, quae longius ab urbibus abessent: atque id quidem vel Strabonis aetate, siquidem is Polybium irridet, quod Celtiberiae pagos in gratiam Tib. Gracchi, qui eos expugnavat, urbes nominaverit: τοὺς πύργους (inquit) καλοῦντα πόλεις, ὡς περ ἐν ταῖς θριαμβικαῖς πομπαῖς; inuens non magis pagos illos urbes esse, quam quae urbium nomine censebantur, ad extollendam triumphantis gloriam, vel quam essent ea urbium, oppidorumque simulacra, quae in triumphi pompa gestabantur. Nam et haec urbes, atque oppida appellari solita, unde illud apud Quintilianum lib. VI.: *Chrysippus, cum in triumpho Caesaris eborea oppida essent translata, et post dies paucos Fabii Maximi lignea, thecas esse oppidorum Caesaris dixit.* Nunc etiam provincias, urbesque vulgo nominatas earum pictas effigies. Sed ad πύργον ut revertamur, aut ad nominis similitudinem respexisse Artemidorum quis dicat, si vulgatam lectionem tucatur, aut vere credidisse ἀπὸ τοῦ πυρός dictum, neque id forsitan absurde; seu quod turres praecacteris aedificiis ad aethera tolli videantur, seu forte quia earum fastigia pyramidaliter struebantur figura, quemadmodum nunc etiam

intuemur ut plurimum Sacrarum aedijum turres. Ineptior enim videtur τοῦ πύργου originatio, quam Graeci etymologistae ingerunt παρὰ τὸ ὑπεράνω γῆς ἴστασθαι. Pyramidum enim appellatio ab igne ducta videtur. Ammianus Marcellinus lib. XXII. ubi pyramides describit: *quae figura apud Geometras ideo sic appellatur, quod ad ignis speciem τοῦ πυρός, ut nos dicimus, extenuatur in conum.* Vetus Horatii interpres, quem Cruquius edidit: *Pyramides propriae Regum Aegyptiorum sepulera sunt, ingenti mole constructa, et in cacumen educta in modum flammae surgentis, unde et eis nomen est inditum.* Scio esse, qui huic etymo refragetur ob diversam priorum syllabarum quantitatem, quasi vero non idem sit in luce et lucerna, in rege et regere, in duce et ducere, aliisque sexcentis. Nam plerumque (ut ait Servius) *in compositione vel derivatione principalitatis corrumpitur natura.* Ut tamen verum fatear, suspectus mihi magis de mendo locus est, quam ut Artemidori ineptiis alias accumulem. Suspicionis praecipue dat ansam, quod, si nominum similitudinis habita fuisset ratio, non τὸ χρῆμα, sed τὸ ὄνομα ἴσον εἶναι θεωρεῖται, dixisset. Itaque pro περιπολήσει exigua mutatione legendum censeo περιπολήσει, licet ea vox an a quoquam praeterea sit usurpata in praesentia non succurrat: eadem ratione, qua ἀναπόλησις dicitur, et apud Enstathium ἐπιπώλησις, cur enim illam non liceat ὑπὸ περιπολεῖν derivare? ut significet, Frontonem illum obambulatione usum, quam ex somnio didicerat, melius habuisse. Nam etsi adeo praesens arthritidi remedium ignis est, ut asserat Celsus cap. XXIII. libri quarti, *eiusmodi dolores ubi inveteraverint, vix citra ustionem finire:* conducere tamen et modicam exercitationem, idem sequenti capite fatetur: *cum vero (ait ille) dolor non urget, manu gestari debet, deinde ferri, inambulatione levi se movere.*“

22) πείραξν εἰσέσθαι λόγων.) Vulgo: εἴσεσθαι, quasi sit a verbo εἴσομαι. Sed scribendum: εἰσέσθαι, quod est infinitivus aor. 2. medii, a verbo εἰσέμαι. Ceterum pro ἱατρικῶν πείραξν εἰσέσθαι λόγων Codex B habet: ἱατρικῆς ἔχεσθαι λόγων.

23) μηδὲ ὅλως ἀλγοῦντες — ἐμπύρων τι λαβόντες —) Antea legebatur: μηδὲ ὅλως ἀλγοῦντες τι, εἰ εἴποιεν ἂν λάβωσι συνταγὴν, ἢ ἀπὸ ἱερῶν ἢ ἐμπείρων εἰ λαβόντες —. Codex B hunc locum ita habet: μηδὲ ὅλως ἀλγοῦντες τι, εἰ τινὰ λάβωσι συνταγὴν ἢ πινῆ (sic) ἀπὸ ἱστῶν τι ἢ ἐμπύρων, εἰ λαβόντες αὐτὸ φέρουσιν ὡς ὠφέλησεν πρότ. —. Pro vulgata: ἢ ἀπὸ ἱερῶν, ἢ ἐμπείρων, εἰ λαβόντες αὐτὸ φέροιεν H. Valesius in Emen-datt. L. III. legit: ἢ ἀπὸ ἱερῶν ἐμπύρων τι λαβόντες, αὐτὸ φέροιεν —. i. e., aut ex sacris victimis quae adolentur, aliquid auferentes, domum reportent etc. *Ἐμπύρα Graeci vocabant victimas, quae adolebantur, ex quibus signa et auspicia captabant, ut scribit Suidas. Aliter legi hunc locum Reiskius vult, quem vide. Atque partim ex his lectionibus, partim ex coniectura, nostram effinximus lectionem.

24) οὐ γὰρ τοῖς ὑγιαίνουσιν, ἀλλὰ τοῖς κάμνουσι δ. θ.) Verba τοῖς ὑγιαίνουσιν, ἀλλὰ ex utroque Codice et Aldo in textum recepi. Etiam Cornarius ea vertendo expressit.

25) μηδὲ ἐὰν ἐπαινεῖσθαι πρὸς τινῶν μέλλης.) Pro μηδὲ, ut vulgo erat, coniunctim scripsi μηδὲ, et ἐπαινεῖσθαι cum Reiskio mutavi in ἐπαινεῖσθαι. Porro coniunctivum μέλλης posui pro μέλλεις propter antecedens ἐὰν.

26) Μηδὲ ἀπὸ μιᾶς συλλαβῆς κρῖνης ὀνείρους.) Hanc lectionem Codex B dedit, quem sequutus sum. Vulgo sic legebatur: Μηδὲ ἄ. μ. σ. τῆς πρώτης κρῖναι εἰς ὀνείρους: —.

27) πείσωνα) Sic scribendum erat per ε, non, ut libri et scripti et impressi habebant, πίσωνα. Etiam paulo post scripsi πείσωνος et πείσων pro πίσωνος et πίσων.

28) καὶ σωτηρίαν, καὶ προσέτι) Vulgo: εὐετηρίαν, pro quo scripsi σωτηρίαν Codicem B sequutus.

29) νοσοῦντι δὲ πονηρὰ τὰ μέρα, διὰ) Profert hunc locum Wetsten. ad Matth. XXVI. 7. Ceterum particula δὲ post νοσοῦντι bene habet.

Cap. XXIII.

1) οὔτε μεταθέτες συλλαβῶς, οὔτε ἀφελούντες, οὔτε προσθέτες γρ.) Sic cum Codice B correxi in aor. 2. activi. Vulgo legebatur: οὔτε μεταθέτες σ., ο. ἀποβάλλοντες, ο. προσθέτες γρ.

2) ὅταν τινὲ κρίνων ὄνειρους Σε θέλης ἑτέρου σαφέτερον δοκεῖν κρίνειν;) Verba κρίνων ὄνειρους Σε ex Codice B textui inserta sunt. In eodem tamen Codice B desunt τινὲ ante κρίνων et postea verba θέλης ἑτέρου — κρίνειν. Vulgatum θέλεις mutavi in θέλης propter ὅταν. Antea hanc locum libri sic habebant: ὅταν τινὲ κρίνης ὄνειρον, εἰ θέλεις ἑτέρου σ. δ. κ.

Cap. XXIV.

1) ὄνειρον μηδενὶ) Ante μηδενὶ cum Reiskio exprunxi praepositionem ἐν. Etiam non longe ab initio huius capituli post ἰσόψηφα περιέχει scripsi σημαίνη pro σημαίνει. Redit enim ad particulam ὅταν.

2) μὲν ἀνεπιτυχῆς) Vulgo: μὲν ἂν, ἐπιτυχῆς —. Ego certissima coniectura ductus emendavi μὲν ἀνεπιτυχῆς propter sententiam.

3) Ἐγένετο πόλεμος Ἰουδαϊκὸς ἐν κυρήνη,) Conf. Wetsten. ad Matth. XXVII. 32. ad v. κυρηναῖον.

4) ἀσχέλλονται καὶ ἀνωμένω) Sic cum Reiskio correxi pro ἀσχέζονται κ. ἀ.

5) ἐν Τύρῳ) i. e. prope, iuxta Tyrum, non: in Tyro. Eandem significationem ἐν habet apud Lyeurgum Or. e.

Leocr. c. 17.: ἐν Σαλαμῖνι, prope Salamina. Conf. etiam Wesseling. ad Diodor. Sicul. L. XVII. c. 10. ad illa verba: τὴν ἐν Ὀρχηστῶ λίμνῃ. et L. XIX. c. 58. ad γ. ἐν Τύρω. et c. 59. ad γ. εἰς τὴν πρὸς Παλιτύρω στρατοπεδείαν. et I. Perizon. ad Aelian. L. XII. c. 57.

6) — εἰς τὸ Σὰ Τύρος διαλαβῶν) Vulgo: σὴ Τύρος. Ego scripsi Σὰ Τύρος. Sic habet etiam Ioannes Zonaras Annual. L. IV. §. 10. T. I. p. 187. edit. du Fresne: ἢ δὲ Τύρος πολιορκία ἔαλω, διττοὺς ὄνειρους ἐν τῇ ταύτῃ πολιορκεῖν τοῦ Ἀλεξάνδρου θεασαμένου. Ἐδόκει γὰρ ὁ Ἡρακλῆς, καλῶν αὐτὸν ἐκ τοῦ τείχους, καὶ δεξιούμενος. Ὁ δὲ ἕτερος ὄνειρος, Σάτυρον αὐτῷ ἐδείκνυ προσπαίζοντα, καὶ βουλομένῳ συσχεῖν, διαφεύγοντα, ὄψε δὲ εἰς χεῖρας ἐλθόντα αὐτῷ. Ἐκρίθη δ' αὐτος ὁ ὄνειρος, δηλοῦν, αὐτῷ κατα διαίρεσιν τοῦ ὀνόματος, ὡς Σὰ Τύρος ἔσται. Conf. etiam Histor. Michaelis Boiemi de Somniis eorumque eventibus etc. L. II., ubi noster locus profertur.

7) τὰ πέλαματα,) Ante hoc legebatur αὐτὰ, quod cum Reiskio delevi.

8) Ἔτι τὸ δηλ.) Ἔτι scripsi pro ὅτι. Mox post αὐτὸ et ante ἐκείνῃ delevi praepositionem ὑπ'.

9) ἀπολωλέναι,) Ita correxi in activo, pro ἀπολωλέναι. Nam et paullo post sequitur activum verbum ἀπώλεσε.

10) οἷον ἀπὸ τοῦ πρώτου βιβλίου.) Illud ἀπὸ ex Codice B in textu posui pro ἐν.

Cap. XXV.

1) καθόλου — ὑποδεεστέρους.) Conf. Epistol. I. ad Corinth. XII. 23. et ibi Wetsten.

Cap. XXVII.

1) πολλάκις αὐτὸ λέγομεν.) Sic Codex B dedit pro συνεχῶς λέγομεν. Et sic quoque paullo post Noster dicit: πολ-

λάκις αὐτὰ δεικνυσιν, —. Ceterum ad hunc locum pertinet Evangel. Matth. XXVI. 44. ibique Wetsten. ad voc. ἐκ τρίτου.

2) εἰ πολλοί) Sic cum Reiskio legendum, non, ut vulgo, εἰ πολλοί.

3) ἀπότιμος) Codex B habet: ἄτιμος. Bene quidem. Sed vulgata lectio defendi potest. Nam praepositio ἀπό privationem significat, τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀντὶ τῆς α στερήσεως κειμένης, ut ait auctor Etymolog. Magn. in vocabulo Ἀπότιμοι. Ἀποτιμοτέρους pro ἀτιμοτέρους invenitur apud Herodot. II. 167. Conf. Koen. ad Gregorium Episcop. Corinthi de Dialectis §. 133. ad illa verba: Ἀποτιμοτέρους δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν. et Toup. Emendatt. in Hesych. Vol. IV. p. 295. et eund. Toup. in Longin. de Sublimitate etc. Sect. 42. ad verba: τὰ ἐπιτάδην ἀπόψυχα, —.

4) οὗτος νοσῶν ἔδοξε) Participium νοσῶν ex Codice B textui insertum est.

Cap. XXVIII.

1) καὶ σιροὶ π.) Vulgo: σωροί. Ego correxi σιροί; Artemidorus enim hic loquitur περὶ σκευῶν.

2) ἀναβάσεις, τὸ δ' ἐναντίον αὐταῖς καταβάσεις. Ὁ δὲ) Verba τὸ δ' ἐναντίον αὐταῖς καταβάσεις ex Codice B inserui.

3) διὰ τὴν θέσιν, καὶ ὅτι ἐλαία παρθένου ἔστι θεᾶς. τοῦτόν σοι) Sic emendavi vestigia Codicis B sequuntis, qui tamen hunc locum ita habet: διὰ τὴν θέσιν καὶ ὅτι παρθένου εἶλε· ἀπαρθένου γὰρ ἔστι θεᾶς· ἐγένετο γὰρ καὶ ἐν αἰγύπτῳ τὸ γὰρ φυτὸν ἐξ αἰγύπτου εἰς ἀθήνας διακομισθῆναι λόγος ἔχει τοῦτόν σοι —. Antea legebatur: διὰ τὴν θέσιν. τοῦτόν σοι —.

4) ἔπταισαν.) Post hoc verbum antea legebatur πάντες, quod delevi ut profectum a primo vocabulo proximi capituli. Illud πάντες etiam a Codice B abest.

Cap. XXX.

1) ἐβραδυπλόησεν;) Codex B legit: ἔδρα δυσπλοῆς (*sic*). Sed vulgata recte habet. Conf. Wetsten. ad Act. Apostol. XXVII. 7. ad illud verbum βραδυπλοοῦντες.

2) τὸ ἱμάτιόν τις ἔδοξε — σκέπον αὐτὸν οὐκέτι ἦν.) Hic noster locus illustrabit illam ἀμφιβολίαν Paulinae loquutionis I. Tim. VI. v. 8.: Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα. Vocabulum σκεπάσματα modo de *vestibus*, modo de *domibus*, modo de *utroque* apud alios scriptores usurpatur. Conf. Gilbert. Wakefield Silv. Critic. P. III. Sect. 147. p. 145.

3) διαλύχνηναι) Hanc lectionem Codex B dedit pro ἐφῳάγειναι.

4) τ. ἀμφιμήτρια τῆς νεῶς ἔπεσε πρὸς ὄρος; προσβάλλουσι γὰρ) ἀμφιμήτρια scripsi pro ἀμφιμήτρια, et pro ἔσπασε, ut antea erat, ex Codice B dedi ἔπεσε πρὸς ὄρος. In eodem Codice B statim post legitur βάλλουσι pro προσβάλλουσι.

5) — τῇ ψυχῇ αὐτὸ τὸ σῶμα περιέκειτο.) Conf. Epistol. II. ad Corinth. V. 4. et ibi Wetsten.

6) ἵππου ὑποδήματα ὑποδεέσθαι.) Conf. Schneideri Indic. ad Scriptores R. R. sub voc. *Solcae iumentorum*.

Cap. XXXI.

1) οὐδὲν γ. διέφερεν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ λ.) Matth. XXII. 20.: —: Τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἢ ἐπιγραφή? Conf. Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom. L. VII. c. 31. p. 519.; Philipp. Ludovic. Hannekenium de Cura Domestica Romanorum. Dissertat. IV. §. 23. et Spanhem. de Usu et Praest. Num. Tom. 1. p. 30.

2) Κρατῖνος δ' ἦμ. ἀργυρίου ναοῦ ἐργεπιστάτης) Lucae Act. Apostol. XIX. 24.: Δημήτριος γὰρ τις οἰόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην., ubi videndus Wetsten. Conf. Wesseling.

ling.

ling. ad Diodor. Sicul. L. I. c. 15. ad illa verba: ἰδρῶ-
 σασθαι δὲ καὶ ἱερὸν τῶν γυνέων Διὸς τε καὶ Ἥρας ἄξιολογον τῷ
 τε μεγέθει καὶ τῇ λοιπῇ πολυτελείᾳ, καὶ ναοὺς χρυσοῦς δύο, Δ.ὸς
 τὸν μὲν μαιζονα τοῦ οὐρανόου, τὸν δὲ ἐλάττονα τοῦ βασιλευσκέτος
 καὶ πατρὸς αὐτῶν, ὃν τι εἰς Ἄμμωνα καλεῦσι. et L. XX. c. 14.:
 ἔτιμψαν δὲ καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἱερῶν χρυσοῦς ναοὺς τοῖς ἐπιθρύμασι
 πρὸς τὴν ἱερείαν, ἠγούμενοι μᾶλλον ἐξυλάσσεσθαι τὴν τοῦ Θεοῦ μῆ-
 νιν τῶν ἀναδημάτων πεμφθέντων ἐπὶ τὴν παρικήτιν.

5) ἀργυρίου βασιλικῶ ἐγένετο ἐρηγικισταγῆ.) Asservabatur
 plerumque haec pecunia in templis, quod loca ea sacra
 et inviolata censebant, ideoque tutissimo praesidio in fa-
 nis Deorum deponerentur. Vide Dempster. ad Rosin.
 Ant. Rom. L. VII. c. 31. p. 517. Profert nostrum lo-
 cum etiam Cang. in Glossar. Gr. T. I. p. 434. in voca-
 bulo Ἐρηγοδιώκτης.

Cap. XXXII.

1) Περὶ βίου.) Sic nos inscripsimus. Antea enim
 erant proxima verba Ὁ βίος διχῆ — ζῆν capiti, quod
 proxime antecedit, continuo adscripta, et a verbis ἰουὴ
 πλουσία κόρακας incipiebat novum caput, quod inscriptum
 erat: Περὶ κοράκων.

2) Ὁ βίος διχῆ σοι ἰοείσθω, —.) Cyrilli Lexic.: βίος ἢ
 οὐσία τῶν κτημάτων, καὶ τὸ ζῆν. Thetzes ad Hesiod. Op. et
 D. v. 689.: βίος ἐξ σημαίνει: τὴν τέχνην, τὸν τρόπον, τὸν πα-
 ρόντα κόσμον, τὸν ἐνὸς ἐκάστου χρόνον τῆς ζωῆς, περιουσίαν, καὶ
 τὰς πρὸς τὸ ζῆν συντινούσας τροφάς. Conf. Wetsien. ad Marc.
 XII. 44. et Cang. in Glossar. Gr. T. I. p. 202. in voca-
 bulo βίος.

5) ἔκβιον σε ποιήσω.) Etymolog. Magn.: Ἐκπτωσις. Ἰστέον
 ὅτι ὡσπερ λέγεται ἔκβιος ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου καὶ ἔξουσιος ὁ
 ἐστερημένος τῆς οὐσίας· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἔκπτωτος λέγεται ὁ
 ἐστερημένος τῆς πτώσεως.

Cap. XXXIII.

1) — τῆ ἐξ αὐτῶν ἀφελείῃ.) Conf. Wetsten. ad Matth. XV. 5. ad illa verba ἐξ ἐμοῦ ἀφελήθη.

2) ἀπολείπειν —) Huc Pollux VII. 68.: ἀπελύθη, ὡς Ἄντιφῶν, ἀπέφυγεν. et VIII. 9.: καταλύσαι — κλύσαι — ἀφῆναι, ἀπαλλάξαι, τὸ δὲ ἀπολύσαι ἰδιωτικόν. Conf. et Evangel. Matth. XXVII. 15. Ad verba, quae antecedunt: τὴν ἐπὶ θανάτῳ κατακρίσθαι, conf. D'Orvill. ad Charit. p. 383.

3) Ἔμελε) Ita correximus uno λ pro vulgata ἔμελλε.

4) ἀσκητῆ —) Noster infra L. V. S. 18.: — ἀσκήσει χρησάμενος —. Ἀσκηταὶ ἱι vocabantur, qui severioris vitae genus profitebantur, artiore disciplina sese ad virtutem formantes; et exercitationem virtutis atque abstinentiae ἄσκησιν vocabant. Ut Euseb. Pamphil. Ecclesiast. Histor. L. II. c. 17. T. I. p. 66. edit. Reading. (Claudius): ἀλλὰ καὶ τὸν βίον τῶν παρ' ἡμῶν ἀσκητῶν ὡς ἔτι μάλιστα ἀκριβέστατα ἱστορῶν, γένειτ' ἂν ἐκδηλος, οὐκ ἰσῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀποδεχόμενος, etc. et eiusdem Euseb. Pamph. Diocletian. Ecclesiast. Histor. L. VII. c. 32.: τὸν λοιπὸν τοῦ βίου χρόνον εὐτρωτέρῃ τῆ συνασκήσει ἐαυτὸν τε ἤγε, —. Ad quos locos conf. Vales. et Reading. Conf. etiam Arrian. L. III. Dissertat. c. περὶ ἀσκήσεως. et Salmas. ad Tertullian. de Pallio p. 66. sq.

Cap. XXXIV.

1) Περὶ τοῦ ἐστίου ἐπὶ ξένης οἰκοδομαῖν.) Hunc titulum ex Codice B dedi pro Περὶ ἐστίας, ut antea erat.

Cap. XXXV.

1) κρύει!) Sic scripsi pro vulgato κρύβαι, quia antecedit διελὼν in nominativo casu. Codex B habet: ἔκρυεν.

2) οὕτω κρίναι, ἔχεις τοῦ μὲν πλέιν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, τοῦ δὲ ἐπὶ θαλάσσης περιπατεῖν ἐν τῷ τρίτῳ, ἔθεν λαμβανε, τὰς κρίσεις.) Sic lego atque interpungo. Illud ἔθεν ante λάμβανε ex Codice B in textu posui. Antea hōc modo: περιπατεῖν, οὕτω κρίναι ἔχεις τοῦ μὲν πλ. ἐν τ. δ. βιβλίῳ τοῦ δὲ ἐ. θ. π., ἐν τ. τρίτῳ λάμβανε τὰς κρίσεις. Germanice sic verto: so hast du, und in dem Falle (οὕτω) zu urtheilen, die Urtheile vom Schiffe im zweyten Buche, und von dem Auf dem Meere wandeln im dritten, woher sie nimm!

Cap. XXXVI.

1) Περὶ ἀκινήτων ἐσθῆτων.) Sic scripsi pro π. ἀ. αἰσθητικῶν. Etiam Cornarius vertit: *De immobilibus vestibus*. Illic titulus deest in Codice B.

2) οἷα τοῖς ἀγάλμασι περιπίθεται;) Nimirum statuae saepe aureis, aut argenteis, aut aereis vestibus indutae erant. Huc Iuvenal. Sat. XI. v. 116.:

Fictilis et nullo violatus Jupiter auro.

ubi vid. Commentatores. Conf. etiam Commentatores ad Petron. Sat. c. 102. ad illa verba: *statuarum ritu partemur pannos et vincula?* Vide et Nostrum supra L. III. c. 14. Profert nostrum locum et Wetsten. ad Matth. XXVII. 28.

Cap. XXXVII.

1) οὕτως ἀπέβη;) Haec verba ex Codice B textui inserta sunt.

2) τὸ γάλλους δεῖν.) Verbum δεῖν, pro quo antea legebatur ὄ, ex Codice B in textum recepi, et vulgatum γάλλος mutavi in γάλλους. Ita paullo ante legitur: γάλλους δεῖν —.

Cap. XXXIX.

1) ὁ περὶ Ἀγούην καὶ Πενθέα λόγος) Pentheus a matre Agave et Bacchis furentibus descriptus fuit. Vid. Ovid. Metam. III. 701., Euripid. in Bacch. Act. IV. v. 1210. sqq. et alios multos.

Cap. XLI.

1) ἀνεκέρητον γὰρ φησιν) Conf. Evangel. Ioann. VIII. 7. et ibi Wetsten. Pro vulg. φασιν ex Codice B scripsi φησιν.

2) καταχρίσθαι τὸ πρόσωπον, ὡς περ αἱ γυναῖκες;) Molliores viri oculis et genis, instar mulierum, ornatum a facio quacrebant. Conf. D'Orvill. ad Charit. p. 53. ad illa verba: ὀφθαλμοὺς ὑπογεγραμμένους.

3) ἀπόνημα —) Athenaeus I. c. 18.: ἰδίως δὲ καλεῖται παρὰ Ἀθηναίοις ἀπόνημα ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων, καὶ ἐπὶ τῶν τούτοις ἐναγεῖς καθαιρούτων.

Cap. XLII.

1) Ἐδοξε τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα — ἐργασία ἄχρωμος.) Hinc descripsit Suidas illud fragmentum in vocabulo Ἄχρωμος: Ἦν δὲ ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἄχρωμος (τοῦτ' ἔστιν, ἀναιδής) ἐπὶ παρείσι γὰρ ἐκαθέζετο. De voce ἄχρωμος vide Tourp. Emendatt. in Suid. T. I. p. 95. et seqq. et Salmas. in Aclium Spartian. p. 148. Ceterum particulam ἢ ante ἀπὸ τοῦ παρείσι μόνου Interpres verlit: sed, tanquam legisset: ἀλλὰ. Sed particula ἢ recte habet ac dependet a vocabulo, quod antecedit: ἄλλου.

2) πάντα μόνον ποιεῖ) Pro vulg. μόνου scripsi μόνον Codicem B sequutus, nec iniuria, ut quisque videt.

3) πληγεῖς τὴν χεῖρα κατώλεσεν.) Veram hanc lectionem Codici B debemus. Vulgo legebatur κατέλεσεν pro κατώλεσεν.

Cap. XLIII.

1) κατὰ τοῦτο τοῦ λόγου —) Vulgo: τόδε. Ego ex Codice B dedi τοῦτο.

Cap. XLIV.

1) Ἔτι καὶ τὸ καταφρονεῖν —) Verba Ἔτι καὶ τοῦτο vulgo adhaerebant capiti proxime antecedenti. Ego cum Codice B ca huc transtulī, ita tamen, ut cum eodem Cod. B pro τοῦτο scripserim: τὸ.

2) εἰ μὴ μόνοις τοῖς —) μόνοις dedit Codex B, quem sequutus sum. Antea scriptum erat: μόνον. Paulo ante pro τὰ post ἄσπερ οὐδὲ scripsi τὸ eundem Codicem B sequutus.

3) εὐκαταφρονήτω αὐτῇ ἀν.) αὐτῇ ex Codice B inserui. Ad verba, quae antecedunt: Ἐδοξέ τις ἀναστειλαμένην τὴν γυναῖκα ἐπιδ. α. τ. αἰδοῖον, conf. Commentat. ad Petron. Sat. c. 19. ad illa verba: *praeconiū certe altius eramus.*

4) ἐν θεάτρῳ μέσῳ τοῦ ἕχλου καταφρονεῖν.) Pro vulg. μεστῷ scripsi μέσῳ ex auctoritate Codicis B.

Cap. XLV.

1) καταλειφθῆναι) Sic cum Reiskio legendum pro καταληφθῆναι.

Cap. XLVI.

1) — δύο κλίμακας ἀναγ.) κλίμακας Interpres vertit: *gradus*. Debuerat: *scalas, Treppen*. Profert hunc locum H. Valesius ad Ammian. Marcellin. L. XIV. p. m. 17. ad illa verba: *Et eodem impetu Domitianum praecipitem per scalas, —*

2) ὁ μὲν γὰρ ἵππος τὴν γυναῖκα ἐσήμαινε,) Artemidor. supra L. I. c. 56.: Ἴππος γὰρ γυναικὶ μὲν καὶ ἐρωμένη τὸν αὐ-

τὸν ἔχει λόγον; — Lucian. de Animal. IV. 11. de equarum libidine agens, quae, etiam si ventrem ferant, se iniuri patiantur, addit: διὰ ταῦτά τοι καὶ τῶν γυναικῶν τὰς ἀκολάστους — καλεῖσθαι ἵππους. Conf. etiam Scholiast. Aristophan. ad Ecclesiast. v. 1021. et Albert. ad Hesych. in voc. ἵππον.

3) ἐπὶ τριστέγῃ;) Conf. Wetsten. ad Act. Apostol. XX. 9. ad voc. τριστέγου. /

Cap. XLVII.

1) Ὅσα — μηδαμῶς ἐνδεχόμενα γενέσθαι, ὡς ἵπποι. —) Lucian. in Hermotimo: Ὅγε νῦν ἔπραττες, ἐπενόεις, οὐδὲν τῶν ἵπποκενταύρων καὶ χιμαζιῶν καὶ γοργόνων διαφέρει, καὶ ὅσα ἄλλα ἔνιρσι, καὶ πρῆται, καὶ γραφεῖς ἐλεύθεροι ὄντες, ἀναπλάττουσιν, οὔτε γενόμενα πώποτε, οὔτε γενέσθαι δυνάμενα.

2) Εἰ δὲ καὶ γένετο: τοῦτον ἀδύνατόν γε τραφῆναι.) Heraclitus περὶ Ἀπίστων: Λέγεται περὶ τὸ Πήλιον καὶ τὴν φολόην γεγαῆναι διφυεῖς, τὰ μὲν ἐπάνω τῶν λαγύρων ἀνδρῶν ἔχοντας, τὸ δ' ἄλλο τοῦ μέρου; πᾶν ἵππων οὐκ ἀληθές δὲ τοῦτο: οὐ γὰρ διηλλαγμέναις φύσει εἰς ἓν συνελθούσαις ἀδύνατον ζωογονηθῆναι καὶ τραφῆναι.

3) τῶν μὲν οὕτως, ὡς ἔχουσι, λεγόντων,) Vulgo legebatur ὡς οὕτως. Nos invenimus: οὕτως, ὡς.

4) Εἶπεν ὁ Αἰγύπτιος,) Vulgo: οἱ αἰγύπτιος. Ego scripsi ὁ Αἰγ.

5) ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον,) Pro vulgato ἄγεται scripsi ἔρχεται auctoribus Codice B ac Suida, qui hinc sua desumit: Περὶ τοῦ ἑρέου ἰστέρεται, ὅτι, ὅταν αὐτὸ τὸ μοιριδίον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, εἶθεν οὐκ ἴσταιν ἀνδρατοι, καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασίας καὶ σμύρνης πῦρ ἀποθνήσκει. De hac ave, ut poetas omittam, historici aliique catervatim scripsere, ut Herodot. L. II. c. 73., Tacit. Annal. L. VI. c. 28.,

Philostrat. Vit. Apollon. Tyan. L. III. c. 49., Plin. Histor. Nat. L. II. c. 2. et L. X. initio, ubi vid. Harduin., Ambros. de Fide Resurrectionis L. II. §. 59. et in Hexamer. L. V. c. 23. §. 79. et, ut alios missos faciam, Gataker. Adversarior. Miscellaneor. L. I. c. 2. Ambrosius autem quod in locis prolatis de *phoenice* dicit, id *aquilae* attribuit in libro de Poenitentia, L. II. c. 2. §. 3.

6) αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος) Sic legendum, non ἑαυτοῦ, ut antea erat. Eodem modo habet etiam Suidas l. c. Vide notam proximam, quae antecedit.

7) καὶ πόλεων κτίσεις, καὶ βασιῶν ἀναστάσεις, καὶ ὅσα —) Sic Codex B. Vulgo καὶ πόλεων καὶ βασιῶν κτίσεις, καὶ ὅσα —. Profert totum nostrum locum Wetsten. ad Epistol. ad Corinth. X. 4. Ad verba, quae inferius sequuntur: ὅσα δὲ παντελῶς ἐξίτηλα καὶ φλυαρία; —, conf. Epist. I. ad Timoth. V. 13. et Nostrum supra L. I. Prooem.

8) γιγαντομαχίαν καὶ τοὺς σπαρτοὺς) Inter γιγαντομαχίαν et καὶ τ. ε. Codex B habet καὶ τὸν Ἐνδυμίονα, quod tamen in textu poni non poterat, quia vocem γιγαντομαχίαν melius sequitur τοὺς σπαρτοὺς. Per eos enim intelliguntur illi Gigantes, qui ex Draconis dentibus satis orti feruntur atque etiam pueris noti sunt.

9) τῶν μουσικῶν τούτων) Vulgo: φυσικῶν, pro quo emendavi μουσικῶν ex auctoritate Codicis B, qui tamen proprie sic legit: τὸν μουσικὸν τούτον.

10) πολλή τις εὐκλεια,) Observa illud τις, quod ἀπτικῶς hic positum est. Sic usurpatur Achilli Tatio L. II. c. 32.: παιανισμὸς ἦν καὶ πολλή τις εὐχρή. τις iunctum cum ὁ μὲν invenies apud Xenoph. Ephes. L. IV. c. 6. et Alciphr. L. I. epist. 22., ad quos locos vide Commentatores. Conf. et Schwebel. ad Onosandr. p. 33.

Cap. XLVIII.

1) οὐ γάρ? εἴ τι ἄμπελος, τοῦτο καὶ οἶνος.) Vulgata lectio recte habet, modo interpungatur, ut ego interpunxi; nec opus Reiskii scriptura, quem vide. Quanquam Reiskius eodem modo, quo ego, hunc locum intelligit. Antea sic interpungebatur: οὐ γάρ εἴ τι ἄμ., τ. —.

Cap. XLIX.

1) — ἀπὸ τῆς ἐνδεκα:) Hieronymus Alexander in Tabulae Heliacae Explicatione: *Solis Caput Radiatum*: — *Cacterum, ut ad Tabulam revertamur, fabri vitio incurrave factum crediderim, ut undecim tantum radiis Solis caput cingat: duodecim enim exculpere oportuit, quum totidem Solari coronae tribuerentur, teste Virgilio, qui lib. XII. (v. 162. sq.) de Latino Rege a Sole originem ducente sic canit:*

— — — — „ingenti mole Latinus
 Quadrifido vehitur curru, cui tempora circum
 Aurati bis sex radii fulgentia cingunt,
 Solis avi specimen“. — — — —.

Eo numero duodecim menses designabantur, quibus annuus eius cursus perficitur: quod ex Artemidoro patet referente, quendam, qui semaiarat, solem se factum esse, ac undecim insignitum radiis per forum progredi, consequutum quidem esse dignitatem, at undecimo mense obiisse, propterea quod perfectum radiorum numerum non haberet. Et apertius Martianus Capella de Nupt. Philol. lib. II.:

„Solem te Latium vocitat, quod solus honore
 Post patrem sis lucis apex; radiisque sacratum
 Bis senis perhibent caput aurea lumina ferre,
 Quod totidem menses, totidem quod conficis ho-
 ras“.

Quare minime assentiendum est Nonno, qui lib. 38. Dionys. (v. 303.) septifidos radios Solis fuisse sic innuit:

Ἑπτατόνους ἀκτῖνας ἐπὶ προκάμοισιν ἐλίξας.

nisi quis ad septem coelestes sphaeras referre hunc numerum velit; quemadmodum de septichorde lyra inferius dicitur: nam et Romae in Regione Templi Pavis colossum fuisse septem radiis insignitum, tradit P. Victor: coronam plane septem radiorum Martianus lib. I. Palladi tribuit, innuens fortasse perfectam, absolutamque septem arium scientiam. Albricus philosophus in libello de Deorum Imaginibus duodecim etiam gemmas Solari coronae tribuit sic scribens: „coronam vero capite gestabat Apollo duodecim lapidum pretiosorum“: quae fuerint eae gemmae, quaque serie connexae, pluribus declarat Martianus, ut infra perpendemus. Vide etiam Apocalyps. XII. 1. ibique Wetsten. Profert nostrum locum et Hemsterhus. ad Lucian. Timon. T. I. p. 165. ad illa verba: Ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Adde Gisbert. Cnperi Harpocrat. p. 8.

2) στρατηγὸς ἀπ. τῆς αὐτοῦ πόλεως) Στρατηγὸς dicebatur summus magistratus Corinthi et Athenis, tandemque in omnibus Graeciae civitatibus, ut ex veteribus nummis et marmoribus constat, in quibus ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ θεῖου toties occurrit. Et sic ea vox interpretanda est in nostro loco et infra cap. 84. et L. V. S. 36. Conf. Wetsten. ad Act. Apost. XVI. 20. ad v. στρατηγοῖς. et H. Vales. ad Ammian. Marcellin. L. XXXI. p. 446. ad illa verba: *Civilitis Magistratus*. et eund. Vales. ad Evagrii Scholastici Ecclesiastic. Histor. L. I. c. 18., ad Sozomeni Histor. Ecclesiastic. L. V. c. 3. et ad Euseb. Pamph. (Valerian.) Ecclesiastic. Histor. L. VII. c. 11.

3) Οἷον ἔδειξέ τις ἐσταυρωῖσθαι, σημαίνοντος τοῦ δοκεῖν ἐσταυρωῖσθαι δόξεν καὶ εὐπορεῖν;) Ita in Codice B legitur, quem sequutus sum. Vulgo legebatur: οἷον σημαίνει ταῦτα τὰ δο-

κεῖν ἐσταυρωσθαι δόξαν καὶ εὐπορίαν. Ad nostrum praeterea locum conf. Evang. Ioann. III. 14. et XII. 32. et ibi Wetsten. Vide etiam S. Bocharti Hierozoic. L. II. c. 50.

4) ἔμπροσθεν ἱεροῦ Διὸς Πολιέως;) Vulgo: διὸς πόλειως. Ego cum H. Valesio (Emendatt. L. III.) scripsi Διὸς Πολιέως; hoc enim nomine Iupiter Atheniensibus cultus est.

Cap. L.

1) Περὶ φίλων ἐχθροῖς συναναστρεφομένων.) Hoc lemma Codex B dedit pro vulg. Περὶ ἐχθρῶν καὶ φίλων.

2) συναγελαζόμενοι τοῖς ἐχθροῖς) Pro τ. ἐχθροῖς Cod. B. habet τ. ἐχθίστοις. Sed malim utrumque deleri.

3) κατέστη τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ,) Ita cum Reiskio dedi. Vulgo legebatur: τῶν ἑταίρων.

Cap. LI.

1) τέλειον) Post hoc delevi asteriscum. Vid. Reisk. ad h. l.

Cap. LII.

1) ὁ Ζώϊλος εἰς τὰ ὀλύμπια ἄγων) Sic edendum curavi ex auctoritate Codicis B. Antea legebatur: ὁ Ζώϊλος * εἰς ὀλυμπίαν ἄγων —.

Cap. LIII.

1) — βυθόν, καὶ —) Profert hunc locum Wetsten. ad Epistol. II. ad Corinth. XI. 25.

Cap. LIV.

1) ὁ μὲν —, ὁ δὲ —) Accuratus dixisset Artemidorus de priore: ὁ μὲν, et de posteriore: ὁ δὲ. Sed saepe haec inversa reperiuntur, non solum apud Nostrum, sed

apud alios quoque, ut Isocrat. ad Nicoclem: *Περὶ πλείονος ποιῶν δόξαν καλήν, ἢ πλεῖστον μέγαν τοῖς παισὶ καταλείπειν.* Ὁ μὲν γὰρ *Θυγέρης*, ἢ δὲ *Ἀθάναντος*. Sic etiam Latini: *ille et hic*.

2) ἔρια περὶ τ. *Θώρ. δ. τ. νόσον.*) Conf. Nostrum supra L. I. c. 21. not. 1.

Cap. LV.

1) Ἔτι καὶ τοῦτο: Πολλὰ παρὰ τὸ πλῆθος διαφόρως ἀποβαίνει, καὶ πάλιν παρὰ τὸ μέγεθος. Παρὰ μ. τ. πλ.) Sic cum Codice B lego. Antea sic: Ἔτι κ. τ. παρὰ τὸ μέγεθος καὶ παρὰ τὸ πλῆθος ἀποβαίνει. καὶ πάλιν παρὰ τὸ μέγεθος. παρὰ μ. τ. πλ.

2) Ἄλλ' ὀλίγα οὗτοι δακρ.) Vulgo: Ὀλίγα αὐτοὶ δακρ. Ego Codicem B sequutus sum propter sententiam.

3) ἐριφῶν:) Etymolog. M.: Ἐριφος, ὁ μικρὸς αἰξ ἢ ἡ μικρὰ αἰξ. παρὰ τὸ φῶ, φαίνω. Ὁ ἐν τῷ ἔρει φαινόμενος ἔριφος, καὶ ἔριφος κατὰ συγκοπήν, ἔχουσι ὁ πρόϊμος· ὁ γ' οὖν ἐν τῷ χειμῶνι τεχθεὶς χιμαῖός. Ad verba, quae paullo post sequuntur: ἔριφοι δὲ πά.τε; ἀγαθοί, conf. Evang. Matth. XXV. 32., ubi contrarium legitur. Ad quem locum vide Wetsten.

Cap. LVI.

1) — δρέκων) Conf. Apocalyps. XII. 3. et ibi Wetsten. Et supra ad ἑλέφας conf. Gisbert. Cuper. de Elephantis, etc. Exercital. I. c. 11.

2) κατάστικτα) Post hoc excidisse ὡς πάρδαλις ἢ τίγρις putat D'Orvillius ad Charit. p. 53., ubi tamen pro seq. ἐστιγμένους profertur ἐπιστιγμένους.

3) καὶ βοῦς ἀγελαῖαι. καὶ ἴπ.) Post βοῦς legebatur καὶ, quod cum Reiskio delevi. Et pro ἀγελαῖαι, ut vulgo, cum eodem Reiskio scripsi ἀγελαῖαι.

4) ἵπποι φορβάδες καὶ φορῶδες, καὶ) Verba καὶ φορῶδες eiici vult Reiskius ut vitiosam scriptionem vocabuli φορβάδες. At utraque vox proba est ac diversa. Hesych. habet: φορῶδες, αἱ θήλειαι ἵπποι, et Suidas: φορῶς, φορῶδος. ἡ ἵππος. Et φορβάδες dicuntur equi, qui pascuntur. Conf. Toup. Emendatt. in Suid. Vol. II. P. III. p. 351. et de voce φορβάδες Brodacum et Rittershus. ad Cyneg. v. 146. et Schol. Nicand. ad Theriac. v. 925.

5) τὰ δὲ νεκροῖς ἐφεδρεύοντα καὶ) Sic cum Codice B legendum, non, ut vulgo, ἐφεδρέοντα.

6) πρ. τι ἢ μοιχοῦς) Particulam ἢ ex Codice B inserui.

7) καὶ αἰγῶλιος καὶ κορώνη —) Vulgo legebatur αἰπόλιος. Ego cum Toupio (Emendatt. in Suid. Vol. II. p. 585. et sq.) et Schneidero (in Lexic. Gr. s. v. αἰπόλιος) scripsi αἰγῶλιος. De qua ave vid. Aristotel. Animal. Hist. L. IX. c. 17. et Nostrum supra L. III. c. 65. Et de κορώνη conf. Toup. l. c. et Jacobs. ad Antholog. Gr. T. II. p. 51., ubi Jacobs. nostrum quoque locum profert.

8) κορώνη καὶ κίσσα καὶ τὰ ἕμ.) Vocabula καὶ κίσσα ex Codice B adieci, qui tamen statim ante habet etiam particulam ἢ, fortasse ex ultima syllaba proximi vocabuli κορώνη ortam.

9) χειρῶν καὶ λαγῶς.) Λαγῶς h. l. est *hirundo domestica*, *Rauchschwalbe* (Linn.: *Hir. rustic.*) Huius avis mentio fit et apud Sophoclem Electr. v. 424. sq., ubi quidem λέχος vulgo legitur, pro quo tamen cum Purgoldo (in Observatt. Critic.) legendum λαγῶς.

10) ταῦτα κριτέον:) Ita scripsimus Codicem B sequenti, pro vulgata: ταῦτα εἰς πάντα κρινεται.

11) ἔχων τὰ) Sic Reisk. emendavit pro vulg. ἔχοντα.

12) καὶ μὴ ὑπὸ —) Particulam negativam ex Codice B in textum recepi. In eodem Codice B pro eo, quod sequitur: καὶ τῶν θηρίων, legitur: ἢ ὑπὸ θηρίων.

13) — ἡμέρων [vel ἡμερωτέρων] καὶ συντρόφων ἡμῶν ζώων;)

Vulgo legebatur ἡμετέρων. Nos cum Reiskio correximus: ἡμέρων. Nam et supra legitur ἡμερὰ καὶ σύντροφια. Paulo ante ἐγχειρούμενα ex Codice B dedi pro χειρούμενα. In ceteris sum Trillerum sequutus, qui in Observatt. Critic. haec scribit: — *Verum falsum omnino est ex Artemidori quidem mente, aut amentia potius, quod bonum sit, mansueta animalia nobis familiaria, ab inimicis aut feris subacta et capta, videre, ut ex antecedentibus clare patet. Deinde verba: ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ συντρόφων ἡμῶν ζώων, et tautologu sunt, et non salis graeca; dicendum enim potius erat ἡμῶν ζώων, quemadmodum sic fere Philo Jud. Lib. de Abrahamo, p. 291. ἀπὸ τῶν συμφύτων ἡμῶν θρεμμάτων, ut alia nunc taceam, res enim nota. Tertio denique verba: ὑπέρτερα τῶν δρώντων ἠγνώμενα, obscura valde atque sensu commodo plane destituta videntur. Quare totum hunc locum ita legendum et interpretandum censeo: τὰ μὲν εὖν ἡμερὰ ζῶα, ἀγαθὸν ἔχειν, καὶ ἐθρομμένα δρῶν, καὶ κρατούμενα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν, εὖχ (vel καὶ μὴ) ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν θηρίων. τὰ δὲ ἄγρια καὶ ἀποθνήσκοντα, καὶ μὴ χειρούμενα ὑφ' ἡμῶν, ἀγαθὰ ἂν εἴη, καὶ κρατούμενα ὑπὸ τῶν ἡμέρων, vel ἡμερωτέρων καὶ συντρόφων ἡμῶν ζώων. Ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν κρατούμενα, ἢ ὑπέρτερα τῶν ἡμερούωντων γινόμενα. ita ἡπίων καὶ ἡμερωτέρων θηρίων, pariter dixit apud Eusebium Constantinus imperator in Orat. ad Sanctorum Coetum, cap. XVII. p. 591.*

Cap. LVII.

1) τὰ δένδρα) Hunc numerum pluralem Codex B dedit. Vulgo legebatur τὸ δένδρον in singulari.

2) δάφνη δὲ σωτήριος;) Huc Geoponic. L. XI. c. 2.: λέγουσι δὲ καὶ τοῦτο περὶ τῆς δάφνης, ὅτι ὑγιείας ἐργαστικόν ἐστιν. Ὅθεν καὶ φύλλα αὐτῆς ἐπεδίδοντο τοῖς Ἀρχουσι παρὰ τοῦ δήμου

τῆ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, καὶ ἰσχυρές. οὐδὲ γὰρ ἡ ἱερὰ νόσος ἢ δαίμων παρνεοχλεῖ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ δάφνη ἐστίν, ὡς περ οὐδὲ κεραινός, ὅπου συνῆ.

3) ἀποθανοῦσιν ἐλαίας συνεφ.) De hoc more tractavere Io. Meursius de Funere c. 26. et Petr. Morestell. in Pompa Feral. L. I. c. 17. Conf. etiam Pitisci Lexic. Antiq. s. v. Οἴα.

4) Φραγμαὺς γίνεσθαι) Clemens Alexandr. Strom. L. I. §. 20.: φραγμαὺς οἰκείως εἴρηται καὶ θρηγικός εἶναι τοῦ ἀμπελωνός. Geoponic. L. XI. c. 3.: εὐγένιον δὲ τὸ φυτὸν τοῦτο (sc. δάφνη) εἰ ῥωμαῖοι καλοῦσι, καὶ εἰς φραγμαὺς ἀμπελων ἐπιτιθέμενόν ἐστιν. Conf. Evang. Matth. XXI. 33., ubi vid. Commentatores.

5) ἐκπλοκάς) Reisk. vult: ἐκπλοίας vel ἐκδημίας. Qua tamen mutatione nihil opus videtur, modo vox ἐκπλοκή ita accipiatur: *die Herauswicklung, das Sich herauswickeln oder Sich herausfinden aus Verlegenheiten.* Ad vocem, quae sequitur: ζυγοκρούσταις, conf. H. Vales. ad Ammian. Marcellin. L. XV. p. m. 39. ad voc. *Mattio-copae.*

Cap. LVIII.

1) Καὶ πάλιν αὖ ἔδοξέ τις) Ita habet Codex B. Vulgo: Πάλιν ἔδοξέ τις —.

2) ἀπολωλέκηναι) Sic scribendum erat pro vulgato ἀπολωλέκηναι.

Cap. LIX.

1) βασάνιζε —) Hesych.: Ἐρασινστής. ὁ δημόσιος. πολλάνις δὲ ὁ δίκαιτητής, καὶ παρὰ τῶν ἀνδραπέδων τὴν ἀλήθειαν πειθαιόμενος. ubi vid. Alberti.

2) αὐτοῖς ἀπέβρινα) Pro vulg. αὐτοὺς cum Reiskio cor-
 rexi αὐτοῖς. Ma Paullo post legitur: αὐτοῖς ἀποβαίνειν et
 αὐτοῖς ἀπέβρινον. Praepositionem ἐπὶ post σημανομένων et ante
 τῆς cum eodem Reiskio mutavi in ὑπὸ.

3) οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἡστέρων —) Excerpta ex Scriptis
 Theodoti et Doctrinae, Quae Orientalis vocatur, ad Va-
 lentini tempora spectantia, Epitome. §. 71.: τὰ τοῖνον δε-
 καδύα ζώδια, καὶ οἱ αὐτὰ ἐπιόντες εἰ τὰ ἀστέρες, τοτὲ μὲν συν-
 οδεύοντες, τοτὲ δὲ ὑπαπαντῶντες ἀντιέλλοντες οὗτοι, πρὸς τῶν δυ-
 νάμεων κινούμενοι, κίησιν τῆς οὐτίας ἡλαθῶσιν εἰς γίνεσιν τῶν ζώων,
 καὶ τὴν τῶν περιστάσεων τροπήν. Δ' ἔστι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἀστέρες,
 καὶ αἱ δυνάμεις: ἀγαθοποιοί, κακοποιοί, δεξιοί, ἀριστεροί ὧν κοινὸν
 τὸ τικτόμενον. ἕκαστον δὲ αὐτῶν γίνεσθαι κατὰ κληρὸν τὸν ἴδιον,
 τοῦ δυναστεύοντος τὰ κατὰ φύσιν ἰσχυροῦτος: τὸ μὲν, ἐν ἀρχῇ
 τὸ δὲ, ἐπὶ τέλει. Pauli Alexandrii Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἀποτε-
 λεσματικὴν: Sive Rudimenta in Doctrinam de praedictis
 natalitiis: etc. Wittebergae anno 1588. in 4. non longe
 ab initio: ἀγαθοποιοὶ δὲ ἀστέρες εἰσὶ, ♃ καὶ ♄. κακοποιοὶ δὲ,
 ♅ καὶ ♆, διὰ τὸ καθ' ὑπερβολὴν, τὸν μὲν τοῦ ♅ ἀστέρα ψυχρο-
 τέραν τὴν φύσιν ἔχειν: τὸν δὲ τοῦ ♆, σφόδρα πυροδυστάτην: τοῦ
 ♄ τὴν φύσιν κοινῶ ὑπάρχοντος. Euseb. Praep. Evang. L. VI.
 p. 275. edit. Vigeri: ἔστι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας
 φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπύπτοντας ξέτους ἀγρεύοντες καὶ τού-
 τους θύοντες ἐσθίουσι. καὶ οὔτε οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἡσטרων κενωλύ-
 κασι τούτους μὴ μισοφρονεῖν, καὶ μὴ ἀθεμιτογαμεῖν, οὔτε οἱ κακο-
 ποιοὶ ἠγάγκασαν τοὺς Βραχμῶνας κακουργεῖν. Conf. etiam, quae
 de his stellis latius disseruit Gisb. Cuperus in Obser-
 vatt. L. II. c. 17.

4) Ἔτι τῶν δυνείρων) Vulgo: καὶ. Ego Codicem B se-
 quutus scripsi Ἔτι, ut meliorem lectionem.

5) — τ. ἀπαιδέτους; ιδιώτας;) His congruunt, quae
 scripsit Lucas in Act. Apostol. IV. 13.: — ἄνθρωποι
 ἀγράμματοι εἰσι καὶ ιδιώται, —.

6) λεγομένων ἐπῶν —) λεγομένων ex Codice B dedi pro vulg. γενομένων. Quae sequuntur verba: ἢ ἄλλων ῥήσεων, Interpres male vertit: *aut aliis sermonibus*. Artemidorus enim de poetis loquitur. Itaque illa verba vertenda sunt: *aut aliis sententiis ex poeta desumptis*. De voce ῥήσεις vide Gisbert. Cuperi Observatt. L. I. c. 16.

7 — ἄτησιν.) Conf. Hesiod. Op. et D. v. 352.

8) Εὐριπίδεια ἱαμβεῖα:) Sic cum D' Orvillio (ad Charit. p. 84.) scripsi pro vulgata: Εὐριπίδεια ἰάμβια. Mox cum Reiskio scripsi κατέσθιε in imperativo, pro vulgato κατήσθιε. Et paullo inferius ἰάμβιον cum eodem D' Orvillio (loc. cit.) mutavi in ἱαμβεῖον.

9) — "Εκτωρ.) Conf. Homer. Iliad. XVIII. 20. et seq.

Cap. LX.

1) — πατρίδας —) Matthaei Evang. XIII. 54.: καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν. — Πατρίς h. l. idem est, ac πόλις, *urbs, oppidum, Vaterstadt*. Conf. etiam Gilb. Wakefield Silv. Critic. P. IV. Sect. 168. p. 29.

2) πληθούσας πολιτείας καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα) Sic Codex B legit. Ceteri libri ita habebant: πλ. πολίταις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσα —.

3) πατρίδα σεισμῶ πεσεῖν:) Achnet. Oneirocr. 144.: αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ, ὅτι ἐσεισθῆ ἢ πόλις αὐτοῦ, — ταῦτα — κρίνεται — εἰς πόλεμον ἐθνῶν καὶ φόβον ἢ ἐπιβουλήν κατ' αὐτοῦ καὶ φανέρωσιν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Conf. Wetsten. ad Apocalyps. XVI. 18. ad voc. σεισμὸς.

Cap. LXI.

1) παρακολουθεῖ, ταῦτα ὄναρ βλεπόμενα μεθ' ἡμέραν ἂ.) Sic ex Codice B dedi, in quo tamen deest ταῦτα, quod ego

ego inserui propter verba, quae paullo post sequuntur: Ὅσα δὲ οὐκ ἀκολουθεῖ τισί, ταῦτα οὐδὲ, —. Antea legebatur: παρακολουθεῖ τῶν κατ' ὕναρ βλεπομένων, καθ' ἡμέραν ἀποβλίνει.

2) — τῶν πρώτων ἐραθέντων, —) Hic locus nescio an sic intelligendus ac germanice vertendus sit: *Wenn von zwey Dingen das eine nicht das andere zur Folge hat: so folgt dieses auch nicht, wenn das erste im Traume gesehen worden ist.* Itaque Reiskii scriptura nihil opus.

3) παρακοιμίζοντα) Vulgo: παρακοιμίζοντα. Nos ex Codice B dedimus παρακοιμίζοντα, ut aptius.

Cap. LXII.

1) μὴ χρῆσθαι,) Sic scribendum erat pro vulgato μὴ χρῆσεσθαι.

Cap. LXIII.

1) Περὶ τοῦ μὴ μεγάλα) Particulam negativam ex Codice A in textu posuimus ut necessariam.

2) ἔνοιαν ἢ ὀνειροφαντασίαν, ἢ ὡς αὐτῶν θεῶν π. ἢ κ. κκτεγνακότων, εἴ γε —) Libri habebant: ἔνοιαν ἢ ὀνειρου φαντασίαν, ἢ ὡς ὄντων θεῶν π. ἢ κ. κ., εἴ γε —. Nos cum Gilberto Wakefield (in Silv. Critic. P. III. p. 65.) hunc locum emendavimus, ac sic vertimus: *Illos vero, qui magna aenigmata somniis appendunt, averseris; ut qui neutiquam habeant somniorum perceptionem, vel ut qui fraudem et improbitatem diis imputent, coniciantibus eos, quibus somnia obversantur, in tantas subtilitates.*

3) οἶον) Pro οἶον nescio an melius scribatur: οἶοι.

4) ἐπειδὴ μόνοι οἱ Θηβαῖοι τῶν Βοιωτῶν οὐκ ἐστράτευσαν εἰς Ἰλιον.) Huc Eustathius in Homer. Iliad. L. II. v. 505.: φασὶ δὲ τινες καὶ, ὅτι παρ' ἱστορίαν ἐστὶ τὸ μνησθῆναι Θηβῶν ἐν ταῦθα τὸν ποιητήν. Ὡς γὰρ δηλοῖ καὶ τὰ εἰς τὸν Λυκόφρονα ὑπομνήματα, οὐκ ἐστράτευσαν εἰς Τροίαν, νεωστὶ συντεθέντες ὑπὸ Ἀγ-

γείων, καὶ ἄρτι τὴν πόλιν συνοικίσαντες. Conf. Tzetzem ad Lycophr. v. 1194. Et nescio, an de hac re Eupolis quoque loquutus sit in Dramate: Ἀστράτευτοι, cuius mentionem faciunt Athenacus L. IX. c. 12. et Diogenes Laert. L. III. Segm. 7. sub Platone. De Pisacis, qui non interfuere bello Troiano, conf. Strabon. L. VIII. §. 30.

Cap. LXIV.

1) Πιρόσεχε δὲ καὶ ταῖς — γενέσθαι, ἢ μή.) Haec verba erant continua serie adscripta capiti proxime antecedenti, unde huc transtuli ut initium novi capitis. Deinde pro ἀπὸ, ut vulgo legebatur, ante τοῦ συνδούλου, scripsi ὑπὸ propter seq. passiv. φονεύεσθαι.

Cap. LXV.

1) βεβρωτωτοί.) Ita cum Reiskio correximus pro vulgata βέβρωτοι. Codex B dat: βεβρωτωταλ.

2) Πίσγνευε δὲ τοῖς ἀποβεβηκόσιν ὄνειροις, ὡς—) ὄνειροις ex Codice B inserui. Paulo post ex coniectura scripsi ἡγοῦ δ' ἔτι καινότερον pro ἢ. δέ τι κ.

3) καὶ ἀεὶ σιδήρω συνεῖναι, τοῦτ' ἔστι, συναναστρέφεσθαι. Ὁ δὲ βέλτιστος —) Verba: συνεῖναι, τοῦτ' ἔστι, a me ex Codice B adiecta sunt. Et cum eodem Codice B ante βέλτιστος scripsi δὲ pro δέ. Postulat id sententia.

Cap. LXVI.

1) τὸ γὰρ αὐτὸ γεφύραε ἔργον εἶχε.) Malim: γεφύραε, in dativo casu, propter τὸ αὐτὸ.

Cap. LXVII.

1) ἐφόδιον γὰρ παιδείας ὁ πλοῦτος.) Suidas: Ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος. Quae verba ex nostro Artemidoro de-

scripta sunt. Huc praeterea pertinent Aristoteles Polit. L. IV. c. 11.: πρὸς παιδείαν, ἢ φύσεως δεῖται καὶ χορηγίας τυχερᾶς; et Lucian. de Somnio: τοῖς πλείστοις οὖν ἔδοξε παιδεία μὲν καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ χρόνου μακροῦ, καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς, καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπρᾶς.

2) δράκων ἱερὸς τῷ μαντικωτάτῳ Ἀπόλλωνι ἄνακ.) Aelian. de Animal. L. XI. c. 16.: ἴδιον δὲ ἦν ἄρα τῶν δρακόντων ἡ μαντική. Conf. eund. Aelian. de Animal. L. XI. c. 11., Macrobian Saturnal. I. 20. et Spanhemii Observatt. in Callimach. Hymn. in Delum v. 91. ad illud: ὄφεις μέγας — Profert nostrum locum et Wetsten. ad Apocalyps. XII. 3.

3) ληστῆων ἑάλω καὶ ἐτραχηλοκοπήθη;) Hic latro decollatus est. Apud alios tamen scriptores latroni irrogatur poena pali sive crucis, ut Euripid. in Rheso v. 512. — 515.:

Τοῦτον δ', ὃν ἴζειν φῆς σὺ κλαπικαῖς ἔδραις,
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβῶν ἐγῶ
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἔμπειρας ῥάχην,
στῆσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.

et Ioseph. Antiq. Iud. L. XIX. c. 1. §. 13.: μῆμος εἰσάγεται, καθ' ὃν σταυροῦται ληστῶν ἡγεμῶν. ubi vid. Commentatores. Conf. etiam D'Orvill. ad Charit. p. 299.

Cap. LXIX.

1) ὁ δὲ σφαιρισμὸς τὴν ὀξύθυμῆσιν καὶ φιλονεικίαν.) Vera haec lectio Codici B debetur. Vulgo legebatur τὴν ἐξ ἔσου ῥῆσιν pro τὴν ὀξύθυμῆσιν, iracundiam.

2) — ἀντικρούουσι.) Conf. Commentatores ad Petroni Sat. c. 27. ad illa verba: ipse paterfamiliae, qui soleatus pila sparsiva exercebatur. et Hieronym. Mercurial. de Arte Gymn. L. II. c. 5.

3) τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον.) Illud αὐτὸν, quod in Rigaltii edit. omissum erat, ego ex utroque Codice et Aldo in textum revocavi.

Cap. LXX.

1) τῶν ἐχθρῶν ἀποθ.) Sic cum Cornario ac Reiskio legendum, non, ut in vulgatis est, τῶν ἀδελφῶν ἀποθ.

2) ζημίας προσδοκωμένης λύσιν.) Pro vulgata προσδοκωμένην auctoritate Codicis B scripsi προσδοκωμένης, in genitivo casu; et sic quoque Interpres vertit: *damni expectati solutionem*.

3) φοβούμενος ἐξ ἐπιχειρίας ἀργ.) Antea libri habebant: ἐξ ἀπειρίας, pro quo ἐξ ἐπιχειρίας scripsi Codicem A sequutus, ubi in margine ἐπιχειρίας scriptum est. Certe nostra lectio multo melior est quam vulgata, ut nemo non videt.

Cap. LXXI.

1) αἰνίσσονται) Sic scripsi in coniunctivo ob antecedens ὅταν. Vulgo: αἰνίσσονται.

2) ἀβασάνιστως) i. e. *absque acri scrutinio*. Hesych.: Ἐβασάνιστα. ἀνεξέταστα. ad quem locum videndus Alberti.

3) διὰ τοῦ δεῖνος) Post διὰ cum Reiskio delevi articulum τὸ, et paucis post verbis cum eodem Reiskio scripsi ἐλέγετο pro ἔλεγε τὸ.

Cap. LXXII.

1) μακάριον ἕσσεθαι) i. e. *moriturum esse*. Hesych.: Μακαρίτης ὁ τεθνήσκων, ὁ μακάριος ὁ νεκρός. Timaeus: βάλλ' εἰς μακαρίαν. ἀντὶ τοῦ, βάλλ' εἰς ἄθου' ὅθεν τοὺς ἀποθανόντας Μακαρίτας ἕθος καλεῖν ἢ ὅτι ἡ Μακαρία θυγάτηρ οὐσα τοῦ Ἡρακλέος, ἐκοῦσα ὑπὲρ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους ἀπέθανεν. Ad quem locum vide Ruhnken. Sic etiam Latinis dicebatur *felix* et *beatus* pro *defuncto*. Ut Horat. Serm. I. 9. 28.: *Omnes composui felices*. Superius ad voc. φωμαϊκὴν ἐσθῆτα καὶ ὑποδήματα, togam et calceos, conf. Salmas. ad Ter-

tullian. de Pallio p. 386. — 389. ad illa verba: *Calceis nihil dicimus proprium togae tormentum.*

2) καὶ τοῦτο εἶναι — εὐδαιμονίαν.) Locus hic praeclare illustrabit Mare. Evangel. XVI. 19., ubi vid. Wetsten.

Cap. LXXVII.

1) Ὁ μὲν γὰρ περιεχόμενος —) Vulgo: ἀλλὰ περιεχόμενος —. Nostra lectio auctoritate Codicis B nixa melius respondet verbis, quae sequuntur: ὁ δὲ ἄρχων —.

Cap. LXXVIII.

1) ὅσον δυνάμειος) Vulgo: ὅσοι δυνάμειος —. Ego cum Salmasio (ad Ael. Spartian. p. 40. ubi vide.) et Reiskio scripsi ὅσον δ. Codex B dat: ὅσων δυνάμειων —.

2) ἢ πρὸς τινῶν ἀμελουμένους ἢ ὑβριζομένους, —) Verba ἀμελουμένους ἢ ex Codice B inserui, et paullo post eundem Cod. B sequutus scripsi οὗς χρὴ puncto post κατακοχασμένους deleto, pro χρὴ οὖν, ut antea erat. Statim post in eodem Codice B scriptum est ἀνευρόντας pro vulgato ἀνευρώντας, quem tamen singularem numerum retinui propter id, quod antecedit: τοῦ ἰδόντος.

Cap. LXXX.

1) ἐτύμων) Post hoc deleui asteriscum. Hic locus bene habet.

2) ἀποχὴν τῷ χρ.) Ἀποχὴ h. l. est *cautio solutae pecuniae*. Hac voce utuntur etiam Iuriconsulti.

3) Τόκος δὲ καλεῖται πᾶς ὁ γεννώμενος παῖς.) Hesych.: Τόκος, γένεσις. Euripid. Cyclop. v. 161.:

Ὅδ.: Ἐκφέρετε νῦν τυρεύματ', ἢ μῆλων τόκον.
ubi videndus Hoepfner.

4) καθ' ὧν) Ita Reiskius correxit pro καθ' ὅν.

5) Νίκωνα τιὰ καλούμενον. Ἦν δὲ οὗτος) Post καλούμενον et ante Ἦν vulgo legebantur haec verba: ὅτι μὴ τὴν ἔτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ καὶ τὴν πράξιν τοῦ ὀνομαζομένου ἐν ὕπνῳ δεῖ προσέχειν. Quae sustuli ut glossema verborum, quae paucis interiectis antecedunt: Μέμνησο δὲ, ὅτι εὐφύμων ὀνομάτων ἄ. αἰ — ῥέπη.

6) λείψιμμένος.) Sic scribendum erat pro λευμένος.

Cap. LXXXI.

1) τοῦ πάτρωνος) Hinc Glossae Basilic.: Πάτρων λέγεται ὁ ἑλευθερωτῆς τοῦ δούλου. Hesych.: Πάτρωνες. οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιοθέντων τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ Ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες, ὡς περ δευτέρων πατέρων τάξιν ἔχόντων καὶ ἐκ τρίτου οἱ κρινόμενοι βοήθοι παραγινόμενοι. ubi videndus Alberti. Conf. etiam Du Fresn. Glossar. Gr. T. I. p. 1137. s. v. Πάτρων. Supra initio huius cap. de νεκυσίαις καὶ περιδείπνοις vide Polluc. VIII. c. 7.; Hieronym. in Jerem. c. XVI. 7.; I. Meursii Graeciae Feriatae Lib. V.: Νεκύσια. et Caroli Patini Commentar. in tres Inscr. Gr. (in Poleni Supplem. Vol. II. p. 1061.). Vide etiam Reimar. ad Dio. Cass. L. XL. T. I. p. 253. ad illa verba: ὡς τε καὶ τὴν ἐνάτην τὸ περιδειπνον ἐν αὐτῇ τῇ ἀγορᾷ, τυφομένου ἔτι τοῦ βουλευτηρίου, ποιῆσαι, —. et Nostrum infra L. V. S. 82.

Cap. LXXXII.

1) ἀλείπτην) Conf. Mercurial. de Arte Gymn. L. I. c. 12.; Potteri Archaeolog. T. III. p. 557. — 616. et K. Sprengelii *Geschichte der Arzneykunde* T. I. p. 209.

2) Λεωνᾶς ὁ Σύρος — ἐλάφι θερμῶ καὶ ἐρίοις χρισάμενον κατὰ τοῦ στήθους ποιῆσαι αὐτὸν ἀναβιῶναι.) Hic locus lucem dabit illi loco in Lucae Evangel. VII. 15:

3) εὐήμερεσε τῷ ἀγῶνι) Verbum εὐήμερεῖν h. l. est *victoriani in certamine reportare*. Conf. Ioann. Beckmannum ad Antigoni Carystii Histor. Mirabil. Collectanea c. 1. ad illa verba: εὐήμερήσαντός γ' οὖν τοῦ Ῥηγίνου ἐν τῷ ἀγῶνι, ἐνίκησεν Εὐνόμος δ' Λοκρός, etc. et Kuster. ad Suid. sub vocabulo ἱππέας.

4) ἐπιπροσθεμένου τὴν ἐργασίαν τ. στ.) Huius loci sensum non satis percipio.

5) καταρωρεύχθαι:) Sic scribendum erat pro vulgato *κατωρεύχθαι*.

6) τῶν δὲ ἄλλων ἐν εὐδελὶ νεκρῶ ἀ δοῦναι συμφέρει.) Sic vulgo legebatur. Cornarius haec omittit. Nos in refingendo hoc loco Reiskium sequimur.

Cap. LXXXIII.

1) τὰ αὐτὰ γὰρ ἀποβήσεται. Ἔστι δὲ ταῦτα οὐχ ὅμοια —) Verba: Ἔστι δὲ ταῦτα, non habent Codex A et utraque editio. Ego ea ex Codice B in textum recepi. Et vulgatum ταῦτα ante γὰρ ἀποβ. mutavi in τὰ αὐτὰ, *eulem*. Ita paullo ante: τὰ αὐτὰ γὰρ ἀποβήσεται. Ceterum cum hoc loco conf. Nostrum supra c. 51.

2) καὶ τὰ συμπτώματα τὰ ἐπακολουθοῦντα) Posteriores articulum τὰ cum Reiskio inserui. Codex B hunc locum ita habet: τὰ δὲ κατασυμπτώματα ἀκολουθοῦντα.

3) τετοκέναί. Ὁ κριτέον:) Pro vulgato ἐκρίθη ex Codice B scripsi: Ὁ κριτέον. Itaque verba, quae proxime sequuntur: εἰ μὲν ἱερέως εἴη ἢ γυνή: τ. τεχθὲν — ἀνατροφὴν παιδῶν., Artemidori κρίσιν continent. Et tum δὲ εἶπεν refer ad illum Syrium.

4) ἱεροὶ οἱ χῆνες καὶ ἐν ναοῖς ἀναστρεφόμενοι.) Huc Plutarch. de Fortuna Romana p. 325.: χῆνες ἱεροὶ περὶ τῶν ναῶν τῆς Ἑβραίας ἐτρέφοντο θεραπεύοντες τὴν θεόν. Petron. Sat. c. 136.: *vix ad casae hostiolum praecesserat, quum ecce*

*tres anseres sacri, qui, ut puto, medio die solebant ab anni diaria exigere, impetum in me faciunt, etc. et c. 137.: Occidisti Priapi delicias, anserem omnibus matronis acceptissimum. Auctor Queroli p. 27.: Hosne tu olores esse narras? ego in sacellis proxime anseres inspexi multos: neminem vidi cygnum. Cum quibus locis conf. Liv. L. V. c. 47., Columell. L. VIII. c. 13., Gisb. Cuperi Harpocrat. p. 54. et Spanhem. de Praest. et Usu Num. T. I. p. 306. Adde Perizon. ad Aelian. Var. Hist. L. V. c. 17. ad illa verba: τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸν στρουθὸν —. et Taubmann. ad Plaut. Bacchid. Act. 1. Sc. 1. v. 35. ad voc. *Turturam*.*

5) στεγανόπους) Hesych.: Στεγανόποδες. ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδατι τρεφόμενοι καὶ διατρέβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανοὺς, ἧτοι δέρματι ἐνεπιλημμένους. Ad quem locum videndus Alberti.

6) ἀνατροφὴν παίδων.) Sic cum Reiskio scripsi pro vulg. ἀναστροφὴν π.

7) ὅτι μὴ εἶπεν ἐν ὕδατι —) Praepositionem ἐν post εἶπεν cum Reiskio addidi. ὅτι μὴ est pro εἰ μὴ, nisi. Postea pro τεθνήξασθαι ex Codice B scripsi ἀποτεθνηκέναι in praeterito, quia supra legitur: ὁ Σύρος ὄνειρον ᾤρισε ἀποβεβηκότα —.

Cap. LXXXIV.

1) περὶ τῆς αὔριου) Sic cum Reiskio scripsi pro περὶ τὴν αὔρ.

2) μεγάλα καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ποιοῦσι;) Verba καὶ τὰ κακὰ a me ex Codice B adiecta sunt; et sic quoque Interpres: *magna et bona et mala inducunt*.

3) τὸ καλλιμάχαιον ἔχει;) Post ἔχει deleui articulum τὸ, ut supervacaneum. Postea pro μικροῖς et μικρὰ, ut vulgo erat, dorice scripsi: μίκκοις et μίκκο. Sic enim Ety-

mologic. M. hunc versum nobis servavit in vocabulo *Μίκκος*: *Μίκκος σημαίνει τὸν μικρόν, Καλλιμαχος: τοῖς μίκκοις μίκκα διδύσει θεοί.* Huc pertinet etiam Gregor. Episcop. Corinthi Lib. de Dialectis. II. de Dorica. §. XCIX.: *τὸ μικρόν μίκκόν λέγουσιν. ὡς Θεόκριτος — — "19', ᾧ ξένε, μίκκόν ἄκουσον τῆδ' ἐθών. —* ubi vid. Commentatorem. Conf. etiam Fischleri Animadverss. ad Gramm. Gr. Velleri Vol. I. p. 192. sq. Porro Suidas penacuit *μίκκος*, uti et auctor Etymologici M., quos sequutus sum. Ceterum hic versus invenitur in Rich. Bentleyi editione Fragmentorum Callimachi 179.

4) *ταῦτα μὲν οὖν, ᾧ τέκνον*) Illud *οὖν* ex Codice A in textum recepi. Sic etiam in fine secundi libri: *ταῦτα μὲν οὖν —*. et in fine tertii libri: *ταῦτα μὲν δὲ —*.

AD LIB. V. Prooem.

1) *πάνυ ῥάδιον*) Ante *ῥάδιον* cum Reiskio delevi *αὖ*, pro quo Codex B habet *τάχιον*.

2) *αἰσχύοιτο*, —) Pro vulgato *αἰσχύνεται* Codicem B sequutus scripsi *αἰσχύοιτο* in optativo, ob praecedens *ἄν*. Eadem de causa paullo post mutavi *ἔχει* in *ἔχοι*, ut idem Codex B habet.

3) *φιλάς τὰς ὑποβάσεις*) Articulum *τὰς* ex Codice B posui pro vulgato *τε*.

4) *θεωμένων τύχας*) Post *θεωμένων* cum Reiskio delevi *ἡμῶν*, ut superfluum. Etiam Cornarius id omittit.

5) *αὐτῷ σοι προσφωνθέν*) Pro vulgato *ταῦτά* correximus *αὐτῷ*, ut Reiskius quoque iam voluit.

Somn. III.

1) ὄγκον εὐεξίας,) Vulgo: οἶκον ε. Legendum est: ὄγκον ε. Vid. Reisk. ad h. l.

Somn. IV.

1) — λιβανωτῶ —: ἀσεβείας ἐάλω;) Conf. Geoponic. L. XI. c. 15.

Somn. V.

1) — ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ) Perperam legebatur: ἡθμόν —. Nos cum Suida, qui hinc sua decerpit, et Codice B scripsimus ἡθμοῦ. In quo tamen posteriori scriptum est: ἡ ἡμοῦ. Ex ΗΘΜΟΥ autem facillime fieri potuit ΗΘΜΟΥ. Suidas ita habet: ἡθμός. Δουλιστής. καὶ μὲν τοι καὶ διακρίθῃν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ. Nosirum praeterca locum iam Toupius (Emendd. in Suidam T. I. P. II. p. 260. et seq.) et Reiskius emendavere. Statim post pro τὸ νάπι ἔπινεν, ut vulgo scriptum erat, ex Codice B edidi τὸ σίγητι πίνειν. Nam σίγητι legitur et initio huius Somnii, et in Suida in vocabulo ἡθματα, ubi haec leguntur: ἡθματα. ἡχνη — ὄρμας. — ἡθμός. τὸ δὲ σίγητι διακρίθῃ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἡθμοῦ. Confundit Suidas ἡθμός et ἡθμός. Et ad infinitivum πίνειν supple ἔδοξε.

Somn. VII.

1) ἔτυχε δὲ αὐτῷ δίκη οὔσα) αὐτῷ ex Codice B inserui. Sic enim supra Somn. V.: ἔτυχε δὲ αὐτῷ δίκη οὔσα —.

2) εἰκίσε τῷ τοῦ ἔλους λόγῳ,) Pro εἶδους, ut vulgo legebatur, ex Codice B dedi ἔλους. Nimirum quod sequitur ἐέλων accipiendum est pro ἐλεσσέλων (vel ἐλειοσέλιον),

apium aquaticum. Sic Homerus Iliad. II. 776.: — ἑλεό-
 θρεπτόν τε σέλιον. Conf. Theophrast. Hist. Plant. L. VII
 c. 6. ibique Commentat. ad voc. Σέλιον. Ceterum ad ver-
 ba, quae praecedunt: Ἐδοξέ τις ἐν Νεμέα — ἢ ἔλος, per-
 tinet Trillerus, qui in Observatt. Critic. haec scribit:
Haec sane ineptissima et obscurissima iure videntur,
quid enim maxima illa palus huc faciat et quam-
nam emphasis, aut sensum saltim, hic habeat, prorsus
nescio. Quare vix dubitem, quin scribendum fuerit:
 ἐν ᾧ παμμέγεθες ἢ σέλιον, *in q̄to agro ingens apii copia*
erat. Probabilem vero hanc nostram esse coniecturam,
sequentia verba mox clare, nisi fallor, evincunt: καὶ
ἀγὲν ἐπέκεισε τῷ τοῦ εἴδους λογ. — κικῶντας στεφανοῦσθαι. Nul-
lus enim prorsus horum, et antecedentium, verborum,
nexus, nisi quid de apio praecessisse supponamus, quod
omnium optime et commodissime in voce ἔλος latere po-
tuisse mihi, ut iam dixi, verisimillimum videtur. Ni:
hil tamen arroganter pronuncio. In his nos Trillero con-
sonare non possumus.

3) — Νεμέα —) Lucian. de Gymnasio c. 9.: Σόλ.
 Ὀλυμπιάσι μὲν στέφανος ἐκ κοτίνου, Ἰσθμοῖ δὲ ἐκ πίτυος, ἐν Νεμέα
 δὲ σελίνων πεπλεγμένος. Πυθοῖ δὲ μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ παρ'
 ἡμῶν δὲ τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς μορίας. Hygin.
 Fab. p. 147. ed. Staveren.: *At draconem Adrastus et*
ceteri occiderunt, et Lycum pro Hypsipyle deprecati sunt,
ludosque puero funebres instituerunt, qui tertio quoque
anno fiunt, in quibus victores apiaciam coronam acci-
piunt. Ad quem locum vide Commentatores. De Ne-
 meorum corona copiosissime disputavere Servius ad Vir-
 gil. Eclog. VI. v. 68. et Hadr. Iunius Animadverss. L.
 IV. c. 21. Conf. etiam Commentator. ad Theophrast.
 Hist. Plant. L. VII. c. 6. ad voc. Σέλιον. et Polyaen.
 Strateg. L. V. c. 12. p. 487. ed. Maasvicii.

Somn. VIII.

1) Ἔδοξε τις — κναφάλων: —) Ex hoc loco descripsit sua Suidas: Γνάφαλοί. Ἔδοξε τις ἐν τῇ τύλῃ πυραύς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων, καὶ παιδάριον ἐγέννησεν ἄρξεν. Πτίλων τῶν ὑπὸ γνάθῳ κειμένων. Ad quem locum conf. Lamberti Bos Animadverss. ad Suidam et Toup. Emendatt. in Suidam P. I. p. 106. Ad nostrum locum pertinet etiam Iul. Pollux L. X. Segm. 40.: ἐν δὲ τῷ Ἀντιφάνους φάωνι καὶ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὐρεῖν, τὰς τύλας, στρώματα, κλίνας ὥστερ καὶ παρὰ Σαπφοῦ. — ubi vid. Commentat. ad vocem Τύλη.

Somn. IX.

1) — Ἀσκληπιῶ — ἀλεκτρυῶνα —) Conf. Iusti Godofr. Gunzii et Io. Fr. Gottl. Nichteri Dissertation. de Δαδουχίαις in Sacris Aesculapii. Lipsiae 1737. (in Ackermanni Opusculis p. 78. seq.) et Dan. Vink M. D. Amoemitatt. Philologicomedicc. p. 69. et seqq.

Somn. X.

1) — ἀπολωλέναι:) Sic lego in activo. Antea erat: ἀπολωλέναι. Nostram lectionem confirmat etiam Codex B. Ad proximum vocabulum, quod antecedit: δικαίωματα, pertinent Basilic. L. II. Titul. 2.: Δικαιώματα ἔστι καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς δίκης συμβαλλόμενα πρόσωπα. et postea: αἰτίαι μὲν ἐξ ὧν τὸ πρᾶγμα συνίσταται, δικαίωματα. — Porro Isocrates in Archidam. §. 8. extrem. δικαίωματα dicit pro δικαιολογίας. Conf. etiam Harpocration: Cornarius hunc locum sic vertit: *Visus est sibi quis iniuriarum accusatus literas ac libellos iustificationis suae perdidisse, etc.*

Somn. XI.

1) ἀπὸ τῆς σελήνης) Vulgo τῶν, pro quo scripsi τῆς, ut et uterque Codex habet.

Somn. XII.

1) ἐν ἐνὶ χορίῳ, ὡς λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες, περιέχεται τὰ βρέφη.) Vulgo legebatur χορίῳ. Ego cum Reiskio scripsi χορίῳ, per o parvum. Assentitur nobis etiam Interpres nostrum locum sic vertens: *Nam in una pellicula secunda appellata aiunt medici contineri infantes ac fetus in utero materno.* χορίον enim est illud involucrium, quo fetus in utero materno involvitur. Hesychius: χορίον, τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας, subaudi τοῖς βρέφεσι. Conf. Suid.; Casp. Hofmanni Var. Lect. L. VI. c. 29.; Henr. Stephan. in Dictionario Medico, locis diversis; Foesii Oeconomiam Hippocratis p. 411. et omnino Medicos Veteres, imprimis Theophilum Protospatharium de Corporis Humani Fabrica L. V. p. 898.

Somn. XIV.

1) ἐν ἄλλῃ) Vulgo: ἄλλῃ, pro quo ex Cod. B scripsi ἄλλῃ. Ad verba, quae praecedunt: ἀπεδήμησε μακρὰν ἀποδημίαν, conf. Lucae Evangel. XV. 13. et ibi Wetsten.,

Somn. XV.

1) ὁ σίδηρος ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτοῦ γενομένου ἰοῦ φθίρεται.) In hunc ordinem haec verba redegi, quum antea legeretur: ὁ σίδηρος ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἰοῦ γενομένου φθ. Reiskius mecum sentit.

Somn. XVI.

1) ἀγγαρεία περιπτεσῶν) Vulgo ἀγκαρεία, quod mutavi in ἀγγαρεία; sic enim ubique scriptum inveni. Conf. Wetsten. ad Matth. V. 41. Sic etiam paullo post scripsi ἀγγαρείας pro ἀγκαρείας.

2) ἐντυχῶν τῇ βασιλεῖ) Cornarius vertit: *cum rege colloquutus*, — Ἐντυγχάνειν Graeci dicunt *adire Imperatorem ac preces ad eum deferre*, quod plerumque fiebat scripto. Itaque melius vertere debnerat: *libello Imperatori oblato angariae onere liberatus est*. Illi autem libelli precum plerumque hoc modo incipiebant: Δέμεθα σου τοῦ κράτους κ. τ. λ. Conf. Henr. Vales. ad Eusebii Pamph. Antonin. Piam. Ecclesiastic. Historiae L. IV. c. 12. T. I. p. 158. edit. Reading., item ad Theodoret. Episcop. Cyri Eccles. Histor. L. I. c. 4. et ad Sozomeni Histor. Eccl. L. VI. c. 5. in Ioviano; Eliae Creten-sis Commentar. in S. Gregorii Nazianzeni Orat. VI. ad illa verba: — λατρείαν ταύτην ἡμῶν καὶ ἔντευξι. et Du Fresn. Glossar. Gr. T. I. p. 389. in vocabulo Ἐντευξις.

Somn. XVII.

1) τῆς οἰκίας) Sic legendum, non οἰκίας, ut antea erat.

Somn. XVIII.

1) κειθαλές τὸ φυτόν) Geoponic. L. XI. c. 1.: Δένδρα κειθαλή ἐστι, μηδέποτε φυλλοβόρουντα ἐν τῷ χειμῶνι, ἰδ'. φοῖνιξ, κίτριον, στρόβιλος, δάφνη, ἑλάϊα, κυπάρισσος, κερατέα, πίτυς, πρίνος, πύξος, μυρσίνη, κέδρος, ἰτέα, καὶ ἔρικευθος. Conf. Theophrast. Hist. Plant. L. I. c. 15., Varron. de R. R. L. I. c. 7. et J. Allatium in Eustathii Hexaemeron. Ad verba, quae sequuntur: καὶ τῇ Ἀθηνῶν ἀνακείμενον, conf. Geoponic. L. IX. c. 1.: Περὶ ἐλαιῶν.

2) φρόνησις — ἡ θεός.) Villoison. Anecd. Graec. T. I. p. 3.: Ἀλληγορικῶς δὲ, ὡς ἐν ὀλίγῳ πολλὰ συνελεῖν, Ἀθήνη, ἡ φρόνησις ἐκ Διὸς δὲ, διὰ τὸ ἐκ τοῦ νοός. Ζεὺς γὰρ καὶ ὁ νοῦς ἐκ κεφαλῆς, διὰ τὸ ἐκεῖ λογιστικόν, οὗ πρροβολή ἡ φρόνησις. Por-

phyl. de Antro Nymph. c. 32.: Ἀθηνᾶς μὲν γὰρ τὸ φυτόν· φρόνησις δὲ ἢ Ἀθηνᾶ. ubi vid. Commentat.

Somn. XIX.

1) συνανατέλλειν) Sic scripsi in praesenti pro vulgato συνανατελεῖν. Statim enim post sequitur tempus praesens συντρέχειν. Proximum verbum ἀπήγγελα cum Aldo scripsi. In Rigaltii editione perperam impressum erat: ἀπηγγελα.

Somn. XX.

1) φανόν) Timaeus: λαμπτήρ. φανός. ubi vid. Ruhniken. Ad hunc locum facit etiam Galeni locus, quem ex Glossis eius Hippocraticis describam: λαμπτήρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανόν ὀνομάζουσιν· ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νόσων τῷ μείζονι· παρὰ μέντοι τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τοῖς Ἀττικοῖς, ἐν ᾧ ξύλά τε κατεκαίετο παρέξοντα φῶς· ἀλλὰ καὶ αἱ δᾶδες, καὶ ὁ λύχνος ἔστιν ὅτε λαμπτήρ ὀνομάζεται. Conf. Wetsten. ad Joann. XVIII. 3. ad illud vocabulum φανῶν; Maasvicium ad Polyæn. Strateg. p. 30. et Casaubon. ad Athenacum L. XV. c. 18. Quae proxime sequuntur verba: τοῦτον, ὅνπερ λαμπτήρα καλοῦσι, a me uncis inclusa sunt, ut glossema. Confirmat hoc etiam Ruhnikenii auctoritas, qui ea contextu eiici iubet.

2) καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ) Articulum τῷ ex Codice A in serui. Codex B ita habet: καὶ τούτου τὸν διττὸν τρόπον.

Somn. XXI.

1) ἐπὶ κύκλῳ τρίποδος) Pollux L. X. c. 23.: τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἐπίθημα κύκλος καὶ ὄλμος. Ammian. Marcellin. L. XXIX. p. 387. et seq.: *Et prior Hilarius, „Construximus, inquit, magnifici iudices, ad cortinae simi-*

litudinem Delphicae diris auspiciis de laureis virgulis infaustam hanc mensulam, quam videtis: et imprecationibus carminum secretorum, choragiisque multis ac diuturnis ritualiter consecratam movimus tandem: movendi autem, quoties super rebus arcanis consulebatur, erat institutio talis. Conlocabatur in medio domus emanatae odoribus Arabicis undique, *LANCE ROTUNDA PURE SUPERPOSITA*, ex diversis metallicis materiis fabrefacta: cuius in ambitu rotunditatis extremo elementorum viginti quatuor scriptiles formae incisae perite, diiungebantur spatiis examinatae dimensis. —

2) καὶ εἰκὸς (vel εἰκός) τὸ σχῆμα τῆ νήσου.) Pro εἰκός Rigalt. Editio habet: κύκλος. Sed in utroque Codice et Aldo legitur: εἶκος, quod ego mutavi in εἰκός. Quae quia sincera lectio sit, nemo dubitare potest. Hunc locum sic verto: *Nam aqua eum circumfluebat, et disci (κύκλου) figura similis erat insulae.*

Somn. XXII.

1) — ὁ ἀσκὸς γ. κ. ὑγροῦ ἐστὶ δευτικὸς.) Conf. Matthaei Evangel. IX. 17. et Commentatores ad Petronii Sat. c. 34. ad illa verba: *amphorae vitreae* —.

Somn. XXIII.

1) — τοῦ οὐρανοῦ ἀστέρα ἐκπεσεῖν.) Vulgo: ἀστέρας. Nos cum Cornario ac Reiskio scripsimus ἀστέρα in singulari, propter ea, quae sequuntur.

2) Ὅ μὲν οὖν πεσὼν ἀστήρ ἐστ. —) Conf. Nostrum supra L. II. c. 9. not. 6. et c. 36. not. 14. et Gilberti Wakefield Silv. Critic. P. V. p. 43. ad Matth. C. XXIV. v. 29.

SOMN. XXV.

1) *καιομένην*;) Interpres: *ardentem*. Sed quid hīc *καιομένην* faciat, equidem non intelligo. Nam certe deleto hoc verbo oratio melius habet. Et abest *καιομένην* a Codice B. Si qui tamen in eo fortasse veram lectionem latere putet: mutare licet *καιομένην* in *κειμένην*. Ceterum ad id, quod proxime antecedit, pertinet Wetsten. ad Epistol. ad Hebr. IX. 4. ad voc. *στάμνος*.

2) *δούλου δημοσίου*;) Harpocratio: *Δημόσιος, Δημοσθένης Φιλιππικοῖς: Δημοσίους λέγουσι τοὺς τῆς πόλεως δούλους. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου: Ἄνδρωτος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως.* Ad quem locum vide Commentatorem. Petron. Sat. c. 97.: *Dum Eunolpus cum Bargate in secreto loquitur, intrat stabulum praeco cum SERVO PUBLICO*, — Conf. etiam Koen. ad Gregor. Episc. Cor. Lib. de Dialectis: de Dial. Ion. ad illa verba: *καὶ τὰ δημόσιον, ἐπιδήμιον.* Et *δήμιαι* Theodoro (Tom. III. p. 730. edit. Schulzii) dicuntur milites Romani, qui Christum in crucem egerunt. Vide etiam Achill. Tat. L. VIII. c. 8.

3) *ὑπὸ δημοσίου δέ*;) Pro vulgata *ἐπὶ* ex Codice B scripsi *ὑπὸ*.

SOMN. XXVII.

1) *ἔστία, ἢ ἐπὶ* —) Vulgo: *ἔστία. ἦν ἔ.* Aldus legit *ἦν*, et sic quoque Interpres: *focus ipse, quem* —.

SOMN. XXVIII.

1) *εἶτα δὲ μετέδοξεν αὐτῷ*) Vulgo *μεταδόξαν*, pro quo ex coniectura scripsi *μετέδοξεν*, ut melius.

SOMN. XXX.

1) *φάναι*;) Rigaltius habet: *φαίνεται* * [*λέγειν*], pro quo cum Reiskio correxi *φάναι*. Illud *λέγειν* autem unctis

inclusum abest ab utroque Codice et Aldo. Ad verba, quae antecedunt: *κύειν, ἤδη τ' ὠδινειν, και ἐγγύς τοῦ τεκεῖν* —, conf. Goens. ad Porphy. de Antro Nymph. c. 25.

2) *καὶ μὴν γενομένην ῥαόνως μὴ τέλεον ὑγιᾶναι:*) Ante γενομένην legebatur *μὴ*, quod mutavi in *μὴν*. Poscit id sensus verborum. Postea pro *ῥαόν ὡς*, ut vulgo erat, coniunctim scripsi *ῥαόνως*, ut iam Reiskius voluit. Cum hoc loco conf. Nostrium infra Somn. LXXI. not. 2.

3) *τὸ δὲ καλὸν παιδάριον ἦν ὁ θάνατος, ὅστις αἰρετώτερος ἦν*) Hinc imploratio mortis in Epigrammate vetusto e lapide, quem Goens Romae olim visum e Collectaneis MSS. I. Scaligeri Bibl. L Bat. descripsit:

ΗΛΘΕΣ. ΕΜΟΙ, ΖΩΗΣ. ΓΑΤΚΕΡΩΤΕΡΕ.

ἜΣΕ Μ'. ΛΠΕΛΥΣΕΣ

ΝΟΥΣΩΝ. ΚΑΙ. ΚΑΜΑΤΩΝ. ΚΑΙ. ΜΟ-

ΓΕΡΑΣ. ΠΟΔΑΓΡΑΣ.

ΑΤΡΗΑ. ΑΜΦΙΚΤΥΩΝ. ΕΤΟΣ. ΑΓΩΝ. Ω.

Conf. van Goens ad Porphy. de Antro Nymph. c. 18. p. 18. ad illa verba: *πεποιήνται ἤδη τὸ μέλι καὶ θανάτου σύμβολον· διὸ καὶ μέλιτος σπουδὴν τοῖς χθυσίοις ἔθουον. τὴν δὲ χολὴν ζωῆς. ἦται δὲ ἠρόνης αἰνιτιτόμενοι ἀποθνήσκειν τὸν τῆς ψυχῆς βίον, διὰ δὲ πικρίας ἀναβιάσκεσθαι. ἔθεν καὶ τοῖς θεοῖς χολὴν ἔθουον· ἢ ὅτι ὁ μὲν θάνατος λυσιπόνος, ἢ δ' ἐνταῦθα ζωὴ, ἐπίμοχθος καὶ πικρῆ.*

Somn. XXXI.

1) *μισθωτής:*) Pro vulgata *μισθῶν τῆς* cum Reiskio scripsi *μισθωτής*. Statim post pro *εἰς αὐτὸν περιστάσεως* correxi *εἰς τοσοῦτον περιστάσεως* —. Sic Noster supra L. IV. c. 47.: — *εἰς τοσοῦτον πενίας, ὥστε* —. In fine huius Somnii verbum *βαίνειν* Cornarius vertit: *coire*. Recte. Nam *βαίνειν* h. l. idem significat, quod Syracusane dicitur *βατεύειν*,

i. e. *ἀχεύειν*, *coire*. Conf. Scaliger. ad Varron. de L. L. IV. p. 64.

Somn. XXXII.

1) *διέπνευσεν αὐτῷ πάντα τὰ τῶν πραγμάτων ἡμερῶν πέντε καὶ πενήκοντα.*) Pro *διέπνευσεν* Reisk. vult: *διέπνευεν*, quod mihi quoque magis placet quam vulgata. Postea pro *τὰ τῶν πραγμάτων* idem mavult: *τὰ πρῶματα*. Sed *τὰ τῶν πρ.* non plane reiciendum videtur. Denique ad interrogationem: *cur intra 55 dies?* nihil aliud respondere possum, quam: quod intra ipsos tot dies illi omnia negotia annihilata sunt.

Somn. XXXIII.

1) *ἔζοντας τοὺς περὶ τὸν ἀρχὸν τόπους κατ.*) Vulgo: *ἔζοντα* (pro quo Aldus: *ἔζοντα*) *τοὺς περὶ τὸν ἀρχαῖον ὀμφαλὸν τόπους κατ.* Nos Reiskii auctoritatem sequimur.

2) *φάρμακον θαλάσιμον ἐκὼν ἔπιεν, οὐχ ὑπομένων* —) Ita cum Reiskio lego ac distinguo. Antea hoc modo: *φ. θ. ἐκὼν ἔπιεν οὐχ ὑπομένων* —. Quod ad *φάρμακον θαλάσιμον* attinet: conf. Nostrum supra L. II. c. 64. not. 1.

3) *καὶ ἐκλύθη θάττον*) In Rigaltii editione *ἐκκαύθη* impressum erat. Nos ex Aldo scripsimus: *ἐκλύθη*.

Somn. XXXV.

1) *ἀπ' αὐτῆς δρεπόμενος*) Pro vulg. *ἐπ'* cum Reiskio scribendum erat *ἀπ'*.

Somn. XXXVI.

1) *ἐκβάλλεσθαι τοῦ γυμνασίου*;) Post *ἐκβάλλεσθαι* cum Reiskio eieci verba: *τῶν οἰκείων καὶ*, ut inepta.

Somn. XXXVIII.

1) — κόπρον σὺν ἄρτω ἐσθίειν) Aëtius I. II. περὶ ἀνθρω-
πείας κόπρου. ῥβ.: διήτα δὲ τὸ παιδίον, οὗ τὴν κόπρον ἔμελλε λή-
ψεται, καθάπερ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ θερατεύσας ἐδίδαξεν, ἐπὶ θέρμων
ἐδωδῆ, τούτων δὲ τῶν συνήθως ἐσθιομένων μετ' ἄρτου καλλίστου.
ἐδίθου δὲ καὶ οἶνον πίνειν παλαιόν.

Somn. XXXIX.

1) ἐπὶ τῇ κεφαλῇ) Sic cum Reiskio scripsi pro vulg.
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν.

2) κατὰ τὸ Ὀμηρικόν:) Vide Homer. Iliad. V. 429.
Conf. etiam P. Moll. ad Long. Pastoral. p. 57. Pro vul-
gata παρὰ ante τὸ Ὀμηρικόν correxi κατὰ, quod sententia
postulat.

3) ἢ τε παιδοποιία τὸ ἄδ.) Vulgo: αἴ τε παιδοποιίαι. Nos
scripsimus ἢ τε παιδοποιία in singulari, propter ea, quae
antecedunt, et quia verbum ἐσήμικεν in singulari sequitur.

Somn. XLII.

1) Ἐδίξε — φαγόντες διάδοχοι τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς ἐγένε-
ναιτο.) Conf. Nostrum supra L. I. c. 70. Huc pertinet
etiam Achmes c. 87.: Ἡ σὰρξ ὅλη εἰς πάντα πλοῦτον καὶ χρυ-
σὸν διακρίσται. Ἐάν τις ἴδῃ, ὅτι ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπλεόνασε: χρυ-
σὸν καὶ πλοῦτον ἀναλόγως τῆς σαρκὸς κτᾶται. Ἐάν δὲ ἴδῃ τις, ὅτι
κρέα ἀνθρώπου μετέλαβεν: ἐκ λαιδορίας πλουτήσει ἀναλόγως τοῦ
πλήθους, οὗ ἔφαγεν. Ἐάν τις ἴδῃ, ὅτι ὄπτοῦ κρέατος ἀνθρώπου
μετέλαβεν: ἐκ τόκου πλοῦτον ἄδικον κτᾶται. Conf. etiam Ioann.
Apocalyps. XVII. 16. et Paul. Epistol. II. ad Corinth. XI. 20.

Somn. XLIII.

1) τὸν Δία, ἢ τὸν δαίμονά γε) Sic cum Reiskio dedi pro vulgata τὸν διὰ τὸν δαίμονά γε —. Paulo post pro ἀποσπασμένη in dativo, ut vulgo legebatur, scripsi ἀποσπασμένη in nominativo; redit enim ad ἀδελφή, non ad ψυχῆ.

Somn. XLV.

1) καὶ τὸ ἑαυτοῦ βρέφος τεθλαῖσθαι;) Vulgo legebatur τεθλαῖσθαι, pro quo Reiskius vult τεθονῆσθαι. Nos cum Iacobo de Rhoer legimus τεθλαῖσθαι in Otio Daventr. c. 15. haec scribente: *Locus sine dubio est corruptus. Dicitur paneratiastes peperisse et infantem comedisse, ideoque inferior factus esse, quia non viri, sed mulieris opus sustinere visus fuerat. An ergo mulierum opus infantes devorare? Reliquit Artemidorus τεθλαῖσθαι, ubera prae buisse. Hoc mulieris opus, et parenti convenit. Si scripturam consideres, facillime voces illas confundi potuisse animadvertes.*

Somn. XLVI.

1) τὸ ὑπ' αὐτῆς γενναῖσθαι) Pro αὐτῆς vulgo legebatur αὐτοῦ.

Somn. XLIX.

1) ἐθριμαῖχθε, καὶ προσδεθεὶς ξύλῳ ἐβρώθη ὑπὸ ἄρκτου;) Ante προσδεθεὶς cum Cornario ac Reiskio particulam καὶ inserui. Iste homo deligatus est ligno, stipiti, i. e. cruci. Nam malefici in amphitheatro ad crucem deligabantur, ut in ipsa cruce a bestiis lacerarentur. Conf. Euseb. Eccl. Hist. L. V. c. 1.; Sueton. in Nerone c. 29. et Commentator. ad Martial. Epigr. VII. ad illa verba: *Pectora prae buit urso —.*

Somn. L.

1) εἰς τὴν οἰκίαν ἀποστρέ.) Sic legendum, non, ut vulgo, οἰκίαν.

Somn. LI.

1) χρονιωτέρα γενομένη) Pro vulg. γινόμενη cum Reiskio correxi γενομένη in aoristo. Postea in fine huius somnii cum eodem scripsi πορείαν pro vulgata πορίαν.

Somn. LIII.

1) τὴν ἐμπλέκουσαν αὐτῇ Σεράπαιναν) Vulgata bene habet. Ἡ ἐμπλέκουσα α. Ἱ. idem est, quod ἡ ἐμπλέκτρια.

2) ἰμάτια αὐτῆς χρῆσασθαι παρ' αὐτῆς) Pro vulgato χρῆσθαι cum Reiskio scripsi χρῆσασθαι, *mutuari*.

Somn. LV.

1) παιδῶν στάδιον) Sic cum H. Valesio (Emendd. L. III.) ac Reiskio legendum est, non, ut vulgo, παίζων στάδιον —. Erat enim duplex certamen: puerorum et virorum.

Somn. LVI.

1) ἀπολλυμένης) In Rigalt. Edit. vitiose legitur: ἀπολλομένης.

Somn. LVII.

1) σπλάγχνα τὸν παῖδα;) Conf. Nostrum supra L. I. c. 55. not. 7. et c. 44. Huc faciunt etiam Paul. Epistol. ad Philemon. v. 10. 12. et 20.: Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον. — Σὺ δὲ αὐτὸν, ταυτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβεῖ. — Ναι, ἀδελφέ, ἐγὼ

σου ἀνάμην ἐν κυρίῳ ἀνάπαυστόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ; Eumath. de Ism. et Ism. Amor. I. VI. p. 225. ed. Gaulm.: —, καὶ τὰ σπλάγχνα κατεδηδύκει μου —. et Philostrat. de Vit. Sophist. L. II. c. XXVII. Hippodrom. §. 3.: ἀξιούσης δὲ καὶ τὸν Ἰπτόδρομον τῆς Ἑλλάδος αὐτίκα παριέναι, οὐκ ἐπαποδύσσομαι, ἔφη, τοῖς ἐμυτοῦ σπλάγχχοις“. Conf. etiam Gilbert. Wakefield Silv. Critic. P. IV. p. 213.

Somn. LVIII.

1) ἐπὶ μακρῶς) Sic legendum pro vulgata ἐπὶ μακρῶς. Eodem modo inferius correximus μακρῶς pro μακρῶς. Et post ἀποθεμένων cum Reiskio scripsi αὐ̄ pro αὐτῶν, ut libri habebant. Ad nostrum locum pertinet Glossar.: Κάροδος, *malta*.

Somn. LIX.

1) τοῦ λεγομένου ἀκοντίου καὶ εἰς τὸν πόδα) Particulam καὶ de meo adieci. Nam construe: δηχθεὶς καὶ σφακελίσας ἀπέθανεν. Ad hunc locum faciunt Galen. ad Pisonem c. 8.: Ὁ δὲ ἀκοντίας ἐκτείνας ἑαυτὸν πάνυ, καὶ ὥσπερ τι ἀκάντιον ἐφωλόμενος τοῖς σώμασιν.; Scholiast. Nicandri ad Theriac. v. 431.: Ἀκοντία δὲ, οἱ κατὰ τὰ ἀκόντια διατρέχοντες. Καὶ ἄλλα δὲ ζῶα εἰσὶν ἀκοντία καλούμενοι, διὰ τὸ δρῆζν ὥσπερ τὰ ἀκόντια.; Isidor. Origin. L. XII. c. 4.: *Exsiliunt in arbores, et dum aliquod animal obvium fuerit, iactant se super illud.* et Plin. Hist. Nat. L. VIII. c. 23.: *Iaculum ex arborum ramis vibrari: nec pedibus tantum pavendas serpentes, sed et missili volare tormento.* Conf. etiam Aelian. II. N. L. VI. 18. VIII. 7. et 13.; Lucan. L. IX. v. 822.; Hesych. in voc. Ἀκοντία. et ad h. l. Tourp. Emen-datt. in Hesych. Vol. IV. p. 66.; Etymolog. Magn. in voc. Ἀκοντία.; Michael. Apostol. Proverb. Centur. XV.

Prov. 56. et Aldrovandi Histor. Serp. p. 253., ut alios omittam,

Somn. LX.

1) ἀθλίως) In Rigaltii edit. legitur: ἀθλίως, et sic quoque Interpres: *misera mater*. Ego ex Aldo ἀθλίως in textum recepi.

Somn. LXI.

1) τομῆ χρησάμενον ἐφ' αὐτοῦ.) Sic ex coniectura scripsi, idque iure, ut omnibus hunc locum attente legentibus apparebit. Conf. infra Somn. 94. Vulgo libri ita habebant: τομῆ χρησάμενος ἐκ' αὐτοῦ.

Somn. LXII.

1) ἀνιπτόμενος οὐκ ἔχειν) Ante οὐκ cum Reiskio expunxi particulam ὡς.

Somn. LXIII.

1) καὶ εἰς τὴν φύσιν αὐτῆς ἐπικλωμένους π.) Cornarius vertit: *et in naturam ipsius refractas* —. Non male; modo vox *naturam* accipiatur pro *vulvam*. Nam φύσις saepe eam partem significat, qua feminae censentur. Ut in Eclogis ex Libro Diodori Sicul. XXXII. Eclog. I.:—, Καλλὸ δ' ὄνομα. Αὕτη τὸν ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποδειγμένον ταῖς γυναιξὶ πόρον ἀτρητον εἶχεν' παρ' αὐτὸν δὲ τὸν καλούμενον κτένα, τόπου συριγγωθέντος ἐκ γενετῆς, τὰς περιπτώσεις τῶν ὕγρῶν ἐξέκριεν. Deinde ἐπικλωμένους, *refractas*, i. e. *se reflectentes*. Conf. Gilbert. Wakefield Silv. Critic. P. III. p. 141.

2) αὐτῆ) Sic scribendum erat pro αὐτῆ, ut antea libri habebant. Quae paullo post sequuntur verba: εἰ-
την διεχρήσατο, Kuster. profert in libro, qui inscribitur:

De Verbis Graecorum Medicis Commentationes Kusteri, Clerici etc. p. 94. Conf. etiam Albert. ad Hesych. in voc. Διαχρώμενοι.

3) τὸν δὲ ἐπ' αὐτὴν μόρον) Pro ἐπ' αὐτὴν Reiskius vult ἐπ' αὐτῆ. Sed vulgata mihi melior videtur esse. Nam δ ἐπ' αὐτὴν μόρος est, nisi fallor, mors, quam illa ipsa sibi conscivit, der Selbstmord. Quod sequitur verbum ἐκτεφυκότα cum Reiskio scripsi pro vulgato ἐμπεφυκότα.

Somn. LXIV.

1) — οἱ χιτῶνες) Malim: ὁ χιτῶν, in singulari. Nam de una tantum tunica hic sermo est.

Somn. LXV.

1) λάσιον εἶναι πυκνῶν πάνυ τριχῶν) Hesych.: Λάσταυροι. εἰ περὶ τὸν ἔρῃον δασεῖς, καὶ πόρνοι τινὲς ὄντες. ubi videndus Alberti. Ad vocabulum, quod statim sequitur: αἰφιδιον, conf. Wetsten. ad Luc. XXI. 34.

Somn. LXVI.

1) καὶ θύειν ἀποτροπῆ τῶ θεῶ.) Sic lego, et sic etiam Interpres expressit: *et deo malorum depulso ac diras amolenti sacrificare.* Vulgo in libris erat: κ. θ. ἀποτρόπαια τ. θ. Conf. Harpocration. in vocabulo Ἀποτροπῆς, et ibi H. Valesium. De more antiquo sacrificandi θεοῖς ἀποτροπῆς ad avertenda insomnia, vel quae insomniis portenta, vide Desider. Heraldī Adversarior. L. II. c. 6. p. 94. et seqq.

Somn. LXVII.

1) ἦν ἕρως ἑταίρας αὐτῷ, ἦν οὐδενὸς —) ἑταίρας cum Cornario ac Reiskio scripsi pro vulgata ἑτέρας. Et ante οὐδενὸς cum posteriore inserui ἦν.

2) ἐπίμωμος, οὐ διὰ τὸ γένος μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ —) Sic Reiskius emendavit; quum antea legeretur: — διὰ τὸ γε-
νόμενον, —. Pro αὐτοῖς ante ἐπίμωμος Cornarius videtur le-
gisse αὐτῷ; vertit enim: ipsi; quod mihi magis placet.

3) ἦτις οὐκ εὐμαρῶς ἐχρήσατο τῷ μοιχῷ; ἐκάλυε γὰρ ἂν ἀγαγέσθαι τὴν ἄνθρωπον.) Locum hunc totum non satis in-
telligo; nec satis assequor coniecturam Reiskii, quam in
Notis exponit. Fortasse vulgata lectio bene habet; dum-
modo aoristus ἐχρήσατο accipiatur pro futuro, et τῷ ante
μοιχῷ mutetur in τῆ sine circumflexo, i. e., τινί.

Somn. LXVIII.

1) — πατρίδα ἀπελαθείς.) Sic cum Reiskio scripsi pro
vulgato ἀπελάθη.

Somn. LXIX.

1) ἐπὶ τῇ εὐπτησίᾳ) Sic scripsimus ob antecedens ἀγάλλ-
εσθαι. Antea erat: ἐπὶ τὴν εὐπτησίαν.

2) ὀδαξισμοῦ) Sic scribendum erat pro ὀδαξισμοῦ, quo-
modo antea libri vitiose habebant.

3) ἐπίσημος, ὅς ἐν τῇ πόλει) Illud ὅς, quod propter exitum
vocis ἐπίσημος facile absorberi potuit, cum Reiskio
in textum recepi.

Somn. LXXI.

1) φωνῇ χρησάμενος ταύτῃ;) Pro vulgato χρησάμενον cum
Reiskio correxi χρητάμενος in nominativo casu.

2) ῥάων

2) ῥᾶν ἔσονται καὶ ζήσω?) ῥᾶν εἶναι vel ἔχειν non idem significat, quod ὑγιαίνειν, sed κορυφώτερον ἔχειν, *melius se habere*. Huc facit Noster supra Somn. 30.: γενομένην ῥᾶσιως μὴ τέλειον ὑγιαίνει. Conf. etiam Achill. Tat. L. II. c. 8. et ibi Interpretem ad verba: ῥᾶν οὖν ἐγεγόνειν, καὶ μεστὸς ἐλπιδων.; Philostorg. Eccles. Hist. L. VII. c. 10. et ibi H. Valesium ad verba: μικρὸν δὲ πως ὑπερβάλλει, —.; Lucian. Iexiphan. ibique Commentat. ad verba: καὶ ῥᾶν ἔσθ. et D'Orvill. ad Charit. p. 40.

Somn. LXXIII.

1) δίφρους δρᾶν λοχειαίους, οἷς — γυναῖκες,) Haec apud Suidam sunt cum aliqua varietate: Λοχαῖοι δίφροι, οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀψὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες. Ad nostrum locum illustrandum faciunt ea, quae in libro leguntur, qui inseribitur: *Marmor Pisanum De Honore Bisellii*. cap. XXV.: *Pudeat eas sellas praeterire, quibus nascendi soriem debemus, et nostras veluti obstetrices ingrato silentio transmittere. Puerperas sellas appellare possumus: quomodo Ovidius ἐπιθέτω; Verba dixit puerp̄era, X. Metam. Obstetricarias etiam satis apte: Graeci δίφρους λοχείους, et λοχειαίους. Suidas: λοχαῖοι δίφροι, οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀψὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες. Puerperae sellae, quibus in partu mulieres utuntur. Ociosum est mihi verbum ὀψὲ; nisi sero tandem fuisse inventas, atque adhibitas, olim incognitas sentiat Suidas. An forte innuitur aliis sellis usas fuisse primam utero gerentes, aut parturientes, ne motu, aut succussu venter laboraret: aliis (ὀψὲ) ultimo, ac tandem in ipso enitendi aut partionis actu, quas λοχειαίους dixere? Ante Suidam Artemidorus Daldian. de Somnior. eventibus, Somnio 73. iisdem verbis, quibus Suidas, excepto τῷ ὀψέ. Visa est mulier quaedam, quae filios sibi gigni optabat, videre δίφρους λο-*

χειαίους (obstetricarias, seu puerperas), εἰς πρὸς τ. ἀ. χειαί γ., quibus ad pariendum utuntur feminae etc. quamquam haec verba (opinor) a manu glossographi in textum irrepsere; cum enim δίφρους λοχειαίους nominaverit Artemidorus, Oniroscopum, non Grammaticum agens, quid erat, cur subiiceret: quibus utuntur feminae in pariendo? An credimus generali nomine fuisse appellatas λοχειούς sellas quascunque, ubi inter sedendum, atque iacendum recumbimus, atque adeo non soli puerperarum usui destinatas? Opinioni meae favet Hesychius, qui a reclinando, atque incumbendo vocitatas monet, quoniam in iis puerpera reclinis iaceret, λοχειός, κλινόμενος, et λοχειός δίφρος, quoniam ibi λοχεύουσα reclinatur. Ut non immerito apud Artemidorum addita sit ea verbi explicatio, ne quis eas sellas de aliis, quam de puerperarum accipiat. Antiquam illarum figuram saltem apud Orientales adnotare est, dum rotae figuli assimulant. Quare Hebraeis *Haobnaim* appellantur cap. I. Exodi:—. Hieremiae XVIII. III. etc. Profert nostrum locum etiam Spanhem. in Observatt. in Callimach. Hymn. in Delum ad v. 210. Conf. Böttiger. virum mihi amicissimum in libro, quem inscripsit: *Ilithyia oder die Hexe, ein archäologisches Fragment nach Lessing. a. 1799. p. 30. et sq.*

Somn. LXXIV.

1) δένδρον γ. παμμέγεθες δίκρομον,) Vulgo: δίκρονον, inepite, ut quisque videt. In margine Codicis A scriptum est: δίκρομον, quod, ut aptius, in contextu posui.

Somn. LXXV.

1) εἰ προθυμούμενοι δημοσίᾳ ἀποδνήσκειν μεγάλων) Verbum ἀποδνήσκειν cum Reiskio inserui. Poscit id sensus huius

loci. Deinde κατὰ ταῦτα Cornarius vertit: *Eodem modo* —, ac si scriptum esset: κατὰ ταῦτά.

Somn. LXXVI.

1) ἐπιγραφήs) Ornabantur enim sepulcra columnis lapideis, quae dicebantur στήλαι, habebantque inscripta epigrammata: ac talis inscriptio graece ἐπιγραφή, Iatine *titulus*, vocabatur. Huc pertinent Callimach. Epigr. 16.:

Τιμονόη. Τίς δ' ἐσσί? μὰ Δαίμονας, οὗ σ' ἂν ἐπέγων,
 Εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐτὴν ὄνομα
 Στήλῃ, καὶ Μηθύμνῃ, τετὴ πόλις.

et Ovid. Heroid. XIV. 128.:

Sculptaque sint titulo nostra sepulcra brevi.

Conf. etiam Perizon. ad Aelian. Var. Hist. L. VIII. c. 4. ad illa verba: Πολιάρχον φασὶ τὸν Ἀθηναῖον εἰς τοσοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρυόνας ἐκείλους, οἷς ἔχαιρεν, ἐκκομίζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν αὐτῶν παρεκάλει τοὺς φίλους, καὶ ἔθαπτεν αὐτοὺς πολυτελεῶς, καὶ ἘΠΙΣΤΗΜΑΤΑ αὐτοῖς ἀναστήσας, ἐπιγράμματα κατ' αὐτῶν ἐνεκόλαπτεν. Ex instituto Lycurgi non nisi bene meritorum nomina inscribere sepulcris licebat. Vid. Plutarch. in Lycurgo.

Somn. LXXVIII.

1) ἐπεὶ δὲ διαλείπων πάλιν κατῆει, δμῶς ῥέον ἄρτι προσιόντος ἐπαύσατο,) Verba διαλείπων et κατῆει cum Reiskio correctimus pro vulgatis διαλείτων et κατῆι. Statim post pro vulgata ὅμως scripsi δμῶς, quomodo et Interpres legit; nam vertit: *similiter*. Germanice sic vertendum: *Als er aber einige Zeit nachher wieder zum Quell gieng: da war der nämliche Fall, das Wasser floss, wie das erste Mal, und so eben, als er hinzu trat, hörte es auf.*

2) πλείους τῆς νίκης) Articulum τῆς ante νίκης et mox praepositionem πρὸς ante τὰ τέρματα cum Reiskio inserui.

3) καὶ οὐκ ὀλίγον πολλῆς τῆς κατ' αὐτὸν γενεμένης ῥοπῆς ἀφ' ἧσθε τ. στ.) Pro vulgata τροπῆς scripsi ῥοπῆς, ut et paullo ante legitur; et οὐκ ὀλίγον ante πολλῆς interpretor λίαν.

4) τὸν δὲ ἔχειτὸν τῷ ἀγωνοθέτῃ) Sic legendum. Antea legebatur: τὸν δὲ ἔχλον, ἀγωνοθέτῃ, vitiose.

5) — διὰ τὸν οὐ παρέχοντα ἔχειτὸν τῇ —) Sic cum Reiskio correximus pro vulgata: — διατόνου παρέχοντος, τὸν ὀχετόν, τῇ —.

6) τῇ τοῦ κεραμίου κατάξει.) Sic legendum pro vulgata: τάξει. Κέταξις autem et θραῦσις proprie inter se differunt secundum Aristotelem Meteorologic. L. IV. c. 9.: — καὶ τὰ μὲν κατακτὰ, καὶ θραυστὰ, ἅμα ἢ χωρὶς οἷον ξύλον κατακτὸν μὲν ὄν, θραυστὸν δ' οὐ· κρύσταλλος δὲ καὶ λίθος θραυστὸν, κατακτὸν δ' οὐ· κέραμος δὲ καὶ θραυστὸν, καὶ κατακτὸν. Διαφέρει δὲ, ὅτι κάταξις μὲν ἔστιν εἰς μεγάλα μέρη διαίρεσις καὶ χωρισμὸς (gloss. marginal.: γρ. χώρισις): θραῦσις δὲ, ἢ εἰς τὰ τυχόντα, καὶ πλεία δυοῖν.

Somm. LXXIX.

1) ὅπως εὔρουσιν τε καὶ καθαρόν ἀποδείξῃ:) In Rigalt. edit. legitur εὔρύν *, addito asterisco. In Aldina vero. εὔρον, quod mutavi in εὔρουσιν, bene fluentem, ut aptius. Praeclare enim consonant εὔρουσιν τε καὶ καθαρόν et paullo post: εὔρους τε καὶ κοῦφος.

2) κλυστῆρα — γαστρός σκύλαρα) Leguntur haec verba apud Suidam in voc. κλυστήρ, ubi tamen pro προςθέμενος perperam legitur προθέμενος, quod ex Nostro corrigi debet. Ceterum profert nostrum locum etiam Wetsten. ad Epist. ad Philipp. III. 8. ad v. σκύβαλα.

Somn. LXXXI.

1) Ἐδοξέ τις κύκλιος, ἀύλητῆς — ξυλοκοπεῖσθαι;) Κυκλίων ἀύλητῶν, mentio fit etiam apud Lucianum de Saltatione §. 26. ubi vide notam ad verba: καὶ ἀύλητὰς κυκλίους. Huc pertinet etiam Hesychius: κύκλειοι ἀύλοι, οὗτοι τινὲς ἐκαλοῦντο. — Εἶεν δ' ἂν οἱ χορικοί. Conf. Albert. ad Hesych. ad voc. κύκλειοι, χοροί (scribe: χορικοί); Perizon. ad Aelian. Var. Hist. L. X. c. 6. ad illa verba: καὶ κινήσιος κυκλίων χορῶν, — et Rich. Bentley in libro, quem inscripsit: *Dissertation upon Phalaris* p. 301., cuius verba hic apponam: *And Aristophanes speaks so in other places* (in Nab. v. 332.):

Κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένκκας.
And again speaking of the same Cinesias:

Ταυτὶ πεπεσῆκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον;

And so all manner of Writers call them κύκλειοι χοροί, and never κυκλικοί; Suidas, Scholiasts on Pindar and Aristophanes, Hesychius, Plato, Plutarch, and others. This Cyclian Chorus was the same with the Dithyramb, as some of these Authors expressly say; and there were three Chorus's belonging to Bacchy, the κωμικός, the τραγικός and the κύκλιος; the last of which had its Prize, and its (Aesch. contra Ctesiph. p. 87. καὶ τοὺς μὲν κριτὰς τοῦ; ἐκ Διοιυσίων, εἰὰν μὴ δικάως τοὺς κυκλίους χοροὺς κρινῶσι, ζημιῶτε.) Judges at the Dionysia as the other two had. etc. Ceterum pro vulgata ἡύλοκοπήσθαι cum Reiskio scripsi ξυλοκοπεῖσθαι, et quod mox sequitur: ἐξυλοκοπημένοις, pro vulgata: ἡύλοκοπημένοις. Etiam cum eodem Reiskio αὐτοῖς correxi ante ἐχρήσατο, pro αὐλοῖς, ut vulgo legebatur.

Somn. LXXXII.

1) δειπνισον!) Sic scribendum erat pro δειπνησον, ut vulgo. Mox comma, quod post αὐτοῖς et ante τῆ ὑστερίας

erat, sustuli; nam αὐτὸς coniungendum est cum iis, quae sequuntur, non cum verbo, quod antecedit: ἀπελήλαμεν. Igitur post ἀπελήλαμεν interpungendum erat. Paulo post leguntur verba: εἰς τὰ τῶν ἀποθάνόντων —, subaudi νεκύσιαι. De quibus conf. Nostrum supra L. IV. c. 81. not. 1.

2) — μύοντες αὐτῶν τὴν ὑποδοχὴν ᾤθειτο. *) Post μύοντες scripsi αὐτῶν pro vulgata αὐτῶν. Deinde paucis ante verbis pro τ. διαδοχὴν, ut vulgo post ὑπέστη legebatur, correxi τ. ὑποδοχὴν. Denique tertia persona in singulari numero verbi ᾤθειτο nescio an pro tertia persona in plurali numero accipi et cum masculinis pluralibus participiorum, quae antecedunt: οἱ — ἐπιστάτες καὶ μύοντες, copulari possit. Certe hoc posito, omnia clara mihi quidem videntur. Ceterum vide Reisk. ad h. l.

Somn. LXXXIV.

1) συμφορᾷ χρησάμενοι πανηρᾷ;) κρησθαι etiam de iis dicitur, quae nobis invitae et praeter optatum accidunt. Conf. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Dianam v. 69. ad verba: —, σποδιῇ κεχρημένως αἰθῆ.

Somn. LXXXV.

1) καὶ τὸ μὲν λευρὸν [vel κέλυφος] ἀπερρέψαι,) Pro λέκυθος, ut vulgo legebatur, correximus λευρὸν, putamine ονί. Suidas: Λευρὸν, ὀξυτόως. Σημαίνει δὲ ἢ τὸ ὠσῦ, ἢ τὸ τῆς βροχῆς ἐπικάλυμμα. Etymolog. M.: κελύφη, τὰ καλύμματα ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. καὶ κάλυξ, ἢ καλύπτουσα τὰ ῥόδα. Κέλυφος τὸ λέκυρον τοῦ ὠσῦ. Vox κέλυφος usurpatur de putamine ονί etiam in Geoponic. L. XIV. c. 8.

Somn. LXXXVI.

1) σάζοιτο:) Cornarius vertit: *scrutaretur*. Debuerat: *servaretur*.

Somn. LXXXVIII.

1) — λυπεῖσθαι: τοῦτον συνέβη —) Sic cum Reiskio scripsi. Vulgo legebatur: — λυπεῖσθαι αὐτόν. συνέβη —.

Somn. LXXXIX.

1) — δακτύλους παρέχειν αὐτῷ ἐσθίειν: φοίνικας πέντε ἐσθίων ἐθεραπεύθη; —) Vulgo interpungebatur: — δακτύλους, παρέχειν αὐτῷ ἐσθίειν φοίνικας πέντε ἐσθίων ἐθεραπεύθη. —. Nos Reiskium et Iac. de Bhoer sequimur, cuius posterioris verba ad nostrum locum facientia ex Otio Daventr. (c. 15.) huc adscribam: —. *Haec ita capiunt, ac si Aesculapius extentis digitis per somnium palmulas quinque ad edendum dederit. Sed ille sensus subesse non potest. Subiungit enim: καὶ γὰρ αἱ τοῦ φοίνικος βάλανοι etc. Nihil autem in somnio obscurum aut aenigmaticum, nihil in iis acuminis, si eo modo accipias. Tu alio modo distingue, et veram Artemidori sententiam habebis: καὶ τὸν θεὸν ἐκτείναντα τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς τοὺς δακτύλους παρέχειν αὐτῷ ἐσθίειν. Dedit illi per somnium Aesculapius digitos suos edendos. φοίνικας πέντε ἐσθίων ἐθεραπεύθη. quinque palmulas comedens sanatus est. In eo latet acumen, quod digitos suos comedendos dederit, sed qui (sic enim in somniis fieri adsolet) notabant palmae glandes. δακτύλοι quippe utrumque significabant. Suidas: δακτύλοι παρὰ πολλοῖς αἱ βάλανοι τῆς φοίνικος. Non itaque existimandum est cum illustri Spanhem. dissert. 6. de usu et praest. num. (Tom. I. p. 349.) ignotam adhuc Artemidori aevi fuisse illam δακτύλων adpellationem, ac postre-*

ma illa αἰ τοῦ φοίνικος βάλανοι etc. glossema esse magistelli alicuius, qui priores voces φοίνικος βάλανοι, quibus palmarum fructus indicabantur, per vocem de iisdem recentioribus familiarem, explicandam sibi in ora libri credidit, unde ab imperitis librariis in textum ipsum postea fuit recepta. Equidem apud vetustiores Graecos δακτύλους in hac significatione non occurrere certum est. Vocant illi φοίνικας, et βελλάνους; ac φοινικοβελλάνους passim palmarum fructus. Sequens demum aetas a digitorum longitudine aut figura δακτύλους nuncupavit, qua de re Salmas. Exerc. Plin. p. 929. Artemidori autem seculo id iam potasse locus hic manifeste docet. Si enim dicere velis, esse glossema, vim auctori facies, et si eo modo urere ac secare velimus, multa alia scriptorum loca in summum discrimen adducentur. Eiusmodi certe vocabula plura apud auctorem nostrum inveniri, quae apud antiquiores frustra quaeras, norunt qui stilum norunt. Immo, si vel expungas postrema illa, vel sic tamen, vocis eam significationem auctorem non latuisse, fatearis oportet. Nullus enim est nexus inter δακτύλους; Aesculapii et palmularum usum, nisi id tacite etiam voce ista significatum fuisse contendis. Conf., si videtur, Annotatt. in Paul. Warnefridum de rebus Langobardorum — p. 49. ad illa verba: —, coeperunt nasci in unguinibus hominum, vel in aliis delicatioribus locis, glandulae in modum nucis seu DACTYLLI, —.

Somn. XCI.

1) —, τὰ δύο ἐκ τοῦ ἐλευθερώσαντος προσλαβόν.) Conf. Nostrum supra l. I. c. 45. not. 8. De more dominorum, entis a se servis nova nomina imponendi, consule Ian. Andr. Hultmanni Diss. de Servis binominibus ad

§. 1. Inst. de eo, cui lib. caussa bona add. Lugd. Bat. 1750. p. 12.

SOMN. XCIII.

1) ἐπὶ τῇ κεφαλῇ) Sic cum Reiskio dedimus. Antea legebatur: ἐπὶ τὴν κεφαλὴν. Ad nostrum locum conf. omnino Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom. L. I. c. 13. p. 26. et seq.

1) Πλούτων γὰρ ὁ Θεὸς εἶναι νεομίσται.) Conf. supra Somn. 26. Huc pertinet etiam Clemens Alexandrin. in Cohortatione ad Gentes: τοῦτον ἀχριστοποιῆτον εἰπεῖν τετολμήκασιν, τὸν Αἰγύπτιον Σάραπιν· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἱστοροῦσι χαριστήριον ὑπὸ Σινωπέων Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ τῷ Αἰγυπτίων πεμφθῆναι βασιλεῖ· ὃς λιμῶν τευχόμενος αὐτούς, ἀπ' Αἰγύπτου μεταπεμφθένους σίτον ὁ Πτολεμαῖος, ἀνεκτήσατο· εἶναι δὲ τὸ ξόανον τοῦτο, ἄγαλμα Πλούτωνος· ὃς δεξιόμενος τὸν ἀνδριάντα, καθίδρυσεν ἐπὶ τῆς ἀκρας, ἣν νῦν Ῥακῶτιν καλοῦσιν· ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν τετίμηται τοῦ Σαράπιδος· γειτνιᾷ δὲ τοῖς τόποις τὸ χωρίον. Plutarchus in libro de Isid. et Osir. narrat hunc Deum (Σάραπιν) Sinopenses, a quibus ad Aegyptios profectus est, pro Plutone coluisse: ac proinde Aegyptios eo nomine illum appellasse, quo ipsi Plutonem vocabant. Conf. eund. Plutarch. de Solertia Animal. et Tacit. Hist. L. IV. c. 81. — 84.

SOMN. XCIV.

1) μέλλων τις τέμν.) Vulgatum τι mutavi in τις.

2) ὀλύμπιος ἢ αἰθέριος ὁ Θεός, ἀλλὰ χθ.) Antea legebatur: ἑλευθέριος, quod ego mutavi in αἰθέριος. Sic enim supra L. II. c. 34.: — τοὺς μὲν ὀλυμπίους εἶναι, οὓς καὶ αἰθερίους καλοῦμεν, —.

Somn. XCV.

1) καὶ μέχρις ἀφθαρτος ἤν,) Ἐφθαρτος h. l. idem est, quod ἡθρως. Sic nostra voce usus est Hesychius ad ἡθρως explicandum. Huc faciunt Porphyrius de Abstinencia ab esu Animal. L. IV. p. 174. edit. Rhoer.: Θήλεια μὴ δεξαμένη εἰς ἑαυτὴν ἀναθυμίασιν σπέρματος, ἔφθαρτος λέγεται. et Chrysippus apud Gellium L. XIV. c. 4.: παρθένος δὲ εἶναι λέγεται κατὰ σύμβολον τοῦ ἀδιάφθαρτος εἶναι, καὶ —. Conf. etiam Rubincken. ad Timacum, ad verba: ἡθρως. ἔφθαρτος πρὸς γυναικας.

A D D E N D A.

Ad Lib. II. cap. 24. not. 2.: Alexius Symmachus Mazochius in Epistola De Dedicacione sub Ascia, Neapoli impressa an. 1739. p. 169. et seqq. haec scribit: „— Sequitur in Artemidoro, Ἀξίνην sive *Asciam*, aut potius *Dolabram* duo significare, tum γυναικικῶν, tum γυναικείαν ἐργασίαν. Priorem significationem habere dicit διὰ τὸ ὄνομα, propter nomen, quid hoc? An quia Ἀξίνη est feminini generis, quum contra πέλεκυς sit masculini? Id quidem ab hoc Onirocritico minime abscondit, in quo merae sunt ineptiae. Sed malo tamen illud διὰ τὸ ὄνομα referri ad Laidem, quae Aeliano (Var. Hist. L. XII. c. 5.) teste ἈΞΙΝΗΣ nomine celebris erat. Posteriorem vero significationem inde deducit, quia Ἀξίνη h. e. *ascia*, sive *dolabra* τῆς κρατοῦντι συμφέρει καὶ προσέλκει. Et heic spissior est caligo. Sed tamen petitur αἰτιολογία ab etymologia τῆς Ἀξίνης; quam derivat a futuro ἄξω, non quatenus venit ab ἄγνυμι, *frango*, (Eustath. ad Homer. Iliad. XXIV. 662. et sq.) quod posteriores grammatici voluerunt; sed quatenus venit ab ἄγω, *duco*, *attraho*; quia *asciae* ministerio materiarius *assulas* de ligno ducit atque ad se trahit (idem de *dolabra* dicendum respectu eius rei, cui admovetur) eoque credidit γυναικείαν ἐργασίαν per Ἀξίνην designari. Hae sunt quidem gerrae germanae; sed quae tamen ostendant, non tantum aliud fuisse πέλεκυν, aliud Ἀξίνην; verum etiam non esse prorsus dubitandum, quin

ἀξίην respondeat Latino *Asciae*, aut, quod malo, *Dolabrae* vocabulo, quando non nisi *Asciae*, et *Dolabrae* 100 convenit, quod id, cui infunditur, τῷ κρατοῦντι προσέλκει : sicuti etiam πέλεκυς, quia scinderet, ideo σχίσμα in rep. significabat“. etc. etc.

Ad Lib. II. cap. 32. not. 9.: Nostram scripturam confirmat eiusdem Mazochii auctoritas in eodem libro p. 65. haec scribentis:

„Ad secundum versum inscription.:

Hylatis, nim. DYMACHERO SIVE ASSIDARIO.

— Et quidem scriptura, quae perversa visa est Gallis, ea videtur mihi rectissima in illis duobus vocabulis DYMACHERO sive ASSIDARIO. Posterius errore lapididae pro *essedario* positum putant. Quod minime credo. Nam pro A in eo vocabulo lapis iste et libri stant: pro E vero libri editi (nam vetera MSS. quid praeferrant, ignoro), quorum incerta est scriptura. Lapidus ergo huic consentit Isidori Glossarium, in quo reperitur: *Adsella: sella quadriiugis*. Posterius *sella* fecit, ut praecedens *Adseda* (quomodo scripserat auctor, et quomodo alicubi legit Cangius, qui utramque scriptionem *Adseda* et *Adsella* producit) legeretur et scriberetur *Adsella*. Ceterum feminino genere hoc vehiculum fuisse usurpatum, et Seneca epist. 56. et Iornandes in Gothicis cap. 2. ostendunt, qui *essedas* dixerunt. Postremo et Artemidorus auxilio veniet, qui non tantum A in prima syllaba vocabuli, sed et I in secunda tuebitur. Nam huic inter gladiatores nescio quis Ἀσιδάριος adnumeratur. Iampridem Lipsius in II. Sat. 12. legendum esse Ἔσσεδάριος vidit. Ea non tam correctio, quam unius dictionis in aliam conflatae transmutatio videbatur. At ope huius lapidis iam tuta est Lipsii medicina. Nam canina tantum littera in sibilum commutata, iam evadet Ἀσσιδάριος“. etc. etc.

Etiam insignes sunt coniecturae de nonnullis Artemidori locis, quas Cl. Weigelius Medic. Doct. graece doctissimus mecum amicissime communicavit et ego cum Lectore communicabo:

Pag. 73. lin. 1. fortasse sic legendum:

— *ἐπάγει. ἀγαθὸν δὲ δούλω καὶ ἑταί-
ρα, ὃ μὲν γὰρ — ὑφέξει, ἢ δὲ παύ-
σεται σινομένη (aut κνομένη) τῆς περ-
νείας.*

Pag. 95. lin. 3. fortasse sic:

*σέρις, πράσα τὰ κρόμιμα. Quod ul-
timum glossema videtur.*

Pag. 106. lin. 19. fortasse sic:

*τὸ δ' αὐτὸ καρμάλλον παίζοντα —.
Conf. Mercer. ad Aristaen. L. I.
c. 26.*

Pag. 132. lin. 23. *ταραχὰς καὶ κινδύνους μόνους (ha-
bet edit. Rig. p. 84.) ἐπιφέρει, —.
Annon forsā ἐπιμόρους?*

Pag. 162. lin. 22. fortasse sic:

*Περιπλακίς δὲ καὶ λείξας τινὰ, —.
ut Aristophan. Plut. 52.:*

ἐξῆξάτην οὖν δύο δράκοντε

— — — — —

τὰ βλέφαρα περιέλειχον.

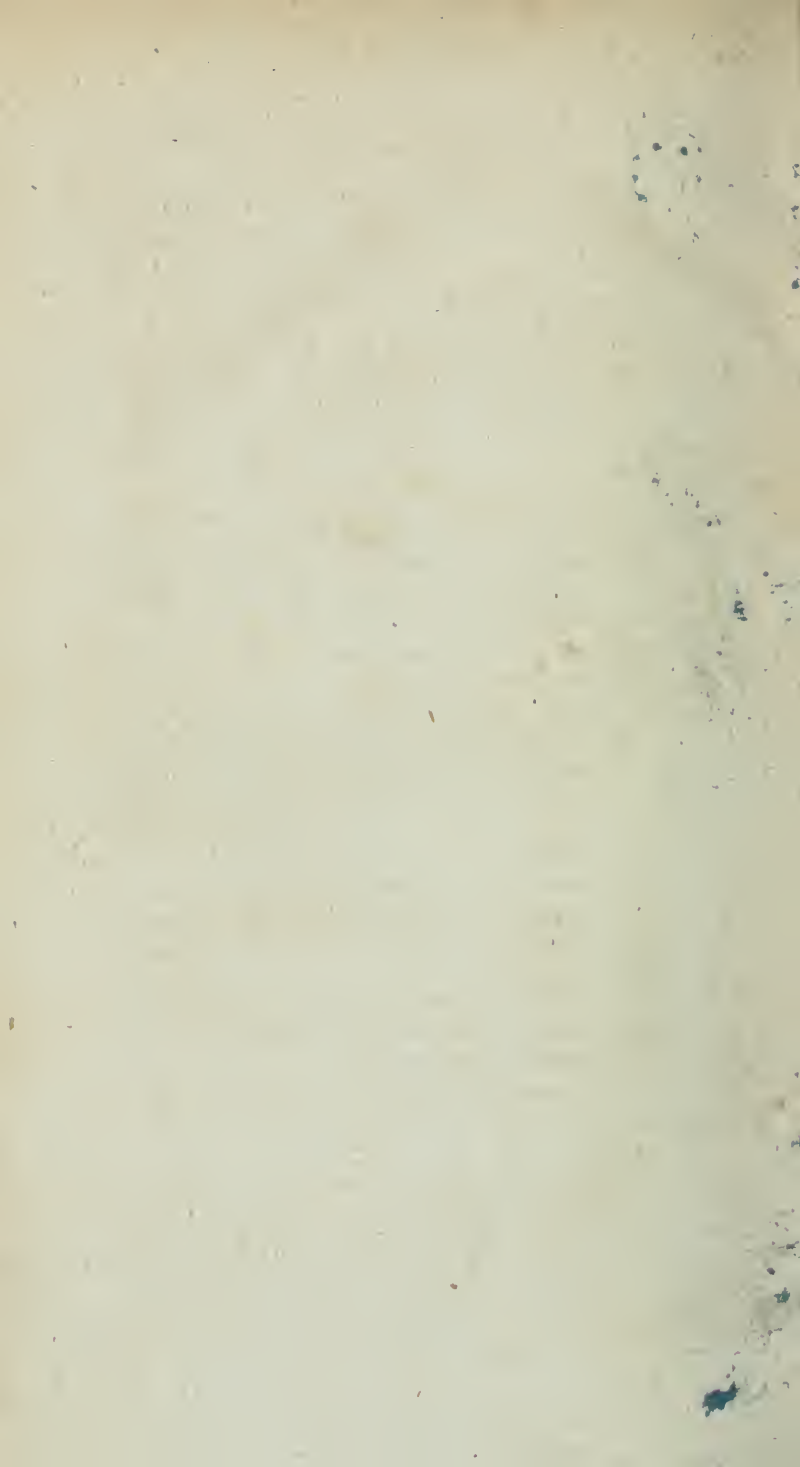
L I P S I A E

E X O F F I C I N A S A A L B A C H I A .

C o r r i g e n d a .

- P. 44. lin. 11. lege: *Στεργίδες*, pro: *Σεργίδες*.
- 120. — 20. — : *περε*, — : *περν*.
- 150. — 1. — : *ἀνδρώπαν*, — : *ἀνδρώπαν*.
- 208. — 13. — : *πισquam*, — : *nullibi*, quod Latinis
ignotum.
- 218. — 11. — : *τὴν ἀπ.*, — : *τὸν ἀπ.*
- 237. — 13. — : *pileoli*, qui . . . imponebantur, e l. —.
- 277. — 15. — : *Scharbock*, pro: *Schaarbock*.
- 322. — 2. — : *Charito*, — : *Chariton*.
- Nam graeca nomina propria in *ων*, quo-
rum genitivus in *ωνος* desinit, Latini
per *o* formant: declinata vero in *ων-*
τος, per *ον*.
- 324. — 5. — : *habebat*, pro: *habebant*.
- 328. — 30. — : *Frisium*, — : *Frisicum*.
- 331. — 4. — : *inducens*, — : *inducent*.
- 366. — 8. — : *Sic*, — : *Si*.
- — — 25. — : *melius*, — : *melior*.
- 401. — 12. — : *Codex B*, — : *Codex D*.
- 441. — 8. — : *στρωματοδ.* — : *στωματοδ.*
- 447. — 17. ad not. 2. post: *sequutus*, adde: *pro vulgata*
εἰληπται.
- 450. — 25. ante: *animalia rationem* —, adde: *alia*.
- 470. — 20. lege: *ὡς οὕτως*, ut vulgo, pro: *οὕτως, ὡς*,
quod vitiose scriptum est.
- 492. — 18. — : *δικαιώματά*, pro: *δικαιώτατά*.

14388

Artemidorus Daldianus
Oneirocritica; ed. by Reiff. Vol.2.

LGr
A786R

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

